הַתֵּבָה לְכֹל חַיַּת הָאָרֶץ׃ וַהֲקִמֹתִי אֶת־בְּרִיתִי אִתְּכֶם
וְלֹא־יִכָּרֵת כָּל־בָּשָׂר עוֹד מִמֵּי הַמַּבּוּל וְלֹא־יִהְיֶה עוֹד מַבּוּל
לְשַׁחֵת הָאָרֶץ׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים זֹאת אוֹת־הַבְּרִית אֲשֶׁר־
אֲנִי נֹתֵן בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם וּבֵין כָּל־נֶפֶשׁ חַיָּה אֲשֶׁר אִתְּכֶם
לְדֹרֹת עוֹלָם׃ אֶת־קַשְׁתִּי נָתַתִּי בֶּעָנָן וְהָיְתָה לְאוֹת בְּרִית
יד בֵּינִי וּבֵין הָאָרֶץ׃ וְהָיָה בְּעַנְנִי עָנָן עַל־הָאָרֶץ וְנִרְאֲתָה
הַקֶּשֶׁת בֶּעָנָן׃ וְזָכַרְתִּי אֶת־בְּרִיתִי אֲשֶׁר בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם וּבֵין
כָּל־נֶפֶשׁ חַיָּה בְּכָל־בָּשָׂר וְלֹא־יִהְיֶה עוֹד הַמַּיִם לְמַבּוּל
לְשַׁחֵת כָּל־בָּשָׂר׃ וְהָיְתָה הַקֶּשֶׁת בֶּעָנָן וּרְאִיתִיהָ לִזְכֹּר
בְּרִית עוֹלָם בֵּין אֱלֹהִים וּבֵין כָּל־נֶפֶשׁ חַיָּה בְּכָל־בָּשָׂר אֲשֶׁר
עַל־הָאָרֶץ׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־נֹחַ זֹאת אוֹת־הַבְּרִית אֲשֶׁר
הֲקִמֹתִי בֵּינִי וּבֵין כָּל־בָּשָׂר אֲשֶׁר עַל־הָאָרֶץ׃ פ
וַיִּהְיוּ בְנֵי־נֹחַ הַיֹּצְאִים מִן־הַתֵּבָה שֵׁם וְחָם וָיָפֶת וְחָם הוּא
אֲבִי כְנָעַן׃ שְׁלֹשָׁה אֵלֶּה בְּנֵי־נֹחַ וּמֵאֵלֶּה נָפְצָה כָל־הָאָרֶץ׃
כ וַיָּחֶל נֹחַ אִישׁ הָאֲדָמָה וַיִּטַּע כָּרֶם׃ וַיֵּשְׁתְּ מִן־הַיַּיִן וַיִּשְׁכָּר
וַיִּתְגַּל בְּתוֹךְ אָהֳלֹה׃ וַיַּרְא חָם אֲבִי כְנַעַן אֵת עֶרְוַת אָבִיו
וַיַּגֵּד לִשְׁנֵי־אֶחָיו בַּחוּץ׃ וַיִּקַּח שֵׁם וָיֶפֶת אֶת־הַשִּׂמְלָה
וַיָּשִׂימוּ עַל־שְׁכֶם שְׁנֵיהֶם וַיֵּלְכוּ אֲחֹרַנִּית וַיְכַסּוּ אֵת עֶרְוַת
אֲבִיהֶם וּפְנֵיהֶם אֲחֹרַנִּית וְעֶרְוַת אֲבִיהֶם לֹא רָאוּ׃ וַיִּיקֶץ
כה נֹחַ מִיֵּינוֹ וַיֵּדַע אֵת אֲשֶׁר־עָשָׂה־לוֹ בְּנוֹ הַקָּטָן׃ וַיֹּאמֶר אָרוּר
כְּנָעַן עֶבֶד עֲבָדִים יִהְיֶה לְאֶחָיו׃ וַיֹּאמֶר בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי
שֵׁם וִיהִי כְנַעַן עֶבֶד לָמוֹ׃ יַפְתְּ אֱלֹהִים לְיֶפֶת וְיִשְׁכֹּן
בְּאָהֳלֵי־שֵׁם וִיהִי כְנַעַן עֶבֶד לָמוֹ׃ וַיְחִי־נֹחַ אַחַר הַמַּבּוּל
שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַחֲמִשִּׁים שָׁנָה׃ וַיְהִי כָּל־יְמֵי־נֹחַ תְּשַׁע
מֵאוֹת שָׁנָה וַחֲמִשִּׁים שָׁנָה וַיָּמֹת׃ פ
י וְאֵלֶּה תּוֹלְדֹת בְּנֵי־נֹחַ שֵׁם חָם וָיָפֶת וַיִּוָּלְדוּ לָהֶם בָּנִים
אַחַר הַמַּבּוּל׃ בְּנֵי יֶפֶת גֹּמֶר וּמָגוֹג וּמָדַי וְיָוָן וְתֻבָל וּמֶשֶׁךְ
וְתִירָס׃ וּבְנֵי גֹּמֶר אַשְׁכְּנַז וְרִיפַת וְתֹגַרְמָה׃ וּבְנֵי יָוָן
ה אֱלִישָׁה וְתַרְשִׁישׁ כִּתִּים וְדֹדָנִים׃ מֵאֵלֶּה נִפְרְדוּ אִיֵּי הַגּוֹיִם
בְּאַרְצֹתָם אִישׁ לִלְשֹׁנוֹ לְמִשְׁפְּחֹתָם בְּגוֹיֵהֶם׃ וּבְנֵי חָם
כּוּשׁ וּמִצְרַיִם וּפוּט וּכְנָעַן׃ וּבְנֵי כוּשׁ סְבָא וַחֲוִילָה וְסַבְתָּה
וְרַעְמָה וְסַבְתְּכָא וּבְנֵי רַעְמָה שְׁבָא וּדְדָן׃ וְכוּשׁ יָלַד אֶת־
נִמְרֹד הוּא הֵחֵל לִהְיוֹת גִּבֹּר בָּאָרֶץ׃ הוּא־הָיָה גִבֹּר־צַיִד
לִפְנֵי יְהוָה עַל־כֵּן יֵאָמַר כְּנִמְרֹד גִּבּוֹר צַיִד לִפְנֵי יְהוָה׃
וַתְּהִי רֵאשִׁית מַמְלַכְתּוֹ בָּבֶל וְאֶרֶךְ וְאַכַּד וְכַלְנֵה בְּאֶרֶץ
שִׁנְעָר׃ מִן־הָאָרֶץ הַהִוא יָצָא אַשּׁוּר וַיִּבֶן אֶת־נִינְוֵה וְאֶת־
רְחֹבֹת עִיר וְאֶת־כָּלַח׃ וְאֶת־רֶסֶן בֵּין נִינְוֵה וּבֵין כָּלַח הִוא
הָעִיר

הָעִיר הַגְּדֹלָה׃ וּמִצְרַיִם יָלַד אֶת־לוּדִים וְאֶת־עֲנָמִים וְאֶת־לְהָבִים וְאֶת־נַפְתֻּחִים׃ וְאֶת־פַּתְרֻסִים וְאֶת־כַּסְלֻחִים אֲשֶׁר יָצְאוּ מִשָּׁם פְּלִשְׁתִּים וְאֶת־כַּפְתֹּרִים׃ ס וּכְנַעַן יָלַד אֶת־צִידֹן בְּכֹרוֹ וְאֶת־חֵת׃ וְאֶת־הַיְבוּסִי וְאֶת־הָאֱמֹרִי וְאֵת הַגִּרְגָּשִׁי׃ וְאֶת־הַחִוִּי וְאֶת־הַעַרְקִי וְאֶת־הַסִּינִי׃ וְאֶת־הָאַרְוָדִי וְאֶת־הַצְּמָרִי וְאֶת־הַחֲמָתִי וְאַחַר נָפֹצוּ מִשְׁפְּחוֹת הַכְּנַעֲנִי׃ וַיְהִי גְּבוּל הַכְּנַעֲנִי מִצִּידֹן בֹּאֲכָה גְרָרָה עַד־עַזָּה בֹּאֲכָה סְדֹמָה וַעֲמֹרָה וְאַדְמָה וּצְבֹיִם עַד־לָשַׁע׃ אֵלֶּה בְנֵי־חָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לִלְשֹׁנֹתָם בְּאַרְצֹתָם בְּגוֹיֵהֶם׃ ס וּלְשֵׁם יֻלַּד גַּם־הוּא אֲבִי כָּל־בְּנֵי־עֵבֶר אֲחִי יֶפֶת הַגָּדוֹל׃ בְּנֵי שֵׁם עֵילָם וְאַשּׁוּר וְאַרְפַּכְשַׁד וְלוּד וַאֲרָם׃ וּבְנֵי אֲרָם עוּץ וְחוּל וְגֶתֶר וָמַשׁ׃ וְאַרְפַּכְשַׁד יָלַד אֶת־שָׁלַח וְשֶׁלַח יָלַד אֶת־עֵבֶר׃ וּלְעֵבֶר יֻלַּד שְׁנֵי בָנִים שֵׁם הָאֶחָד פֶּלֶג כִּי בְיָמָיו נִפְלְגָה הָאָרֶץ וְשֵׁם אָחִיו יָקְטָן׃ וְיָקְטָן יָלַד אֶת־אַלְמוֹדָד וְאֶת־שָׁלֶף וְאֶת־חֲצַרְמָוֶת וְאֶת־יָרַח׃ וְאֶת־הֲדוֹרָם וְאֶת־אוּזָל וְאֶת־דִּקְלָה׃ וְאֶת־עוֹבָל וְאֶת־אֲבִימָאֵל וְאֶת־שְׁבָא׃ וְאֶת־אוֹפִר וְאֶת־חֲוִילָה וְאֶת־יוֹבָב כָּל־אֵלֶּה בְּנֵי יָקְטָן׃ וַיְהִי מוֹשָׁבָם מִמֵּשָׁא בֹּאֲכָה סְפָרָה הַר הַקֶּדֶם׃ אֵלֶּה בְנֵי־שֵׁם לְמִשְׁפְּחֹתָם לִלְשֹׁנֹתָם בְּאַרְצֹתָם לְגוֹיֵהֶם׃ אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת בְּנֵי־נֹחַ לְתוֹלְדֹתָם בְּגוֹיֵהֶם וּמֵאֵלֶּה נִפְרְדוּ הַגּוֹיִם בָּאָרֶץ אַחַר הַמַּבּוּל׃ פ

יא וַיְהִי כָל־הָאָרֶץ שָׂפָה אֶחָת וּדְבָרִים אֲחָדִים׃ וַיְהִי בְּנָסְעָם מִקֶּדֶם וַיִּמְצְאוּ בִקְעָה בְּאֶרֶץ שִׁנְעָר וַיֵּשְׁבוּ שָׁם׃ וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ הָבָה נִלְבְּנָה לְבֵנִים וְנִשְׂרְפָה לִשְׂרֵפָה וַתְּהִי לָהֶם הַלְּבֵנָה לְאָבֶן וְהַחֵמָר הָיָה לָהֶם לַחֹמֶר׃ וַיֹּאמְרוּ הָבָה ׀ נִבְנֶה־לָּנוּ עִיר וּמִגְדָּל וְרֹאשׁוֹ בַשָּׁמַיִם וְנַעֲשֶׂה־לָּנוּ שֵׁם פֶּן־נָפוּץ עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ׃ וַיֵּרֶד יְהוָה לִרְאֹת אֶת־הָעִיר וְאֶת־הַמִּגְדָּל אֲשֶׁר בָּנוּ בְּנֵי הָאָדָם׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה הֵן עַם אֶחָד וְשָׂפָה אַחַת לְכֻלָּם וְזֶה הַחִלָּם לַעֲשׂוֹת וְעַתָּה לֹא־יִבָּצֵר מֵהֶם כֹּל אֲשֶׁר יָזְמוּ לַעֲשׂוֹת׃ הָבָה נֵרְדָה וְנָבְלָה שָׁם שְׂפָתָם אֲשֶׁר לֹא יִשְׁמְעוּ אִישׁ שְׂפַת רֵעֵהוּ׃ וַיָּפֶץ יְהוָה אֹתָם מִשָּׁם עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ וַיַּחְדְּלוּ לִבְנֹת הָעִיר׃ עַל־כֵּן קָרָא שְׁמָהּ בָּבֶל כִּי־שָׁם בָּלַל יְהוָה שְׂפַת כָּל־הָאָרֶץ וּמִשָּׁם הֱפִיצָם יְהוָה עַל־פְּנֵי כָּל־הָאָרֶץ׃ פ אֵלֶּה תּוֹלְדֹת שֵׁם שֵׁם בֶּן־מְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־אַרְפַּכְשָׁד שְׁנָתַיִם אַחַר הַמַּבּוּל׃ וַיְחִי־שֵׁם אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־אַרְפַּכְשָׁד חֲמֵשׁ

יא' ג' קמץ בז"ק [illegible]

מאות

מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ ס וְאַרְפַּכְשַׁד חַי חָמֵשׁ וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־שָׁלַח׃ וַיְחִי אַרְפַּכְשַׁד אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־שֶׁלַח שָׁלֹשׁ שָׁנִים וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ ס וְשֶׁלַח חַי שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־עֵבֶר׃ וַיְחִי־שֶׁלַח אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־עֵבֶר שָׁלֹשׁ שָׁנִים וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ ס וַיְחִי־עֵבֶר אַרְבַּע וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־פָּלֶג׃ וַיְחִי־עֵבֶר אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־פֶּלֶג שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ ס וַיְחִי־פֶלֶג שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־רְעוּ׃ וַיְחִי־פֶלֶג אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־רְעוּ תֵּשַׁע שָׁנִים וּמָאתַיִם שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ ס וַיְחִי רְעוּ שְׁתַּיִם וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־שְׂרוּג׃ וַיְחִי רְעוּ אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־שְׂרוּג שֶׁבַע שָׁנִים וּמָאתַיִם שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ ס וַיְחִי שְׂרוּג שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־נָחוֹר׃ וַיְחִי שְׂרוּג אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־נָחוֹר מָאתַיִם שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ ס וַיְחִי נָחוֹר תֵּשַׁע וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־תָּרַח׃ וַיְחִי נָחוֹר אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־תֶּרַח תְּשַׁע־עֶשְׂרֵה שָׁנָה וּמְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ ס וַיְחִי־תֶרַח שִׁבְעִים שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־אַבְרָם אֶת־נָחוֹר וְאֶת־הָרָן׃ וְאֵלֶּה תּוֹלְדֹת תֶּרַח תֶּרַח הוֹלִיד אֶת־אַבְרָם אֶת־נָחוֹר וְאֶת־הָרָן וְהָרָן הוֹלִיד אֶת־לוֹט׃ וַיָּמָת הָרָן עַל־פְּנֵי תֶּרַח אָבִיו בְּאֶרֶץ מוֹלַדְתּוֹ בְּאוּר כַּשְׂדִּים׃ וַיִּקַּח אַבְרָם וְנָחוֹר לָהֶם נָשִׁים שֵׁם אֵשֶׁת־אַבְרָם שָׂרָי וְשֵׁם אֵשֶׁת־נָחוֹר מִלְכָּה בַּת־הָרָן אֲבִי־מִלְכָּה וַאֲבִי יִסְכָּה׃ וַתְּהִי שָׂרַי עֲקָרָה אֵין לָהּ וָלָד׃ וַיִּקַּח תֶּרַח אֶת־אַבְרָם בְּנוֹ וְאֶת־לוֹט בֶּן־הָרָן בֶּן־בְּנוֹ וְאֵת שָׂרַי כַּלָּתוֹ אֵשֶׁת אַבְרָם בְּנוֹ וַיֵּצְאוּ אִתָּם מֵאוּר כַּשְׂדִּים לָלֶכֶת אַרְצָה כְּנַעַן וַיָּבֹאוּ עַד־חָרָן וַיֵּשְׁבוּ שָׁם׃ וַיִּהְיוּ יְמֵי־תֶרַח חָמֵשׁ שָׁנִים וּמָאתַיִם שָׁנָה וַיָּמָת תֶּרַח בְּחָרָן׃

פ פ פ ג

יב וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־אַבְרָם לֶךְ־לְךָ מֵאַרְצְךָ וּמִמּוֹלַדְתְּךָ וּמִבֵּית אָבִיךָ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַרְאֶךָּ׃ וְאֶעֶשְׂךָ לְגוֹי גָּדוֹל וַאֲבָרֶכְךָ וַאֲגַדְּלָה שְׁמֶךָ וֶהְיֵה בְּרָכָה׃ וַאֲבָרְכָה מְבָרְכֶיךָ וּמְקַלֶּלְךָ אָאֹר וְנִבְרְכוּ בְךָ כֹּל מִשְׁפְּחֹת הָאֲדָמָה׃ וַיֵּלֶךְ אַבְרָם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלָיו יְהוָה וַיֵּלֶךְ אִתּוֹ לוֹט וְאַבְרָם בֶּן־חָמֵשׁ שָׁנִים וְשִׁבְעִים שָׁנָה בְּצֵאתוֹ מֵחָרָן׃ וַיִּקַּח אַבְרָם אֶת־שָׂרַי אִשְׁתּוֹ וְאֶת־לוֹט בֶּן־אָחִיו וְאֶת־כָּל־רְכוּשָׁם

רָכָשׁוּ וְאֶת־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר־עָשׂוּ בְחָרָן וַיֵּצְאוּ לָלֶכֶת אַרְצָה כְּנַעַן וַיָּבֹאוּ אַרְצָה כְּנָעַן׃ וַיַּעֲבֹר אַבְרָם בָּאָרֶץ עַד מְקוֹם שְׁכֶם עַד אֵלוֹן מוֹרֶה וְהַכְּנַעֲנִי אָז בָּאָרֶץ׃ וַיֵּרָא יְהוָה אֶל־אַבְרָם וַיֹּאמֶר לְזַרְעֲךָ אֶתֵּן אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת וַיִּבֶן שָׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה הַנִּרְאֶה אֵלָיו׃ וַיַּעְתֵּק מִשָּׁם הָהָרָה מִקֶּדֶם לְבֵית־אֵל וַיֵּט אָהֳלֹה בֵּית־אֵל מִיָּם וְהָעַי מִקֶּדֶם וַיִּבֶן־שָׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה׃ וַיִּסַּע אַבְרָם הָלוֹךְ וְנָסוֹעַ הַנֶּגְבָּה׃ פ

וַיְהִי רָעָב בָּאָרֶץ וַיֵּרֶד אַבְרָם מִצְרַיְמָה לָגוּר שָׁם כִּי־כָבֵד הָרָעָב בָּאָרֶץ׃ וַיְהִי כַּאֲשֶׁר הִקְרִיב לָבוֹא מִצְרָיְמָה וַיֹּאמֶר אֶל־שָׂרַי אִשְׁתּוֹ הִנֵּה־נָא יָדַעְתִּי כִּי אִשָּׁה יְפַת־מַרְאֶה אָתְּ׃ וְהָיָה כִּי־יִרְאוּ אֹתָךְ הַמִּצְרִים וְאָמְרוּ אִשְׁתּוֹ זֹאת וְהָרְגוּ אֹתִי וְאֹתָךְ יְחַיּוּ׃ אִמְרִי־נָא אֲחֹתִי אָתְּ לְמַעַן יִיטַב־לִי בַעֲבוּרֵךְ וְחָיְתָה נַפְשִׁי בִּגְלָלֵךְ׃ וַיְהִי כְּבוֹא אַבְרָם מִצְרָיְמָה וַיִּרְאוּ הַמִּצְרִים אֶת־הָאִשָּׁה כִּי־יָפָה הִוא מְאֹד׃ טו וַיִּרְאוּ אֹתָהּ שָׂרֵי פַרְעֹה וַיְהַלְלוּ אֹתָהּ אֶל־פַּרְעֹה וַתֻּקַּח הָאִשָּׁה בֵּית פַּרְעֹה׃ וּלְאַבְרָם הֵיטִיב בַּעֲבוּרָהּ וַיְהִי־לוֹ צֹאן־וּבָקָר וַחֲמֹרִים וַעֲבָדִים וּשְׁפָחֹת וַאֲתֹנֹת וּגְמַלִּים׃ וַיְנַגַּע יְהוָה ׀ אֶת־פַּרְעֹה נְגָעִים גְּדֹלִים וְאֶת־בֵּיתוֹ עַל־דְּבַר שָׂרַי אֵשֶׁת אַבְרָם׃ וַיִּקְרָא פַרְעֹה לְאַבְרָם וַיֹּאמֶר מַה־זֹּאת עָשִׂיתָ לִּי לָמָּה לֹא־הִגַּדְתָּ לִּי כִּי אִשְׁתְּךָ הִוא׃ לָמָה אָמַרְתָּ אֲחֹתִי הִוא וָאֶקַּח אֹתָהּ לִי לְאִשָּׁה וְעַתָּה הִנֵּה אִשְׁתְּךָ קַח וָלֵךְ׃ כ וַיְצַו עָלָיו פַּרְעֹה אֲנָשִׁים וַיְשַׁלְּחוּ אֹתוֹ וְאֶת־אִשְׁתּוֹ וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לוֹ׃

יג וַיַּעַל אַבְרָם מִמִּצְרַיִם הוּא וְאִשְׁתּוֹ וְכָל־אֲשֶׁר־לוֹ וְלוֹט עִמּוֹ הַנֶּגְבָּה׃ וְאַבְרָם כָּבֵד מְאֹד בַּמִּקְנֶה בַּכֶּסֶף וּבַזָּהָב׃ וַיֵּלֶךְ לְמַסָּעָיו מִנֶּגֶב וְעַד־בֵּית־אֵל עַד־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־הָיָה שָׁם אָהֳלֹה בַּתְּחִלָּה בֵּין בֵּית־אֵל וּבֵין הָעָי׃ אֶל־מְקוֹם הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר־עָשָׂה שָׁם בָּרִאשֹׁנָה וַיִּקְרָא שָׁם אַבְרָם בְּשֵׁם יְהוָה׃ וְגַם־לְלוֹט הַהֹלֵךְ אֶת־אַבְרָם הָיָה צֹאן־וּבָקָר וְאֹהָלִים׃ ה וְלֹא־נָשָׂא אֹתָם הָאָרֶץ לָשֶׁבֶת יַחְדָּו כִּי־הָיָה רְכוּשָׁם רָב וְלֹא יָכְלוּ לָשֶׁבֶת יַחְדָּו׃ וַיְהִי־רִיב בֵּין רֹעֵי מִקְנֵה־אַבְרָם וּבֵין רֹעֵי מִקְנֵה־לוֹט וְהַכְּנַעֲנִי וְהַפְּרִזִּי אָז יֹשֵׁב בָּאָרֶץ׃ וַיֹּאמֶר אַבְרָם אֶל־לוֹט אַל־נָא תְהִי מְרִיבָה בֵּינִי וּבֵינֶךָ וּבֵין רֹעַי וּבֵין רֹעֶיךָ כִּי־אֲנָשִׁים אַחִים אֲנָחְנוּ׃ הֲלֹא כָל־הָאָרֶץ לְפָנֶיךָ הִפָּרֶד נָא מֵעָלָי אִם־הַשְּׂמֹאל וְאֵימִנָה וְאִם־הַיָּמִין וְאַשְׂמְאִילָה׃ וַיִּשָּׂא־לוֹט אֶת־עֵינָיו וַיַּרְא אֶת־כָּל־כִּכַּר הַיַּרְדֵּן כִּי כֻלָּהּ מַשְׁקֶה לִפְנֵי ׀ שַׁחֵת יְהוָה אֶת־סְדֹם וְאֶת־עֲמֹרָה כְּגַן־יְהוָה

כארץ

כְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בֹּאֲכָה צֹעַר׃ וַיִּבְחַר־לוֹ לוֹט אֵת כָּל־כִּכַּר הַיַּרְדֵּן וַיִּסַּע לוֹט מִקֶּדֶם וַיִּפָּרְדוּ אִישׁ מֵעַל אָחִיו׃ אַבְרָם יָשַׁב בְּאֶרֶץ־כְּנָעַן וְלוֹט יָשַׁב בְּעָרֵי הַכִּכָּר וַיֶּאֱהַל עַד־סְדֹם׃ וְאַנְשֵׁי סְדֹם רָעִים וְחַטָּאִים לַיהוָה מְאֹד׃ וַיהוָה אָמַר אֶל־אַבְרָם אַחֲרֵי הִפָּרֶד־לוֹט מֵעִמּוֹ שָׂא נָא עֵינֶיךָ וּרְאֵה מִן־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־אַתָּה שָׁם צָפֹנָה וָנֶגְבָּה וָקֵדְמָה וָיָמָּה׃ טו כִּי אֶת־כָּל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־אַתָּה רֹאֶה לְךָ אֶתְּנֶנָּה וּלְזַרְעֲךָ עַד־עוֹלָם׃ וְשַׂמְתִּי אֶת־זַרְעֲךָ כַּעֲפַר הָאָרֶץ אֲשֶׁר ׀ אִם־יוּכַל אִישׁ לִמְנוֹת אֶת־עֲפַר הָאָרֶץ גַּם־זַרְעֲךָ יִמָּנֶה׃ קוּם הִתְהַלֵּךְ בָּאָרֶץ לְאָרְכָּהּ וּלְרָחְבָּהּ כִּי לְךָ אֶתְּנֶנָּה׃ וַיֶּאֱהַל אַבְרָם וַיָּבֹא וַיֵּשֶׁב בְּאֵלֹנֵי מַמְרֵא אֲשֶׁר בְּחֶבְרוֹן וַיִּבֶן־שָׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה׃ פ

יד וַיְהִי בִּימֵי אַמְרָפֶל מֶלֶךְ־שִׁנְעָר אַרְיוֹךְ מֶלֶךְ אֶלָּסָר כְּדָרְלָעֹמֶר מֶלֶךְ עֵילָם וְתִדְעָל מֶלֶךְ גּוֹיִם׃ עָשׂוּ מִלְחָמָה אֶת־בֶּרַע מֶלֶךְ סְדֹם וְאֶת־בִּרְשַׁע מֶלֶךְ עֲמֹרָה שִׁנְאָב ׀ מֶלֶךְ אַדְמָה וְשֶׁמְאֵבֶר מֶלֶךְ צְבֹיִים וּמֶלֶךְ בֶּלַע הִיא־צֹעַר׃ כָּל־אֵלֶּה חָבְרוּ אֶל־עֵמֶק הַשִּׂדִּים הוּא יָם הַמֶּלַח׃ שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה שָׁנָה עָבְדוּ אֶת־כְּדָרְלָעֹמֶר וּשְׁלֹשׁ־עֶשְׂרֵה שָׁנָה מָרָדוּ׃ ה וּבְאַרְבַּע עֶשְׂרֵה שָׁנָה בָּא כְדָרְלָעֹמֶר וְהַמְּלָכִים אֲשֶׁר אִתּוֹ וַיַּכּוּ אֶת־רְפָאִים בְּעַשְׁתְּרֹת קַרְנַיִם וְאֶת־הַזּוּזִים בְּהָם וְאֵת הָאֵימִים בְּשָׁוֵה קִרְיָתָיִם׃ וְאֶת־הַחֹרִי בְּהַרְרָם שֵׂעִיר עַד אֵיל פָּארָן אֲשֶׁר עַל־הַמִּדְבָּר׃ וַיָּשֻׁבוּ וַיָּבֹאוּ אֶל־עֵין מִשְׁפָּט הִוא קָדֵשׁ וַיַּכּוּ אֶת־כָּל־שְׂדֵה הָעֲמָלֵקִי וְגַם אֶת־הָאֱמֹרִי הַיֹּשֵׁב בְּחַצְצֹן תָּמָר׃ וַיֵּצֵא מֶלֶךְ־סְדֹם וּמֶלֶךְ עֲמֹרָה וּמֶלֶךְ אַדְמָה וּמֶלֶךְ צְבֹיִים וּמֶלֶךְ בֶּלַע הִוא־צֹעַר וַיַּעַרְכוּ אִתָּם מִלְחָמָה בְּעֵמֶק הַשִּׂדִּים׃ אֵת כְּדָרְלָעֹמֶר מֶלֶךְ עֵילָם וְתִדְעָל מֶלֶךְ גּוֹיִם וְאַמְרָפֶל מֶלֶךְ שִׁנְעָר וְאַרְיוֹךְ מֶלֶךְ אֶלָּסָר אַרְבָּעָה מְלָכִים אֶת־הַחֲמִשָּׁה׃ וְעֵמֶק הַשִּׂדִּים בֶּאֱרֹת בֶּאֱרֹת חֵמָר וַיָּנֻסוּ מֶלֶךְ־סְדֹם וַעֲמֹרָה וַיִּפְּלוּ־שָׁמָּה וְהַנִּשְׁאָרִים הֶרָה נָּסוּ׃ וַיִּקְחוּ אֶת־כָּל־רְכֻשׁ סְדֹם וַעֲמֹרָה וְאֶת־כָּל־אָכְלָם וַיֵּלֵכוּ׃ וַיִּקְחוּ אֶת־לוֹט וְאֶת־רְכֻשׁוֹ בֶּן־אֲחִי אַבְרָם וַיֵּלֵכוּ וְהוּא יֹשֵׁב בִּסְדֹם׃ וַיָּבֹא הַפָּלִיט וַיַּגֵּד לְאַבְרָם הָעִבְרִי וְהוּא שֹׁכֵן בְּאֵלֹנֵי מַמְרֵא הָאֱמֹרִי אֲחִי אֶשְׁכֹּל וַאֲחִי עָנֵר וְהֵם בַּעֲלֵי בְרִית־אַבְרָם׃ וַיִּשְׁמַע אַבְרָם כִּי נִשְׁבָּה אָחִיו וַיָּרֶק אֶת־חֲנִיכָיו יְלִידֵי בֵיתוֹ שְׁמֹנָה עָשָׂר וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת וַיִּרְדֹּף עַד־דָּן׃ טו וַיֵּחָלֵק עֲלֵיהֶם ׀ לַיְלָה הוּא וַעֲבָדָיו וַיַּכֵּם וַיִּרְדְּפֵם עַד

חוֹבָה אֲשֶׁר מִשְּׂמֹאל לְדַמָּשֶׂק׃ וַיָּשֶׁב אֵת כָּל־הָרְכֻשׁ וְגַם
אֶת־לוֹט אָחִיו וּרְכֻשׁוֹ הֵשִׁיב. וְגַם אֶת־הַנָּשִׁים וְאֶת־הָעָם׃
וַיֵּצֵא מֶלֶךְ־סְדֹם לִקְרָאתוֹ אַחֲרֵי שׁוּבוֹ מֵהַכּוֹת אֶת־כְּדָרְלָעֹמֶר
וְאֶת־הַמְּלָכִים אֲשֶׁר אִתּוֹ אֶל־עֵמֶק שָׁוֵה הוּא עֵמֶק הַמֶּלֶךְ׃
וּמַלְכִּי־צֶדֶק מֶלֶךְ שָׁלֵם הוֹצִיא לֶחֶם וָיָיִן וְהוּא כֹהֵן לְאֵל
עֶלְיוֹן׃ וַיְבָרְכֵהוּ וַיֹּאמַר בָּרוּךְ אַבְרָם לְאֵל עֶלְיוֹן קֹנֵה
שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃ וּבָרוּךְ אֵל עֶלְיוֹן אֲשֶׁר־מִגֵּן צָרֶיךָ בְּיָדֶךָ
וַיִּתֶּן־לוֹ מַעֲשֵׂר מִכֹּל׃ וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ־סְדֹם אֶל־אַבְרָם תֶּן־לִי
הַנֶּפֶשׁ וְהָרְכֻשׁ קַח־לָךְ׃ וַיֹּאמֶר אַבְרָם אֶל־מֶלֶךְ סְדֹם
הֲרִמֹתִי יָדִי אֶל־יְהוָה אֵל עֶלְיוֹן קֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃ אִם־
מִחוּט וְעַד שְׂרוֹךְ־נַעַל וְאִם־אֶקַּח מִכָּל־אֲשֶׁר־לָךְ וְלֹא תֹאמַר
אֲנִי הֶעֱשַׁרְתִּי אֶת־אַבְרָם׃ בִּלְעָדַי רַק אֲשֶׁר אָכְלוּ הַנְּעָרִים
וְחֵלֶק הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר הָלְכוּ אִתִּי עָנֵר אֶשְׁכֹּל וּמַמְרֵא הֵם
יִקְחוּ חֶלְקָם׃ ס

טו
אַחַר ׀ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הָיָה דְבַר־יְהוָה אֶל־אַבְרָם בַּמַּחֲזֶה
לֵאמֹר אַל־תִּירָא אַבְרָם אָנֹכִי מָגֵן לָךְ שְׂכָרְךָ הַרְבֵּה מְאֹד׃
וַיֹּאמֶר אַבְרָם אֲדֹנָי יְהוִה מַה־תִּתֶּן־לִי וְאָנֹכִי הוֹלֵךְ עֲרִירִי
וּבֶן־מֶשֶׁק בֵּיתִי הוּא דַּמֶּשֶׂק אֱלִיעֶזֶר׃ וַיֹּאמֶר אַבְרָם הֵן לִי לֹא
נָתַתָּה זָרַע וְהִנֵּה בֶן־בֵּיתִי יוֹרֵשׁ אֹתִי׃ וְהִנֵּה דְבַר־יְהוָה אֵלָיו
לֵאמֹר לֹא יִירָשְׁךָ זֶה כִּי־אִם אֲשֶׁר יֵצֵא מִמֵּעֶיךָ הוּא יִירָשֶׁךָ׃
וַיּוֹצֵא אֹתוֹ הַחוּצָה וַיֹּאמֶר הַבֶּט־נָא הַשָּׁמַיְמָה וּסְפֹר הַכּוֹכָבִים
אִם־תּוּכַל לִסְפֹּר אֹתָם וַיֹּאמֶר לוֹ כֹּה יִהְיֶה זַרְעֶךָ׃ וְהֶאֱמִן
בַּיהוָה וַיַּחְשְׁבֶהָ לּוֹ צְדָקָה׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי יְהוָה אֲשֶׁר
הוֹצֵאתִיךָ מֵאוּר כַּשְׂדִּים לָתֶת לְךָ אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת לְרִשְׁתָּהּ׃
וַיֹּאמַר אֲדֹנָי יְהוִה בַּמָּה אֵדַע כִּי אִירָשֶׁנָּה׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו
קְחָה לִי עֶגְלָה מְשֻׁלֶּשֶׁת וְעֵז מְשֻׁלֶּשֶׁת וְאַיִל מְשֻׁלָּשׁ וְתֹר
וְגוֹזָל׃ וַיִּקַּח־לוֹ אֶת־כָּל־אֵלֶּה וַיְבַתֵּר אֹתָם בַּתָּוֶךְ וַיִּתֵּן אִישׁ־
בִּתְרוֹ לִקְרַאת רֵעֵהוּ וְאֶת־הַצִּפֹּר לֹא בָתָר׃ וַיֵּרֶד הָעַיִט עַל־
הַפְּגָרִים וַיַּשֵּׁב אֹתָם אַבְרָם׃ וַיְהִי הַשֶּׁמֶשׁ לָבוֹא וְתַרְדֵּמָה
נָפְלָה עַל־אַבְרָם וְהִנֵּה אֵימָה חֲשֵׁכָה גְדֹלָה נֹפֶלֶת עָלָיו׃
וַיֹּאמֶר לְאַבְרָם יָדֹעַ תֵּדַע כִּי־גֵר ׀ יִהְיֶה זַרְעֲךָ בְּאֶרֶץ לֹא לָהֶם
וַעֲבָדוּם וְעִנּוּ אֹתָם אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה׃ וְגַם אֶת־הַגּוֹי אֲשֶׁר
יַעֲבֹדוּ דָּן אָנֹכִי וְאַחֲרֵי־כֵן יֵצְאוּ בִּרְכֻשׁ גָּדוֹל׃ וְאַתָּה תָּבוֹא
אֶל־אֲבֹתֶיךָ בְּשָׁלוֹם תִּקָּבֵר בְּשֵׂיבָה טוֹבָה׃ וְדוֹר רְבִיעִי
יָשׁוּבוּ הֵנָּה כִּי לֹא־שָׁלֵם עֲוֺן הָאֱמֹרִי עַד־הֵנָּה׃ וַיְהִי
הַשֶּׁמֶשׁ בָּאָה וַעֲלָטָה הָיָה וְהִנֵּה תַנּוּר עָשָׁן וְלַפִּיד אֵשׁ
אֲשֶׁר עָבַר בֵּין הַגְּזָרִים הָאֵלֶּה׃ בַּיּוֹם הַהוּא כָּרַת יְהוָה
את

אֶת־אַבְרָם בְּרִית לֵאמֹר לְזַרְעֲךָ נָתַתִּי אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת
מִנְּהַר מִצְרַיִם עַד־הַנָּהָר הַגָּדֹל נְהַר־פְּרָת׃ אֶת־הַקֵּינִי
וְאֶת־הַקְּנִזִּי וְאֵת הַקַּדְמֹנִי׃ וְאֶת־הַחִתִּי וְאֶת־הַפְּרִזִּי וְאֶת־
הָרְפָאִים׃ וְאֶת־הָאֱמֹרִי וְאֶת־הַכְּנַעֲנִי וְאֶת־הַגִּרְגָּשִׁי וְאֶת־
הַיְבוּסִי׃ ס

טז
וְשָׂרַי אֵשֶׁת אַבְרָם לֹא יָלְדָה לוֹ וְלָהּ שִׁפְחָה מִצְרִית
וּשְׁמָהּ הָגָר׃ וַתֹּאמֶר שָׂרַי אֶל־אַבְרָם הִנֵּה־נָא עֲצָרַנִי יְהוָה
מִלֶּדֶת בֹּא־נָא אֶל־שִׁפְחָתִי אוּלַי אִבָּנֶה מִמֶּנָּה וַיִּשְׁמַע אַבְרָם
לְקוֹל שָׂרָי׃ וַתִּקַּח שָׂרַי ׀ אֵשֶׁת אַבְרָם אֶת־הָגָר הַמִּצְרִית
שִׁפְחָתָהּ מִקֵּץ עֶשֶׂר שָׁנִים לְשֶׁבֶת אַבְרָם בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַתִּתֵּן
אֹתָהּ לְאַבְרָם אִישָׁהּ לוֹ לְאִשָּׁה׃ וַיָּבֹא אֶל־הָגָר וַתַּהַר
וַתֵּרֶא כִּי הָרָתָה וַתֵּקַל גְּבִרְתָּהּ בְּעֵינֶיהָ׃ וַתֹּאמֶר שָׂרַי אֶל־
אַבְרָם חֲמָסִי עָלֶיךָ אָנֹכִי נָתַתִּי שִׁפְחָתִי בְּחֵיקֶךָ וַתֵּרֶא כִּי
הָרָתָה וָאֵקַל בְּעֵינֶיהָ יִשְׁפֹּט יְהוָה בֵּינִי וּבֵינֶיׄךָ׃ וַיֹּאמֶר
אַבְרָם אֶל־שָׂרַי הִנֵּה שִׁפְחָתֵךְ בְּיָדֵךְ עֲשִׂי־לָהּ הַטּוֹב בְּעֵינָיִךְ
וַתְּעַנֶּהָ שָׂרַי וַתִּבְרַח מִפָּנֶיהָ׃ וַיִּמְצָאָהּ מַלְאַךְ יְהוָה עַל־עֵין
הַמַּיִם בַּמִּדְבָּר עַל־הָעַיִן בְּדֶרֶךְ שׁוּר׃ וַיֹּאמַר הָגָר שִׁפְחַת
שָׂרַי אֵי־מִזֶּה בָאת וְאָנָה תֵלֵכִי וַתֹּאמֶר מִפְּנֵי שָׂרַי גְּבִרְתִּי
אָנֹכִי בֹּרַחַת׃ וַיֹּאמֶר לָהּ מַלְאַךְ יְהוָה שׁוּבִי אֶל־גְּבִרְתֵּךְ
וְהִתְעַנִּי תַּחַת יָדֶיהָ׃ וַיֹּאמֶר לָהּ מַלְאַךְ יְהוָה הַרְבָּה אַרְבֶּה
אֶת־זַרְעֵךְ וְלֹא יִסָּפֵר מֵרֹב׃ וַיֹּאמֶר לָהּ מַלְאַךְ יְהוָה הִנָּךְ
הָרָה וְיֹלַדְתְּ בֵּן וְקָרָאת שְׁמוֹ יִשְׁמָעֵאל כִּי־שָׁמַע יְהוָה אֶל־
עָנְיֵךְ׃ וְהוּא יִהְיֶה פֶּרֶא אָדָם יָדוֹ בַכֹּל וְיַד כֹּל בּוֹ וְעַל־פְּנֵי
כָל־אֶחָיו יִשְׁכֹּן׃ וַתִּקְרָא שֵׁם־יְהוָה הַדֹּבֵר אֵלֶיהָ אַתָּה אֵל
רֳאִי כִּי אָמְרָה הֲגַם הֲלֹם רָאִיתִי אַחֲרֵי רֹאִי׃ עַל־כֵּן קָרָא
לַבְּאֵר בְּאֵר לַחַי רֹאִי הִנֵּה בֵין־קָדֵשׁ וּבֵין בָּרֶד׃ וַתֵּלֶד הָגָר
לְאַבְרָם בֵּן וַיִּקְרָא אַבְרָם שֶׁם־בְּנוֹ אֲשֶׁר־יָלְדָה הָגָר יִשְׁמָעֵאל׃
וְאַבְרָם בֶּן־שְׁמֹנִים שָׁנָה וְשֵׁשׁ שָׁנִים בְּלֶדֶת־הָגָר אֶת־יִשְׁמָעֵאל
לְאַבְרָם׃ ס

יז
וַיְהִי אַבְרָם בֶּן־תִּשְׁעִים שָׁנָה וְתֵשַׁע שָׁנִים וַיֵּרָא יְהוָה אֶל־
אַבְרָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי־אֵל שַׁדַּי הִתְהַלֵּךְ לְפָנַי וֶהְיֵה תָמִים׃
וְאֶתְּנָה בְרִיתִי בֵּינִי וּבֵינֶךָ וְאַרְבֶּה אוֹתְךָ בִּמְאֹד מְאֹד׃ וַיִּפֹּל
אַבְרָם עַל־פָּנָיו וַיְדַבֵּר אִתּוֹ אֱלֹהִים לֵאמֹר׃ אֲנִי הִנֵּה בְרִיתִי
אִתָּךְ וְהָיִיתָ לְאַב הֲמוֹן גּוֹיִם׃ וְלֹא־יִקָּרֵא עוֹד אֶת־שִׁמְךָ
אַבְרָם וְהָיָה שִׁמְךָ אַבְרָהָם כִּי אַב־הֲמוֹן גּוֹיִם נְתַתִּיךָ׃

כז׳ ה׳ נקוד על י׳ בתרא

והפרתי

והפרתי אתך במאד מאד ונתתיך לגוים ומלכים ממך
יצאו : והקמתי את־בריתי ביני ובינך ובין זרעך אחריך
לדרתם לברית עולם להיות לך לאלהים ולזרעך אחריך :
ונתתי לך ולזרעך אחריך את ׀ ארץ מגריך את כל־ארץ
כנען לאחזת עולם והייתי להם לאלהים : ויאמר אלהים
אל־אברהם ואתה את־בריתי תשמר אתה וזרעך אחריך
לדרתם : זאת בריתי אשר תשמרו ביני וביניכם ובין
זרעך אחריך המול לכם כל־זכר : ונמלתם את בשר
ערלתכם והיה לאות ברית ביני וביניכם : ובן־שמנת ימים
ימול לכם כל־זכר לדרתיכם יליד בית ומקנת־כסף מכל בן־
נכר אשר לא מזרעך הוא : המול ׀ ימול יליד ביתך ומקנת
כספך והיתה בריתי בבשרכם לברית עולם : וערל ׀ זכר
אשר לא־ימול את־בשר ערלתו ונכרתה הנפש ההוא
מעמיה את־בריתי הפר : ס ויאמר אלהים אל־
אברהם שרי אשתך לא־תקרא את־שמה שרי כי שרה
שמה : וברכתי אתה וגם נתתי ממנה לך בן וברכתיה
והיתה לגוים מלכי עמים ממנה יהיו : ויפל אברהם על־
פניו ויצחק ויאמר בלבו הלבן מאה־שנה יולד ואם־שרה
הבת־תשעים שנה תלד : ויאמר אברהם אל־האלהים לו
ישמעאל יחיה לפניך : ויאמר אלהים אבל שרה אשתך
ילדת לך בן וקראת את־שמו יצחק והקמתי את־בריתי אתו
לברית עולם לזרעו אחריו : ולישמעאל שמעתיך הנה ׀
ברכתי אתו והפריתי אתו והרביתי אתו במאד מאד שנים־
עשר נשיאם יוליד ונתתיו לגוי גדול : ואת־בריתי אקים
את־יצחק אשר תלד לך שרה למועד הזה בשנה האחרת :
ויכל לדבר אתו ויעל אלהים מעל אברהם : ויקח אברהם
את־ישמעאל בנו ואת כל־ילידי ביתו ואת כל־מקנת כספו
כל־זכר באנשי בית אברהם וימל את־בשר ערלתם בעצם
היום הזה כאשר דבר אתו אלהים : ואברהם בן־תשעים
ותשע שנה בהמלו בשר ערלתו : וישמעאל בנו בן־שלש
עשרה שנה בהמלו את בשר ערלתו : בעצם היום הזה
נמול אברהם וישמעאל בנו : וכל־אנשי ביתו יליד בית
ומקנת־כסף מאת בן־נכר נמלו אתו :

פ פ פ ד

וירא אליו יהוה באלני ממרא והוא ישב פתח־האהל יח
כחם היום : וישא עיניו וירא והנה שלשה אנשים

נצבים עליו וירא וירץ לקראתם מפתח האהל וישתחו
ארצה : ויאמר אדני אם־נא מצאתי חן בעיניך אל־נא
תעבר מעל עבדך : יקח־נא מעט־מים ורחצו רגליכם
והשענו תחת העץ : ואקחה פת־לחם וסעדו לבכם
אחר תעברו כי־על־כן עברתם על־עבדכם ויאמרו כן
תעשה כאשר דברת : וימהר אברהם האהלה אל־שרה
ויאמר מהרי שלש סאים קמח סלת לושי ועשי עגות
ואל־הבקר רץ אברהם ויקח בן־בקר רך וטוב ויתן אל־
הנער וימהר לעשות אתו : ויקח חמאה וחלב ובן־
הבקר אשר עשה ויתן לפניהם והוא־עמד עליהם תחת
העץ ויאכלו : ויאמרו אליו איה שרה אשתך ויאמר
הנה באהל : ויאמר שוב אשוב אליך כעת חיה והנה־
בן לשרה אשתך ושרה שמעת פתח האהל והוא אחריו :
ואברהם ושרה זקנים באים בימים חדל להיות לשרה
ארח כנשים : ותצחק שרה בקרבה לאמר אחרי בלתי
היתה־לי עדנה ואדני זקן : ויאמר יהוה אל־אברהם
למה זה צחקה שרה לאמר האף אמנם אלד ואני זקנתי :
היפלא מיהוה דבר למועד אשוב אליך כעת חיה ולשרה
בן : ותכחש שרה ׀ לאמר לא צחקתי כי ׀ יראה ויאמר ׀
לא כי צחקת : ויקמו משם האנשים וישקפו על־פני
סדם ואברהם הלך עמם לשלחם : ויהוה אמר המכסה
אני מאברהם אשר אני עשה : ואברהם היו יהיה לגוי
גדול ועצום ונברכו־בו כל גויי הארץ : כי ידעתיו למען
אשר יצוה את־בניו ואת־ביתו אחריו ושמרו דרך יהוה
לעשות צדקה ומשפט למען הביא יהוה על־אברהם את
אשר־דבר עליו : ויאמר יהוה זעקת סדם ועמרה כי־רבה
וחטאתם כי כבדה מאד : ארדה־נא ואראה הכצעקתה
הבאה אלי עשו ׀ כלה ואם־לא אדעה : ויפנו משם
האנשים וילכו סדמה ואברהם עודנו עמד לפני יהוה :
ויגש אברהם ויאמר האף תספה צדיק עם־רשע : אולי
יש חמשים צדיקם בתוך העיר האף תספה ולא־תשא
למקום למען חמשים הצדיקם אשר בקרבה : חללה
לך מעשת ׀ כדבר הזה להמית צדיק עם־רשע והיה
כצדיק כרשע חללה לך השפט כל־הארץ לא יעשה
משפט : ויאמר יהוה אם־אמצא בסדם חמשים צדיקם
בתוך העיר ונשאתי לכל־המקום בעבורם : ויען אברהם

יח ג' קדם   פ' נקוד על איו   יג' פתח בס"פ

ויאמר הנה־נא הואלתי לדבר אל־אדני ואנכי עפר ואפר :
אולי יחסרון חמשים הצדיקם חמשה התשחית בחמשה
את־כל־העיר ויאמר לא אשחית אם־אמצא שם ארבעים
וחמשה : ויסף עוד לדבר אליו ויאמר אולי ימצאון שם
ארבעים ויאמר לא אעשה בעבור הארבעים : ויאמר
אל־נא יחר לאדני ואדברה אולי ימצאון שם שלשים
ויאמר לא אעשה אם־אמצא שם שלשים : ויאמר הנה־
נא הואלתי לדבר אל־אדני אולי ימצאון שם עשרים ויאמר
לא אשחית בעבור העשרים : ויאמר אל־נא יחר לאדני
ואדברה אך־הפעם אולי ימצאון שם עשרה ויאמר לא
אשחית בעבור העשרה : וילך יהוה כאשר כלה לדבר
אל־אברהם ואברהם שב למקמו :

יט ויבאו שני המלאכים סדמה בערב ולוט ישב בשער־
סדם וירא־לוט ויקם לקראתם וישתחו אפים ארצה :
ויאמר הנה נא־אדני סורו נא אל־בית עבדכם ולינו
ורחצו רגליכם והשכמתם והלכתם לדרככם ויאמרו לא
כי ברחוב נלין : ויפצר־בם מאד ויסרו אליו ויבאו אל־
ביתו ויעש להם משתה ומצות אפה ויאכלו : טרם
ישכבו ואנשי העיר אנשי סדם נסבו על־הבית מנער ועד־
זקן כל־העם מקצה : ויקראו אל־לוט ויאמרו לו איה
האנשים אשר־באו אליך הלילה הוציאם אלינו ונדעה
אתם : ויצא אלהם לוט הפתחה והדלת סגר אחריו :
ויאמר אל־נא אחי תרעו : הנה־נא לי שתי בנות אשר
לא־ידעו איש אוציאה־נא אתהן אליכם ועשו להן כטוב
בעיניכם רק לאנשים האל אל־תעשו דבר כי־על־כן באו
בצל קרתי : ויאמרו ׀ גש־הלאה ויאמרו האחד בא־לגור
וישפט שפוט עתה נרע לך מהם ויפצרו באיש בלוט מאד
ויגשו לשבר הדלת : וישלחו האנשים את־ידם ויביאו
את־לוט אליהם הביתה ואת־הדלת סגרו : ואת־האנשים
אשר־פתח הבית הכו בסנורים מקטן ועד־גדול וילאו
למצא הפתח : ויאמרו האנשים אל־לוט עד מי־לך פה
חתן ובניך ובנתיך וכל אשר־לך בעיר הוצא מן־המקום :
כי־משחתים אנחנו את־המקום הזה כי־גדלה צעקתם את־
פני יהוה וישלחנו יהוה לשחתה : ויצא לוט וידבר ׀
אל־חתניו ׀ לקחי בנתיו ויאמר קומו צאו מן־המקום הזה
כי־משחית יהוה את־העיר ויהי כמצחק בעיני חתניו :

יט׳ ב׳ חל ל׳ דגושה   יד׳ צ׳ דגושה

וכמו

וכמו השחר עלה ויאיצו המלאכים בלוט לאמר קום קח
את־אשתך ואת־שתי בנתיך הנמצאת פן־תספה בעון
העיר : ויתמהמה ׀ ויחזיקו האנשים בידו וביד־אשתו
וביד שתי בנתיו בחמלת יהוה עליו ויצאהו וינחהו מחוץ
לעיר : ויהי כהוציאם אתם החוצה ויאמר המלט על־
נפשך אל־תביט אחריך ואל־תעמד בכל־הככר ההרה
המלט פן־תספה : ויאמר לוט אלהם אל־נא אדני :
הנה־נא מצא עבדך חן בעיניך ותגדל חסדך אשר עשית
עמדי להחיות את־נפשי ואנכי לא אוכל להמלט ההרה
פן־תדבקני הרעה ומתי : הנה־נא העיר הזאת קרבה
לנוס שמה והוא מצער אמלטה נא שמה הלא מצער הוא
ותחי נפשי : ויאמר אליו הנה נשאתי פניך גם לדבר הזה
לבלתי הפכי את־העיר אשר דברת : מהר המלט שמה
כי לא אוכל לעשות דבר עד־באך שמה על־כן קרא שם־
העיר צוער : השמש יצא על־הארץ ולוט בא צערה :
ויהוה המטיר על־סדם ועל־עמרה גפרית ואש מאת יהוה
מן־השמים : ויהפך את־הערים האל ואת כל־הככר ואת
כל־ישבי הערים וצמח האדמה : ותבט אשתו מאחריו
ותהי נציב מלח : וישכם אברהם בבקר אל־המקום אשר־
עמד שם את־פני יהוה : וישקף על־פני סדם ועמרה ועל
כל־פני ארץ הככר וירא והנה עלה קיטר הארץ כקיטר
הכבשן : ויהי בשחת אלהים את־ערי הככר ויזכר אלהים
את־אברהם וישלח את־לוט מתוך ההפכה בהפך את־
הערים אשר־ישב בהן לוט : ויעל לוט מצוער וישב בהר
ושתי בנתיו עמו כי ירא לשבת בצוער וישב במערה הוא
ושתי בנתיו : ותאמר הבכירה אל־הצעירה אבינו זקן
ואיש אין בארץ לבוא עלינו כדרך כל־הארץ : לכה
נשקה את־אבינו יין ונשכבה עמו ונחיה מאבינו זרע :
ותשקין את־אביהן יין בלילה הוא ותבא הבכירה ותשכב
את־אביה ולא־ידע בשכבה ובקומה : ויהי ממחרת
ותאמר הבכירה אל־הצעירה הן־שכבתי אמש את־אבי
נשקנו יין גם־הלילה ובאי שכבי עמו ונחיה מאבינו זרע :
ותשקין גם בלילה ההוא את־אביהן יין ותקם הצעירה
ותשכב עמו ולא־ידע בשכבה ובקמה : ותהרין שתי
בנות־לוט מאביהן : ותלד הבכירה בן ותקרא שמו
מואב הוא אבי־מואב עד־היום : והצעירה גם־הוא

יט׳ יח׳ קדש   לג׳ נקוד על ו׳

ילדה

יָלְדָה בֵּן וַתִּקְרָא שְׁמוֹ בֶּן־עַמִּי הוּא אֲבִי בְנֵי־עַמּוֹן עַד־הַיּוֹם׃ ס

כ וַיִּסַּע מִשָּׁם אַבְרָהָם אַרְצָה הַנֶּגֶב וַיֵּשֶׁב בֵּין־קָדֵשׁ וּבֵין שׁוּר וַיָּגָר בִּגְרָר׃ וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל־שָׂרָה אִשְׁתּוֹ אֲחֹתִי הִוא וַיִּשְׁלַח אֲבִימֶלֶךְ מֶלֶךְ גְּרָר וַיִּקַּח אֶת־שָׂרָה׃ וַיָּבֹא אֱלֹהִים אֶל־אֲבִימֶלֶךְ בַּחֲלוֹם הַלָּיְלָה וַיֹּאמֶר לוֹ הִנְּךָ מֵת עַל־הָאִשָּׁה אֲשֶׁר־לָקַחְתָּ וְהִוא בְּעֻלַת בָּעַל׃ וַאֲבִימֶלֶךְ לֹא קָרַב אֵלֶיהָ וַיֹּאמַר אֲדֹנָי הֲגוֹי גַּם־צַדִּיק תַּהֲרֹג׃ הֲלֹא הוּא אָמַר־לִי אֲחֹתִי הִוא וְהִיא־גַם־הִוא אָמְרָה אָחִי הוּא בְּתָם־לְבָבִי וּבְנִקְיֹן כַּפַּי עָשִׂיתִי זֹאת׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו הָאֱלֹהִים בַּחֲלֹם גַּם אָנֹכִי יָדַעְתִּי כִּי בְתָם־לְבָבְךָ עָשִׂיתָ זֹּאת וָאֶחְשֹׂךְ גַּם־אָנֹכִי אוֹתְךָ מֵחֲטוֹ־לִי עַל־כֵּן לֹא־נְתַתִּיךָ לִנְגֹּעַ אֵלֶיהָ׃ וְעַתָּה הָשֵׁב אֵשֶׁת־הָאִישׁ כִּי־נָבִיא הוּא וְיִתְפַּלֵּל בַּעַדְךָ וֶחְיֵה וְאִם־אֵינְךָ מֵשִׁיב דַּע כִּי־מוֹת תָּמוּת אַתָּה וְכָל־אֲשֶׁר־לָךְ׃ וַיַּשְׁכֵּם אֲבִימֶלֶךְ בַּבֹּקֶר וַיִּקְרָא לְכָל־עֲבָדָיו וַיְדַבֵּר אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּאָזְנֵיהֶם וַיִּירְאוּ הָאֲנָשִׁים מְאֹד׃ וַיִּקְרָא אֲבִימֶלֶךְ לְאַבְרָהָם וַיֹּאמֶר לוֹ מֶה־עָשִׂיתָ לָּנוּ וּמֶה־חָטָאתִי לָךְ כִּי־הֵבֵאתָ עָלַי וְעַל־מַמְלַכְתִּי חֲטָאָה גְדֹלָה מַעֲשִׂים אֲשֶׁר לֹא־יֵעָשׂוּ עָשִׂיתָ עִמָּדִי׃ וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ אֶל־אַבְרָהָם מָה רָאִיתָ כִּי עָשִׂיתָ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה׃ וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם כִּי אָמַרְתִּי רַק אֵין־יִרְאַת אֱלֹהִים בַּמָּקוֹם הַזֶּה וַהֲרָגוּנִי עַל־דְּבַר אִשְׁתִּי׃ וְגַם־אָמְנָה אֲחֹתִי בַת־אָבִי הִוא אַךְ לֹא בַת־אִמִּי וַתְּהִי־לִי לְאִשָּׁה׃ וַיְהִי כַּאֲשֶׁר הִתְעוּ אֹתִי אֱלֹהִים מִבֵּית אָבִי וָאֹמַר לָהּ זֶה חַסְדֵּךְ אֲשֶׁר תַּעֲשִׂי עִמָּדִי אֶל כָּל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר נָבוֹא שָׁמָּה אִמְרִי־לִי אָחִי הוּא׃ וַיִּקַּח אֲבִימֶלֶךְ צֹאן וּבָקָר וַעֲבָדִים וּשְׁפָחֹת וַיִּתֵּן לְאַבְרָהָם וַיָּשֶׁב לוֹ אֵת שָׂרָה אִשְׁתּוֹ׃ וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ הִנֵּה אַרְצִי לְפָנֶיךָ בַּטּוֹב בְּעֵינֶיךָ שֵׁב׃ וּלְשָׂרָה אָמַר הִנֵּה נָתַתִּי אֶלֶף כֶּסֶף לְאָחִיךְ הִנֵּה הוּא־לָךְ כְּסוּת עֵינַיִם לְכֹל אֲשֶׁר אִתָּךְ וְאֵת כֹּל וְנֹכָחַת׃ וַיִּתְפַּלֵּל אַבְרָהָם אֶל־הָאֱלֹהִים וַיִּרְפָּא אֱלֹהִים אֶת־אֲבִימֶלֶךְ וְאֶת־אִשְׁתּוֹ וְאַמְהֹתָיו וַיֵּלֵדוּ׃ כִּי־עָצֹר עָצַר יְהוָה בְּעַד כָּל־רֶחֶם לְבֵית אֲבִימֶלֶךְ עַל־דְּבַר שָׂרָה אֵשֶׁת אַבְרָהָם׃ ס

כא וַיהוָה פָּקַד אֶת־שָׂרָה כַּאֲשֶׁר אָמָר וַיַּעַשׂ יְהוָה לְשָׂרָה כַּאֲשֶׁר דִּבֵּר׃ וַתַּהַר וַתֵּלֶד שָׂרָה לְאַבְרָהָם בֵּן לִזְקֻנָיו לַמּוֹעֵד אֲשֶׁר־דִּבֶּר אֹתוֹ אֱלֹהִים׃ וַיִּקְרָא אַבְרָהָם אֶת־שֶׁם־בְּנוֹ הַנּוֹלַד־לוֹ אֲשֶׁר־יָלְדָה־לּוֹ שָׂרָה יִצְחָק׃ וַיָּמָל אַבְרָהָם אֶת־

כ'ו' הוא א' יצ' פס

יצחק

יִצְחָק בְּנוֹ בֶּן־שְׁמֹנַת יָמִים כַּאֲשֶׁר צִוָּה אֹתוֹ אֱלֹהִים׃ וְאַבְרָהָם בֶּן־מְאַת שָׁנָה בְּהִוָּלֶד לוֹ אֵת יִצְחָק בְּנוֹ׃ וַתֹּאמֶר שָׂרָה צְחֹק עָשָׂה לִי אֱלֹהִים כָּל־הַשֹּׁמֵעַ יִצְחַק־לִי׃ וַתֹּאמֶר מִי מִלֵּל לְאַבְרָהָם הֵינִיקָה בָנִים שָׂרָה כִּי־יָלַדְתִּי בֵן לִזְקֻנָיו׃ וַיִּגְדַּל הַיֶּלֶד וַיִּגָּמַל וַיַּעַשׂ אַבְרָהָם מִשְׁתֶּה גָדוֹל בְּיוֹם הִגָּמֵל אֶת־יִצְחָק׃ וַתֵּרֶא שָׂרָה אֶת־בֶּן־הָגָר הַמִּצְרִית אֲשֶׁר־יָלְדָה לְאַבְרָהָם מְצַחֵק׃ וַתֹּאמֶר לְאַבְרָהָם גָּרֵשׁ הָאָמָה הַזֹּאת וְאֶת־בְּנָהּ כִּי לֹא יִירַשׁ בֶּן־הָאָמָה הַזֹּאת עִם־בְּנִי עִם־יִצְחָק׃ וַיֵּרַע הַדָּבָר מְאֹד בְּעֵינֵי אַבְרָהָם עַל אוֹדֹת בְּנוֹ׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־אַבְרָהָם אַל־יֵרַע בְּעֵינֶיךָ עַל־הַנַּעַר וְעַל־אֲמָתֶךָ כֹּל אֲשֶׁר תֹּאמַר אֵלֶיךָ שָׂרָה שְׁמַע בְּקֹלָהּ כִּי בְיִצְחָק יִקָּרֵא לְךָ זָרַע׃ וְגַם אֶת־בֶּן־הָאָמָה לְגוֹי אֲשִׂימֶנּוּ כִּי זַרְעֲךָ הוּא׃ וַיַּשְׁכֵּם אַבְרָהָם בַּבֹּקֶר וַיִּקַּח־לֶחֶם וְחֵמַת מַיִם וַיִּתֵּן אֶל־הָגָר שָׂם עַל־שִׁכְמָהּ וְאֶת־הַיֶּלֶד וַיְשַׁלְּחֶהָ וַתֵּלֶךְ וַתֵּתַע בְּמִדְבַּר בְּאֵר שָׁבַע׃ וַיִּכְלוּ הַמַּיִם מִן־הַחֵמֶת וַתַּשְׁלֵךְ אֶת־הַיֶּלֶד תַּחַת אַחַד הַשִּׂיחִם׃ וַתֵּלֶךְ וַתֵּשֶׁב לָהּ מִנֶּגֶד הַרְחֵק כִּמְטַחֲוֵי קֶשֶׁת כִּי אָמְרָה אַל־אֶרְאֶה בְּמוֹת הַיָּלֶד וַתֵּשֶׁב מִנֶּגֶד וַתִּשָּׂא אֶת־קֹלָהּ וַתֵּבְךְּ׃ וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת־קוֹל הַנַּעַר וַיִּקְרָא מַלְאַךְ אֱלֹהִים אֶל־הָגָר מִן־הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר לָהּ מַה־לָּךְ הָגָר אַל־תִּירְאִי כִּי־שָׁמַע אֱלֹהִים אֶל־קוֹל הַנַּעַר בַּאֲשֶׁר הוּא־שָׁם׃ קוּמִי שְׂאִי אֶת־הַנַּעַר וְהַחֲזִיקִי אֶת־יָדֵךְ בּוֹ כִּי־לְגוֹי גָּדוֹל אֲשִׂימֶנּוּ׃ וַיִּפְקַח אֱלֹהִים אֶת־עֵינֶיהָ וַתֵּרֶא בְּאֵר מָיִם וַתֵּלֶךְ וַתְּמַלֵּא אֶת־הַחֵמֶת מַיִם וַתַּשְׁקְ אֶת־הַנָּעַר׃ וַיְהִי אֱלֹהִים אֶת־הַנַּעַר וַיִּגְדָּל וַיֵּשֶׁב בַּמִּדְבָּר וַיְהִי רֹבֶה קַשָּׁת׃ וַיֵּשֶׁב בְּמִדְבַּר פָּארָן וַתִּקַּח־לוֹ אִמּוֹ אִשָּׁה מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ פ

וַיְהִי בָּעֵת הַהִוא וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ וּפִיכֹל שַׂר־צְבָאוֹ אֶל־אַבְרָהָם לֵאמֹר אֱלֹהִים עִמְּךָ בְּכֹל אֲשֶׁר־אַתָּה עֹשֶׂה׃ וְעַתָּה הִשָּׁבְעָה לִּי בֵאלֹהִים הֵנָּה אִם־תִּשְׁקֹר לִי וּלְנִינִי וּלְנֶכְדִּי כַּחֶסֶד אֲשֶׁר־עָשִׂיתִי עִמְּךָ תַּעֲשֶׂה עִמָּדִי וְעִם־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־גַּרְתָּה בָּהּ׃ וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אָנֹכִי אִשָּׁבֵעַ׃ וְהוֹכִחַ אַבְרָהָם אֶת־אֲבִימֶלֶךְ עַל־אֹדוֹת בְּאֵר הַמַּיִם אֲשֶׁר גָּזְלוּ עַבְדֵי אֲבִימֶלֶךְ׃ וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ לֹא יָדַעְתִּי מִי עָשָׂה אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וְגַם־אַתָּה לֹא־הִגַּדְתָּ לִּי וְגַם אָנֹכִי לֹא שָׁמַעְתִּי בִּלְתִּי הַיּוֹם׃ וַיִּקַּח אַבְרָהָם צֹאן וּבָקָר וַיִּתֵּן לַאֲבִימֶלֶךְ וַיִּכְרְתוּ שְׁנֵיהֶם בְּרִית׃ וַיַּצֵּב אַבְרָהָם אֶת־שֶׁבַע כִּבְשֹׂת הַצֹּאן לְבַדְּהֶן׃ וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ אֶל־אַבְרָהָם מָה הֵנָּה שֶׁבַע כְּבָשֹׂת הָאֵלֶּה אֲשֶׁר הִצַּבְתָּ לְבַדָּנָה׃ וַיֹּאמֶר כִּי אֶת־שֶׁבַע כְּבָשֹׂת תִּקַּח מִיָּדִי בַּעֲבוּר

תהיה

תִּהְיֶה־לִּי לְעֵדָה כִּי חָפַרְתִּי אֶת־הַבְּאֵר הַזֹּאת׃ עַל־כֵּן קָרָא לַמָּקוֹם הַהוּא בְּאֵר שָׁבַע כִּי שָׁם נִשְׁבְּעוּ שְׁנֵיהֶם׃ וַיִּכְרְתוּ בְרִית בִּבְאֵר שָׁבַע וַיָּקָם אֲבִימֶלֶךְ וּפִיכֹל שַׂר־צְבָאוֹ וַיָּשֻׁבוּ אֶל־אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים׃ וַיִּטַּע אֶשֶׁל בִּבְאֵר שָׁבַע וַיִּקְרָא־שָׁם בְּשֵׁם יְהוָה אֵל עוֹלָם׃ וַיָּגָר אַבְרָהָם בְּאֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים יָמִים רַבִּים׃ פ

כב וַיְהִי אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהָאֱלֹהִים נִסָּה אֶת־אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי׃ וַיֹּאמֶר קַח־נָא אֶת־בִּנְךָ אֶת־יְחִידְךָ אֲשֶׁר־אָהַבְתָּ אֶת־יִצְחָק וְלֶךְ־לְךָ אֶל־אֶרֶץ הַמֹּרִיָּה וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה עַל אַחַד הֶהָרִים אֲשֶׁר אֹמַר אֵלֶיךָ׃ וַיַּשְׁכֵּם אַבְרָהָם בַּבֹּקֶר וַיַּחֲבֹשׁ אֶת־חֲמֹרוֹ וַיִּקַּח אֶת־שְׁנֵי נְעָרָיו אִתּוֹ וְאֵת יִצְחָק בְּנוֹ וַיְבַקַּע עֲצֵי עֹלָה וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־אָמַר־לוֹ הָאֱלֹהִים׃ בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם אֶת־עֵינָיו וַיַּרְא אֶת־הַמָּקוֹם מֵרָחֹק׃ ה וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל־נְעָרָיו שְׁבוּ־לָכֶם פֹּה עִם־הַחֲמוֹר וַאֲנִי וְהַנַּעַר נֵלְכָה עַד־כֹּה וְנִשְׁתַּחֲוֶה וְנָשׁוּבָה אֲלֵיכֶם׃ וַיִּקַּח אַבְרָהָם אֶת־עֲצֵי הָעֹלָה וַיָּשֶׂם עַל־יִצְחָק בְּנוֹ וַיִּקַּח בְּיָדוֹ אֶת־הָאֵשׁ וְאֶת־הַמַּאֲכֶלֶת וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו׃ וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־אַבְרָהָם אָבִיו וַיֹּאמֶר אָבִי וַיֹּאמֶר הִנֶּנִּי בְנִי וַיֹּאמֶר הִנֵּה הָאֵשׁ וְהָעֵצִים וְאַיֵּה הַשֶּׂה לְעֹלָה׃ וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֱלֹהִים יִרְאֶה־לּוֹ הַשֶּׂה לְעֹלָה בְּנִי וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו׃ וַיָּבֹאוּ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר־לוֹ הָאֱלֹהִים וַיִּבֶן שָׁם אַבְרָהָם אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וַיַּעֲרֹךְ אֶת־הָעֵצִים וַיַּעֲקֹד אֶת־יִצְחָק בְּנוֹ וַיָּשֶׂם אֹתוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ מִמַּעַל לָעֵצִים׃ י וַיִּשְׁלַח אַבְרָהָם אֶת־יָדוֹ וַיִּקַּח אֶת־הַמַּאֲכֶלֶת לִשְׁחֹט אֶת־בְּנוֹ׃ וַיִּקְרָא אֵלָיו מַלְאַךְ יְהוָה מִן־הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם ׀ אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי׃ וַיֹּאמֶר אַל־תִּשְׁלַח יָדְךָ אֶל־הַנַּעַר וְאַל־תַּעַשׂ לוֹ מְאוּמָה כִּי ׀ עַתָּה יָדַעְתִּי כִּי־יְרֵא אֱלֹהִים אַתָּה וְלֹא חָשַׂכְתָּ אֶת־בִּנְךָ אֶת־יְחִידְךָ מִמֶּנִּי׃ וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם אֶת־עֵינָיו וַיַּרְא וְהִנֵּה־אַיִל אַחַר נֶאֱחַז בַּסְּבַךְ בְּקַרְנָיו וַיֵּלֶךְ אַבְרָהָם וַיִּקַּח אֶת־הָאַיִל וַיַּעֲלֵהוּ לְעֹלָה תַּחַת בְּנוֹ׃ וַיִּקְרָא אַבְרָהָם שֵׁם־הַמָּקוֹם הַהוּא יְהוָה ׀ יִרְאֶה אֲשֶׁר יֵאָמֵר הַיּוֹם בְּהַר יְהוָה יֵרָאֶה׃ טו וַיִּקְרָא מַלְאַךְ יְהוָה אֶל־אַבְרָהָם שֵׁנִית מִן־הַשָּׁמָיִם׃ וַיֹּאמֶר בִּי נִשְׁבַּעְתִּי נְאֻם־יְהוָה כִּי יַעַן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא חָשַׂכְתָּ אֶת־בִּנְךָ אֶת־יְחִידֶךָ׃ כִּי־בָרֵךְ אֲבָרֶכְךָ וְהַרְבָּה אַרְבֶּה אֶת־זַרְעֲךָ כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכַחוֹל אֲשֶׁר עַל־שְׂפַת הַיָּם וְיִרַשׁ זַרְעֲךָ אֵת שַׁעַר אֹיְבָיו׃ וְהִתְבָּרְכוּ בְזַרְעֲךָ כֹּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ עֵקֶב אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ בְּקֹלִי׃ וַיָּשָׁב

אַבְרָהָם אֶל־נְעָרָיו וַיָּקֻמוּ וַיֵּלְכוּ יַחְדָּו אֶל־בְּאֵר שָׁבַע וַיֵּשֶׁב אַבְרָהָם בִּבְאֵר שָׁבַע׃ פ

כ וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיֻּגַּד לְאַבְרָהָם לֵאמֹר הִנֵּה יָלְדָה מִלְכָּה גַם־הִוא בָּנִים לְנָחוֹר אָחִיךָ׃ אֶת־עוּץ בְּכֹרוֹ וְאֶת־בּוּז אָחִיו וְאֶת־קְמוּאֵל אֲבִי אֲרָם׃ וְאֶת־כֶּשֶׂד וְאֶת־חֲזוֹ וְאֶת־פִּלְדָּשׁ וְאֶת־יִדְלָף וְאֵת בְּתוּאֵל׃ וּבְתוּאֵל יָלַד אֶת־רִבְקָה שְׁמֹנָה אֵלֶּה יָלְדָה מִלְכָּה לְנָחוֹר אֲחִי אַבְרָהָם׃ וּפִילַגְשׁוֹ וּשְׁמָהּ רְאוּמָה וַתֵּלֶד גַּם־הִוא אֶת־טֶבַח וְאֶת־גַּחַם וְאֶת־תַּחַשׁ וְאֶת־מַעֲכָה׃

פ פ פ פ ה

כג וַיִּהְיוּ חַיֵּי שָׂרָה מֵאָה שָׁנָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וְשֶׁבַע שָׁנִים שְׁנֵי חַיֵּי שָׂרָה׃ וַתָּמָת שָׂרָה בְּקִרְיַת אַרְבַּע הִוא חֶבְרוֹן בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיָּבֹא אַבְרָהָם לִסְפֹּד לְשָׂרָה וְלִבְכֹּתָהּ׃ וַיָּקָם אַבְרָהָם מֵעַל פְּנֵי מֵתוֹ וַיְדַבֵּר אֶל־בְּנֵי־חֵת לֵאמֹר׃ גֵּר־וְתוֹשָׁב אָנֹכִי עִמָּכֶם תְּנוּ לִי אֲחֻזַּת־קֶבֶר עִמָּכֶם וְאֶקְבְּרָה מֵתִי מִלְּפָנָי׃ ה וַיַּעֲנוּ בְנֵי־חֵת אֶת־אַבְרָהָם לֵאמֹר לוֹ׃ שְׁמָעֵנוּ ׀ אֲדֹנִי נְשִׂיא אֱלֹהִים אַתָּה בְּתוֹכֵנוּ בְּמִבְחַר קְבָרֵינוּ קְבֹר אֶת־מֵתֶךָ אִישׁ מִמֶּנּוּ אֶת־קִבְרוֹ לֹא־יִכְלֶה מִמְּךָ מִקְּבֹר מֵתֶךָ׃ וַיָּקָם אַבְרָהָם וַיִּשְׁתַּחוּ לְעַם־הָאָרֶץ לִבְנֵי־חֵת׃ וַיְדַבֵּר אִתָּם לֵאמֹר אִם־יֵשׁ אֶת־נַפְשְׁכֶם לִקְבֹּר אֶת־מֵתִי מִלְּפָנַי שְׁמָעוּנִי וּפִגְעוּ־לִי בְּעֶפְרוֹן בֶּן־צֹחַר׃ וְיִתֶּן־לִי אֶת־מְעָרַת הַמַּכְפֵּלָה אֲשֶׁר־לוֹ אֲשֶׁר בִּקְצֵה שָׂדֵהוּ בְּכֶסֶף מָלֵא יִתְּנֶנָּה לִּי בְּתוֹכְכֶם לַאֲחֻזַּת־קָבֶר׃ וְעֶפְרוֹן יֹשֵׁב בְּתוֹךְ בְּנֵי־חֵת וַיַּעַן עֶפְרוֹן הַחִתִּי אֶת־אַבְרָהָם בְּאָזְנֵי בְנֵי־חֵת לְכֹל בָּאֵי שַׁעַר־עִירוֹ לֵאמֹר׃ לֹא־אֲדֹנִי שְׁמָעֵנִי הַשָּׂדֶה נָתַתִּי לָךְ וְהַמְּעָרָה אֲשֶׁר־בּוֹ לְךָ נְתַתִּיהָ לְעֵינֵי בְנֵי־עַמִּי נְתַתִּיהָ לָּךְ קְבֹר מֵתֶךָ׃ וַיִּשְׁתַּחוּ אַבְרָהָם לִפְנֵי עַם־הָאָרֶץ׃ וַיְדַבֵּר אֶל־עֶפְרוֹן בְּאָזְנֵי עַם־הָאָרֶץ לֵאמֹר אַךְ אִם־אַתָּה לוּ שְׁמָעֵנִי נָתַתִּי כֶּסֶף הַשָּׂדֶה קַח מִמֶּנִּי וְאֶקְבְּרָה אֶת־מֵתִי שָׁמָּה׃ טו וַיַּעַן עֶפְרוֹן אֶת־אַבְרָהָם לֵאמֹר לוֹ׃ אֲדֹנִי שְׁמָעֵנִי אֶרֶץ אַרְבַּע מֵאֹת שֶׁקֶל־כֶּסֶף בֵּינִי וּבֵינְךָ מַה־הִוא וְאֶת־מֵתְךָ קְבֹר׃ וַיִּשְׁמַע אַבְרָהָם אֶל־עֶפְרוֹן וַיִּשְׁקֹל אַבְרָהָם לְעֶפְרֹן אֶת־הַכֶּסֶף אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּאָזְנֵי בְנֵי־חֵת אַרְבַּע מֵאוֹת שֶׁקֶל כֶּסֶף עֹבֵר לַסֹּחֵר׃ וַיָּקָם ׀ שְׂדֵה עֶפְרוֹן אֲשֶׁר בַּמַּכְפֵּלָה אֲשֶׁר לִפְנֵי מַמְרֵא הַשָּׂדֶה וְהַמְּעָרָה אֲשֶׁר־בּוֹ וְכָל־הָעֵץ אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה אֲשֶׁר בְּכָל־גְּבֻלוֹ סָבִיב׃ לְאַבְרָהָם לְמִקְנָה לְעֵינֵי בְנֵי־חֵת

בכל באי שער־עירו׃ ואחרי־כן קבר אברהם את־שרה
אשתו אל־מערת שדה המכפלה על־פני ממרא הוא חברון
כ בארץ כנען׃ ויקם השדה והמערה אשר־בו לאברהם
לאחזת־קבר מאת בני־חת׃ ס

כד ואברהם זקן בא בימים ויהוה ברך את־אברהם בכל׃
ויאמר אברהם אל־עבדו זקן ביתו המשל בכל־אשר־לו
שים־נא ידך תחת ירכי׃ ואשביעך ביהוה אלהי השמים
ואלהי הארץ אשר לא־תקח אשה לבני מבנות הכנעני
אשר אנכי יושב בקרבו׃ כי אל־ארצי ואל־מולדתי תלך
ה ולקחת אשה לבני ליצחק׃ ויאמר אליו העבד אולי
לא־תאבה האשה ללכת אחרי אל־הארץ הזאת ההשב
אשיב את־בנך אל־הארץ אשר־יצאת משם׃ ויאמר אליו
אברהם השמר לך פן־תשיב את־בני שמה׃ יהוה ׀ אלהי
השמים אשר לקחני מבית אבי ומארץ מולדתי ואשר
דבר־לי ואשר נשבע־לי לאמר לזרעך אתן את־הארץ
הזאת הוא ישלח מלאכו לפניך ולקחת אשה לבני משם׃
ואם־לא תאבה האשה ללכת אחריך ונקית משבעתי זאת
רק את־בני לא תשב שמה׃ וישם העבד את־ידו תחת
י ירך אברהם אדניו וישבע לו על־הדבר הזה׃ ויקח
העבד עשרה גמלים מגמלי אדניו וילך וכל־טוב אדניו
בידו ויקם וילך אל־ארם נהרים אל־עיר נחור׃ ויברך
הגמלים מחוץ לעיר אל־באר המים לעת ערב לעת צאת
השאבת׃ ויאמר ׀ יהוה אלהי אדני אברהם הקרה־נא
לפני היום ועשה־חסד עם אדני אברהם׃ הנה אנכי
נצב על־עין המים ובנות אנשי העיר יצאת לשאב מים׃
והיה הנער אשר אמר אליה הטי־נא כדך ואשתה ואמרה
שתה וגם־גמליך אשקה אתה הכחת לעבדך ליצחק ובה
טו אדע כי־עשית חסד עם־אדני׃ ויהי־הוא טרם כלה
לדבר והנה רבקה יצאת אשר ילדה לבתואל בן־מלכה
אשת נחור אחי אברהם וכדה על־שכמה׃ והנער טבת
מראה מאד בתולה ואיש לא ידעה ותרד העינה ותמלא
כדה ותעל׃ וירץ העבד לקראתה ויאמר הגמיאיני נא
מעט־מים מכדך׃ ותאמר שתה אדני ותמהר ותרד כדה
על־ידה ותשקהו׃ ותכל להשקתו ותאמר גם לגמליך
כ אשאב עד אם־כלו לשתת׃ ותמהר ותער כדה אל־
השקת ותרץ עוד אל־הבאר לשאב ותשאב לכל־גמליו׃

כד׳ יד׳ הנערה קרי   טז׳ והנערה קרי   יט׳ קמץ בז״ק

והאיש

כא והאיש משתאה לה מחריש לדעת ההצליח יהוה דרכו
אם־לא׃ ויהי כאשר כלו הגמלים לשתות ויקח האיש
נזם זהב בקע משקלו ושני צמידים על־ידיה עשרה זהב
משקלם׃ ויאמר בת־מי את הגידי נא לי היש בית־
אביך מקום לנו ללין׃ ותאמר אליו בת־בתואל אנכי
כה בן־מלכה אשר ילדה לנחור׃ ותאמר אליו גם־תבן גם־
מספוא רב עמנו גם־מקום ללון׃ ויקד האיש וישתחו
ליהוה׃ ויאמר ברוך יהוה אלהי אדני אברהם אשר לא־
עזב חסדו ואמתו מעם אדני אנכי בדרך נחני יהוה בית
אחי אדני׃ ותרץ הנער ותגד לבית אמה כדברים
האלה׃ ולרבקה אח ושמו לבן וירץ לבן אל־האיש
ל החוצה אל־העין׃ ויהי ׀ כראת את־הנזם ואת־הצמדים
על־ידי אחתו וכשמעו את־דברי רבקה אחתו לאמר כה־
דבר אלי האיש ויבא אל־האיש והנה עמד על־הגמלים
על־העין׃ ויאמר בוא ברוך יהוה למה תעמד בחוץ
ואנכי פניתי הבית ומקום לגמלים׃ ויבא האיש הביתה
ויפתח הגמלים ויתן תבן ומספוא לגמלים ומים לרחץ
רגליו ורגלי האנשים אשר אתו׃ ויישם לפניו לאכל
ויאמר לא אכל עד אם־דברתי דברי ויאמר דבר׃ ויאמר
לה עבד אברהם אנכי׃ ויהוה ברך את־אדני מאד ויגדל
ויתן־לו צאן ובקר וכסף וזהב ועבדם ושפחת וגמלים
וחמרים׃ ותלד שרה אשת אדני בן לאדני אחרי זקנתה
ויתן־לו את־כל־אשר־לו׃ וישבעני אדני לאמר לא־תקח
אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי ישב בארצו׃ אם־
לא אל־בית־אבי תלך ואל־משפחתי ולקחת אשה לבני׃
מ ואמר אל־אדני אלי לא־תלך האשה אחרי׃ ויאמר אלי
יהוה אשר־התהלכתי לפניו ישלח מלאכו אתך והצליח
דרכך ולקחת אשה לבני ממשפחתי ומבית אבי׃ אז
תנקה מאלתי כי תבוא אל־משפחתי ואם־לא יתנו לך
והיית נקי מאלתי׃ ואבא היום אל־העין ואמר יהוה
אלהי אדני אברהם אם־ישך־נא מצליח דרכי אשר אנכי
הלך עליה׃ הנה אנכי נצב על־עין המים והיה העלמה
היצאת לשאב ואמרתי אליה השקיני־נא מעט־מים
מכדך׃ ואמרה אלי גם־אתה שתה וגם לגמליך אשאב
מה הוא האשה אשר־הכיח יהוה לבן־אדני׃ אני טרם אכלה
לדבר אל־לבי והנה רבקה יצאת וכדה על־שכמה ותרד

כד׳ כח׳ הנערה ק׳   לג׳ ויושם ק׳

העינה

תעינה ותשאב ואמר אליה השקיני נא : ותמהר ותורד
כדה מעליה ותאמר שתה וגם גמליך אשקה ואשת וגם
הגמלים השקתה : ואשאל אתה ואמר בת מי את ותאמר
בת בתואל בן נחור אשר ילדה לו מלכה ואשם הנזם על
אפה והצמידים על ידיה : ואקד ואשתחוה ליהוה ואברך
את יהוה אלהי אדני אברהם אשר הנחני בדרך אמת
לקחת את בת אחי אדני לבנו : ועתה אם ישכם עשים
חסד ואמת את אדני הגידו לי ואם לא הגידו לי ואפנה
על ימין או על שמאל : ויען לבן ובתואל ויאמרו מיהוה נ
יצא הדבר לא נוכל דבר אליך רע או טוב : הנה רבקה
לפניך קח ולך ותהי אשה לבן אדניך כאשר דבר יהוה :
ויהי כאשר שמע עבד אברהם את דבריהם וישתחו ארצה
ליהוה : ויוצא העבד כלי כסף וכלי זהב ובגדים ויתן
לרבקה ומגדנת נתן לאחיה ולאמה : ויאכלו וישתו הוא
והאנשים אשר עמו וילינו ויקומו בבקר ויאמר שלחני
לאדני : ויאמר אחיה ואמה תשב הנער אתנו ימים או נה
עשור אחר תלך : ויאמר אלהם אל תאחרו אתי ויהוה
הצליח דרכי שלחוני ואלכה לאדני : ויאמרו נקרא לנער
ונשאלה את פיה : ויקראו לרבקה ויאמרו אליה התלכי
עם האיש הזה ותאמר אלך : וישלחו את רבקה אחתם
ואת מנקתה ואת עבד אברהם ואת אנשיו : ויברכו את ס
רבקה ויאמרו לה אחתנו את היי לאלפי רבבה ויירש
זרעך את שער שנאיו : ותקם רבקה ונערתיה ותרכבנה
על הגמלים ותלכנה אחרי האיש ויקח העבד את רבקה
וילך : ויצחק בא מבוא באר לחי ראי והוא יושב בארץ
הנגב : ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות ערב וישא
עיניו וירא והנה גמלים באים : ותשא רבקה את עיניה
ותרא את יצחק ותפל מעל הגמל : ותאמר אל העבד סה
מי האיש הלזה ההלך בשדה לקראתנו ויאמר העבד
הוא אדני ותקח הצעיף ותתכס : ויספר העבד ליצחק
את כל הדברים אשר עשה : ויבאה יצחק האהלה שרה
אמו ויקח את רבקה ותהי לו לאשה ויאהבה וינחם יצחק
אחרי אמו : פ

ויסף אברהם ויקח אשה ושמה קטורה : ותלד לו את כה
זמרן ואת יקשן ואת מדן ואת מדין ואת ישבק ואת שוח :
ויקשן ילד את שבא ואת דדן ובני דדן היו אשורם ולטושם

סי' נה' הנערה ק' . נז' לנערה ק'

ולאמים : ובני מדין עיפה ועפר וחנך ואבידע ואלדעה כל
ה אלה בני קטורה : ויתן אברהם את כל אשר לו ליצחק :
ולבני הפילגשים אשר לאברהם נתן אברהם מתנת
וישלחם מעל יצחק בנו בעודנו חי קדמה אל ארץ קדם :
ואלה ימי שני חיי אברהם אשר חי מאת שנה ושבעים
שנה וחמש שנים : ויגוע וימת אברהם בשיבה טובה
זקן ושבע ויאסף אל עמיו : ויקברו אתו יצחק וישמעאל
בניו אל מערת המכפלה אל שדה עפרן בן צחר החתי
אשר על פני ממרא : השדה אשר קנה אברהם מאת
בני חת שמה קבר אברהם ושרה אשתו : ויהי אחרי
מות אברהם ויברך אלהים את יצחק בנו וישב יצחק
עם באר לחי ראי : פ ואלה תלדת ישמעאל
בן אברהם אשר ילדה הגר המצרית שפחת שרה
לאברהם : ואלה שמות בני ישמעאל בשמתם לתולדתם
בכר ישמעאל נבית וקדר ואדבאל ומבשם : ומשמע
טו ודומה ומשא : חדד ותימא יטור נפיש וקדמה : אלה
הם בני ישמעאל ואלה שמתם בחצריהם ובטירתם שנים
עשר נשיאם לאמתם : ואלה שני חיי ישמעאל מאת שנה
ושלשים שנה ושבע שנים ויגוע וימת ויאסף אל עמיו :
וישכנו מחוילה עד שור אשר על פני מצרים באכה
אשורה על פני כל אחיו נפל :

פ פ פ ו

ואלה תולדת יצחק בן אברהם אברהם הוליד את יצחק :
כ ויהי יצחק בן ארבעים שנה בקחתו את רבקה בת בתואל
הארמי מפדן ארם אחות לבן הארמי לו לאשה : ויעתר
יצחק ליהוה לנכח אשתו כי עקרה הוא ויעתר לו יהוה
ותהר רבקה אשתו : ויתרצצו הבנים בקרבה ותאמר
אם כן למה זה אנכי ותלך לדרש את יהוה : ויאמר
יהוה לה שני גיים בבטנך ושני לאמים ממעיך יפרדו
ולאם מלאם יאמץ ורב יעבד צעיר : וימלאו ימיה ללדת
כה והנה תומם בבטנה : ויצא הראשון אדמוני כלו כאדרת
שער ויקראו שמו עשו : ואחרי כן יצא אחיו וידו אחזת
בעקב עשו ויקרא שמו יעקב ויצחק בן ששים שנה בלדת
אתם : ויגדלו הנערים ויהי עשו איש ידע ציד איש שדה
ויעקב איש תם ישב אהלים : ויאהב יצחק את עשו כי
ציד בפיו ורבקה אהבת את יעקב : ויזד יעקב נזיד ויבא

כה' כג' גוים קרי

עֵשָׂו מִן־הַשָּׂדֶה וְהוּא עָיֵף׃ וַיֹּאמֶר עֵשָׂו אֶל־יַעֲקֹב
הַלְעִיטֵנִי נָא מִן־הָאָדֹם הָאָדֹם הַזֶּה כִּי עָיֵף אָנֹכִי עַל־כֵּן
קָרָא־שְׁמוֹ אֱדוֹם׃ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב מִכְרָה כַיּוֹם אֶת־בְּכֹרָתְךָ
לִי׃ וַיֹּאמֶר עֵשָׂו הִנֵּה אָנֹכִי הוֹלֵךְ לָמוּת וְלָמָּה־זֶּה לִי
בְּכֹרָה׃ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב הִשָּׁבְעָה לִּי כַּיּוֹם וַיִּשָּׁבַע לוֹ וַיִּמְכֹּר
אֶת־בְּכֹרָתוֹ לְיַעֲקֹב׃ וְיַעֲקֹב נָתַן לְעֵשָׂו לֶחֶם וּנְזִיד עֲדָשִׁים
וַיֹּאכַל וַיֵּשְׁתְּ וַיָּקָם וַיֵּלַךְ וַיִּבֶז עֵשָׂו אֶת־הַבְּכֹרָה׃ פ

כו וַיְהִי רָעָב בָּאָרֶץ מִלְּבַד הָרָעָב הָרִאשׁוֹן אֲשֶׁר הָיָה בִּימֵי
אַבְרָהָם וַיֵּלֶךְ יִצְחָק אֶל־אֲבִימֶלֶךְ מֶלֶךְ־פְּלִשְׁתִּים גְּרָרָה׃
וַיֵּרָא אֵלָיו יְהוָה וַיֹּאמֶר אַל־תֵּרֵד מִצְרָיְמָה שְׁכֹן בָּאָרֶץ אֲשֶׁר
אֹמַר אֵלֶיךָ׃ גּוּר בָּאָרֶץ הַזֹּאת וְאֶהְיֶה עִמְּךָ וַאֲבָרְכֶךָּ כִּי־
לְךָ וּלְזַרְעֲךָ אֶתֵּן אֶת־כָּל־הָאֲרָצֹת הָאֵל וַהֲקִמֹתִי אֶת־הַשְּׁבֻעָה
אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם אָבִיךָ׃ וְהִרְבֵּיתִי אֶת־זַרְעֲךָ
כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְנָתַתִּי לְזַרְעֲךָ אֵת כָּל־הָאֲרָצֹת הָאֵל
וְהִתְבָּרְכוּ בְזַרְעֲךָ כֹּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ׃ עֵקֶב אֲשֶׁר־שָׁמַע ה
אַבְרָהָם בְּקֹלִי וַיִּשְׁמֹר מִשְׁמַרְתִּי מִצְוֺתַי חֻקּוֹתַי וְתוֹרֹתָי׃
וַיֵּשֶׁב יִצְחָק בִּגְרָר׃ וַיִּשְׁאֲלוּ אַנְשֵׁי הַמָּקוֹם לְאִשְׁתּוֹ וַיֹּאמֶר
אֲחֹתִי הִוא כִּי יָרֵא לֵאמֹר אִשְׁתִּי פֶּן־יַהַרְגֻנִי אַנְשֵׁי הַמָּקוֹם
עַל־רִבְקָה כִּי־טוֹבַת מַרְאֶה הִוא׃ וַיְהִי כִּי אָרְכוּ־לוֹ שָׁם
הַיָּמִים וַיַּשְׁקֵף אֲבִימֶלֶךְ מֶלֶךְ פְּלִשְׁתִּים בְּעַד הַחַלּוֹן וַיַּרְא
וְהִנֵּה יִצְחָק מְצַחֵק אֵת רִבְקָה אִשְׁתּוֹ׃ וַיִּקְרָא אֲבִימֶלֶךְ
לְיִצְחָק וַיֹּאמֶר אַךְ הִנֵּה אִשְׁתְּךָ הִוא וְאֵיךְ אָמַרְתָּ אֲחֹתִי הִוא
וַיֹּאמֶר אֵלָיו יִצְחָק כִּי אָמַרְתִּי פֶּן־אָמוּת עָלֶיהָ׃ וַיֹּאמֶר
אֲבִימֶלֶךְ מַה־זֹּאת עָשִׂיתָ לָּנוּ כִּמְעַט שָׁכַב אַחַד הָעָם אֶת־
אִשְׁתֶּךָ וְהֵבֵאתָ עָלֵינוּ אָשָׁם׃ וַיְצַו אֲבִימֶלֶךְ אֶת־כָּל־הָעָם
לֵאמֹר הַנֹּגֵעַ בָּאִישׁ הַזֶּה וּבְאִשְׁתּוֹ מוֹת יוּמָת׃ וַיִּזְרַע יִצְחָק
בָּאָרֶץ הַהִוא וַיִּמְצָא בַּשָּׁנָה הַהִוא מֵאָה שְׁעָרִים וַיְבָרְכֵהוּ
יְהוָה׃ וַיִּגְדַּל הָאִישׁ וַיֵּלֶךְ הָלוֹךְ וְגָדֵל עַד כִּי־גָדַל מְאֹד׃
וַיְהִי־לוֹ מִקְנֵה־צֹאן וּמִקְנֵה בָקָר וַעֲבֻדָּה רַבָּה וַיְקַנְאוּ אֹתוֹ
פְּלִשְׁתִּים׃ וְכָל־הַבְּאֵרֹת אֲשֶׁר חָפְרוּ עַבְדֵי אָבִיו בִּימֵי טו
אַבְרָהָם אָבִיו סִתְּמוּם פְּלִשְׁתִּים וַיְמַלְאוּם עָפָר׃ וַיֹּאמֶר
אֲבִימֶלֶךְ אֶל־יִצְחָק לֵךְ מֵעִמָּנוּ כִּי־עָצַמְתָּ מִמֶּנּוּ מְאֹד׃ וַיֵּלֶךְ
מִשָּׁם יִצְחָק וַיִּחַן בְּנַחַל־גְּרָר וַיֵּשֶׁב שָׁם׃ וַיָּשָׁב יִצְחָק וַיַּחְפֹּר
אֶת־בְּאֵרֹת הַמַּיִם אֲשֶׁר חָפְרוּ בִּימֵי אַבְרָהָם אָבִיו וַיְסַתְּמוּם
פְלִשְׁתִּים אַחֲרֵי מוֹת אַבְרָהָם וַיִּקְרָא לָהֶן שֵׁמוֹת כַּשֵּׁמֹת
אֲשֶׁר־קָרָא לָהֶן אָבִיו׃ וַיַּחְפְּרוּ עַבְדֵי־יִצְחָק בַּנָּחַל וַיִּמְצְאוּ־
שָׁם בְּאֵר מַיִם חַיִּים׃ וַיָּרִיבוּ רֹעֵי גְרָר עִם־רֹעֵי יִצְחָק לֵאמֹר כ

לנו

לָנוּ הַמָּיִם וַיִּקְרָא שֵׁם־הַבְּאֵר עֵשֶׂק כִּי הִתְעַשְּׂקוּ עִמּוֹ׃
וַיַּחְפְּרוּ בְּאֵר אַחֶרֶת וַיָּרִיבוּ גַּם־עָלֶיהָ וַיִּקְרָא שְׁמָהּ שִׂטְנָה׃
וַיַּעְתֵּק מִשָּׁם וַיַּחְפֹּר בְּאֵר אַחֶרֶת וְלֹא רָבוּ עָלֶיהָ וַיִּקְרָא
שְׁמָהּ רְחֹבוֹת וַיֹּאמֶר כִּי־עַתָּה הִרְחִיב יְהוָה לָנוּ וּפָרִינוּ
בָאָרֶץ׃ וַיַּעַל מִשָּׁם בְּאֵר שָׁבַע׃ וַיֵּרָא אֵלָיו יְהוָה בַּלַּיְלָה
הַהוּא וַיֹּאמֶר אָנֹכִי אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אָבִיךָ אַל־תִּירָא כִּי־אִתְּךָ
אָנֹכִי וּבֵרַכְתִּיךָ וְהִרְבֵּיתִי אֶת־זַרְעֲךָ בַּעֲבוּר אַבְרָהָם עַבְדִּי׃
כה וַיִּבֶן שָׁם מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה וַיֶּט־שָׁם אָהֳלוֹ וַיִּכְרוּ־שָׁם
עַבְדֵי־יִצְחָק בְּאֵר׃ וַאֲבִימֶלֶךְ הָלַךְ אֵלָיו מִגְּרָר וַאֲחֻזַּת
מֵרֵעֵהוּ וּפִיכֹל שַׂר־צְבָאוֹ׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יִצְחָק מַדּוּעַ
בָּאתֶם אֵלָי וְאַתֶּם שְׂנֵאתֶם אֹתִי וַתְּשַׁלְּחוּנִי מֵאִתְּכֶם׃
וַיֹּאמְרוּ רָאוֹ רָאִינוּ כִּי־הָיָה יְהוָה ׀ עִמָּךְ וַנֹּאמֶר תְּהִי נָא אָלָה
בֵּינוֹתֵינוּ בֵּינֵינוּ וּבֵינֶךָ וְנִכְרְתָה בְרִית עִמָּךְ׃ אִם־תַּעֲשֵׂה
עִמָּנוּ רָעָה כַּאֲשֶׁר לֹא נְגַעֲנוּךָ וְכַאֲשֶׁר עָשִׂינוּ עִמְּךָ רַק־טוֹב
י וַנְּשַׁלֵּחֲךָ בְּשָׁלוֹם אַתָּה עַתָּה בְּרוּךְ יְהוָה׃ וַיַּעַשׂ לָהֶם מִשְׁתֶּה
וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ׃ וַיַּשְׁכִּימוּ בַבֹּקֶר וַיִּשָּׁבְעוּ אִישׁ לְאָחִיו
וַיְשַׁלְּחֵם יִצְחָק וַיֵּלְכוּ מֵאִתּוֹ בְּשָׁלוֹם׃ וַיְהִי ׀ בַּיּוֹם הַהוּא
וַיָּבֹאוּ עַבְדֵי יִצְחָק וַיַּגִּדוּ לוֹ עַל־אֹדוֹת הַבְּאֵר אֲשֶׁר חָפָרוּ
וַיֹּאמְרוּ לוֹ מָצָאנוּ מָיִם׃ וַיִּקְרָא אֹתָהּ שִׁבְעָה עַל־כֵּן שֵׁם־
הָעִיר בְּאֵר שֶׁבַע עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ ס וַיְהִי עֵשָׂו בֶּן־
אַרְבָּעִים שָׁנָה וַיִּקַּח אִשָּׁה אֶת־יְהוּדִית בַּת־בְּאֵרִי הַחִתִּי
לה וְאֶת־בָּשְׂמַת בַּת־אֵילֹן הַחִתִּי׃ וַתִּהְיֶיןָ מֹרַת רוּחַ לְיִצְחָק
וּלְרִבְקָה׃ ס

כז וַיְהִי כִּי־זָקֵן יִצְחָק וַתִּכְהֶיןָ עֵינָיו מֵרְאֹת וַיִּקְרָא אֶת־עֵשָׂו ׀
בְּנוֹ הַגָּדֹל וַיֹּאמֶר אֵלָיו בְּנִי וַיֹּאמֶר אֵלָיו הִנֵּנִי׃ וַיֹּאמֶר
הִנֵּה־נָא זָקַנְתִּי לֹא יָדַעְתִּי יוֹם מוֹתִי׃ וְעַתָּה שָׂא־נָא כֵלֶיךָ
תֶּלְיְךָ וְקַשְׁתֶּךָ וְצֵא הַשָּׂדֶה וְצוּדָה לִּי צָיִדה׃ וַעֲשֵׂה־לִי
מַטְעַמִּים כַּאֲשֶׁר אָהַבְתִּי וְהָבִיאָה לִּי וְאֹכֵלָה בַּעֲבוּר תְּבָרֶכְךָ
ה נַפְשִׁי בְּטֶרֶם אָמוּת׃ וְרִבְקָה שֹׁמַעַת בְּדַבֵּר יִצְחָק אֶל־עֵשָׂו
בְּנוֹ וַיֵּלֶךְ עֵשָׂו הַשָּׂדֶה לָצוּד צַיִד לְהָבִיא׃ וְרִבְקָה אָמְרָה
אֶל־יַעֲקֹב בְּנָהּ לֵאמֹר הִנֵּה שָׁמַעְתִּי אֶת־אָבִיךָ מְדַבֵּר אֶל־
עֵשָׂו אָחִיךָ לֵאמֹר׃ הָבִיאָה לִּי צַיִד וַעֲשֵׂה־לִי מַטְעַמִּים
וְאֹכֵלָה וַאֲבָרֶכְכָה לִפְנֵי יְהוָה לִפְנֵי מוֹתִי׃ וְעַתָּה בְנִי שְׁמַע
בְּקֹלִי לַאֲשֶׁר אֲנִי מְצַוָּה אֹתָךְ׃ לֶךְ־נָא אֶל־הַצֹּאן וְקַח־לִי
מִשָּׁם שְׁנֵי גְּדָיֵי עִזִּים טֹבִים וְאֶעֱשֶׂה אֹתָם מַטְעַמִּים לְאָבִיךָ
י כַּאֲשֶׁר אָהֵב׃ וְהֵבֵאתָ לְאָבִיךָ וְאָכָל בַּעֲבֻר אֲשֶׁר יְבָרֶכְךָ

כ' ב' פתח באתנח   נ' ה' יתירה

לפני

לִפְנֵי מוֹתִי׃ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־רִבְקָה אִמּוֹ הֵן עֵשָׂו אָחִי
אִישׁ שָׂעִר וְאָנֹכִי אִישׁ חָלָק׃ אוּלַי יְמֻשֵּׁנִי אָבִי וְהָיִיתִי
בְעֵינָיו כִּמְתַעְתֵּעַ וְהֵבֵאתִי עָלַי קְלָלָה וְלֹא בְרָכָה׃ וַתֹּאמֶר
לוֹ אִמּוֹ עָלַי קִלְלָתְךָ בְּנִי אַךְ שְׁמַע בְּקֹלִי וְלֵךְ קַח־לִי׃ וַיֵּלֶךְ
וַיִּקַּח וַיָּבֵא לְאִמּוֹ וַתַּעַשׂ אִמּוֹ מַטְעַמִּים כַּאֲשֶׁר אָהֵב אָבִיו׃
וַתִּקַּח רִבְקָה אֶת־בִּגְדֵי עֵשָׂו בְּנָהּ הַגָּדֹל הַחֲמֻדֹת אֲשֶׁר אִתָּהּ טו
בַּבָּיִת וַתַּלְבֵּשׁ אֶת־יַעֲקֹב בְּנָהּ הַקָּטָן׃ וְאֵת עֹרֹת גְּדָיֵי
הָעִזִּים הִלְבִּישָׁה עַל־יָדָיו וְעַל חֶלְקַת צַוָּארָיו׃ וַתִּתֵּן אֶת־
הַמַּטְעַמִּים וְאֶת־הַלֶּחֶם אֲשֶׁר עָשָׂתָה בְּיַד יַעֲקֹב בְּנָהּ׃
וַיָּבֹא אֶל־אָבִיו וַיֹּאמֶר אָבִי וַיֹּאמֶר הִנֶּנִּי מִי אַתָּה בְּנִי׃
וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־אָבִיו אָנֹכִי עֵשָׂו בְּכֹרֶךָ עָשִׂיתִי כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ
אֵלָי קוּם־נָא שְׁבָה וְאָכְלָה מִצֵּידִי בַּעֲבוּר תְּבָרְכַנִּי נַפְשֶׁךָ׃
וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־בְּנוֹ מַה־זֶּה מִהַרְתָּ לִמְצֹא בְּנִי וַיֹּאמֶר כִּי כ
הִקְרָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְפָנָי׃ וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־יַעֲקֹב גְּשָׁה־נָּא
וַאֲמֻשְׁךָ בְּנִי הַאַתָּה זֶה בְּנִי עֵשָׂו אִם־לֹא׃ וַיִּגַּשׁ יַעֲקֹב אֶל־
יִצְחָק אָבִיו וַיְמֻשֵּׁהוּ וַיֹּאמֶר הַקֹּל קוֹל יַעֲקֹב וְהַיָּדַיִם יְדֵי
עֵשָׂו׃ וְלֹא הִכִּירוֹ כִּי־הָיוּ יָדָיו כִּידֵי עֵשָׂו אָחִיו שְׂעִרֹת
וַיְבָרְכֵהוּ׃ וַיֹּאמֶר אַתָּה זֶה בְּנִי עֵשָׂו וַיֹּאמֶר אָנִי׃ וַיֹּאמֶר כה
הַגִּשָׁה לִּי וְאֹכְלָה מִצֵּיד בְּנִי לְמַעַן תְּבָרֶכְךָ נַפְשִׁי וַיַּגֶּשׁ־לוֹ
וַיֹּאכַל וַיָּבֵא לוֹ יַיִן וַיֵּשְׁתְּ׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו יִצְחָק אָבִיו גְּשָׁה־
נָּא וּשְׁקָה־לִּי בְּנִי׃ וַיִּגַּשׁ וַיִּשַּׁק־לוֹ וַיָּרַח אֶת־רֵיחַ בְּגָדָיו
וַיְבָרְכֵהוּ וַיֹּאמֶר רְאֵה רֵיחַ בְּנִי כְּרֵיחַ שָׂדֶה אֲשֶׁר בֵּרְכוֹ
יְהוָה׃ וְיִתֶּן־לְךָ הָאֱלֹהִים מִטַּל הַשָּׁמַיִם וּמִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ
וְרֹב דָּגָן וְתִירֹשׁ׃ יַעַבְדוּךָ עַמִּים וְיִשְׁתַּחֲוֻ לְךָ לְאֻמִּים הֱוֵה
גְבִיר לְאַחֶיךָ וְיִשְׁתַּחֲווּ לְךָ בְּנֵי אִמֶּךָ אֹרְרֶיךָ אָרוּר וּמְבָרְכֶיךָ
בָּרוּךְ׃ וַיְהִי כַּאֲשֶׁר כִּלָּה יִצְחָק לְבָרֵךְ אֶת־יַעֲקֹב וַיְהִי אַךְ ל
יָצֹא יָצָא יַעֲקֹב מֵאֵת פְּנֵי יִצְחָק אָבִיו וְעֵשָׂו אָחִיו בָּא מִצֵּידוֹ׃
וַיַּעַשׂ גַּם־הוּא מַטְעַמִּים וַיָּבֵא לְאָבִיו וַיֹּאמֶר לְאָבִיו יָקֻם אָבִי
וְיֹאכַל מִצֵּיד בְּנוֹ בַּעֲבֻר תְּבָרְכַנִּי נַפְשֶׁךָ׃ וַיֹּאמֶר לוֹ יִצְחָק
אָבִיו מִי־אָתָּה וַיֹּאמֶר אֲנִי בִּנְךָ בְכֹרְךָ עֵשָׂו׃ וַיֶּחֱרַד יִצְחָק
חֲרָדָה גְּדֹלָה עַד־מְאֹד וַיֹּאמֶר מִי־אֵפוֹא הוּא הַצָּד־צַיִד וַיָּבֵא
לִי וָאֹכַל מִכֹּל בְּטֶרֶם תָּבוֹא וָאֲבָרְכֵהוּ גַּם־בָּרוּךְ יִהְיֶה׃
כִּשְׁמֹעַ עֵשָׂו אֶת־דִּבְרֵי אָבִיו וַיִּצְעַק צְעָקָה גְּדֹלָה וּמָרָה
עַד־מְאֹד וַיֹּאמֶר לְאָבִיו בָּרְכֵנִי גַם־אָנִי אָבִי׃ וַיֹּאמֶר בָּא לה
אָחִיךָ בְּמִרְמָה וַיִּקַּח בִּרְכָתֶךָ׃ וַיֹּאמֶר הֲכִי קָרָא שְׁמוֹ
יַעֲקֹב וַיַּעְקְבֵנִי זֶה פַעֲמַיִם אֶת־בְּכֹרָתִי לָקָח וְהִנֵּה עַתָּה

ס׳ כס׳ וישתחוו ק׳   לו׳ קמץ בז״ק

לָקַח בִּרְכָתִי וַיֹּאמַר הֲלֹא־אָצַלְתָּ לִּי בְּרָכָה׃ וַיַּעַן יִצְחָק
וַיֹּאמֶר לְעֵשָׂו הֵן גְּבִיר שַׂמְתִּיו לָךְ וְאֶת־כָּל־אֶחָיו נָתַתִּי לוֹ
לַעֲבָדִים וְדָגָן וְתִירֹשׁ סְמַכְתִּיו וּלְכָה אֵפוֹא מָה אֶעֱשֶׂה
בְּנִי׃ וַיֹּאמֶר עֵשָׂו אֶל־אָבִיו הַבְרָכָה אַחַת הִוא־לְךָ אָבִי
בָּרְכֵנִי גַם־אָנִי אָבִי וַיִּשָּׂא עֵשָׂו קֹלוֹ וַיֵּבְךְּ׃ וַיַּעַן יִצְחָק
אָבִיו וַיֹּאמֶר אֵלָיו הִנֵּה מִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ יִהְיֶה מוֹשָׁבֶךָ וּמִטַּל
הַשָּׁמַיִם מֵעָל׃ וְעַל־חַרְבְּךָ תִחְיֶה וְאֶת־אָחִיךָ תַּעֲבֹד וְהָיָה מ
כַּאֲשֶׁר תָּרִיד וּפָרַקְתָּ עֻלּוֹ מֵעַל צַוָּארֶךָ׃ וַיִּשְׂטֹם עֵשָׂו אֶת־
יַעֲקֹב עַל־הַבְּרָכָה אֲשֶׁר בֵּרֲכוֹ אָבִיו וַיֹּאמֶר עֵשָׂו בְּלִבּוֹ
יִקְרְבוּ יְמֵי אֵבֶל אָבִי וְאַהַרְגָה אֶת־יַעֲקֹב אָחִי׃ וַיֻּגַּד לְרִבְקָה
אֶת־דִּבְרֵי עֵשָׂו בְּנָהּ הַגָּדֹל וַתִּשְׁלַח וַתִּקְרָא לְיַעֲקֹב בְּנָהּ
הַקָּטָן וַתֹּאמֶר אֵלָיו הִנֵּה עֵשָׂו אָחִיךָ מִתְנַחֵם לְךָ לְהָרְגֶךָ׃
וְעַתָּה בְנִי שְׁמַע בְּקֹלִי וְקוּם בְּרַח־לְךָ אֶל־לָבָן אָחִי חָרָנָה׃
וְיָשַׁבְתָּ עִמּוֹ יָמִים אֲחָדִים עַד אֲשֶׁר־תָּשׁוּב חֲמַת אָחִיךָ׃
מה עַד־שׁוּב אַף־אָחִיךָ מִמְּךָ וְשָׁכַח אֵת אֲשֶׁר־עָשִׂיתָ לּוֹ וְשָׁלַחְתִּי
וּלְקַחְתִּיךָ מִשָּׁם לָמָה אֶשְׁכַּל גַּם־שְׁנֵיכֶם יוֹם אֶחָד׃
וַתֹּאמֶר רִבְקָה אֶל־יִצְחָק קַצְתִּי בְחַיַּי מִפְּנֵי בְּנוֹת חֵת אִם־
לֹקֵחַ יַעֲקֹב אִשָּׁה מִבְּנוֹת־חֵת כָּאֵלֶּה מִבְּנוֹת הָאָרֶץ לָמָּה לִּי
חַיִּים׃

כח

וַיִּקְרָא יִצְחָק אֶל־יַעֲקֹב וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ וַיְצַוֵּהוּ וַיֹּאמֶר לוֹ לֹא־
תִקַּח אִשָּׁה מִבְּנוֹת כְּנָעַן׃ קוּם לֵךְ פַּדֶּנָה אֲרָם בֵּיתָה בְתוּאֵל
אֲבִי אִמֶּךָ וְקַח־לְךָ מִשָּׁם אִשָּׁה מִבְּנוֹת לָבָן אֲחִי אִמֶּךָ׃ וְאֵל
שַׁדַּי יְבָרֵךְ אֹתְךָ וְיַפְרְךָ וְיַרְבֶּךָ וְהָיִיתָ לִקְהַל עַמִּים׃ וְיִתֶּן־לְךָ
אֶת־בִּרְכַּת אַבְרָהָם לְךָ וּלְזַרְעֲךָ אִתָּךְ לְרִשְׁתְּךָ אֶת־אֶרֶץ
ה מְגֻרֶיךָ אֲשֶׁר־נָתַן אֱלֹהִים לְאַבְרָהָם׃ וַיִּשְׁלַח יִצְחָק אֶת־יַעֲקֹב
וַיֵּלֶךְ פַּדֶּנָה אֲרָם אֶל־לָבָן בֶּן־בְּתוּאֵל הָאֲרַמִּי אֲחִי רִבְקָה אֵם
יַעֲקֹב וְעֵשָׂו׃ וַיַּרְא עֵשָׂו כִּי־בֵרַךְ יִצְחָק אֶת־יַעֲקֹב וְשִׁלַּח אֹתוֹ
פַּדֶּנָה אֲרָם לָקַחַת־לוֹ מִשָּׁם אִשָּׁה בְּבָרְכוֹ אֹתוֹ וַיְצַו עָלָיו
לֵאמֹר לֹא־תִקַּח אִשָּׁה מִבְּנוֹת כְּנָעַן׃ וַיִּשְׁמַע יַעֲקֹב אֶל־אָבִיו
וְאֶל־אִמּוֹ וַיֵּלֶךְ פַּדֶּנָה אֲרָם׃ וַיַּרְא עֵשָׂו כִּי רָעוֹת בְּנוֹת
כְּנָעַן בְּעֵינֵי יִצְחָק אָבִיו׃ וַיֵּלֶךְ עֵשָׂו אֶל־יִשְׁמָעֵאל וַיִּקַּח
אֶת־מָחֲלַת בַּת־יִשְׁמָעֵאל בֶּן־אַבְרָהָם אֲחוֹת נְבָיוֹת עַל־נָשָׁיו
לוֹ לְאִשָּׁה׃

ס ס ס ז

וַיֵּצֵא יַעֲקֹב מִבְּאֵר שָׁבַע וַיֵּלֶךְ חָרָנָה׃ וַיִּפְגַּע בַּמָּקוֹם
וַיָּלֶן שָׁם כִּי־בָא הַשֶּׁמֶשׁ וַיִּקַּח מֵאַבְנֵי הַמָּקוֹם וַיָּשֶׂם מְרַאֲשֹׁתָיו

ס׳ מ׳ ק׳ הוא

וַיִּשְׁכַּב בַּמָּקוֹם הַהוּא׃ וַיַּחֲלֹם וְהִנֵּה סֻלָּם מֻצָּב אַרְצָה וְרֹאשׁוֹ מַגִּיעַ הַשָּׁמָיְמָה וְהִנֵּה מַלְאֲכֵי אֱלֹהִים עֹלִים וְיֹרְדִים בּוֹ׃ וְהִנֵּה יְהוָה נִצָּב עָלָיו וַיֹּאמַר אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אָבִיךָ וֵאלֹהֵי יִצְחָק הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה שֹׁכֵב עָלֶיהָ לְךָ אֶתְּנֶנָּה וּלְזַרְעֶךָ׃ וְהָיָה זַרְעֲךָ כַּעֲפַר הָאָרֶץ וּפָרַצְתָּ יָמָּה וָקֵדְמָה וְצָפֹנָה וָנֶגְבָּה וְנִבְרְכוּ בְךָ כָּל־מִשְׁפְּחֹת הָאֲדָמָה וּבְזַרְעֶךָ׃ טו וְהִנֵּה אָנֹכִי עִמָּךְ וּשְׁמַרְתִּיךָ בְּכֹל אֲשֶׁר־תֵּלֵךְ וַהֲשִׁבֹתִיךָ אֶל־הָאֲדָמָה הַזֹּאת כִּי לֹא אֶעֱזָבְךָ עַד אֲשֶׁר אִם־עָשִׂיתִי אֵת אֲשֶׁר־דִּבַּרְתִּי לָךְ׃ וַיִּיקַץ יַעֲקֹב מִשְּׁנָתוֹ וַיֹּאמֶר אָכֵן יֵשׁ יְהוָה בַּמָּקוֹם הַזֶּה וְאָנֹכִי לֹא יָדָעְתִּי׃ וַיִּירָא וַיֹּאמַר מַה־נּוֹרָא הַמָּקוֹם הַזֶּה אֵין זֶה כִּי אִם־בֵּית אֱלֹהִים וְזֶה שַׁעַר הַשָּׁמָיִם׃ וַיַּשְׁכֵּם יַעֲקֹב בַּבֹּקֶר וַיִּקַּח אֶת־הָאֶבֶן אֲשֶׁר־שָׂם מְרַאֲשֹׁתָיו וַיָּשֶׂם אֹתָהּ מַצֵּבָה וַיִּצֹק שֶׁמֶן עַל־רֹאשָׁהּ׃ וַיִּקְרָא אֶת־שֵׁם־הַמָּקוֹם הַהוּא בֵּית־אֵל וְאוּלָם לוּז שֵׁם־הָעִיר לָרִאשֹׁנָה׃ כ וַיִּדַּר יַעֲקֹב נֶדֶר לֵאמֹר אִם־יִהְיֶה אֱלֹהִים עִמָּדִי וּשְׁמָרַנִי בַּדֶּרֶךְ הַזֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי הוֹלֵךְ וְנָתַן־לִי לֶחֶם לֶאֱכֹל וּבֶגֶד לִלְבֹּשׁ׃ וְשַׁבְתִּי בְשָׁלוֹם אֶל־בֵּית אָבִי וְהָיָה יְהוָה לִי לֵאלֹהִים׃ וְהָאֶבֶן הַזֹּאת אֲשֶׁר־שַׂמְתִּי מַצֵּבָה יִהְיֶה בֵּית אֱלֹהִים וְכֹל אֲשֶׁר תִּתֶּן־לִי עַשֵּׂר אֲעַשְּׂרֶנּוּ לָךְ׃

כט וַיִּשָּׂא יַעֲקֹב רַגְלָיו וַיֵּלֶךְ אַרְצָה בְנֵי־קֶדֶם׃ וַיַּרְא וְהִנֵּה בְאֵר בַּשָּׂדֶה וְהִנֵּה־שָׁם שְׁלֹשָׁה עֶדְרֵי־צֹאן רֹבְצִים עָלֶיהָ כִּי מִן־הַבְּאֵר הַהִוא יַשְׁקוּ הָעֲדָרִים וְהָאֶבֶן גְּדֹלָה עַל־פִּי הַבְּאֵר׃ וְנֶאֶסְפוּ־שָׁמָּה כָל־הָעֲדָרִים וְגָלֲלוּ אֶת־הָאֶבֶן מֵעַל פִּי הַבְּאֵר וְהִשְׁקוּ אֶת־הַצֹּאן וְהֵשִׁיבוּ אֶת־הָאֶבֶן עַל־פִּי הַבְּאֵר לִמְקֹמָהּ׃ וַיֹּאמֶר לָהֶם יַעֲקֹב אַחַי מֵאַיִן אַתֶּם וַיֹּאמְרוּ מֵחָרָן אֲנָחְנוּ׃ ה וַיֹּאמֶר לָהֶם הַיְדַעְתֶּם אֶת־לָבָן בֶּן־נָחוֹר וַיֹּאמְרוּ יָדָעְנוּ׃ וַיֹּאמֶר לָהֶם הֲשָׁלוֹם לוֹ וַיֹּאמְרוּ שָׁלוֹם וְהִנֵּה רָחֵל בִּתּוֹ בָּאָה עִם־הַצֹּאן׃ וַיֹּאמֶר הֵן עוֹד הַיּוֹם גָּדוֹל לֹא־עֵת הֵאָסֵף הַמִּקְנֶה הַשְׁקוּ הַצֹּאן וּלְכוּ רְעוּ׃ וַיֹּאמְרוּ לֹא נוּכַל עַד אֲשֶׁר יֵאָסְפוּ כָּל־הָעֲדָרִים וְגָלֲלוּ אֶת־הָאֶבֶן מֵעַל פִּי הַבְּאֵר וְהִשְׁקִינוּ הַצֹּאן׃ עוֹדֶנּוּ מְדַבֵּר עִמָּם וְרָחֵל בָּאָה עִם־הַצֹּאן אֲשֶׁר לְאָבִיהָ כִּי רֹעָה הִוא׃ י וַיְהִי כַּאֲשֶׁר רָאָה יַעֲקֹב אֶת־רָחֵל בַּת־לָבָן אֲחִי אִמּוֹ וְאֶת־צֹאן לָבָן אֲחִי אִמּוֹ וַיִּגַּשׁ יַעֲקֹב וַיָּגֶל אֶת־הָאֶבֶן מֵעַל פִּי הַבְּאֵר וַיַּשְׁקְ אֶת־צֹאן לָבָן אֲחִי אִמּוֹ׃ וַיִּשַּׁק יַעֲקֹב לְרָחֵל וַיִּשָּׂא אֶת־קֹלוֹ וַיֵּבְךְּ׃ וַיַּגֵּד יַעֲקֹב לְרָחֵל כִּי אֲחִי אָבִיהָ הוּא וְכִי בֶן־רִבְקָה הוּא וַתָּרָץ וַתַּגֵּד לְאָבִיהָ׃ וַיְהִי כִשְׁמֹעַ לָבָן אֶת־שֵׁמַע יַעֲקֹב בֶּן־אֲחֹתוֹ וַיָּרָץ לִקְרָאתוֹ וַיְחַבֶּק־לוֹ וַיְנַשֶּׁק־

לו

לוֹ וַיְבִיאֵהוּ אֶל־בֵּיתוֹ וַיְסַפֵּר לְלָבָן אֵת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה׃ וַיֹּאמֶר לוֹ לָבָן אַךְ עַצְמִי וּבְשָׂרִי אָתָּה וַיֵּשֶׁב עִמּוֹ חֹדֶשׁ יָמִים׃ טו וַיֹּאמֶר לָבָן לְיַעֲקֹב הֲכִי־אָחִי אַתָּה וַעֲבַדְתַּנִי חִנָּם הַגִּידָה לִּי מַה־מַּשְׂכֻּרְתֶּךָ׃ וּלְלָבָן שְׁתֵּי בָנוֹת שֵׁם הַגְּדֹלָה לֵאָה וְשֵׁם הַקְּטַנָּה רָחֵל׃ וְעֵינֵי לֵאָה רַכּוֹת וְרָחֵל הָיְתָה יְפַת־תֹּאַר וִיפַת מַרְאֶה׃ וַיֶּאֱהַב יַעֲקֹב אֶת־רָחֵל וַיֹּאמֶר אֶעֱבָדְךָ שֶׁבַע שָׁנִים בְּרָחֵל בִּתְּךָ הַקְּטַנָּה׃ וַיֹּאמֶר לָבָן טוֹב תִּתִּי אֹתָהּ לָךְ מִתִּתִּי אֹתָהּ לְאִישׁ אַחֵר שְׁבָה עִמָּדִי׃ כ וַיַּעֲבֹד יַעֲקֹב בְּרָחֵל שֶׁבַע שָׁנִים וַיִּהְיוּ בְעֵינָיו כְּיָמִים אֲחָדִים בְּאַהֲבָתוֹ אֹתָהּ׃ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־לָבָן הָבָה אֶת־אִשְׁתִּי כִּי מָלְאוּ יָמָי וְאָבוֹאָה אֵלֶיהָ׃ וַיֶּאֱסֹף לָבָן אֶת־כָּל־אַנְשֵׁי הַמָּקוֹם וַיַּעַשׂ מִשְׁתֶּה׃ וַיְהִי בָעֶרֶב וַיִּקַּח אֶת־לֵאָה בִתּוֹ וַיָּבֵא אֹתָהּ אֵלָיו וַיָּבֹא אֵלֶיהָ׃ וַיִּתֵּן לָבָן לָהּ אֶת־זִלְפָּה שִׁפְחָתוֹ לְלֵאָה בִתּוֹ שִׁפְחָה׃ כה וַיְהִי בַבֹּקֶר וְהִנֵּה־הִוא לֵאָה וַיֹּאמֶר אֶל־לָבָן מַה־זֹּאת עָשִׂיתָ לִּי הֲלֹא בְרָחֵל עָבַדְתִּי עִמָּךְ וְלָמָּה רִמִּיתָנִי׃ וַיֹּאמֶר לָבָן לֹא־יֵעָשֶׂה כֵן בִּמְקוֹמֵנוּ לָתֵת הַצְּעִירָה לִפְנֵי הַבְּכִירָה׃ מַלֵּא שְׁבֻעַ זֹאת וְנִתְּנָה לְךָ גַּם־אֶת־זֹאת בַּעֲבֹדָה אֲשֶׁר תַּעֲבֹד עִמָּדִי עוֹד שֶׁבַע־שָׁנִים אֲחֵרוֹת׃ וַיַּעַשׂ יַעֲקֹב כֵּן וַיְמַלֵּא שְׁבֻעַ זֹאת וַיִּתֶּן־לוֹ אֶת־רָחֵל בִּתּוֹ לוֹ לְאִשָּׁה׃ וַיִּתֵּן לָבָן לְרָחֵל בִּתּוֹ אֶת־בִּלְהָה שִׁפְחָתוֹ לָהּ לְשִׁפְחָה׃ ל וַיָּבֹא גַּם אֶל־רָחֵל וַיֶּאֱהַב גַּם־אֶת־רָחֵל מִלֵּאָה וַיַּעֲבֹד עִמּוֹ עוֹד שֶׁבַע־שָׁנִים אֲחֵרוֹת׃ וַיַּרְא יְהוָה כִּי־שְׂנוּאָה לֵאָה וַיִּפְתַּח אֶת־רַחְמָהּ וְרָחֵל עֲקָרָה׃ וַתַּהַר לֵאָה וַתֵּלֶד בֵּן וַתִּקְרָא שְׁמוֹ רְאוּבֵן כִּי אָמְרָה כִּי־רָאָה יְהוָה בְּעָנְיִי כִּי עַתָּה יֶאֱהָבַנִי אִישִׁי׃ וַתַּהַר עוֹד וַתֵּלֶד בֵּן וַתֹּאמֶר כִּי־שָׁמַע יְהוָה כִּי־שְׂנוּאָה אָנֹכִי וַיִּתֶּן־לִי גַּם־אֶת־זֶה וַתִּקְרָא שְׁמוֹ שִׁמְעוֹן׃ וַתַּהַר עוֹד וַתֵּלֶד בֵּן וַתֹּאמֶר עַתָּה הַפַּעַם יִלָּוֶה אִישִׁי אֵלַי כִּי־יָלַדְתִּי לוֹ שְׁלֹשָׁה בָנִים עַל־כֵּן קָרָא־שְׁמוֹ לֵוִי׃ לה וַתַּהַר עוֹד וַתֵּלֶד בֵּן וַתֹּאמֶר הַפַּעַם אוֹדֶה אֶת־יְהוָה עַל־כֵּן קָרְאָה שְׁמוֹ יְהוּדָה וַתַּעֲמֹד מִלֶּדֶת׃

ל וַתֵּרֶא רָחֵל כִּי לֹא יָלְדָה לְיַעֲקֹב וַתְּקַנֵּא רָחֵל בַּאֲחֹתָהּ וַתֹּאמֶר אֶל־יַעֲקֹב הָבָה־לִּי בָנִים וְאִם־אַיִן מֵתָה אָנֹכִי׃ וַיִּחַר־אַף יַעֲקֹב בְּרָחֵל וַיֹּאמֶר הֲתַחַת אֱלֹהִים אָנֹכִי אֲשֶׁר־מָנַע מִמֵּךְ פְּרִי־בָטֶן׃ וַתֹּאמֶר הִנֵּה אֲמָתִי בִלְהָה בֹּא אֵלֶיהָ וְתֵלֵד עַל־בִּרְכַּי וְאִבָּנֶה גַם־אָנֹכִי מִמֶּנָּה׃ וַתִּתֶּן־לוֹ אֶת־בִּלְהָה שִׁפְחָתָהּ לְאִשָּׁה וַיָּבֹא אֵלֶיהָ יַעֲקֹב׃ ה וַתַּהַר בִּלְהָה וַתֵּלֶד לְיַעֲקֹב בֵּן׃ וַתֹּאמֶר רָחֵל דָּנַנִּי אֱלֹהִים וְגַם שָׁמַע

בְּקֹלִי

בְּקֹלִי וַיִּתֶּן־לִי בֵּן עַל־כֵּן קָרְאָה שְׁמוֹ דָּן : וַתַּהַר עוֹד וַתֵּלֶד בִּלְהָה שִׁפְחַת רָחֵל בֵּן שֵׁנִי לְיַעֲקֹב : וַתֹּאמֶר רָחֵל נַפְתּוּלֵי אֱלֹהִים ׀ נִפְתַּלְתִּי עִם־אֲחֹתִי גַּם־יָכֹלְתִּי וַתִּקְרָא שְׁמוֹ נַפְתָּלִי : וַתֵּרֶא לֵאָה כִּי עָמְדָה מִלֶּדֶת וַתִּקַּח אֶת־זִלְפָּה שִׁפְחָתָהּ וַתִּתֵּן אֹתָהּ לְיַעֲקֹב לְאִשָּׁה : וַתֵּלֶד זִלְפָּה שִׁפְחַת לֵאָה לְיַעֲקֹב בֵּן : וַתֹּאמֶר לֵאָה בָּגָד וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ גָּד : וַתֵּלֶד זִלְפָּה שִׁפְחַת לֵאָה בֵּן שֵׁנִי לְיַעֲקֹב : וַתֹּאמֶר לֵאָה בְּאָשְׁרִי כִּי אִשְּׁרוּנִי בָּנוֹת וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ אָשֵׁר : וַיֵּלֶךְ רְאוּבֵן בִּימֵי קְצִיר־חִטִּים וַיִּמְצָא דוּדָאִים בַּשָּׂדֶה וַיָּבֵא אֹתָם אֶל־לֵאָה אִמּוֹ וַתֹּאמֶר רָחֵל אֶל־לֵאָה תְּנִי־נָא לִי מִדּוּדָאֵי בְּנֵךְ : וַתֹּאמֶר לָהּ הַמְעַט קַחְתֵּךְ אֶת־אִישִׁי וְלָקַחַת גַּם אֶת־דּוּדָאֵי בְּנִי וַתֹּאמֶר רָחֵל לָכֵן יִשְׁכַּב עִמָּךְ הַלַּיְלָה תַּחַת דּוּדָאֵי בְנֵךְ : וַיָּבֹא יַעֲקֹב ׀ מִן־הַשָּׂדֶה בָּעֶרֶב וַתֵּצֵא לֵאָה לִקְרָאתוֹ וַתֹּאמֶר אֵלַי תָּבוֹא כִּי שָׂכֹר שְׂכַרְתִּיךָ בְּדוּדָאֵי בְּנִי וַיִּשְׁכַּב עִמָּהּ בַּלַּיְלָה הוּא : וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶל־לֵאָה וַתַּהַר וַתֵּלֶד לְיַעֲקֹב בֵּן חֲמִישִׁי : וַתֹּאמֶר לֵאָה נָתַן אֱלֹהִים שְׂכָרִי אֲשֶׁר־נָתַתִּי שִׁפְחָתִי לְאִישִׁי וַתִּקְרָא שְׁמוֹ יִשָּׂשכָר : וַתַּהַר עוֹד לֵאָה וַתֵּלֶד בֵּן־שִׁשִּׁי לְיַעֲקֹב : וַתֹּאמֶר לֵאָה זְבָדַנִי אֱלֹהִים ׀ אֹתִי זֵבֶד טוֹב הַפַּעַם יִזְבְּלֵנִי אִישִׁי כִּי־יָלַדְתִּי לוֹ שִׁשָּׁה בָנִים וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ זְבֻלוּן : וְאַחַר יָלְדָה בַּת וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמָהּ דִּינָה : וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת־רָחֵל וַיִּשְׁמַע אֵלֶיהָ אֱלֹהִים וַיִּפְתַּח אֶת־רַחְמָהּ : וַתַּהַר וַתֵּלֶד בֵּן וַתֹּאמֶר אָסַף אֱלֹהִים אֶת־חֶרְפָּתִי : וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ יוֹסֵף לֵאמֹר יֹסֵף יְהוָה לִי בֵּן אַחֵר : וַיְהִי כַּאֲשֶׁר יָלְדָה רָחֵל אֶת־יוֹסֵף וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־לָבָן שַׁלְּחֵנִי וְאֵלְכָה אֶל־מְקוֹמִי וּלְאַרְצִי : תְּנָה אֶת־נָשַׁי וְאֶת־יְלָדַי אֲשֶׁר עָבַדְתִּי אֹתְךָ בָּהֵן וְאֵלֵכָה כִּי אַתָּה יָדַעְתָּ אֶת־עֲבֹדָתִי אֲשֶׁר עֲבַדְתִּיךָ : וַיֹּאמֶר אֵלָיו לָבָן אִם־נָא מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ נִחַשְׁתִּי וַיְבָרְכֵנִי יְהוָה בִּגְלָלֶךָ : וַיֹּאמַר נָקְבָה שְׂכָרְךָ עָלַי וְאֶתֵּנָה : וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַתָּה יָדַעְתָּ אֵת אֲשֶׁר עֲבַדְתִּיךָ וְאֵת אֲשֶׁר־הָיָה מִקְנְךָ אִתִּי : כִּי מְעַט אֲשֶׁר־הָיָה לְךָ לְפָנַי וַיִּפְרֹץ לָרֹב וַיְבָרֶךְ יְהוָה אֹתְךָ לְרַגְלִי וְעַתָּה מָתַי אֶעֱשֶׂה גַם־אָנֹכִי לְבֵיתִי : וַיֹּאמֶר מָה אֶתֶּן־לָךְ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב לֹא־תִתֶּן־לִי מְאוּמָה אִם־תַּעֲשֶׂה־לִּי הַדָּבָר הַזֶּה אָשׁוּבָה אֶרְעֶה צֹאנְךָ אֶשְׁמֹר : אֶעֱבֹר בְּכָל־צֹאנְךָ הַיּוֹם הָסֵר מִשָּׁם כָּל־שֶׂה ׀ נָקֹד וְטָלוּא וְכָל־שֶׂה־חוּם בַּכְּשָׂבִים וְטָלוּא וְנָקֹד בָּעִזִּים וְהָיָה שְׂכָרִי : וְעָנְתָה־בִּי

צִדְקָתִי בְּיוֹם מָחָר כִּי־תָבוֹא עַל־שְׂכָרִי לְפָנֶיךָ כֹּל אֲשֶׁר־אֵינֶנּוּ נָקֹד וְטָלוּא בָּעִזִּים וְחוּם בַּכְּשָׂבִים גָּנוּב הוּא אִתִּי : וַיֹּאמֶר לָבָן הֵן לוּ יְהִי כִדְבָרֶךָ : וַיָּסַר בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־הַתְּיָשִׁים הָעֲקֻדִּים וְהַטְּלֻאִים וְאֵת כָּל־הָעִזִּים הַנְּקֻדּוֹת וְהַטְּלֻאֹת כֹּל אֲשֶׁר־לָבָן בּוֹ וְכָל־חוּם בַּכְּשָׂבִים וַיִּתֵּן בְּיַד־בָּנָיו : וַיָּשֶׂם דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בֵּינוֹ וּבֵין יַעֲקֹב וְיַעֲקֹב רֹעֶה אֶת־צֹאן לָבָן הַנּוֹתָרֹת : וַיִּקַּח־לוֹ יַעֲקֹב מַקַּל לִבְנֶה לַח וְלוּז וְעַרְמוֹן וַיְפַצֵּל בָּהֵן פְּצָלוֹת לְבָנוֹת מַחְשֹׂף הַלָּבָן אֲשֶׁר עַל־הַמַּקְלוֹת : וַיַּצֵּג אֶת־הַמַּקְלוֹת אֲשֶׁר פִּצֵּל בָּרְהָטִים בְּשִׁקְתוֹת הַמָּיִם אֲשֶׁר תָּבֹאןָ הַצֹּאן לִשְׁתּוֹת לְנֹכַח הַצֹּאן וַיֵּחַמְנָה בְּבֹאָן לִשְׁתּוֹת : וַיֶּחֱמוּ הַצֹּאן אֶל־הַמַּקְלוֹת וַתֵּלַדְןָ הַצֹּאן עֲקֻדִּים נְקֻדִּים וּטְלֻאִים : וְהַכְּשָׂבִים הִפְרִיד יַעֲקֹב וַיִּתֵּן פְּנֵי הַצֹּאן אֶל־עָקֹד וְכָל־חוּם בְּצֹאן לָבָן וַיָּשֶׁת לוֹ עֲדָרִים לְבַדּוֹ וְלֹא שָׁתָם עַל־צֹאן לָבָן : וְהָיָה בְּכָל־יַחֵם הַצֹּאן הַמְקֻשָּׁרוֹת וְשָׂם יַעֲקֹב אֶת־הַמַּקְלוֹת לְעֵינֵי הַצֹּאן בָּרְהָטִים לְיַחְמֵנָּה בַּמַּקְלוֹת : וּבְהַעֲטִיף הַצֹּאן לֹא יָשִׂים וְהָיָה הָעֲטֻפִים לְלָבָן וְהַקְּשֻׁרִים לְיַעֲקֹב : וַיִּפְרֹץ הָאִישׁ מְאֹד מְאֹד וַיְהִי־לוֹ צֹאן רַבּוֹת וּשְׁפָחוֹת וַעֲבָדִים וּגְמַלִּים וַחֲמֹרִים :

לא

וַיִּשְׁמַע אֶת־דִּבְרֵי בְנֵי־לָבָן לֵאמֹר לָקַח יַעֲקֹב אֵת כָּל־אֲשֶׁר לְאָבִינוּ וּמֵאֲשֶׁר לְאָבִינוּ עָשָׂה אֵת כָּל־הַכָּבֹד הַזֶּה : וַיַּרְא יַעֲקֹב אֶת־פְּנֵי לָבָן וְהִנֵּה אֵינֶנּוּ עִמּוֹ כִּתְמוֹל שִׁלְשׁוֹם : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יַעֲקֹב שׁוּב אֶל־אֶרֶץ אֲבוֹתֶיךָ וּלְמוֹלַדְתֶּךָ וְאֶהְיֶה עִמָּךְ : וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב וַיִּקְרָא לְרָחֵל וּלְלֵאָה הַשָּׂדֶה אֶל־צֹאנוֹ : וַיֹּאמֶר לָהֶן רֹאֶה אָנֹכִי אֶת־פְּנֵי אֲבִיכֶן כִּי־אֵינֶנּוּ אֵלַי כִּתְמֹל שִׁלְשֹׁם וֵאלֹהֵי אָבִי הָיָה עִמָּדִי : וְאַתֵּנָה יְדַעְתֶּן כִּי בְּכָל־כֹּחִי עָבַדְתִּי אֶת־אֲבִיכֶן : וַאֲבִיכֶן הֵתֶל בִּי וְהֶחֱלִף אֶת־מַשְׂכֻּרְתִּי עֲשֶׂרֶת מֹנִים וְלֹא־נְתָנוֹ אֱלֹהִים לְהָרַע עִמָּדִי : אִם־כֹּה יֹאמַר נְקֻדִּים יִהְיֶה שְׂכָרֶךָ וְיָלְדוּ כָל־הַצֹּאן נְקֻדִּים וְאִם־כֹּה יֹאמַר עֲקֻדִּים יִהְיֶה שְׂכָרֶךָ וְיָלְדוּ כָל־הַצֹּאן עֲקֻדִּים : וַיַּצֵּל אֱלֹהִים אֶת־מִקְנֵה אֲבִיכֶם וַיִּתֶּן־לִי : וַיְהִי בְּעֵת יַחֵם הַצֹּאן וָאֶשָּׂא עֵינַי וָאֵרֶא בַּחֲלוֹם וְהִנֵּה הָעַתֻּדִים הָעֹלִים עַל־הַצֹּאן עֲקֻדִּים נְקֻדִּים וּבְרֻדִּים : וַיֹּאמֶר אֵלַי מַלְאַךְ הָאֱלֹהִים בַּחֲלוֹם יַעֲקֹב וָאֹמַר הִנֵּנִי : וַיֹּאמֶר שָׂא־נָא עֵינֶיךָ וּרְאֵה כָּל־הָעַתֻּדִים הָעֹלִים עַל־הַצֹּאן עֲקֻדִּים נְקֻדִּים וּבְרֻדִּים כִּי רָאִיתִי אֵת כָּל־אֲשֶׁר לָבָן עֹשֶׂה לָּךְ : אָנֹכִי הָאֵל בֵּית־אֵל אֲשֶׁר מָשַׁחְתָּ שָּׁם

מצבה אשר נדרת לי שם נדר עתה קום צא מן־הארץ
הזאת ושוב אל־ארץ מולדתך: ותען רחל ולאה ותאמרנה
לו העוד לנו חלק ונחלה בבית אבינו: הלוא נכריות טו
נחשבנו לו כי מכרנו ויאכל גם־אכול את־כספנו: כי כל־
העשר אשר הציל אלהים מאבינו לנו הוא ולבנינו ועתה
כל אשר אמר אלהים אליך עשה: ויקם יעקב וישא את־
בניו ואת־נשיו על־הגמלים: וינהג את־כל־מקנהו ואת־
כל־רכשו אשר רכש מקנה קנינו אשר רכש בפדן ארם
לבוא אל־יצחק אביו ארצה כנען: ולבן הלך לגזז את־
צאנו ותגנב רחל את־התרפים אשר לאביה: ויגנב יעקב כ
את־לב לבן הארמי על־בלי הגיד לו כי ברח הוא: ויברח
הוא וכל־אשר־לו ויקם ויעבר את־הנהר וישם את־פניו הר
הגלעד: ויגד ללבן ביום השלישי כי ברח יעקב: ויקח
את־אחיו עמו וירדף אחריו דרך שבעת ימים וידבק אתו
בהר הגלעד: ויבא אלהים אל־לבן הארמי בחלם הלילה
ויאמר לו השמר לך פן־תדבר עם־יעקב מטוב עד־רע:
וישג לבן את־יעקב ויעקב תקע את־אהלו בהר ולבן תקע כה
את־אחיו בהר הגלעד: ויאמר לבן ליעקב מה עשית
ותגנב את־לבבי ותנהג את־בנתי כשביות חרב: למה
נחבאת לברח ותגנב אתי ולא־הגדת לי ואשלחך בשמחה
ובשרים בתף ובכנור: ולא נטשתני לנשק לבני ולבנתי
עתה הסכלת עשו: יש־לאל ידי לעשות עמכם רע ואלהי
אביכם אמש | אמר אלי לאמר השמר לך מדבר עם־יעקב
מטוב עד־רע: ועתה הלך הלכת כי־נכסף נכספתה לבית ל
אביך למה גנבת את־אלהי: ויען יעקב ויאמר ללבן כי
יראתי כי אמרתי פן־תגזל את־בנותיך מעמי: עם אשר
תמצא את־אלהיך לא יחיה נגד אחינו הכר־לך מה עמדי
וקח־לך ולא־ידע יעקב כי רחל גנבתם: ויבא לבן באהל־
יעקב | ובאהל לאה ובאהל שתי האמהת ולא מצא ויצא
מאהל לאה ויבא באהל רחל: ורחל לקחה את־התרפים
ותשמם בכר הגמל ותשב עליהם וימשש לבן את־כל־האהל
ולא מצא: ותאמר אל־אביה אל־יחר בעיני אדני כי לוא לה
אוכל לקום מפניך כי־דרך נשים לי ויחפש ולא מצא את־
התרפים: ויחר ליעקב וירב בלבן ויען יעקב ויאמר ללבן
מה־פשעי מה חטאתי כי דלקת אחרי: כי־משש את־
כל־כלי מה־מצאת מכל כלי־ביתך שים כה נגד אחי ואחיך

ויוכיחו בין שנינו: זה עשרים שנה אנכי עמך רחליך
ועזיך לא שכלו ואילי צאנך לא אכלתי: טרפה לא־הבאתי
אליך אנכי אחטנה מידי תבקשנה גנבתי יום וגנבתי לילה:
הייתי ביום אכלני חרב וקרח בלילה ותדד שנתי מעיני: מ
זה־לי עשרים שנה בביתך עבדתיך ארבע־עשרה שנה
בשתי בנתיך ושש שנים בצאנך ותחלף את־משכרתי עשרת
מנים: לולי אלהי אבי אלהי אברהם ופחד יצחק היה
לי כי עתה ריקם שלחתני את־עניי ואת־יגיע כפי ראה
אלהים ויוכח אמש: ויען לבן ויאמר אל־יעקב הבנות
בנתי והבנים בני והצאן צאני וכל אשר־אתה ראה לי־הוא
ולבנתי מה־אעשה לאלה היום או לבניהן אשר ילדו:
ועתה לכה נכרתה ברית אני ואתה והיה לעד ביני
ובינך: ויקח יעקב אבן וירימה מצבה: ויאמר יעקב מה
לאחיו לקטו אבנים ויקחו אבנים ויעשו־גל ויאכלו שם
על־הגל: ויקרא־לו לבן יגר שהדותא ויעקב קרא לו
גלעד: ויאמר לבן הגל הזה עד ביני ובינך היום על־כן
קרא־שמו גלעד: והמצפה אשר אמר יצף יהוה ביני
ובינך כי נסתר איש מרעהו: אם־תענה את־בנתי ואם־ נ
תקח נשים על־בנתי אין איש עמנו ראה אלהים עד ביני
ובינך: ויאמר לבן ליעקב הנה | הגל הזה והנה המצבה
אשר יריתי ביני ובינך: עד הגל הזה ועדה המצבה
אם־אני לא־אעבר אליך את־הגל הזה ואם־אתה לא־תעבר
אלי את־הגל הזה ואת־המצבה הזאת לרעה: אלהי
אברהם ואלהי נחור ישפטו בינינו אלהי אביהם וישבע
יעקב בפחד אביו יצחק: ויזבח יעקב זבח בהר ויקרא
לאחיו לאכל־לחם ויאכלו לחם וילינו בהר:

לב וישכם לבן בבקר וינשק לבניו ולבנותיו ויברך אתהם
וילך וישב לבן למקמו: ויעקב הלך לדרכו ויפגעו־בו
מלאכי אלהים: ויאמר יעקב כאשר ראם מחנה אלהים
זה ויקרא שם־המקום ההוא מחנים:

פ פ פ

וישלח יעקב מלאכים לפניו אל־עשו אחיו ארצה שעיר
ה שדה אדום: ויצו אתם לאמר כה תאמרון לאדני לעשו
כה אמר עבדך יעקב עם־לבן גרתי ואחר עד־עתה:
ויהי־לי שור וחמור צאן ועבד ושפחה ואשלחה להגיד
לאדני למצא־חן בעיניך: וישבו המלאכים אל־יעקב

לֵאמֹר בָּאנוּ אֶל־אָחִיךָ אֶל־עֵשָׂו וְגַם הֹלֵךְ לִקְרָאתְךָ וְאַרְבַּע־
מֵאוֹת אִישׁ עִמּוֹ׃ וַיִּירָא יַעֲקֹב מְאֹד וַיֵּצֶר לוֹ וַיַּחַץ אֶת־הָעָם
אֲשֶׁר־אִתּוֹ וְאֶת־הַצֹּאן וְאֶת־הַבָּקָר וְהַגְּמַלִּים לִשְׁנֵי מַחֲנוֹת׃
וַיֹּאמֶר אִם־יָבוֹא עֵשָׂו אֶל־הַמַּחֲנֶה הָאַחַת וְהִכָּהוּ וְהָיָה
הַמַּחֲנֶה הַנִּשְׁאָר לִפְלֵיטָה׃ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֱלֹהֵי אָבִי אַבְרָהָם י
וֵאלֹהֵי אָבִי יִצְחָק יְהוָה הָאֹמֵר אֵלַי שׁוּב לְאַרְצְךָ וּלְמוֹלַדְתְּךָ
וְאֵיטִיבָה עִמָּךְ׃ קָטֹנְתִּי מִכֹּל הַחֲסָדִים וּמִכָּל־הָאֱמֶת אֲשֶׁר
עָשִׂיתָ אֶת־עַבְדֶּךָ כִּי בְמַקְלִי עָבַרְתִּי אֶת־הַיַּרְדֵּן הַזֶּה וְעַתָּה
הָיִיתִי לִשְׁנֵי מַחֲנוֹת׃ הַצִּילֵנִי נָא מִיַּד אָחִי מִיַּד עֵשָׂו כִּי־
יָרֵא אָנֹכִי אֹתוֹ פֶּן־יָבוֹא וְהִכַּנִי אֵם עַל־בָּנִים׃ וְאַתָּה אָמַרְתָּ
הֵיטֵב אֵיטִיב עִמָּךְ וְשַׂמְתִּי אֶת־זַרְעֲךָ כְּחוֹל הַיָּם אֲשֶׁר לֹא־
יִסָּפֵר מֵרֹב׃ וַיָּלֶן שָׁם בַּלַּיְלָה הַהוּא וַיִּקַּח מִן־הַבָּא בְיָדוֹ
מִנְחָה לְעֵשָׂו אָחִיו׃ עִזִּים מָאתַיִם וּתְיָשִׁים עֶשְׂרִים רְחֵלִים טו
מָאתַיִם וְאֵילִים עֶשְׂרִים׃ גְּמַלִּים מֵינִיקוֹת וּבְנֵיהֶם
שְׁלֹשִׁים פָּרוֹת אַרְבָּעִים וּפָרִים עֲשָׂרָה אֲתֹנֹת עֶשְׂרִים
וַעְיָרִם עֲשָׂרָה׃ וַיִּתֵּן בְּיַד־עֲבָדָיו עֵדֶר עֵדֶר לְבַדּוֹ וַיֹּאמֶר
אֶל־עֲבָדָיו עִבְרוּ לְפָנַי וְרֶוַח תָּשִׂימוּ בֵּין עֵדֶר וּבֵין עֵדֶר׃
וַיְצַו אֶת־הָרִאשׁוֹן לֵאמֹר כִּי יִפְגָשְׁךָ עֵשָׂו אָחִי וּשְׁאֵלְךָ
לֵאמֹר לְמִי־אַתָּה וְאָנָה תֵלֵךְ וּלְמִי אֵלֶּה לְפָנֶיךָ׃ וְאָמַרְתָּ
לְעַבְדְּךָ לְיַעֲקֹב מִנְחָה הִוא שְׁלוּחָה לַאדֹנִי לְעֵשָׂו וְהִנֵּה
גַם־הוּא אַחֲרֵינוּ׃ וַיְצַו גַּם אֶת־הַשֵּׁנִי גַּם אֶת־הַשְּׁלִישִׁי כ
גַּם אֶת־כָּל־הַהֹלְכִים אַחֲרֵי הָעֲדָרִים לֵאמֹר כַּדָּבָר הַזֶּה תְּדַבְּרוּן
אֶל־עֵשָׂו בְּמֹצַאֲכֶם אֹתוֹ׃ וַאֲמַרְתֶּם גַּם הִנֵּה עַבְדְּךָ יַעֲקֹב
אַחֲרֵינוּ כִּי־אָמַר אֲכַפְּרָה פָנָיו בַּמִּנְחָה הַהֹלֶכֶת לְפָנָי וְאַחֲרֵי־
כֵן אֶרְאֶה פָנָיו אוּלַי יִשָּׂא פָנָי׃ וַתַּעֲבֹר הַמִּנְחָה עַל־פָּנָיו
וְהוּא לָן בַּלַּיְלָה־הַהוּא בַּמַּחֲנֶה׃ וַיָּקָם ׀ בַּלַּיְלָה הוּא וַיִּקַּח
אֶת־שְׁתֵּי נָשָׁיו וְאֶת־שְׁתֵּי שִׁפְחֹתָיו וְאֶת־אַחַד עָשָׂר יְלָדָיו
וַיַּעֲבֹר אֵת מַעֲבַר יַבֹּק׃ וַיִּקָּחֵם וַיַּעֲבִרֵם אֶת־הַנָּחַל וַיַּעֲבֵר
אֶת־אֲשֶׁר־לוֹ׃ וַיִּוָּתֵר יַעֲקֹב לְבַדּוֹ וַיֵּאָבֵק אִישׁ עִמּוֹ עַד כה
עֲלוֹת הַשָּׁחַר׃ וַיַּרְא כִּי לֹא יָכֹל לוֹ וַיִּגַּע בְּכַף־יְרֵכוֹ וַתֵּקַע
כַּף־יֶרֶךְ יַעֲקֹב בְּהֵאָבְקוֹ עִמּוֹ׃ וַיֹּאמֶר שַׁלְּחֵנִי כִּי עָלָה
הַשָּׁחַר וַיֹּאמֶר לֹא אֲשַׁלֵּחֲךָ כִּי אִם־בֵּרַכְתָּנִי׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו
מַה־שְּׁמֶךָ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב׃ וַיֹּאמֶר לֹא יַעֲקֹב יֵאָמֵר עוֹד
שִׁמְךָ כִּי אִם־יִשְׂרָאֵל כִּי־שָׂרִיתָ עִם־אֱלֹהִים וְעִם־אֲנָשִׁים
וַתּוּכָל׃ וַיִּשְׁאַל יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר הַגִּידָה־נָּא שְׁמֶךָ וַיֹּאמֶר לָמָּה ל
זֶּה תִּשְׁאַל לִשְׁמִי וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ שָׁם׃ וַיִּקְרָא יַעֲקֹב שֵׁם

לב׳ כא׳ קמץ בז״ק

הַמָּקוֹם פְּנִיאֵל כִּי־רָאִיתִי אֱלֹהִים פָּנִים אֶל־פָּנִים וַתִּנָּצֵל
נַפְשִׁי׃ וַיִּזְרַח־לוֹ הַשֶּׁמֶשׁ כַּאֲשֶׁר עָבַר אֶת־פְּנוּאֵל וְהוּא צֹלֵעַ
עַל־יְרֵכוֹ׃ עַל־כֵּן לֹא־יֹאכְלוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־גִּיד הַנָּשֶׁה
אֲשֶׁר עַל־כַּף הַיָּרֵךְ עַד הַיּוֹם הַזֶּה כִּי נָגַע בְּכַף־יֶרֶךְ יַעֲקֹב
בְּגִיד הַנָּשֶׁה׃

לג

וַיִּשָּׂא יַעֲקֹב עֵינָיו וַיַּרְא וְהִנֵּה עֵשָׂו בָּא וְעִמּוֹ אַרְבַּע מֵאוֹת
אִישׁ וַיַּחַץ אֶת־הַיְלָדִים עַל־לֵאָה וְעַל־רָחֵל וְעַל שְׁתֵּי
הַשְּׁפָחוֹת׃ וַיָּשֶׂם אֶת־הַשְּׁפָחוֹת וְאֶת־יַלְדֵיהֶן רִאשֹׁנָה וְאֶת־
לֵאָה וִילָדֶיהָ אַחֲרֹנִים וְאֶת־רָחֵל וְאֶת־יוֹסֵף אַחֲרֹנִים׃
וְהוּא עָבַר לִפְנֵיהֶם וַיִּשְׁתַּחוּ אַרְצָה שֶׁבַע פְּעָמִים עַד־גִּשְׁתּוֹ
עַד־אָחִיו׃ וַיָּרָץ עֵשָׂו לִקְרָאתוֹ וַיְחַבְּקֵהוּ וַיִּפֹּל עַל־צַוָּארָו
ה וַיִּשָּׁקֵהוּ וַיִּבְכּוּ׃ וַיִּשָּׂא אֶת־עֵינָיו וַיַּרְא אֶת־הַנָּשִׁים וְאֶת־
הַיְלָדִים וַיֹּאמֶר מִי־אֵלֶּה לָּךְ וַיֹּאמַר הַיְלָדִים אֲשֶׁר־חָנַן אֱלֹהִים
אֶת־עַבְדֶּךָ׃ וַתִּגַּשְׁןָ הַשְּׁפָחוֹת הֵנָּה וְיַלְדֵיהֶן וַתִּשְׁתַּחֲוֶיןָ׃
וַתִּגַּשׁ גַּם־לֵאָה וִילָדֶיהָ וַיִּשְׁתַּחֲווּ וְאַחַר נִגַּשׁ יוֹסֵף וְרָחֵל
וַיִּשְׁתַּחֲווּ׃ וַיֹּאמֶר מִי לְךָ כָּל־הַמַּחֲנֶה הַזֶּה אֲשֶׁר פָּגָשְׁתִּי
וַיֹּאמֶר לִמְצֹא־חֵן בְּעֵינֵי אֲדֹנִי׃ וַיֹּאמֶר עֵשָׂו יֶשׁ־לִי רָב אָחִי
יְהִי לְךָ אֲשֶׁר־לָךְ׃ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אַל־נָא אִם־נָא מָצָאתִי חֵן
בְּעֵינֶיךָ וְלָקַחְתָּ מִנְחָתִי מִיָּדִי כִּי עַל־כֵּן רָאִיתִי פָנֶיךָ כִּרְאֹת
פְּנֵי אֱלֹהִים וַתִּרְצֵנִי׃ קַח־נָא אֶת־בִּרְכָתִי אֲשֶׁר הֻבָאת לָךְ
כִּי־חַנַּנִי אֱלֹהִים וְכִי יֶשׁ־לִי־כֹל וַיִּפְצַר־בּוֹ וַיִּקָּח׃ וַיֹּאמֶר
נִסְעָה וְנֵלֵכָה וְאֵלְכָה לְנֶגְדֶּךָ׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲדֹנִי יֹדֵעַ כִּי־
הַיְלָדִים רַכִּים וְהַצֹּאן וְהַבָּקָר עָלוֹת עָלָי וּדְפָקוּם יוֹם אֶחָד
וָמֵתוּ כָּל־הַצֹּאן׃ יַעֲבָר־נָא אֲדֹנִי לִפְנֵי עַבְדּוֹ וַאֲנִי אֶתְנָהֲלָה
לְאִטִּי לְרֶגֶל הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר־לְפָנַי וּלְרֶגֶל הַיְלָדִים עַד אֲשֶׁר־
טו אָבֹא אֶל־אֲדֹנִי שֵׂעִירָה׃ וַיֹּאמֶר עֵשָׂו אַצִּיגָה־נָּא עִמְּךָ מִן־
הָעָם אֲשֶׁר אִתִּי וַיֹּאמֶר לָמָּה זֶּה אֶמְצָא־חֵן בְּעֵינֵי אֲדֹנִי׃
וַיָּשָׁב בַּיּוֹם הַהוּא עֵשָׂו לְדַרְכּוֹ שֵׂעִירָה׃ וְיַעֲקֹב נָסַע סֻכֹּתָה
וַיִּבֶן לוֹ בָּיִת וּלְמִקְנֵהוּ עָשָׂה סֻכֹּת עַל־כֵּן קָרָא שֵׁם־הַמָּקוֹם
סֻכּוֹת׃ ס וַיָּבֹא יַעֲקֹב שָׁלֵם עִיר שְׁכֶם אֲשֶׁר
בְּאֶרֶץ כְּנַעַן בְּבֹאוֹ מִפַּדַּן אֲרָם וַיִּחַן אֶת־פְּנֵי הָעִיר׃ וַיִּקֶן
אֶת־חֶלְקַת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר נָטָה־שָׁם אָהֳלוֹ מִיַּד בְּנֵי־חֲמוֹר
כ אֲבִי שְׁכֶם בְּמֵאָה קְשִׂיטָה׃ וַיַּצֶּב־שָׁם מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא־לוֹ אֵל
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ ס

לד

וַתֵּצֵא דִינָה בַּת־לֵאָה אֲשֶׁר יָלְדָה לְיַעֲקֹב לִרְאוֹת בִּבְנוֹת
הָאָרֶץ׃ וַיַּרְא אֹתָהּ שְׁכֶם בֶּן־חֲמוֹר הַחִוִּי נְשִׂיא הָאָרֶץ

לג׳ ד׳ צואריו ק׳ נקוד כל וישקהו

ויקח אתה וישכב אתה ויענה: ותדבק נפשו בדינה בת יעקב ויאהב את הנער וידבר על לב הנער: ויאמר שכם אל חמור אביו לאמר קח לי את הילדה הזאת לאשה: ויעקב שמע כי טמא את דינה בתו ובניו היו את מקנהו בשדה והחרש יעקב עד באם: ויצא חמור אבי שכם אל יעקב לדבר אתו: ובני יעקב באו מן השדה כשמעם ויתעצבו האנשים ויחר להם מאד כי נבלה עשה בישראל לשכב את בת יעקב וכן לא יעשה: וידבר חמור אתם לאמר שכם בני חשקה נפשו בבתכם תנו נא אתה לו לאשה: והתחתנו אתנו בנתיכם תתנו לנו ואת בנתינו תקחו לכם: ואתנו תשבו והארץ תהיה לפניכם שבו וסחרוה והאחזו בה: ויאמר שכם אל אביה ואל אחיה אמצא חן בעיניכם ואשר תאמרו אלי אתן: הרבו עלי מאד מהר ומתן ואתנה כאשר תאמרו אלי ותנו לי את הנער לאשה: ויענו בני יעקב את שכם ואת חמור אביו במרמה וידברו אשר טמא את דינה אחתם: ויאמרו אליהם לא נוכל לעשות הדבר הזה לתת את אחתנו לאיש אשר לו ערלה כי חרפה הוא לנו: אך בזאת נאות לכם אם תהיו כמנו להמל לכם כל זכר: ונתנו את בנתינו לכם ואת בנתיכם נקח לנו וישבנו אתכם והיינו לעם אחד: ואם לא תשמעו אלינו להמול ולקחנו את בתנו והלכנו: וייטבו דבריהם בעיני חמור ובעיני שכם בן חמור: ולא אחר הנער לעשות הדבר כי חפץ בבת יעקב והוא נכבד מכל בית אביו: ויבא חמור ושכם בנו אל שער עירם וידברו אל אנשי עירם לאמר: האנשים האלה שלמים הם אתנו וישבו בארץ ויסחרו אתה והארץ הנה רחבת ידים לפניהם את בנתם נקח לנו לנשים ואת בנתינו נתן להם: אך בזאת יאתו לנו האנשים לשבת אתנו להיות לעם אחד בהמול לנו כל זכר כאשר הם נמלים: מקנהם וקנינם וכל בהמתם הלוא לנו הם אך נאותה להם וישבו אתנו: וישמעו אל חמור ואל שכם בנו כל יצאי שער עירו וימלו כל זכר כל יצאי שער עירו: ויהי ביום השלישי בהיותם כאבים ויקחו שני בני יעקב שמעון ולוי אחי דינה איש חרבו ויבאו על העיר בטח ויהרגו כל זכר: ואת חמור ואת שכם בנו הרגו לפי חרב ויקחו את דינה מבית שכם ויצאו:

לד' ג' הנעה ק' הנעה ק' יב הנעה ק'

בני יעקב באו על החללים ויבזו העיר אשר טמאו אחותם: את צאנם ואת בקרם ואת חמריהם ואת אשר בעיר ואת אשר בשדה לקחו: ואת כל חילם ואת כל טפם ואת נשיהם שבו ויבזו ואת כל אשר בבית: ויאמר יעקב אל שמעון ואל לוי עכרתם אתי להבאישני בישב הארץ בכנעני ובפרזי ואני מתי מספר ונאספו עלי והכוני ונשמדתי אני וביתי: ויאמרו הכזונה יעשה את אחותנו: פ

לה ויאמר אלהים אל יעקב קום עלה בית אל ושב שם ועשה שם מזבח לאל הנראה אליך בברחך מפני עשו אחיך: ויאמר יעקב אל ביתו ואל כל אשר עמו הסרו את אלהי הנכר אשר בתככם והטהרו והחליפו שמלתיכם: ונקומה ונעלה בית אל ואעשה שם מזבח לאל הענה אתי ביום צרתי ויהי עמדי בדרך אשר הלכתי: ויתנו אל יעקב את כל אלהי הנכר אשר בידם ואת הנזמים אשר באזניהם ויטמן אתם יעקב תחת האלה אשר עם שכם: ויסעו ויהי חתת אלהים על הערים אשר סביבותיהם ולא רדפו אחרי בני יעקב: ויבא יעקב לוזה אשר בארץ כנען הוא בית אל הוא וכל העם אשר עמו: ויבן שם מזבח ויקרא למקום אל בית אל כי שם נגלו אליו האלהים בברחו מפני אחיו: ותמת דברה מינקת רבקה ותקבר מתחת לבית אל תחת האלון ויקרא שמו אלון בכות: פ

וירא אלהים אל יעקב עוד בבאו מפדן ארם ויברך אתו: ויאמר לו אלהים שמך יעקב לא יקרא שמך עוד יעקב כי אם ישראל יהיה שמך ויקרא את שמו ישראל: ויאמר לו אלהים אני אל שדי פרה ורבה גוי וקהל גוים יהיה ממך ומלכים מחלציך יצאו: ואת הארץ אשר נתתי לאברהם וליצחק לך אתננה ולזרעך אחריך אתן את הארץ: ויעל מעליו אלהים במקום אשר דבר אתו: ויצב יעקב מצבה במקום אשר דבר אתו מצבת אבן ויסך עליה נסך ויצק עליה שמן: ויקרא יעקב את שם המקום אשר דבר אתו שם אלהים בית אל: ויסעו מבית אל ויהי עוד כברת הארץ לבוא אפרתה ותלד רחל ותקש בלדתה: ויהי בהקשתה בלדתה ותאמר לה המילדת אל תיראי כי גם זה לך בן: ויהי בצאת נפשה כי מתה ותקרא שמו בן אוני ואביו קרא לו

לד' לא' ז' רבתי לה' ז' קמץ

בִּנְיָמִין׃ וַתָּמָת רָחֵל וַתִּקָּבֵר בְּדֶרֶךְ אֶפְרָתָה הִוא בֵּית
לָחֶם׃ וַיַּצֵּב יַעֲקֹב מַצֵּבָה עַל־קְבֻרָתָהּ הִוא מַצֶּבֶת קְבֻרַת־
רָחֵל עַד־הַיּוֹם׃ וַיִּסַּע יִשְׂרָאֵל וַיֵּט אָהֳלֹה מֵהָלְאָה לְמִגְדַּל־
עֵדֶר׃ וַיְהִי בִּשְׁכֹּן יִשְׂרָאֵל בָּאָרֶץ הַהִוא וַיֵּלֶךְ רְאוּבֵן וַיִּשְׁכַּב
אֶת־בִּלְהָה פִּילֶגֶשׁ אָבִיו וַיִּשְׁמַע יִשְׂרָאֵל פ
וַיִּהְיוּ בְנֵי־יַעֲקֹב שְׁנֵים עָשָׂר׃ בְּנֵי לֵאָה בְּכוֹר יַעֲקֹב רְאוּבֵן
וְשִׁמְעוֹן וְלֵוִי וִיהוּדָה וְיִשָּׂשכָר וּזְבֻלוּן׃ בְּנֵי רָחֵל יוֹסֵף
וּבִנְיָמִן׃ וּבְנֵי בִלְהָה שִׁפְחַת רָחֵל דָּן וְנַפְתָּלִי׃ וּבְנֵי
זִלְפָּה שִׁפְחַת לֵאָה גָּד וְאָשֵׁר אֵלֶּה בְּנֵי יַעֲקֹב אֲשֶׁר יֻלַּד־לוֹ
בְּפַדַּן אֲרָם׃ וַיָּבֹא יַעֲקֹב אֶל־יִצְחָק אָבִיו מַמְרֵא קִרְיַת
הָאַרְבַּע הִוא חֶבְרוֹן אֲשֶׁר־גָּר־שָׁם אַבְרָהָם וְיִצְחָק׃ וַיִּהְיוּ
יְמֵי יִצְחָק מְאַת שָׁנָה וּשְׁמֹנִים שָׁנָה׃ וַיִּגְוַע יִצְחָק וַיָּמָת
וַיֵּאָסֶף אֶל־עַמָּיו זָקֵן וּשְׂבַע יָמִים וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ עֵשָׂו וְיַעֲקֹב
בָּנָיו׃ פ

לו וְאֵלֶּה תֹּלְדוֹת עֵשָׂו הוּא אֱדוֹם׃ עֵשָׂו לָקַח אֶת־נָשָׁיו
מִבְּנוֹת כְּנָעַן אֶת־עָדָה בַּת־אֵילוֹן הַחִתִּי וְאֶת־אָהֳלִיבָמָה
בַּת־עֲנָה בַּת־צִבְעוֹן הַחִוִּי׃ וְאֶת־בָּשְׂמַת בַּת־יִשְׁמָעֵאל
אֲחוֹת נְבָיוֹת׃ וַתֵּלֶד עָדָה לְעֵשָׂו אֶת־אֱלִיפָז וּבָשְׂמַת יָלְדָה
אֶת־רְעוּאֵל׃ וְאָהֳלִיבָמָה יָלְדָה אֶת־יְעִישׁ וְאֶת־יַעְלָם וְאֶת־
קֹרַח אֵלֶּה בְּנֵי עֵשָׂו אֲשֶׁר יֻלְּדוּ־לוֹ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן׃ וַיִּקַּח
עֵשָׂו אֶת־נָשָׁיו וְאֶת־בָּנָיו וְאֶת־בְּנֹתָיו וְאֶת־כָּל־נַפְשׁוֹת בֵּיתוֹ
וְאֶת־מִקְנֵהוּ וְאֶת־כָּל־בְּהֶמְתּוֹ וְאֵת כָּל־קִנְיָנוֹ אֲשֶׁר רָכַשׁ
בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיֵּלֶךְ אֶל־אֶרֶץ מִפְּנֵי יַעֲקֹב אָחִיו׃ כִּי־הָיָה
רְכוּשָׁם רָב מִשֶּׁבֶת יַחְדָּו וְלֹא יָכְלָה אֶרֶץ מְגוּרֵיהֶם לָשֵׂאת
אֹתָם מִפְּנֵי מִקְנֵיהֶם׃ וַיֵּשֶׁב עֵשָׂו בְּהַר שֵׂעִיר עֵשָׂו הוּא
אֱדוֹם׃ וְאֵלֶּה תֹּלְדוֹת עֵשָׂו אֲבִי אֱדוֹם בְּהַר שֵׂעִיר׃ אֵלֶּה
שְׁמוֹת בְּנֵי־עֵשָׂו אֱלִיפַז בֶּן־עָדָה אֵשֶׁת עֵשָׂו רְעוּאֵל בֶּן־בָּשְׂמַת
אֵשֶׁת עֵשָׂו׃ וַיִּהְיוּ בְּנֵי אֱלִיפָז תֵּימָן אוֹמָר צְפוֹ וְגַעְתָּם
וּקְנַז׃ וְתִמְנַע ׀ הָיְתָה פִילֶגֶשׁ לֶאֱלִיפַז בֶּן־עֵשָׂו וַתֵּלֶד לֶאֱלִיפַז
אֶת־עֲמָלֵק אֵלֶּה בְּנֵי עָדָה אֵשֶׁת עֵשָׂו׃ וְאֵלֶּה בְּנֵי רְעוּאֵל
נַחַת וָזֶרַח שַׁמָּה וּמִזָּה אֵלֶּה הָיוּ בְּנֵי בָשְׂמַת אֵשֶׁת עֵשָׂו׃
וְאֵלֶּה הָיוּ בְּנֵי אָהֳלִיבָמָה בַת־עֲנָה בַּת־צִבְעוֹן אֵשֶׁת עֵשָׂו
וַתֵּלֶד לְעֵשָׂו אֶת־יְעִישׁ וְאֶת־יַעְלָם וְאֶת־קֹרַח׃ אֵלֶּה אַלּוּפֵי
בְנֵי־עֵשָׂו בְּנֵי אֱלִיפַז בְּכוֹר עֵשָׂו אַלּוּף תֵּימָן אַלּוּף אוֹמָר אַלּוּף
צְפוֹ אַלּוּף קְנַז׃ אַלּוּף־קֹרַח אַלּוּף גַּעְתָּם אַלּוּף עֲמָלֵק אֵלֶּה
אַלּוּפֵי אֱלִיפַז בְּאֶרֶץ אֱדוֹם אֵלֶּה בְּנֵי עָדָה׃ וְאֵלֶּה בְּנֵי

לה׳ כב׳ פסקא באמצע פסוק | לו׳ ה׳ יעוש קרי | יד׳ יעיש קרי

רעואל

רְעוּאֵל בֶּן־עֵשָׂו אַלּוּף נַחַת אַלּוּף זֶרַח אַלּוּף שַׁמָּה אַלּוּף מִזָּה
אֵלֶּה אַלּוּפֵי רְעוּאֵל בְּאֶרֶץ אֱדוֹם אֵלֶּה בְּנֵי בָשְׂמַת אֵשֶׁת
עֵשָׂו׃ וְאֵלֶּה בְּנֵי אָהֳלִיבָמָה אֵשֶׁת עֵשָׂו אַלּוּף יְעוּשׁ אַלּוּף
יַעְלָם אַלּוּף קֹרַח אֵלֶּה אַלּוּפֵי אָהֳלִיבָמָה בַּת־עֲנָה אֵשֶׁת
עֵשָׂו׃ אֵלֶּה בְנֵי־עֵשָׂו וְאֵלֶּה אַלּוּפֵיהֶם הוּא אֱדוֹם׃ ס
אֵלֶּה בְנֵי־שֵׂעִיר הַחֹרִי יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ לוֹטָן וְשׁוֹבָל וְצִבְעוֹן
וַעֲנָה׃ וְדִשׁוֹן וְאֵצֶר וְדִישָׁן אֵלֶּה אַלּוּפֵי הַחֹרִי בְּנֵי שֵׂעִיר
בְּאֶרֶץ אֱדוֹם׃ וַיִּהְיוּ בְנֵי־לוֹטָן חֹרִי וְהֵימָם וַאֲחוֹת לוֹטָן
תִּמְנָע׃ וְאֵלֶּה בְּנֵי שׁוֹבָל עַלְוָן וּמָנַחַת וְעֵיבָל שְׁפוֹ וְאוֹנָם׃
וְאֵלֶּה בְנֵי־צִבְעוֹן וְאַיָּה וַעֲנָה הוּא עֲנָה אֲשֶׁר מָצָא אֶת־הַיֵּמִם
בַּמִּדְבָּר בִּרְעֹתוֹ אֶת־הַחֲמֹרִים לְצִבְעוֹן אָבִיו׃ וְאֵלֶּה בְנֵי־
עֲנָה דִּשֹׁן וְאָהֳלִיבָמָה בַּת־עֲנָה׃ וְאֵלֶּה בְּנֵי דִישָׁן חֶמְדָּן
וְאֶשְׁבָּן וְיִתְרָן וּכְרָן׃ אֵלֶּה בְנֵי־אֵצֶר בִּלְהָן וְזַעֲוָן וַעֲקָן׃
אֵלֶּה בְנֵי־דִישָׁן עוּץ וַאֲרָן׃ אֵלֶּה אַלּוּפֵי הַחֹרִי אַלּוּף לוֹטָן
אַלּוּף שׁוֹבָל אַלּוּף צִבְעוֹן אַלּוּף עֲנָה׃ אַלּוּף דִּשֹׁן אַלּוּף
אֵצֶר אַלּוּף דִּישָׁן אֵלֶּה אַלּוּפֵי הַחֹרִי לְאַלֻּפֵיהֶם בְּאֶרֶץ שֵׂעִיר׃
פ וְאֵלֶּה הַמְּלָכִים אֲשֶׁר מָלְכוּ בְּאֶרֶץ אֱדוֹם
לִפְנֵי מְלָךְ־מֶלֶךְ לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּמְלֹךְ בֶּאֱדוֹם בֶּלַע בֶּן־
בְּעוֹר וְשֵׁם עִירוֹ דִּנְהָבָה׃ וַיָּמָת בָּלַע וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו יוֹבָב
בֶּן־זֶרַח מִבָּצְרָה׃ וַיָּמָת יוֹבָב וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו חֻשָׁם מֵאֶרֶץ
הַתֵּימָנִי׃ וַיָּמָת חֻשָׁם וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו הֲדַד בֶּן־בְּדַד הַמַּכֶּה
אֶת־מִדְיָן בִּשְׂדֵה מוֹאָב וְשֵׁם עִירוֹ עֲוִית׃ וַיָּמָת הֲדָד וַיִּמְלֹךְ
תַּחְתָּיו שַׂמְלָה מִמַּשְׂרֵקָה׃ וַיָּמָת שַׂמְלָה וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו
שָׁאוּל מֵרְחֹבוֹת הַנָּהָר׃ וַיָּמָת שָׁאוּל וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו בַּעַל
חָנָן בֶּן־עַכְבּוֹר׃ וַיָּמָת בַּעַל חָנָן בֶּן־עַכְבּוֹר וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו
הֲדַר וְשֵׁם עִירוֹ פָּעוּ וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ מְהֵיטַבְאֵל בַּת־מַטְרֵד בַּת
מֵי זָהָב׃ וְאֵלֶּה שְׁמוֹת אַלּוּפֵי עֵשָׂו לְמִשְׁפְּחֹתָם לִמְקֹמֹתָם
בִּשְׁמֹתָם אַלּוּף תִּמְנָע אַלּוּף עַלְוָה אַלּוּף יְתֵת׃ אַלּוּף
אָהֳלִיבָמָה אַלּוּף אֵלָה אַלּוּף פִּינֹן׃ אַלּוּף קְנַז אַלּוּף תֵּימָן
אַלּוּף מִבְצָר׃ אַלּוּף מַגְדִּיאֵל אַלּוּף עִירָם אֵלֶּה ׀ אַלּוּפֵי
אֱדוֹם לְמֹשְׁבֹתָם בְּאֶרֶץ אֲחֻזָּתָם הוּא עֵשָׂו אֲבִי אֱדוֹם׃
פ פ ט

לז וַיֵּשֶׁב יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מְגוּרֵי אָבִיו בְּאֶרֶץ כְּנָעַן׃ אֵלֶּה ׀
תֹּלְדוֹת יַעֲקֹב יוֹסֵף בֶּן־שְׁבַע־עֶשְׂרֵה שָׁנָה הָיָה רֹעֶה אֶת־
אֶחָיו בַּצֹּאן וְהוּא נַעַר אֶת־בְּנֵי בִלְהָה וְאֶת־בְּנֵי זִלְפָּה נְשֵׁי
אָבִיו וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת־דִּבָּתָם רָעָה אֶל־אֲבִיהֶם׃ וְיִשְׂרָאֵל
אָהַב אֶת־יוֹסֵף מִכָּל־בָּנָיו כִּי־בֶן־זְקֻנִים הוּא לוֹ וְעָשָׂה לוֹ

כתנת

כתנת פסים: ויראו אחיו כי־אתו אהב אביהם מכל־אחיו וישנאו אתו ולא יכלו דברו לשלם: ויחלם יוסף חלום ויגד לאחיו ויוספו עוד שנא אתו: ויאמר אליהם שמעו־נא החלום הזה אשר חלמתי: והנה אנחנו מאלמים אלמים בתוך השדה והנה קמה אלמתי וגם־נצבה והנה תסבינה אלמתיכם ותשתחוין לאלמתי: ויאמרו לו אחיו המלך תמלך עלינו אם־משול תמשל בנו ויוספו עוד שנא אתו על־חלמתיו ועל־דבריו: ויחלם עוד חלום אחר ויספר אתו לאחיו ויאמר הנה חלמתי חלום עוד והנה השמש והירח ואחד עשר כוכבים משתחוים לי: ויספר אל־אביו ואל־אחיו ויגער־בו אביו ויאמר לו מה החלום הזה אשר חלמת הבוא נבוא אני ואמך ואחיך להשתחות לך ארצה: ויקנאו־בו אחיו ואביו שמר את־הדבר: וילכו אחיו לרעות את־צאן אביהם בשכם: ויאמר ישראל אל־יוסף הלוא אחיך רעים בשכם לכה ואשלחך אליהם ויאמר לו הנני: ויאמר לו לך־נא ראה את־שלום אחיך ואת־שלום הצאן והשבני דבר וישלחהו מעמק חברון ויבא שכמה: וימצאהו איש והנה תעה בשדה וישאלהו האיש לאמר מה־תבקש: ויאמר את־אחי אנכי מבקש הגידה־נא לי איפה הם רעים: ויאמר האיש נסעו מזה כי שמעתי אמרים נלכה דתינה וילך יוסף אחר אחיו וימצאם בדתן: ויראו אתו מרחק ובטרם יקרב אליהם ויתנכלו אתו להמיתו: ויאמרו איש אל־אחיו הנה בעל החלמות הלזה בא: ועתה לכו ונהרגהו ונשלכהו באחד הברות ואמרנו חיה רעה אכלתהו ונראה מה־יהיו חלמתיו: וישמע ראובן ויצלהו מידם ויאמר לא נכנו נפש: ויאמר אלהם ראובן אל־תשפכו־דם השליכו אתו אל־הבור הזה אשר במדבר ויד אל־תשלחו־בו למען הציל אתו מידם להשיבו אל־אביו: ויהי כאשר־בא יוסף אל־אחיו ויפשיטו את־יוסף את־כתנתו את־כתנת הפסים אשר עליו: ויקחהו וישלכו אתו הברה והבור רק אין בו מים: וישבו לאכל־לחם וישאו עיניהם ויראו והנה ארחת ישמעאלים באה מגלעד וגמליהם נשאים נכאת וצרי ולט הולכים להוריד מצרימה: ויאמר יהודה אל־אחיו מה־בצע כי נהרג את־אחינו וכסינו את־דמו: לכו ונמכרנו לישמעאלים וידנו

לז׳ יב׳ נקוד על את

אל־תהי־בו כי־אחינו בשרנו הוא וישמעו אחיו: ויעברו אנשים מדינים סחרים וימשכו ויעלו את־יוסף מן־הבור וימכרו את־יוסף לישמעאלים בעשרים כסף ויביאו את־יוסף מצרימה: וישב ראובן אל־הבור והנה אין־יוסף בבור ויקרע את־בגדיו: וישב אל־אחיו ויאמר הילד איננו ואני אנה אני־בא: ויקחו את־כתנת יוסף וישחטו שעיר עזים ויטבלו את־הכתנת בדם: וישלחו את־כתנת הפסים ויביאו אל־אביהם ויאמרו זאת מצאנו הכר־נא הכתנת בנך הוא אם־לא: ויכירה ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלתהו טרף טרף יוסף: ויקרע יעקב שמלתיו וישם שק במתניו ויתאבל על־בנו ימים רבים: ויקמו כל־בניו וכל־בנתיו לנחמו וימאן להתנחם ויאמר כי־ארד אל־בני אבל שאלה ויבך אתו אביו: והמדנים מכרו אתו אל־מצרים לפוטיפר סריס פרעה שר הטבחים: פ

לח ויהי בעת ההוא וירד יהודה מאת אחיו ויט עד־איש עדלמי ושמו חירה: וירא־שם יהודה בת־איש כנעני ושמו שוע ויקחה ויבא אליה: ותהר ותלד בן ויקרא את־שמו ער: ותהר עוד ותלד בן ותקרא את־שמו אונן: ותסף עוד ותלד בן ותקרא את־שמו שלה והיה בכזיב בלדתה אתו: ויקח יהודה אשה לער בכורו ושמה תמר: ויהי ער בכור יהודה רע בעיני יהוה וימתהו יהוה: ויאמר יהודה לאונן בא אל־אשת אחיך ויבם אתה והקם זרע לאחיך: וידע אונן כי לא לו יהיה הזרע והיה אם־בא אל־אשת אחיו ושחת ארצה לבלתי נתן־זרע לאחיו: וירע בעיני יהוה אשר עשה וימת גם־אתו: ויאמר יהודה לתמר כלתו שבי אלמנה בית־אביך עד־יגדל שלה בני כי אמר פן־ימות גם־הוא כאחיו ותלך תמר ותשב בית אביה: וירבו הימים ותמת בת־שוע אשת־יהודה וינחם יהודה ויעל על־גזזי צאנו הוא וחירה רעהו העדלמי תמנתה: ויגד לתמר לאמר הנה חמיך עלה תמנתה לגז צאנו: ותסר בגדי אלמנותה מעליה ותכס בצעיף ותתעלף ותשב בפתח עינים אשר על־דרך תמנתה כי ראתה כי־גדל שלה והוא לא־נתנה לו לאשה: ויראה יהודה ויחשבה לזונה כי כסתה פניה: ויט אליה אל־הדרך ויאמר הבה־נא אבוא אליך כי לא ידע כי כלתו הוא ותאמר מה־תתן־לי כי תבוא אלי: ויאמר אנכי

אשלח גדי־עזים מן־הצאן ותאמר אם־תתן ערבון עד שלחך: ויאמר מה הערבון אשר אתן־לך ותאמר חתמך ופתילך ומטך אשר בידך ויתן־לה ויבא אליה ותהר לו: ותקם ותלך ותסר צעיפה מעליה ותלבש בגדי אלמנותה: וישלח יהודה את־גדי העזים ביד רעהו העדלמי לקחת הערבון מיד האשה ולא מצאה: וישאל את־אנשי מקמה לאמר איה הקדשה הוא בעינים על־הדרך ויאמרו לא־היתה בזה קדשה: וישב אל־יהודה ויאמר לא מצאתיה וגם אנשי המקום אמרו לא־היתה בזה קדשה: ויאמר יהודה תקח־לה פן נהיה לבוז הנה שלחתי הגדי הזה ואתה לא מצאתה: ויהי ׀ כמשלש חדשים ויגד ליהודה לאמר זנתה תמר כלתך וגם הנה הרה לזנונים ויאמר יהודה הוציאוה ותשרף: הוא מוצאת והיא שלחה אל־חמיה לאמר לאיש אשר־אלה לו אנכי הרה ותאמר הכר־נא למי החתמת והפתילים והמטה האלה: ויכר יהודה ויאמר צדקה ממני כי־על־כן לא־נתתיה לשלה בני ולא־יסף עוד לדעתה: ויהי בעת לדתה והנה תאומים בבטנה: ויהי בלדתה ויתן־יד ותקח המילדת ותקשר על־ידו שני לאמר זה יצא ראשנה: ויהי ׀ כמשיב ידו והנה יצא אחיו ותאמר מה־פרצת עליך פרץ ויקרא שמו פרץ: ואחר יצא אחיו אשר על־ידו השני ויקרא שמו זרח:

ס

ויוסף הורד מצרימה ויקנהו פוטיפר סריס פרעה שר הטבחים איש מצרי מיד הישמעאלים אשר הורדהו שמה: ויהי יהוה את־יוסף ויהי איש מצליח ויהי בבית אדניו המצרי: וירא אדניו כי יהוה אתו וכל אשר־הוא עשה יהוה מצליח בידו: וימצא יוסף חן בעיניו וישרת אתו ויפקדהו על־ביתו וכל־יש־לו נתן בידו: ויהי מאז הפקיד אתו בביתו ועל כל־אשר יש־לו ויברך יהוה את־בית המצרי בגלל יוסף ויהי ברכת יהוה בכל־אשר יש־לו בבית ובשדה: ויעזב כל־אשר־לו ביד יוסף ולא־ידע אתו מאומה כי אם־הלחם אשר־הוא אוכל ויהי יוסף יפה־תאר ויפה מראה: ויהי אחר הדברים האלה ותשא אשת־אדניו את־עיניה אל־יוסף ותאמר שכבה עמי: וימאן ׀ ויאמר אל־אשת אדניו הן אדני לא־ידע אתי מה־בבית וכל אשר־יש־לו נתן בידי: איננו גדול בבית הזה ממני ולא־חשך ממני מאומה כי אם־אותך באשר

את־אשתו ואיך אעשה הרעה הגדלה הזאת וחטאתי לאלהים: ויהי כדברה אל־יוסף יום ׀ יום ולא־שמע אליה לשכב אצלה להיות עמה: ויהי כהיום הזה ויבא הביתה לעשות מלאכתו ואין איש מאנשי הבית שם בבית: ותתפשהו בבגדו לאמר שכבה עמי ויעזב בגדו בידה וינס ויצא החוצה: ויהי כראותה כי־עזב בגדו בידה וינס החוצה: ותקרא לאנשי ביתה ותאמר להם לאמר ראו הביא לנו איש עברי לצחק בנו בא אלי לשכב עמי ואקרא בקול גדול: ויהי כשמעו כי־הרימתי קולי ואקרא ויעזב בגדו אצלי וינס ויצא החוצה: ותנח בגדו אצלה עד־בוא אדניו אל־ביתו: ותדבר אליו כדברים האלה לאמר בא אלי העבד העברי אשר־הבאת לנו לצחק בי: ויהי כהרימי קולי ואקרא ויעזב בגדו אצלי וינס החוצה: ויהי כשמע אדניו את־דברי אשתו אשר דברה אליו לאמר כדברים האלה עשה לי עבדך ויחר אפו: ויקח אדני יוסף אתו ויתנהו אל־בית הסהר מקום אשר־אסורי המלך אסורים ויהי־שם בבית הסהר: ויהי יהוה את־יוסף ויט אליו חסד ויתן חנו בעיני שר בית־הסהר: ויתן שר בית־הסהר ביד־יוסף את כל־האסירם אשר בבית הסהר ואת כל־אשר עשים שם הוא היה עשה: אין ׀ שר בית־הסהר ראה את־כל־מאומה בידו באשר יהוה אתו ואשר־הוא עשה יהוה מצליח:

פ

ויהי אחר הדברים האלה חטאו משקה מלך־מצרים והאפה לאדניהם למלך מצרים: ויקצף פרעה על שני סריסיו על שר המשקים ועל שר האופים: ויתן אתם במשמר בית שר הטבחים אל־בית הסהר מקום אשר יוסף אסור שם: ויפקד שר הטבחים את־יוסף אתם וישרת אתם ויהיו ימים במשמר: ויחלמו חלום שניהם איש חלמו בלילה אחד איש כפתרון חלמו המשקה והאפה אשר למלך מצרים אשר אסורים בבית הסהר: ויבא אליהם יוסף בבקר וירא אתם והנם זעפים: וישאל את־סריסי פרעה אשר אתו במשמר בית אדניו לאמר מדוע פניכם רעים היום: ויאמרו אליו חלום חלמנו ופתר אין אתו ויאמר אלהם יוסף הלוא לאלהים פתרנים ספרו־נא לי: ויספר שר־המשקים את־חלמו ליוסף ויאמר לו בחלומי והנה־גפן לפני: ובגפן שלשה שריגם והוא

לט כ' אסורי קרי

כְפֹרַחַת עָלְתָה נִצָּהּ הִבְשִׁילוּ אַשְׁכְּלֹתֶיהָ עֲנָבִים׃ וְכוֹס פַּרְעֹה בְּיָדִי וָאֶקַּח אֶת־הָעֲנָבִים וָאֶשְׂחַט אֹתָם אֶל־כּוֹס פַּרְעֹה וָאֶתֵּן אֶת־הַכּוֹס עַל־כַּף פַּרְעֹה׃ וַיֹּאמֶר לוֹ יוֹסֵף זֶה פִּתְרֹנוֹ שְׁלֹשֶׁת הַשָּׂרִגִים שְׁלֹשֶׁת יָמִים הֵם׃ בְּעוֹד שְׁלֹשֶׁת יָמִים יִשָּׂא פַרְעֹה אֶת־רֹאשֶׁךָ וַהֲשִׁיבְךָ עַל־כַּנֶּךָ וְנָתַתָּ כוֹס־פַּרְעֹה בְּיָדוֹ כַּמִּשְׁפָּט הָרִאשׁוֹן אֲשֶׁר הָיִיתָ מַשְׁקֵהוּ׃ כִּי אִם־זְכַרְתַּנִי אִתְּךָ כַּאֲשֶׁר יִיטַב לָךְ וְעָשִׂיתָ־נָּא עִמָּדִי חָסֶד וְהִזְכַּרְתַּנִי אֶל־פַּרְעֹה וְהוֹצֵאתַנִי מִן־הַבַּיִת הַזֶּה׃ (טו) כִּי־גֻנֹּב גֻּנַּבְתִּי מֵאֶרֶץ הָעִבְרִים וְגַם־פֹּה לֹא־עָשִׂיתִי מְאוּמָה כִּי־שָׂמוּ אֹתִי בַּבּוֹר׃ וַיַּרְא שַׂר־הָאֹפִים כִּי טוֹב פָּתָר וַיֹּאמֶר אֶל־יוֹסֵף אַף־אֲנִי בַּחֲלוֹמִי וְהִנֵּה שְׁלֹשָׁה סַלֵּי חֹרִי עַל־רֹאשִׁי׃ וּבַסַּל הָעֶלְיוֹן מִכֹּל מַאֲכַל פַּרְעֹה מַעֲשֵׂה אֹפֶה וְהָעוֹף אֹכֵל אֹתָם מִן־הַסַּל מֵעַל רֹאשִׁי׃ וַיַּעַן יוֹסֵף וַיֹּאמֶר זֶה פִּתְרֹנוֹ שְׁלֹשֶׁת הַסַּלִּים שְׁלֹשֶׁת יָמִים הֵם׃ בְּעוֹד שְׁלֹשֶׁת יָמִים יִשָּׂא פַרְעֹה אֶת־רֹאשְׁךָ מֵעָלֶיךָ וְתָלָה אוֹתְךָ עַל־עֵץ וְאָכַל הָעוֹף אֶת־בְּשָׂרְךָ מֵעָלֶיךָ׃ (כ) וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יוֹם הֻלֶּדֶת אֶת־פַּרְעֹה וַיַּעַשׂ מִשְׁתֶּה לְכָל־עֲבָדָיו וַיִּשָּׂא אֶת־רֹאשׁ שַׂר הַמַּשְׁקִים וְאֶת־רֹאשׁ שַׂר הָאֹפִים בְּתוֹךְ עֲבָדָיו׃ וַיָּשֶׁב אֶת־שַׂר הַמַּשְׁקִים עַל־מַשְׁקֵהוּ וַיִּתֵּן הַכּוֹס עַל־כַּף פַּרְעֹה׃ וְאֵת שַׂר הָאֹפִים תָּלָה כַּאֲשֶׁר פָּתַר לָהֶם יוֹסֵף׃ וְלֹא־זָכַר שַׂר־הַמַּשְׁקִים אֶת־יוֹסֵף וַיִּשְׁכָּחֵהוּ׃

פ פ פ י

(מא) וַיְהִי מִקֵּץ שְׁנָתַיִם יָמִים וּפַרְעֹה חֹלֵם וְהִנֵּה עֹמֵד עַל־הַיְאֹר׃ וְהִנֵּה מִן־הַיְאֹר עֹלֹת שֶׁבַע פָּרוֹת יְפוֹת מַרְאֶה וּבְרִיאֹת בָּשָׂר וַתִּרְעֶינָה בָּאָחוּ׃ וְהִנֵּה שֶׁבַע פָּרוֹת אֲחֵרוֹת עֹלוֹת אַחֲרֵיהֶן מִן־הַיְאֹר רָעוֹת מַרְאֶה וְדַקּוֹת בָּשָׂר וַתַּעֲמֹדְנָה אֵצֶל הַפָּרוֹת עַל־שְׂפַת הַיְאֹר׃ וַתֹּאכַלְנָה הַפָּרוֹת רָעוֹת הַמַּרְאֶה וְדַקֹּת הַבָּשָׂר אֵת שֶׁבַע הַפָּרוֹת יְפֹת הַמַּרְאֶה וְהַבְּרִיאֹת וַיִּיקַץ פַּרְעֹה׃ וַיִּישָׁן וַיַּחֲלֹם שֵׁנִית וְהִנֵּה (ה) שֶׁבַע שִׁבֳּלִים עֹלוֹת בְּקָנֶה אֶחָד בְּרִיאוֹת וְטֹבוֹת׃ וְהִנֵּה שֶׁבַע שִׁבֳּלִים דַּקּוֹת וּשְׁדוּפֹת קָדִים צֹמְחוֹת אַחֲרֵיהֶן׃ וַתִּבְלַעְנָה הַשִּׁבֳּלִים הַדַּקּוֹת אֵת שֶׁבַע הַשִּׁבֳּלִים הַבְּרִיאוֹת וְהַמְּלֵאוֹת וַיִּיקַץ פַּרְעֹה וְהִנֵּה חֲלוֹם׃ וַיְהִי בַבֹּקֶר וַתִּפָּעֶם רוּחוֹ וַיִּשְׁלַח וַיִּקְרָא אֶת־כָּל־חַרְטֻמֵּי מִצְרַיִם וְאֶת־כָּל־חֲכָמֶיהָ וַיְסַפֵּר פַּרְעֹה לָהֶם אֶת־חֲלֹמוֹ וְאֵין־פּוֹתֵר אוֹתָם לְפַרְעֹה׃ וַיְדַבֵּר שַׂר הַמַּשְׁקִים אֶת־פַּרְעֹה לֵאמֹר אֶת־חֲטָאַי אֲנִי מַזְכִּיר הַיּוֹם׃ (י) פַּרְעֹה קָצַף עַל־עֲבָדָיו וַיִּתֵּן אֹתִי בְּמִשְׁמַר בֵּית שַׂר

הטבחים

הַטַּבָּחִים אֹתִי וְאֵת שַׂר הָאֹפִים׃ וַנַּחַלְמָה חֲלוֹם בְּלַיְלָה אֶחָד אֲנִי וָהוּא אִישׁ כְּפִתְרוֹן חֲלֹמוֹ חָלָמְנוּ׃ וְשָׁם אִתָּנוּ נַעַר עִבְרִי עֶבֶד לְשַׂר הַטַּבָּחִים וַנְּסַפֶּר־לוֹ וַיִּפְתָּר־לָנוּ אֶת־חֲלֹמֹתֵינוּ אִישׁ כַּחֲלֹמוֹ פָּתָר׃ וַיְהִי כַּאֲשֶׁר פָּתַר־לָנוּ כֵּן הָיָה אֹתִי הֵשִׁיב עַל־כַּנִּי וְאֹתוֹ תָלָה׃ וַיִּשְׁלַח פַּרְעֹה וַיִּקְרָא אֶת־יוֹסֵף וַיְרִיצֻהוּ מִן־הַבּוֹר וַיְגַלַּח וַיְחַלֵּף שִׂמְלֹתָיו וַיָּבֹא אֶל־פַּרְעֹה׃ (טו) וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל־יוֹסֵף חֲלוֹם חָלַמְתִּי וּפֹתֵר אֵין אֹתוֹ וַאֲנִי שָׁמַעְתִּי עָלֶיךָ לֵאמֹר תִּשְׁמַע חֲלוֹם לִפְתֹּר אֹתוֹ׃ וַיַּעַן יוֹסֵף אֶת־פַּרְעֹה לֵאמֹר בִּלְעָדָי אֱלֹהִים יַעֲנֶה אֶת־שְׁלוֹם פַּרְעֹה׃ וַיְדַבֵּר פַּרְעֹה אֶל־יוֹסֵף בַּחֲלֹמִי הִנְנִי עֹמֵד עַל־שְׂפַת הַיְאֹר׃ וְהִנֵּה מִן־הַיְאֹר עֹלֹת שֶׁבַע פָּרוֹת בְּרִיאוֹת בָּשָׂר וִיפֹת תֹּאַר וַתִּרְעֶינָה בָּאָחוּ׃ וְהִנֵּה שֶׁבַע־פָּרוֹת אֲחֵרוֹת עֹלוֹת אַחֲרֵיהֶן דַּלּוֹת וְרָעוֹת תֹּאַר מְאֹד וְרַקּוֹת בָּשָׂר לֹא־רָאִיתִי (כ) כָהֵנָּה בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם לָרֹעַ׃ וַתֹּאכַלְנָה הַפָּרוֹת הָרַקּוֹת וְהָרָעוֹת אֵת שֶׁבַע הַפָּרוֹת הָרִאשֹׁנוֹת הַבְּרִיאֹת׃ וַתָּבֹאנָה אֶל־קִרְבֶּנָה וְלֹא נוֹדַע כִּי־בָאוּ אֶל־קִרְבֶּנָה וּמַרְאֵיהֶן רַע כַּאֲשֶׁר בַּתְּחִלָּה וָאִיקָץ׃ וָאֵרֶא בַּחֲלֹמִי וְהִנֵּה שֶׁבַע שִׁבֳּלִים עֹלֹת בְּקָנֶה אֶחָד מְלֵאֹת וְטֹבוֹת׃ וְהִנֵּה שֶׁבַע שִׁבֳּלִים צְנֻמוֹת דַּקּוֹת שְׁדֻפוֹת קָדִים צֹמְחוֹת אַחֲרֵיהֶם׃ וַתִּבְלַעְןָ הַשִּׁבֳּלִים הַדַּקֹּת אֵת שֶׁבַע הַשִּׁבֳּלִים הַטֹּבוֹת וָאֹמַר אֶל־הַחַרְטֻמִּים וְאֵין מַגִּיד לִי׃ (כה) וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־פַּרְעֹה חֲלוֹם פַּרְעֹה אֶחָד הוּא אֵת אֲשֶׁר הָאֱלֹהִים עֹשֶׂה הִגִּיד לְפַרְעֹה׃ שֶׁבַע פָּרֹת הַטֹּבֹת שֶׁבַע שָׁנִים הֵנָּה וְשֶׁבַע הַשִּׁבֳּלִים הַטֹּבֹת שֶׁבַע שָׁנִים הֵנָּה חֲלוֹם אֶחָד הוּא׃ וְשֶׁבַע הַפָּרוֹת הָרַקּוֹת וְהָרָעֹת הָעֹלֹת אַחֲרֵיהֶן שֶׁבַע שָׁנִים הֵנָּה וְשֶׁבַע הַשִּׁבֳּלִים הָרֵקוֹת שְׁדֻפוֹת הַקָּדִים יִהְיוּ שֶׁבַע שְׁנֵי רָעָב׃ הוּא הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֶל־פַּרְעֹה אֲשֶׁר הָאֱלֹהִים עֹשֶׂה הֶרְאָה אֶת־פַּרְעֹה׃ הִנֵּה (ל) שֶׁבַע שָׁנִים בָּאוֹת שָׂבָע גָּדוֹל בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרָיִם׃ וְקָמוּ שֶׁבַע שְׁנֵי רָעָב אַחֲרֵיהֶן וְנִשְׁכַּח כָּל־הַשָּׂבָע בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם וְכִלָּה הָרָעָב אֶת־הָאָרֶץ׃ וְלֹא־יִוָּדַע הַשָּׂבָע בָּאָרֶץ מִפְּנֵי הָרָעָב הַהוּא אַחֲרֵי־כֵן כִּי־כָבֵד הוּא מְאֹד׃ וְעַל הִשָּׁנוֹת הַחֲלוֹם אֶל־פַּרְעֹה פַּעֲמָיִם כִּי־נָכוֹן הַדָּבָר מֵעִם הָאֱלֹהִים וּמְמַהֵר הָאֱלֹהִים לַעֲשֹׂתוֹ׃ וְעַתָּה יֵרֶא פַרְעֹה אִישׁ נָבוֹן וְחָכָם וִישִׁיתֵהוּ עַל־אֶרֶץ מִצְרָיִם׃ יַעֲשֶׂה פַרְעֹה וְיַפְקֵד פְּקִדִים עַל־הָאָרֶץ וְחִמֵּשׁ אֶת־אֶרֶץ מִצְרַיִם בְּשֶׁבַע שְׁנֵי הַשָּׂבָע׃ (לה) וְיִקְבְּצוּ אֶת־כָּל־אֹכֶל הַשָּׁנִים הַטֹּבֹת הַבָּאֹת הָאֵלֶּה וְיִצְבְּרוּ־בָר תַּחַת יַד־פַּרְעֹה אֹכֶל בֶּעָרִים וְשָׁמָרוּ׃ וְהָיָה הָאֹכֶל

לפקדון

לפקדון לארץ לשבע שני הרעב אשר תהיין בארץ מצרים ולא־תכרת הארץ ברעב׃ וייטב הדבר בעיני פרעה ובעיני כל־עבדיו׃ ויאמר פרעה אל־עבדיו הנמצא כזה איש אשר רוח אלהים בו׃ ויאמר פרעה אל־יוסף אחרי הודיע אלהים אותך את־כל־זאת אין־נבון וחכם כמוך׃ אתה תהיה על־ביתי ועל־פיך ישק כל־עמי רק הכסא אגדל ממך׃ ויאמר פרעה אל־יוסף ראה נתתי אתך על כל־ארץ מצרים׃ ויסר פרעה את־טבעתו מעל ידו ויתן אתה על־יד יוסף וילבש אתו בגדי־שש וישם רבד הזהב על־צוארו׃ וירכב אתו במרכבת המשנה אשר־לו ויקראו לפניו אברך ונתון אתו על כל־ארץ מצרים׃ ויאמר פרעה אל־יוסף אני פרעה ובלעדיך לא־ירים איש את־ידו ואת־רגלו בכל־ארץ מצרים׃ ויקרא פרעה שם־יוסף צפנת פענח ויתן־לו את־אסנת בת־פוטי פרע כהן אן לאשה ויצא יוסף על־ארץ מצרים׃ ויוסף בן־שלשים שנה בעמדו לפני פרעה מלך־מצרים ויצא יוסף מלפני פרעה ויעבר בכל־ארץ מצרים׃ ותעש הארץ בשבע שני השבע לקמצים׃ ויקבץ את־כל־אכל שבע שנים אשר היו בארץ מצרים ויתן־אכל בערים אכל שדה־העיר אשר סביבתיה נתן בתוכה׃ ויצבר יוסף בר כחול הים הרבה מאד עד כי־חדל לספר כי־אין מספר׃ וליוסף ילד שני בנים בטרם תבוא שנת הרעב אשר ילדה־לו אסנת בת־פוטי פרע כהן און׃ ויקרא יוסף את־שם הבכור מנשה כי־נשני אלהים את־כל־עמלי ואת כל־בית אבי׃ ואת שם השני קרא אפרים כי־הפרני אלהים בארץ עניי׃ ותכלינה שבע שני השבע אשר היה בארץ מצרים׃ ותחלינה שבע שני הרעב לבוא כאשר אמר יוסף ויהי רעב בכל־הארצות ובכל־ארץ מצרים היה לחם׃ ותרעב כל־ארץ מצרים ויצעק העם אל־פרעה ללחם ויאמר פרעה לכל־מצרים לכו אל־יוסף אשר־יאמר לכם תעשו׃ והרעב היה על כל־פני הארץ ויפתח יוסף את־כל־אשר בהם וישבר למצרים ויחזק הרעב בארץ מצרים׃ וכל־הארץ באו מצרימה לשבר אל־יוסף כי־חזק הרעב בכל־הארץ׃

מב וירא יעקב כי יש־שבר במצרים ויאמר יעקב לבניו למה תתראו׃ ויאמר הנה שמעתי כי יש־שבר במצרים רדו־

מא׳ נ׳ לסד קמוצה

שמה ושברו־לנו משם ונחיה ולא נמות׃ וירדו אחי־יוסף עשרה לשבר בר ממצרים׃ ואת־בנימין אחי יוסף לא־שלח יעקב את־אחיו כי אמר פן־יקראנו אסון׃ ויבאו בני ישראל לשבר בתוך הבאים כי־היה הרעב בארץ כנען׃ ויוסף הוא השליט על־הארץ הוא המשביר לכל־עם הארץ ויבאו אחי יוסף וישתחוו־לו אפים ארצה׃ וירא יוסף את־אחיו ויכרם ויתנכר אליהם וידבר אתם קשות ויאמר אלהם מאין באתם ויאמרו מארץ כנען לשבר־אכל׃ ויכר יוסף את־אחיו והם לא הכרהו׃ ויזכר יוסף את החלמות אשר חלם להם ויאמר אלהם מרגלים אתם לראות את־ערות הארץ באתם׃ ויאמרו אליו לא אדני ועבדיך באו לשבר־אכל׃ כלנו בני איש־אחד נחנו כנים אנחנו לא־היו עבדיך מרגלים׃ ויאמר אלהם לא כי־ערות הארץ באתם לראות׃ ויאמרו שנים עשר עבדיך אחים אנחנו בני איש־אחד בארץ כנען והנה הקטן את־אבינו היום והאחד איננו׃ ויאמר אלהם יוסף הוא אשר דברתי אלכם לאמר מרגלים אתם׃ בזאת תבחנו חי פרעה אם־תצאו מזה כי אם־בבוא אחיכם הקטן הנה׃ שלחו מכם אחד ויקח את־אחיכם ואתם האסרו ויבחנו דבריכם האמת אתכם ואם־לא חי פרעה כי מרגלים אתם׃ ויאסף אתם אל־משמר שלשת ימים׃ ויאמר אלהם יוסף ביום השלישי זאת עשו וחיו את־האלהים אני ירא׃ אם־כנים אתם אחיכם אחד יאסר בבית משמרכם ואתם לכו הביאו שבר רעבון בתיכם׃ ואת־אחיכם הקטן תביאו אלי ויאמנו דבריכם ולא תמותו ויעשו־כן׃ ויאמרו איש אל־אחיו אבל אשמים אנחנו על־אחינו אשר ראינו צרת נפשו בהתחננו אלינו ולא שמענו על־כן באה אלינו הצרה הזאת׃ ויען ראובן אתם לאמר הלוא אמרתי אליכם לאמר אל־תחטאו בילד ולא שמעתם וגם־דמו הנה נדרש׃ והם לא ידעו כי שמע יוסף כי המליץ בינתם׃ ויסב מעליהם ויבך וישב אלהם וידבר אלהם ויקח מאתם את־שמעון ויאסר אתו לעיניהם׃ ויצו יוסף וימלאו את־כליהם בר ולהשיב כספיהם איש אל־שקו ולתת להם צדה לדרך ויעש להם כן׃ וישאו את־שברם על־חמריהם וילכו משם׃ ויפתח האחד את־שקו לתת מספוא לחמרו במלון וירא את־כספו והנה־הוא בפי אמתחתו׃ ויאמר אל־אחיו הושב כספי וגם הנה באמתחתי ויצא לבם ויחרדו איש אל־אחיו לאמר

מַה־זֹּאת עָשָׂה אֱלֹהִים לָנוּ׃ וַיָּבֹאוּ אֶל־יַעֲקֹב אֲבִיהֶם אַרְצָה כְּנָעַן וַיַּגִּידוּ לוֹ אֵת כָּל־הַקֹּרֹת אֹתָם לֵאמֹר׃ ל דִּבֶּר הָאִישׁ אֲדֹנֵי הָאָרֶץ אִתָּנוּ קָשׁוֹת וַיִּתֵּן אֹתָנוּ כִּמְרַגְּלִים אֶת־הָאָרֶץ׃ וַנֹּאמֶר אֵלָיו כֵּנִים אֲנָחְנוּ לֹא הָיִינוּ מְרַגְּלִים׃ שְׁנֵים־עָשָׂר אֲנַחְנוּ אַחִים בְּנֵי אָבִינוּ הָאֶחָד אֵינֶנּוּ וְהַקָּטֹן הַיּוֹם אֶת־אָבִינוּ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן׃ וַיֹּאמֶר אֵלֵינוּ הָאִישׁ אֲדֹנֵי הָאָרֶץ בְּזֹאת אֵדַע כִּי כֵנִים אַתֶּם אֲחִיכֶם הָאֶחָד הַנִּיחוּ אִתִּי וְאֶת־רַעֲבוֹן בָּתֵּיכֶם קְחוּ וָלֵכוּ׃ וְהָבִיאוּ אֶת־אֲחִיכֶם הַקָּטֹן אֵלַי וְאֵדְעָה כִּי לֹא מְרַגְּלִים אַתֶּם כִּי כֵנִים אַתֶּם אֶת־אֲחִיכֶם אֶתֵּן לָכֶם וְאֶת־הָאָרֶץ תִּסְחָרוּ׃ לה וַיְהִי הֵם מְרִיקִים שַׂקֵּיהֶם וְהִנֵּה־אִישׁ צְרוֹר־כַּסְפּוֹ בְּשַׂקּוֹ וַיִּרְאוּ אֶת־צְרֹרוֹת כַּסְפֵּיהֶם הֵמָּה וַאֲבִיהֶם וַיִּירָאוּ׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יַעֲקֹב אֲבִיהֶם אֹתִי שִׁכַּלְתֶּם יוֹסֵף אֵינֶנּוּ וְשִׁמְעוֹן אֵינֶנּוּ וְאֶת־בִּנְיָמִן תִּקָּחוּ עָלַי הָיוּ כֻלָּנָה׃ וַיֹּאמֶר רְאוּבֵן אֶל־אָבִיו לֵאמֹר אֶת־שְׁנֵי בָנַי תָּמִית אִם־לֹא אֲבִיאֶנּוּ אֵלֶיךָ תְּנָה אֹתוֹ עַל־יָדִי וַאֲנִי אֲשִׁיבֶנּוּ אֵלֶיךָ׃ וַיֹּאמֶר לֹא־יֵרֵד בְּנִי עִמָּכֶם כִּי־אָחִיו מֵת וְהוּא לְבַדּוֹ נִשְׁאָר וּקְרָאָהוּ אָסוֹן בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר תֵּלְכוּ־בָהּ וְהוֹרַדְתֶּם אֶת־שֵׂיבָתִי בְּיָגוֹן שְׁאוֹלָה׃

מג וְהָרָעָב כָּבֵד בָּאָרֶץ׃ וַיְהִי כַּאֲשֶׁר כִּלּוּ לֶאֱכֹל אֶת־הַשֶּׁבֶר אֲשֶׁר הֵבִיאוּ מִמִּצְרָיִם וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֲבִיהֶם שֻׁבוּ שִׁבְרוּ־לָנוּ מְעַט־אֹכֶל׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוּדָה לֵאמֹר הָעֵד הֵעִד בָּנוּ הָאִישׁ לֵאמֹר לֹא־תִרְאוּ פָנַי בִּלְתִּי אֲחִיכֶם אִתְּכֶם׃ אִם־יֶשְׁךָ מְשַׁלֵּחַ אֶת־אָחִינוּ אִתָּנוּ נֵרְדָה וְנִשְׁבְּרָה לְךָ אֹכֶל׃ ה וְאִם־אֵינְךָ מְשַׁלֵּחַ לֹא נֵרֵד כִּי־הָאִישׁ אָמַר אֵלֵינוּ לֹא־תִרְאוּ פָנַי בִּלְתִּי אֲחִיכֶם אִתְּכֶם׃ וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל לָמָה הֲרֵעֹתֶם לִי לְהַגִּיד לָאִישׁ הַעוֹד לָכֶם אָח׃ וַיֹּאמְרוּ שָׁאוֹל שָׁאַל־הָאִישׁ לָנוּ וּלְמוֹלַדְתֵּנוּ לֵאמֹר הַעוֹד אֲבִיכֶם חַי הֲיֵשׁ לָכֶם אָח וַנַּגֶּד־לוֹ עַל־פִּי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הֲיָדוֹעַ נֵדַע כִּי יֹאמַר הוֹרִידוּ אֶת־אֲחִיכֶם׃ וַיֹּאמֶר יְהוּדָה אֶל־יִשְׂרָאֵל אָבִיו שִׁלְחָה הַנַּעַר אִתִּי וְנָקוּמָה וְנֵלֵכָה וְנִחְיֶה וְלֹא נָמוּת גַּם־אֲנַחְנוּ גַם־אַתָּה גַּם־טַפֵּנוּ׃ אָנֹכִי אֶעֶרְבֶנּוּ מִיָּדִי תְּבַקְשֶׁנּוּ אִם־לֹא הֲבִיאֹתִיו אֵלֶיךָ וְהִצַּגְתִּיו לְפָנֶיךָ וְחָטָאתִי לְךָ כָּל־הַיָּמִים׃ י כִּי לוּלֵא הִתְמַהְמָהְנוּ כִּי־עַתָּה שַׁבְנוּ זֶה פַעֲמָיִם׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יִשְׂרָאֵל אֲבִיהֶם אִם־כֵּן ׀ אֵפוֹא זֹאת עֲשׂוּ קְחוּ מִזִּמְרַת הָאָרֶץ בִּכְלֵיכֶם וְהוֹרִידוּ לָאִישׁ מִנְחָה מְעַט צֳרִי וּמְעַט דְּבַשׁ נְכֹאת וָלֹט בָּטְנִים וּשְׁקֵדִים׃ וְכֶסֶף מִשְׁנֶה קְחוּ בְיֶדְכֶם וְאֶת־הַכֶּסֶף הַמּוּשָׁב בְּפִי אַמְתְּחֹתֵיכֶם תָּשִׁיבוּ בְיֶדְכֶם אוּלַי מִשְׁגֶּה הוּא׃ וְאֶת־

אחיכם

אֲחִיכֶם קָחוּ וְקוּמוּ שׁוּבוּ אֶל־הָאִישׁ׃ וְאֵל שַׁדַּי יִתֵּן לָכֶם רַחֲמִים לִפְנֵי הָאִישׁ וְשִׁלַּח לָכֶם אֶת־אֲחִיכֶם אַחֵר וְאֶת־בִּנְיָמִין וַאֲנִי כַּאֲשֶׁר שָׁכֹלְתִּי שָׁכָלְתִּי׃ טו וַיִּקְחוּ הָאֲנָשִׁים אֶת־הַמִּנְחָה הַזֹּאת וּמִשְׁנֶה־כֶּסֶף לָקְחוּ בְיָדָם וְאֶת־בִּנְיָמִן וַיָּקֻמוּ וַיֵּרְדוּ מִצְרַיִם וַיַּעַמְדוּ לִפְנֵי יוֹסֵף׃ וַיַּרְא יוֹסֵף אִתָּם אֶת־בִּנְיָמִין וַיֹּאמֶר לַאֲשֶׁר עַל־בֵּיתוֹ הָבֵא אֶת־הָאֲנָשִׁים הַבָּיְתָה וּטְבֹחַ טֶבַח וְהָכֵן כִּי אִתִּי יֹאכְלוּ הָאֲנָשִׁים בַּצָּהֳרָיִם׃ וַיַּעַשׂ הָאִישׁ כַּאֲשֶׁר אָמַר יוֹסֵף וַיָּבֵא הָאִישׁ אֶת־הָאֲנָשִׁים בֵּיתָה יוֹסֵף׃ וַיִּירְאוּ הָאֲנָשִׁים כִּי הוּבְאוּ בֵּית יוֹסֵף וַיֹּאמְרוּ עַל־דְּבַר הַכֶּסֶף הַשָּׁב בְּאַמְתְּחֹתֵינוּ בַּתְּחִלָּה אֲנַחְנוּ מוּבָאִים לְהִתְגֹּלֵל עָלֵינוּ וּלְהִתְנַפֵּל עָלֵינוּ וְלָקַחַת אֹתָנוּ לַעֲבָדִים וְאֶת־חֲמֹרֵינוּ׃ וַיִּגְּשׁוּ אֶל־הָאִישׁ אֲשֶׁר עַל־בֵּית יוֹסֵף וַיְדַבְּרוּ כ אֵלָיו פֶּתַח הַבָּיִת׃ וַיֹּאמְרוּ בִּי אֲדֹנִי יָרֹד יָרַדְנוּ בַּתְּחִלָּה לִשְׁבָּר־אֹכֶל׃ וַיְהִי כִּי־בָאנוּ אֶל־הַמָּלוֹן וַנִּפְתְּחָה אֶת־אַמְתְּחֹתֵינוּ וְהִנֵּה כֶסֶף־אִישׁ בְּפִי אַמְתַּחְתּוֹ כַּסְפֵּנוּ בְּמִשְׁקָלוֹ וַנָּשֶׁב אֹתוֹ בְּיָדֵנוּ׃ וְכֶסֶף אַחֵר הוֹרַדְנוּ בְיָדֵנוּ לִשְׁבָּר־אֹכֶל לֹא יָדַעְנוּ מִי־שָׂם כַּסְפֵּנוּ בְּאַמְתְּחֹתֵינוּ׃ וַיֹּאמֶר שָׁלוֹם לָכֶם אַל־תִּירָאוּ אֱלֹהֵיכֶם וֵאלֹהֵי אֲבִיכֶם נָתַן לָכֶם מַטְמוֹן בְּאַמְתְּחֹתֵיכֶם כַּסְפְּכֶם בָּא אֵלָי וַיּוֹצֵא אֲלֵהֶם אֶת־שִׁמְעוֹן׃ וַיָּבֵא הָאִישׁ אֶת־הָאֲנָשִׁים בֵּיתָה יוֹסֵף וַיִּתֶּן־מַיִם וַיִּרְחֲצוּ כה רַגְלֵיהֶם וַיִּתֵּן מִסְפּוֹא לַחֲמֹרֵיהֶם׃ וַיָּכִינוּ אֶת־הַמִּנְחָה עַד־בּוֹא יוֹסֵף בַּצָּהֳרָיִם כִּי שָׁמְעוּ כִּי־שָׁם יֹאכְלוּ לָחֶם׃ וַיָּבֹא יוֹסֵף הַבַּיְתָה וַיָּבִיאוּ לוֹ אֶת־הַמִּנְחָה אֲשֶׁר־בְּיָדָם הַבָּיְתָה וַיִּשְׁתַּחֲווּ־לוֹ אָרְצָה׃ וַיִּשְׁאַל לָהֶם לְשָׁלוֹם וַיֹּאמֶר הֲשָׁלוֹם אֲבִיכֶם הַזָּקֵן אֲשֶׁר אֲמַרְתֶּם הַעוֹדֶנּוּ חָי׃ וַיֹּאמְרוּ שָׁלוֹם לְעַבְדְּךָ לְאָבִינוּ עוֹדֶנּוּ חָי וַיִּקְּדוּ וַיִּשְׁתַּחֲוֻ׃ וַיִּשָּׂא עֵינָיו וַיַּרְא אֶת־בִּנְיָמִין אָחִיו בֶּן־אִמּוֹ וַיֹּאמֶר הֲזֶה אֲחִיכֶם הַקָּטֹן ל אֲשֶׁר אֲמַרְתֶּם אֵלָי וַיֹּאמַר אֱלֹהִים יָחְנְךָ בְּנִי׃ וַיְמַהֵר יוֹסֵף כִּי־נִכְמְרוּ רַחֲמָיו אֶל־אָחִיו וַיְבַקֵּשׁ לִבְכּוֹת וַיָּבֹא הַחַדְרָה וַיֵּבְךְּ שָׁמָּה׃ וַיִּרְחַץ פָּנָיו וַיֵּצֵא וַיִּתְאַפַּק וַיֹּאמֶר שִׂימוּ לָחֶם׃ וַיָּשִׂימוּ לוֹ לְבַדּוֹ וְלָהֶם לְבַדָּם וְלַמִּצְרִים הָאֹכְלִים אִתּוֹ לְבַדָּם כִּי לֹא יוּכְלוּן הַמִּצְרִים לֶאֱכֹל אֶת־הָעִבְרִים לֶחֶם כִּי־תוֹעֵבָה הִוא לְמִצְרָיִם׃ וַיֵּשְׁבוּ לְפָנָיו הַבְּכֹר כִּבְכֹרָתוֹ וְהַצָּעִיר כִּצְעִרָתוֹ וַיִּתְמְהוּ הָאֲנָשִׁים אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ׃ וַיִּשָּׂא מַשְׂאֹת מֵאֵת פָּנָיו אֲלֵהֶם וַתֵּרֶב מַשְׂאַת בִּנְיָמִן מִמַּשְׂאֹת כֻּלָּם חָמֵשׁ יָדוֹת וַיִּשְׁתּוּ וַיִּשְׁכְּרוּ עִמּוֹ׃

מג' ס"א' דנשה   כה' וישתחוו קרי

ויצו

מד וַיְצַו אֶת־אֲשֶׁר עַל־בֵּיתוֹ לֵאמֹר מַלֵּא אֶת־אַמְתְּחֹת הָאֲנָשִׁים אֹכֶל כַּאֲשֶׁר יוּכְלוּן שְׂאֵת וְשִׂים כֶּסֶף־אִישׁ בְּפִי אַמְתַּחְתּוֹ׃ וְאֶת־גְּבִיעִי גְּבִיעַ הַכֶּסֶף תָּשִׂים בְּפִי אַמְתַּחַת הַקָּטֹן וְאֵת כֶּסֶף שִׁבְרוֹ וַיַּעַשׂ כִּדְבַר יוֹסֵף אֲשֶׁר דִּבֵּר׃ הַבֹּקֶר אוֹר וְהָאֲנָשִׁים שֻׁלְּחוּ הֵמָּה וַחֲמֹרֵיהֶם׃ הֵם יָצְאוּ אֶת־הָעִיר לֹא הִרְחִיקוּ וְיוֹסֵף אָמַר לַאֲשֶׁר עַל־בֵּיתוֹ קוּם רְדֹף אַחֲרֵי הָאֲנָשִׁים וְהִשַּׂגְתָּם וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם לָמָּה שִׁלַּמְתֶּם רָעָה תַּחַת טוֹבָה׃ הֲלוֹא זֶה אֲשֶׁר יִשְׁתֶּה אֲדֹנִי בּוֹ וְהוּא נַחֵשׁ יְנַחֵשׁ בּוֹ הֲרֵעֹתֶם אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם׃ וַיַּשִּׂגֵם וַיְדַבֵּר אֲלֵהֶם אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה׃ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו לָמָּה יְדַבֵּר אֲדֹנִי כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה חָלִילָה לַעֲבָדֶיךָ מֵעֲשׂוֹת כַּדָּבָר הַזֶּה׃ הֵן כֶּסֶף אֲשֶׁר מָצָאנוּ בְּפִי אַמְתְּחֹתֵינוּ הֱשִׁיבֹנוּ אֵלֶיךָ מֵאֶרֶץ כְּנָעַן וְאֵיךְ נִגְנֹב מִבֵּית אֲדֹנֶיךָ כֶּסֶף אוֹ זָהָב׃ אֲשֶׁר יִמָּצֵא אִתּוֹ מֵעֲבָדֶיךָ וָמֵת וְגַם־אֲנַחְנוּ נִהְיֶה לַאדֹנִי לַעֲבָדִים׃ וַיֹּאמֶר גַּם־עַתָּה כְדִבְרֵיכֶם כֶּן־הוּא אֲשֶׁר יִמָּצֵא אִתּוֹ יִהְיֶה־לִּי עָבֶד וְאַתֶּם תִּהְיוּ נְקִיִּם׃ וַיְמַהֲרוּ וַיּוֹרִדוּ אִישׁ אֶת־אַמְתַּחְתּוֹ אָרְצָה וַיִּפְתְּחוּ אִישׁ אַמְתַּחְתּוֹ׃ וַיְחַפֵּשׂ בַּגָּדוֹל הֵחֵל וּבַקָּטֹן כִּלָּה וַיִּמָּצֵא הַגָּבִיעַ בְּאַמְתַּחַת בִּנְיָמִן׃ וַיִּקְרְעוּ שִׂמְלֹתָם וַיַּעֲמֹס אִישׁ עַל־חֲמֹרוֹ וַיָּשֻׁבוּ הָעִירָה׃ וַיָּבֹא יְהוּדָה וְאֶחָיו בֵּיתָה יוֹסֵף וְהוּא עוֹדֶנּוּ שָׁם וַיִּפְּלוּ לְפָנָיו אָרְצָה׃ וַיֹּאמֶר לָהֶם יוֹסֵף מָה־הַמַּעֲשֶׂה הַזֶּה אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם הֲלוֹא יְדַעְתֶּם כִּי־נַחֵשׁ יְנַחֵשׁ אִישׁ אֲשֶׁר כָּמֹנִי׃ וַיֹּאמֶר יְהוּדָה מַה־נֹּאמַר לַאדֹנִי מַה־נְּדַבֵּר וּמַה־נִּצְטַדָּק הָאֱלֹהִים מָצָא אֶת־עֲוֺן עֲבָדֶיךָ הִנֶּנּוּ עֲבָדִים לַאדֹנִי גַּם־אֲנַחְנוּ גַּם אֲשֶׁר־נִמְצָא הַגָּבִיעַ בְּיָדוֹ׃ וַיֹּאמֶר חָלִילָה לִּי מֵעֲשׂוֹת זֹאת הָאִישׁ אֲשֶׁר נִמְצָא הַגָּבִיעַ בְּיָדוֹ הוּא יִהְיֶה־לִּי עָבֶד וְאַתֶּם עֲלוּ לְשָׁלוֹם אֶל־אֲבִיכֶם׃

ס ס ס יא

וַיִּגַּשׁ אֵלָיו יְהוּדָה וַיֹּאמֶר בִּי אֲדֹנִי יְדַבֶּר־נָא עַבְדְּךָ דָבָר בְּאָזְנֵי אֲדֹנִי וְאַל־יִחַר אַפְּךָ בְּעַבְדֶּךָ כִּי כָמוֹךָ כְּפַרְעֹה׃ אֲדֹנִי שָׁאַל אֶת־עֲבָדָיו לֵאמֹר הֲיֵשׁ־לָכֶם אָב אוֹ־אָח׃ וַנֹּאמֶר אֶל־אֲדֹנִי יֶשׁ־לָנוּ אָב זָקֵן וְיֶלֶד זְקֻנִים קָטָן וְאָחִיו מֵת וַיִּוָּתֵר הוּא לְבַדּוֹ לְאִמּוֹ וְאָבִיו אֲהֵבוֹ׃ וַתֹּאמֶר אֶל־עֲבָדֶיךָ הוֹרִדֻהוּ אֵלָי וְאָשִׂימָה עֵינִי עָלָיו׃ וַנֹּאמֶר אֶל־אֲדֹנִי לֹא־יוּכַל הַנַּעַר לַעֲזֹב אֶת־אָבִיו וְעָזַב אֶת־אָבִיו וָמֵת׃ וַתֹּאמֶר אֶל־עֲבָדֶיךָ אִם־לֹא יֵרֵד אֲחִיכֶם הַקָּטֹן אִתְּכֶם לֹא תֹסִפוּן

לִרְאוֹת פָּנָי׃ וַיְהִי כִּי עָלִינוּ אֶל־עַבְדְּךָ אָבִי וַנַּגֶּד־לוֹ אֵת דִּבְרֵי אֲדֹנִי׃ וַיֹּאמֶר אָבִינוּ שֻׁבוּ שִׁבְרוּ־לָנוּ מְעַט־אֹכֶל׃ וַנֹּאמֶר לֹא נוּכַל לָרֶדֶת אִם־יֵשׁ אָחִינוּ הַקָּטֹן אִתָּנוּ וְיָרַדְנוּ כִּי־לֹא נוּכַל לִרְאוֹת פְּנֵי הָאִישׁ וְאָחִינוּ הַקָּטֹן אֵינֶנּוּ אִתָּנוּ׃ וַיֹּאמֶר עַבְדְּךָ אָבִי אֵלֵינוּ אַתֶּם יְדַעְתֶּם כִּי שְׁנַיִם יָלְדָה־לִּי אִשְׁתִּי׃ וַיֵּצֵא הָאֶחָד מֵאִתִּי וָאֹמַר אַךְ טָרֹף טֹרָף וְלֹא רְאִיתִיו עַד־הֵנָּה׃ וּלְקַחְתֶּם גַּם־אֶת־זֶה מֵעִם פָּנַי וְקָרָהוּ אָסוֹן וְהוֹרַדְתֶּם אֶת־שֵׂיבָתִי בְּרָעָה שְׁאֹלָה׃ וְעַתָּה כְּבֹאִי אֶל־עַבְדְּךָ אָבִי וְהַנַּעַר אֵינֶנּוּ אִתָּנוּ וְנַפְשׁוֹ קְשׁוּרָה בְנַפְשׁוֹ׃ וְהָיָה כִּרְאוֹתוֹ כִּי־אֵין הַנַּעַר וָמֵת וְהוֹרִידוּ עֲבָדֶיךָ אֶת־שֵׂיבַת עַבְדְּךָ אָבִינוּ בְּיָגוֹן שְׁאֹלָה׃ כִּי עַבְדְּךָ עָרַב אֶת־הַנַּעַר מֵעִם אָבִי לֵאמֹר אִם־לֹא אֲבִיאֶנּוּ אֵלֶיךָ וְחָטָאתִי לְאָבִי כָּל־הַיָּמִים׃ וְעַתָּה יֵשֶׁב־נָא עַבְדְּךָ תַּחַת הַנַּעַר עֶבֶד לַאדֹנִי וְהַנַּעַר יַעַל עִם־אֶחָיו׃ כִּי־אֵיךְ אֶעֱלֶה אֶל־אָבִי וְהַנַּעַר אֵינֶנּוּ אִתִּי פֶּן אֶרְאֶה בָרָע אֲשֶׁר יִמְצָא אֶת־אָבִי׃

מה וְלֹא־יָכֹל יוֹסֵף לְהִתְאַפֵּק לְכֹל הַנִּצָּבִים עָלָיו וַיִּקְרָא הוֹצִיאוּ כָל־אִישׁ מֵעָלָי וְלֹא־עָמַד אִישׁ אִתּוֹ בְּהִתְוַדַּע יוֹסֵף אֶל־אֶחָיו׃ וַיִּתֵּן אֶת־קֹלוֹ בִּבְכִי וַיִּשְׁמְעוּ מִצְרַיִם וַיִּשְׁמַע בֵּית פַּרְעֹה׃ וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־אֶחָיו אֲנִי יוֹסֵף הַעוֹד אָבִי חָי וְלֹא־יָכְלוּ אֶחָיו לַעֲנוֹת אֹתוֹ כִּי נִבְהֲלוּ מִפָּנָיו׃ וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־אֶחָיו גְּשׁוּ־נָא אֵלַי וַיִּגָּשׁוּ וַיֹּאמֶר אֲנִי יוֹסֵף אֲחִיכֶם אֲשֶׁר־מְכַרְתֶּם אֹתִי מִצְרָיְמָה׃ וְעַתָּה ׀ אַל־תֵּעָצְבוּ וְאַל־יִחַר בְּעֵינֵיכֶם כִּי־מְכַרְתֶּם אֹתִי הֵנָּה כִּי לְמִחְיָה שְׁלָחַנִי אֱלֹהִים לִפְנֵיכֶם׃ כִּי־זֶה שְׁנָתַיִם הָרָעָב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ וְעוֹד חָמֵשׁ שָׁנִים אֲשֶׁר אֵין־חָרִישׁ וְקָצִיר׃ וַיִּשְׁלָחֵנִי אֱלֹהִים לִפְנֵיכֶם לָשׂוּם לָכֶם שְׁאֵרִית בָּאָרֶץ וּלְהַחֲיוֹת לָכֶם לִפְלֵיטָה גְּדֹלָה׃ וְעַתָּה לֹא־אַתֶּם שְׁלַחְתֶּם אֹתִי הֵנָּה כִּי הָאֱלֹהִים וַיְשִׂימֵנִי לְאָב לְפַרְעֹה וּלְאָדוֹן לְכָל־בֵּיתוֹ וּמֹשֵׁל בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרָיִם׃ מַהֲרוּ וַעֲלוּ אֶל־אָבִי וַאֲמַרְתֶּם אֵלָיו כֹּה אָמַר בִּנְךָ יוֹסֵף שָׂמַנִי אֱלֹהִים לְאָדוֹן לְכָל־מִצְרָיִם רְדָה אֵלַי אַל־תַּעֲמֹד׃ וְיָשַׁבְתָּ בְאֶרֶץ־גֹּשֶׁן וְהָיִיתָ קָרוֹב אֵלַי אַתָּה וּבָנֶיךָ וּבְנֵי בָנֶיךָ וְצֹאנְךָ וּבְקָרְךָ וְכָל־אֲשֶׁר־לָךְ׃ וְכִלְכַּלְתִּי אֹתְךָ שָׁם כִּי־עוֹד חָמֵשׁ שָׁנִים רָעָב פֶּן־תִּוָּרֵשׁ אַתָּה וּבֵיתְךָ וְכָל־אֲשֶׁר־לָךְ׃ וְהִנֵּה עֵינֵיכֶם רֹאוֹת וְעֵינֵי אָחִי בִנְיָמִין כִּי־פִי הַמְדַבֵּר אֲלֵיכֶם׃ וְהִגַּדְתֶּם לְאָבִי אֶת־כָּל־כְּבוֹדִי בְּמִצְרַיִם וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר רְאִיתֶם וּמִהַרְתֶּם וְהוֹרַדְתֶּם אֶת־אָבִי הֵנָּה׃ וַיִּפֹּל עַל־צַוְּארֵי בִנְיָמִן־אָחִיו וַיֵּבְךְּ וּבִנְיָמִן בָּכָה עַל־צַוָּארָיו׃ וַיְנַשֵּׁק לְכָל־אֶחָיו

ויבך עליהם ואחרי כן דברו אחיו אתו: והקל נשמע
בית פרעה לאמר באו אחי יוסף וייטב בעיני פרעה ובעיני
עבדיו: ויאמר פרעה אל־יוסף אמר אל־אחיך זאת עשו
טענו את־בעירכם ולכו־באו ארצה כנען: וקחו את־
אביכם ואת־בתיכם ובאו אלי ואתנה לכם את־טוב ארץ
מצרים ואכלו את־חלב הארץ: ואתה צויתה זאת עשו
קחו־לכם מארץ מצרים עגלות לטפכם ולנשיכם ונשאתם
את־אביכם ובאתם: ועינכם אל־תחס על־כליכם כי־טוב
כל־ארץ מצרים לכם הוא: ויעשו־כן בני ישראל ויתן
להם יוסף עגלות על־פי פרעה ויתן להם צדה לדרך:
לכלם נתן לאיש חלפות שמלת ולבנימן נתן שלש מאות
כסף וחמש חלפת שמלת: ולאביו שלח כזאת עשרה
חמרים נשאים מטוב מצרים ועשר אתנת נשאת בר ולחם
ומזון לאביו לדרך: וישלח את־אחיו וילכו ויאמר אלהם
אל־תרגזו בדרך: ויעלו ממצרים ויבאו ארץ כנען אל־
יעקב אביהם: ויגדו לו לאמר עוד יוסף חי וכי־הוא
משל בכל־ארץ מצרים ויפג לבו כי לא־האמין להם:
וידברו אליו את כל־דברי יוסף אשר דבר אלהם וירא
את־העגלות אשר־שלח יוסף לשאת אתו ותחי רוח יעקב
אביהם: ויאמר ישראל רב עוד־יוסף בני חי אלכה ואראנו
בטרם אמות:

מו ויסע ישראל וכל־אשר־לו ויבא בארה שבע ויזבח זבחים
לאלהי אביו יצחק: ויאמר אלהים לישראל במראת
הלילה ויאמר יעקב יעקב ויאמר הנני: ויאמר אנכי האל
אלהי אביך אל־תירא מרדה מצרימה כי־לגוי גדול אשימך
שם: אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלך גם־עלה ויוסף
ישית ידו על־עיניך: ויקם יעקב מבאר שבע וישאו בני־
ישראל את־יעקב אביהם ואת־טפם ואת־נשיהם בעגלות
אשר־שלח פרעה לשאת אתו: ויקחו את־מקניהם ואת־
רכושם אשר רכשו בארץ כנען ויבאו מצרימה יעקב וכל־
זרעו אתו: בניו ובני בניו אתו בנתיו ובנות בניו וכל־
זרעו הביא אתו מצרימה: ס ואלה שמות
בני־ישראל הבאים מצרימה יעקב ובניו בכר יעקב ראובן:
ובני ראובן חנוך ופלוא וחצרן וכרמי: ובני שמעון ימואל
וימין ואהד ויכין וצחר ושאול בן־הכנענית: ובני לוי גרשון
קהת ומררי: ובני יהודה ער ואונן ושלה ופרץ וזרח
וימת ער ואונן בארץ כנען ויהיו בני־פרץ חצרן וחמול:
ובני

ובני יששכר תולע ופוה ויוב ושמרן: ובני זבלון סרד
ואלון ויחלאל: אלה בני לאה אשר ילדה ליעקב בפדן
ארם ואת דינה בתו כל־נפש בניו ובנותיו שלשים ושלש:
ובני גד צפיון וחגי שוני ואצבן ערי וארודי ואראלי: ובני
אשר ימנה וישוה וישוי ובריעה ושרח אחתם ובני בריעה
חבר ומלכיאל: אלה בני זלפה אשר־נתן לבן ללאה בתו
ותלד את־אלה ליעקב שש עשרה נפש: בני רחל אשת
יעקב יוסף ובנימן: ויולד ליוסף בארץ מצרים אשר ילדה־
לו אסנת בת־פוטי פרע כהן אן את־מנשה ואת־אפרים:
ובני בנימן בלע ובכר ואשבל גרא ונעמן אחי וראש מפים
וחפים וארד: אלה בני רחל אשר ילד ליעקב כל־נפש
ארבעה עשר: ובני־דן חשים: ובני נפתלי יחצאל וגוני
ויצר ושלם: אלה בני בלהה אשר־נתן לבן לרחל בתו
ותלד את־אלה ליעקב כל־נפש שבעה: כל־הנפש הבאה
ליעקב מצרימה יצאי ירכו מלבד נשי בני־יעקב כל־נפש
ששים ושש: ובני יוסף אשר־ילד־לו במצרים נפש שנים
כל־הנפש לבית־יעקב הבאה מצרימה שבעים: ס
ואת־יהודה שלח לפניו אל־יוסף להורת לפניו גשנה
ויבאו ארצה גשן: ויאסר יוסף מרכבתו ויעל לקראת־
ישראל אביו גשנה וירא אליו ויפל על־צואריו ויבך על־
צואריו עוד: ויאמר ישראל אל־יוסף אמותה הפעם אחרי
ראותי את־פניך כי עודך חי: ויאמר יוסף אל־אחיו ואל־
בית אביו אעלה ואגידה לפרעה ואמרה אליו אחי ובית־
אבי אשר בארץ־כנען באו אלי: והאנשים רעי צאן כי־
אנשי מקנה היו וצאנם ובקרם וכל־אשר להם הביאו:
והיה כי־יקרא לכם פרעה ואמר מה־מעשיכם: ואמרתם
אנשי מקנה היו עבדיך מנעורינו ועד־עתה גם־אנחנו גם־
אבתינו בעבור תשבו בארץ גשן כי־תועבת מצרים כל־
רעה צאן:

מז ויבא יוסף ויגד לפרעה ויאמר אבי ואחי וצאנם ובקרם
וכל־אשר להם באו מארץ כנען והנם בארץ גשן: ומקצה
אחיו לקח חמשה אנשים ויצגם לפני פרעה: ויאמר
פרעה אל־אחיו מה־מעשיכם ויאמרו אל־פרעה רעה צאן
עבדיך גם־אנחנו גם־אבותינו: ויאמרו אל־פרעה לגור
בארץ באנו כי־אין מרעה לצאן אשר לעבדיך כי־כבד הרעב
בארץ כנען ועתה ישבו־נא עבדיך בארץ גשן: ויאמר

פַּרְעֹה אֶל־יוֹסֵף לֵאמֹר אָבִיךָ וְאַחֶיךָ בָּאוּ אֵלֶיךָ׃ אֶרֶץ מִצְרַיִם לְפָנֶיךָ הִוא בְּמֵיטַב הָאָרֶץ הוֹשֵׁב אֶת־אָבִיךָ וְאֶת־אַחֶיךָ יֵשְׁבוּ בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן וְאִם־יָדַעְתָּ וְיֶשׁ־בָּם אַנְשֵׁי־חַיִל וְשַׂמְתָּם שָׂרֵי מִקְנֶה עַל־אֲשֶׁר־לִי׃ וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת־יַעֲקֹב אָבִיו וַיַּעֲמִדֵהוּ לִפְנֵי פַרְעֹה וַיְבָרֶךְ יַעֲקֹב אֶת־פַּרְעֹה׃ וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל־יַעֲקֹב כַּמָּה יְמֵי שְׁנֵי חַיֶּיךָ׃ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־פַּרְעֹה יְמֵי שְׁנֵי מְגוּרַי שְׁלֹשִׁים וּמְאַת שָׁנָה מְעַט וְרָעִים הָיוּ יְמֵי שְׁנֵי חַיַּי וְלֹא הִשִּׂיגוּ אֶת־יְמֵי שְׁנֵי חַיֵּי אֲבֹתַי בִּימֵי מְגוּרֵיהֶם׃ י וַיְבָרֶךְ יַעֲקֹב אֶת־פַּרְעֹה וַיֵּצֵא מִלִּפְנֵי פַרְעֹה׃ וַיּוֹשֵׁב יוֹסֵף אֶת־אָבִיו וְאֶת־אֶחָיו וַיִּתֵּן לָהֶם אֲחֻזָּה בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּמֵיטַב הָאָרֶץ בְּאֶרֶץ רַעְמְסֵס כַּאֲשֶׁר צִוָּה פַרְעֹה׃ וַיְכַלְכֵּל יוֹסֵף אֶת־אָבִיו וְאֶת־אֶחָיו וְאֵת כָּל־בֵּית אָבִיו לֶחֶם לְפִי הַטָּף׃ וְלֶחֶם אֵין בְּכָל־הָאָרֶץ כִּי־כָבֵד הָרָעָב מְאֹד וַתֵּלַהּ אֶרֶץ מִצְרַיִם וְאֶרֶץ כְּנַעַן מִפְּנֵי הָרָעָב׃ וַיְלַקֵּט יוֹסֵף אֶת־כָּל־הַכֶּסֶף הַנִּמְצָא בְאֶרֶץ־מִצְרַיִם וּבְאֶרֶץ כְּנַעַן בַּשֶּׁבֶר אֲשֶׁר־הֵם שֹׁבְרִים וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת־הַכֶּסֶף בֵּיתָה פַרְעֹה׃ טו וַיִּתֹּם הַכֶּסֶף מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּמֵאֶרֶץ כְּנַעַן וַיָּבֹאוּ כָל־מִצְרַיִם אֶל־יוֹסֵף לֵאמֹר הָבָה־לָּנוּ לֶחֶם וְלָמָּה נָמוּת נֶגְדֶּךָ כִּי אָפֵס כָּסֶף׃ וַיֹּאמֶר יוֹסֵף הָבוּ מִקְנֵיכֶם וְאֶתְּנָה לָכֶם בְּמִקְנֵיכֶם אִם־אָפֵס כָּסֶף׃ וַיָּבִיאוּ אֶת־מִקְנֵיהֶם אֶל־יוֹסֵף וַיִּתֵּן לָהֶם יוֹסֵף לֶחֶם בַּסּוּסִים וּבְמִקְנֵה הַצֹּאן וּבְמִקְנֵה הַבָּקָר וּבַחֲמֹרִים וַיְנַהֲלֵם בַּלֶּחֶם בְּכָל־מִקְנֵהֶם בַּשָּׁנָה הַהִוא׃ וַתִּתֹּם הַשָּׁנָה הַהִוא וַיָּבֹאוּ אֵלָיו בַּשָּׁנָה הַשֵּׁנִית וַיֹּאמְרוּ לוֹ לֹא־נְכַחֵד מֵאֲדֹנִי כִּי אִם־תַּם הַכֶּסֶף וּמִקְנֵה הַבְּהֵמָה אֶל־אֲדֹנִי לֹא נִשְׁאַר לִפְנֵי אֲדֹנִי בִּלְתִּי אִם־גְּוִיָּתֵנוּ וְאַדְמָתֵנוּ׃ לָמָּה נָמוּת לְעֵינֶיךָ גַּם־אֲנַחְנוּ גַּם־אַדְמָתֵנוּ קְנֵה־אֹתָנוּ וְאֶת־אַדְמָתֵנוּ בַּלָּחֶם וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ וְאַדְמָתֵנוּ עֲבָדִים לְפַרְעֹה וְתֶן־זֶרַע וְנִחְיֶה וְלֹא נָמוּת וְהָאֲדָמָה לֹא תֵשָׁם׃ כ וַיִּקֶן יוֹסֵף אֶת־כָּל־אַדְמַת מִצְרַיִם לְפַרְעֹה כִּי־מָכְרוּ מִצְרַיִם אִישׁ שָׂדֵהוּ כִּי־חָזַק עֲלֵהֶם הָרָעָב וַתְּהִי הָאָרֶץ לְפַרְעֹה׃ וְאֶת־הָעָם הֶעֱבִיר אֹתוֹ לֶעָרִים מִקְצֵה גְבוּל־מִצְרַיִם וְעַד־קָצֵהוּ׃ רַק אַדְמַת הַכֹּהֲנִים לֹא קָנָה כִּי חֹק לַכֹּהֲנִים מֵאֵת פַּרְעֹה וְאָכְלוּ אֶת־חֻקָּם אֲשֶׁר נָתַן לָהֶם פַּרְעֹה עַל־כֵּן לֹא מָכְרוּ אֶת־אַדְמָתָם׃ וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־הָעָם הֵן קָנִיתִי אֶתְכֶם הַיּוֹם וְאֶת־אַדְמַתְכֶם לְפַרְעֹה הֵא־לָכֶם זֶרַע וּזְרַעְתֶּם אֶת־הָאֲדָמָה׃ וְהָיָה בַּתְּבוּאֹת וּנְתַתֶּם חֲמִישִׁית לְפַרְעֹה וְאַרְבַּע הַיָּדֹת יִהְיֶה לָכֶם לְזֶרַע הַשָּׂדֶה וּלְאָכְלְכֶם וְלַאֲשֶׁר בְּבָתֵּיכֶם וְלֶאֱכֹל לְטַפְּכֶם׃ כה וַיֹּאמְרוּ הֶחֱיִתָנוּ נִמְצָא־חֵן בְּעֵינֵי אֲדֹנִי וְהָיִינוּ

עבדים

עֲבָדִים לְפַרְעֹה׃ וַיָּשֶׂם אֹתָהּ יוֹסֵף לְחֹק עַד־הַיּוֹם הַזֶּה עַל־אַדְמַת מִצְרַיִם לְפַרְעֹה לַחֹמֶשׁ רַק אַדְמַת הַכֹּהֲנִים לְבַדָּם לֹא הָיְתָה לְפַרְעֹה׃ וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן וַיֵּאָחֲזוּ בָהּ וַיִּפְרוּ וַיִּרְבּוּ מְאֹד׃

יב

וַיְחִי יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם שְׁבַע עֶשְׂרֵה שָׁנָה וַיְהִי יְמֵי־יַעֲקֹב שְׁנֵי חַיָּיו שֶׁבַע שָׁנִים וְאַרְבָּעִים וּמְאַת שָׁנָה׃ וַיִּקְרְבוּ יְמֵי־יִשְׂרָאֵל לָמוּת וַיִּקְרָא ׀ לִבְנוֹ לְיוֹסֵף וַיֹּאמֶר לוֹ אִם־נָא מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ שִׂים־נָא יָדְךָ תַּחַת יְרֵכִי וְעָשִׂיתָ עִמָּדִי חֶסֶד וֶאֱמֶת אַל־נָא תִקְבְּרֵנִי בְּמִצְרָיִם׃ ל וְשָׁכַבְתִּי עִם־אֲבֹתַי וּנְשָׂאתַנִי מִמִּצְרַיִם וּקְבַרְתַּנִי בִּקְבֻרָתָם וַיֹּאמַר אָנֹכִי אֶעֱשֶׂה כִדְבָרֶךָ׃ וַיֹּאמֶר הִשָּׁבְעָה לִי וַיִּשָּׁבַע לוֹ וַיִּשְׁתַּחוּ יִשְׂרָאֵל עַל־רֹאשׁ הַמִּטָּה׃

פ

מח וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיֹּאמֶר לְיוֹסֵף הִנֵּה אָבִיךָ חֹלֶה וַיִּקַּח אֶת־שְׁנֵי בָנָיו עִמּוֹ אֶת־מְנַשֶּׁה וְאֶת־אֶפְרָיִם׃ וַיַּגֵּד לְיַעֲקֹב וַיֹּאמֶר הִנֵּה בִּנְךָ יוֹסֵף בָּא אֵלֶיךָ וַיִּתְחַזֵּק יִשְׂרָאֵל וַיֵּשֶׁב עַל־הַמִּטָּה׃ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־יוֹסֵף אֵל שַׁדַּי נִרְאָה־אֵלַי בְּלוּז בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיְבָרֶךְ אֹתִי׃ וַיֹּאמֶר אֵלַי הִנְנִי מַפְרְךָ וְהִרְבִּיתִךָ וּנְתַתִּיךָ לִקְהַל עַמִּים וְנָתַתִּי אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת לְזַרְעֲךָ אַחֲרֶיךָ אֲחֻזַּת עוֹלָם׃ ה וְעַתָּה שְׁנֵי־בָנֶיךָ הַנּוֹלָדִים לְךָ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם עַד־בֹּאִי אֵלֶיךָ מִצְרַיְמָה לִי־הֵם אֶפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה כִּרְאוּבֵן וְשִׁמְעוֹן יִהְיוּ־לִי׃ וּמוֹלַדְתְּךָ אֲשֶׁר־הוֹלַדְתָּ אַחֲרֵיהֶם לְךָ יִהְיוּ עַל שֵׁם אֲחֵיהֶם יִקָּרְאוּ בְּנַחֲלָתָם׃ וַאֲנִי ׀ בְּבֹאִי מִפַּדָּן מֵתָה עָלַי רָחֵל בְּאֶרֶץ כְּנַעַן בַּדֶּרֶךְ בְּעוֹד כִּבְרַת־אֶרֶץ לָבֹא אֶפְרָתָה וָאֶקְבְּרֶהָ שָּׁם בְּדֶרֶךְ אֶפְרָת הִוא בֵּית לָחֶם׃ וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת־בְּנֵי יוֹסֵף וַיֹּאמֶר מִי־אֵלֶּה׃ וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־אָבִיו בָּנַי הֵם אֲשֶׁר־נָתַן־לִי אֱלֹהִים בָּזֶה וַיֹּאמַר קָחֶם־נָא אֵלַי וַאֲבָרְכֵם׃ י וְעֵינֵי יִשְׂרָאֵל כָּבְדוּ מִזֹּקֶן לֹא יוּכַל לִרְאוֹת וַיַּגֵּשׁ אֹתָם אֵלָיו וַיִּשַּׁק לָהֶם וַיְחַבֵּק לָהֶם׃ וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל־יוֹסֵף רְאֹה פָנֶיךָ לֹא פִלָּלְתִּי וְהִנֵּה הֶרְאָה אֹתִי אֱלֹהִים גַּם אֶת־זַרְעֶךָ׃ וַיּוֹצֵא יוֹסֵף אֹתָם מֵעִם בִּרְכָּיו וַיִּשְׁתַּחוּ לְאַפָּיו אָרְצָה׃ וַיִּקַּח יוֹסֵף אֶת־שְׁנֵיהֶם אֶת־אֶפְרַיִם בִּימִינוֹ מִשְּׂמֹאל יִשְׂרָאֵל וְאֶת־מְנַשֶּׁה בִשְׂמֹאלוֹ מִימִין יִשְׂרָאֵל וַיַּגֵּשׁ אֵלָיו׃ וַיִּשְׁלַח יִשְׂרָאֵל אֶת־יְמִינוֹ וַיָּשֶׁת עַל־רֹאשׁ אֶפְרַיִם וְהוּא הַצָּעִיר וְאֶת־שְׂמֹאלוֹ עַל־רֹאשׁ מְנַשֶּׁה שִׂכֵּל אֶת־יָדָיו כִּי מְנַשֶּׁה הַבְּכוֹר׃ טו וַיְבָרֶךְ אֶת־יוֹסֵף וַיֹּאמַר

מ׳ כח׳ אין כאן פסקא כלל כי אם רווח אות אחת

האלהים

הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר הִתְהַלְּכוּ אֲבֹתַי לְפָנָיו אַבְרָהָם וְיִצְחָק הָאֱלֹהִים
הָרֹעֶה אֹתִי מֵעוֹדִי עַד־הַיּוֹם הַזֶּה׃ הַמַּלְאָךְ הַגֹּאֵל אֹתִי
מִכָּל־רָע יְבָרֵךְ אֶת־הַנְּעָרִים וְיִקָּרֵא בָהֶם שְׁמִי וְשֵׁם אֲבֹתַי
אַבְרָהָם וְיִצְחָק וְיִדְגּוּ לָרֹב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ׃ וַיַּרְא יוֹסֵף כִּי־
יָשִׁית אָבִיו יַד־יְמִינוֹ עַל־רֹאשׁ אֶפְרַיִם וַיֵּרַע בְּעֵינָיו וַיִּתְמֹךְ
יַד־אָבִיו לְהָסִיר אֹתָהּ מֵעַל רֹאשׁ־אֶפְרַיִם עַל־רֹאשׁ מְנַשֶּׁה׃
וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־אָבִיו לֹא־כֵן אָבִי כִּי־זֶה הַבְּכֹר שִׂים יְמִינְךָ
עַל־רֹאשׁוֹ׃ וַיְמָאֵן אָבִיו וַיֹּאמֶר יָדַעְתִּי בְנִי יָדַעְתִּי גַּם־
הוּא יִהְיֶה־לְּעָם וְגַם־הוּא יִגְדָּל וְאוּלָם אָחִיו הַקָּטֹן יִגְדַּל
מִמֶּנּוּ וְזַרְעוֹ יִהְיֶה מְלֹא־הַגּוֹיִם׃ וַיְבָרְכֵם בַּיּוֹם הַהוּא
לֵאמוֹר בְּךָ יְבָרֵךְ יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר יְשִׂמְךָ אֱלֹהִים כְּאֶפְרַיִם
וְכִמְנַשֶּׁה וַיָּשֶׂם אֶת־אֶפְרַיִם לִפְנֵי מְנַשֶּׁה׃ וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל
אֶל־יוֹסֵף הִנֵּה אָנֹכִי מֵת וְהָיָה אֱלֹהִים עִמָּכֶם וְהֵשִׁיב אֶתְכֶם
אֶל־אֶרֶץ אֲבֹתֵיכֶם׃ וַאֲנִי נָתַתִּי לְךָ שְׁכֶם אַחַד עַל־אַחֶיךָ
אֲשֶׁר לָקַחְתִּי מִיַּד הָאֱמֹרִי בְּחַרְבִּי וּבְקַשְׁתִּי׃ פ

מט וַיִּקְרָא יַעֲקֹב אֶל־בָּנָיו וַיֹּאמֶר הֵאָסְפוּ וְאַגִּידָה לָכֶם אֵת
אֲשֶׁר־יִקְרָא אֶתְכֶם בְּאַחֲרִית הַיָּמִים׃ הִקָּבְצוּ וְשִׁמְעוּ בְּנֵי
יַעֲקֹב וְשִׁמְעוּ אֶל־יִשְׂרָאֵל אֲבִיכֶם׃ רְאוּבֵן בְּכֹרִי אַתָּה כֹּחִי
וְרֵאשִׁית אוֹנִי יֶתֶר שְׂאֵת וְיֶתֶר עָז׃ פַּחַז כַּמַּיִם אַל־תּוֹתַר
כִּי עָלִיתָ מִשְׁכְּבֵי אָבִיךָ אָז חִלַּלְתָּ יְצוּעִי עָלָה׃ פ
שִׁמְעוֹן וְלֵוִי אַחִים כְּלֵי חָמָס מְכֵרֹתֵיהֶם׃
בְּסֹדָם אַל־תָּבֹא נַפְשִׁי בִּקְהָלָם אַל־תֵּחַד כְּבֹדִי כִּי בְאַפָּם הָרְגוּ
אִישׁ וּבִרְצֹנָם עִקְּרוּ־שׁוֹר׃ אָרוּר אַפָּם כִּי עָז וְעֶבְרָתָם כִּי
קָשָׁתָה אֲחַלְּקֵם בְּיַעֲקֹב וַאֲפִיצֵם בְּיִשְׂרָאֵל׃ פ
יְהוּדָה אַתָּה יוֹדוּךָ אַחֶיךָ יָדְךָ בְּעֹרֶף אֹיְבֶיךָ יִשְׁתַּחֲווּ לְךָ בְּנֵי
אָבִיךָ׃ גּוּר אַרְיֵה יְהוּדָה מִטֶּרֶף בְּנִי עָלִיתָ כָּרַע רָבַץ כְּאַרְיֵה
וּכְלָבִיא מִי יְקִימֶנּוּ׃ לֹא־יָסוּר שֵׁבֶט מִיהוּדָה וּמְחֹקֵק מִבֵּין
רַגְלָיו עַד כִּי־יָבֹא שִׁילֹה וְלוֹ יִקְּהַת עַמִּים׃ אֹסְרִי לַגֶּפֶן עִירֹה
וְלַשֹּׂרֵקָה בְּנִי אֲתֹנוֹ כִּבֵּס בַּיַּיִן לְבֻשׁוֹ וּבְדַם־עֲנָבִים סוּתֹה׃
חַכְלִילִי עֵינַיִם מִיָּיִן וּלְבֶן־שִׁנַּיִם מֵחָלָב׃ פ
זְבוּלֻן לְחוֹף יַמִּים יִשְׁכֹּן וְהוּא לְחוֹף אֳנִיֹּת וְיַרְכָתוֹ עַל־צִידֹן׃
יִשָּׂשכָר חֲמֹר גָּרֶם רֹבֵץ בֵּין הַמִּשְׁפְּתָיִם׃ פ
וַיַּרְא מְנֻחָה כִּי טוֹב וְאֶת־הָאָרֶץ כִּי נָעֵמָה וַיֵּט שִׁכְמוֹ לִסְבֹּל
וַיְהִי לְמַס־עֹבֵד׃ ס דָּן יָדִין עַמּוֹ כְּאַחַד שִׁבְטֵי
יִשְׂרָאֵל׃ יְהִי־דָן נָחָשׁ עֲלֵי־דֶרֶךְ שְׁפִיפֹן עֲלֵי־אֹרַח הַנֹּשֵׁךְ
עִקְּבֵי־סוּס וַיִּפֹּל רֹכְבוֹ אָחוֹר׃ לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי יְהוָה׃

מח׳ כ׳ מלא ו׳ מט׳ ח׳ בראש עמוד סימן ביה שמו יא׳ סותה ק׳

נד

ס גָּד גְּדוּד יְגוּדֶנּוּ וְהוּא יָגֻד עָקֵב׃ ס
מֵאָשֵׁר שְׁמֵנָה לַחְמוֹ וְהוּא יִתֵּן מַעֲדַנֵּי־מֶלֶךְ׃ ס
נַפְתָּלִי אַיָּלָה שְׁלֻחָה הַנֹּתֵן אִמְרֵי־שָׁפֶר׃ ס בֵּן
פֹּרָת יוֹסֵף בֵּן פֹּרָת עֲלֵי־עָיִן בָּנוֹת צָעֲדָה עֲלֵי־שׁוּר׃
וַיְמָרֲרֻהוּ וָרֹבּוּ וַיִּשְׂטְמֻהוּ בַּעֲלֵי חִצִּים׃ וַתֵּשֶׁב בְּאֵיתָן
קַשְׁתּוֹ וַיָּפֹזּוּ זְרֹעֵי יָדָיו מִידֵי אֲבִיר יַעֲקֹב מִשָּׁם רֹעֶה אֶבֶן
יִשְׂרָאֵל׃ מֵאֵל אָבִיךָ וְיַעְזְרֶךָּ וְאֵת שַׁדַּי וִיבָרְכֶךָּ בִּרְכֹת
שָׁמַיִם מֵעָל בִּרְכֹת תְּהוֹם רֹבֶצֶת תָּחַת בִּרְכֹת שָׁדַיִם וָרָחַם׃
בִּרְכֹת אָבִיךָ גָּבְרוּ עַל־בִּרְכֹת הוֹרַי עַד־תַּאֲוַת גִּבְעֹת עוֹלָם
תִּהְיֶיןָ לְרֹאשׁ יוֹסֵף וּלְקָדְקֹד נְזִיר אֶחָיו׃ פ
בִּנְיָמִין זְאֵב יִטְרָף בַּבֹּקֶר יֹאכַל עַד וְלָעֶרֶב יְחַלֵּק שָׁלָל׃
כָּל־אֵלֶּה שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל שְׁנֵים עָשָׂר וְזֹאת אֲשֶׁר־דִּבֶּר לָהֶם
אֲבִיהֶם וַיְבָרֶךְ אוֹתָם אִישׁ אֲשֶׁר כְּבִרְכָתוֹ בֵּרַךְ אֹתָם׃ וַיְצַו
אוֹתָם וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אֲנִי נֶאֱסָף אֶל־עַמִּי קִבְרוּ אֹתִי אֶל־אֲבֹתָי
אֶל־הַמְּעָרָה אֲשֶׁר בִּשְׂדֵה עֶפְרוֹן הַחִתִּי׃ בַּמְּעָרָה אֲשֶׁר
בִּשְׂדֵה הַמַּכְפֵּלָה אֲשֶׁר־עַל־פְּנֵי מַמְרֵא בְּאֶרֶץ כְּנָעַן אֲשֶׁר קָנָה
אַבְרָהָם אֶת־הַשָּׂדֶה מֵאֵת עֶפְרֹן הַחִתִּי לַאֲחֻזַּת־קָבֶר׃ שָׁמָּה
קָבְרוּ אֶת־אַבְרָהָם וְאֵת שָׂרָה אִשְׁתּוֹ שָׁמָּה קָבְרוּ אֶת־יִצְחָק
וְאֵת רִבְקָה אִשְׁתּוֹ וְשָׁמָּה קָבַרְתִּי אֶת־לֵאָה׃ מִקְנֵה הַשָּׂדֶה
וְהַמְּעָרָה אֲשֶׁר־בּוֹ מֵאֵת בְּנֵי־חֵת׃ וַיְכַל יַעֲקֹב לְצַוֺּת
אֶת־בָּנָיו וַיֶּאֱסֹף רַגְלָיו אֶל־הַמִּטָּה וַיִּגְוַע וַיֵּאָסֶף אֶל־עַמָּיו׃

נ וַיִּפֹּל יוֹסֵף עַל־פְּנֵי אָבִיו וַיֵּבְךְּ עָלָיו וַיִּשַּׁק־לוֹ׃ וַיְצַו יוֹסֵף
אֶת־עֲבָדָיו אֶת־הָרֹפְאִים לַחֲנֹט אֶת־אָבִיו וַיַּחַנְטוּ הָרֹפְאִים
אֶת־יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּמְלְאוּ־לוֹ אַרְבָּעִים יוֹם כִּי כֵּן יִמְלְאוּ יְמֵי
הַחֲנֻטִים וַיִּבְכּוּ אֹתוֹ מִצְרַיִם שִׁבְעִים יוֹם׃ וַיַּעַבְרוּ יְמֵי
בְכִיתוֹ וַיְדַבֵּר יוֹסֵף אֶל־בֵּית פַּרְעֹה לֵאמֹר אִם־נָא מָצָאתִי
חֵן בְּעֵינֵיכֶם דַּבְּרוּ־נָא בְּאָזְנֵי פַרְעֹה לֵאמֹר׃ אָבִי הִשְׁבִּיעַנִי
לֵאמֹר הִנֵּה אָנֹכִי מֵת בְּקִבְרִי אֲשֶׁר כָּרִיתִי לִי בְּאֶרֶץ כְּנַעַן
שָׁמָּה תִּקְבְּרֵנִי וְעַתָּה אֶעֱלֶה־נָּא וְאֶקְבְּרָה אֶת־אָבִי וְאָשׁוּבָה׃
וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה עֲלֵה וּקְבֹר אֶת־אָבִיךָ כַּאֲשֶׁר הִשְׁבִּיעֶךָ׃ וַיַּעַל
יוֹסֵף לִקְבֹּר אֶת־אָבִיו וַיַּעֲלוּ אִתּוֹ כָּל־עַבְדֵי פַרְעֹה זִקְנֵי בֵיתוֹ
וְכֹל זִקְנֵי אֶרֶץ־מִצְרָיִם׃ וְכֹל בֵּית יוֹסֵף וְאֶחָיו וּבֵית אָבִיו
רַק טַפָּם וְצֹאנָם וּבְקָרָם עָזְבוּ בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן׃ וַיַּעַל עִמּוֹ
גַּם־רֶכֶב גַּם־פָּרָשִׁים וַיְהִי הַמַּחֲנֶה כָּבֵד מְאֹד׃ וַיָּבֹאוּ עַד־
גֹּרֶן הָאָטָד אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן וַיִּסְפְּדוּ־שָׁם מִסְפֵּד גָּדוֹל וְכָבֵד
מְאֹד וַיַּעַשׂ לְאָבִיו אֵבֶל שִׁבְעַת יָמִים׃ וַיַּרְא יוֹשֵׁב הָאָרֶץ

מט׳ מה׳ קמץ בז״ק נ׳ קמץ בז״ק

הכנעני

ואלה שמות:

הַכְּנַעֲנִי אֶת־הָאֵבֶל בְּגֹרֶן הָאָטָד וַיֹּאמְרוּ אֵבֶל־כָּבֵד זֶה
לְמִצְרָיִם עַל־כֵּן קָרָא שְׁמָהּ אָבֵל מִצְרַיִם אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן׃
וַיַּעֲשׂוּ בָנָיו לוֹ כֵּן כַּאֲשֶׁר צִוָּם׃ וַיִּשְׂאוּ אֹתוֹ בָנָיו אַרְצָה
כְּנַעַן וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ בִּמְעָרַת שְׂדֵה הַמַּכְפֵּלָה אֲשֶׁר קָנָה
אַבְרָהָם אֶת־הַשָּׂדֶה לַאֲחֻזַּת־קֶבֶר מֵאֵת עֶפְרֹן הַחִתִּי עַל־
פְּנֵי מַמְרֵא׃ וַיָּשָׁב יוֹסֵף מִצְרַיְמָה הוּא וְאֶחָיו וְכָל־הָעֹלִים
אִתּוֹ לִקְבֹּר אֶת־אָבִיו אַחֲרֵי קָבְרוֹ אֶת־אָבִיו׃ וַיִּרְאוּ אֲחֵי־ טו
יוֹסֵף כִּי־מֵת אֲבִיהֶם וַיֹּאמְרוּ לוּ יִשְׂטְמֵנוּ יוֹסֵף וְהָשֵׁב יָשִׁיב לָנוּ
אֵת כָּל־הָרָעָה אֲשֶׁר גָּמַלְנוּ אֹתוֹ׃ וַיְצַוּוּ אֶל־יוֹסֵף לֵאמֹר
אָבִיךָ צִוָּה לִפְנֵי מוֹתוֹ לֵאמֹר׃ כֹּה־תֹאמְרוּ לְיוֹסֵף אָנָּא שָׂא
נָא פֶּשַׁע אַחֶיךָ וְחַטָּאתָם כִּי־רָעָה גְמָלוּךָ וְעַתָּה שָׂא נָא
לְפֶשַׁע עַבְדֵי אֱלֹהֵי אָבִיךָ וַיֵּבְךְּ יוֹסֵף בְּדַבְּרָם אֵלָיו׃ וַיֵּלְכוּ
גַּם־אֶחָיו וַיִּפְּלוּ לְפָנָיו וַיֹּאמְרוּ הִנֶּנּוּ לְךָ לַעֲבָדִים׃ וַיֹּאמֶר
אֲלֵהֶם יוֹסֵף אַל־תִּירָאוּ כִּי הֲתַחַת אֱלֹהִים אָנִי׃ וְאַתֶּם כ
חֲשַׁבְתֶּם עָלַי רָעָה אֱלֹהִים חֲשָׁבָהּ לְטֹבָה לְמַעַן עֲשֹׂה כַּיּוֹם
הַזֶּה לְהַחֲיֹת עַם־רָב׃ וְעַתָּה אַל־תִּירָאוּ אָנֹכִי אֲכַלְכֵּל
אֶתְכֶם וְאֶת־טַפְּכֶם וַיְנַחֵם אוֹתָם וַיְדַבֵּר עַל־לִבָּם׃ וַיֵּשֶׁב
יוֹסֵף בְּמִצְרַיִם הוּא וּבֵית אָבִיו וַיְחִי יוֹסֵף מֵאָה וָעֶשֶׂר שָׁנִים׃
וַיַּרְא יוֹסֵף לְאֶפְרַיִם בְּנֵי שִׁלֵּשִׁים גַּם בְּנֵי מָכִיר בֶּן־מְנַשֶּׁה
יֻלְּדוּ עַל־בִּרְכֵּי יוֹסֵף׃ וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־אֶחָיו אָנֹכִי מֵת
וֵאלֹהִים פָּקֹד יִפְקֹד אֶתְכֶם וְהֶעֱלָה אֶתְכֶם מִן־הָאָרֶץ הַזֹּאת
אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב׃ וַיַּשְׁבַּע כה
יוֹסֵף אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר פָּקֹד יִפְקֹד אֱלֹהִים אֶתְכֶם
וְהַעֲלִתֶם אֶת־עַצְמֹתַי מִזֶּה׃ וַיָּמָת יוֹסֵף בֶּן־מֵאָה וָעֶשֶׂר
כו שָׁנִים וַיַּחַנְטוּ אֹתוֹ וַיִּישֶׂם בָּאָרוֹן בְּמִצְרָיִם׃

ג' כנ' מ' רבתי

חזק:

סכום פסוקי דספר בראשית אלף וחמש מאות ושלשים וארבעה · אך לד סימן: וחציו ועל חרבך תחיה: ופרשיותיו י"ב · זה שמי לעלם סימן: וסדריו מ"ג · בם נודך יהוה סימן: ופרקיו נ' · י' חננו ל"ד קוינו סימן: מנין הפתוחות שלשה וארבעים הסתומות שמנה וארבעים · הכל תשעים ואחת פרשיות · צא אתה וכל העם אשר ברגליך סימן:

*ואלה שמות

יב

וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים מִצְרָיְמָה אֵת יַעֲקֹב א
אִישׁ וּבֵיתוֹ בָּאוּ׃ רְאוּבֵן שִׁמְעוֹן לֵוִי וִיהוּדָה׃
יִשָּׂשכָר זְבוּלֻן וּבִנְיָמִן׃ דָּן וְנַפְתָּלִי גָּד וְאָשֵׁר׃ וַיְהִי כָּל־ ה
נֶפֶשׁ יֹצְאֵי יֶרֶךְ־יַעֲקֹב שִׁבְעִים נָפֶשׁ וְיוֹסֵף הָיָה בְמִצְרָיִם׃
וַיָּמָת יוֹסֵף וְכָל־אֶחָיו וְכֹל הַדּוֹר הַהוּא׃ וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל פָּרוּ
וַיִּשְׁרְצוּ וַיִּרְבּוּ וַיַּעַצְמוּ בִּמְאֹד מְאֹד וַתִּמָּלֵא הָאָרֶץ אֹתָם׃
פ וַיָּקָם מֶלֶךְ־חָדָשׁ עַל־מִצְרָיִם אֲשֶׁר לֹא־יָדַע
אֶת־יוֹסֵף׃ וַיֹּאמֶר אֶל־עַמּוֹ הִנֵּה עַם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רַב וְעָצוּם
מִמֶּנּוּ׃ הָבָה נִתְחַכְּמָה לוֹ פֶּן־יִרְבֶּה וְהָיָה כִּי־תִקְרֶאנָה י
מִלְחָמָה וְנוֹסַף גַּם־הוּא עַל־שֹׂנְאֵינוּ וְנִלְחַם־בָּנוּ וְעָלָה מִן־
הָאָרֶץ׃ וַיָּשִׂימוּ עָלָיו שָׂרֵי מִסִּים לְמַעַן עַנֹּתוֹ בְּסִבְלֹתָם
וַיִּבֶן עָרֵי מִסְכְּנוֹת לְפַרְעֹה אֶת־פִּתֹם וְאֶת־רַעַמְסֵס׃ וְכַאֲשֶׁר
יְעַנּוּ אֹתוֹ כֵּן יִרְבֶּה וְכֵן יִפְרֹץ וַיָּקֻצוּ מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
וַיַּעֲבִדוּ מִצְרַיִם אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּפָרֶךְ׃ וַיְמָרְרוּ אֶת־
חַיֵּיהֶם בַּעֲבֹדָה קָשָׁה בְּחֹמֶר וּבִלְבֵנִים וּבְכָל־עֲבֹדָה בַּשָּׂדֶה
אֵת כָּל־עֲבֹדָתָם אֲשֶׁר־עָבְדוּ בָהֶם בְּפָרֶךְ׃ וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ טו
מִצְרַיִם לַמְיַלְּדֹת הָעִבְרִיֹּת אֲשֶׁר שֵׁם הָאַחַת שִׁפְרָה וְשֵׁם
הַשֵּׁנִית פּוּעָה׃ וַיֹּאמֶר בְּיַלֶּדְכֶן אֶת־הָעִבְרִיּוֹת וּרְאִיתֶן עַל־
הָאָבְנָיִם אִם־בֵּן הוּא וַהֲמִתֶּן אֹתוֹ וְאִם־בַּת הִוא וָחָיָה׃
וַתִּירֶאןָ הַמְיַלְּדֹת אֶת־הָאֱלֹהִים וְלֹא עָשׂוּ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֲלֵיהֶן
מֶלֶךְ מִצְרָיִם וַתְּחַיֶּיןָ אֶת־הַיְלָדִים׃ וַיִּקְרָא מֶלֶךְ־מִצְרַיִם
לַמְיַלְּדֹת וַיֹּאמֶר לָהֶן מַדּוּעַ עֲשִׂיתֶן הַדָּבָר הַזֶּה וַתְּחַיֶּיןָ אֶת־
הַיְלָדִים׃ וַתֹּאמַרְןָ הַמְיַלְּדֹת אֶל־פַּרְעֹה כִּי לֹא כַנָּשִׁים
הַמִּצְרִיֹּת הָעִבְרִיֹּת כִּי־חָיוֹת הֵנָּה בְּטֶרֶם תָּבוֹא אֲלֵהֶן
הַמְיַלֶּדֶת וְיָלָדוּ׃ וַיֵּיטֶב אֱלֹהִים לַמְיַלְּדֹת וַיִּרֶב הָעָם וַיַּעַצְמוּ כ
מְאֹד׃ וַיְהִי כִּי־יָרְאוּ הַמְיַלְּדֹת אֶת־הָאֱלֹהִים וַיַּעַשׂ לָהֶם
בָּתִּים׃ וַיְצַו פַּרְעֹה לְכָל־עַמּוֹ לֵאמֹר כָּל־הַבֵּן הַיִּלּוֹד הַיְאֹרָה
תַּשְׁלִיכֻהוּ וְכָל־הַבַּת תְּחַיּוּן׃ פ
וַיֵּלֶךְ אִישׁ מִבֵּית לֵוִי וַיִּקַּח אֶת־בַּת־לֵוִי׃ וַתַּהַר הָאִשָּׁה ב

• יניח ד׳ שיטין פנויות ויתחיל מתחלת שיטה ה׳

ותלד

וַתֵּלֶד בֵּן וַתֵּרֶא אֹתוֹ כִּי־טוֹב הוּא וַתִּצְפְּנֵהוּ שְׁלֹשָׁה יְרָחִים׃
וְלֹא־יָכְלָה עוֹד הַצְּפִינוֹ וַתִּקַּח־לוֹ תֵּבַת גֹּמֶא וַתַּחְמְרָה בַחֵמָר
וּבַזָּפֶת וַתָּשֶׂם בָּהּ אֶת־הַיֶּלֶד וַתָּשֶׂם בַּסּוּף עַל־שְׂפַת הַיְאֹר׃
ה וַתֵּתַצַּב אֲחֹתוֹ מֵרָחֹק לְדֵעָה מַה־יֵּעָשֶׂה לוֹ׃ וַתֵּרֶד בַּת־
פַּרְעֹה לִרְחֹץ עַל־הַיְאֹר וְנַעֲרֹתֶיהָ הֹלְכֹת עַל־יַד הַיְאֹר וַתֵּרֶא
אֶת־הַתֵּבָה בְּתוֹךְ הַסּוּף וַתִּשְׁלַח אֶת־אֲמָתָהּ וַתִּקָּחֶהָ׃
וַתִּפְתַּח וַתִּרְאֵהוּ אֶת־הַיֶּלֶד וְהִנֵּה־נַעַר בֹּכֶה וַתַּחְמֹל עָלָיו
וַתֹּאמֶר מִיַּלְדֵי הָעִבְרִים זֶה׃ וַתֹּאמֶר אֲחֹתוֹ אֶל־בַּת־פַּרְעֹה
הַאֵלֵךְ וְקָרָאתִי לָךְ אִשָּׁה מֵינֶקֶת מִן הָעִבְרִיֹּת וְתֵינִק לָךְ
אֶת־הַיָּלֶד׃ וַתֹּאמֶר־לָהּ בַּת־פַּרְעֹה לֵכִי וַתֵּלֶךְ הָעַלְמָה
וַתִּקְרָא אֶת־אֵם הַיָּלֶד׃ וַתֹּאמֶר לָהּ בַּת־פַּרְעֹה הֵילִיכִי אֶת־
הַיֶּלֶד הַזֶּה וְהֵינִקִהוּ לִי וַאֲנִי אֶתֵּן אֶת־שְׂכָרֵךְ וַתִּקַּח הָאִשָּׁה
הַיֶּלֶד וַתְּנִיקֵהוּ׃ וַיִּגְדַּל הַיֶּלֶד וַתְּבִאֵהוּ לְבַת־פַּרְעֹה וַיְהִי־ י
לָהּ לְבֵן וַתִּקְרָא שְׁמוֹ מֹשֶׁה וַתֹּאמֶר כִּי מִן־הַמַּיִם מְשִׁיתִהוּ׃
וַיְהִי ׀ בַּיָּמִים הָהֵם וַיִּגְדַּל מֹשֶׁה וַיֵּצֵא אֶל־אֶחָיו וַיַּרְא בְּסִבְלֹתָם
וַיַּרְא אִישׁ מִצְרִי מַכֶּה אִישׁ־עִבְרִי מֵאֶחָיו׃ וַיִּפֶן כֹּה וָכֹה
וַיַּרְא כִּי אֵין אִישׁ וַיַּךְ אֶת־הַמִּצְרִי וַיִּטְמְנֵהוּ בַּחוֹל׃ וַיֵּצֵא
בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי וְהִנֵּה שְׁנֵי־אֲנָשִׁים עִבְרִים נִצִּים וַיֹּאמֶר לָרָשָׁע
לָמָּה תַכֶּה רֵעֶךָ׃ וַיֹּאמֶר מִי שָׂמְךָ לְאִישׁ שַׂר וְשֹׁפֵט עָלֵינוּ
הַלְהָרְגֵנִי אַתָּה אֹמֵר כַּאֲשֶׁר הָרַגְתָּ אֶת־הַמִּצְרִי וַיִּירָא מֹשֶׁה
טו וַיֹּאמַר אָכֵן נוֹדַע הַדָּבָר׃ וַיִּשְׁמַע פַּרְעֹה אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה
וַיְבַקֵּשׁ לַהֲרֹג אֶת־מֹשֶׁה וַיִּבְרַח מֹשֶׁה מִפְּנֵי פַרְעֹה וַיֵּשֶׁב
בְּאֶרֶץ־מִדְיָן וַיֵּשֶׁב עַל־הַבְּאֵר׃ וּלְכֹהֵן מִדְיָן שֶׁבַע בָּנוֹת
וַתָּבֹאנָה וַתִּדְלֶנָה וַתְּמַלֶּאנָה אֶת־הָרְהָטִים לְהַשְׁקוֹת צֹאן
אֲבִיהֶן׃ וַיָּבֹאוּ הָרֹעִים וַיְגָרְשׁוּם וַיָּקָם מֹשֶׁה וַיּוֹשִׁעָן וַיַּשְׁקְ
אֶת־צֹאנָם׃ וַתָּבֹאנָה אֶל־רְעוּאֵל אֲבִיהֶן וַיֹּאמֶר מַדּוּעַ מִהַרְתֶּן
בֹּא הַיּוֹם׃ וַתֹּאמַרְןָ אִישׁ מִצְרִי הִצִּילָנוּ מִיַּד הָרֹעִים וְגַם־
כ דָּלֹה דָלָה לָנוּ וַיַּשְׁקְ אֶת־הַצֹּאן׃ וַיֹּאמֶר אֶל־בְּנֹתָיו וְאַיּוֹ
לָמָּה זֶּה עֲזַבְתֶּן אֶת־הָאִישׁ קִרְאֶן לוֹ וְיֹאכַל לָחֶם׃ וַיּוֹאֶל
מֹשֶׁה לָשֶׁבֶת אֶת־הָאִישׁ וַיִּתֵּן אֶת־צִפֹּרָה בִתּוֹ לְמֹשֶׁה׃
וַתֵּלֶד בֵּן וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ גֵּרְשֹׁם כִּי אָמַר גֵּר הָיִיתִי בְּאֶרֶץ
נָכְרִיָּה׃ פ וַיְהִי בַיָּמִים הָרַבִּים הָהֵם
וַיָּמָת מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיֵּאָנְחוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מִן־הָעֲבֹדָה וַיִּזְעָקוּ
וַתַּעַל שַׁוְעָתָם אֶל־הָאֱלֹהִים מִן־הָעֲבֹדָה׃ וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים
אֶת־נַאֲקָתָם וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת־בְּרִיתוֹ אֶת־אַבְרָהָם אֶת־
כה יִצְחָק וְאֶת־יַעֲקֹב׃ וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֵּדַע
אֱלֹהִים׃ ס

ומשה

ומשה היה רעה את־צאן יתרו חתנו כהן מדין וינהג ג
את־הצאן אחר המדבר ויבא אל־הר האלהים חרבה׃
וירא מלאך יהוה אליו בלבת־אש מתוך הסנה וירא והנה
הסנה בער באש והסנה איננו אכל׃ ויאמר משה אסרה־
נא ואראה את־המראה הגדל הזה מדוע לא־יבער הסנה׃
וירא יהוה כי סר לראות ויקרא אליו אלהים מתוך הסנה
ויאמר משה משה ויאמר הנני׃ ויאמר אל־תקרב הלם ה
של־נעליך מעל רגליך כי המקום אשר אתה עומד עליו
אדמת־קדש הוא׃ ויאמר אנכי אלהי אביך אלהי אברהם
אלהי יצחק ואלהי יעקב ויסתר משה פניו כי ירא מהביט
אל־האלהים׃ ויאמר יהוה ראה ראיתי את־עני עמי אשר
במצרים ואת־צעקתם שמעתי מפני נגשיו כי ידעתי את־
מכאביו׃ וארד להצילו ׀ מיד מצרים ולהעלתו מן־הארץ
ההוא אל־ארץ טובה ורחבה אל־ארץ זבת חלב ודבש אל־
מקום הכנעני והחתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי׃
ועתה הנה צעקת בני־ישראל באה אלי וגם־ראיתי את־
הלחץ אשר מצרים לחצים אתם׃ ועתה לכה ואשלחך י
אל־פרעה והוצא את־עמי בני־ישראל ממצרים׃ ויאמר
משה אל־האלהים מי אנכי כי אלך אל־פרעה וכי אוציא
את־בני ישראל ממצרים׃ ויאמר כי־אהיה עמך וזה־לך
האות כי אנכי שלחתיך בהוציאך את־העם ממצרים תעבדון
את־האלהים על ההר הזה׃ ויאמר משה אל־האלהים
הנה אנכי בא אל־בני ישראל ואמרתי להם אלהי אבותיכם
שלחני אליכם ואמרו־לי מה־שמו מה אמר אלהם׃ ויאמר
אלהים אל־משה אהיה אשר אהיה ויאמר כה תאמר לבני
ישראל אהיה שלחני אליכם׃ ויאמר עוד אלהים אל־ טו
משה כה תאמר אל־בני ישראל יהוה אלהי אבתיכם אלהי
אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב שלחני אליכם זה־שמי
לעלם וזה זכרי לדר דר׃ לך ואספת את־זקני ישראל
ואמרת אלהם יהוה אלהי אבתיכם נראה אלי אלהי אברהם
יצחק ויעקב לאמר פקד פקדתי אתכם ואת־העשוי לכם
במצרים׃ ואמר אעלה אתכם מעני מצרים אל־ארץ
הכנעני והחתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי אל־ארץ
זבת חלב ודבש׃ ושמעו לקלך ובאת אתה וזקני ישראל
אל־מלך מצרים ואמרתם אליו יהוה אלהי העבריים
נקרה עלינו ועתה נלכה־נא דרך שלשת ימים במדבר
ונזבחה ליהוה אלהינו׃ ואני ידעתי כי לא־יתן אתכם
מלך

מלך מצרים להלך ולא ביד חזקה׃ ושלחתי את־ידי
והכיתי את־מצרים בכל נפלאתי אשר אעשה בקרבו
ואחרי־כן ישלח אתכם׃ ונתתי את־חן העם־הזה בעיני
מצרים והיה כי תלכון לא תלכו ריקם׃ ושאלה אשה
משכנתה ומגרת ביתה כלי־כסף וכלי זהב ושמלת ושמתם
על־בניכם ועל־בנתיכם ונצלתם את־מצרים׃
ויען משה ויאמר והן לא־יאמינו לי ולא ישמעו בקלי ד
כי יאמרו לא־נראה אליך יהוה׃ ויאמר אליו יהוה מזה
בידך ויאמר מטה׃ ויאמר השליכהו ארצה וישלכהו
ארצה ויהי לנחש וינס משה מפניו׃ ויאמר יהוה אל־
משה שלח ידך ואחז בזנבו וישלח ידו ויחזק בו ויהי
למטה בכפו׃ למען יאמינו כי־נראה אליך יהוה אלהי ה
אבתם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב׃ ויאמר
יהוה לו עוד הבא־נא ידך בחיקך ויבא ידו בחיקו ויוצאה
והנה ידו מצרעת כשלג׃ ויאמר השב ידך אל־חיקך
וישב ידו אל־חיקו ויוצאה מחיקו והנה־שבה כבשרו׃
והיה אם־לא יאמינו לך ולא ישמעו לקל האת הראשון
והאמינו לקל האת האחרון׃ והיה אם־לא יאמינו גם
לשני האתות האלה ולא ישמעון לקלך ולקחת ממימי
היאר ושפכת היבשה והיו המים אשר תקח מן־היאר והיו
לדם ביבשת׃ ויאמר משה אל־יהוה בי אדני לא איש
דברים אנכי גם מתמול גם משלשם גם מאז דברך אל־
עבדך כי כבד־פה וכבד לשון אנכי׃ ויאמר יהוה אליו
מי שם פה לאדם או מי־ישום אלם או חרש או פקח או
עור הלא אנכי יהוה׃ ועתה לך ואנכי אהיה עם־פיך
והוריתיך אשר תדבר׃ ויאמר בי אדני שלח־נא ביד־
תשלח׃ ויחר־אף יהוה במשה ויאמר הלא אהרן אחיך
הלוי ידעתי כי־דבר ידבר הוא וגם הנה־הוא יצא לקראתך
וראך ושמח בלבו׃ ודברת אליו ושמת את־הדברים
בפיו ואנכי אהיה עם־פיך ועם־פיהו והוריתי אתכם את
אשר תעשון׃ ודבר־הוא לך אל־העם והיה הוא יהיה־
לך לפה ואתה תהיה־לו לאלהים׃ ואת־המטה הזה
תקח בידך אשר תעשה־בו את־האתת׃ פ
וילך משה וישב ׀ אל־יתר חתנו ויאמר לו אלכה נא
ואשובה אל־אחי אשר־במצרים ואראה העודם חיים ויאמר
יתרו למשה לך לשלום׃ ויאמר יהוה אל־משה במדין

ד׳ ב׳ מה זה קרי

לֵךְ שֻׁב מִצְרָיִם כִּי־מֵתוּ כָּל־הָאֲנָשִׁים הַמְבַקְשִׁים אֶת־נַפְשֶׁךָ׃ וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־אִשְׁתּוֹ וְאֶת־בָּנָיו וַיַּרְכִּבֵם עַל־הַחֲמֹר וַיָּשָׁב אַרְצָה מִצְרָיִם וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־מַטֵּה הָאֱלֹהִים בְּיָדוֹ׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּלֶכְתְּךָ לָשׁוּב מִצְרַיְמָה רְאֵה כָּל־הַמֹּפְתִים אֲשֶׁר־שַׂמְתִּי בְיָדֶךָ וַעֲשִׂיתָם לִפְנֵי פַרְעֹה וַאֲנִי אֲחַזֵּק אֶת־לִבּוֹ וְלֹא יְשַׁלַּח אֶת־הָעָם׃ וְאָמַרְתָּ אֶל־פַּרְעֹה כֹּה אָמַר יְהוָה בְּנִי בְכֹרִי יִשְׂרָאֵל׃ וָאֹמַר אֵלֶיךָ שַׁלַּח אֶת־בְּנִי וְיַעַבְדֵנִי וַתְּמָאֵן לְשַׁלְּחוֹ הִנֵּה אָנֹכִי הֹרֵג אֶת־בִּנְךָ בְּכֹרֶךָ׃ וַיְהִי בַדֶּרֶךְ בַּמָּלוֹן וַיִּפְגְּשֵׁהוּ יְהוָה וַיְבַקֵּשׁ הֲמִיתוֹ׃ וַתִּקַּח צִפֹּרָה צֹר וַתִּכְרֹת אֶת־עָרְלַת בְּנָהּ וַתַּגַּע לְרַגְלָיו וַתֹּאמֶר כִּי חֲתַן־דָּמִים אַתָּה לִי׃ וַיִּרֶף מִמֶּנּוּ אָז אָמְרָה חֲתַן דָּמִים לַמּוּלֹת׃ פ

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־אַהֲרֹן לֵךְ לִקְרַאת מֹשֶׁה הַמִּדְבָּרָה וַיֵּלֶךְ וַיִּפְגְּשֵׁהוּ בְּהַר הָאֱלֹהִים וַיִּשַּׁק־לוֹ׃ וַיַּגֵּד מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן אֵת כָּל־דִּבְרֵי יְהוָה אֲשֶׁר שְׁלָחוֹ וְאֵת כָּל־הָאֹתֹת אֲשֶׁר צִוָּהוּ׃ וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וַיַּאַסְפוּ אֶת־כָּל־זִקְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיְדַבֵּר אַהֲרֹן אֵת כָּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וַיַּעַשׂ הָאֹתֹת לְעֵינֵי הָעָם׃ וַיַּאֲמֵן הָעָם וַיִּשְׁמְעוּ כִּי־פָקַד יְהוָה אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְכִי רָאָה אֶת־עָנְיָם וַיִּקְּדוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ׃

ה וְאַחַר בָּאוּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וַיֹּאמְרוּ אֶל־פַּרְעֹה כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שַׁלַּח אֶת־עַמִּי וְיָחֹגּוּ לִי בַּמִּדְבָּר׃ וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה מִי יְהוָה אֲשֶׁר אֶשְׁמַע בְּקֹלוֹ לְשַׁלַּח אֶת־יִשְׂרָאֵל לֹא יָדַעְתִּי אֶת־יְהוָה וְגַם אֶת־יִשְׂרָאֵל לֹא אֲשַׁלֵּחַ׃ וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהֵי הָעִבְרִים נִקְרָא עָלֵינוּ נֵלֲכָה נָּא דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בַּמִּדְבָּר וְנִזְבְּחָה לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ פֶּן־יִפְגָּעֵנוּ בַּדֶּבֶר אוֹ בֶחָרֶב׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מֶלֶךְ מִצְרַיִם לָמָּה מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן תַּפְרִיעוּ אֶת־הָעָם מִמַּעֲשָׂיו לְכוּ לְסִבְלֹתֵיכֶם׃ וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה הֵן־רַבִּים עַתָּה עַם הָאָרֶץ וְהִשְׁבַּתֶּם אֹתָם מִסִּבְלֹתָם׃ וַיְצַו פַּרְעֹה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־הַנֹּגְשִׂים בָּעָם וְאֶת־שֹׁטְרָיו לֵאמֹר׃ לֹא תֹאסִפוּן לָתֵת תֶּבֶן לָעָם לִלְבֹּן הַלְּבֵנִים כִּתְמוֹל שִׁלְשֹׁם הֵם יֵלְכוּ וְקֹשְׁשׁוּ לָהֶם תֶּבֶן׃ וְאֶת־מַתְכֹּנֶת הַלְּבֵנִים אֲשֶׁר הֵם עֹשִׂים תְּמוֹל שִׁלְשֹׁם תָּשִׂימוּ עֲלֵיהֶם לֹא תִגְרְעוּ מִמֶּנּוּ כִּי־נִרְפִּים הֵם עַל־כֵּן הֵם צֹעֲקִים לֵאמֹר נֵלְכָה נִזְבְּחָה לֵאלֹהֵינוּ׃ תִּכְבַּד הָעֲבֹדָה עַל־הָאֲנָשִׁים וְיַעֲשׂוּ־בָהּ וְאַל־יִשְׁעוּ בְּדִבְרֵי־שָׁקֶר׃ וַיֵּצְאוּ נֹגְשֵׂי הָעָם וְשֹׁטְרָיו וַיֹּאמְרוּ אֶל־הָעָם לֵאמֹר כֹּה אָמַר פַּרְעֹה אֵינֶנִּי נֹתֵן לָכֶם תֶּבֶן׃ אַתֶּם לְכוּ קְחוּ לָכֶם תֶּבֶן מֵאֲשֶׁר תִּמְצָאוּ כִּי אֵין נִגְרָע מֵעֲבֹדַתְכֶם דָּבָר׃

וַיָּפֶץ הָעָם בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרָיִם לְקֹשֵׁשׁ קַשׁ לַתֶּבֶן׃ וְהַנֹּגְשִׂים אָצִים לֵאמֹר כַּלּוּ מַעֲשֵׂיכֶם דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ כַּאֲשֶׁר בִּהְיוֹת הַתֶּבֶן׃ וַיֻּכּוּ שֹׁטְרֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־שָׂמוּ עֲלֵהֶם נֹגְשֵׂי פַרְעֹה לֵאמֹר מַדּוּעַ לֹא כִלִּיתֶם חָקְכֶם לִלְבֹּן כִּתְמוֹל שִׁלְשֹׁם גַּם־תְּמוֹל גַּם־הַיּוֹם׃ וַיָּבֹאוּ שֹׁטְרֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּצְעֲקוּ אֶל־פַּרְעֹה לֵאמֹר לָמָּה תַעֲשֶׂה כֹה לַעֲבָדֶיךָ׃ תֶּבֶן אֵין נִתָּן לַעֲבָדֶיךָ וּלְבֵנִים אֹמְרִים לָנוּ עֲשׂוּ וְהִנֵּה עֲבָדֶיךָ מֻכִּים וְחָטָאת עַמֶּךָ׃ וַיֹּאמֶר נִרְפִּים אַתֶּם נִרְפִּים עַל־כֵּן אַתֶּם אֹמְרִים נֵלְכָה נִזְבְּחָה לַיהוָה׃ וְעַתָּה לְכוּ עִבְדוּ וְתֶבֶן לֹא־יִנָּתֵן לָכֶם וְתֹכֶן לְבֵנִים תִּתֵּנוּ׃ וַיִּרְאוּ שֹׁטְרֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֹתָם בְּרָע לֵאמֹר לֹא־תִגְרְעוּ מִלִּבְנֵיכֶם דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ׃ וַיִּפְגְּעוּ אֶת־מֹשֶׁה וְאֶת־אַהֲרֹן נִצָּבִים לִקְרָאתָם בְּצֵאתָם מֵאֵת פַּרְעֹה׃ וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם יֵרֶא יְהוָה עֲלֵיכֶם וְיִשְׁפֹּט אֲשֶׁר הִבְאַשְׁתֶּם אֶת־רֵיחֵנוּ בְּעֵינֵי פַרְעֹה וּבְעֵינֵי עֲבָדָיו לָתֶת־חֶרֶב בְּיָדָם לְהָרְגֵנוּ׃ וַיָּשָׁב מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה וַיֹּאמַר אֲדֹנָי לָמָה הֲרֵעֹתָה לָעָם הַזֶּה לָמָּה זֶּה שְׁלַחְתָּנִי׃ וּמֵאָז בָּאתִי אֶל־פַּרְעֹה לְדַבֵּר בִּשְׁמֶךָ הֵרַע לָעָם הַזֶּה וְהַצֵּל לֹא־הִצַּלְתָּ אֶת־עַמֶּךָ׃

ו וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עַתָּה תִרְאֶה אֲשֶׁר אֶעֱשֶׂה לְפַרְעֹה כִּי בְיָד חֲזָקָה יְשַׁלְּחֵם וּבְיָד חֲזָקָה יְגָרְשֵׁם מֵאַרְצוֹ׃

ס ס ס יד

וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל־מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי יְהוָה׃ וָאֵרָא אֶל־אַבְרָהָם אֶל־יִצְחָק וְאֶל־יַעֲקֹב בְּאֵל שַׁדָּי וּשְׁמִי יְהוָה לֹא נוֹדַעְתִּי לָהֶם׃ וְגַם הֲקִמֹתִי אֶת־בְּרִיתִי אִתָּם לָתֵת לָהֶם אֶת־אֶרֶץ כְּנָעַן אֵת אֶרֶץ מְגֻרֵיהֶם אֲשֶׁר־גָּרוּ בָהּ׃ וְגַם ׀ אֲנִי שָׁמַעְתִּי אֶת־נַאֲקַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר מִצְרַיִם מַעֲבִדִים אֹתָם וָאֶזְכֹּר אֶת־בְּרִיתִי׃ לָכֵן אֱמֹר לִבְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֲנִי יְהוָה וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מִתַּחַת סִבְלֹת מִצְרַיִם וְהִצַּלְתִּי אֶתְכֶם מֵעֲבֹדָתָם וְגָאַלְתִּי אֶתְכֶם בִּזְרוֹעַ נְטוּיָה וּבִשְׁפָטִים גְּדֹלִים׃ וְלָקַחְתִּי אֶתְכֶם לִי לְעָם וְהָיִיתִי לָכֶם לֵאלֹהִים וִידַעְתֶּם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הַמּוֹצִיא אֶתְכֶם מִתַּחַת סִבְלוֹת מִצְרָיִם׃ וְהֵבֵאתִי אֶתְכֶם אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָשָׂאתִי אֶת־יָדִי לָתֵת אֹתָהּ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב וְנָתַתִּי אֹתָהּ לָכֶם מוֹרָשָׁה אֲנִי יְהוָה׃ וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה כֵּן אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא שָׁמְעוּ אֶל־מֹשֶׁה מִקֹּצֶר רוּחַ וּמֵעֲבֹדָה קָשָׁה׃ פ

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ בֹּא דַבֵּר אֶל־פַּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרָיִם וִישַׁלַּח אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאַרְצוֹ׃ וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה לִפְנֵי

יהוה

יְהוָה לֵאמֹר הֵן בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לֹא־שָׁמְעוּ אֵלַי וְאֵיךְ יִשְׁמָעֵנִי
פַרְעֹה וַאֲנִי עֲרַל שְׂפָתָיִם׃ פ וַיְדַבֵּר יְהוָה
אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן וַיְצַוֵּם אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶל־פַּרְעֹה מֶלֶךְ
מִצְרָיִם לְהוֹצִיא אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ ס
אֵלֶּה רָאשֵׁי בֵית־אֲבֹתָם בְּנֵי רְאוּבֵן בְּכֹר יִשְׂרָאֵל חֲנוֹךְ
טו וּפַלּוּא חֶצְרֹן וְכַרְמִי אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת רְאוּבֵן׃ וּבְנֵי שִׁמְעוֹן
יְמוּאֵל וְיָמִין וְאֹהַד וְיָכִין וְצֹחַר וְשָׁאוּל בֶּן־הַכְּנַעֲנִית אֵלֶּה
מִשְׁפְּחֹת שִׁמְעוֹן׃ וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי־לֵוִי לְתֹלְדֹתָם גֵּרְשׁוֹן
וּקְהָת וּמְרָרִי וּשְׁנֵי חַיֵּי לֵוִי שֶׁבַע וּשְׁלֹשִׁים וּמְאַת שָׁנָה׃ בְּנֵי
גֵרְשׁוֹן לִבְנִי וְשִׁמְעִי לְמִשְׁפְּחֹתָם׃ וּבְנֵי קְהָת עַמְרָם וְיִצְהָר
וְחֶבְרוֹן וְעֻזִּיאֵל וּשְׁנֵי חַיֵּי קְהָת שָׁלֹשׁ וּשְׁלֹשִׁים וּמְאַת שָׁנָה׃
וּבְנֵי מְרָרִי מַחְלִי וּמוּשִׁי אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת הַלֵּוִי לְתֹלְדֹתָם׃
כ וַיִּקַּח עַמְרָם אֶת־יוֹכֶבֶד דֹּדָתוֹ לוֹ לְאִשָּׁה וַתֵּלֶד לוֹ אֶת־אַהֲרֹן
וְאֶת־מֹשֶׁה וּשְׁנֵי חַיֵּי עַמְרָם שֶׁבַע וּשְׁלֹשִׁים וּמְאַת שָׁנָה׃
וּבְנֵי יִצְהָר קֹרַח וָנֶפֶג וְזִכְרִי׃ וּבְנֵי עֻזִּיאֵל מִישָׁאֵל וְאֶלְצָפָן
וְסִתְרִי׃ וַיִּקַּח אַהֲרֹן אֶת־אֱלִישֶׁבַע בַּת־עַמִּינָדָב אֲחוֹת
נַחְשׁוֹן לוֹ לְאִשָּׁה וַתֵּלֶד לוֹ אֶת־נָדָב וְאֶת־אֲבִיהוּא אֶת־
אֶלְעָזָר וְאֶת־אִיתָמָר׃ וּבְנֵי קֹרַח אַסִּיר וְאֶלְקָנָה וַאֲבִיאָסָף
כה אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת הַקָּרְחִי׃ וְאֶלְעָזָר בֶּן־אַהֲרֹן לָקַח־לוֹ מִבְּנוֹת
פּוּטִיאֵל לוֹ לְאִשָּׁה וַתֵּלֶד לוֹ אֶת־פִּינְחָס אֵלֶּה רָאשֵׁי אֲבוֹת
הַלְוִיִּם לְמִשְׁפְּחֹתָם׃ הוּא אַהֲרֹן וּמֹשֶׁה אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה
לָהֶם הוֹצִיאוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַל־צִבְאֹתָם׃
הֵם הַמְדַבְּרִים אֶל־פַּרְעֹה מֶלֶךְ־מִצְרַיִם לְהוֹצִיא אֶת־בְּנֵי־
יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם הוּא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן׃ וַיְהִי בְּיוֹם דִּבֶּר
יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ ס וַיְדַבֵּר יְהוָה
אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר אֲנִי יְהוָה דַּבֵּר אֶל־פַּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרַיִם אֵת
ל כָּל־אֲשֶׁר אֲנִי דֹּבֵר אֵלֶיךָ׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לִפְנֵי יְהוָה הֵן
אֲנִי עֲרַל שְׂפָתַיִם וְאֵיךְ יִשְׁמַע אֵלַי פַּרְעֹה׃ פ
ז וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה רְאֵה נְתַתִּיךָ אֱלֹהִים לְפַרְעֹה
וְאַהֲרֹן אָחִיךָ יִהְיֶה נְבִיאֶךָ׃ אַתָּה תְדַבֵּר אֵת כָּל־אֲשֶׁר
אֲצַוֶּךָּ וְאַהֲרֹן אָחִיךָ יְדַבֵּר אֶל־פַּרְעֹה וְשִׁלַּח אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
מֵאַרְצוֹ׃ וַאֲנִי אַקְשֶׁה אֶת־לֵב פַּרְעֹה וְהִרְבֵּיתִי אֶת־אֹתֹתַי
וְאֶת־מוֹפְתַי בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ וְלֹא־יִשְׁמַע אֲלֵכֶם פַּרְעֹה
וְנָתַתִּי אֶת־יָדִי בְּמִצְרָיִם וְהוֹצֵאתִי אֶת־צִבְאֹתַי אֶת־עַמִּי בְנֵי־
ה יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בִּשְׁפָטִים גְּדֹלִים׃ וְיָדְעוּ מִצְרַיִם כִּי־
אֲנִי יְהוָה בִּנְטֹתִי אֶת־יָדִי עַל־מִצְרָיִם וְהוֹצֵאתִי אֶת־בְּנֵי־
יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם׃ וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתָם

כֵּן עָשׂוּ׃ וּמֹשֶׁה בֶּן־שְׁמֹנִים שָׁנָה וְאַהֲרֹן בֶּן־שָׁלֹשׁ וּשְׁמֹנִים
שָׁנָה בְּדַבְּרָם אֶל־פַּרְעֹה׃ פ וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר׃ כִּי יְדַבֵּר אֲלֵכֶם פַּרְעֹה לֵאמֹר
תְּנוּ לָכֶם מוֹפֵת וְאָמַרְתָּ אֶל־אַהֲרֹן קַח אֶת־מַטְּךָ וְהַשְׁלֵךְ
לִפְנֵי־פַרְעֹה יְהִי לְתַנִּין׃ וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל־פַּרְעֹה
וַיַּעֲשׂוּ כֵן כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה וַיַּשְׁלֵךְ אַהֲרֹן אֶת־מַטֵּהוּ לִפְנֵי
פַרְעֹה וְלִפְנֵי עֲבָדָיו וַיְהִי לְתַנִּין׃ וַיִּקְרָא גַּם־פַּרְעֹה לַחֲכָמִים
וְלַמְכַשְּׁפִים וַיַּעֲשׂוּ גַם־הֵם חַרְטֻמֵּי מִצְרַיִם בְּלַהֲטֵיהֶם כֵּן׃
וַיַּשְׁלִיכוּ אִישׁ מַטֵּהוּ וַיִּהְיוּ לְתַנִּינִם וַיִּבְלַע מַטֵּה־אַהֲרֹן אֶת־
מַטֹּתָם׃ וַיֶּחֱזַק לֵב פַּרְעֹה וְלֹא שָׁמַע אֲלֵהֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר
יְהוָה׃ ס וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה כָּבֵד לֵב פַּרְעֹה
טו מֵאֵן לְשַׁלַּח הָעָם׃ לֵךְ אֶל־פַּרְעֹה בַּבֹּקֶר הִנֵּה יֹצֵא הַמַּיְמָה
וְנִצַּבְתָּ לִקְרָאתוֹ עַל־שְׂפַת הַיְאֹר וְהַמַּטֶּה אֲשֶׁר־נֶהְפַּךְ לְנָחָשׁ
תִּקַּח בְּיָדֶךָ׃ וְאָמַרְתָּ אֵלָיו יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִים שְׁלָחַנִי
אֵלֶיךָ לֵאמֹר שַׁלַּח אֶת־עַמִּי וְיַעַבְדֻנִי בַּמִּדְבָּר וְהִנֵּה לֹא־
שָׁמַעְתָּ עַד־כֹּה׃ כֹּה אָמַר יְהוָה בְּזֹאת תֵּדַע כִּי אֲנִי יְהוָה
הִנֵּה אָנֹכִי מַכֶּה׀ בַּמַּטֶּה אֲשֶׁר־בְּיָדִי עַל־הַמַּיִם אֲשֶׁר בַּיְאֹר
וְנֶהֶפְכוּ לְדָם׃ וְהַדָּגָה אֲשֶׁר־בַּיְאֹר תָּמוּת וּבָאַשׁ הַיְאֹר
וְנִלְאוּ מִצְרַיִם לִשְׁתּוֹת מַיִם מִן־הַיְאֹר׃ ס וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אֱמֹר אֶל־אַהֲרֹן קַח מַטְּךָ וּנְטֵה־יָדְךָ עַל־מֵימֵי
מִצְרַיִם עַל־נַהֲרֹתָם׀ עַל־יְאֹרֵיהֶם וְעַל־אַגְמֵיהֶם וְעַל כָּל־
מִקְוֵה מֵימֵיהֶם וְיִהְיוּ־דָם וְהָיָה דָם בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם וּבָעֵצִים
כ וּבָאֲבָנִים׃ וַיַּעֲשׂוּ־כֵן מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן כַּאֲשֶׁר׀ צִוָּה יְהוָה וַיָּרֶם
בַּמַּטֶּה וַיַּךְ אֶת־הַמַּיִם אֲשֶׁר בַּיְאֹר לְעֵינֵי פַרְעֹה וּלְעֵינֵי עֲבָדָיו
וַיֵּהָפְכוּ כָּל־הַמַּיִם אֲשֶׁר־בַּיְאֹר לְדָם׃ וְהַדָּגָה אֲשֶׁר־בַּיְאֹר
מֵתָה וַיִּבְאַשׁ הַיְאֹר וְלֹא־יָכְלוּ מִצְרַיִם לִשְׁתּוֹת מַיִם מִן־הַיְאֹר
וַיְהִי הַדָּם בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרָיִם׃ וַיַּעֲשׂוּ־כֵן חַרְטֻמֵּי מִצְרַיִם
בְּלָטֵיהֶם וַיֶּחֱזַק לֵב־פַּרְעֹה וְלֹא־שָׁמַע אֲלֵהֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר
יְהוָה׃ וַיִּפֶן פַּרְעֹה וַיָּבֹא אֶל־בֵּיתוֹ וְלֹא־שָׁת לִבּוֹ גַּם־לָזֹאת׃
וַיַּחְפְּרוּ כָל־מִצְרַיִם סְבִיבֹת הַיְאֹר מַיִם לִשְׁתּוֹת כִּי לֹא יָכְלוּ
כה לִשְׁתֹּת מִמֵּימֵי הַיְאֹר׃ וַיִּמָּלֵא שִׁבְעַת יָמִים אַחֲרֵי הַכּוֹת־
יְהוָה אֶת־הַיְאֹר׃ פ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
בֹּא אֶל־פַּרְעֹה וְאָמַרְתָּ אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה שַׁלַּח אֶת־עַמִּי
וְיַעַבְדֻנִי׃ וְאִם־מָאֵן אַתָּה לְשַׁלֵּחַ הִנֵּה אָנֹכִי נֹגֵף אֶת־כָּל־
גְּבוּלְךָ בַּצְפַרְדְּעִים׃ וְשָׁרַץ הַיְאֹר צְפַרְדְּעִים וְעָלוּ וּבָאוּ
בְּבֵיתֶךָ וּבַחֲדַר מִשְׁכָּבְךָ וְעַל־מִטָּתֶךָ וּבְבֵית עֲבָדֶיךָ וּבְעַמֶּךָ

ובתנוריך ובמשארותיך׃ ובכה ובעמך ובכל־עבדיך יעלו
הצפרדעים׃

ח ויאמר יהוה אל־משה אמר אל־אהרן נטה את־ידך
במטך על־הנהרת על־היארים ועל־האגמים והעל את־
הצפרדעים על־ארץ מצרים׃ ויט אהרן את־ידו על מימי
מצרים ותעל הצפרדע ותכס את־ארץ מצרים׃ ויעשו־
כן החרטמים בלטיהם ויעלו את־הצפרדעים על־ארץ
מצרים׃ ויקרא פרעה למשה ולאהרן ויאמר העתירו
אל־יהוה ויסר הצפרדעים ממני ומעמי ואשלחה את־העם
ויזבחו ליהוה׃ ויאמר משה לפרעה התפאר עלי למתי ה
אעתיר לך ולעבדיך ולעמך להכרית הצפרדעים ממך
ומבתיך רק ביאר תשארנה׃ ויאמר למחר ויאמר כדברך
למען תדע כי־אין כיהוה אלהינו׃ וסרו הצפרדעים
ממך ומבתיך ומעבדיך ומעמך רק ביאר תשארנה׃
ויצא משה ואהרן מעם פרעה ויצעק משה אל־יהוה על־
דבר הצפרדעים אשר־שם לפרעה׃ ויעש יהוה כדבר
משה וימתו הצפרדעים מן־הבתים מן־החצרת ומן־השדת׃
ויצברו אתם חמרם חמרם ותבאש הארץ׃ וירא פרעה
כי היתה הרוחה והכבד את־לבו ולא שמע אלהם כאשר
דבר יהוה׃ ס ויאמר יהוה אל־משה אמר אל־
אהרן נטה את־מטך והך את־עפר הארץ והיה לכנם
בכל־ארץ מצרים׃ ויעשו־כן ויט אהרן את־ידו במטהו
ויך את־עפר הארץ ותהי הכנם באדם ובבהמה כל־עפר
הארץ היה כנים בכל־ארץ מצרים׃ ויעשו־כן החרטמים
בלטיהם להוציא את־הכנים ולא יכלו ותהי הכנם באדם
ובבהמה׃ ויאמרו החרטמם אל־פרעה אצבע אלהים טו
הוא ויחזק לב־פרעה ולא־שמע אלהם כאשר דבר יהוה׃
ס ויאמר יהוה אל־משה השכם בבקר והתיצב
לפני פרעה הנה יוצא המימה ואמרת אליו כה אמר יהוה
שלח עמי ויעבדני׃ כי אם־אינך משלח את־עמי הנני
משליח בך ובעבדיך ובעמך ובבתיך את־הערב ומלאו
בתי מצרים את־הערב וגם האדמה אשר־הם עליה׃
והפליתי ביום ההוא את־ארץ גשן אשר עמי עמד עליה
לבלתי היות־שם ערב למען תדע כי אני יהוה בקרב
הארץ׃ ושמתי פדת בין עמי ובין עמך למחר יהיה האת
הזה׃ ויעש יהוה כן ויבא ערב כבד ביתה פרעה ובית כ
עבדיו

עבדיו ובכל־ארץ מצרים תשחת הארץ מפני הערב׃ ויקרא
פרעה אל־משה ולאהרן ויאמר לכו זבחו לאלהיכם בארץ׃
ויאמר משה לא נכון לעשות כן כי תועבת מצרים נזבח
ליהוה אלהינו הן נזבח את־תועבת מצרים לעיניהם ולא
יסקלנו׃ דרך שלשת ימים נלך במדבר וזבחנו ליהוה
אלהינו כאשר יאמר אלינו׃ ויאמר פרעה אנכי אשלח
אתכם וזבחתם ליהוה אלהיכם במדבר רק הרחק לא־
תרחיקו ללכת העתירו בעדי׃ ויאמר משה הנה אנכי
יוצא מעמך והעתרתי אל־יהוה וסר הערב מפרעה מעבדיו
ומעמו מחר רק אל־יסף פרעה התל לבלתי שלח את־העם
לזבח ליהוה׃ ויצא משה מעם פרעה ויעתר אל־יהוה׃
ויעש יהוה כדבר משה ויסר הערב מפרעה מעבדיו
ומעמו לא נשאר אחד׃ ויכבד פרעה את־לבו גם בפעם
הזאת ולא שלח את־העם׃ פ

ט ויאמר יהוה אל־משה בא אל־פרעה ודברת אליו כה־
אמר יהוה אלהי העברים שלח את־עמי ויעבדני׃ כי
אם־מאן אתה לשלח ועודך מחזיק בם׃ הנה יד־יהוה
הויה במקנך אשר בשדה בסוסים בחמרים בגמלים בבקר
ובצאן דבר כבד מאד׃ והפלה יהוה בין מקנה ישראל
ובין מקנה מצרים ולא ימות מכל־לבני ישראל דבר׃
ה וישם יהוה מועד לאמר מחר יעשה יהוה הדבר הזה
בארץ׃ ויעש יהוה את־הדבר הזה ממחרת וימת כל
מקנה מצרים וממקנה בני־ישראל לא־מת אחד׃ וישלח
פרעה והנה לא־מת ממקנה ישראל עד־אחד ויכבד לב
פרעה ולא שלח את־העם׃ פ ויאמר יהוה
אל־משה ואל־אהרן קחו לכם מלא חפניכם פיח כבשן
וזרקו משה השמימה לעיני פרעה׃ והיה לאבק על כל־
ארץ מצרים והיה על־האדם ועל־הבהמה לשחין פרח
אבעבעת בכל־ארץ מצרים׃ ויקחו את־פיח הכבשן
ויעמדו לפני פרעה ויזרק אתו משה השמימה ויהי שחין
אבעבעת פרח באדם ובבהמה׃ ולא־יכלו החרטמים
לעמד לפני משה מפני השחין כי־היה השחין בחרטמם
ובכל־מצרים׃ ויחזק יהוה את־לב פרעה ולא שמע
אלהם כאשר דבר יהוה אל־משה׃ ס ויאמר
יהוה אל־משה השכם בבקר והתיצב לפני פרעה ואמרת
אליו כה־אמר יהוה אלהי העברים שלח את־עמי ויעבדני׃
כי בפעם הזאת אני שלח את־כל־מגפתי אל־לבך ובעבדיך
ובעמך

וּבְעַמֶּךָ בַּעֲבוּר תֵּדַע כִּי אֵין כָּמֹנִי בְּכָל־הָאָרֶץ׃ כִּי עַתָּה
שָׁלַחְתִּי אֶת־יָדִי וָאַךְ אוֹתְךָ וְאֶת־עַמְּךָ בַּדָּבֶר וַתִּכָּחֵד מִן־
הָאָרֶץ׃ וְאוּלָם בַּעֲבוּר זֹאת הֶעֱמַדְתִּיךָ בַּעֲבוּר הַרְאֹתְךָ
אֶת־כֹּחִי וּלְמַעַן סַפֵּר שְׁמִי בְּכָל־הָאָרֶץ׃ עוֹדְךָ מִסְתּוֹלֵל
בְּעַמִּי לְבִלְתִּי שַׁלְּחָם׃ הִנְנִי מַמְטִיר כָּעֵת מָחָר בָּרָד כָּבֵד
מְאֹד אֲשֶׁר לֹא־הָיָה כָמֹהוּ בְּמִצְרַיִם לְמִן־הַיּוֹם הִוָּסְדָה וְעַד־
עָתָּה׃ וְעַתָּה שְׁלַח הָעֵז אֶת־מִקְנְךָ וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר לְךָ
בַּשָּׂדֶה כָּל־הָאָדָם וְהַבְּהֵמָה אֲשֶׁר־יִמָּצֵא בַשָּׂדֶה וְלֹא יֵאָסֵף
הַבַּיְתָה וְיָרַד עֲלֵהֶם הַבָּרָד וָמֵתוּ׃ הַיָּרֵא אֶת־דְּבַר יְהוָה
מֵעַבְדֵי פַּרְעֹה הֵנִיס אֶת־עֲבָדָיו וְאֶת־מִקְנֵהוּ אֶל־הַבָּתִּים׃
וַאֲשֶׁר לֹא־שָׂם לִבּוֹ אֶל־דְּבַר יְהוָה וַיַּעֲזֹב אֶת־עֲבָדָיו וְאֶת־
מִקְנֵהוּ בַּשָּׂדֶה׃ פ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
נְטֵה אֶת־יָדְךָ עַל־הַשָּׁמַיִם וִיהִי בָרָד בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרָיִם עַל־
הָאָדָם וְעַל־הַבְּהֵמָה וְעַל כָּל־עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם׃
וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת־מַטֵּהוּ עַל־הַשָּׁמַיִם וַיהוָה נָתַן קֹלֹת וּבָרָד
וַתִּהֲלַךְ־אֵשׁ אָרְצָה וַיַּמְטֵר יְהוָה בָּרָד עַל־אֶרֶץ מִצְרָיִם׃
וַיְהִי בָרָד וְאֵשׁ מִתְלַקַּחַת בְּתוֹךְ הַבָּרָד כָּבֵד מְאֹד אֲשֶׁר לֹא־
הָיָה כָמֹהוּ בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם מֵאָז הָיְתָה לְגוֹי׃ וַיַּךְ הַבָּרָד
בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם אֵת כָּל־אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה מֵאָדָם וְעַד־בְּהֵמָה
וְאֵת כָּל־עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה הִכָּה הַבָּרָד וְאֶת־כָּל־עֵץ הַשָּׂדֶה
שִׁבֵּר׃ רַק בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן אֲשֶׁר־שָׁם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא הָיָה בָּרָד׃
וַיִּשְׁלַח פַּרְעֹה וַיִּקְרָא לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם חָטָאתִי
הַפָּעַם יְהוָה הַצַּדִּיק וַאֲנִי וְעַמִּי הָרְשָׁעִים׃ הַעְתִּירוּ אֶל־
יְהוָה וְרַב מִהְיֹת קֹלֹת אֱלֹהִים וּבָרָד וַאֲשַׁלְּחָה אֶתְכֶם וְלֹא
תֹסִפוּן לַעֲמֹד׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו מֹשֶׁה כְּצֵאתִי אֶת־הָעִיר אֶפְרֹשׂ
אֶת־כַּפַּי אֶל־יְהוָה הַקֹּלוֹת יֶחְדָּלוּן וְהַבָּרָד לֹא יִהְיֶה־עוֹד
לְמַעַן תֵּדַע כִּי לַיהוָה הָאָרֶץ׃ וְאַתָּה וַעֲבָדֶיךָ יָדַעְתִּי כִּי
טֶרֶם תִּירְאוּן מִפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהִים׃ וְהַפִּשְׁתָּה וְהַשְּׂעֹרָה
נֻכָּתָה כִּי הַשְּׂעֹרָה אָבִיב וְהַפִּשְׁתָּה גִּבְעֹל׃ וְהַחִטָּה
וְהַכֻּסֶּמֶת לֹא נֻכּוּ כִּי אֲפִילֹת הֵנָּה׃ וַיֵּצֵא מֹשֶׁה מֵעִם
פַּרְעֹה אֶת־הָעִיר וַיִּפְרֹשׂ כַּפָּיו אֶל־יְהוָה וַיַּחְדְּלוּ הַקֹּלוֹת
וְהַבָּרָד וּמָטָר לֹא־נִתַּךְ אָרְצָה׃ וַיַּרְא פַּרְעֹה כִּי־חָדַל הַמָּטָר
וְהַבָּרָד וְהַקֹּלֹת וַיֹּסֶף לַחֲטֹא וַיַּכְבֵּד לִבּוֹ הוּא וַעֲבָדָיו׃
וַיֶּחֱזַק לֵב פַּרְעֹה וְלֹא שִׁלַּח אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר
יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה׃

פ פ פ טו

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בֹּא אֶל־פַּרְעֹה כִּי־אֲנִי הִכְבַּדְתִּי י

אֶת־לִבּוֹ וְאֶת־לֵב עֲבָדָיו לְמַעַן שִׁתִי אֹתֹתַי אֵלֶּה בְּקִרְבּוֹ׃
וּלְמַעַן תְּסַפֵּר בְּאָזְנֵי בִנְךָ וּבֶן־בִּנְךָ אֵת אֲשֶׁר הִתְעַלַּלְתִּי
בְּמִצְרַיִם וְאֶת־אֹתֹתַי אֲשֶׁר־שַׂמְתִּי בָם וִידַעְתֶּם כִּי־אֲנִי יְהוָה׃
וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל־פַּרְעֹה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו כֹּה־אָמַר יְהוָה
אֱלֹהֵי הָעִבְרִים עַד־מָתַי מֵאַנְתָּ לֵעָנֹת מִפָּנָי שַׁלַּח עַמִּי
וְיַעַבְדֻנִי׃ כִּי אִם־מָאֵן אַתָּה לְשַׁלֵּחַ אֶת־עַמִּי הִנְנִי מֵבִיא
מָחָר אַרְבֶּה בִּגְבֻלֶךָ׃ וְכִסָּה אֶת־עֵין הָאָרֶץ וְלֹא יוּכַל לִרְאֹת
אֶת־הָאָרֶץ וְאָכַל ׀ אֶת־יֶתֶר הַפְּלֵטָה הַנִּשְׁאֶרֶת לָכֶם מִן־הַבָּרָד
וְאָכַל אֶת־כָּל־הָעֵץ הַצֹּמֵחַ לָכֶם מִן־הַשָּׂדֶה׃ וּמָלְאוּ בָתֶּיךָ
וּבָתֵּי כָל־עֲבָדֶיךָ וּבָתֵּי כָל־מִצְרַיִם אֲשֶׁר לֹא־רָאוּ אֲבֹתֶיךָ
וַאֲבוֹת אֲבֹתֶיךָ מִיּוֹם הֱיוֹתָם עַל־הָאֲדָמָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה
וַיִּפֶן וַיֵּצֵא מֵעִם פַּרְעֹה׃ וַיֹּאמְרוּ עַבְדֵי פַרְעֹה אֵלָיו עַד־
מָתַי יִהְיֶה זֶה לָנוּ לְמוֹקֵשׁ שַׁלַּח אֶת־הָאֲנָשִׁים וְיַעַבְדוּ אֶת־
יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם הֲטֶרֶם תֵּדַע כִּי אָבְדָה מִצְרָיִם׃ וַיּוּשַׁב
אֶת־מֹשֶׁה וְאֶת־אַהֲרֹן אֶל־פַּרְעֹה וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם לְכוּ עִבְדוּ
אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מִי וָמִי הַהֹלְכִים׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בִּנְעָרֵינוּ
וּבִזְקֵנֵינוּ נֵלֵךְ בְּבָנֵינוּ וּבִבְנוֹתֵנוּ בְּצֹאנֵנוּ וּבִבְקָרֵנוּ נֵלֵךְ כִּי חַג־
יְהוָה לָנוּ׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יְהִי כֵן יְהוָה עִמָּכֶם כַּאֲשֶׁר
אֲשַׁלַּח אֶתְכֶם וְאֶת־טַפְּכֶם רְאוּ כִּי רָעָה נֶגֶד פְּנֵיכֶם׃ לֹא
כֵן לְכוּ־נָא הַגְּבָרִים וְעִבְדוּ אֶת־יְהוָה כִּי אֹתָהּ אַתֶּם מְבַקְשִׁים
וַיְגָרֶשׁ אֹתָם מֵאֵת פְּנֵי פַרְעֹה׃ ס וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל־מֹשֶׁה נְטֵה יָדְךָ עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם בָּאַרְבֶּה וְיַעַל עַל־אֶרֶץ
מִצְרָיִם וְיֹאכַל אֶת־כָּל־עֵשֶׂב הָאָרֶץ אֵת כָּל־אֲשֶׁר הִשְׁאִיר
הַבָּרָד׃ וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת־מַטֵּהוּ עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיהוָה נִהַג
רוּחַ־קָדִים בָּאָרֶץ כָּל־הַיּוֹם הַהוּא וְכָל־הַלָּיְלָה הַבֹּקֶר הָיָה
וְרוּחַ הַקָּדִים נָשָׂא אֶת־הָאַרְבֶּה׃ וַיַּעַל הָאַרְבֶּה עַל כָּל־
אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיָּנַח בְּכֹל גְּבוּל מִצְרָיִם כָּבֵד מְאֹד לְפָנָיו לֹא־
הָיָה כֵן אַרְבֶּה כָּמֹהוּ וְאַחֲרָיו לֹא יִהְיֶה־כֵּן׃ וַיְכַס אֶת־עֵין
כָּל־הָאָרֶץ וַתֶּחְשַׁךְ הָאָרֶץ וַיֹּאכַל אֶת־כָּל־עֵשֶׂב הָאָרֶץ וְאֵת
כָּל־פְּרִי הָעֵץ אֲשֶׁר הוֹתִיר הַבָּרָד וְלֹא־נוֹתַר כָּל־יֶרֶק בָּעֵץ
וּבְעֵשֶׂב הַשָּׂדֶה בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרָיִם׃ וַיְמַהֵר פַּרְעֹה לִקְרֹא
לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן וַיֹּאמֶר חָטָאתִי לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְלָכֶם׃ וְעַתָּה
שָׂא נָא חַטָּאתִי אַךְ הַפַּעַם וְהַעְתִּירוּ לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְיָסֵר
מֵעָלַי רַק אֶת־הַמָּוֶת הַזֶּה׃ וַיֵּצֵא מֵעִם פַּרְעֹה וַיֶּעְתַּר אֶל־
יְהוָה׃ וַיַּהֲפֹךְ יְהוָה רוּחַ־יָם חָזָק מְאֹד וַיִּשָּׂא אֶת־הָאַרְבֶּה
וַיִּתְקָעֵהוּ יָמָּה סּוּף לֹא נִשְׁאַר אַרְבֶּה אֶחָד בְּכֹל גְּבוּל
מִצְרָיִם׃ וַיְחַזֵּק יְהוָה אֶת־לֵב פַּרְעֹה וְלֹא שִׁלַּח אֶת־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל

יִשְׂרָאֵל׃ פ וַיֹּאמֶר יְהוָֹה אֶל־מֹשֶׁה נְטֵה
יָדְךָ עַל־הַשָּׁמַיִם וִיהִי חֹשֶׁךְ עַל־אֶרֶץ מִצְרָיִם וְיָמֵשׁ חֹשֶׁךְ׃
וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת־יָדוֹ עַל־הַשָּׁמָיִם וַיְהִי חֹשֶׁךְ־אֲפֵלָה בְּכָל־אֶרֶץ
מִצְרַיִם שְׁלֹשֶׁת יָמִים׃ לֹא־רָאוּ אִישׁ אֶת־אָחִיו וְלֹא־קָמוּ
אִישׁ מִתַּחְתָּיו שְׁלֹשֶׁת יָמִים וּלְכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָיָה אוֹר
בְּמוֹשְׁבֹתָם׃ וַיִּקְרָא פַרְעֹה אֶל־מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר לְכוּ עִבְדוּ
אֶת־יְהוָֹה רַק צֹאנְכֶם וּבְקַרְכֶם יֻצָּג גַּם־טַפְּכֶם יֵלֵךְ עִמָּכֶם׃
[כה] וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה גַּם־אַתָּה תִּתֵּן בְּיָדֵנוּ זְבָחִים וְעֹלֹת וְעָשִׂינוּ
לַיהוָֹה אֱלֹהֵינוּ׃ וְגַם־מִקְנֵנוּ יֵלֵךְ עִמָּנוּ לֹא תִשָּׁאֵר פַּרְסָה
כִּי מִמֶּנּוּ נִקַּח לַעֲבֹד אֶת־יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ וַאֲנַחְנוּ לֹא־נֵדַע
מַה־נַּעֲבֹד אֶת־יְהוָֹה עַד־בֹּאֵנוּ שָׁמָּה׃ וַיְחַזֵּק יְהוָֹה אֶת־
לֵב פַּרְעֹה וְלֹא אָבָה לְשַׁלְּחָם׃ וַיֹּאמֶר־לוֹ פַרְעֹה לֵךְ
מֵעָלָי הִשָּׁמֶר לְךָ אַל־תֹּסֶף רְאוֹת פָּנַי כִּי בְּיוֹם רְאֹתְךָ פָנַי
תָּמוּת׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה כֵּן דִּבַּרְתָּ לֹא־אֹסִף עוֹד רְאוֹת
פָּנֶיךָ׃ פ

[יא] וַיֹּאמֶר יְהוָֹה אֶל־מֹשֶׁה עוֹד נֶגַע אֶחָד אָבִיא עַל־פַּרְעֹה
וְעַל־מִצְרַיִם אַחֲרֵי־כֵן יְשַׁלַּח אֶתְכֶם מִזֶּה כְּשַׁלְּחוֹ כָּלָה גָּרֵשׁ
יְגָרֵשׁ אֶתְכֶם מִזֶּה׃ דַּבֶּר־נָא בְּאָזְנֵי הָעָם וְיִשְׁאֲלוּ אִישׁ ׀
מֵאֵת רֵעֵהוּ וְאִשָּׁה מֵאֵת רְעוּתָהּ כְּלֵי־כֶסֶף וּכְלֵי זָהָב׃ וַיִּתֵּן
יְהוָֹה אֶת־חֵן הָעָם בְּעֵינֵי מִצְרָיִם גַּם ׀ הָאִישׁ מֹשֶׁה גָּדוֹל
מְאֹד בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּעֵינֵי עַבְדֵי־פַרְעֹה וּבְעֵינֵי הָעָם׃
ס וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה כֹּה אָמַר יְהוָֹה כַּחֲצֹת הַלַּיְלָה
אֲנִי יוֹצֵא בְּתוֹךְ מִצְרָיִם׃ וּמֵת כָּל־בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם [ה]
מִבְּכוֹר פַּרְעֹה הַיֹּשֵׁב עַל־כִּסְאוֹ עַד בְּכוֹר הַשִּׁפְחָה אֲשֶׁר אַחַר
הָרֵחָיִם וְכֹל בְּכוֹר בְּהֵמָה׃ וְהָיְתָה צְעָקָה גְדֹלָה בְּכָל־
אֶרֶץ מִצְרָיִם אֲשֶׁר כָּמֹהוּ לֹא נִהְיָתָה וְכָמֹהוּ לֹא תֹסִף׃
וּלְכֹל ׀ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא יֶחֱרַץ־כֶּלֶב לְשֹׁנוֹ לְמֵאִישׁ וְעַד־בְּהֵמָה
לְמַעַן תֵּדְעוּן אֲשֶׁר יַפְלֶה יְהוָֹה בֵּין מִצְרַיִם וּבֵין יִשְׂרָאֵל׃
וְיָרְדוּ כָל־עֲבָדֶיךָ אֵלֶּה אֵלַי וְהִשְׁתַּחֲווּ־לִי לֵאמֹר צֵא אַתָּה
וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר־בְּרַגְלֶיךָ וְאַחֲרֵי־כֵן אֵצֵא וַיֵּצֵא מֵעִם־פַּרְעֹה
בָּחֳרִי־אָף׃ ס וַיֹּאמֶר יְהוָֹה אֶל־מֹשֶׁה לֹא־
יִשְׁמַע אֲלֵיכֶם פַּרְעֹה לְמַעַן רְבוֹת מוֹפְתַי בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם׃
[י] וּמֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עָשׂוּ אֶת־כָּל־הַמֹּפְתִים הָאֵלֶּה לִפְנֵי פַרְעֹה
וַיְחַזֵּק יְהוָֹה אֶת־לֵב פַּרְעֹה וְלֹא־שִׁלַּח אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
מֵאַרְצוֹ׃ ס

[יב] וַיֹּאמֶר יְהוָֹה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵאמֹר׃
הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לָכֶם רֹאשׁ חֳדָשִׁים רִאשׁוֹן הוּא לָכֶם לְחָדְשֵׁי
השנה

הַשָּׁנָה׃ דַּבְּרוּ אֶל־כָּל־עֲדַת יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר בֶּעָשֹׂר לַחֹדֶשׁ
הַזֶּה וְיִקְחוּ לָהֶם אִישׁ שֶׂה לְבֵית־אָבֹת שֶׂה לַבָּיִת׃ וְאִם־
יִמְעַט הַבַּיִת מִהְיוֹת מִשֶּׂה וְלָקַח הוּא וּשְׁכֵנוֹ הַקָּרֹב אֶל־בֵּיתוֹ
[ה] בְּמִכְסַת נְפָשֹׁת אִישׁ לְפִי אָכְלוֹ תָּכֹסּוּ עַל־הַשֶּׂה׃ שֶׂה
תָמִים זָכָר בֶּן־שָׁנָה יִהְיֶה לָכֶם מִן־הַכְּבָשִׂים וּמִן־הָעִזִּים
תִּקָּחוּ׃ וְהָיָה לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת עַד אַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם
לַחֹדֶשׁ הַזֶּה וְשָׁחֲטוּ אֹתוֹ כֹּל קְהַל עֲדַת־יִשְׂרָאֵל בֵּין
הָעַרְבָּיִם׃ וְלָקְחוּ מִן־הַדָּם וְנָתְנוּ עַל־שְׁתֵּי הַמְּזוּזֹת וְעַל־
הַמַּשְׁקוֹף עַל הַבָּתִּים אֲשֶׁר־יֹאכְלוּ אֹתוֹ בָּהֶם׃ וְאָכְלוּ
אֶת־הַבָּשָׂר בַּלַּיְלָה הַזֶּה צְלִי־אֵשׁ וּמַצּוֹת עַל־מְרֹרִים
יֹאכְלֻהוּ׃ אַל־תֹּאכְלוּ מִמֶּנּוּ נָא וּבָשֵׁל מְבֻשָּׁל בַּמָּיִם כִּי
[י] אִם־צְלִי־אֵשׁ רֹאשׁוֹ עַל־כְּרָעָיו וְעַל־קִרְבּוֹ׃ וְלֹא־תוֹתִירוּ
מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֶר וְהַנֹּתָר מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֶר בָּאֵשׁ תִּשְׂרֹפוּ׃ וְכָכָה
תֹּאכְלוּ אֹתוֹ מָתְנֵיכֶם חֲגֻרִים נַעֲלֵיכֶם בְּרַגְלֵיכֶם וּמַקֶּלְכֶם
בְּיֶדְכֶם וַאֲכַלְתֶּם אֹתוֹ בְּחִפָּזוֹן פֶּסַח הוּא לַיהוָֹה׃ וְעָבַרְתִּי
בְאֶרֶץ־מִצְרַיִם בַּלַּיְלָה הַזֶּה וְהִכֵּיתִי כָל־בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
מֵאָדָם וְעַד־בְּהֵמָה וּבְכָל־אֱלֹהֵי מִצְרַיִם אֶעֱשֶׂה שְׁפָטִים אֲנִי
יְהוָֹה׃ וְהָיָה הַדָּם לָכֶם לְאֹת עַל הַבָּתִּים אֲשֶׁר אַתֶּם
שָׁם וְרָאִיתִי אֶת־הַדָּם וּפָסַחְתִּי עֲלֵכֶם וְלֹא־יִהְיֶה בָכֶם נֶגֶף
לְמַשְׁחִית בְּהַכֹּתִי בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ וְהָיָה הַיּוֹם הַזֶּה לָכֶם
לְזִכָּרוֹן וְחַגֹּתֶם אֹתוֹ חַג לַיהוָֹה לְדֹרֹתֵיכֶם חֻקַּת עוֹלָם
[טו] תְּחָגֻּהוּ׃ שִׁבְעַת יָמִים מַצּוֹת תֹּאכֵלוּ אַךְ בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן
תַּשְׁבִּיתוּ שְּׂאֹר מִבָּתֵּיכֶם כִּי ׀ כָּל־אֹכֵל חָמֵץ וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ
הַהִוא מִיִּשְׂרָאֵל מִיּוֹם הָרִאשֹׁן עַד־יוֹם הַשְּׁבִעִי׃ וּבַיּוֹם
הָרִאשׁוֹן מִקְרָא־קֹדֶשׁ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם
כָּל־מְלָאכָה לֹא־יֵעָשֶׂה בָהֶם אַךְ אֲשֶׁר יֵאָכֵל לְכָל־נֶפֶשׁ הוּא
לְבַדּוֹ יֵעָשֶׂה לָכֶם׃ וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־הַמַּצּוֹת כִּי בְּעֶצֶם הַיּוֹם
הַזֶּה הוֹצֵאתִי אֶת־צִבְאוֹתֵיכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־
הַיּוֹם הַזֶּה לְדֹרֹתֵיכֶם חֻקַּת עוֹלָם׃ בָּרִאשֹׁן בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר
יוֹם לַחֹדֶשׁ בָּעֶרֶב תֹּאכְלוּ מַצֹּת עַד יוֹם הָאֶחָד וְעֶשְׂרִים
לַחֹדֶשׁ בָּעָרֶב׃ שִׁבְעַת יָמִים שְׂאֹר לֹא יִמָּצֵא בְּבָתֵּיכֶם
כִּי ׀ כָּל־אֹכֵל מַחְמֶצֶת וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מֵעֲדַת יִשְׂרָאֵל
[כ] בַּגֵּר וּבְאֶזְרַח הָאָרֶץ׃ כָּל־מַחְמֶצֶת לֹא תֹאכֵלוּ בְּכֹל
מוֹשְׁבֹתֵיכֶם תֹּאכְלוּ מַצּוֹת׃ פ וַיִּקְרָא מֹשֶׁה
לְכָל־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מִשְׁכוּ וּקְחוּ לָכֶם צֹאן
לְמִשְׁפְּחֹתֵיכֶם וְשַׁחֲטוּ הַפָּסַח׃ וּלְקַחְתֶּם אֲגֻדַּת אֵזוֹב
וּטְבַלְתֶּם בַּדָּם אֲשֶׁר־בַּסַּף וְהִגַּעְתֶּם אֶל־הַמַּשְׁקוֹף וְאֶל־שְׁתֵּי
המזוזות

הַמְּזוּזֹת מִן־הַדָּם אֲשֶׁר בַּסָּף וְאַתֶּם לֹא תֵצְאוּ אִישׁ מִפֶּתַח־בֵּיתוֹ עַד־בֹּקֶר: וְעָבַר יְהוָה לִנְגֹּף אֶת־מִצְרַיִם וְרָאָה אֶת־הַדָּם עַל־הַמַּשְׁקוֹף וְעַל שְׁתֵּי הַמְּזוּזֹת וּפָסַח יְהוָה עַל־הַפֶּתַח וְלֹא יִתֵּן הַמַּשְׁחִית לָבֹא אֶל־בָּתֵּיכֶם לִנְגֹּף: וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה לְחָק־לְךָ וּלְבָנֶיךָ עַד־עוֹלָם: וְהָיָה כִּי־תָבֹאוּ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יִתֵּן יְהוָה לָכֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֵּר וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־הָעֲבֹדָה הַזֹּאת: וְהָיָה כִּי־יֹאמְרוּ אֲלֵיכֶם בְּנֵיכֶם מָה הָעֲבֹדָה הַזֹּאת לָכֶם: וַאֲמַרְתֶּם זֶבַח־פֶּסַח הוּא לַיהוָה אֲשֶׁר פָּסַח עַל־בָּתֵּי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם בְּנָגְפּוֹ אֶת־מִצְרַיִם וְאֶת־בָּתֵּינוּ הִצִּיל וַיִּקֹּד הָעָם וַיִּשְׁתַּחֲווּ: וַיֵּלְכוּ וַיַּעֲשׂוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן כֵּן עָשׂוּ: ס

וַיְהִי ׀ בַּחֲצִי הַלַּיְלָה וַיהוָה הִכָּה כָל־בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבְּכֹר פַּרְעֹה הַיֹּשֵׁב עַל־כִּסְאוֹ עַד בְּכוֹר הַשְּׁבִי אֲשֶׁר בְּבֵית הַבּוֹר וְכֹל בְּכוֹר בְּהֵמָה: וַיָּקָם פַּרְעֹה לַיְלָה הוּא וְכָל־עֲבָדָיו וְכָל־מִצְרַיִם וַתְּהִי צְעָקָה גְדֹלָה בְּמִצְרָיִם כִּי־אֵין בַּיִת אֲשֶׁר אֵין־שָׁם מֵת: וַיִּקְרָא לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן לַיְלָה וַיֹּאמֶר קוּמוּ צְּאוּ מִתּוֹךְ עַמִּי גַּם־אַתֶּם גַּם־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּלְכוּ עִבְדוּ אֶת־יְהוָה כְּדַבֶּרְכֶם: גַּם־צֹאנְכֶם גַּם־בְּקַרְכֶם קְחוּ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתֶּם וָלֵכוּ וּבֵרַכְתֶּם גַּם־אֹתִי: וַתֶּחֱזַק מִצְרַיִם עַל־הָעָם לְמַהֵר לְשַׁלְּחָם מִן־הָאָרֶץ כִּי אָמְרוּ כֻּלָּנוּ מֵתִים: וַיִּשָּׂא הָעָם אֶת־בְּצֵקוֹ טֶרֶם יֶחְמָץ מִשְׁאֲרֹתָם צְרֻרֹת בְּשִׂמְלֹתָם עַל־שִׁכְמָם: וּבְנֵי־יִשְׂרָאֵל עָשׂוּ כִּדְבַר מֹשֶׁה וַיִּשְׁאֲלוּ מִמִּצְרַיִם כְּלֵי־כֶסֶף וּכְלֵי זָהָב וּשְׂמָלֹת: וַיהוָה נָתַן אֶת־חֵן הָעָם בְּעֵינֵי מִצְרַיִם וַיַּשְׁאִלוּם וַיְנַצְּלוּ אֶת־מִצְרָיִם: פ

וַיִּסְעוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵרַעְמְסֵס סֻכֹּתָה כְּשֵׁשׁ־מֵאוֹת אֶלֶף רַגְלִי הַגְּבָרִים לְבַד מִטָּף: וְגַם־עֵרֶב רַב עָלָה אִתָּם וְצֹאן וּבָקָר מִקְנֶה כָּבֵד מְאֹד: וַיֹּאפוּ אֶת־הַבָּצֵק אֲשֶׁר הוֹצִיאוּ מִמִּצְרַיִם עֻגֹת מַצּוֹת כִּי לֹא חָמֵץ כִּי־גֹרְשׁוּ מִמִּצְרַיִם וְלֹא יָכְלוּ לְהִתְמַהְמֵהַּ וְגַם־צֵדָה לֹא־עָשׂוּ לָהֶם: וּמוֹשַׁב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יָשְׁבוּ בְּמִצְרָיִם שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה: וַיְהִי מִקֵּץ שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה וַיְהִי בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה יָצְאוּ כָּל־צִבְאוֹת יְהוָה מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם: לֵיל שִׁמֻּרִים הוּא לַיהוָה לְהוֹצִיאָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם הוּא־הַלַּיְלָה הַזֶּה לַיהוָה שִׁמֻּרִים לְכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְדֹרֹתָם: פ

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן זֹאת חֻקַּת הַפָּסַח כָּל־בֶּן־נֵכָר לֹא־יֹאכַל בּוֹ: וְכָל־עֶבֶד אִישׁ מִקְנַת־כָּסֶף וּמַלְתָּה

אֹתוֹ אָז יֹאכַל בּוֹ: תּוֹשָׁב וְשָׂכִיר לֹא־יֹאכַל בּוֹ: בְּבַיִת אֶחָד יֵאָכֵל לֹא־תוֹצִיא מִן־הַבַּיִת מִן־הַבָּשָׂר חוּצָה וְעֶצֶם לֹא תִשְׁבְּרוּ־בוֹ: כָּל־עֲדַת יִשְׂרָאֵל יַעֲשׂוּ אֹתוֹ: וְכִי־יָגוּר אִתְּךָ גֵּר וְעָשָׂה פֶסַח לַיהוָה הִמּוֹל לוֹ כָל־זָכָר וְאָז יִקְרַב לַעֲשֹׂתוֹ וְהָיָה כְּאֶזְרַח הָאָרֶץ וְכָל־עָרֵל לֹא־יֹאכַל בּוֹ: תּוֹרָה אַחַת יִהְיֶה לָאֶזְרָח וְלַגֵּר הַגָּר בְּתוֹכְכֶם: וַיַּעֲשׂוּ כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה וְאֶת־אַהֲרֹן כֵּן עָשׂוּ: ס וַיְהִי בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה הוֹצִיא יְהוָה אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַל־צִבְאֹתָם: פ

יג וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: קַדֶּשׁ־לִי כָל־בְּכוֹר פֶּטֶר כָּל־רֶחֶם בִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל בָּאָדָם וּבַבְּהֵמָה לִי הוּא: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעָם זָכוֹר אֶת־הַיּוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר יְצָאתֶם מִמִּצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים כִּי בְּחֹזֶק יָד הוֹצִיא יְהוָה אֶתְכֶם מִזֶּה וְלֹא יֵאָכֵל חָמֵץ: הַיּוֹם אַתֶּם יֹצְאִים בְּחֹדֶשׁ הָאָבִיב: וְהָיָה כִי־יְבִיאֲךָ יְהוָה אֶל־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי וְהָאֱמֹרִי וְהַחִוִּי וְהַיְבוּסִי אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ לָתֶת לָךְ אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ וְעָבַדְתָּ אֶת־הָעֲבֹדָה הַזֹּאת בַּחֹדֶשׁ הַזֶּה: שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל מַצֹּת וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי חַג לַיהוָה: מַצּוֹת יֵאָכֵל אֵת שִׁבְעַת הַיָּמִים וְלֹא־יֵרָאֶה לְךָ חָמֵץ וְלֹא־יֵרָאֶה לְךָ שְׂאֹר בְּכָל־גְּבֻלֶךָ: וְהִגַּדְתָּ לְבִנְךָ בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר בַּעֲבוּר זֶה עָשָׂה יְהוָה לִי בְּצֵאתִי מִמִּצְרָיִם: וְהָיָה לְךָ לְאוֹת עַל־יָדְךָ וּלְזִכָּרוֹן בֵּין עֵינֶיךָ לְמַעַן תִּהְיֶה תּוֹרַת יְהוָה בְּפִיךָ כִּי בְּיָד חֲזָקָה הוֹצִאֲךָ יְהוָה מִמִּצְרָיִם: וְשָׁמַרְתָּ אֶת־הַחֻקָּה הַזֹּאת לְמוֹעֲדָהּ מִיָּמִים יָמִימָה: פ

וְהָיָה כִּי־יְבִאֲךָ יְהוָה אֶל־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְךָ וְלַאֲבֹתֶיךָ וּנְתָנָהּ לָךְ: וְהַעֲבַרְתָּ כָל־פֶּטֶר־רֶחֶם לַיהוָה וְכָל־פֶּטֶר ׀ שֶׁגֶר בְּהֵמָה אֲשֶׁר יִהְיֶה לְךָ הַזְּכָרִים לַיהוָה: וְכָל־פֶּטֶר חֲמֹר תִּפְדֶּה בְשֶׂה וְאִם־לֹא תִפְדֶּה וַעֲרַפְתּוֹ וְכֹל בְּכוֹר אָדָם בְּבָנֶיךָ תִּפְדֶּה: וְהָיָה כִּי־יִשְׁאָלְךָ בִנְךָ מָחָר לֵאמֹר מַה־זֹּאת וְאָמַרְתָּ אֵלָיו בְּחֹזֶק יָד הוֹצִיאָנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים: וַיְהִי כִּי־הִקְשָׁה פַרְעֹה לְשַׁלְּחֵנוּ וַיַּהֲרֹג יְהוָה כָּל־בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבְּכֹר אָדָם וְעַד־בְּכוֹר בְּהֵמָה עַל־כֵּן אֲנִי זֹבֵחַ לַיהוָה כָּל־פֶּטֶר רֶחֶם הַזְּכָרִים וְכָל־בְּכוֹר בָּנַי אֶפְדֶּה: וְהָיָה לְאוֹת עַל־יָדְכָה וּלְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ כִּי בְּחֹזֶק יָד הוֹצִיאָנוּ יְהוָה מִמִּצְרָיִם: ס ס ס

טז

וַיְהִי בְּשַׁלַּח פַּרְעֹה אֶת־הָעָם וְלֹא־נָחָם אֱלֹהִים דֶּרֶךְ אֶרֶץ

פלשתים כי קרוב הוא כי אמר אלהים פן ינחם העם
בראתם מלחמה ושבו מצרימה: ויסב אלהים את העם
דרך המדבר ים סוף וחמשים עלו בני ישראל מארץ
מצרים: ויקח משה את עצמות יוסף עמו כי השבע
השביע את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם
והעליתם את עצמתי מזה אתכם: ויסעו מסכת ויחנו כ
באתם בקצה המדבר: ויהוה הלך לפניהם יומם בעמוד
ענן לנחתם הדרך ולילה בעמוד אש להאיר להם ללכת
יומם ולילה: לא ימיש עמוד הענן יומם ועמוד האש
לילה לפני העם: פ

יד וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל
וישבו ויחנו לפני פי החירת בין מגדל ובין הים לפני בעל
צפן נכחו תחנו על הים: ואמר פרעה לבני ישראל
נבכים הם בארץ סגר עליהם המדבר: וחזקתי את
לב פרעה ורדף אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל חילו וידעו
מצרים כי אני יהוה ויעשו כן: ויגד למלך מצרים כי
ברח העם ויהפך לבב פרעה ועבדיו אל העם ויאמרו מה
זאת עשינו כי שלחנו את ישראל מעבדנו: ויאסר את
רכבו ואת עמו לקח עמו: ויקח שש מאות רכב בחור
וכל רכב מצרים ושלשם על כלו: ויחזק יהוה את
לב פרעה מלך מצרים וירדף אחרי בני ישראל ובני ישראל
יצאים ביד רמה: וירדפו מצרים אחריהם וישיגו אותם
חנים על הים כל סוס רכב פרעה ופרשיו וחילו על פי
החירת לפני בעל צפן: ופרעה הקריב וישאו בני ישראל
את עיניהם והנה מצרים נסע אחריהם וייראו מאד
ויצעקו בני ישראל אל יהוה: ויאמרו אל משה המבלי
אין קברים במצרים לקחתנו למות במדבר מה זאת עשית
לנו להוציאנו ממצרים: הלא זה הדבר אשר דברנו
אליך במצרים לאמר חדל ממנו ונעבדה את מצרים כי
טוב לנו עבד את מצרים ממתנו במדבר: ויאמר משה
אל העם אל תיראו התיצבו וראו את ישועת יהוה אשר יעשה
לכם היום כי אשר ראיתם את מצרים היום לא תספו לראתם
עוד עד עולם: יהוה ילחם לכם ואתם תחרשון: פ

טו ויאמר יהוה אל משה מה תצעק אלי דבר אל בני
ישראל ויסעו: ואתה הרם את מטך ונטה את ידך על
הים ובקעהו ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה: ואני
הנני מחזק את לב מצרים ויבאו אחריהם ואכבדה בפרעה
ובכל

ובכל חילו ברכבו ובפרשיו: וידעו מצרים כי אני יהוה
בהכבדי בפרעה ברכבו ובפרשיו: ויסע מלאך האלהים
ההלך לפני מחנה ישראל וילך מאחריהם ויסע עמוד
כ הענן מפניהם ויעמד מאחריהם: ויבא בין מחנה מצרים
ובין מחנה ישראל ויהי הענן והחשך ויאר את הלילה
ולא קרב זה אל זה כל הלילה: ויט משה את ידו על
הים ויולך יהוה את הים ברוח קדים עזה כל הלילה
וישם את הים לחרבה ויבקעו המים: ויבאו בני ישראל
בתוך הים ביבשה והמים להם חמה מימינם ומשמאלם:
וירדפו מצרים ויבאו אחריהם כל סוס פרעה רכבו ופרשיו
אל תוך הים: ויהי באשמרת הבקר וישקף יהוה אל
מחנה מצרים בעמוד אש וענן ויהם את מחנה מצרים:
כה ויסר את אפן מרכבתיו וינהגהו בכבדת ויאמר מצרים
אנוסה מפני ישראל כי יהוה נלחם להם במצרים: פ

ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך על הים
וישבו המים על מצרים על רכבו ועל פרשיו: ויט משה
את ידו על הים וישב הים לפנות בקר לאיתנו ומצרים נסים
לקראתו וינער יהוה את מצרים בתוך הים: וישבו המים
ויכסו את הרכב ואת הפרשים לכל חיל פרעה הבאים
אחריהם בים לא נשאר בהם עד אחד: ובני ישראל הלכו
ביבשה בתוך הים והמים להם חמה מימינם ומשמאלם:
ל ויושע יהוה ביום ההוא את ישראל מיד מצרים וירא
ישראל את מצרים מת על שפת הים: וירא ישראל את
היד הגדלה אשר עשה יהוה במצרים וייראו העם את
יהוה ויאמינו ביהוה ובמשה עבדו: פ

טו אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליהוה
ויאמרו לאמר   אשירה ליהוה כי גאה גאה   סוס
ורכבו רמה בים: עזי וזמרת יה ויהי לי
לישועה   זה אלי ואנוהו   אלהי
אבי וארממנהו: יהוה איש מלחמה יהוה
שמו: מרכבת פרעה וחילו ירה בים   ומבחר
ד שלשיו טבעו בים סוף: תהמת יכסימו ירדו במצולת
כמו אבן: ימינך יהוה נאדרי בכח   ימינך
יהוה תרעץ אויב: וברב גאונך תהרס
קמיך   תשלח חרנך יאכלמו כקש: וברוח
אפיך נערמו מים   נצבו כמו נד

ד' כח' בראש עמוד ס' ב"ה שמו

נזלים

נֹזְלִים קָפְאוּ תְהֹמֹת בְּלֶב־יָם׃ אָמַר
אוֹיֵב אֶרְדֹּף אַשִּׂיג אֲחַלֵּק שָׁלָל תִּמְלָאֵמוֹ
נַפְשִׁי אָרִיק חַרְבִּי תּוֹרִישֵׁמוֹ יָדִי׃ נָשַׁפְתָּ
בְרוּחֲךָ כִּסָּמוֹ יָם צָלְלוּ כַּעוֹפֶרֶת בְּמַיִם
אַדִּירִים׃ מִי־כָמֹכָה בָּאֵלִם יְהוָה מִי
כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה־
פֶלֶא׃ נָטִיתָ יְמִינְךָ תִּבְלָעֵמוֹ אָרֶץ׃ נָחִיתָ
בְחַסְדְּךָ עַם־זוּ גָּאָלְתָּ נֵהַלְתָּ בְעָזְּךָ אֶל־נְוֵה
קָדְשֶׁךָ׃ שָׁמְעוּ עַמִּים יִרְגָּזוּן חִיל
טו אָחַז יֹשְׁבֵי פְּלָשֶׁת׃ אָז נִבְהֲלוּ אַלּוּפֵי
אֱדוֹם אֵילֵי מוֹאָב יֹאחֲזֵמוֹ רָעַד נָמֹגוּ
כֹּל יֹשְׁבֵי כְנָעַן׃ תִּפֹּל עֲלֵיהֶם אֵימָתָה
וָפַחַד בִּגְדֹל זְרוֹעֲךָ יִדְּמוּ כָּאָבֶן עַד־
יַעֲבֹר עַמְּךָ יְהוָה עַד־יַעֲבֹר עַם־זוּ
קָנִיתָ׃ תְּבִאֵמוֹ וְתִטָּעֵמוֹ בְּהַר נַחֲלָתְךָ מָכוֹן
לְשִׁבְתְּךָ פָּעַלְתָּ יְהוָה מִקְּדָשׁ אֲדֹנָי כּוֹנְנוּ
יָדֶיךָ׃ יְהוָה ׀ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד׃ כִּי
בָא סוּס פַּרְעֹה בְּרִכְבּוֹ וּבְפָרָשָׁיו בַּיָּם וַיָּשֶׁב יְהוָה עֲלֵהֶם אֶת־
מֵי הַיָּם וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הָלְכוּ בַיַּבָּשָׁה בְּתוֹךְ הַיָּם׃
כ פ וַתִּקַּח מִרְיָם הַנְּבִיאָה אֲחוֹת אַהֲרֹן אֶת־
הַתֹּף בְּיָדָהּ וַתֵּצֶאןָ כָל־הַנָּשִׁים אַחֲרֶיהָ בְּתֻפִּים וּבִמְחֹלֹת׃
וַתַּעַן לָהֶם מִרְיָם שִׁירוּ לַיהוָה כִּי־גָאֹה גָּאָה סוּס וְרֹכְבוֹ רָמָה
בַיָּם׃ ס וַיַּסַּע מֹשֶׁה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּם־סוּף וַיֵּצְאוּ
אֶל־מִדְבַּר־שׁוּר וַיֵּלְכוּ שְׁלֹשֶׁת־יָמִים בַּמִּדְבָּר וְלֹא־מָצְאוּ מָיִם׃
וַיָּבֹאוּ מָרָתָה וְלֹא יָכְלוּ לִשְׁתֹּת מַיִם מִמָּרָה כִּי מָרִים הֵם
עַל־כֵּן קָרָא־שְׁמָהּ מָרָה׃ וַיִּלֹּנוּ הָעָם עַל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר מַה־
כה נִּשְׁתֶּה׃ וַיִּצְעַק אֶל־יְהוָה וַיּוֹרֵהוּ יְהוָה עֵץ וַיַּשְׁלֵךְ אֶל־
הַמַּיִם וַיִּמְתְּקוּ הַמָּיִם שָׁם שָׂם לוֹ חֹק וּמִשְׁפָּט וְשָׁם נִסָּהוּ׃
וַיֹּאמֶר אִם־שָׁמוֹעַ תִּשְׁמַע לְקוֹל ׀ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהַיָּשָׁר בְּעֵינָיו
תַּעֲשֶׂה וְהַאֲזַנְתָּ לְמִצְוֹתָיו וְשָׁמַרְתָּ כָּל־חֻקָּיו כָּל־הַמַּחֲלָה
אֲשֶׁר־שַׂמְתִּי בְמִצְרַיִם לֹא־אָשִׂים עָלֶיךָ כִּי אֲנִי יְהוָה רֹפְאֶךָ׃
ס וַיָּבֹאוּ אֵילִמָה וְשָׁם שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה עֵינֹת מַיִם
וְשִׁבְעִים תְּמָרִים וַיַּחֲנוּ־שָׁם עַל־הַמָּיִם׃
טז וַיִּסְעוּ מֵאֵילִם וַיָּבֹאוּ כָּל־עֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־מִדְבַּר־סִין
אֲשֶׁר בֵּין־אֵילִם וּבֵין סִינָי בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי
לְצֵאתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ וַיִּלּוֹנוּ כָּל־עֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל עַל־

טז׳ ב׳ וילונו קרי

משה

מֹשֶׁה וְעַל־אַהֲרֹן בַּמִּדְבָּר׃ וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִי־
יִתֵּן מוּתֵנוּ בְיַד־יְהוָה בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּשִׁבְתֵּנוּ עַל־סִיר
הַבָּשָׂר בְּאָכְלֵנוּ לֶחֶם לָשֹׂבַע כִּי־הוֹצֵאתֶם אֹתָנוּ אֶל־הַמִּדְבָּר
הַזֶּה לְהָמִית אֶת־כָּל־הַקָּהָל הַזֶּה בָּרָעָב׃ ס
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הִנְנִי מַמְטִיר לָכֶם לֶחֶם מִן־הַשָּׁמָיִם
וְיָצָא הָעָם וְלָקְטוּ דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ לְמַעַן אֲנַסֶּנּוּ הֲיֵלֵךְ
ה בְּתוֹרָתִי אִם־לֹא׃ וְהָיָה בַּיּוֹם הַשִּׁשִּׁי וְהֵכִינוּ אֵת אֲשֶׁר־
יָבִיאוּ וְהָיָה מִשְׁנֶה עַל אֲשֶׁר־יִלְקְטוּ יוֹם ׀ יוֹם׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
וְאַהֲרֹן אֶל־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עֶרֶב וִידַעְתֶּם כִּי יְהוָה הוֹצִיא
אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ וּבֹקֶר וּרְאִיתֶם אֶת־כְּבוֹד יְהוָה
בְּשָׁמְעוֹ אֶת־תְּלֻנֹּתֵיכֶם עַל־יְהוָה וְנַחְנוּ מָה כִּי תַלּוֹנוּ עָלֵינוּ׃
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בְּתֵת יְהוָה לָכֶם בָּעֶרֶב בָּשָׂר לֶאֱכֹל וְלֶחֶם
בַּבֹּקֶר לִשְׂבֹּעַ בִּשְׁמֹעַ יְהוָה אֶת־תְּלֻנֹּתֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם מַלִּינִם
עָלָיו וְנַחְנוּ מָה לֹא־עָלֵינוּ תְלֻנֹּתֵיכֶם כִּי עַל־יְהוָה׃ וַיֹּאמֶר
מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן אֱמֹר אֶל־כָּל־עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל קִרְבוּ לִפְנֵי
יְהוָה כִּי שָׁמַע אֵת תְּלֻנֹּתֵיכֶם׃ וַיְהִי כְּדַבֵּר אַהֲרֹן אֶל־כָּל־
עֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיִּפְנוּ אֶל־הַמִּדְבָּר וְהִנֵּה כְּבוֹד יְהוָה נִרְאָה
בֶּעָנָן׃ פ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃
שָׁמַעְתִּי אֶת־תְּלוּנֹּת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל דַּבֵּר אֲלֵהֶם לֵאמֹר בֵּין
הָעַרְבַּיִם תֹּאכְלוּ בָשָׂר וּבַבֹּקֶר תִּשְׂבְּעוּ־לָחֶם וִידַעְתֶּם כִּי אֲנִי
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ וַיְהִי בָעֶרֶב וַתַּעַל הַשְּׂלָו וַתְּכַס אֶת־
הַמַּחֲנֶה וּבַבֹּקֶר הָיְתָה שִׁכְבַת הַטַּל סָבִיב לַמַּחֲנֶה׃ וַתַּעַל
שִׁכְבַת הַטָּל וְהִנֵּה עַל־פְּנֵי הַמִּדְבָּר דַּק מְחֻסְפָּס דַּק כַּכְּפֹר
טו עַל־הָאָרֶץ׃ וַיִּרְאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־אָחִיו מָן
הוּא כִּי לֹא יָדְעוּ מַה־הוּא וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם הוּא הַלֶּחֶם
אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה לָכֶם לְאָכְלָה׃ זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
לִקְטוּ מִמֶּנּוּ אִישׁ לְפִי אָכְלוֹ עֹמֶר לַגֻּלְגֹּלֶת מִסְפַּר נַפְשֹׁתֵיכֶם
אִישׁ לַאֲשֶׁר בְּאָהֳלוֹ תִּקָּחוּ׃ וַיַּעֲשׂוּ־כֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּלְקְטוּ
הַמַּרְבֶּה וְהַמַּמְעִיט׃ וַיָּמֹדּוּ בָעֹמֶר וְלֹא הֶעְדִּיף הַמַּרְבֶּה
וְהַמַּמְעִיט לֹא הֶחְסִיר אִישׁ לְפִי־אָכְלוֹ לָקָטוּ׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
כ אֲלֵהֶם אִישׁ אַל־יוֹתֵר מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֶר׃ וְלֹא־שָׁמְעוּ אֶל־מֹשֶׁה
וַיּוֹתִרוּ אֲנָשִׁים מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֶר וַיָּרֻם תּוֹלָעִים וַיִּבְאַשׁ וַיִּקְצֹף
עֲלֵהֶם מֹשֶׁה׃ וַיִּלְקְטוּ אֹתוֹ בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר אִישׁ כְּפִי אָכְלוֹ
וְחַם הַשֶּׁמֶשׁ וְנָמָס׃ וַיְהִי ׀ בַּיּוֹם הַשִּׁשִּׁי לָקְטוּ לֶחֶם מִשְׁנֶה
שְׁנֵי הָעֹמֶר לָאֶחָד וַיָּבֹאוּ כָּל־נְשִׂיאֵי הָעֵדָה וַיַּגִּידוּ לְמֹשֶׁה׃
וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם הוּא אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה שַׁבָּתוֹן שַׁבַּת־קֹדֶשׁ

טז׳ ז׳ תלינו קרי   יג׳ השליו קרי   כ׳ פתח באתנח

ליהוה

לַיהוָה מָחָר אֵת אֲשֶׁר־תֹּאפוּ אֵפוּ וְאֵת אֲשֶׁר־תְּבַשְּׁלוּ בַּשֵּׁלוּ וְאֵת כָּל־הָעֹדֵף הַנִּיחוּ לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת עַד־הַבֹּקֶר׃ וַיַּנִּיחוּ אֹתוֹ עַד־הַבֹּקֶר כַּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה וְלֹא הִבְאִישׁ וְרִמָּה לֹא־הָיְתָה בּוֹ׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אִכְלֻהוּ הַיּוֹם כִּי־שַׁבָּת הַיּוֹם לַיהוָה הַיּוֹם לֹא תִמְצָאֻהוּ בַּשָּׂדֶה׃ שֵׁשֶׁת יָמִים תִּלְקְטֻהוּ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לֹא יִהְיֶה־בּוֹ׃ וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יָצְאוּ מִן־הָעָם לִלְקֹט וְלֹא מָצָאוּ׃ ס וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עַד־אָנָה מֵאַנְתֶּם לִשְׁמֹר מִצְוֺתַי וְתוֹרֹתָי׃ רְאוּ כִּי־יְהוָה נָתַן לָכֶם הַשַּׁבָּת עַל־כֵּן הוּא נֹתֵן לָכֶם בַּיּוֹם הַשִּׁשִּׁי לֶחֶם יוֹמָיִם שְׁבוּ אִישׁ תַּחְתָּיו אַל־יֵצֵא אִישׁ מִמְּקֹמוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי׃ וַיִּשְׁבְּתוּ הָעָם בַּיּוֹם הַשְּׁבִעִי׃ וַיִּקְרְאוּ בֵית־יִשְׂרָאֵל אֶת־שְׁמוֹ מָן וְהוּא כְּזֶרַע גַּד לָבָן וְטַעְמוֹ כְּצַפִּיחִת בִּדְבָשׁ׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה מְלֹא הָעֹמֶר מִמֶּנּוּ לְמִשְׁמֶרֶת לְדֹרֹתֵיכֶם לְמַעַן יִרְאוּ אֶת־הַלֶּחֶם אֲשֶׁר הֶאֱכַלְתִּי אֶתְכֶם בַּמִּדְבָּר בְּהוֹצִיאִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן קַח צִנְצֶנֶת אַחַת וְתֶן־שָׁמָּה מְלֹא־הָעֹמֶר מָן וְהַנַּח אֹתוֹ לִפְנֵי יְהוָה לְמִשְׁמֶרֶת לְדֹרֹתֵיכֶם׃ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וַיַּנִּיחֵהוּ אַהֲרֹן לִפְנֵי הָעֵדֻת לְמִשְׁמָרֶת׃ וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אָכְלוּ אֶת־הַמָּן אַרְבָּעִים שָׁנָה עַד־בֹּאָם אֶל־אֶרֶץ נוֹשָׁבֶת אֶת־הַמָּן אָכְלוּ עַד־בֹּאָם אֶל־קְצֵה אֶרֶץ כְּנָעַן׃ וְהָעֹמֶר עֲשִׂרִית הָאֵיפָה הוּא׃ פ

יז וַיִּסְעוּ כָּל־עֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִמִּדְבַּר־סִין לְמַסְעֵיהֶם עַל־פִּי יְהוָה וַיַּחֲנוּ בִּרְפִידִים וְאֵין מַיִם לִשְׁתֹּת הָעָם׃ וַיָּרֶב הָעָם עִם־מֹשֶׁה וַיֹּאמְרוּ תְּנוּ־לָנוּ מַיִם וְנִשְׁתֶּה וַיֹּאמֶר לָהֶם מֹשֶׁה מַה־תְּרִיבוּן עִמָּדִי מַה־תְּנַסּוּן אֶת־יְהוָה׃ וַיִּצְמָא שָׁם הָעָם לַמַּיִם וַיָּלֶן הָעָם עַל־מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר לָמָּה זֶּה הֶעֱלִיתָנוּ מִמִּצְרַיִם לְהָמִית אֹתִי וְאֶת־בָּנַי וְאֶת־מִקְנַי בַּצָּמָא׃ וַיִּצְעַק מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה לֵאמֹר מָה אֶעֱשֶׂה לָעָם הַזֶּה עוֹד מְעַט וּסְקָלֻנִי׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עֲבֹר לִפְנֵי הָעָם וְקַח אִתְּךָ מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל וּמַטְּךָ אֲשֶׁר הִכִּיתָ בּוֹ אֶת־הַיְאֹר קַח בְּיָדְךָ וְהָלָכְתָּ׃ הִנְנִי עֹמֵד לְפָנֶיךָ שָּׁם עַל־הַצּוּר בְּחֹרֵב וְהִכִּיתָ בַצּוּר וְיָצְאוּ מִמֶּנּוּ מַיִם וְשָׁתָה הָעָם וַיַּעַשׂ כֵּן מֹשֶׁה לְעֵינֵי זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם מַסָּה וּמְרִיבָה עַל־רִיב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְעַל נַסֹּתָם אֶת־יְהוָה לֵאמֹר הֲיֵשׁ יְהוָה בְּקִרְבֵּנוּ אִם־אָיִן׃ פ וַיָּבֹא עֲמָלֵק וַיִּלָּחֶם עִם־יִשְׂרָאֵל בִּרְפִידִם׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ בְּחַר־לָנוּ אֲנָשִׁים וְצֵא

הלחם

הִלָּחֵם בַּעֲמָלֵק מָחָר אָנֹכִי נִצָּב עַל־רֹאשׁ הַגִּבְעָה וּמַטֵּה הָאֱלֹהִים בְּיָדִי׃ וַיַּעַשׂ יְהוֹשֻׁעַ כַּאֲשֶׁר אָמַר־לוֹ מֹשֶׁה לְהִלָּחֵם בַּעֲמָלֵק וּמֹשֶׁה אַהֲרֹן וְחוּר עָלוּ רֹאשׁ הַגִּבְעָה׃ וְהָיָה כַּאֲשֶׁר יָרִים מֹשֶׁה יָדוֹ וְגָבַר יִשְׂרָאֵל וְכַאֲשֶׁר יָנִיחַ יָדוֹ וְגָבַר עֲמָלֵק׃ וִידֵי מֹשֶׁה כְּבֵדִים וַיִּקְחוּ־אֶבֶן וַיָּשִׂימוּ תַחְתָּיו וַיֵּשֶׁב עָלֶיהָ וְאַהֲרֹן וְחוּר תָּמְכוּ בְיָדָיו מִזֶּה אֶחָד וּמִזֶּה אֶחָד וַיְהִי יָדָיו אֱמוּנָה עַד־בֹּא הַשָּׁמֶשׁ׃ וַיַּחֲלֹשׁ יְהוֹשֻׁעַ אֶת־עֲמָלֵק וְאֶת־עַמּוֹ לְפִי־חָרֶב׃ פ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה כְּתֹב זֹאת זִכָּרוֹן בַּסֵּפֶר וְשִׂים בְּאָזְנֵי יְהוֹשֻׁעַ כִּי־מָחֹה אֶמְחֶה אֶת־זֵכֶר עֲמָלֵק מִתַּחַת הַשָּׁמָיִם׃ וַיִּבֶן מֹשֶׁה מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יְהוָה נִסִּי׃ וַיֹּאמֶר כִּי־יָד עַל־כֵּס יָהּ מִלְחָמָה לַיהוָה בַּעֲמָלֵק מִדֹּר דֹּר׃

פ פ פ יז

יח וַיִּשְׁמַע יִתְרוֹ כֹהֵן מִדְיָן חֹתֵן מֹשֶׁה אֵת כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה אֱלֹהִים לְמֹשֶׁה וּלְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ כִּי־הוֹצִיא יְהוָה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם׃ וַיִּקַּח יִתְרוֹ חֹתֵן מֹשֶׁה אֶת־צִפֹּרָה אֵשֶׁת מֹשֶׁה אַחַר שִׁלּוּחֶיהָ׃ וְאֵת שְׁנֵי בָנֶיהָ אֲשֶׁר שֵׁם הָאֶחָד גֵּרְשֹׁם כִּי אָמַר גֵּר הָיִיתִי בְּאֶרֶץ נָכְרִיָּה׃ וְשֵׁם הָאֶחָד אֱלִיעֶזֶר כִּי־אֱלֹהֵי אָבִי בְּעֶזְרִי וַיַּצִּלֵנִי מֵחֶרֶב פַּרְעֹה׃ וַיָּבֹא יִתְרוֹ חֹתֵן מֹשֶׁה וּבָנָיו וְאִשְׁתּוֹ אֶל־מֹשֶׁה אֶל־הַמִּדְבָּר אֲשֶׁר־הוּא חֹנֶה שָׁם הַר הָאֱלֹהִים׃ וַיֹּאמֶר אֶל־מֹשֶׁה אֲנִי חֹתֶנְךָ יִתְרוֹ בָּא אֵלֶיךָ וְאִשְׁתְּךָ וּשְׁנֵי בָנֶיהָ עִמָּהּ׃ וַיֵּצֵא מֹשֶׁה לִקְרַאת חֹתְנוֹ וַיִּשְׁתַּחוּ וַיִּשַּׁק־לוֹ וַיִּשְׁאֲלוּ אִישׁ־לְרֵעֵהוּ לְשָׁלוֹם וַיָּבֹאוּ הָאֹהֱלָה׃ וַיְסַפֵּר מֹשֶׁה לְחֹתְנוֹ אֵת כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה לְפַרְעֹה וּלְמִצְרַיִם עַל אוֹדֹת יִשְׂרָאֵל אֵת כָּל־הַתְּלָאָה אֲשֶׁר מְצָאָתַם בַּדֶּרֶךְ וַיַּצִּלֵם יְהוָה׃ וַיִּחַדְּ יִתְרוֹ עַל כָּל־הַטּוֹבָה אֲשֶׁר־עָשָׂה יְהוָה לְיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הִצִּילוֹ מִיַּד מִצְרָיִם׃ וַיֹּאמֶר יִתְרוֹ בָּרוּךְ יְהוָה אֲשֶׁר הִצִּיל אֶתְכֶם מִיַּד מִצְרַיִם וּמִיַּד פַּרְעֹה אֲשֶׁר הִצִּיל אֶת־הָעָם מִתַּחַת יַד־מִצְרָיִם׃ עַתָּה יָדַעְתִּי כִּי־גָדוֹל יְהוָה מִכָּל־הָאֱלֹהִים כִּי בַדָּבָר אֲשֶׁר זָדוּ עֲלֵיהֶם׃ וַיִּקַּח יִתְרוֹ חֹתֵן מֹשֶׁה עֹלָה וּזְבָחִים לֵאלֹהִים וַיָּבֹא אַהֲרֹן וְכֹל זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל לֶאֱכָל־לֶחֶם עִם־חֹתֵן מֹשֶׁה לִפְנֵי הָאֱלֹהִים׃ וַיְהִי מִמָּחֳרָת וַיֵּשֶׁב מֹשֶׁה לִשְׁפֹּט אֶת־הָעָם וַיַּעֲמֹד הָעָם עַל־מֹשֶׁה מִן־הַבֹּקֶר עַד־הָעָרֶב׃ וַיַּרְא חֹתֵן מֹשֶׁה אֵת כָּל־אֲשֶׁר־הוּא עֹשֶׂה לָעָם וַיֹּאמֶר מָה־הַדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר אַתָּה עֹשֶׂה לָעָם מַדּוּעַ אַתָּה יוֹשֵׁב לְבַדֶּךָ וְכָל־הָעָם נִצָּב עָלֶיךָ מִן־בֹּקֶר עַד־עָרֶב׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְחֹתְנוֹ כִּי־יָבֹא אֵלַי הָעָם

לדרש

לִדְרֹשׁ אֱלֹהִים׃ כִּי־יִהְיֶה לָהֶם דָּבָר בָּא אֵלַי וְשָׁפַטְתִּי בֵּין אִישׁ וּבֵין רֵעֵהוּ וְהוֹדַעְתִּי אֶת־חֻקֵּי הָאֱלֹהִים וְאֶת־תּוֹרֹתָיו׃ וַיֹּאמֶר חֹתֵן מֹשֶׁה אֵלָיו לֹא־טוֹב הַדָּבָר אֲשֶׁר אַתָּה עֹשֶׂה׃ נָבֹל תִּבֹּל גַּם־אַתָּה גַּם־הָעָם הַזֶּה אֲשֶׁר עִמָּךְ כִּי־כָבֵד מִמְּךָ הַדָּבָר לֹא־תוּכַל עֲשֹׂהוּ לְבַדֶּךָ׃ עַתָּה שְׁמַע בְּקֹלִי אִיעָצְךָ וִיהִי אֱלֹהִים עִמָּךְ הֱיֵה אַתָּה לָעָם מוּל הָאֱלֹהִים וְהֵבֵאתָ אַתָּה אֶת־הַדְּבָרִים אֶל־הָאֱלֹהִים׃ וְהִזְהַרְתָּה אֶתְהֶם אֶת־הַחֻקִּים וְאֶת־הַתּוֹרֹת וְהוֹדַעְתָּ לָהֶם אֶת־הַדֶּרֶךְ יֵלְכוּ בָהּ וְאֶת־הַמַּעֲשֶׂה אֲשֶׁר יַעֲשׂוּן׃ וְאַתָּה תֶחֱזֶה מִכָּל־הָעָם אַנְשֵׁי־חַיִל יִרְאֵי אֱלֹהִים אַנְשֵׁי אֱמֶת שֹׂנְאֵי בָצַע וְשַׂמְתָּ עֲלֵהֶם שָׂרֵי אֲלָפִים שָׂרֵי מֵאוֹת שָׂרֵי חֲמִשִּׁים וְשָׂרֵי עֲשָׂרֹת׃ וְשָׁפְטוּ אֶת־הָעָם בְּכָל־עֵת וְהָיָה כָּל־הַדָּבָר הַגָּדֹל יָבִיאוּ אֵלֶיךָ וְכָל־הַדָּבָר הַקָּטֹן יִשְׁפְּטוּ־הֵם וְהָקֵל מֵעָלֶיךָ וְנָשְׂאוּ אִתָּךְ׃ אִם אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה תַּעֲשֶׂה וְצִוְּךָ אֱלֹהִים וְיָכָלְתָּ עֲמֹד וְגַם כָּל־הָעָם הַזֶּה עַל־מְקֹמוֹ יָבֹא בְשָׁלוֹם׃ וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה לְקוֹל חֹתְנוֹ וַיַּעַשׂ כֹּל אֲשֶׁר אָמָר׃ וַיִּבְחַר מֹשֶׁה אַנְשֵׁי־חַיִל מִכָּל־יִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּן אֹתָם רָאשִׁים עַל־הָעָם שָׂרֵי אֲלָפִים שָׂרֵי מֵאוֹת שָׂרֵי חֲמִשִּׁים וְשָׂרֵי עֲשָׂרֹת׃ וְשָׁפְטוּ אֶת־הָעָם בְּכָל־עֵת אֶת־הַדָּבָר הַקָּשֶׁה יְבִיאוּן אֶל־מֹשֶׁה וְכָל־הַדָּבָר הַקָּטֹן יִשְׁפּוּטוּ הֵם׃ וַיְשַׁלַּח מֹשֶׁה אֶת־חֹתְנוֹ וַיֵּלֶךְ לוֹ אֶל־אַרְצוֹ׃ פ

יט בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי לְצֵאת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם בַּיּוֹם הַזֶּה בָּאוּ מִדְבַּר סִינָי׃ וַיִּסְעוּ מֵרְפִידִים וַיָּבֹאוּ מִדְבַּר סִינַי וַיַּחֲנוּ בַּמִּדְבָּר וַיִּחַן־שָׁם יִשְׂרָאֵל נֶגֶד הָהָר׃ וּמֹשֶׁה עָלָה אֶל־הָאֱלֹהִים וַיִּקְרָא אֵלָיו יְהוָה מִן־הָהָר לֵאמֹר כֹּה תֹאמַר לְבֵית יַעֲקֹב וְתַגֵּיד לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ אַתֶּם רְאִיתֶם אֲשֶׁר עָשִׂיתִי לְמִצְרָיִם וָאֶשָּׂא אֶתְכֶם עַל־כַּנְפֵי נְשָׁרִים וָאָבִא אֶתְכֶם אֵלָי׃ וְעַתָּה אִם־שָׁמוֹעַ תִּשְׁמְעוּ בְּקֹלִי וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־בְּרִיתִי וִהְיִיתֶם לִי סְגֻלָּה מִכָּל־הָעַמִּים כִּי־לִי כָּל־הָאָרֶץ׃ וְאַתֶּם תִּהְיוּ־לִי מַמְלֶכֶת כֹּהֲנִים וְגוֹי קָדוֹשׁ אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תְּדַבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיָּבֹא מֹשֶׁה וַיִּקְרָא לְזִקְנֵי הָעָם וַיָּשֶׂם לִפְנֵיהֶם אֵת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר צִוָּהוּ יְהוָה׃ וַיַּעֲנוּ כָל־הָעָם יַחְדָּו וַיֹּאמְרוּ כֹּל אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה נַעֲשֶׂה וַיָּשֶׁב מֹשֶׁה אֶת־דִּבְרֵי הָעָם אֶל־יְהוָה׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הִנֵּה אָנֹכִי בָּא אֵלֶיךָ בְּעַב הֶעָנָן בַּעֲבוּר יִשְׁמַע הָעָם בְּדַבְּרִי עִמָּךְ וְגַם־בְּךָ יַאֲמִינוּ לְעוֹלָם וַיַּגֵּד מֹשֶׁה אֶת־דִּבְרֵי הָעָם אֶל־יְהוָה׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵךְ אֶל־הָעָם וְקִדַּשְׁתָּם הַיּוֹם וּמָחָר

וכבסו

וְכִבְּסוּ שִׂמְלֹתָם׃ וְהָיוּ נְכֹנִים לַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי כִּי בַּיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי יֵרֵד יְהוָה לְעֵינֵי כָל־הָעָם עַל־הַר סִינָי׃ וְהִגְבַּלְתָּ אֶת־הָעָם סָבִיב לֵאמֹר הִשָּׁמְרוּ לָכֶם עֲלוֹת בָּהָר וּנְגֹעַ בְּקָצֵהוּ כָּל־הַנֹּגֵעַ בָּהָר מוֹת יוּמָת׃ לֹא־תִגַּע בּוֹ יָד כִּי־סָקוֹל יִסָּקֵל אוֹ־יָרֹה יִיָּרֶה אִם־בְּהֵמָה אִם־אִישׁ לֹא יִחְיֶה בִּמְשֹׁךְ הַיֹּבֵל הֵמָּה יַעֲלוּ בָהָר׃ וַיֵּרֶד מֹשֶׁה מִן־הָהָר אֶל־הָעָם וַיְקַדֵּשׁ אֶת־הָעָם וַיְכַבְּסוּ שִׂמְלֹתָם׃ וַיֹּאמֶר אֶל־הָעָם הֱיוּ נְכֹנִים לִשְׁלֹשֶׁת יָמִים אַל־תִּגְּשׁוּ אֶל־אִשָּׁה׃ וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בִּהְיֹת הַבֹּקֶר וַיְהִי קֹלֹת וּבְרָקִים וְעָנָן כָּבֵד עַל־הָהָר וְקֹל שֹׁפָר חָזָק מְאֹד וַיֶּחֱרַד כָּל־הָעָם אֲשֶׁר בַּמַּחֲנֶה׃ וַיּוֹצֵא מֹשֶׁה אֶת־הָעָם לִקְרַאת הָאֱלֹהִים מִן־הַמַּחֲנֶה וַיִּתְיַצְּבוּ בְּתַחְתִּית הָהָר׃ וְהַר סִינַי עָשַׁן כֻּלּוֹ מִפְּנֵי אֲשֶׁר יָרַד עָלָיו יְהוָה בָּאֵשׁ וַיַּעַל עֲשָׁנוֹ כְּעֶשֶׁן הַכִּבְשָׁן וַיֶּחֱרַד כָּל־הָהָר מְאֹד׃ וַיְהִי קוֹל הַשֹּׁפָר הוֹלֵךְ וְחָזֵק מְאֹד מֹשֶׁה יְדַבֵּר וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֶנּוּ בְקוֹל׃ וַיֵּרֶד יְהוָה עַל־הַר סִינַי אֶל־רֹאשׁ הָהָר וַיִּקְרָא יְהוָה לְמֹשֶׁה אֶל־רֹאשׁ הָהָר וַיַּעַל מֹשֶׁה׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה רֵד הָעֵד בָּעָם פֶּן־יֶהֶרְסוּ אֶל־יְהוָה לִרְאוֹת וְנָפַל מִמֶּנּוּ רָב׃ וְגַם הַכֹּהֲנִים הַנִּגָּשִׁים אֶל־יְהוָה יִתְקַדָּשׁוּ פֶּן־יִפְרֹץ בָּהֶם יְהוָה׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה לֹא־יוּכַל הָעָם לַעֲלֹת אֶל־הַר סִינָי כִּי־אַתָּה הַעֵדֹתָה בָּנוּ לֵאמֹר הַגְבֵּל אֶת־הָהָר וְקִדַּשְׁתּוֹ׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוָה לֶךְ־רֵד וְעָלִיתָ אַתָּה וְאַהֲרֹן עִמָּךְ וְהַכֹּהֲנִים וְהָעָם אַל־יֶהֶרְסוּ לַעֲלֹת אֶל־יְהוָה פֶּן־יִפְרָץ־בָּם׃ וַיֵּרֶד מֹשֶׁה אֶל־הָעָם וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם׃ ס

כ וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֵת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לֵאמֹר׃ ס

אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים׃ לֹא־יִהְיֶה לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל־פָּנָי׃ לֹא־תַעֲשֶׂה לְךָ פֶסֶל וְכָל־תְּמוּנָה אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וַאֲשֶׁר בָּאָרֶץ מִתַּחַת וַאֲשֶׁר בַּמַּיִם מִתַּחַת לָאָרֶץ׃ לֹא־תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא תָעָבְדֵם כִּי אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵל קַנָּא פֹּקֵד עֲוֹן אָבֹת עַל־בָּנִים עַל־שִׁלֵּשִׁים וְעַל־רִבֵּעִים לְשֹׂנְאָי׃ וְעֹשֶׂה חֶסֶד לַאֲלָפִים לְאֹהֲבַי וּלְשֹׁמְרֵי מִצְוֹתָי׃ ס לֹא תִשָּׂא אֶת־שֵׁם־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לַשָּׁוְא כִּי לֹא יְנַקֶּה יְהוָה אֵת אֲשֶׁר־יִשָּׂא אֶת־שְׁמוֹ לַשָּׁוְא׃ פ זָכוֹר אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ׃ שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ כָּל־מְלַאכְתֶּךָ׃ וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא־תַעֲשֶׂה כָל־מְלָאכָה אַתָּה וּבִנְךָ־וּבִתֶּךָ עַבְדְּךָ וַאֲמָתְךָ וּבְהֶמְתֶּךָ וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ׃ כִּי שֵׁשֶׁת־יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת־

השמים

הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ אֶת־הַיָּם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּם וַיָּנַח בַּיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי עַל־כֵּן בֵּרַךְ יְהוָה אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֵׁהוּ׃
ס כַּבֵּד אֶת־אָבִיךָ וְאֶת־אִמֶּךָ לְמַעַן יַאֲרִכוּן יָמֶיךָ
עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ׃ ס
לֹא תִּרְצָח׃ ס לֹא תִּנְאָף׃ ס לֹא
תִּגְנֹב׃ ס לֹא־תַעֲנֶה בְרֵעֲךָ עֵד שָׁקֶר׃
ס לֹא תַחְמֹד בֵּית רֵעֶךָ ס לֹא־תַחְמֹד
אֵשֶׁת רֵעֶךָ וְעַבְדּוֹ וַאֲמָתוֹ וְשׁוֹרוֹ וַחֲמֹרוֹ וְכֹל אֲשֶׁר לְרֵעֶךָ׃
פ וְכָל־הָעָם רֹאִים אֶת־הַקּוֹלֹת וְאֶת־
הַלַּפִּידִם וְאֵת קוֹל הַשֹּׁפָר וְאֶת־הָהָר עָשֵׁן וַיַּרְא הָעָם וַיָּנֻעוּ
וַיַּעַמְדוּ מֵרָחֹק׃ וַיֹּאמְרוּ אֶל־מֹשֶׁה דַּבֵּר־אַתָּה עִמָּנוּ וְנִשְׁמָעָה
וְאַל־יְדַבֵּר עִמָּנוּ אֱלֹהִים פֶּן־נָמוּת׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעָם
אַל־תִּירָאוּ כִּי לְבַעֲבוּר נַסּוֹת אֶתְכֶם בָּא הָאֱלֹהִים וּבַעֲבוּר
תִּהְיֶה יִרְאָתוֹ עַל־פְּנֵיכֶם לְבִלְתִּי תֶחֱטָאוּ׃ וַיַּעֲמֹד הָעָם
מֵרָחֹק וּמֹשֶׁה נִגַּשׁ אֶל־הָעֲרָפֶל אֲשֶׁר־שָׁם הָאֱלֹהִים׃
ס וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה כֹּה תֹאמַר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אַתֶּם רְאִיתֶם כִּי מִן־הַשָּׁמַיִם דִּבַּרְתִּי עִמָּכֶם׃ לֹא תַעֲשׂוּן
אִתִּי אֱלֹהֵי כֶסֶף וֵאלֹהֵי זָהָב לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם׃ מִזְבַּח אֲדָמָה
תַּעֲשֶׂה־לִּי וְזָבַחְתָּ עָלָיו אֶת־עֹלֹתֶיךָ וְאֶת־שְׁלָמֶיךָ אֶת־צֹאנְךָ
וְאֶת־בְּקָרֶךָ בְּכָל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אַזְכִּיר אֶת־שְׁמִי אָבוֹא אֵלֶיךָ
וּבֵרַכְתִּיךָ׃ וְאִם־מִזְבַּח אֲבָנִים תַּעֲשֶׂה־לִּי לֹא־תִבְנֶה אֶתְהֶן
גָּזִית כִּי חַרְבְּךָ הֵנַפְתָּ עָלֶיהָ וַתְּחַלְלֶהָ׃ וְלֹא־תַעֲלֶה
בְמַעֲלֹת עַל־מִזְבְּחִי אֲשֶׁר לֹא־תִגָּלֶה עֶרְוָתְךָ עָלָיו׃
פ פ פ יח

וְאֵלֶּה הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תָּשִׂים לִפְנֵיהֶם׃ כִּי תִקְנֶה עֶבֶד כא
עִבְרִי שֵׁשׁ שָׁנִים יַעֲבֹד וּבַשְּׁבִעִת יֵצֵא לַחָפְשִׁי חִנָּם׃ אִם־
בְּגַפּוֹ יָבֹא בְּגַפּוֹ יֵצֵא אִם־בַּעַל אִשָּׁה הוּא וְיָצְאָה אִשְׁתּוֹ
עִמּוֹ׃ אִם־אֲדֹנָיו יִתֶּן־לוֹ אִשָּׁה וְיָלְדָה־לוֹ בָנִים אוֹ בָנוֹת
הָאִשָּׁה וִילָדֶיהָ תִּהְיֶה לַאדֹנֶיהָ וְהוּא יֵצֵא בְגַפּוֹ׃ וְאִם־אָמֹר
יֹאמַר הָעֶבֶד אָהַבְתִּי אֶת־אֲדֹנִי אֶת־אִשְׁתִּי וְאֶת־בָּנָי לֹא אֵצֵא
חָפְשִׁי׃ וְהִגִּישׁוֹ אֲדֹנָיו אֶל־הָאֱלֹהִים וְהִגִּישׁוֹ אֶל־הַדֶּלֶת אוֹ
אֶל־הַמְּזוּזָה וְרָצַע אֲדֹנָיו אֶת־אָזְנוֹ בַּמַּרְצֵעַ וַעֲבָדוֹ לְעֹלָם׃
ס וְכִי־יִמְכֹּר אִישׁ אֶת־בִּתּוֹ לְאָמָה לֹא תֵצֵא כְּצֵאת
הָעֲבָדִים׃ אִם־רָעָה בְּעֵינֵי אֲדֹנֶיהָ אֲשֶׁר־לֹא יְעָדָהּ וְהֶפְדָּהּ
לְעַם נָכְרִי לֹא־יִמְשֹׁל לְמָכְרָהּ בְּבִגְדוֹ־בָהּ׃ וְאִם־לִבְנוֹ
יִיעָדֶנָּה כְּמִשְׁפַּט הַבָּנוֹת יַעֲשֶׂה־לָּהּ׃ אִם־אַחֶרֶת יִקַּח־לוֹ

כא׳ ח׳ לו ק׳

שארה

שְׁאֵרָהּ כְּסוּתָהּ וְעֹנָתָהּ לֹא יִגְרָע׃ וְאִם־שְׁלָשׁ־אֵלֶּה לֹא
יַעֲשֶׂה לָהּ וְיָצְאָה חִנָּם אֵין כָּסֶף׃ ס מַכֵּה אִישׁ
וָמֵת מוֹת יוּמָת׃ וַאֲשֶׁר לֹא צָדָה וְהָאֱלֹהִים אִנָּה לְיָדוֹ
וְשַׂמְתִּי לְךָ מָקוֹם אֲשֶׁר יָנוּס שָׁמָּה׃ ס וְכִי־יָזִד
אִישׁ עַל־רֵעֵהוּ לְהָרְגוֹ בְעָרְמָה מֵעִם מִזְבְּחִי תִּקָּחֶנּוּ לָמוּת׃
ס וּמַכֵּה אָבִיו וְאִמּוֹ מוֹת יוּמָת׃ ס
וְגֹנֵב אִישׁ וּמְכָרוֹ וְנִמְצָא בְיָדוֹ מוֹת יוּמָת׃ ס
וּמְקַלֵּל אָבִיו וְאִמּוֹ מוֹת יוּמָת׃ ס וְכִי־יְרִיבֻן אֲנָשִׁים
וְהִכָּה־אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ בְּאֶבֶן אוֹ בְאֶגְרֹף וְלֹא יָמוּת וְנָפַל
לְמִשְׁכָּב׃ אִם־יָקוּם וְהִתְהַלֵּךְ בַּחוּץ עַל־מִשְׁעַנְתּוֹ וְנִקָּה
הַמַּכֶּה רַק שִׁבְתּוֹ יִתֵּן וְרַפֹּא יְרַפֵּא׃ ס וְכִי־יַכֶּה
אִישׁ אֶת־עַבְדּוֹ אוֹ אֶת־אֲמָתוֹ בַּשֵּׁבֶט וּמֵת תַּחַת יָדוֹ נָקֹם
יִנָּקֵם׃ אַךְ אִם־יוֹם אוֹ יוֹמַיִם יַעֲמֹד לֹא יֻקַּם כִּי כַסְפּוֹ הוּא׃
ס וְכִי־יִנָּצוּ אֲנָשִׁים וְנָגְפוּ אִשָּׁה הָרָה וְיָצְאוּ יְלָדֶיהָ
וְלֹא יִהְיֶה אָסוֹן עָנוֹשׁ יֵעָנֵשׁ כַּאֲשֶׁר יָשִׁית עָלָיו בַּעַל הָאִשָּׁה
וְנָתַן בִּפְלִלִים׃ וְאִם־אָסוֹן יִהְיֶה וְנָתַתָּה נֶפֶשׁ תַּחַת נָפֶשׁ׃
עַיִן תַּחַת עַיִן שֵׁן תַּחַת שֵׁן יָד תַּחַת יָד רֶגֶל תַּחַת רָגֶל׃
כְּוִיָּה תַּחַת כְּוִיָּה פֶּצַע תַּחַת פָּצַע חַבּוּרָה תַּחַת חַבּוּרָה׃
ס וְכִי־יַכֶּה אִישׁ אֶת־עֵין עַבְדּוֹ אוֹ־אֶת־עֵין אֲמָתוֹ
וְשִׁחֲתָהּ לַחָפְשִׁי יְשַׁלְּחֶנּוּ תַּחַת עֵינוֹ׃ וְאִם־שֵׁן עַבְדּוֹ אוֹ־שֵׁן
אֲמָתוֹ יַפִּיל לַחָפְשִׁי יְשַׁלְּחֶנּוּ תַּחַת שִׁנּוֹ׃ פ
וְכִי־יִגַּח שׁוֹר אֶת־אִישׁ אוֹ אֶת־אִשָּׁה וָמֵת סָקוֹל יִסָּקֵל הַשּׁוֹר
וְלֹא יֵאָכֵל אֶת־בְּשָׂרוֹ וּבַעַל הַשּׁוֹר נָקִי׃ וְאִם שׁוֹר נַגָּח
הוּא מִתְּמֹל שִׁלְשֹׁם וְהוּעַד בִּבְעָלָיו וְלֹא יִשְׁמְרֶנּוּ וְהֵמִית
אִישׁ אוֹ אִשָּׁה הַשּׁוֹר יִסָּקֵל וְגַם־בְּעָלָיו יוּמָת׃ אִם־כֹּפֶר
יוּשַׁת עָלָיו וְנָתַן פִּדְיֹן נַפְשׁוֹ כְּכֹל אֲשֶׁר־יוּשַׁת עָלָיו׃ אוֹ־בֵן
יִגָּח אוֹ־בַת יִגָּח כַּמִּשְׁפָּט הַזֶּה יֵעָשֶׂה לּוֹ׃ אִם־עֶבֶד יִגַּח
הַשּׁוֹר אוֹ אָמָה כֶּסֶף ׀ שְׁלֹשִׁים שְׁקָלִים יִתֵּן לַאדֹנָיו וְהַשּׁוֹר
יִסָּקֵל׃ ס וְכִי־יִפְתַּח אִישׁ בּוֹר אוֹ כִּי־יִכְרֶה אִישׁ
בֹּר וְלֹא יְכַסֶּנּוּ וְנָפַל־שָׁמָּה שּׁוֹר אוֹ חֲמוֹר׃ בַּעַל הַבּוֹר
יְשַׁלֵּם כֶּסֶף יָשִׁיב לִבְעָלָיו וְהַמֵּת יִהְיֶה־לּוֹ׃ ס
וְכִי־יִגֹּף שׁוֹר־אִישׁ אֶת־שׁוֹר רֵעֵהוּ וָמֵת וּמָכְרוּ אֶת־הַשּׁוֹר
הַחַי וְחָצוּ אֶת־כַּסְפּוֹ וְגַם אֶת־הַמֵּת יֶחֱצוּן׃ אוֹ נוֹדַע כִּי
שׁוֹר נַגָּח הוּא מִתְּמוֹל שִׁלְשֹׁם וְלֹא יִשְׁמְרֶנּוּ בְּעָלָיו שַׁלֵּם
יְשַׁלֵּם שׁוֹר תַּחַת הַשּׁוֹר וְהַמֵּת יִהְיֶה־לּוֹ׃ ס כִּי
יִגְנֹב־אִישׁ שׁוֹר אוֹ־שֶׂה וּטְבָחוֹ אוֹ מְכָרוֹ חֲמִשָּׁה בָקָר יְשַׁלֵּם
תַּחַת הַשּׁוֹר וְאַרְבַּע־צֹאן תַּחַת הַשֶּׂה׃

אם

כב אם־במחתרת ימצא הגנב והכה ומת אין לו דמים׃ אם־
זרחה השמש עליו דמים לו שלם ישלם אם־אין לו ונמכר
בגנבתו׃ אם־המצא תמצא בידו הגנבה משור עד־חמור
עד־שה חיים שנים ישלם׃ ס כי יבער־איש שדה
או־כרם ושלח את־בעירה ובער בשדה אחר מיטב שדהו
ומיטב כרמו ישלם׃ ס ה כי־תצא אש ומצאה קצים
ונאכל גדיש או הקמה או השדה שלם ישלם המבער את־
הבערה׃ ס כי־יתן איש אל־רעהו כסף או־כלים
לשמר וגנב מבית האיש אם־ימצא הגנב ישלם שנים׃
אם־לא ימצא הגנב ונקרב בעל־הבית אל־האלהים אם־לא
שלח ידו במלאכת רעהו׃ על־כל־דבר־פשע על־שור על־
חמור על־שה על־שלמה על־כל־אבדה אשר יאמר כי־הוא
זה עד האלהים יבא דבר־שניהם אשר ירשיען אלהים ישלם
שנים לרעהו׃ ס כי־יתן איש אל־רעהו חמור
או־שור או־שה וכל־בהמה לשמר ומת או־נשבר או־נשבה
אין ראה׃ י שבעת יהוה תהיה בין שניהם אם־לא שלח
ידו במלאכת רעהו ולקח בעליו ולא ישלם׃ ואם־גנב
יגנב מעמו ישלם לבעליו׃ אם־טרף יטרף יבאהו עד
הטרפה לא ישלם׃ פ וכי־ישאל איש מעם
רעהו ונשבר או־מת בעליו אין־עמו שלם ישלם׃ אם־בעליו
עמו לא ישלם אם־שכיר הוא בא בשכרו׃ ס
טו וכי־יפתה איש בתולה אשר לא־ארשה ושכב עמה מהר
ימהרנה לו לאשה׃ אם־מאן ימאן אביה לתתה לו כסף
ישקל כמהר הבתולת׃ מכשפה לא תחיה׃ ס
כל־שכב עם־בהמה מות יומת׃ ס זבח לאלהים
יחרם בלתי ליהוה לבדו׃ כ וגר לא־תונה ולא תלחצנו כי־גרים
הייתם בארץ מצרים׃ כל־אלמנה ויתום לא תענון׃ אם־
ענה תענה אתו כי אם־צעק יצעק אלי שמע אשמע צעקתו׃
וחרה אפי והרגתי אתכם בחרב והיו נשיכם אלמנות ובניכם
יתמים׃ פ אם־כסף ׀ תלוה את־עמי את־
העני עמך לא־תהיה לו כנשה לא־תשימון עליו נשך׃
כה אם־חבל תחבל שלמת רעך עד־בא השמש תשיבנו לו׃
כי הוא כסותה לבדה הוא שמלתו לערו במה ישכב והיה
כי־יצעק אלי ושמעתי כי־חנון אני׃ ס אלהים
לא תקלל ונשיא בעמך לא תאר׃ מלאתך ודמעך לא
תאחר בכור בניך תתן־לי׃ כן־תעשה לשורך לצאנך

כב׳ ד׳ בגנבו קרי   כו׳ כסותו קרי   קמץ בז״ק

שבעת

שבעת ימים יהיה עם־אמו ביום השמיני תתנו־לי׃ ואנשי־
קדש תהיון לי ובשר בשדה טרפה לא תאכלו לכלב
תשלכון אתו׃ ס
כג לא תשא שמע שוא אל־תשת ידך עם־רשע להית עד
חמס׃ לא־תהיה אחרי־רבים לרעת ולא־תענה על־רב
לנטת אחרי רבים להטת׃ ודל לא תהדר בריבו׃
ס כי תפגע שור איבך או חמרו תעה השב
ה תשיבנו לו׃ ס כי־תראה חמור שנאך רבץ
תחת משאו וחדלת מעזב לו עזב תעזב עמו׃ ס
לא תטה משפט אבינך בריבו׃ מדבר־שקר תרחק
ונקי וצדיק אל־תהרג כי לא־אצדיק רשע׃ ושחד לא
תקח כי השחד יעור פקחים ויסלף דברי צדיקים׃ וגר
לא תלחץ ואתם ידעתם את־נפש הגר כי־גרים הייתם
בארץ מצרים׃ ושש שנים תזרע את־ארצך ואספת את־
תבואתה׃ והשביעת תשמטנה ונטשתה ואכלו אבינֵי
עמך ויתרם תאכל חית השדה כן־תעשה לכרמך לזיתך׃
שש ימים תעשה מעשיך וביום השביעי תשבת למען
ינוח שורך וחמרך וינפש בן־אמתך והגר׃ ובכל אשר־
אמרתי אליכם תשמרו ושם אלהים אחרים לא תזכירו לא
טו ישמע על־פיך׃ שלש רגלים תחג לי בשנה׃ את־חג
המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות כאשר צויתך
למועד חדש האביב כי־בו יצאת ממצרים ולא־יראו פני
ריקם׃ וחג הקציר בכורי מעשיך אשר תזרע בשדה וחג
האסף בצאת השנה באספך את־מעשיך מן־השדה׃ שלש
פעמים בשנה יראה כל־זכורך אל־פני האדן ׀ יהוה׃ לא־
תזבח על־חמץ דם־זבחי ולא־ילין חלב־חגי עד־בקר׃
ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא־תבשל
כ גדי בחלב אמו׃ פ הנה אנכי שלח מלאך
לפניך לשמרך בדרך ולהביאך אל־המקום אשר הכנתי׃
השמר מפניו ושמע בקלו אל־תמר בו כי לא ישא לפשעכם
כי שמי בקרבו׃ כי אם־שמוע תשמע בקלו ועשית כל
אשר אדבר ואיבתי את־איביך וצרתי את־צרריך׃ כי־ילך
מלאכי לפניך והביאך אל־האמרי והחתי והפרזי והכנעני
החוי והיבוסי והכחדתיו׃ לא־תשתחוה לאלהיהם ולא
תעבדם ולא תעשה כמעשיהם כי הרס תהרסם ושבר
כה תשבר מצבתיהם׃ ועבדתם את יהוה אלהיכם וברך את־
לחמך ואת־מימיך והסרתי מחלה מקרבך׃ ס

לא

לא תהיה משכלה ועקרה בארצך את־מספר ימיך אמלא׃ את־אימתי אשלח לפניך והמתי את־כל־העם אשר תבא בהם ונתתי את־כל־איביך אליך ערף׃ ושלחתי את־הצרעה לפניך וגרשה את־החוי את־הכנעני ואת־החתי מלפניך׃ לא אגרשנו מפניך בשנה אחת פן־תהיה הארץ שממה ורבה עליך חית השדה׃ מעט מעט אגרשנו מפניך עד אשר תפרה ונחלת את־הארץ׃ ושתי את־גבלך מים־סוף ועד־ים פלשתים וממדבר עד־הנהר כי אתן בידכם את ישבי הארץ וגרשתמו מפניך׃ לא־תכרת להם ולאלהיהם ברית׃ לא ישבו בארצך פן־יחטיאו אתך לי כי תעבד את־אלהיהם כי־יהיה לך למוקש׃

פ

כד ואל־משה אמר עלה אל־יהוה אתה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל והשתחויתם מרחק׃ ונגש משה לבדו אל־יהוה והם לא יגשו והעם לא יעלו עמו׃ ויבא משה ויספר לעם את כל־דברי יהוה ואת כל־המשפטים ויען כל־העם קול אחד ויאמרו כל־הדברים אשר־דבר יהוה נעשה׃ ויכתב משה את כל־דברי יהוה וישכם בבקר ויבן מזבח תחת ההר ושתים עשרה מצבה לשנים עשר שבטי ישראל׃ וישלח את־נערי בני ישראל ויעלו עלת ויזבחו זבחים שלמים ליהוה פרים׃ ויקח משה חצי הדם וישם באגנת וחצי הדם זרק על־המזבח׃ ויקח ספר הברית ויקרא באזני העם ויאמרו כל אשר־דבר יהוה נעשה ונשמע׃ ויקח משה את־הדם ויזרק על־העם ויאמר הנה דם־הברית אשר כרת יהוה עמכם על כל־הדברים האלה׃ ויעל משה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל׃ ויראו את אלהי ישראל ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר וכעצם השמים לטהר׃ ואל־אצילי בני ישראל לא שלח ידו ויחזו את־האלהים ויאכלו וישתו׃ ס

ויאמר יהוה אל־משה עלה אלי ההרה והיה־שם ואתנה לך את־לחת האבן והתורה והמצוה אשר כתבתי להורתם׃ ויקם משה ויהושע משרתו ויעל משה אל־הר האלהים׃ ואל־הזקנים אמר שבו־לנו בזה עד אשר־נשוב אליכם והנה אהרן וחור עמכם מי־בעל דברים יגש אלהם׃ ויעל משה אל־ההר ויכס הענן את־ההר׃ וישכן כבוד־יהוה על־הר סיני ויכסהו הענן ששת ימים ויקרא אל־משה ביום השביעי מתוך הענן׃ ומראה כבוד

יהוה

יהוה כאש אכלת בראש ההר לעיני בני ישראל׃ ויבא משה בתוך הענן ויעל אל־ההר ויהי משה בהר ארבעים יום וארבעים לילה׃

פ פ פ יט

כה וידבר יהוה אל־משה לאמר׃ דבר אל־בני ישראל ויקחו־לי תרומה מאת כל־איש אשר ידבנו לבו תקחו את־תרומתי׃ וזאת התרומה אשר תקחו מאתם זהב וכסף ונחשת׃ ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים׃ וערת אילם מאדמים וערת תחשים ועצי שטים׃ שמן למאר בשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים׃ אבני־שהם ואבני מלאים לאפד ולחשן׃ ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם׃ ככל אשר אני מראה אותך את תבנית המשכן ואת תבנית כל־כליו וכן תעשו׃ ס

ועשו ארון עצי שטים אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קמתו׃ וצפית אתו זהב טהור מבית ומחוץ תצפנו ועשית עליו זר זהב סביב׃ ויצקת לו ארבע טבעת זהב ונתתה על ארבע פעמתיו ושתי טבעת על־צלעו האחת ושתי טבעת על־צלעו השנית׃ ועשית בדי עצי שטים וצפית אתם זהב׃ והבאת את־הבדים בטבעת על צלעת הארן לשאת את־הארן בהם׃ בטבעת הארן יהיו הבדים לא יסרו ממנו׃ ונתת אל־הארן את העדת אשר אתן אליך׃ ועשית כפרת זהב טהור אמתים וחצי ארכה ואמה וחצי רחבה׃ ועשית שנים כרבים זהב מקשה תעשה אתם משני קצות הכפרת׃ ועשה כרוב אחד מקצה מזה וכרוב־אחד מקצה מזה מן־הכפרת תעשו את־הכרבים על־שני קצותיו׃ והיו הכרבים פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם על־הכפרת ופניהם איש אל־אחיו אל־הכפרת יהיו פני הכרבים׃ ונתת את־הכפרת על־הארן מלמעלה ואל־הארן תתן את־העדת אשר אתן אליך׃ ונועדתי לך שם ודברתי אתך מעל הכפרת מבין שני הכרבים אשר על־ארון העדת את כל־אשר אצוה אותך אל־בני ישראל׃

פ

ועשית שלחן עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי קמתו׃ וצפית אתו זהב טהור ועשית לו זר זהב סביב׃ ועשית לו מסגרת טפח סביב ועשית זר־זהב למסגרתו סביב׃ ועשית לו ארבע טבעת זהב ונתת את־הטבעת על ארבע הפאת אשר

לארבע

לְאַרְבַּע רַגְלָיו׃ לְעֻמַּת הַמִּסְגֶּרֶת תִּהְיֶיןָ הַטַּבָּעֹת לְבָתִּים
לְבַדִּים לָשֵׂאת אֶת־הַשֻּׁלְחָן׃ וְעָשִׂיתָ אֶת־הַבַּדִּים עֲצֵי שִׁטִּים
וְצִפִּיתָ אֹתָם זָהָב וְנִשָּׂא־בָם אֶת־הַשֻּׁלְחָן׃ וְעָשִׂיתָ קְּעָרֹתָיו
וְכַפֹּתָיו וּקְשׂוֹתָיו וּמְנַקִּיֹּתָיו אֲשֶׁר יֻסַּךְ בָּהֵן זָהָב טָהוֹר תַּעֲשֶׂה
אֹתָם׃ וְנָתַתָּ עַל־הַשֻּׁלְחָן לֶחֶם פָּנִים לְפָנַי תָּמִיד׃ פ
וְעָשִׂיתָ מְנֹרַת זָהָב טָהוֹר מִקְשָׁה תֵּיעָשֶׂה
הַמְּנוֹרָה יְרֵכָהּ וְקָנָהּ גְּבִיעֶיהָ כַּפְתֹּרֶיהָ וּפְרָחֶיהָ מִמֶּנָּה יִהְיוּ׃
וְשִׁשָּׁה קָנִים יֹצְאִים מִצִּדֶּיהָ שְׁלֹשָׁה ׀ קְנֵי מְנֹרָה מִצִּדָּהּ הָאֶחָד
וּשְׁלֹשָׁה קְנֵי מְנֹרָה מִצִּדָּהּ הַשֵּׁנִי׃ שְׁלֹשָׁה גְבִעִים מְשֻׁקָּדִים
בַּקָּנֶה הָאֶחָד כַּפְתֹּר וָפֶרַח וּשְׁלֹשָׁה גְבִעִים מְשֻׁקָּדִים בַּקָּנֶה
הָאֶחָד כַּפְתֹּר וָפָרַח כֵּן לְשֵׁשֶׁת הַקָּנִים הַיֹּצְאִים מִן־הַמְּנֹרָה׃
וּבַמְּנֹרָה אַרְבָּעָה גְבִעִים מְשֻׁקָּדִים כַּפְתֹּרֶיהָ וּפְרָחֶיהָ׃
וְכַפְתֹּר תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים מִמֶּנָּה וְכַפְתֹּר תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים
מִמֶּנָּה וְכַפְתֹּר תַּחַת־שְׁנֵי הַקָּנִים מִמֶּנָּה לְשֵׁשֶׁת הַקָּנִים
הַיֹּצְאִים מִן־הַמְּנֹרָה׃ כַּפְתֹּרֵיהֶם וּקְנֹתָם מִמֶּנָּה יִהְיוּ כֻּלָּהּ
מִקְשָׁה אַחַת זָהָב טָהוֹר׃ וְעָשִׂיתָ אֶת־נֵרֹתֶיהָ שִׁבְעָה
וְהֶעֱלָה אֶת־נֵרֹתֶיהָ וְהֵאִיר עַל־עֵבֶר פָּנֶיהָ׃ וּמַלְקָחֶיהָ
וּמַחְתֹּתֶיהָ זָהָב טָהוֹר׃ כִּכָּר זָהָב טָהוֹר יַעֲשֶׂה אֹתָהּ אֵת
כָּל־הַכֵּלִים הָאֵלֶּה׃ וּרְאֵה וַעֲשֵׂה בְּתַבְנִיתָם אֲשֶׁר־אַתָּה
מָרְאֶה בָּהָר׃ ס

וְאֶת־הַמִּשְׁכָּן תַּעֲשֶׂה עֶשֶׂר יְרִיעֹת שֵׁשׁ מָשְׁזָר וּתְכֵלֶת
וְאַרְגָּמָן וְתֹלַעַת שָׁנִי כְּרֻבִים מַעֲשֵׂה חֹשֵׁב תַּעֲשֶׂה אֹתָם׃
אֹרֶךְ ׀ הַיְרִיעָה הָאַחַת שְׁמֹנֶה וְעֶשְׂרִים בָּאַמָּה וְרֹחַב אַרְבַּע
בָּאַמָּה הַיְרִיעָה הָאֶחָת מִדָּה אַחַת לְכָל־הַיְרִיעֹת׃ חֲמֵשׁ
הַיְרִיעֹת תִּהְיֶיןָ חֹבְרֹת אִשָּׁה אֶל־אֲחֹתָהּ וְחָמֵשׁ יְרִיעֹת חֹבְרֹת
אִשָּׁה אֶל־אֲחֹתָהּ׃ וְעָשִׂיתָ לֻלְאֹת תְּכֵלֶת עַל שְׂפַת הַיְרִיעָה
הָאֶחָת מִקָּצָה בַּחֹבָרֶת וְכֵן תַּעֲשֶׂה בִּשְׂפַת הַיְרִיעָה הַקִּיצוֹנָה
בַּמַּחְבֶּרֶת הַשֵּׁנִית׃ חֲמִשִּׁים לֻלָאֹת תַּעֲשֶׂה בַּיְרִיעָה הָאֶחָת
וַחֲמִשִּׁים לֻלָאֹת תַּעֲשֶׂה בִּקְצֵה הַיְרִיעָה אֲשֶׁר בַּמַּחְבֶּרֶת
הַשֵּׁנִית מַקְבִּילֹת הַלֻּלָאֹת אִשָּׁה אֶל־אֲחֹתָהּ׃ וְעָשִׂיתָ חֲמִשִּׁים
קַרְסֵי זָהָב וְחִבַּרְתָּ אֶת־הַיְרִיעֹת אִשָּׁה אֶל־אֲחֹתָהּ בַּקְּרָסִים
וְהָיָה הַמִּשְׁכָּן אֶחָד׃ וְעָשִׂיתָ יְרִיעֹת עִזִּים לְאֹהֶל עַל־הַמִּשְׁכָּן
עַשְׁתֵּי־עֶשְׂרֵה יְרִיעֹת תַּעֲשֶׂה אֹתָם׃ אֹרֶךְ ׀ הַיְרִיעָה הָאַחַת
שְׁלֹשִׁים בָּאַמָּה וְרֹחַב אַרְבַּע בָּאַמָּה הַיְרִיעָה הָאֶחָת מִדָּה
אַחַת לְעַשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה יְרִיעֹת׃ וְחִבַּרְתָּ אֶת־חֲמֵשׁ הַיְרִיעֹת
לְבָד וְאֶת־שֵׁשׁ הַיְרִיעֹת לְבָד וְכָפַלְתָּ אֶת־הַיְרִיעָה הַשִּׁשִּׁית
אֶל־מוּל פְּנֵי הָאֹהֶל׃ וְעָשִׂיתָ חֲמִשִּׁים לֻלָאֹת עַל שְׂפַת

הַיְרִיעָה הָאֶחָת הַקִּיצֹנָה בַּחֹבָרֶת וַחֲמִשִּׁים לֻלָאֹת עַל שְׂפַת
הַיְרִיעָה הַחֹבֶרֶת הַשֵּׁנִית׃ וְעָשִׂיתָ קַרְסֵי נְחֹשֶׁת חֲמִשִּׁים
וְהֵבֵאתָ אֶת־הַקְּרָסִים בַּלֻּלָאֹת וְחִבַּרְתָּ אֶת־הָאֹהֶל וְהָיָה
אֶחָד׃ וְסֶרַח הָעֹדֵף בִּירִיעֹת הָאֹהֶל חֲצִי הַיְרִיעָה הָעֹדֶפֶת
תִּסְרַח עַל אֲחֹרֵי הַמִּשְׁכָּן׃ וְהָאַמָּה מִזֶּה וְהָאַמָּה מִזֶּה
בָּעֹדֵף בְּאֹרֶךְ יְרִיעֹת הָאֹהֶל יִהְיֶה סָרוּחַ עַל־צִדֵּי הַמִּשְׁכָּן
מִזֶּה וּמִזֶּה לְכַסֹּתוֹ׃ וְעָשִׂיתָ מִכְסֶה לָאֹהֶל עֹרֹת אֵילִם
מְאָדָּמִים וּמִכְסֵה עֹרֹת תְּחָשִׁים מִלְמָעְלָה׃ פ
וְעָשִׂיתָ אֶת־הַקְּרָשִׁים לַמִּשְׁכָּן עֲצֵי שִׁטִּים עֹמְדִים׃ עֶשֶׂר
אַמּוֹת אֹרֶךְ הַקָּרֶשׁ וְאַמָּה וַחֲצִי הָאַמָּה רֹחַב הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד׃
שְׁתֵּי יָדוֹת לַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד מְשֻׁלָּבֹת אִשָּׁה אֶל־אֲחֹתָהּ כֵּן
תַּעֲשֶׂה לְכֹל קַרְשֵׁי הַמִּשְׁכָּן׃ וְעָשִׂיתָ אֶת־הַקְּרָשִׁים לַמִּשְׁכָּן
עֶשְׂרִים קֶרֶשׁ לִפְאַת נֶגְבָּה תֵימָנָה׃ וְאַרְבָּעִים אַדְנֵי־כֶסֶף
תַּעֲשֶׂה תַּחַת עֶשְׂרִים הַקָּרֶשׁ שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת־הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד
לִשְׁתֵּי יְדֹתָיו וּשְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת־הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד לִשְׁתֵּי יְדֹתָיו׃
וּלְצֶלַע הַמִּשְׁכָּן הַשֵּׁנִית לִפְאַת צָפוֹן עֶשְׂרִים קָרֶשׁ׃ וְאַרְבָּעִים
אַדְנֵיהֶם כָּסֶף שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד וּשְׁנֵי אֲדָנִים
תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד׃ וּלְיַרְכְּתֵי הַמִּשְׁכָּן יָמָּה תַּעֲשֶׂה שִׁשָּׁה
קְרָשִׁים׃ וּשְׁנֵי קְרָשִׁים תַּעֲשֶׂה לִמְקֻצְעֹת הַמִּשְׁכָּן בַּיַּרְכָתָיִם׃
וְיִהְיוּ תֹאֲמִם מִלְּמַטָּה וְיַחְדָּו יִהְיוּ תַמִּים עַל־רֹאשׁוֹ אֶל־
הַטַּבַּעַת הָאֶחָת כֵּן יִהְיֶה לִשְׁנֵיהֶם לִשְׁנֵי הַמִּקְצֹעֹת יִהְיוּ׃
וְהָיוּ שְׁמֹנָה קְרָשִׁים וְאַדְנֵיהֶם כֶּסֶף שִׁשָּׁה עָשָׂר אֲדָנִים שְׁנֵי
אֲדָנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד וּשְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד׃
וְעָשִׂיתָ בְרִיחִם עֲצֵי שִׁטִּים חֲמִשָּׁה לְקַרְשֵׁי צֶלַע־הַמִּשְׁכָּן
הָאֶחָד׃ וַחֲמִשָּׁה בְרִיחִם לְקַרְשֵׁי צֶלַע־הַמִּשְׁכָּן הַשֵּׁנִית
וַחֲמִשָּׁה בְרִיחִם לְקַרְשֵׁי צֶלַע הַמִּשְׁכָּן לַיַּרְכָתַיִם יָמָּה׃
וְהַבְּרִיחַ הַתִּיכֹן בְּתוֹךְ הַקְּרָשִׁים מַבְרִחַ מִן־הַקָּצֶה אֶל־
הַקָּצֶה׃ וְאֶת־הַקְּרָשִׁים תְּצַפֶּה זָהָב וְאֶת־טַבְּעֹתֵיהֶם תַּעֲשֶׂה
זָהָב בָּתִּים לַבְּרִיחִם וְצִפִּיתָ אֶת־הַבְּרִיחִם זָהָב׃ וַהֲקֵמֹתָ
אֶת־הַמִּשְׁכָּן כְּמִשְׁפָּטוֹ אֲשֶׁר הָרְאֵיתָ בָּהָר׃ ס
וְעָשִׂיתָ פָרֹכֶת תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר
מַעֲשֵׂה חֹשֵׁב יַעֲשֶׂה אֹתָהּ כְּרֻבִים׃ וְנָתַתָּה אֹתָהּ עַל־
אַרְבָּעָה עַמּוּדֵי שִׁטִּים מְצֻפִּים זָהָב וָוֵיהֶם זָהָב עַל־אַרְבָּעָה
אַדְנֵי־כָסֶף׃ וְנָתַתָּה אֶת־הַפָּרֹכֶת תַּחַת הַקְּרָסִים וְהֵבֵאתָ
שָׁמָּה מִבֵּית לַפָּרֹכֶת אֵת אֲרוֹן הָעֵדוּת וְהִבְדִּילָה הַפָּרֹכֶת
לָכֶם בֵּין הַקֹּדֶשׁ וּבֵין קֹדֶשׁ הַקֳּדָשִׁים׃ וְנָתַתָּ אֶת־הַכַּפֹּרֶת
עַל אֲרוֹן הָעֵדֻת בְּקֹדֶשׁ הַקֳּדָשִׁים׃ וְשַׂמְתָּ אֶת־הַשֻּׁלְחָן

מִחוּץ לַפָּרֹכֶת וְאֶת־הַמְּנֹרָה נֹכַח הַשֻּׁלְחָן עַל צֶלַע הַמִּשְׁכָּן
תֵּימָנָה וְהַשֻּׁלְחָן תִּתֵּן עַל־צֶלַע צָפוֹן׃ וְעָשִׂיתָ מָסָךְ לְפֶתַח
הָאֹהֶל תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר מַעֲשֵׂה
רֹקֵם׃ וְעָשִׂיתָ לַמָּסָךְ חֲמִשָּׁה עַמּוּדֵי שִׁטִּים וְצִפִּיתָ אֹתָם
זָהָב וָוֵיהֶם זָהָב וְיָצַקְתָּ לָהֶם חֲמִשָּׁה אַדְנֵי נְחֹשֶׁת׃ ס

כז וְעָשִׂיתָ אֶת־הַמִּזְבֵּחַ עֲצֵי שִׁטִּים חָמֵשׁ אַמּוֹת אֹרֶךְ וְחָמֵשׁ
אַמּוֹת רֹחַב רָבוּעַ יִהְיֶה הַמִּזְבֵּחַ וְשָׁלֹשׁ אַמּוֹת קֹמָתוֹ׃
וְעָשִׂיתָ קַרְנֹתָיו עַל אַרְבַּע פִּנֹּתָיו מִמֶּנּוּ תִּהְיֶיןָ קַרְנֹתָיו וְצִפִּיתָ
אֹתוֹ נְחֹשֶׁת׃ וְעָשִׂיתָ סִּירֹתָיו לְדַשְּׁנוֹ וְיָעָיו וּמִזְרְקֹתָיו
וּמִזְלְגֹתָיו וּמַחְתֹּתָיו לְכָל־כֵּלָיו תַּעֲשֶׂה נְחֹשֶׁת׃ וְעָשִׂיתָ
לּוֹ מִכְבָּר מַעֲשֵׂה רֶשֶׁת נְחֹשֶׁת וְעָשִׂיתָ עַל־הָרֶשֶׁת אַרְבַּע
טַבְּעֹת נְחֹשֶׁת עַל אַרְבַּע קְצוֹתָיו׃ וְנָתַתָּה אֹתָהּ תַּחַת ה
כַּרְכֹּב הַמִּזְבֵּחַ מִלְּמָטָּה וְהָיְתָה הָרֶשֶׁת עַד חֲצִי הַמִּזְבֵּחַ׃
וְעָשִׂיתָ בַדִּים לַמִּזְבֵּחַ בַּדֵּי עֲצֵי שִׁטִּים וְצִפִּיתָ אֹתָם נְחֹשֶׁת׃
וְהוּבָא אֶת־בַּדָּיו בַּטַּבָּעֹת וְהָיוּ הַבַּדִּים עַל־שְׁתֵּי צַלְעֹת
הַמִּזְבֵּחַ בִּשְׂאֵת אֹתוֹ׃ נְבוּב לֻחֹת תַּעֲשֶׂה אֹתוֹ כַּאֲשֶׁר
הֶרְאָה אֹתְךָ בָּהָר כֵּן יַעֲשׂוּ׃ ס וְעָשִׂיתָ אֵת חֲצַר
הַמִּשְׁכָּן לִפְאַת נֶגֶב־תֵּימָנָה קְלָעִים לֶחָצֵר שֵׁשׁ מָשְׁזָר מֵאָה
בָאַמָּה אֹרֶךְ לַפֵּאָה הָאֶחָת׃ וְעַמֻּדָיו עֶשְׂרִים וְאַדְנֵיהֶם י
עֶשְׂרִים נְחֹשֶׁת וָוֵי הָעַמֻּדִים וַחֲשֻׁקֵיהֶם כָּסֶף׃ וְכֵן לִפְאַת
צָפוֹן בָּאֹרֶךְ קְלָעִים מֵאָה אֹרֶךְ וְעַמֻּדָו עֶשְׂרִים וְאַדְנֵיהֶם
עֶשְׂרִים נְחֹשֶׁת וָוֵי הָעַמֻּדִים וַחֲשֻׁקֵיהֶם כָּסֶף׃ וְרֹחַב הֶחָצֵר
לִפְאַת־יָם קְלָעִים חֲמִשִּׁים אַמָּה עַמֻּדֵיהֶם עֲשָׂרָה וְאַדְנֵיהֶם
עֲשָׂרָה׃ וְרֹחַב הֶחָצֵר לִפְאַת קֵדְמָה מִזְרָחָה חֲמִשִּׁים
אַמָּה׃ וַחֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה אַמָּה קְלָעִים לַכָּתֵף עַמֻּדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה
וְאַדְנֵיהֶם שְׁלֹשָׁה׃ וְלַכָּתֵף הַשֵּׁנִית חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה קְלָעִים טו
עַמֻּדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְאַדְנֵיהֶם שְׁלֹשָׁה׃ וּלְשַׁעַר הֶחָצֵר מָסָךְ
עֶשְׂרִים אַמָּה תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר
מַעֲשֵׂה רֹקֵם עַמֻּדֵיהֶם אַרְבָּעָה וְאַדְנֵיהֶם אַרְבָּעָה׃ כָּל־ י
עַמּוּדֵי הֶחָצֵר סָבִיב מְחֻשָּׁקִים כֶּסֶף וָוֵיהֶם כָּסֶף וְאַדְנֵיהֶם
נְחֹשֶׁת׃ אֹרֶךְ הֶחָצֵר מֵאָה בָאַמָּה וְרֹחַב חֲמִשִּׁים בַּחֲמִשִּׁים
וְקֹמָה חָמֵשׁ אַמּוֹת שֵׁשׁ מָשְׁזָר וְאַדְנֵיהֶם נְחֹשֶׁת׃ לְכֹל כְּלֵי
הַמִּשְׁכָּן בְּכֹל עֲבֹדָתוֹ וְכָל־יְתֵדֹתָיו וְכָל־יִתְדֹת הֶחָצֵר נְחֹשֶׁת׃

ס ס ס כ

וְאַתָּה תְּצַוֶּה ׀ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִקְחוּ אֵלֶיךָ שֶׁמֶן זַיִת זָךְ כָּתִית כ
לַמָּאוֹר לְהַעֲלֹת נֵר תָּמִיד׃ בְּאֹהֶל מוֹעֵד מִחוּץ לַפָּרֹכֶת אֲשֶׁר

ס׳ יא׳ ועמדיו קרי

עַל־הָעֵדֻת יַעֲרֹךְ אֹתוֹ אַהֲרֹן וּבָנָיו מֵעֶרֶב עַד־בֹּקֶר לִפְנֵי יְהוָה
חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתָם מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ ס

כח וְאַתָּה הַקְרֵב אֵלֶיךָ אֶת־אַהֲרֹן אָחִיךָ וְאֶת־בָּנָיו אִתּוֹ מִתּוֹךְ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְכַהֲנוֹ־לִי אַהֲרֹן נָדָב וַאֲבִיהוּא אֶלְעָזָר וְאִיתָמָר
בְּנֵי אַהֲרֹן׃ וְעָשִׂיתָ בִגְדֵי־קֹדֶשׁ לְאַהֲרֹן אָחִיךָ לְכָבוֹד
וּלְתִפְאָרֶת׃ וְאַתָּה תְּדַבֵּר אֶל־כָּל־חַכְמֵי־לֵב אֲשֶׁר מִלֵּאתִיו
רוּחַ חָכְמָה וְעָשׂוּ אֶת־בִּגְדֵי אַהֲרֹן לְקַדְּשׁוֹ לְכַהֲנוֹ־לִי׃
וְאֵלֶּה הַבְּגָדִים אֲשֶׁר יַעֲשׂוּ חֹשֶׁן וְאֵפוֹד וּמְעִיל וּכְתֹנֶת תַּשְׁבֵּץ
מִצְנֶפֶת וְאַבְנֵט וְעָשׂוּ בִגְדֵי־קֹדֶשׁ לְאַהֲרֹן אָחִיךָ וּלְבָנָיו לְכַהֲנוֹ־
לִי׃ וְהֵם יִקְחוּ אֶת־הַזָּהָב וְאֶת־הַתְּכֵלֶת וְאֶת־הָאַרְגָּמָן ה
וְאֶת־תּוֹלַעַת הַשָּׁנִי וְאֶת־הַשֵּׁשׁ׃ פ וְעָשׂוּ
אֶת־הָאֵפֹד זָהָב תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן תּוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר
מַעֲשֵׂה חֹשֵׁב׃ שְׁתֵּי כְתֵפֹת חֹבְרֹת יִהְיֶה־לּוֹ אֶל־שְׁנֵי קְצוֹתָיו
וְחֻבָּר׃ וְחֵשֶׁב אֲפֻדָּתוֹ אֲשֶׁר עָלָיו כְּמַעֲשֵׂהוּ מִמֶּנּוּ יִהְיֶה
זָהָב תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר׃ וְלָקַחְתָּ
אֶת־שְׁתֵּי אַבְנֵי־שֹׁהַם וּפִתַּחְתָּ עֲלֵיהֶם שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
שִׁשָּׁה מִשְּׁמֹתָם עַל הָאֶבֶן הָאֶחָת וְאֶת־שְׁמוֹת הַשִּׁשָּׁה י
הַנּוֹתָרִים עַל־הָאֶבֶן הַשֵּׁנִית כְּתוֹלְדֹתָם׃ מַעֲשֵׂה חָרַשׁ אֶבֶן
פִּתּוּחֵי חֹתָם תְּפַתַּח אֶת־שְׁתֵּי הָאֲבָנִים עַל־שְׁמֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
מֻסַבֹּת מִשְׁבְּצוֹת זָהָב תַּעֲשֶׂה אֹתָם׃ וְשַׂמְתָּ אֶת־שְׁתֵּי
הָאֲבָנִים עַל כִּתְפֹת הָאֵפֹד אַבְנֵי זִכָּרֹן לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְנָשָׂא
אַהֲרֹן אֶת־שְׁמוֹתָם לִפְנֵי יְהוָה עַל־שְׁתֵּי כְתֵפָיו לְזִכָּרֹן׃
ס וְעָשִׂיתָ מִשְׁבְּצֹת זָהָב׃ וּשְׁתֵּי שַׁרְשְׁרֹת זָהָב
טָהוֹר מִגְבָּלֹת תַּעֲשֶׂה אֹתָם מַעֲשֵׂה עֲבֹת וְנָתַתָּה אֶת־שַׁרְשְׁרֹת
הָעֲבֹתֹת עַל־הַמִּשְׁבְּצֹת׃ ס וְעָשִׂיתָ חֹשֶׁן מִשְׁפָּט טו
מַעֲשֵׂה חֹשֵׁב כְּמַעֲשֵׂה אֵפֹד תַּעֲשֶׂנּוּ זָהָב תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן
וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר תַּעֲשֶׂה אֹתוֹ׃ רָבוּעַ יִהְיֶה כָּפוּל
זֶרֶת אָרְכּוֹ וְזֶרֶת רָחְבּוֹ׃ וּמִלֵּאתָ בוֹ מִלֻּאַת אֶבֶן אַרְבָּעָה
טוּרִים אָבֶן טוּר אֹדֶם פִּטְדָה וּבָרֶקֶת הַטּוּר הָאֶחָד׃ וְהַטּוּר
הַשֵּׁנִי נֹפֶךְ סַפִּיר וְיָהֲלֹם׃ וְהַטּוּר הַשְּׁלִישִׁי לֶשֶׁם שְׁבוֹ
וְאַחְלָמָה׃ וְהַטּוּר הָרְבִיעִי תַּרְשִׁישׁ וְשֹׁהַם וְיָשְׁפֵה מְשֻׁבָּצִים כ
זָהָב יִהְיוּ בְּמִלּוּאֹתָם׃ וְהָאֲבָנִים תִּהְיֶיןָ עַל־שְׁמֹת בְּנֵי־
יִשְׂרָאֵל שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה עַל־שְׁמֹתָם פִּתּוּחֵי חוֹתָם אִישׁ עַל־
שְׁמוֹ תִּהְיֶיןָ לִשְׁנֵי עָשָׂר שָׁבֶט׃ וְעָשִׂיתָ עַל־הַחֹשֶׁן שַׁרְשֹׁת
גַּבְלֻת מַעֲשֵׂה עֲבֹת זָהָב טָהוֹר׃ וְעָשִׂיתָ עַל־הַחֹשֶׁן שְׁתֵּי
טַבְּעוֹת זָהָב וְנָתַתָּ אֶת־שְׁתֵּי הַטַּבָּעוֹת עַל־שְׁנֵי קְצוֹת הַחֹשֶׁן׃
וְנָתַתָּה אֶת־שְׁתֵּי עֲבֹתֹת הַזָּהָב עַל־שְׁתֵּי הַטַּבָּעֹת אֶל־קְצוֹת

כה הַחֹשֶׁן׃ וְאֵת שְׁתֵּי קְצוֹת שְׁתֵּי הָעֲבֹתֹת תִּתֵּן עַל־שְׁתֵּי
הַמִּשְׁבְּצוֹת וְנָתַתָּה עַל־כִּתְפוֹת הָאֵפֹד אֶל־מוּל פָּנָיו׃
וְעָשִׂיתָ שְׁתֵּי טַבְּעוֹת זָהָב וְשַׂמְתָּ אֹתָם עַל־שְׁנֵי קְצוֹת הַחֹשֶׁן
עַל־שְׂפָתוֹ אֲשֶׁר אֶל־עֵבֶר הָאֵפוֹד בָּיְתָה׃ וְעָשִׂיתָ שְׁתֵּי
טַבְּעוֹת זָהָב וְנָתַתָּה אֹתָם עַל־שְׁתֵּי כִתְפוֹת הָאֵפוֹד מִלְּמַטָּה
מִמּוּל פָּנָיו לְעֻמַּת מֶחְבַּרְתּוֹ מִמַּעַל לְחֵשֶׁב הָאֵפוֹד׃ וְיִרְכְּסוּ
אֶת־הַחֹשֶׁן מִטַּבְּעֹתָו אֶל־טַבְּעֹת הָאֵפוֹד בִּפְתִיל תְּכֵלֶת
לִהְיוֹת עַל־חֵשֶׁב הָאֵפוֹד וְלֹא־יִזַּח הַחֹשֶׁן מֵעַל הָאֵפוֹד׃
וְנָשָׂא אַהֲרֹן אֶת־שְׁמוֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּחֹשֶׁן הַמִּשְׁפָּט עַל־לִבּוֹ
ל בְּבֹאוֹ אֶל־הַקֹּדֶשׁ לְזִכָּרֹן לִפְנֵי־יְהוָה תָּמִיד׃ וְנָתַתָּ אֶל־חֹשֶׁן
הַמִּשְׁפָּט אֶת־הָאוּרִים וְאֶת־הַתֻּמִּים וְהָיוּ עַל־לֵב אַהֲרֹן בְּבֹאוֹ
לִפְנֵי יְהוָה וְנָשָׂא אַהֲרֹן אֶת־מִשְׁפַּט בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל עַל־לִבּוֹ
לִפְנֵי יְהוָה תָּמִיד׃ ס וְעָשִׂיתָ אֶת־מְעִיל הָאֵפוֹד
כְּלִיל תְּכֵלֶת׃ וְהָיָה פִי־רֹאשׁוֹ בְּתוֹכוֹ שָׂפָה יִהְיֶה לְפִיו
סָבִיב מַעֲשֵׂה אֹרֵג כְּפִי תַחְרָא יִהְיֶה־לּוֹ לֹא יִקָּרֵעַ׃ וְעָשִׂיתָ
עַל־שׁוּלָיו רִמֹּנֵי תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי עַל־שׁוּלָיו
סָבִיב וּפַעֲמֹנֵי זָהָב בְּתוֹכָם סָבִיב׃ פַּעֲמֹן זָהָב וְרִמּוֹן
לה פַּעֲמֹן זָהָב וְרִמּוֹן עַל־שׁוּלֵי הַמְּעִיל סָבִיב׃ וְהָיָה עַל־אַהֲרֹן
לְשָׁרֵת וְנִשְׁמַע קוֹלוֹ בְּבֹאוֹ אֶל־הַקֹּדֶשׁ לִפְנֵי יְהוָה וּבְצֵאתוֹ
וְלֹא יָמוּת׃ ס וְעָשִׂיתָ צִּיץ זָהָב טָהוֹר וּפִתַּחְתָּ
עָלָיו פִּתּוּחֵי חֹתָם קֹדֶשׁ לַיהוָה׃ וְשַׂמְתָּ אֹתוֹ עַל־פְּתִיל
תְּכֵלֶת וְהָיָה עַל־הַמִּצְנָפֶת אֶל־מוּל פְּנֵי־הַמִּצְנֶפֶת יִהְיֶה׃
וְהָיָה עַל־מֵצַח אַהֲרֹן וְנָשָׂא אַהֲרֹן אֶת־עֲוֹן הַקֳּדָשִׁים אֲשֶׁר
יַקְדִּישׁוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְכָל־מַתְּנֹת קָדְשֵׁיהֶם וְהָיָה עַל־מִצְחוֹ
תָּמִיד לְרָצוֹן לָהֶם לִפְנֵי יְהוָה׃ וְשִׁבַּצְתָּ הַכְּתֹנֶת שֵׁשׁ
וְעָשִׂיתָ מִצְנֶפֶת שֵׁשׁ וְאַבְנֵט תַּעֲשֶׂה מַעֲשֵׂה רֹקֵם׃ וְלִבְנֵי ס
אַהֲרֹן תַּעֲשֶׂה כֻתֳּנֹת וְעָשִׂיתָ לָהֶם אַבְנֵטִים וּמִגְבָּעוֹת תַּעֲשֶׂה
לָהֶם לְכָבוֹד וּלְתִפְאָרֶת׃ וְהִלְבַּשְׁתָּ אֹתָם אֶת־אַהֲרֹן אָחִיךָ
וְאֶת־בָּנָיו אִתּוֹ וּמָשַׁחְתָּ אֹתָם וּמִלֵּאתָ אֶת־יָדָם וְקִדַּשְׁתָּ אֹתָם
וְכִהֲנוּ־לִי׃ וַעֲשֵׂה לָהֶם מִכְנְסֵי־בָד לְכַסּוֹת בְּשַׂר עֶרְוָה
מִמָּתְנַיִם וְעַד־יְרֵכַיִם יִהְיוּ׃ וְהָיוּ עַל־אַהֲרֹן וְעַל־בָּנָיו
בְּבֹאָם ׀ אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד אוֹ בְגִשְׁתָּם אֶל־הַמִּזְבֵּחַ לְשָׁרֵת
בַּקֹּדֶשׁ וְלֹא־יִשְׂאוּ עָוֹן וָמֵתוּ חֻקַּת עוֹלָם לוֹ וּלְזַרְעוֹ
אַחֲרָיו׃ ס

כט וְזֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה לָהֶם לְקַדֵּשׁ אֹתָם לְכַהֵן לִי לְקַח
פַּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר וְאֵילִם שְׁנַיִם תְּמִימִם׃ וְלֶחֶם מַצּוֹת וְחַלֹּת

מַצֹּת בְּלוּלֹת בַּשֶּׁמֶן וּרְקִיקֵי מַצּוֹת מְשֻׁחִים בַּשָּׁמֶן סֹלֶת חִטִּים
תַּעֲשֶׂה אֹתָם׃ וְנָתַתָּ אוֹתָם עַל־סַל אֶחָד וְהִקְרַבְתָּ אֹתָם
בַּסָּל וְאֶת־הַפָּר וְאֵת שְׁנֵי הָאֵילִם׃ וְאֶת־אַהֲרֹן וְאֶת־בָּנָיו
ה תַּקְרִיב אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְרָחַצְתָּ אֹתָם בַּמָּיִם׃ וְלָקַחְתָּ
אֶת־הַבְּגָדִים וְהִלְבַּשְׁתָּ אֶת־אַהֲרֹן אֶת־הַכֻּתֹּנֶת וְאֵת מְעִיל
הָאֵפֹד וְאֶת־הָאֵפֹד וְאֶת־הַחֹשֶׁן וְאָפַדְתָּ לוֹ בְּחֵשֶׁב הָאֵפֹד׃
וְשַׂמְתָּ הַמִּצְנֶפֶת עַל־רֹאשׁוֹ וְנָתַתָּ אֶת־נֵזֶר הַקֹּדֶשׁ עַל־
הַמִּצְנָפֶת׃ וְלָקַחְתָּ אֶת־שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְיָצַקְתָּ עַל־רֹאשׁוֹ
וּמָשַׁחְתָּ אֹתוֹ׃ וְאֶת־בָּנָיו תַּקְרִיב וְהִלְבַּשְׁתָּם כֻּתֳּנֹת׃ וְחָגַרְתָּ
אֹתָם אַבְנֵט אַהֲרֹן וּבָנָיו וְחָבַשְׁתָּ לָהֶם מִגְבָּעֹת וְהָיְתָה לָהֶם
י כְּהֻנָּה לְחֻקַּת עוֹלָם וּמִלֵּאתָ יַד־אַהֲרֹן וְיַד־בָּנָיו׃ וְהִקְרַבְתָּ
אֶת־הַפָּר לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד וְסָמַךְ אַהֲרֹן וּבָנָיו אֶת־יְדֵיהֶם עַל־
רֹאשׁ הַפָּר׃ וְשָׁחַטְתָּ אֶת־הַפָּר לִפְנֵי יְהוָה פֶּתַח אֹהֶל
מוֹעֵד׃ וְלָקַחְתָּ מִדַּם הַפָּר וְנָתַתָּה עַל־קַרְנֹת הַמִּזְבֵּחַ
בְּאֶצְבָּעֶךָ וְאֶת־כָּל־הַדָּם תִּשְׁפֹּךְ אֶל־יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ׃ וְלָקַחְתָּ
אֶת־כָּל־הַחֵלֶב הַמְכַסֶּה אֶת־הַקֶּרֶב וְאֵת הַיֹּתֶרֶת עַל־הַכָּבֵד
וְאֵת שְׁתֵּי הַכְּלָיֹת וְאֶת־הַחֵלֶב אֲשֶׁר עֲלֵיהֶן וְהִקְטַרְתָּ
הַמִּזְבֵּחָה׃ וְאֶת־בְּשַׂר הַפָּר וְאֶת־עֹרוֹ וְאֶת־פִּרְשׁוֹ תִּשְׂרֹף
טו בָּאֵשׁ מִחוּץ לַמַּחֲנֶה חַטָּאת הוּא׃ וְאֶת־הָאַיִל הָאֶחָד תִּקָּח
וְסָמְכוּ אַהֲרֹן וּבָנָיו אֶת־יְדֵיהֶם עַל־רֹאשׁ הָאָיִל׃ וְשָׁחַטְתָּ
אֶת־הָאָיִל וְלָקַחְתָּ אֶת־דָּמוֹ וְזָרַקְתָּ עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃ וְאֶת־
הָאַיִל תְּנַתֵּחַ לִנְתָחָיו וְרָחַצְתָּ קִרְבּוֹ וּכְרָעָיו וְנָתַתָּ עַל־נְתָחָיו
וְעַל־רֹאשׁוֹ׃ וְהִקְטַרְתָּ אֶת־כָּל־הָאַיִל הַמִּזְבֵּחָה עֹלָה הוּא
לַיהוָה רֵיחַ נִיחוֹחַ אִשֶּׁה לַיהוָה הוּא׃ וְלָקַחְתָּ אֵת הָאַיִל
כ הַשֵּׁנִי וְסָמַךְ אַהֲרֹן וּבָנָיו אֶת־יְדֵיהֶם עַל־רֹאשׁ הָאָיִל׃ וְשָׁחַטְתָּ
אֶת־הָאַיִל וְלָקַחְתָּ מִדָּמוֹ וְנָתַתָּה עַל־תְּנוּךְ אֹזֶן אַהֲרֹן וְעַל־
תְּנוּךְ אֹזֶן בָּנָיו הַיְמָנִית וְעַל־בֹּהֶן יָדָם הַיְמָנִית וְעַל־בֹּהֶן רַגְלָם
הַיְמָנִית וְזָרַקְתָּ אֶת־הַדָּם עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃ וְלָקַחְתָּ מִן־
הַדָּם אֲשֶׁר עַל־הַמִּזְבֵּחַ וּמִשֶּׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְהִזֵּיתָ עַל־אַהֲרֹן
וְעַל־בְּגָדָיו וְעַל־בָּנָיו וְעַל־בִּגְדֵי בָנָיו אִתּוֹ וְקָדַשׁ הוּא וּבְגָדָיו
וּבָנָיו וּבִגְדֵי בָנָיו אִתּוֹ׃ וְלָקַחְתָּ מִן־הָאַיִל הַחֵלֶב וְהָאַלְיָה
וְאֶת־הַחֵלֶב ׀ הַמְכַסֶּה אֶת־הַקֶּרֶב וְאֵת יֹתֶרֶת הַכָּבֵד וְאֵת ׀ שְׁתֵּי
הַכְּלָיֹת וְאֶת־הַחֵלֶב אֲשֶׁר עֲלֵיהֶן וְאֵת שׁוֹק הַיָּמִין כִּי אֵיל
מִלֻּאִים הוּא׃ וְכִכַּר לֶחֶם אַחַת וְחַלַּת לֶחֶם שֶׁמֶן אַחַת
וְרָקִיק אֶחָד מִסַּל הַמַּצּוֹת אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה׃ וְשַׂמְתָּ הַכֹּל
עַל כַּפֵּי אַהֲרֹן וְעַל כַּפֵּי בָנָיו וְהֵנַפְתָּ אֹתָם תְּנוּפָה לִפְנֵי
כה יְהוָה׃ וְלָקַחְתָּ אֹתָם מִיָּדָם וְהִקְטַרְתָּ הַמִּזְבֵּחָה עַל־הָעֹלָה

לריח ניחוח לפני יהוה אשה הוא ליהוה׃ ולקחת את־החזה מאיל המלאים אשר לאהרן והנפת אתו תנופה לפני יהוה והיה לך למנה׃ וקדשת את ׀ חזה התנופה ואת שוק התרומה אשר הונף ואשר הורם מאיל המלאים מאשר לאהרן ומאשר לבניו׃ והיה לאהרן ולבניו לחק־עולם מאת בני ישראל כי תרומה הוא ותרומה יהיה מאת בני־ישראל מזבחי שלמיהם תרומתם ליהוה׃ ובגדי הקדש אשר לאהרן יהיו לבניו אחריו למשחה בהם ולמלא־בם את־ידם׃ שבעת ימים ילבשם הכהן תחתיו מבניו אשר יבא אל־אהל מועד לשרת בקדש׃ ואת איל המלאים תקח ובשלת את־בשרו במקם קדש׃ ואכל אהרן ובניו את־בשר האיל ואת־הלחם אשר בסל פתח אהל מועד׃ ואכלו אתם אשר כפר בהם למלא את־ידם לקדש אתם וזר לא־יאכל כי־קדש הם׃ ואם־יותר מבשר המלאים ומן־הלחם עד־הבקר ושרפת את־הנותר באש לא יאכל כי־קדש הוא׃ ועשית לאהרן ולבניו ככה ככל אשר־צויתי אתכה שבעת ימים תמלא ידם׃ ופר חטאת תעשה ליום על־הכפרים וחטאת על־המזבח בכפרך עליו ומשחת אתו לקדשו׃ שבעת ימים תכפר על־המזבח וקדשת אתו והיה המזבח קדש קדשים כל־הנגע במזבח יקדש׃ ס

וזה אשר תעשה על־המזבח כבשים בני־שנה שנים ליום תמיד׃ את־הכבש האחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים׃ ועשרן סלת בלול בשמן כתית רבע ההין ונסך רביעת ההין יין לכבש האחד׃ ואת הכבש השני תעשה בין הערבים כמנחת הבקר וכנסכה תעשה־לה לריח ניחח אשה ליהוה׃ עלת תמיד לדרתיכם פתח אהל־מועד לפני יהוה אשר אועד לכם שמה לדבר אליך שם׃ ונעדתי שמה לבני ישראל ונקדש בכבדי׃ וקדשתי את־אהל מועד ואת־המזבח ואת־אהרן ואת־בניו אקדש לכהן לי׃ ושכנתי בתוך בני ישראל והייתי להם לאלהים׃ וידעו כי אני יהוה אלהיהם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לשכני בתוכם אני יהוה אלהיהם׃ פ

ל ועשית מזבח מקטר קטרת עצי שטים תעשה אתו׃ אמה ארכו ואמה רחבו רבוע יהיה ואמתים קמתו ממנו קרנתיו׃ וצפית אתו זהב טהור את־גגו ואת־קירתיו סביב ואת־קרנתיו ועשית לו זר זהב סביב׃ ושתי טבעת

זהב

זהב תעשה־לו ׀ מתחת לזרו על שתי צלעתיו תעשה על־שני צדיו והיה לבתים לבדים לשאת אתו בהמה׃ ועשית את־הבדים עצי שטים וצפית אתם זהב׃ ונתתה אתו לפני הפרכת אשר על־ארן העדת לפני הכפרת אשר על־העדת אשר אועד לך שמה׃ והקטיר עליו אהרן קטרת סמים בבקר בבקר בהיטיבו את־הנרת יקטירנה׃ ובהעלת אהרן את־הנרת בין הערבים יקטירנה קטרת תמיד לפני יהוה לדרתיכם׃ לא־תעלו עליו קטרת זרה ועלה ומנחה ונסך לא תסכו עליו׃ וכפר אהרן על־קרנתיו אחת בשנה מדם חטאת הכפרים אחת בשנה יכפר עליו לדרתיכם קדש־קדשים הוא ליהוה׃

פ פ פ כא

וידבר יהוה אל־משה לאמר׃ כי תשא את־ראש בני־ישראל לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו ליהוה בפקד אתם ולא־יהיה בהם נגף בפקד אתם׃ זה ׀ יתנו כל־העבר על־הפקדים מחצית השקל בשקל הקדש עשרים גרה השקל מחצית השקל תרומה ליהוה׃ כל העבר על־הפקדים מבן עשרים שנה ומעלה יתן תרומת יהוה׃ העשיר לא־ירבה והדל לא ימעיט ממחצית השקל לתת את־תרומת יהוה לכפר על־נפשתיכם׃ ולקחת את־כסף הכפרים מאת בני ישראל ונתת אתו על־עבדת אהל מועד והיה לבני ישראל לזכרון לפני יהוה לכפר על־נפשתיכם׃ פ

וידבר יהוה אל־משה לאמר׃ ועשית כיור נחשת וכנו נחשת לרחצה ונתת אתו בין־אהל מועד ובין המזבח ונתת שמה מים׃ ורחצו אהרן ובניו ממנו את־ידיהם ואת־רגליהם׃ בבאם אל־אהל מועד ירחצו־מים ולא ימתו או בגשתם אל־המזבח לשרת להקטיר אשה ליהוה׃ ורחצו ידיהם ורגליהם ולא ימתו והיתה להם חק־עולם לו ולזרעו לדרתם׃ פ

וידבר יהוה אל־משה לאמר׃ ואתה קח־לך בשמים ראש מר־דרור חמש מאות וקנמן־בשם מחציתו חמשים ומאתים וקנה־בשם חמשים ומאתים׃ וקדה חמש מאות בשקל הקדש ושמן זית הין׃ ועשית אתו שמן משחת־קדש רקח מרקחת מעשה רקח שמן משחת־קדש יהיה׃ ומשחת בו את־אהל מועד ואת ארון העדת׃ ואת־השלחן ואת־כל־כליו ואת־המנרה ואת־כליה ואת מזבח הקטרת׃ ואת־מזבח העלה ואת־כל־כליו ואת־הכיר

ואת

וְאֶת־כַּנּוֹ׃ וְקִדַּשְׁתָּ אֹתָם וְהָיוּ קֹדֶשׁ קָדָשִׁים כָּל־הַנֹּגֵעַ בָּהֶם יִקְדָּשׁ׃ וְאֶת־אַהֲרֹן וְאֶת־בָּנָיו תִּמְשָׁח וְקִדַּשְׁתָּ אֹתָם לְכַהֵן לִי׃ וְאֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תְּדַבֵּר לֵאמֹר שֶׁמֶן מִשְׁחַת־קֹדֶשׁ יִהְיֶה זֶה לִי לְדֹרֹתֵיכֶם׃ עַל־בְּשַׂר אָדָם לֹא יִיסָךְ וּבְמַתְכֻּנְתּוֹ לֹא תַעֲשׂוּ כָּמֹהוּ קֹדֶשׁ הוּא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם׃ אִישׁ אֲשֶׁר יִרְקַח כָּמֹהוּ וַאֲשֶׁר יִתֵּן מִמֶּנּוּ עַל־זָר וְנִכְרַת מֵעַמָּיו׃ ס וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה קַח־לְךָ סַמִּים נָטָף ׀ וּשְׁחֵלֶת וְחֶלְבְּנָה סַמִּים וּלְבֹנָה זַכָּה בַּד בְּבַד יִהְיֶה׃ וְעָשִׂיתָ אֹתָהּ קְטֹרֶת רֹקַח מַעֲשֵׂה רוֹקֵחַ מְמֻלָּח טָהוֹר קֹדֶשׁ׃ וְשָׁחַקְתָּ מִמֶּנָּה הָדֵק וְנָתַתָּה מִמֶּנָּה לִפְנֵי הָעֵדֻת בְּאֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר אִוָּעֵד לְךָ שָׁמָּה קֹדֶשׁ קָדָשִׁים תִּהְיֶה לָכֶם׃ וְהַקְּטֹרֶת אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה בְּמַתְכֻּנְתָּהּ לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם קֹדֶשׁ תִּהְיֶה לְךָ לַיהוָה׃ אִישׁ אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה כָמוֹהָ לְהָרִיחַ בָּהּ וְנִכְרַת מֵעַמָּיו׃ ס

לא

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ רְאֵה קָרָאתִי בְשֵׁם בְּצַלְאֵל בֶּן־אוּרִי בֶן־חוּר לְמַטֵּה יְהוּדָה׃ וָאֲמַלֵּא אֹתוֹ רוּחַ אֱלֹהִים בְּחָכְמָה וּבִתְבוּנָה וּבְדַעַת וּבְכָל־מְלָאכָה׃ לַחְשֹׁב מַחֲשָׁבֹת לַעֲשׂוֹת בַּזָּהָב וּבַכֶּסֶף וּבַנְּחֹשֶׁת׃ וּבַחֲרֹשֶׁת אֶבֶן לְמַלֹּאת וּבַחֲרֹשֶׁת עֵץ לַעֲשׂוֹת בְּכָל־מְלָאכָה׃ וַאֲנִי הִנֵּה נָתַתִּי אִתּוֹ אֵת אָהֳלִיאָב בֶּן־אֲחִיסָמָךְ לְמַטֵּה־דָן וּבְלֵב כָּל־חֲכַם־לֵב נָתַתִּי חָכְמָה וְעָשׂוּ אֵת כָּל־אֲשֶׁר צִוִּיתִךָ׃ אֵת ׀ אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת־הָאָרֹן לָעֵדֻת וְאֶת־הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר עָלָיו וְאֵת כָּל־כְּלֵי הָאֹהֶל׃ וְאֶת־הַשֻּׁלְחָן וְאֶת־כֵּלָיו וְאֶת־הַמְּנֹרָה הַטְּהֹרָה וְאֶת־כָּל־כֵּלֶיהָ וְאֵת מִזְבַּח הַקְּטֹרֶת׃ וְאֶת־מִזְבַּח הָעֹלָה וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וְאֶת־הַכִּיּוֹר וְאֶת־כַּנּוֹ׃ וְאֵת בִּגְדֵי הַשְּׂרָד וְאֶת־בִּגְדֵי הַקֹּדֶשׁ לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן וְאֶת־בִּגְדֵי בָנָיו לְכַהֵן׃ וְאֵת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְאֶת־קְטֹרֶת הַסַּמִּים לַקֹּדֶשׁ כְּכֹל אֲשֶׁר־צִוִּיתִךָ יַעֲשׂוּ׃ פ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ וְאַתָּה דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אַךְ אֶת־שַׁבְּתֹתַי תִּשְׁמֹרוּ כִּי אוֹת הִוא בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם לְדֹרֹתֵיכֶם לָדַעַת כִּי אֲנִי יְהוָה מְקַדִּשְׁכֶם׃ וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־הַשַּׁבָּת כִּי קֹדֶשׁ הִוא לָכֶם מְחַלְלֶיהָ מוֹת יוּמָת כִּי כָּל־הָעֹשֶׂה בָהּ מְלָאכָה וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִקֶּרֶב עַמֶּיהָ׃ שֵׁשֶׁת יָמִים יֵעָשֶׂה מְלָאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן קֹדֶשׁ לַיהוָה כָּל־הָעֹשֶׂה מְלָאכָה בְּיוֹם הַשַּׁבָּת מוֹת יוּמָת׃ וְשָׁמְרוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת־הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם בְּרִית עוֹלָם׃

לא' יד' קמץ בז"ק

בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הִוא לְעֹלָם כִּי־שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפַשׁ׃ ס וַיִּתֵּן אֶל־מֹשֶׁה כְּכַלֹּתוֹ לְדַבֵּר אִתּוֹ בְּהַר סִינַי שְׁנֵי לֻחֹת הָעֵדֻת לֻחֹת אֶבֶן כְּתֻבִים בְּאֶצְבַּע אֱלֹהִים׃

לב

וַיַּרְא הָעָם כִּי־בֹשֵׁשׁ מֹשֶׁה לָרֶדֶת מִן־הָהָר וַיִּקָּהֵל הָעָם עַל־אַהֲרֹן וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו קוּם ׀ עֲשֵׂה־לָנוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁר יֵלְכוּ לְפָנֵינוּ כִּי־זֶה ׀ מֹשֶׁה הָאִישׁ אֲשֶׁר הֶעֱלָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֹא יָדַעְנוּ מֶה־הָיָה לוֹ׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אַהֲרֹן פָּרְקוּ נִזְמֵי הַזָּהָב אֲשֶׁר בְּאָזְנֵי נְשֵׁיכֶם בְּנֵיכֶם וּבְנֹתֵיכֶם וְהָבִיאוּ אֵלָי׃ וַיִּתְפָּרְקוּ כָּל־הָעָם אֶת־נִזְמֵי הַזָּהָב אֲשֶׁר בְּאָזְנֵיהֶם וַיָּבִיאוּ אֶל־אַהֲרֹן׃ וַיִּקַּח מִיָּדָם וַיָּצַר אֹתוֹ בַּחֶרֶט וַיַּעֲשֵׂהוּ עֵגֶל מַסֵּכָה וַיֹּאמְרוּ אֵלֶּה אֱלֹהֶיךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֶעֱלוּךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ וַיַּרְא אַהֲרֹן וַיִּבֶן מִזְבֵּחַ לְפָנָיו וַיִּקְרָא אַהֲרֹן וַיֹּאמַר חַג לַיהוָה מָחָר׃ וַיַּשְׁכִּימוּ מִמָּחֳרָת וַיַּעֲלוּ עֹלֹת וַיַּגִּשׁוּ שְׁלָמִים וַיֵּשֶׁב הָעָם לֶאֱכֹל וְשָׁתוֹ וַיָּקֻמוּ לְצַחֵק׃ פ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֶךְ־רֵד כִּי שִׁחֵת עַמְּךָ אֲשֶׁר הֶעֱלֵיתָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ סָרוּ מַהֵר מִן־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוִּיתִם עָשׂוּ לָהֶם עֵגֶל מַסֵּכָה וַיִּשְׁתַּחֲווּ־לוֹ וַיִּזְבְּחוּ־לוֹ וַיֹּאמְרוּ אֵלֶּה אֱלֹהֶיךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֶעֱלוּךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה רָאִיתִי אֶת־הָעָם הַזֶּה וְהִנֵּה עַם־קְשֵׁה־עֹרֶף הוּא׃ וְעַתָּה הַנִּיחָה לִּי וְיִחַר־אַפִּי בָהֶם וַאֲכַלֵּם וְאֶעֱשֶׂה אוֹתְךָ לְגוֹי גָּדוֹל׃ וַיְחַל מֹשֶׁה אֶת־פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהָיו וַיֹּאמֶר לָמָה יְהוָה יֶחֱרֶה אַפְּךָ בְּעַמֶּךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּכֹחַ גָּדוֹל וּבְיָד חֲזָקָה׃ לָמָּה יֹאמְרוּ מִצְרַיִם לֵאמֹר בְּרָעָה הוֹצִיאָם לַהֲרֹג אֹתָם בֶּהָרִים וּלְכַלֹּתָם מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה שׁוּב מֵחֲרוֹן אַפֶּךָ וְהִנָּחֵם עַל־הָרָעָה לְעַמֶּךָ׃ זְכֹר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בָּךְ וַתְּדַבֵּר אֲלֵהֶם אַרְבֶּה אֶת־זַרְעֲכֶם כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמָיִם וְכָל־הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֶתֵּן לְזַרְעֲכֶם וְנָחֲלוּ לְעֹלָם׃ וַיִּנָּחֶם יְהוָה עַל־הָרָעָה אֲשֶׁר דִּבֶּר לַעֲשׂוֹת לְעַמּוֹ׃ פ וַיִּפֶן וַיֵּרֶד מֹשֶׁה מִן־הָהָר וּשְׁנֵי לֻחֹת הָעֵדֻת בְּיָדוֹ לֻחֹת כְּתֻבִים מִשְּׁנֵי עֶבְרֵיהֶם מִזֶּה וּמִזֶּה הֵם כְּתֻבִים׃ וְהַלֻּחֹת מַעֲשֵׂה אֱלֹהִים הֵמָּה וְהַמִּכְתָּב מִכְתַּב אֱלֹהִים הוּא חָרוּת עַל־הַלֻּחֹת׃ וַיִּשְׁמַע יְהוֹשֻׁעַ אֶת־קוֹל הָעָם בְּרֵעֹה וַיֹּאמֶר אֶל־מֹשֶׁה קוֹל מִלְחָמָה בַּמַּחֲנֶה׃ וַיֹּאמֶר אֵין קוֹל עֲנוֹת גְּבוּרָה וְאֵין קוֹל עֲנוֹת חֲלוּשָׁה קוֹל עַנּוֹת אָנֹכִי שֹׁמֵעַ׃ וַיְהִי כַּאֲשֶׁר קָרַב אֶל־הַמַּחֲנֶה וַיַּרְא אֶת־

לב' יז' ברש קרי

הָעֵגֶל וּמְחֹלֹת וַיִּחַר־אַף מֹשֶׁה וַיַּשְׁלֵךְ מִיָּדָו אֶת־הַלֻּחֹת
וַיְשַׁבֵּר אֹתָם תַּחַת הָהָר׃ וַיִּקַּח אֶת־הָעֵגֶל אֲשֶׁר עָשׂוּ כ
וַיִּשְׂרֹף בָּאֵשׁ וַיִּטְחַן עַד אֲשֶׁר־דָּק וַיִּזֶר עַל־פְּנֵי הַמַּיִם וַיַּשְׁקְ
אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן מֶה־עָשָׂה לְךָ
הָעָם הַזֶּה כִּי־הֵבֵאתָ עָלָיו חֲטָאָה גְדֹלָה׃ וַיֹּאמֶר אַהֲרֹן
אַל־יִחַר אַף אֲדֹנִי אַתָּה יָדַעְתָּ אֶת־הָעָם כִּי בְרָע הוּא׃
וַיֹּאמְרוּ לִי עֲשֵׂה־לָנוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁר יֵלְכוּ לְפָנֵינוּ כִּי־זֶה ׀
מֹשֶׁה הָאִישׁ אֲשֶׁר הֶעֱלָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֹא יָדַעְנוּ מֶה־הָיָה
לוֹ׃ וָאֹמַר לָהֶם לְמִי זָהָב הִתְפָּרָקוּ וַיִּתְּנוּ־לִי וָאַשְׁלִכֵהוּ
בָאֵשׁ וַיֵּצֵא הָעֵגֶל הַזֶּה׃ וַיַּרְא מֹשֶׁה אֶת־הָעָם כִּי פָרֻעַ כה
הוּא כִּי־פְרָעֹה אַהֲרֹן לְשִׁמְצָה בְּקָמֵיהֶם׃ וַיַּעֲמֹד מֹשֶׁה
בְּשַׁעַר הַמַּחֲנֶה וַיֹּאמֶר מִי לַיהוָה אֵלָי וַיֵּאָסְפוּ אֵלָיו כָּל־בְּנֵי
לֵוִי׃ וַיֹּאמֶר לָהֶם כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שִׂימוּ אִישׁ־
חַרְבּוֹ עַל־יְרֵכוֹ עִבְרוּ וָשׁוּבוּ מִשַּׁעַר לָשַׁעַר בַּמַּחֲנֶה וְהִרְגוּ
אִישׁ־אֶת־אָחִיו וְאִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ וְאִישׁ אֶת־קְרֹבוֹ׃ וַיַּעֲשׂוּ
בְנֵי־לֵוִי כִּדְבַר מֹשֶׁה וַיִּפֹּל מִן־הָעָם בַּיּוֹם הַהוּא כִּשְׁלֹשֶׁת
אַלְפֵי אִישׁ׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה מִלְאוּ יֶדְכֶם הַיּוֹם לַיהוָה כִּי אִישׁ
בִּבְנוֹ וּבְאָחִיו וְלָתֵת עֲלֵיכֶם הַיּוֹם בְּרָכָה׃ וַיְהִי מִמָּחֳרָת ל
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעָם אַתֶּם חֲטָאתֶם חֲטָאָה גְדֹלָה וְעַתָּה
אֶעֱלֶה אֶל־יְהוָה אוּלַי אֲכַפְּרָה בְּעַד חַטַּאתְכֶם׃ וַיָּשָׁב
מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה וַיֹּאמַר אָנָּא חָטָא הָעָם הַזֶּה חֲטָאָה גְדֹלָה
וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם אֱלֹהֵי זָהָב׃ וְעַתָּה אִם־תִּשָּׂא חַטָּאתָם וְאִם־
אַיִן מְחֵנִי נָא מִסִּפְרְךָ אֲשֶׁר כָּתָבְתָּ׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
מִי אֲשֶׁר חָטָא־לִי אֶמְחֶנּוּ מִסִּפְרִי׃ וְעַתָּה לֵךְ ׀ נְחֵה אֶת־
הָעָם אֶל אֲשֶׁר־דִּבַּרְתִּי לָךְ הִנֵּה מַלְאָכִי יֵלֵךְ לְפָנֶיךָ וּבְיוֹם
פָּקְדִי וּפָקַדְתִּי עֲלֵהֶם חַטָּאתָם׃ וַיִּגֹּף יְהוָה אֶת־הָעָם עַל לה
אֲשֶׁר עָשׂוּ אֶת־הָעֵגֶל אֲשֶׁר עָשָׂה אַהֲרֹן׃ ס

לג וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵךְ עֲלֵה מִזֶּה אַתָּה וְהָעָם אֲשֶׁר
הֶעֱלִיתָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם
לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב לֵאמֹר לְזַרְעֲךָ אֶתְּנֶנָּה׃ וְשָׁלַחְתִּי לְפָנֶיךָ
מַלְאָךְ וְגֵרַשְׁתִּי אֶת־הַכְּנַעֲנִי הָאֱמֹרִי וְהַחִתִּי וְהַפְּרִזִּי הַחִוִּי
וְהַיְבוּסִי׃ אֶל־אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ כִּי לֹא אֶעֱלֶה בְּקִרְבְּךָ
כִּי עַם־קְשֵׁה־עֹרֶף אַתָּה פֶּן־אֲכֶלְךָ בַּדָּרֶךְ׃ וַיִּשְׁמַע הָעָם
אֶת־הַדָּבָר הָרָע הַזֶּה וַיִּתְאַבָּלוּ וְלֹא־שָׁתוּ אִישׁ עֶדְיוֹ עָלָיו׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אֱמֹר אֶל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אַתֶּם עַם־קְשֵׁה־ ה
עֹרֶף רֶגַע אֶחָד אֶעֱלֶה בְקִרְבְּךָ וְכִלִּיתִיךָ וְעַתָּה הוֹרֵד עֶדְיְךָ

לב׳ יט׳ מידיו קרי

מעליך

מֵעָלֶיךָ וְאֵדְעָה מָה אֶעֱשֶׂה־לָּךְ׃ וַיִּתְנַצְּלוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־
עֶדְיָם מֵהַר חוֹרֵב׃ וּמֹשֶׁה יִקַּח אֶת־הָאֹהֶל וְנָטָה־לוֹ ׀ מִחוּץ
לַמַּחֲנֶה הַרְחֵק מִן־הַמַּחֲנֶה וְקָרָא לוֹ אֹהֶל מוֹעֵד וְהָיָה כָּל־
מְבַקֵּשׁ יְהוָה יֵצֵא אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר מִחוּץ לַמַּחֲנֶה׃
וְהָיָה כְּצֵאת מֹשֶׁה אֶל־הָאֹהֶל יָקוּמוּ כָּל־הָעָם וְנִצְּבוּ אִישׁ
פֶּתַח אָהֳלוֹ וְהִבִּיטוּ אַחֲרֵי מֹשֶׁה עַד־בֹּאוֹ הָאֹהֱלָה׃ וְהָיָה
כְּבֹא מֹשֶׁה הָאֹהֱלָה יֵרֵד עַמּוּד הֶעָנָן וְעָמַד פֶּתַח הָאֹהֶל
וְדִבֶּר עִם־מֹשֶׁה׃ וְרָאָה כָל־הָעָם אֶת־עַמּוּד הֶעָנָן עֹמֵד
פֶּתַח הָאֹהֶל וְקָם כָּל־הָעָם וְהִשְׁתַּחֲווּ אִישׁ פֶּתַח אָהֳלוֹ׃
וְדִבֶּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה פָּנִים אֶל־פָּנִים כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל־
רֵעֵהוּ וְשָׁב אֶל־הַמַּחֲנֶה וּמְשָׁרְתוֹ יְהוֹשֻׁעַ בִּן־נוּן נַעַר לֹא
יָמִישׁ מִתּוֹךְ הָאֹהֶל׃ פ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
אֶל־יְהוָה רְאֵה אַתָּה אֹמֵר אֵלַי הַעַל אֶת־הָעָם הַזֶּה וְאַתָּה
לֹא הוֹדַעְתַּנִי אֵת אֲשֶׁר־תִּשְׁלַח עִמִּי וְאַתָּה אָמַרְתָּ יְדַעְתִּיךָ
בְשֵׁם וְגַם־מָצָאתָ חֵן בְּעֵינָי׃ וְעַתָּה אִם־נָא מָצָאתִי חֵן
בְּעֵינֶיךָ הוֹדִעֵנִי נָא אֶת־דְּרָכֶךָ וְאֵדָעֲךָ לְמַעַן אֶמְצָא־חֵן
בְּעֵינֶיךָ וּרְאֵה כִּי עַמְּךָ הַגּוֹי הַזֶּה׃ וַיֹּאמַר פָּנַי יֵלֵכוּ
וַהֲנִחֹתִי לָךְ׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו אִם־אֵין פָּנֶיךָ הֹלְכִים אַל־תַּעֲלֵנוּ טו
מִזֶּה׃ וּבַמֶּה ׀ יִוָּדַע אֵפוֹא כִּי־מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲנִי וְעַמֶּךָ
הֲלוֹא בְּלֶכְתְּךָ עִמָּנוּ וְנִפְלֵינוּ אֲנִי וְעַמְּךָ מִכָּל־הָעָם אֲשֶׁר
עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה׃ פ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
גַּם אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ אֶעֱשֶׂה כִּי־מָצָאתָ חֵן בְּעֵינַי
וָאֵדָעֲךָ בְּשֵׁם׃ וַיֹּאמַר הַרְאֵנִי נָא אֶת־כְּבֹדֶךָ׃ וַיֹּאמֶר אֲנִי
אַעֲבִיר כָּל־טוּבִי עַל־פָּנֶיךָ וְקָרָאתִי בְשֵׁם יְהוָה לְפָנֶיךָ וְחַנֹּתִי
כ אֶת־אֲשֶׁר אָחֹן וְרִחַמְתִּי אֶת־אֲשֶׁר אֲרַחֵם׃ וַיֹּאמֶר לֹא
תוּכַל לִרְאֹת אֶת־פָּנָי כִּי לֹא־יִרְאַנִי הָאָדָם וָחָי׃ וַיֹּאמֶר
יְהוָה הִנֵּה מָקוֹם אִתִּי וְנִצַּבְתָּ עַל־הַצּוּר׃ וְהָיָה בַּעֲבֹר
כְּבֹדִי וְשַׂמְתִּיךָ בְּנִקְרַת הַצּוּר וְשַׂכֹּתִי כַפִּי עָלֶיךָ עַד־
עָבְרִי׃ וַהֲסִרֹתִי אֶת־כַּפִּי וְרָאִיתָ אֶת־אֲחֹרָי וּפָנַי לֹא
יֵרָאוּ׃ פ

לד וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה פְּסָל־לְךָ שְׁנֵי־לֻחֹת אֲבָנִים
כָּרִאשֹׁנִים וְכָתַבְתִּי עַל־הַלֻּחֹת אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הָיוּ עַל־
הַלֻּחֹת הָרִאשֹׁנִים אֲשֶׁר שִׁבַּרְתָּ׃ וֶהְיֵה נָכוֹן לַבֹּקֶר וְעָלִיתָ
בַבֹּקֶר אֶל־הַר סִינַי וְנִצַּבְתָּ לִי שָׁם עַל־רֹאשׁ הָהָר׃ וְאִישׁ
לֹא־יַעֲלֶה עִמָּךְ וְגַם־אִישׁ אַל־יֵרָא בְּכָל־הָהָר גַּם־הַצֹּאן וְהַבָּקָר
אַל־יִרְעוּ אֶל־מוּל הָהָר הַהוּא׃ וַיִּפְסֹל שְׁנֵי־לֻחֹת אֲבָנִים
כָּרִאשֹׁנִים וַיַּשְׁכֵּם מֹשֶׁה בַבֹּקֶר וַיַּעַל אֶל־הַר סִינַי כַּאֲשֶׁר צִוָּה

יהוה

ה יְהוָה אֹתוֹ וַיִּקַּח בְּיָדוֹ שְׁנֵי לֻחֹת אֲבָנִים׃ וַיֵּרֶד יְהוָה בֶּעָנָן
וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְהוָה׃ וַיַּעֲבֹר יְהוָה ׀ עַל־
פָּנָיו וַיִּקְרָא יְהוָה ׀ יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־
חֶסֶד וֶאֱמֶת׃ נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֺן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה
וְנַקֵּה לֹא יְנַקֶּה פֹּקֵד ׀ עֲוֺן אָבוֹת עַל־בָּנִים וְעַל־בְּנֵי בָנִים עַל־
שִׁלֵּשִׁים וְעַל־רִבֵּעִים׃ וַיְמַהֵר מֹשֶׁה וַיִּקֹּד אַרְצָה וַיִּשְׁתָּחוּ׃
וַיֹּאמֶר אִם־נָא מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנָי יֵלֶךְ־נָא אֲדֹנָי בְּקִרְבֵּנוּ
כִּי עַם־קְשֵׁה־עֹרֶף הוּא וְסָלַחְתָּ לַעֲוֺנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ׃
י וַיֹּאמֶר הִנֵּה אָנֹכִי כֹּרֵת בְּרִית נֶגֶד כָּל־עַמְּךָ אֶעֱשֶׂה נִפְלָאֹת
אֲשֶׁר לֹא־נִבְרְאוּ בְכָל־הָאָרֶץ וּבְכָל־הַגּוֹיִם וְרָאָה כָל־הָעָם
אֲשֶׁר־אַתָּה בְקִרְבּוֹ אֶת־מַעֲשֵׂה יְהוָה כִּי־נוֹרָא הוּא אֲשֶׁר אֲנִי
עֹשֶׂה עִמָּךְ׃ שְׁמָר־לְךָ אֵת אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם הִנְנִי
גֹרֵשׁ מִפָּנֶיךָ אֶת־הָאֱמֹרִי וְהַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי וְהַפְּרִזִּי וְהַחִוִּי
וְהַיְבוּסִי׃ הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן־תִּכְרֹת בְּרִית לְיוֹשֵׁב הָאָרֶץ אֲשֶׁר
אַתָּה בָּא עָלֶיהָ פֶּן־יִהְיֶה לְמוֹקֵשׁ בְּקִרְבֶּךָ׃ כִּי אֶת־מִזְבְּחֹתָם
תִּתֹּצוּן וְאֶת־מַצֵּבֹתָם תְּשַׁבֵּרוּן וְאֶת־אֲשֵׁרָיו תִּכְרֹתוּן׃ כִּי
לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל אַחֵר כִּי יְהוָה קַנָּא שְׁמוֹ אֵל קַנָּא הוּא׃
טו פֶּן־תִּכְרֹת בְּרִית לְיוֹשֵׁב הָאָרֶץ וְזָנוּ ׀ אַחֲרֵי אֱלֹהֵיהֶם וְזָבְחוּ
לֵאלֹהֵיהֶם וְקָרָא לְךָ וְאָכַלְתָּ מִזִּבְחוֹ׃ וְלָקַחְתָּ מִבְּנֹתָיו
לְבָנֶיךָ וְזָנוּ בְנֹתָיו אַחֲרֵי אֱלֹהֵיהֶן וְהִזְנוּ אֶת־בָּנֶיךָ אַחֲרֵי
אֱלֹהֵיהֶן׃ אֱלֹהֵי מַסֵּכָה לֹא תַעֲשֶׂה־לָּךְ׃ אֶת־חַג הַמַּצּוֹת
תִּשְׁמֹר שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל מַצּוֹת אֲשֶׁר צִוִּיתִךָ לְמוֹעֵד חֹדֶשׁ
הָאָבִיב כִּי בְּחֹדֶשׁ הָאָבִיב יָצָאתָ מִמִּצְרָיִם׃ כָּל־פֶּטֶר רֶחֶם
כ לִי וְכָל־מִקְנְךָ תִּזָּכָר פֶּטֶר שׁוֹר וָשֶׂה׃ וּפֶטֶר חֲמוֹר תִּפְדֶּה
בְשֶׂה וְאִם־לֹא תִפְדֶּה וַעֲרַפְתּוֹ כֹּל בְּכוֹר בָּנֶיךָ תִּפְדֶּה וְלֹא־
יֵרָאוּ פָנַי רֵיקָם׃ שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי תִּשְׁבֹּת
בֶּחָרִישׁ וּבַקָּצִיר תִּשְׁבֹּת׃ וְחַג שָׁבֻעֹת תַּעֲשֶׂה לְךָ בִּכּוּרֵי
קְצִיר חִטִּים וְחַג הָאָסִיף תְּקוּפַת הַשָּׁנָה׃ שָׁלֹשׁ פְּעָמִים
בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה כָּל־זְכוּרְךָ אֶת־פְּנֵי הָאָדֹן ׀ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃
כִּי־אוֹרִישׁ גּוֹיִם מִפָּנֶיךָ וְהִרְחַבְתִּי אֶת־גְּבֻלֶךָ וְלֹא־יַחְמֹד אִישׁ
אֶת־אַרְצְךָ בַּעֲלֹתְךָ לֵרָאוֹת אֶת־פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שָׁלֹשׁ
כה פְּעָמִים בַּשָּׁנָה׃ לֹא־תִשְׁחַט עַל־חָמֵץ דַּם־זִבְחִי וְלֹא־יָלִין
לַבֹּקֶר זֶבַח חַג הַפָּסַח׃ רֵאשִׁית בִּכּוּרֵי אַדְמָתְךָ תָּבִיא בֵּית
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא־תְבַשֵּׁל גְּדִי בַּחֲלֵב אִמּוֹ׃ פ
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה כְּתָב־לְךָ אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
כִּי עַל־פִּי ׀ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כָּרַתִּי אִתְּךָ בְּרִית וְאֶת־יִשְׂרָאֵל׃

ה׳ ו׳ נון רבתי יד׳ ריש רבתי יט׳ קמץ בז״ק

וַיְהִי־שָׁם עִם־יְהוָה אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה לֶחֶם לֹא
אָכַל וּמַיִם לֹא שָׁתָה וַיִּכְתֹּב עַל־הַלֻּחֹת אֵת דִּבְרֵי הַבְּרִית
עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרִים׃ וַיְהִי בְּרֶדֶת מֹשֶׁה מֵהַר סִינַי וּשְׁנֵי
לֻחֹת הָעֵדֻת בְּיַד־מֹשֶׁה בְּרִדְתּוֹ מִן־הָהָר וּמֹשֶׁה לֹא־יָדַע כִּי
ל קָרַן עוֹר פָּנָיו בְּדַבְּרוֹ אִתּוֹ׃ וַיַּרְא אַהֲרֹן וְכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אֶת־מֹשֶׁה וְהִנֵּה קָרַן עוֹר פָּנָיו וַיִּירְאוּ מִגֶּשֶׁת אֵלָיו׃ וַיִּקְרָא
אֲלֵהֶם מֹשֶׁה וַיָּשֻׁבוּ אֵלָיו אַהֲרֹן וְכָל־הַנְּשִׂאִים בָּעֵדָה וַיְדַבֵּר
מֹשֶׁה אֲלֵהֶם׃ וְאַחֲרֵי־כֵן נִגְּשׁוּ כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיְצַוֵּם אֵת
כָּל־אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אִתּוֹ בְּהַר סִינָי׃ וַיְכַל מֹשֶׁה מִדַּבֵּר
אִתָּם וַיִּתֵּן עַל־פָּנָיו מַסְוֶה׃ וּבְבֹא מֹשֶׁה לִפְנֵי יְהוָה לְדַבֵּר
אִתּוֹ יָסִיר אֶת־הַמַּסְוֶה עַד־צֵאתוֹ וְיָצָא וְדִבֶּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לה אֵת אֲשֶׁר יְצֻוֶּה׃ וְרָאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־פְּנֵי מֹשֶׁה כִּי קָרַן
עוֹר פְּנֵי מֹשֶׁה וְהֵשִׁיב מֹשֶׁה אֶת־הַמַּסְוֶה עַל־פָּנָיו עַד־בֹּאוֹ
לְדַבֵּר אִתּוֹ׃

ס ס ס כב

לה וַיַּקְהֵל מֹשֶׁה אֶת־כָּל־עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם
אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לַעֲשֹׂת אֹתָם׃ שֵׁשֶׁת יָמִים
תֵּעָשֶׂה מְלָאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִהְיֶה לָכֶם קֹדֶשׁ שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן
לַיהוָה כָּל־הָעֹשֶׂה בוֹ מְלָאכָה יוּמָת׃ לֹא־תְבַעֲרוּ אֵשׁ בְּכֹל
מֹשְׁבֹתֵיכֶם בְּיוֹם הַשַּׁבָּת׃ פ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
אֶל־כָּל־עֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה
ה לֵאמֹר׃ קְחוּ מֵאִתְּכֶם תְּרוּמָה לַיהוָה כֹּל נְדִיב לִבּוֹ יְבִיאֶהָ
אֵת תְּרוּמַת יְהוָה זָהָב וָכֶסֶף וּנְחֹשֶׁת׃ וּתְכֵלֶת וְאַרְגָּמָן
וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ וְעִזִּים׃ וְעֹרֹת אֵילִם מְאָדָּמִים וְעֹרֹת
תְּחָשִׁים וַעֲצֵי שִׁטִּים׃ וְשֶׁמֶן לַמָּאוֹר וּבְשָׂמִים לְשֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה
וְלִקְטֹרֶת הַסַּמִּים׃ וְאַבְנֵי־שֹׁהַם וְאַבְנֵי מִלֻּאִים לָאֵפוֹד
י וְלַחֹשֶׁן׃ וְכָל־חֲכַם־לֵב בָּכֶם יָבֹאוּ וְיַעֲשׂוּ אֵת כָּל־אֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה׃ אֶת־הַמִּשְׁכָּן אֶת־אָהֳלוֹ וְאֶת־מִכְסֵהוּ אֶת־קְרָסָיו
וְאֶת־קְרָשָׁיו אֶת־בְּרִיחָו אֶת־עַמֻּדָיו וְאֶת־אֲדָנָיו׃ אֶת־הָאָרֹן
וְאֶת־בַּדָּיו אֶת־הַכַּפֹּרֶת וְאֵת פָּרֹכֶת הַמָּסָךְ׃ אֶת־הַשֻּׁלְחָן
וְאֶת־בַּדָּיו וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וְאֵת לֶחֶם הַפָּנִים׃ וְאֶת־מְנֹרַת
טו הַמָּאוֹר וְאֶת־כֵּלֶיהָ וְאֶת־נֵרֹתֶיהָ וְאֵת שֶׁמֶן הַמָּאוֹר׃ וְאֶת־
מִזְבַּח הַקְּטֹרֶת וְאֶת־בַּדָּיו וְאֵת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְאֵת קְטֹרֶת
הַסַּמִּים וְאֶת־מָסַךְ הַפֶּתַח לְפֶתַח הַמִּשְׁכָּן׃ אֵת ׀ מִזְבַּח
הָעֹלָה וְאֶת־מִכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר־לוֹ אֶת־בַּדָּיו וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו
אֶת־הַכִּיֹּר וְאֶת־כַּנּוֹ׃ אֵת קַלְעֵי הֶחָצֵר אֶת־עַמֻּדָיו וְאֶת־

לה׳ יא׳ בריחו כ׳

אדניה ואת מסך שער החצר׃ את־יתדת המשכן ואת־
יתדת החצר ואת־מיתריהם׃ את־בגדי השרד לשרת
בקדש את־בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת־בגדי בניו לכהן׃
כ ויצאו כל־עדת בני־ישראל מלפני משה׃ ויבאו כל־איש
אשר־נשאו לבו וכל אשר נדבה רוחו אתו הביאו את־
תרומת יהוה למלאכת אהל מועד ולכל־עבדתו ולבגדי
הקדש׃ ויבאו האנשים על־הנשים כל ׀ נדיב לב הביאו
חח ונזם וטבעת וכומז כל־כלי זהב וכל־איש אשר הניף
תנופת זהב ליהוה׃ וכל־איש אשר־נמצא אתו תכלת
וארגמן ותולעת שני ושש ועזים וערת אילם מאדמים
וערת תחשים הביאו׃ כל־מרים תרומת כסף ונחשת
הביאו את תרומת יהוה וכל אשר נמצא אתו עצי שטים
לכל־מלאכת העבדה הביאו׃ וכל־אשה חכמת־לב כה
בידיה טוו ויביאו מטוה את־התכלת ואת־הארגמן את־
תולעת השני ואת־השש׃ וכל־הנשים אשר נשא לבן
אתנה בחכמה טוו את־העזים׃ והנשאם הביאו את
אבני השהם ואת אבני המלאים לאפוד ולחשן׃ ואת־
הבשם ואת־השמן למאור ולשמן המשחה ולקטרת
הסמים׃ כל־איש ואשה אשר נדב לבם אתם להביא לכל־
המלאכה אשר צוה יהוה לעשות ביד־משה הביאו בני־
ישראל נדבה ליהוה׃ פ ויאמר משה אל־ ל
בני ישראל ראו קרא יהוה בשם בצלאל בן־אורי בן־
חור למטה יהודה׃ וימלא אתו רוח אלהים בחכמה
בתבונה ובדעת ובכל־מלאכה׃ ולחשב מחשבת לעשת
בזהב ובכסף ובנחשת׃ ובחרשת אבן למלאת ובחרשת
עץ לעשות בכל־מלאכת מחשבת׃ ולהורת נתן בלבו
הוא ואהליאב בן־אחיסמך למטה־דן׃ מלא אתם חכמת־ לה
לב לעשות כל־מלאכת חרש ׀ וחשב ורקם בתכלת
ובארגמן בתולעת השני ובשש וארג עשי כל־מלאכה
וחשבי מחשבת׃

לו ועשה בצלאל ואהליאב וכל ׀ איש חכם־לב אשר נתן
יהוה חכמה ותבונה בהמה לדעת לעשת את־כל־מלאכת
עבדת הקדש לכל אשר־צוה יהוה׃ ויקרא משה אל־
בצלאל ואל־אהליאב ואל כל־איש חכם־לב אשר נתן יהוה
חכמה בלבו כל אשר נשאו לבו לקרבה אל־המלאכה
לעשת אתה׃ ויקחו מלפני משה את כל־התרומה אשר
הביאו בני ישראל למלאכת עבדת הקדש לעשת אתה והם
הביאו

הביאו אליו עוד נדבה בבקר בבקר׃ ויבאו כל־החכמים
העשים את כל־מלאכת הקדש איש־איש ממלאכתו אשר־
ה המה עשים׃ ויאמרו אל־משה לאמר מרבים העם להביא
מדי העבדה למלאכה אשר־צוה יהוה לעשת אתה׃ ויצו
משה ויעבירו קול במחנה לאמר איש ואשה אל־יעשו־עוד
מלאכה לתרומת הקדש ויכלא העם מהביא׃ והמלאכה
היתה דים לכל־המלאכה לעשות אתה והותר׃ ס
ויעשו כל־חכם־לב בעשי המלאכה את־המשכן עשר
יריעת שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני כרבים
מעשה חשב עשה אתם׃ ארך היריעה האחת שמנה
ועשרים באמה ורחב ארבע באמה היריעה האחת מדה
י אחת לכל־היריעת׃ ויחבר את־חמש היריעת אחת אל־
אחת וחמש יריעת חבר אחת אל־אחת׃ ויעש ללאת
תכלת על שפת היריעה האחת מקצה במחברת כן עשה
בשפת היריעה הקיצונה במחברת השנית׃ חמשים ללאת
עשה ביריעה האחת וחמשים ללאת עשה בקצה היריעה
אשר במחברת השנית מקבילת הללאת אחת אל־אחת׃
ויעש חמשים קרסי זהב ויחבר את־היריעת אחת אל־אחת
בקרסים ויהי המשכן אחד׃ פ ויעש
יריעת עזים לאהל על־המשכן עשתי־עשרה יריעת עשה
טו אתם׃ ארך היריעה האחת שלשים באמה וארבע אמות
רחב היריעה האחת מדה אחת לעשתי עשרה יריעת׃
ויחבר את־חמש היריעת לבד ואת־שש היריעת לבד׃
ויעש ללאת חמשים על שפת היריעה הקיצנה במחברת
וחמשים ללאת עשה על־שפת היריעה החברת השנית׃
ויעש קרסי נחשת חמשים לחבר את־האהל להית אחד׃
ויעש מכסה לאהל ערת אילם מאדמים ומכסה ערת
כ תחשים מלמעלה׃ ס ויעש את־הקרשים למשכן
עצי שטים עמדים׃ עשר אמת ארך הקרש ואמה וחצי
האמה רחב הקרש האחד׃ שתי ידת לקרש האחד
משלבת אחת אל־אחת כן עשה לכל קרשי המשכן׃ ויעש
את־הקרשים למשכן עשרים קרשים לפאת נגב תימנה׃
וארבעים אדני־כסף עשה תחת עשרים הקרשים שני אדנים
תחת־הקרש האחד לשתי ידתיו ושני אדנים תחת־
כה הקרש האחד לשתי ידתיו׃ ולצלע המשכן השנית לפאת
צפון עשה עשרים קרשים׃ וארבעים אדניהם כסף
שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש
האחד

הָאֶחָד׃ וּלְיַרְכְּתֵי הַמִּשְׁכָּן יָמָּה עָשָׂה שִׁשָּׁה קְרָשִׁים׃
וּשְׁנֵי קְרָשִׁים עָשָׂה לִמְקֻצְעֹת הַמִּשְׁכָּן בַּיַּרְכָתָיִם׃ וְהָיוּ
תוֹאֲמִם מִלְּמַטָּה וְיַחְדָּו יִהְיוּ תַמִּים אֶל־רֹאשׁוֹ אֶל־הַטַּבַּעַת
הָאֶחָת כֵּן עָשָׂה לִשְׁנֵיהֶם לִשְׁנֵי הַמִּקְצֹעֹת׃ וְהָיוּ שְׁמֹנָה ל
קְרָשִׁים וְאַדְנֵיהֶם כֶּסֶף שִׁשָּׁה עָשָׂר אֲדָנִים שְׁנֵי אֲדָנִים שְׁנֵי
אֲדָנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד׃ וַיַּעַשׂ בְּרִיחֵי עֲצֵי שִׁטִּים
חֲמִשָּׁה לְקַרְשֵׁי צֶלַע־הַמִּשְׁכָּן הָאֶחָת׃ וַחֲמִשָּׁה בְרִיחִם
לְקַרְשֵׁי צֶלַע־הַמִּשְׁכָּן הַשֵּׁנִית וַחֲמִשָּׁה בְרִיחִם לְקַרְשֵׁי
הַמִּשְׁכָּן לַיַּרְכָתַיִם יָמָּה׃ וַיַּעַשׂ אֶת־הַבְּרִיחַ הַתִּיכֹן לִבְרֹחַ
בְּתוֹךְ הַקְּרָשִׁים מִן־הַקָּצֶה אֶל־הַקָּצֶה׃ וְאֶת־הַקְּרָשִׁים צִפָּה
זָהָב וְאֶת־טַבְּעֹתָם עָשָׂה זָהָב בָּתִּים לַבְּרִיחִם וַיְצַף אֶת־
הַבְּרִיחִם זָהָב׃ וַיַּעַשׂ אֶת־הַפָּרֹכֶת תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת לה
שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר מַעֲשֵׂה חֹשֵׁב עָשָׂה אֹתָהּ כְּרֻבִים׃ וַיַּעַשׂ
לָהּ אַרְבָּעָה עַמּוּדֵי שִׁטִּים וַיְצַפֵּם זָהָב וָוֵיהֶם זָהָב וַיִּצֹק לָהֶם
אַרְבָּעָה אַדְנֵי־כָסֶף׃ וַיַּעַשׂ מָסָךְ לְפֶתַח הָאֹהֶל תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן
וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר מַעֲשֵׂה רֹקֵם׃ וְאֶת־עַמּוּדָיו חֲמִשָּׁה
וְאֶת־וָוֵיהֶם וְצִפָּה רָאשֵׁיהֶם וַחֲשֻׁקֵיהֶם זָהָב וְאַדְנֵיהֶם חֲמִשָּׁה
נְחֹשֶׁת׃
פ

לז
וַיַּעַשׂ בְּצַלְאֵל אֶת־הָאָרֹן עֲצֵי שִׁטִּים אַמָּתַיִם וָחֵצִי אָרְכּוֹ
וְאַמָּה וָחֵצִי רָחְבּוֹ וְאַמָּה וָחֵצִי קֹמָתוֹ׃ וַיְצַפֵּהוּ זָהָב טָהוֹר
מִבַּיִת וּמִחוּץ וַיַּעַשׂ לוֹ זֵר זָהָב סָבִיב׃ וַיִּצֹק לוֹ אַרְבַּע טַבְּעֹת
זָהָב עַל אַרְבַּע פַּעֲמֹתָיו וּשְׁתֵּי טַבָּעֹת עַל־צַלְעוֹ הָאֶחָת וּשְׁתֵּי
טַבָּעֹת עַל־צַלְעוֹ הַשֵּׁנִית׃ וַיַּעַשׂ בַּדֵּי עֲצֵי שִׁטִּים וַיְצַף אֹתָם
זָהָב׃ וַיָּבֵא אֶת־הַבַּדִּים בַּטַּבָּעֹת עַל צַלְעֹת הָאָרֹן לָשֵׂאת ה
אֶת־הָאָרֹן׃ וַיַּעַשׂ כַּפֹּרֶת זָהָב טָהוֹר אַמָּתַיִם וָחֵצִי אָרְכָּהּ
וְאַמָּה וָחֵצִי רָחְבָּהּ׃ וַיַּעַשׂ שְׁנֵי כְרֻבִים זָהָב מִקְשָׁה עָשָׂה
אֹתָם מִשְּׁנֵי קְצוֹת הַכַּפֹּרֶת׃ כְּרוּב אֶחָד מִקָּצָה מִזֶּה וּכְרוּב־
אֶחָד מִקָּצָה מִזֶּה מִן־הַכַּפֹּרֶת עָשָׂה אֶת־הַכְּרֻבִים מִשְּׁנֵי
קְצוֹותָו׃ וַיִּהְיוּ הַכְּרֻבִים פֹּרְשֵׂי כְנָפַיִם לְמַעְלָה סֹכְכִים
בְּכַנְפֵיהֶם עַל־הַכַּפֹּרֶת וּפְנֵיהֶם אִישׁ אֶל־אָחִיו אֶל־הַכַּפֹּרֶת
הָיוּ פְּנֵי הַכְּרֻבִים׃ פ וַיַּעַשׂ אֶת־הַשֻּׁלְחָן י
עֲצֵי שִׁטִּים אַמָּתַיִם אָרְכּוֹ וְאַמָּה רָחְבּוֹ וְאַמָּה וָחֵצִי קֹמָתוֹ׃
וַיְצַף אֹתוֹ זָהָב טָהוֹר וַיַּעַשׂ לוֹ זֵר זָהָב סָבִיב׃ וַיַּעַשׂ לוֹ
מִסְגֶּרֶת טֹפַח סָבִיב וַיַּעַשׂ זֵר־זָהָב לְמִסְגַּרְתּוֹ סָבִיב׃ וַיִּצֹק
לוֹ אַרְבַּע טַבְּעֹת זָהָב וַיִּתֵּן אֶת־הַטַּבָּעֹת עַל אַרְבַּע הַפֵּאֹת
אֲשֶׁר לְאַרְבַּע רַגְלָיו׃ לְעֻמַּת הַמִּסְגֶּרֶת הָיוּ הַטַּבָּעֹת בָּתִּים

ל״ז ח׳ קצוותו ק׳

לבדים.

לְבַדִּים לָשֵׂאת אֶת־הַשֻּׁלְחָן׃ וַיַּעַשׂ אֶת־הַבַּדִּים עֲצֵי שִׁטִּים
וַיְצַף אֹתָם זָהָב לָשֵׂאת אֶת־הַשֻּׁלְחָן׃ וַיַּעַשׂ אֶת־הַכֵּלִים ׀
אֲשֶׁר עַל־הַשֻּׁלְחָן אֶת־קְעָרֹתָיו וְאֶת־כַּפֹּתָיו וְאֵת מְנַקִּיֹּתָיו
וְאֶת־הַקְּשָׂוֹת אֲשֶׁר יֻסַּךְ בָּהֵן זָהָב טָהוֹר׃ פ
וַיַּעַשׂ אֶת־הַמְּנֹרָה זָהָב טָהוֹר מִקְשָׁה עָשָׂה אֶת־הַמְּנֹרָה
יְרֵכָהּ וְקָנָהּ גְּבִיעֶיהָ כַּפְתֹּרֶיהָ וּפְרָחֶיהָ מִמֶּנָּה הָיוּ׃ וְשִׁשָּׁה
קָנִים יֹצְאִים מִצִּדֶּיהָ שְׁלֹשָׁה ׀ קְנֵי מְנֹרָה מִצִּדָּהּ הָאֶחָד
וּשְׁלֹשָׁה קְנֵי מְנֹרָה מִצִּדָּהּ הַשֵּׁנִי׃ שְׁלֹשָׁה גְבִעִים מְשֻׁקָּדִים
בַּקָּנֶה הָאֶחָד כַּפְתֹּר וָפֶרַח וּשְׁלֹשָׁה גְבִעִים מְשֻׁקָּדִים בְּקָנֶה
אֶחָד כַּפְתֹּר וָפָרַח כֵּן לְשֵׁשֶׁת הַקָּנִים הַיֹּצְאִים מִן־הַמְּנֹרָה׃
כ וּבַמְּנֹרָה אַרְבָּעָה גְבִעִים מְשֻׁקָּדִים כַּפְתֹּרֶיהָ וּפְרָחֶיהָ׃
וְכַפְתֹּר תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים מִמֶּנָּה וְכַפְתֹּר תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים
מִמֶּנָּה וְכַפְתֹּר תַּחַת־שְׁנֵי הַקָּנִים מִמֶּנָּה לְשֵׁשֶׁת הַקָּנִים
הַיֹּצְאִים מִמֶּנָּה׃ כַּפְתֹּרֵיהֶם וּקְנֹתָם מִמֶּנָּה הָיוּ כֻּלָּהּ מִקְשָׁה
אַחַת זָהָב טָהוֹר׃ וַיַּעַשׂ אֶת־נֵרֹתֶיהָ שִׁבְעָה וּמַלְקָחֶיהָ
וּמַחְתֹּתֶיהָ זָהָב טָהוֹר׃ כִּכַּר זָהָב טָהוֹר עָשָׂה אֹתָהּ וְאֵת
כד כָּל־כֵּלֶיהָ׃ פ וַיַּעַשׂ אֶת־מִזְבַּח הַקְּטֹרֶת עֲצֵי
שִׁטִּים אַמָּה אָרְכּוֹ וְאַמָּה רָחְבּוֹ רָבוּעַ וְאַמָּתַיִם קֹמָתוֹ
מִמֶּנּוּ הָיוּ קַרְנֹתָיו׃ וַיְצַף אֹתוֹ זָהָב טָהוֹר אֶת־גַּגּוֹ וְאֶת־
קִירֹתָיו סָבִיב וְאֶת־קַרְנֹתָיו וַיַּעַשׂ לוֹ זֵר זָהָב סָבִיב׃ וּשְׁתֵּי
טַבְּעֹת זָהָב עָשָׂה־לוֹ ׀ מִתַּחַת לְזֵרוֹ עַל שְׁתֵּי צַלְעֹתָיו עַל
שְׁנֵי צִדָּיו לְבָתִּים לְבַדִּים לָשֵׂאת אֹתוֹ בָּהֶם׃ וַיַּעַשׂ אֶת־
הַבַּדִּים עֲצֵי שִׁטִּים וַיְצַף אֹתָם זָהָב׃ וַיַּעַשׂ אֶת־שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה
קֹדֶשׁ וְאֶת־קְטֹרֶת הַסַּמִּים טָהוֹר מַעֲשֵׂה רֹקֵחַ׃ ס

לח
וַיַּעַשׂ אֶת־מִזְבַּח הָעֹלָה עֲצֵי שִׁטִּים חָמֵשׁ אַמּוֹת אָרְכּוֹ
וְחָמֵשׁ־אַמּוֹת רָחְבּוֹ רָבוּעַ וְשָׁלֹשׁ אַמּוֹת קֹמָתוֹ׃ וַיַּעַשׂ
קַרְנֹתָיו עַל אַרְבַּע פִּנֹּתָיו מִמֶּנּוּ הָיוּ קַרְנֹתָיו וַיְצַף אֹתוֹ
נְחֹשֶׁת׃ וַיַּעַשׂ אֶת־כָּל־כְּלֵי הַמִּזְבֵּחַ אֶת־הַסִּירֹת וְאֶת־
הַיָּעִים וְאֶת־הַמִּזְרָקֹת אֶת־הַמִּזְלָגֹת וְאֶת־הַמַּחְתֹּת כָּל־כֵּלָיו
עָשָׂה נְחֹשֶׁת׃ וַיַּעַשׂ לַמִּזְבֵּחַ מִכְבָּר מַעֲשֵׂה רֶשֶׁת נְחֹשֶׁת
ה תַּחַת כַּרְכֻּבּוֹ מִלְּמַטָּה עַד־חֶצְיוֹ׃ וַיִּצֹק אַרְבַּע טַבָּעֹת
בְּאַרְבַּע הַקְּצָוֺת לְמִכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת בָּתִּים לַבַּדִּים׃ וַיַּעַשׂ
אֶת־הַבַּדִּים עֲצֵי שִׁטִּים וַיְצַף אֹתָם נְחֹשֶׁת׃ וַיָּבֵא אֶת־
הַבַּדִּים בַּטַּבָּעֹת עַל צַלְעֹת הַמִּזְבֵּחַ לָשֵׂאת אֹתוֹ בָּהֶם
נְבוּב לֻחֹת עָשָׂה אֹתוֹ׃ ס וַיַּעַשׂ אֵת הַכִּיּוֹר
נְחֹשֶׁת וְאֵת כַּנּוֹ נְחֹשֶׁת בְּמַרְאֹת הַצֹּבְאֹת אֲשֶׁר צָבְאוּ פֶּתַח
אֹהֶל מוֹעֵד׃ ס וַיַּעַשׂ אֶת־הֶחָצֵר לִפְאַת ׀ נֶגֶב

תֵּימָנָה

תֵימָנָה קַלְעֵי הֶחָצֵר שֵׁשׁ מָשְׁזָר מֵאָה בָּאַמָּה׃ עַמּוּדֵיהֶם
עֶשְׂרִים וְאַדְנֵיהֶם עֶשְׂרִים נְחֹשֶׁת וָוֵי הָעַמּוּדִים וַחֲשֻׁקֵיהֶם
כָּסֶף׃ וְלִפְאַת צָפוֹן מֵאָה בָאַמָּה עַמּוּדֵיהֶם עֶשְׂרִים
וְאַדְנֵיהֶם עֶשְׂרִים נְחֹשֶׁת וָוֵי הָעַמּוּדִים וַחֲשֻׁקֵיהֶם כָּסֶף׃
וְלִפְאַת־יָם קְלָעִים חֲמִשִּׁים בָּאַמָּה עַמּוּדֵיהֶם עֲשָׂרָה וְאַדְנֵיהֶם
עֲשָׂרָה וָוֵי הָעַמֻּדִים וַחֲשׁוּקֵיהֶם כָּסֶף׃ וְלִפְאַת קֵדְמָה
מִזְרָחָה חֲמִשִּׁים אַמָּה׃ קְלָעִים חֲמֵשׁ־עֶשְׂרֵה אַמָּה אֶל־
הַכָּתֵף עַמּוּדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְאַדְנֵיהֶם שְׁלֹשָׁה׃ וְלַכָּתֵף טו
הַשֵּׁנִית מִזֶּה וּמִזֶּה לְשַׁעַר הֶחָצֵר קְלָעִים חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה אַמָּה
עַמֻּדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְאַדְנֵיהֶם שְׁלֹשָׁה׃ כָּל־קַלְעֵי הֶחָצֵר
סָבִיב שֵׁשׁ מָשְׁזָר׃ וְהָאֲדָנִים לָעַמֻּדִים נְחֹשֶׁת וָוֵי הָעַמּוּדִים
וַחֲשׁוּקֵיהֶם כֶּסֶף וְצִפּוּי רָאשֵׁיהֶם כָּסֶף וְהֵם מְחֻשָּׁקִים כֶּסֶף
כֹּל עַמֻּדֵי הֶחָצֵר׃ וּמָסַךְ שַׁעַר הֶחָצֵר מַעֲשֵׂה רֹקֵם תְּכֵלֶת
וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר וְעֶשְׂרִים אַמָּה אֹרֶךְ
וְקוֹמָה בְרֹחַב חָמֵשׁ אַמּוֹת לְעֻמַּת קַלְעֵי הֶחָצֵר׃ וְעַמֻּדֵיהֶם
אַרְבָּעָה וְאַדְנֵיהֶם אַרְבָּעָה נְחֹשֶׁת וָוֵיהֶם כֶּסֶף וְצִפּוּי
רָאשֵׁיהֶם וַחֲשֻׁקֵיהֶם כָּסֶף׃ וְכָל־הַיְתֵדֹת לַמִּשְׁכָּן וְלֶחָצֵר כ
סָבִיב נְחֹשֶׁת׃

ס ס ס כג

אֵלֶּה פְקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן מִשְׁכַּן הָעֵדֻת אֲשֶׁר פֻּקַּד עַל־פִּי מֹשֶׁה
עֲבֹדַת הַלְוִיִּם בְּיַד אִיתָמָר בֶּן־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן׃ וּבְצַלְאֵל בֶּן־
אוּרִי בֶן־חוּר לְמַטֵּה יְהוּדָה עָשָׂה אֵת כָּל־אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה
אֶת־מֹשֶׁה׃ וְאִתּוֹ אָהֳלִיאָב בֶּן־אֲחִיסָמָךְ לְמַטֵּה־דָן חָרָשׁ
וְחֹשֵׁב וְרֹקֵם בַּתְּכֵלֶת וּבָאַרְגָּמָן וּבְתוֹלַעַת הַשָּׁנִי וּבַשֵּׁשׁ׃
ס כָּל־הַזָּהָב הֶעָשׂוּי לַמְּלָאכָה בְּכֹל מְלֶאכֶת
הַקֹּדֶשׁ וַיְהִי ׀ זְהַב הַתְּנוּפָה תֵּשַׁע וְעֶשְׂרִים כִּכָּר וּשְׁבַע
מֵאוֹת וּשְׁלֹשִׁים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ׃ וְכֶסֶף פְּקוּדֵי הָעֵדָה כה
מְאַת כִּכָּר וְאֶלֶף וּשְׁבַע מֵאוֹת וַחֲמִשָּׁה וְשִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל
הַקֹּדֶשׁ׃ בֶּקַע לַגֻּלְגֹּלֶת מַחֲצִית הַשֶּׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ לְכֹל
הָעֹבֵר עַל־הַפְּקֻדִים מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה לְשֵׁשׁ־מֵאוֹת
אֶלֶף וּשְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים׃ וַיְהִי מְאַת
כִּכַּר הַכֶּסֶף לָצֶקֶת אֵת אַדְנֵי הַקֹּדֶשׁ וְאֵת אַדְנֵי הַפָּרֹכֶת מְאַת
אֲדָנִים לִמְאַת הַכִּכָּר כִּכָּר לָאָדֶן׃ וְאֶת־הָאֶלֶף וּשְׁבַע הַמֵּאוֹת
וַחֲמִשָּׁה וְשִׁבְעִים עָשָׂה וָוִים לָעַמּוּדִים וְצִפָּה רָאשֵׁיהֶם
וְחִשַּׁק אֹתָם׃ וּנְחֹשֶׁת הַתְּנוּפָה שִׁבְעִים כִּכָּר וְאַלְפַּיִם
וְאַרְבַּע־מֵאוֹת שָׁקֶל׃ וַיַּעַשׂ בָּהּ אֶת־אַדְנֵי פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד ל
וְאֵת מִזְבַּח הַנְּחֹשֶׁת וְאֶת־מִכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר־לוֹ וְאֵת כָּל־

כְּלֵי הַמִּזְבֵּחַ׃ וְאֶת־אַדְנֵי הֶחָצֵר סָבִיב וְאֶת־אַדְנֵי שַׁעַר
הֶחָצֵר וְאֵת כָּל־יִתְדֹת הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־כָּל־יִתְדֹת הֶחָצֵר סָבִיב׃
לט וּמִן־הַתְּכֵלֶת וְהָאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת הַשָּׁנִי עָשׂוּ בִגְדֵי־שְׂרָד
לְשָׁרֵת בַּקֹּדֶשׁ וַיַּעֲשׂוּ אֶת־בִּגְדֵי הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר לְאַהֲרֹן כַּאֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ פ וַיַּעַשׂ אֶת־הָאֵפֹד
זָהָב תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר׃ וַיְרַקְּעוּ אֶת־
פַּחֵי הַזָּהָב וְקִצֵּץ פְּתִילִם לַעֲשׂוֹת בְּתוֹךְ הַתְּכֵלֶת וּבְתוֹךְ
הָאַרְגָּמָן וּבְתוֹךְ תּוֹלַעַת הַשָּׁנִי וּבְתוֹךְ הַשֵּׁשׁ מַעֲשֵׂה חֹשֵׁב׃
ה כְּתֵפֹת עָשׂוּ־לוֹ חֹבְרֹת עַל־שְׁנֵי קְצוֹתָיו חֻבָּר׃ וְחֵשֶׁב אֲפֻדָּתוֹ
אֲשֶׁר עָלָיו מִמֶּנּוּ הוּא כְּמַעֲשֵׂהוּ זָהָב תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת
שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ ס
וַיַּעֲשׂוּ אֶת־אַבְנֵי הַשֹּׁהַם מֻסַבֹּת מִשְׁבְּצֹת זָהָב
מְפֻתָּחֹת פִּתּוּחֵי חוֹתָם עַל־שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיָּשֶׂם אֹתָם
עַל כִּתְפֹת הָאֵפֹד אַבְנֵי זִכָּרוֹן לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֶת־מֹשֶׁה׃ פ וַיַּעַשׂ אֶת־הַחֹשֶׁן מַעֲשֵׂה
חֹשֵׁב כְּמַעֲשֵׂה אֵפֹד זָהָב תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ
מָשְׁזָר׃ רָבוּעַ הָיָה כָּפוּל עָשׂוּ אֶת־הַחֹשֶׁן זֶרֶת אָרְכּוֹ וְזֶרֶת
י רָחְבּוֹ כָּפוּל׃ וַיְמַלְאוּ־בוֹ אַרְבָּעָה טוּרֵי אָבֶן טוּר אֹדֶם
פִּטְדָה וּבָרֶקֶת הַטּוּר הָאֶחָד׃ וְהַטּוּר הַשֵּׁנִי נֹפֶךְ סַפִּיר
וְיָהֲלֹם׃ וְהַטּוּר הַשְּׁלִישִׁי לֶשֶׁם שְׁבוֹ וְאַחְלָמָה׃ וְהַטּוּר
הָרְבִיעִי תַּרְשִׁישׁ שֹׁהַם וְיָשְׁפֵה מוּסַבֹּת מִשְׁבְּצוֹת זָהָב
בְּמִלֻּאֹתָם׃ וְהָאֲבָנִים עַל־שְׁמֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל הֵנָּה שְׁתֵּים
עֶשְׂרֵה עַל־שְׁמֹתָם פִּתּוּחֵי חֹתָם אִישׁ עַל־שְׁמוֹ לִשְׁנֵים עָשָׂר
טו שָׁבֶט׃ וַיַּעֲשׂוּ עַל־הַחֹשֶׁן שַׁרְשְׁרֹת גַּבְלֻת מַעֲשֵׂה עֲבֹת זָהָב
טָהוֹר׃ וַיַּעֲשׂוּ שְׁתֵּי מִשְׁבְּצֹת זָהָב וּשְׁתֵּי טַבְּעֹת זָהָב וַיִּתְּנוּ
אֶת־שְׁתֵּי הַטַּבָּעֹת עַל־שְׁנֵי קְצוֹת הַחֹשֶׁן׃ וַיִּתְּנוּ שְׁתֵּי
הָעֲבֹתֹת הַזָּהָב עַל־שְׁתֵּי הַטַּבָּעֹת עַל־קְצוֹת הַחֹשֶׁן׃ וְאֵת
שְׁתֵּי קְצוֹת שְׁתֵּי הָעֲבֹתֹת נָתְנוּ עַל־שְׁתֵּי הַמִּשְׁבְּצֹת וַיִּתְּנֻם
עַל־כִּתְפֹת הָאֵפֹד אֶל־מוּל פָּנָיו׃ וַיַּעֲשׂוּ שְׁתֵּי טַבְּעֹת זָהָב
וַיָּשִׂימוּ עַל־שְׁנֵי קְצוֹת הַחֹשֶׁן עַל־שְׂפָתוֹ אֲשֶׁר אֶל־עֵבֶר הָאֵפֹד
כ בָּיְתָה׃ וַיַּעֲשׂוּ שְׁתֵּי טַבְּעֹת זָהָב וַיִּתְּנֻם עַל־שְׁתֵּי כִתְפֹת
הָאֵפֹד מִלְּמַטָּה מִמּוּל פָּנָיו לְעֻמַּת מֶחְבַּרְתּוֹ מִמַּעַל לְחֵשֶׁב
הָאֵפֹד׃ וַיִּרְכְּסוּ אֶת־הַחֹשֶׁן מִטַּבְּעֹתָיו אֶל־טַבְּעֹת הָאֵפֹד
בִּפְתִיל תְּכֵלֶת לִהְיֹת עַל־חֵשֶׁב הָאֵפֹד וְלֹא־יִזַּח הַחֹשֶׁן מֵעַל
הָאֵפֹד כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ פ
וַיַּעַשׂ אֶת־מְעִיל הָאֵפֹד מַעֲשֵׂה אֹרֵג כְּלִיל תְּכֵלֶת׃ וּפִי־

לס' ד' קצותיו ק'

הַמְּעִיל בְּתוֹכוֹ כְּפִי תַחְרָא שָׂפָה לְפִיו סָבִיב לֹא יִקָּרֵעַ׃
וַיַּעֲשׂוּ עַל־שׁוּלֵי הַמְּעִיל רִמּוֹנֵי תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי
מָשְׁזָר׃ כה וַיַּעֲשׂוּ פַעֲמֹנֵי זָהָב טָהוֹר וַיִּתְּנוּ אֶת־הַפַּעֲמֹנִים
בְּתוֹךְ הָרִמֹּנִים עַל־שׁוּלֵי הַמְּעִיל סָבִיב בְּתוֹךְ הָרִמֹּנִים׃
פַּעֲמֹן וְרִמֹּן פַּעֲמֹן וְרִמֹּן עַל־שׁוּלֵי הַמְּעִיל סָבִיב לְשָׁרֵת כַּאֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ ס וַיַּעֲשׂוּ אֶת־הַכָּתְנֹת
שֵׁשׁ מַעֲשֵׂה אֹרֵג לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו׃ וְאֵת הַמִּצְנֶפֶת שֵׁשׁ
וְאֶת־פַּאֲרֵי הַמִּגְבָּעֹת שֵׁשׁ וְאֶת־מִכְנְסֵי הַבָּד שֵׁשׁ מָשְׁזָר׃
וְאֶת־הָאַבְנֵט שֵׁשׁ מָשְׁזָר וּתְכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי
מַעֲשֵׂה רֹקֵם כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ ס
ל וַיַּעֲשׂוּ אֶת־צִיץ נֵזֶר־הַקֹּדֶשׁ זָהָב טָהוֹר וַיִּכְתְּבוּ עָלָיו מִכְתַּב
פִּתּוּחֵי חוֹתָם קֹדֶשׁ לַיהוָה׃ וַיִּתְּנוּ עָלָיו פְּתִיל תְּכֵלֶת
לָתֵת עַל־הַמִּצְנֶפֶת מִלְמָעְלָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃
ס וַתֵּכֶל כָּל־עֲבֹדַת מִשְׁכַּן אֹהֶל מוֹעֵד וַיַּעֲשׂוּ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה כֵּן עָשׂוּ׃ פ
וַיָּבִיאוּ אֶת־הַמִּשְׁכָּן אֶל־מֹשֶׁה אֶת־הָאֹהֶל וְאֶת־
כָּל־כֵּלָיו קְרָסָיו קְרָשָׁיו בְּרִיחָו וְעַמֻּדָיו וַאֲדָנָיו׃ וְאֶת־
מִכְסֵה עוֹרֹת הָאֵילִם הַמְאָדָּמִים וְאֶת־מִכְסֵה עֹרֹת הַתְּחָשִׁים
וְאֵת פָּרֹכֶת הַמָּסָךְ׃ לה אֶת־אֲרוֹן הָעֵדֻת וְאֶת־בַּדָּיו וְאֵת
הַכַּפֹּרֶת׃ אֶת־הַשֻּׁלְחָן אֶת־כָּל־כֵּלָיו וְאֵת לֶחֶם הַפָּנִים׃
אֶת־הַמְּנֹרָה הַטְּהֹרָה אֶת־נֵרֹתֶיהָ נֵרֹת הַמַּעֲרָכָה וְאֶת־כָּל־
כֵּלֶיהָ וְאֵת שֶׁמֶן הַמָּאוֹר׃ וְאֵת מִזְבַּח הַזָּהָב וְאֵת שֶׁמֶן
הַמִּשְׁחָה וְאֵת קְטֹרֶת הַסַּמִּים וְאֵת מָסַךְ פֶּתַח הָאֹהֶל׃ אֵת
מִזְבַּח הַנְּחֹשֶׁת וְאֶת־מִכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר־לוֹ אֶת־בַּדָּיו וְאֶת־
כָּל־כֵּלָיו אֶת־הַכִּיֹּר וְאֶת־כַּנּוֹ׃ מ אֵת קַלְעֵי הֶחָצֵר אֶת־עַמֻּדֶיהָ
וְאֶת־אֲדָנֶיהָ וְאֶת־הַמָּסָךְ לְשַׁעַר הֶחָצֵר אֶת־מֵיתָרָיו וִיתֵדֹתֶיהָ
וְאֵת כָּל־כְּלֵי עֲבֹדַת הַמִּשְׁכָּן לְאֹהֶל מוֹעֵד׃ אֶת־בִּגְדֵי
הַשְּׂרָד לְשָׁרֵת בַּקֹּדֶשׁ אֶת־בִּגְדֵי הַקֹּדֶשׁ לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן וְאֶת־
בִּגְדֵי בָנָיו לְכַהֵן׃ כְּכֹל אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה כֵּן עָשׂוּ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵת כָּל־הָעֲבֹדָה׃ וַיַּרְא מֹשֶׁה אֶת־כָּל־הַמְּלָאכָה
וְהִנֵּה עָשׂוּ אֹתָהּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה כֵּן עָשׂוּ וַיְבָרֶךְ אֹתָם
מֹשֶׁה׃ פ

מ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ בְּיוֹם־הַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן
בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ תָּקִים אֶת־מִשְׁכַּן אֹהֶל מוֹעֵד׃ וְשַׂמְתָּ שָׁם
אֵת אֲרוֹן הָעֵדוּת וְסַכֹּתָ עַל־הָאָרֹן אֶת־הַפָּרֹכֶת׃ וְהֵבֵאתָ
אֶת־הַשֻּׁלְחָן וְעָרַכְתָּ אֶת־עֶרְכּוֹ וְהֵבֵאתָ אֶת־הַמְּנֹרָה וְהַעֲלֵיתָ

את

ה אֶת־נֵרֹתֶיהָ׃ וְנָתַתָּה אֶת־מִזְבַּח הַזָּהָב לִקְטֹרֶת לִפְנֵי אֲרוֹן
הָעֵדֻת וְשַׂמְתָּ אֶת־מָסַךְ הַפֶּתַח לַמִּשְׁכָּן׃ וְנָתַתָּה אֵת
מִזְבַּח הָעֹלָה לִפְנֵי פֶּתַח מִשְׁכַּן אֹהֶל־מוֹעֵד׃ וְנָתַתָּ אֶת־
הַכִּיֹּר בֵּין־אֹהֶל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ וְנָתַתָּ שָׁם מָיִם׃ וְשַׂמְתָּ
אֶת־הֶחָצֵר סָבִיב וְנָתַתָּ אֶת־מָסַךְ שַׁעַר הֶחָצֵר׃ וְלָקַחְתָּ
אֶת־שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וּמָשַׁחְתָּ אֶת־הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בּוֹ
וְקִדַּשְׁתָּ אֹתוֹ וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וְהָיָה קֹדֶשׁ׃ וּמָשַׁחְתָּ אֶת־מִזְבַּח
הָעֹלָה וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וְקִדַּשְׁתָּ אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְהָיָה הַמִּזְבֵּחַ קֹדֶשׁ
קָדָשִׁים׃ וּמָשַׁחְתָּ אֶת־הַכִּיֹּר וְאֶת־כַּנּוֹ וְקִדַּשְׁתָּ אֹתוֹ׃
וְהִקְרַבְתָּ אֶת־אַהֲרֹן וְאֶת־בָּנָיו אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְרָחַצְתָּ
אֹתָם בַּמָּיִם׃ וְהִלְבַּשְׁתָּ אֶת־אַהֲרֹן אֵת בִּגְדֵי הַקֹּדֶשׁ וּמָשַׁחְתָּ
אֹתוֹ וְקִדַּשְׁתָּ אֹתוֹ וְכִהֵן לִי׃ וְאֶת־בָּנָיו תַּקְרִיב וְהִלְבַּשְׁתָּ
טו אֹתָם כֻּתֳּנֹת׃ וּמָשַׁחְתָּ אֹתָם כַּאֲשֶׁר מָשַׁחְתָּ אֶת־אֲבִיהֶם
וְכִהֲנוּ לִי וְהָיְתָה לִהְיֹת לָהֶם מָשְׁחָתָם לִכְהֻנַּת עוֹלָם
לְדֹרֹתָם׃ וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ כֵּן עָשָׂה׃
ס וַיְהִי בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בַּשָּׁנָה הַשֵּׁנִית בְּאֶחָד
לַחֹדֶשׁ הוּקַם הַמִּשְׁכָּן׃ וַיָּקֶם מֹשֶׁה אֶת־הַמִּשְׁכָּן וַיִּתֵּן אֶת־
אֲדָנָיו וַיָּשֶׂם אֶת־קְרָשָׁיו וַיִּתֵּן אֶת־בְּרִיחָיו וַיָּקֶם אֶת־עַמּוּדָיו׃
וַיִּפְרֹשׂ אֶת־הָאֹהֶל עַל־הַמִּשְׁכָּן וַיָּשֶׂם אֶת־מִכְסֵה הָאֹהֶל עָלָיו
כ מִלְמָעְלָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ ס וַיִּקַּח
וַיִּתֵּן אֶת־הָעֵדֻת אֶל־הָאָרֹן וַיָּשֶׂם אֶת־הַבַּדִּים עַל־הָאָרֹן וַיִּתֵּן
אֶת־הַכַּפֹּרֶת עַל־הָאָרֹן מִלְמָעְלָה׃ וַיָּבֵא אֶת־הָאָרֹן אֶל־
הַמִּשְׁכָּן וַיָּשֶׂם אֵת פָּרֹכֶת הַמָּסָךְ וַיָּסֶךְ עַל אֲרוֹן הָעֵדוּת
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ ס וַיִּתֵּן אֶת־הַשֻּׁלְחָן
בְּאֹהֶל מוֹעֵד עַל יֶרֶךְ הַמִּשְׁכָּן צָפֹנָה מִחוּץ לַפָּרֹכֶת׃
וַיַּעֲרֹךְ עָלָיו עֵרֶךְ לֶחֶם לִפְנֵי יְהוָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־
מֹשֶׁה׃ ס וַיָּשֶׂם אֶת־הַמְּנֹרָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד נֹכַח
כה הַשֻּׁלְחָן עַל יֶרֶךְ הַמִּשְׁכָּן נֶגְבָּה׃ וַיַּעַל הַנֵּרֹת לִפְנֵי יְהוָה
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ ס וַיָּשֶׂם אֶת־מִזְבַּח
הַזָּהָב בְּאֹהֶל מוֹעֵד לִפְנֵי הַפָּרֹכֶת׃ וַיַּקְטֵר עָלָיו קְטֹרֶת
סַמִּים כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ ס וַיָּשֶׂם אֶת־
מָסַךְ הַפֶּתַח לַמִּשְׁכָּן׃ וְאֵת מִזְבַּח הָעֹלָה שָׂם פֶּתַח מִשְׁכַּן
אֹהֶל־מוֹעֵד וַיַּעַל עָלָיו אֶת־הָעֹלָה וְאֶת־הַמִּנְחָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה
ל יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ ס וַיָּשֶׂם אֶת־הַכִּיֹּר בֵּין־אֹהֶל מוֹעֵד
וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ וַיִּתֵּן שָׁמָּה מַיִם לְרָחְצָה׃ וְרָחֲצוּ מִמֶּנּוּ מֹשֶׁה
וְאַהֲרֹן וּבָנָיו אֶת־יְדֵיהֶם וְאֶת־רַגְלֵיהֶם׃ בְּבֹאָם אֶל־אֹהֶל
מוֹעֵד וּבְקָרְבָתָם אֶל־הַמִּזְבֵּחַ יִרְחָצוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־

משה

מֹשֶׁה : ס וַיָּקֶם אֶת־הֶחָצֵר סָבִיב לַמִּשְׁכָּן וְלַמִּזְבֵּחַ וַיִּתֵּן אֶת־מָסַךְ שַׁעַר הֶחָצֵר וַיְכַל מֹשֶׁה אֶת־הַמְּלָאכָה : פ וַיְכַס הֶעָנָן אֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וּכְבוֹד יְהֹוָה מָלֵא אֶת־הַמִּשְׁכָּן : וְלֹא־יָכֹל מֹשֶׁה לָבוֹא אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד כִּי־שָׁכַן עָלָיו הֶעָנָן וּכְבוֹד יְהֹוָה מָלֵא אֶת־הַמִּשְׁכָּן : וּבְהֵעָלוֹת הֶעָנָן מֵעַל הַמִּשְׁכָּן יִסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּכֹל מַסְעֵיהֶם : וְאִם־לֹא יֵעָלֶה הֶעָנָן וְלֹא יִסְעוּ עַד־יוֹם הֵעָלֹתוֹ : כִּי עֲנַן יְהֹוָה עַל־הַמִּשְׁכָּן יוֹמָם וְאֵשׁ תִּהְיֶה לַיְלָה בּוֹ לְעֵינֵי כָל־בֵּית־יִשְׂרָאֵל בְּכָל־מַסְעֵיהֶם :

חזק :

סכום פסוקי דספר ואלה שמות אלף ומאתים ותשעה · ארט סימן : וחציו אלהים לא תקלל : ופרשיותיו י״א · אי זה בית אשר תבנו לי סימן : וסדריו כ״ט · ולילה ללילה יחוה דעת סימן : ופרקיו מ׳ · תורת אלהיו בלבו סימן · מנין הפתוחות **תשע וששים** · והסתומות · **חמש ותשעים** · הכל **מאה וששים וארבע פרשיות :** ישלח עזרך מקדש ומציון **יסעדך** סימן :

ויקרא :

ויקרא:

כד

א וַיִּקְרָא אֶל־מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר יְהוָה אֵלָיו מֵאֹהֶל מוֹעֵד לֵאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אָדָם כִּי־יַקְרִיב מִכֶּם קָרְבָּן לַיהוָה מִן־הַבְּהֵמָה מִן־הַבָּקָר וּמִן־הַצֹּאן תַּקְרִיבוּ אֶת־קָרְבַּנְכֶם׃ אִם־עֹלָה קָרְבָּנוֹ מִן־הַבָּקָר זָכָר תָּמִים יַקְרִיבֶנּוּ אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד יַקְרִיב אֹתוֹ לִרְצֹנוֹ לִפְנֵי יְהוָה׃ וְסָמַךְ יָדוֹ עַל רֹאשׁ הָעֹלָה וְנִרְצָה לוֹ לְכַפֵּר עָלָיו׃ ה וְשָׁחַט אֶת־בֶּן הַבָּקָר לִפְנֵי יְהוָה וְהִקְרִיבוּ בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת־הַדָּם וְזָרְקוּ אֶת־הַדָּם עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב אֲשֶׁר־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃ וְהִפְשִׁיט אֶת־הָעֹלָה וְנִתַּח אֹתָהּ לִנְתָחֶיהָ׃ וְנָתְנוּ בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֵן אֵשׁ עַל־הַמִּזְבֵּחַ וְעָרְכוּ עֵצִים עַל־הָאֵשׁ׃ וְעָרְכוּ בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֵת הַנְּתָחִים אֶת־הָרֹאשׁ וְאֶת־הַפָּדֶר עַל־הָעֵצִים אֲשֶׁר עַל־הָאֵשׁ אֲשֶׁר עַל־הַמִּזְבֵּחַ׃ וְקִרְבּוֹ וּכְרָעָיו יִרְחַץ בַּמָּיִם וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת־הַכֹּל הַמִּזְבֵּחָה עֹלָה אִשֵּׁה רֵיחַ־נִיחוֹחַ לַיהוָה׃ ס

י וְאִם־מִן־הַצֹּאן קָרְבָּנוֹ מִן־הַכְּשָׂבִים אוֹ מִן־הָעִזִּים לְעֹלָה זָכָר תָּמִים יַקְרִיבֶנּוּ׃ וְשָׁחַט אֹתוֹ עַל יֶרֶךְ הַמִּזְבֵּחַ צָפֹנָה לִפְנֵי יְהוָה וְזָרְקוּ בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת־דָּמוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃ וְנִתַּח אֹתוֹ לִנְתָחָיו וְאֶת־רֹאשׁוֹ וְאֶת־פִּדְרוֹ וְעָרַךְ הַכֹּהֵן אֹתָם עַל־הָעֵצִים אֲשֶׁר עַל־הָאֵשׁ אֲשֶׁר עַל־הַמִּזְבֵּחַ׃ וְהַקֶּרֶב וְהַכְּרָעַיִם יִרְחַץ בַּמָּיִם וְהִקְרִיב הַכֹּהֵן אֶת־הַכֹּל וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחָה עֹלָה הוּא אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה׃ פ

וְאִם מִן־הָעוֹף עֹלָה קָרְבָּנוֹ לַיהוָה וְהִקְרִיב מִן־הַתֹּרִים אוֹ מִן־בְּנֵי הַיּוֹנָה אֶת־קָרְבָּנוֹ׃ טו וְהִקְרִיבוֹ הַכֹּהֵן אֶל־הַמִּזְבֵּחַ וּמָלַק אֶת־רֹאשׁוֹ וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחָה וְנִמְצָה דָמוֹ עַל קִיר הַמִּזְבֵּחַ׃ וְהֵסִיר אֶת־מֻרְאָתוֹ בְּנֹצָתָהּ וְהִשְׁלִיךְ אֹתָהּ אֵצֶל הַמִּזְבֵּחַ קֵדְמָה אֶל־מְקוֹם הַדָּשֶׁן׃ וְשִׁסַּע אֹתוֹ בִכְנָפָיו לֹא יַבְדִּיל וְהִקְטִיר אֹתוֹ הַכֹּהֵן הַמִּזְבֵּחָה עַל־הָעֵצִים אֲשֶׁר עַל־הָאֵשׁ עֹלָה הוּא אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה׃ ס

ב וְנֶפֶשׁ כִּי־תַקְרִיב קָרְבַּן מִנְחָה לַיהוָה סֹלֶת יִהְיֶה קָרְבָּנוֹ

וְיָצַק עָלֶיהָ שֶׁמֶן וְנָתַן עָלֶיהָ לְבֹנָה׃ וֶהֱבִיאָהּ אֶל־בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים וְקָמַץ מִשָּׁם מְלֹא קֻמְצוֹ מִסָּלְתָּהּ וּמִשַּׁמְנָהּ עַל כָּל־לְבֹנָתָהּ וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת־אַזְכָּרָתָהּ הַמִּזְבֵּחָה אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה׃ וְהַנּוֹתֶרֶת מִן־הַמִּנְחָה לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו קֹדֶשׁ קָדָשִׁים מֵאִשֵּׁי יְהוָה׃ ס

וְכִי תַקְרִב קָרְבַּן מִנְחָה מַאֲפֵה תַנּוּר סֹלֶת חַלּוֹת מַצֹּת בְּלוּלֹת בַּשֶּׁמֶן וּרְקִיקֵי מַצּוֹת מְשֻׁחִים בַּשָּׁמֶן׃ ס

ח וְאִם־מִנְחָה עַל־הַמַּחֲבַת קָרְבָּנֶךָ סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן מַצָּה תִהְיֶה׃ פָּתוֹת אֹתָהּ פִּתִּים וְיָצַקְתָּ עָלֶיהָ שָׁמֶן מִנְחָה הִוא׃ ס

וְאִם־מִנְחַת מַרְחֶשֶׁת קָרְבָּנֶךָ סֹלֶת בַּשֶּׁמֶן תֵּעָשֶׂה׃ וְהֵבֵאתָ אֶת־הַמִּנְחָה אֲשֶׁר יֵעָשֶׂה מֵאֵלֶּה לַיהוָה וְהִקְרִיבָהּ אֶל־הַכֹּהֵן וְהִגִּישָׁהּ אֶל־הַמִּזְבֵּחַ׃ וְהֵרִים הַכֹּהֵן מִן־הַמִּנְחָה אֶת־אַזְכָּרָתָהּ וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחָה אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה׃ י וְהַנּוֹתֶרֶת מִן־הַמִּנְחָה לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו קֹדֶשׁ קָדָשִׁים מֵאִשֵּׁי יְהוָה׃ כָּל־הַמִּנְחָה אֲשֶׁר תַּקְרִיבוּ לַיהוָה לֹא תֵעָשֶׂה חָמֵץ כִּי כָל־שְׂאֹר וְכָל־דְּבַשׁ לֹא־תַקְטִירוּ מִמֶּנּוּ אִשֶּׁה לַיהוָה׃ קָרְבַּן רֵאשִׁית תַּקְרִיבוּ אֹתָם לַיהוָה וְאֶל־הַמִּזְבֵּחַ לֹא־יַעֲלוּ לְרֵיחַ נִיחֹחַ׃ וְכָל־קָרְבַּן מִנְחָתְךָ בַּמֶּלַח תִּמְלָח וְלֹא תַשְׁבִּית מֶלַח בְּרִית אֱלֹהֶיךָ מֵעַל מִנְחָתֶךָ עַל כָּל־קָרְבָּנְךָ תַּקְרִיב מֶלַח׃ ס

וְאִם־תַּקְרִיב מִנְחַת בִּכּוּרִים לַיהוָה אָבִיב קָלוּי בָּאֵשׁ גֶּרֶשׂ כַּרְמֶל תַּקְרִיב אֵת מִנְחַת בִּכּוּרֶיךָ׃ טו וְנָתַתָּ עָלֶיהָ שֶׁמֶן וְשַׂמְתָּ עָלֶיהָ לְבֹנָה מִנְחָה הִוא׃ וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת־אַזְכָּרָתָהּ מִגִּרְשָׂהּ וּמִשַּׁמְנָהּ עַל כָּל־לְבֹנָתָהּ אִשֶּׁה לַיהוָה׃ פ

ג וְאִם־זֶבַח שְׁלָמִים קָרְבָּנוֹ אִם מִן־הַבָּקָר הוּא מַקְרִיב אִם־זָכָר אִם־נְקֵבָה תָּמִים יַקְרִיבֶנּוּ לִפְנֵי יְהוָה׃ וְסָמַךְ יָדוֹ עַל־רֹאשׁ קָרְבָּנוֹ וּשְׁחָטוֹ פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְזָרְקוּ בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת־הַדָּם עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃ וְהִקְרִיב מִזֶּבַח הַשְּׁלָמִים אִשֶּׁה לַיהוָה אֶת־הַחֵלֶב הַמְכַסֶּה אֶת־הַקֶּרֶב וְאֵת כָּל־הַחֵלֶב אֲשֶׁר עַל־הַקֶּרֶב׃ וְאֵת שְׁתֵּי הַכְּלָיֹת וְאֶת־הַחֵלֶב אֲשֶׁר עֲלֵהֶן אֲשֶׁר עַל־הַכְּסָלִים וְאֶת־הַיֹּתֶרֶת עַל־הַכָּבֵד עַל־הַכְּלָיוֹת יְסִירֶנָּה׃ ה וְהִקְטִירוּ אֹתוֹ בְנֵי־אַהֲרֹן הַמִּזְבֵּחָה עַל־הָעֹלָה אֲשֶׁר עַל־הָעֵצִים אֲשֶׁר עַל־הָאֵשׁ אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה׃ פ

וְאִם־מִן־הַצֹּאן קָרְבָּנוֹ לְזֶבַח שְׁלָמִים לַיהוָה זָכָר אוֹ נְקֵבָה תָּמִים יַקְרִיבֶנּוּ׃ אִם־כֶּשֶׂב הוּא־מַקְרִיב אֶת־קָרְבָּנוֹ וְהִקְרִיב אֹתוֹ לִפְנֵי יְהוָה׃ וְסָמַךְ אֶת־יָדוֹ עַל־רֹאשׁ קָרְבָּנוֹ וְשָׁחַט אֹתוֹ לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד וְזָרְקוּ

בְּנֵי אַהֲרֹן אֶת־דָּמוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃ וְהִקְרִיב מִזֶּבַח
הַשְּׁלָמִים אִשֶּׁה לַיהוָה חֶלְבּוֹ הָאַלְיָה תְמִימָה לְעֻמַּת הֶעָצֶה
יְסִירֶנָּה וְאֶת־הַחֵלֶב הַמְכַסֶּה אֶת־הַקֶּרֶב וְאֵת כָּל־הַחֵלֶב
אֲשֶׁר עַל־הַקֶּרֶב׃ וְאֵת שְׁתֵּי הַכְּלָיֹת וְאֶת־הַחֵלֶב אֲשֶׁר
עֲלֵהֶן אֲשֶׁר עַל־הַכְּסָלִים וְאֶת־הַיֹּתֶרֶת עַל־הַכָּבֵד עַל־
הַכְּלָיֹת יְסִירֶנָּה׃ וְהִקְטִירוֹ הַכֹּהֵן הַמִּזְבֵּחָה לֶחֶם אִשֶּׁה
לַיהוָה׃ פ וְאִם עֵז קָרְבָּנוֹ וְהִקְרִיבוֹ לִפְנֵי
יְהוָה׃ וְסָמַךְ אֶת־יָדוֹ עַל־רֹאשׁוֹ וְשָׁחַט אֹתוֹ לִפְנֵי
אֹהֶל מוֹעֵד וְזָרְקוּ בְּנֵי אַהֲרֹן אֶת־דָּמוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃
וְהִקְרִיב מִמֶּנּוּ קָרְבָּנוֹ אִשֶּׁה לַיהוָה אֶת־הַחֵלֶב הַמְכַסֶּה אֶת
טו הַקֶּרֶב וְאֵת כָּל־הַחֵלֶב אֲשֶׁר עַל־הַקֶּרֶב׃ וְאֵת שְׁתֵּי הַכְּלָיֹת
וְאֶת־הַחֵלֶב אֲשֶׁר עֲלֵהֶן אֲשֶׁר עַל־הַכְּסָלִים וְאֶת־הַיֹּתֶרֶת
עַל־הַכָּבֵד עַל־הַכְּלָיֹת יְסִירֶנָּה׃ וְהִקְטִירָם הַכֹּהֵן הַמִּזְבֵּחָה
לֶחֶם אִשֶּׁה לְרֵיחַ נִיחֹחַ כָּל־חֵלֶב לַיהוָה׃ חֻקַּת
עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכֹל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם כָּל־חֵלֶב וְכָל־דָּם לֹא
תֹאכֵלוּ׃ פ

ד וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לֵאמֹר נֶפֶשׁ כִּי־תֶחֱטָא בִשְׁגָגָה מִכֹּל מִצְוֹת יְהוָה אֲשֶׁר לֹא
תֵעָשֶׂינָה וְעָשָׂה מֵאַחַת מֵהֵנָּה׃ אִם הַכֹּהֵן הַמָּשִׁיחַ יֶחֱטָא
לְאַשְׁמַת הָעָם וְהִקְרִיב עַל חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא פַּר בֶּן־בָּקָר
תָּמִים לַיהוָה לְחַטָּאת׃ וְהֵבִיא אֶת־הַפָּר אֶל־פֶּתַח אֹהֶל
מוֹעֵד לִפְנֵי יְהוָה וְסָמַךְ אֶת־יָדוֹ עַל־רֹאשׁ הַפָּר וְשָׁחַט אֶת־
ה הַפָּר לִפְנֵי יְהוָה׃ וְלָקַח הַכֹּהֵן הַמָּשִׁיחַ מִדַּם הַפָּר וְהֵבִיא
אֹתוֹ אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד׃ וְטָבַל הַכֹּהֵן אֶת־אֶצְבָּעוֹ בַּדָּם וְהִזָּה
מִן־הַדָּם שֶׁבַע פְּעָמִים לִפְנֵי יְהוָה אֶת־פְּנֵי פָּרֹכֶת הַקֹּדֶשׁ׃
וְנָתַן הַכֹּהֵן מִן־הַדָּם עַל־קַרְנוֹת מִזְבַּח קְטֹרֶת הַסַּמִּים לִפְנֵי
יְהוָה אֲשֶׁר בְּאֹהֶל מוֹעֵד וְאֵת ׀ כָּל־דַּם הַפָּר יִשְׁפֹּךְ אֶל־יְסוֹד
מִזְבַּח הָעֹלָה אֲשֶׁר־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃ וְאֶת־כָּל־חֵלֶב פַּר
הַחַטָּאת יָרִים מִמֶּנּוּ אֶת־הַחֵלֶב הַמְכַסֶּה עַל־הַקֶּרֶב וְאֵת כָּל־
הַחֵלֶב אֲשֶׁר עַל־הַקֶּרֶב׃ וְאֵת שְׁתֵּי הַכְּלָיֹת וְאֶת־הַחֵלֶב
אֲשֶׁר עֲלֵיהֶן אֲשֶׁר עַל־הַכְּסָלִים וְאֶת־הַיֹּתֶרֶת עַל־הַכָּבֵד עַל־
י הַכְּלָיוֹת יְסִירֶנָּה׃ כַּאֲשֶׁר יוּרַם מִשּׁוֹר זֶבַח הַשְּׁלָמִים
וְהִקְטִירָם הַכֹּהֵן עַל מִזְבַּח הָעֹלָה׃ וְאֶת־עוֹר הַפָּר וְאֶת־
כָּל־בְּשָׂרוֹ עַל־רֹאשׁוֹ וְעַל־כְּרָעָיו וְקִרְבּוֹ וּפִרְשׁוֹ׃ וְהוֹצִיא
אֶת־כָּל־הַפָּר אֶל־מִחוּץ לַמַּחֲנֶה אֶל־מָקוֹם טָהוֹר אֶל־שֶׁפֶךְ
הַדֶּשֶׁן וְשָׂרַף אֹתוֹ עַל־עֵצִים בָּאֵשׁ עַל־שֶׁפֶךְ הַדֶּשֶׁן יִשָּׂרֵף׃
פ וְאִם כָּל־עֲדַת יִשְׂרָאֵל יִשְׁגּוּ וְנֶעְלַם דָּבָר

מֵעֵינֵי הַקָּהָל וְעָשׂוּ אַחַת מִכָּל־מִצְוֹת יְהוָה אֲשֶׁר לֹא־
תֵעָשֶׂינָה וְאָשֵׁמוּ׃ וְנוֹדְעָה הַחַטָּאת אֲשֶׁר חָטְאוּ עָלֶיהָ
וְהִקְרִיבוּ הַקָּהָל פַּר בֶּן־בָּקָר לְחַטָּאת וְהֵבִיאוּ אֹתוֹ לִפְנֵי
טו אֹהֶל מוֹעֵד׃ וְסָמְכוּ זִקְנֵי הָעֵדָה אֶת־יְדֵיהֶם עַל־רֹאשׁ הַפָּר
לִפְנֵי יְהוָה וְשָׁחַט אֶת־הַפָּר לִפְנֵי יְהוָה׃ וְהֵבִיא הַכֹּהֵן
הַמָּשִׁיחַ מִדַּם הַפָּר אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד׃ וְטָבַל הַכֹּהֵן אֶצְבָּעוֹ
מִן־הַדָּם וְהִזָּה שֶׁבַע פְּעָמִים לִפְנֵי יְהוָה אֵת פְּנֵי הַפָּרֹכֶת׃
וּמִן־הַדָּם יִתֵּן ׀ עַל־קַרְנֹת הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר
בְּאֹהֶל מוֹעֵד וְאֵת כָּל־הַדָּם יִשְׁפֹּךְ אֶל־יְסוֹד מִזְבַּח הָעֹלָה
אֲשֶׁר־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃ וְאֵת כָּל־חֶלְבּוֹ יָרִים מִמֶּנּוּ וְהִקְטִיר
כ הַמִּזְבֵּחָה׃ וְעָשָׂה לַפָּר כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לְפַר הַחַטָּאת כֵּן יַעֲשֶׂה־
לּוֹ וְכִפֶּר עֲלֵהֶם הַכֹּהֵן וְנִסְלַח לָהֶם׃ וְהוֹצִיא אֶת־הַפָּר אֶל־
מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וְשָׂרַף אֹתוֹ כַּאֲשֶׁר שָׂרַף אֵת הַפָּר הָרִאשׁוֹן
חַטַּאת הַקָּהָל הוּא׃ פ אֲשֶׁר נָשִׂיא יֶחֱטָא
וְעָשָׂה אַחַת מִכָּל־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהָיו אֲשֶׁר לֹא־תֵעָשֶׂינָה
בִּשְׁגָגָה וְאָשֵׁם׃ אוֹ־הוֹדַע אֵלָיו חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא בָּהּ
וְהֵבִיא אֶת־קָרְבָּנוֹ שְׂעִיר עִזִּים זָכָר תָּמִים׃ וְסָמַךְ יָדוֹ עַל־
רֹאשׁ הַשָּׂעִיר וְשָׁחַט אֹתוֹ בִּמְקוֹם אֲשֶׁר־יִשְׁחַט אֶת־הָעֹלָה
כה לִפְנֵי יְהוָה חַטָּאת הוּא׃ וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדַּם הַחַטָּאת
בְּאֶצְבָּעוֹ וְנָתַן עַל־קַרְנֹת מִזְבַּח הָעֹלָה וְאֶת־דָּמוֹ יִשְׁפֹּךְ אֶל־
יְסוֹד מִזְבַּח הָעֹלָה׃ וְאֶת־כָּל־חֶלְבּוֹ יַקְטִיר הַמִּזְבֵּחָה כְּחֵלֶב
זֶבַח הַשְּׁלָמִים וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן מֵחַטָּאתוֹ וְנִסְלַח לוֹ׃
פ וְאִם־נֶפֶשׁ אַחַת תֶּחֱטָא בִשְׁגָגָה מֵעַם
הָאָרֶץ בַּעֲשֹׂתָהּ אַחַת מִמִּצְוֹת יְהוָה אֲשֶׁר לֹא־תֵעָשֶׂינָה
וְאָשֵׁם׃ אוֹ הוֹדַע אֵלָיו חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא וְהֵבִיא קָרְבָּנוֹ
שְׂעִירַת עִזִּים תְּמִימָה נְקֵבָה עַל־חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא׃
וְסָמַךְ אֶת־יָדוֹ עַל רֹאשׁ הַחַטָּאת וְשָׁחַט אֶת־הַחַטָּאת בִּמְקוֹם
ל הָעֹלָה׃ וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדָּמָהּ בְּאֶצְבָּעוֹ וְנָתַן עַל־קַרְנֹת מִזְבַּח
הָעֹלָה וְאֶת־כָּל־דָּמָהּ יִשְׁפֹּךְ אֶל־יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ׃ וְאֶת־כָּל־
חֶלְבָּהּ יָסִיר כַּאֲשֶׁר הוּסַר חֵלֶב מֵעַל זֶבַח הַשְּׁלָמִים וְהִקְטִיר
הַכֹּהֵן הַמִּזְבֵּחָה לְרֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן
וְנִסְלַח לוֹ׃ פ וְאִם־כֶּבֶשׂ יָבִיא קָרְבָּנוֹ לְחַטָּאת
נְקֵבָה תְמִימָה יְבִיאֶנָּה׃ וְסָמַךְ אֶת־יָדוֹ עַל רֹאשׁ הַחַטָּאת
וְשָׁחַט אֹתָהּ לְחַטָּאת בִּמְקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁחַט אֶת־הָעֹלָה׃
וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדַּם הַחַטָּאת בְּאֶצְבָּעוֹ וְנָתַן עַל־קַרְנֹת מִזְבַּח
לה הָעֹלָה וְאֶת־כָּל־דָּמָהּ יִשְׁפֹּךְ אֶל־יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ׃ וְאֶת־כָּל־
חֶלְבָּהּ יָסִיר כַּאֲשֶׁר יוּסַר חֵלֶב־הַכֶּשֶׂב מִזֶּבַח הַשְּׁלָמִים וְהִקְטִיר

הכהן אתם המזבחה על אשי יהוה וכפר עליו הכהן על-
חטאתו אשר-חטא ונסלח לו: פ
ונפש כי-תחטא ושמעה קול אלה והוא עד או ראה או
ידע אם-לוא יגיד ונשא עונו: או נפש אשר תגע בכל-
דבר טמא או בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה
או בנבלת שרץ טמא ונעלם ממנו והוא טמא ואשם: או כי
יגע בטמאת אדם לכל טמאתו אשר יטמא בה ונעלם ממנו
והוא ידע ואשם: או נפש כי תשבע לבטא בשפתים להרע
או להיטיב לכל אשר יבטא האדם בשבעה ונעלם ממנו
והוא-ידע ואשם לאחת מאלה: והיה כי-יאשם לאחת מאלה
והתודה אשר חטא עליה: והביא את-אשמו ליהוה על
חטאתו אשר חטא נקבה מן-הצאן כשבה או-שעירת
עזים לחטאת וכפר עליו הכהן מחטאתו: ואם-לא תגיע
ידו די שה והביא את-אשמו אשר חטא שתי תרים או-
שני בני-יונה ליהוה אחד לחטאת ואחד לעלה: והביא
אתם אל-הכהן והקריב את-אשר לחטאת ראשונה ומלק
את-ראשו ממול ערפו ולא יבדיל: והזה מדם החטאת
על-קיר המזבח והנשאר בדם ימצה אל-יסוד המזבח
חטאת הוא: ואת-השני יעשה עלה כמשפט וכפר עליו
הכהן מחטאתו אשר-חטא ונסלח לו: ס
ואם-לא תשיג ידו לשתי תרים או לשני בני-יונה והביא
את-קרבנו אשר חטא עשירת האפה סלת לחטאת לא-
ישים עליה שמן ולא-יתן עליה לבנה כי חטאת הוא:
והביאה אל-הכהן וקמץ הכהן ממנה מלוא קמצו את-
אזכרתה והקטיר המזבחה על אשי יהוה חטאת הוא:
וכפר עליו הכהן על-חטאתו אשר-חטא מאחת מאלה
ונסלח לו והיתה לכהן כמנחה: ס וידבר
יהוה אל-משה לאמר: נפש כי-תמעל מעל וחטאה בשגגה
מקדשי יהוה והביא את-אשמו ליהוה איל תמים מן-הצאן
בערכך כסף-שקלים בשקל-הקדש לאשם: ואת אשר
חטא מן-הקדש ישלם ואת-חמישתו יוסף עליו ונתן אתו
לכהן והכהן יכפר עליו באיל האשם ונסלח לו: פ
ואם-נפש כי תחטא ועשתה אחת מכל-מצות
יהוה אשר לא תעשינה ולא-ידע ואשם ונשא עונו: והביא
איל תמים מן-הצאן בערכך לאשם אל-הכהן וכפר עליו
הכהן על שגגתו אשר-שגג והוא לא-ידע ונסלח לו: אשם

ה' יח' קמץ בתברי

הוא אשם אשם ליהוה: פ וידבר יהוה
אל-משה לאמר: נפש כי תחטא ומעלה מעל ביהוה
וכחש בעמיתו בפקדון או-בתשומת יד או בגזל או עשק
את-עמיתו: או-מצא אבדה וכחש בה ונשבע על-שקר
על-אחת מכל אשר-יעשה האדם לחטא בהנה: והיה
כי-יחטא ואשם והשיב את-הגזלה אשר גזל או את-העשק
אשר עשק או את-הפקדון אשר הפקד אתו או את-האבדה
אשר מצא: או מכל אשר-ישבע עליו לשקר ושלם אתו
בראשו וחמשתיו יסף עליו לאשר הוא לו יתננו ביום
אשמתו: ואת-אשמו יביא ליהוה איל תמים מן-הצאן
בערכך לאשם אל-הכהן: וכפר עליו הכהן לפני יהוה
ונסלח לו על-אחת מכל אשר-יעשה לאשמה בה:
פ פ פ כה

וידבר יהוה אל-משה לאמר: צו את-אהרן ואת-בניו
לאמר זאת תורת העלה הוא העלה על מוקדה על-המזבח
כל-הלילה עד-הבקר ואש המזבח תוקד בו: ולבש
הכהן מדו בד ומכנסי-בד ילבש על-בשרו והרים את-
הדשן אשר תאכל האש את-העלה על-המזבח ושמו אצל
המזבח: ופשט את-בגדיו ולבש בגדים אחרים והוציא
את-הדשן אל-מחוץ למחנה אל-מקום טהור: והאש על-
המזבח תוקד-בו לא תכבה ובער עליה הכהן עצים בבקר
בבקר וערך עליה העלה והקטיר עליה חלבי השלמים:
אש תמיד תוקד על-המזבח לא תכבה: ס וזאת
תורת המנחה הקרב אתה בני-אהרן לפני יהוה אל-פני
המזבח: והרים ממנו בקמצו מסלת המנחה ומשמנה
ואת כל-הלבנה אשר על-המנחה והקטיר המזבח ריח
ניחח אזכרתה ליהוה: והנותרת ממנה יאכלו אהרן ובניו
מצות תאכל במקום קדש בחצר אהל-מועד יאכלוה: לא
תאפה חמץ חלקם נתתי אתה מאשי קדש קדשים הוא
כחטאת וכאשם: כל-זכר בבני אהרן יאכלנה חק-עולם
לדרתיכם מאשי יהוה כל אשר-יגע בהם יקדש: פ
וידבר יהוה אל-משה לאמר: זה קרבן אהרן
ובניו אשר-יקריבו ליהוה ביום המשח אתו עשירת האפה
סלת מנחה תמיד מחציתה בבקר ומחציתה בערב: על-
מחבת בשמן תעשה מרבכת תביאנה תפיני מנחת פתים
תקריב ריח-ניחח ליהוה: והכהן המשיח תחתיו מבניו

ח' כג' קמץ ברביע קמץ מ"ק ו' ב' ם' זעירא

הַכֹּהֵן אֹתָם הַמִּזְבֵּחָה עַל אִשֵּׁי יְהוָה וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן עַל-
חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר-חָטָא וְנִסְלַח לוֹ׃ פ

ה וְנֶפֶשׁ כִּי-תֶחֱטָא וְשָׁמְעָה קוֹל אָלָה וְהוּא עֵד אוֹ רָאָה אוֹ
יָדָע אִם-לוֹא יַגִּיד וְנָשָׂא עֲוֺנוֹ׃ אוֹ נֶפֶשׁ אֲשֶׁר תִּגַּע בְּכָל-
דָּבָר טָמֵא אוֹ בְנִבְלַת חַיָּה טְמֵאָה אוֹ בְּנִבְלַת בְּהֵמָה טְמֵאָה
אוֹ בְּנִבְלַת שֶׁרֶץ טָמֵא וְנֶעְלַם מִמֶּנּוּ וְהוּא טָמֵא וְאָשֵׁם׃ אוֹ כִי
יִגַּע בְּטֻמְאַת אָדָם לְכֹל טֻמְאָתוֹ אֲשֶׁר יִטְמָא בָּהּ וְנֶעְלַם מִמֶּנּוּ
וְהוּא יָדַע וְאָשֵׁם׃ אוֹ נֶפֶשׁ כִּי תִשָּׁבַע לְבַטֵּא בִשְׂפָתַיִם לְהָרַע ׀
אוֹ לְהֵיטִיב לְכֹל אֲשֶׁר יְבַטֵּא הָאָדָם בִּשְׁבֻעָה וְנֶעְלַם מִמֶּנּוּ
וְהוּא-יָדַע וְאָשֵׁם לְאַחַת מֵאֵלֶּה׃ וְהָיָה כִי-יֶאְשַׁם לְאַחַת מֵאֵלֶּה
וְהִתְוַדָּה אֲשֶׁר חָטָא עָלֶיהָ׃ וְהֵבִיא אֶת-אֲשָׁמוֹ לַיהוָה עַל
חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא נְקֵבָה מִן-הַצֹּאן כִּשְׂבָּה אוֹ-שְׂעִירַת
עִזִּים לְחַטָּאת וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן מֵחַטָּאתוֹ׃ וְאִם-לֹא תַגִּיעַ
יָדוֹ דֵּי שֶׂה וְהֵבִיא אֶת-אֲשָׁמוֹ אֲשֶׁר חָטָא שְׁתֵּי תֹרִים אוֹ-
שְׁנֵי בְנֵי-יוֹנָה לַיהוָה אֶחָד לְחַטָּאת וְאֶחָד לְעֹלָה׃ וְהֵבִיא
אֹתָם אֶל-הַכֹּהֵן וְהִקְרִיב אֶת-אֲשֶׁר לַחַטָּאת רִאשׁוֹנָה וּמָלַק
אֶת-רֹאשׁוֹ מִמּוּל עָרְפּוֹ וְלֹא יַבְדִּיל׃ וְהִזָּה מִדַּם הַחַטָּאת
עַל-קִיר הַמִּזְבֵּחַ וְהַנִּשְׁאָר בַּדָּם יִמָּצֵה אֶל-יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ
חַטָּאת הוּא׃ וְאֶת-הַשֵּׁנִי יַעֲשֶׂה עֹלָה כַּמִּשְׁפָּט וְכִפֶּר עָלָיו
הַכֹּהֵן מֵחַטָּאתוֹ אֲשֶׁר-חָטָא וְנִסְלַח לוֹ׃ ס
וְאִם-לֹא תַשִּׂיג יָדוֹ לִשְׁתֵּי תֹרִים אוֹ לִשְׁנֵי בְנֵי-יוֹנָה וְהֵבִיא
אֶת-קָרְבָּנוֹ אֲשֶׁר חָטָא עֲשִׂירִת הָאֵפָה סֹלֶת לְחַטָּאת לֹא-
יָשִׂים עָלֶיהָ שֶׁמֶן וְלֹא-יִתֵּן עָלֶיהָ לְבֹנָה כִּי חַטָּאת הִוא׃
וֶהֱבִיאָהּ אֶל-הַכֹּהֵן וְקָמַץ הַכֹּהֵן ׀ מִמֶּנָּה מְלוֹא קֻמְצוֹ אֶת-
אַזְכָּרָתָהּ וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחָה עַל אִשֵּׁי יְהוָה חַטָּאת הִוא׃
וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן עַל-חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר-חָטָא מֵאַחַת מֵאֵלֶּה
וְנִסְלַח לוֹ וְהָיְתָה לַכֹּהֵן כַּמִּנְחָה׃ ס וַיְדַבֵּר
יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ נֶפֶשׁ כִּי-תִמְעֹל מַעַל וְחָטְאָה בִּשְׁגָגָה
מִקָּדְשֵׁי יְהוָה וְהֵבִיא אֶת-אֲשָׁמוֹ לַיהוָה אַיִל תָּמִים מִן-הַצֹּאן
בְּעֶרְכְּךָ כֶּסֶף-שְׁקָלִים בְּשֶׁקֶל-הַקֹּדֶשׁ לְאָשָׁם׃ וְאֵת אֲשֶׁר
חָטָא מִן-הַקֹּדֶשׁ יְשַׁלֵּם וְאֶת-חֲמִישִׁתוֹ יוֹסֵף עָלָיו וְנָתַן אֹתוֹ
לַכֹּהֵן וְהַכֹּהֵן יְכַפֵּר עָלָיו בְּאֵיל הָאָשָׁם וְנִסְלַח לוֹ׃ פ
וְאִם-נֶפֶשׁ כִּי תֶחֱטָא וְעָשְׂתָה אַחַת מִכָּל-מִצְוֺת
יְהוָה אֲשֶׁר לֹא תֵעָשֶׂינָה וְלֹא-יָדַע וְאָשֵׁם וְנָשָׂא עֲוֺנוֹ׃ וְהֵבִיא
אַיִל תָּמִים מִן-הַצֹּאן בְּעֶרְכְּךָ לְאָשָׁם אֶל-הַכֹּהֵן וְכִפֶּר עָלָיו
הַכֹּהֵן עַל שִׁגְגָתוֹ אֲשֶׁר-שָׁגָג וְהוּא לֹא-יָדַע וְנִסְלַח לוֹ׃ אָשָׁם

ה' יח' קמץ בתביר

הוּא אָשֹׁם אָשַׁם לַיהוָה׃ פ וַיְדַבֵּר יְהוָה
אֶל-מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ נֶפֶשׁ כִּי תֶחֱטָא וּמָעֲלָה מַעַל בַּיהוָה
וְכִחֵשׁ בַּעֲמִיתוֹ בְּפִקָּדוֹן אוֹ-בִתְשׂוּמֶת יָד אוֹ בְגָזֵל אוֹ עָשַׁק
אֶת-עֲמִיתוֹ׃ אוֹ-מָצָא אֲבֵדָה וְכִחֶשׁ בָּהּ וְנִשְׁבַּע עַל-שָׁקֶר
עַל-אַחַת מִכֹּל אֲשֶׁר-יַעֲשֶׂה הָאָדָם לַחֲטֹא בָהֵנָּה׃ וְהָיָה
כִּי-יֶחֱטָא וְאָשֵׁם וְהֵשִׁיב אֶת-הַגְּזֵלָה אֲשֶׁר גָּזָל אוֹ אֶת-הָעֹשֶׁק
אֲשֶׁר עָשָׁק אוֹ אֶת-הַפִּקָּדוֹן אֲשֶׁר הָפְקַד אִתּוֹ אוֹ אֶת-הָאֲבֵדָה
אֲשֶׁר מָצָא׃ אוֹ מִכֹּל אֲשֶׁר-יִשָּׁבַע עָלָיו לַשֶּׁקֶר וְשִׁלַּם אֹתוֹ
בְּרֹאשׁוֹ וַחֲמִשִׁתָיו יֹסֵף עָלָיו לַאֲשֶׁר הוּא לוֹ יִתְּנֶנּוּ בְּיוֹם
אַשְׁמָתוֹ׃ וְאֶת-אֲשָׁמוֹ יָבִיא לַיהוָה אַיִל תָּמִים מִן-הַצֹּאן
בְּעֶרְכְּךָ לְאָשָׁם אֶל-הַכֹּהֵן׃ וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן לִפְנֵי יְהוָה
וְנִסְלַח לוֹ עַל-אַחַת מִכֹּל אֲשֶׁר-יַעֲשֶׂה לְאַשְׁמָה בָהּ׃
פ פ כה

ו וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ צַו אֶת-אַהֲרֹן וְאֶת-בָּנָיו
לֵאמֹר זֹאת תּוֹרַת הָעֹלָה הִוא הָעֹלָה עַל מוֹקְדָה עַל-הַמִּזְבֵּחַ
כָּל-הַלַּיְלָה עַד-הַבֹּקֶר וְאֵשׁ הַמִּזְבֵּחַ תּוּקַד בּוֹ׃ וְלָבַשׁ
הַכֹּהֵן מִדּוֹ בַד וּמִכְנְסֵי-בַד יִלְבַּשׁ עַל-בְּשָׂרוֹ וְהֵרִים אֶת-
הַדֶּשֶׁן אֲשֶׁר תֹּאכַל הָאֵשׁ אֶת-הָעֹלָה עַל-הַמִּזְבֵּחַ וְשָׂמוֹ אֵצֶל
הַמִּזְבֵּחַ׃ וּפָשַׁט אֶת-בְּגָדָיו וְלָבַשׁ בְּגָדִים אֲחֵרִים וְהוֹצִיא
אֶת-הַדֶּשֶׁן אֶל-מִחוּץ לַמַּחֲנֶה אֶל-מָקוֹם טָהוֹר׃ וְהָאֵשׁ עַל-
הַמִּזְבֵּחַ תּוּקַד-בּוֹ לֹא תִכְבֶּה וּבִעֵר עָלֶיהָ הַכֹּהֵן עֵצִים בַּבֹּקֶר
בַּבֹּקֶר וְעָרַךְ עָלֶיהָ הָעֹלָה וְהִקְטִיר עָלֶיהָ חֶלְבֵי הַשְּׁלָמִים׃
אֵשׁ תָּמִיד תּוּקַד עַל-הַמִּזְבֵּחַ לֹא תִכְבֶּה׃ ס וְזֹאת
תּוֹרַת הַמִּנְחָה הַקְרֵב אֹתָהּ בְּנֵי-אַהֲרֹן לִפְנֵי יְהוָה אֶל-פְּנֵי
הַמִּזְבֵּחַ׃ וְהֵרִים מִמֶּנּוּ בְּקֻמְצוֹ מִסֹּלֶת הַמִּנְחָה וּמִשַּׁמְנָהּ
וְאֵת כָּל-הַלְּבֹנָה אֲשֶׁר עַל-הַמִּנְחָה וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ רֵיחַ
נִיחֹחַ אַזְכָּרָתָהּ לַיהוָה׃ וְהַנּוֹתֶרֶת מִמֶּנָּה יֹאכְלוּ אַהֲרֹן וּבָנָיו
מַצּוֹת תֵּאָכֵל בְּמָקוֹם קָדֹשׁ בַּחֲצַר אֹהֶל-מוֹעֵד יֹאכְלוּהָ׃ לֹא
תֵאָפֶה חָמֵץ חֶלְקָם נָתַתִּי אֹתָהּ מֵאִשָּׁי קֹדֶשׁ קָדָשִׁים הִוא
כַּחַטָּאת וְכָאָשָׁם׃ כָּל-זָכָר בִּבְנֵי אַהֲרֹן יֹאכְלֶנָּה חָק-עוֹלָם
לְדֹרֹתֵיכֶם מֵאִשֵּׁי יְהוָה כֹּל אֲשֶׁר-יִגַּע בָּהֶם יִקְדָּשׁ׃ פ
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ זֶה קָרְבַּן אַהֲרֹן
וּבָנָיו אֲשֶׁר-יַקְרִיבוּ לַיהוָה בְּיוֹם הִמָּשַׁח אֹתוֹ עֲשִׂירִת הָאֵפָה
סֹלֶת מִנְחָה תָּמִיד מַחֲצִיתָהּ בַּבֹּקֶר וּמַחֲצִיתָהּ בָּעָרֶב׃ עַל-
מַחֲבַת בַּשֶּׁמֶן תֵּעָשֶׂה מֻרְבֶּכֶת תְּבִיאֶנָּה תֻּפִינֵי מִנְחַת פִּתִּים
תַּקְרִיב רֵיחַ-נִיחֹחַ לַיהוָה׃ וְהַכֹּהֵן הַמָּשִׁיחַ תַּחְתָּיו מִבָּנָיו

ה' כג' קמץ ברביע   קמץ מ"ק   ו' ב"ם ותרא

יעשה אתה חק־עולם ליהוה כליל תקטר: וכל־מנחת כהן כליל תהיה לא תאכל: פ וידבר יהוה אל־משה לאמר: דבר אל־אהרן ואל־בניו לאמר זאת תורת החטאת במקום אשר תשחט העלה תשחט החטאת לפני יהוה קדש קדשים הוא: הכהן המחטא אתה יאכלנה במקום קדש תאכל בחצר אהל מועד: כל אשר־יגע בבשרה יקדש ואשר יזה מדמה על־הבגד אשר יזה עליה תכבס במקום קדש: וכלי־חרש אשר תבשל־בו ישבר ואם־בכלי נחשת בשלה ומרק ושטף במים: כל־זכר בכהנים יאכל אתה קדש קדשים הוא: וכל־חטאת אשר יובא מדמה אל־אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף: פ

ז וזאת תורת האשם קדש קדשים הוא: במקום אשר ישחטו את־העלה ישחטו את־האשם ואת־דמו יזרק על־המזבח סביב: ואת כל־חלבו יקריב ממנו את האליה ואת־החלב המכסה את־הקרב: ואת שתי הכלית ואת־החלב אשר עליהן אשר על־הכסלים ואת־היתרת על־הכבד על־הכלית יסירנה: והקטיר אתם הכהן המזבחה אשה ליהוה אשם הוא: כל־זכר בכהנים יאכלנו במקום קדוש יאכל קדש קדשים הוא: כחטאת כאשם תורה אחת להם הכהן אשר יכפר־בו לו יהיה: והכהן המקריב את־עלת איש עור העלה אשר הקריב לכהן לו יהיה: וכל־מנחה אשר תאפה בתנור וכל־נעשה במרחשת ועל־מחבת לכהן המקריב אתה לו תהיה: וכל־מנחה בלולה־בשמן וחרבה לכל־בני אהרן תהיה איש כאחיו: פ וזאת תורת זבח השלמים אשר יקריב ליהוה: אם על־תודה יקריבנו והקריב על־זבח התודה חלות מצות בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן וסלת מרבכת חלת בלולת בשמן: על־חלת לחם חמץ יקריב קרבנו על־זבח תודת שלמיו: והקריב ממנו אחד מכל־קרבן תרומה ליהוה לכהן הזרק את־דם השלמים לו יהיה: ובשר זבח תודת שלמיו ביום קרבנו יאכל לא־יניח ממנו עד־בקר: ואם־נדר או נדבה זבח קרבנו ביום הקריבו את־זבחו יאכל וממחרת והנותר ממנו יאכל: והנותר מבשר הזבח ביום השלישי באש ישרף: ואם האכל יאכל מבשר־זבח שלמיו ביום השלישי לא ירצה המקריב אתו לא יחשב לו פגול יהיה והנפש האכלת ממנו עונה תשא:

והבשר

והבשר אשר־יגע בכל־טמא לא יאכל באש ישרף והבשר כל־טהור יאכל בשר: והנפש אשר־תאכל בשר מזבח השלמים אשר ליהוה וטמאתו עליו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה: ונפש כי־תגע בכל־טמא בטמאת אדם או בבהמה טמאה או בכל־שקץ טמא ואכל מבשר־זבח השלמים אשר ליהוה ונכרתה הנפש ההוא מעמיה: וידבר יהוה אל־משה לאמר: דבר אל־בני ישראל לאמר כל־חלב שור וכשב ועז לא תאכלו: וחלב נבלה וחלב טרפה יעשה לכל־מלאכה ואכל לא תאכלהו: כי כל־אכל חלב מן־הבהמה אשר יקריב ממנה אשה ליהוה ונכרתה הנפש האכלת מעמיה: וכל־דם לא תאכלו בכל מושבתיכם לעוף ולבהמה: כל־נפש אשר־תאכל כל־דם ונכרתה הנפש ההוא מעמיה: פ וידבר יהוה אל־משה לאמר: דבר אל־בני ישראל לאמר המקריב את־זבח שלמיו ליהוה יביא את־קרבנו ליהוה מזבח שלמיו: ידיו תביאינה את אשי יהוה את־החלב על־החזה יביאנו את החזה להניף אתו תנופה לפני יהוה: והקטיר הכהן את־החלב המזבחה והיה החזה לאהרן ולבניו: ואת שוק הימין תתנו תרומה לכהן מזבחי שלמיכם: המקריב את־דם השלמים ואת־החלב מבני אהרן לו תהיה שוק הימין למנה: כי את־חזה התנופה ואת שוק התרומה לקחתי מאת בני־ישראל מזבחי שלמיהם ואתן אתם לאהרן הכהן ולבניו לחק־עולם מאת בני ישראל: זאת משחת אהרן ומשחת בניו מאשי יהוה ביום הקריב אתם לכהן ליהוה: אשר צוה יהוה לתת להם ביום משחו אתם מאת בני ישראל חקת עולם לדרתם: זאת התורה לעלה למנחה ולחטאת ולאשם ולמלואים ולזבח השלמים: אשר צוה יהוה את־משה בהר סיני ביום צותו את־בני ישראל להקריב את־קרבניהם ליהוה במדבר סיני: פ

ח וידבר יהוה אל־משה לאמר: קח את־אהרן ואת־בניו אתו ואת הבגדים ואת שמן המשחה ואת פר החטאת ואת שני האילים ואת סל המצות: ואת כל־העדה הקהל אל־פתח אהל מועד: ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו ותקהל העדה אל־פתח אהל מועד: ויאמר משה אל־העדה זה הדבר אשר־צוה יהוה לעשות: ויקרב משה את־אהרן ואת־בניו וירחץ אתם במים: ויתן עליו

את

את־הכתנת ויחגר אתו באבנט וילבש אתו את־המעיל ויתן עליו את־האפד ויחגר אתו בחשב האפד ויאפד לו בו׃ וישם עליו את־החשן ויתן אל־החשן את־האורים ואת־התמים׃ וישם את־המצנפת על־ראשו וישם על־המצנפת אל־מול פניו את ציץ הזהב נזר הקדש כאשר צוה יהוה את־משה׃ ויקח משה את־שמן המשחה וימשח את־המשכן ואת־כל־אשר־בו ויקדש אתם׃ ויז ממנו על־המזבח שבע פעמים וימשח את־המזבח ואת־כל־כליו ואת־הכיר ואת־כנו לקדשם׃ ויצק משמן המשחה על ראש אהרן וימשח אתו לקדשו׃ ויקרב משה את־בני אהרן וילבשם כתנת ויחגר אתם אבנט ויחבש להם מגבעות כאשר צוה יהוה את־משה׃ ויגש את פר החטאת ויסמך אהרן ובניו את־ידיהם על־ראש פר החטאת׃ טו וישחט ויקח משה את־הדם ויתן על־קרנות המזבח סביב באצבעו ויחטא את־המזבח ואת־הדם יצק אל־יסוד המזבח ויקדשהו לכפר עליו׃ ויקח את־כל־החלב אשר על־הקרב ואת יתרת הכבד ואת־שתי הכלית ואת־חלבהן ויקטר משה המזבחה׃ ואת־הפר ואת־ערו ואת־בשרו ואת־פרשו שרף באש מחוץ למחנה כאשר צוה יהוה את־משה׃ ויקרב את איל העלה ויסמכו אהרן ובניו את־ידיהם על־ראש האיל׃ וישחט ויזרק משה את־הדם על־המזבח סביב׃ כ ואת־האיל נתח לנתחיו ויקטר משה את־הראש ואת־הנתחים ואת־הפדר׃ ואת־הקרב ואת־הכרעים רחץ במים ויקטר משה את־כל־האיל המזבחה עלה הוא לריח־ניחח אשה הוא ליהוה כאשר צוה יהוה את־משה׃ ויקרב את־האיל השני איל המלאים ויסמכו אהרן ובניו את־ידיהם על־ראש האיל׃ וישחט ׀ ויקח משה מדמו ויתן על־תנוך אזן־אהרן הימנית ועל־בהן ידו הימנית ועל־בהן רגלו הימנית׃ ויקרב את־בני אהרן ויתן משה מן־הדם על־תנוך אזנם הימנית ועל־בהן ידם הימנית ועל־בהן רגלם הימנית ויזרק משה את־הדם על־המזבח סביב׃ כה ויקח את־החלב ואת־האליה ואת־כל־החלב אשר על־הקרב ואת יתרת הכבד ואת־שתי הכלית ואת־חלבהן ואת שוק הימין׃ ומסל המצות אשר ׀ לפני יהוה לקח חלת מצה אחת וחלת לחם שמן אחת ורקיק אחד וישם על־החלבים ועל שוק הימין׃ ויתן את־הכל על כפי אהרן ועל כפי

ח׳ ו׳ חצי התורה בפסוקים

בניו וינף אתם תנופה לפני יהוה׃ ויקח משה אתם מעל כפיהם ויקטר המזבחה על־העלה מלאים הם לריח ניחח אשה הוא ליהוה׃ ויקח משה את־החזה ויניפהו תנופה לפני יהוה מאיל המלאים למשה היה למנה כאשר צוה יהוה את־משה׃ ל ויקח משה משמן המשחה ומן־הדם אשר על־המזבח ויז על־אהרן על־בגדיו ועל־בניו ועל־בגדי בניו אתו ויקדש את־אהרן את־בגדיו ואת־בניו ואת־בגדי בניו אתו׃ ויאמר משה אל־אהרן ואל־בניו בשלו את־הבשר פתח אהל מועד ושם תאכלו אתו ואת־הלחם אשר בסל המלאים כאשר צויתי לאמר אהרן ובניו יאכלהו׃ והנותר בבשר ובלחם באש תשרפו׃ ומפתח אהל מועד לא תצאו שבעת ימים עד יום מלאת ימי מלאיכם כי שבעת ימים ימלא את־ידכם׃ כאשר עשה ביום הזה צוה יהוה לעשת לכפר עליכם׃ לה ופתח אהל מועד תשבו יומם ולילה שבעת ימים ושמרתם את־משמרת יהוה ולא תמותו כי־כן צויתי׃ ויעש אהרן ובניו את כל־הדברים אשר־צוה יהוה ביד־משה׃

פ פ פ כו

ט ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו ולזקני ישראל׃ ויאמר אל־אהרן קח־לך עגל בן־בקר לחטאת ואיל לעלה תמימם והקרב לפני יהוה׃ ואל־בני ישראל תדבר לאמר קחו שעיר־עזים לחטאת ועגל וכבש בני־שנה תמימם לעלה׃ ושור ואיל לשלמים לזבח לפני יהוה ומנחה בלולה בשמן כי היום יהוה נראה אליכם׃ ה ויקחו את אשר צוה משה אל־פני אהל מועד ויקרבו כל־העדה ויעמדו לפני יהוה׃ ויאמר משה זה הדבר אשר־צוה יהוה תעשו וירא אליכם כבוד יהוה׃ ויאמר משה אל־אהרן קרב אל־המזבח ועשה את־חטאתך ואת־עלתך וכפר בעדך ובעד העם ועשה את־קרבן העם וכפר בעדם כאשר צוה יהוה׃ ויקרב אהרן אל־המזבח וישחט את־עגל החטאת אשר־לו׃ ויקרבו בני אהרן את־הדם אליו ויטבל אצבעו בדם ויתן על־קרנות המזבח ואת־הדם יצק אל־יסוד המזבח׃ ואת־החלב ואת־הכלית ואת־היתרת מן־הכבד מן־החטאת הקטיר המזבחה כאשר צוה יהוה את־משה׃ ואת־הבשר ואת־העור שרף באש מחוץ למחנה׃ וישחט את־העלה וימצאו בני אהרן אליו את־הדם ויזרקהו על־המזבח סביב׃ ואת־העלה המציאו

אליו לנתחיה ואת־הראש ויקטר על־המזבח : וירחץ
את־הקרב ואת־הכרעים ויקטר על־העלה המזבחה :
ויקרב את קרבן העם ויקח את־שעיר החטאת אשר לעם טו
וישחטהו ויחטאהו כראשון : ויקרב את־העלה ויעשה
כמשפט : ויקרב את־המנחה וימלא כפו ממנה ויקטר
על־המזבח מלבד עלת הבקר : וישחט את־השור ואת־
האיל זבח השלמים אשר לעם וימצאו בני אהרן את־הדם
אליו ויזרקהו על־המזבח סביב : ואת־החלבים מן־השור
ומן־האיל האליה והמכסה והכלית ויתרת הכבד : וישימו כ
את־החלבים על־החזות ויקטר החלבים המזבחה : ואת
החזות ואת שוק הימין הניף אהרן תנופה לפני יהוה
כאשר צוה משה : וישא אהרן את־ידו אל־העם ויברכם
וירד מעשת החטאת והעלה והשלמים : ויבא משה
ואהרן אל־אהל מועד ויצאו ויברכו את־העם וירא כבוד־
יהוה אל־כל־העם : ותצא אש מלפני יהוה ותאכל על־
המזבח את־העלה ואת־החלבים וירא כל־העם וירנו ויפלו
על־פניהם :

י ויקחו בני־אהרן נדב ואביהוא איש מחתתו ויתנו בהן
אש וישימו עליה קטרת ויקריבו לפני יהוה אש זרה אשר
לא צוה אתם : ותצא אש מלפני יהוה ותאכל אותם
וימתו לפני יהוה : ויאמר משה אל־אהרן הוא אשר־דבר
יהוה ׀ לאמר בקרבי אקדש ועל־פני כל־העם אכבד וידם
אהרן : ויקרא משה אל־מישאל ואל אלצפן בני עזיאל
דד אהרן ויאמר אלהם קרבו שאו את־אחיכם מאת פני־
הקדש אל־מחוץ למחנה : ויקרבו וישאם בכתנתם אל־ ה
מחוץ למחנה כאשר דבר משה : ויאמר משה אל־אהרן
ולאלעזר ולאיתמר ׀ בניו ׀ ראשיכם אל־תפרעו ׀ ובגדיכם
לא־תפרמו ולא תמתו ועל כל־העדה יקצף ואחיכם כל־
בית ישראל יבכו את־השרפה אשר שרף יהוה : ומפתח
אהל מועד לא תצאו פן־תמתו כי־שמן משחת יהוה
עליכם ויעשו כדבר משה : פ וידבר יהוה
אל־אהרן לאמר : יין ושכר אל־תשת ׀ אתה ׀ ובניך אתך
בבאכם אל־אהל מועד ולא תמתו חקת עולם לדרתיכם :
ולהבדיל בין הקדש ובין החל ובין הטמא ובין הטהור : י
ולהורת את־בני ישראל את כל־החקים אשר דבר יהוה
אליהם ביד־משה : פ וידבר משה אל־

פ' נב' ידו קרי   י"ד הקורא יעמוד הגרש קודם התלשא

אהרן

אהרן ואל אלעזר ואל־איתמר ׀ בניו הנותרים קחו את־
המנחה הנותרת מאשי יהוה ואכלוה מצות אצל המזבח
כי קדש קדשים הוא : ואכלתם אתה במקום קדוש כי
חקך וחק־בניך הוא מאשי יהוה כי־כן צויתי : ואת
חזה התנופה ואת ׀ שוק התרומה תאכלו במקום טהור
אתה ובניך ובנתיך אתך כי־חקך וחק־בניך נתנו מזבחי
שלמי בני ישראל : שוק התרומה וחזה התנופה על טו
אשי החלבים יביאו להניף תנופה לפני יהוה והיה לך
ולבניך אתך לחק־עולם כאשר צוה יהוה : ואת ׀ שעיר
החטאת דרש דרש משה והנה שרף ויקצף על־אלעזר
ועל־איתמר בני אהרן הנותרם לאמר : מדוע לא־אכלתם
את־החטאת במקום הקדש כי קדש קדשים הוא ואתה ׀
נתן לכם לשאת את־עון העדה לכפר עליהם לפני יהוה :
הן לא־הובא את־דמה אל־הקדש פנימה אכול תאכלו
אתה בקדש כאשר צויתי : וידבר אהרן אל־משה הן
היום הקריבו את־חטאתם ואת־עלתם לפני יהוה ותקראנה
אתי כאלה ואכלתי חטאת היום הייטב בעיני יהוה :
כ וישמע משה וייטב בעיניו : פ

יא וידבר יהוה אל־משה ואל־אהרן לאמר אלהם : דברו
אל־בני ישראל לאמר זאת החיה אשר תאכלו מכל־הבהמה
אשר על־הארץ : כל ׀ מפרסת פרסה ושסעת שסע פרסת
מעלת גרה בבהמה אתה תאכלו : אך את־זה לא תאכלו
ממעלי הגרה וממפריסי הפרסה את־הגמל כי־מעלה גרה
ה הוא ופרסה איננו מפריס טמא הוא לכם : ואת־השפן
כי־מעלה גרה הוא ופרסה לא יפריס טמא הוא לכם :
ואת־הארנבת כי־מעלת גרה הוא ופרסה לא הפריסה
טמאה הוא לכם : ואת־החזיר כי־מפריס פרסה הוא
ושסע שסע פרסה והוא גרה לא־יגר טמא הוא לכם :
מבשרם לא תאכלו ובנבלתם לא תגעו טמאים הם לכם :
את־זה תאכלו מכל אשר במים כל אשר־לו סנפיר
וקשקשת במים בימים ובנחלים אתם תאכלו : וכל
אשר אין־לו סנפיר וקשקשת בימים ובנחלים מכל שרץ
המים ומכל נפש החיה אשר במים שקץ הם לכם : ושקץ
יהיו לכם מבשרם לא תאכלו ואת־נבלתם תשקצו : כל
אשר אין־לו סנפיר וקשקשת במים שקץ הוא לכם : ואת־
אלה תשקצו מן־העוף לא יאכלו שקץ הם את־הנשר ואת־

ו' בג' דרש בראש שיטה והוא חצי התורה בתיבות

הפרס

הפרס ואת העזניה: ואת הדאה ואת האיה למינה: את טו
כל ערב למינו: ואת בת היענה ואת התחמס ואת השחף
ואת הנץ למינהו: ואת הכוס ואת השלך ואת הינשוף:
ואת התנשמת ואת הקאת ואת הרחם: ואת החסידה
האנפה למינה ואת הדוכיפת ואת העטלף: כל שרץ כ
העוף ההלך על ארבע שקץ הוא לכם: אך את זה תאכלו
מכל שרץ העוף ההלך על ארבע אשר לא כרעים ממעל
לרגליו לנתר בהן על הארץ: את אלה מהם תאכלו את
הארבה למינו ואת הסלעם למינהו ואת החרגל למינהו
ואת החגב למינהו: וכל שרץ העוף אשר לו ארבע רגלים
שקץ הוא לכם: ולאלה תטמאו כל הנגע בנבלתם יטמא
עד הערב: וכל הנשא מנבלתם יכבס בגדיו וטמא עד כה
הערב: לכל הבהמה אשר הוא מפרסת פרסה ושסע ו
איננה שסעת וגרה איננה מעלה טמאים הם לכם כל
הנגע בהם יטמא: וכל הולך על כפיו בכל החיה ההלכת
על ארבע טמאים הם לכם כל הנגע בנבלתם יטמא עד
הערב: והנשא את נבלתם יכבס בגדיו וטמא עד הערב
טמאים המה לכם: ס וזה לכם הטמא בשרץ
השרץ על הארץ החלד והעכבר והצב למינהו: והאנקה ל
והכח והלטאה והחמט והתנשמת: אלה הטמאים לכם
בכל השרץ כל הנגע בהם במתם יטמא עד הערב: וכל
אשר יפל עליו מהם במתם יטמא מכל כלי עץ או בגד
או עור או שק כל כלי אשר יעשה מלאכה בהם במים
יובא וטמא עד הערב וטהר: וכל כלי חרש אשר יפל
מהם אל תוכו כל אשר בתוכו יטמא ואתו תשברו:
מכל האכל אשר יאכל אשר יבוא עליו מים יטמא וכל
משקה אשר ישתה בכל כלי יטמא: וכל אשר יפל לה
מנבלתם עליו יטמא תנור וכירים יתץ טמאים הם וטמאים
יהיו לכם: אך מעין ובור מקוה מים יהיה טהור ונגע
בנבלתם יטמא: וכי יפל מנבלתם על כל זרע זרוע אשר
יזרע טהור הוא: וכי יתן מים על זרע ונפל מנבלתם
עליו טמא הוא לכם: ס וכי ימות מן הבהמה
אשר היא לכם לאכלה הנגע בנבלתה יטמא עד הערב:
והאכל מנבלתה יכבס בגדיו וטמא עד הערב והנשא את מ
נבלתה יכבס בגדיו וטמא עד הערב: וכל השרץ השרץ
על הארץ שקץ הוא לא יאכל: כל הולך על גחון וכל

יא׳ כא׳ לו קרי   מב׳ ו׳ רבתי והיא חצי התורה באותיות

הולך

הולך על ארבע עד כל מרבה רגלים לכל השרץ השרץ
על הארץ לא תאכלום כי שקץ הם: אל תשקצו את
נפשתיכם בכל השרץ השרץ ולא תטמאו בהם ונטמתם
בם: כי אני יהוה אלהיכם והתקדשתם והייתם קדשים
כי קדוש אני ולא תטמאו את נפשתיכם בכל השרץ הרמש
מה על הארץ: כי אני יהוה המעלה אתכם מארץ מצרים
להית לכם לאלהים והייתם קדשים כי קדוש אני: זאת
תורת הבהמה והעוף וכל נפש החיה הרמשת במים ולכל
נפש השרצת על הארץ: להבדיל בין הטמא ובין הטהר
ובין החיה הנאכלת ובין החיה אשר לא תאכל:

פ ס פ כז

יב וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל
לאמר אשה כי תזריע וילדה זכר וטמאה שבעת ימים כימי
נדת דותה תטמא: וביום השמיני ימול בשר ערלתו:
ושלשים יום ושלשת ימים תשב בדמי טהרה בכל קדש
ה לא תגע ואל המקדש לא תבא עד מלאת ימי טהרה: ואם
נקבה תלד וטמאה שבעים כנדתה וששים יום וששת ימים
תשב על דמי טהרה: ובמלאת ימי טהרה לבן או
לבת תביא כבש בן שנתו לעלה ובן יונה או תר לחטאת
אל פתח אהל מועד אל הכהן: והקריבו לפני יהוה
וכפר עליה וטהרה ממקר דמיה זאת תורת הילדת לזכר
או לנקבה: ואם לא תמצא ידה די שה ולקחה שתי תרים
או שני בני יונה אחד לעלה ואחד לחטאת וכפר עליה
הכהן וטהרה: פ

יג וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: אדם כי
יהיה בעור בשרו שאת או ספחת או בהרת והיה בעור
בשרו לנגע צרעת והובא אל אהרן הכהן או אל אחד
מבניו הכהנים: וראה הכהן את הנגע בעור הבשר
ושער בנגע הפך לבן ומראה הנגע עמק מעור בשרו נגע
צרעת הוא וראהו הכהן וטמא אתו: ואם בהרת לבנה
הוא בעור בשרו ועמק אין מראה מן העור ושערה לא
ה הפך לבן והסגיר הכהן את הנגע שבעת ימים: וראהו
הכהן ביום השביעי והנה הנגע עמד בעיניו לא פשה
הנגע בעור והסגירו הכהן שבעת ימים שנית: וראה
הכהן אתו ביום השביעי שנית והנה כהה הנגע ולא פשה
הנגע בעור וטהרו הכהן מספחת הוא וכבס בגדיו וטהר:
ואם פשה תפשה המספחת בעור אחרי הראתו אל הכהן

לטהרתו

לְטָהֳרָתוֹ וְנִרְאָה שֵׁנִית אֶל־הַכֹּהֵן׃ וְרָאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה פָּשְׂתָה הַמִּסְפַּחַת בָּעוֹר וְטִמְּאוֹ הַכֹּהֵן צָרַעַת הִוא׃ פ

נֶגַע צָרַעַת כִּי תִהְיֶה בְּאָדָם וְהוּבָא אֶל־הַכֹּהֵן׃ וְרָאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה שְׂאֵת־לְבָנָה בָּעוֹר וְהִיא הָפְכָה שֵׂעָר לָבָן וּמִחְיַת בָּשָׂר חַי בַּשְׂאֵת׃ צָרַעַת נוֹשֶׁנֶת הִוא בְּעוֹר בְּשָׂרוֹ וְטִמְּאוֹ הַכֹּהֵן לֹא יַסְגִּרֶנּוּ כִּי טָמֵא הוּא׃ וְאִם־פָּרוֹחַ תִּפְרַח הַצָּרַעַת בָּעוֹר וְכִסְּתָה הַצָּרַעַת אֵת כָּל־עוֹר הַנֶּגַע מֵרֹאשׁוֹ וְעַד־רַגְלָיו לְכָל־מַרְאֵה עֵינֵי הַכֹּהֵן׃ וְרָאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה כִסְּתָה הַצָּרַעַת אֶת־כָּל־בְּשָׂרוֹ וְטִהַר אֶת־הַנָּגַע כֻּלּוֹ הָפַךְ לָבָן טָהוֹר הוּא׃ וּבְיוֹם הֵרָאוֹת בּוֹ בָּשָׂר חַי יִטְמָא׃ וְרָאָה הַכֹּהֵן אֶת־הַבָּשָׂר הַחַי וְטִמְּאוֹ הַבָּשָׂר הַחַי טָמֵא הוּא צָרַעַת הוּא׃ אוֹ כִי יָשׁוּב הַבָּשָׂר הַחַי וְנֶהְפַּךְ לְלָבָן וּבָא אֶל־הַכֹּהֵן׃ וְרָאָהוּ הַכֹּהֵן וְהִנֵּה נֶהְפַּךְ הַנֶּגַע לְלָבָן וְטִהַר הַכֹּהֵן אֶת־הַנֶּגַע טָהוֹר הוּא׃ פ

וּבָשָׂר כִּי־יִהְיֶה בוֹ־בְעֹרוֹ שְׁחִין וְנִרְפָּא׃ וְהָיָה בִּמְקוֹם הַשְּׁחִין שְׂאֵת לְבָנָה אוֹ בַהֶרֶת לְבָנָה אֲדַמְדָּמֶת וְנִרְאָה אֶל־הַכֹּהֵן׃ וְרָאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה מַרְאֶהָ שָׁפָל מִן־הָעוֹר וּשְׂעָרָהּ הָפַךְ לָבָן וְטִמְּאוֹ הַכֹּהֵן נֶגַע־צָרַעַת הִוא בַּשְּׁחִין פָּרָחָה׃ וְאִם ׀ יִרְאֶנָּה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה אֵין־בָּהּ שֵׂעָר לָבָן וּשְׁפָלָה אֵינֶנָּה מִן־הָעוֹר וְהִיא כֵהָה וְהִסְגִּירוֹ הַכֹּהֵן שִׁבְעַת יָמִים׃ וְאִם־פָּשֹׂה תִפְשֶׂה בָּעוֹר וְטִמֵּא הַכֹּהֵן אֹתוֹ נֶגַע הִוא׃ וְאִם־תַּחְתֶּיהָ תַּעֲמֹד הַבַּהֶרֶת לֹא פָשָׂתָה צָרֶבֶת הַשְּׁחִין הִוא וְטִהֲרוֹ הַכֹּהֵן׃ ס

אוֹ בָשָׂר כִּי־יִהְיֶה בְעֹרוֹ מִכְוַת־אֵשׁ וְהָיְתָה מִחְיַת הַמִּכְוָה בַּהֶרֶת לְבָנָה אֲדַמְדֶּמֶת אוֹ לְבָנָה׃ וְרָאָה אֹתָהּ הַכֹּהֵן וְהִנֵּה נֶהְפַּךְ שֵׂעָר לָבָן בַּבַּהֶרֶת וּמַרְאֶהָ עָמֹק מִן־הָעוֹר צָרַעַת הִוא בַּמִּכְוָה פָּרָחָה וְטִמֵּא אֹתוֹ הַכֹּהֵן נֶגַע צָרַעַת הִוא׃ וְאִם ׀ יִרְאֶנָּה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה אֵין־בַּבַּהֶרֶת שֵׂעָר לָבָן וּשְׁפָלָה אֵינֶנָּה מִן־הָעוֹר וְהִוא כֵהָה וְהִסְגִּירוֹ הַכֹּהֵן שִׁבְעַת יָמִים׃ וְרָאָהוּ הַכֹּהֵן בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי אִם־פָּשֹׂה תִפְשֶׂה בָּעוֹר וְטִמֵּא הַכֹּהֵן אֹתוֹ נֶגַע צָרַעַת הִוא׃ וְאִם־תַּחְתֶּיהָ תַעֲמֹד הַבַּהֶרֶת לֹא־פָשְׂתָה בָעוֹר וְהִוא כֵהָה שְׂאֵת הַמִּכְוָה הִוא וְטִהֲרוֹ הַכֹּהֵן כִּי־צָרֶבֶת הַמִּכְוָה הִוא׃ פ

וְאִישׁ אוֹ אִשָּׁה כִּי־יִהְיֶה בוֹ נָגַע בְּרֹאשׁ אוֹ בְזָקָן׃ וְרָאָה הַכֹּהֵן אֶת־הַנֶּגַע וְהִנֵּה מַרְאֵהוּ עָמֹק מִן־הָעוֹר וּבוֹ שֵׂעָר צָהֹב דָּק וְטִמֵּא אֹתוֹ הַכֹּהֵן נֶתֶק הוּא צָרַעַת הָרֹאשׁ אוֹ הַזָּקָן הוּא׃ וְכִי־יִרְאֶה הַכֹּהֵן אֶת־נֶגַע הַנֶּתֶק וְהִנֵּה

אֵין־מַרְאֵהוּ עָמֹק מִן־הָעוֹר וְשֵׂעָר שָׁחֹר אֵין בּוֹ וְהִסְגִּיר הַכֹּהֵן אֶת־נֶגַע הַנֶּתֶק שִׁבְעַת יָמִים׃ וְרָאָה הַכֹּהֵן אֶת־הַנֶּגַע בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְהִנֵּה לֹא־פָשָׂה הַנֶּתֶק וְלֹא־הָיָה בוֹ שֵׂעָר צָהֹב וּמַרְאֵה הַנֶּתֶק אֵין עָמֹק מִן־הָעוֹר׃ וְהִתְגַּלָּח וְאֶת־הַנֶּתֶק לֹא יְגַלֵּחַ וְהִסְגִּיר הַכֹּהֵן אֶת־הַנֶּתֶק שִׁבְעַת יָמִים שֵׁנִית׃ וְרָאָה הַכֹּהֵן אֶת־הַנֶּתֶק בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְהִנֵּה לֹא־פָשָׂה הַנֶּתֶק בָּעוֹר וּמַרְאֵהוּ אֵינֶנּוּ עָמֹק מִן־הָעוֹר וְטִהַר אֹתוֹ הַכֹּהֵן וְכִבֶּס בְּגָדָיו וְטָהֵר׃ וְאִם־פָּשֹׂה יִפְשֶׂה הַנֶּתֶק בָּעוֹר אַחֲרֵי טָהֳרָתוֹ׃ וְרָאָהוּ הַכֹּהֵן וְהִנֵּה פָּשָׂה הַנֶּתֶק בָּעוֹר לֹא־יְבַקֵּר הַכֹּהֵן לַשֵּׂעָר הַצָּהֹב טָמֵא הוּא׃ וְאִם־בְּעֵינָיו עָמַד הַנֶּתֶק וְשֵׂעָר שָׁחֹר צָמַח־בּוֹ נִרְפָּא הַנֶּתֶק טָהוֹר הוּא וְטִהֲרוֹ הַכֹּהֵן׃ ס

וְאִישׁ אוֹ־אִשָּׁה כִּי־יִהְיֶה בְעוֹר־בְּשָׂרָם בֶּהָרֹת בֶּהָרֹת לְבָנֹת׃ וְרָאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה בְעוֹר־בְּשָׂרָם בֶּהָרֹת כֵּהוֹת לְבָנֹת בֹּהַק הוּא פָּרַח בָּעוֹר טָהוֹר הוּא׃ ס

וְאִישׁ כִּי יִמָּרֵט רֹאשׁוֹ קֵרֵחַ הוּא טָהוֹר הוּא׃ וְאִם מִפְּאַת פָּנָיו יִמָּרֵט רֹאשׁוֹ גִּבֵּחַ הוּא טָהוֹר הוּא׃ וְכִי־יִהְיֶה בַקָּרַחַת אוֹ בַגַּבַּחַת נֶגַע לָבָן אֲדַמְדָּם צָרַעַת פֹּרַחַת הִוא בְּקָרַחְתּוֹ אוֹ בְגַבַּחְתּוֹ׃ וְרָאָה אֹתוֹ הַכֹּהֵן וְהִנֵּה שְׂאֵת־הַנֶּגַע לְבָנָה אֲדַמְדֶּמֶת בְּקָרַחְתּוֹ אוֹ בְגַבַּחְתּוֹ כְּמַרְאֵה צָרַעַת עוֹר בָּשָׂר׃ אִישׁ־צָרוּעַ הוּא טָמֵא הוּא טַמֵּא יְטַמְּאֶנּוּ הַכֹּהֵן בְּרֹאשׁוֹ נִגְעוֹ׃ וְהַצָּרוּעַ אֲשֶׁר־בּוֹ הַנֶּגַע בְּגָדָיו יִהְיוּ פְרֻמִים וְרֹאשׁוֹ יִהְיֶה פָרוּעַ וְעַל־שָׂפָם יַעְטֶה וְטָמֵא ׀ טָמֵא יִקְרָא׃ כָּל־יְמֵי אֲשֶׁר הַנֶּגַע בּוֹ יִטְמָא טָמֵא הוּא בָּדָד יֵשֵׁב מִחוּץ לַמַּחֲנֶה מוֹשָׁבוֹ׃ ס

וְהַבֶּגֶד כִּי־יִהְיֶה בוֹ נֶגַע צָרָעַת בְּבֶגֶד צֶמֶר אוֹ בְּבֶגֶד פִּשְׁתִּים׃ אוֹ בִשְׁתִי אוֹ בְעֵרֶב לַפִּשְׁתִּים וְלַצָּמֶר אוֹ בְעוֹר אוֹ בְּכָל־מְלֶאכֶת עוֹר׃ וְהָיָה הַנֶּגַע יְרַקְרַק ׀ אוֹ אֲדַמְדָּם בַּבֶּגֶד אוֹ בָעוֹר אוֹ־בַשְּׁתִי אוֹ־בָעֵרֶב אוֹ בְכָל־כְּלִי־עוֹר נֶגַע צָרַעַת הוּא וְהָרְאָה אֶת־הַכֹּהֵן׃ וְרָאָה הַכֹּהֵן אֶת־הַנָּגַע וְהִסְגִּיר אֶת־הַנֶּגַע שִׁבְעַת יָמִים׃ וְרָאָה אֶת־הַנֶּגַע בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי כִּי־פָשָׂה הַנֶּגַע בַּבֶּגֶד אוֹ־בַשְּׁתִי אוֹ־בָעֵרֶב אוֹ בָעוֹר לְכֹל אֲשֶׁר־יֵעָשֶׂה הָעוֹר לִמְלָאכָה צָרַעַת מַמְאֶרֶת הַנֶּגַע טָמֵא הוּא׃ וְשָׂרַף אֶת־הַבֶּגֶד אוֹ אֶת־הַשְּׁתִי ׀ אוֹ אֶת־הָעֵרֶב בַּצֶּמֶר אוֹ בַפִּשְׁתִּים אוֹ אֶת־כָּל־כְּלִי הָעוֹר אֲשֶׁר־יִהְיֶה בוֹ הַנָּגַע כִּי־צָרַעַת מַמְאֶרֶת הִוא בָּאֵשׁ תִּשָּׂרֵף׃ וְאִם יִרְאֶה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה לֹא־פָשָׂה הַנֶּגַע בַּבֶּגֶד אוֹ בַשְּׁתִי אוֹ בָעֵרֶב אוֹ

בְּכָל־כְּלִי־עוֹר׃ וְצִוָּה הַכֹּהֵן וְכִבְּסוּ אֵת אֲשֶׁר־בּוֹ הַנָּגַע
וְהִסְגִּירוֹ שִׁבְעַת־יָמִים שֵׁנִית׃ וְרָאָה הַכֹּהֵן אַחֲרֵי ׀ הֻכַּבֵּס
אֶת־הַנֶּגַע וְהִנֵּה לֹא־הָפַךְ הַנֶּגַע אֶת־עֵינוֹ וְהַנֶּגַע לֹא־פָשָׂה
טָמֵא הוּא בָּאֵשׁ תִּשְׂרְפֶנּוּ פְּחֶתֶת הִוא בְּקָרַחְתּוֹ אוֹ בְגַבַּחְתּוֹ׃
וְאִם רָאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה כֵּהָה הַנֶּגַע אַחֲרֵי הֻכַּבֵּס אֹתוֹ וְקָרַע
אֹתוֹ מִן־הַבֶּגֶד אוֹ מִן־הָעוֹר אוֹ מִן־הַשְּׁתִי אוֹ מִן־הָעֵרֶב׃
וְאִם־תֵּרָאֶה עוֹד בַּבֶּגֶד אוֹ־בַשְּׁתִי אוֹ־בָעֵרֶב אוֹ בְכָל־כְּלִי־עוֹר
פֹּרַחַת הִוא בָּאֵשׁ תִּשְׂרְפֶנּוּ אֵת אֲשֶׁר־בּוֹ הַנָּגַע׃ וְהַבֶּגֶד
אוֹ־הַשְּׁתִי אוֹ־הָעֵרֶב אוֹ־כָל־כְּלִי הָעוֹר אֲשֶׁר תְּכַבֵּס וְסָר מֵהֶם
הַנָּגַע וְכֻבַּס שֵׁנִית וְטָהֵר׃ זֹאת תּוֹרַת נֶגַע־צָרַעַת בֶּגֶד
הַצֶּמֶר ׀ אוֹ הַפִּשְׁתִּים אוֹ הַשְּׁתִי אוֹ הָעֵרֶב אוֹ כָּל־כְּלִי־עוֹר
לְטַהֲרוֹ אוֹ לְטַמְּאוֹ׃

פ פ פ כח

יד

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ זֹאת תִּהְיֶה תּוֹרַת
הַמְּצֹרָע בְּיוֹם טָהֳרָתוֹ וְהוּבָא אֶל־הַכֹּהֵן׃ וְיָצָא הַכֹּהֵן אֶל־
מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וְרָאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה נִרְפָּא נֶגַע־הַצָּרַעַת מִן־
הַצָּרוּעַ׃ וְצִוָּה הַכֹּהֵן וְלָקַח לַמִּטַּהֵר שְׁתֵּי־צִפֳּרִים חַיּוֹת
טְהֹרוֹת וְעֵץ אֶרֶז וּשְׁנִי תוֹלַעַת וְאֵזֹב׃ וְצִוָּה הַכֹּהֵן וְשָׁחַט
אֶת־הַצִּפּוֹר הָאֶחָת אֶל־כְּלִי־חֶרֶשׂ עַל־מַיִם חַיִּים׃ אֶת־
הַצִּפֹּר הַחַיָּה יִקַּח אֹתָהּ וְאֶת־עֵץ הָאֶרֶז וְאֶת־שְׁנִי הַתּוֹלַעַת
וְאֶת־הָאֵזֹב וְטָבַל אוֹתָם וְאֵת ׀ הַצִּפֹּר הַחַיָּה בְּדַם הַצִּפֹּר
הַשְּׁחֻטָה עַל הַמַּיִם הַחַיִּים׃ וְהִזָּה עַל הַמִּטַּהֵר מִן־הַצָּרַעַת
שֶׁבַע פְּעָמִים וְטִהֲרוֹ וְשִׁלַּח אֶת־הַצִּפֹּר הַחַיָּה עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה׃
וְכִבֶּס הַמִּטַּהֵר אֶת־בְּגָדָיו וְגִלַּח אֶת־כָּל־שְׂעָרוֹ וְרָחַץ בַּמַּיִם
וְטָהֵר וְאַחַר יָבוֹא אֶל־הַמַּחֲנֶה וְיָשַׁב מִחוּץ לְאָהֳלוֹ שִׁבְעַת
יָמִים׃ וְהָיָה בַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יְגַלַּח אֶת־כָּל־שְׂעָרוֹ אֶת־רֹאשׁוֹ
וְאֶת־זְקָנוֹ וְאֵת גַּבֹּת עֵינָיו וְאֶת־כָּל־שְׂעָרוֹ יְגַלֵּחַ וְכִבֶּס אֶת־
בְּגָדָיו וְרָחַץ אֶת־בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם וְטָהֵר׃ וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי יִקַּח
שְׁנֵי־כְבָשִׂים תְּמִימִם וְכַבְשָׂה אַחַת בַּת־שְׁנָתָהּ תְּמִימָה
וּשְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְלֹג אֶחָד שָׁמֶן׃
וְהֶעֱמִיד הַכֹּהֵן הַמְטַהֵר אֵת הָאִישׁ הַמִּטַּהֵר וְאֹתָם לִפְנֵי
יְהוָה פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃ וְלָקַח הַכֹּהֵן אֶת־הַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד
וְהִקְרִיב אֹתוֹ לְאָשָׁם וְאֶת־לֹג הַשָּׁמֶן וְהֵנִיף אֹתָם תְּנוּפָה
לִפְנֵי יְהוָה׃ וְשָׁחַט אֶת־הַכֶּבֶשׂ בִּמְקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁחַט אֶת־
הַחַטָּאת וְאֶת־הָעֹלָה בִּמְקוֹם הַקֹּדֶשׁ כִּי כַּחַטָּאת הָאָשָׁם הוּא
לַכֹּהֵן קֹדֶשׁ קָדָשִׁים הוּא׃ וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדַּם הָאָשָׁם וְנָתַן
הַכֹּהֵן עַל־תְּנוּךְ אֹזֶן הַמִּטַּהֵר הַיְמָנִית וְעַל־בֹּהֶן יָדוֹ הַיְמָנִית
ועל

וְעַל־בֹּהֶן רַגְלוֹ הַיְמָנִית׃ וְלָקַח הַכֹּהֵן מִלֹּג הַשָּׁמֶן וְיָצַק
עַל־כַּף הַכֹּהֵן הַשְּׂמָאלִית׃ וְטָבַל הַכֹּהֵן אֶת־אֶצְבָּעוֹ הַיְמָנִית
מִן־הַשֶּׁמֶן אֲשֶׁר עַל־כַּפּוֹ הַשְּׂמָאלִית וְהִזָּה מִן־הַשֶּׁמֶן בְּאֶצְבָּעוֹ
שֶׁבַע פְּעָמִים לִפְנֵי יְהוָה׃ וּמִיֶּתֶר הַשֶּׁמֶן אֲשֶׁר עַל־כַּפּוֹ יִתֵּן
הַכֹּהֵן עַל־תְּנוּךְ אֹזֶן הַמִּטַּהֵר הַיְמָנִית וְעַל־בֹּהֶן יָדוֹ הַיְמָנִית
וְעַל־בֹּהֶן רַגְלוֹ הַיְמָנִית עַל דַּם הָאָשָׁם׃ וְהַנּוֹתָר בַּשֶּׁמֶן
אֲשֶׁר עַל־כַּף הַכֹּהֵן יִתֵּן עַל־רֹאשׁ הַמִּטַּהֵר וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן
לִפְנֵי יְהוָה׃ וְעָשָׂה הַכֹּהֵן אֶת־הַחַטָּאת וְכִפֶּר עַל־הַמִּטַּהֵר
מִטֻּמְאָתוֹ וְאַחַר יִשְׁחַט אֶת־הָעֹלָה׃ וְהֶעֱלָה הַכֹּהֵן אֶת־
הָעֹלָה וְאֶת־הַמִּנְחָה הַמִּזְבֵּחָה וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן וְטָהֵר׃
ס וְאִם־דַּל הוּא וְאֵין יָדוֹ מַשֶּׂגֶת וְלָקַח כֶּבֶשׂ אֶחָד
אָשָׁם לִתְנוּפָה לְכַפֵּר עָלָיו וְעִשָּׂרוֹן סֹלֶת אֶחָד בָּלוּל בַּשֶּׁמֶן
לְמִנְחָה וְלֹג שָׁמֶן׃ וּשְׁתֵּי תֹרִים אוֹ שְׁנֵי בְּנֵי יוֹנָה אֲשֶׁר
תַּשִּׂיג יָדוֹ וְהָיָה אֶחָד חַטָּאת וְהָאֶחָד עֹלָה׃ וְהֵבִיא אֹתָם
בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי לְטָהֳרָתוֹ אֶל־הַכֹּהֵן אֶל־פֶּתַח אֹהֶל־מוֹעֵד לִפְנֵי
יְהוָה׃ וְלָקַח הַכֹּהֵן אֶת־כֶּבֶשׂ הָאָשָׁם וְאֶת־לֹג הַשָּׁמֶן וְהֵנִיף
אֹתָם הַכֹּהֵן תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה׃ וְשָׁחַט אֶת־כֶּבֶשׂ הָאָשָׁם
וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדַּם הָאָשָׁם וְנָתַן עַל־תְּנוּךְ אֹזֶן הַמִּטַּהֵר
הַיְמָנִית וְעַל־בֹּהֶן יָדוֹ הַיְמָנִית וְעַל־בֹּהֶן רַגְלוֹ הַיְמָנִית׃
וּמִן־הַשֶּׁמֶן יִצֹק הַכֹּהֵן עַל־כַּף הַכֹּהֵן הַשְּׂמָאלִית׃ וְהִזָּה
הַכֹּהֵן בְּאֶצְבָּעוֹ הַיְמָנִית מִן־הַשֶּׁמֶן אֲשֶׁר עַל־כַּפּוֹ הַשְּׂמָאלִית
שֶׁבַע פְּעָמִים לִפְנֵי יְהוָה׃ וְנָתַן הַכֹּהֵן מִן־הַשֶּׁמֶן ׀ אֲשֶׁר
עַל־כַּפּוֹ עַל־תְּנוּךְ אֹזֶן הַמִּטַּהֵר הַיְמָנִית וְעַל־בֹּהֶן יָדוֹ הַיְמָנִית
וְעַל־בֹּהֶן רַגְלוֹ הַיְמָנִית עַל־מְקוֹם דַּם הָאָשָׁם׃ וְהַנּוֹתָר מִן־
הַשֶּׁמֶן אֲשֶׁר עַל־כַּף הַכֹּהֵן יִתֵּן עַל־רֹאשׁ הַמִּטַּהֵר לְכַפֵּר
עָלָיו לִפְנֵי יְהוָה׃ וְעָשָׂה אֶת־הָאֶחָד מִן־הַתֹּרִים אוֹ מִן־בְּנֵי
הַיּוֹנָה מֵאֲשֶׁר תַּשִּׂיג יָדוֹ׃ אֵת אֲשֶׁר־תַּשִּׂיג יָדוֹ אֶת־הָאֶחָד
חַטָּאת וְאֶת־הָאֶחָד עֹלָה עַל־הַמִּנְחָה וְכִפֶּר הַכֹּהֵן עַל
הַמִּטַּהֵר לִפְנֵי יְהוָה׃ זֹאת תּוֹרַת אֲשֶׁר־בּוֹ נֶגַע צָרָעַת אֲשֶׁר
לֹא־תַשִּׂיג יָדוֹ בְּטָהֳרָתוֹ׃ פ וַיְדַבֵּר יְהוָה
אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר׃ כִּי תָבֹאוּ אֶל־אֶרֶץ כְּנַעַן אֲשֶׁר
אֲנִי נֹתֵן לָכֶם לַאֲחֻזָּה וְנָתַתִּי נֶגַע צָרַעַת בְּבֵית אֶרֶץ
אֲחֻזַּתְכֶם׃ וּבָא אֲשֶׁר־לוֹ הַבַּיִת וְהִגִּיד לַכֹּהֵן לֵאמֹר כְּנֶגַע
נִרְאָה לִי בַּבָּיִת׃ וְצִוָּה הַכֹּהֵן וּפִנּוּ אֶת־הַבַּיִת בְּטֶרֶם יָבֹא
הַכֹּהֵן לִרְאוֹת אֶת־הַנֶּגַע וְלֹא יִטְמָא כָּל־אֲשֶׁר בַּבָּיִת וְאַחַר
כֵּן יָבֹא הַכֹּהֵן לִרְאוֹת אֶת־הַבָּיִת׃ וְרָאָה אֶת־הַנֶּגַע וְהִנֵּה
הַנֶּגַע בְּקִירֹת הַבַּיִת שְׁקַעֲרוּרֹת יְרַקְרַקֹּת אוֹ אֲדַמְדַּמֹּת
ומראיהן

ומראיהן שפל מן־הקיר׃ ויצא הכהן מן־הבית אל־פתח הבית והסגיר את־הבית שבעת ימים׃ ושב הכהן ביום השביעי וראה והנה פשה הנגע בקירת הבית׃ וצוה הכהן וחלצו את־האבנים אשר בהן הנגע והשליכו אתהן אל־מחוץ לעיר אל־מקום טמא׃ ואת־הבית יקצע מבית סביב ושפכו את־העפר אשר הקצו אל־מחוץ לעיר אל־מקום טמא׃ ולקחו אבנים אחרות והביאו אל־תחת האבנים ועפר אחר יקח וטח את־הבית׃ ואם־ישוב הנגע ופרח בבית אחר חלץ את־האבנים ואחרי הקצות את־הבית ואחרי הטוח׃ ובא הכהן וראה והנה פשה הנגע בבית צרעת ממארת הוא בבית טמא הוא׃ ונתץ את־הבית את־אבניו ואת־עציו ואת כל־עפר הבית והוציא אל־מחוץ לעיר אל־מקום טמא׃ והבא אל־הבית כל־ימי הסגיר אתו יטמא עד־הערב׃ והשכב בבית יכבס את־בגדיו והאכל בבית יכבס את־בגדיו׃ ואם־בא יבא הכהן וראה והנה לא־פשה הנגע בבית אחרי הטח את־הבית וטהר הכהן את־הבית כי נרפא הנגע׃ ולקח לחטא את־הבית שתי צפרים ועץ ארז ושני תולעת ואזב׃ ושחט את־הצפר האחת אל־כלי־חרש על־מים חיים׃ ולקח את־עץ־הארז ואת־האזב ואת ׀ שני התולעת ואת הצפר החיה וטבל אתם בדם הצפר השחוטה ובמים החיים והזה אל־הבית שבע פעמים׃ וחטא את־הבית בדם הצפור ובמים החיים ובצפר החיה ובעץ הארז ובאזב ובשני התולעת׃ ושלח את־הצפר החיה אל־מחוץ לעיר אל־פני השדה וכפר על־הבית וטהר׃ זאת התורה לכל־נגע הצרעת ולנתק׃ ולצרעת הבגד ולבית׃ ולשאת ולספחת ולבהרת׃ להורת ביום הטמא וביום הטהר זאת תורת הצרעת׃ פ

וידבר יהוה אל־משה ואל־אהרן לאמר׃ דברו אל־בני ישראל ואמרתם אלהם איש איש כי יהיה זב מבשרו זובו טמא הוא׃ וזאת תהיה טמאתו בזובו רר בשרו את־זובו או־החתים בשרו מזובו טמאתו הוא׃ כל־המשכב אשר ישכב עליו הזב יטמא וכל־הכלי אשר־ישב עליו יטמא׃ ואיש אשר יגע במשכבו יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד־הערב׃ והישב על־הכלי אשר־ישב עליו הזב יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד־הערב׃ והנגע בבשר הזב

יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד־הערב׃ וכי־ירק הזב בטהור וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד־הערב׃ וכל־המרכב אשר ירכב עליו הזב יטמא׃ וכל־הנגע בכל אשר יהיה תחתיו יטמא עד־הערב והנושא אותם יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד־הערב׃ וכל אשר יגע־בו הזב וידיו לא־שטף במים וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד־הערב׃ וכלי־חרש אשר־יגע־בו הזב ישבר וכל־כלי־עץ ישטף במים׃ וכי־יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת ימים לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ בשרו במים חיים וטהר׃ וביום השמיני יקח־לו שתי תרים או שני בני יונה ובא ׀ לפני יהוה אל־פתח אהל מועד ונתנם אל־הכהן׃ ועשה אתם הכהן אחד חטאת והאחד עלה וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזובו׃ ס ואיש כי־תצא ממנו שכבת־זרע ורחץ במים את־כל־בשרו וטמא עד־הערב׃ וכל־בגד וכל־עור אשר־יהיה עליו שכבת־זרע וכבס במים וטמא עד־הערב׃ ואשה אשר ישכב איש אתה שכבת־זרע ורחצו במים וטמאו עד־הערב׃ פ ואשה כי־תהיה זבה דם יהיה זבה בבשרה שבעת ימים תהיה בנדתה וכל־הנגע בה יטמא עד־הערב׃ וכל אשר תשכב עליו בנדתה יטמא וכל אשר־תשב עליו יטמא׃ וכל־הנגע במשכבה יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד־הערב׃ וכל־הנגע בכל־כלי אשר־תשב עליו יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד־הערב׃ ואם על־המשכב הוא או על־הכלי אשר־הוא ישבת־עליו בנגעו־בו יטמא עד־הערב׃ ואם שכב ישכב איש אתה ותהי נדתה עליו וטמא שבעת ימים וכל־המשכב אשר־ישכב עליו יטמא׃ ס ואשה כי־יזוב זוב דמה ימים רבים בלא עת־נדתה או כי־תזוב על־נדתה כל־ימי זוב טמאתה כימי נדתה תהיה טמאה הוא׃ כל־המשכב אשר־תשכב עליו כל־ימי זובה כמשכב נדתה יהיה־לה וכל־הכלי אשר תשב עליו טמא יהיה כטמאת נדתה׃ וכל־הנוגע בם יטמא וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד־הערב׃ ואם־טהרה מזובה וספרה לה שבעת ימים ואחר תטהר׃ וביום השמיני תקח־לה שתי תרים או שני בני יונה והביאה אותם אל־הכהן אל־פתח אהל מועד׃ ועשה הכהן את־האחד חטאת ואת־האחד עלה וכפר עליה הכהן לפני יהוה מזוב

טְמֵאָתָהּ׃ וְהִזַּרְתֶּם אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִטֻּמְאָתָם וְלֹא יָמֻתוּ
בְּטֻמְאָתָם בְּטַמְּאָם אֶת־מִשְׁכָּנִי אֲשֶׁר בְּתוֹכָם׃ זֹאת תּוֹרַת
הַזָּב וַאֲשֶׁר תֵּצֵא מִמֶּנּוּ שִׁכְבַת־זֶרַע לְטָמְאָה־בָהּ׃ וְהַדָּוָה
בְּנִדָּתָהּ וְהַזָּב אֶת־זוֹבוֹ לַזָּכָר וְלַנְּקֵבָה וּלְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב
עִם־טְמֵאָה׃

פ פ פ כט

טז וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אַחֲרֵי מוֹת שְׁנֵי בְּנֵי אַהֲרֹן בְּקָרְבָתָם
לִפְנֵי־יְהוָה וַיָּמֻתוּ׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה דַּבֵּר אֶל־
אַהֲרֹן אָחִיךָ וְאַל־יָבֹא בְכָל־עֵת אֶל־הַקֹּדֶשׁ מִבֵּית לַפָּרֹכֶת
אֶל־פְּנֵי הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר עַל־הָאָרֹן וְלֹא יָמוּת כִּי בֶּעָנָן אֵרָאֶה
עַל־הַכַּפֹּרֶת׃ בְּזֹאת יָבֹא אַהֲרֹן אֶל־הַקֹּדֶשׁ בְּפַר בֶּן־בָּקָר
לְחַטָּאת וְאַיִל לְעֹלָה׃ כְּתֹנֶת־בַּד קֹדֶשׁ יִלְבָּשׁ וּמִכְנְסֵי־בַד
יִהְיוּ עַל־בְּשָׂרוֹ וּבְאַבְנֵט בַּד יַחְגֹּר וּבְמִצְנֶפֶת בַּד יִצְנֹף בִּגְדֵי־
קֹדֶשׁ הֵם וְרָחַץ בַּמַּיִם אֶת־בְּשָׂרוֹ וּלְבֵשָׁם׃ וּמֵאֵת עֲדַת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל יִקַּח שְׁנֵי־שְׂעִירֵי עִזִּים לְחַטָּאת וְאַיִל אֶחָד לְעֹלָה׃
וְהִקְרִיב אַהֲרֹן אֶת־פַּר הַחַטָּאת אֲשֶׁר־לוֹ וְכִפֶּר בַּעֲדוֹ וּבְעַד
בֵּיתוֹ׃ וְלָקַח אֶת־שְׁנֵי הַשְּׂעִירִם וְהֶעֱמִיד אֹתָם לִפְנֵי יְהוָה
פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃ וְנָתַן אַהֲרֹן עַל־שְׁנֵי הַשְּׂעִירִם גֹּרָלוֹת
גּוֹרָל אֶחָד לַיהוָה וְגוֹרָל אֶחָד לַעֲזָאזֵל׃ וְהִקְרִיב אַהֲרֹן אֶת־
הַשָּׂעִיר אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו הַגּוֹרָל לַיהוָה וְעָשָׂהוּ חַטָּאת׃
וְהַשָּׂעִיר אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו הַגּוֹרָל לַעֲזָאזֵל יָעֳמַד־חַי לִפְנֵי יְהוָה
לְכַפֵּר עָלָיו לְשַׁלַּח אֹתוֹ לַעֲזָאזֵל הַמִּדְבָּרָה׃ וְהִקְרִיב אַהֲרֹן
אֶת־פַּר הַחַטָּאת אֲשֶׁר־לוֹ וְכִפֶּר בַּעֲדוֹ וּבְעַד בֵּיתוֹ וְשָׁחַט
אֶת־פַּר הַחַטָּאת אֲשֶׁר־לוֹ׃ וְלָקַח מְלֹא־הַמַּחְתָּה גַּחֲלֵי־אֵשׁ
מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ מִלִּפְנֵי יְהוָה וּמְלֹא חָפְנָיו קְטֹרֶת סַמִּים דַּקָּה
וְהֵבִיא מִבֵּית לַפָּרֹכֶת׃ וְנָתַן אֶת־הַקְּטֹרֶת עַל־הָאֵשׁ לִפְנֵי
יְהוָה וְכִסָּה ׀ עֲנַן הַקְּטֹרֶת אֶת־הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר עַל־הָעֵדוּת וְלֹא
יָמוּת׃ וְלָקַח מִדַּם הַפָּר וְהִזָּה בְאֶצְבָּעוֹ עַל־פְּנֵי הַכַּפֹּרֶת
קֵדְמָה וְלִפְנֵי הַכַּפֹּרֶת יַזֶּה שֶׁבַע־פְּעָמִים מִן־הַדָּם בְּאֶצְבָּעוֹ׃
וְשָׁחַט אֶת־שְׂעִיר הַחַטָּאת אֲשֶׁר לָעָם וְהֵבִיא אֶת־דָּמוֹ אֶל־
מִבֵּית לַפָּרֹכֶת וְעָשָׂה אֶת־דָּמוֹ כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לְדַם הַפָּר וְהִזָּה
אֹתוֹ עַל־הַכַּפֹּרֶת וְלִפְנֵי הַכַּפֹּרֶת׃ וְכִפֶּר עַל־הַקֹּדֶשׁ מִטֻּמְאֹת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִפִּשְׁעֵיהֶם לְכָל־חַטֹּאתָם וְכֵן יַעֲשֶׂה לְאֹהֶל מוֹעֵד
הַשֹּׁכֵן אִתָּם בְּתוֹךְ טֻמְאֹתָם׃ וְכָל־אָדָם לֹא־יִהְיֶה ׀ בְּאֹהֶל
מוֹעֵד בְּבֹאוֹ לְכַפֵּר בַּקֹּדֶשׁ עַד־צֵאתוֹ וְכִפֶּר בַּעֲדוֹ וּבְעַד בֵּיתוֹ
וּבְעַד כָּל־קְהַל יִשְׂרָאֵל׃ וְיָצָא אֶל־הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר לִפְנֵי־

כו' ד' קטן בר"ע   ח' בראש עמוד סימן ב"ה שמו

יְהוָה וְכִפֶּר עָלָיו וְלָקַח מִדַּם הַפָּר וּמִדַּם הַשָּׂעִיר וְנָתַן עַל־
קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃ וְהִזָּה עָלָיו מִן־הַדָּם בְּאֶצְבָּעוֹ שֶׁבַע
פְּעָמִים וְטִהֲרוֹ וְקִדְּשׁוֹ מִטֻּמְאֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וְכִלָּה מִכַּפֵּר
אֶת־הַקֹּדֶשׁ וְאֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְהִקְרִיב אֶת־
הַשָּׂעִיר הֶחָי׃ וְסָמַךְ אַהֲרֹן אֶת־שְׁתֵּי יָדָו עַל־רֹאשׁ הַשָּׂעִיר
הַחַי וְהִתְוַדָּה עָלָיו אֶת־כָּל־עֲוֺנֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶת־כָּל־
פִּשְׁעֵיהֶם לְכָל־חַטֹּאתָם וְנָתַן אֹתָם עַל־רֹאשׁ הַשָּׂעִיר וְשִׁלַּח
בְּיַד־אִישׁ עִתִּי הַמִּדְבָּרָה׃ וְנָשָׂא הַשָּׂעִיר עָלָיו אֶת־כָּל־
עֲוֺנֹתָם אֶל־אֶרֶץ גְּזֵרָה וְשִׁלַּח אֶת־הַשָּׂעִיר בַּמִּדְבָּר׃ וּבָא
אַהֲרֹן אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד וּפָשַׁט אֶת־בִּגְדֵי הַבָּד אֲשֶׁר לָבַשׁ
בְּבֹאוֹ אֶל־הַקֹּדֶשׁ וְהִנִּיחָם שָׁם׃ וְרָחַץ אֶת־בְּשָׂרוֹ בַמַּיִם
בְּמָקוֹם קָדוֹשׁ וְלָבַשׁ אֶת־בְּגָדָיו וְיָצָא וְעָשָׂה אֶת־עֹלָתוֹ וְאֶת־
עֹלַת הָעָם וְכִפֶּר בַּעֲדוֹ וּבְעַד הָעָם׃ וְאֵת חֵלֶב הַחַטָּאת
יַקְטִיר הַמִּזְבֵּחָה׃ וְהַמְשַׁלֵּחַ אֶת־הַשָּׂעִיר לַעֲזָאזֵל יְכַבֵּס
בְּגָדָיו וְרָחַץ אֶת־בְּשָׂרוֹ בַּמָּיִם וְאַחֲרֵי־כֵן יָבוֹא אֶל־הַמַּחֲנֶה׃
וְאֵת פַּר הַחַטָּאת וְאֵת ׀ שְׂעִיר הַחַטָּאת אֲשֶׁר הוּבָא אֶת־
דָּמָם לְכַפֵּר בַּקֹּדֶשׁ יוֹצִיא אֶל־מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וְשָׂרְפוּ בָאֵשׁ
אֶת־עֹרֹתָם וְאֶת־בְּשָׂרָם וְאֶת־פִּרְשָׁם׃ וְהַשֹּׂרֵף אֹתָם יְכַבֵּס
בְּגָדָיו וְרָחַץ אֶת־בְּשָׂרוֹ בַּמָּיִם וְאַחֲרֵי־כֵן יָבוֹא אֶל־הַמַּחֲנֶה׃
וְהָיְתָה לָכֶם לְחֻקַּת עוֹלָם בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בֶּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ
תְּעַנּוּ אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם וְכָל־מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ הָאֶזְרָח וְהַגֵּר
הַגָּר בְּתוֹכְכֶם׃ כִּי־בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם
מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְהוָה תִּטְהָרוּ׃ שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן הִיא
לָכֶם וְעִנִּיתֶם אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם חֻקַּת עוֹלָם׃ וְכִפֶּר הַכֹּהֵן
אֲשֶׁר־יִמְשַׁח אֹתוֹ וַאֲשֶׁר יְמַלֵּא אֶת־יָדוֹ לְכַהֵן תַּחַת אָבִיו
וְלָבַשׁ אֶת־בִּגְדֵי הַבָּד בִּגְדֵי הַקֹּדֶשׁ׃ וְכִפֶּר אֶת־מִקְדַּשׁ הַקֹּדֶשׁ
וְאֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ יְכַפֵּר וְעַל הַכֹּהֲנִים וְעַל־כָּל־
עַם הַקָּהָל יְכַפֵּר׃ וְהָיְתָה־זֹּאת לָכֶם לְחֻקַּת עוֹלָם לְכַפֵּר
עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִכָּל־חַטֹּאתָם אַחַת בַּשָּׁנָה וַיַּעַשׂ כַּאֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃

פ

יז וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־בָּנָיו
וְאֶל כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר־צִוָּה
יְהוָה לֵאמֹר׃ אִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִשְׁחַט שׁוֹר
אוֹ־כֶשֶׂב אוֹ־עֵז בַּמַּחֲנֶה אוֹ אֲשֶׁר יִשְׁחַט מִחוּץ לַמַּחֲנֶה׃
וְאֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לֹא הֱבִיאוֹ לְהַקְרִיב קָרְבָּן לַיהוָה
לִפְנֵי מִשְׁכַּן יְהוָה דָּם יֵחָשֵׁב לָאִישׁ הַהוּא דָּם שָׁפָךְ וְנִכְרַת

פז' כא' ידו קרי   ת' ג' קמץ בז"ק   ר' קמץ בז"ק

הָאִישׁ הַהוּא מִקֶּרֶב עַמּוֹ׃ לְמַעַן אֲשֶׁר יָבִיאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ה
אֶת־זִבְחֵיהֶם אֲשֶׁר הֵם זֹבְחִים עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה וֶהֱבִיאֻם לַיהוָה
אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד אֶל־הַכֹּהֵן וְזָבְחוּ זִבְחֵי שְׁלָמִים לַיהוָה
אוֹתָם׃ וְזָרַק הַכֹּהֵן אֶת־הַדָּם עַל־מִזְבַּח יְהוָה פֶּתַח אֹהֶל
מוֹעֵד וְהִקְטִיר הַחֵלֶב לְרֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה׃ וְלֹא־יִזְבְּחוּ עוֹד
אֶת־זִבְחֵיהֶם לַשְּׂעִירִם אֲשֶׁר הֵם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם חֻקַּת עוֹלָם
תִּהְיֶה־זֹּאת לָהֶם לְדֹרֹתָם׃ וַאֲלֵהֶם תֹּאמַר אִישׁ אִישׁ מִבֵּית
יִשְׂרָאֵל וּמִן־הַגֵּר אֲשֶׁר־יָגוּר בְּתוֹכָם אֲשֶׁר־יַעֲלֶה עֹלָה אוֹ־
זָבַח׃ וְאֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לֹא יְבִיאֶנּוּ לַעֲשׂוֹת אֹתוֹ
לַיהוָה וְנִכְרַת הָאִישׁ הַהוּא מֵעַמָּיו׃ וְאִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל י
וּמִן־הַגֵּר הַגָּר בְּתוֹכָם אֲשֶׁר יֹאכַל כָּל־דָּם וְנָתַתִּי פָנַי בַּנֶּפֶשׁ
הָאֹכֶלֶת אֶת־הַדָּם וְהִכְרַתִּי אֹתָהּ מִקֶּרֶב עַמָּהּ׃ כִּי נֶפֶשׁ
הַבָּשָׂר בַּדָּם הִוא וַאֲנִי נְתַתִּיו לָכֶם עַל־הַמִּזְבֵּחַ לְכַפֵּר עַל־
נַפְשֹׁתֵיכֶם כִּי־הַדָּם הוּא בַּנֶּפֶשׁ יְכַפֵּר׃ עַל־כֵּן אָמַרְתִּי לִבְנֵי
יִשְׂרָאֵל כָּל־נֶפֶשׁ מִכֶּם לֹא־תֹאכַל דָּם וְהַגֵּר הַגָּר בְּתוֹכְכֶם
לֹא־יֹאכַל דָּם׃ וְאִישׁ אִישׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִן־הַגֵּר הַגָּר
בְּתוֹכָם אֲשֶׁר יָצוּד צֵיד חַיָּה אוֹ־עוֹף אֲשֶׁר יֵאָכֵל וְשָׁפַךְ אֶת־
דָּמוֹ וְכִסָּהוּ בֶּעָפָר׃ כִּי־נֶפֶשׁ כָּל־בָּשָׂר דָּמוֹ בְנַפְשׁוֹ הוּא
וָאֹמַר לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל דַּם כָּל־בָּשָׂר לֹא תֹאכֵלוּ כִּי נֶפֶשׁ כָּל־
בָּשָׂר דָּמוֹ הִוא כָּל־אֹכְלָיו יִכָּרֵת׃ וְכָל־נֶפֶשׁ אֲשֶׁר תֹּאכַל טו
נְבֵלָה וּטְרֵפָה בָּאֶזְרָח וּבַגֵּר וְכִבֶּס בְּגָדָיו וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָמֵא
עַד־הָעֶרֶב וְטָהֵר׃ וְאִם לֹא יְכַבֵּס וּבְשָׂרוֹ לֹא יִרְחָץ וְנָשָׂא
עֲוֺנוֹ׃

פ

יח וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ כְּמַעֲשֵׂה אֶרֶץ־מִצְרַיִם
אֲשֶׁר יְשַׁבְתֶּם־בָּהּ לֹא תַעֲשׂוּ וּכְמַעֲשֵׂה אֶרֶץ־כְּנַעַן אֲשֶׁר אֲנִי
מֵבִיא אֶתְכֶם שָׁמָּה לֹא תַעֲשׂוּ וּבְחֻקֹּתֵיהֶם לֹא תֵלֵכוּ׃ אֶת־
מִשְׁפָּטַי תַּעֲשׂוּ וְאֶת־חֻקֹּתַי תִּשְׁמְרוּ לָלֶכֶת בָּהֶם אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם׃ וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־חֻקֹּתַי וְאֶת־מִשְׁפָּטַי אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה
אֹתָם הָאָדָם וָחַי בָּהֶם אֲנִי יְהוָה׃ ס אִישׁ אִישׁ
אֶל־כָּל־שְׁאֵר בְּשָׂרוֹ לֹא תִקְרְבוּ לְגַלּוֹת עֶרְוָה אֲנִי יְהוָה׃ ס
עֶרְוַת אָבִיךָ וְעֶרְוַת אִמְּךָ לֹא תְגַלֵּה אִמְּךָ הִוא
לֹא תְגַלֶּה עֶרְוָתָהּ׃ ס עֶרְוַת אֵשֶׁת־אָבִיךָ לֹא
תְגַלֵּה עֶרְוַת אָבִיךָ הִוא׃ ס עֶרְוַת אֲחוֹתְךָ בַת־
אָבִיךָ אוֹ בַת־אִמֶּךָ מוֹלֶדֶת בַּיִת אוֹ מוֹלֶדֶת חוּץ לֹא תְגַלֶּה
עֶרְוָתָן׃ ס עֶרְוַת בַּת־בִּנְךָ אוֹ בַת־בִּתְּךָ לֹא תְגַלֶּה י
עֶרְוָתָן כִּי עֶרְוָתְךָ הֵנָּה׃ ס עֶרְוַת בַּת־אֵשֶׁת אָבִיךָ

מולדת

מוֹלֶדֶת אָבִיךָ אֲחוֹתְךָ הִוא לֹא תְגַלֶּה עֶרְוָתָהּ׃ ס
עֶרְוַת אֲחוֹת־אָבִיךָ לֹא תְגַלֵּה שְׁאֵר אָבִיךָ הִוא׃ ס
עֶרְוַת אֲחוֹת־אִמְּךָ לֹא תְגַלֵּה כִּי־שְׁאֵר אִמְּךָ הִוא׃ ס
עֶרְוַת אֲחִי־אָבִיךָ לֹא תְגַלֵּה אֶל־אִשְׁתּוֹ לֹא תִקְרָב דֹּדָתְךָ
הִוא׃ ס עֶרְוַת כַּלָּתְךָ לֹא תְגַלֵּה אֵשֶׁת בִּנְךָ הִוא טו
לֹא תְגַלֶּה עֶרְוָתָהּ׃ ס עֶרְוַת אֵשֶׁת־אָחִיךָ לֹא
תְגַלֵּה עֶרְוַת אָחִיךָ הִוא׃ ס עֶרְוַת אִשָּׁה וּבִתָּהּ
לֹא תְגַלֵּה אֶת־בַּת־בְּנָהּ וְאֶת־בַּת־בִּתָּהּ לֹא תִקַּח לְגַלּוֹת
עֶרְוָתָהּ שַׁאֲרָה הֵנָּה זִמָּה הִוא׃ וְאִשָּׁה אֶל־אֲחֹתָהּ לֹא
תִקָּח לִצְרֹר לְגַלּוֹת עֶרְוָתָהּ עָלֶיהָ בְּחַיֶּיהָ׃ וְאֶל־אִשָּׁה
בְּנִדַּת טֻמְאָתָהּ לֹא תִקְרַב לְגַלּוֹת עֶרְוָתָהּ׃ וְאֶל־אֵשֶׁת כ
עֲמִיתְךָ לֹא־תִתֵּן שְׁכָבְתְּךָ לְזָרַע לְטָמְאָה־בָהּ׃ וּמִזַּרְעֲךָ
לֹא־תִתֵּן לְהַעֲבִיר לַמֹּלֶךְ וְלֹא תְחַלֵּל אֶת־שֵׁם אֱלֹהֶיךָ אֲנִי
יְהוָה׃ וְאֶת־זָכָר לֹא תִשְׁכַּב מִשְׁכְּבֵי אִשָּׁה תּוֹעֵבָה הִוא׃
וּבְכָל־בְּהֵמָה לֹא־תִתֵּן שְׁכָבְתְּךָ לְטָמְאָה־בָהּ וְאִשָּׁה לֹא־
תַעֲמֹד לִפְנֵי בְהֵמָה לְרִבְעָהּ תֶּבֶל הוּא׃ אַל־תִּטַּמְּאוּ בְּכָל־
אֵלֶּה כִּי בְכָל־אֵלֶּה נִטְמְאוּ הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־אֲנִי מְשַׁלֵּחַ מִפְּנֵיכֶם׃
וַתִּטְמָא הָאָרֶץ וָאֶפְקֹד עֲוֺנָהּ עָלֶיהָ וַתָּקִא הָאָרֶץ אֶת־יֹשְׁבֶיהָ׃ כה
וּשְׁמַרְתֶּם אַתֶּם אֶת־חֻקֹּתַי וְאֶת־מִשְׁפָּטַי וְלֹא תַעֲשׂוּ מִכֹּל
הַתּוֹעֵבֹת הָאֵלֶּה הָאֶזְרָח וְהַגֵּר הַגָּר בְּתוֹכְכֶם׃ כִּי אֶת־
כָּל־הַתּוֹעֵבֹת הָאֵל עָשׂוּ אַנְשֵׁי־הָאָרֶץ אֲשֶׁר לִפְנֵיכֶם וַתִּטְמָא
הָאָרֶץ׃ וְלֹא־תָקִיא הָאָרֶץ אֶתְכֶם בְּטַמַּאֲכֶם אֹתָהּ כַּאֲשֶׁר
קָאָה אֶת־הַגּוֹי אֲשֶׁר לִפְנֵיכֶם׃ כִּי כָּל־אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה מִכֹּל
הַתּוֹעֵבֹת הָאֵלֶּה וְנִכְרְתוּ הַנְּפָשׁוֹת הָעֹשֹׂת מִקֶּרֶב עַמָּם׃
וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־מִשְׁמַרְתִּי לְבִלְתִּי עֲשׂוֹת מֵחֻקּוֹת הַתּוֹעֵבֹת ל
אֲשֶׁר נַעֲשׂוּ לִפְנֵיכֶם וְלֹא תִטַּמְּאוּ בָּהֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃

פ פ פ ל

יט וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־כָּל־עֲדַת בְּנֵי־
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם קְדֹשִׁים תִּהְיוּ כִּי קָדוֹשׁ אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם׃ אִישׁ אִמּוֹ וְאָבִיו תִּירָאוּ וְאֶת־שַׁבְּתֹתַי תִּשְׁמֹרוּ
אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ אַל־תִּפְנוּ אֶל־הָאֱלִילִם וֵאלֹהֵי מַסֵּכָה
לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ וְכִי תִזְבְּחוּ זֶבַח ה
שְׁלָמִים לַיהוָה לִרְצֹנְכֶם תִּזְבָּחֻהוּ׃ בְּיוֹם זִבְחֲכֶם יֵאָכֵל
וּמִמָּחֳרָת וְהַנּוֹתָר עַד־יוֹם הַשְּׁלִישִׁי בָּאֵשׁ יִשָּׂרֵף׃ וְאִם
הֵאָכֹל יֵאָכֵל בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי פִּגּוּל הוּא לֹא יֵרָצֶה׃ וְאֹכְלָיו
עֲוֺנוֹ יִשָּׂא כִּי־אֶת־קֹדֶשׁ יְהוָה חִלֵּל וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא
מֵעַמֶּיהָ׃ וּבְקֻצְרְכֶם אֶת־קְצִיר אַרְצְכֶם לֹא תְכַלֶּה פְּאַת

שדך

שָׂדְךָ לִקְצֹר וְלֶקֶט קְצִירְךָ לֹא תְלַקֵּט׃ וְכַרְמְךָ לֹא תְעוֹלֵל
וּפֶרֶט כַּרְמְךָ לֹא תְלַקֵּט לֶעָנִי וְלַגֵּר תַּעֲזֹב אֹתָם אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם׃ לֹא תִּגְנֹבוּ וְלֹא־תְכַחֲשׁוּ וְלֹא־תְשַׁקְּרוּ אִישׁ
בַּעֲמִיתוֹ׃ וְלֹא־תִשָּׁבְעוּ בִשְׁמִי לַשָּׁקֶר וְחִלַּלְתָּ אֶת־שֵׁם
אֱלֹהֶיךָ אֲנִי יְהוָה׃ לֹא־תַעֲשֹׁק אֶת־רֵעֲךָ וְלֹא תִגְזֹל לֹא־
תָלִין פְּעֻלַּת שָׂכִיר אִתְּךָ עַד־בֹּקֶר׃ לֹא־תְקַלֵּל חֵרֵשׁ וְלִפְנֵי
טו עִוֵּר לֹא תִתֵּן מִכְשֹׁל וְיָרֵאתָ מֵּאֱלֹהֶיךָ אֲנִי יְהוָה׃ לֹא־
תַעֲשׂוּ עָוֶל בַּמִּשְׁפָּט לֹא־תִשָּׂא פְנֵי־דָל וְלֹא תֶהְדַּר פְּנֵי גָדוֹל
בְּצֶדֶק תִּשְׁפֹּט עֲמִיתֶךָ׃ לֹא־תֵלֵךְ רָכִיל בְּעַמֶּיךָ לֹא תַעֲמֹד
עַל־דַּם רֵעֶךָ אֲנִי יְהוָה׃ לֹא־תִשְׂנָא אֶת־אָחִיךָ בִּלְבָבֶךָ
הוֹכֵחַ תּוֹכִיחַ אֶת־עֲמִיתֶךָ וְלֹא־תִשָּׂא עָלָיו חֵטְא׃ לֹא־תִקֹּם
וְלֹא־תִטֹּר אֶת־בְּנֵי עַמֶּךָ וְאָהַבְתָּ לְרֵעֲךָ כָּמוֹךָ אֲנִי יְהוָה׃
אֶת־חֻקֹּתַי תִּשְׁמֹרוּ בְּהֶמְתְּךָ לֹא־תַרְבִּיעַ כִּלְאַיִם שָׂדְךָ לֹא־
כ תִזְרַע כִּלְאָיִם וּבֶגֶד כִּלְאַיִם שַׁעַטְנֵז לֹא יַעֲלֶה עָלֶיךָ׃ וְאִישׁ
כִּי־יִשְׁכַּב אֶת־אִשָּׁה שִׁכְבַת־זֶרַע וְהִוא שִׁפְחָה נֶחֱרֶפֶת לְאִישׁ
וְהָפְדֵּה לֹא נִפְדָּתָה אוֹ חֻפְשָׁה לֹא נִתַּן־לָהּ בִּקֹּרֶת תִּהְיֶה
לֹא יוּמְתוּ כִּי־לֹא חֻפָּשָׁה׃ וְהֵבִיא אֶת־אֲשָׁמוֹ לַיהוָה אֶל־
פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד אֵיל אָשָׁם׃ וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן בְּאֵיל הָאָשָׁם
לִפְנֵי יְהוָה עַל־חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא וְנִסְלַח לוֹ מֵחַטָּאתוֹ
אֲשֶׁר חָטָא׃ פ וְכִי־תָבֹאוּ אֶל־הָאָרֶץ וּנְטַעְתֶּם
כָּל־עֵץ מַאֲכָל וַעֲרַלְתֶּם עָרְלָתוֹ אֶת־פִּרְיוֹ שָׁלֹשׁ שָׁנִים יִהְיֶה
לָכֶם עֲרֵלִים לֹא יֵאָכֵל׃ וּבַשָּׁנָה הָרְבִיעִת יִהְיֶה כָּל־פִּרְיוֹ
כה קֹדֶשׁ הִלּוּלִים לַיהוָה׃ וּבַשָּׁנָה הַחֲמִישִׁת תֹּאכְלוּ אֶת־פִּרְיוֹ
לְהוֹסִיף לָכֶם תְּבוּאָתוֹ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ לֹא תֹאכְלוּ עַל־
הַדָּם לֹא תְנַחֲשׁוּ וְלֹא תְעוֹנֵנוּ׃ לֹא תַקִּפוּ פְּאַת רֹאשְׁכֶם
וְלֹא תַשְׁחִית אֵת פְּאַת זְקָנֶךָ׃ וְשֶׂרֶט לָנֶפֶשׁ לֹא תִתְּנוּ
בִּבְשַׂרְכֶם וּכְתֹבֶת קַעֲקַע לֹא תִתְּנוּ בָּכֶם אֲנִי יְהוָה׃ אַל־
תְּחַלֵּל אֶת־בִּתְּךָ לְהַזְנוֹתָהּ וְלֹא־תִזְנֶה הָאָרֶץ וּמָלְאָה
ל הָאָרֶץ זִמָּה׃ אֶת־שַׁבְּתֹתַי תִּשְׁמֹרוּ וּמִקְדָּשִׁי תִּירָאוּ אֲנִי
יְהוָה׃ אַל־תִּפְנוּ אֶל־הָאֹבֹת וְאֶל־הַיִּדְּעֹנִים אַל־תְּבַקְשׁוּ
לְטָמְאָה בָהֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ מִפְּנֵי שֵׂיבָה תָּקוּם
וְהָדַרְתָּ פְּנֵי זָקֵן וְיָרֵאתָ מֵּאֱלֹהֶיךָ אֲנִי יְהוָה׃ ס
וְכִי־יָגוּר אִתְּךָ גֵּר בְּאַרְצְכֶם לֹא תוֹנוּ אֹתוֹ׃ כְּאֶזְרָח מִכֶּם
יִהְיֶה לָכֶם הַגֵּר ׀ הַגָּר אִתְּכֶם וְאָהַבְתָּ לוֹ כָּמוֹךָ כִּי־גֵרִים
לה הֱיִיתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ לֹא־תַעֲשׂוּ עָוֶל
בַּמִּשְׁפָּט בַּמִּדָּה בַּמִּשְׁקָל וּבַמְּשׂוּרָה׃ מֹאזְנֵי צֶדֶק אַבְנֵי־צֶדֶק
אֵיפַת צֶדֶק וְהִין צֶדֶק יִהְיֶה לָכֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר־

הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־כָּל־חֻקֹּתַי
וְאֶת־כָּל־מִשְׁפָּטַי וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם אֲנִי יְהוָה׃ פ
כ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ וְאֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תֹּאמַר
אִישׁ אִישׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִן־הַגֵּר ׀ הַגָּר בְּיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִתֵּן
מִזַּרְעוֹ לַמֹּלֶךְ מוֹת יוּמָת עַם הָאָרֶץ יִרְגְּמֻהוּ בָאָבֶן׃ וַאֲנִי
אֶתֵּן אֶת־פָּנַי בָּאִישׁ הַהוּא וְהִכְרַתִּי אֹתוֹ מִקֶּרֶב עַמּוֹ כִּי
מִזַּרְעוֹ נָתַן לַמֹּלֶךְ לְמַעַן טַמֵּא אֶת־מִקְדָּשִׁי וּלְחַלֵּל אֶת־שֵׁם
קָדְשִׁי׃ וְאִם הַעְלֵם יַעְלִימוּ עַם הָאָרֶץ אֶת־עֵינֵיהֶם מִן
הָאִישׁ הַהוּא בְּתִתּוֹ מִזַּרְעוֹ לַמֹּלֶךְ לְבִלְתִּי הָמִית אֹתוֹ׃
ה וְשַׂמְתִּי אֲנִי אֶת־פָּנַי בָּאִישׁ הַהוּא וּבְמִשְׁפַּחְתּוֹ וְהִכְרַתִּי אֹתוֹ
וְאֵת ׀ כָּל־הַזֹּנִים אַחֲרָיו לִזְנוֹת אַחֲרֵי הַמֹּלֶךְ מִקֶּרֶב עַמָּם׃
וְהַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר תִּפְנֶה אֶל־הָאֹבֹת וְאֶל־הַיִּדְּעֹנִים לִזְנֹת אַחֲרֵיהֶם
וְנָתַתִּי אֶת־פָּנַי בַּנֶּפֶשׁ הַהִוא וְהִכְרַתִּי אֹתוֹ מִקֶּרֶב עַמּוֹ׃
וְהִתְקַדִּשְׁתֶּם וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃
וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־חֻקֹּתַי וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם אֲנִי יְהוָה מְקַדִּשְׁכֶם׃
כִּי־אִישׁ אִישׁ אֲשֶׁר יְקַלֵּל אֶת־אָבִיו וְאֶת־אִמּוֹ מוֹת יוּמָת אָבִיו
י וְאִמּוֹ קִלֵּל דָּמָיו בּוֹ׃ וְאִישׁ אֲשֶׁר יִנְאַף אֶת־אֵשֶׁת אִישׁ אֲשֶׁר
יִנְאַף אֶת־אֵשֶׁת רֵעֵהוּ מוֹת־יוּמַת הַנֹּאֵף וְהַנֹּאָפֶת׃ וְאִישׁ
אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אֶת־אֵשֶׁת אָבִיו עֶרְוַת אָבִיו גִּלָּה מוֹת־יוּמְתוּ
שְׁנֵיהֶם דְּמֵיהֶם בָּם׃ וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אֶת־כַּלָּתוֹ מוֹת יוּמְתוּ
שְׁנֵיהֶם תֶּבֶל עָשׂוּ דְּמֵיהֶם בָּם׃ וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אֶת־זָכָר
מִשְׁכְּבֵי אִשָּׁה תּוֹעֵבָה עָשׂוּ שְׁנֵיהֶם מוֹת יוּמָתוּ דְּמֵיהֶם בָּם׃
וְאִישׁ אֲשֶׁר יִקַּח אֶת־אִשָּׁה וְאֶת־אִמָּהּ זִמָּה הִוא בָּאֵשׁ יִשְׂרְפוּ
טו אֹתוֹ וְאֶתְהֶן וְלֹא־תִהְיֶה זִמָּה בְּתוֹכְכֶם׃ וְאִישׁ אֲשֶׁר יִתֵּן
שְׁכָבְתּוֹ בִּבְהֵמָה מוֹת יוּמָת וְאֶת־הַבְּהֵמָה תַּהֲרֹגוּ׃ וְאִשָּׁה
אֲשֶׁר תִּקְרַב אֶל־כָּל־בְּהֵמָה לְרִבְעָה אֹתָהּ וְהָרַגְתָּ אֶת־הָאִשָּׁה
וְאֶת־הַבְּהֵמָה מוֹת יוּמָתוּ דְּמֵיהֶם בָּם׃ וְאִישׁ אֲשֶׁר־יִקַּח
אֶת־אֲחֹתוֹ בַּת־אָבִיו אוֹ־בַת־אִמּוֹ וְרָאָה אֶת־עֶרְוָתָהּ וְהִיא־
תִרְאֶה אֶת־עֶרְוָתוֹ חֶסֶד הוּא וְנִכְרְתוּ לְעֵינֵי בְּנֵי עַמָּם עֶרְוַת
אֲחֹתוֹ גִּלָּה עֲוֺנוֹ יִשָּׂא׃ וְאִישׁ אֲשֶׁר־יִשְׁכַּב אֶת־אִשָּׁה דָּוָה
וְגִלָּה אֶת־עֶרְוָתָהּ אֶת־מְקֹרָהּ הֶעֱרָה וְהִוא גִּלְּתָה אֶת־מְקוֹר
דָּמֶיהָ וְנִכְרְתוּ שְׁנֵיהֶם מִקֶּרֶב עַמָּם׃ וְעֶרְוַת אֲחוֹת אִמְּךָ
וַאֲחוֹת אָבִיךָ לֹא תְגַלֵּה כִּי אֶת־שְׁאֵרוֹ הֶעֱרָה עֲוֺנָם יִשָּׂאוּ׃
כ וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אֶת־דֹּדָתוֹ עֶרְוַת דֹּדוֹ גִּלָּה חֶטְאָם יִשָּׂאוּ
עֲרִירִים יָמֻתוּ׃ וְאִישׁ אֲשֶׁר יִקַּח אֶת־אֵשֶׁת אָחִיו נִדָּה הִוא
עֶרְוַת אָחִיו גִּלָּה עֲרִירִים יִהְיוּ׃ וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־כָּל־חֻקֹּתַי
וְאֶת־כָּל־מִשְׁפָּטַי וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תָקִיא אֶתְכֶם הָאָרֶץ

אֲשֶׁר אֲנִי מֵבִיא אֶתְכֶם שָׁמָּה לָשֶׁבֶת בָּהּ׃ וְלֹא תֵלְכוּ בְּחֻקֹּת הַגּוֹי אֲשֶׁר־אֲנִי מְשַׁלֵּחַ מִפְּנֵיכֶם כִּי אֶת־כָּל־אֵלֶּה עָשׂוּ וָאָקֻץ בָּם׃ וָאֹמַר לָכֶם אַתֶּם תִּירְשׁוּ אֶת־אַדְמָתָם וַאֲנִי אֶתְּנֶנָּה לָכֶם לָרֶשֶׁת אֹתָהּ אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר־הִבְדַּלְתִּי אֶתְכֶם מִן־הָעַמִּים׃ כה וְהִבְדַּלְתֶּם בֵּין־הַבְּהֵמָה הַטְּהֹרָה לַטְּמֵאָה וּבֵין־הָעוֹף הַטָּמֵא לַטָּהֹר וְלֹא־תְשַׁקְּצוּ אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם בַּבְּהֵמָה וּבָעוֹף וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּרְמֹשׂ הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־הִבְדַּלְתִּי לָכֶם לְטַמֵּא׃ וִהְיִיתֶם לִי קְדֹשִׁים כִּי קָדוֹשׁ אֲנִי יְהוָה וָאַבְדִּל אֶתְכֶם מִן־הָעַמִּים לִהְיוֹת לִי׃ וְאִישׁ אוֹ־אִשָּׁה כִּי־יִהְיֶה בָהֶם אוֹב אוֹ יִדְּעֹנִי מוֹת יוּמָתוּ בָּאֶבֶן יִרְגְּמוּ אֹתָם דְּמֵיהֶם בָּם׃

פ פ פ לא

כא וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אֱמֹר אֶל־הַכֹּהֲנִים בְּנֵי אַהֲרֹן וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם לְנֶפֶשׁ לֹא־יִטַּמָּא בְּעַמָּיו׃ כִּי אִם־לִשְׁאֵרוֹ הַקָּרֹב אֵלָיו לְאִמּוֹ וּלְאָבִיו וְלִבְנוֹ וּלְבִתּוֹ וּלְאָחִיו׃ וְלַאֲחֹתוֹ הַבְּתוּלָה הַקְּרוֹבָה אֵלָיו אֲשֶׁר לֹא־הָיְתָה לְאִישׁ לָהּ יִטַּמָּא׃ לֹא יִטַּמָּא בַּעַל בְּעַמָּיו לְהֵחַלּוֹ׃ ה לֹא־יִקְרְחָה קָרְחָה בְּרֹאשָׁם וּפְאַת זְקָנָם לֹא יְגַלֵּחוּ וּבִבְשָׂרָם לֹא יִשְׂרְטוּ שָׂרָטֶת׃ קְדֹשִׁים יִהְיוּ לֵאלֹהֵיהֶם וְלֹא יְחַלְּלוּ שֵׁם אֱלֹהֵיהֶם כִּי אֶת־אִשֵּׁי יְהוָה לֶחֶם אֱלֹהֵיהֶם הֵם מַקְרִיבִם וְהָיוּ קֹדֶשׁ׃ אִשָּׁה זֹנָה וַחֲלָלָה לֹא יִקָּחוּ וְאִשָּׁה גְּרוּשָׁה מֵאִישָׁהּ לֹא יִקָּחוּ כִּי־קָדֹשׁ הוּא לֵאלֹהָיו׃ וְקִדַּשְׁתּוֹ כִּי־אֶת־לֶחֶם אֱלֹהֶיךָ הוּא מַקְרִיב קָדֹשׁ יִהְיֶה־לָּךְ כִּי קָדוֹשׁ אֲנִי יְהוָה מְקַדִּשְׁכֶם׃ וּבַת אִישׁ כֹּהֵן כִּי תֵחֵל לִזְנוֹת אֶת־אָבִיהָ הִיא מְחַלֶּלֶת בָּאֵשׁ תִּשָּׂרֵף׃ ס וְהַכֹּהֵן הַגָּדוֹל מֵאֶחָיו אֲשֶׁר־יוּצַק עַל־רֹאשׁוֹ ׀ שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וּמִלֵּא אֶת־יָדוֹ לִלְבֹּשׁ אֶת־הַבְּגָדִים אֶת־רֹאשׁוֹ לֹא יִפְרָע וּבְגָדָיו לֹא יִפְרֹם׃ וְעַל כָּל־נַפְשֹׁת מֵת לֹא יָבֹא לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ לֹא יִטַּמָּא׃ וּמִן־הַמִּקְדָּשׁ לֹא יֵצֵא וְלֹא יְחַלֵּל אֵת מִקְדַּשׁ אֱלֹהָיו כִּי נֵזֶר שֶׁמֶן מִשְׁחַת אֱלֹהָיו עָלָיו אֲנִי יְהוָה׃ וְהוּא אִשָּׁה בִבְתוּלֶיהָ יִקָּח׃ אַלְמָנָה וּגְרוּשָׁה וַחֲלָלָה זֹנָה אֶת־אֵלֶּה לֹא יִקָּח כִּי אִם־בְּתוּלָה מֵעַמָּיו יִקַּח אִשָּׁה׃ טו וְלֹא־יְחַלֵּל זַרְעוֹ בְּעַמָּיו כִּי אֲנִי יְהוָה מְקַדְּשׁוֹ׃ ס וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר אִישׁ מִזַּרְעֲךָ לְדֹרֹתָם אֲשֶׁר יִהְיֶה בוֹ מוּם לֹא יִקְרַב לְהַקְרִיב לֶחֶם אֱלֹהָיו׃ כִּי כָל־אִישׁ אֲשֶׁר־בּוֹ מוּם לֹא יִקְרָב אִישׁ עִוֵּר אוֹ פִסֵּחַ אוֹ חָרֻם אוֹ שָׂרוּעַ׃ אוֹ אִישׁ

כ אֲשֶׁר־יִהְיֶה בוֹ שֶׁבֶר רָגֶל אוֹ שֶׁבֶר יָד׃ אוֹ־גִבֵּן אוֹ־דַק אוֹ תְּבַלֻּל בְּעֵינוֹ אוֹ גָרָב אוֹ יַלֶּפֶת אוֹ מְרוֹחַ אָשֶׁךְ׃ כָּל־אִישׁ אֲשֶׁר־בּוֹ מוּם מִזֶּרַע אַהֲרֹן הַכֹּהֵן לֹא יִגַּשׁ לְהַקְרִיב אֶת־אִשֵּׁי יְהוָה מוּם בּוֹ אֵת לֶחֶם אֱלֹהָיו לֹא יִגַּשׁ לְהַקְרִיב׃ לֶחֶם אֱלֹהָיו מִקָּדְשֵׁי הַקֳּדָשִׁים וּמִן־הַקֳּדָשִׁים יֹאכֵל׃ אַךְ אֶל־הַפָּרֹכֶת לֹא יָבֹא וְאֶל־הַמִּזְבֵּחַ לֹא יִגַּשׁ כִּי־מוּם בּוֹ וְלֹא יְחַלֵּל אֶת־מִקְדָּשַׁי כִּי אֲנִי יְהוָה מְקַדְּשָׁם׃ וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־בָּנָיו וְאֶל־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃

פ

כב וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־בָּנָיו וְיִנָּזְרוּ מִקָּדְשֵׁי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל וְלֹא יְחַלְּלוּ אֶת־שֵׁם קָדְשִׁי אֲשֶׁר הֵם מַקְדִּשִׁים לִי אֲנִי יְהוָה׃ אֱמֹר אֲלֵהֶם לְדֹרֹתֵיכֶם כָּל־אִישׁ ׀ אֲשֶׁר־יִקְרַב מִכָּל־זַרְעֲכֶם אֶל־הַקֳּדָשִׁים אֲשֶׁר יַקְדִּישׁוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לַיהוָה וְטֻמְאָתוֹ עָלָיו וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִלְּפָנַי אֲנִי יְהוָה׃ אִישׁ אִישׁ מִזֶּרַע אַהֲרֹן וְהוּא צָרוּעַ אוֹ זָב בַּקֳּדָשִׁים לֹא יֹאכַל עַד אֲשֶׁר יִטְהָר וְהַנֹּגֵעַ בְּכָל־טְמֵא־נֶפֶשׁ אוֹ אִישׁ אֲשֶׁר־תֵּצֵא מִמֶּנּוּ שִׁכְבַת־זָרַע׃ ה אוֹ־אִישׁ אֲשֶׁר יִגַּע בְּכָל־שֶׁרֶץ אֲשֶׁר יִטְמָא־לוֹ אוֹ בְאָדָם אֲשֶׁר יִטְמָא־לוֹ לְכֹל טֻמְאָתוֹ׃ נֶפֶשׁ אֲשֶׁר תִּגַּע־בּוֹ וְטָמְאָה עַד־הָעָרֶב וְלֹא יֹאכַל מִן־הַקֳּדָשִׁים כִּי אִם־רָחַץ בְּשָׂרוֹ בַּמָּיִם׃ וּבָא הַשֶּׁמֶשׁ וְטָהֵר וְאַחַר יֹאכַל מִן־הַקֳּדָשִׁים כִּי לַחְמוֹ הוּא׃ נְבֵלָה וּטְרֵפָה לֹא יֹאכַל לְטָמְאָה־בָהּ אֲנִי יְהוָה׃ וְשָׁמְרוּ אֶת־מִשְׁמַרְתִּי וְלֹא־יִשְׂאוּ עָלָיו חֵטְא וּמֵתוּ בוֹ כִּי יְחַלְּלֻהוּ אֲנִי יְהוָה מְקַדְּשָׁם׃ וְכָל־זָר לֹא־יֹאכַל קֹדֶשׁ תּוֹשַׁב כֹּהֵן וְשָׂכִיר לֹא־יֹאכַל קֹדֶשׁ׃ וְכֹהֵן כִּי־יִקְנֶה נֶפֶשׁ קִנְיַן כַּסְפּוֹ הוּא יֹאכַל בּוֹ וִילִיד בֵּיתוֹ הֵם יֹאכְלוּ בְלַחְמוֹ׃ וּבַת־כֹּהֵן כִּי תִהְיֶה לְאִישׁ זָר הִוא בִּתְרוּמַת הַקֳּדָשִׁים לֹא תֹאכֵל׃ וּבַת־כֹּהֵן כִּי תִהְיֶה אַלְמָנָה וּגְרוּשָׁה וְזֶרַע אֵין לָהּ וְשָׁבָה אֶל־בֵּית אָבִיהָ כִּנְעוּרֶיהָ מִלֶּחֶם אָבִיהָ תֹּאכֵל וְכָל־זָר לֹא־יֹאכַל בּוֹ׃ וְאִישׁ כִּי־יֹאכַל קֹדֶשׁ בִּשְׁגָגָה וְיָסַף חֲמִשִׁיתוֹ עָלָיו וְנָתַן לַכֹּהֵן אֶת־הַקֹּדֶשׁ׃ טו וְלֹא יְחַלְּלוּ אֶת־קָדְשֵׁי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵת אֲשֶׁר־יָרִימוּ לַיהוָה׃ וְהִשִּׂיאוּ אוֹתָם עֲוֺן אַשְׁמָה בְּאָכְלָם אֶת־קָדְשֵׁיהֶם כִּי אֲנִי יְהוָה מְקַדְּשָׁם׃

פ

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־בָּנָיו וְאֶל כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל וּמִן־הַגֵּר בְּיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יַקְרִיב קָרְבָּנוֹ לְכָל־נִדְרֵיהֶם וּלְכָל־נִדְבוֹתָם אֲשֶׁר־יַקְרִיבוּ לַיהוָה לְעֹלָה׃ לִרְצֹנְכֶם תָּמִים זָכָר בַּבָּקָר בַּכְּשָׂבִים וּבָעִזִּים׃ כ כֹּל אֲשֶׁר־בּוֹ מוּם לֹא תַקְרִיבוּ כִּי

לֹא לְרָצוֹן יִהְיֶה לָכֶם׃ וְאִישׁ כִּי־יַקְרִיב זֶבַח־שְׁלָמִים לַיהוָה
לְפַלֵּא־נֶדֶר אוֹ לִנְדָבָה בַּבָּקָר אוֹ בַצֹּאן תָּמִים יִהְיֶה לְרָצוֹן
כָּל־מוּם לֹא יִהְיֶה־בּוֹ׃ עַוֶּרֶת אוֹ שָׁבוּר אוֹ־חָרוּץ אוֹ־יַבֶּלֶת
אוֹ גָרָב אוֹ יַלֶּפֶת לֹא־תַקְרִיבוּ אֵלֶּה לַיהוָה וְאִשֶּׁה לֹא־תִתְּנוּ
מֵהֶם עַל־הַמִּזְבֵּחַ לַיהוָה׃ וְשׁוֹר וָשֶׂה שָׂרוּעַ וְקָלוּט נְדָבָה
תַּעֲשֶׂה אֹתוֹ וּלְנֵדֶר לֹא יֵרָצֶה׃ וּמָעוּךְ וְכָתוּת וְנָתוּק וְכָרוּת
לֹא תַקְרִיבוּ לַיהוָה וּבְאַרְצְכֶם לֹא תַעֲשׂוּ׃ וּמִיַּד בֶּן־נֵכָר לֹא כה
תַקְרִיבוּ אֶת־לֶחֶם אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל־אֵלֶּה כִּי מָשְׁחָתָם בָּהֶם
מוּם בָּם לֹא יֵרָצוּ לָכֶם׃ ס וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־
מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ שׁוֹר אוֹ־כֶשֶׂב אוֹ־עֵז כִּי יִוָּלֵד וְהָיָה שִׁבְעַת
יָמִים תַּחַת אִמּוֹ וּמִיּוֹם הַשְּׁמִינִי וָהָלְאָה יֵרָצֶה לְקָרְבַּן אִשֶּׁה
לַיהוָה׃ וְשׁוֹר אוֹ־שֶׂה אֹתוֹ וְאֶת־בְּנוֹ לֹא תִשְׁחֲטוּ בְּיוֹם
אֶחָד׃ וְכִי־תִזְבְּחוּ זֶבַח־תּוֹדָה לַיהוָה לִרְצֹנְכֶם תִּזְבָּחוּ׃
בַּיּוֹם הַהוּא יֵאָכֵל לֹא־תוֹתִירוּ מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֶר אֲנִי יְהוָה׃ ל
וּשְׁמַרְתֶּם מִצְוֺתַי וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם אֲנִי יְהוָה׃ וְלֹא תְחַלְּלוּ
אֶת־שֵׁם קָדְשִׁי וְנִקְדַּשְׁתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי יְהוָה
מְקַדִּשְׁכֶם׃ הַמּוֹצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם
לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה׃ פ

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כג
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם מוֹעֲדֵי יְהוָה אֲשֶׁר־תִּקְרְאוּ אֹתָם מִקְרָאֵי
קֹדֶשׁ אֵלֶּה הֵם מוֹעֲדָי׃ שֵׁשֶׁת יָמִים תֵּעָשֶׂה מְלָאכָה וּבַיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן מִקְרָא־קֹדֶשׁ כָּל־מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ
שַׁבָּת הִוא לַיהוָה בְּכֹל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם׃ פ

אֵלֶּה מוֹעֲדֵי יְהוָה מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ אֲשֶׁר־תִּקְרְאוּ אֹתָם
בְּמוֹעֲדָם׃ בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ בֵּין ה
הָעַרְבָּיִם פֶּסַח לַיהוָה׃ וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַזֶּה
חַג הַמַּצּוֹת לַיהוָה שִׁבְעַת יָמִים מַצּוֹת תֹּאכֵלוּ׃ בַּיּוֹם
הָרִאשׁוֹן מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא
תַעֲשׂוּ׃ וְהִקְרַבְתֶּם אִשֶּׁה לַיהוָה שִׁבְעַת יָמִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
מִקְרָא־קֹדֶשׁ כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ׃ פ

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ט
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי־תָבֹאוּ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָכֶם
וּקְצַרְתֶּם אֶת־קְצִירָהּ וַהֲבֵאתֶם אֶת־עֹמֶר רֵאשִׁית קְצִירְכֶם
אֶל־הַכֹּהֵן׃ וְהֵנִיף אֶת־הָעֹמֶר לִפְנֵי יְהוָה לִרְצֹנְכֶם מִמָּחֳרַת
הַשַּׁבָּת יְנִיפֶנּוּ הַכֹּהֵן׃ וַעֲשִׂיתֶם בְּיוֹם הֲנִיפְכֶם אֶת־הָעֹמֶר
כֶּבֶשׂ תָּמִים בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה לַיהוָה׃ וּמִנְחָתוֹ שְׁנֵי
עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן אִשֶּׁה לַיהוָה רֵיחַ נִיחֹחַ

ונסכה

וְנִסְכֹּה יַיִן רְבִיעִת הַהִין׃ וְלֶחֶם וְקָלִי וְכַרְמֶל לֹא תֹאכְלוּ
עַד־עֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה עַד הֲבִיאֲכֶם אֶת־קָרְבַּן אֱלֹהֵיכֶם
חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכֹל מֹשְׁבֹתֵיכֶם׃ ס

טו וּסְפַרְתֶּם לָכֶם מִמָּחֳרַת הַשַּׁבָּת מִיּוֹם הֲבִיאֲכֶם אֶת־עֹמֶר
הַתְּנוּפָה שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת תְּמִימֹת תִּהְיֶינָה׃ עַד מִמָּחֳרַת
הַשַּׁבָּת הַשְּׁבִיעִת תִּסְפְּרוּ חֲמִשִּׁים יוֹם וְהִקְרַבְתֶּם מִנְחָה
חֲדָשָׁה לַיהוָה׃ מִמּוֹשְׁבֹתֵיכֶם תָּבִיאוּ ׀ לֶחֶם תְּנוּפָה שְׁתַּיִם
שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת תִּהְיֶינָה חָמֵץ תֵּאָפֶינָה בִּכּוּרִים לַיהוָה׃
וְהִקְרַבְתֶּם עַל־הַלֶּחֶם שִׁבְעַת כְּבָשִׂים תְּמִימִם בְּנֵי שָׁנָה וּפַר
בֶּן־בָּקָר אֶחָד וְאֵילִם שְׁנָיִם יִהְיוּ עֹלָה לַיהוָה וּמִנְחָתָם
וְנִסְכֵּיהֶם אִשֵּׁה רֵיחַ־נִיחֹחַ לַיהוָה׃ וַעֲשִׂיתֶם שְׂעִיר־עִזִּים
כ אֶחָד לְחַטָּאת וּשְׁנֵי כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה לְזֶבַח שְׁלָמִים׃ וְהֵנִיף
הַכֹּהֵן ׀ אֹתָם עַל לֶחֶם הַבִּכֻּרִים תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה עַל־שְׁנֵי
כְּבָשִׂים קֹדֶשׁ יִהְיוּ לַיהוָה לַכֹּהֵן׃ וּקְרָאתֶם בְּעֶצֶם ׀ הַיּוֹם
הַזֶּה מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ
חֻקַּת עוֹלָם בְּכָל־מוֹשְׁבֹתֵיכֶם לְדֹרֹתֵיכֶם׃ וּבְקֻצְרְכֶם אֶת־
קְצִיר אַרְצְכֶם לֹא־תְכַלֶּה פְּאַת שָׂדְךָ בְּקֻצְרֶךָ וְלֶקֶט קְצִירְךָ
לֹא תְלַקֵּט לֶעָנִי וְלַגֵּר תַּעֲזֹב אֹתָם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃
פ

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ דַּבֵּר
אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ יִהְיֶה
כה לָכֶם שַׁבָּתוֹן זִכְרוֹן תְּרוּעָה מִקְרָא־קֹדֶשׁ׃ כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה
לֹא תַעֲשׂוּ וְהִקְרַבְתֶּם אִשֶּׁה לַיהוָה׃ ס וַיְדַבֵּר
יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ אַךְ בֶּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה
יוֹם הַכִּפֻּרִים הוּא מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם וְעִנִּיתֶם אֶת־
נַפְשֹׁתֵיכֶם וְהִקְרַבְתֶּם אִשֶּׁה לַיהוָה׃ וְכָל־מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ
בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה כִּי יוֹם כִּפֻּרִים הוּא לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לִפְנֵי
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ כִּי כָל־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר לֹא־תְעֻנֶּה בְּעֶצֶם הַיּוֹם
ל הַזֶּה וְנִכְרְתָה מֵעַמֶּיהָ׃ וְכָל־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה כָּל־מְלָאכָה
בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה וְהַאֲבַדְתִּי אֶת־הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִקֶּרֶב עַמָּהּ׃
כָּל־מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכֹל מֹשְׁבֹתֵיכֶם׃
שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן הוּא לָכֶם וְעִנִּיתֶם אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם בְּתִשְׁעָה
לַחֹדֶשׁ בָּעֶרֶב מֵעֶרֶב עַד־עֶרֶב תִּשְׁבְּתוּ שַׁבַּתְּכֶם׃
פ

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי
לה יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה חַג
הַסֻּכּוֹת שִׁבְעַת יָמִים לַיהוָה׃ בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא־קֹדֶשׁ
כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ׃ שִׁבְעַת יָמִים תַּקְרִיבוּ אִשֶּׁה

כג׳ יג׳ ונסכו ק׳ יג׳ א׳ דגושה

ליהוה

לַיהוָה בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם וְהִקְרַבְתֶּם אִשֶּׁה לַיהוָה עֲצֶרֶת הִוא כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ : אֵלֶּה מוֹעֲדֵי יְהוָה אֲשֶׁר־תִּקְרְאוּ אֹתָם מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ לְהַקְרִיב אִשֶּׁה לַיהוָה עֹלָה וּמִנְחָה זֶבַח וּנְסָכִים דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ : מִלְּבַד שַׁבְּתֹת יְהוָה וּמִלְּבַד מַתְּנוֹתֵיכֶם וּמִלְּבַד כָּל־נִדְרֵיכֶם וּמִלְּבַד כָּל־נִדְבֹתֵיכֶם אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לַיהוָה : אַךְ בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאָסְפְּכֶם אֶת־תְּבוּאַת הָאָרֶץ תָּחֹגּוּ אֶת־חַג־יְהוָה שִׁבְעַת יָמִים בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן שַׁבָּתוֹן וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי שַׁבָּתוֹן : וּלְקַחְתֶּם לָכֶם בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן פְּרִי עֵץ מ הָדָר כַּפֹּת תְּמָרִים וַעֲנַף עֵץ־עָבֹת וְעַרְבֵי־נָחַל וּשְׂמַחְתֶּם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם שִׁבְעַת יָמִים : וְחַגֹּתֶם אֹתוֹ חַג לַיהוָה שִׁבְעַת יָמִים בַּשָּׁנָה חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי תָּחֹגּוּ אֹתוֹ : בַּסֻּכֹּת תֵּשְׁבוּ שִׁבְעַת יָמִים כָּל־הָאֶזְרָח בְּיִשְׂרָאֵל יֵשְׁבוּ בַּסֻּכֹּת : לְמַעַן יֵדְעוּ דֹרֹתֵיכֶם כִּי בַסֻּכּוֹת הוֹשַׁבְתִּי אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהוֹצִיאִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם : וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת־מֹעֲדֵי יְהוָה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :

פ

כד וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר : צַו אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִקְחוּ אֵלֶיךָ שֶׁמֶן זַיִת זָךְ כָּתִית לַמָּאוֹר לְהַעֲלֹת נֵר תָּמִיד : מִחוּץ לְפָרֹכֶת הָעֵדֻת בְּאֹהֶל מוֹעֵד יַעֲרֹךְ אֹתוֹ אַהֲרֹן מֵעֶרֶב עַד־בֹּקֶר לִפְנֵי יְהוָה תָּמִיד חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם : עַל הַמְּנֹרָה הַטְּהֹרָה יַעֲרֹךְ אֶת־הַנֵּרוֹת לִפְנֵי יְהוָה תָּמִיד : פ

ה וְלָקַחְתָּ סֹלֶת וְאָפִיתָ אֹתָהּ שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה חַלּוֹת שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים יִהְיֶה הַחַלָּה הָאֶחָת : וְשַׂמְתָּ אוֹתָם שְׁתַּיִם מַעֲרָכוֹת שֵׁשׁ הַמַּעֲרָכֶת עַל הַשֻּׁלְחָן הַטָּהֹר לִפְנֵי יְהוָה : וְנָתַתָּ עַל־הַמַּעֲרֶכֶת לְבֹנָה זַכָּה וְהָיְתָה לַלֶּחֶם לְאַזְכָּרָה אִשֶּׁה לַיהוָה : בְּיוֹם הַשַּׁבָּת בְּיוֹם הַשַּׁבָּת יַעַרְכֶנּוּ לִפְנֵי יְהוָה תָּמִיד מֵאֵת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם : וְהָיְתָה לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו וַאֲכָלֻהוּ בְּמָקוֹם קָדֹשׁ כִּי קֹדֶשׁ קָדָשִׁים הוּא לוֹ מֵאִשֵּׁי יְהוָה חָק־עוֹלָם : ס

י וַיֵּצֵא בֶּן־אִשָּׁה יִשְׂרְאֵלִית וְהוּא בֶּן־אִישׁ מִצְרִי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּנָּצוּ בַּמַּחֲנֶה בֶּן הַיִּשְׂרְאֵלִית וְאִישׁ הַיִּשְׂרְאֵלִי : וַיִּקֹּב בֶּן־הָאִשָּׁה הַיִּשְׂרְאֵלִית אֶת־הַשֵּׁם וַיְקַלֵּל וַיָּבִיאוּ אֹתוֹ אֶל־מֹשֶׁה וְשֵׁם אִמּוֹ שְׁלֹמִית בַּת־דִּבְרִי לְמַטֵּה־דָן : וַיַּנִּיחֻהוּ בַּמִּשְׁמָר לִפְרֹשׁ לָהֶם עַל־פִּי יְהוָה : פ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר : הוֹצֵא אֶת־הַמְקַלֵּל אֶל־מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וְסָמְכוּ כָל־הַשֹּׁמְעִים אֶת־יְדֵיהֶם עַל־רֹאשׁוֹ וְרָגְמוּ אֹתוֹ כָּל־הָעֵדָה :

ואל

טו וְאֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תְּדַבֵּר לֵאמֹר אִישׁ אִישׁ כִּי־יְקַלֵּל אֱלֹהָיו וְנָשָׂא חֶטְאוֹ : וְנֹקֵב שֵׁם־יְהוָה מוֹת יוּמָת רָגוֹם יִרְגְּמוּ־בוֹ כָּל־הָעֵדָה כַּגֵּר כָּאֶזְרָח בְּנָקְבוֹ־שֵׁם יוּמָת : וְאִישׁ כִּי יַכֶּה כָּל־נֶפֶשׁ אָדָם מוֹת יוּמָת : וּמַכֵּה נֶפֶשׁ־בְּהֵמָה יְשַׁלְּמֶנָּה נֶפֶשׁ תַּחַת נָפֶשׁ : וְאִישׁ כִּי־יִתֵּן מוּם בַּעֲמִיתוֹ כַּאֲשֶׁר עָשָׂה כ כֵּן יֵעָשֶׂה לּוֹ : שֶׁבֶר תַּחַת שֶׁבֶר עַיִן תַּחַת עַיִן שֵׁן תַּחַת שֵׁן כַּאֲשֶׁר יִתֵּן מוּם בָּאָדָם כֵּן יִנָּתֶן בּוֹ : וּמַכֵּה בְהֵמָה יְשַׁלְּמֶנָּה וּמַכֵּה אָדָם יוּמָת : מִשְׁפַּט אֶחָד יִהְיֶה לָכֶם כַּגֵּר כָּאֶזְרָח יִהְיֶה כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם : וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיּוֹצִיאוּ אֶת־הַמְקַלֵּל אֶל־מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וַיִּרְגְּמוּ אֹתוֹ אָבֶן וּבְנֵי־יִשְׂרָאֵל עָשׂוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה :

פ פ פ לב

כה וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּהַר סִינַי לֵאמֹר : דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי תָבֹאוּ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָכֶם וְשָׁבְתָה הָאָרֶץ שַׁבָּת לַיהוָה : שֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְרַע שָׂדֶךָ וְשֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְמֹר כַּרְמֶךָ וְאָסַפְתָּ אֶת־תְּבוּאָתָהּ : וּבַשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִת שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן יִהְיֶה לָאָרֶץ שַׁבָּת לַיהוָה שָׂדְךָ לֹא תִזְרָע וְכַרְמְךָ לֹא תִזְמֹר : ה אֵת סְפִיחַ קְצִירְךָ לֹא תִקְצוֹר וְאֶת־עִנְּבֵי נְזִירֶךָ לֹא תִבְצֹר שְׁנַת שַׁבָּתוֹן יִהְיֶה לָאָרֶץ : וְהָיְתָה שַׁבַּת הָאָרֶץ לָכֶם לְאָכְלָה לְךָ וּלְעַבְדְּךָ וְלַאֲמָתֶךָ וְלִשְׂכִירְךָ וּלְתוֹשָׁבְךָ הַגָּרִים עִמָּךְ : וְלִבְהֶמְתְּךָ וְלַחַיָּה אֲשֶׁר בְּאַרְצֶךָ תִּהְיֶה כָל־תְּבוּאָתָהּ לֶאֱכֹל : ס

וְסָפַרְתָּ לְךָ שֶׁבַע שַׁבְּתֹת שָׁנִים שֶׁבַע שָׁנִים שֶׁבַע פְּעָמִים וְהָיוּ לְךָ יְמֵי שֶׁבַע שַׁבְּתֹת הַשָּׁנִים תֵּשַׁע וְאַרְבָּעִים שָׁנָה : וְהַעֲבַרְתָּ שׁוֹפַר תְּרוּעָה בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִעִי בֶּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ בְּיוֹם י הַכִּפֻּרִים תַּעֲבִירוּ שׁוֹפָר בְּכָל־אַרְצְכֶם : וְקִדַּשְׁתֶּם אֵת שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה וּקְרָאתֶם דְּרוֹר בָּאָרֶץ לְכָל־יֹשְׁבֶיהָ יוֹבֵל הִוא תִּהְיֶה לָכֶם וְשַׁבְתֶּם אִישׁ אֶל־אֲחֻזָּתוֹ וְאִישׁ אֶל־מִשְׁפַּחְתּוֹ תָּשֻׁבוּ : יוֹבֵל הִוא שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה תִּהְיֶה לָכֶם לֹא תִזְרָעוּ וְלֹא תִקְצְרוּ אֶת־סְפִיחֶיהָ וְלֹא תִבְצְרוּ אֶת־נְזִרֶיהָ : כִּי יוֹבֵל הִוא קֹדֶשׁ תִּהְיֶה לָכֶם מִן־הַשָּׂדֶה תֹּאכְלוּ אֶת־תְּבוּאָתָהּ : בִּשְׁנַת הַיּוֹבֵל הַזֹּאת תָּשֻׁבוּ אִישׁ אֶל־אֲחֻזָּתוֹ : וְכִי־תִמְכְּרוּ מִמְכָּר לַעֲמִיתֶךָ אוֹ קָנֹה מִיַּד עֲמִיתֶךָ אַל־תּוֹנוּ אִישׁ אֶת־אָחִיו :

טו בְּמִסְפַּר שָׁנִים אַחַר הַיּוֹבֵל תִּקְנֶה מֵאֵת עֲמִיתֶךָ בְּמִסְפַּר שְׁנֵי

תבואת

תְּבוּאֹת יִמְכָּר־לָךְ׃ לְפִי ׀ רֹב הַשָּׁנִים תַּרְבֶּה מִקְנָתוֹ וּלְפִי
מְעֹט הַשָּׁנִים תַּמְעִיט מִקְנָתוֹ כִּי מִסְפַּר תְּבוּאֹת הוּא מֹכֵר
לָךְ׃ וְלֹא תוֹנוּ אִישׁ אֶת־עֲמִיתוֹ וְיָרֵאתָ מֵאֱלֹהֶיךָ כִּי אֲנִי
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־חֻקֹּתַי וְאֶת־מִשְׁפָּטַי תִּשְׁמְרוּ
וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וִישַׁבְתֶּם עַל־הָאָרֶץ לָבֶטַח׃ וְנָתְנָה הָאָרֶץ
פִּרְיָהּ וַאֲכַלְתֶּם לָשֹׂבַע וִישַׁבְתֶּם לָבֶטַח עָלֶיהָ׃ כ וְכִי תֹאמְרוּ
מַה־נֹּאכַל בַּשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִת הֵן לֹא נִזְרָע וְלֹא נֶאֱסֹף אֶת־
תְּבוּאָתֵנוּ׃ וְצִוִּיתִי אֶת־בִּרְכָתִי לָכֶם בַּשָּׁנָה הַשִּׁשִּׁית
וְעָשָׂת אֶת־הַתְּבוּאָה לִשְׁלֹשׁ הַשָּׁנִים׃ וּזְרַעְתֶּם אֵת הַשָּׁנָה
הַשְּׁמִינִת וַאֲכַלְתֶּם מִן־הַתְּבוּאָה יָשָׁן עַד ׀ הַשָּׁנָה הַתְּשִׁיעִת
עַד־בּוֹא תְּבוּאָתָהּ תֹּאכְלוּ יָשָׁן׃ וְהָאָרֶץ לֹא תִמָּכֵר לִצְמִתֻת
כִּי־לִי הָאָרֶץ כִּי־גֵרִים וְתוֹשָׁבִים אַתֶּם עִמָּדִי׃ וּבְכֹל אֶרֶץ
אֲחֻזַּתְכֶם גְּאֻלָּה תִּתְּנוּ לָאָרֶץ׃ ס כה כִּי־יָמוּךְ אָחִיךָ
וּמָכַר מֵאֲחֻזָּתוֹ וּבָא גֹאֲלוֹ הַקָּרֹב אֵלָיו וְגָאַל אֵת מִמְכַּר
אָחִיו׃ וְאִישׁ כִּי לֹא יִהְיֶה־לּוֹ גֹּאֵל וְהִשִּׂיגָה יָדוֹ וּמָצָא כְּדֵי
גְאֻלָּתוֹ׃ וְחִשַּׁב אֶת־שְׁנֵי מִמְכָּרוֹ וְהֵשִׁיב אֶת־הָעֹדֵף לָאִישׁ
אֲשֶׁר מָכַר־לוֹ וְשָׁב לַאֲחֻזָּתוֹ׃ וְאִם לֹא־מָצְאָה יָדוֹ דֵּי
הָשִׁיב לוֹ וְהָיָה מִמְכָּרוֹ בְּיַד הַקֹּנֶה אֹתוֹ עַד שְׁנַת הַיּוֹבֵל
וְיָצָא בַּיֹּבֵל וְשָׁב לַאֲחֻזָּתוֹ׃ ס וְאִישׁ כִּי־יִמְכֹּר בֵּית־
מוֹשַׁב עִיר חוֹמָה וְהָיְתָה גְּאֻלָּתוֹ עַד־תֹּם שְׁנַת מִמְכָּרוֹ יָמִים
תִּהְיֶה גְאֻלָּתוֹ׃ וְאִם לֹא־יִגָּאֵל עַד־מְלֹאת לוֹ שָׁנָה
תְמִימָה וְקָם הַבַּיִת אֲשֶׁר־בָּעִיר אֲשֶׁר־לֹא חֹמָה לַצְּמִיתֻת
לַקֹּנֶה אֹתוֹ לְדֹרֹתָיו לֹא יֵצֵא בַּיֹּבֵל׃ וּבָתֵּי הַחֲצֵרִים אֲשֶׁר
אֵין־לָהֶם חֹמָה סָבִיב עַל־שְׂדֵה הָאָרֶץ יֵחָשֵׁב גְּאֻלָּה תִּהְיֶה־
לּוֹ וּבַיֹּבֵל יֵצֵא׃ וְעָרֵי הַלְוִיִּם בָּתֵּי עָרֵי אֲחֻזָּתָם גְּאֻלַּת
עוֹלָם תִּהְיֶה לַלְוִיִּם׃ וַאֲשֶׁר יִגְאַל מִן־הַלְוִיִּם וְיָצָא מִמְכַּר־
בַּיִת וְעִיר אֲחֻזָּתוֹ בַּיֹּבֵל כִּי בָתֵּי עָרֵי הַלְוִיִּם הִוא אֲחֻזָּתָם
בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וּשְׂדֵה מִגְרַשׁ עָרֵיהֶם לֹא יִמָּכֵר
כִּי־אֲחֻזַּת עוֹלָם הוּא לָהֶם׃ ס לה וְכִי־יָמוּךְ
אָחִיךָ וּמָטָה יָדוֹ עִמָּךְ וְהֶחֱזַקְתָּ בּוֹ גֵּר וְתוֹשָׁב וָחַי
עִמָּךְ׃ אַל־תִּקַּח מֵאִתּוֹ נֶשֶׁךְ וְתַרְבִּית וְיָרֵאתָ מֵאֱלֹהֶיךָ
וְחֵי אָחִיךָ עִמָּךְ׃ אֶת־כַּסְפְּךָ לֹא־תִתֵּן לוֹ בְּנֶשֶׁךְ וּבְמַרְבִּית
לֹא־תִתֵּן אָכְלֶךָ׃ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר־הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם
מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם לָתֵת לָכֶם אֶת־אֶרֶץ כְּנַעַן לִהְיוֹת לָכֶם
לֵאלֹהִים׃ ס וְכִי־יָמוּךְ אָחִיךָ עִמָּךְ וְנִמְכַּר־לָךְ

לֹא־תַעֲבֹד בּוֹ עֲבֹדַת עָבֶד׃ מ כְּשָׂכִיר כְּתוֹשָׁב יִהְיֶה עִמָּךְ
עַד־שְׁנַת הַיֹּבֵל יַעֲבֹד עִמָּךְ׃ וְיָצָא מֵעִמָּךְ הוּא וּבָנָיו עִמּוֹ
וְשָׁב אֶל־מִשְׁפַּחְתּוֹ וְאֶל־אֲחֻזַּת אֲבֹתָיו יָשׁוּב׃ כִּי־עֲבָדַי
הֵם אֲשֶׁר־הוֹצֵאתִי אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם לֹא יִמָּכְרוּ מִמְכֶּרֶת
עָבֶד׃ לֹא־תִרְדֶּה בוֹ בְּפָרֶךְ וְיָרֵאתָ מֵאֱלֹהֶיךָ׃ וְעַבְדְּךָ
וַאֲמָתְךָ אֲשֶׁר יִהְיוּ־לָךְ מֵאֵת הַגּוֹיִם אֲשֶׁר סְבִיבֹתֵיכֶם מֵהֶם
תִּקְנוּ עֶבֶד וְאָמָה׃ מה וְגַם מִבְּנֵי הַתּוֹשָׁבִים הַגָּרִים עִמָּכֶם
מֵהֶם תִּקְנוּ וּמִמִּשְׁפַּחְתָּם אֲשֶׁר עִמָּכֶם אֲשֶׁר הוֹלִידוּ בְּאַרְצְכֶם
וְהָיוּ לָכֶם לַאֲחֻזָּה׃ וְהִתְנַחַלְתֶּם אֹתָם לִבְנֵיכֶם אַחֲרֵיכֶם
לָרֶשֶׁת אֲחֻזָּה לְעֹלָם בָּהֶם תַּעֲבֹדוּ וּבְאַחֵיכֶם בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
אִישׁ בְּאָחִיו לֹא־תִרְדֶּה בוֹ בְּפָרֶךְ׃ ס וְכִי תַשִּׂיג
יַד גֵּר וְתוֹשָׁב עִמָּךְ וּמָךְ אָחִיךָ עִמּוֹ וְנִמְכַּר לְגֵר תּוֹשָׁב עִמָּךְ
אוֹ לְעֵקֶר מִשְׁפַּחַת גֵּר׃ אַחֲרֵי נִמְכַּר גְּאֻלָּה תִּהְיֶה־לּוֹ אֶחָד
מֵאֶחָיו יִגְאָלֶנּוּ׃ אוֹ־דֹדוֹ אוֹ בֶן־דֹּדוֹ יִגְאָלֶנּוּ אוֹ־מִשְּׁאֵר בְּשָׂרוֹ
מִמִּשְׁפַּחְתּוֹ יִגְאָלֶנּוּ אוֹ־הִשִּׂיגָה יָדוֹ וְנִגְאָל׃ נ וְחִשַּׁב עִם־קֹנֵהוּ
מִשְּׁנַת הִמָּכְרוֹ לוֹ עַד שְׁנַת הַיֹּבֵל וְהָיָה כֶּסֶף מִמְכָּרוֹ בְּמִסְפַּר
שָׁנִים כִּימֵי שָׂכִיר יִהְיֶה עִמּוֹ׃ אִם־עוֹד רַבּוֹת בַּשָּׁנִים לְפִיהֶן
יָשִׁיב גְּאֻלָּתוֹ מִכֶּסֶף מִקְנָתוֹ׃ וְאִם־מְעַט נִשְׁאַר בַּשָּׁנִים עַד־
שְׁנַת הַיֹּבֵל וְחִשַּׁב־לוֹ כְּפִי שָׁנָיו יָשִׁיב אֶת־גְּאֻלָּתוֹ׃ כִּשְׂכִיר
שָׁנָה בְּשָׁנָה יִהְיֶה עִמּוֹ לֹא־יִרְדֶּנּוּ בְּפֶרֶךְ לְעֵינֶיךָ׃ וְאִם־
נה לֹא יִגָּאֵל בְּאֵלֶּה וְיָצָא בִּשְׁנַת הַיֹּבֵל הוּא וּבָנָיו עִמּוֹ׃ כִּי־
לִי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל עֲבָדִים עֲבָדַי הֵם אֲשֶׁר־הוֹצֵאתִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ
מִצְרָיִם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃

כו לֹא־תַעֲשׂוּ לָכֶם אֱלִילִם וּפֶסֶל וּמַצֵּבָה לֹא־תָקִימוּ לָכֶם
וְאֶבֶן מַשְׂכִּית לֹא תִתְּנוּ בְּאַרְצְכֶם לְהִשְׁתַּחֲוֹת עָלֶיהָ כִּי אֲנִי
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ אֶת־שַׁבְּתֹתַי תִּשְׁמֹרוּ וּמִקְדָּשִׁי תִּירָאוּ
אֲנִי יְהוָה׃

פ פ פ לג

אִם־בְּחֻקֹּתַי תֵּלֵכוּ וְאֶת־מִצְוֹתַי תִּשְׁמְרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם׃
וְנָתַתִּי גִשְׁמֵיכֶם בְּעִתָּם וְנָתְנָה הָאָרֶץ יְבוּלָהּ וְעֵץ הַשָּׂדֶה
ה יִתֵּן פִּרְיוֹ׃ וְהִשִּׂיג לָכֶם דַּיִשׁ אֶת־בָּצִיר וּבָצִיר יַשִּׂיג אֶת־זָרַע
וַאֲכַלְתֶּם לַחְמְכֶם לָשֹׂבַע וִישַׁבְתֶּם לָבֶטַח בְּאַרְצְכֶם׃ וְנָתַתִּי
שָׁלוֹם בָּאָרֶץ וּשְׁכַבְתֶּם וְאֵין מַחֲרִיד וְהִשְׁבַּתִּי חַיָּה רָעָה מִן־
הָאָרֶץ וְחֶרֶב לֹא־תַעֲבֹר בְּאַרְצְכֶם׃ וּרְדַפְתֶּם אֶת־אֹיְבֵיכֶם
וְנָפְלוּ לִפְנֵיכֶם לֶחָרֶב׃ וְרָדְפוּ מִכֶּם חֲמִשָּׁה מֵאָה וּמֵאָה
מִכֶּם רְבָבָה יִרְדֹּפוּ וְנָפְלוּ אֹיְבֵיכֶם לִפְנֵיכֶם לֶחָרֶב׃ וּפָנִיתִי

אֲלֵיכֶם וְהִפְרֵיתִי אֶתְכֶם וְהִרְבֵּיתִי אֶתְכֶם וַהֲקִימֹתִי אֶת־בְּרִיתִי
אִתְּכֶם׃ וַאֲכַלְתֶּם יָשָׁן נוֹשָׁן וְיָשָׁן מִפְּנֵי חָדָשׁ תּוֹצִיאוּ׃ י
וְנָתַתִּי מִשְׁכָּנִי בְּתוֹכְכֶם וְלֹא־תִגְעַל נַפְשִׁי אֶתְכֶם׃ וְהִתְהַלַּכְתִּי
בְּתוֹכְכֶם וְהָיִיתִי לָכֶם לֵאלֹהִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ־לִי לְעָם׃ אֲנִי
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִהְיֹת
לָהֶם עֲבָדִים וָאֶשְׁבֹּר מֹטֹת עֻלְּכֶם וָאוֹלֵךְ אֶתְכֶם קוֹמְמִיּוּת׃
פ וְאִם־לֹא תִשְׁמְעוּ לִי וְלֹא תַעֲשׂוּ אֵת
כָּל־הַמִּצְוֹת הָאֵלֶּה׃ וְאִם־בְּחֻקֹּתַי תִּמְאָסוּ וְאִם אֶת־מִשְׁפָּטַי טו
תִּגְעַל נַפְשְׁכֶם לְבִלְתִּי עֲשׂוֹת אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי לְהַפְרְכֶם אֶת־
בְּרִיתִי׃ אַף־אֲנִי אֶעֱשֶׂה־זֹּאת לָכֶם וְהִפְקַדְתִּי עֲלֵיכֶם בֶּהָלָה
אֶת־הַשַּׁחֶפֶת וְאֶת־הַקַּדַּחַת מְכַלּוֹת עֵינַיִם וּמְדִיבֹת נָפֶשׁ
וּזְרַעְתֶּם לָרִיק זַרְעֲכֶם וַאֲכָלֻהוּ אֹיְבֵיכֶם׃ וְנָתַתִּי פָנַי בָּכֶם
וְנִגַּפְתֶּם לִפְנֵי אֹיְבֵיכֶם וְרָדוּ בָכֶם שֹׂנְאֵיכֶם וְנַסְתֶּם וְאֵין־רֹדֵף
אֶתְכֶם׃ וְאִם־עַד־אֵלֶּה לֹא תִשְׁמְעוּ לִי וְיָסַפְתִּי לְיַסְּרָה אֶתְכֶם
שֶׁבַע עַל־חַטֹּאתֵיכֶם׃ וְשָׁבַרְתִּי אֶת־גְּאוֹן עֻזְּכֶם וְנָתַתִּי אֶת־
שְׁמֵיכֶם כַּבַּרְזֶל וְאֶת־אַרְצְכֶם כַּנְּחֻשָׁה׃ וְתַם לָרִיק כֹּחֲכֶם כ
וְלֹא־תִתֵּן אַרְצְכֶם אֶת־יְבוּלָהּ וְעֵץ הָאָרֶץ לֹא יִתֵּן פִּרְיוֹ׃
וְאִם־תֵּלְכוּ עִמִּי קֶרִי וְלֹא תֹאבוּ לִשְׁמֹעַ לִי וְיָסַפְתִּי עֲלֵיכֶם
מַכָּה שֶׁבַע כְּחַטֹּאתֵיכֶם׃ וְהִשְׁלַחְתִּי בָכֶם אֶת־חַיַּת הַשָּׂדֶה
וְשִׁכְּלָה אֶתְכֶם וְהִכְרִיתָה אֶת־בְּהֶמְתְּכֶם וְהִמְעִיטָה אֶתְכֶם
וְנָשַׁמּוּ דַּרְכֵיכֶם׃ וְאִם־בְּאֵלֶּה לֹא תִוָּסְרוּ לִי וַהֲלַכְתֶּם עִמִּי
קֶרִי׃ וְהָלַכְתִּי אַף־אֲנִי עִמָּכֶם בְּקֶרִי וְהִכֵּיתִי אֶתְכֶם גַּם־
אָנִי שֶׁבַע עַל־חַטֹּאתֵיכֶם׃ וְהֵבֵאתִי עֲלֵיכֶם חֶרֶב נֹקֶמֶת כה
נְקַם־בְּרִית וְנֶאֱסַפְתֶּם אֶל־עָרֵיכֶם וְשִׁלַּחְתִּי דֶבֶר בְּתוֹכְכֶם
וְנִתַּתֶּם בְּיַד־אוֹיֵב׃ בְּשִׁבְרִי לָכֶם מַטֵּה־לֶחֶם וְאָפוּ עֶשֶׂר
נָשִׁים לַחְמְכֶם בְּתַנּוּר אֶחָד וְהֵשִׁיבוּ לַחְמְכֶם בַּמִּשְׁקָל
וַאֲכַלְתֶּם וְלֹא תִשְׂבָּעוּ׃ ס וְאִם־בְּזֹאת לֹא תִשְׁמְעוּ
לִי וַהֲלַכְתֶּם עִמִּי בְּקֶרִי׃ וְהָלַכְתִּי עִמָּכֶם בַּחֲמַת־קֶרִי
וְיִסַּרְתִּי אֶתְכֶם אַף־אָנִי שֶׁבַע עַל־חַטֹּאתֵיכֶם׃ וַאֲכַלְתֶּם בְּשַׂר
בְּנֵיכֶם וּבְשַׂר בְּנֹתֵיכֶם תֹּאכֵלוּ׃ וְהִשְׁמַדְתִּי אֶת־בָּמֹתֵיכֶם ל
וְהִכְרַתִּי אֶת־חַמָּנֵיכֶם וְנָתַתִּי אֶת־פִּגְרֵיכֶם עַל־פִּגְרֵי גִּלּוּלֵיכֶם
וְגָעֲלָה נַפְשִׁי אֶתְכֶם׃ וְנָתַתִּי אֶת־עָרֵיכֶם חָרְבָּה וַהֲשִׁמּוֹתִי
אֶת־מִקְדְּשֵׁיכֶם וְלֹא אָרִיחַ בְּרֵיחַ נִיחֹחֲכֶם׃ וַהֲשִׁמֹּתִי אֲנִי אֶת־
הָאָרֶץ וְשָׁמְמוּ עָלֶיהָ אֹיְבֵיכֶם הַיֹּשְׁבִים בָּהּ׃ וְאֶתְכֶם
אֱזָרֶה בַגּוֹיִם וַהֲרִיקֹתִי אַחֲרֵיכֶם חָרֶב וְהָיְתָה אַרְצְכֶם שְׁמָמָה
וְעָרֵיכֶם יִהְיוּ חָרְבָּה׃ אָז תִּרְצֶה הָאָרֶץ אֶת־שַׁבְּתֹתֶיהָ כֹּל
יְמֵי

יְמֵי הָשַּׁמָּה וְאַתֶּם בְּאֶרֶץ אֹיְבֵיכֶם אָז תִּשְׁבַּת הָאָרֶץ וְהִרְצָת
לה אֶת־שַׁבְּתֹתֶיהָ׃ כָּל־יְמֵי הָשַּׁמָּה תִּשְׁבֹּת אֵת אֲשֶׁר לֹא־שָׁבְתָה
בְּשַׁבְּתֹתֵיכֶם בְּשִׁבְתְּכֶם עָלֶיהָ׃ וְהַנִּשְׁאָרִים בָּכֶם וְהֵבֵאתִי
מֹרֶךְ בִּלְבָבָם בְּאַרְצֹת אֹיְבֵיהֶם וְרָדַף אֹתָם קוֹל עָלֶה נִדָּף
וְנָסוּ מְנֻסַת־חֶרֶב וְנָפְלוּ וְאֵין רֹדֵף׃ וְכָשְׁלוּ אִישׁ־בְּאָחִיו
כְּמִפְּנֵי־חֶרֶב וְרֹדֵף אָיִן וְלֹא־תִהְיֶה לָכֶם תְּקוּמָה לִפְנֵי אֹיְבֵיכֶם׃
וַאֲבַדְתֶּם בַּגּוֹיִם וְאָכְלָה אֶתְכֶם אֶרֶץ אֹיְבֵיכֶם׃ וְהַנִּשְׁאָרִים
בָּכֶם יִמַּקּוּ בַּעֲוֹנָם בְּאַרְצֹת אֹיְבֵיכֶם וְאַף בַּעֲוֹנֹת אֲבֹתָם אִתָּם
ם יִמָּקּוּ׃ וְהִתְוַדּוּ אֶת־עֲוֹנָם וְאֶת־עֲוֹן אֲבֹתָם בְּמַעֲלָם אֲשֶׁר
מָעֲלוּ־בִי וְאַף אֲשֶׁר־הָלְכוּ עִמִּי בְּקֶרִי׃ אַף־אֲנִי אֵלֵךְ עִמָּם
בְּקֶרִי וְהֵבֵאתִי אֹתָם בְּאֶרֶץ אֹיְבֵיהֶם אוֹ־אָז יִכָּנַע לְבָבָם
הֶעָרֵל וְאָז יִרְצוּ אֶת־עֲוֹנָם׃ וְזָכַרְתִּי אֶת־בְּרִיתִי יַעֲקוֹב וְאַף
אֶת־בְּרִיתִי יִצְחָק וְאַף אֶת־בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֶזְכֹּר וְהָאָרֶץ
אֶזְכֹּר׃ וְהָאָרֶץ תֵּעָזֵב מֵהֶם וְתִרֶץ אֶת־שַׁבְּתֹתֶיהָ בָּהְשַׁמָּה
מֵהֶם וְהֵם יִרְצוּ אֶת־עֲוֹנָם יַעַן וּבְיַעַן בְּמִשְׁפָּטַי מָאָסוּ וְאֶת־
חֻקֹּתַי גָּעֲלָה נַפְשָׁם׃ וְאַף־גַּם־זֹאת בִּהְיוֹתָם בְּאֶרֶץ אֹיְבֵיהֶם
לֹא־מְאַסְתִּים וְלֹא־גְעַלְתִּים לְכַלֹּתָם לְהָפֵר בְּרִיתִי אִתָּם כִּי
מה אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם׃ וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רִאשֹׁנִים אֲשֶׁר
הוֹצֵאתִי־אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לִהְיוֹת לָהֶם
לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה׃ אֵלֶּה הַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים וְהַתּוֹרֹת
אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה בֵּינוֹ וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהַר סִינַי בְּיַד־
מֹשֶׁה׃ פ

כז וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אִישׁ כִּי יַפְלִא נֶדֶר בְּעֶרְכְּךָ נְפָשֹׁת לַיהוָה׃
וְהָיָה עֶרְכְּךָ הַזָּכָר מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְעַד בֶּן־שִׁשִּׁים שָׁנָה
וְהָיָה עֶרְכְּךָ חֲמִשִּׁים שֶׁקֶל כֶּסֶף בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ׃ וְאִם־נְקֵבָה
ה הִוא וְהָיָה עֶרְכְּךָ שְׁלֹשִׁים שָׁקֶל׃ וְאִם מִבֶּן־חָמֵשׁ שָׁנִים וְעַד
בֶּן־עֶשְׂרִים שָׁנָה וְהָיָה עֶרְכְּךָ הַזָּכָר עֶשְׂרִים שְׁקָלִים וְלַנְּקֵבָה
עֲשֶׂרֶת שְׁקָלִים׃ וְאִם מִבֶּן־חֹדֶשׁ וְעַד בֶּן־חָמֵשׁ שָׁנִים וְהָיָה
עֶרְכְּךָ הַזָּכָר חֲמִשָּׁה שְׁקָלִים כָּסֶף וְלַנְּקֵבָה עֶרְכְּךָ שְׁלֹשֶׁת
שְׁקָלִים כָּסֶף׃ וְאִם מִבֶּן־שִׁשִּׁים שָׁנָה וָמַעְלָה אִם־זָכָר וְהָיָה
עֶרְכְּךָ חֲמִשָּׁה עָשָׂר שָׁקֶל וְלַנְּקֵבָה עֲשָׂרָה שְׁקָלִים׃ וְאִם־
מָךְ הוּא מֵעֶרְכֶּךָ וְהֶעֱמִידוֹ לִפְנֵי הַכֹּהֵן וְהֶעֱרִיךְ אֹתוֹ הַכֹּהֵן
עַל־פִּי אֲשֶׁר תַּשִּׂיג יַד הַנֹּדֵר יַעֲרִיכֶנּוּ הַכֹּהֵן׃ ס
וְאִם־בְּהֵמָה אֲשֶׁר יַקְרִיבוּ מִמֶּנָּה קָרְבָּן לַיהוָה כֹּל

אשר

אֲשֶׁר יִתֵּן מִמֶּנּוּ לַיהוָה יִהְיֶה־קֹּדֶשׁ׃ לֹא יַחֲלִיפֶנּוּ וְלֹא־יָמִיר י
אֹתוֹ טוֹב בְּרָע אוֹ־רַע בְּטוֹב וְאִם־הָמֵר יָמִיר בְּהֵמָה בִּבְהֵמָה
וְהָיָה־הוּא וּתְמוּרָתוֹ יִהְיֶה־קֹּדֶשׁ׃ וְאִם כָּל־בְּהֵמָה טְמֵאָה
אֲשֶׁר לֹא־יַקְרִיבוּ מִמֶּנָּה קָרְבָּן לַיהוָה וְהֶעֱמִיד אֶת־הַבְּהֵמָה
לִפְנֵי הַכֹּהֵן׃ וְהֶעֱרִיךְ הַכֹּהֵן אֹתָהּ בֵּין טוֹב וּבֵין רָע כְּעֶרְכְּךָ
הַכֹּהֵן כֵּן יִהְיֶה׃ וְאִם־גָּאֹל יִגְאָלֶנָּה וְיָסַף חֲמִישִׁתוֹ עַל־
עֶרְכֶּךָ׃ וְאִישׁ כִּי־יַקְדִּשׁ אֶת־בֵּיתוֹ קֹדֶשׁ לַיהוָה וְהֶעֱרִיכוֹ
הַכֹּהֵן בֵּין טוֹב וּבֵין רָע כַּאֲשֶׁר יַעֲרִיךְ אֹתוֹ הַכֹּהֵן כֵּן יָקוּם׃
וְאִם־הַמַּקְדִּישׁ יִגְאַל אֶת־בֵּיתוֹ וְיָסַף חֲמִישִׁית כֶּסֶף־עֶרְכְּךָ טו
עָלָיו וְהָיָה לוֹ׃ וְאִם ׀ מִשְּׂדֵה אֲחֻזָּתוֹ יַקְדִּישׁ אִישׁ לַיהוָה
וְהָיָה עֶרְכְּךָ לְפִי זַרְעוֹ זֶרַע חֹמֶר שְׂעֹרִים בַּחֲמִשִּׁים שֶׁקֶל
כָּסֶף׃ אִם־מִשְּׁנַת הַיֹּבֵל יַקְדִּישׁ שָׂדֵהוּ כְּעֶרְכְּךָ יָקוּם׃
וְאִם־אַחַר הַיֹּבֵל יַקְדִּישׁ שָׂדֵהוּ וְחִשַּׁב־לוֹ הַכֹּהֵן אֶת־הַכֶּסֶף
עַל־פִּי הַשָּׁנִים הַנּוֹתָרֹת עַד שְׁנַת הַיֹּבֵל וְנִגְרַע מֵעֶרְכֶּךָ׃
וְאִם־גָּאֹל יִגְאַל אֶת־הַשָּׂדֶה הַמַּקְדִּישׁ אֹתוֹ וְיָסַף חֲמִשִׁית
כֶּסֶף־עֶרְכְּךָ עָלָיו וְקָם לוֹ׃ וְאִם־לֹא יִגְאַל אֶת־הַשָּׂדֶה וְאִם־ כ
מָכַר אֶת־הַשָּׂדֶה לְאִישׁ אַחֵר לֹא־יִגָּאֵל עוֹד׃ וְהָיָה הַשָּׂדֶה
בְּצֵאתוֹ בַיֹּבֵל קֹדֶשׁ לַיהוָה כִּשְׂדֵה הַחֵרֶם לַכֹּהֵן תִּהְיֶה
אֲחֻזָּתוֹ׃ וְאִם אֶת־שְׂדֵה מִקְנָתוֹ אֲשֶׁר לֹא מִשְּׂדֵה אֲחֻזָּתוֹ
יַקְדִּישׁ לַיהוָה׃ וְחִשַּׁב־לוֹ הַכֹּהֵן אֵת מִכְסַת הָעֶרְכְּךָ עַד
שְׁנַת הַיֹּבֵל וְנָתַן אֶת־הָעֶרְכְּךָ בַּיּוֹם הַהוּא קֹדֶשׁ לַיהוָה׃
בִּשְׁנַת הַיּוֹבֵל יָשׁוּב הַשָּׂדֶה לַאֲשֶׁר קָנָהוּ מֵאִתּוֹ לַאֲשֶׁר־לוֹ
אֲחֻזַּת הָאָרֶץ׃ וְכָל־עֶרְכְּךָ יִהְיֶה בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ עֶשְׂרִים גֵּרָה כה
יִהְיֶה הַשָּׁקֶל׃ אַךְ־בְּכוֹר אֲשֶׁר יְבֻכַּר לַיהוָה בִּבְהֵמָה לֹא־
יַקְדִּישׁ אִישׁ אֹתוֹ אִם־שׁוֹר אִם־שֶׂה לַיהוָה הוּא׃ וְאִם
בַּבְּהֵמָה הַטְּמֵאָה וּפָדָה בְעֶרְכֶּךָ וְיָסַף חֲמִשִׁתוֹ עָלָיו וְאִם־
לֹא יִגָּאֵל וְנִמְכַּר בְּעֶרְכֶּךָ׃ אַךְ כָּל־חֵרֶם אֲשֶׁר יַחֲרִם אִישׁ
לַיהוָה מִכָּל־אֲשֶׁר־לוֹ מֵאָדָם וּבְהֵמָה וּמִשְּׂדֵה אֲחֻזָּתוֹ לֹא
יִמָּכֵר וְלֹא יִגָּאֵל כָּל־חֵרֶם קֹדֶשׁ־קָדָשִׁים הוּא לַיהוָה׃ כָּל־
חֵרֶם אֲשֶׁר יָחֳרַם מִן־הָאָדָם לֹא יִפָּדֶה מוֹת יוּמָת׃ וְכָל־ ל
מַעְשַׂר הָאָרֶץ מִזֶּרַע הָאָרֶץ מִפְּרִי הָעֵץ לַיהוָה הוּא קֹדֶשׁ
לַיהוָה׃ וְאִם־גָּאֹל יִגְאַל אִישׁ מִמַּעַשְׂרוֹ חֲמִשִׁיתוֹ יֹסֵף עָלָיו׃
וְכָל־מַעְשַׂר בָּקָר וָצֹאן כֹּל אֲשֶׁר־יַעֲבֹר תַּחַת הַשָּׁבֶט הָעֲשִׂירִי
יִהְיֶה־קֹּדֶשׁ לַיהוָה׃ לֹא יְבַקֵּר בֵּין־טוֹב לָרַע וְלֹא יְמִירֶנּוּ
וְאִם־הָמֵר יְמִירֶנּוּ וְהָיָה־הוּא וּתְמוּרָתוֹ יִהְיֶה־קֹּדֶשׁ לֹא יִגָּאֵל׃

כנ׳ ו׳ קמץ בזרקא

אֵלֶּה הַמִּצְוֹת אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
בְּהַר סִינָי׃

חזק׃

סכום פסוקי דספר ויקרא שמונה מאות וחמשים ותשעה׳ נטף סימן׃ וחציו
והנגע בבשר הקב׃ ופרשיותיו עשרה׳ בא גד סימן׃ וסדריו כ״ב׳
ונתוחתו יהגה יומם ולילה סימן׃ ופרקיו כ״ז׳ ואהיה עמך
ואברכך סימן׳ מנין הפתוחות שתים וחמשים
והסתומות׳ שש וארבעים׳ הכל שמנה
תשעים פרשיות׃ ווי צח
ואדום סימן׃

*בְּמִדְבָּר׃

לד

א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּמִדְבַּר סִינַי בְּאֹהֶל מוֹעֵד בְּאֶחָד
לַחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי בַּשָּׁנָה הַשֵּׁנִית לְצֵאתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
לֵאמֹר׃ שְׂאוּ אֶת־רֹאשׁ כָּל־עֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁפְּחֹתָם
לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת כָּל־זָכָר לְגֻלְגְּלֹתָם׃ מִבֶּן
עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כָּל־יֹצֵא צָבָא בְּיִשְׂרָאֵל תִּפְקְדוּ אֹתָם
לְצִבְאֹתָם אַתָּה וְאַהֲרֹן׃ וְאִתְּכֶם יִהְיוּ אִישׁ אִישׁ לַמַּטֶּה
ה אִישׁ רֹאשׁ לְבֵית־אֲבֹתָיו הוּא׃ וְאֵלֶּה שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר
יַעַמְדוּ אִתְּכֶם לִרְאוּבֵן אֱלִיצוּר בֶּן־שְׁדֵיאוּר׃ לְשִׁמְעוֹן
שְׁלֻמִיאֵל בֶּן־צוּרִישַׁדָּי׃ לִיהוּדָה נַחְשׁוֹן בֶּן־עַמִּינָדָב׃
י לְיִשָּׂשכָר נְתַנְאֵל בֶּן־צוּעָר׃ לִזְבוּלֻן אֱלִיאָב בֶּן־חֵלֹן׃ לִבְנֵי
יוֹסֵף לְאֶפְרַיִם אֱלִישָׁמָע בֶּן־עַמִּיהוּד לִמְנַשֶּׁה גַּמְלִיאֵל בֶּן־
פְּדָהצוּר׃ לְבִנְיָמִן אֲבִידָן בֶּן־גִּדְעֹנִי׃ לְדָן אֲחִיעֶזֶר בֶּן־
עַמִּישַׁדָּי׃ לְאָשֵׁר פַּגְעִיאֵל בֶּן־עָכְרָן׃ לְגָד אֶלְיָסָף בֶּן־
טז דְּעוּאֵל׃ לְנַפְתָּלִי אֲחִירַע בֶּן־עֵינָן׃ אֵלֶּה קְרִיאֵי הָעֵדָה
נְשִׂיאֵי מַטּוֹת אֲבוֹתָם רָאשֵׁי אַלְפֵי יִשְׂרָאֵל הֵם׃ וַיִּקַּח מֹשֶׁה
וְאַהֲרֹן אֵת הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר נִקְּבוּ בְּשֵׁמוֹת׃ וְאֵת
כָּל־הָעֵדָה הִקְהִילוּ בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי וַיִּתְיַלְדוּ עַל־
מִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה
וָמַעְלָה לְגֻלְגְּלֹתָם׃ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה וַיִּפְקְדֵם
כ בְּמִדְבַּר סִינָי׃ ס וַיִּהְיוּ בְנֵי־רְאוּבֵן בְּכֹר יִשְׂרָאֵל
תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת לְגֻלְגְּלֹתָם
כָּל־זָכָר מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא צָבָא׃ פְּקֻדֵיהֶם
לְמַטֵּה רְאוּבֵן שִׁשָּׁה וְאַרְבָּעִים אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת׃ פ
לִבְנֵי שִׁמְעוֹן תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם פְּקֻדָיו
בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת לְגֻלְגְּלֹתָם כָּל־זָכָר מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה
כֹּל יֹצֵא צָבָא׃ פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה שִׁמְעוֹן תִּשְׁעָה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף
וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת׃ פ לִבְנֵי גָד תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם
לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל
כה יֹצֵא צָבָא׃ פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה גָד חֲמִשָּׁה וְאַרְבָּעִים אֶלֶף וְשֵׁשׁ

* וניח ד׳ שיטין פנויות ותחיל סהזהה שיטה ה׳ א׳ סו׳ קרוא ק׳

מאות

מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים׃ פ לִבְנֵי יְהוּדָה תּוֹלְדֹתָם
לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה
וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא צָבָא׃ פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה יְהוּדָה אַרְבָּעָה
וְשִׁבְעִים אֶלֶף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת׃ פ לִבְנֵי יִשָּׂשכָר
תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמֹת מִבֶּן
עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא צָבָא׃ פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה
יִשָּׂשכָר אַרְבָּעָה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת׃ פ
ל לִבְנֵי זְבוּלֻן תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם
בְּמִסְפַּר שֵׁמֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא צָבָא׃
פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה זְבוּלֻן שִׁבְעָה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת׃
פ לִבְנֵי יוֹסֵף לִבְנֵי אֶפְרַיִם תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם
לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל
יֹצֵא צָבָא׃ פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה אֶפְרָיִם אַרְבָּעִים אֶלֶף וַחֲמֵשׁ
מֵאוֹת׃ פ לִבְנֵי מְנַשֶּׁה תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם
לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל
לה יֹצֵא צָבָא׃ פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה מְנַשֶּׁה שְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף
וּמָאתָיִם׃ פ לִבְנֵי בִנְיָמִן תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם
לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל
יֹצֵא צָבָא׃ פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה בִנְיָמִן חֲמִשָּׁה וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף
וְאַרְבַּע מֵאוֹת׃ פ לִבְנֵי דָן תּוֹלְדֹתָם
לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה
וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא צָבָא׃ פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה דָן שְׁנַיִם וְשִׁשִּׁים
מ אֶלֶף וּשְׁבַע מֵאוֹת׃ פ לִבְנֵי אָשֵׁר תּוֹלְדֹתָם
לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה
וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא צָבָא׃ פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה אָשֵׁר אֶחָד
וְאַרְבָּעִים אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת׃ פ בְּנֵי נַפְתָּלִי
תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמֹת מִבֶּן
עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא צָבָא׃ פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה נַפְתָּלִי
שְׁלֹשָׁה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת׃ פ
אֵלֶּה הַפְּקֻדִים אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וּנְשִׂיאֵי יִשְׂרָאֵל שְׁנֵים
מה עָשָׂר אִישׁ אִישׁ־אֶחָד לְבֵית־אֲבֹתָיו הָיוּ׃ וַיִּהְיוּ כָּל־פְּקוּדֵי
בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לְבֵית אֲבֹתָם מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כָּל־יֹצֵא
צָבָא בְּיִשְׂרָאֵל׃ וַיִּהְיוּ כָּל־הַפְּקֻדִים שֵׁשׁ־מֵאוֹת אֶלֶף וּשְׁלֹשֶׁת
אֲלָפִים וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים׃ וְהַלְוִיִּם לְמַטֵּה אֲבֹתָם לֹא
הָתְפָּקְדוּ בְּתוֹכָם׃ פ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
לֵאמֹר׃ אַךְ אֶת־מַטֵּה לֵוִי לֹא תִפְקֹד וְאֶת־רֹאשָׁם לֹא תִשָּׂא
נ בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וְאַתָּה הַפְקֵד אֶת־הַלְוִיִּם עַל־מִשְׁכַּן

העדת

הָעֵדֻת וְעַל כָּל־כֵּלָיו וְעַל כָּל־אֲשֶׁר־לוֹ הֵמָּה יִשְׂאוּ אֶת־הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וְהֵם יְשָׁרְתֻהוּ וְסָבִיב לַמִּשְׁכָּן יַחֲנוּ׃ וּבִנְסֹעַ הַמִּשְׁכָּן יוֹרִידוּ אֹתוֹ הַלְוִיִּם וּבַחֲנֹת הַמִּשְׁכָּן יָקִימוּ אֹתוֹ הַלְוִיִּם וְהַזָּר הַקָּרֵב יוּמָת׃ וְחָנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ עַל־מַחֲנֵהוּ וְאִישׁ עַל־דִּגְלוֹ לְצִבְאֹתָם׃ וְהַלְוִיִּם יַחֲנוּ סָבִיב לְמִשְׁכַּן הָעֵדֻת וְלֹא־יִהְיֶה קֶצֶף עַל־עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְשָׁמְרוּ הַלְוִיִּם אֶת־מִשְׁמֶרֶת מִשְׁכַּן הָעֵדוּת׃ וַיַּעֲשׂוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה כֵּן עָשׂוּ׃ פ

ב וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר׃ אִישׁ עַל־דִּגְלוֹ בְאֹתֹת לְבֵית אֲבֹתָם יַחֲנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִנֶּגֶד סָבִיב לְאֹהֶל־מוֹעֵד יַחֲנוּ׃ וְהַחֹנִים קֵדְמָה מִזְרָחָה דֶּגֶל מַחֲנֵה יְהוּדָה לְצִבְאֹתָם וְנָשִׂיא לִבְנֵי יְהוּדָה נַחְשׁוֹן בֶּן־עַמִּינָדָב׃ וּצְבָאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם אַרְבָּעָה וְשִׁבְעִים אֶלֶף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת׃ וְהַחֹנִים עָלָיו מַטֵּה יִשָּׂשכָר וְנָשִׂיא לִבְנֵי יִשָּׂשכָר נְתַנְאֵל בֶּן־צוּעָר׃ וּצְבָאוֹ וּפְקֻדָיו אַרְבָּעָה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת׃ מַטֵּה זְבוּלֻן וְנָשִׂיא לִבְנֵי זְבוּלֻן אֱלִיאָב בֶּן־חֵלֹן׃ וּצְבָאוֹ וּפְקֻדָיו שִׁבְעָה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת׃ כָּל־הַפְּקֻדִים לְמַחֲנֵה יְהוּדָה מְאַת אֶלֶף וּשְׁמֹנִים אֶלֶף וְשֵׁשֶׁת־אֲלָפִים וְאַרְבַּע־מֵאוֹת לְצִבְאֹתָם רִאשֹׁנָה יִסָּעוּ׃ ס דֶּגֶל מַחֲנֵה רְאוּבֵן תֵּימָנָה לְצִבְאֹתָם וְנָשִׂיא לִבְנֵי רְאוּבֵן אֱלִיצוּר בֶּן־שְׁדֵיאוּר׃ וּצְבָאוֹ וּפְקֻדָיו שִׁשָּׁה וְאַרְבָּעִים אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת׃ וְהַחוֹנִם עָלָיו מַטֵּה שִׁמְעוֹן וְנָשִׂיא לִבְנֵי שִׁמְעוֹן שְׁלֻמִיאֵל בֶּן־צוּרִישַׁדָּי׃ וּצְבָאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם תִּשְׁעָה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת׃ וּמַטֵּה גָּד וְנָשִׂיא לִבְנֵי גָד אֶלְיָסָף בֶּן־רְעוּאֵל׃ וּצְבָאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם חֲמִשָּׁה וְאַרְבָּעִים אֶלֶף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים׃ כָּל־הַפְּקֻדִים לְמַחֲנֵה רְאוּבֵן מְאַת אֶלֶף וְאֶחָד וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע־מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים לְצִבְאֹתָם וּשְׁנִיִּם יִסָּעוּ׃ ס וְנָסַע אֹהֶל־מוֹעֵד מַחֲנֵה הַלְוִיִּם בְּתוֹךְ הַמַּחֲנֹת כַּאֲשֶׁר יַחֲנוּ כֵּן יִסָּעוּ אִישׁ עַל־יָדוֹ לְדִגְלֵיהֶם׃ ס דֶּגֶל מַחֲנֵה אֶפְרַיִם לְצִבְאֹתָם יָמָּה וְנָשִׂיא לִבְנֵי אֶפְרַיִם אֱלִישָׁמָע בֶּן־עַמִּיהוּד׃ וּצְבָאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם אַרְבָּעִים אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת׃ וְעָלָיו מַטֵּה מְנַשֶּׁה וְנָשִׂיא לִבְנֵי מְנַשֶּׁה גַּמְלִיאֵל בֶּן־פְּדָהצוּר׃ וּצְבָאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם שְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף וּמָאתָיִם׃ וּמַטֵּה בִּנְיָמִן וְנָשִׂיא לִבְנֵי בִנְיָמִן אֲבִידָן בֶּן־גִּדְעֹנִי׃ וּצְבָאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם חֲמִשָּׁה וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת׃ כָּל־הַפְּקֻדִים לְמַחֲנֵה אֶפְרַיִם מְאַת אֶלֶף וּשְׁמֹנַת־אֲלָפִים וּמֵאָה לְצִבְאֹתָם וּשְׁלִשִׁים יִסָּעוּ׃

דגל

ס דֶּגֶל מַחֲנֵה דָן צָפֹנָה לְצִבְאֹתָם וְנָשִׂיא לִבְנֵי דָן אֲחִיעֶזֶר בֶּן־עַמִּישַׁדָּי׃ וּצְבָאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם שְׁנַיִם וְשִׁשִּׁים אֶלֶף וּשְׁבַע מֵאוֹת׃ וְהַחֹנִים עָלָיו מַטֵּה אָשֵׁר וְנָשִׂיא לִבְנֵי אָשֵׁר פַּגְעִיאֵל בֶּן־עָכְרָן׃ וּצְבָאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם אֶחָד וְאַרְבָּעִים אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת׃ וּמַטֵּה נַפְתָּלִי וְנָשִׂיא לִבְנֵי נַפְתָּלִי אֲחִירַע בֶּן־עֵינָן׃ וּצְבָאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת׃ כָּל־הַפְּקֻדִים לְמַחֲנֵה דָן מְאַת אֶלֶף וְשִׁבְעָה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת לָאַחֲרֹנָה יִסְעוּ לְדִגְלֵיהֶם׃ פ אֵלֶּה פְּקוּדֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לְבֵית אֲבֹתָם כָּל־פְּקוּדֵי הַמַּחֲנֹת לְצִבְאֹתָם שֵׁשׁ־מֵאוֹת אֶלֶף וּשְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים׃ וְהַלְוִיִּם לֹא הָתְפָּקְדוּ בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ וַיַּעֲשׂוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה כֵּן־חָנוּ לְדִגְלֵיהֶם וְכֵן נָסָעוּ אִישׁ לְמִשְׁפְּחֹתָיו עַל־בֵּית אֲבֹתָיו׃ פ

ג וְאֵלֶּה תּוֹלְדֹת אַהֲרֹן וּמֹשֶׁה בְּיוֹם דִּבֶּר יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה בְּהַר סִינָי׃ וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי־אַהֲרֹן הַבְּכֹר ׀ נָדָב וַאֲבִיהוּא אֶלְעָזָר וְאִיתָמָר׃ אֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים הַמְּשֻׁחִים אֲשֶׁר־מִלֵּא יָדָם לְכַהֵן׃ וַיָּמָת נָדָב וַאֲבִיהוּא לִפְנֵי יְהוָה בְּהַקְרִבָם אֵשׁ זָרָה לִפְנֵי יְהוָה בְּמִדְבַּר סִינַי וּבָנִים לֹא־הָיוּ לָהֶם וַיְכַהֵן אֶלְעָזָר וְאִיתָמָר עַל־פְּנֵי אַהֲרֹן אֲבִיהֶם׃ פ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ הַקְרֵב אֶת־מַטֵּה לֵוִי וְהַעֲמַדְתָּ אֹתוֹ לִפְנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֵן וְשֵׁרְתוּ אֹתוֹ׃ וְשָׁמְרוּ אֶת־מִשְׁמַרְתּוֹ וְאֶת־מִשְׁמֶרֶת כָּל־הָעֵדָה לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד לַעֲבֹד אֶת־עֲבֹדַת הַמִּשְׁכָּן׃ וְשָׁמְרוּ אֶת־כָּל־כְּלֵי אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת־מִשְׁמֶרֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַעֲבֹד אֶת־עֲבֹדַת הַמִּשְׁכָּן׃ וְנָתַתָּה אֶת־הַלְוִיִּם לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו נְתוּנִם נְתוּנִם הֵמָּה לוֹ מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וְאֶת־אַהֲרֹן וְאֶת־בָּנָיו תִּפְקֹד וְשָׁמְרוּ אֶת־כְּהֻנָּתָם וְהַזָּר הַקָּרֵב יוּמָת׃ פ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ וַאֲנִי הִנֵּה לָקַחְתִּי אֶת־הַלְוִיִּם מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תַּחַת כָּל־בְּכוֹר פֶּטֶר רֶחֶם מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיוּ לִי הַלְוִיִּם׃ כִּי לִי כָּל־בְּכוֹר בְּיוֹם הַכֹּתִי כָל־בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם הִקְדַּשְׁתִּי לִי כָל־בְּכוֹר בְּיִשְׂרָאֵל מֵאָדָם עַד־בְּהֵמָה לִי יִהְיוּ אֲנִי יְהוָה׃ פ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּמִדְבַּר סִינַי לֵאמֹר׃ פְּקֹד אֶת־בְּנֵי לֵוִי לְבֵית אֲבֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם כָּל־זָכָר מִבֶּן־חֹדֶשׁ וָמַעְלָה תִּפְקְדֵם׃ וַיִּפְקֹד אֹתָם מֹשֶׁה עַל־פִּי יְהוָה כַּאֲשֶׁר צֻוָּה׃ וַיִּהְיוּ־אֵלֶּה

בני

בְּנֵי־לֵוִי בִּשְׁמֹתָם גֵּרְשׁוֹן וּקְהָת וּמְרָרִי׃ וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי־
גֵרְשׁוֹן לְמִשְׁפְּחֹתָם לִבְנִי וְשִׁמְעִי׃ וּבְנֵי קְהָת לְמִשְׁפְּחֹתָם
עַמְרָם וְיִצְהָר חֶבְרוֹן וְעֻזִּיאֵל׃ וּבְנֵי מְרָרִי לְמִשְׁפְּחֹתָם מַחְלִי
וּמוּשִׁי אֵלֶּה הֵם מִשְׁפְּחֹת הַלֵּוִי לְבֵית אֲבֹתָם׃ לְגֵרְשׁוֹן
מִשְׁפַּחַת הַלִּבְנִי וּמִשְׁפַּחַת הַשִּׁמְעִי אֵלֶּה הֵם מִשְׁפְּחֹת
הַגֵּרְשֻׁנִּי׃ פְּקֻדֵיהֶם בְּמִסְפַּר כָּל־זָכָר מִבֶּן־חֹדֶשׁ וָמָעְלָה
פְּקֻדֵיהֶם שִׁבְעַת אֲלָפִים וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת׃ מִשְׁפְּחֹת הַגֵּרְשֻׁנִּי
אַחֲרֵי הַמִּשְׁכָּן יַחֲנוּ יָמָּה׃ וּנְשִׂיא בֵית־אָב לַגֵּרְשֻׁנִּי אֶלְיָסָף
בֶּן־לָאֵל׃ וּמִשְׁמֶרֶת בְּנֵי־גֵרְשׁוֹן בְּאֹהֶל מוֹעֵד הַמִּשְׁכָּן
וְהָאֹהֶל מִכְסֵהוּ וּמָסַךְ פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃ וְקַלְעֵי הֶחָצֵר
וְאֶת־מָסַךְ פֶּתַח הֶחָצֵר אֲשֶׁר עַל־הַמִּשְׁכָּן וְעַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב
וְאֵת מֵיתָרָיו לְכֹל עֲבֹדָתוֹ׃ ס וְלִקְהָת מִשְׁפַּחַת
הָעַמְרָמִי וּמִשְׁפַּחַת הַיִּצְהָרִי וּמִשְׁפַּחַת הַחֶבְרֹנִי וּמִשְׁפַּחַת
הָעָזִּיאֵלִי אֵלֶּה הֵם מִשְׁפְּחֹת הַקְּהָתִי׃ בְּמִסְפַּר כָּל־זָכָר מִבֶּן־
חֹדֶשׁ וָמָעְלָה שְׁמֹנַת אֲלָפִים וְשֵׁשׁ מֵאוֹת שֹׁמְרֵי מִשְׁמֶרֶת
הַקֹּדֶשׁ׃ מִשְׁפְּחֹת בְּנֵי־קְהָת יַחֲנוּ עַל יֶרֶךְ הַמִּשְׁכָּן תֵּימָנָה׃
וּנְשִׂיא בֵית־אָב לְמִשְׁפְּחֹת הַקְּהָתִי אֱלִיצָפָן בֶּן־עֻזִּיאֵל׃
וּמִשְׁמַרְתָּם הָאָרֹן וְהַשֻּׁלְחָן וְהַמְּנֹרָה וְהַמִּזְבְּחֹת וּכְלֵי הַקֹּדֶשׁ
אֲשֶׁר יְשָׁרְתוּ בָּהֶם וְהַמָּסָךְ וְכֹל עֲבֹדָתוֹ׃ וּנְשִׂיא נְשִׂיאֵי הַלֵּוִי
אֶלְעָזָר בֶּן־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן פְּקֻדַּת שֹׁמְרֵי מִשְׁמֶרֶת הַקֹּדֶשׁ׃
לִמְרָרִי מִשְׁפַּחַת הַמַּחְלִי וּמִשְׁפַּחַת הַמּוּשִׁי אֵלֶּה הֵם מִשְׁפְּחֹת
מְרָרִי׃ וּפְקֻדֵיהֶם בְּמִסְפַּר כָּל־זָכָר מִבֶּן־חֹדֶשׁ וָמָעְלָה שֵׁשֶׁת
אֲלָפִים וּמָאתָיִם׃ וּנְשִׂיא בֵית־אָב לְמִשְׁפְּחֹת מְרָרִי צוּרִיאֵל
בֶּן־אֲבִיחָיִל עַל יֶרֶךְ הַמִּשְׁכָּן יַחֲנוּ צָפֹנָה׃ וּפְקֻדַּת מִשְׁמֶרֶת
בְּנֵי מְרָרִי קַרְשֵׁי הַמִּשְׁכָּן וּבְרִיחָיו וְעַמֻּדָיו וַאֲדָנָיו וְכָל־כֵּלָיו
וְכֹל עֲבֹדָתוֹ׃ וְעַמֻּדֵי הֶחָצֵר סָבִיב וְאַדְנֵיהֶם וִיתֵדֹתָם
וּמֵיתְרֵיהֶם׃ וְהַחֹנִים לִפְנֵי הַמִּשְׁכָּן קֵדְמָה לִפְנֵי אֹהֶל־מוֹעֵד
מִזְרָחָה מֹשֶׁה ׀ וְאַהֲרֹן וּבָנָיו שֹׁמְרִים מִשְׁמֶרֶת הַמִּקְדָּשׁ
לְמִשְׁמֶרֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהַזָּר הַקָּרֵב יוּמָת׃ כָּל־פְּקוּדֵי
הַלְוִיִּם אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עַל־פִּי יְהוָה לְמִשְׁפְּחֹתָם כָּל־
זָכָר מִבֶּן־חֹדֶשׁ וָמַעְלָה שְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים אָלֶף׃ ס
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה פְּקֹד כָּל־בְּכֹר זָכָר לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל
מִבֶּן־חֹדֶשׁ וָמָעְלָה וְשָׂא אֵת מִסְפַּר שְׁמֹתָם׃ וְלָקַחְתָּ אֶת־
הַלְוִיִּם לִי אֲנִי יְהוָה תַּחַת כָּל־בְּכֹר בִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֵת בֶּהֱמַת
הַלְוִיִּם תַּחַת כָּל־בְּכוֹר בְּבֶהֱמַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּפְקֹד מֹשֶׁה
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ אֶת־כָּל־בְּכוֹר בִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיְהִי

ג לש' נקוד על ואהרן

כָל־בְּכוֹר זָכָר בְּמִסְפַּר שֵׁמֹת מִבֶּן־חֹדֶשׁ וָמַעְלָה לִפְקֻדֵיהֶם
שְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים אֶלֶף שְׁלֹשָׁה וְשִׁבְעִים וּמָאתָיִם׃ פ
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ קַח אֶת־הַלְוִיִּם
תַּחַת כָּל־בְּכוֹר בִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶת־בֶּהֱמַת הַלְוִיִּם תַּחַת
בְּהֶמְתָּם וְהָיוּ־לִי הַלְוִיִּם אֲנִי יְהוָה׃ וְאֵת פְּדוּיֵי הַשְּׁלֹשָׁה
וְהַשִּׁבְעִים וְהַמָּאתָיִם הָעֹדְפִים עַל־הַלְוִיִּם מִבְּכוֹר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
וְלָקַחְתָּ חֲמֵשֶׁת חֲמֵשֶׁת שְׁקָלִים לַגֻּלְגֹּלֶת בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ תִּקָּח
עֶשְׂרִים גֵּרָה הַשָּׁקֶל׃ וְנָתַתָּה הַכֶּסֶף לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו פְּדוּיֵי
הָעֹדְפִים בָּהֶם׃ וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֵת כֶּסֶף הַפִּדְיוֹם מֵאֵת
הָעֹדְפִים עַל פְּדוּיֵי הַלְוִיִּם׃ מֵאֵת בְּכוֹר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לָקַח
אֶת־הַכָּסֶף חֲמִשָּׁה וְשִׁשִּׁים וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת וָאֶלֶף בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ׃
וַיִּתֵּן מֹשֶׁה אֶת־כֶּסֶף הַפְּדֻיִם לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו עַל־פִּי יְהוָה
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ פ

ד וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר׃ נָשֹׂא אֶת־
רֹאשׁ בְּנֵי קְהָת מִתּוֹךְ בְּנֵי לֵוִי לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם׃
מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וָמַעְלָה וְעַד בֶּן־חֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל־בָּא
לַצָּבָא לַעֲשׂוֹת מְלָאכָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד׃ זֹאת עֲבֹדַת בְּנֵי־
קְהָת בְּאֹהֶל מוֹעֵד קֹדֶשׁ הַקֳּדָשִׁים׃ וּבָא אַהֲרֹן וּבָנָיו בִּנְסֹעַ
הַמַּחֲנֶה וְהוֹרִדוּ אֵת פָּרֹכֶת הַמָּסָךְ וְכִסּוּ־בָהּ אֵת אֲרֹן הָעֵדֻת׃
וְנָתְנוּ עָלָיו כְּסוּי עוֹר תַּחַשׁ וּפָרְשׂוּ בֶגֶד־כְּלִיל תְּכֵלֶת מִלְמָעְלָה
וְשָׂמוּ בַּדָּיו׃ וְעַל ׀ שֻׁלְחַן הַפָּנִים יִפְרְשׂוּ בֶּגֶד תְּכֵלֶת וְנָתְנוּ
עָלָיו אֶת־הַקְּעָרֹת וְאֶת־הַכַּפֹּת וְאֶת־הַמְּנַקִּיֹּת וְאֵת קְשׂוֹת
הַנָּסֶךְ וְלֶחֶם הַתָּמִיד עָלָיו יִהְיֶה׃ וּפָרְשׂוּ עֲלֵיהֶם בֶּגֶד
תּוֹלַעַת שָׁנִי וְכִסּוּ אֹתוֹ בְּמִכְסֵה עוֹר תָּחַשׁ וְשָׂמוּ אֶת־בַּדָּיו׃
וְלָקְחוּ ׀ בֶּגֶד תְּכֵלֶת וְכִסּוּ אֶת־מְנֹרַת הַמָּאוֹר וְאֶת־נֵרֹתֶיהָ
וְאֶת־מַלְקָחֶיהָ וְאֶת־מַחְתֹּתֶיהָ וְאֵת כָּל־כְּלֵי שַׁמְנָהּ אֲשֶׁר
יְשָׁרְתוּ־לָהּ בָּהֶם׃ וְנָתְנוּ אֹתָהּ וְאֶת־כָּל־כֵּלֶיהָ אֶל־מִכְסֵה
עוֹר תָּחַשׁ וְנָתְנוּ עַל־הַמּוֹט׃ וְעַל ׀ מִזְבַּח הַזָּהָב יִפְרְשׂוּ
בֶּגֶד תְּכֵלֶת וְכִסּוּ אֹתוֹ בְּמִכְסֵה עוֹר תָּחַשׁ וְשָׂמוּ אֶת־בַּדָּיו׃
וְלָקְחוּ אֶת־כָּל־כְּלֵי הַשָּׁרֵת אֲשֶׁר יְשָׁרְתוּ־בָם בַּקֹּדֶשׁ וְנָתְנוּ
אֶל־בֶּגֶד תְּכֵלֶת וְכִסּוּ אוֹתָם בְּמִכְסֵה עוֹר תָּחַשׁ וְנָתְנוּ עַל־
הַמּוֹט׃ וְדִשְּׁנוּ אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וּפָרְשׂוּ עָלָיו בֶּגֶד אַרְגָּמָן׃
וְנָתְנוּ עָלָיו אֶת־כָּל־כֵּלָיו אֲשֶׁר יְשָׁרְתוּ עָלָיו בָּהֶם אֶת־
הַמַּחְתֹּת אֶת־הַמִּזְלָגֹת וְאֶת־הַיָּעִים וְאֶת־הַמִּזְרָקֹת כֹּל כְּלֵי
הַמִּזְבֵּחַ וּפָרְשׂוּ עָלָיו כְּסוּי עוֹר תַּחַשׁ וְשָׂמוּ בַדָּיו׃ וְכִלָּה
אַהֲרֹן־וּבָנָיו לְכַסֹּת אֶת־הַקֹּדֶשׁ וְאֶת־כָּל־כְּלֵי הַקֹּדֶשׁ בִּנְסֹעַ

נ' מו' קמץ בז"ק   נא' הפדוים קרי

הַמַּחֲנֶה וְאַחֲרֵי־כֵן יָבֹאוּ בְנֵי־קְהָת לָשֵׂאת וְלֹא־יִגְּעוּ אֶל־הַקֹּדֶשׁ וָמֵתוּ אֵלֶּה מַשָּׂא בְנֵי־קְהָת בְּאֹהֶל מוֹעֵד׃ וּפְקֻדַּת אֶלְעָזָר׀ בֶּן־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן שֶׁמֶן הַמָּאוֹר וּקְטֹרֶת הַסַּמִּים וּמִנְחַת הַתָּמִיד וְשֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה פְּקֻדַּת כָּל־הַמִּשְׁכָּן וְכָל־אֲשֶׁר־בּוֹ בְּקֹדֶשׁ וּבְכֵלָיו׃ פ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר׃ אַל־תַּכְרִיתוּ אֶת־שֵׁבֶט מִשְׁפְּחֹת הַקְּהָתִי מִתּוֹךְ הַלְוִיִּם׃ וְזֹאת׀ עֲשׂוּ לָהֶם וְחָיוּ וְלֹא יָמֻתוּ בְּגִשְׁתָּם אֶת־קֹדֶשׁ הַקֳּדָשִׁים אַהֲרֹן וּבָנָיו יָבֹאוּ וְשָׂמוּ אוֹתָם אִישׁ אִישׁ עַל־עֲבֹדָתוֹ וְאֶל־מַשָּׂאוֹ׃ וְלֹא־יָבֹאוּ לִרְאוֹת כְּבַלַּע אֶת־הַקֹּדֶשׁ וָמֵתוּ׃

פ פ פ לה

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ נָשֹׂא אֶת־רֹאשׁ בְּנֵי גֵרְשׁוֹן גַּם־הֵם לְבֵית אֲבֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם׃ מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וָמַעְלָה עַד בֶּן־חֲמִשִּׁים שָׁנָה תִּפְקֹד אוֹתָם כָּל־הַבָּא לִצְבֹא צָבָא לַעֲבֹד עֲבֹדָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד׃ זֹאת עֲבֹדַת מִשְׁפְּחֹת הַגֵּרְשֻׁנִּי לַעֲבֹד וּלְמַשָּׂא׃ וְנָשְׂאוּ אֶת־יְרִיעֹת הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־אֹהֶל מוֹעֵד מִכְסֵהוּ וּמִכְסֵה הַתַּחַשׁ אֲשֶׁר־עָלָיו מִלְמָעְלָה וְאֶת־מָסַךְ פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃ וְאֵת קַלְעֵי הֶחָצֵר וְאֶת־מָסַךְ׀ פֶּתַח׀ שַׁעַר הֶחָצֵר אֲשֶׁר עַל־הַמִּשְׁכָּן וְעַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב וְאֵת מֵיתְרֵיהֶם וְאֶת־כָּל־כְּלֵי עֲבֹדָתָם וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר יֵעָשֶׂה לָהֶם וְעָבָדוּ׃ עַל־פִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו תִּהְיֶה כָּל־עֲבֹדַת בְּנֵי הַגֵּרְשֻׁנִּי לְכָל־מַשָּׂאָם וּלְכֹל עֲבֹדָתָם וּפְקַדְתֶּם עֲלֵהֶם בְּמִשְׁמֶרֶת אֵת כָּל־מַשָּׂאָם׃ זֹאת עֲבֹדַת מִשְׁפְּחֹת בְּנֵי הַגֵּרְשֻׁנִּי בְּאֹהֶל מוֹעֵד וּמִשְׁמַרְתָּם בְּיַד אִיתָמָר בֶּן־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן׃ ס בְּנֵי מְרָרִי לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית־אֲבֹתָם תִּפְקֹד אֹתָם׃ מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וָמַעְלָה וְעַד בֶּן־חֲמִשִּׁים שָׁנָה תִּפְקְדֵם כָּל־הַבָּא לַצָּבָא לַעֲבֹד אֶת־עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד׃ וְזֹאת מִשְׁמֶרֶת מַשָּׂאָם לְכָל־עֲבֹדָתָם בְּאֹהֶל מוֹעֵד קַרְשֵׁי הַמִּשְׁכָּן וּבְרִיחָיו וְעַמּוּדָיו וַאֲדָנָיו׃ וְעַמּוּדֵי הֶחָצֵר סָבִיב וְאַדְנֵיהֶם וִיתֵדֹתָם וּמֵיתְרֵיהֶם לְכָל־כְּלֵיהֶם וּלְכֹל עֲבֹדָתָם וּבְשֵׁמֹת תִּפְקְדוּ אֶת־כְּלֵי מִשְׁמֶרֶת מַשָּׂאָם׃ זֹאת עֲבֹדַת מִשְׁפְּחֹת בְּנֵי מְרָרִי לְכָל־עֲבֹדָתָם בְּאֹהֶל מוֹעֵד בְּיַד אִיתָמָר בֶּן־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן׃ וַיִּפְקֹד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וּנְשִׂיאֵי הָעֵדָה אֶת־בְּנֵי הַקְּהָתִי לְמִשְׁפְּחֹתָם וּלְבֵית אֲבֹתָם׃ מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וָמַעְלָה וְעַד בֶּן־חֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל־הַבָּא לַצָּבָא לַעֲבֹדָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד׃ וַיִּהְיוּ פְקֻדֵיהֶם לְמִשְׁפְּחֹתָם אַלְפַּיִם שְׁבַע מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים׃ אֵלֶּה פְקוּדֵי מִשְׁפְּחֹת הַקְּהָתִי כָּל־הָעֹבֵד

באהל

בְּאֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עַל־פִּי יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה׃ ס וּפְקוּדֵי בְּנֵי גֵרְשׁוֹן לְמִשְׁפְּחוֹתָם וּלְבֵית אֲבֹתָם׃ מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וָמַעְלָה וְעַד בֶּן־חֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל־הַבָּא לַצָּבָא לַעֲבֹדָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד׃ וַיִּהְיוּ פְּקֻדֵיהֶם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם אַלְפַּיִם וְשֵׁשׁ מֵאוֹת וּשְׁלֹשִׁים׃ אֵלֶּה פְקוּדֵי מִשְׁפְּחֹת בְּנֵי גֵרְשׁוֹן כָּל־הָעֹבֵד בְּאֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עַל־פִּי יְהוָה׃ וּפְקוּדֵי מִשְׁפְּחֹת בְּנֵי מְרָרִי לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם׃ מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וָמַעְלָה וְעַד בֶּן־חֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל־הַבָּא לַצָּבָא לַעֲבֹדָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד׃ וַיִּהְיוּ פְקֻדֵיהֶם לְמִשְׁפְּחֹתָם שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וּמָאתָיִם׃ אֵלֶּה פְּקוּדֵי מִשְׁפְּחֹת בְּנֵי מְרָרִי אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עַל־פִּי יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה׃ כָּל־הַפְּקֻדִים אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וּנְשִׂיאֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַלְוִיִּם לְמִשְׁפְּחֹתָם וּלְבֵית אֲבֹתָם׃ מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וָמַעְלָה וְעַד בֶּן־חֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל־הַבָּא לַעֲבֹד עֲבֹדַת עֲבֹדָה וַעֲבֹדַת מַשָּׂא בְּאֹהֶל מוֹעֵד׃ וַיִּהְיוּ פְּקֻדֵיהֶם שְׁמֹנַת אֲלָפִים וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת וּשְׁמֹנִים׃ עַל־פִּי יְהוָה פָּקַד אוֹתָם בְּיַד־מֹשֶׁה אִישׁ אִישׁ עַל־עֲבֹדָתוֹ וְעַל־מַשָּׂאוֹ וּפְקֻדָיו אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ פ

ה וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ צַו אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וִישַׁלְּחוּ מִן־הַמַּחֲנֶה כָּל־צָרוּעַ וְכָל־זָב וְכֹל טָמֵא לָנָפֶשׁ׃ מִזָּכָר עַד־נְקֵבָה תְּשַׁלֵּחוּ אֶל־מִחוּץ לַמַּחֲנֶה תְּשַׁלְּחוּם וְלֹא יְטַמְּאוּ אֶת־מַחֲנֵיהֶם אֲשֶׁר אֲנִי שֹׁכֵן בְּתוֹכָם׃ וַיַּעֲשׂוּ־כֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיְשַׁלְּחוּ אוֹתָם אֶל־מִחוּץ לַמַּחֲנֶה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה כֵּן עָשׂוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ פ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ אוֹ־אִשָּׁה כִּי יַעֲשׂוּ מִכָּל־חַטֹּאת הָאָדָם לִמְעֹל מַעַל בַּיהוָה וְאָשְׁמָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא׃ וְהִתְוַדּוּ אֶת־חַטָּאתָם אֲשֶׁר עָשׂוּ וְהֵשִׁיב אֶת־אֲשָׁמוֹ בְּרֹאשׁוֹ וַחֲמִישִׁתוֹ יֹסֵף עָלָיו וְנָתַן לַאֲשֶׁר אָשַׁם לוֹ׃ וְאִם־אֵין לָאִישׁ גֹּאֵל לְהָשִׁיב הָאָשָׁם אֵלָיו הָאָשָׁם הַמּוּשָׁב לַיהוָה לַכֹּהֵן מִלְּבַד אֵיל הַכִּפֻּרִים אֲשֶׁר יְכַפֶּר־בּוֹ עָלָיו׃ וְכָל־תְּרוּמָה לְכָל־קָדְשֵׁי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־יַקְרִיבוּ לַכֹּהֵן לוֹ יִהְיֶה׃ וְאִישׁ אֶת־קֳדָשָׁיו לוֹ יִהְיוּ אִישׁ אֲשֶׁר־יִתֵּן לַכֹּהֵן לוֹ יִהְיֶה׃ פ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אִישׁ אִישׁ כִּי־תִשְׂטֶה אִשְׁתּוֹ וּמָעֲלָה בוֹ מָעַל׃ וְשָׁכַב אִישׁ אֹתָהּ שִׁכְבַת־זֶרַע וְנֶעְלַם מֵעֵינֵי אִישָׁהּ וְנִסְתְּרָה וְהִיא נִטְמָאָה וְעֵד אֵין בָּהּ וְהִוא לֹא נִתְפָּשָׂה׃ וְעָבַר עָלָיו רוּחַ־קִנְאָה וְקִנֵּא אֶת־אִשְׁתּוֹ

והוא

והוא נטמאה או־עבר עליו רוח־קנאה וקנא את־אשתו והיא לא נטמאה׃ והביא האיש את־אשתו אל־הכהן והביא את־קרבנה עליה עשירת האיפה קמח שערים לא־יצק עליו שמן ולא־יתן עליו לבנה כי־מנחת קנאת הוא מנחת זכרון מזכרת עון׃ והקריב אתה הכהן והעמדה לפני יהוה׃ ולקח הכהן מים קדשים בכלי־חרש ומן־העפר אשר יהיה בקרקע המשכן יקח הכהן ונתן אל־המים׃ והעמיד הכהן את־האשה לפני יהוה ופרע את־ראש האשה ונתן על־כפיה את מנחת הזכרון מנחת קנאת הוא וביד הכהן יהיו מי המרים המאררים׃ והשביע אתה הכהן ואמר אל־האשה אם־לא שכב איש אתך ואם־לא שטית טמאה תחת אישך הנקי ממי המרים המאררים האלה׃ ואת כי שטית תחת אישך וכי נטמאת ויתן איש בך את־שכבתו מבלעדי אישך׃ והשביע הכהן את־האשה בשבעת האלה ואמר הכהן לאשה יתן יהוה אותך לאלה ולשבעה בתוך עמך בתת יהוה את־ירכך נפלת ואת־בטנך צבה׃ ובאו המים המאררים האלה במעיך לצבות בטן ולנפל ירך ואמרה האשה אמן ׀ אמן׃ וכתב את־האלת האלה הכהן בספר ומחה אל־מי המרים׃ והשקה את־האשה את־מי המרים המאררים ובאו בה המים המאררים למרים׃ ולקח הכהן מיד האשה את מנחת הקנאת והניף את־המנחה לפני יהוה והקריב אתה אל־המזבח׃ וקמץ הכהן מן־המנחה את־אזכרתה והקטיר המזבחה ואחר ישקה את־האשה את־המים׃ והשקה את־המים והיתה אם־נטמאה ותמעל מעל באישה ובאו בה המים המאררים למרים וצבתה בטנה ונפלה ירכה והיתה האשה לאלה בקרב עמה׃ ואם־לא נטמאה האשה וטהרה הוא ונקתה ונזרעה זרע׃ זאת תורת הקנאת אשר תשטה אשה תחת אישה ונטמאה׃ או איש אשר תעבר עליו רוח קנאה וקנא את־אשתו והעמיד את־האשה לפני יהוה ועשה לה הכהן את כל־התורה הזאת׃ ונקה האיש מעון והאשה ההוא תשא את־עונה׃ פ

וידבר יהוה אל־משה לאמר׃ דבר אל־בני ישראל ואמרת אלהם איש או־אשה כי יפלא לנדר נדר נזיר להזיר ליהוה׃ מיין ושכר יזיר חמץ יין וחמץ שכר לא ישתה וכל־משרת ענבים לא ישתה וענבים לחים ויבשים

לא

לא יאכל׃ כל ימי נזרו מכל אשר יעשה מגפן היין מחרצנים ועד־זג לא יאכל׃ כל־ימי נדר נזרו תער לא־יעבר על־ראשו עד־מלאת הימם אשר־יזיר ליהוה קדש יהיה גדל פרע שער ראשו׃ כל־ימי הזירו ליהוה על־נפש מת לא יבא׃ לאביו ולאמו לאחיו ולאחתו לא־יטמא להם במתם כי נזר אלהיו על־ראשו׃ כל ימי נזרו קדש הוא ליהוה׃ וכי־ימות מת עליו בפתע פתאם וטמא ראש נזרו וגלח ראשו ביום טהרתו ביום השביעי יגלחנו׃ וביום השמיני יבא שתי תרים או שני בני יונה אל־הכהן אל־פתח אהל מועד׃ ועשה הכהן אחד לחטאת ואחד לעלה וכפר עליו מאשר חטא על־הנפש וקדש את־ראשו ביום ההוא׃ והזיר ליהוה את־ימי נזרו והביא כבש בן־שנתו לאשם והימים הראשנים יפלו כי טמא נזרו׃ וזאת תורת הנזיר ביום מלאת ימי נזרו יביא אתו אל־פתח אהל מועד׃ והקריב את־קרבנו ליהוה כבש בן־שנתו תמים אחד לעלה וכבשה אחת בת־שנתה תמימה לחטאת ואיל־אחד תמים לשלמים׃ וסל מצות סלת חלת בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן ומנחתם ונסכיהם׃ והקריב הכהן לפני יהוה ועשה את־חטאתו ואת־עלתו׃ ואת־האיל יעשה זבח שלמים ליהוה על סל המצות ועשה הכהן את־מנחתו ואת־נסכו׃ וגלח הנזיר פתח אהל מועד את־ראש נזרו ולקח את־שער ראש נזרו ונתן על־האש אשר־תחת זבח השלמים׃ ולקח הכהן את־הזרע בשלה מן־האיל וחלת מצה אחת מן־הסל ורקיק מצה אחד ונתן על־כפי הנזיר אחר התגלחו את־נזרו׃ והניף אותם הכהן ׀ תנופה לפני יהוה קדש הוא לכהן על חזה התנופה ועל שוק התרומה ואחר ישתה הנזיר יין׃ זאת תורת הנזיר אשר ידר קרבנו ליהוה על־נזרו מלבד אשר־תשיג ידו כפי נדרו אשר ידר כן יעשה על תורת נזרו׃ פ

וידבר יהוה אל־משה לאמר׃ דבר אל־אהרן ואל־בניו לאמר כה תברכו את־בני ישראל אמור להם׃ ס

יברכך יהוה וישמרך׃ ס

יאר יהוה ׀ פניו אליך ויחנך׃ ס

ישא יהוה ׀ פניו אליך וישם לך שלום׃ ס

ושמו את־שמי על־בני ישראל ואני אברכם׃ ס

ויהי ביום כלות משה להקים את־המשכן וימשח אתו

ויקדש

וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו
וַיִּמְשָׁחֵם וַיְקַדֵּשׁ אֹתָם׃ וַיַּקְרִיבוּ נְשִׂיאֵי יִשְׂרָאֵל רָאשֵׁי בֵּית
אֲבֹתָם הֵם נְשִׂיאֵי הַמַּטֹּת הֵם הָעֹמְדִים עַל־הַפְּקֻדִים׃
וַיָּבִיאוּ אֶת־קָרְבָּנָם לִפְנֵי יְהוָה שֵׁשׁ־עֶגְלֹת צָב וּשְׁנֵי עָשָׂר
בָּקָר עֲגָלָה עַל־שְׁנֵי הַנְּשִׂאִים וְשׁוֹר לְאֶחָד וַיַּקְרִיבוּ אוֹתָם
לִפְנֵי הַמִּשְׁכָּן׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ קַח מֵאִתָּם
וְהָיוּ לַעֲבֹד אֶת־עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד וְנָתַתָּה אוֹתָם אֶל־הַלְוִיִּם
אִישׁ כְּפִי עֲבֹדָתוֹ׃ וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־הָעֲגָלֹת וְאֶת־הַבָּקָר
וַיִּתֵּן אוֹתָם אֶל־הַלְוִיִּם׃ אֵת ׀ שְׁתֵּי הָעֲגָלוֹת וְאֵת אַרְבַּעַת
הַבָּקָר נָתַן לִבְנֵי גֵרְשׁוֹן כְּפִי עֲבֹדָתָם׃ וְאֵת ׀ אַרְבַּע הָעֲגָלֹת
וְאֵת שְׁמֹנַת הַבָּקָר נָתַן לִבְנֵי מְרָרִי כְּפִי עֲבֹדָתָם בְּיַד אִיתָמָר
בֶּן־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן׃ וְלִבְנֵי קְהָת לֹא נָתָן כִּי־עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ
עֲלֵהֶם בַּכָּתֵף יִשָּׂאוּ׃ וַיַּקְרִיבוּ הַנְּשִׂאִים אֵת חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ
בְּיוֹם הִמָּשַׁח אֹתוֹ וַיַּקְרִיבוּ הַנְּשִׂיאִם אֶת־קָרְבָּנָם לִפְנֵי הַמִּזְבֵּחַ׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה נָשִׂיא אֶחָד לַיּוֹם נָשִׂיא אֶחָד לַיּוֹם
יַקְרִיבוּ אֶת־קָרְבָּנָם לַחֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ׃ ס וַיְהִי
הַמַּקְרִיב בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן אֶת־קָרְבָּנוֹ נַחְשׁוֹן בֶּן־עַמִּינָדָב לְמַטֵּה
יְהוּדָה׃ וְקָרְבָּנוֹ קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ
מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם ׀
מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה׃ כַּף אַחַת עֲשָׂרָה
זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת׃ פַּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ־
אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃ שְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת׃ וּלְזֶבַח
הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתֻּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים
בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן נַחְשׁוֹן בֶּן־עַמִּינָדָב׃ פ
בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי הִקְרִיב נְתַנְאֵל בֶּן־צוּעָר נְשִׂיא יִשָּׂשכָר׃
הִקְרִב אֶת־קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ
מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם ׀
מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה׃ כַּף אַחַת עֲשָׂרָה
זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת׃ פַּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ־
אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃ שְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת׃ וּלְזֶבַח
הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתֻּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים
בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן נְתַנְאֵל בֶּן־צוּעָר׃ פ
בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי נָשִׂיא לִבְנֵי זְבוּלֻן אֱלִיאָב בֶּן־חֵלֹן׃
קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד
כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם ׀ מְלֵאִים סֹלֶת
בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה׃ כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה
קְטֹרֶת׃ פַּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ

לעלה

לְעֹלָה׃ שְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת׃ וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים
בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתֻּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה
חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אֱלִיאָב בֶּן־חֵלֹן׃ פ בַּיּוֹם
הָרְבִיעִי נָשִׂיא לִבְנֵי רְאוּבֵן אֱלִיצוּר בֶּן־שְׁדֵיאוּר׃ קָרְבָּנוֹ
קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף
שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם ׀ מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה
בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה׃ כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת׃
פַּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃
שְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת׃ וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם
אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתֻּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה
קָרְבַּן אֱלִיצוּר בֶּן־שְׁדֵיאוּר׃ פ בַּיּוֹם הַחֲמִישִׁי
נָשִׂיא לִבְנֵי שִׁמְעוֹן שְׁלֻמִיאֵל בֶּן־צוּרִישַׁדָּי׃ קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת־
כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים
שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם ׀ מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן
לְמִנְחָה׃ כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת׃ פַּר אֶחָד
בֶּן־בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃ שְׂעִיר־עִזִּים
אֶחָד לְחַטָּאת׃ וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה
עַתֻּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן שְׁלֻמִיאֵל
בֶּן־צוּרִישַׁדָּי׃ פ בַּיּוֹם הַשִּׁשִּׁי נָשִׂיא לִבְנֵי
גָד אֶלְיָסָף בֶּן־דְּעוּאֵל׃ קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים
וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ
שְׁנֵיהֶם ׀ מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה׃ כַּף אַחַת
עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת׃ פַּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אַיִל אֶחָד
כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃ שְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת׃
וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתֻּדִים חֲמִשָּׁה
כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אֶלְיָסָף בֶּן־דְּעוּאֵל׃
פ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי נָשִׂיא לִבְנֵי אֶפְרָיִם אֱלִישָׁמָע
בֶּן־עַמִּיהוּד׃ קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה
מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם ׀
מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה׃ כַּף אַחַת עֲשָׂרָה
זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת׃ פַּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד
בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃ שְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת׃ וּלְזֶבַח
הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתֻּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים
בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אֱלִישָׁמָע בֶּן־עַמִּיהוּד׃ פ
בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי נָשִׂיא לִבְנֵי מְנַשֶּׁה גַּמְלִיאֵל בֶּן־
פְּדָהצוּר׃ קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ
מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם ׀ מְלֵאִים

כלת

סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה׃ כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה
קְטֹרֶת׃ פַּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ
לְעֹלָה׃ שְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת׃ וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים
בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתֻּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה
חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן גַּמְלִיאֵל בֶּן־פְּדָהצוּר׃ פ
ס בַּיּוֹם הַתְּשִׁיעִי נָשִׂיא לִבְנֵי בִנְיָמִן אֲבִידָן בֶּן־גִּדְעֹנִי׃ קָרְבָּנוֹ
קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף
שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם ׀ מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה
בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה׃ כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת׃ פַּר
אֶחָד בֶּן־בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃ שְׂעִיר־
סה עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת׃ וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם
חֲמִשָּׁה עַתֻּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן
אֲבִידָן בֶּן־גִּדְעֹנִי׃ פ בַּיּוֹם הָעֲשִׂירִי נָשִׂיא
לִבְנֵי דָן אֲחִיעֶזֶר בֶּן־עַמִּישַׁדָּי׃ קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת
שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל
הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם ׀ מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה׃ כַּף
אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת׃ פַּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אַיִל
ע אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃ שְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד
לְחַטָּאת׃ וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה
עַתֻּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אֲחִיעֶזֶר
בֶּן־עַמִּישַׁדָּי׃ פ בַּיּוֹם עַשְׁתֵּי עָשָׂר יוֹם נָשִׂיא
לִבְנֵי אָשֵׁר פַּגְעִיאֵל בֶּן־עָכְרָן׃ קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת
שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל
הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם ׀ מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה׃ כַּף
עה אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת׃ פַּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אַיִל
אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃ שְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד
לְחַטָּאת׃ וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה
עַתֻּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן פַּגְעִיאֵל
בֶּן־עָכְרָן׃ פ בַּיּוֹם שְׁנֵים עָשָׂר יוֹם נָשִׂיא
לִבְנֵי נַפְתָּלִי אֲחִירַע בֶּן־עֵינָן׃ קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת
שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל
פ הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם ׀ מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה׃ כַּף
אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת׃ פַּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אַיִל
אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃ שְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד
לְחַטָּאת׃ וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתֻּדִים
חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אֲחִירַע בֶּן־עֵינָן׃
פ זֹאת ׀ חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ בְּיוֹם הִמָּשַׁח אֹתוֹ מֵאֵת

נְשִׂיאֵי יִשְׂרָאֵל קַעֲרֹת כֶּסֶף שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה מִזְרְקֵי־כֶסֶף שְׁנֵים
פה עָשָׂר כַּפּוֹת זָהָב שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה׃ שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה הַקְּעָרָה
הָאַחַת כֶּסֶף וְשִׁבְעִים הַמִּזְרָק הָאֶחָד כֹּל כֶּסֶף הַכֵּלִים אַלְפַּיִם
וְאַרְבַּע־מֵאוֹת בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ׃ כַּפּוֹת זָהָב שְׁתֵּים־עֶשְׂרֵה
מְלֵאֹת קְטֹרֶת עֲשָׂרָה עֲשָׂרָה הַכַּף בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ כָּל־זְהַב
הַכַּפּוֹת עֶשְׂרִים וּמֵאָה׃ כָּל־הַבָּקָר לָעֹלָה שְׁנֵים עָשָׂר פָּרִים
אֵילִם שְׁנֵים־עָשָׂר כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שְׁנֵים עָשָׂר וּמִנְחָתָם
וּשְׂעִירֵי עִזִּים שְׁנֵים עָשָׂר לְחַטָּאת׃ וְכֹל בְּקַר ׀ זֶבַח הַשְּׁלָמִים
עֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה פָּרִים אֵילִם שִׁשִּׁים עַתֻּדִים שִׁשִּׁים כְּבָשִׂים
בְּנֵי־שָׁנָה שִׁשִּׁים זֹאת חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ אַחֲרֵי הִמָּשַׁח אֹתוֹ׃
וּבְבֹא מֹשֶׁה אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד לְדַבֵּר אִתּוֹ וַיִּשְׁמַע אֶת־הַקּוֹל
מִדַּבֵּר אֵלָיו מֵעַל הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר עַל־אֲרֹן הָעֵדֻת מִבֵּין שְׁנֵי
הַכְּרֻבִים וַיְדַבֵּר אֵלָיו׃ פ

פ פ לו

ח וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן וְאָמַרְתָּ
אֵלָיו בְּהַעֲלֹתְךָ אֶת־הַנֵּרֹת אֶל־מוּל פְּנֵי הַמְּנוֹרָה יָאִירוּ שִׁבְעַת
הַנֵּרוֹת׃ וַיַּעַשׂ כֵּן אַהֲרֹן אֶל־מוּל פְּנֵי הַמְּנוֹרָה הֶעֱלָה נֵרֹתֶיהָ
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ וְזֶה מַעֲשֵׂה הַמְּנֹרָה מִקְשָׁה
זָהָב עַד־יְרֵכָהּ עַד־פִּרְחָהּ מִקְשָׁה הִוא כַּמַּרְאֶה אֲשֶׁר הֶרְאָה
יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה כֵּן עָשָׂה אֶת־הַמְּנֹרָה׃ פ
ה וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ קַח אֶת־הַלְוִיִּם מִתּוֹךְ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְטִהַרְתָּ אֹתָם׃ וְכֹה־תַעֲשֶׂה לָהֶם לְטַהֲרָם הַזֵּה
עֲלֵיהֶם מֵי חַטָּאת וְהֶעֱבִירוּ תַעַר עַל־כָּל־בְּשָׂרָם וְכִבְּסוּ
בִגְדֵיהֶם וְהִטֶּהָרוּ׃ וְלָקְחוּ פַּר בֶּן־בָּקָר וּמִנְחָתוֹ סֹלֶת בְּלוּלָה
בַשָּׁמֶן וּפַר־שֵׁנִי בֶן־בָּקָר תִּקַּח לְחַטָּאת׃ וְהִקְרַבְתָּ אֶת־הַלְוִיִּם
לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד וְהִקְהַלְתָּ אֶת־כָּל־עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וְהִקְרַבְתָּ
אֶת־הַלְוִיִּם לִפְנֵי יְהוָה וְסָמְכוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־יְדֵיהֶם עַל־
הַלְוִיִּם׃ וְהֵנִיף אַהֲרֹן אֶת־הַלְוִיִּם תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה מֵאֵת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיוּ לַעֲבֹד אֶת־עֲבֹדַת יְהוָה׃ וְהַלְוִיִּם יִסְמְכוּ
אֶת־יְדֵיהֶם עַל רֹאשׁ הַפָּרִים וַעֲשֵׂה אֶת־הָאֶחָד חַטָּאת וְאֶת־
הָאֶחָד עֹלָה לַיהוָה לְכַפֵּר עַל־הַלְוִיִּם׃ וְהַעֲמַדְתָּ אֶת־הַלְוִיִּם
לִפְנֵי אַהֲרֹן וְלִפְנֵי בָנָיו וְהֵנַפְתָּ אֹתָם תְּנוּפָה לַיהוָה׃ וְהִבְדַּלְתָּ
טו אֶת־הַלְוִיִּם מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיוּ לִי הַלְוִיִּם׃ וְאַחֲרֵי־כֵן
יָבֹאוּ הַלְוִיִּם לַעֲבֹד אֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וְטִהַרְתָּ אֹתָם וְהֵנַפְתָּ
אֹתָם תְּנוּפָה׃ כִּי נְתֻנִים נְתֻנִים הֵמָּה לִי מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
תַּחַת פִּטְרַת כָּל־רֶחֶם בְּכוֹר כֹּל מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל לָקַחְתִּי אֹתָם
לִי׃ כִּי לִי כָל־בְּכוֹר בִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל בָּאָדָם וּבַבְּהֵמָה בְּיוֹם

הִכֵּתִי כָל־בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם הִקְדַּשְׁתִּי אֹתָם לִי׃ וָאֶקַּח
אֶת־הַלְוִיִּם תַּחַת כָּל־בְּכוֹר בִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וָאֶתְּנָה אֶת־
הַלְוִיִּם נְתֻנִים ׀ לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַעֲבֹד אֶת־
עֲבֹדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּאֹהֶל מוֹעֵד וּלְכַפֵּר עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא
יִהְיֶה בִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל נֶגֶף בְּגֶשֶׁת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־הַקֹּדֶשׁ׃
כ וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וְכָל־עֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לַלְוִיִּם כְּכֹל אֲשֶׁר־
צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה לַלְוִיִּם כֵּן־עָשׂוּ לָהֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
וַיִּתְחַטְּאוּ הַלְוִיִּם וַיְכַבְּסוּ בִּגְדֵיהֶם וַיָּנֶף אַהֲרֹן אֹתָם תְּנוּפָה
לִפְנֵי יְהוָה וַיְכַפֵּר עֲלֵיהֶם אַהֲרֹן לְטַהֲרָם׃ וְאַחֲרֵי־כֵן בָּאוּ
הַלְוִיִּם לַעֲבֹד אֶת־עֲבֹדָתָם בְּאֹהֶל מוֹעֵד לִפְנֵי אַהֲרֹן וְלִפְנֵי
בָנָיו כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה עַל־הַלְוִיִּם כֵּן עָשׂוּ לָהֶם׃
ס וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ זֹאת אֲשֶׁר
לַלְוִיִּם מִבֶּן חָמֵשׁ וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה יָבוֹא לִצְבֹא צָבָא
כה בַּעֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד׃ וּמִבֶּן חֲמִשִּׁים שָׁנָה יָשׁוּב מִצְּבָא
הָעֲבֹדָה וְלֹא יַעֲבֹד עוֹד׃ וְשֵׁרֵת אֶת־אֶחָיו בְּאֹהֶל מוֹעֵד
לִשְׁמֹר מִשְׁמֶרֶת וַעֲבֹדָה לֹא יַעֲבֹד כָּכָה תַּעֲשֶׂה לַלְוִיִּם
בְּמִשְׁמְרֹתָם׃
פ

ט וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְמִדְבַּר־סִינַי בַּשָּׁנָה הַשֵּׁנִית
לְצֵאתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן לֵאמֹר׃ וְיַעֲשׂוּ בְנֵי־
יִשְׂרָאֵל אֶת־הַפָּסַח בְּמוֹעֲדוֹ׃ בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר־יוֹם בַּחֹדֶשׁ
הַזֶּה בֵּין הָעַרְבַּיִם תַּעֲשׂוּ אֹתוֹ בְּמֹעֲדוֹ כְּכָל־חֻקֹּתָיו וּכְכָל־
מִשְׁפָּטָיו תַּעֲשׂוּ אֹתוֹ׃ וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַעֲשֹׂת
ה הַפָּסַח׃ וַיַּעֲשׂוּ אֶת־הַפֶּסַח בָּרִאשׁוֹן בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם
לַחֹדֶשׁ בֵּין הָעַרְבַּיִם בְּמִדְבַּר סִינָי כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֶת־מֹשֶׁה כֵּן עָשׂוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיְהִי אֲנָשִׁים אֲשֶׁר הָיוּ
טְמֵאִים לְנֶפֶשׁ אָדָם וְלֹא־יָכְלוּ לַעֲשֹׂת־הַפֶּסַח בַּיּוֹם הַהוּא
וַיִּקְרְבוּ לִפְנֵי מֹשֶׁה וְלִפְנֵי אַהֲרֹן בַּיּוֹם הַהוּא׃ וַיֹּאמְרוּ
הָאֲנָשִׁים הָהֵמָּה אֵלָיו אֲנַחְנוּ טְמֵאִים לְנֶפֶשׁ אָדָם לָמָּה
נִגָּרַע לְבִלְתִּי הַקְרִיב אֶת־קָרְבַּן יְהוָה בְּמֹעֲדוֹ בְּתוֹךְ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מֹשֶׁה עִמְדוּ וְאֶשְׁמְעָה מַה־יְצַוֶּה יְהוָה
לָכֶם׃ פ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃
דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אִישׁ אִישׁ כִּי־יִהְיֶה טָמֵא ׀ לָנֶפֶשׁ
אוֹ בְדֶרֶךְ רְחֹקָה לָכֶם אוֹ לְדֹרֹתֵיכֶם וְעָשָׂה פֶסַח לַיהוָה׃
בַּחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם בֵּין הָעַרְבַּיִם יַעֲשׂוּ אֹתוֹ
עַל־מַצּוֹת וּמְרֹרִים יֹאכְלֻהוּ׃ לֹא־יַשְׁאִירוּ מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֶר
וְעֶצֶם לֹא יִשְׁבְּרוּ־בוֹ כְּכָל־חֻקַּת הַפֶּסַח יַעֲשׂוּ אֹתוֹ׃ וְהָאִישׁ

ט' ב' קמץ בגרוא   י' נקוד על ה'

אֲשֶׁר־הוּא טָהוֹר וּבְדֶרֶךְ לֹא־הָיָה וְחָדַל לַעֲשׂוֹת הַפֶּסַח
וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מֵעַמֶּיהָ כִּי ׀ קָרְבַּן יְהוָה לֹא הִקְרִיב
בְּמֹעֲדוֹ חֶטְאוֹ יִשָּׂא הָאִישׁ הַהוּא׃ וְכִי־יָגוּר אִתְּכֶם גֵּר
וְעָשָׂה פֶסַח לַיהוָה כְּחֻקַּת הַפֶּסַח וּכְמִשְׁפָּטוֹ כֵּן יַעֲשֶׂה חֻקָּה
אַחַת יִהְיֶה לָכֶם וְלַגֵּר וּלְאֶזְרַח הָאָרֶץ׃ ס
טו וּבְיוֹם הָקִים אֶת־הַמִּשְׁכָּן כִּסָּה הֶעָנָן אֶת־הַמִּשְׁכָּן לְאֹהֶל
הָעֵדֻת וּבָעֶרֶב יִהְיֶה עַל־הַמִּשְׁכָּן כְּמַרְאֵה־אֵשׁ עַד־בֹּקֶר׃
כֵּן יִהְיֶה תָמִיד הֶעָנָן יְכַסֶּנּוּ וּמַרְאֵה־אֵשׁ לָיְלָה׃ וּלְפִי
הֵעָלֹת הֶעָנָן מֵעַל הָאֹהֶל וְאַחֲרֵי כֵן יִסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וּבִמְקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁכָּן־שָׁם הֶעָנָן שָׁם יַחֲנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
עַל־פִּי יְהוָה יִסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְעַל־פִּי יְהוָה יַחֲנוּ כָּל־יְמֵי
אֲשֶׁר יִשְׁכֹּן הֶעָנָן עַל־הַמִּשְׁכָּן יַחֲנוּ׃ וּבְהַאֲרִיךְ הֶעָנָן עַל־
הַמִּשְׁכָּן יָמִים רַבִּים וְשָׁמְרוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־מִשְׁמֶרֶת יְהוָה
וְלֹא יִסָּעוּ׃ וְיֵשׁ אֲשֶׁר יִהְיֶה הֶעָנָן יָמִים מִסְפָּר עַל־הַמִּשְׁכָּן
כ עַל־פִּי יְהוָה יַחֲנוּ וְעַל־פִּי יְהוָה יִסָּעוּ׃ וְיֵשׁ אֲשֶׁר־יִהְיֶה
הֶעָנָן מֵעֶרֶב עַד־בֹּקֶר וְנַעֲלָה הֶעָנָן בַּבֹּקֶר וְנָסָעוּ אוֹ יוֹמָם
וָלַיְלָה וְנַעֲלָה הֶעָנָן וְנָסָעוּ׃ אוֹ־יֹמַיִם אוֹ־חֹדֶשׁ אוֹ־יָמִים
בְּהַאֲרִיךְ הֶעָנָן עַל־הַמִּשְׁכָּן לִשְׁכֹּן עָלָיו יַחֲנוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
וְלֹא יִסָּעוּ וּבְהֵעָלֹתוֹ יִסָּעוּ׃ עַל־פִּי יְהוָה יַחֲנוּ וְעַל־פִּי
יְהוָה יִסָּעוּ אֶת־מִשְׁמֶרֶת יְהוָה שָׁמָרוּ עַל־פִּי יְהוָה בְּיַד־
מֹשֶׁה׃
פ

י וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ עֲשֵׂה לְךָ שְׁתֵּי חֲצוֹצְרֹת
כֶּסֶף מִקְשָׁה תַּעֲשֶׂה אֹתָם וְהָיוּ לְךָ לְמִקְרָא הָעֵדָה וּלְמַסַּע
אֶת־הַמַּחֲנוֹת׃ וְתָקְעוּ בָּהֵן וְנוֹעֲדוּ אֵלֶיךָ כָּל־הָעֵדָה אֶל־
פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃ וְאִם־בְּאַחַת יִתְקָעוּ וְנוֹעֲדוּ אֵלֶיךָ
ה הַנְּשִׂיאִים רָאשֵׁי אַלְפֵי יִשְׂרָאֵל׃ וּתְקַעְתֶּם תְּרוּעָה וְנָסְעוּ
הַמַּחֲנוֹת הַחֹנִים קֵדְמָה׃ וּתְקַעְתֶּם תְּרוּעָה שֵׁנִית וְנָסְעוּ
הַמַּחֲנוֹת הַחֹנִים תֵּימָנָה תְּרוּעָה יִתְקְעוּ לְמַסְעֵיהֶם׃
וּבְהַקְהִיל אֶת־הַקָּהָל תִּתְקְעוּ וְלֹא תָרִיעוּ׃ וּבְנֵי אַהֲרֹן
הַכֹּהֲנִים יִתְקְעוּ בַּחֲצֹצְרוֹת וְהָיוּ לָכֶם לְחֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם׃
וְכִי־תָבֹאוּ מִלְחָמָה בְּאַרְצְכֶם עַל־הַצַּר הַצֹּרֵר אֶתְכֶם וַהֲרֵעֹתֶם
בַּחֲצֹצְרֹת וְנִזְכַּרְתֶּם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְנוֹשַׁעְתֶּם מֵאֹיְבֵיכֶם׃
וּבְיוֹם שִׂמְחַתְכֶם וּבְמוֹעֲדֵיכֶם וּבְרָאשֵׁי חָדְשֵׁכֶם וּתְקַעְתֶּם
בַּחֲצֹצְרֹת עַל עֹלֹתֵיכֶם וְעַל זִבְחֵי שַׁלְמֵיכֶם וְהָיוּ לָכֶם
לְזִכָּרוֹן לִפְנֵי אֱלֹהֵיכֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃
פ

וַיְהִי בַּשָּׁנָה הַשֵּׁנִית בַּחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי בְּעֶשְׂרִים בַּחֹדֶשׁ נַעֲלָה הֶעָנָן

י' ס' ץ' תתוחה

מעל משכן העדת : ויסעו בני־ישראל למסעיהם ממדבר
סיני וישכן הענן במדבר פארן : ויסעו בראשנה על־פי
יהוה ביד־משה : ויסע דגל מחנה בני־יהודה בראשנה
לצבאתם ועל־צבאו נחשון בן־עמינדב : ועל־צבא מטה
בני יששכר נתנאל בן־צוער : ועל־צבא מטה בני זבולן
אליאב בן־חלן : והורד המשכן ונסעו בני־גרשון ובני
מררי נשאי המשכן : ונסע דגל מחנה ראובן לצבאתם
ועל־צבאו אליצור בן־שדיאור : ועל־צבא מטה בני שמעון
שלמיאל בן־צורישדי : ועל־צבא מטה בני־גד אליסף בן־
דעואל : ונסעו הקהתים נשאי המקדש והקימו את־המשכן
עד־באם : ונסע דגל מחנה בני־אפרים לצבאתם ועל־
צבאו אלישמע בן־עמיהוד : ועל־צבא מטה בני מנשה
גמליאל בן־פדהצור : ועל־צבא מטה בני בנימן אבידן
בן־גדעוני : ונסע דגל מחנה בני־דן מאסף לכל־המחנת
לצבאתם ועל־צבאו אחיעזר בן־עמישדי : ועל־צבא מטה
בני אשר פגעיאל בן־עכרן : ועל־צבא מטה בני נפתלי
אחירע בן־עינן : אלה מסעי בני־ישראל לצבאתם ויסעו :
ס ויאמר משה לחבב בן־רעואל המדיני חתן
משה נסעים | אנחנו אל־המקום אשר אמר יהוה אתו אתן
לכם לכה אתנו והטבנו לך כי־יהוה דבר־טוב על־ישראל :
ויאמר אליו לא אלך כי אם־אל־ארצי ואל־מולדתי אלך :
ויאמר אל־נא תעזב אתנו כי | על־כן ידעת חנתנו במדבר
והיית לנו לעינים : והיה כי־תלך עמנו והיה | הטוב ההוא
אשר ייטיב יהוה עמנו והטבנו לך : ויסעו מהר יהוה
דרך שלשת ימים וארון ברית־יהוה נסע לפניהם דרך
שלשת ימים לתור להם מנוחה : וענן יהוה עליהם
יומם בנסעם מן־המחנה :] ויהי בנסע
הארן ויאמר משה קומה | יהוה ויפצו איביך וינסו
משנאיך מפניך : ובנחה יאמר שובה יהוה רבבות אלפי
ישראל :]
ויהי העם כמתאננים רע באזני יהוה וישמע יהוה ויחר
אפו ותבער־בם אש יהוה ותאכל בקצה המחנה : ויצעק
העם אל־משה ויתפלל משה אל־יהוה ותשקע האש :
ויקרא שם־המקום ההוא תבערה כי־בערה בם אש יהוה :
והאספסף אשר בקרבו התאוו תאוה וישבו ויבכו גם בני
ישראל ויאמרו מי יאכלנו בשר : זכרנו את־הדגה אשר

י' לד' נון הפוכה ו' ובנחה ק' נון הפוכה

נאכל

נאכל במצרים חנם את הקשאים ואת האבטחים ואת־
החציר ואת־הבצלים ואת־השומים : ועתה נפשנו יבשה
אין כל בלתי אל־המן עינינו : והמן כזרע־גד הוא ועינו
כעין הבדלח : שטו העם ולקטו וטחנו ברחים או דכו
במדכה ובשלו בפרור ועשו אתו עגות והיה טעמו כטעם
לשד השמן : וברדת הטל על־המחנה לילה ירד המן
עליו : וישמע משה את־העם בכה למשפחתיו איש
לפתח אהלו ויחר־אף יהוה מאד ובעיני משה רע : ויאמר
משה אל־יהוה למה הרעת לעבדך ולמה לא־מצתי חן
בעיניך לשום את־משא כל־העם הזה עלי : האנכי הריתי
את כל־העם הזה אם־אנכי ילדתיהו כי־תאמר אלי שאהו
בחיקך כאשר ישא האמן את־הינק על האדמה אשר
נשבעת לאבתיו : מאין לי בשר לתת לכל־העם הזה כי־
יבכו עלי לאמר תנה־לנו בשר ונאכלה : לא־אוכל אנכי
לבדי לשאת את־כל־העם הזה כי כבד ממני : ואם־
ככה | את־עשה לי הרגני נא הרג אם־מצאתי חן בעיניך
ואל־אראה ברעתי : פ ויאמר יהוה אל־
משה אספה־לי שבעים איש מזקני ישראל אשר ידעת כי־
הם זקני העם ושטריו ולקחת אתם אל־אהל מועד
והתיצבו שם עמך : וירדתי ודברתי עמך שם ואצלתי
מן־הרוח אשר עליך ושמתי עליהם ונשאו אתך במשא
העם ולא־תשא אתה לבדך : ואל־העם תאמר התקדשו
למחר ואכלתם בשר כי בכיתם באזני יהוה לאמר מי
יאכלנו בשר כי־טוב לנו במצרים ונתן יהוה לכם בשר
ואכלתם : לא יום אחד תאכלון ולא יומים ולא | חמשה
ימים ולא עשרה ימים ולא עשרים יום : עד | חדש ימים
עד אשר־יצא מאפכם והיה לכם לזרא יען כי־מאסתם את־
יהוה אשר בקרבכם ותבכו לפניו לאמר למה זה יצאנו
ממצרים : ויאמר משה שש־מאות אלף רגלי העם אשר
אנכי בקרבו ואתה אמרת בשר אתן להם ואכלו חדש
ימים : הצאן ובקר ישחט להם ומצא להם אם את־כל־
דגי הים יאסף להם ומצא להם : פ
ויאמר יהוה אל־משה היד יהוה תקצר עתה תראה
היקרך דברי אם־לא : ויצא משה וידבר אל־העם את
דברי יהוה ויאסף שבעים איש מזקני העם ויעמד אתם
סביבת האהל : וירד יהוה | בענן וידבר אליו ויאצל

יא' יא' הרא'

כן

מן־הרוח אשר עליו ויתן על־שבעים איש הזקנים ויהי
כנוח עליהם הרוח ויתנבאו ולא יספו׃ וישארו שני־
אנשים ׀ במחנה שם האחד ׀ אלדד ושם השני מידד ותנח
עליהם הרוח והמה בכתבים ולא יצאו האהלה ויתנבאו
במחנה׃ וירץ הנער ויגד למשה ויאמר אלדד ומידד
מתנבאים במחנה׃ ויען יהושע בן־נון משרת משה
מבחריו ויאמר אדני משה כלאם׃ ויאמר לו משה
המקנא אתה לי ומי יתן כל־עם יהוה נביאים כי־יתן יהוה
את־רוחו עליהם׃ ויאסף משה אל־המחנה הוא וזקני ל
ישראל׃ ורוח נסע ׀ מאת יהוה ויגז שלוים מן־הים ויטש
על־המחנה כדרך יום כה וכדרך יום כה סביבות המחנה
וכאמתים על־פני הארץ׃ ויקם העם כל־היום ההוא וכל־
הלילה וכל ׀ יום המחרת ויאספו את־השלו הממעיט
אסף עשרה חמרים וישטחו להם שטוח סביבות המחנה׃
הבשר עודנו בין שניהם טרם יכרת ואף יהוה חרה
בעם ויך יהוה בעם מכה רבה מאד׃ ויקרא את־שם־
המקום ההוא קברות התאוה כי־שם קברו את־העם
המתאוים׃ מקברות התאוה נסעו העם חצרות ויהיו לה
בחצרות׃ פ

יב ותדבר מרים ואהרן במשה על־אדות האשה הכשית
אשר לקח כי־אשה כשית לקח׃ ויאמרו הרק אך־במשה
דבר יהוה הלא גם־בנו דבר וישמע יהוה׃ והאיש משה
ענו מאד מכל האדם אשר על־פני האדמה׃ ס
ויאמר יהוה פתאם אל־משה ואל־אהרן ואל־מרים צאו
שלשתכם אל־אהל מועד ויצאו שלשתם׃ וירד יהוה ה
בעמוד ענן ויעמד פתח האהל ויקרא אהרן ומרים ויצאו
שניהם׃ ויאמר שמעו־נא דברי אם־יהיה נביאכם יהוה
במראה אליו אתודע בחלום אדבר־בו׃ לא־כן עבדי
משה בכל־ביתי נאמן הוא׃ פה אל־פה אדבר־בו ומראה
ולא בחידת ותמנת יהוה יביט ומדוע לא יראתם לדבר
בעבדי במשה׃ ויחר־אף יהוה בם וילך׃ והענן סר י
מעל האהל והנה מרים מצרעת כשלג ויפן אהרן אל־
מרים והנה מצרעת׃ ויאמר אהרן אל־משה בי אדני
אל־נא תשת עלינו חטאת אשר נואלנו ואשר חטאנו׃
אל־נא תהי כמת אשר בצאתו מרחם אמו ויאכל חצי
בשרו׃ ויצעק משה אל־יהוה לאמר אל נא רפא נא

יא לב׳ השלו קרי   יב׳ ג׳ עניו קרי

לה׃ פ ויאמר יהוה אל־משה ואביה ירק
ירק בפניה הלא תכלם שבעת ימים תסגר שבעת ימים
טו מחוץ למחנה ואחר תאסף׃ ותסגר מרים מחוץ למחנה
שבעת ימים והעם לא נסע עד־האסף מרים׃ ואחר נסעו
העם מחצרות ויחנו במדבר פארן׃
פ פ פ לז

יג וידבר יהוה אל־משה לאמר׃ שלח־לך אנשים ויתרו
את־ארץ כנען אשר־אני נתן לבני ישראל איש אחד איש
אחד למטה אבתיו תשלחו כל נשיא בהם׃ וישלח
אתם משה ממדבר פארן על־פי יהוה כלם אנשים ראשי
בני־ישראל המה׃ ואלה שמותם למטה ראובן שמוע
ה בן־זכור׃ למטה שמעון שפט בן־חורי׃ למטה יהודה
כלב בן־יפנה׃ למטה יששכר יגאל בן־יוסף׃ למטה
אפרים הושע בן־נון׃ למטה בנימן פלטי בן־רפוא׃
י למטה זבולן גדיאל בן־סודי׃ למטה יוסף למטה מנשה
גדי בן־סוסי׃ למטה דן עמיאל בן־גמלי׃ למטה אשר
טו סתור בן־מיכאל׃ למטה נפתלי נחבי בן־ופסי׃ למטה
גד גאואל בן־מכי׃ אלה שמות האנשים אשר־שלח משה
לתור את־הארץ ויקרא משה להושע בן־נון יהושע׃
וישלח אתם משה לתור את־ארץ כנען ויאמר אלהם עלו
זה בנגב ועליתם את־ההר׃ וראיתם את־הארץ מה־הוא
ואת־העם הישב עליה החזק הוא הרפה המעט הוא אם־
רב׃ ומה הארץ אשר־הוא ישב בה הטובה הוא אם־רעה
ומה הערים אשר־הוא יושב בהנה הבמחנים אם
כ במבצרים׃ ומה הארץ השמנה הוא אם־רזה היש־בה
עץ אם־אין והתחזקתם ולקחתם מפרי הארץ והימים ימי
בכורי ענבים׃ ויעלו ויתרו את־הארץ ממדבר־צן עד־
רחב לבא חמת׃ ויעלו בנגב ויבא עד־חברון ושם
אחימן ששי ותלמי ילידי הענק וחברון שבע שנים נבנתה
לפני צען מצרים׃ ויבאו עד־נחל אשכל ויכרתו משם
זמורה ואשכול ענבים אחד וישאהו במוט בשנים ומן
הרמנים ומן־התאנים׃ למקום ההוא קרא נחל אשכול
כה על אדות האשכול אשר־כרתו משם בני ישראל׃ וישבו
מתור הארץ מקץ ארבעים יום׃ וילכו ויבאו אל־משה
ואל־אהרן ואל־כל־עדת בני־ישראל אל־מדבר פארן קדשה
וישבו אתם דבר ואת־כל־העדה ויראום את־פרי הארץ׃

יג׳ ח׳ קמץ בטרחא

וַיְסַפְּרוּ־לוֹ וַיֹּאמְרוּ בָּאנוּ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר שְׁלַחְתָּנוּ וְגַם זָבַת
חָלָב וּדְבַשׁ הִוא וְזֶה־פִּרְיָהּ׃ אֶפֶס כִּי־עַז הָעָם הַיֹּשֵׁב
בָּאָרֶץ וְהֶעָרִים בְּצֻרוֹת גְּדֹלֹת מְאֹד וְגַם־יְלִדֵי הָעֲנָק רָאִינוּ
שָׁם׃ עֲמָלֵק יוֹשֵׁב בְּאֶרֶץ הַנֶּגֶב וְהַחִתִּי וְהַיְבוּסִי וְהָאֱמֹרִי
יוֹשֵׁב בָּהָר וְהַכְּנַעֲנִי יֹשֵׁב עַל־הַיָּם וְעַל יַד הַיַּרְדֵּן׃ ל וַיַּהַס
כָּלֵב אֶת־הָעָם אֶל־מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר עָלֹה נַעֲלֶה וְיָרַשְׁנוּ אֹתָהּ
כִּי־יָכוֹל נוּכַל לָהּ׃ וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־עָלוּ עִמּוֹ אָמְרוּ לֹא
נוּכַל לַעֲלוֹת אֶל־הָעָם כִּי־חָזָק הוּא מִמֶּנּוּ׃ וַיֹּצִיאוּ דִּבַּת
הָאָרֶץ אֲשֶׁר תָּרוּ אֹתָהּ אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הָאָרֶץ אֲשֶׁר
עָבַרְנוּ בָהּ לָתוּר אֹתָהּ אֶרֶץ אֹכֶלֶת יוֹשְׁבֶיהָ הִוא וְכָל־הָעָם
אֲשֶׁר־רָאִינוּ בְתוֹכָהּ אַנְשֵׁי מִדּוֹת׃ וְשָׁם רָאִינוּ אֶת־הַנְּפִילִים
בְּנֵי עֲנָק מִן־הַנְּפִלִים וַנְּהִי בְעֵינֵינוּ כַּחֲגָבִים וְכֵן הָיִינוּ
בְּעֵינֵיהֶם׃

יד וַתִּשָּׂא כָּל־הָעֵדָה וַיִּתְּנוּ אֶת־קוֹלָם וַיִּבְכּוּ הָעָם בַּלַּיְלָה
הַהוּא׃ וַיִּלֹּנוּ עַל־מֹשֶׁה וְעַל־אַהֲרֹן כֹּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ
אֲלֵהֶם כָּל־הָעֵדָה לוּ־מַתְנוּ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם אוֹ בַּמִּדְבָּר הַזֶּה
לוּ־מָתְנוּ׃ וְלָמָה יְהוָה מֵבִיא אֹתָנוּ אֶל־הָאָרֶץ הַזֹּאת
לִנְפֹּל בַּחֶרֶב נָשֵׁינוּ וְטַפֵּנוּ יִהְיוּ לָבַז הֲלוֹא טוֹב לָנוּ שׁוּב
מִצְרָיְמָה׃ וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־אָחִיו נִתְּנָה רֹאשׁ וְנָשׁוּבָה
מִצְרָיְמָה׃ ה וַיִּפֹּל מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עַל־פְּנֵיהֶם לִפְנֵי כָּל־קְהַל
עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וִיהוֹשֻׁעַ בִּן־נוּן וְכָלֵב בֶּן־יְפֻנֶּה מִן־
הַתָּרִים אֶת־הָאָרֶץ קָרְעוּ בִּגְדֵיהֶם׃ וַיֹּאמְרוּ אֶל־כָּל־עֲדַת
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הָאָרֶץ אֲשֶׁר עָבַרְנוּ בָהּ לָתוּר אֹתָהּ טוֹבָה
הָאָרֶץ מְאֹד מְאֹד׃ אִם־חָפֵץ בָּנוּ יְהוָה וְהֵבִיא אֹתָנוּ אֶל־
הָאָרֶץ הַזֹּאת וּנְתָנָהּ לָנוּ אֶרֶץ אֲשֶׁר־הִוא זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ׃
אַךְ בַּיהוָה אַל־תִּמְרֹדוּ וְאַתֶּם אַל־תִּירְאוּ אֶת־עַם הָאָרֶץ
כִּי לַחְמֵנוּ הֵם סָר צִלָּם מֵעֲלֵיהֶם וַיהוָה אִתָּנוּ אַל־תִּירָאֻם׃
י וַיֹּאמְרוּ כָּל־הָעֵדָה לִרְגּוֹם אֹתָם בָּאֲבָנִים וּכְבוֹד יְהוָה נִרְאָה
בְּאֹהֶל מוֹעֵד אֶל־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ פ וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עַד־אָנָה יְנַאֲצֻנִי הָעָם הַזֶּה וְעַד־אָנָה לֹא־
יַאֲמִינוּ בִי בְּכֹל הָאֹתוֹת אֲשֶׁר עָשִׂיתִי בְּקִרְבּוֹ׃ אַכֶּנּוּ בַדֶּבֶר
וְאוֹרִשֶׁנּוּ וְאֶעֱשֶׂה אֹתְךָ לְגוֹי־גָּדוֹל וְעָצוּם מִמֶּנּוּ׃ וַיֹּאמֶר
מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה וְשָׁמְעוּ מִצְרַיִם כִּי־הֶעֱלִיתָ בְכֹחֲךָ אֶת־הָעָם
הַזֶּה מִקִּרְבּוֹ׃ וְאָמְרוּ אֶל־יוֹשֵׁב הָאָרֶץ הַזֹּאת שָׁמְעוּ
כִּי־אַתָּה יְהוָה בְּקֶרֶב הָעָם הַזֶּה אֲשֶׁר־עַיִן בְּעַיִן נִרְאָה ׀ אַתָּה
יְהוָה וַעֲנָנְךָ עֹמֵד עֲלֵהֶם וּבְעַמֻּד עָנָן אַתָּה הֹלֵךְ לִפְנֵיהֶם
יוֹמָם וּבְעַמּוּד אֵשׁ לָיְלָה׃ טו וְהֵמַתָּה אֶת־הָעָם הַזֶּה

כאיש

כְּאִישׁ אֶחָד וְאָמְרוּ הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־שָׁמְעוּ אֶת־שִׁמְעֲךָ לֵאמֹר׃
מִבִּלְתִּי יְכֹלֶת יְהוָה לְהָבִיא אֶת־הָעָם הַזֶּה אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־
נִשְׁבַּע לָהֶם וַיִּשְׁחָטֵם בַּמִּדְבָּר׃ וְעַתָּה יִגְדַּל־נָא כֹּחַ
אֲדֹנָי כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לֵאמֹר׃ יְהוָה אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד
נֹשֵׂא עָוֺן וָפָשַׁע וְנַקֵּה לֹא יְנַקֶּה פֹּקֵד עֲוֺן אָבוֹת עַל־בָּנִים
עַל־שִׁלֵּשִׁים וְעַל־רִבֵּעִים׃ סְלַח־נָא לַעֲוֺן הָעָם הַזֶּה כְּגֹדֶל
חַסְדֶּךָ וְכַאֲשֶׁר נָשָׂאתָה לָעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד־הֵנָּה׃
כ וַיֹּאמֶר יְהוָה סָלַחְתִּי כִּדְבָרֶךָ׃ וְאוּלָם חַי־אָנִי וְיִמָּלֵא כְבוֹד־
יְהוָה אֶת־כָּל־הָאָרֶץ׃ כִּי כָל־הָאֲנָשִׁים הָרֹאִים אֶת־כְּבֹדִי
וְאֶת־אֹתֹתַי אֲשֶׁר־עָשִׂיתִי בְמִצְרַיִם וּבַמִּדְבָּר וַיְנַסּוּ אֹתִי זֶה
עֶשֶׂר פְּעָמִים וְלֹא שָׁמְעוּ בְּקוֹלִי׃ אִם־יִרְאוּ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
נִשְׁבַּעְתִּי לַאֲבֹתָם וְכָל־מְנַאֲצַי לֹא יִרְאוּהָ׃ וְעַבְדִּי כָלֵב עֵקֶב
הָיְתָה רוּחַ אַחֶרֶת עִמּוֹ וַיְמַלֵּא אַחֲרָי וַהֲבִיאֹתִיו אֶל־הָאָרֶץ
כה אֲשֶׁר־בָּא שָׁמָּה וְזַרְעוֹ יוֹרִשֶׁנָּה׃ וְהָעֲמָלֵקִי וְהַכְּנַעֲנִי יוֹשֵׁב
בָּעֵמֶק מָחָר פְּנוּ וּסְעוּ לָכֶם הַמִּדְבָּר דֶּרֶךְ יַם־סוּף׃
פ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר׃
עַד־מָתַי לָעֵדָה הָרָעָה הַזֹּאת אֲשֶׁר הֵמָּה מַלִּינִים עָלָי אֶת־
תְּלֻנּוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֵמָּה מַלִּינִים עָלַי שָׁמָעְתִּי׃ אֱמֹר
אֲלֵהֶם חַי־אָנִי נְאֻם־יְהוָה אִם־לֹא כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתֶּם בְּאָזְנָי כֵּן
אֶעֱשֶׂה לָכֶם׃ בַּמִּדְבָּר הַזֶּה יִפְּלוּ פִגְרֵיכֶם וְכָל־פְּקֻדֵיכֶם לְכָל־
מִסְפַּרְכֶם מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמָעְלָה אֲשֶׁר הֲלִינֹתֶם עָלָי׃
ל אִם־אַתֶּם תָּבֹאוּ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָשָׂאתִי אֶת־יָדִי לְשַׁכֵּן אֶתְכֶם
בָּהּ כִּי אִם־כָּלֵב בֶּן־יְפֻנֶּה וִיהוֹשֻׁעַ בִּן־נוּן׃ וְטַפְּכֶם אֲשֶׁר
אֲמַרְתֶּם לָבַז יִהְיֶה וְהֵבֵיאתִי אֹתָם וְיָדְעוּ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
מְאַסְתֶּם בָּהּ׃ וּפִגְרֵיכֶם אַתֶּם יִפְּלוּ בַּמִּדְבָּר הַזֶּה׃ וּבְנֵיכֶם
יִהְיוּ רֹעִים בַּמִּדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה וְנָשְׂאוּ אֶת־זְנוּתֵיכֶם עַד־
תֹּם פִּגְרֵיכֶם בַּמִּדְבָּר׃ בְּמִסְפַּר הַיָּמִים אֲשֶׁר־תַּרְתֶּם אֶת־
הָאָרֶץ אַרְבָּעִים יוֹם יוֹם לַשָּׁנָה יוֹם לַשָּׁנָה תִּשְׂאוּ אֶת־עֲוֺנֹתֵיכֶם
לה אַרְבָּעִים שָׁנָה וִידַעְתֶּם אֶת־תְּנוּאָתִי׃ אֲנִי יְהוָה דִּבַּרְתִּי אִם־
לֹא ׀ זֹאת אֶעֱשֶׂה לְכָל־הָעֵדָה הָרָעָה הַזֹּאת הַנּוֹעָדִים עָלָי
בַּמִּדְבָּר הַזֶּה יִתַּמּוּ וְשָׁם יָמֻתוּ׃ וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־שָׁלַח מֹשֶׁה
לָתוּר אֶת־הָאָרֶץ וַיָּשֻׁבוּ וַיִּלּוֹנוּ עָלָיו אֶת־כָּל־הָעֵדָה לְהוֹצִיא
דִבָּה עַל־הָאָרֶץ׃ וַיָּמֻתוּ הָאֲנָשִׁים מוֹצִאֵי דִבַּת־הָאָרֶץ רָעָה
בַּמַּגֵּפָה לִפְנֵי יְהוָה׃ וִיהוֹשֻׁעַ בִּן־נוּן וְכָלֵב בֶּן־יְפֻנֶּה חָיוּ מִן־
הָאֲנָשִׁים הָהֵם הַהֹלְכִים לָתוּר אֶת־הָאָרֶץ׃ וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה
אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּתְאַבְּלוּ הָעָם מְאֹד׃

יד' ע' י' תנתי לו' הליתו כ'

וישכמו

מ וישכמו בבקר ויעלו אל־ראש־ההר לאמר הננו ועלינו אל־
המקום אשר־אמר יהוה כי חטאנו : ויאמר משה למה
זה אתם עברים את־פי יהוה והוא לא תצלח : אל־תעלו
כי אין יהוה בקרבכם ולא תנגפו לפני איביכם : כי העמלקי
והכנעני שם לפניכם ונפלתם בחרב כי־על־כן שבתם מאחרי
יהוה ולא־יהיה יהוה עמכם : ויעפלו לעלות אל־ראש
ההר וארון ברית־יהוה ומשה לא־משו מקרב המחנה :
מה וירד העמלקי והכנעני הישב בהר ההוא ויכום ויכתום
עד־החרמה : פ

טו וידבר יהוה אל־משה לאמר : דבר אל־בני ישראל
ואמרת אלהם כי תבאו אל־ארץ מושבתיכם אשר אני נתן
לכם : ועשיתם אשה ליהוה עלה או־זבח לפלא־נדר או
בנדבה או במעדיכם לעשות ריח ניחח ליהוה מן־הבקר
או מן־הצאן : והקריב המקריב קרבנו ליהוה מנחה סלת
ה עשרון בלול ברבעית ההין שמן : ויין לנסך רביעית ההין
תעשה על־העלה או לזבח לכבש האחד : או לאיל תעשה
מנחה סלת שני עשרנים בלולה בשמן שלשית ההין : ויין
לנסך שלשית ההין תקריב ריח־ניחח ליהוה : וכי־תעשה
בן־בקר עלה או־זבח לפלא־נדר או־שלמים ליהוה : והקריב
על־בן־הבקר מנחה סלת שלשה עשרנים בלול בשמן חצי
י ההין : ויין תקריב לנסך חצי ההין אשה ריח־ניחח
ליהוה : ככה יעשה לשור האחד או לאיל האחד או־לשה
בכבשים או בעזים : כמספר אשר תעשו ככה תעשו
לאחד כמספרם : כל־האזרח יעשה־ככה את־אלה להקריב
אשה ריח־ניחח ליהוה : וכי־יגור אתכם גר או אשר־
בתוככם לדרתיכם ועשה אשה ריח־ניחח ליהוה כאשר
טו תעשו כן יעשה : הקהל חקה אחת לכם ולגר הגר חקת
עולם לדרתיכם ככם כגר יהיה לפני יהוה : תורה אחת
ומשפט אחד יהיה לכם ולגר הגר אתכם : פ

וידבר יהוה אל־משה לאמר : דבר אל־בני ישראל
ואמרת אלהם בבאכם אל־הארץ אשר אני מביא אתכם
שמה : והיה באכלכם מלחם הארץ תרימו תרומה ליהוה :
כ ראשית ערסתכם חלה תרימו תרומה כתרומת גרן כן
תרימו אתה : מראשית ערסתיכם תתנו ליהוה תרומה
לדרתיכם : ס וכי תשגו ולא תעשו את כל־
המצות האלה אשר־דבר יהוה אל־משה : את כל־אשר
צוה יהוה אליכם ביד־משה מן־היום אשר צוה יהוה
והלאה

והלאה לדרתיכם : והיה אם מעיני העדה נעשתה לשגגה
ועשו כל־העדה פר בן־בקר אחד לעלה לריח ניחח ליהוה
כה ומנחתו ונסכו כמשפט ושעיר־עזים אחד לחטת : וכפר
הכהן על־כל־עדת בני ישראל ונסלח להם כי־שגגה הוא
והם הביאו את־קרבנם אשה ליהוה וחטאתם לפני יהוה
על־שגגתם : ונסלח לכל־עדת בני ישראל ולגר הגר בתוכם
כי לכל־העם בשגגה : ס ואם־נפש אחת תחטא
בשגגה והקריבה עז בת־שנתה לחטאת : וכפר הכהן על־
הנפש השגגת בחטאה בשגגה לפני יהוה לכפר עליו
ונסלח לו : האזרח בבני ישראל ולגר הגר בתוכם תורה
ל אחת יהיה לכם לעשה בשגגה : והנפש אשר־תעשה
ביד רמה מן־האזרח ומן־הגר את־יהוה הוא מגדף ונכרתה
הנפש ההוא מקרב עמה : כי דבר־יהוה בזה ואת־מצותו
הפר הכרת ׀ תכרת הנפש ההוא עונה בה : פ

ויהיו בני־ישראל במדבר וימצאו איש מקשש
עצים ביום השבת : ויקריבו אתו המצאים אתו מקשש
עצים אל־משה ואל־אהרן ואל כל־העדה : ויניחו אתו
לה במשמר כי לא פרש מה־יעשה לו : ס ויאמר
יהוה אל־משה מות יומת האיש רגום אתו באבנים כל־
העדה מחוץ למחנה : ויציאו אתו כל־העדה אל־מחוץ
למחנה וירגמו אתו באבנים וימת כאשר צוה יהוה את־
משה : פ ויאמר יהוה אל־משה לאמר :
דבר אל־בני ישראל ואמרת אלהם ועשו להם ציצת על־
כנפי בגדיהם לדרתם ונתנו על־ציצת הכנף פתיל תכלת :
והיה לכם לציצת וראיתם אתו וזכרתם את־כל־מצות
יהוה ועשיתם אתם ולא־תתורו אחרי לבבכם ואחרי
מ עיניכם אשר־אתם זנים אחריהם : למען תזכרו ועשיתם
את־כל־מצותי והייתם קדשים לאלהיכם : אני יהוה
אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם
לאלהים אני יהוה אלהיכם :

פ פ פ לח

טז ויקח קרח בן־יצהר בן־קהת בן־לוי ודתן ואבירם בני
אליאב ואון בן־פלת בני ראובן : ויקמו לפני משה ואנשים
מבני־ישראל חמשים ומאתים נשיאי עדה קראי מועד
אנשי־שם : ויקהלו על־משה ועל־אהרן ויאמרו אלהם רב־
לכם כי כל־העדה כלם קדשים ובתוכם יהוה ומדוע

מו' פס' חסר א'

תתנשאו

תתנשאו על-קהל יהוה: וישמע משה ויפל על-פניו:
וידבר אל-קרח ואל-כל-עדתו לאמר בקר וידע יהוה את-
אשר-לו ואת-הקדוש והקריב אליו ואת אשר יבחר-בו
יקריב אליו: זאת עשו קחו-לכם מחתות קרח וכל-
עדתו: ותנו בהן | אש ושימו עליהן | קטרת לפני יהוה
מחר והיה האיש אשר-יבחר יהוה הוא הקדוש רב-לכם
בני לוי: ויאמר משה אל-קרח שמעו-נא בני לוי: המעט
מכם כי-הבדיל אלהי ישראל אתכם מעדת ישראל להקריב
אתכם אליו לעבד את-עבדת משכן יהוה ולעמד לפני
העדה לשרתם: ויקרב אתך ואת-כל-אחיך בני-לוי אתך
ובקשתם גם-כהנה: לכן אתה וכל-עדתך הנעדים על-
יהוה ואהרן מה-הוא כי תלונו עליו: וישלח משה לקרא
לדתן ולאבירם בני אליאב ויאמרו לא נעלה: המעט כי
העליתנו מארץ זבת חלב ודבש להמיתנו במדבר כי-
תשתרר עלינו גם-השתרר: אף לא אל-ארץ זבת חלב
ודבש הביאתנו ותתן-לנו נחלת שדה וכרם העיני האנשים
ההם תנקר לא נעלה: ויחר למשה מאד ויאמר אל-יהוה
אל-תפן אל-מנחתם לא חמור אחד מהם נשאתי ולא
הרעתי את-אחד מהם: ויאמר משה אל-קרח אתה וכל-
עדתך היו לפני יהוה אתה והם ואהרן מחר: וקחו | איש
מחתתו ונתתם עליהם קטרת והקרבתם לפני יהוה איש
מחתתו חמשים ומאתים מחתת ואתה ואהרן איש מחתתו:
ויקחו איש מחתתו ויתנו עליהם אש וישימו עליהם קטרת
ויעמדו פתח אהל מועד ומשה ואהרן: ויקהל עליהם
קרח את-כל-העדה אל-פתח אהל מועד וירא כבוד-יהוה
אל-כל-העדה: ס וידבר יהוה אל-משה ואל-
אהרן לאמר: הבדלו מתוך העדה הזאת ואכלה אתם
כרגע: ויפלו על-פניהם ויאמרו אל אלהי הרוחת לכל-
בשר האיש אחד יחטא ועל כל-העדה תקצף: ס
וידבר יהוה אל-משה לאמר: דבר אל-העדה לאמר
העלו מסביב למשכן-קרח דתן ואבירם: ויקם משה וילך
אל-דתן ואבירם וילכו אחריו זקני ישראל: וידבר אל-
העדה לאמר סורו נא מעל אהלי האנשים הרשעים האלה
ואל-תגעו בכל-אשר להם פן-תספו בכל-חטאתם: ויעלו
מעל משכן-קרח דתן ואבירם מסביב ודתן ואבירם יצאו
נצבים פתח אהליהם ונשיהם ובניהם וטפם: ויאמר משה

בזאת

בזאת תדעון כי-יהוה שלחני לעשות את כל-המעשים
האלה כי-לא מלבי: אם-כמות כל-האדם ימתון אלה
ופקדת כל-האדם יפקד עליהם לא יהוה שלחני: ואם
בריאה יברא יהוה ופצתה האדמה את-פיה ובלעה אתם
ואת-כל-אשר להם וירדו חיים שאלה וידעתם כי נאצו
האנשים האלה את-יהוה: ויהי ככלתו לדבר את כל-
הדברים האלה ותבקע האדמה אשר תחתיהם: ותפתח
הארץ את-פיה ותבלע אתם ואת-בתיהם ואת כל-האדם
אשר לקרח ואת כל-הרכוש: וירדו הם וכל-אשר להם
חיים שאלה ותכס עליהם הארץ ויאבדו מתוך הקהל:
וכל-ישראל אשר סביבתיהם נסו לקלם כי אמרו פן-
תבלענו הארץ: ואש יצאה מאת יהוה ותאכל את
החמשים ומאתים איש מקריבי הקטרת: ס

יז וידבר יהוה אל-משה לאמר: אמר אל-אלעזר בן-
אהרן הכהן וירם את-המחתת מבין השרפה ואת-האש
זרה-הלאה כי קדשו: את מחתות החטאים האלה
בנפשתם ועשו אתם רקעי פחים צפוי למזבח כי-הקריבם
לפני-יהוה ויקדשו ויהיו לאות לבני ישראל: ויקח אלעזר
הכהן את מחתות הנחשת אשר הקריבו השרפים וירקעום
צפוי למזבח: זכרון לבני ישראל למען אשר לא-יקרב
איש זר אשר לא מזרע אהרן הוא להקטיר קטרת לפני
יהוה ולא-יהיה כקרח וכעדתו כאשר דבר יהוה ביד-
משה לו: פ וילנו כל-עדת בני-ישראל
ממחרת על-משה ועל-אהרן לאמר אתם המתם את-עם
יהוה: ויהי בהקהל העדה על-משה ועל-אהרן ויפנו
אל-אהל מועד והנה כסהו הענן וירא כבוד יהוה: ויבא
משה ואהרן אל-פני אהל מועד: ס וידבר יהוה
אל-משה לאמר: הרמו מתוך העדה הזאת ואכלה אתם
כרגע ויפלו על-פניהם: ויאמר משה אל-אהרן קח את-
המחתה ותן-עליה אש מעל המזבח ושים קטרת והולך
מהרה אל-העדה וכפר עליהם כי-יצא הקצף מלפני יהוה
החל הנגף: ויקח אהרן כאשר | דבר משה וירץ אל-תוך
הקהל והנה החל הנגף בעם ויתן את-הקטרת ויכפר על-
העם: ויעמד בין-המתים ובין החיים ותעצר המגפה:
ויהיו המתים במגפה ארבעה עשר אלף ושבע מאות
מלבד המתים על-דבר-קרח: וישב אהרן אל-משה אל-
פתח אהל מועד והמגפה נעצרה: פ

וידבר

וַיְדַבֵּר יְהֹוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ דַּבֵּר ׀ אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְקַח מֵאִתָּם מַטֶּה מַטֶּה לְבֵית אָב מֵאֵת כָּל־נְשִׂיאֵהֶם לְבֵית
אֲבֹתָם שְׁנֵים עָשָׂר מַטּוֹת אִישׁ אֶת־שְׁמוֹ תִּכְתֹּב עַל־מַטֵּהוּ׃
וְאֵת שֵׁם אַהֲרֹן תִּכְתֹּב עַל־מַטֵּה לֵוִי כִּי מַטֶּה אֶחָד לְרֹאשׁ
בֵּית אֲבוֹתָם׃ וְהִנַּחְתָּם בְּאֹהֶל מוֹעֵד לִפְנֵי הָעֵדוּת אֲשֶׁר
[כ] אִוָּעֵד לָכֶם שָׁמָּה׃ וְהָיָה הָאִישׁ אֲשֶׁר אֶבְחַר־בּוֹ מַטֵּהוּ
יִפְרָח וַהֲשִׁכֹּתִי מֵעָלַי אֶת־תְּלֻנּוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֵם
מַלִּינִם עֲלֵיכֶם׃ וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּתְּנוּ אֵלָיו ׀
כָּל־נְשִׂיאֵיהֶם מַטֶּה לְנָשִׂיא אֶחָד מַטֶּה לְנָשִׂיא אֶחָד לְבֵית
אֲבֹתָם שְׁנֵים עָשָׂר מַטּוֹת וּמַטֵּה אַהֲרֹן בְּתוֹךְ מַטּוֹתָם׃
וַיַּנַּח מֹשֶׁה אֶת־הַמַּטֹּת לִפְנֵי יְהֹוָה בְּאֹהֶל הָעֵדֻת׃ וַיְהִי
מִמָּחֳרָת וַיָּבֹא מֹשֶׁה אֶל־אֹהֶל הָעֵדוּת וְהִנֵּה פָּרַח מַטֵּה־
אַהֲרֹן לְבֵית לֵוִי וַיֹּצֵא פֶרַח וַיָּצֵץ צִיץ וַיִּגְמֹל שְׁקֵדִים׃ וַיֹּצֵא
מֹשֶׁה אֶת־כָּל־הַמַּטֹּת מִלִּפְנֵי יְהֹוָה אֶל־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּרְאוּ
[כה] וַיִּקְחוּ אִישׁ מַטֵּהוּ׃ פ וַיֹּאמֶר יְהֹוָה אֶל־
מֹשֶׁה הָשֵׁב אֶת־מַטֵּה אַהֲרֹן לִפְנֵי הָעֵדוּת לְמִשְׁמֶרֶת לְאוֹת
לִבְנֵי־מֶרִי וּתְכַל תְּלוּנֹּתָם מֵעָלַי וְלֹא יָמֻתוּ׃ וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהֹוָה אֹתוֹ כֵּן עָשָׂה׃ פ
וַיֹּאמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר הֵן גָּוַעְנוּ אָבַדְנוּ כֻּלָּנוּ
אָבָדְנוּ׃ כֹּל הַקָּרֵב ׀ הַקָּרֵב אֶל־מִשְׁכַּן יְהֹוָה יָמוּת הַאִם
תַּמְנוּ לִגְוֹעַ׃ ס

[יח] וַיֹּאמֶר יְהֹוָה אֶל־אַהֲרֹן אַתָּה וּבָנֶיךָ וּבֵית־אָבִיךָ אִתָּךְ
תִּשְׂאוּ אֶת־עֲוֺן הַמִּקְדָּשׁ וְאַתָּה וּבָנֶיךָ אִתָּךְ תִּשְׂאוּ אֶת־עֲוֺן
כְּהֻנַּתְכֶם׃ וְגַם אֶת־אַחֶיךָ מַטֵּה לֵוִי שֵׁבֶט אָבִיךָ הַקְרֵב
אִתָּךְ וְיִלָּווּ עָלֶיךָ וִישָׁרְתוּךָ וְאַתָּה וּבָנֶיךָ אִתָּךְ לִפְנֵי אֹהֶל
הָעֵדֻת׃ וְשָׁמְרוּ מִשְׁמַרְתְּךָ וּמִשְׁמֶרֶת כָּל־הָאֹהֶל אַךְ אֶל־
כְּלֵי הַקֹּדֶשׁ וְאֶל־הַמִּזְבֵּחַ לֹא יִקְרָבוּ וְלֹא־יָמֻתוּ גַם־הֵם גַּם־
אַתֶּם׃ וְנִלְווּ עָלֶיךָ וְשָׁמְרוּ אֶת־מִשְׁמֶרֶת אֹהֶל מוֹעֵד לְכֹל
[ה] עֲבֹדַת הָאֹהֶל וְזָר לֹא־יִקְרַב אֲלֵיכֶם׃ וּשְׁמַרְתֶּם אֵת
מִשְׁמֶרֶת הַקֹּדֶשׁ וְאֵת מִשְׁמֶרֶת הַמִּזְבֵּחַ וְלֹא־יִהְיֶה עוֹד קֶצֶף
עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַאֲנִי הִנֵּה לָקַחְתִּי אֶת־אֲחֵיכֶם הַלְוִיִּם
מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לָכֶם מַתָּנָה נְתֻנִים לַיהֹוָה לַעֲבֹד אֶת־
עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד׃ וְאַתָּה וּבָנֶיךָ אִתְּךָ תִּשְׁמְרוּ אֶת־
כְּהֻנַּתְכֶם לְכָל־דְּבַר הַמִּזְבֵּחַ וּלְמִבֵּית לַפָּרֹכֶת וַעֲבַדְתֶּם
עֲבֹדַת מַתָּנָה אֶתֵּן אֶת־כְּהֻנַּתְכֶם וְהַזָּר הַקָּרֵב יוּמָת׃
פ וַיְדַבֵּר יְהֹוָה אֶל־אַהֲרֹן וַאֲנִי הִנֵּה נָתַתִּי לְךָ
אֶת־מִשְׁמֶרֶת תְּרוּמֹתָי לְכָל־קָדְשֵׁי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לְךָ נְתַתִּים
למשחה

לְמָשְׁחָה וּלְבָנֶיךָ לְחָק־עוֹלָם׃ זֶה־יִהְיֶה לְךָ מִקֹּדֶשׁ הַקֳּדָשִׁים
מִן־הָאֵשׁ כָּל־קָרְבָּנָם לְכָל־מִנְחָתָם וּלְכָל־חַטָּאתָם וּלְכָל־
אֲשָׁמָם אֲשֶׁר יָשִׁיבוּ לִי קֹדֶשׁ קָדָשִׁים לְךָ הוּא וּלְבָנֶיךָ׃
בְּקֹדֶשׁ הַקֳּדָשִׁים תֹּאכְלֶנּוּ כָּל־זָכָר יֹאכַל אֹתוֹ קֹדֶשׁ יִהְיֶה־
לָּךְ׃ וְזֶה־לְּךָ תְּרוּמַת מַתָּנָם לְכָל־תְּנוּפֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ
נְתַתִּים וּלְבָנֶיךָ וְלִבְנֹתֶיךָ אִתְּךָ לְחָק־עוֹלָם כָּל־טָהוֹר בְּבֵיתְךָ
יֹאכַל אֹתוֹ׃ כֹּל חֵלֶב יִצְהָר וְכָל־חֵלֶב תִּירוֹשׁ וְדָגָן
רֵאשִׁיתָם אֲשֶׁר־יִתְּנוּ לַיהֹוָה לְךָ נְתַתִּים׃ בִּכּוּרֵי כָּל־אֲשֶׁר
בְּאַרְצָם אֲשֶׁר־יָבִיאוּ לַיהֹוָה לְךָ יִהְיֶה כָּל־טָהוֹר בְּבֵיתְךָ
יֹאכְלֶנּוּ׃ כָּל־חֵרֶם בְּיִשְׂרָאֵל לְךָ יִהְיֶה׃ כָּל־פֶּטֶר רֶחֶם [טו]
לְכָל־בָּשָׂר אֲשֶׁר־יַקְרִיבוּ לַיהֹוָה בָּאָדָם וּבַבְּהֵמָה יִהְיֶה־לָּךְ
אַךְ ׀ פָּדֹה תִפְדֶּה אֵת בְּכוֹר הָאָדָם וְאֵת בְּכוֹר־הַבְּהֵמָה
הַטְּמֵאָה תִּפְדֶּה׃ וּפְדוּיָו מִבֶּן־חֹדֶשׁ תִּפְדֶּה בְּעֶרְכְּךָ כֶּסֶף
חֲמֵשֶׁת שְׁקָלִים בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ עֶשְׂרִים גֵּרָה הוּא׃ אַךְ
בְּכוֹר־שׁוֹר אוֹ־בְכוֹר כֶּשֶׂב אוֹ־בְכוֹר עֵז לֹא תִפְדֶּה קֹדֶשׁ
הֵם אֶת־דָּמָם תִּזְרֹק עַל־הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־חֶלְבָּם תַּקְטִיר אִשֶּׁה
לְרֵיחַ נִיחֹחַ לַיהֹוָה׃ וּבְשָׂרָם יִהְיֶה־לָּךְ כַּחֲזֵה הַתְּנוּפָה
וּכְשׁוֹק הַיָּמִין לְךָ יִהְיֶה׃ כֹּל ׀ תְּרוּמֹת הַקֳּדָשִׁים אֲשֶׁר
יָרִימוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לַיהֹוָה נָתַתִּי לְךָ וּלְבָנֶיךָ וְלִבְנֹתֶיךָ
אִתְּךָ לְחָק־עוֹלָם בְּרִית מֶלַח עוֹלָם הִוא לִפְנֵי יְהֹוָה לְךָ
[כ] וּלְזַרְעֲךָ אִתָּךְ׃ וַיֹּאמֶר יְהֹוָה אֶל־אַהֲרֹן בְּאַרְצָם לֹא תִנְחָל
וְחֵלֶק לֹא־יִהְיֶה לְךָ בְּתוֹכָם אֲנִי חֶלְקְךָ וְנַחֲלָתְךָ בְּתוֹךְ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל׃ ס וְלִבְנֵי לֵוִי הִנֵּה נָתַתִּי כָּל־מַעֲשֵׂר
בְּיִשְׂרָאֵל לְנַחֲלָה חֵלֶף עֲבֹדָתָם אֲשֶׁר־הֵם עֹבְדִים אֶת־עֲבֹדַת
אֹהֶל מוֹעֵד׃ וְלֹא־יִקְרְבוּ עוֹד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד
לָשֵׂאת חֵטְא לָמוּת׃ וְעָבַד הַלֵּוִי הוּא אֶת־עֲבֹדַת אֹהֶל
מוֹעֵד וְהֵם יִשְׂאוּ עֲוֺנָם חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם וּבְתוֹךְ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לֹא יִנְחֲלוּ נַחֲלָה׃ כִּי אֶת־מַעְשַׂר בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר יָרִימוּ לַיהֹוָה תְּרוּמָה נָתַתִּי לַלְוִיִּם לְנַחֲלָה עַל־כֵּן
אָמַרְתִּי לָהֶם בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא יִנְחֲלוּ נַחֲלָה׃ פ
וַיְדַבֵּר יְהֹוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ וְאֶל־הַלְוִיִּם תְּדַבֵּר [כה]
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי־תִקְחוּ מֵאֵת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַמַּעֲשֵׂר
אֲשֶׁר נָתַתִּי לָכֶם מֵאִתָּם בְּנַחֲלַתְכֶם וַהֲרֵמֹתֶם מִמֶּנּוּ תְּרוּמַת
יְהֹוָה מַעֲשֵׂר מִן־הַמַּעֲשֵׂר׃ וְנֶחְשַׁב לָכֶם תְּרוּמַתְכֶם
כַּדָּגָן מִן־הַגֹּרֶן וְכַמְלֵאָה מִן־הַיָּקֶב׃ כֵּן תָּרִימוּ גַם־אַתֶּם
תְּרוּמַת יְהֹוָה מִכֹּל מַעְשְׂרֹתֵיכֶם אֲשֶׁר תִּקְחוּ מֵאֵת בְּנֵי

ישראל

יִשְׂרָאֵל וּנְתַתֶּם מִמֶּנּוּ אֶת־תְּרוּמַת יְהוָה לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן׃
מִכֹּל מַתְּנֹתֵיכֶם תָּרִימוּ אֵת כָּל־תְּרוּמַת יְהוָה מִכָּל־חֶלְבּוֹ
ל אֶת־מִקְדְּשׁוֹ מִמֶּנּוּ׃ וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם בַּהֲרִימְכֶם אֶת־חֶלְבּוֹ
מִמֶּנּוּ וְנֶחְשַׁב לַלְוִיִּם כִּתְבוּאַת גֹּרֶן וְכִתְבוּאַת יָקֶב׃
וַאֲכַלְתֶּם אֹתוֹ בְּכָל־מָקוֹם אַתֶּם וּבֵיתְכֶם כִּי־שָׂכָר הוּא לָכֶם
חֵלֶף עֲבֹדַתְכֶם בְּאֹהֶל מוֹעֵד׃ וְלֹא־תִשְׂאוּ עָלָיו חֵטְא
בַּהֲרִימְכֶם אֶת־חֶלְבּוֹ מִמֶּנּוּ וְאֶת־קָדְשֵׁי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לֹא תְחַלְּלוּ
וְלֹא תָמוּתוּ׃

פ פ פ לט

יט וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר׃ זֹאת חֻקַּת
הַתּוֹרָה אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לֵאמֹר דַּבֵּר ׀ אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִקְחוּ
אֵלֶיךָ פָרָה אֲדֻמָּה תְּמִימָה אֲשֶׁר אֵין־בָּהּ מוּם אֲשֶׁר לֹא־
עָלָה עָלֶיהָ עֹל׃ וּנְתַתֶּם אֹתָהּ אֶל־אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וְהוֹצִיא
אֹתָהּ אֶל־מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וְשָׁחַט אֹתָהּ לְפָנָיו׃ וְלָקַח אֶלְעָזָר
הַכֹּהֵן מִדָּמָהּ בְּאֶצְבָּעוֹ וְהִזָּה אֶל־נֹכַח פְּנֵי אֹהֶל־מוֹעֵד מִדָּמָהּ
ה שֶׁבַע פְּעָמִים׃ וְשָׂרַף אֶת־הַפָּרָה לְעֵינָיו אֶת־עֹרָהּ וְאֶת־בְּשָׂרָהּ
וְאֶת־דָּמָהּ עַל־פִּרְשָׁהּ יִשְׂרֹף׃ וְלָקַח הַכֹּהֵן עֵץ אֶרֶז וְאֵזוֹב
וּשְׁנִי תוֹלָעַת וְהִשְׁלִיךְ אֶל־תּוֹךְ שְׂרֵפַת הַפָּרָה׃ וְכִבֶּס בְּגָדָיו
הַכֹּהֵן וְרָחַץ בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם וְאַחַר יָבֹא אֶל־הַמַּחֲנֶה וְטָמֵא
הַכֹּהֵן עַד־הָעָרֶב׃ וְהַשֹּׂרֵף אֹתָהּ יְכַבֵּס בְּגָדָיו בַּמַּיִם וְרָחַץ
בְּשָׂרוֹ בַּמָּיִם וְטָמֵא עַד־הָעָרֶב׃ וְאָסַף ׀ אִישׁ טָהוֹר אֵת
אֵפֶר הַפָּרָה וְהִנִּיחַ מִחוּץ לַמַּחֲנֶה בְּמָקוֹם טָהוֹר וְהָיְתָה
לַעֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁמֶרֶת לְמֵי נִדָּה חַטָּאת הִוא׃
י וְכִבֶּס הָאֹסֵף אֶת־אֵפֶר הַפָּרָה אֶת־בְּגָדָיו וְטָמֵא עַד־הָעָרֶב
וְהָיְתָה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְלַגֵּר הַגָּר בְּתוֹכָם לְחֻקַּת עוֹלָם׃
הַנֹּגֵעַ בְּמֵת לְכָל־נֶפֶשׁ אָדָם וְטָמֵא שִׁבְעַת יָמִים׃ הוּא
יִתְחַטָּא־בוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִטְהָר וְאִם־
לֹא יִתְחַטָּא בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי לֹא יִטְהָר׃
כָּל־הַנֹּגֵעַ בְּמֵת בְּנֶפֶשׁ הָאָדָם אֲשֶׁר־יָמוּת וְלֹא יִתְחַטָּא אֶת־
מִשְׁכַּן יְהוָה טִמֵּא וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִיִּשְׂרָאֵל כִּי מֵי
נִדָּה לֹא־זֹרַק עָלָיו טָמֵא יִהְיֶה עוֹד טֻמְאָתוֹ בוֹ׃ זֹאת
הַתּוֹרָה אָדָם כִּי־יָמוּת בְּאֹהֶל כָּל־הַבָּא אֶל־הָאֹהֶל וְכָל־אֲשֶׁר
טו בָּאֹהֶל יִטְמָא שִׁבְעַת יָמִים׃ וְכֹל כְּלִי פָתוּחַ אֲשֶׁר אֵין־צָמִיד
פָּתִיל עָלָיו טָמֵא הוּא׃ וְכֹל אֲשֶׁר־יִגַּע עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה בַּחֲלַל־
חֶרֶב אוֹ בְמֵת אוֹ־בְעֶצֶם אָדָם אוֹ בְקָבֶר יִטְמָא שִׁבְעַת
יָמִים׃ וְלָקְחוּ לַטָּמֵא מֵעֲפַר שְׂרֵפַת הַחַטָּאת וְנָתַן עָלָיו מַיִם
חַיִּים אֶל־כֶּלִי׃ וְלָקַח אֵזוֹב וְטָבַל בַּמַּיִם אִישׁ טָהוֹר וְהִזָּה
עַל

עַל־הָאֹהֶל וְעַל־כָּל־הַכֵּלִים וְעַל־הַנְּפָשׁוֹת אֲשֶׁר הָיוּ־שָׁם וְעַל־
הַנֹּגֵעַ בַּעֶצֶם אוֹ בֶחָלָל אוֹ בַמֵּת אוֹ בַקָּבֶר׃ וְהִזָּה הַטָּהֹר
עַל־הַטָּמֵא בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְחִטְּאוֹ בַּיּוֹם
כ הַשְּׁבִיעִי וְכִבֶּס בְּגָדָיו וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָהֵר בָּעָרֶב׃ וְאִישׁ
אֲשֶׁר־יִטְמָא וְלֹא יִתְחַטָּא וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִתּוֹךְ הַקָּהָל
כִּי אֶת־מִקְדַּשׁ יְהוָה טִמֵּא מֵי נִדָּה לֹא־זֹרַק עָלָיו טָמֵא
הוּא׃ וְהָיְתָה לָהֶם לְחֻקַּת עוֹלָם וּמַזֵּה מֵי־הַנִּדָּה יְכַבֵּס
בְּגָדָיו וְהַנֹּגֵעַ בְּמֵי הַנִּדָּה יִטְמָא עַד־הָעָרֶב׃ וְכֹל
אֲשֶׁר־יִגַּע־בּוֹ הַטָּמֵא יִטְמָא וְהַנֶּפֶשׁ הַנֹּגַעַת תִּטְמָא עַד־
הָעָרֶב׃

פ

כ וַיָּבֹאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל כָּל־הָעֵדָה מִדְבַּר־צִן בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן
וַיֵּשֶׁב הָעָם בְּקָדֵשׁ וַתָּמָת שָׁם מִרְיָם וַתִּקָּבֵר שָׁם׃ וְלֹא־
הָיָה מַיִם לָעֵדָה וַיִּקָּהֲלוּ עַל־מֹשֶׁה וְעַל־אַהֲרֹן׃ וַיָּרֶב הָעָם
עִם־מֹשֶׁה וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר וְלוּ גָוַעְנוּ בִּגְוַע אַחֵינוּ לִפְנֵי יְהוָה׃
וְלָמָה הֲבֵאתֶם אֶת־קְהַל יְהוָה אֶל־הַמִּדְבָּר הַזֶּה לָמוּת שָׁם
ה אֲנַחְנוּ וּבְעִירֵנוּ׃ וְלָמָה הֶעֱלִיתֻנוּ מִמִּצְרַיִם לְהָבִיא אֹתָנוּ
אֶל־הַמָּקוֹם הָרָע הַזֶּה לֹא ׀ מְקוֹם זֶרַע וּתְאֵנָה וְגֶפֶן וְרִמּוֹן
וּמַיִם אַיִן לִשְׁתּוֹת׃ וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן מִפְּנֵי הַקָּהָל אֶל־
פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם וַיֵּרָא כְבוֹד־יְהוָה אֲלֵיהֶם׃

פ

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ קַח
אֶת־הַמַּטֶּה וְהַקְהֵל אֶת־הָעֵדָה אַתָּה וְאַהֲרֹן אָחִיךָ וְדִבַּרְתֶּם
אֶל־הַסֶּלַע לְעֵינֵיהֶם וְנָתַן מֵימָיו וְהוֹצֵאתָ לָהֶם מַיִם מִן־
הַסֶּלַע וְהִשְׁקִיתָ אֶת־הָעֵדָה וְאֶת־בְּעִירָם׃ וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־
י הַמַּטֶּה מִלִּפְנֵי יְהוָה כַּאֲשֶׁר צִוָּהוּ׃ וַיַּקְהִלוּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן
אֶת־הַקָּהָל אֶל־פְּנֵי הַסָּלַע וַיֹּאמֶר לָהֶם שִׁמְעוּ־נָא הַמֹּרִים
הֲמִן־הַסֶּלַע הַזֶּה נוֹצִיא לָכֶם מָיִם׃ וַיָּרֶם מֹשֶׁה אֶת־יָדוֹ
וַיַּךְ אֶת־הַסֶּלַע בְּמַטֵּהוּ פַּעֲמָיִם וַיֵּצְאוּ מַיִם רַבִּים וַתֵּשְׁתְּ
הָעֵדָה וּבְעִירָם׃ ס וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־
אַהֲרֹן יַעַן לֹא־הֶאֱמַנְתֶּם בִּי לְהַקְדִּישֵׁנִי לְעֵינֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לָכֵן לֹא תָבִיאוּ אֶת־הַקָּהָל הַזֶּה אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נָתַתִּי
לָהֶם׃ הֵמָּה מֵי מְרִיבָה אֲשֶׁר־רָבוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־יְהוָה
וַיִּקָּדֵשׁ בָּם׃ ס וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה מַלְאָכִים מִקָּדֵשׁ אֶל־
מֶלֶךְ אֱדוֹם כֹּה אָמַר אָחִיךָ יִשְׂרָאֵל אַתָּה יָדַעְתָּ אֵת כָּל־
יד הַתְּלָאָה אֲשֶׁר מְצָאָתְנוּ׃ וַיֵּרְדוּ אֲבֹתֵינוּ מִצְרַיְמָה וַנֵּשֶׁב
בְּמִצְרַיִם יָמִים רַבִּים וַיָּרֵעוּ לָנוּ מִצְרַיִם וְלַאֲבֹתֵינוּ׃ וַנִּצְעַק
אֶל־יְהוָה וַיִּשְׁמַע קֹלֵנוּ וַיִּשְׁלַח מַלְאָךְ וַיֹּצִאֵנוּ מִמִּצְרָיִם וְהִנֵּה
אֲנַחְנוּ בְקָדֵשׁ עִיר קְצֵה גְבוּלֶךָ׃ נַעְבְּרָה־נָּא בְאַרְצֶךָ לֹא
נעבר

נַעְבְּרָה בְּשָׂדֶה וּבְכֶרֶם וְלֹא נִשְׁתֶּה מֵי בְאֵר דֶּרֶךְ הַמֶּלֶךְ נֵלֵךְ
לֹא נִטֶּה יָמִין וּשְׂמֹאול עַד אֲשֶׁר־נַעֲבֹר גְּבֻלֶךָ׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו
אֱדוֹם לֹא תַעֲבֹר בִּי פֶּן־בַּחֶרֶב אֵצֵא לִקְרָאתֶךָ׃ וַיֹּאמְרוּ
אֵלָיו בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בַּמְסִלָּה נַעֲלֶה וְאִם־מֵימֶיךָ נִשְׁתֶּה אֲנִי
וּמִקְנַי וְנָתַתִּי מִכְרָם רַק אֵין־דָּבָר בְּרַגְלַי אֶעֱבֹרָה׃ וַיֹּאמֶר כ
לֹא תַעֲבֹר וַיֵּצֵא אֱדוֹם לִקְרָאתוֹ בְּעַם כָּבֵד וּבְיָד חֲזָקָה׃
וַיְמָאֵן ׀ אֱדוֹם נְתֹן אֶת־יִשְׂרָאֵל עֲבֹר בִּגְבֻלוֹ וַיֵּט יִשְׂרָאֵל
מֵעָלָיו׃ פ וַיִּסְעוּ מִקָּדֵשׁ וַיָּבֹאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
כָּל־הָעֵדָה הֹר הָהָר׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן
בְּהֹר הָהָר עַל־גְּבוּל אֶרֶץ־אֱדוֹם לֵאמֹר׃ יֵאָסֵף אַהֲרֹן אֶל־
עַמָּיו כִּי לֹא יָבֹא אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַל
אֲשֶׁר־מְרִיתֶם אֶת־פִּי לְמֵי מְרִיבָה׃ קַח אֶת־אַהֲרֹן וְאֶת־ כה
אֶלְעָזָר בְּנוֹ וְהַעַל אֹתָם הֹר הָהָר׃ וְהַפְשֵׁט אֶת־אַהֲרֹן
אֶת־בְּגָדָיו וְהִלְבַּשְׁתָּם אֶת־אֶלְעָזָר בְּנוֹ וְאַהֲרֹן יֵאָסֵף וּמֵת
שָׁם׃ וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה וַיַּעֲלוּ אֶל־הֹר הָהָר
לְעֵינֵי כָּל־הָעֵדָה׃ וַיַּפְשֵׁט מֹשֶׁה אֶת־אַהֲרֹן אֶת־בְּגָדָיו
וַיַּלְבֵּשׁ אֹתָם אֶת־אֶלְעָזָר בְּנוֹ וַיָּמָת אַהֲרֹן שָׁם בְּרֹאשׁ הָהָר
וַיֵּרֶד מֹשֶׁה וְאֶלְעָזָר מִן־הָהָר׃ וַיִּרְאוּ כָּל־הָעֵדָה כִּי גָוַע
אַהֲרֹן וַיִּבְכּוּ אֶת־אַהֲרֹן שְׁלֹשִׁים יוֹם כֹּל בֵּית יִשְׂרָאֵל׃
ס

כא וַיִּשְׁמַע הַכְּנַעֲנִי מֶלֶךְ־עֲרָד יֹשֵׁב הַנֶּגֶב כִּי בָּא
יִשְׂרָאֵל דֶּרֶךְ הָאֲתָרִים וַיִּלָּחֶם בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁבְּ ׀ מִמֶּנּוּ שֶׁבִי׃
וַיִּדַּר יִשְׂרָאֵל נֶדֶר לַיהוָה וַיֹּאמַר אִם־נָתֹן תִּתֵּן אֶת־הָעָם
הַזֶּה בְּיָדִי וְהַחֲרַמְתִּי אֶת־עָרֵיהֶם׃ וַיִּשְׁמַע יְהוָה בְּקוֹל
יִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּן אֶת־הַכְּנַעֲנִי וַיַּחֲרֵם אֶתְהֶם וְאֶת־עָרֵיהֶם וַיִּקְרָא
שֵׁם־הַמָּקוֹם חָרְמָה׃ פ וַיִּסְעוּ מֵהֹר הָהָר
דֶּרֶךְ יַם־סוּף לִסְבֹב אֶת־אֶרֶץ אֱדוֹם וַתִּקְצַר נֶפֶשׁ־הָעָם בַּדָּרֶךְ׃
וַיְדַבֵּר הָעָם בֵּאלֹהִים וּבְמֹשֶׁה לָמָה הֶעֱלִיתֻנוּ מִמִּצְרַיִם לָמוּת ה
בַּמִּדְבָּר כִּי אֵין לֶחֶם וְאֵין מַיִם וְנַפְשֵׁנוּ קָצָה בַּלֶּחֶם הַקְּלֹקֵל׃
וַיְשַׁלַּח יְהוָה בָּעָם אֵת הַנְּחָשִׁים הַשְּׂרָפִים וַיְנַשְּׁכוּ אֶת־הָעָם
וַיָּמָת עַם־רָב מִיִּשְׂרָאֵל׃ וַיָּבֹא הָעָם אֶל־מֹשֶׁה וַיֹּאמְרוּ
חָטָאנוּ כִּי־דִבַּרְנוּ בַיהוָה וָבָךְ הִתְפַּלֵּל אֶל־יְהוָה וְיָסֵר מֵעָלֵינוּ
אֶת־הַנָּחָשׁ וַיִּתְפַּלֵּל מֹשֶׁה בְּעַד הָעָם׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־
מֹשֶׁה עֲשֵׂה לְךָ שָׂרָף וְשִׂים אֹתוֹ עַל־נֵס וְהָיָה כָּל־הַנָּשׁוּךְ
וְרָאָה אֹתוֹ וָחָי׃ וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה נְחַשׁ נְחֹשֶׁת וַיְשִׂמֵהוּ עַל־
הַנֵּס וְהָיָה אִם־נָשַׁךְ הַנָּחָשׁ אֶת־אִישׁ וְהִבִּיט אֶל־נְחַשׁ הַנְּחֹשֶׁת
וָחָי׃ וַיִּסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּחֲנוּ בְּאֹבֹת׃ וַיִּסְעוּ מֵאֹבֹת וַיַּחֲנוּ י

סא׳ ו׳ סמך בבתרא

בְּעִיֵּי הָעֲבָרִים בַּמִּדְבָּר אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי מוֹאָב מִמִּזְרַח הַשָּׁמֶשׁ׃
מִשָּׁם נָסָעוּ וַיַּחֲנוּ בְּנַחַל זָרֶד׃ מִשָּׁם נָסָעוּ וַיַּחֲנוּ מֵעֵבֶר אַרְנוֹן
אֲשֶׁר בַּמִּדְבָּר הַיֹּצֵא מִגְּבֻל הָאֱמֹרִי כִּי אַרְנוֹן גְּבוּל מוֹאָב בֵּין מוֹאָב
וּבֵין הָאֱמֹרִי׃ עַל־כֵּן יֵאָמַר בְּסֵפֶר מִלְחֲמֹת יְהוָה אֶת־וָהֵב
טו בְּסוּפָה וְאֶת־הַנְּחָלִים אַרְנוֹן׃ וְאֶשֶׁד הַנְּחָלִים אֲשֶׁר נָטָה
לְשֶׁבֶת עָר וְנִשְׁעַן לִגְבוּל מוֹאָב׃ וּמִשָּׁם בְּאֵרָה הִוא הַבְּאֵר
אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה לְמֹשֶׁה אֱסֹף אֶת־הָעָם וְאֶתְּנָה לָהֶם מָיִם׃
ס אָז יָשִׁיר יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת עֲלִי בְאֵר
עֱנוּ־לָהּ׃ בְּאֵר חֲפָרוּהָ שָׂרִים כָּרוּהָ נְדִיבֵי הָעָם בִּמְחֹקֵק
בְּמִשְׁעֲנֹתָם וּמִמִּדְבָּר מַתָּנָה׃ וּמִמַּתָּנָה נַחֲלִיאֵל וּמִנַּחֲלִיאֵל
כ בָּמוֹת׃ וּמִבָּמוֹת הַגַּיְא אֲשֶׁר בִּשְׂדֵה מוֹאָב רֹאשׁ הַפִּסְגָּה
וְנִשְׁקָפָה עַל־פְּנֵי הַיְשִׁימֹן׃ פ וַיִּשְׁלַח יִשְׂרָאֵל
מַלְאָכִים אֶל־סִיחֹן מֶלֶךְ־הָאֱמֹרִי לֵאמֹר׃ אֶעְבְּרָה בְאַרְצֶךָ
לֹא נִטֶּה בְּשָׂדֶה וּבְכֶרֶם לֹא נִשְׁתֶּה מֵי בְאֵר בְּדֶרֶךְ הַמֶּלֶךְ
נֵלֵךְ עַד אֲשֶׁר־נַעֲבֹר גְּבֻלֶךָ׃ וְלֹא־נָתַן סִיחֹן אֶת־יִשְׂרָאֵל
עֲבֹר בִּגְבֻלוֹ וַיֶּאֱסֹף סִיחֹן אֶת־כָּל־עַמּוֹ וַיֵּצֵא לִקְרַאת יִשְׂרָאֵל
הַמִּדְבָּרָה וַיָּבֹא יָהְצָה וַיִּלָּחֶם בְּיִשְׂרָאֵל׃ וַיַּכֵּהוּ יִשְׂרָאֵל לְפִי־
חָרֶב וַיִּירַשׁ אֶת־אַרְצוֹ מֵאַרְנֹן עַד־יַבֹּק עַד־בְּנֵי עַמּוֹן כִּי עַז
כה גְּבוּל בְּנֵי עַמּוֹן׃ וַיִּקַּח יִשְׂרָאֵל אֵת כָּל־הֶעָרִים הָאֵלֶּה וַיֵּשֶׁב
יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עָרֵי הָאֱמֹרִי בְּחֶשְׁבּוֹן וּבְכָל־בְּנֹתֶיהָ׃ כִּי
חֶשְׁבּוֹן עִיר סִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי הִוא וְהוּא נִלְחַם בְּמֶלֶךְ
מוֹאָב הָרִאשׁוֹן וַיִּקַּח אֶת־כָּל־אַרְצוֹ מִיָּדוֹ עַד־אַרְנֹן׃ עַל־כֵּן
יֹאמְרוּ הַמֹּשְׁלִים בֹּאוּ חֶשְׁבּוֹן תִּבָּנֶה וְתִכּוֹנֵן עִיר סִיחוֹן׃
כִּי־אֵשׁ יָצְאָה מֵחֶשְׁבּוֹן לֶהָבָה מִקִּרְיַת סִיחֹן אָכְלָה עָר
מוֹאָב בַּעֲלֵי בָּמוֹת אַרְנֹן׃ אוֹי־לְךָ מוֹאָב אָבַדְתָּ עַם־כְּמוֹשׁ
נָתַן בָּנָיו פְּלֵיטִם וּבְנֹתָיו בַּשְּׁבִית לְמֶלֶךְ אֱמֹרִי סִיחוֹן׃
ל וַנִּירָם אָבַד חֶשְׁבּוֹן עַד־דִּיבֹן וַנַּשִּׁים עַד־נֹפַח אֲשֶׁר עַד־
מֵידְבָא׃ וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ הָאֱמֹרִי׃ וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה לְרַגֵּל
אֶת־יַעְזֵר וַיִּלְכְּדוּ בְּנֹתֶיהָ וַיּוֹרֶשׁ אֶת־הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר־שָׁם׃
וַיִּפְנוּ וַיַּעֲלוּ דֶּרֶךְ הַבָּשָׁן וַיֵּצֵא עוֹג מֶלֶךְ־הַבָּשָׁן לִקְרָאתָם
הוּא וְכָל־עַמּוֹ לַמִּלְחָמָה אֶדְרֶעִי׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
אַל־תִּירָא אֹתוֹ כִּי בְיָדְךָ נָתַתִּי אֹתוֹ וְאֶת־כָּל־עַמּוֹ וְאֶת־אַרְצוֹ
וְעָשִׂיתָ לּוֹ כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתָ לְסִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר יוֹשֵׁב
לה בְּחֶשְׁבּוֹן׃ וַיַּכּוּ אֹתוֹ וְאֶת־בָּנָיו וְאֶת־כָּל־עַמּוֹ עַד־בִּלְתִּי
הִשְׁאִיר־לוֹ שָׂרִיד וַיִּירְשׁוּ אֶת־אַרְצוֹ׃

סא׳ ל׳ נקוד על   לב׳ ויורש קרי

וַיִּסְעוּ בני ישראל ויחנו בערבות מואב מעבר לירדן כב
ירחו׃

ס ס ס פ

וירא בלק בן־צפור את כל־אשר־עשה ישראל לאמרי׃
ויגר מואב מפני העם מאד כי רב־הוא ויקץ מואב מפני
בני ישראל׃ ויאמר מואב אל־זקני מדין עתה ילחכו
הקהל את־כל־סביבתינו כלחך השור את ירק השדה
ובלק בן־צפור מלך למואב בעת ההוא׃ וישלח מלאכים ה
אל־בלעם בן־בעור פתורה אשר על־הנהר ארץ בני־עמו
לקרא־לו לאמר הנה עם יצא ממצרים הנה כסה את־עין
הארץ והוא ישב ממלי׃ ועתה לכה־נא ארה־לי את־
העם הזה כי־עצום הוא ממני אולי אוכל נכה־בו ואגרשנו
מן־הארץ כי ידעתי את אשר־תברך מברך ואשר תאר
יואר׃ וילכו זקני מואב וזקני מדין וקסמים בידם ויבאו
אל־בלעם וידברו אליו דברי בלק׃ ויאמר אליהם לינו
פה הלילה והשבתי אתכם דבר כאשר ידבר יהוה אלי
וישבו שרי־מואב עם־בלעם׃ ויבא אלהים אל־בלעם
ויאמר מי האנשים האלה עמך׃ ויאמר בלעם אל־
האלהים בלק בן־צפר מלך מואב שלח אלי׃ הנה העם
היצא ממצרים ויכס את־עין הארץ עתה לכה קבה־לי
אתו אולי אוכל להלחם בו וגרשתיו׃ ויאמר אלהים
אל־בלעם לא תלך עמהם לא תאר את־העם כי ברוך
הוא׃ ויקם בלעם בבקר ויאמר אל־שרי בלק לכו אל־
ארצכם כי מאן יהוה לתתי להלך עמכם׃ ויקומו שרי
מואב ויבאו אל־בלק ויאמרו מאן בלעם הלך עמנו׃
ויסף עוד בלק שלח שרים רבים ונכבדים מאלה׃ ויבאו טו
אל־בלעם ויאמרו לו כה אמר בלק בן־צפור אל־נא תמנע
מהלך אלי׃ כי־כבד אכבדך מאד וכל אשר־תאמר אלי
אעשה ולכה־נא קבה־לי את העם הזה׃ ויען בלעם
ויאמר אל־עבדי בלק אם־יתן־לי בלק מלא ביתו כסף וזהב
לא אוכל לעבר את־פי יהוה אלהי לעשות קטנה או
גדולה׃ ועתה שבו נא בזה גם־אתם הלילה ואדעה
מה־יסף יהוה דבר עמי׃ ויבא אלהים ׀ אל־בלעם לילה כ
ויאמר לו אם־לקרא לך באו האנשים קום לך אתם ואך
את־הדבר אשר־אדבר אליך אתו תעשה׃ ויקם בלעם

כב׳ יח׳ קמץ ב״ק

בבקר

בבקר ויחבש את־אתנו וילך עם־שרי מואב׃ ויחר־אף
אלהים כי־הולך הוא ויתיצב מלאך יהוה בדרך לשטן לו
והוא רכב על־אתנו ושני נעריו עמו׃ ותרא האתון את־
מלאך יהוה נצב בדרך וחרבו שלופה בידו ותט האתון
מן־הדרך ותלך בשדה ויך בלעם את־האתון להטתה
הדרך׃ ויעמד מלאך יהוה במשעול הכרמים גדר מזה
כה וגדר מזה׃ ותרא האתון את־מלאך יהוה ותלחץ אל־
הקיר ותלחץ את־רגל בלעם אל־הקיר ויסף להכתה׃
ויוסף מלאך־יהוה עבור ויעמד במקום צר אשר אין־
דרך לנטות ימין ושמאול׃ ותרא האתון את־מלאך
יהוה ותרבץ תחת בלעם ויחר־אף בלעם ויך את־האתון
במקל׃ ויפתח יהוה את־פי האתון ותאמר לבלעם
מה־עשיתי לך כי הכיתני זה שלש רגלים׃ ויאמר בלעם
לאתון כי התעללת בי לו יש־חרב בידי כי עתה הרגתיך׃ ל
ותאמר האתון אל־בלעם הלוא אנכי אתנך אשר־רכבת
עלי מעודך עד־היום הזה ההסכן הסכנתי לעשות לך כה
ויאמר לא׃ ויגל יהוה את־עיני בלעם וירא את־מלאך
יהוה נצב בדרך וחרבו שלפה בידו ויקד וישתחו לאפיו׃
ויאמר אליו מלאך יהוה על־מה הכית את־אתנך זה
שלוש רגלים הנה אנכי יצאתי לשטן כי־ירט הדרך לנגדי׃
ותראני האתון ותט לפני זה שלש רגלים אולי נטתה
מפני כי עתה גם־אתכה הרגתי ואותה החייתי׃ ויאמר
בלעם אל־מלאך יהוה חטאתי כי לא ידעתי כי אתה נצב
לקראתי בדרך ועתה אם־רע בעיניך אשובה לי׃ ויאמר
לה מלאך יהוה אל־בלעם לך עם־האנשים ואפס את־הדבר
אשר־אדבר אליך אתו תדבר וילך בלעם עם־שרי בלק׃
וישמע בלק כי־בא בלעם ויצא לקראתו אל־עיר מואב
אשר על־גבול ארנן אשר בקצה הגבול׃ ויאמר בלק
אל־בלעם הלא שלח שלחתי אליך לקרא־לך למה לא־
הלכת אלי האמנם לא אוכל כבדך׃ ויאמר בלעם אל־
בלק הנה־באתי אליך עתה היכל אוכל דבר מאומה
הדבר אשר ישים אלהים בפי אתו אדבר׃ וילך בלעם מ
עם־בלק ויבאו קרית חצות׃ ויזבח בלק בקר וצאן וישלח
לבלעם ולשרים אשר אתו׃ ויהי בבקר ויקח בלק את־
בלעם ויעלהו במות בעל וירא משם קצה העם׃
כג ויאמר בלעם אל־בלק בנה־לי בזה שבעה מזבחת והכן

כב׳ כ׳ קמץ ב״ק   כח׳ קמץ ב״ק

לי

לי בזה שבעה פרים ושבעה אילים: ויעש בלק כאשר
דבר בלעם ויעל בלק ובלעם פר ואיל במזבח: ויאמר בלעם
לבלק התיצב על־עלתך ואלכה אולי יקרה יהוה לקראתי
ודבר מה־יראני והגדתי לך וילך שפי: ויקר אלהים אל־
בלעם ויאמר אליו את־שבעת המזבחת ערכתי ואעל פר
ואיל במזבח: וישם יהוה דבר בפי בלעם ויאמר שוב ה
אל־בלק וכה תדבר: וישב אליו והנה נצב על־עלתו הוא
וכל־שרי מואב: וישא משלו ויאמר מן־ארם ינחני בלק
מלך־מואב מהררי־קדם לכה ארה־לי יעקב ולכה זעמה
ישראל: מה אקב לא קבה אל ומה אזעם לא זעם יהוה:
כי־מראש צרים אראנו ומגבעות אשורנו הן־עם לבדד
ישכן ובגוים לא יתחשב: מי מנה עפר יעקב ומספר את־
רבע ישראל תמת נפשי מות ישרים ותהי אחריתי כמהו:
ויאמר בלק אל־בלעם מה עשית לי לקב איבי לקחתיך
והנה ברכת ברך: ויען ויאמר הלא את אשר ישים יהוה
בפי אתו אשמר לדבר: ויאמר אליו בלק לך־נא אתי
אל־מקום אחר אשר תראנו משם אפס קצהו תראה וכלו
לא תראה וקבנו־לי משם: ויקחהו שדה צפים אל־ראש
הפסגה ויבן שבעה מזבחת ויעל פר ואיל במזבח: ויאמר טו
אל־בלק התיצב כה על־עלתך ואנכי אקרה כה: ויקר
יהוה אל־בלעם וישם דבר בפיו ויאמר שוב אל־בלק וכה
תדבר: ויבא אליו והנו נצב על־עלתו ושרי מואב אתו
ויאמר לו בלק מה־דבר יהוה: וישא משלו ויאמר קום
בלק ושמע האזינה עדי בנו צפר: לא איש אל ויכזב ובן־
אדם ויתנחם ההוא אמר ולא יעשה ודבר ולא יקימנה:
הנה ברך לקחתי וברך ולא אשיבנה: לא־הביט און כ
ביעקב ולא־ראה עמל בישראל יהוה אלהיו עמו ותרועת
מלך בו: אל מוציאם ממצרים כתועפת ראם לו: כי
לא־נחש ביעקב ולא־קסם בישראל כעת יאמר ליעקב
ולישראל מה־פעל אל: הן־עם כלביא יקום וכארי יתנשא
לא ישכב עד־יאכל טרף ודם־חללים ישתה: ויאמר בלק כה
אל־בלעם גם־קב לא תקבנו גם־ברך לא תברכנו: ויען
בלעם ויאמר אל־בלק הלא דברתי אליך לאמר כל אשר־
ידבר־יהוה אתו אעשה: ויאמר בלק אל־בלעם לכה־נא
אקחך אל־מקום אחר אולי יישר בעיני האלהים וקבתו לי
משם: ויקח בלק את־בלעם ראש הפעור הנשקף על־פני

כב׳ יח׳ קבץ בו״ק   כד׳ קמץ בקדנא

הישימן

הישימן: ויאמר בלעם אל־בלק בנה־לי בזה שבעה מזבחת
ל והכן לי בזה שבעה פרים ושבעה אילם: ויעש בלק כאשר
אמר בלעם ויעל פר ואיל במזבח:
כד וירא בלעם כי טוב בעיני יהוה לברך את־ישראל ולא־
הלך כפעם־בפעם לקראת נחשים וישת אל־המדבר פניו:
וישא בלעם את־עיניו וירא את־ישראל שכן לשבטיו ותהי
עליו רוח אלהים: וישא משלו ויאמר נאם בלעם בנו
בער ונאם הגבר שתם העין: נאם שמע אמרי־אל אשר
ה מחזה שדי יחזה נפל וגלוי עינים: מה־טבו אהליך יעקב
משכנתיך ישראל: כנחלים נטיו כגנת עלי נהר
כאהלים נטע יהוה כארזים עלי־מים: יזל־מים מדליו
וזרעו במים רבים וירם מאגג מלכו ותנשא מלכתו: אל
מוציאו ממצרים כתועפת ראם לו יאכל גוים צריו
ועצמתיהם יגרם וחציו ימחץ: כרע שכב כארי וכלביא
מי יקימנו מברכיך ברוך וארריך ארור: ויחר־אף בלק
אל־בלעם ויספק את־כפיו ויאמר בלק אל־בלעם לקב איבי
קראתיך והנה ברכת ברך זה שלש פעמים: ועתה ברח־
לך אל־מקומך אמרתי כבד אכבדך והנה מנעך יהוה
מכבוד: ויאמר בלעם אל־בלק הלא גם אל־מלאכיך
אשר־שלחת אלי דברתי לאמר: אם־יתן־לי בלק מלא
ביתו כסף וזהב לא אוכל לעבר את־פי יהוה לעשות
טובה או רעה מלבי אשר־ידבר יהוה אתו אדבר: ועתה
הנני הולך לעמי לכה איעצך אשר יעשה העם הזה
טו לעמך באחרית הימים: וישא משלו ויאמר נאם בלעם
בנו בער ונאם הגבר שתם העין: נאם שמע אמרי־אל
וידע דעת עליון מחזה שדי יחזה נפל וגלוי עינים:
אראנו ולא עתה אשורנו ולא קרוב דרך כוכב מיעקב וקם
שבט מישראל ומחץ פאתי מואב וקרקר כל־בני־שת:
והיה אדום ירשה והיה ירשה שעיר איביו וישראל עשה
כ חיל: וירד מיעקב והאביד שריד מעיר: וירא את־
עמלק וישא משלו ויאמר ראשית גוים עמלק ואחריתו
עדי אבד: וירא את־הקיני וישא משלו ויאמר איתן
מושבך ושים בסלע קנך: כי אם־יהיה לבער קין עד־מה
אשור תשבך: וישא משלו ויאמר אוי מי יחיה משמו
אל: וצים מיד כתים וענו אשור וענו־עבר וגם־הוא

כד׳ ה׳ גראם עמוד סימן ב״ה שמו   יז׳ קמ״ע   כב׳ מלעיל

עדי

עֲדֵי אֹבֵד׃ וַיָּקָם בִּלְעָם וַיֵּלֶךְ וַיָּשָׁב לִמְקֹמוֹ וְגַם־בָּלָק הָלַךְ לְדַרְכּוֹ׃

פ

וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בַּשִּׁטִּים וַיָּחֶל הָעָם לִזְנוֹת אֶל־בְּנוֹת מוֹאָב׃ כה וַתִּקְרֶאןָ לָעָם לְזִבְחֵי אֱלֹהֵיהֶן וַיֹּאכַל הָעָם וַיִּשְׁתַּחֲווּ לֵאלֹהֵיהֶן׃ וַיִּצָּמֶד יִשְׂרָאֵל לְבַעַל פְּעוֹר וַיִּחַר־אַף יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה קַח אֶת־כָּל־רָאשֵׁי הָעָם וְהוֹקַע אוֹתָם לַיהוָה נֶגֶד הַשָּׁמֶשׁ וְיָשֹׁב חֲרוֹן אַף־יְהוָה מִיִּשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־שֹׁפְטֵי יִשְׂרָאֵל הִרְגוּ אִישׁ אֲנָשָׁיו הַנִּצְמָדִים לְבַעַל פְּעוֹר׃ וְהִנֵּה אִישׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל בָּא וַיַּקְרֵב אֶל־אֶחָיו אֶת־הַמִּדְיָנִית לְעֵינֵי מֹשֶׁה וּלְעֵינֵי כָּל־עֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וְהֵמָּה בֹכִים פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃ וַיַּרְא פִּינְחָס בֶּן־אֶלְעָזָר בֶּן־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן וַיָּקָם מִתּוֹךְ הָעֵדָה וַיִּקַּח רֹמַח בְּיָדוֹ׃ וַיָּבֹא אַחַר אִישׁ־יִשְׂרָאֵל אֶל־הַקֻּבָּה וַיִּדְקֹר אֶת־שְׁנֵיהֶם אֵת אִישׁ יִשְׂרָאֵל וְאֶת־הָאִשָּׁה אֶל־קֳבָתָהּ וַתֵּעָצַר הַמַּגֵּפָה מֵעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּהְיוּ הַמֵּתִים בַּמַּגֵּפָה אַרְבָּעָה וְעֶשְׂרִים אָלֶף׃

פ פ פ מא

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ פִּינְחָס בֶּן־אֶלְעָזָר בֶּן־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן הֵשִׁיב אֶת־חֲמָתִי מֵעַל בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּקַנְאוֹ אֶת־קִנְאָתִי בְּתוֹכָם וְלֹא־כִלִּיתִי אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּקִנְאָתִי׃ לָכֵן אֱמֹר הִנְנִי נֹתֵן לוֹ אֶת־בְּרִיתִי שָׁלוֹם׃ וְהָיְתָה לּוֹ וּלְזַרְעוֹ אַחֲרָיו בְּרִית כְּהֻנַּת עוֹלָם תַּחַת אֲשֶׁר קִנֵּא לֵאלֹהָיו וַיְכַפֵּר עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וְשֵׁם אִישׁ יִשְׂרָאֵל הַמֻּכֶּה אֲשֶׁר הֻכָּה אֶת־הַמִּדְיָנִית זִמְרִי בֶּן־סָלוּא נְשִׂיא בֵית־אָב לַשִּׁמְעֹנִי׃ וְשֵׁם הָאִשָּׁה הַמֻּכָּה הַמִּדְיָנִית כָּזְבִּי בַת־צוּר רֹאשׁ אֻמּוֹת בֵּית־אָב בְּמִדְיָן הוּא׃

פ

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ צָרוֹר אֶת־הַמִּדְיָנִים וְהִכִּיתֶם אוֹתָם׃ כִּי צֹרְרִים הֵם לָכֶם בְּנִכְלֵיהֶם אֲשֶׁר־נִכְּלוּ לָכֶם עַל־דְּבַר פְּעוֹר וְעַל־דְּבַר כָּזְבִּי בַת־נְשִׂיא מִדְיָן אֲחֹתָם הַמֻּכָּה בְיוֹם־הַמַּגֵּפָה עַל־דְּבַר־פְּעוֹר׃ וַיְהִי אַחֲרֵי הַמַּגֵּפָה׃

פ

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל אֶלְעָזָר בֶּן־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן לֵאמֹר׃ שְׂאוּ אֶת־רֹאשׁ כָּל־עֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה לְבֵית אֲבֹתָם כָּל־יֹצֵא צָבָא בְּיִשְׂרָאֵל׃ וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה וְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן אֹתָם בְּעַרְבֹת מוֹאָב עַל־יַרְדֵּן יְרֵחוֹ לֵאמֹר׃ מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה

את

אֶת־מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הַיֹּצְאִים מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ רְאוּבֵן בְּכוֹר יִשְׂרָאֵל בְּנֵי רְאוּבֵן חֲנוֹךְ מִשְׁפַּחַת הַחֲנֹכִי לְפַלּוּא מִשְׁפַּחַת הַפַּלֻּאִי׃ לְחֶצְרֹן מִשְׁפַּחַת הַחֶצְרוֹנִי לְכַרְמִי מִשְׁפַּחַת הַכַּרְמִי׃ אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת הָראוּבֵנִי וַיִּהְיוּ פְקֻדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְאַרְבָּעִים אֶלֶף וּשְׁבַע מֵאוֹת וּשְׁלֹשִׁים׃ וּבְנֵי פַלּוּא אֱלִיאָב׃ וּבְנֵי אֱלִיאָב נְמוּאֵל וְדָתָן וַאֲבִירָם הוּא־דָתָן וַאֲבִירָם קְרוּאֵי הָעֵדָה אֲשֶׁר הִצּוּ עַל־מֹשֶׁה וְעַל־אַהֲרֹן בַּעֲדַת־קֹרַח בְּהַצֹּתָם עַל־יְהוָה׃ וַתִּפְתַּח הָאָרֶץ אֶת־פִּיהָ וַתִּבְלַע אֹתָם וְאֶת־קֹרַח בְּמוֹת הָעֵדָה בַּאֲכֹל הָאֵשׁ אֵת חֲמִשִּׁים וּמָאתַיִם אִישׁ וַיִּהְיוּ לְנֵס׃ וּבְנֵי־קֹרַח לֹא־מֵתוּ׃ ס

בְּנֵי שִׁמְעוֹן לְמִשְׁפְּחֹתָם לִנְמוּאֵל מִשְׁפַּחַת הַנְּמוּאֵלִי לְיָמִין מִשְׁפַּחַת הַיָּמִינִי לְיָכִין מִשְׁפַּחַת הַיָּכִינִי׃ לְזֶרַח מִשְׁפַּחַת הַזַּרְחִי לְשָׁאוּל מִשְׁפַּחַת הַשָּׁאוּלִי׃ אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת הַשִּׁמְעֹנִי שְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים אֶלֶף וּמָאתָיִם׃ ס

בְּנֵי גָד לְמִשְׁפְּחֹתָם לִצְפוֹן מִשְׁפַּחַת הַצְּפוֹנִי לְחַגִּי מִשְׁפַּחַת הַחַגִּי לְשׁוּנִי מִשְׁפַּחַת הַשּׁוּנִי׃ לְאָזְנִי מִשְׁפַּחַת הָאָזְנִי לְעֵרִי מִשְׁפַּחַת הָעֵרִי׃ לַאֲרוֹד מִשְׁפַּחַת הָאֲרוֹדִי לְאַרְאֵלִי מִשְׁפַּחַת הָאַרְאֵלִי׃ אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת בְּנֵי־גָד לִפְקֻדֵיהֶם אַרְבָּעִים אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת׃ ס

בְּנֵי יְהוּדָה עֵר וְאוֹנָן וַיָּמָת עֵר וְאוֹנָן בְּאֶרֶץ כְּנָעַן׃ וַיִּהְיוּ בְנֵי־יְהוּדָה לְמִשְׁפְּחֹתָם לְשֵׁלָה מִשְׁפַּחַת הַשֵּׁלָנִי לְפֶרֶץ מִשְׁפַּחַת הַפַּרְצִי לְזֶרַח מִשְׁפַּחַת הַזַּרְחִי׃ וַיִּהְיוּ בְנֵי־פֶרֶץ לְחֶצְרֹן מִשְׁפַּחַת הַחֶצְרֹנִי לְחָמוּל מִשְׁפַּחַת הֶחָמוּלִי׃ אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת יְהוּדָה לִפְקֻדֵיהֶם שִׁשָּׁה וְשִׁבְעִים אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת׃ ס

בְּנֵי יִשָּׂשכָר לְמִשְׁפְּחֹתָם תּוֹלָע מִשְׁפַּחַת הַתּוֹלָעִי לְפֻוָּה מִשְׁפַּחַת הַפּוּנִי׃ לְיָשׁוּב מִשְׁפַּחַת הַיָּשֻׁבִי לְשִׁמְרֹן מִשְׁפַּחַת הַשִּׁמְרֹנִי׃ אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת יִשָּׂשכָר לִפְקֻדֵיהֶם אַרְבָּעָה וְשִׁשִּׁים אֶלֶף וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת׃ ס

בְּנֵי זְבוּלֻן לְמִשְׁפְּחֹתָם לְסֶרֶד מִשְׁפַּחַת הַסַּרְדִּי לְאֵלוֹן מִשְׁפַּחַת הָאֵלֹנִי לְיַחְלְאֵל מִשְׁפַּחַת הַיַּחְלְאֵלִי׃ אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת הַזְּבוּלֹנִי לִפְקֻדֵיהֶם שִׁשִּׁים אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת׃ ס

בְּנֵי יוֹסֵף לְמִשְׁפְּחֹתָם מְנַשֶּׁה וְאֶפְרָיִם׃ בְּנֵי מְנַשֶּׁה לְמָכִיר מִשְׁפַּחַת הַמָּכִירִי וּמָכִיר הוֹלִיד אֶת־גִּלְעָד לְגִלְעָד מִשְׁפַּחַת הַגִּלְעָדִי׃ אֵלֶּה בְּנֵי גִלְעָד אִיעֶזֶר מִשְׁפַּחַת הָאִיעֶזְרִי לְחֵלֶק מִשְׁפַּחַת הַחֶלְקִי׃ וְאַשְׂרִיאֵל מִשְׁפַּחַת הָאַשְׂרִאֵלִי וְשֶׁכֶם מִשְׁפַּחַת הַשִּׁכְמִי׃ וּשְׁמִידָע מִשְׁפַּחַת הַשְּׁמִידָעִי וְחֵפֶר מִשְׁפַּחַת הַחֶפְרִי׃ וּצְלָפְחָד בֶּן־חֵפֶר לֹא־הָיוּ לוֹ בָּנִים כִּי

אִם־בָּנוֹת וְשֵׁם בְּנוֹת צְלָפְחָד מַחְלָה וְנֹעָה חָגְלָה מִלְכָּה
וְתִרְצָה׃ אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת מְנַשֶּׁה וּפְקֻדֵיהֶם שְׁנַיִם וַחֲמִשִּׁים
אֶלֶף וּשְׁבַע מֵאוֹת׃ ס אֵלֶּה בְנֵי־אֶפְרַיִם לְמִשְׁפְּחֹתָם לה
לְשׁוּתֶלַח מִשְׁפַּחַת הַשֻּׁתַלְחִי לְבֶכֶר מִשְׁפַּחַת הַבַּכְרִי לְתַחַן
מִשְׁפַּחַת הַתַּחֲנִי׃ וְאֵלֶּה בְּנֵי שׁוּתָלַח לְעֵרָן מִשְׁפַּחַת הָעֵרָנִי׃
אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת בְּנֵי־אֶפְרַיִם לִפְקֻדֵיהֶם שְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף
וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת אֵלֶּה בְנֵי־יוֹסֵף לְמִשְׁפְּחֹתָם׃ ס
בְּנֵי בִנְיָמִן לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֶלַע מִשְׁפַּחַת הַבַּלְעִי לְאַשְׁבֵּל
מִשְׁפַּחַת הָאַשְׁבֵּלִי לַאֲחִירָם מִשְׁפַּחַת הָאֲחִירָמִי׃ לִשְׁפוּפָם
מִשְׁפַּחַת הַשּׁוּפָמִי לְחוּפָם מִשְׁפַּחַת הַחוּפָמִי׃ וַיִּהְיוּ בְנֵי־ מ
בֶלַע אַרְדְּ וְנַעֲמָן מִשְׁפַּחַת הָאַרְדִּי לְנַעֲמָן מִשְׁפַּחַת הַנַּעֲמִי׃
אֵלֶּה בְנֵי־בִנְיָמִן לְמִשְׁפְּחֹתָם וּפְקֻדֵיהֶם חֲמִשָּׁה וְאַרְבָּעִים אֶלֶף
וְשֵׁשׁ מֵאוֹת׃ ס אֵלֶּה בְנֵי־דָן לְמִשְׁפְּחֹתָם לְשׁוּחָם
מִשְׁפַּחַת הַשּׁוּחָמִי אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת דָּן לְמִשְׁפְּחֹתָם׃ כָּל־
מִשְׁפְּחֹת הַשּׁוּחָמִי לִפְקֻדֵיהֶם אַרְבָּעָה וְשִׁשִּׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע
מֵאוֹת׃ ס בְּנֵי אָשֵׁר לְמִשְׁפְּחֹתָם לְיִמְנָה מִשְׁפַּחַת
הַיִּמְנָה לְיִשְׁוִי מִשְׁפַּחַת הַיִּשְׁוִי לִבְרִיעָה מִשְׁפַּחַת הַבְּרִיעִי׃
לִבְנֵי בְרִיעָה לְחֶבֶר מִשְׁפַּחַת הַחֶבְרִי לְמַלְכִּיאֵל מִשְׁפַּחַת מה
הַמַּלְכִּיאֵלִי׃ וְשֵׁם בַּת־אָשֵׁר שָׂרַח׃ אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת בְּנֵי־
אָשֵׁר לִפְקֻדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת׃
ס בְּנֵי נַפְתָּלִי לְמִשְׁפְּחֹתָם לְיַחְצְאֵל מִשְׁפַּחַת
הַיַּחְצְאֵלִי לְגוּנִי מִשְׁפַּחַת הַגּוּנִי׃ לְיֵצֶר מִשְׁפַּחַת הַיִּצְרִי
לְשִׁלֵּם מִשְׁפַּחַת הַשִּׁלֵּמִי׃ אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת נַפְתָּלִי לְמִשְׁפְּחֹתָם נ
וּפְקֻדֵיהֶם חֲמִשָּׁה וְאַרְבָּעִים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת׃ אֵלֶּה
פְּקוּדֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שֵׁשׁ־מֵאוֹת אֶלֶף וָאָלֶף שְׁבַע מֵאוֹת
וּשְׁלֹשִׁים׃ פ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃
לָאֵלֶּה תֵּחָלֵק הָאָרֶץ בְּנַחֲלָה בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת׃ לָרַב תַּרְבֶּה
נַחֲלָתוֹ וְלַמְעַט תַּמְעִיט נַחֲלָתוֹ אִישׁ לְפִי פְקֻדָיו יֻתַּן נַחֲלָתוֹ׃
אַךְ־בְּגוֹרָל יֵחָלֵק אֶת־הָאָרֶץ לִשְׁמוֹת מַטּוֹת־אֲבֹתָם יִנְחָלוּ׃ נה
עַל־פִּי הַגּוֹרָל תֵּחָלֵק נַחֲלָתוֹ בֵּין רַב לִמְעָט׃ ס
וְאֵלֶּה פְקוּדֵי הַלֵּוִי לְמִשְׁפְּחֹתָם לְגֵרְשׁוֹן מִשְׁפַּחַת הַגֵּרְשֻׁנִּי
לִקְהָת מִשְׁפַּחַת הַקְּהָתִי לִמְרָרִי מִשְׁפַּחַת הַמְּרָרִי׃ אֵלֶּה ׀
מִשְׁפְּחֹת לֵוִי מִשְׁפַּחַת הַלִּבְנִי מִשְׁפַּחַת הַחֶבְרֹנִי מִשְׁפַּחַת
הַמַּחְלִי מִשְׁפַּחַת הַמּוּשִׁי מִשְׁפַּחַת הַקָּרְחִי וּקְהָת הוֹלִד אֶת־
עַמְרָם׃ וְשֵׁם ׀ אֵשֶׁת עַמְרָם יוֹכֶבֶד בַּת־לֵוִי אֲשֶׁר יָלְדָה
אֹתָהּ לְלֵוִי בְּמִצְרָיִם וַתֵּלֶד לְעַמְרָם אֶת־אַהֲרֹן וְאֶת־מֹשֶׁה
וְאֵת מִרְיָם אֲחֹתָם׃ וַיִּוָּלֵד לְאַהֲרֹן אֶת־נָדָב וְאֶת־אֲבִיהוּא ס

אֶת

אֶת־אֶלְעָזָר וְאֶת־אִיתָמָר׃ וַיָּמָת נָדָב וַאֲבִיהוּא בְּהַקְרִיבָם
אֵשׁ־זָרָה לִפְנֵי יְהוָה׃ וַיִּהְיוּ פְקֻדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְעֶשְׂרִים
אֶלֶף כָּל־זָכָר מִבֶּן־חֹדֶשׁ וָמָעְלָה כִּי ׀ לֹא הָתְפָּקְדוּ בְּתוֹךְ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי לֹא־נִתַּן לָהֶם נַחֲלָה בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
אֵלֶּה פְּקוּדֵי מֹשֶׁה וְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן אֲשֶׁר פָּקְדוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
בְּעַרְבֹת מוֹאָב עַל יַרְדֵּן יְרֵחוֹ׃ וּבְאֵלֶּה לֹא־הָיָה אִישׁ
מִפְּקוּדֵי מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן אֲשֶׁר פָּקְדוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
סה בְּמִדְבַּר סִינָי׃ כִּי־אָמַר יְהוָה לָהֶם מוֹת יָמֻתוּ בַּמִּדְבָּר
וְלֹא־נוֹתַר מֵהֶם אִישׁ כִּי אִם־כָּלֵב בֶּן־יְפֻנֶּה וִיהוֹשֻׁעַ בִּן־
נוּן׃ ס

כז וַתִּקְרַבְנָה בְּנוֹת צְלָפְחָד בֶּן־חֵפֶר בֶּן־גִּלְעָד בֶּן־מָכִיר בֶּן־
מְנַשֶּׁה לְמִשְׁפְּחֹת מְנַשֶּׁה בֶן־יוֹסֵף וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֹתָיו מַחְלָה
נֹעָה וְחָגְלָה וּמִלְכָּה וְתִרְצָה׃ וַתַּעֲמֹדְנָה לִפְנֵי מֹשֶׁה
וְלִפְנֵי אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וְלִפְנֵי הַנְּשִׂיאִם וְכָל־הָעֵדָה פֶּתַח אֹהֶל־
מוֹעֵד לֵאמֹר׃ אָבִינוּ מֵת בַּמִּדְבָּר וְהוּא לֹא־הָיָה בְּתוֹךְ
הָעֵדָה הַנּוֹעָדִים עַל־יְהוָה בַּעֲדַת־קֹרַח כִּי־בְחֶטְאוֹ מֵת וּבָנִים
לֹא־הָיוּ לוֹ׃ לָמָּה יִגָּרַע שֵׁם־אָבִינוּ מִתּוֹךְ מִשְׁפַּחְתּוֹ כִּי
ה אֵין לוֹ בֵּן תְּנָה־לָּנוּ אֲחֻזָּה בְּתוֹךְ אֲחֵי אָבִינוּ׃ וַיַּקְרֵב
מֹשֶׁה אֶת־מִשְׁפָּטָן לִפְנֵי יְהוָה׃ פ וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ כֵּן בְּנוֹת צְלָפְחָד דֹּבְרֹת נָתֹן תִּתֵּן
לָהֶם אֲחֻזַּת נַחֲלָה בְּתוֹךְ אֲחֵי אֲבִיהֶם וְהַעֲבַרְתָּ אֶת־נַחֲלַת
אֲבִיהֶן לָהֶן׃ וְאֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תְּדַבֵּר לֵאמֹר אִישׁ כִּי־יָמוּת
וּבֵן אֵין לוֹ וְהַעֲבַרְתֶּם אֶת־נַחֲלָתוֹ לְבִתּוֹ׃ וְאִם־אֵין לוֹ
י בַּת וּנְתַתֶּם אֶת־נַחֲלָתוֹ לְאֶחָיו׃ וְאִם־אֵין לוֹ אַחִים וּנְתַתֶּם
אֶת־נַחֲלָתוֹ לַאֲחֵי אָבִיו׃ וְאִם־אֵין אַחִים לְאָבִיו וּנְתַתֶּם
אֶת־נַחֲלָתוֹ לִשְׁאֵרוֹ הַקָּרֹב אֵלָיו מִמִּשְׁפַּחְתּוֹ וְיָרַשׁ אֹתָהּ
וְהָיְתָה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְחֻקַּת מִשְׁפָּט כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־
מֹשֶׁה׃ פ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עֲלֵה אֶל־
הַר הָעֲבָרִים הַזֶּה וּרְאֵה אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל׃
וְרָאִיתָה אֹתָהּ וְנֶאֱסַפְתָּ אֶל־עַמֶּיךָ גַּם־אָתָּה כַּאֲשֶׁר נֶאֱסַף
אַהֲרֹן אָחִיךָ׃ כַּאֲשֶׁר מְרִיתֶם פִּי בְּמִדְבַּר־צִן בִּמְרִיבַת הָעֵדָה
לְהַקְדִּישֵׁנִי בַמַּיִם לְעֵינֵיהֶם הֵם מֵי־מְרִיבַת קָדֵשׁ מִדְבַּר־צִן׃
טו ס וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה לֵאמֹר׃ יִפְקֹד יְהוָה
אֱלֹהֵי הָרוּחֹת לְכָל־בָּשָׂר אִישׁ עַל־הָעֵדָה׃ אֲשֶׁר־יֵצֵא
לִפְנֵיהֶם וַאֲשֶׁר יָבֹא לִפְנֵיהֶם וַאֲשֶׁר יוֹצִיאֵם וַאֲשֶׁר יְבִיאֵם
וְלֹא תִהְיֶה עֲדַת יְהוָה כַּצֹּאן אֲשֶׁר אֵין־לָהֶם רֹעֶה׃ וַיֹּאמֶר

נ׳ ה׳ נון רבתי

יהוה

יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה קַח־לְךָ אֶת־יְהוֹשֻׁעַ בִּן־נוּן אִישׁ אֲשֶׁר־רוּחַ
בּוֹ וְסָמַכְתָּ אֶת־יָדְךָ עָלָיו׃ וְהַעֲמַדְתָּ אֹתוֹ לִפְנֵי אֶלְעָזָר
הַכֹּהֵן וְלִפְנֵי כָּל־הָעֵדָה וְצִוִּיתָה אֹתוֹ לְעֵינֵיהֶם׃ (כ) וְנָתַתָּה
מֵהוֹדְךָ עָלָיו לְמַעַן יִשְׁמְעוּ כָּל־עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וְלִפְנֵי
אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן יַעֲמֹד וְשָׁאַל לוֹ בְּמִשְׁפַּט הָאוּרִים לִפְנֵי יְהוָה
עַל־פִּיו יֵצְאוּ וְעַל־פִּיו יָבֹאוּ הוּא וְכָל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אִתּוֹ וְכָל־
הָעֵדָה׃ וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ וַיִּקַּח אֶת־
יְהוֹשֻׁעַ וַיַּעֲמִדֵהוּ לִפְנֵי אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וְלִפְנֵי כָּל־הָעֵדָה׃
וַיִּסְמֹךְ אֶת־יָדָיו עָלָיו וַיְצַוֵּהוּ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה בְּיַד־
מֹשֶׁה׃ פ

(כח) וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ צַו אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֶת־קָרְבָּנִי לַחְמִי לְאִשַּׁי רֵיחַ נִיחֹחִי תִּשְׁמְרוּ
לְהַקְרִיב לִי בְּמוֹעֲדוֹ׃ (ג) וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשֶּׁה אֲשֶׁר תַּקְרִיבוּ
לַיהוָה כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְמִימִם שְׁנַיִם לַיּוֹם עֹלָה תָמִיד׃
אֶת־הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֹּקֶר וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה
בֵּין הָעַרְבָּיִם׃ (ה) וַעֲשִׂירִית הָאֵיפָה סֹלֶת לְמִנְחָה בְּלוּלָה
בְּשֶׁמֶן כָּתִית רְבִיעִת הַהִין׃ עֹלַת תָּמִיד הָעֲשֻׂיָה בְּהַר סִינַי
לְרֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה לַיהוָה׃ וְנִסְכּוֹ רְבִיעִת הַהִין לַכֶּבֶשׂ
הָאֶחָד בַּקֹּדֶשׁ הַסֵּךְ נֶסֶךְ שֵׁכָר לַיהוָה׃ וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי
תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעַרְבָּיִם כְּמִנְחַת הַבֹּקֶר וּכְנִסְכּוֹ תַּעֲשֶׂה אִשֵּׁה
רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה׃ פ וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי־
כְבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה
בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ׃ (י) עֹלַת שַׁבַּת בְּשַׁבַּתּוֹ עַל־עֹלַת הַתָּמִיד
וְנִסְכָּהּ׃ פ וּבְרָאשֵׁי חָדְשֵׁיכֶם תַּקְרִיבוּ עֹלָה
לַיהוָה פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנַיִם וְאַיִל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה
שִׁבְעָה תְּמִימִם׃ וּשְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה
בַשֶּׁמֶן לַפָּר הָאֶחָד וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן
לָאַיִל הָאֶחָד׃ וְעִשָּׂרֹן עִשָּׂרוֹן סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן
לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד עֹלָה רֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה לַיהוָה׃ וְנִסְכֵּיהֶם חֲצִי
הַהִין יִהְיֶה לַפָּר וּשְׁלִישִׁת הַהִין לָאַיִל וּרְבִיעִת הַהִין לַכֶּבֶשׂ
יָיִן זֹאת עֹלַת חֹדֶשׁ בְּחָדְשׁוֹ לְחָדְשֵׁי הַשָּׁנָה׃ (טו) וּשְׂעִיר עִזִּים
אֶחָד לְחַטָּאת לַיהוָה עַל־עֹלַת הַתָּמִיד יֵעָשֶׂה וְנִסְכּוֹ׃ ס
וּבַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ פֶּסַח לַיהוָה׃
וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַזֶּה חָג שִׁבְעַת יָמִים מַצּוֹת יֵאָכֵל׃
בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא־קֹדֶשׁ כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ׃
וְהִקְרַבְתֶּם אִשֶּׁה עֹלָה לַיהוָה פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנַיִם וְאַיִל

כח' י' הנ' פתוחה

אחד

אֶחָד וְשִׁבְעָה כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם׃
(כ) וּמִנְחָתָם סֹלֶת בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר וּשְׁנֵי
עֶשְׂרֹנִים לָאַיִל תַּעֲשׂוּ׃ עִשָּׂרוֹן עִשָּׂרוֹן תַּעֲשֶׂה לַכֶּבֶשׂ
הָאֶחָד לְשִׁבְעַת הַכְּבָשִׂים׃ וּשְׂעִיר חַטָּאת אֶחָד לְכַפֵּר
עֲלֵיכֶם׃ מִלְּבַד עֹלַת הַבֹּקֶר אֲשֶׁר לְעֹלַת הַתָּמִיד תַּעֲשׂוּ
אֶת־אֵלֶּה׃ כָּאֵלֶּה תַּעֲשׂוּ לַיּוֹם שִׁבְעַת יָמִים לֶחֶם אִשֵּׁה
(כה) רֵיחַ־נִיחֹחַ לַיהוָה עַל־עוֹלַת הַתָּמִיד יֵעָשֶׂה וְנִסְכּוֹ׃ וּבַיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא
תַעֲשׂוּ׃ ס וּבְיוֹם הַבִּכּוּרִים בְּהַקְרִיבְכֶם מִנְחָה
חֲדָשָׁה לַיהוָה בְּשָׁבֻעֹתֵיכֶם מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־
מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ׃ וְהִקְרַבְתֶּם עוֹלָה לְרֵיחַ נִיחֹחַ
לַיהוָה פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנַיִם אַיִל אֶחָד שִׁבְעָה כְבָשִׂים בְּנֵי
שָׁנָה׃ וּמִנְחָתָם סֹלֶת בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים
לַפָּר הָאֶחָד שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאַיִל הָאֶחָד׃ עִשָּׂרוֹן עִשָּׂרוֹן
(ל) לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד לְשִׁבְעַת הַכְּבָשִׂים׃ שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד לְכַפֵּר
עֲלֵיכֶם׃ מִלְּבַד עֹלַת הַתָּמִיד וּמִנְחָתוֹ תַּעֲשׂוּ תְּמִימִם יִהְיוּ
לָכֶם וְנִסְכֵּיהֶם׃ פ

(כט) וּבַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם
כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ יוֹם תְּרוּעָה יִהְיֶה לָכֶם׃
וַעֲשִׂיתֶם עֹלָה לְרֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה פַּר בֶּן־בָּקָר אֶחָד אַיִל
אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם׃ וּמִנְחָתָם סֹלֶת
בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאָיִל׃
(ה) וְעִשָּׂרוֹן אֶחָד לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד לְשִׁבְעַת הַכְּבָשִׂים׃ וּשְׂעִיר־עִזִּים
אֶחָד חַטָּאת לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם׃ מִלְּבַד עֹלַת הַחֹדֶשׁ וּמִנְחָתָהּ
וְעֹלַת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכֵּיהֶם כְּמִשְׁפָּטָם לְרֵיחַ נִיחֹחַ
אִשֶּׁה לַיהוָה׃ ס וּבֶעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה
מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם וְעִנִּיתֶם אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם כָּל־מְלָאכָה
לֹא תַעֲשׂוּ׃ וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה לַיהוָה רֵיחַ נִיחֹחַ פַּר בֶּן־
בָּקָר אֶחָד אַיִל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם יִהְיוּ
לָכֶם׃ וּמִנְחָתָם סֹלֶת בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר
שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאַיִל הָאֶחָד׃ עִשָּׂרוֹן עִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד
לְשִׁבְעַת הַכְּבָשִׂים׃ שְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד חַטָּאת מִלְּבַד חַטַּאת
הַכִּפֻּרִים וְעֹלַת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכֵּיהֶם׃ ס
וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם
כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ וְחַגֹּתֶם חַג לַיהוָה שִׁבְעַת
יָמִים׃ וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה פָּרִים בְּנֵי־
בָקָר שְׁלֹשָׁה עָשָׂר אֵילִם שְׁנָיִם כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבָּעָה

עשר

עָשָׂר תְּמִימִם יִהְיוּ׃ וּמִנְחָתָם סֹלֶת בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן שְׁלֹשָׁה
עֶשְׂרֹנִים לַפָּר הָאֶחָד לִשְׁלֹשָׁה עָשָׂר פָּרִים שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאַיִל
הָאֶחָד לִשְׁנֵי הָאֵילִם׃ וְעִשָּׂרוֹן עִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד טו
לְאַרְבָּעָה עָשָׂר כְּבָשִׂים׃ וּשְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד חַטָּאת מִלְּבַד
עֹלַת הַתָּמִיד מִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ׃ ס וּבַיּוֹם הַשֵּׁנִי
פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנֵים עָשָׂר אֵילִם שְׁנָיִם כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה
אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם׃ וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם לַפָּרִים לָאֵילִם
וְלַכְּבָשִׂים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט׃ וּשְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד חַטָּאת
מִלְּבַד עֹלַת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכֵּיהֶם׃ ס
וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי פָּרִים עַשְׁתֵּי־עָשָׂר אֵילִם שְׁנָיִם כְּבָשִׂים בְּנֵי־ כ
שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם׃ וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם לַפָּרִים
לָאֵילִם וְלַכְּבָשִׂים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט׃ וּשְׂעִיר חַטָּאת אֶחָד
מִלְּבַד עֹלַת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ׃ ס וּבַיּוֹם
הָרְבִיעִי פָּרִים עֲשָׂרָה אֵילִם שְׁנָיִם כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבָּעָה
עָשָׂר תְּמִימִם׃ מִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם לַפָּרִים לָאֵילִם וְלַכְּבָשִׂים
בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט׃ וּשְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד חַטָּאת מִלְּבַד עֹלַת כה
הַתָּמִיד מִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ׃ ס וּבַיּוֹם הַחֲמִישִׁי פָּרִים
תִּשְׁעָה אֵילִם שְׁנָיִם כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם׃
וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם לַפָּרִים לָאֵילִם וְלַכְּבָשִׂים בְּמִסְפָּרָם
כַּמִּשְׁפָּט׃ וּשְׂעִיר חַטָּאת אֶחָד מִלְּבַד עֹלַת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ
וְנִסְכָּהּ׃ ס וּבַיּוֹם הַשִּׁשִּׁי פָּרִים שְׁמֹנָה אֵילִם
שְׁנָיִם כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם׃ וּמִנְחָתָם ל
וְנִסְכֵּיהֶם לַפָּרִים לָאֵילִם וְלַכְּבָשִׂים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט׃
וּשְׂעִיר חַטָּאת אֶחָד מִלְּבַד עֹלַת הַתָּמִיד מִנְחָתָהּ וּנְסָכֶיהָ׃
ס וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי פָּרִים שִׁבְעָה אֵילִם שְׁנָיִם כְּבָשִׂים
בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם׃ וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּהֶם לַפָּרִים
לָאֵילִם וְלַכְּבָשִׂים בְּמִסְפָּרָם כְּמִשְׁפָּטָם׃ וּשְׂעִיר חַטָּאת אֶחָד
מִלְּבַד עֹלַת הַתָּמִיד מִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ׃ ס בַּיּוֹם לה
הַשְּׁמִינִי עֲצֶרֶת תִּהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ׃
וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה פַּר אֶחָד אַיִל אֶחָד
כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם׃ מִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם לַפָּר
לָאַיִל וְלַכְּבָשִׂים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט׃ וּשְׂעִיר חַטָּאת אֶחָד
מִלְּבַד עֹלַת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ׃ אֵלֶּה תַּעֲשׂוּ לַיהוָה
בְּמוֹעֲדֵיכֶם לְבַד מִנִּדְרֵיכֶם וְנִדְבֹתֵיכֶם לְעֹלֹתֵיכֶם וּלְמִנְחֹתֵיכֶם
וּלְנִסְכֵּיכֶם וּלְשַׁלְמֵיכֶם׃

כט׳ טו׳ נקוד על ו׳

ויאמר

ל וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה
אֶת־מֹשֶׁה׃

פ פ פ מב

וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל־רָאשֵׁי הַמַּטּוֹת לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר זֶה
הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה׃ אִישׁ כִּי־יִדֹּר נֶדֶר לַיהוָה אוֹ־הִשָּׁבַע
שְׁבֻעָה לֶאְסֹר אִסָּר עַל־נַפְשׁוֹ לֹא יַחֵל דְּבָרוֹ כְּכָל־הַיֹּצֵא מִפִּיו
יַעֲשֶׂה׃ וְאִשָּׁה כִּי־תִדֹּר נֶדֶר לַיהוָה וְאָסְרָה אִסָּר בְּבֵית
אָבִיהָ בִּנְעֻרֶיהָ׃ וְשָׁמַע אָבִיהָ אֶת־נִדְרָהּ וֶאֱסָרָהּ אֲשֶׁר ה
אָסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ וְהֶחֱרִישׁ לָהּ אָבִיהָ וְקָמוּ כָּל־נְדָרֶיהָ וְכָל־
אִסָּר אֲשֶׁר־אָסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ יָקוּם׃ וְאִם־הֵנִיא אָבִיהָ אֹתָהּ
בְּיוֹם שָׁמְעוֹ כָּל־נְדָרֶיהָ וֶאֱסָרֶיהָ אֲשֶׁר־אָסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ
לֹא יָקוּם וַיהוָה יִסְלַח־לָהּ כִּי־הֵנִיא אָבִיהָ אֹתָהּ׃ וְאִם־הָיוֹ
תִהְיֶה לְאִישׁ וּנְדָרֶיהָ עָלֶיהָ אוֹ מִבְטָא שְׂפָתֶיהָ אֲשֶׁר אָסְרָה
עַל־נַפְשָׁהּ׃ וְשָׁמַע אִישָׁהּ בְּיוֹם שָׁמְעוֹ וְהֶחֱרִישׁ לָהּ וְקָמוּ
נְדָרֶיהָ וֶאֱסָרֶהָ אֲשֶׁר־אָסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ יָקֻמוּ׃ וְאִם בְּיוֹם
שְׁמֹעַ אִישָׁהּ יָנִיא אוֹתָהּ וְהֵפֵר אֶת־נִדְרָהּ אֲשֶׁר עָלֶיהָ וְאֵת
מִבְטָא שְׂפָתֶיהָ אֲשֶׁר אָסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ וַיהוָה יִסְלַח־לָהּ׃
וְנֵדֶר אַלְמָנָה וּגְרוּשָׁה כֹּל אֲשֶׁר־אָסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ יָקוּם י
עָלֶיהָ׃ וְאִם־בֵּית אִישָׁהּ נָדָרָה אוֹ־אָסְרָה אִסָּר עַל־נַפְשָׁהּ
בִּשְׁבֻעָה׃ וְשָׁמַע אִישָׁהּ וְהֶחֱרִשׁ לָהּ לֹא הֵנִיא אֹתָהּ וְקָמוּ
כָּל־נְדָרֶיהָ וְכָל־אִסָּר אֲשֶׁר־אָסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ יָקוּם׃ וְאִם־
הָפֵר יָפֵר אֹתָם אִישָׁהּ בְּיוֹם שָׁמְעוֹ כָּל־מוֹצָא שְׂפָתֶיהָ
לִנְדָרֶיהָ וּלְאִסַּר נַפְשָׁהּ לֹא יָקוּם אִישָׁהּ הֲפֵרָם וַיהוָה יִסְלַח־
לָהּ׃ כָּל־נֵדֶר וְכָל־שְׁבֻעַת אִסָּר לְעַנֹּת נָפֶשׁ אִישָׁהּ יְקִימֶנּוּ
וְאִישָׁהּ יְפֵרֶנּוּ׃ וְאִם־הַחֲרֵשׁ יַחֲרִישׁ לָהּ אִישָׁהּ מִיּוֹם אֶל־ טו
יוֹם וְהֵקִים אֶת־כָּל־נְדָרֶיהָ אוֹ אֶת־כָּל־אֱסָרֶיהָ אֲשֶׁר עָלֶיהָ
הֵקִים אֹתָם כִּי־הֶחֱרִשׁ לָהּ בְּיוֹם שָׁמְעוֹ׃ וְאִם־הָפֵר יָפֵר
אֹתָם אַחֲרֵי שָׁמְעוֹ וְנָשָׂא אֶת־עֲוֺנָהּ׃ אֵלֶּה הַחֻקִּים אֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ בֵּין־אָב לְבִתּוֹ בִּנְעֻרֶיהָ
בֵּית אָבִיהָ׃

פ

לא וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ נְקֹם נִקְמַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
מֵאֵת הַמִּדְיָנִים אַחַר תֵּאָסֵף אֶל־עַמֶּיךָ׃ וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל־
הָעָם לֵאמֹר הֵחָלְצוּ מֵאִתְּכֶם אֲנָשִׁים לַצָּבָא וְיִהְיוּ עַל־מִדְיָן
לָתֵת נִקְמַת־יְהוָה בְּמִדְיָן׃ אֶלֶף לַמַּטֶּה אֶלֶף לַמַּטֶּה לְכֹל
מַטּוֹת יִשְׂרָאֵל תִּשְׁלְחוּ לַצָּבָא׃ וַיִּמָּסְרוּ מֵאַלְפֵי יִשְׂרָאֵל ה
אֶלֶף לַמַּטֶּה שְׁנֵים־עָשָׂר אֶלֶף חֲלוּצֵי צָבָא׃ וַיִּשְׁלַח אֹתָם
מֹשֶׁה אֶלֶף לַמַּטֶּה לַצָּבָא אֹתָם וְאֶת־פִּינְחָס בֶּן־אֶלְעָזָר

הכהן

הכהן לצבא וכלי הקדש וחצצרות התרועה בידו :
ויצבאו על־מדין כאשר צוה יהוה את־משה ויהרגו כל־
זכר : ואת־מלכי מדין הרגו על־חלליהם את־אוי ואת־
רקם ואת־צור ואת־חור ואת־רבע חמשת מלכי מדין ואת
בלעם בן־בעור הרגו בחרב : וישבו בני־ישראל את־
נשי מדין ואת־טפם ואת כל־בהמתם ואת־כל־מקנהם
ואת־כל־חילם בזזו : ואת כל־עריהם במושבתם ואת־
כל־טירתם שרפו באש : ויקחו את־כל־השלל ואת
כל־המלקוח באדם ובבהמה : ויבאו אל־משה ואל־
אלעזר הכהן ואל־עדת בני־ישראל את־השבי ואת־
המלקוח ואת־השלל אל־המחנה אל־ערבת מואב אשר
על־ירדן ירחו : ס ויצאו משה ואלעזר הכהן
וכל־נשיאי העדה לקראתם אל־מחוץ למחנה : ויקצף
משה על פקודי החיל שרי האלפים ושרי המאות הבאים
מצבא המלחמה : ויאמר אליהם משה החייתם כל־נקבה : טו
הן הנה היו לבני ישראל בדבר בלעם למסר־מעל ביהוה
על־דבר־פעור ותהי המגפה בעדת יהוה : ועתה הרגו
כל־זכר בטף וכל־אשה ידעת איש למשכב זכר הרגו :
וכל הטף בנשים אשר לא־ידעו משכב זכר החיו לכם :
ואתם חנו מחוץ למחנה שבעת ימים כל הרג נפש וכל
נגע בחלל תתחטאו ביום השלישי וביום השביעי אתם
ושביכם : וכל־בגד וכל־כלי־עור וכל־מעשה עזים וכל־ כ
כלי־עץ תתחטאו : ס ויאמר אלעזר הכהן אל־
אנשי הצבא הבאים למלחמה זאת חקת התורה אשר־
צוה יהוה את־משה : אך את־הזהב ואת־הכסף את־
הנחשת את־הברזל את־הבדיל ואת־העפרת : כל־דבר
אשר־יבא באש תעבירו באש וטהר אך במי נדה יתחטא
וכל אשר לא־יבא באש תעבירו במים : וכבסתם בגדיכם
ביום השביעי וטהרתם ואחר תבאו אל־המחנה :
ס ויאמר יהוה אל־משה לאמר : שא את כה
ראש מלקוח השבי באדם ובבהמה אתה ואלעזר הכהן
וראשי אבות העדה : וחצית את־המלקוח בין תפשי
המלחמה היצאים לצבא ובין כל־העדה : והרמת מכס
ליהוה מאת אנשי המלחמה היצאים לצבא אחד נפש
מחמש המאות מן־האדם ומן־הבקר ומן־החמרים ומן־
הצאן : ממחציתם תקחו ונתתה לאלעזר הכהן
תרומת יהוה : וממחצת בני־ישראל תקח | אחד | אחז ל
מן

מן־החמשים מן־האדם מן־הבקר מן־החמרים ומן־הצאן
מכל־הבהמה ונתתה אתם ללוים שמרי משמרת משכן
יהוה : ויעש משה ואלעזר הכהן כאשר צוה יהוה את־
משה : ויהי המלקוח יתר הבז אשר בזזו עם הצבא
צאן שש־מאות אלף ושבעים אלף וחמשת אלפים : ובקר
לה שנים ושבעים אלף : וחמרים אחד וששים אלף : ונפש
אדם מן־הנשים אשר לא־ידעו משכב זכר כל־נפש שנים
ושלשים אלף : ותהי המחצה חלק היצאים בצבא מספר
הצאן שלש־מאות אלף ושלשים אלף ושבעת אלפים וחמש
מאות : ויהי המכס ליהוה מן־הצאן שש מאות חמש
ושבעים : והבקר ששה ושלשים אלף ומכסם ליהוה שנים
ושבעים : וחמרים שלשים אלף וחמש מאות ומכסם ליהוה
מ אחד וששים : ונפש אדם ששה עשר אלף ומכסם ליהוה
שנים ושלשים נפש : ויתן משה את־מכס תרומת יהוה
לאלעזר הכהן כאשר צוה יהוה את־משה : וממחצית בני
ישראל אשר חצה משה מן־האנשים הצבאים : ותהי
מחצת העדה מן־הצאן שלש־מאות אלף ושלשים אלף
שבעת אלפים וחמש מאות : ובקר ששה ושלשים אלף :
מה וחמרים שלשים אלף וחמש מאות : ונפש אדם ששה
עשר אלף : ויקח משה ממחצת בני־ישראל את־האחז
אחד מן־החמשים מן־האדם ומן־הבהמה ויתן אתם ללוים
שמרי משמרת משכן יהוה כאשר צוה יהוה את־משה :
ויקרבו אל־משה הפקדים אשר לאלפי הצבא שרי האלפים
ושרי המאות : ויאמרו אל־משה עבדיך נשאו את־ראש כן
נ אנשי המלחמה אשר בידנו ולא־נפקד ממנו איש : ונקרב
את־קרבן יהוה איש אשר מצא כלי־זהב אצעדה וצמיד
טבעת עגיל וכומז לכפר על־נפשתינו לפני יהוה : ויקח
משה ואלעזר הכהן את־הזהב מאתם כל כלי מעשה :
ויהי | כל־זהב התרומה אשר הרימו ליהוה ששה עשר
אלף שבע־מאות וחמשים שקל מאת שרי האלפים ומאת
שרי המאות : אנשי הצבא בזזו איש לו : ויקח משה
ואלעזר הכהן את־הזהב מאת שרי האלפים והמאות
ויבאו אתו אל־אהל מועד זכרון לבני־ישראל לפני
יהוה : פ

לב ומקנה | רב היה לבני ראובן ולבני־גד עצום מאד ויראו
את־ארץ יעזר ואת־ארץ גלעד והנה המקום מקום מקנה :
ויבאו בני־גד ובני ראובן ויאמרו אל־משה ואל־אלעזר
הכהן

הכהן ואל-נשיאי העדה לאמר: עטרות ודיבן ויעזר ונמרה וחשבון ואלעלה ושבם ונבו ובען: הארץ אשר הכה יהוה לפני עדת ישראל ארץ מקנה הוא ולעבדיך מקנה: ס ויאמרו אם-מצאנו חן בעיניך יתן את-הארץ הזאת לעבדיך לאחזה אל-תעברנו את-הירדן: ויאמר משה לבני-גד ולבני ראובן האחיכם יבאו למלחמה ואתם תשבו פה: ולמה תנואון את-לב בני ישראל מעבר אל-הארץ אשר-נתן להם יהוה: כה עשו אבתיכם בשלחי אתם מקדש ברנע לראות את-הארץ: ויעלו עד-נחל אשכול ויראו את-הארץ ויניאו את-לב בני ישראל לבלתי-בא אל-הארץ אשר-נתן להם יהוה: ויחר-אף יהוה ביום ההוא וישבע לאמר: אם-יראו האנשים העלים ממצרים מבן עשרים שנה ומעלה את האדמה אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב כי לא-מלאו אחרי: בלתי כלב בן-יפנה הקנזי ויהושע בן-נון כי מלאו אחרי יהוה: ויחר-אף יהוה בישראל וינעם במדבר ארבעים שנה עד-תם כל-הדור העשה הרע בעיני יהוה: והנה קמתם תחת אבתיכם תרבות אנשים חטאים לספות עוד על חרון אף-יהוה אל-ישראל: כי תשובן מאחריו ויסף עוד להניחו במדבר ושחתם לכל-העם הזה: ס ויגשו אליו ויאמרו גדרת צאן נבנה למקננו פה וערים לטפנו: ואנחנו נחלץ חשים לפני בני ישראל עד אשר אם-הביאנם אל-מקומם וישב טפנו בערי המבצר מפני ישבי הארץ: לא נשוב אל-בתינו עד התנחל בני ישראל איש נחלתו: כי לא ננחל אתם מעבר לירדן והלאה כי באה נחלתנו אלינו מעבר הירדן מזרחה: פ ויאמר אליהם משה אם-תעשון את-הדבר הזה אם-תחלצו לפני יהוה למלחמה: ועבר לכם כל-חלוץ את-הירדן לפני יהוה עד הורישו את-איביו מפניו: ונכבשה הארץ לפני יהוה ואחר תשבו והייתם נקים מיהוה ומישראל והיתה הארץ הזאת לכם לאחזה לפני יהוה: ואם-לא תעשון כן הנה חטאתם ליהוה ודעו חטאתכם אשר תמצא אתכם: בנו-לכם ערים לטפכם וגדרת לצנאכם והיצא מפיכם תעשו: ויאמר בני-גד ובני ראובן אל-משה לאמר עבדיך יעשו כאשר אדני מצוה: טפנו נשינו מקננו וכל-בהמתנו יהיו-שם בערי הגלעד: ועבדיך יעברו כל-חלוץ צבא

לפני יהוה למלחמה כאשר אדני דבר: ויצו להם משה את אלעזר הכהן ואת יהושע בן-נון ואת-ראשי אבות המטות לבני ישראל: ויאמר משה אלהם אם-יעברו בני-גד ובני-ראובן | אתכם את-הירדן כל-חלוץ למלחמה לפני יהוה ונכבשה הארץ לפניכם ונתתם להם את-ארץ הגלעד לאחזה: ואם-לא יעברו חלוצים אתכם ונאחזו בתככם בארץ כנען: ויענו בני-גד ובני ראובן לאמר את אשר דבר יהוה אל-עבדיך כן נעשה: נחנו נעבר חלוצים לפני יהוה ארץ כנען ואתנו אחזת נחלתנו מעבר לירדן: ויתן להם | משה לבני-גד ולבני ראובן ולחצי | שבט | מנשה בן-יוסף את-ממלכת סיחן מלך האמרי ואת-ממלכת עוג מלך הבשן הארץ לעריה בגבלת ערי הארץ סביב: ויבנו בני-גד את-דיבן ואת-עטרת ואת ערער: ואת-עטרת שופן ואת-יעזר ויגבהה: ואת-בית נמרה ואת-בית הרן ערי מבצר וגדרת צאן: ובני ראובן בנו את-חשבון ואת-אלעלא ואת קריתים: ואת-נבו ואת-בעל מעון מוסבת שם ואת-שבמה ויקראו בשמת את-שמות הערים אשר בנו: וילכו בני מכיר בן-מנשה גלעדה וילכדה ויורש את-האמרי אשר-בה: ויתן משה את-הגלעד למכיר בן-מנשה וישב בה: ויאיר בן-מנשה הלך וילכד את-חותיהם ויקרא אתהן חות יאיר: ונבח הלך וילכד את-קנת ואת-בנתיה ויקרא לה נבח בשמו: פ פ פ מג

לג אלה מסעי בני-ישראל אשר יצאו מארץ מצרים לצבאתם ביד-משה ואהרן: ויכתב משה את-מוצאיהם למסעיהם על-פי יהוה ואלה מסעיהם למוצאיהם: ויסעו מרעמסס בחדש הראשון בחמשה עשר יום לחדש הראשון ממחרת הפסח יצאו בני-ישראל ביד רמה לעיני כל-מצרים: ומצרים מקברים את אשר הכה יהוה בהם כל-בכור ובאלהיהם עשה יהוה שפטים: ויסעו בני-ישראל מרעמסס ויחנו בסכת: ויסעו מסכת ויחנו באתם אשר בקצה המדבר: ויסעו מאתם וישב על-פי החירת אשר על-פני בעל צפון ויחנו לפני מגדל: ויסעו מפני החירת ויעברו בתוך-הים המדברה וילכו דרך שלשת ימים במדבר אתם ויחנו במרה: ויסעו ממרה ויבאו אילמה ובאילם שתים עשרה עינת מים ושבעים תמרים ויחנו-שם: ויסעו

מֵאֵילִם וַיַּחֲנוּ עַל־יַם־סוּף׃ וַיִּסְעוּ מִיַּם־סוּף וַיַּחֲנוּ בְּמִדְבַּר־
סִין׃ וַיִּסְעוּ מִמִּדְבַּר־סִין וַיַּחֲנוּ בְּדָפְקָה׃ וַיִּסְעוּ מִדָּפְקָה
וַיַּחֲנוּ בְּאָלוּשׁ׃ וַיִּסְעוּ מֵאָלוּשׁ וַיַּחֲנוּ בִּרְפִידִם וְלֹא־הָיָה
שָׁם מַיִם לָעָם לִשְׁתּוֹת׃ וַיִּסְעוּ מֵרְפִידִם וַיַּחֲנוּ בְּמִדְבַּר
סִינָי׃ וַיִּסְעוּ מִמִּדְבַּר סִינָי וַיַּחֲנוּ בְּקִבְרֹת הַתַּאֲוָה׃
וַיִּסְעוּ מִקִּבְרֹת הַתַּאֲוָה וַיַּחֲנוּ בַּחֲצֵרֹת׃ וַיִּסְעוּ מֵחֲצֵרֹת
וַיַּחֲנוּ בְּרִתְמָה׃ וַיִּסְעוּ מֵרִתְמָה וַיַּחֲנוּ בְּרִמֹּן פָּרֶץ׃ וַיִּסְעוּ
מֵרִמֹּן פָּרֶץ וַיַּחֲנוּ בְּלִבְנָה׃ וַיִּסְעוּ מִלִּבְנָה וַיַּחֲנוּ בְּרִסָּה׃
וַיִּסְעוּ מֵרִסָּה וַיַּחֲנוּ בִּקְהֵלָתָה׃ וַיִּסְעוּ מִקְּהֵלָתָה וַיַּחֲנוּ
בְּהַר־שָׁפֶר׃ וַיִּסְעוּ מֵהַר־שָׁפֶר וַיַּחֲנוּ בַּחֲרָדָה׃ וַיִּסְעוּ
מֵחֲרָדָה וַיַּחֲנוּ בְּמַקְהֵלֹת׃ וַיִּסְעוּ מִמַּקְהֵלֹת וַיַּחֲנוּ בְּתָחַת׃
וַיִּסְעוּ מִתָּחַת וַיַּחֲנוּ בְּתָרַח׃ וַיִּסְעוּ מִתָּרַח וַיַּחֲנוּ בְּמִתְקָה׃
וַיִּסְעוּ מִמִּתְקָה וַיַּחֲנוּ בְּחַשְׁמֹנָה׃ וַיִּסְעוּ מֵחַשְׁמֹנָה וַיַּחֲנוּ
בְּמֹסֵרוֹת׃ וַיִּסְעוּ מִמֹּסֵרוֹת וַיַּחֲנוּ בִּבְנֵי יַעֲקָן׃ וַיִּסְעוּ מִבְּנֵי
יַעֲקָן וַיַּחֲנוּ בְּחֹר הַגִּדְגָּד׃ וַיִּסְעוּ מֵחֹר הַגִּדְגָּד וַיַּחֲנוּ
בְּיָטְבָתָה׃ וַיִּסְעוּ מִיָּטְבָתָה וַיַּחֲנוּ בְּעַבְרֹנָה׃ וַיִּסְעוּ
מֵעַבְרֹנָה וַיַּחֲנוּ בְּעֶצְיֹן גָּבֶר׃ וַיִּסְעוּ מֵעֶצְיֹן גָּבֶר וַיַּחֲנוּ
בְמִדְבַּר־צִן הִוא קָדֵשׁ׃ וַיִּסְעוּ מִקָּדֵשׁ וַיַּחֲנוּ בְּהֹר הָהָר
בִּקְצֵה אֶרֶץ אֱדוֹם׃ וַיַּעַל אַהֲרֹן הַכֹּהֵן אֶל־הֹר הָהָר עַל־
פִּי יְהוָה וַיָּמָת שָׁם בִּשְׁנַת הָאַרְבָּעִים לְצֵאת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בַּחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ׃ וְאַהֲרֹן בֶּן־
שָׁלֹשׁ וְעֶשְׂרִים וּמְאַת שָׁנָה בְּמֹתוֹ בְּהֹר הָהָר׃ ס
וַיִּשְׁמַע הַכְּנַעֲנִי מֶלֶךְ עֲרָד וְהוּא־יֹשֵׁב בַּנֶּגֶב בְּאֶרֶץ כְּנָעַן בְּבֹא
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּסְעוּ מֵהֹר הָהָר וַיַּחֲנוּ בְּצַלְמֹנָה׃ וַיִּסְעוּ
מִצַּלְמֹנָה וַיַּחֲנוּ בְּפוּנֹן׃ וַיִּסְעוּ מִפּוּנֹן וַיַּחֲנוּ בְּאֹבֹת׃
וַיִּסְעוּ מֵאֹבֹת וַיַּחֲנוּ בְּעִיֵּי הָעֲבָרִים בִּגְבוּל מוֹאָב׃ וַיִּסְעוּ
מֵעִיִּים וַיַּחֲנוּ בְּדִיבֹן גָּד׃ וַיִּסְעוּ מִדִּיבֹן גָּד וַיַּחֲנוּ בְּעַלְמֹן
דִּבְלָתָיְמָה׃ וַיִּסְעוּ מֵעַלְמֹן דִּבְלָתָיְמָה וַיַּחֲנוּ בְּהָרֵי
הָעֲבָרִים לִפְנֵי נְבוֹ׃ וַיִּסְעוּ מֵהָרֵי הָעֲבָרִים וַיַּחֲנוּ בְּעַרְבֹת
מוֹאָב עַל יַרְדֵּן יְרֵחוֹ׃ וַיַּחֲנוּ עַל־הַיַּרְדֵּן מִבֵּית הַיְשִׁמֹת עַד
אָבֵל הַשִּׁטִּים בְּעַרְבֹת מוֹאָב׃ ס וַיְדַבֵּר יְהוָה
אֶל־מֹשֶׁה בְּעַרְבֹת מוֹאָב עַל־יַרְדֵּן יְרֵחוֹ לֵאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי אַתֶּם עֹבְרִים אֶת־הַיַּרְדֵּן
אֶל־אֶרֶץ כְּנָעַן׃ וְהוֹרַשְׁתֶּם אֶת־כָּל־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ מִפְּנֵיכֶם
וְאִבַּדְתֶּם אֵת כָּל־מַשְׂכִּיֹּתָם וְאֵת כָּל־צַלְמֵי מַסֵּכֹתָם תְּאַבֵּדוּ
וְאֵת כָּל־בָּמוֹתָם תַּשְׁמִידוּ׃ וְהוֹרַשְׁתֶּם אֶת־הָאָרֶץ וִישַׁבְתֶּם־
בָּהּ כִּי לָכֶם נָתַתִּי אֶת־הָאָרֶץ לָרֶשֶׁת אֹתָהּ׃ וְהִתְנַחַלְתֶּם

אֶת־הָאָרֶץ בְּגוֹרָל לְמִשְׁפְּחֹתֵיכֶם לָרַב תַּרְבּוּ אֶת־נַחֲלָתוֹ
וְלַמְעַט תַּמְעִיט אֶת־נַחֲלָתוֹ אֶל אֲשֶׁר־יֵצֵא לוֹ שָׁמָּה הַגּוֹרָל
לוֹ יִהְיֶה לְמַטּוֹת אֲבֹתֵיכֶם תִּתְנֶחָלוּ׃ וְאִם־לֹא תוֹרִישׁוּ
אֶת־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ מִפְּנֵיכֶם וְהָיָה אֲשֶׁר תּוֹתִירוּ מֵהֶם לְשִׂכִּים
בְּעֵינֵיכֶם וְלִצְנִינִם בְּצִדֵּיכֶם וְצָרְרוּ אֶתְכֶם עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
אַתֶּם יֹשְׁבִים בָּהּ׃ וְהָיָה כַּאֲשֶׁר דִּמִּיתִי לַעֲשׂוֹת לָהֶם אֶעֱשֶׂה
לָכֶם׃ פ

לד וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ צַו אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי־אַתֶּם בָּאִים אֶל־הָאָרֶץ כְּנָעַן זֹאת הָאָרֶץ
אֲשֶׁר תִּפֹּל לָכֶם בְּנַחֲלָה אֶרֶץ כְּנַעַן לִגְבֻלֹתֶיהָ׃ וְהָיָה לָכֶם
פְּאַת־נֶגֶב מִמִּדְבַּר־צִן עַל־יְדֵי אֱדוֹם וְהָיָה לָכֶם גְּבוּל נֶגֶב
מִקְצֵה יָם־הַמֶּלַח קֵדְמָה׃ וְנָסַב לָכֶם הַגְּבוּל מִנֶּגֶב לְמַעֲלֵה
עַקְרַבִּים וְעָבַר צִנָה וְהָיָה תּוֹצְאֹתָיו מִנֶּגֶב לְקָדֵשׁ בַּרְנֵעַ
וְיָצָא חֲצַר־אַדָּר וְעָבַר עַצְמֹנָה׃ וְנָסַב הַגְּבוּל מֵעַצְמוֹן
נַחְלָה מִצְרָיִם וְהָיוּ תוֹצְאֹתָיו הַיָּמָּה׃ וּגְבוּל יָם וְהָיָה לָכֶם
הַיָּם הַגָּדוֹל וּגְבוּל זֶה־יִהְיֶה לָכֶם גְּבוּל יָם׃ וְזֶה־יִהְיֶה
לָכֶם גְּבוּל צָפוֹן מִן־הַיָּם הַגָּדֹל תְּתָאוּ לָכֶם הֹר הָהָר׃ מֵהֹר
הָהָר תְּתָאוּ לְבֹא חֲמָת וְהָיוּ תּוֹצְאֹת הַגְּבֻל צְדָדָה׃ וְיָצָא
הַגְּבֻל זִפְרֹנָה וְהָיוּ תוֹצְאֹתָיו חֲצַר עֵינָן זֶה־יִהְיֶה לָכֶם גְּבוּל
צָפוֹן׃ וְהִתְאַוִּיתֶם לָכֶם לִגְבוּל קֵדְמָה מֵחֲצַר עֵינָן שְׁפָמָה׃
וְיָרַד הַגְּבֻל מִשְּׁפָם הָרִבְלָה מִקֶּדֶם לָעָיִן וְיָרַד הַגְּבֻל וּמָחָה
עַל־כֶּתֶף יָם־כִּנֶּרֶת קֵדְמָה׃ וְיָרַד הַגְּבוּל הַיַּרְדֵּנָה וְהָיוּ
תוֹצְאֹתָיו יָם הַמֶּלַח זֹאת תִּהְיֶה לָכֶם הָאָרֶץ לִגְבֻלֹתֶיהָ
סָבִיב׃ וַיְצַו מֹשֶׁה אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר זֹאת הָאָרֶץ אֲשֶׁר
תִּתְנַחֲלוּ אֹתָהּ בְּגוֹרָל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לָתֵת לְתִשְׁעַת
הַמַּטּוֹת וַחֲצִי הַמַּטֶּה׃ כִּי לָקְחוּ מַטֵּה בְנֵי הָראוּבֵנִי לְבֵית
אֲבֹתָם וּמַטֵּה בְנֵי־הַגָּדִי לְבֵית אֲבֹתָם וַחֲצִי מַטֵּה מְנַשֶּׁה
לָקְחוּ נַחֲלָתָם׃ שְׁנֵי הַמַּטּוֹת וַחֲצִי הַמַּטֶּה לָקְחוּ נַחֲלָתָם
מֵעֵבֶר לְיַרְדֵּן יְרֵחוֹ קֵדְמָה מִזְרָחָה׃ פ
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ אֵלֶּה שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־
יִנְחֲלוּ לָכֶם אֶת־הָאָרֶץ אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וִיהוֹשֻׁעַ בִּן־נוּן׃
וְנָשִׂיא אֶחָד נָשִׂיא אֶחָד מִמַּטֶּה תִּקְחוּ לִנְחֹל אֶת־הָאָרֶץ׃
וְאֵלֶּה שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים לְמַטֵּה יְהוּדָה כָּלֵב בֶּן־יְפֻנֶּה׃
וּלְמַטֵּה בְּנֵי שִׁמְעוֹן שְׁמוּאֵל בֶּן־עַמִּיהוּד׃ לְמַטֵּה בִנְיָמִן
אֱלִידָד בֶּן־כִּסְלוֹן׃ וּלְמַטֵּה בְנֵי־דָן נָשִׂיא בֻּקִּי בֶּן־יָגְלִי׃
לִבְנֵי יוֹסֵף לְמַטֵּה בְנֵי־מְנַשֶּׁה נָשִׂיא חַנִּיאֵל בֶּן־אֵפֹד׃

וּלְמַטֵּה בְנֵי־אֶפְרַיִם נָשִׂיא קְמוּאֵל בֶּן־שִׁפְטָן׃ וּלְמַטֵּה בְנֵי־זְבוּלֻן נָשִׂיא אֱלִיצָפָן בֶּן־פַּרְנָךְ׃ וּלְמַטֵּה בְנֵי־יִשָּׂשכָר נָשִׂיא פַּלְטִיאֵל בֶּן־עַזָּן׃ וּלְמַטֵּה בְנֵי־אָשֵׁר נָשִׂיא אֲחִיהוּד בֶּן־שְׁלֹמִי׃ וּלְמַטֵּה בְנֵי־נַפְתָּלִי נָשִׂיא פְּדַהְאֵל בֶּן־עַמִּיהוּד׃ אֵלֶּה אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לְנַחֵל אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ כְּנָעַן׃ פ

לה וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּעַרְבֹת מוֹאָב עַל־יַרְדֵּן יְרֵחוֹ לֵאמֹר׃ צַו אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנָתְנוּ לַלְוִיִּם מִנַּחֲלַת אֲחֻזָּתָם עָרִים לָשָׁבֶת וּמִגְרָשׁ לֶעָרִים סְבִיבֹתֵיהֶם תִּתְּנוּ לַלְוִיִּם׃ וְהָיוּ הֶעָרִים לָהֶם לָשָׁבֶת וּמִגְרְשֵׁיהֶם יִהְיוּ לִבְהֶמְתָּם וְלִרְכֻשָׁם וּלְכֹל חַיָּתָם׃ וּמִגְרְשֵׁי הֶעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לַלְוִיִּם מִקִּיר הָעִיר וָחוּצָה אֶלֶף אַמָּה סָבִיב׃ וּמַדֹּתֶם מִחוּץ לָעִיר אֶת־פְּאַת־קֵדְמָה אַלְפַּיִם בָּאַמָּה וְאֶת־פְּאַת־נֶגֶב אַלְפַּיִם בָּאַמָּה וְאֶת־פְּאַת־יָם ׀ אַלְפַּיִם בָּאַמָּה וְאֵת פְּאַת צָפוֹן אַלְפַּיִם בָּאַמָּה וְהָעִיר בַּתָּוֶךְ זֶה יִהְיֶה לָהֶם מִגְרְשֵׁי הֶעָרִים׃ וְאֵת הֶעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לַלְוִיִּם אֵת שֵׁשׁ־עָרֵי הַמִּקְלָט אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לָנֻס שָׁמָּה הָרֹצֵחַ וַעֲלֵיהֶם תִּתְּנוּ אַרְבָּעִים וּשְׁתַּיִם עִיר׃ כָּל־הֶעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לַלְוִיִּם אַרְבָּעִים וּשְׁמֹנֶה עִיר אֶתְהֶן וְאֶת־מִגְרְשֵׁיהֶן׃ וְהֶעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנוּ מֵאֲחֻזַּת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֵת הָרַב תַּרְבּוּ וּמֵאֵת הַמְעַט תַּמְעִיטוּ אִישׁ כְּפִי נַחֲלָתוֹ אֲשֶׁר יִנְחָלוּ יִתֵּן מֵעָרָיו לַלְוִיִּם׃ פ

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי אַתֶּם עֹבְרִים אֶת־הַיַּרְדֵּן אַרְצָה כְּנָעַן׃ וְהִקְרִיתֶם לָכֶם עָרִים עָרֵי מִקְלָט תִּהְיֶינָה לָכֶם וְנָס שָׁמָּה רֹצֵחַ מַכֵּה־נֶפֶשׁ בִּשְׁגָגָה׃ וְהָיוּ לָכֶם הֶעָרִים לְמִקְלָט מִגֹּאֵל וְלֹא יָמוּת הָרֹצֵחַ עַד־עָמְדוֹ לִפְנֵי הָעֵדָה לַמִּשְׁפָּט׃ וְהֶעָרִים אֲשֶׁר תִּתֵּנוּ שֵׁשׁ־עָרֵי מִקְלָט תִּהְיֶינָה לָכֶם׃ אֵת ׀ שְׁלֹשׁ הֶעָרִים תִּתְּנוּ מֵעֵבֶר לַיַּרְדֵּן וְאֵת שְׁלֹשׁ הֶעָרִים תִּתְּנוּ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן עָרֵי מִקְלָט תִּהְיֶינָה׃ לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְלַגֵּר וְלַתּוֹשָׁב בְּתוֹכָם תִּהְיֶינָה שֵׁשׁ־הֶעָרִים הָאֵלֶּה לְמִקְלָט לָנוּס שָׁמָּה כָּל־מַכֵּה־נֶפֶשׁ בִּשְׁגָגָה׃ וְאִם־בִּכְלִי בַרְזֶל ׀ הִכָּהוּ וַיָּמֹת רֹצֵחַ הוּא מוֹת יוּמַת הָרֹצֵחַ׃ וְאִם בְּאֶבֶן יָד אֲשֶׁר־יָמוּת בָּהּ הִכָּהוּ וַיָּמֹת רֹצֵחַ הוּא מוֹת יוּמַת הָרֹצֵחַ׃ אוֹ בִּכְלִי עֵץ־יָד אֲשֶׁר־יָמוּת בּוֹ הִכָּהוּ וַיָּמֹת רֹצֵחַ הוּא מוֹת יוּמַת הָרֹצֵחַ׃ גֹּאֵל הַדָּם הוּא יָמִית אֶת־הָרֹצֵחַ בְּפִגְעוֹ־בוֹ הוּא יְמִתֶנּוּ׃ וְאִם־בְּשִׂנְאָה יֶהְדֳּפֶנּוּ אוֹ־הִשְׁלִיךְ עָלָיו בִּצְדִיָּה וַיָּמֹת׃ אוֹ בְאֵיבָה הִכָּהוּ בְיָדוֹ וַיָּמֹת מוֹת־יוּמַת הַמַּכֶּה רֹצֵחַ הוּא גֹּאֵל הַדָּם יָמִית אֶת־הָרֹצֵחַ

בְּפִגְעוֹ־בוֹ׃ וְאִם־בְּפֶתַע בְּלֹא־אֵיבָה הֲדָפוֹ אוֹ־הִשְׁלִיךְ עָלָיו כָּל־כְּלִי בְּלֹא צְדִיָּה׃ אוֹ בְכָל־אֶבֶן אֲשֶׁר־יָמוּת בָּהּ בְּלֹא רְאוֹת וַיַּפֵּל עָלָיו וַיָּמֹת וְהוּא לֹא־אוֹיֵב לוֹ וְלֹא מְבַקֵּשׁ רָעָתוֹ׃ וְשָׁפְטוּ הָעֵדָה בֵּין הַמַּכֶּה וּבֵין גֹּאֵל הַדָּם עַל הַמִּשְׁפָּטִים הָאֵלֶּה׃ וְהִצִּילוּ הָעֵדָה אֶת־הָרֹצֵחַ מִיַּד גֹּאֵל הַדָּם וְהֵשִׁיבוּ אֹתוֹ הָעֵדָה אֶל־עִיר מִקְלָטוֹ אֲשֶׁר־נָס שָׁמָּה וְיָשַׁב בָּהּ עַד־מוֹת הַכֹּהֵן הַגָּדֹל אֲשֶׁר־מָשַׁח אֹתוֹ בְּשֶׁמֶן הַקֹּדֶשׁ׃ וְאִם־יָצֹא יֵצֵא הָרֹצֵחַ אֶת־גְּבוּל עִיר מִקְלָטוֹ אֲשֶׁר יָנוּס שָׁמָּה׃ וּמָצָא אֹתוֹ גֹּאֵל הַדָּם מִחוּץ לִגְבוּל עִיר מִקְלָטוֹ וְרָצַח גֹּאֵל הַדָּם אֶת־הָרֹצֵחַ אֵין לוֹ דָּם׃ כִּי בְעִיר מִקְלָטוֹ יֵשֵׁב עַד־מוֹת הַכֹּהֵן הַגָּדֹל וְאַחֲרֵי מוֹת הַכֹּהֵן הַגָּדֹל יָשׁוּב הָרֹצֵחַ אֶל־אֶרֶץ אֲחֻזָּתוֹ׃ וְהָיוּ אֵלֶּה לָכֶם לְחֻקַּת מִשְׁפָּט לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכֹל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם׃ כָּל־מַכֵּה־נֶפֶשׁ לְפִי עֵדִים יִרְצַח אֶת־הָרֹצֵחַ וְעֵד אֶחָד לֹא־יַעֲנֶה בְנֶפֶשׁ לָמוּת׃ וְלֹא־תִקְחוּ כֹפֶר לְנֶפֶשׁ רֹצֵחַ אֲשֶׁר־הוּא רָשָׁע לָמוּת כִּי־מוֹת יוּמָת׃ וְלֹא־תִקְחוּ כֹפֶר לָנוּס אֶל־עִיר מִקְלָטוֹ לָשׁוּב לָשֶׁבֶת בָּאָרֶץ עַד־מוֹת הַכֹּהֵן׃ וְלֹא־תַחֲנִיפוּ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם בָּהּ כִּי הַדָּם הוּא יַחֲנִיף אֶת־הָאָרֶץ וְלָאָרֶץ לֹא־יְכֻפַּר לַדָּם אֲשֶׁר שֻׁפַּךְ־בָּהּ כִּי־אִם בְּדַם שֹׁפְכוֹ׃ וְלֹא תְטַמֵּא אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם יֹשְׁבִים בָּהּ אֲשֶׁר אֲנִי שֹׁכֵן בְּתוֹכָהּ כִּי אֲנִי יְהוָה שֹׁכֵן בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ פ

לו וַיִּקְרְבוּ רָאשֵׁי הָאָבוֹת לְמִשְׁפַּחַת בְּנֵי־גִלְעָד בֶּן־מָכִיר בֶּן־מְנַשֶּׁה מִמִּשְׁפְּחֹת בְּנֵי יוֹסֵף וַיְדַבְּרוּ לִפְנֵי מֹשֶׁה וְלִפְנֵי הַנְּשִׂאִים רָאשֵׁי אָבוֹת לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמְרוּ אֶת־אֲדֹנִי צִוָּה יְהוָה לָתֵת אֶת־הָאָרֶץ בְּנַחֲלָה בְּגוֹרָל לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל וַאדֹנִי צֻוָּה בַיהוָה לָתֵת אֶת־נַחֲלַת צְלָפְחָד אָחִינוּ לִבְנֹתָיו׃ וְהָיוּ לְאֶחָד מִבְּנֵי שִׁבְטֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לְנָשִׁים וְנִגְרְעָה נַחֲלָתָן מִנַּחֲלַת אֲבֹתֵינוּ וְנוֹסַף עַל נַחֲלַת הַמַּטֶּה אֲשֶׁר תִּהְיֶינָה לָהֶם וּמִגֹּרַל נַחֲלָתֵנוּ יִגָּרֵעַ׃ וְאִם־יִהְיֶה הַיֹּבֵל לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְנוֹסְפָה נַחֲלָתָן עַל נַחֲלַת הַמַּטֶּה אֲשֶׁר תִּהְיֶינָה לָהֶם וּמִנַּחֲלַת מַטֵּה אֲבֹתֵינוּ יִגָּרַע נַחֲלָתָן׃ וַיְצַו מֹשֶׁה אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל־פִּי יְהוָה לֵאמֹר כֵּן מַטֵּה בְנֵי־יוֹסֵף דֹּבְרִים׃ זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לִבְנוֹת צְלָפְחָד לֵאמֹר לַטּוֹב בְּעֵינֵיהֶם תִּהְיֶינָה לְנָשִׁים אַךְ לְמִשְׁפַּחַת מַטֵּה אֲבִיהֶם תִּהְיֶינָה לְנָשִׁים׃ וְלֹא־תִסֹּב נַחֲלָה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל מִמַּטֶּה אֶל־מַטֶּה כִּי אִישׁ בְּנַחֲלַת מַטֵּה אֲבֹתָיו יִדְבְּקוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וְכָל־בַּת יֹרֶשֶׁת נַחֲלָה מִמַּטּוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְאֶחָד מִמִּשְׁפַּחַת מַטֵּה אָבִיהָ תִּהְיֶה לְאִשָּׁה לְמַעַן

יִירְשׁוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ נַחֲלַת אֲבֹתָיו׃ וְלֹא־תִסֹּב נַחֲלָה מִמַּטֶּה לְמַטֶּה אַחֵר כִּי־אִישׁ בְּנַחֲלָתוֹ יִדְבְּקוּ מַטּוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה כֵּן עָשׂוּ בְּנוֹת צְלָפְחָד׃ וַתִּהְיֶינָה מַחְלָה תִרְצָה וְחָגְלָה וּמִלְכָּה וְנֹעָה בְּנוֹת צְלָפְחָד לִבְנֵי דֹדֵיהֶן לְנָשִׁים׃ מִמִּשְׁפְּחֹת בְּנֵי־מְנַשֶּׁה בֶן־יוֹסֵף הָיוּ לְנָשִׁים וַתְּהִי נַחֲלָתָן עַל־מַטֵּה מִשְׁפַּחַת אֲבִיהֶן׃ אֵלֶּה הַמִּצְוֹת וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּעַרְבֹת מוֹאָב עַל יַרְדֵּן יְרֵחוֹ׃

חזק׃

סכום פסוקי דספר במדבר אלף ומאתים ושמנים ושמנה · ארפח סימן׃ וחציו והיה האיש אשר אבחר בו מטהו יפרח׃ ופרשיותיו עשרה · י׳ בדד ישכון סימן׃ וסדריו ל״ב · לב טהור ברא לי אלהים סימן׃ ופרקיו ל״ו · לו חכמו ישכילו זאת סימן · מנין הפתוחות שתים ותשעים · והסתומות ששים ושש · הכל מאה וחמשים ושמנה פרשיות · אני חלקך ונחלתך סימן׃

אֵלֶּה הַדְּבָרִים׃

*אלה הדברים:

מד

א אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל בעבר הירדן במדבר בערבה מול סוף בין פארן ובין תפל ולבן וחצרת ודי זהב: אחד עשר יום מחרב דרך הר שעיר עד קדש ברנע: ויהי בארבעים שנה בעשתי עשר חדש באחד לחדש דבר משה אל בני ישראל ככל אשר צוה יהוה אתו אלהם: אחרי הכתו את סיחן מלך האמרי אשר יושב בחשבון ואת עוג מלך הבשן אשר יושב בעשתרת באדרעי:

ה בעבר הירדן בארץ מואב הואיל משה באר את התורה הזאת לאמר: יהוה אלהינו דבר אלינו בחרב לאמר רב לכם שבת בהר הזה: פנו וסעו לכם ובאו הר האמרי ואל כל שכניו בערבה בהר ובשפלה ובנגב ובחוף הים ארץ הכנעני והלבנון עד הנהר הגדל נהר פרת: ראה נתתי לפניכם את הארץ באו ורשו את הארץ אשר נשבע יהוה לאבתיכם לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם ולזרעם אחריהם: ואמר אלכם בעת ההוא לאמר לא אוכל לבדי

ט שאת אתכם: יהוה אלהיכם הרבה אתכם והנכם היום ככוכבי השמים לרב: יהוה אלהי אבותכם יסף עליכם ככם אלף פעמים ויברך אתכם כאשר דבר לכם: איכה אשא לבדי טרחכם ומשאכם וריבכם: הבו לכם אנשים חכמים ונבנים וידעים לשבטיכם ואשימם בראשיכם: ותענו אתי ותאמרו טוב הדבר אשר דברת לעשות:

טו ואקח את ראשי שבטיכם אנשים חכמים וידעים ואתן אותם ראשים עליכם שרי אלפים ושרי מאות ושרי חמשים ושרי עשרת ושטרים לשבטיכם: ואצוה את שפטיכם בעת ההוא לאמר שמע בין אחיכם ושפטתם צדק בין איש ובין אחיו ובין גרו: לא תכירו פנים במשפט כקטן כגדל תשמעון לא תגורו מפני איש כי המשפט לאלהים הוא והדבר אשר יקשה מכם תקרבון אלי ושמעתיו: ואצוה אתכם בעת ההוא את כל הדברים אשר תעשון: ונסע מחרב ונלך

* ימה ד' סימני פ:ויה ויחל מהלות סימה ה'

את

את כל המדבר הגדול והנורא ההוא אשר ראיתם דרך הר האמרי כאשר צוה יהוה אלהינו אתנו ונבא עד קדש

כ ברנע: ואמר אלכם באתם עד הר האמרי אשר יהוה אלהינו נתן לנו: ראה נתן יהוה אלהיך לפניך את הארץ עלה רש כאשר דבר יהוה אלהי אבתיך לך אל תירא ואל תחת: ותקרבון אלי כלכם ותאמרו נשלחה אנשים לפנינו ויחפרו לנו את הארץ וישבו אתנו דבר את הדרך אשר נעלה בה ואת הערים אשר נבא אליהן: וייטב בעיני הדבר ואקח מכם שנים עשר אנשים איש אחד לשבט: ויפנו ויעלו ההרה ויבאו עד נחל אשכל וירגלו

כה אתה: ויקחו בידם מפרי הארץ ויורדו אלינו וישבו אתנו דבר ויאמרו טובה הארץ אשר יהוה אלהינו נתן לנו: ולא אביתם לעלת ותמרו את פי יהוה אלהיכם: ותרגנו באהליכם ותאמרו בשנאת יהוה אתנו הוציאנו מארץ מצרים לתת אתנו ביד האמרי להשמידנו: אנה אנחנו עלים אחינו המסו את לבבנו לאמר עם גדול ורם ממנו ערים גדלת ובצורת בשמים וגם בני ענקים ראינו שם:

ל ואמר אלכם לא תערצון ולא תיראון מהם: יהוה אלהיכם ההלך לפניכם הוא ילחם לכם ככל אשר עשה אתכם במצרים לעיניכם: ובמדבר אשר ראית אשר נשאך יהוה אלהיך כאשר ישא איש את בנו בכל הדרך אשר הלכתם עד באכם עד המקום הזה: ובדבר הזה אינכם מאמינם ביהוה אלהיכם: ההלך לפניכם בדרך לתור לכם מקום לחנתכם באש לילה לראתכם בדרך אשר תלכו בה ובענן יומם: וישמע יהוה את קול דבריכם

לה ויקצף וישבע לאמר: אם יראה איש באנשים האלה הדור הרע הזה את הארץ הטובה אשר נשבעתי לתת לאבתיכם: זולתי כלב בן יפנה הוא יראנה ולו אתן את הארץ אשר דרך בה ולבניו יען אשר מלא אחרי יהוה: גם בי התאנף יהוה בגללכם לאמר גם אתה לא תבא שם:

ל יהושע בן נון העמד לפניך הוא יבא שמה אתו חזק כי הוא ינחלנה את ישראל: וטפכם אשר אמרתם לבז יהיה ובניכם אשר לא ידעו היום טוב ורע המה יבאו

מ שמה ולהם אתננה והם יירשוה: ואתם פנו לכם וסעו המדברה דרך ים סוף: ותענו ותאמרו אלי חטאנו ליהוה אנחנו נעלה ונלחמנו ככל אשר צונו יהוה אלהינו ותחגרו איש את כלי מלחמתו ותהינו לעלות ההרה:

ויאמר

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי אֱמֹר לָהֶם לֹא תַעֲלוּ וְלֹא־תִלָּחֲמוּ כִּי אֵינֶנִּי בְּקִרְבְּכֶם וְלֹא תִּנָּגְפוּ לִפְנֵי אֹיְבֵיכֶם׃ וָאֲדַבֵּר אֲלֵיכֶם וְלֹא שְׁמַעְתֶּם וַתַּמְרוּ אֶת־פִּי יְהוָה וַתָּזִדוּ וַתַּעֲלוּ הָהָרָה׃ וַיֵּצֵא הָאֱמֹרִי הַיֹּשֵׁב בָּהָר הַהוּא לִקְרַאתְכֶם וַיִּרְדְּפוּ אֶתְכֶם כַּאֲשֶׁר תַּעֲשֶׂינָה הַדְּבֹרִים וַיַּכְּתוּ אֶתְכֶם בְּשֵׂעִיר עַד־חָרְמָה׃ וַתָּשֻׁבוּ וַתִּבְכּוּ לִפְנֵי יְהוָה וְלֹא־שָׁמַע יְהוָה בְּקֹלְכֶם וְלֹא הֶאֱזִין אֲלֵיכֶם׃ וַתֵּשְׁבוּ בְקָדֵשׁ יָמִים רַבִּים כַּיָּמִים אֲשֶׁר יְשַׁבְתֶּם׃

וַנֵּפֶן וַנִּסַּע הַמִּדְבָּרָה דֶּרֶךְ יַם־סוּף כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֵלָי וַנָּסָב אֶת־הַר־שֵׂעִיר יָמִים רַבִּים׃ ס וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ רַב־לָכֶם סֹב אֶת־הָהָר הַזֶּה פְּנוּ לָכֶם צָפֹנָה׃ וְאֶת־הָעָם צַו לֵאמֹר אַתֶּם עֹבְרִים בִּגְבוּל אֲחֵיכֶם בְּנֵי־עֵשָׂו הַיֹּשְׁבִים בְּשֵׂעִיר וְיִירְאוּ מִכֶּם וְנִשְׁמַרְתֶּם מְאֹד׃ אַל־תִּתְגָּרוּ בָם כִּי לֹא־אֶתֵּן לָכֶם מֵאַרְצָם עַד מִדְרַךְ כַּף־רָגֶל כִּי־יְרֻשָּׁה לְעֵשָׂו נָתַתִּי אֶת־הַר שֵׂעִיר׃ אֹכֶל תִּשְׁבְּרוּ מֵאִתָּם בַּכֶּסֶף וַאֲכַלְתֶּם וְגַם־מַיִם תִּכְרוּ מֵאִתָּם בַּכֶּסֶף וּשְׁתִיתֶם׃ כִּי־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בֵּרַכְךָ בְּכֹל מַעֲשֵׂה יָדֶךָ יָדַע לֶכְתְּךָ אֶת־הַמִּדְבָּר הַגָּדֹל הַזֶּה זֶה אַרְבָּעִים שָׁנָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עִמָּךְ לֹא חָסַרְתָּ דָּבָר׃ וַנַּעֲבֹר מֵאֵת אַחֵינוּ בְנֵי־עֵשָׂו הַיֹּשְׁבִים בְּשֵׂעִיר מִדֶּרֶךְ הָעֲרָבָה מֵאֵילַת וּמֵעֶצְיֹן גָּבֶר * ס וַנֵּפֶן וַנַּעֲבֹר דֶּרֶךְ מִדְבַּר מוֹאָב׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי אַל־תָּצַר אֶת־מוֹאָב וְאַל־תִּתְגָּר בָּם מִלְחָמָה כִּי לֹא־אֶתֵּן לְךָ מֵאַרְצוֹ יְרֻשָּׁה כִּי לִבְנֵי־לוֹט נָתַתִּי אֶת־עָר יְרֻשָּׁה׃ הָאֵמִים לְפָנִים יָשְׁבוּ בָהּ עַם גָּדוֹל וְרַב וָרָם כָּעֲנָקִים׃ רְפָאִים יֵחָשְׁבוּ אַף־הֵם כָּעֲנָקִים וְהַמֹּאָבִים יִקְרְאוּ לָהֶם אֵמִים׃ וּבְשֵׂעִיר יָשְׁבוּ הַחֹרִים לְפָנִים וּבְנֵי עֵשָׂו יִירָשׁוּם וַיַּשְׁמִידוּם מִפְּנֵיהֶם וַיֵּשְׁבוּ תַּחְתָּם כַּאֲשֶׁר עָשָׂה יִשְׂרָאֵל לְאֶרֶץ יְרֻשָּׁתוֹ אֲשֶׁר־נָתַן יְהוָה לָהֶם׃ עַתָּה קֻמוּ וְעִבְרוּ לָכֶם אֶת־נַחַל זָרֶד וַנַּעֲבֹר אֶת־נַחַל זָרֶד׃ וְהַיָּמִים אֲשֶׁר־הָלַכְנוּ מִקָּדֵשׁ בַּרְנֵעַ עַד אֲשֶׁר־עָבַרְנוּ אֶת־נַחַל זֶרֶד שְׁלֹשִׁים וּשְׁמֹנֶה שָׁנָה עַד־תֹּם כָּל־הַדּוֹר אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה מִקֶּרֶב הַמַּחֲנֶה כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לָהֶם׃ וְגַם יַד־יְהוָה הָיְתָה בָּם לְהֻמָּם מִקֶּרֶב הַמַּחֲנֶה עַד תֻּמָּם׃ וַיְהִי כַאֲשֶׁר־תַּמּוּ כָּל־אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה לָמוּת מִקֶּרֶב הָעָם׃ ס וַיְדַבֵּר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ אַתָּה עֹבֵר הַיּוֹם אֶת־גְּבוּל מוֹאָב אֶת־עָר׃ וְקָרַבְתָּ מוּל בְּנֵי עַמּוֹן אַל־תְּצֻרֵם וְאַל־תִּתְגָּר בָּם כִּי לֹא־אֶתֵּן מֵאֶרֶץ בְּנֵי־עַמּוֹן לְךָ יְרֻשָּׁה כִּי לִבְנֵי־לוֹט נְתַתִּיהָ יְרֻשָּׁה׃ אֶרֶץ־רְפָאִים תֵּחָשֵׁב אַף־הִוא רְפָאִים יָשְׁבוּ־בָהּ לְפָנִים

ב׳ ח׳ פס״א באמצע פסוק

וְהָעַמֹּנִים יִקְרְאוּ לָהֶם זַמְזֻמִּים׃ עַם גָּדוֹל וְרַב וָרָם כָּעֲנָקִים וַיַּשְׁמִידֵם יְהוָה מִפְּנֵיהֶם וַיִּירָשֻׁם וַיֵּשְׁבוּ תַחְתָּם׃ כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לִבְנֵי עֵשָׂו הַיֹּשְׁבִים בְּשֵׂעִיר אֲשֶׁר הִשְׁמִיד אֶת־הַחֹרִי מִפְּנֵיהֶם וַיִּירָשֻׁם וַיֵּשְׁבוּ תַחְתָּם עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ וְהָעַוִּים הַיֹּשְׁבִים בַּחֲצֵרִים עַד־עַזָּה כַּפְתֹּרִים הַיֹּצְאִים מִכַּפְתֹּר הִשְׁמִידֻם וַיֵּשְׁבוּ תַחְתָּם׃ קוּמוּ סְּעוּ וְעִבְרוּ אֶת־נַחַל אַרְנֹן רְאֵה נָתַתִּי בְיָדְךָ אֶת־סִיחֹן מֶלֶךְ־חֶשְׁבּוֹן הָאֱמֹרִי וְאֶת־אַרְצוֹ הָחֵל רָשׁ וְהִתְגָּר בּוֹ מִלְחָמָה׃ הַיּוֹם הַזֶּה אָחֵל תֵּת פַּחְדְּךָ וְיִרְאָתְךָ עַל־פְּנֵי הָעַמִּים תַּחַת כָּל־הַשָּׁמָיִם אֲשֶׁר יִשְׁמְעוּן שִׁמְעֲךָ וְרָגְזוּ וְחָלוּ מִפָּנֶיךָ׃ וָאֶשְׁלַח מַלְאָכִים מִמִּדְבַּר קְדֵמוֹת אֶל־סִיחוֹן מֶלֶךְ חֶשְׁבּוֹן דִּבְרֵי שָׁלוֹם לֵאמֹר׃ אֶעְבְּרָה בְאַרְצֶךָ בַּדֶּרֶךְ בַּדֶּרֶךְ אֵלֵךְ לֹא אָסוּר יָמִין וּשְׂמֹאול׃ אֹכֶל בַּכֶּסֶף תַּשְׁבִּרֵנִי וְאָכַלְתִּי וּמַיִם בַּכֶּסֶף תִּתֶּן־לִי וְשָׁתִיתִי רַק אֶעְבְּרָה בְרַגְלָי׃ כַּאֲשֶׁר עָשׂוּ־לִי בְּנֵי עֵשָׂו הַיֹּשְׁבִים בְּשֵׂעִיר וְהַמּוֹאָבִים הַיֹּשְׁבִים בְּעָר עַד אֲשֶׁר־אֶעֱבֹר אֶת־הַיַּרְדֵּן אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נֹתֵן לָנוּ׃ וְלֹא אָבָה סִיחֹן מֶלֶךְ חֶשְׁבּוֹן הַעֲבִרֵנוּ בּוֹ כִּי־הִקְשָׁה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־רוּחוֹ וְאִמֵּץ אֶת־לְבָבוֹ לְמַעַן תִּתּוֹ בְיָדְךָ כַּיּוֹם הַזֶּה׃ ס וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי רְאֵה הַחִלֹּתִי תֵּת לְפָנֶיךָ אֶת־סִיחֹן וְאֶת־אַרְצוֹ הָחֵל רָשׁ לָרֶשֶׁת אֶת־אַרְצוֹ׃ וַיֵּצֵא סִיחֹן לִקְרָאתֵנוּ הוּא וְכָל־עַמּוֹ לַמִּלְחָמָה יָהְצָה׃ וַיִּתְּנֵהוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְפָנֵינוּ וַנַּךְ אֹתוֹ וְאֶת־בָּנָו וְאֶת־כָּל־עַמּוֹ׃ וַנִּלְכֹּד אֶת־כָּל־עָרָיו בָּעֵת הַהִוא וַנַּחֲרֵם אֶת־כָּל־עִיר מְתִם וְהַנָּשִׁים וְהַטָּף לֹא הִשְׁאַרְנוּ שָׂרִיד׃ רַק הַבְּהֵמָה בָּזַזְנוּ לָנוּ וּשְׁלַל הֶעָרִים אֲשֶׁר לָכָדְנוּ׃ מֵעֲרֹעֵר אֲשֶׁר עַל־שְׂפַת־נַחַל אַרְנֹן וְהָעִיר אֲשֶׁר בַּנַּחַל וְעַד־הַגִּלְעָד לֹא הָיְתָה קִרְיָה אֲשֶׁר שָׂגְבָה מִמֶּנּוּ אֶת־הַכֹּל נָתַן יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְפָנֵינוּ׃ רַק אֶל־אֶרֶץ בְּנֵי־עַמּוֹן לֹא קָרָבְתָּ כָּל־יַד נַחַל יַבֹּק וְעָרֵי הָהָר וְכֹל אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ׃

וַנֵּפֶן וַנַּעַל דֶּרֶךְ הַבָּשָׁן וַיֵּצֵא עוֹג מֶלֶךְ־הַבָּשָׁן לִקְרָאתֵנוּ הוּא וְכָל־עַמּוֹ לַמִּלְחָמָה אֶדְרֶעִי׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי אַל־תִּירָא אֹתוֹ כִּי בְיָדְךָ נָתַתִּי אֹתוֹ וְאֶת־כָּל־עַמּוֹ וְאֶת־אַרְצוֹ וְעָשִׂיתָ לּוֹ כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתָ לְסִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּחֶשְׁבּוֹן׃ וַיִּתֵּן יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּיָדֵנוּ גַּם אֶת־עוֹג מֶלֶךְ־הַבָּשָׁן וְאֶת־כָּל־עַמּוֹ וַנַּכֵּהוּ עַד־בִּלְתִּי הִשְׁאִיר־לוֹ שָׂרִיד׃ וַנִּלְכֹּד אֶת־כָּל־עָרָיו בָּעֵת הַהִוא לֹא הָיְתָה קִרְיָה אֲשֶׁר לֹא־לָקַחְנוּ

ב׳ כ״ד כמך הרוה   ג׳ בניו ק׳

מאתם ששים עיר כל-חבל ארגב ממלכת עוג בבשן: ח כל-אלה ערים בצרת חומה גבהה דלתים ובריח לבד מערי הפרזי הרבה מאד: ונחרם אותם כאשר עשינו לסיחן מלך חשבון החרם כל-עיר מתם הנשים והטף: וכל-הבהמה ושלל הערים בזונו לנו: ונקח בעת ההוא את-הארץ מיד שני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן מנחל ארנן עד-הר חרמון: צידנים יקראו לחרמון שרין והאמרי יקראו-לו שניר: כל | ערי המישר וכל-הגלעד וכל-הבשן עד-סלכה ואדרעי ערי ממלכת עוג בבשן: כי רק-עוג מלך הבשן נשאר מיתר הרפאים הנה ערשו ערש ברזל הלה הוא ברבת בני עמון תשע אמות ארכה וארבע אמות רחבה באמת-איש: ואת-הארץ הזאת ירשנו בעת ההוא מערער אשר-על-נחל ארנן וחצי הר-הגלעד ועריו נתתי לראובני ולגדי: ויתר הגלעד וכל-הבשן ממלכת עוג נתתי לחצי שבט המנשה כל חבל הארגב לכל-הבשן ההוא יקרא ארץ רפאים: יאיר בן-מנשה לקח את-כל-חבל ארגב עד-גבול הגשורי והמעכתי ויקרא אתם על-שמו את-הבשן חות יאיר עד היום הזה: טו ולמכיר נתתי את-הגלעד: ולראובני ולגדי נתתי מן-הגלעד ועד-נחל ארנן תוך הנחל וגבל ועד יבק הנחל גבול בני עמון: והערבה והירדן וגבל מכנרת ועד ים הערבה ים המלח תחת אשדת הפסגה מזרחה: ואצו אתכם בעת ההוא לאמר יהוה אלהיכם נתן לכם את-הארץ הזאת לרשתה חלוצים תעברו לפני אחיכם בני-ישראל כל-בני-חיל: רק נשיכם וטפכם ומקנכם ידעתי כי-מקנה רב לכם ישבו בעריכם אשר נתתי לכם: כ עד אשר-יניח יהוה | לאחיכם ככם וירשו גם-הם את-הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן להם בעבר הירדן ושבתם איש לירשתו אשר נתתי לכם: ואת-יהושוע צויתי בעת ההוא לאמר עיניך הראת את כל-אשר עשה יהוה אלהיכם לשני המלכים האלה כן-יעשה יהוה לכל-הממלכות אשר אתה עבר שמה: לא תיראום כי יהוה אלהיכם הוא הנלחם לכם:

ס ס ס מה

ואתחנן אל-יהוה בעת ההוא לאמר: אדני יהוה אתה החלות להראות את-עבדך את-גדלך ואת-ידך החזקה

נ' יא' כהנ בהא

אשר מי-אל בשמים ובארץ אשר-יעשה כמעשיך וכגבורתך: כה אעברה-נא ואראה את-הארץ הטובה אשר בעבר הירדן ההר הטוב הזה והלבנן: ויתעבר יהוה בי למענכם ולא שמע אלי ויאמר יהוה אלי רב-לך אל-תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה: עלה | ראש הפסגה ושא עיניך ימה וצפנה ותימנה ומזרחה וראה בעיניך כי-לא תעבר את-הירדן הזה: וצו את-יהושע וחזקהו ואמצהו כי-הוא יעבר לפני העם הזה והוא ינחיל אותם את-הארץ אשר תראה: ונשב בגיא מול בית פעור: פ

ד ועתה ישראל שמע אל-החקים ואל-המשפטים אשר אנכי מלמד אתכם לעשות למען תחיו ובאתם וירשתם את-הארץ אשר יהוה אלהי אבתיכם נתן לכם: לא תספו על-הדבר אשר אנכי מצוה אתכם ולא תגרעו ממנו לשמר את-מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם: עיניכם הראות את אשר-עשה יהוה בבעל פעור כי כל-האיש אשר הלך אחרי בעל-פעור השמידו יהוה אלהיך מקרבך: ואתם הדבקים ביהוה אלהיכם חיים כלכם היום: ה ראה | למדתי אתכם חקים ומשפטים כאשר צוני יהוה אלהי לעשות כן בקרב הארץ אשר אתם באים שמה לרשתה: ושמרתם ועשיתם כי הוא חכמתכם ובינתכם לעיני העמים אשר ישמעון את כל-החקים האלה ואמרו רק עם-חכם ונבון הגוי הגדול הזה: כי מי-גוי גדול אשר-לו אלהים קרבים אליו כיהוה אלהינו בכל-קראנו אליו: ומי גוי גדול אשר-לו חקים ומשפטים צדיקם ככל התורה הזאת אשר אנכי נתן לפניכם היום: רק השמר לך ושמר נפשך מאד פן-תשכח את-הדברים אשר-ראו עיניך ופן-יסורו מלבבך כל ימי חייך והודעתם לבניך ולבני בניך: יום אשר עמדת לפני יהוה אלהיך בחרב באמר יהוה אלי הקהל-לי את-העם ואשמעם את-דברי אשר ילמדון ליראה אתי כל-הימים אשר הם חיים על-האדמה ואת-בניהם ילמדון: ותקרבון ותעמדון תחת ההר וההר בער באש עד-לב השמים חשך ענן וערפל: וידבר יהוה אליכם מתוך האש קול דברים אתם שמעים ותמונה אינכם ראים זולתי קול: ויגד לכם את-בריתו אשר צוה אתכם לעשות עשרת הדברים ויכתבם על-שני לחות אבנים: ואתי צוה יהוה בעת ההוא ללמד אתכם חקים

וּמִשְׁפָּטִים לַעֲשֹׂתְכֶם אֹתָם בָּאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים שָׁמָּה
לְרִשְׁתָּהּ׃ וְנִשְׁמַרְתֶּם מְאֹד לְנַפְשֹׁתֵיכֶם כִּי לֹא רְאִיתֶם
כָּל־תְּמוּנָה בְּיוֹם דִּבֶּר יְהוָה אֲלֵיכֶם בְּחֹרֵב מִתּוֹךְ הָאֵשׁ׃
פֶּן־תַּשְׁחִתוּן וַעֲשִׂיתֶם לָכֶם פֶּסֶל תְּמוּנַת כָּל־סָמֶל תַּבְנִית
זָכָר אוֹ נְקֵבָה׃ תַּבְנִית כָּל־בְּהֵמָה אֲשֶׁר בָּאָרֶץ תַּבְנִית כָּל־
צִפּוֹר כָּנָף אֲשֶׁר תָּעוּף בַּשָּׁמָיִם׃ תַּבְנִית כָּל־רֹמֵשׂ בָּאֲדָמָה
תַּבְנִית כָּל־דָּגָה אֲשֶׁר־בַּמַּיִם מִתַּחַת לָאָרֶץ׃ וּפֶן־תִּשָּׂא
עֵינֶיךָ הַשָּׁמַיְמָה וְרָאִיתָ אֶת־הַשֶּׁמֶשׁ וְאֶת־הַיָּרֵחַ וְאֶת־
הַכּוֹכָבִים כֹּל צְבָא הַשָּׁמַיִם וְנִדַּחְתָּ וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לָהֶם
וַעֲבַדְתָּם אֲשֶׁר חָלַק יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֹתָם לְכֹל הָעַמִּים
תַּחַת כָּל־הַשָּׁמָיִם׃ וְאֶתְכֶם לָקַח יְהוָה וַיּוֹצִא אֶתְכֶם
מִכּוּר הַבַּרְזֶל מִמִּצְרָיִם לִהְיוֹת לוֹ לְעַם נַחֲלָה כַּיּוֹם הַזֶּה׃
וַיהוָה הִתְאַנַּף־בִּי עַל־דִּבְרֵיכֶם וַיִּשָּׁבַע לְבִלְתִּי עָבְרִי אֶת־
הַיַּרְדֵּן וּלְבִלְתִּי־בֹא אֶל־הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
נֹתֵן לְךָ נַחֲלָה׃ כִּי אָנֹכִי מֵת בָּאָרֶץ הַזֹּאת אֵינֶנִּי עֹבֵר
אֶת־הַיַּרְדֵּן וְאַתֶּם עֹבְרִים וִירִשְׁתֶּם אֶת־הָאָרֶץ הַטּוֹבָה
הַזֹּאת׃ הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־תִּשְׁכְּחוּ אֶת־בְּרִית יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
אֲשֶׁר כָּרַת עִמָּכֶם וַעֲשִׂיתֶם לָכֶם פֶּסֶל תְּמוּנַת כֹּל אֲשֶׁר
צִוְּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵשׁ אֹכְלָה הוּא אֵל
קַנָּא׃ פ כִּי־תוֹלִיד בָּנִים וּבְנֵי בָנִים
וְנוֹשַׁנְתֶּם בָּאָרֶץ וְהִשְׁחַתֶּם וַעֲשִׂיתֶם פֶּסֶל תְּמוּנַת כֹּל
וַעֲשִׂיתֶם הָרַע בְּעֵינֵי־יְהוָה־אֱלֹהֶיךָ לְהַכְעִיסוֹ׃ הַעִידֹתִי
בָכֶם הַיּוֹם אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ כִּי־אָבֹד תֹּאבֵדוּן
מַהֵר מֵעַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים אֶת־הַיַּרְדֵּן שָׁמָּה
לְרִשְׁתָּהּ לֹא־תַאֲרִיכֻן יָמִים עָלֶיהָ כִּי הִשָּׁמֵד תִּשָּׁמֵדוּן׃
וְהֵפִיץ יְהוָה אֶתְכֶם בָּעַמִּים וְנִשְׁאַרְתֶּם מְתֵי מִסְפָּר בַּגּוֹיִם
אֲשֶׁר יְנַהֵג יְהוָה אֶתְכֶם שָׁמָּה׃ וַעֲבַדְתֶּם־שָׁם אֱלֹהִים
מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם עֵץ וָאֶבֶן אֲשֶׁר לֹא־יִרְאוּן וְלֹא יִשְׁמְעוּן וְלֹא
יֹאכְלוּן וְלֹא יְרִיחֻן׃ וּבִקַּשְׁתֶּם מִשָּׁם אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּמָצָאתָ
כִּי תִדְרְשֶׁנּוּ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשֶׁךָ׃ בַּצַּר לְךָ וּמְצָאוּךָ
כֹּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּאַחֲרִית הַיָּמִים וְשַׁבְתָּ עַד־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
וְשָׁמַעְתָּ בְּקֹלוֹ׃ כִּי אֵל רַחוּם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא יַרְפְּךָ וְלֹא
יַשְׁחִיתֶךָ וְלֹא יִשְׁכַּח אֶת־בְּרִית אֲבֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם׃
כִּי שְׁאַל־נָא לְיָמִים רִאשֹׁנִים אֲשֶׁר־הָיוּ לְפָנֶיךָ לְמִן־הַיּוֹם אֲשֶׁר
בָּרָא אֱלֹהִים ׀ אָדָם עַל־הָאָרֶץ וּלְמִקְצֵה הַשָּׁמַיִם וְעַד־קְצֵה
הַשָּׁמָיִם הֲנִהְיָה כַּדָּבָר הַגָּדוֹל הַזֶּה אוֹ הֲנִשְׁמַע כָּמֹהוּ׃
הֲשָׁמַע עָם קוֹל אֱלֹהִים מְדַבֵּר מִתּוֹךְ־הָאֵשׁ כַּאֲשֶׁר־שָׁמַעְתָּ
אתה

אַתָּה וַיֶּחִי׃ אוֹ ׀ הֲנִסָּה אֱלֹהִים לָבוֹא לָקַחַת לוֹ גוֹי מִקֶּרֶב
גּוֹי בְּמַסֹּת בְּאֹתֹת וּבְמוֹפְתִים וּבְמִלְחָמָה וּבְיָד חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ
נְטוּיָה וּבְמוֹרָאִים גְּדֹלִים כְּכֹל אֲשֶׁר־עָשָׂה לָכֶם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
בְּמִצְרַיִם לְעֵינֶיךָ׃ אַתָּה הָרְאֵתָ לָדַעַת כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים
אֵין עוֹד מִלְבַדּוֹ׃ מִן־הַשָּׁמַיִם הִשְׁמִיעֲךָ אֶת־קֹלוֹ לְיַסְּרֶךָּ
וְעַל־הָאָרֶץ הֶרְאֲךָ אֶת־אִשּׁוֹ הַגְּדוֹלָה וּדְבָרָיו שָׁמַעְתָּ מִתּוֹךְ
הָאֵשׁ׃ וְתַחַת כִּי אָהַב אֶת־אֲבֹתֶיךָ וַיִּבְחַר בְּזַרְעוֹ אַחֲרָיו
וַיּוֹצִאֲךָ בְּפָנָיו בְּכֹחוֹ הַגָּדֹל מִמִּצְרָיִם׃ לְהוֹרִישׁ גּוֹיִם גְּדֹלִים
וַעֲצֻמִים מִמְּךָ מִפָּנֶיךָ לַהֲבִיאֲךָ לָתֶת־לְךָ אֶת־אַרְצָם נַחֲלָה
כַּיּוֹם הַזֶּה׃ וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל־לְבָבֶךָ כִּי יְהוָה הוּא
הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל־הָאָרֶץ מִתָּחַת אֵין עוֹד׃ וְשָׁמַרְתָּ
אֶת־חֻקָּיו וְאֶת־מִצְוֺתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם אֲשֶׁר יִיטַב
לְךָ וּלְבָנֶיךָ אַחֲרֶיךָ וּלְמַעַן תַּאֲרִיךְ יָמִים עַל־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ כָּל־הַיָּמִים׃ פ אָז
יַבְדִּיל מֹשֶׁה שָׁלֹשׁ עָרִים בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן מִזְרְחָה שָׁמֶשׁ׃ לָנֻס
שָׁמָּה רוֹצֵחַ אֲשֶׁר יִרְצַח אֶת־רֵעֵהוּ בִּבְלִי־דַעַת וְהוּא לֹא־
שֹׂנֵא לוֹ מִתְּמֹל שִׁלְשֹׁם וְנָס אֶל־אַחַת מִן־הֶעָרִים הָאֵל וָחָי׃
אֶת־בֶּצֶר בַּמִּדְבָּר בְּאֶרֶץ הַמִּישֹׁר לָראוּבֵנִי וְאֶת־רָאמֹת בַּגִּלְעָד
לַגָּדִי וְאֶת־גּוֹלָן בַּבָּשָׁן לַמְנַשִּׁי׃ וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר־שָׂם
מֹשֶׁה לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ אֵלֶּה הָעֵדֹת וְהַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים
אֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּצֵאתָם מִמִּצְרָיִם׃ בְּעֵבֶר
הַיַּרְדֵּן בַּגַּיְא מוּל בֵּית פְּעוֹר בְּאֶרֶץ סִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר
יוֹשֵׁב בְּחֶשְׁבּוֹן אֲשֶׁר הִכָּה מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּצֵאתָם
מִמִּצְרָיִם׃ וַיִּירְשׁוּ אֶת־אַרְצוֹ וְאֶת־אֶרֶץ ׀ עוֹג מֶלֶךְ־הַבָּשָׁן
שְׁנֵי מַלְכֵי הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן מִזְרַח שָׁמֶשׁ׃ מֵעֲרֹעֵר
אֲשֶׁר עַל־שְׂפַת־נַחַל אַרְנֹן וְעַד־הַר שִׂיאֹן הוּא חֶרְמוֹן׃ וְכָל־
הָעֲרָבָה עֵבֶר הַיַּרְדֵּן מִזְרָחָה וְעַד יָם הָעֲרָבָה תַּחַת אַשְׁדֹּת
הַפִּסְגָּה׃ פ

ה וַיִּקְרָא מֹשֶׁה אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם שְׁמַע יִשְׂרָאֵל
אֶת־הַחֻקִּים וְאֶת־הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר אָנֹכִי דֹּבֵר בְּאָזְנֵיכֶם הַיּוֹם
וּלְמַדְתֶּם אֹתָם וּשְׁמַרְתֶּם לַעֲשֹׂתָם׃ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כָּרַת עִמָּנוּ
בְּרִית בְּחֹרֵב׃ לֹא אֶת־אֲבֹתֵינוּ כָּרַת יְהוָה אֶת־הַבְּרִית הַזֹּאת
כִּי אִתָּנוּ אֲנַחְנוּ אֵלֶּה פֹה הַיּוֹם כֻּלָּנוּ חַיִּים׃ פָּנִים ׀ בְּפָנִים
דִּבֶּר יְהוָה עִמָּכֶם בָּהָר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ׃ אָנֹכִי עֹמֵד בֵּין־יְהוָה
וּבֵינֵיכֶם בָּעֵת הַהִוא לְהַגִּיד לָכֶם אֶת־דְּבַר יְהוָה כִּי יְרֵאתֶם
מִפְּנֵי הָאֵשׁ וְלֹא־עֲלִיתֶם בָּהָר לֵאמֹר׃ ס אָנֹכִי
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים
לא

לא־יהיה־לך אלהים אחרים על־פני: לא־תעשה לך פסל ׀ כל־תמונה אשר בשמים ׀ ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים ׀ מתחת לארץ: לא־תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקד עון אבות על־בנים ועל־שלשים ועל־רבעים לשנאי: ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי מצותו: ס לא תשא את־שם־יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר־ישא את־שמו לשוא: ס שמור את־יום השבת לקדשו כאשר צוך ׀ יהוה אלהיך: ששת ימים תעבד ועשית כל־מלאכתך: ויום השביעי שבת ׀ ליהוה אלהיך לא־תעשה כל־מלאכה אתה ובנך־ובתך ועבדך־ואמתך ושורך וחמרך וכל־בהמתך וגרך אשר בשעריך למען ינוח עבדך ואמתך כמוך: וזכרת כי־עבד היית ׀ בארץ מצרים ויצאך יהוה אלהיך משם ביד חזקה ובזרע נטויה על־כן צוך יהוה אלהיך לעשות את־יום השבת: ס כבד את־אביך ואת־אמך כאשר צוך יהוה אלהיך למען ׀ יאריכן ימיך ולמען ייטב לך על האדמה אשר־יהוה אלהיך נתן לך: ס לא תרצח: ס ולא תנאף: ס ולא תגנב: ס ולא־תענה ברעך עד שוא: ס ולא תחמד אשת רעך ס ולא תתאוה בית רעך שדהו ועבדו ואמתו שורו וחמרו וכל אשר לרעך: ס את־הדברים האלה דבר יהוה אל־כל־קהלכם בהר מתוך האש הענן והערפל קול גדול ולא יסף ויכתבם על־שני לחת אבנים ויתנם אלי: ויהי כשמעכם את־הקול מתוך החשך וההר בער באש ותקרבון אלי כל־ראשי שבטיכם וזקניכם: ותאמרו הן הראנו יהוה אלהינו את־כבדו ואת־גדלו ואת־קלו שמענו מתוך האש היום הזה ראינו כי־ידבר אלהים את־האדם וחי: ועתה למה נמות כי תאכלנו האש הגדלה הזאת אם־יספים ׀ אנחנו לשמע את־קול יהוה אלהינו עוד ומתנו: כי מי כל־בשר אשר שמע קול אלהים חיים מדבר מתוך־האש כמנו ויחי: קרב אתה ושמע את כל־אשר יאמר יהוה אלהינו ואת ׀ תדבר אלינו את כל־אשר ידבר יהוה אלהינו אליך ושמענו ועשינו: וישמע יהוה את־קול דבריכם בדברכם אלי ויאמר יהוה אלי שמעתי את־קול דברי העם הזה אשר דברו אליך היטיבו כל־אשר דברו:

מי־יתן והיה לבבם זה להם ליראה אתי ולשמר את־כל־מצותי כל־הימים למען ייטב להם ולבניהם לעלם: לך אמר להם שובו לכם לאהליכם: ואתה פה עמד עמדי ואדברה אליך את־כל־המצוה והחקים והמשפטים אשר תלמדם ועשו בארץ אשר אנכי נתן להם לרשתה: ושמרתם לעשות כאשר צוה יהוה אלהיכם אתכם לא תסרו ימין ושמאל: בכל־הדרך אשר צוה יהוה אלהיכם אתכם תלכו למען תחיון וטוב לכם והארכתם ימים בארץ אשר תירשון:

וזאת המצוה החקים והמשפטים אשר צוה יהוה אלהיכם ללמד אתכם לעשות בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה: למען תירא את־יהוה אלהיך לשמר את־כל־חקתיו ומצותיו אשר אנכי מצוך אתה ובנך ובן־בנך כל ימי חייך ולמען יארכן ימיך: ושמעת ישראל ושמרת לעשות אשר ייטב לך ואשר תרבון מאד כאשר דבר יהוה אלהי אבתיך לך ארץ זבת חלב ודבש: פ

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה ׀ אחד: ואהבת את יהוה אלהיך בכל־לבבך ובכל־נפשך ובכל־מאדך: והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על־לבבך: ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך: וקשרתם לאות על־ידך והיו לטטפת בין עיניך: וכתבתם על־מזזות ביתך ובשעריך: ס והיה כי־יביאך ׀ יהוה אלהיך אל־הארץ אשר נשבע לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב לתת לך ערים גדלת וטבת אשר לא־בנית: ובתים מלאים כל־טוב אשר לא־מלאת וברת חצובים אשר לא־חצבת כרמים וזיתים אשר לא־נטעת ואכלת ושבעת: השמר לך פן־תשכח את־יהוה אשר הוציאך מארץ מצרים מבית עבדים: את־יהוה אלהיך תירא ואתו תעבד ובשמו תשבע: לא תלכון אחרי אלהים אחרים מאלהי העמים אשר סביבותיכם: כי אל קנא יהוה אלהיך בקרבך פן־יחרה אף־יהוה אלהיך בך והשמידך מעל פני האדמה: ס לא תנסו את־יהוה אלהיכם כאשר נסיתם במסה: שמור תשמרון את־מצות יהוה אלהיכם ועדתיו וחקיו אשר צוך: ועשית הישר והטוב בעיני יהוה למען ייטב לך ובאת וירשת את־הארץ הטבה אשר־נשבע יהוה

לַאֲבֹתֶיךָ׃ לַהֲדֹף אֶת־כָּל־אֹיְבֶיךָ מִפָּנֶיךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה׃ ס

כ כִּֽי־יִשְׁאָלְךָ בִנְךָ מָחָר לֵאמֹר מָה הָעֵדֹת וְהַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶתְכֶם׃ וְאָמַרְתָּ לְבִנְךָ עֲבָדִים הָיִינוּ לְפַרְעֹה בְּמִצְרָיִם וַיֹּצִיאֵנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם בְּיָד חֲזָקָה׃ וַיִּתֵּן יְהוָה אוֹתֹת וּמֹפְתִים גְּדֹלִים וְרָעִים׀ בְּמִצְרַיִם בְּפַרְעֹה וּבְכָל־בֵּיתוֹ לְעֵינֵינוּ׃ וְאוֹתָנוּ הוֹצִיא מִשָּׁם לְמַעַן הָבִיא אֹתָנוּ לָתֶת לָנוּ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֵינוּ׃ וַיְצַוֵּנוּ יְהוָה לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־הַחֻקִּים הָאֵלֶּה לְיִרְאָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְטוֹב לָנוּ כָּל־הַיָּמִים לְחַיֹּתֵנוּ כְּהַיּוֹם הַזֶּה׃ כה וּצְדָקָה תִּהְיֶה־לָּנוּ כִּֽי־נִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה הַזֹּאת לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּנוּ׃ ס

ז כִּי יְבִיאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־אַתָּה בָא־שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ וְנָשַׁל גּוֹיִם־רַבִּים׀ מִפָּנֶיךָ הַחִתִּי וְהַגִּרְגָּשִׁי וְהָאֱמֹרִי וְהַכְּנַעֲנִי וְהַפְּרִזִּי וְהַחִוִּי וְהַיְבוּסִי שִׁבְעָה גוֹיִם רַבִּים וַעֲצוּמִים מִמֶּךָּ׃ וּנְתָנָם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְפָנֶיךָ וְהִכִּיתָם הַחֲרֵם תַּחֲרִים אֹתָם לֹא־תִכְרֹת לָהֶם בְּרִית וְלֹא תְחָנֵּם׃ וְלֹא תִתְחַתֵּן בָּם בִּתְּךָ לֹא־תִתֵּן לִבְנוֹ וּבִתּוֹ לֹא־תִקַּח לִבְנֶךָ׃ כִּֽי־יָסִיר אֶת־בִּנְךָ מֵאַחֲרַי וְעָבְדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְחָרָה אַף־יְהוָה בָּכֶם וְהִשְׁמִידְךָ מַהֵר׃ ה כִּֽי־אִם־כֹּה תַעֲשׂוּ לָהֶם מִזְבְּחֹתֵיהֶם תִּתֹּצוּ וּמַצֵּבֹתָם תְּשַׁבֵּרוּ וַאֲשֵׁירֵהֶם תְּגַדֵּעוּן וּפְסִילֵיהֶם תִּשְׂרְפוּן בָּאֵשׁ׃ כִּי עַם קָדוֹשׁ אַתָּה לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּךָ בָּחַר׀ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִהְיוֹת לוֹ לְעַם סְגֻלָּה מִכֹּל הָעַמִּים אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה׃ לֹא מֵרֻבְּכֶם מִכָּל־הָעַמִּים חָשַׁק יְהוָה בָּכֶם וַיִּבְחַר בָּכֶם כִּֽי־אַתֶּם הַמְעַט מִכָּל־הָעַמִּים׃ כִּי מֵאַהֲבַת יְהוָה אֶתְכֶם וּמִשָּׁמְרוֹ אֶת־הַשְּׁבֻעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֵיכֶם הוֹצִיא יְהוָה אֶתְכֶם בְּיָד חֲזָקָה וַיִּפְדְּךָ מִבֵּית עֲבָדִים מִיַּד פַּרְעֹה מֶלֶךְ־מִצְרָיִם׃ וְיָדַעְתָּ כִּֽי־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא הָאֱלֹהִים הָאֵל הַנֶּאֱמָן שֹׁמֵר הַבְּרִית וְהַחֶסֶד לְאֹהֲבָיו וּלְשֹׁמְרֵי מִצְוֹתָו לְאֶלֶף דּוֹר׃ וּמְשַׁלֵּם לְשֹׂנְאָיו אֶל־פָּנָיו לְהַאֲבִידוֹ לֹא יְאַחֵר לְשֹׂנְאוֹ אֶל־פָּנָיו יְשַׁלֶּם־לוֹ׃ וְשָׁמַרְתָּ אֶת־הַמִּצְוָה וְאֶת־הַחֻקִּים וְאֶת־הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם לַעֲשׂוֹתָם׃

פ פ פ מו

וְהָיָה׀ עֵקֶב תִּשְׁמְעוּן אֵת הַמִּשְׁפָּטִים הָאֵלֶּה וּשְׁמַרְתֶּם וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְשָׁמַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְךָ אֶת־הַבְּרִית וְאֶת־

ז׳ מ׳ מצותיו קרי

הַחֶסֶד אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ׃ וַאֲהֵבְךָ וּבֵרַכְךָ וְהִרְבֶּךָ וּבֵרַךְ פְּרִי־בִטְנְךָ וּפְרִי־אַדְמָתֶךָ דְּגָנְךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ שְׁגַר־אֲלָפֶיךָ וְעַשְׁתְּרֹת צֹאנֶךָ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ לָתֶת לָךְ׃ בָּרוּךְ תִּהְיֶה מִכָּל־הָעַמִּים לֹא־יִהְיֶה בְךָ עָקָר וַעֲקָרָה וּבִבְהֶמְתֶּךָ׃ טו וְהֵסִיר יְהוָה מִמְּךָ כָּל־חֹלִי וְכָל־מַדְוֵי מִצְרַיִם הָרָעִים אֲשֶׁר יָדַעְתָּ לֹא יְשִׂימָם בָּךְ וּנְתָנָם בְּכָל־שֹׂנְאֶיךָ׃ וְאָכַלְתָּ אֶת־כָּל־הָעַמִּים אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ לֹא־תָחוֹס עֵינְךָ עֲלֵיהֶם וְלֹא תַעֲבֹד אֶת־אֱלֹהֵיהֶם כִּֽי־מוֹקֵשׁ הוּא לָךְ׃ ס כִּי תֹאמַר בִּלְבָבְךָ רַבִּים הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה מִמֶּנִּי אֵיכָה אוּכַל לְהוֹרִישָׁם׃ לֹא תִירָא מֵהֶם זָכֹר תִּזְכֹּר אֵת אֲשֶׁר־עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְפַרְעֹה וּלְכָל־מִצְרָיִם׃ הַמַּסֹּת הַגְּדֹלֹת אֲשֶׁר־רָאוּ עֵינֶיךָ וְהָאֹתֹת וְהַמֹּפְתִים וְהַיָּד הַחֲזָקָה וְהַזְּרֹעַ הַנְּטוּיָה אֲשֶׁר הוֹצִאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כֵּן־יַעֲשֶׂה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְכָל־הָעַמִּים אֲשֶׁר־אַתָּה יָרֵא מִפְּנֵיהֶם׃ כ וְגַם אֶת־הַצִּרְעָה יְשַׁלַּח יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בָּם עַד־אֲבֹד הַנִּשְׁאָרִים וְהַנִּסְתָּרִים מִפָּנֶיךָ׃ לֹא תַעֲרֹץ מִפְּנֵיהֶם כִּֽי־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּקִרְבֶּךָ אֵל גָּדוֹל וְנוֹרָא׃ וְנָשַׁל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־הַגּוֹיִם הָאֵל מִפָּנֶיךָ מְעַט מְעָט לֹא תוּכַל כַּלֹּתָם מַהֵר פֶּן־תִּרְבֶּה עָלֶיךָ חַיַּת הַשָּׂדֶה׃ וּנְתָנָם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְפָנֶיךָ וְהָמָם מְהוּמָה גְדֹלָה עַד הִשָּׁמְדָם׃ וְנָתַן מַלְכֵיהֶם בְּיָדֶךָ וְהַאֲבַדְתָּ אֶת־שְׁמָם מִתַּחַת הַשָּׁמָיִם לֹא־יִתְיַצֵּב אִישׁ בְּפָנֶיךָ עַד הִשְׁמִדְךָ אֹתָם׃ כה פְּסִילֵי אֱלֹהֵיהֶם תִּשְׂרְפוּן בָּאֵשׁ לֹא־תַחְמֹד כֶּסֶף וְזָהָב עֲלֵיהֶם וְלָקַחְתָּ לָךְ פֶּן תִּוָּקֵשׁ בּוֹ כִּי תוֹעֲבַת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא׃ וְלֹא־תָבִיא תוֹעֵבָה אֶל־בֵּיתֶךָ וְהָיִיתָ חֵרֶם כָּמֹהוּ שַׁקֵּץ׀ תְּשַׁקְּצֶנּוּ וְתַעֵב׀ תְּתַעֲבֶנּוּ כִּֽי־חֵרֶם הוּא׃ פ

ח כָּל־הַמִּצְוָה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם תִּשְׁמְרוּן לַעֲשׂוֹת לְמַעַן תִּחְיוּן וּרְבִיתֶם וּבָאתֶם וִירִשְׁתֶּם אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֵיכֶם׃ וְזָכַרְתָּ אֶת־כָּל־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר הוֹלִיכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ זֶה אַרְבָּעִים שָׁנָה בַּמִּדְבָּר לְמַעַן עַנֹּתְךָ לְנַסֹּתְךָ לָדַעַת אֶת־אֲשֶׁר בִּלְבָבְךָ הֲתִשְׁמֹר מִצְוֹתָו אִם־לֹא׃ וַיְעַנְּךָ וַיַּרְעִבֶךָ וַיַּאֲכִלְךָ אֶת־הַמָּן אֲשֶׁר לֹא־יָדַעְתָּ וְלֹא יָדְעוּן אֲבֹתֶיךָ לְמַעַן הוֹדִיעֲךָ כִּי לֹא עַל־הַלֶּחֶם לְבַדּוֹ יִחְיֶה הָאָדָם כִּי עַל־כָּל־מוֹצָא פִי־יְהוָה יִחְיֶה הָאָדָם׃ שִׂמְלָתְךָ לֹא בָלְתָה מֵעָלֶיךָ ה וְרַגְלְךָ לֹא בָצֵקָה זֶה אַרְבָּעִים שָׁנָה׃ וְיָדַעְתָּ עִם־לְבָבֶךָ כִּי כַּאֲשֶׁר יְיַסֵּר אִישׁ אֶת־בְּנוֹ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מְיַסְּרֶךָּ׃ וְשָׁמַרְתָּ

ח׳ ב׳ מצותיו ק׳

אֶת־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָלֶכֶת בִּדְרָכָיו וּלְיִרְאָה אֹתוֹ׃ כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מְבִיאֲךָ אֶל־אֶרֶץ טוֹבָה אֶרֶץ נַחֲלֵי מָיִם עֲיָנֹת וּתְהֹמֹת יֹצְאִים בַּבִּקְעָה וּבָהָר׃ אֶרֶץ חִטָּה וּשְׂעֹרָה וְגֶפֶן וּתְאֵנָה וְרִמּוֹן אֶרֶץ־זֵית שֶׁמֶן וּדְבָשׁ׃ אֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא בְמִסְכֵּנֻת תֹּאכַל־בָּהּ לֶחֶם לֹא־תֶחְסַר כֹּל בָּהּ אֶרֶץ אֲשֶׁר אֲבָנֶיהָ בַרְזֶל וּמֵהֲרָרֶיהָ תַּחְצֹב נְחֹשֶׁת׃ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ וּבֵרַכְתָּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עַל־הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר נָתַן־לָךְ׃ הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן־תִּשְׁכַּח אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְבִלְתִּי שְׁמֹר מִצְוֹתָיו וּמִשְׁפָּטָיו וְחֻקֹּתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם׃ פֶּן־תֹּאכַל וְשָׂבָעְתָּ וּבָתִּים טֹבִים תִּבְנֶה וְיָשָׁבְתָּ׃ וּבְקָרְךָ וְצֹאנְךָ יִרְבְּיֻן וְכֶסֶף וְזָהָב יִרְבֶּה־לָּךְ וְכֹל אֲשֶׁר־לְךָ יִרְבֶּה׃ וְרָם לְבָבֶךָ וְשָׁכַחְתָּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הַמּוֹצִיאֲךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים׃ הַמּוֹלִיכְךָ בַּמִּדְבָּר ׀ הַגָּדֹל וְהַנּוֹרָא נָחָשׁ ׀ שָׂרָף וְעַקְרָב וְצִמָּאוֹן אֲשֶׁר אֵין־מָיִם הַמּוֹצִיא לְךָ מַיִם מִצּוּר הַחַלָּמִישׁ׃ הַמַּאֲכִלְךָ מָן בַּמִּדְבָּר אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּן אֲבֹתֶיךָ לְמַעַן עַנֹּתְךָ וּלְמַעַן נַסֹּתֶךָ לְהֵיטִבְךָ בְּאַחֲרִיתֶךָ׃ וְאָמַרְתָּ בִּלְבָבֶךָ כֹּחִי וְעֹצֶם יָדִי עָשָׂה לִי אֶת־הַחַיִל הַזֶּה׃ וְזָכַרְתָּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי הוּא הַנֹּתֵן לְךָ כֹּחַ לַעֲשׂוֹת חָיִל לְמַעַן הָקִים אֶת־בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ כַּיּוֹם הַזֶּה׃ פ

וְהָיָה אִם־שָׁכֹחַ תִּשְׁכַּח אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהָלַכְתָּ אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים וַעֲבַדְתָּם וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לָהֶם הַעִדֹתִי בָכֶם הַיּוֹם כִּי אָבֹד תֹּאבֵדוּן׃ כַּגּוֹיִם אֲשֶׁר יְהוָה מַאֲבִיד מִפְּנֵיכֶם כֵּן תֹּאבֵדוּן עֵקֶב לֹא תִשְׁמְעוּן בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ פ

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל אַתָּה עֹבֵר הַיּוֹם אֶת־הַיַּרְדֵּן לָבֹא לָרֶשֶׁת גּוֹיִם גְּדֹלִים וַעֲצֻמִים מִמֶּךָּ עָרִים גְּדֹלֹת וּבְצֻרֹת בַּשָּׁמָיִם׃ עַם־גָּדוֹל וָרָם בְּנֵי עֲנָקִים אֲשֶׁר אַתָּה יָדַעְתָּ וְאַתָּה שָׁמַעְתָּ מִי יִתְיַצֵּב לִפְנֵי בְּנֵי עֲנָק׃ וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא־הָעֹבֵר לְפָנֶיךָ אֵשׁ אֹכְלָה הוּא יַשְׁמִידֵם וְהוּא יַכְנִיעֵם לְפָנֶיךָ וְהוֹרַשְׁתָּם וְהַאֲבַדְתָּם מַהֵר כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה לָךְ׃ אַל־תֹּאמַר בִּלְבָבְךָ בַּהֲדֹף יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֹתָם ׀ מִלְּפָנֶיךָ לֵאמֹר בְּצִדְקָתִי הֱבִיאַנִי יְהוָה לָרֶשֶׁת אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת וּבְרִשְׁעַת הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה יְהוָה מוֹרִישָׁם מִפָּנֶיךָ׃ לֹא בְצִדְקָתְךָ וּבְיֹשֶׁר לְבָבְךָ אַתָּה בָא לָרֶשֶׁת אֶת־אַרְצָם כִּי בְּרִשְׁעַת ׀ הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מוֹרִישָׁם מִפָּנֶיךָ וּלְמַעַן הָקִים אֶת־הַדָּבָר אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב׃

ח׳ו׳ קמץ בז״ק

וְיָדַעְתָּ כִּי לֹא בְצִדְקָתְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ אֶת־הָאָרֶץ הַטּוֹבָה הַזֹּאת לְרִשְׁתָּהּ כִּי עַם־קְשֵׁה־עֹרֶף אָתָּה׃ זְכֹר אַל־תִּשְׁכַּח אֵת אֲשֶׁר־הִקְצַפְתָּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמִּדְבָּר לְמִן־הַיּוֹם אֲשֶׁר־יָצָאתָ ׀ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַד־בֹּאֲכֶם עַד־הַמָּקוֹם הַזֶּה מַמְרִים הֱיִיתֶם עִם־יְהוָה׃ וּבְחֹרֵב הִקְצַפְתֶּם אֶת־יְהוָה וַיִּתְאַנַּף יְהוָה בָּכֶם לְהַשְׁמִיד אֶתְכֶם׃ בַּעֲלֹתִי הָהָרָה לָקַחַת לוּחֹת הָאֲבָנִים לוּחֹת הַבְּרִית אֲשֶׁר־כָּרַת יְהוָה עִמָּכֶם וָאֵשֵׁב בָּהָר אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה לֶחֶם לֹא אָכַלְתִּי וּמַיִם לֹא שָׁתִיתִי׃ וַיִּתֵּן יְהוָה אֵלַי אֶת־שְׁנֵי לוּחֹת הָאֲבָנִים כְּתֻבִים בְּאֶצְבַּע אֱלֹהִים וַעֲלֵיהֶם כְּכָל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה עִמָּכֶם בָּהָר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ בְּיוֹם הַקָּהָל׃ וַיְהִי מִקֵּץ אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לָיְלָה נָתַן יְהוָה אֵלַי אֶת־שְׁנֵי לֻחֹת הָאֲבָנִים לֻחוֹת הַבְּרִית׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי קוּם רֵד מַהֵר מִזֶּה כִּי שִׁחֵת עַמְּךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ מִמִּצְרָיִם סָרוּ מַהֵר מִן־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוִּיתִם עָשׂוּ לָהֶם מַסֵּכָה׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר רָאִיתִי אֶת־הָעָם הַזֶּה וְהִנֵּה עַם־קְשֵׁה־עֹרֶף הוּא׃ הֶרֶף מִמֶּנִּי וְאַשְׁמִידֵם וְאֶמְחֶה אֶת־שְׁמָם מִתַּחַת הַשָּׁמָיִם וְאֶעֱשֶׂה אוֹתְךָ לְגוֹי־עָצוּם וָרָב מִמֶּנּוּ׃ וָאֵפֶן וָאֵרֵד מִן־הָהָר וְהָהָר בֹּעֵר בָּאֵשׁ וּשְׁנֵי לוּחֹת הַבְּרִית עַל שְׁתֵּי יָדָי׃ וָאֵרֶא וְהִנֵּה חֲטָאתֶם לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם עֲשִׂיתֶם לָכֶם עֵגֶל מַסֵּכָה סַרְתֶּם מַהֵר מִן־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶתְכֶם׃ וָאֶתְפֹּשׂ בִּשְׁנֵי הַלֻּחֹת וָאַשְׁלִכֵם מֵעַל שְׁתֵּי יָדָי וָאֲשַׁבְּרֵם לְעֵינֵיכֶם׃ וָאֶתְנַפַּל לִפְנֵי יְהוָה כָּרִאשֹׁנָה אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה לֶחֶם לֹא אָכַלְתִּי וּמַיִם לֹא שָׁתִיתִי עַל כָּל־חַטַּאתְכֶם אֲשֶׁר חֲטָאתֶם לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה לְהַכְעִיסוֹ׃ כִּי יָגֹרְתִּי מִפְּנֵי הָאַף וְהַחֵמָה אֲשֶׁר קָצַף יְהוָה עֲלֵיכֶם לְהַשְׁמִיד אֶתְכֶם וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֵלַי גַּם בַּפַּעַם הַהִוא׃ וּבְאַהֲרֹן הִתְאַנַּף יְהוָה מְאֹד לְהַשְׁמִידוֹ וָאֶתְפַּלֵּל גַּם־בְּעַד אַהֲרֹן בָּעֵת הַהִוא׃ וְאֶת־חַטַּאתְכֶם אֲשֶׁר־עֲשִׂיתֶם אֶת־הָעֵגֶל לָקַחְתִּי וָאֶשְׂרֹף אֹתוֹ ׀ בָּאֵשׁ וָאֶכֹּת אֹתוֹ טָחוֹן הֵיטֵב עַד אֲשֶׁר־דַּק לְעָפָר וָאַשְׁלִךְ אֶת־עֲפָרוֹ אֶל־הַנַּחַל הַיֹּרֵד מִן־הָהָר׃ וּבְתַבְעֵרָה וּבְמַסָּה וּבְקִבְרֹת הַתַּאֲוָה מַקְצִפִים הֱיִיתֶם אֶת־יְהוָה׃ וּבִשְׁלֹחַ יְהוָה אֶתְכֶם מִקָּדֵשׁ בַּרְנֵעַ לֵאמֹר עֲלוּ וּרְשׁוּ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לָכֶם וַתַּמְרוּ אֶת־פִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְלֹא הֶאֱמַנְתֶּם לוֹ וְלֹא שְׁמַעְתֶּם בְּקֹלוֹ׃ מַמְרִים הֱיִיתֶם עִם־יְהוָה מִיּוֹם דַּעְתִּי אֶתְכֶם׃ וָאֶתְנַפַּל לִפְנֵי יְהוָה אֵת אַרְבָּעִים הַיּוֹם וְאֶת־

ארבעים הלילה אשר התנפלתי כי אמר יהוה להשמיד
אתכם: ואתפלל אל יהוה ואמר אדני יהוה אל תשחת
עמך ונחלתך אשר פדית בגדלך אשר הוצאת ממצרים
ביד חזקה: זכר לעבדיך לאברהם ליצחק וליעקב אל
תפן אל קשי העם הזה ואל רשעו ואל חטאתו: פן
יאמרו הארץ אשר הוצאתנו משם מבלי יכלת יהוה להביאם
אל הארץ אשר דבר להם ומשנאתו אותם הוציאם להמתם
במדבר: והם עמך ונחלתך אשר הוצאת בכחך הגדל
ובזרעך הנטויה: פ

י בעת ההוא אמר יהוה אלי פסל לך שני לוחת אבנים
כראשנים ועלה אלי ההרה ועשית לך ארון עץ: ואכתב
על הלחת את הדברים אשר היו על הלחת הראשנים
אשר שברת ושמתם בארון: ואעש ארון עצי שטים
ואפסל שני לחת אבנים כראשנים ואעל ההרה ושני הלחת
בידי: ויכתב על הלחת כמכתב הראשון את עשרת
הדברים אשר דבר יהוה אליכם בהר מתוך האש ביום
הקהל ויתנם יהוה אלי: ואפן וארד מן ההר ואשם ה
את הלחת בארון אשר עשיתי ויהיו שם כאשר צוני
יהוה: ובני ישראל נסעו מבארת בני יעקן מוסרה שם
מת אהרן ויקבר שם ויכהן אלעזר בנו תחתיו: משם
נסעו הגדגדה ומן הגדגדה יטבתה ארץ נחלי מים:
בעת ההוא הבדיל יהוה את שבט הלוי לשאת את ארון
ברית יהוה לעמד לפני יהוה לשרתו ולברך בשמו עד
היום הזה: על כן לא היה ללוי חלק ונחלה עם אחיו
יהוה הוא נחלתו כאשר דבר יהוה אלהיך לו: ואנכי י
עמדתי בהר כימים הראשנים ארבעים יום וארבעים
לילה וישמע יהוה אלי גם בפעם ההוא לא אבה יהוה
השחיתך: ויאמר יהוה אלי קום לך למסע לפני העם
ויבאו ויירשו את הארץ אשר נשבעתי לאבתם לתת
להם: פ ועתה ישראל מה יהוה אלהיך
שאל מעמך כי אם ליראה את יהוה אלהיך ללכת בכל
דרכיו ולאהבה אתו ולעבד את יהוה אלהיך בכל לבבך
ובכל נפשך: לשמר את מצות יהוה ואת חקתיו אשר
אנכי מצוך היום לטוב לך: הן ליהוה אלהיך השמים
ושמי השמים הארץ וכל אשר בה: רק באבתיך חשק טו
יהוה לאהבה אותם ויבחר בזרעם אחריהם בכם מכל

י׳ ב׳ פתח באתנח

העמים כיום הזה: ומלתם את ערלת לבבכם וערפכם
לא תקשו עוד: כי יהוה אלהיכם הוא אלהי האלהים
ואדני האדנים האל הגדל הגבר והנורא אשר לא ישא
פנים ולא יקח שחד: עשה משפט יתום ואלמנה ואהב
גר לתת לו לחם ושמלה: ואהבתם את הגר כי גרים
כ הייתם בארץ מצרים: את יהוה אלהיך תירא אתו
תעבד ובו תדבק ובשמו תשבע: הוא תהלתך והוא
אלהיך אשר עשה אתך את הגדלת ואת הנוראת האלה
אשר ראו עיניך: בשבעים נפש ירדו אבתיך מצרימה
ועתה שמך יהוה אלהיך ככוכבי השמים לרב:

יא ואהבת את יהוה אלהיך ושמרת משמרתו וחקתיו
ומשפטיו ומצותיו כל הימים: וידעתם היום כי לא את
בניכם אשר לא ידעו ואשר לא ראו את מוסר יהוה אלהיכם
את גדלו את ידו החזקה וזרעו הנטויה: ואת אתתיו
ואת מעשיו אשר עשה בתוך מצרים לפרעה מלך מצרים
ולכל ארצו: ואשר עשה לחיל מצרים לסוסיו ולרכבו
אשר הציף את מי ים סוף על פניהם ברדפם אחריכם
ה ויאבדם יהוה עד היום הזה: ואשר עשה לכם במדבר
עד באכם עד המקום הזה: ואשר עשה לדתן ולאבירם
בני אליאב בן ראובן אשר פצתה הארץ את פיה ותבלעם
ואת בתיהם ואת אהליהם ואת כל היקום אשר ברגליהם
בקרב כל ישראל: כי עיניכם הראת את כל מעשה יהוה
הגדל אשר עשה: ושמרתם את כל המצוה אשר אנכי מצוך
היום למען תחזקו ובאתם וירשתם את הארץ אשר אתם
עברים שמה לרשתה: ולמען תאריכו ימים על האדמה
אשר נשבע יהוה לאבתיכם לתת להם ולזרעם ארץ זבת
חלב ודבש: ס כי הארץ אשר אתה בא שמה
לרשתה לא כארץ מצרים הוא אשר יצאתם משם אשר
תזרע את זרעך והשקית ברגלך כגן הירק: והארץ אשר
אתם עברים שמה לרשתה ארץ הרים ובקעת למטר
השמים תשתה מים: ארץ אשר יהוה אלהיך דרש אתה
תמיד עיני יהוה אלהיך בה מרשית השנה ועד אחרית
שנה: ס והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר
אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את יהוה אלהיכם ולעבדו
בכל לבבכם ובכל נפשכם: ונתתי מטר ארצכם בעתו
יד יורה ומלקוש ואספת דגנך ותירשך ויצהרך: ונתתי

ך׳ ק׳ קמץ בז״ק יא׳ יב׳ הר א׳

ועשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת׃ השמרו לכם פן
יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם
להם׃ וחרה אף־יהוה בכם ועצר את־השמים ולא־יהיה
מטר והאדמה לא תתן את־יבולה ואבדתם מהרה מעל
הארץ הטבה אשר יהוה נתן לכם׃ ושמתם את־דברי
אלה על־לבבכם ועל־נפשכם וקשרתם אתם לאות על־
ידכם והיו לטוטפת בין עיניכם׃ ולמדתם אתם את־
בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך
ובקומך׃ וכתבתם על־מזוזות ביתך ובשעריך׃ למען
ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה
לאבתיכם לתת להם כימי השמים על־הארץ׃ ס
כי אם־שמר תשמרון את־כל־המצוה הזאת אשר
אנכי מצוה אתכם לעשתה לאהבה את־יהוה אלהיכם
ללכת בכל־דרכיו ולדבקה־בו׃ והוריש יהוה את־כל־
הגוים האלה מלפניכם וירשתם גוים גדלים ועצמים מכם׃
כל־המקום אשר תדרך כף־רגלכם בו לכם יהיה מן
המדבר והלבנון מן־הנהר נהר־פרת ועד הים האחרון
יהיה גבלכם׃ לא־יתיצב איש בפניכם פחדכם ומוראכם
יתן ׀ יהוה אלהיכם על־פני כל־הארץ אשר תדרכו־בה
כאשר דבר לכם׃

ס ס ס מז

ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה׃ את־הברכה
אשר תשמעו אל־מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה
אתכם היום׃ והקללה אם־לא תשמעו אל־מצות יהוה
אלהיכם וסרתם מן־הדרך אשר אנכי מצוה אתכם היום
ללכת אחרי אלהים אחרים אשר לא־ידעתם׃ ס
והיה כי יביאך יהוה אלהיך אל־הארץ אשר־אתה
בא־שמה לרשתה ונתתה את־הברכה על־הר גרזים ואת־
הקללה על־הר עיבל׃ הלא־המה בעבר הירדן אחרי
דרך מבוא השמש בארץ הכנעני הישב בערבה מול
הגלגל אצל אלוני מרה׃ כי אתם עברים את־הירדן
לבא לרשת את־הארץ אשר־יהוה אלהיכם נתן לכם
וירשתם אתה וישבתם־בה׃ ושמרתם לעשות את כל־
החקים ואת־המשפטים אשר אנכי נתן לפניכם היום׃
יב אלה החקים והמשפטים אשר תשמרון לעשות בארץ
אשר נתן יהוה אלהי אבתיך לך לרשתה כל־הימים אשר־
אתם חיים על־האדמה׃ אבד תאבדון את־כל־המקמות

אשר עבדו־שם הגוים אשר אתם ירשים אתם את־אלהיהם
על־ההרים הרמים ועל־הגבעות ותחת כל־עץ רענן׃
ונתצתם את־מזבחתם ושברתם את־מצבתם ואשריהם
תשרפון באש ופסילי אלהיהם תגדעון ואבדתם את־שמם
מן־המקום ההוא׃ לא־תעשון כן ליהוה אלהיכם׃ כי
אם־אל־המקום אשר־יבחר יהוה אלהיכם מכל־שבטיכם
לשום את־שמו שם לשכנו תדרשו ובאת שמה׃ והבאתם
שמה עלתיכם וזבחיכם ואת מעשרתיכם ואת תרומת
ידכם ונדריכם ונדבתיכם ובכרת בקרכם וצאנכם׃
ואכלתם־שם לפני יהוה אלהיכם ושמחתם בכל משלח
ידכם אתם ובתיכם אשר ברכך יהוה אלהיך׃ לא תעשון
ככל אשר אנחנו עשים פה היום איש כל־הישר בעיניו׃
כי לא־באתם עד־עתה אל־המנוחה ואל־הנחלה אשר־
יהוה אלהיך נתן לך׃ ועברתם את־הירדן וישבתם
בארץ אשר־יהוה אלהיכם מנחיל אתכם והניח לכם מכל־
איביכם מסביב וישבתם־בטח׃ והיה המקום אשר־יבחר
יהוה אלהיכם בו לשכן שמו שם שמה תביאו את כל־
אשר אנכי מצוה אתכם עולתיכם וזבחיכם מעשרתיכם
ותרמת ידכם וכל מבחר נדריכם אשר תדרו ליהוה׃
ושמחתם לפני יהוה אלהיכם אתם ובניכם ובנתיכם
ועבדיכם ואמהתיכם והלוי אשר בשעריכם כי אין לו חלק
ונחלה אתכם׃ השמר לך פן־תעלה עלתיך בכל־מקום
אשר תראה׃ כי אם־במקום אשר־יבחר יהוה באחד
שבטיך שם תעלה עלתיך ושם תעשה כל אשר אנכי
מצוך׃ רק בכל־אות נפשך תזבח ׀ ואכלת בשר כברכת
יהוה אלהיך אשר נתן־לך בכל־שעריך הטמא והטהור
יאכלנו כצבי וכאיל׃ רק הדם לא תאכלו על־הארץ
תשפכנו כמים׃ לא־תוכל לאכל בשעריך מעשר דגנך
ותירשך ויצהרך ובכרת בקרך וצאנך וכל־נדריך אשר
תדר ונדבתיך ותרומת ידך׃ כי אם־לפני יהוה אלהיך
תאכלנו במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו אתה ובנך
ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך ושמחת לפני
יהוה אלהיך בכל משלח ידך׃ השמר לך פן־תעזב את־
הלוי כל־ימיך על־אדמתך׃ ס כי־ירחיב יהוה
אלהיך את־גבלך כאשר דבר־לך ואמרת אכלה בשר כי־
תאוה נפשך לאכל בשר בכל־אות נפשך תאכל בשר׃
כי־ירחק ממך המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשום

שמו שם וזבחת מבקרך ומצאנך אשר נתן יהוה לך
כאשר צויתך ואכלת בשעריך בכל אות נפשך׃ אך
כאשר יאכל את־הצבי ואת־האיל כן תאכלנו הטמא
והטהור יחדו יאכלנו׃ רק חזק לבלתי אכל הדם כי
הדם הוא הנפש ולא־תאכל הנפש עם־הבשר׃ לא
תאכלנו על־הארץ תשפכנו כמים׃ לא תאכלנו למען ייטב
לך ולבניך אחריך כי־תעשה הישר בעיני יהוה׃ רק
קדשיך אשר־יהיו לך ונדריך תשא ובאת אל־המקום אשר־
יבחר יהוה׃ ועשית עלתיך הבשר והדם על־מזבח יהוה
אלהיך ודם־זבחיך ישפך על־מזבח יהוה אלהיך והבשר
תאכל׃ שמר ושמעת את כל־הדברים האלה אשר אנכי
מצוך למען ייטב לך ולבניך אחריך עד־עולם כי תעשה
הטוב והישר בעיני יהוה אלהיך׃ ס כי־יכרית
יהוה אלהיך את־הגוים אשר אתה בא־שמה לרשת אותם
מפניך וירשת אתם וישבת בארצם׃ השמר לך פן־תנקש
אחריהם אחרי השמדם מפניך ופן־תדרש לאלהיהם לאמר
איכה יעבדו הגוים האלה את־אלהיהם ואעשה־כן גם־
אני׃ לא־תעשה כן ליהוה אלהיך כי כל־תועבת יהוה
אשר שנא עשו לאלהיהם כי גם את־בניהם ואת־בנתיהם
ישרפו באש לאלהיהם׃

יג את כל־הדבר אשר אנכי מצוה אתכם אתו תשמרו
לעשות לא־תסף עליו ולא תגרע ממנו׃ פ
כי־יקום בקרבך נביא או חלם חלום ונתן אליך אות
או מופת׃ ובא האות והמופת אשר־דבר אליך לאמר
נלכה אחרי אלהים אחרים אשר לא־ידעתם ונעבדם׃ לא
תשמע אל־דברי הנביא ההוא או אל־חולם החלום ההוא
כי מנסה יהוה אלהיכם אתכם לדעת הישכם אהבים
את־יהוה אלהיכם בכל־לבבכם ובכל־נפשכם׃ אחרי
יהוה אלהיכם תלכו ואתו תיראו ואת־מצותיו תשמרו
ובקלו תשמעו ואתו תעבדו ובו תדבקון׃ והנביא ההוא
או חלם החלום ההוא יומת כי דבר־סרה על־יהוה אלהיכם
המוציא אתכם ׀ מארץ מצרים והפדך מבית עבדים
להדיחך מן־הדרך אשר צוך יהוה אלהיך ללכת בה ובערת
הרע מקרבך׃ ס כי יסיתך אחיך בן־אמך
או־בנך או־בתך או ׀ אשת חיקך או רעך אשר כנפשך
בסתר לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעת

אתה

אתה ואבתיך׃ מאלהי העמים אשר סביבתיכם הקרבים
אליך או הרחקים ממך מקצה הארץ ועד־קצה הארץ׃
לא־תאבה לו ולא תשמע אליו ולא־תחוס עינך עליו ולא־
תחמל ולא־תכסה עליו׃ כי הרג תהרגנו ידך תהיה־בו
בראשונה להמיתו ויד כל־העם באחרנה׃ וסקלתו באבנים
ומת כי בקש להדיחך מעל יהוה אלהיך המוציאך מארץ
מצרים מבית עבדים׃ וכל־ישראל ישמעו ויראון ולא־
יוספו לעשות כדבר הרע הזה בקרבך׃ ס
כי־תשמע באחת עריך אשר יהוה אלהיך נתן לך לשבת
שם לאמר׃ יצאו אנשים בני־בליעל מקרבך וידיחו את־
ישבי עירם לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא־
ידעתם׃ ודרשת וחקרת ושאלת היטב והנה אמת נכון
הדבר נעשתה התועבה הזאת בקרבך׃ הכה תכה את־
ישבי העיר ההוא לפי־חרב החרם אתה ואת־כל־אשר־בה
ואת־בהמתה לפי־חרב׃ ואת־כל־שללה תקבץ אל־תוך
רחבה ושרפת באש את־העיר ואת־כל־שללה כליל ליהוה
אלהיך והיתה תל עולם לא תבנה עוד׃ ולא־ידבק בידך
מאומה מן־החרם למען ישוב יהוה מחרון אפו ונתן־לך
רחמים ורחמך והרבך כאשר נשבע לאבתיך׃ כי תשמע
בקול יהוה אלהיך לשמר את־כל־מצותיו אשר אנכי מצוך
היום לעשות הישר בעיני יהוה אלהיך׃ ס

יד בנים אתם ליהוה אלהיכם לא תתגדדו ולא־תשימו
קרחה בין עיניכם למת׃ כי עם קדוש אתה ליהוה
אלהיך ובך בחר יהוה להיות לו לעם סגלה מכל העמים
אשר על־פני האדמה׃ ס לא תאכל כל־תועבה׃
זאת הבהמה אשר תאכלו שור שה כשבים ושה עזים׃
איל וצבי ויחמור ואקו ודישן ותאו וזמר׃ וכל־בהמה
מפרסת פרסה ושסעת שסע שתי פרסות מעלת גרה
בבהמה אתה תאכלו׃ אך את־זה לא תאכלו ממעלי הגרה
וממפריסי הפרסה השסועה את־הגמל ואת־הארנבת ואת־
השפן כי־מעלה גרה המה ופרסה לא הפריסו טמאים
הם לכם׃ ואת־החזיר כי־מפריס פרסה הוא ולא גרה
טמא הוא לכם מבשרם לא תאכלו ובנבלתם לא תגעו׃
ס את־זה תאכלו מכל אשר במים כל אשר־
לו סנפיר וקשקשת תאכלו׃ וכל אשר אין־לו סנפיר
וקשקשת לא תאכלו טמא הוא לכם׃ ס
כל־צפור טהרה תאכלו׃ וזה אשר לא־תאכלו מהם הנשר

והפרס

והפרס והעזניה: והראה ואת-האיה והדיה למינה:
ואת כל-ערב למינו: ואת בת היענה ואת-התחמס ואת- טו
השחף ואת-הנץ למינהו: את-הכוס ואת-הינשוף
והתנשמת: והקאת ואת-הרחמה ואת-השלך: והחסידה
והאנפה למינה והדוכיפת והעטלף: וכל שרץ העוף טמא
הוא לכם לא יאכלו: כל-עוף טהור תאכלו: לא תאכלו כ
כל-נבלה לגר אשר-בשעריך תתננה ואכלה או מכר לנכרי
כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך לא-תבשל גדי בחלב
אמו: פ עשר תעשר את כל-תבואת
זרעך היצא השדה שנה שנה: ואכלת לפני | יהוה אלהיך
במקום אשר-יבחר לשכן שמו שם מעשר דגנך תירשך
ויצהרך ובכרת בקרך וצאנך למען תלמד ליראה את-
יהוה אלהיך כל-הימים: וכי-ירבה ממך הדרך כי לא
תוכל שאתו כי-ירחק ממך המקום אשר יבחר יהוה אלהיך
לשום שמו שם כי יברכך יהוה אלהיך: ונתתה בכסף כה
וצרת הכסף בידך והלכת אל-המקום אשר יבחר יהוה
אלהיך בו: ונתתה הכסף בכל אשר-תאוה נפשך בבקר
ובצאן וביין ובשכר ובכל אשר תשאלך נפשך ואכלת שם
לפני יהוה אלהיך ושמחת אתה וביתך: והלוי אשר-
בשעריך לא תעזבנו כי אין לו חלק ונחלה עמך:
ס מקצה | שלש שנים תוציא את-כל-מעשר
תבואתך בשנה ההוא והנחת בשעריך: ובא הלוי כי אין-
לו חלק ונחלה עמך והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך
ואכלו ושבעו למען יברכך יהוה אלהיך בכל-מעשה ידך
אשר תעשה: ס

טו מקץ שבע-שנים תעשה שמטה: וזה דבר השמטה
שמוט כל-בעל משה ידו אשר ישה ברעהו לא-יגש את-
רעהו ואת-אחיו כי-קרא שמטה ליהוה: את-הנכרי תגש
ואשר יהיה לך את-אחיך תשמט ידך: אפס כי לא יהיה-
בך אביון כי-ברך יברכך יהוה בארץ אשר יהוה אלהיך
נתן-לך נחלה לרשתה: רק אם-שמוע תשמע בקול יהוה ה
אלהיך לשמר לעשות את-כל-המצוה הזאת אשר אנכי
מצוך היום: כי-יהוה אלהיך ברכך כאשר דבר-לך
והעבטת גוים רבים ואתה לא תעבט ומשלת בגוים רבים
ובך לא ימשלו: ס כי-יהיה בך אביון מאחד
אחיך באחד שעריך בארצך אשר-יהוה אלהיך נתן לך לא
תאמץ את-לבבך ולא תקפץ את-ידך מאחיך האביון: כי-

פתח תפתח את-ידך לו והעבט תעביטנו די מחסרו אשר
יחסר לו: השמר לך פן-יהיה דבר עם-לבבך בליעל
לאמר קרבה שנת-השבע שנת השמטה ורעה עינך באחיך
האביון ולא תתן לו וקרא עליך אל-יהוה והיה בך חטא:
נתון תתן לו ולא-ירע לבבך בתתך לו כי בגלל | הדבר
הזה יברכך יהוה אלהיך בכל-מעשך ובכל משלח
ידך: כי לא-יחדל אביון מקרב הארץ על-כן אנכי מצוך
לאמר פתח תפתח את-ידך לאחיך לעניך ולאבינך בארצך:
ס כי-ימכר לך אחיך העברי או העבריה ועבדך
שש שנים ובשנה השביעת תשלחנו חפשי מעמך: וכי-
תשלחנו חפשי מעמך לא תשלחנו ריקם: הענק תעניק
לו מצאנך ומגרנך ומיקבך אשר ברכך יהוה אלהיך תתן-
לו: וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ויפדך יהוה טו
אלהיך על-כן אנכי מצוך את-הדבר הזה היום: והיה
כי-יאמר אליך לא אצא מעמך כי אהבך ואת-ביתך כי-
טוב לו עמך: ולקחת את-המרצע ונתתה באזנו ובדלת
והיה לך עבד עולם ואף לאמתך תעשה-כן: לא-יקשה
בעינך בשלחך אתו חפשי מעמך כי משנה שכר שכיר
עבדך שש שנים וברכך יהוה אלהיך בכל אשר תעשה:
פ כל-הבכור אשר יולד בבקרך ובצאנך
הזכר תקדיש ליהוה אלהיך לא תעבד בבכר שורך
ולא תגז בכור צאנך: לפני יהוה אלהיך תאכלנו שנה כ
בשנה במקום אשר-יבחר יהוה אתה וביתך: וכי-יהיה
בו מום פסח או עור כל מום רע לא תזבחנו ליהוה
אלהיך: בשעריך תאכלנו הטמא והטהור יחדו כצבי
וכאיל: רק את-דמו לא תאכל על-הארץ תשפכנו
כמים: פ

טז שמור את-חדש האביב ועשית פסח ליהוה אלהיך כי
בחדש האביב הוציאך יהוה אלהיך ממצרים לילה:
וזבחת פסח ליהוה אלהיך צאן ובקר במקום אשר יבחר
יהוה לשכן שמו שם: לא-תאכל עליו חמץ שבעת ימים
תאכל-עליו מצות לחם עני כי בחפזון יצאת מארץ מצרים
למען תזכר את-יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך:
ולא-יראה לך שאר בכל-גבלך שבעת ימים ולא-ילין מן
הבשר אשר תזבח בערב ביום הראשון לבקר: לא תוכל ה
לזבח את-הפסח באחד שעריך אשר-יהוה אלהיך נתן
לך: כי אם-אל-המקום אשר-יבחר יהוה אלהיך לשכן

שָׁם תִּזְבַּח אֶת־הַפֶּסַח בָּעָרֶב כְּבוֹא הַשֶּׁמֶשׁ מוֹעֵד צֵאתְךָ מִמִּצְרָיִם׃ וּבִשַּׁלְתָּ וְאָכַלְתָּ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ וּפָנִיתָ בַבֹּקֶר וְהָלַכְתָּ לְאֹהָלֶיךָ׃ שֵׁשֶׁת יָמִים תֹּאכַל מַצּוֹת וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עֲצֶרֶת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂה מְלָאכָה׃ ס שִׁבְעָה שָׁבֻעֹת תִּסְפָּר־לָךְ מֵהָחֵל חֶרְמֵשׁ בַּקָּמָה תָּחֵל לִסְפֹּר שִׁבְעָה שָׁבֻעוֹת׃ וְעָשִׂיתָ חַג שָׁבֻעוֹת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ מִסַּת נִדְבַת יָדְךָ אֲשֶׁר תִּתֵּן כַּאֲשֶׁר יְבָרֶכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ וְשָׂמַחְתָּ לִפְנֵי ׀ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתֶּךָ וְעַבְדְּךָ וַאֲמָתֶךָ וְהַלֵּוִי אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ וְהַגֵּר וְהַיָּתוֹם וְהָאַלְמָנָה אֲשֶׁר בְּקִרְבֶּךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ שָׁם׃ וְזָכַרְתָּ כִּי־עֶבֶד הָיִיתָ בְּמִצְרָיִם וְשָׁמַרְתָּ וְעָשִׂיתָ אֶת־הַחֻקִּים הָאֵלֶּה׃ פ חַג הַסֻּכֹּת תַּעֲשֶׂה לְךָ שִׁבְעַת יָמִים בְּאָסְפְּךָ מִגָּרְנְךָ וּמִיִּקְבֶךָ׃ וְשָׂמַחְתָּ בְּחַגֶּךָ אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתֶּךָ וְעַבְדְּךָ וַאֲמָתֶךָ וְהַלֵּוִי וְהַגֵּר וְהַיָּתוֹם וְהָאַלְמָנָה אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ׃ (טו) שִׁבְעַת יָמִים תָּחֹג לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה כִּי יְבָרֶכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל תְּבוּאָתְךָ וּבְכֹל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ וְהָיִיתָ אַךְ שָׂמֵחַ׃ שָׁלוֹשׁ פְּעָמִים ׀ בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה כָל־זְכוּרְךָ אֶת־פְּנֵי ׀ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחָר בְּחַג הַמַּצּוֹת וּבְחַג הַשָּׁבֻעוֹת וּבְחַג הַסֻּכּוֹת וְלֹא יֵרָאֶה אֶת־פְּנֵי יְהוָה רֵיקָם׃ אִישׁ כְּמַתְּנַת יָדוֹ כְּבִרְכַּת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן־לָךְ׃

ס ס ס מח

שֹׁפְטִים וְשֹׁטְרִים תִּתֶּן־לְךָ בְּכָל־שְׁעָרֶיךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ לִשְׁבָטֶיךָ וְשָׁפְטוּ אֶת־הָעָם מִשְׁפַּט־צֶדֶק׃ לֹא־תַטֶּה מִשְׁפָּט לֹא תַכִּיר פָּנִים וְלֹא־תִקַּח שֹׁחַד כִּי הַשֹּׁחַד יְעַוֵּר עֵינֵי חֲכָמִים וִיסַלֵּף דִּבְרֵי צַדִּיקִם׃ (כ) צֶדֶק צֶדֶק תִּרְדֹּף לְמַעַן תִּחְיֶה וְיָרַשְׁתָּ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ׃ ס

לֹא־תִטַּע לְךָ אֲשֵׁרָה כָּל־עֵץ אֵצֶל מִזְבַּח יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה־לָּךְ׃ וְלֹא־תָקִים לְךָ מַצֵּבָה אֲשֶׁר שָׂנֵא יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ ס

(יז) לֹא־תִזְבַּח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ שׁוֹר וָשֶׂה אֲשֶׁר יִהְיֶה בוֹ מוּם כֹּל דָּבָר רָע כִּי תוֹעֲבַת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא׃ ס
כִּי־יִמָּצֵא בְקִרְבְּךָ בְּאַחַד שְׁעָרֶיךָ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ אִישׁ אוֹ־אִשָּׁה אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֶת־הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה־אֱלֹהֶיךָ לַעֲבֹר בְּרִיתוֹ׃ וַיֵּלֶךְ וַיַּעֲבֹד אֱלֹהִים אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחוּ לָהֶם וְלַשֶּׁמֶשׁ ׀ אוֹ לַיָּרֵחַ אוֹ לְכָל־צְבָא הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר לֹא־צִוִּיתִי׃

וְהֻגַּד־לְךָ וְשָׁמָעְתָּ וְדָרַשְׁתָּ הֵיטֵב וְהִנֵּה אֱמֶת נָכוֹן הַדָּבָר (ה) נֶעֶשְׂתָה הַתּוֹעֵבָה הַזֹּאת בְּיִשְׂרָאֵל׃ וְהוֹצֵאתָ אֶת־הָאִישׁ הַהוּא אוֹ אֶת־הָאִשָּׁה הַהִוא אֲשֶׁר עָשׂוּ אֶת־הַדָּבָר הָרָע הַזֶּה אֶל־שְׁעָרֶיךָ אֶת־הָאִישׁ אוֹ אֶת־הָאִשָּׁה וּסְקַלְתָּם בָּאֲבָנִים וָמֵתוּ׃ עַל־פִּי ׀ שְׁנַיִם עֵדִים אוֹ שְׁלֹשָׁה עֵדִים יוּמַת הַמֵּת לֹא יוּמַת עַל־פִּי עֵד אֶחָד׃ יַד הָעֵדִים תִּהְיֶה־בּוֹ בָרִאשֹׁנָה לַהֲמִיתוֹ וְיַד כָּל־הָעָם בָּאַחֲרֹנָה וּבִעַרְתָּ הָרָע מִקִּרְבֶּךָ׃ פ כִּי יִפָּלֵא מִמְּךָ דָבָר לַמִּשְׁפָּט בֵּין־דָּם ׀ לְדָם בֵּין־דִּין לְדִין וּבֵין נֶגַע לָנֶגַע דִּבְרֵי רִיבֹת בִּשְׁעָרֶיךָ וְקַמְתָּ וְעָלִיתָ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ׃ וּבָאתָ אֶל־הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם וְאֶל־הַשֹּׁפֵט אֲשֶׁר יִהְיֶה בַּיָּמִים הָהֵם וְדָרַשְׁתָּ וְהִגִּידוּ לְךָ אֵת דְּבַר הַמִּשְׁפָּט׃ וְעָשִׂיתָ עַל־פִּי הַדָּבָר אֲשֶׁר יַגִּידוּ לְךָ מִן־הַמָּקוֹם הַהוּא אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה וְשָׁמַרְתָּ לַעֲשׂוֹת כְּכֹל אֲשֶׁר יוֹרוּךָ׃ עַל־פִּי הַתּוֹרָה אֲשֶׁר יוֹרוּךָ וְעַל־הַמִּשְׁפָּט אֲשֶׁר־יֹאמְרוּ לְךָ תַּעֲשֶׂה לֹא תָסוּר מִן־הַדָּבָר אֲשֶׁר־יַגִּידוּ לְךָ יָמִין וּשְׂמֹאל׃ וְהָאִישׁ אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה בְזָדוֹן לְבִלְתִּי שְׁמֹעַ אֶל־הַכֹּהֵן הָעֹמֵד לְשָׁרֶת שָׁם אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אוֹ אֶל־הַשֹּׁפֵט וּמֵת הָאִישׁ הַהוּא וּבִעַרְתָּ הָרָע מִיִּשְׂרָאֵל׃ וְכָל־הָעָם יִשְׁמְעוּ וְיִרָאוּ וְלֹא יְזִידוּן עוֹד׃ ס

כִּי־תָבֹא אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ וִירִשְׁתָּהּ וְיָשַׁבְתָּה בָּהּ וְאָמַרְתָּ אָשִׂימָה עָלַי מֶלֶךְ כְּכָל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר סְבִיבֹתָי׃ (טו) שׂוֹם תָּשִׂים עָלֶיךָ מֶלֶךְ אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ מִקֶּרֶב אַחֶיךָ תָּשִׂים עָלֶיךָ מֶלֶךְ לֹא תוּכַל לָתֵת עָלֶיךָ אִישׁ נָכְרִי אֲשֶׁר לֹא־אָחִיךָ הוּא׃ רַק לֹא־יַרְבֶּה־לּוֹ סוּסִים וְלֹא־יָשִׁיב אֶת־הָעָם מִצְרַיְמָה לְמַעַן הַרְבּוֹת סוּס וַיהוָה אָמַר לָכֶם לֹא תֹסִפוּן לָשׁוּב בַּדֶּרֶךְ הַזֶּה עוֹד׃ וְלֹא יַרְבֶּה־לּוֹ נָשִׁים וְלֹא יָסוּר לְבָבוֹ וְכֶסֶף וְזָהָב לֹא יַרְבֶּה־לּוֹ מְאֹד׃ וְהָיָה כְשִׁבְתּוֹ עַל כִּסֵּא מַמְלַכְתּוֹ וְכָתַב לוֹ אֶת־מִשְׁנֵה הַתּוֹרָה הַזֹּאת עַל־סֵפֶר מִלִּפְנֵי הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם׃ וְהָיְתָה עִמּוֹ וְקָרָא בוֹ כָּל־יְמֵי חַיָּיו לְמַעַן יִלְמַד לְיִרְאָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהָיו לִשְׁמֹר אֶת־כָּל־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת וְאֶת־(כ) הַחֻקִּים הָאֵלֶּה לַעֲשֹׂתָם׃ לְבִלְתִּי רוּם־לְבָבוֹ מֵאֶחָיו וּלְבִלְתִּי סוּר מִן־הַמִּצְוָה יָמִין וּשְׂמֹאול לְמַעַן יַאֲרִיךְ יָמִים עַל־מַמְלַכְתּוֹ הוּא וּבָנָיו בְּקֶרֶב יִשְׂרָאֵל׃ ס

(יח) לֹא־יִהְיֶה לַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם כָּל־שֵׁבֶט לֵוִי חֵלֶק וְנַחֲלָה עִם־יִשְׂרָאֵל אִשֵּׁי יְהוָה וְנַחֲלָתוֹ יֹאכֵלוּן׃ וְנַחֲלָה לֹא־יִהְיֶה־לּוֹ בְּקֶרֶב אֶחָיו יְהוָה הוּא נַחֲלָתוֹ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר־לוֹ׃ ס

וְזֶה יִהְיֶה מִשְׁפַּט הַכֹּהֲנִים מֵאֵת הָעָם מֵאֵת זֹבְחֵי הַזֶּבַח אִם־שׁוֹר אִם־שֶׂה וְנָתַן לַכֹּהֵן הַזְּרֹעַ וְהַלְּחָיַיִם וְהַקֵּבָה׃ רֵאשִׁית דְּגָנְךָ תִּירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ וְרֵאשִׁית גֵּז צֹאנְךָ תִּתֶּן־לוֹ׃ כִּי בוֹ בָּחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִכָּל־שְׁבָטֶיךָ לַעֲמֹד לְשָׁרֵת בְּשֵׁם־יְהוָה הוּא וּבָנָיו כָּל־הַיָּמִים׃ ס

וְכִי־יָבֹא הַלֵּוִי מֵאַחַד שְׁעָרֶיךָ מִכָּל־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־הוּא גָּר שָׁם וּבָא בְּכָל־אַוַּת נַפְשׁוֹ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה׃ וְשֵׁרֵת בְּשֵׁם יְהוָה אֱלֹהָיו כְּכָל־אֶחָיו הַלְוִיִּם הָעֹמְדִים שָׁם לִפְנֵי יְהוָה׃ חֵלֶק כְּחֵלֶק יֹאכֵלוּ לְבַד מִמְכָּרָיו עַל־הָאָבוֹת׃ ס

כִּי אַתָּה בָּא אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ לֹא־תִלְמַד לַעֲשׂוֹת כְּתוֹעֲבֹת הַגּוֹיִם הָהֵם׃ לֹא־יִמָּצֵא בְךָ מַעֲבִיר בְּנוֹ־וּבִתּוֹ בָּאֵשׁ קֹסֵם קְסָמִים מְעוֹנֵן וּמְנַחֵשׁ וּמְכַשֵּׁף׃ וְחֹבֵר חָבֶר וְשֹׁאֵל אוֹב וְיִדְּעֹנִי וְדֹרֵשׁ אֶל־הַמֵּתִים׃ כִּי־תוֹעֲבַת יְהוָה כָּל־עֹשֵׂה אֵלֶּה וּבִגְלַל הַתּוֹעֵבֹת הָאֵלֶּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מוֹרִישׁ אוֹתָם מִפָּנֶיךָ׃ תָּמִים תִּהְיֶה עִם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ כִּי ׀ הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אַתָּה יוֹרֵשׁ אוֹתָם אֶל־מְעֹנְנִים וְאֶל־קֹסְמִים יִשְׁמָעוּ וְאַתָּה לֹא כֵן נָתַן לְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ נָבִיא מִקִּרְבְּךָ מֵאַחֶיךָ כָּמֹנִי יָקִים לְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵלָיו תִּשְׁמָעוּן׃ כְּכֹל אֲשֶׁר־שָׁאַלְתָּ מֵעִם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּחֹרֵב בְּיוֹם הַקָּהָל לֵאמֹר לֹא אֹסֵף לִשְׁמֹעַ אֶת־קוֹל יְהוָה אֱלֹהָי וְאֶת־הָאֵשׁ הַגְּדֹלָה הַזֹּאת לֹא־אֶרְאֶה עוֹד וְלֹא אָמוּת׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָי הֵיטִיבוּ אֲשֶׁר דִּבֵּרוּ׃ נָבִיא אָקִים לָהֶם מִקֶּרֶב אֲחֵיהֶם כָּמוֹךָ וְנָתַתִּי דְבָרַי בְּפִיו וְדִבֶּר אֲלֵיהֶם אֵת כָּל־אֲשֶׁר אֲצַוֶּנּוּ׃ וְהָיָה הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא־יִשְׁמַע אֶל־דְּבָרַי אֲשֶׁר יְדַבֵּר בִּשְׁמִי אָנֹכִי אֶדְרֹשׁ מֵעִמּוֹ׃ אַךְ הַנָּבִיא אֲשֶׁר יָזִיד לְדַבֵּר דָּבָר בִּשְׁמִי אֵת אֲשֶׁר לֹא־צִוִּיתִיו לְדַבֵּר וַאֲשֶׁר יְדַבֵּר בְּשֵׁם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וּמֵת הַנָּבִיא הַהוּא׃ וְכִי תֹאמַר בִּלְבָבֶךָ אֵיכָה נֵדַע אֶת־הַדָּבָר אֲשֶׁר לֹא־דִבְּרוֹ יְהוָה׃ אֲשֶׁר יְדַבֵּר הַנָּבִיא בְּשֵׁם יְהוָה וְלֹא־יִהְיֶה הַדָּבָר וְלֹא יָבֹא הוּא הַדָּבָר אֲשֶׁר לֹא־דִבְּרוֹ יְהוָה בְּזָדוֹן דִּבְּרוֹ הַנָּבִיא לֹא תָגוּר מִמֶּנּוּ׃ ס

יט כִּי־יַכְרִית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ אֶת־אַרְצָם וִירִשְׁתָּם וְיָשַׁבְתָּ בְעָרֵיהֶם וּבְבָתֵּיהֶם׃ שָׁלוֹשׁ עָרִים תַּבְדִּיל לָךְ בְּתוֹךְ אַרְצְךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ לְרִשְׁתָּהּ׃ תָּכִין לְךָ הַדֶּרֶךְ וְשִׁלַּשְׁתָּ אֶת־גְּבוּל אַרְצְךָ אֲשֶׁר יַנְחִילְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהָיָה לָנוּס שָׁמָּה כָּל־רֹצֵחַ׃

יח׳ בה׳ קמץ בז״ק

וְזֶה דְּבַר הָרֹצֵחַ אֲשֶׁר־יָנוּס שָׁמָּה וָחָי אֲשֶׁר יַכֶּה אֶת־רֵעֵהוּ בִּבְלִי־דַעַת וְהוּא לֹא־שֹׂנֵא לוֹ מִתְּמֹל שִׁלְשֹׁם׃ וַאֲשֶׁר יָבֹא אֶת־רֵעֵהוּ בַיַּעַר לַחְטֹב עֵצִים וְנִדְּחָה יָדוֹ בַגַּרְזֶן לִכְרֹת הָעֵץ וְנָשַׁל הַבַּרְזֶל מִן־הָעֵץ וּמָצָא אֶת־רֵעֵהוּ וָמֵת הוּא יָנוּס אֶל־אַחַת הֶעָרִים־הָאֵלֶּה וָחָי׃ פֶּן־יִרְדֹּף גֹּאֵל הַדָּם אַחֲרֵי הָרֹצֵחַ כִּי יֵחַם לְבָבוֹ וְהִשִּׂיגוֹ כִּי־יִרְבֶּה הַדֶּרֶךְ וְהִכָּהוּ נָפֶשׁ וְלוֹ אֵין מִשְׁפַּט־מָוֶת כִּי לֹא שֹׂנֵא הוּא לוֹ מִתְּמוֹל שִׁלְשׁוֹם׃ עַל־כֵּן אָנֹכִי מְצַוְּךָ לֵאמֹר שָׁלֹשׁ עָרִים תַּבְדִּיל לָךְ׃ וְאִם־יַרְחִיב יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־גְּבֻלְךָ כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ וְנָתַן לְךָ אֶת־כָּל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר דִּבֶּר לָתֵת לַאֲבֹתֶיךָ׃ כִּי־תִשְׁמֹר אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה הַזֹּאת לַעֲשֹׂתָהּ אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְלָלֶכֶת בִּדְרָכָיו כָּל־הַיָּמִים וְיָסַפְתָּ לְךָ עוֹד שָׁלֹשׁ עָרִים עַל הַשָּׁלֹשׁ הָאֵלֶּה׃ וְלֹא יִשָּׁפֵךְ דָּם נָקִי בְּקֶרֶב אַרְצְךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ נַחֲלָה וְהָיָה עָלֶיךָ דָּמִים׃ פ

וְכִי־יִהְיֶה אִישׁ שֹׂנֵא לְרֵעֵהוּ וְאָרַב לוֹ וְקָם עָלָיו וְהִכָּהוּ נֶפֶשׁ וָמֵת וְנָס אֶל־אַחַת הֶעָרִים הָאֵל׃ וְשָׁלְחוּ זִקְנֵי עִירוֹ וְלָקְחוּ אֹתוֹ מִשָּׁם וְנָתְנוּ אֹתוֹ בְּיַד גֹּאֵל הַדָּם וָמֵת׃ לֹא־תָחוֹס עֵינְךָ עָלָיו וּבִעַרְתָּ דַם־הַנָּקִי מִיִּשְׂרָאֵל וְטוֹב לָךְ׃ ס

לֹא תַסִּיג גְּבוּל רֵעֲךָ אֲשֶׁר גָּבְלוּ רִאשֹׁנִים בְּנַחֲלָתְךָ אֲשֶׁר תִּנְחַל בָּאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ לְרִשְׁתָּהּ׃ ס

לֹא־יָקוּם עֵד אֶחָד בְּאִישׁ לְכָל־עָוֹן וּלְכָל־חַטָּאת בְּכָל־חֵטְא אֲשֶׁר יֶחֱטָא עַל־פִּי ׀ שְׁנֵי עֵדִים אוֹ עַל־פִּי שְׁלֹשָׁה־עֵדִים יָקוּם דָּבָר׃ כִּי־יָקוּם עֵד־חָמָס בְּאִישׁ לַעֲנוֹת בּוֹ סָרָה׃ וְעָמְדוּ שְׁנֵי־הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־לָהֶם הָרִיב לִפְנֵי יְהוָה לִפְנֵי הַכֹּהֲנִים וְהַשֹּׁפְטִים אֲשֶׁר יִהְיוּ בַּיָּמִים הָהֵם׃ וְדָרְשׁוּ הַשֹּׁפְטִים הֵיטֵב וְהִנֵּה עֵד־שֶׁקֶר הָעֵד שֶׁקֶר עָנָה בְאָחִיו׃ וַעֲשִׂיתֶם לוֹ כַּאֲשֶׁר זָמַם לַעֲשׂוֹת לְאָחִיו וּבִעַרְתָּ הָרָע מִקִּרְבֶּךָ׃ וְהַנִּשְׁאָרִים יִשְׁמְעוּ וְיִרָאוּ וְלֹא־יֹסִפוּ לַעֲשׂוֹת עוֹד כַּדָּבָר הָרָע הַזֶּה בְּקִרְבֶּךָ׃ וְלֹא תָחוֹס עֵינֶךָ נֶפֶשׁ בְּנֶפֶשׁ עַיִן בְּעַיִן שֵׁן בְּשֵׁן יָד בְּיָד רֶגֶל בְּרָגֶל׃ ס

כ כִּי־תֵצֵא לַמִּלְחָמָה עַל־אֹיְבֶךָ וְרָאִיתָ סוּס וָרֶכֶב עַם רַב מִמְּךָ לֹא תִירָא מֵהֶם כִּי־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עִמָּךְ הַמַּעַלְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ וְהָיָה כְּקָרָבְכֶם אֶל־הַמִּלְחָמָה וְנִגַּשׁ הַכֹּהֵן וְדִבֶּר אֶל־הָעָם׃ וְאָמַר אֲלֵהֶם שְׁמַע יִשְׂרָאֵל אַתֶּם קְרֵבִים הַיּוֹם לַמִּלְחָמָה עַל־אֹיְבֵיכֶם אַל־יֵרַךְ לְבַבְכֶם אַל־תִּירְאוּ וְאַל־תַּחְפְּזוּ וְאַל־תַּעַרְצוּ מִפְּנֵיהֶם׃ כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הַהֹלֵךְ

עמכם להלחם לכם עם־איביכם להושיע אתכם : ודברו השטרים אל־העם לאמר מי־האיש אשר בנה בית־חדש ולא חנכו ילך וישב לביתו פן־ימות במלחמה ואיש אחר יחנכנו : ומי־האיש אשר נטע כרם ולא חללו ילך וישב לביתו פן־ימות במלחמה ואיש אחר יחללנו : ומי־האיש אשר ארש אשה ולא לקחה ילך וישב לביתו פן־ימות במלחמה ואיש אחר יקחנה : ויספו השטרים לדבר אל־העם ואמרו מי־האיש הירא ורך הלבב ילך וישב לביתו ולא ימס את־לבב אחיו כלבבו : והיה ככלת השטרים לדבר אל־העם ופקדו שרי צבאות בראש העם : ס

כי־תקרב אל־עיר להלחם עליה וקראת אליה לשלום : והיה אם־שלום תענך ופתחה לך והיה כל־העם הנמצא־בה יהיו לך למס ועבדוך : ואם־לא תשלים עמך ועשתה עמך מלחמה וצרת עליה : ונתנה יהוה אלהיך בידך והכית את־כל־זכורה לפי־חרב : רק הנשים והטף והבהמה וכל אשר יהיה בעיר כל־שללה תבז לך ואכלת את־שלל איביך אשר נתן יהוה אלהיך לך : כן תעשה לכל־הערים הרחקת ממך מאד אשר לא־מערי הגוים־האלה הנה : רק מערי העמים האלה אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לא תחיה כל־נשמה : כי־החרם תחרימם החתי והאמרי הכנעני והפרזי החוי והיבוסי כאשר צוך יהוה אלהיך : למען אשר לא־ילמדו אתכם לעשות ככל תועבתם אשר עשו לאלהיהם וחטאתם ליהוה אלהיכם : ס

כי־תצור אל־עיר ימים רבים להלחם עליה לתפשה לא־תשחית את־עצה לנדח עליו גרזן כי ממנו תאכל ואתו לא תכרת כי האדם עץ השדה לבא מפניך במצור : רק עץ אשר־תדע כי־לא־עץ מאכל הוא אתו תשחית וכרת ובנית מצור על־העיר אשר־הוא עשה עמך מלחמה עד רדתה : פ

כא כי־ימצא חלל באדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה נפל בשדה לא נודע מי הכהו : ויצאו זקניך ושפטיך ומדדו אל־הערים אשר סביבת החלל : והיה העיר הקרבה אל־החלל ולקחו זקני העיר ההוא עגלת בקר אשר לא־עבד בה אשר לא־משכה בעל : והורדו זקני העיר ההוא את־העגלה אל־נחל איתן אשר לא־יעבד בו ולא יזרע וערפו־שם את־העגלה בנחל : ונגשו הכהנים בני לוי כי בם בחר יהוה אלהיך לשרתו ולברך

בשם

בשם יהוה ועל־פיהם יהיה כל־ריב וכל־נגע : וכל זקני העיר ההוא הקרבים אל־החלל ירחצו את־ידיהם על־העגלה הערופה בנחל : וענו ואמרו ידינו לא שפכה את־הדם הזה ועינינו לא ראו : כפר לעמך ישראל אשר־פדית יהוה ואל־תתן דם נקי בקרב עמך ישראל ונכפר להם הדם : ואתה תבער הדם הנקי מקרבך כי־תעשה הישר בעיני יהוה :

ס ס ס מט

כי־תצא למלחמה על־איביך ונתנו יהוה אלהיך בידך ושבית שביו : וראית בשביה אשת יפת־תאר וחשקת בה ולקחת לך לאשה : והבאתה אל־תוך ביתך וגלחה את־ראשה ועשתה את־צפרניה : והסירה את־שמלת שביה מעליה וישבה בביתך ובכתה את־אביה ואת־אמה ירח ימים ואחר כן תבוא אליה ובעלתה והיתה לך לאשה : והיה אם־לא חפצת בה ושלחתה לנפשה ומכר לא־תמכרנה בכסף לא־תתעמר בה תחת אשר עניתה : ס

כי־תהיין לאיש שתי נשים האחת אהובה והאחת שנואה וילדו־לו בנים האהובה והשנואה והיה הבן הבכר לשניאה : והיה ביום הנחילו את־בניו את אשר־יהיה לו לא יוכל לבכר את־בן־האהובה על־פני בן־השנואה הבכר : כי את־הבכר בן־השנואה יכיר לתת לו פי שנים בכל אשר־ימצא לו כי־הוא ראשית אנו לו משפט הבכרה : ס

כי־יהיה לאיש בן סורר ומורה איננו שמע בקול אביו ובקול אמו ויסרו אתו ולא ישמע אליהם : ותפשו בו אביו ואמו והוציאו אתו אל־זקני עירו ואל־שער מקמו : ואמרו אל־זקני עירו בננו זה סורר ומרה איננו שמע בקלנו זולל וסבא : ורגמהו כל־אנשי עירו באבנים ומת ובערת הרע מקרבך וכל־ישראל ישמעו ויראו : ס

וכי־יהיה באיש חטא משפט־מות והומת ותלית אתו על־עץ : לא־תלין נבלתו על־העץ כי־קבור תקברנו ביום ההוא כי־קללת אלהים תלוי ולא תטמא את־אדמתך אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה : ס

כב לא־תראה את־שור אחיך או את־שיו נדחים והתעלמת מהם השב תשיבם לאחיך : ואם־לא קרוב אחיך אליך ולא ידעתו ואספתו אל־תוך ביתך והיה עמך עד דרש

אחיך

אחיך אתו והשבתו לו : וכן תעשה לחמרו וכן תעשה
לשמלתו וכן תעשה לכל אבדת אחיך אשר תאבד ממנו
ומצאתה לא תוכל להתעלם : ס לא תראה
את חמור אחיך או שורו נפלים בדרך והתעלמת מהם
הקם תקים עמו : ס לא יהיה כלי גבר על אשה
ולא ילבש גבר שמלת אשה כי תועבת יהוה אלהיך כל
עשה אלה : פ כי יקרא קן צפור ו לפניך
בדרך בכל עץ ו או על הארץ אפרחים או ביצים והאם
רבצת על האפרחים או על הביצים לא תקח האם על
הבנים : שלח תשלח את האם ואת הבנים תקח לך למען
ייטב לך והארכת ימים : ס כי תבנה בית
חדש ועשית מעקה לגגך ולא תשים דמים בביתך כי יפל
הנפל ממנו : לא תזרע כרמך כלאים פן תקדש המלאה
הזרע אשר תזרע ותבואת הכרם : ס לא
תחרש בשור ובחמר יחדו : לא תלבש שעטנז צמר
ופשתים יחדו : ס גדלים תעשה לך על ארבע
כנפות כסותך אשר תכסה בה : ס כי יקח
איש אשה ובא אליה ושנאה : ושם לה עלילת דברים
והוצא עליה שם רע ואמר את האשה הזאת לקחתי
ואקרב אליה ולא מצאתי לה בתולים : ולקח אבי הנער
ואמה והוציאו את בתולי הנער אל זקני העיר השערה :
ואמר אבי הנער אל הזקנים את בתי נתתי לאיש הזה
לאשה וישנאה : והנה הוא שם עלילת דברים לאמר לא
מצאתי לבתך בתולים ואלה בתולי בתי ופרשו השמלה
לפני זקני העיר : ולקחו זקני העיר ההוא את האיש ויסרו
אתו : וענשו אתו מאה כסף ונתנו לאבי הנערה כי
הוציא שם רע על בתולת ישראל ולו תהיה לאשה לא
יוכל לשלחה כל ימיו : ס ואם אמת היה
הדבר הזה לא נמצאו בתולים לנער : והוציאו את הנער
אל פתח בית אביה וסקלוה אנשי עירה באבנים ומתה
כי עשתה נבלה בישראל לזנות בית אביה ובערת הרע
מקרבך : ס כי ימצא איש שכב ו עם אשה בעלת
בעל ומתו גם שניהם האיש השכב עם האשה והאשה
ובערת הרע מישראל : ס כי יהיה נער בתולה
מארשה לאיש ומצאה איש בעיר ושכב עמה : והוצאתם

כב׳ ט׳ קמץ בז״ק טו׳ זה ק׳ יה ק׳ כ׳ זה ק׳ כא׳ זה ק׳ כג׳ זה ק׳

את

את שניהם אל שער ו העיר ההוא וסקלתם אתם באבנים
ומתו את הנער על דבר אשר לא צעקה בעיר ואת האיש
על דבר אשר ענה את אשת רעהו ובערת הרע מקרבך :
ס ואם בשדה ימצא האיש את הנער המארשה
והחזיק בה האיש ושכב עמה ומת האיש אשר שכב עמה
לבדו : ולנער לא תעשה דבר אין לנער חטא מות כי
כאשר יקום איש על רעהו ורצחו נפש כן הדבר הזה :
כי בשדה מצאה צעקה הנער המארשה ואין מושיע לה :
ס כי ימצא איש נער בתולה אשר לא ארשה
ותפשה ושכב עמה ונמצאו : ונתן האיש השכב עמה
לאבי הנער חמשים כסף ולו תהיה לאשה תחת אשר
ענה לא יוכל שלחה כל ימיו : ס
לא יקח איש את אשת אביו ולא יגלה כנף אביו :
ס לא יבא פצוע דכא וכרות שפכה בקהל
יהוה : ס לא יבא ממזר בקהל יהוה גם דור
עשירי לא יבא לו בקהל יהוה : ס לא יבא עמוני
ומואבי בקהל יהוה גם דור עשירי לא יבא להם בקהל
יהוה עד עולם : על דבר אשר לא קדמו אתכם בלחם
ובמים בדרך בצאתכם ממצרים ואשר שכר עליך את בלעם
בן בעור מפתור ארם נהרים לקללך : ולא אבה יהוה
אלהיך לשמע אל בלעם ויהפך יהוה אלהיך לך את
הקללה לברכה כי אהבך יהוה אלהיך : לא תדרש
שלמם וטבתם כל ימיך לעולם : ס לא תתעב
אדמי כי אחיך הוא לא תתעב מצרי כי גר היית בארצו :
בנים אשר יולדו להם דור שלישי יבא להם בקהל יהוה :
ס כי תצא מחנה על איביך ונשמרת מכל
דבר רע : כי יהיה בך איש אשר לא יהיה טהור מקרה
לילה ויצא אל מחוץ למחנה לא יבא אל תוך המחנה :
והיה לפנות ערב ירחץ במים וכבא השמש יבא אל תוך
המחנה : ויד תהיה לך מחוץ למחנה ויצאת שמה
חוץ : ויתד תהיה לך על אזנך והיה בשבתך חוץ
וחפרתה בה ושבת וכסית את צאתך : כי יהוה אלהיך
מתהלך ו בקרב מחנך להצילך ולתת איביך לפניך והיה
מחניך קדוש ולא יראה בך ערות דבר ושב מאחריך :
ס לא תסגיר עבד אל אדניו אשר ינצל אליך

מעם

מֵעִם אֲדֹנָיו׃ עִמְּךָ יֵשֵׁב בְּקִרְבְּךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר בְּאַחַד
שְׁעָרֶיךָ בַּטּוֹב לוֹ לֹא תּוֹנֶנּוּ׃ ס לֹא־תִהְיֶה קְדֵשָׁה
מִבְּנוֹת יִשְׂרָאֵל וְלֹא־יִהְיֶה קָדֵשׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ לֹא־תָבִיא
אֶתְנַן זוֹנָה וּמְחִיר כֶּלֶב בֵּית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְכָל־נֶדֶר כִּי
תוֹעֲבַת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ גַּם־שְׁנֵיהֶם׃ ס לֹא־תַשִּׁיךְ כ
לְאָחִיךָ נֶשֶׁךְ כֶּסֶף נֶשֶׁךְ אֹכֶל נֶשֶׁךְ כָּל־דָּבָר אֲשֶׁר יִשָּׁךְ׃
לַנָּכְרִי תַשִּׁיךְ וּלְאָחִיךָ לֹא תַשִּׁיךְ לְמַעַן יְבָרֶכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
בְּכֹל מִשְׁלַח יָדֶךָ עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־אַתָּה בָא־שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ׃
ס כִּי־תִדֹּר נֶדֶר לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תְאַחֵר
לְשַׁלְּמוֹ כִּי־דָרֹשׁ יִדְרְשֶׁנּוּ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מֵעִמָּךְ וְהָיָה בְךָ
חֵטְא׃ וְכִי תֶחְדַּל לִנְדֹּר לֹא־יִהְיֶה בְךָ חֵטְא׃ מוֹצָא
שְׂפָתֶיךָ תִּשְׁמֹר וְעָשִׂיתָ כַּאֲשֶׁר נָדַרְתָּ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ נְדָבָה
אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ בְּפִיךָ׃ ס כִּי תָבֹא בְּכֶרֶם רֵעֶךָ וְאָכַלְתָּ כה
עֲנָבִים כְּנַפְשְׁךָ שָׂבְעֶךָ וְאֶל־כֶּלְיְךָ לֹא תִתֵּן׃ ס
כִּי תָבֹא בְּקָמַת רֵעֶךָ וְקָטַפְתָּ מְלִילֹת בְּיָדֶךָ וְחֶרְמֵשׁ לֹא
תָנִיף עַל קָמַת רֵעֶךָ׃ ס

כד כִּי־יִקַּח אִישׁ אִשָּׁה וּבְעָלָהּ וְהָיָה אִם־לֹא תִמְצָא־חֵן בְּעֵינָיו
כִּי־מָצָא בָהּ עֶרְוַת דָּבָר וְכָתַב לָהּ סֵפֶר כְּרִיתֻת וְנָתַן בְּיָדָהּ
וְשִׁלְּחָהּ מִבֵּיתוֹ׃ וְיָצְאָה מִבֵּיתוֹ וְהָלְכָה וְהָיְתָה לְאִישׁ־
אַחֵר׃ וּשְׂנֵאָהּ הָאִישׁ הָאַחֲרוֹן וְכָתַב לָהּ סֵפֶר כְּרִיתֻת וְנָתַן
בְּיָדָהּ וְשִׁלְּחָהּ מִבֵּיתוֹ אוֹ כִי יָמוּת הָאִישׁ הָאַחֲרוֹן אֲשֶׁר־
לְקָחָהּ לוֹ לְאִשָּׁה׃ לֹא־יוּכַל בַּעְלָהּ הָרִאשׁוֹן אֲשֶׁר־שִׁלְּחָהּ
לָשׁוּב לְקַחְתָּהּ לִהְיוֹת לוֹ לְאִשָּׁה אַחֲרֵי אֲשֶׁר הֻטַּמָּאָה כִּי־
תוֹעֵבָה הִוא לִפְנֵי יְהוָה וְלֹא תַחֲטִיא אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ נַחֲלָה׃ ס כִּי־יִקַּח אִישׁ אִשָּׁה ה
חֲדָשָׁה לֹא יֵצֵא בַּצָּבָא וְלֹא־יַעֲבֹר עָלָיו לְכָל־דָּבָר נָקִי יִהְיֶה
לְבֵיתוֹ שָׁנָה אֶחָת וְשִׂמַּח אֶת־אִשְׁתּוֹ אֲשֶׁר־לָקָח׃ לֹא־יַחֲבֹל
רֵחַיִם וָרָכֶב כִּי־נֶפֶשׁ הוּא חֹבֵל׃ ס כִּי־יִמָּצֵא אִישׁ
גֹּנֵב נֶפֶשׁ מֵאֶחָיו מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהִתְעַמֶּר־בּוֹ וּמְכָרוֹ וּמֵת הַגַּנָּב
הַהוּא וּבִעַרְתָּ הָרָע מִקִּרְבֶּךָ׃ ס הִשָּׁמֶר בְּנֶגַע־
הַצָּרַעַת לִשְׁמֹר מְאֹד וְלַעֲשׂוֹת כְּכֹל אֲשֶׁר־יוֹרוּ אֶתְכֶם הַכֹּהֲנִים
הַלְוִיִּם כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִם תִּשְׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת׃ זָכוֹר אֵת אֲשֶׁר־עָשָׂה
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְמִרְיָם בַּדָּרֶךְ בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרָיִם׃ ס
כִּי־תַשֶּׁה בְרֵעֲךָ מַשַּׁאת מְאוּמָה לֹא־תָבֹא אֶל־בֵּיתוֹ
לַעֲבֹט עֲבֹטוֹ׃ בַּחוּץ תַּעֲמֹד וְהָאִישׁ אֲשֶׁר אַתָּה נֹשֶׁה בוֹ
יוֹצִיא אֵלֶיךָ אֶת־הַעֲבוֹט הַחוּצָה׃ וְאִם־אִישׁ עָנִי הוּא לֹא
תִשְׁכַּב בַּעֲבֹטוֹ׃ הָשֵׁב תָּשִׁיב לוֹ אֶת־הַעֲבוֹט כְּבוֹא הַשֶּׁמֶשׁ
ושכב

וְשָׁכַב בְּשַׂלְמָתוֹ וּבֵרֲכֶךָּ וּלְךָ תִּהְיֶה צְדָקָה לִפְנֵי יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ׃ ס לֹא־תַעֲשֹׁק שָׂכִיר עָנִי וְאֶבְיוֹן מֵאַחֶיךָ
טו אוֹ מִגֵּרְךָ אֲשֶׁר בְּאַרְצְךָ בִּשְׁעָרֶיךָ׃ בְּיוֹמוֹ תִתֵּן שְׂכָרוֹ וְלֹא־
תָבוֹא עָלָיו הַשֶּׁמֶשׁ כִּי עָנִי הוּא וְאֵלָיו הוּא נֹשֵׂא אֶת־נַפְשׁוֹ
וְלֹא־יִקְרָא עָלֶיךָ אֶל־יְהוָה וְהָיָה בְךָ חֵטְא׃ ס
לֹא־יוּמְתוּ אָבוֹת עַל־בָּנִים וּבָנִים לֹא־יוּמְתוּ עַל־אָבוֹת אִישׁ
בְּחֶטְאוֹ יוּמָתוּ׃ ס לֹא תַטֶּה מִשְׁפַּט גֵּר יָתוֹם
וְלֹא תַחֲבֹל בֶּגֶד אַלְמָנָה׃ וְזָכַרְתָּ כִּי עֶבֶד הָיִיתָ בְּמִצְרַיִם
וַיִּפְדְּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִשָּׁם עַל־כֵּן אָנֹכִי מְצַוְּךָ לַעֲשׂוֹת אֶת־
הַדָּבָר הַזֶּה׃ ס כִּי תִקְצֹר קְצִירְךָ בְשָׂדֶךָ וְשָׁכַחְתָּ
עֹמֶר בַּשָּׂדֶה לֹא תָשׁוּב לְקַחְתּוֹ לַגֵּר לַיָּתוֹם וְלָאַלְמָנָה יִהְיֶה
לְמַעַן יְבָרֶכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ׃ ס
כ כִּי תַחְבֹּט זֵיתְךָ לֹא תְפַאֵר אַחֲרֶיךָ לַגֵּר לַיָּתוֹם וְלָאַלְמָנָה
יִהְיֶה׃ כִּי תִבְצֹר כַּרְמְךָ לֹא תְעוֹלֵל אַחֲרֶיךָ לַגֵּר לַיָּתוֹם
וְלָאַלְמָנָה יִהְיֶה׃ וְזָכַרְתָּ כִּי־עֶבֶד הָיִיתָ בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם עַל־כֵּן
אָנֹכִי מְצַוְּךָ לַעֲשׂוֹת אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה׃ ס

כה כִּי־יִהְיֶה רִיב בֵּין אֲנָשִׁים וְנִגְּשׁוּ אֶל־הַמִּשְׁפָּט וּשְׁפָטוּם
וְהִצְדִּיקוּ אֶת־הַצַּדִּיק וְהִרְשִׁיעוּ אֶת־הָרָשָׁע׃ וְהָיָה אִם־בִּן
הַכּוֹת הָרָשָׁע וְהִפִּילוֹ הַשֹּׁפֵט וְהִכָּהוּ לְפָנָיו כְּדֵי רִשְׁעָתוֹ
בְּמִסְפָּר׃ אַרְבָּעִים יַכֶּנּוּ לֹא יֹסִיף פֶּן־יֹסִיף לְהַכֹּתוֹ עַל־אֵלֶּה
מַכָּה רַבָּה וְנִקְלָה אָחִיךָ לְעֵינֶיךָ׃ לֹא־תַחְסֹם שׁוֹר בְּדִישׁוֹ׃
ה ס כִּי־יֵשְׁבוּ אַחִים יַחְדָּו וּמֵת אַחַד מֵהֶם וּבֵן
אֵין־לוֹ לֹא־תִהְיֶה אֵשֶׁת־הַמֵּת הַחוּצָה לְאִישׁ זָר יְבָמָהּ יָבֹא
עָלֶיהָ וּלְקָחָהּ לוֹ לְאִשָּׁה וְיִבְּמָהּ׃ וְהָיָה הַבְּכוֹר אֲשֶׁר תֵּלֵד
יָקוּם עַל־שֵׁם אָחִיו הַמֵּת וְלֹא־יִמָּחֶה שְׁמוֹ מִיִּשְׂרָאֵל׃ וְאִם־
לֹא יַחְפֹּץ הָאִישׁ לָקַחַת אֶת־יְבִמְתּוֹ וְעָלְתָה יְבִמְתּוֹ הַשַּׁעְרָה
אֶל־הַזְּקֵנִים וְאָמְרָה מֵאֵן יְבָמִי לְהָקִים לְאָחִיו שֵׁם בְּיִשְׂרָאֵל
לֹא אָבָה יַבְּמִי׃ וְקָרְאוּ־לוֹ זִקְנֵי־עִירוֹ וְדִבְּרוּ אֵלָיו וְעָמַד
וְאָמַר לֹא חָפַצְתִּי לְקַחְתָּהּ׃ וְנִגְּשָׁה יְבִמְתּוֹ אֵלָיו לְעֵינֵי
הַזְּקֵנִים וְחָלְצָה נַעֲלוֹ מֵעַל רַגְלוֹ וְיָרְקָה בְּפָנָיו וְעָנְתָה וְאָמְרָה
כָּכָה יֵעָשֶׂה לָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא־יִבְנֶה אֶת־בֵּית אָחִיו׃ וְנִקְרָא
שְׁמוֹ בְּיִשְׂרָאֵל בֵּית חֲלוּץ הַנָּעַל׃ ס כִּי־יִנָּצוּ
אֲנָשִׁים יַחְדָּו אִישׁ וְאָחִיו וְקָרְבָה אֵשֶׁת הָאֶחָד לְהַצִּיל אֶת־
אִישָׁהּ מִיַּד מַכֵּהוּ וְשָׁלְחָה יָדָהּ וְהֶחֱזִיקָה בִּמְבֻשָׁיו׃ וְקַצֹּתָה
אֶת־כַּפָּהּ לֹא תָחוֹס עֵינֶךָ׃ ס לֹא־יִהְיֶה לְךָ
בְּכִיסְךָ אֶבֶן וָאָבֶן גְּדוֹלָה וּקְטַנָּה׃ לֹא־יִהְיֶה לְךָ בְּבֵיתְךָ
איפה

טו אֵיפָה וְאֵיפָה גְּדוֹלָה וּקְטַנָּה׃ אֶבֶן שְׁלֵמָה וָצֶדֶק יִהְיֶה־לָּךְ
אֵיפָה שְׁלֵמָה וָצֶדֶק יִהְיֶה־לָּךְ לְמַעַן יַאֲרִיכוּ יָמֶיךָ עַל הָאֲדָמָה
אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ׃ כִּי תוֹעֲבַת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
כָּל־עֹשֵׂה אֵלֶּה כֹּל עֹשֵׂה עָוֶל׃ פ זָכוֹר
אֵת אֲשֶׁר־עָשָׂה לְךָ עֲמָלֵק בַּדֶּרֶךְ בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרָיִם׃
אֲשֶׁר קָרְךָ בַּדֶּרֶךְ וַיְזַנֵּב בְּךָ כָּל־הַנֶּחֱשָׁלִים אַחֲרֶיךָ וְאַתָּה
עָיֵף וְיָגֵעַ וְלֹא יָרֵא אֱלֹהִים׃ וְהָיָה בְּהָנִיחַ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ ׀
לְךָ מִכָּל־אֹיְבֶיךָ מִסָּבִיב בָּאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה־אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן
לְךָ נַחֲלָה לְרִשְׁתָּהּ תִּמְחֶה אֶת־זֵכֶר עֲמָלֵק מִתַּחַת הַשָּׁמָיִם
לֹא תִּשְׁכָּח׃

פ פ פ

כו וְהָיָה כִּי־תָבוֹא אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ
נַחֲלָה וִירִשְׁתָּהּ וְיָשַׁבְתָּ בָּהּ׃ וְלָקַחְתָּ מֵרֵאשִׁית ׀ כָּל־פְּרִי
הָאֲדָמָה אֲשֶׁר תָּבִיא מֵאַרְצְךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ
וְשַׂמְתָּ בַטֶּנֶא וְהָלַכְתָּ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ שָׁם׃ וּבָאתָ אֶל־הַכֹּהֵן אֲשֶׁר יִהְיֶה בַּיָּמִים הָהֵם
וְאָמַרְתָּ אֵלָיו הִגַּדְתִּי הַיּוֹם לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי־בָאתִי אֶל־הָאָרֶץ
אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֵינוּ לָתֶת לָנוּ׃ וְלָקַח הַכֹּהֵן הַטֶּנֶא
ה מִיָּדֶךָ וְהִנִּיחוֹ לִפְנֵי מִזְבַּח יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ וְעָנִיתָ וְאָמַרְתָּ
לִפְנֵי ׀ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲרַמִּי אֹבֵד אָבִי וַיֵּרֶד מִצְרַיְמָה וַיָּגָר שָׁם
בִּמְתֵי מְעָט וַיְהִי־שָׁם לְגוֹי גָּדוֹל עָצוּם וָרָב׃ וַיָּרֵעוּ אֹתָנוּ
הַמִּצְרִים וַיְעַנּוּנוּ וַיִּתְּנוּ עָלֵינוּ עֲבֹדָה קָשָׁה׃ וַנִּצְעַק אֶל־
יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת־קֹלֵנוּ וַיַּרְא אֶת־עָנְיֵנוּ
וְאֶת־עֲמָלֵנוּ וְאֶת־לַחֲצֵנוּ׃ וַיּוֹצִאֵנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם בְּיָד חֲזָקָה
וּבִזְרֹעַ נְטוּיָה וּבְמֹרָא גָּדֹל וּבְאֹתוֹת וּבְמֹפְתִים׃ וַיְבִאֵנוּ
אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה וַיִּתֶּן־לָנוּ אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת אֶרֶץ זָבַת חָלָב
וּדְבָשׁ׃ וְעַתָּה הִנֵּה הֵבֵאתִי אֶת־רֵאשִׁית פְּרִי הָאֲדָמָה
אֲשֶׁר־נָתַתָּה לִּי יְהוָה וְהִנַּחְתּוֹ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ
לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ וְשָׂמַחְתָּ בְכָל־הַטּוֹב אֲשֶׁר נָתַן־לְךָ
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּלְבֵיתֶךָ אַתָּה וְהַלֵּוִי וְהַגֵּר אֲשֶׁר בְּקִרְבֶּךָ׃
ס כִּי תְכַלֶּה לַעְשֵׂר אֶת־כָּל־מַעְשַׂר תְּבוּאָתְךָ
בַּשָּׁנָה הַשְּׁלִישִׁת שְׁנַת הַמַּעֲשֵׂר וְנָתַתָּה לַלֵּוִי לַגֵּר לַיָּתוֹם
וְלָאַלְמָנָה וְאָכְלוּ בִשְׁעָרֶיךָ וְשָׂבֵעוּ׃ וְאָמַרְתָּ לִפְנֵי יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ בִּעַרְתִּי הַקֹּדֶשׁ מִן־הַבַּיִת וְגַם נְתַתִּיו לַלֵּוִי וְלַגֵּר
לַיָּתוֹם וְלָאַלְמָנָה כְּכָל־מִצְוָתְךָ אֲשֶׁר צִוִּיתָנִי לֹא־עָבַרְתִּי
מִמִּצְוֺתֶיךָ וְלֹא שָׁכָחְתִּי׃ לֹא־אָכַלְתִּי בְאֹנִי מִמֶּנּוּ וְלֹא־בִעַרְתִּי

ממנו

מִמֶּנּוּ בְּטָמֵא וְלֹא־נָתַתִּי מִמֶּנּוּ לְמֵת שָׁמַעְתִּי בְּקוֹל יְהוָה
טו אֱלֹהָי עָשִׂיתִי כְּכֹל אֲשֶׁר צִוִּיתָנִי׃ הַשְׁקִיפָה מִמְּעוֹן קָדְשְׁךָ
מִן־הַשָּׁמַיִם וּבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ אֶת־יִשְׂרָאֵל וְאֵת הָאֲדָמָה אֲשֶׁר
נָתַתָּה לָנוּ כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבֹתֵינוּ אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ׃
ס הַיּוֹם הַזֶּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מְצַוְּךָ לַעֲשׂוֹת אֶת־
הַחֻקִּים הָאֵלֶּה וְאֶת־הַמִּשְׁפָּטִים וְשָׁמַרְתָּ וְעָשִׂיתָ אוֹתָם בְּכָל־
לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשֶׁךָ׃ אֶת־יְהוָה הֶאֱמַרְתָּ הַיּוֹם לִהְיוֹת לְךָ
לֵאלֹהִים וְלָלֶכֶת בִּדְרָכָיו וְלִשְׁמֹר חֻקָּיו וּמִצְוֺתָיו וּמִשְׁפָּטָיו
וְלִשְׁמֹעַ בְּקֹלוֹ׃ וַיהוָה הֶאֱמִירְךָ הַיּוֹם לִהְיוֹת לוֹ לְעַם
סְגֻלָּה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר־לָךְ וְלִשְׁמֹר כָּל־מִצְוֺתָיו׃ וּלְתִתְּךָ עֶלְיוֹן
עַל כָּל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר עָשָׂה לִתְהִלָּה וּלְשֵׁם וּלְתִפְאָרֶת וְלִהְיֹתְךָ
עַם־קָדֹשׁ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֵּר׃ פ

כז וַיְצַו מֹשֶׁה וְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הָעָם לֵאמֹר שָׁמֹר אֶת־כָּל־
הַמִּצְוָה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם׃ וְהָיָה בַּיּוֹם אֲשֶׁר
תַּעַבְרוּ אֶת־הַיַּרְדֵּן אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ
וַהֲקֵמֹתָ לְךָ אֲבָנִים גְּדֹלוֹת וְשַׂדְתָּ אֹתָם בַּשִּׂיד׃ וְכָתַבְתָּ
עֲלֵיהֶן אֶת־כָּל־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת בְּעָבְרֶךָ לְמַעַן אֲשֶׁר
תָּבֹא אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ ׀ נֹתֵן לְךָ אֶרֶץ זָבַת
חָלָב וּדְבַשׁ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֱלֹהֵי־אֲבֹתֶיךָ לָךְ׃ וְהָיָה
בְּעָבְרְכֶם אֶת־הַיַּרְדֵּן תָּקִימוּ אֶת־הָאֲבָנִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי
ה מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם בְּהַר עֵיבָל וְשַׂדְתָּ אוֹתָם בַּשִּׂיד׃ וּבָנִיתָ
שָּׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ מִזְבַּח אֲבָנִים לֹא־תָנִיף עֲלֵיהֶם
בַּרְזֶל׃ אֲבָנִים שְׁלֵמוֹת תִּבְנֶה אֶת־מִזְבַּח יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
וְהַעֲלִיתָ עָלָיו עוֹלֹת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ וְזָבַחְתָּ שְׁלָמִים
וְאָכַלְתָּ שָּׁם וְשָׂמַחְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ וְכָתַבְתָּ עַל־
הָאֲבָנִים אֶת־כָּל־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת בַּאֵר הֵיטֵב׃ ס
וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה וְהַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
הַסְכֵּת ׀ וּשְׁמַע יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם הַזֶּה נִהְיֵיתָ לְעָם לַיהוָה
אֱלֹהֶיךָ׃ וְשָׁמַעְתָּ בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְעָשִׂיתָ אֶת־מִצְוֺתָו
וְאֶת־חֻקָּיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם׃ ס וַיְצַו מֹשֶׁה
אֶת־הָעָם בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר׃ אֵלֶּה יַעַמְדוּ לְבָרֵךְ אֶת־הָעָם
עַל־הַר גְּרִזִים בְּעָבְרְכֶם אֶת־הַיַּרְדֵּן שִׁמְעוֹן וְלֵוִי וִיהוּדָה
וְיִשָּׂשכָר וְיוֹסֵף וּבִנְיָמִן׃ וְאֵלֶּה יַעַמְדוּ עַל־הַקְּלָלָה בְּהַר
עֵיבָל רְאוּבֵן גָּד וְאָשֵׁר וּזְבוּלֻן דָּן וְנַפְתָּלִי׃ וְעָנוּ הַלְוִיִּם
טו וְאָמְרוּ אֶל־כָּל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל קוֹל רָם׃ ס אָרוּר
הָאִישׁ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה פֶסֶל וּמַסֵּכָה תּוֹעֲבַת יְהוָה מַעֲשֵׂה יְדֵי

חָרָשׁ וְשָׂם בַּסָּתֶר וְעָנוּ כָל־הָעָם וְאָמְרוּ אָמֵן׃ ס

אָרוּר מַקְלֶה אָבִיו וְאִמּוֹ וְאָמַר כָּל־הָעָם אָמֵן׃ ס

אָרוּר מַסִּיג גְּבוּל רֵעֵהוּ וְאָמַר כָּל־הָעָם אָמֵן׃ ס

אָרוּר מַשְׁגֶּה עִוֵּר בַּדָּרֶךְ וְאָמַר כָּל־הָעָם אָמֵן׃ ס

אָרוּר מַטֶּה מִשְׁפַּט גֵּר־יָתוֹם וְאַלְמָנָה וְאָמַר כָּל־הָעָם אָמֵן׃

כ אָרוּר שֹׁכֵב עִם־אֵשֶׁת אָבִיו כִּי גִלָּה כְּנַף אָבִיו וְאָמַר כָּל־הָעָם אָמֵן׃ ס אָרוּר שֹׁכֵב עִם־כָּל־בְּהֵמָה וְאָמַר כָּל־הָעָם אָמֵן׃ ס אָרוּר שֹׁכֵב עִם־אֲחֹתוֹ בַּת־אָבִיו אוֹ בַת־אִמּוֹ וְאָמַר כָּל־הָעָם אָמֵן׃ ס אָרוּר שֹׁכֵב עִם־חֹתַנְתּוֹ וְאָמַר כָּל־הָעָם אָמֵן׃ ס אָרוּר מַכֵּה רֵעֵהוּ בַּסָּתֶר וְאָמַר כָּל־הָעָם אָמֵן׃ ס

כה אָרוּר לֹקֵחַ שֹׁחַד לְהַכּוֹת נֶפֶשׁ דָּם נָקִי וְאָמַר כָּל־הָעָם אָמֵן׃ ס אָרוּר אֲשֶׁר לֹא־יָקִים אֶת־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה־הַזֹּאת לַעֲשׂוֹת אוֹתָם וְאָמַר כָּל־הָעָם אָמֵן׃ פ

כח וְהָיָה אִם־שָׁמוֹעַ תִּשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם וּנְתָנְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עֶלְיוֹן עַל כָּל־גּוֹיֵי הָאָרֶץ׃ וּבָאוּ עָלֶיךָ כָּל־הַבְּרָכוֹת הָאֵלֶּה וְהִשִּׂיגֻךָ כִּי תִשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ בָּרוּךְ אַתָּה בָּעִיר וּבָרוּךְ אַתָּה בַּשָּׂדֶה׃ בָּרוּךְ פְּרִי־בִטְנְךָ וּפְרִי אַדְמָתְךָ וּפְרִי בְהֶמְתֶּךָ שְׁגַר אֲלָפֶיךָ וְעַשְׁתְּרוֹת צֹאנֶךָ׃ ה בָּרוּךְ טַנְאֲךָ וּמִשְׁאַרְתֶּךָ׃ בָּרוּךְ אַתָּה בְּבֹאֶךָ וּבָרוּךְ אַתָּה בְּצֵאתֶךָ׃ יִתֵּן יְהוָה אֶת־אֹיְבֶיךָ הַקָּמִים עָלֶיךָ נִגָּפִים לְפָנֶיךָ בְּדֶרֶךְ אֶחָד יֵצְאוּ אֵלֶיךָ וּבְשִׁבְעָה דְרָכִים יָנוּסוּ לְפָנֶיךָ׃ יְצַו יְהוָה אִתְּךָ אֶת־הַבְּרָכָה בַּאֲסָמֶיךָ וּבְכֹל מִשְׁלַח יָדֶךָ וּבֵרַכְךָ בָּאָרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ׃ יְקִימְךָ יְהוָה לוֹ לְעַם קָדוֹשׁ כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע־לָךְ כִּי תִשְׁמֹר אֶת־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהָלַכְתָּ בִּדְרָכָיו׃ י וְרָאוּ כָּל־עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שֵׁם יְהוָה נִקְרָא עָלֶיךָ וְיָרְאוּ מִמֶּךָּ׃ וְהוֹתִרְךָ יְהוָה לְטוֹבָה בִּפְרִי בִטְנְךָ וּבִפְרִי בְהֶמְתְּךָ וּבִפְרִי אַדְמָתֶךָ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֶיךָ לָתֶת לָךְ׃ יִפְתַּח יְהוָה ׀ לְךָ אֶת־אוֹצָרוֹ הַטּוֹב אֶת־הַשָּׁמַיִם לָתֵת מְטַר־אַרְצְךָ בְּעִתּוֹ וּלְבָרֵךְ אֵת כָּל־מַעֲשֵׂה יָדֶךָ וְהִלְוִיתָ גּוֹיִם רַבִּים וְאַתָּה לֹא תִלְוֶה׃ וּנְתָנְךָ יְהוָה לְרֹאשׁ וְלֹא לְזָנָב וְהָיִיתָ רַק לְמַעְלָה וְלֹא תִהְיֶה לְמָטָּה כִּי־תִשְׁמַע אֶל־מִצְוֹת ׀ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם לִשְׁמֹר וְלַעֲשׂוֹת׃ וְלֹא תָסוּר מִכָּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם יָמִין וּשְׂמֹאול לָלֶכֶת אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים לְעָבְדָם׃ פ

טו וְהָיָה אִם־לֹא תִשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹר

לעשות

לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־מִצְוֹתָיו וְחֻקֹּתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם וּבָאוּ עָלֶיךָ כָּל־הַקְּלָלוֹת הָאֵלֶּה וְהִשִּׂיגוּךָ׃ אָרוּר אַתָּה בָּעִיר וְאָרוּר אַתָּה בַּשָּׂדֶה׃ אָרוּר טַנְאֲךָ וּמִשְׁאַרְתֶּךָ׃ אָרוּר פְּרִי־בִטְנְךָ וּפְרִי אַדְמָתֶךָ שְׁגַר אֲלָפֶיךָ וְעַשְׁתְּרֹת צֹאנֶךָ׃ אָרוּר אַתָּה בְּבֹאֶךָ וְאָרוּר אַתָּה בְּצֵאתֶךָ׃ כ יְשַׁלַּח יְהוָה ׀ בְּךָ אֶת־הַמְּאֵרָה אֶת־הַמְּהוּמָה וְאֶת־הַמִּגְעֶרֶת בְּכָל־מִשְׁלַח יָדְךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה עַד הִשָּׁמֶדְךָ וְעַד־אֲבָדְךָ מַהֵר מִפְּנֵי רֹעַ מַעֲלָלֶיךָ אֲשֶׁר עֲזַבְתָּנִי׃ יַדְבֵּק יְהוָה בְּךָ אֶת־הַדָּבֶר עַד כַּלֹּתוֹ אֹתְךָ מֵעַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־אַתָּה בָא־שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ׃ יַכְּכָה יְהוָה בַּשַּׁחֶפֶת וּבַקַּדַּחַת וּבַדַּלֶּקֶת וּבַחַרְחֻר וּבַחֶרֶב וּבַשִּׁדָּפוֹן וּבַיֵּרָקוֹן וּרְדָפוּךָ עַד אָבְדֶךָ׃ וְהָיוּ שָׁמֶיךָ אֲשֶׁר עַל־רֹאשְׁךָ נְחֹשֶׁת וְהָאָרֶץ אֲשֶׁר־תַּחְתֶּיךָ בַּרְזֶל׃ יִתֵּן יְהוָה אֶת־מְטַר אַרְצְךָ אָבָק וְעָפָר מִן־הַשָּׁמַיִם יֵרֵד עָלֶיךָ עַד הִשָּׁמְדָךְ׃ כה יִתֶּנְךָ יְהוָה ׀ נִגָּף לִפְנֵי אֹיְבֶיךָ בְּדֶרֶךְ אֶחָד תֵּצֵא אֵלָיו וּבְשִׁבְעָה דְרָכִים תָּנוּס לְפָנָיו וְהָיִיתָ לְזַעֲוָה לְכֹל מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ׃ וְהָיְתָה נִבְלָתְךָ לְמַאֲכָל לְכָל־עוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְבֶהֱמַת הָאָרֶץ וְאֵין מַחֲרִיד׃ יַכְּכָה יְהוָה בִּשְׁחִין מִצְרַיִם וּבַעְפֹלִים וּבַגָּרָב וּבֶחָרֶס אֲשֶׁר לֹא־תוּכַל לְהֵרָפֵא׃ יַכְּכָה יְהוָה בְּשִׁגָּעוֹן וּבְעִוָּרוֹן וּבְתִמְהוֹן לֵבָב׃ וְהָיִיתָ מְמַשֵּׁשׁ בַּצָּהֳרַיִם כַּאֲשֶׁר יְמַשֵּׁשׁ הָעִוֵּר בָּאֲפֵלָה וְלֹא תַצְלִיחַ אֶת־דְּרָכֶיךָ וְהָיִיתָ אַךְ עָשׁוּק וְגָזוּל כָּל־הַיָּמִים וְאֵין מוֹשִׁיעַ׃ ל אִשָּׁה תְאָרֵשׂ וְאִישׁ אַחֵר יִשְׁגָּלֶנָּה בַּיִת תִּבְנֶה וְלֹא־תֵשֵׁב בּוֹ כֶּרֶם תִּטַּע וְלֹא תְחַלְּלֶנּוּ׃ שׁוֹרְךָ טָבוּחַ לְעֵינֶיךָ וְלֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ חֲמֹרְךָ גָּזוּל מִלְּפָנֶיךָ וְלֹא יָשׁוּב לָךְ צֹאנְךָ נְתֻנוֹת לְאֹיְבֶיךָ וְאֵין לְךָ מוֹשִׁיעַ׃ בָּנֶיךָ וּבְנֹתֶיךָ נְתֻנִים לְעַם אַחֵר וְעֵינֶיךָ רֹאוֹת וְכָלוֹת אֲלֵיהֶם כָּל־הַיּוֹם וְאֵין לְאֵל יָדֶךָ׃ פְּרִי אַדְמָתְךָ וְכָל־יְגִיעֲךָ יֹאכַל עַם אֲשֶׁר לֹא־יָדָעְתָּ וְהָיִיתָ רַק עָשׁוּק וְרָצוּץ כָּל־הַיָּמִים׃ לה וְהָיִיתָ מְשֻׁגָּע מִמַּרְאֵה עֵינֶיךָ אֲשֶׁר תִּרְאֶה׃ יַכְּכָה יְהוָה בִּשְׁחִין רָע עַל־הַבִּרְכַּיִם וְעַל־הַשֹּׁקַיִם אֲשֶׁר לֹא־תוּכַל לְהֵרָפֵא מִכַּף רַגְלְךָ וְעַד קָדְקֳדֶךָ׃ יוֹלֵךְ יְהוָה אֹתְךָ וְאֶת־מַלְכְּךָ אֲשֶׁר תָּקִים עָלֶיךָ אֶל־גּוֹי אֲשֶׁר לֹא־יָדַעְתָּ אַתָּה וַאֲבֹתֶיךָ וְעָבַדְתָּ שָּׁם אֱלֹהִים אֲחֵרִים עֵץ וָאָבֶן׃ וְהָיִיתָ לְשַׁמָּה לְמָשָׁל וְלִשְׁנִינָה בְּכֹל הָעַמִּים אֲשֶׁר־יְנַהֶגְךָ יְהוָה שָׁמָּה׃ זֶרַע רַב תּוֹצִיא הַשָּׂדֶה וּמְעַט תֶּאֱסֹף כִּי יַחְסְלֶנּוּ הָאַרְבֶּה׃ כְּרָמִים תִּטַּע וְעָבָדְתָּ וְיַיִן לֹא־תִשְׁתֶּה וְלֹא תֶאֱגֹר כִּי תֹאכְלֶנּוּ הַתֹּלָעַת׃ מ זֵיתִים יִהְיוּ לְךָ בְּכָל־גְּבוּלֶךָ וְשֶׁמֶן לֹא תָסוּךְ כִּי יִשַּׁל זֵיתֶךָ׃

כח׳ מ׳ ובטחורים קרי ישכבנה קרי

בנים

בנים ובנות תוליד ולא יהיו לך כי ילכו בשבי: כל עצך ופרי אדמתך יירש הצלצל: הגר אשר בקרבך יעלה עליך מעלה מעלה ואתה תרד מטה מטה: הוא ילוך ואתה לא תלונו הוא יהיה לראש ואתה תהיה לזנב: ובאו עליך כל הקללות האלה ורדפוך והשיגוך עד השמדך (מה) כי לא שמעת בקול יהוה אלהיך לשמר מצותיו וחקתיו אשר צוך: והיו בך לאות ולמופת ובזרעך עד עולם: תחת אשר לא עבדת את יהוה אלהיך בשמחה ובטוב לבב מרב כל: ועבדת את איביך אשר ישלחנו יהוה בך ברעב ובצמא ובעירם ובחסר כל ונתן על ברזל על צוארך עד השמידו אתך: ישא יהוה עליך גוי מרחק מקצה הארץ כאשר ידאה הנשר גוי אשר לא תשמע לשנו: (נ) גוי עז פנים אשר לא ישא פנים לזקן ונער לא יחן: ואכל פרי בהמתך ופרי אדמתך עד השמדך אשר לא ישאיר לך דגן תירוש ויצהר שגר אלפיך ועשתרת צאנך עד האבידו אתך: והצר לך בכל שעריך עד רדת חמתיך הגבהת והבצרות אשר אתה בטח בהן בכל ארצך והצר לך בכל שעריך בכל ארצך אשר נתן יהוה אלהיך לך: ואכלת פרי בטנך בשר בניך ובנתיך אשר נתן לך יהוה אלהיך במצור ובמצוק אשר יציק לך איבך: האיש הרך בך והענג מאד תרע עינו באחיו ובאשת חיקו וביתר בניו אשר יותיר: (נה) מתת | לאחד מהם מבשר בניו אשר יאכל מבלי השאיר לו כל במצור ובמצוק אשר יציק לך איבך בכל שעריך: הרכה בך והענגה אשר לא נסתה כף רגלה הצג על הארץ מהתענג ומרך תרע עינה באיש חיקה ובבנה ובבתה: ובשליתה היוצת | מבין רגליה ובבניה אשר תלד כי תאכלם בחסר כל בסתר במצור ובמצוק אשר יציק לך איבך בשעריך: אם לא תשמר לעשות את כל דברי התורה הזאת הכתבים בספר הזה ליראה את השם הנכבד והנורא הזה את יהוה אלהיך: והפלא יהוה את מכתך ואת מכות זרעך מכות גדלת ונאמנות וחלים רעים ונאמנים: (ס) והשיב בך את כל מדוה מצרים אשר יגרת מפניהם ודבקו בך: גם כל חלי וכל מכה אשר לא כתוב בספר התורה הזאת יעלם יהוה עליך עד השמדך: ונשארתם במתי מעט תחת אשר הייתם ככוכבי השמים לרב כי לא שמעת בקול יהוה אלהיך: והיה כאשר שש

יהוה עליכם להיטיב אתכם ולהרבות אתכם כן ישיש יהוה עליכם להאביד אתכם ולהשמיד אתכם ונסחתם מעל האדמה אשר אתה בא שמה לרשתה: והפיצך יהוה בכל העמים מקצה הארץ ועד קצה הארץ ועבדת שם אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ואבתיך עץ ואבן: (סה) ובגוים ההם לא תרגיע ולא יהיה מנוח לכף רגלך ונתן יהוה לך שם לב רגז וכליון עינים ודאבון נפש: והיו חייך תלאים לך מנגד ופחדת לילה ויומם ולא תאמין בחייך: בבקר תאמר מי יתן ערב ובערב תאמר מי יתן בקר מפחד לבבך אשר תפחד וממראה עיניך אשר תראה: והשיבך יהוה | מצרים באניות בדרך אשר אמרתי לך לא תסיף עוד לראתה והתמכרתם שם לאיביך לעבדים ולשפחות ואין קנה: ס

אלה דברי הברית אשר צוה יהוה את משה לכרת את בני ישראל בארץ מואב מלבד הברית אשר כרת אתם בחרב: פ

כט ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אלהם אתם ראיתם את כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו: המסות הגדלת אשר ראו עיניך האתת והמפתים הגדלים ההם: ולא נתן יהוה לכם לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמע עד היום הזה: ואולך אתכם ארבעים שנה במדבר לא בלו שלמתיכם מעליכם (ה) ונעלך לא בלתה מעל רגלך: לחם לא אכלתם ויין ושכר לא שתיתם למען תדעו כי אני יהוה אלהיכם: ותבאו אל המקום הזה ויצא סיחן מלך חשבון ועוג מלך הבשן לקראתנו למלחמה ונכם: ונקח את ארצם ונתנה לנחלה לראובני ולגדי ולחצי שבט המנשי: ושמרתם את דברי הברית הזאת ועשיתם אתם למען תשכילו את כל אשר תעשון:

פ פ פ נא

אתם נצבים היום כלכם לפני יהוה אלהיכם ראשיכם (י) שבטיכם זקניכם ושטריכם כל איש ישראל: טפכם נשיכם וגרך אשר בקרב מחניך מחטב עציך עד שאב מימיך: לעברך בברית יהוה אלהיך ובאלתו אשר יהוה אלהיך כרת עמך היום: למען הקים אתך היום לו לעם והוא יהיה לך לאלהים כאשר דבר לך וכאשר נשבע לאבתיך

לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב׃ וְלֹא אִתְּכֶם לְבַדְּכֶם אָנֹכִי כֹּרֵת אֶת־הַבְּרִית הַזֹּאת וְאֶת־הָאָלָה הַזֹּאת׃ כִּי אֶת־אֲשֶׁר יֶשְׁנוֹ פֹּה עִמָּנוּ עֹמֵד הַיּוֹם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵת אֲשֶׁר אֵינֶנּוּ פֹּה עִמָּנוּ הַיּוֹם׃ טו כִּי־אַתֶּם יְדַעְתֶּם אֵת אֲשֶׁר־יָשַׁבְנוּ בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם וְאֵת אֲשֶׁר־עָבַרְנוּ בְּקֶרֶב הַגּוֹיִם אֲשֶׁר עֲבַרְתֶּם׃ וַתִּרְאוּ אֶת־שִׁקּוּצֵיהֶם וְאֵת גִּלֻּלֵיהֶם עֵץ וָאֶבֶן כֶּסֶף וְזָהָב אֲשֶׁר עִמָּהֶם׃ פֶּן־יֵשׁ בָּכֶם אִישׁ אוֹ־אִשָּׁה אוֹ מִשְׁפָּחָה אוֹ־שֵׁבֶט אֲשֶׁר לְבָבוֹ פֹנֶה הַיּוֹם מֵעִם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לָלֶכֶת לַעֲבֹד אֶת־אֱלֹהֵי הַגּוֹיִם הָהֵם פֶּן־יֵשׁ בָּכֶם שֹׁרֶשׁ פֹּרֶה רֹאשׁ וְלַעֲנָה׃ וְהָיָה בְּשָׁמְעוֹ אֶת־דִּבְרֵי הָאָלָה הַזֹּאת וְהִתְבָּרֵךְ בִּלְבָבוֹ לֵאמֹר שָׁלוֹם יִהְיֶה־לִּי כִּי בִּשְׁרִרוּת לִבִּי אֵלֵךְ לְמַעַן סְפוֹת הָרָוָה אֶת־הַצְּמֵאָה׃ לֹא־יֹאבֶה יְהוָה סְלֹחַ לוֹ כִּי אָז יֶעְשַׁן אַף־יְהוָה וְקִנְאָתוֹ בָּאִישׁ הַהוּא וְרָבְצָה בּוֹ כָּל־הָאָלָה הַכְּתוּבָה בַּסֵּפֶר הַזֶּה וּמָחָה יְהוָה אֶת־שְׁמוֹ מִתַּחַת הַשָּׁמָיִם׃ כ וְהִבְדִּילוֹ יְהוָה לְרָעָה מִכֹּל שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אָלוֹת הַבְּרִית הַכְּתוּבָה בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה׃ וְאָמַר הַדּוֹר הָאַחֲרוֹן בְּנֵיכֶם אֲשֶׁר יָקוּמוּ מֵאַחֲרֵיכֶם וְהַנָּכְרִי אֲשֶׁר יָבֹא מֵאֶרֶץ רְחוֹקָה וְרָאוּ אֶת־מַכּוֹת הָאָרֶץ הַהִוא וְאֶת־תַּחֲלֻאֶיהָ אֲשֶׁר־חִלָּה יְהוָה בָּהּ׃ גָּפְרִית וָמֶלַח שְׂרֵפָה כָל־אַרְצָהּ לֹא תִזָּרַע וְלֹא תַצְמִחַ וְלֹא־יַעֲלֶה בָהּ כָּל־עֵשֶׂב כְּמַהְפֵּכַת סְדֹם וַעֲמֹרָה אַדְמָה וּצְבֹיִּים אֲשֶׁר הָפַךְ יְהוָה בְּאַפּוֹ וּבַחֲמָתוֹ׃ וְאָמְרוּ כָּל־הַגּוֹיִם עַל־מֶה עָשָׂה יְהוָה כָּכָה לָאָרֶץ הַזֹּאת מֶה חֳרִי הָאַף הַגָּדוֹל הַזֶּה׃ וְאָמְרוּ עַל אֲשֶׁר עָזְבוּ אֶת־בְּרִית יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתָם אֲשֶׁר כָּרַת עִמָּם בְּהוֹצִיאוֹ אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ כה וַיֵּלְכוּ וַיַּעַבְדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחֲווּ לָהֶם אֱלֹהִים אֲשֶׁר לֹא־יְדָעוּם וְלֹא חָלַק לָהֶם׃ וַיִּחַר־אַף יְהוָה בָּאָרֶץ הַהִוא לְהָבִיא עָלֶיהָ אֶת־כָּל־הַקְּלָלָה הַכְּתוּבָה בַּסֵּפֶר הַזֶּה׃ וַיִּתְּשֵׁם יְהוָה מֵעַל אַדְמָתָם בְּאַף וּבְחֵמָה וּבְקֶצֶף גָּדוֹל וַיַּשְׁלִכֵם אֶל־אֶרֶץ אַחֶרֶת כַּיּוֹם הַזֶּה׃ הַנִּסְתָּרֹת לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהַנִּגְלֹת לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד־עוֹלָם לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת׃ ס

ל וְהָיָה כִי־יָבֹאוּ עָלֶיךָ כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הַבְּרָכָה וְהַקְּלָלָה אֲשֶׁר נָתַתִּי לְפָנֶיךָ וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל־לְבָבֶךָ בְּכָל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הִדִּיחֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה׃ וְשַׁבְתָּ עַד־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְשָׁמַעְתָּ בְקֹלוֹ כְּכֹל אֲשֶׁר־אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם אַתָּה וּבָנֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשֶׁךָ׃ וְשָׁב יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־שְׁבוּתְךָ

כט׳ כג׳ וצבוים ק׳ ס׳ ל׳ רבתי כח׳ יא׳ נקודות

ורחמך

וְרִחֲמֶךָ וְשָׁב וְקִבֶּצְךָ מִכָּל־הָעַמִּים אֲשֶׁר הֱפִיצְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה׃ אִם־יִהְיֶה נִדַּחֲךָ בִּקְצֵה הַשָּׁמָיִם מִשָּׁם יְקַבֶּצְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּמִשָּׁם יִקָּחֶךָ׃ ה וֶהֱבִיאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יָרְשׁוּ אֲבֹתֶיךָ וִירִשְׁתָּהּ וְהֵיטִבְךָ וְהִרְבְּךָ מֵאֲבֹתֶיךָ׃ וּמָל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־לְבָבְךָ וְאֶת־לְבַב זַרְעֶךָ לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ לְמַעַן חַיֶּיךָ׃ וְנָתַן יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵת כָּל־הָאָלוֹת הָאֵלֶּה עַל־אֹיְבֶיךָ וְעַל־שֹׂנְאֶיךָ אֲשֶׁר רְדָפוּךָ׃ וְאַתָּה תָשׁוּב וְשָׁמַעְתָּ בְּקוֹל יְהוָה וְעָשִׂיתָ אֶת־כָּל־מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם׃ וְהוֹתִירְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל מַעֲשֵׂה יָדֶךָ בִּפְרִי בִטְנְךָ וּבִפְרִי בְהֶמְתְּךָ וּבִפְרִי אַדְמָתְךָ לְטֹבָה כִּי יָשׁוּב יְהוָה לָשׂוּשׂ עָלֶיךָ לְטוֹב כַּאֲשֶׁר־שָׂשׂ עַל־אֲבֹתֶיךָ׃ י כִּי תִשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹר מִצְוֹתָיו וְחֻקֹּתָיו הַכְּתוּבָה בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה כִּי תָשׁוּב אֶל־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשֶׁךָ׃ ס כִּי הַמִּצְוָה הַזֹּאת אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם לֹא־נִפְלֵאת הִוא מִמְּךָ וְלֹא רְחֹקָה הִוא׃ לֹא בַשָּׁמַיִם הִוא לֵאמֹר מִי יַעֲלֶה־לָּנוּ הַשָּׁמַיְמָה וְיִקָּחֶהָ לָּנוּ וְיַשְׁמִעֵנוּ אֹתָהּ וְנַעֲשֶׂנָּה׃ וְלֹא־מֵעֵבֶר לַיָּם הִוא לֵאמֹר מִי יַעֲבָר־לָנוּ אֶל־עֵבֶר הַיָּם וְיִקָּחֶהָ לָּנוּ וְיַשְׁמִעֵנוּ אֹתָהּ וְנַעֲשֶׂנָּה׃ כִּי־קָרוֹב אֵלֶיךָ הַדָּבָר מְאֹד בְּפִיךָ וּבִלְבָבְךָ לַעֲשֹׂתוֹ׃ ס טו רְאֵה נָתַתִּי לְפָנֶיךָ הַיּוֹם אֶת־הַחַיִּים וְאֶת־הַטּוֹב וְאֶת־הַמָּוֶת וְאֶת־הָרָע׃ אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָלֶכֶת בִּדְרָכָיו וְלִשְׁמֹר מִצְוֹתָיו וְחֻקֹּתָיו וּמִשְׁפָּטָיו וְחָיִיתָ וְרָבִיתָ וּבֵרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בָּאָרֶץ אֲשֶׁר־אַתָּה בָא־שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ׃ וְאִם־יִפְנֶה לְבָבְךָ וְלֹא תִשְׁמָע וְנִדַּחְתָּ וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לֵאלֹהִים אֲחֵרִים וַעֲבַדְתָּם׃ הִגַּדְתִּי לָכֶם הַיּוֹם כִּי אָבֹד תֹּאבֵדוּן לֹא־תַאֲרִיכֻן יָמִים עַל־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר אַתָּה עֹבֵר אֶת־הַיַּרְדֵּן לָבוֹא שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ׃ הַעִדֹתִי בָכֶם הַיּוֹם אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ הַחַיִּים וְהַמָּוֶת נָתַתִּי לְפָנֶיךָ הַבְּרָכָה וְהַקְּלָלָה וּבָחַרְתָּ בַּחַיִּים לְמַעַן תִּחְיֶה אַתָּה וְזַרְעֶךָ׃ כ לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹעַ בְּקֹלוֹ וּלְדָבְקָה־בוֹ כִּי הוּא חַיֶּיךָ וְאֹרֶךְ יָמֶיךָ לָשֶׁבֶת עַל־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב לָתֵת לָהֶם׃

פ פ פ נב

לא וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם בֶּן־מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה אָנֹכִי הַיּוֹם לֹא־אוּכַל עוֹד לָצֵאת וְלָבוֹא וַיהוָה אָמַר אֵלַי לֹא תַעֲבֹר אֶת־הַיַּרְדֵּן

הזה

הזה: יהוה אלהיך הוא ׀ עבר לפניך הוא־ישמיד את־
הגוים האלה מלפניך וירשתם יהושע הוא עבר לפניך
כאשר דבר יהוה: ועשה יהוה להם כאשר עשה לסיחון
ולעוג מלכי האמרי ולארצם אשר השמיד אתם: ונתנם
יהוה לפניכם ועשיתם להם ככל־המצוה אשר צויתי
אתכם: חזקו ואמצו אל־תיראו ואל־תערצו מפניהם כי ׀
יהוה אלהיך הוא ההלך עמך לא ירפך ולא יעזבך:
ס ויקרא משה ליהושע ויאמר אליו לעיני כל־
ישראל חזק ואמץ כי אתה תבוא את־העם הזה אל־הארץ
אשר נשבע יהוה לאבתם לתת להם ואתה תנחילנה
אותם: ויהוה הוא ׀ ההלך לפניך הוא יהיה עמך לא
ירפך ולא יעזבך לא תירא ולא תחת: ויכתב משה
את־התורה הזאת ויתנה אל־הכהנים בני לוי הנשאים
את־ארון ברית יהוה ואל־כל־זקני ישראל: ויצו משה
אותם לאמר מקץ ׀ שבע שנים במעד שנת השמטה בחג
הסכות: בבוא כל־ישראל לראות את־פני יהוה אלהיך
במקום אשר יבחר תקרא את־התורה הזאת נגד כל־
ישראל באזניהם: הקהל את־העם האנשים והנשים והטף
וגרך אשר בשעריך למען ישמעו ולמען ילמדו ויראו את־
יהוה אלהיכם ושמרו לעשות את־כל־דברי התורה הזאת:
ובניהם אשר לא־ידעו ישמעו ולמדו ליראה את־יהוה
אלהיכם כל־הימים אשר אתם חיים על־האדמה אשר אתם
עברים את־הירדן שמה לרשתה: פ
ויאמר יהוה אל־משה הן קרבו ימיך למות קרא את־יהושע
והתיצבו באהל מועד ואצונו וילך משה ויהושע ויתיצבו
באהל מועד: וירא יהוה באהל בעמוד ענן ויעמד עמוד
הענן על־פתח האהל: ויאמר יהוה אל־משה הנך שכב
עם־אבתיך וקם העם הזה וזנה ׀ אחרי ׀ אלהי נכר־הארץ
אשר הוא בא־שמה בקרבו ועזבני והפר את־בריתי אשר
כרתי אתו: וחרה אפי בו ביום־ההוא ועזבתים והסתרתי
פני מהם והיה לאכל ומצאהו רעות רבות וצרות ואמר
ביום ההוא הלא על כי־אין אלהי בקרבי מצאוני הרעות
האלה: ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא על כל־
הרעה אשר עשה כי פנה אל־אלהים אחרים: ועתה
כתבו לכם את־השירה הזאת ולמדה את־בני־ישראל שימה
בפיהם למען תהיה־לי השירה הזאת לעד בבני ישראל:
כי־אביאנו אל־האדמה ׀ אשר־נשבעתי לאבתיו זבת חלב
ודבש

ודבש ואכל ושבע ודשן ופנה אל־אלהים אחרים ועבדום
ונאצוני והפר את־בריתי: והיה כי־תמצאן אתו רעות
רבות וצרות וענתה השירה הזאת לפניו לעד כי לא
תשכח מפי זרעו כי ידעתי את־יצרו אשר הוא עשה היום
בטרם אביאנו אל־הארץ אשר נשבעתי: ויכתב משה
את־השירה הזאת ביום ההוא וילמדה את־בני ישראל:
ויצו את־יהושע בן־נון ויאמר חזק ואמץ כי אתה תביא
את־בני ישראל אל־הארץ אשר־נשבעתי להם ואנכי אהיה
עמך: ויהי ׀ ככלות משה לכתב את־דברי התורה־הזאת
על־ספר עד תמם: ויצו משה את־הלוים נשאי ארון
ברית־יהוה לאמר: לקח את ספר התורה הזה ושמתם
אתו מצד ארון ברית־יהוה אלהיכם והיה־שם בך לעד:
כי אנכי ידעתי את־מריך ואת־ערפך הקשה הן בעודני חי
עמכם היום ממרים היתם עם־יהוה ואף כי־אחרי מותי:
הקהילו אלי את־כל־זקני שבטיכם ושטריכם ואדברה
באזניהם את הדברים האלה ואעידה בם את־השמים ואת־
הארץ: כי ידעתי אחרי מותי כי־השחת תשחתון וסרתם
מן־הדרך אשר צויתי אתכם וקראת אתכם הרעה באחרית
הימים כי־תעשו את־הרע בעיני יהוה להכעיסו במעשה
ידיכם: וידבר משה באזני כל־קהל ישראל את־דברי
השירה הזאת עד תמם:

פ פ פ נג

לב האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי־פי:
יערף כמטר לקחי תזל כטל אמרתי
כשעירם עלי־דשא וכרביבים עלי־עשב:
כי שם יהוה אקרא הבו גדל לאלהינו:
הצור תמים פעלו כי כל־דרכיו משפט
אל אמונה ואין עול צדיק וישר הוא:
שחת לו לא בניו מומם דור עקש ופתלתל:
ה ליהוה תגמלו־זאת עם נבל ולא חכם
הלוא־הוא אביך קנך הוא עשך ויכננך:
זכר ימות עולם בינו שנות דר־ודר
שאל אביך ויגדך זקניך ויאמרו לך:
בהנחל עליון גוים בהפרידו בני אדם
יצב גבלת עמים למספר בני ישראל:
כי חלק יהוה עמו יעקב חבל נחלתו:

לא' כה' בראש עמוד סימן ב"ה שמ"ו
לב' ו' ה' רבתי והוא תיב' בפני עצמה

יִמְצָאֵהוּ בְּאֶרֶץ מִדְבָּר	וּבְתֹהוּ יְלֵל יְשִׁמֹן
יְסֹבְבֶנְהוּ יְבוֹנְנֵהוּ	יִצְּרֶנְהוּ כְּאִישׁוֹן עֵינוֹ׃
כְּנֶשֶׁר יָעִיר קִנּוֹ	עַל־גּוֹזָלָיו יְרַחֵף
יִפְרֹשׂ כְּנָפָיו יִקָּחֵהוּ	יִשָּׂאֵהוּ עַל־אֶבְרָתוֹ׃
יְהוָה בָּדָד יַנְחֶנּוּ	וְאֵין עִמּוֹ אֵל נֵכָר׃
יַרְכִּבֵהוּ עַל־בָּמֳותֵי אָרֶץ	וַיֹּאכַל תְּנוּבֹת שָׂדָי
וַיֵּנִקֵהוּ דְבַשׁ מִסֶּלַע	וְשֶׁמֶן מֵחַלְמִישׁ צוּר׃
חֶמְאַת בָּקָר וַחֲלֵב צֹאן	עִם־חֵלֶב כָּרִים
וְאֵילִים בְּנֵי־בָשָׁן וְעַתּוּדִים	עִם־חֵלֶב כִּלְיוֹת חִטָּה
וְדַם־עֵנָב תִּשְׁתֶּה־חָמֶר׃	וַיִּשְׁמַן יְשֻׁרוּן וַיִּבְעָט
שָׁמַנְתָּ עָבִיתָ כָּשִׂיתָ	וַיִּטֹּשׁ אֱלוֹהַּ עָשָׂהוּ
וַיְנַבֵּל צוּר יְשֻׁעָתוֹ׃	יַקְנִאֻהוּ בְּזָרִים
בְּתוֹעֵבֹת יַכְעִיסֻהוּ׃	יִזְבְּחוּ לַשֵּׁדִים לֹא אֱלֹהַּ
אֱלֹהִים לֹא יְדָעוּם	חֲדָשִׁים מִקָּרֹב בָּאוּ
לֹא שְׂעָרוּם אֲבֹתֵיכֶם׃	צוּר יְלָדְךָ תֶּשִׁי
וַתִּשְׁכַּח אֵל מְחֹלְלֶךָ׃	וַיַּרְא יְהוָה וַיִּנְאָץ
מִכַּעַס בָּנָיו וּבְנֹתָיו׃	וַיֹּאמֶר אַסְתִּירָה פָנַי מֵהֶם
אֶרְאֶה מָה אַחֲרִיתָם	כִּי דוֹר תַּהְפֻּכֹת הֵמָּה
בָּנִים לֹא־אֵמֻן בָּם׃	הֵם קִנְאוּנִי בְלֹא־אֵל
כִּעֲסוּנִי בְּהַבְלֵיהֶם	וַאֲנִי אַקְנִיאֵם בְּלֹא־עָם
בְּגוֹי נָבָל אַכְעִיסֵם׃	כִּי־אֵשׁ קָדְחָה בְאַפִּי
וַתִּיקַד עַד־שְׁאוֹל תַּחְתִּית	וַתֹּאכַל אֶרֶץ וִיבֻלָהּ
וַתְּלַהֵט מוֹסְדֵי הָרִים׃	אַסְפֶּה עָלֵימוֹ רָעוֹת
חִצַּי אֲכַלֶּה־בָּם׃	מְזֵי רָעָב וּלְחֻמֵי רֶשֶׁף
וְקֶטֶב מְרִירִי	וְשֶׁן־בְּהֵמֹת אֲשַׁלַּח־בָּם
עִם־חֲמַת זֹחֲלֵי עָפָר׃	מִחוּץ תְּשַׁכֶּל־חֶרֶב
וּמֵחֲדָרִים אֵימָה	גַּם־בָּחוּר גַּם־בְּתוּלָה
יוֹנֵק עִם־אִישׁ שֵׂיבָה׃	אָמַרְתִּי אַפְאֵיהֶם
אַשְׁבִּיתָה מֵאֱנוֹשׁ זִכְרָם׃	לוּלֵי כַּעַס אוֹיֵב אָגוּר
פֶּן־יְנַכְּרוּ צָרֵימוֹ	פֶּן־יֹאמְרוּ יָדֵנוּ רָמָה
וְלֹא יְהוָה פָּעַל כָּל־זֹאת׃	כִּי־גוֹי אֹבַד עֵצוֹת הֵמָּה
וְאֵין בָּהֶם תְּבוּנָה׃	לוּ חָכְמוּ יַשְׂכִּילוּ זֹאת
יָבִינוּ לְאַחֲרִיתָם׃	אֵיכָה יִרְדֹּף אֶחָד אֶלֶף
וּשְׁנַיִם יָנִיסוּ רְבָבָה	אִם־לֹא כִּי־צוּרָם מְכָרָם
וַיהוָה הִסְגִּירָם׃	כִּי לֹא כְצוּרֵנוּ צוּרָם

לב' יג' ו' יחידה קמץ בו"ק טו' קמץ בו"ק יז' קדש יח' י' זעירא
כא' קדש קמץ בו"ק

וְאֹיְבֵינוּ פְּלִילִים׃	כִּי־מִגֶּפֶן סְדֹם גַּפְנָם
וּמִשַּׁדְמֹת עֲמֹרָה	עֲנָבֵמוֹ עִנְּבֵי־רוֹשׁ
אַשְׁכְּלֹת מְרֹרֹת לָמוֹ׃	חֲמַת תַּנִּינִם יֵינָם
וְרֹאשׁ פְּתָנִים אַכְזָר׃	הֲלֹא־הוּא כָּמֻס עִמָּדִי
חָתוּם בְּאוֹצְרֹתָי׃	לִי נָקָם וְשִׁלֵּם
לְעֵת תָּמוּט רַגְלָם	כִּי קָרוֹב יוֹם אֵידָם
וְחָשׁ עֲתִדֹת לָמוֹ׃	כִּי־יָדִין יְהוָה עַמּוֹ
וְעַל־עֲבָדָיו יִתְנֶחָם	כִּי יִרְאֶה כִּי־אָזְלַת יָד
וְאֶפֶס עָצוּר וְעָזוּב׃	וְאָמַר אֵי אֱלֹהֵימוֹ
צוּר חָסָיוּ בוֹ׃	אֲשֶׁר חֵלֶב זְבָחֵימוֹ יֹאכֵלוּ
יִשְׁתּוּ יֵין נְסִיכָם	יָקוּמוּ וְיַעְזְרֻכֶם
יְהִי עֲלֵיכֶם סִתְרָה׃	רְאוּ ׀ עַתָּה כִּי אֲנִי אֲנִי הוּא
וְאֵין אֱלֹהִים עִמָּדִי	אֲנִי אָמִית וַאֲחַיֶּה
מָחַצְתִּי וַאֲנִי אֶרְפָּא	וְאֵין מִיָּדִי מַצִּיל׃
כִּי־אֶשָּׂא אֶל־שָׁמַיִם יָדִי	וְאָמַרְתִּי חַי אָנֹכִי לְעֹלָם׃
אִם־שַׁנּוֹתִי בְּרַק חַרְבִּי	וְתֹאחֵז בְּמִשְׁפָּט יָדִי
אָשִׁיב נָקָם לְצָרָי	וְלִמְשַׂנְאַי אֲשַׁלֵּם׃
אַשְׁכִּיר חִצַּי מִדָּם	וְחַרְבִּי תֹּאכַל בָּשָׂר
מִדַּם חָלָל וְשִׁבְיָה	מֵרֹאשׁ פַּרְעוֹת אוֹיֵב׃
הַרְנִינוּ גוֹיִם עַמּוֹ	כִּי דַם־עֲבָדָיו יִקּוֹם
וְנָקָם יָשִׁיב לְצָרָיו	וְכִפֶּר אַדְמָתוֹ עַמּוֹ׃

פ וַיָּבֹא מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר אֶת־כָּל־דִּבְרֵי הַשִּׁירָה־הַזֹּאת בְּאָזְנֵי
הָעָם הוּא וְהוֹשֵׁעַ בִּן־נוּן׃ וַיְכַל מֹשֶׁה לְדַבֵּר אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם שִׂימוּ לְבַבְכֶם לְכָל־
הַדְּבָרִים אֲשֶׁר אָנֹכִי מֵעִיד בָּכֶם הַיּוֹם אֲשֶׁר תְּצַוֻּם אֶת־בְּנֵיכֶם
לִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת׃ כִּי לֹא־דָבָר
רֵק הוּא מִכֶּם כִּי־הוּא חַיֵּיכֶם וּבַדָּבָר הַזֶּה תַּאֲרִיכוּ יָמִים עַל־
הָאֲדָמָה אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים אֶת־הַיַּרְדֵּן שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ׃ פ
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה
לֵאמֹר׃ עֲלֵה אֶל־הַר הָעֲבָרִים הַזֶּה הַר־נְבוֹ אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ
מוֹאָב אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי יְרֵחוֹ וּרְאֵה אֶת־אֶרֶץ כְּנַעַן אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן
לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל לַאֲחֻזָּה׃ וּמֻת בָּהָר אֲשֶׁר אַתָּה עֹלֶה שָׁמָּה
וְהֵאָסֵף אֶל־עַמֶּיךָ כַּאֲשֶׁר־מֵת אַהֲרֹן אָחִיךָ בְּהֹר הָהָר וַיֵּאָסֶף
אֶל־עַמָּיו׃ עַל אֲשֶׁר מְעַלְתֶּם בִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמֵי־
מְרִיבַת קָדֵשׁ מִדְבַּר־צִן עַל אֲשֶׁר לֹא־קִדַּשְׁתֶּם אוֹתִי בְּתוֹךְ

לב' מא' קמץ בו"ק

יִמְצָאֵהוּ בְּאֶרֶץ מִדְבָּר   וּבְתֹהוּ יְלֵל יְשִׁמֹן
יְסֹבְבֶנְהוּ יְבוֹנְנֵהוּ   יִצְּרֶנְהוּ כְּאִישׁוֹן עֵינוֹ :
כְּנֶשֶׁר יָעִיר קִנּוֹ   עַל־גּוֹזָלָיו יְרַחֵף
יִפְרֹשׂ כְּנָפָיו יִקָּחֵהוּ   יִשָּׂאֵהוּ עַל־אֶבְרָתוֹ :
יְהוָה בָּדָד יַנְחֶנּוּ   וְאֵין עִמּוֹ אֵל נֵכָר :
יַרְכִּבֵהוּ עַל־בָּמֳתֵי אָרֶץ   וַיֹּאכַל תְּנוּבֹת שָׂדָי
וַיֵּנִקֵהוּ דְבַשׁ מִסֶּלַע   וְשֶׁמֶן מֵחַלְמִישׁ צוּר :
חֶמְאַת בָּקָר וַחֲלֵב צֹאן   עִם־חֵלֶב כָּרִים
וְאֵילִים בְּנֵי־בָשָׁן וְעַתּוּדִים   עִם־חֵלֶב כִּלְיוֹת חִטָּה
וְדַם־עֵנָב תִּשְׁתֶּה־חָמֶר :   וַיִּשְׁמַן יְשֻׁרוּן וַיִּבְעָט
שָׁמַנְתָּ עָבִיתָ כָּשִׂיתָ   וַיִּטֹּשׁ אֱלוֹהַּ עָשָׂהוּ
וַיְנַבֵּל צוּר יְשֻׁעָתוֹ :   יַקְנִאֻהוּ בְּזָרִים
בְּתוֹעֵבֹת יַכְעִיסֻהוּ :   יִזְבְּחוּ לַשֵּׁדִים לֹא אֱלֹהַּ
אֱלֹהִים לֹא יְדָעוּם   חֲדָשִׁים מִקָּרֹב בָּאוּ
לֹא שְׂעָרוּם אֲבֹתֵיכֶם :   צוּר יְלָדְךָ תֶּשִׁי
וַתִּשְׁכַּח אֵל מְחֹלְלֶךָ :   וַיַּרְא יְהוָה וַיִּנְאָץ
מִכַּעַס בָּנָיו וּבְנֹתָיו :   וַיֹּאמֶר אַסְתִּירָה פָנַי מֵהֶם
אֶרְאֶה מָה אַחֲרִיתָם   כִּי דוֹר תַּהְפֻּכֹת הֵמָּה
בָּנִים לֹא־אֵמֻן בָּם :   הֵם קִנְאוּנִי בְלֹא־אֵל
כִּעֲסוּנִי בְּהַבְלֵיהֶם   וַאֲנִי אַקְנִיאֵם בְּלֹא־עָם
בְּגוֹי נָבָל אַכְעִיסֵם :   כִּי־אֵשׁ קָדְחָה בְאַפִּי
וַתִּיקַד עַד־שְׁאוֹל תַּחְתִּית   וַתֹּאכַל אֶרֶץ וִיבֻלָהּ
וַתְּלַהֵט מוֹסְדֵי הָרִים :   אַסְפֶּה עָלֵימוֹ רָעוֹת
חִצַּי אֲכַלֶּה־בָּם :   מְזֵי רָעָב וּלְחֻמֵי רֶשֶׁף
וְקֶטֶב מְרִירִי   וְשֶׁן־בְּהֵמֹת אֲשַׁלַּח־בָּם
עִם־חֲמַת זֹחֲלֵי עָפָר :   מִחוּץ תְּשַׁכֶּל־חֶרֶב
וּמֵחֲדָרִים אֵימָה   גַּם־בָּחוּר גַּם־בְּתוּלָה
יוֹנֵק עִם־אִישׁ שֵׂיבָה :   אָמַרְתִּי אַפְאֵיהֶם
אַשְׁבִּיתָה מֵאֱנוֹשׁ זִכְרָם :   לוּלֵי כַּעַס אוֹיֵב אָגוּר
פֶּן־יְנַכְּרוּ צָרֵימוֹ   פֶּן־יֹאמְרוּ יָדֵנוּ רָמָה
וְלֹא יְהוָה פָּעַל כָּל־זֹאת :   כִּי־גוֹי אֹבַד עֵצוֹת הֵמָּה
וְאֵין בָּהֶם תְּבוּנָה :   לוּ חָכְמוּ יַשְׂכִּילוּ זֹאת
יָבִינוּ לְאַחֲרִיתָם :   אֵיכָה יִרְדֹּף אֶחָד אֶלֶף
וּשְׁנַיִם יָנִיסוּ רְבָבָה   אִם־לֹא כִּי־צוּרָם מְכָרָם
וַיהוָה הִסְגִּירָם :   כִּי לֹא כְצוּרֵנוּ צוּרָם

לב׳ ט׳ ו׳ יחידה קמץ בו״ק   טו׳ קמץ בו״ק   יז׳ ו׳ קדש   יח׳ ו׳ זעירא
מא׳ קדש קמץ בו״ק

וְאֹיְבֵינוּ פְּלִילִים :   כִּי־מִגֶּפֶן סְדֹם גַּפְנָם
וּמִשַּׁדְמֹת עֲמֹרָה   עֲנָבֵמוֹ עִנְּבֵי־רוֹשׁ
אַשְׁכְּלֹת מְרֹרֹת לָמוֹ :   חֲמַת תַּנִּינִם יֵינָם
וְרֹאשׁ פְּתָנִים אַכְזָר :   הֲלֹא־הוּא כָּמֻס עִמָּדִי
חָתוּם בְּאוֹצְרֹתָי :   לִי נָקָם וְשִׁלֵּם
לְעֵת תָּמוּט רַגְלָם   כִּי קָרוֹב יוֹם אֵידָם
וְחָשׁ עֲתִדֹת לָמוֹ :   כִּי־יָדִין יְהוָה עַמּוֹ
וְעַל־עֲבָדָיו יִתְנֶחָם   כִּי יִרְאֶה כִּי־אָזְלַת יָד
וְאֶפֶס עָצוּר וְעָזוּב :   וְאָמַר אֵי אֱלֹהֵימוֹ
צוּר חָסָיוּ בוֹ :   אֲשֶׁר חֵלֶב זְבָחֵימוֹ יֹאכֵלוּ
יִשְׁתּוּ יֵין נְסִיכָם   יָקוּמוּ וְיַעְזְרֻכֶם
יְהִי עֲלֵיכֶם סִתְרָה :   רְאוּ ׀ עַתָּה כִּי אֲנִי אֲנִי הוּא
וְאֵין אֱלֹהִים עִמָּדִי   אֲנִי אָמִית וַאֲחַיֶּה
מָחַצְתִּי וַאֲנִי אֶרְפָּא   וְאֵין מִיָּדִי מַצִּיל :
כִּי־אֶשָּׂא אֶל־שָׁמַיִם יָדִי   וְאָמַרְתִּי חַי אָנֹכִי לְעֹלָם :
אִם־שַׁנּוֹתִי בְּרַק חַרְבִּי   וְתֹאחֵז בְּמִשְׁפָּט יָדִי
אָשִׁיב נָקָם לְצָרָי   וְלִמְשַׂנְאַי אֲשַׁלֵּם :
אַשְׁכִּיר חִצַּי מִדָּם   וְחַרְבִּי תֹּאכַל בָּשָׂר
מִדַּם חָלָל וְשִׁבְיָה   מֵרֹאשׁ פַּרְעוֹת אוֹיֵב :
הַרְנִינוּ גוֹיִם עַמּוֹ   כִּי דַם־עֲבָדָיו יִקּוֹם
וְנָקָם יָשִׁיב לְצָרָיו   וְכִפֶּר אַדְמָתוֹ עַמּוֹ :

פ וַיָּבֹא מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר אֶת־כָּל־דִּבְרֵי הַשִּׁירָה־הַזֹּאת בְּאָזְנֵי
הָעָם הוּא וְהוֹשֵׁעַ בִּן־נוּן : וַיְכַל מֹשֶׁה לְדַבֵּר אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל : וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם שִׂימוּ לְבַבְכֶם לְכָל־
הַדְּבָרִים אֲשֶׁר אָנֹכִי מֵעִיד בָּכֶם הַיּוֹם אֲשֶׁר תְּצַוֻּם אֶת־בְּנֵיכֶם
לִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת : כִּי לֹא־דָבָר
רֵק הוּא מִכֶּם כִּי־הוּא חַיֵּיכֶם וּבַדָּבָר הַזֶּה תַּאֲרִיכוּ יָמִים עַל־
הָאֲדָמָה אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים אֶת־הַיַּרְדֵּן שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ :
פ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה
לֵאמֹר : עֲלֵה אֶל־הַר הָעֲבָרִים הַזֶּה הַר־נְבוֹ אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ
מוֹאָב אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי יְרֵחוֹ וּרְאֵה אֶת־אֶרֶץ כְּנַעַן אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן
לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל לַאֲחֻזָּה : וּמֻת בָּהָר אֲשֶׁר אַתָּה עֹלֶה שָׁמָּה
וְהֵאָסֵף אֶל־עַמֶּיךָ כַּאֲשֶׁר־מֵת אַהֲרֹן אָחִיךָ בְּהֹר הָהָר וַיֵּאָסֶף
אֶל־עַמָּיו : עַל אֲשֶׁר מְעַלְתֶּם בִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמֵי־
מְרִיבַת קָדֵשׁ מִדְבַּר־צִן עַל אֲשֶׁר לֹא־קִדַּשְׁתֶּם אוֹתִי בְּתוֹךְ

לב׳ מא׳ קמץ בו״ק

בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל׃ כִּי מִנֶּגֶד תִּרְאֶה אֶת־הָאָרֶץ וְשָׁמָּה לֹא תָבוֹא
אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־אֲנִי נֹתֵן לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל׃

פ פ פ נד

לג וְזֹאת הַבְּרָכָה אֲשֶׁר בֵּרַךְ מֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶת־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי מוֹתוֹ׃ וַיֹּאמַר יְהוָה מִסִּינַי בָּא וְזָרַח מִשֵּׂעִיר
לָמוֹ הוֹפִיעַ מֵהַר פָּארָן וְאָתָה מֵרִבְבֹת קֹדֶשׁ מִימִינוֹ אֵשְׁדָּת
לָמוֹ׃ אַף חֹבֵב עַמִּים כָּל־קְדֹשָׁיו בְּיָדֶךָ וְהֵם תֻּכּוּ לְרַגְלֶךָ
יִשָּׂא מִדַּבְּרֹתֶיךָ׃ תּוֹרָה צִוָּה־לָנוּ מֹשֶׁה מוֹרָשָׁה קְהִלַּת
יַעֲקֹב׃ וַיְהִי בִישֻׁרוּן מֶלֶךְ בְּהִתְאַסֵּף רָאשֵׁי עָם יַחַד שִׁבְטֵי ה
יִשְׂרָאֵל׃ יְחִי רְאוּבֵן וְאַל־יָמֹת וִיהִי מְתָיו מִסְפָּר׃ ס
וְזֹאת לִיהוּדָה וַיֹּאמַר שְׁמַע יְהוָה קוֹל יְהוּדָה וְאֶל־עַמּוֹ
תְּבִיאֶנּוּ יָדָיו רָב לוֹ וְעֵזֶר מִצָּרָיו תִּהְיֶה׃ פ
וּלְלֵוִי אָמַר תֻּמֶּיךָ וְאוּרֶיךָ לְאִישׁ חֲסִידֶךָ אֲשֶׁר נִסִּיתוֹ בְּמַסָּה
תְּרִיבֵהוּ עַל־מֵי מְרִיבָה׃ הָאֹמֵר לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ לֹא רְאִיתִיו
וְאֶת־אֶחָיו לֹא הִכִּיר וְאֶת־בָּנָו לֹא יָדָע כִּי שָׁמְרוּ אִמְרָתֶךָ
וּבְרִיתְךָ יִנְצֹרוּ׃ יוֹרוּ מִשְׁפָּטֶיךָ לְיַעֲקֹב וְתוֹרָתְךָ לְיִשְׂרָאֵל י
יָשִׂימוּ קְטוֹרָה בְּאַפֶּךָ וְכָלִיל עַל־מִזְבְּחֶךָ׃ בָּרֵךְ יְהוָה
חֵילוֹ וּפֹעַל יָדָיו תִּרְצֶה מְחַץ מָתְנַיִם קָמָיו וּמְשַׂנְאָיו מִן־
יְקוּמוּן׃ ס לְבִנְיָמִן אָמַר יְדִיד יְהוָה יִשְׁכֹּן לָבֶטַח
עָלָיו חֹפֵף עָלָיו כָּל־הַיּוֹם וּבֵין כְּתֵפָיו שָׁכֵן׃ ס
וּלְיוֹסֵף אָמַר מְבֹרֶכֶת יְהוָה אַרְצוֹ מִמֶּגֶד שָׁמַיִם מִטָּל וּמִתְּהוֹם
רֹבֶצֶת תָּחַת׃ וּמִמֶּגֶד תְּבוּאֹת שָׁמֶשׁ וּמִמֶּגֶד גֶּרֶשׁ יְרָחִים׃
וּמֵרֹאשׁ הַרְרֵי־קֶדֶם וּמִמֶּגֶד גִּבְעוֹת עוֹלָם׃ וּמִמֶּגֶד אֶרֶץ טו
וּמְלֹאָהּ וּרְצוֹן שֹׁכְנִי סְנֶה תָּבוֹאתָה לְרֹאשׁ יוֹסֵף וּלְקָדְקֹד נְזִיר
אֶחָיו׃ בְּכוֹר שׁוֹרוֹ הָדָר לוֹ וְקַרְנֵי רְאֵם קַרְנָיו בָּהֶם עַמִּים
יְנַגַּח יַחְדָּו אַפְסֵי־אָרֶץ וְהֵם רִבְבוֹת אֶפְרַיִם וְהֵם אַלְפֵי מְנַשֶּׁה׃
ס וְלִזְבוּלֻן אָמַר שְׂמַח זְבוּלֻן בְּצֵאתֶךָ וְיִשָּׂשכָר
בְּאֹהָלֶיךָ׃ עַמִּים הַר־יִקְרָאוּ שָׁם יִזְבְּחוּ זִבְחֵי־צֶדֶק כִּי שֶׁפַע
יַמִּים יִינָקוּ וּשְׂפֻנֵי טְמוּנֵי חוֹל׃ ס וּלְגָד אָמַר בָּרוּךְ כ
מַרְחִיב גָּד כְּלָבִיא שָׁכֵן וְטָרַף זְרוֹעַ אַף־קָדְקֹד׃ וַיַּרְא רֵאשִׁית
לוֹ כִּי־שָׁם חֶלְקַת מְחֹקֵק סָפוּן וַיֵּתֵא רָאשֵׁי עָם צִדְקַת יְהוָה
עָשָׂה וּמִשְׁפָּטָיו עִם־יִשְׂרָאֵל׃ ס וּלְדָן אָמַר דָּן גּוּר
אַרְיֵה יְזַנֵּק מִן־הַבָּשָׁן׃ וּלְנַפְתָּלִי אָמַר נַפְתָּלִי שְׂבַע רָצוֹן
וּמָלֵא בִּרְכַּת יְהוָה יָם וְדָרוֹם יְרָשָׁה׃ ס וּלְאָשֵׁר

לג׳ ב׳ ב׳ מלין קרי ה׳ קמץ בז״ק ז׳ ר׳ בקמץ ט׳ בניו ק׳ יו׳ קמץ בז״ק
כא׳ קמץ בז״ק

אָמַר בָּרוּךְ מִבָּנִים אָשֵׁר יְהִי רְצוּי אֶחָיו וְטֹבֵל בַּשֶּׁמֶן רַגְלוֹ׃
כה בַּרְזֶל וּנְחֹשֶׁת מִנְעָלֶךָ וּכְיָמֶיךָ דָּבְאֶךָ׃ אֵין כָּאֵל יְשֻׁרוּן רֹכֵב
שָׁמַיִם בְּעֶזְרֶךָ וּבְגַאֲוָתוֹ שְׁחָקִים׃ מְעֹנָה אֱלֹהֵי קֶדֶם וּמִתַּחַת
זְרֹעֹת עוֹלָם וַיְגָרֶשׁ מִפָּנֶיךָ אוֹיֵב וַיֹּאמֶר הַשְׁמֵד׃ וַיִּשְׁכֹּן
יִשְׂרָאֵל בֶּטַח בָּדָד עֵין יַעֲקֹב אֶל־אֶרֶץ דָּגָן וְתִירוֹשׁ אַף־שָׁמָיו
יַעַרְפוּ־טָל׃ אַשְׁרֶיךָ יִשְׂרָאֵל מִי כָמוֹךָ עַם נוֹשַׁע בַּיהוָה מָגֵן
עֶזְרֶךָ וַאֲשֶׁר־חֶרֶב גַּאֲוָתֶךָ וְיִכָּחֲשׁוּ אֹיְבֶיךָ לָךְ וְאַתָּה עַל־
בָּמוֹתֵימוֹ תִדְרֹךְ׃ ס

לד וַיַּעַל מֹשֶׁה מֵעַרְבֹת מוֹאָב אֶל־הַר נְבוֹ רֹאשׁ הַפִּסְגָּה
אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי יְרֵחוֹ וַיַּרְאֵהוּ יְהוָה אֶת־כָּל־הָאָרֶץ אֶת־הַגִּלְעָד
עַד־דָּן׃ וְאֵת כָּל־נַפְתָּלִי וְאֶת־אֶרֶץ אֶפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה וְאֵת כָּל־
אֶרֶץ יְהוּדָה עַד הַיָּם הָאַחֲרוֹן׃ וְאֶת־הַנֶּגֶב וְאֶת־הַכִּכָּר
בִּקְעַת יְרֵחוֹ עִיר הַתְּמָרִים עַד־צֹעַר׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו
זֹאת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב לֵאמֹר
ה לְזַרְעֲךָ אֶתְּנֶנָּה הֶרְאִיתִיךָ בְעֵינֶיךָ וְשָׁמָּה לֹא תַעֲבֹר׃ וַיָּמָת
שָׁם מֹשֶׁה עֶבֶד־יְהוָה בְּאֶרֶץ מוֹאָב עַל־פִּי יְהוָה׃ וַיִּקְבֹּר
אֹתוֹ בַגַּי בְּאֶרֶץ מוֹאָב מוּל בֵּית פְּעוֹר וְלֹא־יָדַע אִישׁ אֶת־
קְבֻרָתוֹ עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ וּמֹשֶׁה בֶּן־מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה
בְּמֹתוֹ לֹא־כָהֲתָה עֵינוֹ וְלֹא־נָס לֵחֹה׃ וַיִּבְכּוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל
אֶת־מֹשֶׁה בְּעַרְבֹת מוֹאָב שְׁלֹשִׁים יוֹם וַיִּתְּמוּ יְמֵי בְכִי אֵבֶל
מֹשֶׁה׃ וִיהוֹשֻׁעַ בִּן־נוּן מָלֵא רוּחַ חָכְמָה כִּי־סָמַךְ מֹשֶׁה אֶת־
יָדָיו עָלָיו וַיִּשְׁמְעוּ אֵלָיו בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲשׂוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֶת־מֹשֶׁה׃ וְלֹא־קָם נָבִיא עוֹד בְּיִשְׂרָאֵל כְּמֹשֶׁה אֲשֶׁר יְדָעוֹ
יְהוָה פָּנִים אֶל־פָּנִים׃ לְכָל־הָאֹתֹת וְהַמּוֹפְתִים אֲשֶׁר שְׁלָחוֹ
יְהוָה לַעֲשׂוֹת בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם לְפַרְעֹה וּלְכָל־עֲבָדָיו וּלְכָל־אַרְצוֹ׃
וּלְכֹל הַיָּד הַחֲזָקָה וּלְכֹל הַמּוֹרָא הַגָּדוֹל אֲשֶׁר עָשָׂה מֹשֶׁה
לְעֵינֵי כָּל־יִשְׂרָאֵל׃

נשלמו חמשה חומשי תורה · תהלה לאל גדול ונורא׃

חזק׃

סכום פסוקי דספר דברים תשע מאות וחמשים וחמשה · הנץ סימן
וחציו · ועשית על פי הדבר אשר יגידו לך׃ ופרשיותיו יא׳ · אסרו חג בעבותים
סימן׃ וסדריו כז׳ · יפה אמונה יגיד צדק סימן׃ ופרקיו לד׳ · אודה ה׳
במל לבב סימן׃ סכום הפתוחות שלשים וארבעה · והסתומות
מאה ועשרים וארבעה · הכל מאה וחמשים
ושמנה פרשיות · ותמא נגדו ינחילם
סימן׃

סכום

יהושע:

וַיְהִי אַחֲרֵי מוֹת מֹשֶׁה עֶבֶד יְהוָה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ א
בִּן־נוּן מְשָׁרֵת מֹשֶׁה לֵאמֹר: מֹשֶׁה עַבְדִּי מֵת וְעַתָּה
קוּם עֲבֹר אֶת־הַיַּרְדֵּן הַזֶּה אַתָּה וְכָל־הָעָם הַזֶּה אֶל־הָאָרֶץ
אֲשֶׁר אָנֹכִי נֹתֵן לָהֶם לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל: כָּל־מָקוֹם אֲשֶׁר תִּדְרֹךְ
כַּף־רַגְלְכֶם בּוֹ לָכֶם נְתַתִּיו כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֶל־מֹשֶׁה:
מֵהַמִּדְבָּר וְהַלְּבָנוֹן הַזֶּה וְעַד־הַנָּהָר הַגָּדוֹל נְהַר־פְּרָת כֹּל
אֶרֶץ הַחִתִּים וְעַד־הַיָּם הַגָּדוֹל מְבוֹא הַשָּׁמֶשׁ יִהְיֶה גְּבוּלְכֶם:
לֹא־יִתְיַצֵּב אִישׁ לְפָנֶיךָ כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ כַּאֲשֶׁר הָיִיתִי עִם־מֹשֶׁה ה
אֶהְיֶה עִמָּךְ לֹא אַרְפְּךָ וְלֹא אֶעֶזְבֶךָּ: חֲזַק וֶאֱמָץ כִּי אַתָּה
תַּנְחִיל אֶת־הָעָם הַזֶּה אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי לַאֲבוֹתָם
לָתֵת לָהֶם: רַק חֲזַק וֶאֱמַץ מְאֹד לִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת כְּכָל־
הַתּוֹרָה אֲשֶׁר צִוְּךָ מֹשֶׁה עַבְדִּי אַל־תָּסוּר מִמֶּנּוּ יָמִין וּשְׂמֹאול
לְמַעַן תַּשְׂכִּיל בְּכֹל אֲשֶׁר תֵּלֵךְ: לֹא־יָמוּשׁ סֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה
מִפִּיךָ וְהָגִיתָ בּוֹ יוֹמָם וָלַיְלָה לְמַעַן תִּשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת כְּכָל־
הַכָּתוּב בּוֹ כִּי־אָז תַּצְלִיחַ אֶת־דְּרָכֶךָ וְאָז תַּשְׂכִּיל: הֲלוֹא
צִוִּיתִיךָ חֲזַק וֶאֱמָץ אַל־תַּעֲרֹץ וְאַל־תֵּחָת כִּי עִמְּךָ יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל אֲשֶׁר תֵּלֵךְ: ס וַיְצַו יְהוֹשֻׁעַ אֶת־שֹׁטְרֵי י
הָעָם לֵאמֹר: עִבְרוּ בְּקֶרֶב הַמַּחֲנֶה וְצַוּוּ אֶת־הָעָם לֵאמֹר
הָכִינוּ לָכֶם צֵידָה כִּי בְּעוֹד שְׁלֹשֶׁת יָמִים אַתֶּם עֹבְרִים אֶת־
הַיַּרְדֵּן הַזֶּה לָבוֹא לָרֶשֶׁת אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
נֹתֵן לָכֶם לְרִשְׁתָּהּ: פ וְלָרְאוּבֵנִי וְלַגָּדִי וְלַחֲצִי שֵׁבֶט
הַמְנַשֶּׁה אָמַר יְהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר: זָכוֹר אֶת־הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה
אֶתְכֶם מֹשֶׁה עֶבֶד־יְהוָה לֵאמֹר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מֵנִיחַ לָכֶם וְנָתַן
לָכֶם אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת: נְשֵׁיכֶם טַפְּכֶם וּמִקְנֵיכֶם יֵשְׁבוּ בָּאָרֶץ
אֲשֶׁר נָתַן לָכֶם מֹשֶׁה בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן וְאַתֶּם תַּעַבְרוּ חֲמֻשִׁים לִפְנֵי
אֲחֵיכֶם כֹּל גִּבּוֹרֵי הַחַיִל וַעֲזַרְתֶּם אוֹתָם: עַד אֲשֶׁר־יָנִיחַ טו
יְהוָה לַאֲחֵיכֶם כָּכֶם וְיָרְשׁוּ גַם־הֵמָּה אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם נֹתֵן לָהֶם וְשַׁבְתֶּם לְאֶרֶץ יְרֻשַּׁתְכֶם וִירִשְׁתֶּם אוֹתָהּ
אֲשֶׁר נָתַן לָכֶם מֹשֶׁה עֶבֶד יְהוָה בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן מִזְרַח הַשָּׁמֶשׁ:
וַיַּעֲנוּ אֶת־יְהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר כֹּל אֲשֶׁר־צִוִּיתָנוּ נַעֲשֶׂה וְאֶל־כָּל־

אֲשֶׁר תִּשְׁלָחֵנוּ נֵלֵךְ: כְּכֹל אֲשֶׁר־שָׁמַעְנוּ אֶל־מֹשֶׁה כֵּן נִשְׁמַע
אֵלֶיךָ רַק יִהְיֶה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עִמָּךְ כַּאֲשֶׁר הָיָה עִם־מֹשֶׁה:
כָּל־אִישׁ אֲשֶׁר־יַמְרֶה אֶת־פִּיךָ וְלֹא־יִשְׁמַע אֶת־דְּבָרֶיךָ לְכֹל
אֲשֶׁר־תְּצַוֶּנּוּ יוּמָת רַק חֲזַק וֶאֱמָץ: פ
ב וַיִּשְׁלַח יְהוֹשֻׁעַ־בִּן־נוּן מִן־הַשִּׁטִּים שְׁנַיִם־אֲנָשִׁים מְרַגְּלִים
חֶרֶשׁ לֵאמֹר לְכוּ רְאוּ אֶת־הָאָרֶץ וְאֶת־יְרִיחוֹ וַיֵּלְכוּ וַיָּבֹאוּ
בֵּית־אִשָּׁה זוֹנָה וּשְׁמָהּ רָחָב וַיִּשְׁכְּבוּ־שָׁמָּה: וַיֵּאָמַר לְמֶלֶךְ
יְרִיחוֹ לֵאמֹר הִנֵּה אֲנָשִׁים בָּאוּ הֵנָּה הַלַּיְלָה מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לַחְפֹּר אֶת־הָאָרֶץ: וַיִּשְׁלַח מֶלֶךְ יְרִיחוֹ אֶל־רָחָב לֵאמֹר הוֹצִיאִי
הָאֲנָשִׁים הַבָּאִים אֵלַיִךְ אֲשֶׁר־בָּאוּ לְבֵיתֵךְ כִּי לַחְפֹּר אֶת־כָּל־
הָאָרֶץ בָּאוּ: וַתִּקַּח הָאִשָּׁה אֶת־שְׁנֵי הָאֲנָשִׁים וַתִּצְפְּנוֹ וַתֹּאמֶר
ה כֵּן בָּאוּ אֵלַי הָאֲנָשִׁים וְלֹא יָדַעְתִּי מֵאַיִן הֵמָּה: וַיְהִי הַשַּׁעַר
לִסְגּוֹר בַּחֹשֶׁךְ וְהָאֲנָשִׁים יָצָאוּ לֹא יָדַעְתִּי אָנָה הָלְכוּ
הָאֲנָשִׁים רִדְפוּ מַהֵר אַחֲרֵיהֶם כִּי תַשִּׂיגוּם: וְהִיא הֶעֱלָתַם
הַגָּגָה וַתִּטְמְנֵם בְּפִשְׁתֵּי הָעֵץ הָעֲרֻכוֹת לָהּ עַל־הַגָּג:
וְהָאֲנָשִׁים רָדְפוּ אַחֲרֵיהֶם דֶּרֶךְ הַיַּרְדֵּן עַל הַמַּעְבְּרוֹת וְהַשַּׁעַר
סָגָרוּ אַחֲרֵי כַּאֲשֶׁר יָצְאוּ הָרֹדְפִים אַחֲרֵיהֶם: וְהֵמָּה טֶרֶם
יִשְׁכָּבוּן וְהִיא עָלְתָה עֲלֵיהֶם עַל־הַגָּג: וַתֹּאמֶר אֶל־הָאֲנָשִׁים
יָדַעְתִּי כִּי־נָתַן יְהוָה לָכֶם אֶת־הָאָרֶץ וְכִי־נָפְלָה אֵימַתְכֶם
י עָלֵינוּ וְכִי נָמֹגוּ כָּל־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ מִפְּנֵיכֶם: כִּי שָׁמַעְנוּ אֵת
אֲשֶׁר־הוֹבִישׁ יְהוָה אֶת־מֵי יַם־סוּף מִפְּנֵיכֶם בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרָיִם
וַאֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם לִשְׁנֵי מַלְכֵי הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן לְסִיחֹן
וּלְעוֹג אֲשֶׁר הֶחֱרַמְתֶּם אוֹתָם: וַנִּשְׁמַע וַיִּמַּס לְבָבֵנוּ וְלֹא־
קָמָה עוֹד רוּחַ בְּאִישׁ מִפְּנֵיכֶם כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הוּא אֱלֹהִים
בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל־הָאָרֶץ מִתָּחַת: וְעַתָּה הִשָּׁבְעוּ־נָא לִי
בַּיהוָה כִּי־עָשִׂיתִי עִמָּכֶם חָסֶד וַעֲשִׂיתֶם גַּם־אַתֶּם עִם־בֵּית
אָבִי חֶסֶד וּנְתַתֶּם לִי אוֹת אֱמֶת: וְהַחֲיִתֶם אֶת־אָבִי וְאֶת־
אִמִּי וְאֶת־אַחַי וְאֶת־אַחְיוֹתַי וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר לָהֶם וְהִצַּלְתֶּם אֶת־
נַפְשֹׁתֵינוּ מִמָּוֶת: וַיֹּאמְרוּ לָהּ הָאֲנָשִׁים נַפְשֵׁנוּ תַחְתֵּיכֶם
לָמוּת אִם לֹא תַגִּידוּ אֶת־דְּבָרֵנוּ זֶה וְהָיָה בְּתֵת־יְהוָה לָנוּ
טו אֶת־הָאָרֶץ וְעָשִׂינוּ עִמָּךְ חֶסֶד וֶאֱמֶת: וַתּוֹרִדֵם בַּחֶבֶל בְּעַד
הַחַלּוֹן כִּי בֵיתָהּ בְּקִיר הַחוֹמָה וּבַחוֹמָה הִיא יוֹשָׁבֶת:
וַתֹּאמֶר לָהֶם הָהָרָה לֵּכוּ פֶּן־יִפְגְּעוּ בָכֶם הָרֹדְפִים וְנַחְבֵּתֶם
שָׁמָּה שְׁלֹשֶׁת יָמִים עַד שׁוֹב הָרֹדְפִים וְאַחַר תֵּלְכוּ לְדַרְכְּכֶם:
וַיֹּאמְרוּ אֵלֶיהָ הָאֲנָשִׁים נְקִיִּם אֲנַחְנוּ מִשְּׁבֻעָתֵךְ הַזֶּה אֲשֶׁר
הִשְׁבַּעְתָּנוּ: הִנֵּה אֲנַחְנוּ בָאִים בָּאָרֶץ אֶת־תִּקְוַת חוּט הַשָּׁנִי

הזה תקשרי בחלון אשר הורדתנו בו ואת אביך ואת אמך ואת אחיך ואת כל בית אביך תאספי אליך הביתה: והיה כל אשר יצא מדלתי ביתך החוצה דמו בראשו ואנחנו נקים וכל אשר יהיה אתך בבית דמו בראשנו אם יד תהיה בו: ואם תגידי את דברנו זה והיינו נקים משבעתך אשר השבעתנו: ותאמר כדבריכם כן הוא ותשלחם וילכו ותקשר את תקות השני בחלון: וילכו ויבאו ההרה וישבו שם שלשת ימים עד שבו הרדפים ויבקשו הרדפים בכל הדרך ולא מצאו: וישבו שני האנשים וירדו מההר ויעברו ויבאו אל יהושע בן נון ויספרו לו את כל המצאות אותם: ויאמרו אל יהושע כי נתן יהוה בידנו את כל הארץ וגם נמגו כל ישבי הארץ מפנינו: ס

ג וישכם יהושע בבקר ויסעו מהשטים ויבאו עד הירדן הוא וכל בני ישראל וילנו שם טרם יעברו: ויהי מקצה שלשת ימים ויעברו השטרים בקרב המחנה: ויצוו את העם לאמר כראותכם את ארון ברית יהוה אלהיכם והכהנים הלוים נשאים אתו ואתם תסעו ממקומכם והלכתם אחריו: אך רחוק יהיה ביניכם וביניו כאלפים אמה במדה אל תקרבו אליו למען אשר תדעו את הדרך אשר תלכו בה כי לא עברתם בדרך מתמול שלשום: ס ויאמר יהושע אל העם התקדשו כי מחר יעשה יהוה בקרבכם נפלאות: ויאמר יהושע אל הכהנים לאמר שאו את ארון הברית ועברו לפני העם וישאו את ארון הברית וילכו לפני העם: ס ויאמר יהוה אל יהושע היום הזה אחל גדלך בעיני כל ישראל אשר ידעון כי כאשר הייתי עם משה אהיה עמך: ואתה תצוה את הכהנים נשאי ארון הברית לאמר כבאכם עד קצה מי הירדן בירדן תעמדו: ס ויאמר יהושע אל בני ישראל גשו הנה ושמעו את דברי יהוה אלהיכם: ויאמר יהושע בזאת תדעון כי אל חי בקרבכם והורש יוריש מפניכם את הכנעני ואת החתי ואת החוי ואת הפרזי ואת הגרגשי והאמרי והיבוסי: הנה ארון הברית אדון כל הארץ עבר לפניכם בירדן: ועתה קחו לכם שני עשר איש משבטי ישראל איש אחד איש אחד לשבט: והיה כנוח כפות רגלי הכהנים נשאי ארון יהוה אדון כל הארץ במי הירדן מי הירדן יכרתון המים הירדים מלמעלה ויעמדו נד אחד: ויהי בנסע העם מאהליהם

לעבר את הירדן והכהנים נשאי הארון הברית לפני העם: וכבוא נשאי הארון עד הירדן ורגלי הכהנים נשאי הארון נטבלו בקצה המים והירדן מלא על כל גדותיו כל ימי קציר: ויעמדו המים הירדים מלמעלה קמו נד אחד הרחק מאד באדם העיר אשר מצד צרתן והירדים על ים הערבה ים המלח תמו נכרתו והעם עברו נגד יריחו: ויעמדו הכהנים נשאי הארון ברית יהוה בחרבה בתוך הירדן הכן וכל ישראל עברים בחרבה עד אשר תמו כל הגוי לעבור את הירדן:

ד ויהי כאשר תמו כל הגוי לעבור את הירדן ס ויאמר יהוה אל יהושע לאמר: קחו לכם מן העם שנים עשר אנשים איש אחד איש אחד משבט: וצוו אותם לאמר שאו לכם מזה מתוך הירדן ממצב רגלי הכהנים הכין שתים עשרה אבנים והעברתם אותם עמכם והנחתם אותם במלון אשר תלינו בו הלילה: ס ויקרא יהושע אל שנים העשר איש אשר הכין מבני ישראל איש אחד איש אחד משבט: ויאמר להם יהושע עברו לפני ארון יהוה אלהיכם אל תוך הירדן והרימו לכם איש אבן אחת על שכמו למספר שבטי בני ישראל: למען תהיה זאת אות בקרבכם כי ישאלון בניכם מחר לאמר מה האבנים האלה לכם: ואמרתם להם אשר נכרתו מימי הירדן מפני ארון ברית יהוה בעברו בירדן נכרתו מי הירדן והיו האבנים האלה לזכרון לבני ישראל עד עולם: ויעשו כן בני ישראל כאשר צוה יהושע וישאו שתי עשרה אבנים מתוך הירדן כאשר דבר יהוה אל יהושע למספר שבטי בני ישראל ויעברום עמם אל המלון ויניחום שם: ושתים עשרה אבנים הקים יהושע בתוך הירדן תחת מצב רגלי הכהנים נשאי ארון הברית ויהיו שם עד היום הזה: והכהנים נשאי הארון עמדים בתוך הירדן עד תם כל הדבר אשר צוה יהוה את יהושע לדבר אל העם ככל אשר צוה משה את יהושע וימהרו העם ויעברו: ויהי כאשר תם כל העם לעבור ויעבר ארון יהוה והכהנים לפני העם: ויעברו בני ראובן ובני גד וחצי שבט המנשה חמשים לפני בני ישראל כאשר דבר אליהם משה: כארבעים אלף חלוצי הצבא עברו לפני יהוה למלחמה אל ערבות יריחו: ס ביום ההוא גדל יהוה את יהושע בעיני כל ישראל

ויראו אתו כאשר יראו את־משה כל־ימי חייו : פ ויאמר יהוה אל־יהושע לאמר : צוה את־הכהנים נשאי ארון העדות ויעלו מן־הירדן : ויצו יהושע את־הכהנים לאמר עלו מן־הירדן : ויהי בעלות הכהנים נשאי ארון ברית־יהוה מתוך הירדן נתקו כפות רגלי הכהנים אל החרבה וישבו מי־הירדן למקומם וילכו כתמול־שלשום על־כל־גדותיו : והעם עלו מן־הירדן בעשור לחדש הראשון ויחנו בגלגל בקצה מזרח יריחו : ואת שתים עשרה האבנים האלה אשר לקחו מן־הירדן הקים יהושע בגלגל : ויאמר אל־בני ישראל לאמר אשר ישאלון בניכם מחר את־אבותם לאמר מה האבנים האלה : והודעתם את־בניכם לאמר ביבשה עבר ישראל את־הירדן הזה : אשר־הוביש יהוה אלהיכם את־מי הירדן מפניכם עד־עברכם כאשר עשה יהוה אלהיכם לים־סוף אשר־הוביש מפנינו עד־עברנו : למען דעת כל־עמי הארץ את־יד יהוה כי חזקה היא למען יראתם את־יהוה אלהיכם כל־הימים : פ

ה ויהי כשמע כל־מלכי האמרי אשר בעבר הירדן ימה וכל־מלכי הכנעני אשר על־הים את אשר־הוביש יהוה את־מי הירדן מפני בני־ישראל עד־עברנו וימס לבבם ולא־היה בם עוד רוח מפני בני־ישראל : פ בעת ההיא אמר יהוה אל־יהושע עשה לך חרבות צרים ושוב מל את־בני־ישראל שנית : ויעש־לו יהושע חרבות צרים וימל את־בני ישראל אל־גבעת הערלות : וזה הדבר אשר־מל יהושע כל־העם היצא ממצרים הזכרים כל ׀ אנשי המלחמה מתו במדבר בדרך בצאתם ממצרים : כי־מלים היו כל־העם היצאים וכל־העם הילדים במדבר בדרך בצאתם ממצרים לא־מלו : כי ׀ ארבעים שנה הלכו בני־ישראל במדבר עד־תם כל־הגוי אנשי המלחמה היצאים ממצרים אשר לא־שמעו בקול יהוה אשר נשבע יהוה להם לבלתי הראותם את־הארץ אשר נשבע יהוה לאבותם לתת לנו ארץ זבת חלב ודבש : ואת־בניהם הקים תחתם אתם מל יהושע כי־ערלים היו כי לא־מלו אותם בדרך : ויהי כאשר־תמו כל־הגוי להמול וישבו תחתם במחנה עד חיותם : ס ויאמר יהוה אל־יהושע היום גלותי את־חרפת מצרים מעליכם ויקרא שם המקום ההוא גלגל עד היום הזה : ויחנו בני־ישראל בגלגל ויעשו את־הפסח

בארבעה עשר יום לחדש בערב בערבות יריחו : ויאכלו מעבור הארץ ממחרת הפסח מצות וקלוי בעצם היום הזה : וישבת המן ממחרת באכלם מעבור הארץ ולא־היה עוד לבני ישראל מן ויאכלו מתבואת ארץ כנען בשנה ההיא : ס ויהי בהיות יהושע ביריחו וישא עיניו וירא והנה־איש עמד לנגדו וחרבו שלופה בידו וילך יהושע אליו ויאמר לו הלנו אתה אם־לצרינו : ויאמר ׀ לא כי אני שר־צבא־יהוה עתה באתי ויפל יהושע אל־פניו ארצה וישתחו ויאמר לו מה אדני מדבר אל־עבדו : ויאמר שר־צבא יהוה אל־יהושע של־נעלך מעל רגלך כי המקום אשר אתה עמד עליו קדש הוא ויעש יהושע כן :

ו ויריחו סגרת ומסגרת מפני בני ישראל אין יוצא ואין בא : ס ויאמר יהוה אל־יהושע ראה נתתי בידך את־יריחו ואת־מלכה גבורי החיל : וסבתם את־העיר כל אנשי המלחמה הקיף את־העיר פעם אחת כה תעשה ששת ימים : ושבעה כהנים ישאו שבעה שופרות היובלים לפני הארון וביום השביעי תסבו את־העיר שבע פעמים והכהנים יתקעו בשופרות : והיה במשך ׀ בקרן היובל בשמעכם את־קול השופר יריעו כל־העם תרועה גדולה ונפלה חומת העיר תחתיה ועלו העם איש נגדו : ויקרא יהושע בן־נון אל־הכהנים ויאמר אלהם שאו את־ארון הברית ושבעה כהנים ישאו שבעה שופרות יובלים לפני ארון יהוה : ויאמרו אל־העם עברו וסבו את־העיר והחלוץ יעבר לפני ארון יהוה : ויהי כאמר יהושע אל־העם ושבעה הכהנים נשאים שבעה שופרות היובלים לפני יהוה עברו ותקעו בשופרות וארון ברית יהוה הלך אחריהם : והחלוץ הלך לפני הכהנים תקעו השופרות והמאסף הלך אחרי הארון הלוך ותקוע בשופרות : ואת־העם צוה יהושע לאמר לא תריעו ולא־תשמיעו את־קולכם ולא־יצא מפיכם דבר עד יום אמרי אליכם הריעו והריעתם : ויסב ארון־יהוה את־העיר הקף פעם אחת ויבאו המחנה וילינו במחנה : ס וישכם יהושע בבקר וישאו הכהנים את־ארון יהוה : ושבעה הכהנים נשאים שבעה שופרות היבלים לפני ארון יהוה הלכים הלוך ותקעו בשופרות והחלוץ הלך לפניהם והמאסף הלך אחרי ארון יהוה

הולך ותקוע בשופרות׃ ויסבו את־העיר ביום השני
פעם אחת וישבו המחנה כה עשו ששת ימים׃ ויהי טו
ביום השביעי וישכמו כעלות השחר ויסבו את־העיר
כמשפט הזה שבע פעמים רק ביום ההוא סבבו את־העיר
שבע פעמים׃ ויהי בפעם השביעית תקעו הכהנים
בשופרות ויאמר יהושע אל־העם הריעו כי־נתן יהוה לכם
את־העיר׃ והיתה העיר חרם היא וכל־אשר־בה ליהוה רק
רחב הזונה תחיה היא וכל־אשר אתה בבית כי החבאתה
את־המלאכים אשר שלחנו׃ ורק־אתם שמרו מן־החרם
פן־תחרימו ולקחתם מן־החרם ושמתם את־מחנה ישראל
לחרם ועכרתם אותו׃ וכל כסף וזהב וכלי נחשת וברזל
קדש הוא ליהוה אוצר יהוה יבוא׃ וירע העם ויתקעו כ
בשופרות ויהי כשמע העם את־קול השופר ויריעו העם
תרועה גדולה ותפל החומה תחתיה ויעל העם העירה
איש נגדו וילכדו את־העיר׃ ויחרימו את־כל־אשר בעיר
מאיש ועד־אשה מנער ועד־זקן ועד שור ושה וחמור
לפי־חרב׃ ולשנים האנשים המרגלים את־הארץ אמר
יהושע באו בית־האשה הזונה והוציאו משם את־האשה
ואת־כל־אשר־לה כאשר נשבעתם לה׃ ויבאו הנערים
המרגלים ויציאו את־רחב ואת־אביה ואת־אמה ואת־אחיה
ואת־כל־אשר־לה ואת כל־משפחותיה הוציאו ויניחום
מחוץ למחנה ישראל׃ והעיר שרפו באש וכל־אשר־בה
רק הכסף והזהב וכלי הנחשת והברזל נתנו אוצר בית־
יהוה׃ ואת־רחב הזונה ואת־בית אביה ואת־כל־אשר־לה כה
החיה יהושע ותשב בקרב ישראל עד היום הזה כי החביאה
את־המלאכים אשר־שלח יהושע לרגל את־יריחו׃ ס
וישבע יהושע בעת ההיא לאמר ארור האיש לפני יהוה
אשר יקום ובנה את־העיר הזאת את־יריחו בבכרו ייסדנה
ובצעירו יציב דלתיה׃ ס ויהי יהוה את־יהושע ויהי
שמעו בכל־הארץ׃

ז וימעלו בני־ישראל מעל בחרם ויקח עכן בן־כרמי
בן־זבדי בן־זרח למטה יהודה מן־החרם ויחר־אף יהוה
בבני ישראל׃ ס וישלח יהושע אנשים מיריחו העי
אשר עם־בית און מקדם לבית־אל ויאמר אליהם לאמר
עלו ורגלו את־הארץ ויעלו האנשים וירגלו את־העי׃
וישבו אל־יהושע ויאמרו אליו אל־יעל כל־העם כאלפים

ו׳ יג׳ הלוך קרי   טו׳ כעלות קרי

איש או כשלשת אלפים איש יעלו ויכו את־העי אל־תיגע
שמה את־כל־העם כי מעט המה׃ ויעלו מן־העם שמה
ה כשלשת אלפים איש וינסו לפני אנשי העי׃ ויכו מהם
אנשי העי כשלשים וששה איש וירדפום לפני השער עד־
השברים ויכום במורד וימס לבב־העם ויהי למים׃
ויקרע יהושע שמלתיו ויפל על־פניו ארצה לפני ארון יהוה
עד־הערב הוא וזקני ישראל ויעלו עפר על־ראשם׃ ויאמר
יהושע אהה אדני יהוה למה העברת העביר את־העם
הזה את־הירדן לתת אתנו ביד האמרי להאבידנו ולו
הואלנו ונשב בעבר הירדן׃ בי אדני מה אמר אחרי אשר
הפך ישראל ערף לפני איביו׃ וישמעו הכנעני וכל ישבי
הארץ ונסבו עלינו והכריתו את־שמנו מן־הארץ ומה־
תעשה לשמך הגדול׃ ס ויאמר יהוה אל־יהושע קם
לך למה זה אתה נפל על־פניך׃ חטא ישראל וגם
עברו את־בריתי אשר צויתי אותם וגם לקחו מן־החרם
וגם גנבו וגם כחשו וגם שמו בכליהם׃ ולא יכלו
בני ישראל לקום לפני איביהם ערף יפנו לפני איביהם כי
היו לחרם לא אוסיף להיות עמכם אם־לא תשמידו החרם
מקרבכם׃ קם קדש את־העם ואמרת התקדשו למחר כי
כה אמר יהוה אלהי ישראל חרם בקרבך ישראל לא תוכל
לקום לפני איביך עד־הסירכם החרם מקרבכם׃ ונקרבתם
בבקר לשבטיכם והיה השבט אשר־ילכדנו יהוה יקרב
למשפחות והמשפחה אשר־ילכדנה יהוה תקרב לבתים
יד והבית אשר ילכדנו יהוה יקרב לגברים׃ והיה הנלכד
בחרם ישרף באש אתו ואת־כל־אשר־לו כי עבר את־ברית
יהוה וכי־עשה נבלה בישראל׃ ס וישכם יהושע בבקר
ויקרב את־ישראל לשבטיו וילכד שבט יהודה׃ ויקרב
את־משפחת יהודה וילכד את משפחת הזרחי ויקרב את־
משפחת הזרחי לגברים וילכד זבדי׃ ויקרב את־ביתו
לגברים וילכד עכן בן־כרמי בן־זבדי בן־זרח למטה יהודה׃
ויאמר יהושע אל־עכן בני שים־נא כבוד ליהוה אלהי
ישראל ותן־לו תודה והגד־נא לי מה עשית אל־תכחד
כ ממני׃ ויען עכן את־יהושע ויאמר אמנה אנכי חטאתי
ליהוה אלהי ישראל וכזאת וכזאת עשיתי׃ וארא בשלל
אדרת שנער אחת טובה ומאתים שקלים כסף ולשון זהב
אחד חמשים שקלים משקלו ואחמדם ואקחם והנם טמנים

ז׳ ז׳ כצ״ל   ט׳ הש״נצרי   כא׳ וארא קרי

בארץ בתוך האהלי והכסף תחתיה׃ וישלח יהושע מלאכים וירצו האהלה והנה טמונה באהלו והכסף תחתיה׃ ויקחום מתוך האהל ויבאום אל יהושע ואל כל בני ישראל ויצקם לפני יהוה׃ ויקח יהושע את עכן בן זרח ואת הכסף ואת האדרת ואת לשון הזהב ואת בניו ואת בנתיו ואת שורו ואת חמרו ואת צאנו ואת אהלו ואת כל אשר לו וכל ישראל עמו ויעלו אתם עמק עכור׃ ויאמר יהושע מה עכרתנו יעכרך יהוה ביום הזה וירגמו אתו כל ישראל אבן וישרפו אתם באש ויסקלו אתם באבנים׃ ויקימו עליו גל אבנים גדול עד היום הזה וישב יהוה מחרון אפו על כן קרא שם המקום ההוא עמק עכור עד היום הזה׃ פ

ח ויאמר יהוה אל יהושע אל תירא ואל תחת קח עמך את כל עם המלחמה וקום עלה העי ראה נתתי בידך את מלך העי ואת עמו ואת עירו ואת ארצו׃ ועשית לעי ולמלכה כאשר עשית ליריחו ולמלכה רק שללה ובהמתה תבזו לכם שים לך ארב לעיר מאחריה׃ ויקם יהושע וכל עם המלחמה לעלות העי ויבחר יהושע שלשים אלף איש גבורי החיל וישלחם לילה׃ ויצו אתם לאמר ראו אתם ארבים לעיר מאחרי העיר אל תרחיקו מן העיר מאד והייתם כלכם נכנים׃ ואני וכל העם אשר אתי נקרב אל העיר והיה כי יצאו לקראתנו כאשר בראשנה ונסנו לפניהם׃ ויצאו אחרינו עד התיקנו אותם מן העיר כי יאמרו נסים לפנינו כאשר בראשנה ונסנו לפניהם׃ ואתם תקמו מהאורב והורשתם את העיר ונתנה יהוה אלהיכם בידכם׃ והיה כתפשכם את העיר תציתו את העיר באש כדבר יהוה תעשו ראו צויתי אתכם׃ וישלחם יהושע וילכו אל המארב וישבו בין בית אל ובין העי מים לעי וילן יהושע בלילה ההוא בתוך העם׃ פ וישכם יהושע בבקר ויפקד את העם ויעל הוא וזקני ישראל לפני העם העי׃ וכל העם המלחמה אשר אתו עלו ויגשו ויבאו נגד העיר ויחנו מצפון לעי והגי בינו ובין העי׃ ויקח כחמשת אלפים איש וישם אותם ארב בין בית אל ובין העי מים לעיר׃ וישימו העם את כל המחנה אשר מצפון לעיר ואת עקבו מים לעיר וילך יהושע בלילה ההוא בתוך העמק׃ ויהי כראות מלך העי וימהרו וישכימו ויצאו

אנשי העיר לקראת ישראל למלחמה הוא וכל עמו למועד לפני הערבה והוא לא ידע כי ארב לו מאחרי העיר׃ וינגעו יהושע וכל ישראל לפניהם וינסו דרך המדבר׃ ויזעקו כל העם אשר בעיר לרדף אחריהם וירדפו אחרי יהושע וינתקו מן העיר׃ ולא נשאר איש בעי ובית אל אשר לא יצאו אחרי ישראל ויעזבו את העיר פתוחה וירדפו אחרי ישראל׃ ס ויאמר יהוה אל יהושע נטה בכידון אשר בידך אל העי כי בידך אתננה ויט יהושע בכידון אשר בידו אל העיר׃ והאורב קם מהרה ממקומו וירוצו כנטות ידו ויבאו העיר וילכדוה וימהרו ויציתו את העיר באש׃ ויפנו אנשי העי אחריהם ויראו והנה עלה עשן העיר השמימה ולא היה בהם ידים לנוס הנה והנה והעם הנס המדבר נהפך אל הרודף׃ ויהושע וכל ישראל ראו כי לכד הארב את העיר וכי עלה עשן העיר וישבו ויכו את אנשי העי׃ ואלה יצאו מן העיר לקראתם ויהיו לישראל בתוך אלה מזה ואלה מזה ויכו אותם עד בלתי השאיר להם שריד ופליט׃ ואת מלך העי תפשו חי ויקרבו אתו אל יהושע׃ ויהי ככלות ישראל להרג את כל ישבי העי בשדה במדבר אשר רדפום בו ויפלו כלם לפי חרב עד תמם וישבו כל ישראל העי ויכו אתה לפי חרב׃ ויהי כל הנפלים ביום ההוא מאיש ועד אשה שנים עשר אלף כל אנשי העי׃ ויהושע לא השיב ידו אשר נטה בכידון עד אשר החרים את כל ישבי העי׃ רק הבהמה ושלל העיר ההיא בזזו להם ישראל כדבר יהוה אשר צוה את יהושע׃ וישרף יהושע את העי וישימה תל עולם שממה עד היום הזה׃ ואת מלך העי תלה על העץ עד עת הערב וכבוא השמש צוה יהושע וירידו את נבלתו מן העץ וישליכו אותה אל פתח שער העיר ויקימו עליו גל אבנים גדול עד היום הזה׃ פ אז יבנה יהושע מזבח ליהוה אלהי ישראל בהר עיבל׃ כאשר צוה משה עבד יהוה את בני ישראל ככתוב בספר תורת משה מזבח אבנים שלמות אשר לא הניף עליהן ברזל ויעלו עליו עלות ליהוה ויזבחו שלמים׃ ויכתב שם על האבנים את משנה תורת משה אשר כתב לפני בני ישראל׃ וכל ישראל וזקניו ושטרים ושפטיו עמדים מזה ומזה לארון נגד הכהנים הלוים נשאי ארון ברית יהוה כגר כאזרח חציו

בארץ בתוך האהלי והכסף תחתיה: וישלח יהושע מלאכים וירצו האהלה והנה טמונה באהלו והכסף תחתיה: ויקחום מתוך האהל ויבאום אל־יהושע ואל כל־בני ישראל ויצקם לפני יהוה: ויקח יהושע את־עכן בן־זרח ואת־הכסף ואת־האדרת ואת־לשון הזהב ואת־בניו ואת־בנתיו ואת־שורו ואת־חמרו ואת־צאנו ואת־אהלו ואת־כל־אשר־לו וכל־ישראל עמו ויעלו אתם עמק עכור: ויאמר יהושע מה עכרתנו יעכרך יהוה ביום הזה וירגמו אתו כל־ישראל אבן וישרפו אתם באש ויסקלו אתם באבנים: ויקימו עליו גל־אבנים גדול עד היום הזה וישב יהוה מחרון אפו על־כן קרא שם המקום ההוא עמק עכור עד היום הזה: פ

ח ויאמר יהוה אל־יהושע אל־תירא ואל־תחת קח עמך את כל־עם המלחמה וקום עלה העי ראה ׀ נתתי בידך את־מלך העי ואת־עמו ואת־עירו ואת־ארצו: ועשית לעי ולמלכה כאשר עשית ליריחו ולמלכה רק־שללה ובהמתה תבזו לכם שים־לך ארב לעיר מאחריה: ויקם יהושע וכל־עם המלחמה לעלות העי ויבחר יהושע שלשים אלף איש גבורי החיל וישלחם לילה: ויצו אתם לאמר ראו אתם ארבים לעיר מאחרי העיר אל־תרחיקו מן־העיר מאד והייתם כלכם נכנים: ואני וכל־העם אשר אתי נקרב אל־העיר והיה כי־יצאו לקראתנו כאשר בראשנה ונסנו לפניהם: ויצאו אחרינו עד התיקנו אותם מן־העיר כי יאמרו נסים לפנינו כאשר בראשנה ונסנו לפניהם: ואתם תקמו מהאורב והורשתם את־העיר ונתנה יהוה אלהיכם בידכם: והיה כתפשכם את־העיר תציתו את־העיר באש כדבר יהוה תעשו ראו צויתי אתכם: וישלחם יהושע וילכו אל־המארב וישבו בין בית־אל ובין העי מים לעי וילן יהושע בלילה ההוא בתוך העם: וישכם יהושע בבקר ויפקד את־העם ויעל הוא וזקני ישראל לפני העם העי: וכל־העם המלחמה אשר אתו עלו ויגשו ויבאו נגד העיר ויחנו מצפון לעי והגי בינו ובין־העי: ויקח כחמשת אלפים איש וישם אותם ארב בין בית־אל ובין העי מים לעיר: וישימו העם את־כל־המחנה אשר מצפון לעיר ואת־עקבו מים לעיר וילך יהושע בלילה ההוא בתוך העמק: ויהי כראות מלך־העי וימהרו וישכימו ויצאו

אנשי־העיר לקראת־ישראל למלחמה הוא וכל־עמו למועד לפני הערבה והוא לא ידע כי־ארב לו מאחרי העיר: וינגעו יהושע וכל־ישראל לפניהם וינסו דרך המדבר: ויזעקו כל־העם אשר בעיר לרדף אחריהם וירדפו אחרי יהושע וינתקו מן־העיר: ולא־נשאר איש בעי ובית אל אשר לא־יצאו אחרי ישראל ויעזבו את־העיר פתוחה וירדפו אחרי ישראל: ויאמר יהוה אל־יהושע נטה בכידון אשר־בידך אל־העי כי בידך אתננה ויט יהושע בכידון אשר־בידו אל־העיר: והאורב קם מהרה ממקומו וירוצו כנטות ידו ויבאו העיר וילכדוה וימהרו ויציתו את־העיר באש: ויפנו אנשי העי אחריהם ויראו והנה עלה עשן העיר השמימה ולא־היה בהם ידים לנוס הנה והנה והעם הנס המדבר נהפך אל־הרודף: ויהושע וכל־ישראל ראו כי־לכד הארב את־העיר וכי עלה עשן העיר וישבו ויכו את־אנשי העי: ואלה יצאו מן־העיר לקראתם ויהיו לישראל בתוך אלה מזה ואלה מזה ויכו אותם עד־בלתי השאיר־להם שריד ופליט: ואת־מלך העי תפשו חי ויקרבו אתו אל־יהושע: ויהי ככלות ישראל להרג את־כל־ישבי העי בשדה במדבר אשר רדפום בו ויפלו כלם לפי־חרב עד־תמם וישבו כל־ישראל העי ויכו אתה לפי־חרב: ויהי כל־הנפלים ביום ההוא מאיש ועד־אשה שנים עשר אלף כל אנשי העי: ויהושע לא־השיב ידו אשר נטה בכידון עד אשר החרים את כל־ישבי העי: רק הבהמה ושלל העיר ההיא בזזו להם ישראל כדבר יהוה אשר צוה את־יהושע: וישרף יהושע את־העי וישימה תל־עולם שממה עד היום הזה: ואת־מלך העי תלה על־העץ עד־עת הערב וכבוא השמש צוה יהושע ויורידו את־נבלתו מן־העץ וישליכו אותה אל־פתח שער העיר ויקימו עליו גל־אבנים גדול עד היום הזה: פ אז יבנה יהושע מזבח ליהוה אלהי ישראל בהר עיבל: כאשר צוה משה עבד־יהוה את־בני ישראל ככתוב בספר תורת משה מזבח אבנים שלמות אשר לא־הניף עליהן ברזל ויעלו עליו עלות ליהוה ויזבחו שלמים: ויכתב־שם על־האבנים את משנה תורת משה אשר כתב לפני בני ישראל: וכל־ישראל וזקניו ושטרים ׀ ושפטיו עמדים מזה ׀ ומזה ׀ לארון נגד הכהנים הלוים נשאי ׀ ארון ברית־יהוה כגר כאזרח חציו

אל מול הר גרזים והחציו אל מול הר עיבל כאשר צוה משה עבד יהוה לברך את העם ישראל בראשנה: ואחרי כן קרא את כל דברי התורה הברכה והקללה ככל הכתוב בספר התורה: לא היה דבר מכל אשר צוה משה אשר לא קרא יהושע נגד כל קהל ישראל והנשים והטף והגר ההלך בקרבם: ס

ט ויהי כשמע כל המלכים אשר בעבר הירדן בהר ובשפלה ובכל חוף הים הגדול אל מול הלבנון החתי והאמרי הכנעני הפרזי החוי והיבוסי: ויתקבצו יחדו להלחם עם יהושע ועם ישראל פה אחד: ס וישבי גבעון שמעו את אשר עשה יהושע ליריחו ולעי: ויעשו גם המה בערמה וילכו ויצטירו ויקחו שקים בלים לחמוריהם ונאדות יין בלים ומבקעים ומצררים: ונעלות בלות ומטלאות ברגליהם ושלמות בלות עליהם וכל לחם צידם יבש היה נקדים: וילכו אל יהושע אל המחנה הגלגל ויאמרו אליו ואל איש ישראל מארץ רחוקה באנו ועתה כרתו לנו ברית: ויאמרו איש ישראל אל החוי אולי בקרבי אתה יושב ואיך אכרות לך ברית: ויאמרו אל יהושע עבדיך אנחנו ויאמר אליהם יהושע מי אתם ומאין תבאו: ויאמרו אליו מארץ רחוקה מאד באו עבדיך לשם יהוה אלהיך כי שמענו שמעו ואת כל אשר עשה במצרים: ואת כל אשר עשה לשני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן לסיחון מלך חשבון ולעוג מלך הבשן אשר בעשתרות: ויאמרו אלינו זקינינו וכל ישבי ארצנו לאמר קחו בידכם צידה לדרך ולכו לקראתם ואמרתם אליהם עבדיכם אנחנו ועתה כרתו לנו ברית: זה לחמנו חם הצטידנו אתו מבתינו ביום צאתנו ללכת אליכם ועתה הנה יבש והיה נקדים: ואלה נאדות היין אשר מלאנו חדשים והנה התבקעו ואלה שלמותינו ונעלינו בלו מרב הדרך מאד: ויקחו האנשים מצידם ואת פי יהוה לא שאלו: ויעש להם יהושע שלום ויכרת להם ברית לחיותם וישבעו להם נשיאי העדה: ויהי מקצה שלשת ימים אחרי אשר כרתו להם ברית וישמעו כי קרבים הם אליו ובקרבו הם ישבים: ויסעו בני ישראל ויבאו אל עריהם ביום השלישי ועריהם גבעון והכפירה ובארות וקרית יערים: ולא הכום בני ישראל כי נשבעו להם

נשיאי העדה ביהוה אלהי ישראל וילנו כל העדה על הנשיאים: ויאמרו כל הנשיאים אל כל העדה אנחנו נשבענו להם ביהוה אלהי ישראל ועתה לא נוכל לנגע בהם: זאת נעשה להם והחיה אותם ולא יהיה עלינו קצף על השבועה אשר נשבענו להם: ויאמרו אליהם הנשיאים יחיו ויהיו חטבי עצים ושאבי מים לכל העדה כאשר דברו להם הנשיאים: ויקרא להם יהושע וידבר אליהם לאמר למה רמיתם אתנו לאמר רחוקים אנחנו מכם מאד ואתם בקרבנו ישבים: ועתה ארורים אתם ולא יכרת מכם עבד וחטבי עצים ושאבי מים לבית אלהי: ויענו את יהושע ויאמרו כי הגד הגד לעבדיך את אשר צוה יהוה אלהיך את משה עבדו לתת לכם את כל הארץ ולהשמיד את כל ישבי הארץ מפניכם ונירא מאד לנפשתינו מפניכם ונעשה את הדבר הזה: ועתה הננו בידך כטוב וכישר בעיניך לעשות לנו עשה: ויעש להם כן ויצל אותם מיד בני ישראל ולא הרגום: ויתנם יהושע ביום ההוא חטבי עצים ושאבי מים לעדה ולמזבח יהוה עד היום הזה אל המקום אשר יבחר: פ

י ויהי כשמע אדני צדק מלך ירושלם כי לכד יהושע את העי ויחרימה כאשר עשה ליריחו ולמלכה כן עשה לעי ולמלכה וכי השלימו ישבי גבעון את ישראל ויהיו בקרבם: וייראו מאד כי עיר גדולה גבעון כאחת ערי הממלכה וכי היא גדולה מן העי וכל אנשיה גברים: וישלח אדני צדק מלך ירושלם אל הוהם מלך חברון ואל פראם מלך ירמות ואל יפיע מלך לכיש ואל דביר מלך עגלון לאמר: עלו אלי ועזרני ונכה את גבעון כי השלימה את יהושע ואת בני ישראל: ויאספו ויעלו חמשת מלכי האמרי מלך ירושלם מלך חברון מלך ירמות מלך לכיש מלך עגלון הם וכל מחניהם ויחנו על גבעון וילחמו עליה: וישלחו אנשי גבעון אל יהושע אל המחנה הגלגלה לאמר אל תרף ידיך מעבדיך עלה אלינו מהרה והושיעה לנו ועזרנו כי נקבצו אלינו כל מלכי האמרי ישבי ההר: ויעל יהושע מן הגלגל הוא וכל עם המלחמה עמו וכל גבורי החיל: ס ויאמר יהוה אל יהושע אל תירא מהם כי בידך נתתים לא יעמד איש מהם בפניך: ויבא אליהם יהושע פתאם כל הלילה עלה מן הגלגל: ויהמם יהוה

לפני ישראל ויכם מכה גדולה בגבעון וירדפם דרך מעלה בית חורון ויכם עד עזקה ועד מקדה׃ ויהי בנסם מפני ישראל הם במורד בית חורון ויהוה השליך עליהם אבנים גדלות מן השמים עד עזקה וימתו רבים אשר מתו באבני הברד מאשר הרגו בני ישראל בחרב׃ ס אז ידבר יהושע ליהוה ביום תת יהוה את האמרי לפני בני ישראל ויאמר לעיני ישראל שמש בגבעון דום וירח בעמק אילון׃ וידם השמש וירח עמד עד יקם גוי איביו הלא היא כתובה על ספר הישר ויעמד השמש בחצי השמים ולא אץ לבוא כיום תמים׃ ולא היה כיום ההוא לפניו ואחריו לשמע יהוה בקול איש כי יהוה נלחם לישראל׃ ס וישב יהושע וכל ישראל עמו אל המחנה הגלגלה׃ וינסו חמשת המלכים האלה ויחבאו במערה במקדה׃ ויגד ליהושע לאמר נמצאו חמשת המלכים נחבאים במערה במקדה׃ ויאמר יהושע גלו אבנים גדלות אל פי המערה והפקידו עליה אנשים לשמרם׃ ואתם אל תעמדו רדפו אחרי איביכם וזנבתם אותם אל תתנום לבוא אל עריהם כי נתנם יהוה אלהיכם בידכם׃ ויהי ככלות יהושע ובני ישראל להכותם מכה גדלה מאד עד תמם והשרידים שרדו מהם ויבאו אל ערי המבצר׃ וישבו כל העם אל המחנה אל יהושע מקדה בשלום לא חרץ לבני ישראל לאיש את לשנו׃ ויאמר יהושע פתחו את פי המערה והוציאו אלי את חמשת המלכים האלה מן המערה׃ ויעשו כן ויציאו אליו את חמשת המלכים האלה מן המערה את מלך ירושלם את מלך חברון את מלך ירמות את מלך לכיש את מלך עגלון׃ ויהי כהוציאם את המלכים האלה אל יהושע ויקרא יהושע אל כל איש ישראל ויאמר אל קציני אנשי המלחמה ההלכוא אתו קרבו שימו את רגליכם על צוארי המלכים האלה ויקרבו וישימו את רגליהם על צואריהם׃ ויאמר אליהם יהושע אל תיראו ואל תחתו חזקו ואמצו כי ככה יעשה יהוה לכל איביכם אשר אתם נלחמים אותם׃ ויכם יהושע אחרי כן וימיתם ויתלם על חמשה עצים ויהיו תלוים על העצים עד הערב׃ ויהי לעת בוא השמש צוה יהושע וירידום מעל העצים וישלכם אל המערה אשר נחבאו שם וישמו אבנים גדלות על פי המערה עד עצם היום הזה׃ ס ואת מקדה

לכד יהושע ביום ההוא ויכה לפי חרב ואת מלכה החרם אותם ואת כל הנפש אשר בה לא השאיר שריד ויעש למלך מקדה כאשר עשה למלך יריחו׃ ס ויעבר יהושע וכל ישראל עמו ממקדה לבנה וילחם עם לבנה׃ ויתן יהוה גם אותה ביד ישראל ואת מלכה ויכה לפי חרב ואת כל הנפש אשר בה לא השאיר בה שריד ויעש למלכה כאשר עשה למלך יריחו׃ ס ויעבר יהושע וכל ישראל עמו מלבנה לכישה ויחן עליה וילחם בה׃ ויתן יהוה את לכיש ביד ישראל וילכדה ביום השני ויכה לפי חרב ואת כל הנפש אשר בה ככל אשר עשה ללבנה׃ ס אז עלה הרם מלך גזר לעזר את לכיש ויכהו יהושע ואת עמו עד בלתי השאיר לו שריד׃ ס ויעבר יהושע וכל ישראל עמו מלכיש עגלנה ויחנו עליה וילחמו עליה׃ וילכדוה ביום ההוא ויכוה לפי חרב ואת כל הנפש אשר בה ביום ההוא החרים ככל אשר עשה ללכיש׃ ס ויעל יהושע וכל ישראל עמו מעגלונה חברונה וילחמו עליה׃ וילכדוה ויכוה לפי חרב ואת מלכה ואת כל עריה ואת כל הנפש אשר בה לא השאיר שריד ככל אשר עשה לעגלון ויחרם אותה ואת כל הנפש אשר בה׃ ס וישב יהושע וכל ישראל עמו דברה וילחם עליה׃ וילכדה ואת מלכה ואת כל עריה ויכום לפי חרב ויחרימו את כל נפש אשר בה לא השאיר שריד כאשר עשה לחברון כן עשה לדברה ולמלכה וכאשר עשה ללבנה ולמלכה׃ ס ויכה יהושע את כל הארץ ההר והנגב והשפלה והאשדות ואת כל מלכיהם לא השאיר שריד ואת כל הנשמה החרים כאשר צוה יהוה אלהי ישראל׃ ויכם יהושע מקדש ברנע ועד עזה ואת כל ארץ גשן ועד גבעון׃ ואת כל המלכים האלה ואת ארצם לכד יהושע פעם אחת כי יהוה אלהי ישראל נלחם לישראל׃ וישב יהושע וכל ישראל עמו אל המחנה הגלגלה׃ ס

יא ויהי כשמע יבין מלך חצור וישלח אל יובב מלך מדון ואל מלך שמרון ואל מלך אכשף׃ ואל המלכים אשר מצפון בהר ובערבה נגב כנרות ובשפלה ובנפות דור מים׃ הכנעני ממזרח ומים והאמרי והחתי והפרזי והיבוסי בהר והחוי תחת חרמון בארץ המצפה׃ ויצאו הם וכל מחניהם עמם עם רב כחול אשר על שפת הים לרב וסוס ורכב

רַב־מְאֹד׃ וַיִּוָּעֲדוּ כֹּל הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה וַיָּבֹאוּ וַיַּחֲנוּ יַחְדָּו אֶל־מֵי מֵרוֹם לְהִלָּחֵם עִם־יִשְׂרָאֵל׃ ס וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ אַל־תִּירָא מִפְּנֵיהֶם כִּי־מָחָר כָּעֵת הַזֹּאת אָנֹכִי נֹתֵן אֶת־כֻּלָּם חֲלָלִים לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־סוּסֵיהֶם תְּעַקֵּר וְאֶת־מַרְכְּבֹתֵיהֶם תִּשְׂרֹף בָּאֵשׁ׃ וַיָּבֹא יְהוֹשֻׁעַ וְכָל־עַם הַמִּלְחָמָה עִמּוֹ עֲלֵיהֶם עַל־מֵי מֵרוֹם פִּתְאֹם וַיִּפְּלוּ בָּהֶם׃ וַיִּתְּנֵם יְהוָה בְּיַד־יִשְׂרָאֵל וַיַּכּוּם וַיִּרְדְּפוּם עַד־צִידוֹן רַבָּה וְעַד מִשְׂרְפוֹת מַיִם וְעַד־בִּקְעַת מִצְפֶּה מִזְרָחָה וַיַּכֻּם עַד־בִּלְתִּי הִשְׁאִיר־לָהֶם שָׂרִיד׃ וַיַּעַשׂ לָהֶם יְהוֹשֻׁעַ כַּאֲשֶׁר אָמַר־לוֹ יְהוָה אֶת־סוּסֵיהֶם עִקֵּר וְאֶת־מַרְכְּבֹתֵיהֶם שָׂרַף בָּאֵשׁ׃ ס וַיָּשָׁב יְהוֹשֻׁעַ בָּעֵת הַהִיא וַיִּלְכֹּד אֶת־חָצוֹר וְאֶת־מַלְכָּהּ הִכָּה בֶחָרֶב כִּי־חָצוֹר לְפָנִים הִיא רֹאשׁ כָּל־הַמַּמְלָכוֹת הָאֵלֶּה׃ וַיַּכּוּ אֶת־כָּל־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר־בָּהּ לְפִי־חֶרֶב הַחֲרֵם לֹא נוֹתַר כָּל־נְשָׁמָה וְאֶת־חָצוֹר שָׂרַף בָּאֵשׁ׃ וְאֶת־כָּל־עָרֵי הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה וְאֶת־כָּל־מַלְכֵיהֶם לָכַד יְהוֹשֻׁעַ וַיַּכֵּם לְפִי־חֶרֶב הֶחֱרִים אוֹתָם כַּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה עֶבֶד יְהוָה׃ רַק כָּל־הֶעָרִים הָעֹמְדוֹת עַל־תִּלָּם לֹא־שְׂרָפָם יִשְׂרָאֵל זוּלָתִי אֶת־חָצוֹר לְבַדָּהּ שָׂרַף יְהוֹשֻׁעַ׃ וְכֹל שְׁלַל הֶעָרִים הָאֵלֶּה וְהַבְּהֵמָה בָּזְזוּ לָהֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רַק אֶת־כָּל־הָאָדָם הִכּוּ לְפִי־חֶרֶב עַד־הִשְׁמִדָם אוֹתָם לֹא הִשְׁאִירוּ כָּל־נְשָׁמָה׃ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה עַבְדּוֹ כֵּן־צִוָּה מֹשֶׁה אֶת־יְהוֹשֻׁעַ וְכֵן עָשָׂה יְהוֹשֻׁעַ לֹא־הֵסִיר דָּבָר מִכֹּל אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ וַיִּקַּח יְהוֹשֻׁעַ אֶת־כָּל־הָאָרֶץ הַזֹּאת הָהָר וְאֶת־כָּל־הַנֶּגֶב וְאֵת כָּל־אֶרֶץ הַגֹּשֶׁן וְאֶת־הַשְּׁפֵלָה וְאֶת־הָעֲרָבָה וְאֶת־הַר יִשְׂרָאֵל וּשְׁפֵלָתֹה׃ מִן־הָהָר הֶחָלָק הָעוֹלֶה שֵׂעִיר וְעַד־בַּעַל גָּד בְּבִקְעַת הַלְּבָנוֹן תַּחַת הַר־חֶרְמוֹן וְאֵת כָּל־מַלְכֵיהֶם לָכַד וַיַּכֵּם וַיְמִיתֵם׃ יָמִים רַבִּים עָשָׂה יְהוֹשֻׁעַ אֶת־כָּל־הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה מִלְחָמָה׃ לֹא־הָיְתָה עִיר אֲשֶׁר הִשְׁלִימָה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בִּלְתִּי הַחִוִּי יֹשְׁבֵי גִבְעוֹן אֶת־הַכֹּל לָקְחוּ בַמִּלְחָמָה׃ כִּי־מֵאֵת יְהוָה ׀ הָיְתָה לְחַזֵּק אֶת־לִבָּם לִקְרַאת הַמִּלְחָמָה אֶת־יִשְׂרָאֵל לְמַעַן הַחֲרִימָם לְבִלְתִּי הֱיוֹת־לָהֶם תְּחִנָּה כִּי לְמַעַן הַשְׁמִידָם כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ ס וַיָּבֹא יְהוֹשֻׁעַ בָּעֵת הַהִיא וַיַּכְרֵת אֶת־הָעֲנָקִים מִן־הָהָר מִן־חֶבְרוֹן מִן־דְּבִר מִן־עֲנָב וּמִכֹּל הַר יְהוּדָה וּמִכֹּל הַר יִשְׂרָאֵל עִם־עָרֵיהֶם הֶחֱרִימָם יְהוֹשֻׁעַ׃ לֹא־נוֹתַר עֲנָקִים בְּאֶרֶץ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רַק בְּעַזָּה בְּגַת וּבְאַשְׁדּוֹד נִשְׁאָרוּ׃ וַיִּקַּח יְהוֹשֻׁעַ אֶת־כָּל־הָאָרֶץ כְּכֹל אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וַיִּתְּנָהּ

יא כה הספרות כ׳

יְהוֹשֻׁעַ לְנַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל כְּמַחְלְקֹתָם לְשִׁבְטֵיהֶם וְהָאָרֶץ שָׁקְטָה מִמִּלְחָמָה׃ פ

יב וְאֵלֶּה ׀ מַלְכֵי הָאָרֶץ אֲשֶׁר הִכּוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיִּרְשׁוּ אֶת־אַרְצָם בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן מִזְרְחָה הַשָּׁמֶשׁ מִנַּחַל אַרְנוֹן עַד־הַר חֶרְמוֹן וְכָל־הָעֲרָבָה מִזְרָחָה׃ סִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי הַיּוֹשֵׁב בְּחֶשְׁבּוֹן מֹשֵׁל מֵעֲרוֹעֵר אֲשֶׁר עַל־שְׂפַת־נַחַל אַרְנוֹן וְתוֹךְ הַנַּחַל וַחֲצִי הַגִּלְעָד וְעַד יַבֹּק הַנַּחַל גְּבוּל בְּנֵי עַמּוֹן׃ וְהָעֲרָבָה עַד־יָם כִּנְרוֹת מִזְרָחָה וְעַד יָם הָעֲרָבָה יָם־הַמֶּלַח מִזְרָחָה דֶּרֶךְ בֵּית הַיְשִׁמוֹת וּמִתֵּימָן תַּחַת אַשְׁדּוֹת הַפִּסְגָּה׃ וּגְבוּל עוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן מִיֶּתֶר הָרְפָאִים הַיּוֹשֵׁב בְּעַשְׁתָּרוֹת וּבְאֶדְרֶעִי׃ וּמֹשֵׁל בְּהַר חֶרְמוֹן וּבְסַלְכָה וּבְכָל־הַבָּשָׁן עַד־גְּבוּל הַגְּשׁוּרִי וְהַמַּעֲכָתִי וַחֲצִי הַגִּלְעָד גְּבוּל סִיחוֹן מֶלֶךְ־חֶשְׁבּוֹן׃ מֹשֶׁה עֶבֶד־יְהוָה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִכּוּם וַיִּתְּנָהּ מֹשֶׁה עֶבֶד־יְהוָה יְרֻשָּׁה לָרְאוּבֵנִי וְלַגָּדִי וְלַחֲצִי שֵׁבֶט הַמְנַשֶּׁה׃ ס וְאֵלֶּה מַלְכֵי הָאָרֶץ אֲשֶׁר הִכָּה יְהוֹשֻׁעַ וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן יָמָּה מִבַּעַל גָּד בְּבִקְעַת הַלְּבָנוֹן וְעַד־הָהָר הֶחָלָק הָעֹלֶה שֵׂעִירָה וַיִּתְּנָהּ יְהוֹשֻׁעַ לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל יְרֻשָּׁה כְּמַחְלְקֹתָם׃ בָּהָר וּבַשְּׁפֵלָה וּבָעֲרָבָה וּבָאֲשֵׁדוֹת וּבַמִּדְבָּר וּבַנֶּגֶב הַחִתִּי הָאֱמֹרִי וְהַכְּנַעֲנִי הַפְּרִזִּי הַחִוִּי וְהַיְבוּסִי׃ פ

מֶלֶךְ יְרִיחוֹ אֶחָד
מֶלֶךְ הָעַי אֲשֶׁר־מִצַּד בֵּית־אֵל אֶחָד׃
מֶלֶךְ יְרוּשָׁלִַם אֶחָד
מֶלֶךְ חֶבְרוֹן אֶחָד׃
מֶלֶךְ יַרְמוּת אֶחָד
מֶלֶךְ לָכִישׁ אֶחָד׃
מֶלֶךְ עֶגְלוֹן אֶחָד
מֶלֶךְ גֶּזֶר אֶחָד׃
מֶלֶךְ דְּבִר אֶחָד
מֶלֶךְ גֶּדֶר אֶחָד׃
מֶלֶךְ חָרְמָה אֶחָד
מֶלֶךְ עֲרָד אֶחָד׃
מֶלֶךְ לִבְנָה אֶחָד
מֶלֶךְ עֲדֻלָּם אֶחָד׃
מֶלֶךְ מַקֵּדָה אֶחָד
מֶלֶךְ בֵּית־אֵל אֶחָד׃
מֶלֶךְ תַּפּוּחַ אֶחָד
מֶלֶךְ חֵפֶר אֶחָד׃

מלך

מֶלֶךְ אֲפֵק אֶחָד
מֶלֶךְ לַשָּׁרוֹן אֶחָד׃
מֶלֶךְ מָדוֹן אֶחָד
מֶלֶךְ חָצוֹר אֶחָד׃
מֶלֶךְ שִׁמְרוֹן מְרֹאון אֶחָד
מֶלֶךְ אַכְשָׁף אֶחָד׃
מֶלֶךְ תַּעְנַךְ אֶחָד
מֶלֶךְ מְגִדּוֹ אֶחָד׃
מֶלֶךְ קֶדֶשׁ אֶחָד
מֶלֶךְ־יָקְנְעָם לַכַּרְמֶל אֶחָד׃
מֶלֶךְ דּוֹר לְנָפַת דּוֹר אֶחָד
מֶלֶךְ־גּוֹיִם לְגִלְגָּל אֶחָד׃
מֶלֶךְ תִּרְצָה אֶחָד
כָּל־מְלָכִים שְׁלֹשִׁים וְאֶחָד׃ פ

יג וִיהוֹשֻׁעַ זָקֵן בָּא בַּיָּמִים וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו אַתָּה זָקַנְתָּה בָּאתָ בַיָּמִים וְהָאָרֶץ נִשְׁאֲרָה הַרְבֵּה־מְאֹד לְרִשְׁתָּהּ׃ זֹאת הָאָרֶץ הַנִּשְׁאָרֶת כָּל־גְּלִילוֹת הַפְּלִשְׁתִּים וְכָל־הַגְּשׁוּרִי׃ מִן־הַשִּׁיחוֹר אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי מִצְרַיִם וְעַד גְּבוּל עֶקְרוֹן צָפוֹנָה לַכְּנַעֲנִי תֵּחָשֵׁב חֲמֵשֶׁת סַרְנֵי פְלִשְׁתִּים הָעַזָּתִי וְהָאַשְׁדּוֹדִי הָאֶשְׁקְלוֹנִי הַגִּתִּי וְהָעֶקְרוֹנִי וְהָעַוִּים׃ מִתֵּימָן כָּל־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי וּמְעָרָה אֲשֶׁר לַצִּידֹנִים עַד־אֲפֵקָה עַד גְּבוּל הָאֱמֹרִי׃ וְהָאָרֶץ הַגִּבְלִי וְכָל־הַלְּבָנוֹן מִזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ מִבַּעַל גָּד תַּחַת הַר־חֶרְמוֹן עַד לְבוֹא חֲמָת׃ כָּל־יֹשְׁבֵי הָהָר מִן־הַלְּבָנוֹן עַד־מִשְׂרְפֹת מַיִם כָּל־צִידֹנִים אָנֹכִי אוֹרִישֵׁם מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רַק הַפִּלֶהָ לְיִשְׂרָאֵל בְּנַחֲלָה כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ׃ וְעַתָּה חַלֵּק אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת בְּנַחֲלָה לְתִשְׁעַת הַשְּׁבָטִים וַחֲצִי הַשֵּׁבֶט הַמְנַשֶּׁה׃ עִמּוֹ הָראוּבֵנִי וְהַגָּדִי לָקְחוּ נַחֲלָתָם אֲשֶׁר נָתַן לָהֶם מֹשֶׁה בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן מִזְרָחָה כַּאֲשֶׁר נָתַן לָהֶם מֹשֶׁה עֶבֶד יְהוָה׃ מֵעֲרוֹעֵר אֲשֶׁר עַל־שְׂפַת־נַחַל אַרְנוֹן וְהָעִיר אֲשֶׁר בְּתוֹךְ־הַנַּחַל וְכָל־הַמִּישֹׁר מֵידְבָא עַד־דִּיבוֹן׃ וְכֹל עָרֵי סִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר מָלַךְ בְּחֶשְׁבּוֹן עַד־גְּבוּל בְּנֵי עַמּוֹן׃ וְהַגִּלְעָד וּגְבוּל הַגְּשׁוּרִי וְהַמַּעֲכָתִי וְכֹל הַר חֶרְמוֹן וְכָל־הַבָּשָׁן עַד־סַלְכָה׃ כָּל־מַמְלְכוּת עוֹג בַּבָּשָׁן אֲשֶׁר־מָלַךְ בְּעַשְׁתָּרוֹת וּבְאֶדְרֶעִי הוּא נִשְׁאַר מִיֶּתֶר הָרְפָאִים וַיַּכֵּם מֹשֶׁה וַיֹּרִשֵׁם׃ וְלֹא הוֹרִישׁוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַגְּשׁוּרִי וְאֶת־הַמַּעֲכָתִי וַיֵּשֶׁב גְּשׁוּר וּמַעֲכָת בְּקֶרֶב יִשְׂרָאֵל עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ רַק

יב׳ כ׳ לא קרי א׳ — יג׳ כד׳ חצי הספר

לְשֵׁבֶט הַלֵּוִי לֹא נָתַן נַחֲלָה אִשֵּׁי יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הוּא נַחֲלָתוֹ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר־לוֹ׃ ס וַיִּתֵּן מֹשֶׁה לְמַטֵּה בְנֵי־רְאוּבֵן לְמִשְׁפְּחֹתָם׃ וַיְהִי לָהֶם הַגְּבוּל מֵעֲרוֹעֵר אֲשֶׁר עַל־שְׂפַת־נַחַל אַרְנוֹן וְהָעִיר אֲשֶׁר בְּתוֹךְ־הַנַּחַל וְכָל־הַמִּישֹׁר עַל־מֵידְבָא׃ חֶשְׁבּוֹן וְכָל־עָרֶיהָ אֲשֶׁר בַּמִּישֹׁר דִּיבוֹן וּבָמוֹת בַּעַל וּבֵית בַּעַל מְעוֹן׃ וְיַהְצָה וּקְדֵמֹת וּמֵפָעַת׃ וְקִרְיָתַיִם וְשִׂבְמָה וְצֶרֶת הַשַּׁחַר בְּהַר הָעֵמֶק׃ וּבֵית פְּעוֹר וְאַשְׁדּוֹת הַפִּסְגָּה וּבֵית הַיְשִׁמוֹת׃ וְכֹל עָרֵי הַמִּישֹׁר וְכָל־מַמְלְכוּת סִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר מָלַךְ בְּחֶשְׁבּוֹן אֲשֶׁר הִכָּה מֹשֶׁה אֹתוֹ וְאֶת־נְשִׂיאֵי מִדְיָן אֶת־אֱוִי וְאֶת־רֶקֶם וְאֶת־צוּר וְאֶת־חוּר וְאֶת־רֶבַע נְסִיכֵי סִיחוֹן יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ׃ וְאֶת־בִּלְעָם בֶּן־בְּעוֹר הַקּוֹסֵם הָרְגוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בַּחֶרֶב אֶל־חַלְלֵיהֶם׃ וַיְהִי גְּבוּל בְּנֵי רְאוּבֵן הַיַּרְדֵּן וּגְבוּל זֹאת נַחֲלַת בְּנֵי־רְאוּבֵן לְמִשְׁפְּחֹתָם הֶעָרִים וְחַצְרֵיהֶן׃ ס וַיִּתֵּן מֹשֶׁה לְמַטֵּה־גָד לִבְנֵי־גָד לְמִשְׁפְּחֹתָם׃ וַיְהִי לָהֶם הַגְּבוּל יַעְזֵר וְכָל־עָרֵי הַגִּלְעָד וַחֲצִי אֶרֶץ בְּנֵי עַמּוֹן עַד־עֲרוֹעֵר אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי רַבָּה׃ וּמֵחֶשְׁבּוֹן עַד־רָמַת הַמִּצְפֶּה וּבְטֹנִים וּמִמַּחֲנַיִם עַד־גְּבוּל לִדְבִר׃ וּבָעֵמֶק בֵּית הָרָם וּבֵית נִמְרָה וְסֻכּוֹת וְצָפוֹן יֶתֶר מַמְלְכוּת סִיחוֹן מֶלֶךְ חֶשְׁבּוֹן הַיַּרְדֵּן וּגְבֻל עַד־קְצֵה יָם־כִּנֶּרֶת עֵבֶר הַיַּרְדֵּן מִזְרָחָה׃ זֹאת נַחֲלַת בְּנֵי־גָד לְמִשְׁפְּחֹתָם הֶעָרִים וְחַצְרֵיהֶם׃ ס וַיִּתֵּן מֹשֶׁה לַחֲצִי שֵׁבֶט מְנַשֶּׁה וַיְהִי לַחֲצִי מַטֵּה בְנֵי־מְנַשֶּׁה לְמִשְׁפְּחוֹתָם׃ וַיְהִי גְבוּלָם מִמַּחֲנַיִם כָּל־הַבָּשָׁן כָּל־מַמְלְכוּת עוֹג מֶלֶךְ־הַבָּשָׁן וְכָל־חַוֹּת יָאִיר אֲשֶׁר בַּבָּשָׁן שִׁשִּׁים עִיר׃ וַחֲצִי הַגִּלְעָד וְעַשְׁתָּרוֹת וְאֶדְרֶעִי עָרֵי מַמְלְכוּת עוֹג בַּבָּשָׁן לִבְנֵי מָכִיר בֶּן־מְנַשֶּׁה לַחֲצִי בְנֵי־מָכִיר לְמִשְׁפְּחוֹתָם׃ אֵלֶּה אֲשֶׁר־נִחַל מֹשֶׁה בְּעַרְבוֹת מוֹאָב מֵעֵבֶר לְיַרְדֵּן יְרִיחוֹ מִזְרָחָה׃ וּלְשֵׁבֶט הַלֵּוִי לֹא־נָתַן מֹשֶׁה נַחֲלָה יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הוּא נַחֲלָתָם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָהֶם׃ פ

יד וְאֵלֶּה אֲשֶׁר־נָחֲלוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ כְּנָעַן אֲשֶׁר נִחֲלוּ אוֹתָם אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וִיהוֹשֻׁעַ בִּן־נוּן וְרָאשֵׁי אֲבוֹת הַמַּטּוֹת לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ בְּגוֹרַל נַחֲלָתָם כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה לְתִשְׁעַת הַמַּטּוֹת וַחֲצִי הַמַּטֶּה׃ כִּי־נָתַן מֹשֶׁה נַחֲלַת שְׁנֵי הַמַּטּוֹת וַחֲצִי הַמַּטֶּה מֵעֵבֶר לַיַּרְדֵּן וְלַלְוִיִּם לֹא־נָתַן נַחֲלָה בְּתוֹכָם׃ כִּי־הָיוּ בְנֵי־יוֹסֵף שְׁנֵי מַטּוֹת מְנַשֶּׁה וְאֶפְרָיִם וְלֹא־נָתְנוּ חֵלֶק לַלְוִיִּם בָּאָרֶץ כִּי אִם־עָרִים לָשֶׁבֶת וּמִגְרְשֵׁיהֶם

יד׳ ב׳ ר׳ בפתח

לְמִקְנֵיהֶם וּלְקִנְיָנָם׃ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה כֵּן עָשׂוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּחְלְקוּ אֶת־הָאָרֶץ׃ ס וַיִּגְּשׁוּ בְנֵי־יְהוּדָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ בַּגִּלְגָּל וַיֹּאמֶר אֵלָיו כָּלֵב בֶּן־יְפֻנֶּה הַקְּנִזִּי אַתָּה יָדַעְתָּ אֶת־הַדָּבָר אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אִישׁ־הָאֱלֹהִים עַל אֹדוֹתַי וְעַל אֹדוֹתֶיךָ בְּקָדֵשׁ בַּרְנֵעַ׃ בֶּן־אַרְבָּעִים שָׁנָה אָנֹכִי בִּשְׁלֹחַ מֹשֶׁה עֶבֶד־יְהוָה אֹתִי מִקָּדֵשׁ בַּרְנֵעַ לְרַגֵּל אֶת־הָאָרֶץ וָאָשֵׁב אֹתוֹ דָּבָר כַּאֲשֶׁר עִם־לְבָבִי׃ וְאַחַי אֲשֶׁר עָלוּ עִמִּי הִמְסִיו אֶת־לֵב הָעָם וְאָנֹכִי מִלֵּאתִי אַחֲרֵי יְהוָה אֱלֹהָי׃ וַיִּשָּׁבַע מֹשֶׁה בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר אִם־לֹא הָאָרֶץ אֲשֶׁר דָּרְכָה רַגְלְךָ בָּהּ לְךָ תִהְיֶה לְנַחֲלָה וּלְבָנֶיךָ עַד־עוֹלָם כִּי מִלֵּאתָ אַחֲרֵי יְהוָה אֱלֹהָי׃ וְעַתָּה הִנֵּה הֶחֱיָה יְהוָה אוֹתִי כַּאֲשֶׁר דִּבֵּר זֶה אַרְבָּעִים וְחָמֵשׁ שָׁנָה מֵאָז דִּבֶּר יְהוָה אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה אֶל־מֹשֶׁה אֲשֶׁר־הָלַךְ יִשְׂרָאֵל בַּמִּדְבָּר וְעַתָּה הִנֵּה אָנֹכִי הַיּוֹם בֶּן־חָמֵשׁ וּשְׁמוֹנִים שָׁנָה׃ עוֹדֶנִּי הַיּוֹם חָזָק כַּאֲשֶׁר בְּיוֹם שְׁלֹחַ אוֹתִי מֹשֶׁה כְּכֹחִי אָז וּכְכֹחִי עָתָּה לַמִּלְחָמָה וְלָצֵאת וְלָבוֹא׃ וְעַתָּה תְּנָה־לִּי אֶת־הָהָר הַזֶּה אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא כִּי־אַתָּה שָׁמַעְתָּ בַיּוֹם הַהוּא כִּי־עֲנָקִים שָׁם וְעָרִים גְּדֹלוֹת בְּצֻרוֹת אוּלַי יְהוָה אוֹתִי וְהוֹרַשְׁתִּים כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה׃ וַיְבָרְכֵהוּ יְהוֹשֻׁעַ וַיִּתֵּן אֶת־חֶבְרוֹן לְכָלֵב בֶּן־יְפֻנֶּה לְנַחֲלָה׃ עַל־כֵּן הָיְתָה־חֶבְרוֹן לְכָלֵב בֶּן־יְפֻנֶּה הַקְּנִזִּי לְנַחֲלָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה יַעַן אֲשֶׁר מִלֵּא אַחֲרֵי יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנִים קִרְיַת אַרְבַּע הָאָדָם הַגָּדוֹל בָּעֲנָקִים הוּא וְהָאָרֶץ שָׁקְטָה מִמִּלְחָמָה׃ ס

טו וַיְהִי הַגּוֹרָל לְמַטֵּה בְּנֵי יְהוּדָה לְמִשְׁפְּחֹתָם אֶל־גְּבוּל אֱדוֹם מִדְבַּר־צִן נֶגְבָּה מִקְצֵה תֵימָן׃ וַיְהִי לָהֶם גְּבוּל נֶגֶב מִקְצֵה יָם הַמֶּלַח מִן־הַלָּשֹׁן הַפֹּנֶה נֶגְבָּה׃ וְיָצָא אֶל־מִנֶּגֶב לְמַעֲלֵה עַקְרַבִּים וְעָבַר צִנָה וְעָלָה מִנֶּגֶב לְקָדֵשׁ בַּרְנֵעַ וְעָבַר חֶצְרוֹן וְעָלָה אַדָּרָה וְנָסַב הַקַּרְקָעָה׃ וְעָבַר עַצְמוֹנָה וְיָצָא נַחַל מִצְרַיִם וְהָיָה תֹּצְאוֹת הַגְּבוּל יָמָּה זֶה־יִהְיֶה לָכֶם גְּבוּל נֶגֶב׃ וּגְבוּל קֵדְמָה יָם הַמֶּלַח עַד־קְצֵה הַיַּרְדֵּן וּגְבוּל לִפְאַת צָפוֹנָה מִלְּשׁוֹן הַיָּם מִקְצֵה הַיַּרְדֵּן׃ וְעָלָה הַגְּבוּל בֵּית חָגְלָה וְעָבַר מִצְּפוֹן לְבֵית הָעֲרָבָה וְעָלָה הַגְּבוּל אֶבֶן בֹּהַן בֶּן־רְאוּבֵן׃ וְעָלָה הַגְּבוּל ׀ דְּבִרָה מֵעֵמֶק עָכוֹר וְצָפוֹנָה פֹּנֶה אֶל־הַגִּלְגָּל אֲשֶׁר־נֹכַח לְמַעֲלֵה אֲדֻמִּים אֲשֶׁר מִנֶּגֶב לַנָּחַל וְעָבַר הַגְּבוּל אֶל־מֵי־עֵין שֶׁמֶשׁ וְהָיוּ תֹצְאֹתָיו אֶל־עֵין רֹגֵל׃ וְעָלָה הַגְּבוּל גֵּי בֶן־הִנֹּם אֶל־כֶּתֶף הַיְבוּסִי מִנֶּגֶב הִיא יְרוּשָׁלָ͏ִם

יד׳ יא׳ כ׳ רבתי   טו׳ ד׳ והיו קרי

וְעָלָה הַגְּבוּל אֶל־רֹאשׁ הָהָר אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי גֵי־הִנֹּם יָמָּה אֲשֶׁר בִּקְצֵה עֵמֶק־רְפָאִים צָפֹנָה׃ וְתָאַר הַגְּבוּל מֵרֹאשׁ הָהָר אֶל־מַעְיַן מֵי נֶפְתּוֹחַ וְיָצָא אֶל־עָרֵי הַר־עֶפְרוֹן וְתָאַר הַגְּבוּל בַּעֲלָה הִיא קִרְיַת יְעָרִים׃ וְנָסַב הַגְּבוּל מִבַּעֲלָה יָמָּה אֶל־הַר שֵׂעִיר וְעָבַר אֶל־כֶּתֶף הַר־יְעָרִים מִצָּפוֹנָה הִיא כְסָלוֹן וְיָרַד בֵּית־שֶׁמֶשׁ וְעָבַר תִּמְנָה׃ וְיָצָא הַגְּבוּל אֶל־כֶּתֶף עֶקְרוֹן צָפוֹנָה וְתָאַר הַגְּבוּל שִׁכְּרוֹנָה וְעָבַר הַר־הַבַּעֲלָה וְיָצָא יַבְנְאֵל וְהָיוּ תֹּצְאוֹת הַגְּבוּל יָמָּה׃ וּגְבוּל יָם הַיָּמָּה הַגָּדוֹל וּגְבוּל זֶה גְּבוּל בְּנֵי־יְהוּדָה סָבִיב לְמִשְׁפְּחֹתָם׃ וּלְכָלֵב בֶּן־יְפֻנֶּה נָתַן חֵלֶק בְּתוֹךְ בְּנֵי־יְהוּדָה אֶל־פִּי יְהוָה לִיהוֹשֻׁעַ אֶת־קִרְיַת אַרְבַּע אֲבִי הָעֲנָק הִיא חֶבְרוֹן׃ וַיֹּרֶשׁ מִשָּׁם כָּלֵב אֶת־שְׁלוֹשָׁה בְּנֵי הָעֲנָק אֶת־שֵׁשַׁי וְאֶת־אֲחִימַן וְאֶת־תַּלְמַי יְלִידֵי הָעֲנָק׃ וַיַּעַל מִשָּׁם אֶל־יֹשְׁבֵי דְּבִר וְשֵׁם־דְּבִר לְפָנִים קִרְיַת־סֵפֶר׃ וַיֹּאמֶר כָּלֵב אֲשֶׁר־יַכֶּה אֶת־קִרְיַת־סֵפֶר וּלְכָדָהּ וְנָתַתִּי לוֹ אֶת־עַכְסָה בִתִּי לְאִשָּׁה׃ וַיִּלְכְּדָהּ עָתְנִיאֵל בֶּן־קְנַז אֲחִי כָלֵב וַיִּתֶּן־לוֹ אֶת־עַכְסָה בִתּוֹ לְאִשָּׁה׃ וַיְהִי בְּבוֹאָהּ וַתְּסִיתֵהוּ לִשְׁאוֹל מֵאֵת־אָבִיהָ שָׂדֶה וַתִּצְנַח מֵעַל הַחֲמוֹר וַיֹּאמֶר־לָהּ כָּלֵב מַה־לָּךְ׃ וַתֹּאמֶר תְּנָה־לִּי בְרָכָה כִּי אֶרֶץ הַנֶּגֶב נְתַתָּנִי וְנָתַתָּה לִי גֻּלֹּת מָיִם וַיִּתֶּן־לָהּ אֵת גֻּלֹּת עִלִּיּוֹת וְאֵת גֻּלֹּת תַּחְתִּיּוֹת׃ ס זֹאת נַחֲלַת מַטֵּה בְנֵי־יְהוּדָה לְמִשְׁפְּחֹתָם׃ וַיִּהְיוּ הֶעָרִים מִקְצֵה לְמַטֵּה בְנֵי־יְהוּדָה אֶל־גְּבוּל אֱדוֹם בַּנֶּגְבָּה קַבְצְאֵל וְעֵדֶר וְיָגוּר׃ וְקִינָה וְדִימוֹנָה וְעַדְעָדָה׃ וְקֶדֶשׁ וְחָצוֹר וְיִתְנָן׃ זִיף וָטֶלֶם וּבְעָלוֹת׃ וְחָצוֹר ׀ חֲדַתָּה וּקְרִיּוֹת חֶצְרוֹן הִיא חָצוֹר׃ אֲמָם וּשְׁמַע וּמוֹלָדָה׃ וַחֲצַר גַּדָּה וְחֶשְׁמוֹן וּבֵית פָּלֶט׃ וַחֲצַר שׁוּעָל וּבְאֵר שֶׁבַע וּבִזְיוֹתְיָה׃ בַּעֲלָה וְעִיִּים וָעָצֶם׃ וְאֶלְתּוֹלַד וּכְסִיל וְחָרְמָה׃ וְצִקְלַג וּמַדְמַנָּה וְסַנְסַנָּה׃ וּלְבָאוֹת וְשִׁלְחִים וְעַיִן וְרִמּוֹן כָּל־עָרִים עֶשְׂרִים וָתֵשַׁע וְחַצְרֵיהֶן׃ ס בַּשְּׁפֵלָה אֶשְׁתָּאוֹל וְצָרְעָה וְאַשְׁנָה׃ וְזָנוֹחַ וְעֵין גַּנִּים תַּפּוּחַ וְהָעֵינָם׃ יַרְמוּת וַעֲדֻלָּם שׂוֹכֹה וַעֲזֵקָה׃ וְשַׁעֲרַיִם וַעֲדִיתַיִם וְהַגְּדֵרָה וּגְדֵרֹתָיִם עָרִים אַרְבַּע־עֶשְׂרֵה וְחַצְרֵיהֶן׃ ס צְנָן וַחֲדָשָׁה וּמִגְדַּל־גָּד׃ וְדִלְעָן וְהַמִּצְפֶּה וְיָקְתְאֵל׃ לָכִישׁ וּבָצְקַת וְעֶגְלוֹן׃ וְכַבּוֹן וְלַחְמָס וְכִתְלִישׁ׃ וּגְדֵרוֹת בֵּית־דָּגוֹן וְנַעֲמָה וּמַקֵּדָה עָרִים שֵׁשׁ־עֶשְׂרֵה וְחַצְרֵיהֶן׃ ס לִבְנָה וָעֶתֶר וְעָשָׁן׃ וְיִפְתָּח וְאַשְׁנָה וּנְצִיב׃ וּקְעִילָה וְאַכְזִיב וּמָרֵאשָׁה עָרִים תֵּשַׁע וְחַצְרֵיהֶן׃ ס עֶקְרוֹן וּבְנֹתֶיהָ וַחֲצֵרֶיהָ׃ מֵעֶקְרוֹן וָיָמָּה כֹּל אֲשֶׁר־עַל־יַד

אשדוד וחצריהן׃ ס אשדוד בנותיה וחצריה עזה
בנותיה וחצריה עד־נחל מצרים והים הגבול וגבול׃
ס ובהר שמיר ויתיר ושוכה׃ ודנה וקרית־סנה היא
דבר׃ וענב ואשתמה וענים׃ וגשן וחלן וגלה ערים
אחת־עשרה וחצריהן׃ ס ארב ודומה ואשען׃ וינום
ובית־תפוח ואפקה׃ וחמטה וקרית ארבע היא חברון
וציער ערים תשע וחצריהן׃ ס מעון ׀ כרמל וזיף
ויוטה׃ ויזרעאל וירקדעם וזנוח׃ הקין גבעה ותמנה ערים
עשר וחצריהן׃ ס חלחול בית־צור וגדור׃ ומערת
ובית־ענות ואלתקן ערים שש וחצריהן׃ ס קרית־בעל
היא קרית יערים והרבה ערים שתים וחצריהן׃ ס
במדבר בית הערבה מדין וסככה׃ והנבשן ועיר־המלח
ועין גדי ערים שש וחצריהן׃ ס ואת־היבוסי יושבי
ירושלם לא־יוכלו בני־יהודה להורישם וישב היבוסי את־
בני יהודה בירושלם עד היום הזה׃ ס

טז ויצא הגורל לבני יוסף מירדן יריחו למי יריחו מזרחה
המדבר עלה מיריחו בהר בית־אל׃ ויצא מבית־אל לוזה
ועבר אל־גבול הארכי עטרות׃ וירד ימה אל־גבול היפלטי
עד־גבול בית־חורן תחתון ועד־גזר והיו תצאתו ימה׃
וינחלו בני־יוסף מנשה ואפרים׃ ויהי גבול בני־אפרים
למשפחתם ויהי גבול נחלתם מזרחה עטרות אדר עד־בית
חרון עליון׃ ויצא הגבול הימה המכמתת מצפון ונסב
הגבול מזרחה תאנת שלה ועבר אותו ממזרח ינוחה׃
וירד מינוחה עטרות ונערתה ופגע ביריחו ויצא הירדן׃
מתפוח ילך הגבול ימה נחל קנה והיו תצאתיו הימה זאת
נחלת מטה בני־אפרים למשפחתם׃ והערים המבדלות
לבני אפרים בתוך נחלת בני־מנשה כל־הערים וחצריהן׃
ולא הורישו את־הכנעני היושב בגזר וישב הכנעני בקרב
אפרים עד־היום הזה ויהי למס־עבד׃ ס

יז ויהי הגורל למטה מנשה כי־הוא בכור יוסף למכיר
בכור מנשה אבי הגלעד כי הוא היה איש מלחמה ויהי־לו
הגלעד והבשן׃ ויהי לבני מנשה הנותרים למשפחתם
לבני אביעזר ולבני־חלק ולבני אשריאל ולבני־שכם ולבני־
חפר ולבני שמידע אלה בני מנשה בן־יוסף הזכרים
למשפחתם׃ ולצלפחד בן־חפר בן־גלעד בן־מכיר בן־

מז׳ הגדול קרי · כח׳ ושוכה קרי · נב׳ [illegible] קרי · נג׳ יהיר׳ [illegible] · [illegible] תצאתיו קרי

מנשה לא־היו לו בנים כי אם־בנות ואלה שמות בנתיו
מחלה ונעה חגלה מלכה ותרצה׃ ותקרבנה לפני אלעזר
הכהן ולפני ׀ יהושע בן־נון ולפני הנשיאים לאמר יהוה
צוה את־משה לתת־לנו נחלה בתוך אחינו ויתן להם אל־
פי יהוה נחלה בתוך אחי אביהן׃ ויפלו חבלי־מנשה
עשרה לבד מארץ הגלעד והבשן אשר מעבר לירדן׃ כי
בנות מנשה נחלו נחלה בתוך בניו וארץ הגלעד היתה
לבני־מנשה הנותרים׃ ויהי גבול־מנשה מאשר המכמתת
אשר על־פני שכם והלך הגבול אל־הימין אל־ישבי עין
תפוח׃ למנשה היתה ארץ תפוח ותפוח אל־גבול מנשה
לבני אפרים׃ וירד הגבול נחל קנה נגבה לנחל ערים
האלה לאפרים בתוך ערי מנשה וגבול מנשה מצפון לנחל
ויהי תצאתיו הימה׃ נגבה לאפרים וצפונה למנשה ויהי
הים גבולו ובאשר יפגעון מצפון וביששכר ממזרח׃ ויהי
למנשה ביששכר ובאשר בית־שאן ובנותיה ויבלעם
ובנותיה ואת־ישבי דאר ובנותיה וישבי עין־דר ובנותיה
וישבי תענך ובנתיה וישבי מגדו ובנותיה שלשת הנפת׃
ולא יכלו בני מנשה להוריש את־הערים האלה ויואל
הכנעני לשבת בארץ הזאת׃ ויהי כי חזקו בני ישראל
ויתנו את־הכנעני למס והורש לא הורישו׃ ס וידברו
בני יוסף את־יהושע לאמר מדוע נתתה לי נחלה גורל
אחד וחבל אחד ואני עם־רב עד אשר־עד־כה ברכני יהוה׃
טו ויאמר אליהם יהושע אם־עם־רב אתה עלה לך היערה
ובראת לך שם בארץ הפרזי והרפאים כי־אץ לך הר־
אפרים׃ ויאמרו בני יוסף לא־ימצא לנו ההר ורכב ברזל
בכל־הכנעני הישב בארץ־העמק לאשר בבית־שאן ובנותיה
ולאשר בעמק יזרעאל׃ ויאמר יהושע אל־בית יוסף לאפרים
ולמנשה לאמר עם־רב אתה וכח גדול לך לא־יהיה לך גורל
אחד׃ כי הר יהיה־לך כי־יער הוא ובראתו והיה לך
תצאתיו כי־תוריש את־הכנעני כי רכב ברזל לו כי חזק
הוא׃ פ

יח ויקהלו כל־עדת בני־ישראל שלה וישכינו שם את־אהל
מועד והארץ נכבשה לפניהם׃ ויותרו בבני ישראל אשר
לא־חלקו את־נחלתם שבעה שבטים׃ ויאמר יהושע אל־
בני ישראל עד־אנה אתם מתרפים לבוא לרשת את־הארץ
אשר נתן לכם יהוה אלהי אבותיכם׃ הבו לכם שלשה

י״ד קמץ בז״ק

אֲנָשִׁים לַשָּׁבֶט וְאֶשְׁלָחֵם וְיָקֻמוּ וְיִתְהַלְּכוּ בָאָרֶץ וְיִכְתְּבוּ אוֹתָהּ
לְפִי נַחֲלָתָם וְיָבֹאוּ אֵלָי׃ וְהִתְחַלְּקוּ אֹתָהּ לְשִׁבְעָה חֲלָקִים
יְהוּדָה יַעֲמֹד עַל־גְּבוּלוֹ מִנֶּגֶב וּבֵית יוֹסֵף יַעַמְדוּ עַל־גְּבוּלָם
מִצָּפוֹן׃ וְאַתֶּם תִּכְתְּבוּ אֶת־הָאָרֶץ שִׁבְעָה חֲלָקִים וַהֲבֵאתֶם
אֵלַי הֵנָּה וְיָרִיתִי לָכֶם גּוֹרָל פֹּה לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ׃ כִּי
אֵין־חֵלֶק לַלְוִיִּם בְּקִרְבְּכֶם כִּי־כְהֻנַּת יְהוָה נַחֲלָתוֹ וְגָד וּרְאוּבֵן
וַחֲצִי שֵׁבֶט הַמְנַשֶּׁה לָקְחוּ נַחֲלָתָם מֵעֵבֶר לַיַּרְדֵּן מִזְרָחָה
אֲשֶׁר נָתַן לָהֶם מֹשֶׁה עֶבֶד יְהוָה׃ וַיָּקֻמוּ הָאֲנָשִׁים וַיֵּלֵכוּ
וַיְצַו יְהוֹשֻׁעַ אֶת־הַהֹלְכִים לִכְתֹּב אֶת־הָאָרֶץ לֵאמֹר לְכוּ
וְהִתְהַלְּכוּ בָאָרֶץ וְכִתְבוּ אוֹתָהּ וְשׁוּבוּ אֵלַי וּפֹה אַשְׁלִיךְ לָכֶם
גּוֹרָל לִפְנֵי יְהוָה בְּשִׁלֹה׃ וַיֵּלְכוּ הָאֲנָשִׁים וַיַּעַבְרוּ בָאָרֶץ
וַיִּכְתְּבוּהָ לֶעָרִים לְשִׁבְעָה חֲלָקִים עַל־סֵפֶר וַיָּבֹאוּ אֶל־יְהוֹשֻׁעַ
אֶל־הַמַּחֲנֶה שִׁלֹה׃ וַיַּשְׁלֵךְ לָהֶם יְהוֹשֻׁעַ גּוֹרָל בְּשִׁלֹה לִפְנֵי
יְהוָה וַיְחַלֶּק־שָׁם יְהוֹשֻׁעַ אֶת־הָאָרֶץ לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל כְּמַחְלְקֹתָם׃
ס וַיַּעַל גּוֹרַל מַטֵּה בְנֵי־בִנְיָמִן לְמִשְׁפְּחֹתָם וַיֵּצֵא גְּבוּל
גּוֹרָלָם בֵּין בְּנֵי יְהוּדָה וּבֵין בְּנֵי יוֹסֵף׃ וַיְהִי לָהֶם הַגְּבוּל
לִפְאַת צָפוֹנָה מִן־הַיַּרְדֵּן וְעָלָה הַגְּבוּל אֶל־כֶּתֶף יְרִיחוֹ מִצָּפוֹן
וְעָלָה בָהָר יָמָּה וְהָיָה תֹּצְאֹתָיו מִדְבַּרָה בֵּית אָוֶן׃ וְעָבַר
מִשָּׁם הַגְּבוּל לוּזָה אֶל־כֶּתֶף לוּזָה נֶגְבָּה הִיא בֵּית־אֵל וְיָרַד
הַגְּבוּל עַטְרוֹת אַדָּר עַל־הָהָר אֲשֶׁר מִנֶּגֶב לְבֵית־חֹרוֹן תַּחְתּוֹן׃
וְתָאַר הַגְּבוּל וְנָסַב לִפְאַת־יָם נֶגְבָּה מִן־הָהָר אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי
בֵית־חֹרוֹן נֶגְבָּה וְהָיָה תֹצְאֹתָיו אֶל־קִרְיַת־בַּעַל הִיא קִרְיַת
יְעָרִים עִיר בְּנֵי יְהוּדָה זֹאת פְּאַת־יָם׃ וּפְאַת־נֶגְבָּה מִקְצֵה
קִרְיַת יְעָרִים וְיָצָא הַגְּבוּל יָמָּה וְיָצָא אֶל־מַעְיַן מֵי נֶפְתּוֹחַ׃
וְיָרַד הַגְּבוּל אֶל־קְצֵה הָהָר אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי גֵּי בֶן־הִנֹּם אֲשֶׁר
בְּעֵמֶק רְפָאִים צָפוֹנָה וְיָרַד גֵּי הִנֹּם אֶל־כֶּתֶף הַיְבוּסִי נֶגְבָּה
וְיָרַד עֵין רֹגֵל׃ וְתָאַר מִצָּפוֹן וְיָצָא עֵין שֶׁמֶשׁ וְיָצָא אֶל־
גְּלִילוֹת אֲשֶׁר־נֹכַח מַעֲלֵה אֲדֻמִּים וְיָרַד אֶבֶן בֹּהַן בֶּן־רְאוּבֵן׃
וְעָבַר אֶל־כֶּתֶף מוּל־הָעֲרָבָה צָפוֹנָה וְיָרַד הָעֲרָבָתָה׃ וְעָבַר
הַגְּבוּל אֶל־כֶּתֶף בֵּית־חָגְלָה צָפוֹנָה וְהָיָה תֹּצְאוֹתָיו הַגְּבוּל
אֶל־לְשׁוֹן יָם־הַמֶּלַח צָפוֹנָה אֶל־קְצֵה הַיַּרְדֵּן נֶגְבָּה זֶה גְּבוּל
נֶגֶב׃ וְהַיַּרְדֵּן יִגְבֹּל־אֹתוֹ לִפְאַת־קֵדְמָה זֹאת נַחֲלַת בְּנֵי
בִנְיָמִן לִגְבוּלֹתֶיהָ סָבִיב לְמִשְׁפְּחֹתָם׃ וְהָיוּ הֶעָרִים לְמַטֵּה
בְּנֵי בִנְיָמִן לְמִשְׁפְּחוֹתֵיהֶם יְרִיחוֹ וּבֵית־חָגְלָה וְעֵמֶק קְצִיץ׃
וּבֵית הָעֲרָבָה וּצְמָרַיִם וּבֵית־אֵל׃ וְהָעַוִּים וְהַפָּרָה וְעָפְרָה׃
וּכְפַר הָעַמֹּנָי וְהָעָפְנִי וָגָבַע עָרִים שְׁתֵּים־עֶשְׂרֵה וְחַצְרֵיהֶן׃

יח׳ יב׳ והיו קרי   יד׳ והיו קרי   יט׳ והיו קרי   תוצאות קרי   כד׳ העמונה קרי

גִּבְעוֹן וְהָרָמָה וּבְאֵרוֹת׃ וְהַמִּצְפֶּה וְהַכְּפִירָה וְהַמֹּצָה׃
וְרֶקֶם וְיִרְפְּאֵל וְתַרְאֲלָה׃ וְצֵלַע הָאֶלֶף וְהַיְבוּסִי הִיא יְרוּשָׁלִַם
גִּבְעַת קִרְיַת עָרִים אַרְבַּע־עֶשְׂרֵה וְחַצְרֵיהֶן זֹאת נַחֲלַת בְּנֵי־
בִנְיָמִן לְמִשְׁפְּחֹתָם׃ ס

וַיֵּצֵא הַגּוֹרָל הַשֵּׁנִי לְשִׁמְעוֹן לְמַטֵּה בְנֵי־שִׁמְעוֹן לְמִשְׁפְּחוֹתָם
וַיְהִי נַחֲלָתָם בְּתוֹךְ נַחֲלַת בְּנֵי־יְהוּדָה׃ וַיְהִי לָהֶם בְּנַחֲלָתָם
בְּאֵר־שֶׁבַע וְשֶׁבַע וּמוֹלָדָה׃ וַחֲצַר שׁוּעָל וּבָלָה וָעָצֶם׃
וְאֶלְתּוֹלַד וּבְתוּל וְחָרְמָה׃ וְצִקְלַג וּבֵית־הַמַּרְכָּבוֹת וַחֲצַר
סוּסָה׃ וּבֵית לְבָאוֹת וְשָׁרוּחֶן עָרִים שְׁלֹשׁ־עֶשְׂרֵה וְחַצְרֵיהֶן׃
עַיִן רִמּוֹן וָעֶתֶר וְעָשָׁן עָרִים אַרְבַּע וְחַצְרֵיהֶן׃ וְכָל־הַחֲצֵרִים
אֲשֶׁר סְבִיבוֹת הֶעָרִים הָאֵלֶּה עַד־בַּעֲלַת בְּאֵר רָאמַת נֶגֶב זֹאת
נַחֲלַת מַטֵּה בְנֵי־שִׁמְעוֹן לְמִשְׁפְּחֹתָם׃ מֵחֶבֶל בְּנֵי יְהוּדָה
נַחֲלַת בְּנֵי שִׁמְעוֹן כִּי־הָיָה חֵלֶק בְּנֵי־יְהוּדָה רַב מֵהֶם וַיִּנְחֲלוּ
בְנֵי־שִׁמְעוֹן בְּתוֹךְ נַחֲלָתָם׃ ס וַיַּעַל הַגּוֹרָל הַשְּׁלִישִׁי
לִבְנֵי זְבוּלֻן לְמִשְׁפְּחֹתָם וַיְהִי גְּבוּל נַחֲלָתָם עַד־שָׂרִיד׃ וְעָלָה
גְבוּלָם ׀ לַיָּמָּה וּמַרְעֲלָה וּפָגַע בְּדַבָּשֶׁת וּפָגַע אֶל־הַנַּחַל אֲשֶׁר
עַל־פְּנֵי יָקְנְעָם׃ וְשָׁב מִשָּׂרִיד קֵדְמָה מִזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ עַל־גְּבוּל
כִּסְלֹת תָּבֹר וְיָצָא אֶל־הַדָּבְרַת וְעָלָה יָפִיעַ׃ וּמִשָּׁם עָבַר
קֵדְמָה מִזְרָחָה גִּתָּה חֵפֶר עִתָּה קָצִין וְיָצָא רִמּוֹן הַמְּתֹאָר
הַנֵּעָה׃ וְנָסַב אֹתוֹ הַגְּבוּל מִצְּפוֹן חַנָּתֹן וְהָיוּ תֹּצְאֹתָיו גֵּי
יִפְתַּח־אֵל׃ וְקַטָּת וְנַהֲלָל וְשִׁמְרוֹן וְיִדְאֲלָה וּבֵית לָחֶם עָרִים
שְׁתֵּים־עֶשְׂרֵה וְחַצְרֵיהֶן׃ זֹאת נַחֲלַת בְּנֵי־זְבוּלֻן לְמִשְׁפְּחוֹתָם
הֶעָרִים הָאֵלֶּה וְחַצְרֵיהֶן׃ ס לְיִשָּׂשכָר יָצָא הַגּוֹרָל
הָרְבִיעִי לִבְנֵי יִשָּׂשכָר לְמִשְׁפְּחוֹתָם׃ וַיְהִי גְּבוּלָם יִזְרְעֶאלָה
וְהַכְּסֻלּוֹת וְשׁוּנֵם׃ וַחֲפָרַיִם וְשִׁיאֹן וַאֲנָחֲרַת׃ וְהָרַבִּית
וְקִשְׁיוֹן וָאָבֶץ׃ וְרֶמֶת וְעֵין־גַּנִּים וְעֵין חַדָּה וּבֵית פַּצֵּץ׃
וּפָגַע הַגְּבוּל בְּתָבוֹר וְשַׁחֲצוּמָה וּבֵית שֶׁמֶשׁ וְהָיוּ תֹּצְאוֹת
גְּבוּלָם הַיַּרְדֵּן עָרִים שֵׁשׁ־עֶשְׂרֵה וְחַצְרֵיהֶן׃ זֹאת נַחֲלַת מַטֵּה
בְנֵי־יִשָּׂשכָר לְמִשְׁפְּחוֹתָם הֶעָרִים וְחַצְרֵיהֶן׃ ס וַיֵּצֵא
הַגּוֹרָל הַחֲמִישִׁי לְמַטֵּה בְנֵי־אָשֵׁר לְמִשְׁפְּחוֹתָם׃ וַיְהִי
גְּבוּלָם חֶלְקַת וַחֲלִי וָבֶטֶן וְאַכְשָׁף׃ וְאַלַּמֶּלֶךְ וְעַמְעָד וּמִשְׁאָל
וּפָגַע בְּכַרְמֶל הַיָּמָּה וּבְשִׁיחוֹר לִבְנָת׃ וְשָׁב מִזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ
בֵּית דָּגֹן וּפָגַע בִּזְבֻלוּן וּבְגֵי יִפְתַּח־אֵל צָפוֹנָה בֵּית הָעֵמֶק
וּנְעִיאֵל וְיָצָא אֶל־כָּבוּל מִשְּׂמֹאל׃ וְעֶבְרֹן וּרְחֹב וְחַמּוֹן וְקָנָה
עַד צִידוֹן רַבָּה׃ וְשָׁב הַגְּבוּל הָרָמָה וְעַד־עִיר מִבְצַר־צֹר
וְשָׁב הַגְּבוּל חֹסָה וְיִהְיוּ תֹצְאֹתָיו הַיָּמָּה מֵחֶבֶל אַכְזִיבָה׃

יט׳ כב׳ ושחצומה קרי   כט׳ והיו קרי

ועמה ואפק ורחב ערים עשרים ושתים וחצריהן : זאת
נחלת מטה בני־אשר למשפחתם הערים האלה וחצריהן :
ס לבני נפתלי יצא הגורל הששי לבני נפתלי
למשפחתם : ויהי גבולם מחלף מאלון בצעננים ואדמי
הנקב ויבנאל עד־לקום ויהי תצאתיו הירדן : ושב הגבול
ימה אזנות תבור ויצא משם חקקה ופגע בזבלון מנגב
ובאשר פגע מים וביהודה הירדן מזרח השמש : וערי
מבצר הצדים צר וחמת רקת וכנרת : ואדמה והרמה
וחצור : וקדש ואדרעי ועין חצור : ויראון ומגדל־אל חרם
ובית־ענת ובית שמש ערים תשע־עשרה וחצריהן : זאת
נחלת מטה בני־נפתלי למשפחתם הערים וחצריהן :
ס למטה בני־דן למשפחתם יצא הגורל השביעי :
ויהי גבול נחלתם צרעה ואשתאול ועיר שמש : ושעלבין
ואילון ויתלה : ואילון ותמנתה ועקרון : ואלתקה וגבתון
ובעלת : ויהד ובני־ברק וגת־רמון : ומי הירקון והרקון
עם־הגבול מול יפו : ויצא גבול בני־דן מהם ויעלו בני־דן
וילחמו עם־לשם וילכדו אותה ויכו אותה לפי־חרב וירשו
אותה וישבו בה ויקראו ללשם דן כשם דן אביהם : זאת
נחלת מטה בני־דן למשפחתם הערים האלה וחצריהן :
פ ויכלו לנחל את־הארץ לגבולתיה ויתנו בני־ישראל
נחלה ליהושע בן־נון בתוכם : על־פי יהוה נתנו לו את־
העיר אשר שאל את־תמנת־סרח בהר אפרים ויבנה את־
העיר וישב בה : ס אלה הנחלת אשר נחלו אלעזר
הכהן ויהושע בן־נון וראשי האבות למטות בני־ישראל
בגורל בשלה לפני יהוה פתח אהל מועד ויכלו מחלק
את־הארץ : פ

כ וידבר יהוה אל־יהושע לאמר : דבר אל־בני ישראל
לאמר תנו לכם את־ערי המקלט אשר־דברתי אליכם ביד־
משה : לנוס שמה רוצח מכה־נפש בשגגה בבלי־דעת
והיו לכם למקלט מגאל הדם : ונס אל־אחת מהערים
האלה ועמד פתח שער העיר ודבר באזני זקני העיר־ההיא
את־דבריו ואספו אתו העירה אליהם ונתנו־לו מקום וישב
עמם : וכי ירדף גאל הדם אחריו ולא־יסגרו את־הרצח
בידו כי בבלי־דעת הכה את־רעהו ולא־שנא הוא לו
מתמול שלשום : וישב בעיר ההיא עד־עמדו לפני העדה
למשפט עד־מות הכהן הגדול אשר יהיה בימים ההם אז

יט' נ' קטן בק'

ישוב הרוצח ובא אל־עירו ואל־ביתו אל־העיר אשר־נס
משם : ויקדשו את־קדש בגליל בהר נפתלי ואת־שכם
בהר אפרים ואת־קרית ארבע היא חברון בהר יהודה :
ומעבר לירדן יריחו מזרחה נתנו את־בצר במדבר במישר
ממטה ראובן ואת־ראמות בגלעד ממטה גד ואת־גולן
בבשן ממטה מנשה : אלה היו ערי המועדה לכל בני
ישראל ולגר הגר בתוכם לנוס שמה כל־מכה־נפש בשגגה
ולא ימות ביד גאל הדם עד־עמדו לפני העדה : ס

כא ויגשו ראשי אבות הלוים אל־אלעזר הכהן ואל־יהושע
בן־נון ואל־ראשי אבות המטות לבני ישראל : וידברו
אליהם בשלה בארץ כנען לאמר יהוה צוה ביד־משה
לתת־לנו ערים לשבת ומגרשיהן לבהמתנו : ויתנו בני־
ישראל ללוים מנחלתם אל־פי יהוה את־הערים האלה
ואת־מגרשיהן : ס ויצא הגורל למשפחת הקהתי
ויהי לבני אהרן הכהן מן־הלוים ממטה יהודה וממטה
השמעני וממטה בנימן בגורל ערים שלש עשרה : ס
ולבני קהת הנותרים ממשפחת מטה־אפרים וממטה־
דן ומחצי מטה מנשה בגורל ערים עשר : ס
ולבני גרשון ממשפחות מטה־יששכר וממטה־אשר וממטה
נפתלי ומחצי מטה מנשה בבשן בגורל ערים שלש
עשרה : ס לבני מררי למשפחתם ממטה ראובן
וממטה־גד וממטה זבולן ערים שתים עשרה : ס
ויתנו בני־ישראל ללוים את־הערים האלה ואת־מגרשיהן
כאשר צוה יהוה ביד־משה בגורל : ס ויתנו ממטה
בני יהודה וממטה בני שמעון את הערים האלה אשר־
יקרא אתהן בשם : ויהי לבני אהרן ממשפחות הקהתי
מבני לוי כי להם היה הגורל ראישנה : ויתנו להם את־
קרית ארבע אבי הענוק היא חברון בהר יהודה ואת־
מגרשה סביבתיה : ואת־שדה העיר ואת־חצריה נתנו
לכלב בן־יפנה באחזתו : ס ולבני אהרן הכהן
נתנו את־עיר מקלט הרצח את־חברון ואת־מגרשה ואת־
לבנה ואת־מגרשיה : ואת־יתר ואת־מגרשה ואת־אשתמע
ואת־מגרשה : ואת־חלן ואת־מגרשה ואת־דבר ואת־
מגרשה : ואת־עין ואת־מגרשה ואת־יטה ואת־מגרשה
את־בית שמש ואת־מגרשה ערים תשע מאת שני השבטים
האלה : ס וממטה בנימן את־גבעון ואת־מגרשה

כ' ה' גולן קרי   כא' י' ראשנה קרי

את גבע ואת מגרשה: את ענתות ואת מגרשה ואת עלמון ואת מגרשה ערים ארבע: כל ערי בני אהרן הכהנים שלש עשרה ערים ומגרשיהן: ס ולמשפחות בני קהת הלוים הנותרים מבני קהת ויהי ערי גורלם ממטה אפרים: ויתנו להם את עיר מקלט הרצח את שכם ואת מגרשה בהר אפרים ואת גזר ואת מגרשה: ואת קבצים ואת מגרשה ואת בית חרון ואת מגרשה ערים ארבע: ס וממטה דן את אלתקא ואת מגרשה את גבתון ואת מגרשה: את אילון ואת מגרשה את גת רמון ואת מגרשה ערים ארבע: ס וממחצית מטה מנשה את תענך ואת מגרשה ואת גת רמון ואת מגרשה ערים שתים: כל ערים עשר ומגרשיהן למשפחות בני קהת הנותרים: ס ולבני גרשון ממשפחת הלוים מחצי מטה מנשה את עיר מקלט הרצח את גלון בבשן ואת מגרשה ואת בעשתרה ואת מגרשה ערים שתים: ס וממטה יששכר את קשיון ואת מגרשה את דברת ואת מגרשה: את ירמות ואת מגרשה את עין גנים ואת מגרשה ערים ארבע: ס וממטה אשר את משאל ואת מגרשה את עבדון ואת מגרשה: את חלקת ואת מגרשה ואת רחב ואת מגרשה ערים ארבע: ס וממטה נפתלי את עיר מקלט הרצח את קדש בגליל ואת מגרשה ואת חמת דאר ואת מגרשה ואת קרתן ואת מגרשה ערים שלש: כל ערי הגרשני למשפחתם שלש עשרה עיר ומגרשיהן: ס ולמשפחות בני מררי הלוים הנותרים מאת מטה זבולן את יקנעם ואת מגרשה את קרתה ואת מגרשה: את דמנה ואת מגרשה את נהלל ואת מגרשה ערים ארבע: ס וממטה גד את עיר מקלט הרצח את רמת בגלעד ואת מגרשה ואת מחנים ואת מגרשה: את חשבון ואת מגרשה את יעזר ואת מגרשה כל ערים ארבע: כל הערים לבני מררי למשפחתם הנותרים ממשפחות הלוים ויהי גורלם ערים שתים עשרה: כל ערי הלוים בתוך אחזת בני ישראל ערים ארבעים ושמנה ומגרשיהן: תהיינה הערים האלה עיר עיר ומגרשיה סביבתיה כן לכל הערים האלה: ס ויתן יהוה

סא׳ מ׳ גוף קרי   לז׳ בקצת ספרים יש כאן ב׳ פסוקים וממטה ראובן וגומר וטעות הוא ואינם ראויה להיות ועיין בפירוש הרד״ק ובמסורה יכן נמצא בג׳ ספרים ישנים מדויקים סדנת יד

לישראל את כל הארץ אשר נשבע לתת לאבותם וירשוה וישבו בה: וינח יהוה להם מסביב ככל אשר נשבע לאבותם ולא עמד איש בפניהם מכל איביהם את כל איביהם נתן יהוה בידם: לא נפל דבר מכל הדבר הטוב אשר דבר יהוה אל בית ישראל הכל בא: פ

כב אז יקרא יהושע לראובני ולגדי ולחצי מטה מנשה: ויאמר אליהם אתם שמרתם את כל אשר צוה אתכם משה עבד יהוה ותשמעו בקולי לכל אשר צויתי אתכם: לא עזבתם את אחיכם זה ימים רבים עד היום הזה ושמרתם את משמרת מצות יהוה אלהיכם: ועתה הניח יהוה אלהיכם לאחיכם כאשר דבר להם ועתה פנו ולכו לכם לאהליכם אל ארץ אחזתכם אשר נתן לכם משה עבד יהוה בעבר הירדן: רק שמרו מאד לעשות את המצוה ואת התורה אשר צוה אתכם משה עבד יהוה לאהבה את יהוה אלהיכם וללכת בכל דרכיו ולשמר מצותיו ולדבקה בו ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם: ויברכם יהושע וישלחם וילכו אל אהליהם: ס ולחצי שבט המנשה נתן משה בבשן ולחציו נתן יהושע עם אחיהם מעבר הירדן ימה וגם כי שלחם יהושע אל אהליהם ויברכם: ויאמר אליהם לאמר בנכסים רבים שובו אל אהליכם ובמקנה רב מאד בכסף ובזהב ובנחשת ובברזל ובשלמות הרבה מאד חלקו שלל איביכם עם אחיכם: ס וישבו וילכו בני ראובן ובני גד וחצי שבט המנשה מאת בני ישראל משלה אשר בארץ כנען ללכת אל ארץ הגלעד אל ארץ אחזתם אשר נאחזו בה על פי יהוה ביד משה: ויבאו אל גלילות הירדן אשר בארץ כנען ויבנו בני ראובן ובני גד וחצי שבט המנשה שם מזבח על הירדן מזבח גדול למראה: וישמעו בני ישראל לאמר הנה בנו בני ראובן ובני גד וחצי שבט המנשה את המזבח אל מול ארץ כנען אל גלילות הירדן אל עבר בני ישראל: וישמעו בני ישראל ויקהלו כל עדת בני ישראל שלה לעלות עליהם לצבא: פ וישלחו בני ישראל אל בני ראובן ואל בני גד ואל חצי שבט מנשה אל ארץ הגלעד את פינחס בן אלעזר הכהן: ועשרה נשאים עמו נשיא אחד נשיא אחד לבית אב לכל מטות ישראל ואיש ראש בית אבותם המה לאלפי ישראל: ויבאו אל בני

כב׳ ז׳ בעבר קרי

ראובן ואל-בני-גד ואל-חצי שבט-מנשה אל-ארץ הגלעד
וידברו אתם לאמר: כה אמרו כל | עדת יהוה מה-
המעל הזה אשר מעלתם באלהי ישראל לשוב היום
מאחרי יהוה בבנותכם לכם מזבח למרדכם היום ביהוה:
המעט-לנו את-עון פעור אשר לא-הטהרנו ממנו עד היום
הזה ויהי הנגף בעדת יהוה: ואתם תשבו היום מאחרי
יהוה והיה אתם תמרדו היום ביהוה ומחר אל-כל-עדת
ישראל יקצף: ואך אם-טמאה ארץ אחזתכם עברו לכם
אל-ארץ אחזת יהוה אשר שכן-שם משכן יהוה והאחזו
בתוכנו וביהוה אל-תמרדו ואתנו אל-תמרדו בבנתכם
לכם מזבח מבלעדי מזבח יהוה אלהינו: הלוא | עכן
בן-זרח מעל מעל בחרם ועל-כל-עדת ישראל היה קצף
והוא איש אחד לא גוע בעונו: ס ויענו בני-ראובן
ובני-גד וחצי שבט המנשה וידברו את-ראשי אלפי ישראל:
אל | אלהים | יהוה אל | אלהים | יהוה הוא ידע וישראל
הוא ידע אם-במרד ואם-במעל ביהוה אל-תושיענו היום
הזה: לבנות לנו מזבח לשוב מאחרי יהוה ואם-להעלות
עליו עולה ומנחה ואם-לעשות עליו זבחי שלמים יהוה
הוא יבקש: ואם-לא מדאגה מדבר עשינו את-זאת לאמר
מחר יאמרו בניכם לבנינו לאמר מה-לכם וליהוה אלהי
ישראל: וגבול נתן-יהוה בינינו וביניכם בני-ראובן ובני-
גד את-הירדן אין-לכם חלק ביהוה והשביתו בניכם את-
בנינו לבלתי ירא את-יהוה: ונאמר נעשה-נא לנו לבנות
את-המזבח לא לעולה ולא לזבח: כי עד הוא בינינו
וביניכם ובין דורותינו אחרינו לעבד את-עבדת יהוה לפניו
בעלותינו ובזבחינו ובשלמינו ולא-יאמרו בניכם מחר
לבנינו אין-לכם חלק ביהוה: ונאמר והיה כי-יאמרו אלינו
ואל-דרתינו מחר ואמרנו ראו את-תבנית מזבח יהוה אשר-
עשו אבותינו לא לעולה ולא לזבח כי-עד הוא בינינו
וביניכם: חלילה לנו ממנו למרד ביהוה ולשוב היום
מאחרי יהוה לבנות מזבח לעלה למנחה ולזבח מלבד
מזבח יהוה אלהינו אשר לפני משכנו: ס וישמע
פינחס הכהן ונשיאי העדה וראשי אלפי ישראל אשר אתו
את-הדברים אשר דברו בני-ראובן ובני-גד ובני מנשה
וייטב בעיניהם: ויאמר פינחס בן-אלעזר הכהן אל-בני-
ראובן ואל-בני-גד ואל-בני מנשה היום ידענו כי-בתוכנו
יהוה אשר לא-מעלתם ביהוה המעל הזה אז הצלתם את-
בני

בני ישראל מיד יהוה: וישב פינחס בן-אלעזר הכהן |
והנשיאים מאת בני-ראובן ומאת בני-גד מארץ הגלעד אל-
ארץ כנען אל-בני ישראל וישבו אותם דבר: וייטב הדבר
בעיני בני ישראל ויברכו אלהים בני ישראל ולא אמרו
לעלות עליהם לצבא לשחת את-הארץ אשר בני-ראובן
ובני-גד ישבים בה: ויקראו בני-ראובן ובני-גד למזבח
כי עד הוא בינתינו כי יהוה האלהים: פ

כג

ויהי מימים רבים אחרי אשר-הניח יהוה לישראל מכל-
איביהם מסביב ויהושע זקן בא בימים: ויקרא יהושע
לכל-ישראל לזקניו ולראשיו ולשפטיו ולשטריו ויאמר
אלהם אני זקנתי באתי בימים: ואתם ראיתם את כל-אשר
עשה יהוה אלהיכם לכל-הגוים האלה מפניכם כי יהוה
אלהיכם הוא הנלחם לכם: ראו הפלתי לכם את-הגוים
הנשארים האלה בנחלה לשבטיכם מן-הירדן וכל-הגוים
אשר הכרתי והים הגדול מבוא השמש: ויהוה אלהיכם
הוא יהדפם מפניכם והוריש אתם מלפניכם וירשתם את-
ארצם כאשר דבר יהוה אלהיכם לכם: וחזקתם מאד
לשמר ולעשות את כל-הכתוב בספר תורת משה לבלתי
סור-ממנו ימין ושמאול: לבלתי-בוא בגוים האלה הנשארים
האלה אתכם ובשם אלהיהם לא-תזכירו ולא תשביעו ולא
תעבדום ולא תשתחוו להם: כי אם-ביהוה אלהיכם תדבקו
כאשר עשיתם עד היום הזה: ויורש יהוה מפניכם גוים
גדלים ועצומים ואתם לא-עמד איש בפניכם עד היום הזה:
איש-אחד מכם ירדף-אלף כי | יהוה אלהיכם הוא הנלחם
לכם כאשר דבר לכם: ונשמרתם מאד לנפשתיכם לאהבה
את-יהוה אלהיכם: כי | אם-שוב תשובו ודבקתם ביתר
הגוים האלה הנשארים האלה אתכם והתחתנתם בהם
ובאתם בהם והם בכם: ידוע תדעו כי לא יוסיף יהוה
אלהיכם להוריש את-הגוים האלה מלפניכם והיו לכם לפח
ולמוקש ולשטט בצדיכם ולצננים בעיניכם עד-אבדכם
מעל האדמה הטובה הזאת אשר נתן לכם יהוה אלהיכם:
והנה אנכי הולך היום בדרך כל-הארץ וידעתם בכל-
לבבכם ובכל-נפשכם כי לא-נפל דבר אחד מכל | הדברים
הטובים אשר דבר יהוה אלהיכם עליכם הכל באו לכם
לא-נפל ממנו דבר אחד: והיה כאשר-בא עליכם כל-הדבר
הטוב אשר דבר יהוה אלהיכם אליכם כן יביא יהוה עליכם
את כל-הדבר הרע עד-השמידו אותכם מעל האדמה

הטובה הזאת אשר נתן לכם יהוה אלהיכם׃ בעברכם
את־ברית יהוה אלהיכם אשר צוה אתכם והלכתם ועבדתם
אלהים אחרים והשתחויתם להם וחרה אף־יהוה בכם
ואבדתם מהרה מעל הארץ הטובה אשר נתן לכם׃ ס
כד ויאסף יהושע את־כל־שבטי ישראל שכמה ויקרא לזקני
ישראל ולראשיו ולשפטיו ולשטריו ויתיצבו לפני האלהים׃
ויאמר יהושע אל־כל־העם כה־אמר יהוה אלהי ישראל
בעבר הנהר ישבו אבותיכם מעולם תרח אבי אברהם
ואבי נחור ויעבדו אלהים אחרים׃ ואקח את־אביכם את־
אברהם מעבר הנהר ואולך אותו בכל־ארץ כנען וארבה
את־זרעו ואתן־לו את־יצחק׃ ואתן ליצחק את־יעקב ואת־
עשו ואתן לעשו את־הר שעיר לרשת אותו ויעקב ובניו
ירדו מצרים׃ ואשלח את־משה ואת־אהרן ואגף את־מצרים ה
כאשר עשיתי בקרבו ואחר הוצאתי אתכם׃ ואוציא את־
אבותיכם ממצרים ותבאו הימה וירדפו מצרים אחרי
אבותיכם ברכב ובפרשים ים־סוף׃ ויצעקו אל־יהוה וישם
מאפל ביניכם ׀ ובין המצרים ויבא עליו את־הים ויכסהו
ותראינה עיניכם את אשר־עשיתי במצרים ותשבו במדבר
ימים רבים׃ ואבאה אתכם אל־ארץ האמרי היושב בעבר
הירדן וילחמו אתכם ואתן אותם בידכם ותירשו את־ארצם
ואשמידם מפניכם׃ ויקם בלק בן־צפור מלך מואב וילחם
בישראל וישלח ויקרא לבלעם בן־בעור לקלל אתכם׃
ולא אביתי לשמע לבלעם ויברך ברוך אתכם ואצל אתכם
מידו׃ ותעברו את־הירדן ותבאו אל־יריחו וילחמו בכם
בעלי־יריחו האמרי והפרזי והכנעני והחתי והגרגשי החוי
והיבוסי ואתן אותם בידכם׃ ואשלח לפניכם את־הצרעה
ותגרש אותם מפניכם שני מלכי האמרי לא בחרבך ולא
בקשתך׃ ואתן לכם ארץ ׀ אשר לא־יגעת בה וערים
אשר לא־בניתם ותשבו בהם כרמים וזיתים אשר לא־נטעתם
אתם אכלים׃ ועתה יראו את־יהוה ועבדו אתו בתמים
ובאמת והסירו את־אלהים אשר עבדו אבותיכם בעבר
הנהר ובמצרים ועבדו את־יהוה׃ ואם רע בעיניכם לעבד טו
את־יהוה בחרו לכם היום את־מי תעבדון אם את־אלהים
אשר־עבדו אבותיכם אשר בעבר הנהר ואם את־אלהי
האמרי אשר אתם ישבים בארצם ואנכי וביתי נעבד את־
יהוה׃ ס ויען העם ויאמר חלילה לנו מעזב את־

כד׳ ג׳ וארבה קרי · ה׳ יתיר ה׳ · טו׳ מעבר קרי

יהוה לעבד אלהים אחרים׃ כי יהוה אלהינו הוא המעלה
אתנו ואת־אבותינו מארץ מצרים מבית עבדים ואשר עשה
לעינינו את־האתות הגדלות האלה וישמרנו בכל־הדרך
אשר הלכנו בה ובכל העמים אשר עברנו בקרבם׃ ויגרש
יהוה את־כל־העמים ואת־האמרי ישב הארץ מפנינו גם־
אנחנו נעבד את־יהוה כי־הוא אלהינו׃ ויאמר יהושע
אל־העם לא תוכלו לעבד את־יהוה כי־אלהים קדשים הוא
כ אל־קנוא הוא לא־ישא לפשעכם ולחטאותיכם׃ כי תעזבו
את־יהוה ועבדתם אלהי נכר ושב והרע לכם וכלה אתכם
אחרי אשר־היטיב לכם׃ ויאמר העם אל־יהושע לא כי
את־יהוה נעבד׃ ויאמר יהושע אל־העם עדים אתם בכם
כי־אתם בחרתם לכם את־יהוה לעבד אותו ויאמרו עדים׃
ועתה הסירו את־אלהי הנכר אשר בקרבכם והטו את־
לבבכם אל־יהוה אלהי ישראל׃ ויאמרו העם אל־יהושע
כה את־יהוה אלהינו נעבד ובקולו נשמע׃ ויכרת יהושע
ברית לעם ביום ההוא וישם לו חק ומשפט בשכם׃
ויכתב יהושע את־הדברים האלה בספר תורת אלהים ויקח
אבן גדולה ויקימה שם תחת האלה אשר במקדש יהוה׃
ס ויאמר יהושע אל־כל־העם הנה האבן הזאת
תהיה־בנו לעדה כי־היא שמעה את כל־אמרי יהוה אשר
דבר עמנו והיתה בכם לעדה פן־תכחשון באלהיכם׃
וישלח יהושע את־העם איש לנחלתו׃ ס ויהי אחרי
הדברים האלה וימת יהושע בן־נון עבד יהוה בן־מאה
ל ועשר שנים׃ ויקברו אתו בגבול נחלתו בתמנת־סרח
אשר בהר־אפרים מצפון להר־געש׃ ויעבד ישראל את־
יהוה כל ימי יהושע וכל ׀ ימי הזקנים אשר האריכו ימים
אחרי יהושע ואשר ידעו את כל־מעשה יהוה אשר עשה
לישראל׃ ואת־עצמות יוסף אשר־העלו בני־ישראל ׀
ממצרים קברו בשכם בחלקת השדה אשר קנה יעקב מאת
בני־חמור אבי־שכם במאה קשיטה ויהיו לבני־יוסף לנחלה׃
ואלעזר בן־אהרן מת ויקברו אתו בגבעת פינחס בנו אשר
נתן־לו בהר אפרים׃

סכום הפסוקים של יהושע שש מאות וחמשים וששה · ותרין לשון אלה הימן ·
וחציו · ומחשבן עד רמת המצפה · וסדריו ארבעה עשר · וההה ·
סלי יד ׳׳ סמן ׃

שופטים :

א ויהי אחרי מות יהושע וישאלו בני ישראל ביהוה לאמר מי־יעלה־לנו אל־הכנעני בתחלה להלחם בו׃ ויאמר יהוה יהודה יעלה הנה נתתי את־הארץ בידו׃ ויאמר יהודה לשמעון אחיו עלה אתי בגורלי ונלחמה בכנעני והלכתי גם־אני אתך בגורלך וילך אתו שמעון׃ ויעל יהודה ויתן יהוה את־הכנעני והפרזי בידם ויכום בבזק עשרת אלפים איש׃ וימצאו את־אדני בזק בבזק וילחמו בו ויכו את־הכנעני ואת־הפרזי׃ וינס אדני בזק וירדפו אחריו ויאחזו אתו ויקצצו את־בהנות ידיו ורגליו׃ ויאמר אדני־בזק שבעים ׀ מלכים בהנות ידיהם ורגליהם מקצצים היו מלקטים תחת שלחני כאשר עשיתי כן שלם־לי אלהים ויביאהו ירושלם וימת שם׃ פ וילחמו בני־יהודה בירושלם וילכדו אותה ויכוה לפי־חרב ואת־העיר שלחו באש׃ ואחר ירדו בני יהודה להלחם בכנעני יושב ההר והנגב והשפלה׃ וילך יהודה אל־הכנעני היושב בחברון ושם־חברון לפנים קרית ארבע ויכו את־ששי ואת־אחימן ואת־תלמי׃ וילך משם אל־יושבי דביר ושם־דביר לפנים קרית־ספר׃ ויאמר כלב אשר יכה את־קרית ספר ולכדה ונתתי לו את־עכסה בתי לאשה׃ וילכדה עתניאל בן־קנז אחי כלב הקטן ממנו ויתן־לו את־עכסה בתו לאשה׃ ויהי בבואה ותסיתהו לשאול מאת־אביה השדה ותצנח מעל החמור ויאמר־לה כלב מה־לך׃ ותאמר לו הבה־לי ברכה כי ארץ הנגב נתתני ונתתה לי גלת מים ויתן־לה כלב את גלת עלית ואת גלת תחתית׃ פ ובני קיני חתן משה עלו מעיר התמרים את־בני יהודה מדבר יהודה אשר בנגב ערד וילך וישב את־העם׃ וילך יהודה את־שמעון אחיו ויכו את־הכנעני יושב צפת ויחרימו אותה ויקרא את־שם־העיר חרמה׃ וילכד יהודה את־עזה ואת־גבולה ואת־אשקלון ואת־גבולה ואת־עקרון ואת־גבולה׃ ויהי יהוה את־יהודה וירש את־ההר כי לא

א׳ י׳ פתח באתנח מ׳ קמץ בז״ק

להוריש

להוריש את־ישבי העמק כי־רכב ברזל להם׃ ויתנו לכלב את־חברון כאשר דבר משה ויורש משם את־שלשה בני הענק׃ ואת־היבוסי ישב ירושלם לא הורישו בני בנימן וישב היבוסי את־בני בנימן בירושלם עד היום הזה׃ ס ויעלו בית־יוסף גם־הם בית־אל ויהוה עמם׃ ויתירו בית־יוסף בבית־אל ושם־העיר לפנים לוז׃ ויראו השמרים איש יוצא מן־העיר ויאמרו לו הראנו נא את־מבוא העיר ועשינו עמך חסד׃ ויראם את־מבוא העיר ויכו את־העיר לפי־חרב ואת־האיש ואת־כל־משפחתו שלחו׃ וילך האיש ארץ החתים ויבן עיר ויקרא שמה לוז הוא שמה עד היום הזה׃ ס ולא־הוריש מנשה את־בית־שאן ואת־בנותיה ואת־תענך ואת־בנתיה ואת־ישב דור ואת־בנותיה ואת־יושבי יבלעם ואת־בנתיה ואת־יושבי מגדו ואת־בנותיה ויואל הכנעני לשבת בארץ הזאת׃ ויהי כי־חזק ישראל וישם את־הכנעני למס והוריש לא הורישו׃ ס ואפרים לא הוריש את־הכנעני היושב בגזר וישב הכנעני בקרבו בגזר׃ ס זבולן לא הוריש את־יושבי קטרון ואת־יושבי נהלל וישב הכנעני בקרבו ויהיו למס׃ ס אשר לא הוריש את־ישבי עכו ואת־יושבי צידון ואת־אחלב ואת־אכזיב ואת־חלבה ואת־אפיק ואת־רחב׃ וישב האשרי בקרב הכנעני ישבי הארץ כי לא הורישו׃ ס נפתלי לא־הוריש את־ישבי בית־שמש ואת־ישבי בית־ענת וישב בקרב הכנעני ישבי הארץ וישבי בית־שמש ובית־ענת היו להם למס׃ וילחצו האמרי את־בני־דן ההרה כי־לא נתנו לרדת לעמק׃ ויואל האמרי לשבת בהר־חרס באילון ובשעלבים ותכבד יד בית־יוסף ויהיו למס׃ וגבול האמרי ממעלה עקרבים מהסלע ומעלה׃ ס

ב ויעל מלאך־יהוה מן־הגלגל אל־הבכים ס ויאמר אעלה אתכם ממצרים ואביא אתכם אל־הארץ אשר נשבעתי לאבתיכם ואמר לא־אפר בריתי אתכם לעולם׃ ואתם לא־תכרתו ברית ליושבי הארץ הזאת מזבחותיהם תתצון ולא־שמעתם בקולי מה־זאת עשיתם׃ וגם אמרתי לא־אגרש אותם מפניכם והיו לכם לצדים ואלהיהם יהיו לכם למוקש׃ ויהי כדבר מלאך יהוה את־הדברים האלה

א׳ כ״ז יושבי קרי כה׳ פתח באתנח ל׳ פתח בס״פ לג׳ פתח בס״פ
ב׳ א׳ פסקא באמצע פסוק לה׳ פתח בס״פ

אל

אל-כל-בני ישראל וישאו העם את-קולם ויבכו: ויקראו שם-המקום ההוא בכים ויזבחו-שם ליהוה: וישלח יהושע את-העם וילכו בני-ישראל איש לנחלתו לרשת את-הארץ: ויעבדו העם את-יהוה כל ימי יהושע וכל ימי הזקנים אשר האריכו ימים אחרי יהושוע אשר ראו את כל-מעשה יהוה הגדול אשר עשה לישראל: וימת יהושע בן-נון עבד יהוה בן-מאה ועשר שנים: ויקברו אותו בגבול נחלתו בתמנת-חרס בהר אפרים מצפון להר-געש: וגם כל-הדור ההוא נאספו אל-אבותיו ויקם דור אחר אחריהם אשר לא-ידעו את-יהוה וגם את-המעשה אשר עשה לישראל: ס ויעשו בני-ישראל את-הרע בעיני יהוה ויעבדו את-הבעלים: ויעזבו את-יהוה אלהי אבותם המוציא אותם מארץ מצרים וילכו אחרי אלהים אחרים מאלהי העמים אשר סביבותיהם וישתחוו להם ויכעסו את-יהוה: ויעזבו את-יהוה ויעבדו לבעל ולעשתרות: ויחר-אף יהוה בישראל ויתנם ביד שסים וישסו אותם וימכרם ביד אויביהם מסביב ולא-יכלו עוד לעמד לפני אויביהם: בכל אשר יצאו יד-יהוה היתה-בם לרעה כאשר דבר יהוה וכאשר נשבע יהוה להם ויצר להם מאד: ויקם יהוה שפטים ויושיעום מיד שסיהם: וגם אל-שפטיהם לא שמעו כי זנו אחרי אלהים אחרים וישתחוו להם סרו מהר מן-הדרך אשר הלכו אבותם לשמע מצות-יהוה לא-עשו כן: וכי-הקים יהוה להם שפטים והיה יהוה עם-השפט והושיעם מיד איביהם כל ימי השופט כי-ינחם יהוה מנאקתם מפני לחציהם ודחקיהם: והיה במות השופט ישבו והשחיתו מאבותם ללכת אחרי אלהים אחרים לעבדם ולהשתחות להם לא הפילו ממעלליהם ומדרכם הקשה: ויחר-אף יהוה בישראל ויאמר יען אשר עברו הגוי הזה את-בריתי אשר צויתי את-אבותם ולא שמעו לקולי: גם-אני לא אוסיף להוריש איש מפניהם מן-הגוים אשר-עזב יהושע וימת: למען נסות בם את-ישראל השמרים הם את-דרך יהוה ללכת בם כאשר שמרו אבותם אם-לא: וינח יהוה את-הגוים האלה לבלתי הורישם מהר ולא נתנם ביד יהושע: ס

ואלה הגוים אשר הניח יהוה לנסות בם את-ישראל את

כ׳ ז׳ מלא ו׳

כל-אשר לא-ידעו את כל-מלחמות כנען: רק למען דעת דרות בני-ישראל ללמדם מלחמה רק אשר-לפנים לא ידעום: חמשת סרני פלשתים וכל-הכנעני והצידני והחוי ישב הר הלבנון מהר בעל חרמון עד לבוא חמת: ויהיו לנסות בם את-ישראל לדעת הישמעו את-מצות יהוה אשר-צוה את-אבותם ביד-משה: ובני ישראל ישבו בקרב הכנעני החתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי: ויקחו את-בנותיהם להם לנשים ואת-בנותיהם נתנו לבניהם ויעבדו את-אלהיהם: ס ויעשו בני-ישראל את-הרע בעיני יהוה וישכחו את-יהוה אלהיהם ויעבדו את-הבעלים ואת-האשרות: ויחר-אף יהוה בישראל וימכרם ביד כושן רשעתים מלך ארם נהרים ויעבדו בני-ישראל את-כושן רשעתים שמנה שנים: ויזעקו בני-ישראל אל-יהוה ויקם יהוה מושיע לבני ישראל ויושיעם את עתניאל בן-קנז אחי כלב הקטן ממנו: ותהי עליו רוח-יהוה וישפט את-ישראל ויצא למלחמה ויתן יהוה בידו את-כושן רשעתים מלך ארם ותעז ידו על כושן רשעתים: ותשקט הארץ ארבעים שנה וימת עתניאל בן-קנז: פ ויספו בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ויחזק יהוה את-עגלון מלך-מואב על-ישראל על כי-עשו את-הרע בעיני יהוה: ויאסף אליו את-בני-עמון ועמלק וילך ויך את-ישראל ויירשו את-עיר התמרים: ויעבדו בני-ישראל את-עגלון מלך-מואב שמונה עשרה שנה: ויזעקו בני-ישראל אל-יהוה ויקם יהוה להם מושיע את-אהוד בן-גרא בן-הימיני איש אטר יד-ימינו וישלחו בני-ישראל בידו מנחה לעגלון מלך-מואב: ויעש לו אהוד חרב ולה שני פיות גמד ארכה ויחגר אותה מתחת למדיו על ירך ימינו: ויקרב את-המנחה לעגלון מלך מואב ועגלון איש בריא מאד: ויהי כאשר כלה להקריב את-המנחה וישלח את-העם נשאי המנחה: והוא שב מן-הפסילים אשר את-הגלגל ויאמר דבר-סתר לי אליך המלך ויאמר הס ויצאו מעליו כל-העמדים עליו: ואהוד בא אליו והוא ישב בעלית המקרה אשר-לו לבדו ויאמר אהוד דבר-אלהים לי אליך ויקם מעל הכסא: וישלח אהוד את-יד שמאלו ויקח את-החרב מעל ירך ימינו ויתקעה בבטנו: ויבא גם-הנצב אחר הלהב ויסגר החלב בעד הלהב כי לא שלף החרב מבטנו

ג׳ מה׳ הס׳ נצרי

וַיֵּצֵא אֵהוּד הַמִּסְדְּרוֹנָה וַיִּסְגֹּר דַּלְתוֹת הָעֲלִיָּה בַּעֲדוֹ וְנָעָל׃ וְהוּא יָצָא וַעֲבָדָיו בָּאוּ וַיִּרְאוּ וְהִנֵּה דַּלְתוֹת הָעֲלִיָּה נְעֻלוֹת וַיֹּאמְרוּ אַךְ מֵסִיךְ הוּא אֶת־רַגְלָיו בַּחֲדַר הַמְּקֵרָה׃ וַיָּחִילוּ עַד־בּוֹשׁ וְהִנֵּה אֵינֶנּוּ פֹתֵחַ דַּלְתוֹת הָעֲלִיָּה וַיִּקְחוּ אֶת־הַמַּפְתֵּחַ וַיִּפְתָּחוּ וְהִנֵּה אֲדֹנֵיהֶם נֹפֵל אַרְצָה מֵת׃ וְאֵהוּד נִמְלַט עַד הִתְמַהְמְהָם וְהוּא עָבַר אֶת־הַפְּסִילִים וַיִּמָּלֵט הַשְּׂעִירָתָה׃ וַיְהִי בְּבוֹאוֹ וַיִּתְקַע בַּשּׁוֹפָר בְּהַר אֶפְרָיִם וַיֵּרְדוּ עִמּוֹ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מִן־הָהָר וְהוּא לִפְנֵיהֶם׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם רִדְפוּ אַחֲרַי כִּי־נָתַן יְהוָה אֶת־אֹיְבֵיכֶם אֶת־מוֹאָב בְּיֶדְכֶם וַיֵּרְדוּ אַחֲרָיו וַיִּלְכְּדוּ אֶת־מַעְבְּרוֹת הַיַּרְדֵּן לְמוֹאָב וְלֹא־נָתְנוּ אִישׁ לַעֲבֹר׃ וַיַּכּוּ אֶת־מוֹאָב בָּעֵת הַהִיא כַּעֲשֶׂרֶת אֲלָפִים אִישׁ כָּל־שָׁמֵן וְכָל־אִישׁ חָיִל וְלֹא נִמְלַט אִישׁ׃ וַתִּכָּנַע מוֹאָב בַּיּוֹם הַהוּא תַּחַת יַד יִשְׂרָאֵל וַתִּשְׁקֹט הָאָרֶץ שְׁמוֹנִים שָׁנָה׃ ס וְאַחֲרָיו הָיָה שַׁמְגַּר בֶּן־עֲנָת וַיַּךְ אֶת־פְּלִשְׁתִּים שֵׁשׁ־מֵאוֹת אִישׁ בְּמַלְמַד הַבָּקָר וַיּוֹשַׁע גַּם־הוּא אֶת־יִשְׂרָאֵל׃ ס

ד

וַיֹּסִפוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וְאֵהוּד מֵת׃ וַיִּמְכְּרֵם יְהוָה בְּיַד יָבִין מֶלֶךְ־כְּנַעַן אֲשֶׁר מָלַךְ בְּחָצוֹר וְשַׂר־צְבָאוֹ סִיסְרָא וְהוּא יוֹשֵׁב בַּחֲרֹשֶׁת הַגּוֹיִם׃ וַיִּצְעֲקוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה כִּי תְּשַׁע מֵאוֹת רֶכֶב־בַּרְזֶל לוֹ וְהוּא לָחַץ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּחָזְקָה עֶשְׂרִים שָׁנָה׃ ס וּדְבוֹרָה אִשָּׁה נְבִיאָה אֵשֶׁת לַפִּידוֹת הִיא שֹׁפְטָה אֶת־יִשְׂרָאֵל בָּעֵת הַהִיא׃ וְהִיא יוֹשֶׁבֶת תַּחַת־תֹּמֶר דְּבוֹרָה בֵּין הָרָמָה וּבֵין בֵּית־אֵל בְּהַר אֶפְרָיִם וַיַּעֲלוּ אֵלֶיהָ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַמִּשְׁפָּט׃ וַתִּשְׁלַח וַתִּקְרָא לְבָרָק בֶּן־אֲבִינֹעַם מִקֶּדֶשׁ נַפְתָּלִי וַתֹּאמֶר אֵלָיו הֲלֹא־צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל לֵךְ וּמָשַׁכְתָּ בְּהַר תָּבוֹר וְלָקַחְתָּ עִמְּךָ עֲשֶׂרֶת אֲלָפִים אִישׁ מִבְּנֵי נַפְתָּלִי וּמִבְּנֵי זְבֻלוּן׃ וּמָשַׁכְתִּי אֵלֶיךָ אֶל־נַחַל קִישׁוֹן אֶת־סִיסְרָא שַׂר־צְבָא יָבִין וְאֶת־רִכְבּוֹ וְאֶת־הֲמוֹנוֹ וּנְתַתִּיהוּ בְּיָדֶךָ׃ וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ בָּרָק אִם־תֵּלְכִי עִמִּי וְהָלָכְתִּי וְאִם־לֹא תֵלְכִי עִמִּי לֹא אֵלֵךְ׃ וַתֹּאמֶר הָלֹךְ אֵלֵךְ עִמָּךְ אֶפֶס כִּי לֹא תִהְיֶה תִּפְאַרְתְּךָ עַל־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר־אַתָּה הוֹלֵךְ כִּי בְיַד־אִשָּׁה יִמְכֹּר יְהוָה אֶת־סִיסְרָא וַתָּקָם דְּבוֹרָה וַתֵּלֶךְ עִם־בָּרָק קֶדְשָׁה׃ וַיַּזְעֵק בָּרָק אֶת־זְבוּלֻן וְאֶת־נַפְתָּלִי קֶדְשָׁה וַיַּעַל בְּרַגְלָיו עֲשֶׂרֶת אַלְפֵי אִישׁ וַתַּעַל עִמּוֹ דְּבוֹרָה׃ וְחֶבֶר הַקֵּינִי נִפְרָד מִקַּיִן מִבְּנֵי חֹבָב חֹתֵן מֹשֶׁה וַיֵּט אָהֳלוֹ עַד־אֵלוֹן בְּצַעֲנַנִּים אֲשֶׁר אֶת־קֶדֶשׁ׃ וַיַּגִּדוּ לְסִיסְרָא

כִּי עָלָה בָּרָק בֶּן־אֲבִינֹעַם הַר־תָּבוֹר׃ וַיַּזְעֵק סִיסְרָא אֶת־כָּל־רִכְבּוֹ תְּשַׁע מֵאוֹת רֶכֶב בַּרְזֶל וְאֶת־כָּל־הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ מֵחֲרֹשֶׁת הַגּוֹיִם אֶל־נַחַל קִישׁוֹן׃ וַתֹּאמֶר דְּבֹרָה אֶל־בָּרָק קוּם כִּי זֶה הַיּוֹם אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה אֶת־סִיסְרָא בְּיָדֶךָ הֲלֹא יְהוָה יָצָא לְפָנֶיךָ וַיֵּרֶד בָּרָק מֵהַר תָּבוֹר וַעֲשֶׂרֶת אֲלָפִים אִישׁ אַחֲרָיו׃ וַיָּהָם יְהוָה אֶת־סִיסְרָא וְאֶת־כָּל־הָרֶכֶב וְאֶת־כָּל־הַמַּחֲנֶה לְפִי־חֶרֶב לִפְנֵי בָרָק וַיֵּרֶד סִיסְרָא מֵעַל הַמֶּרְכָּבָה וַיָּנָס בְּרַגְלָיו׃ וּבָרָק רָדַף אַחֲרֵי הָרֶכֶב וְאַחֲרֵי הַמַּחֲנֶה עַד חֲרֹשֶׁת הַגּוֹיִם וַיִּפֹּל כָּל־מַחֲנֵה סִיסְרָא לְפִי־חֶרֶב לֹא נִשְׁאַר עַד־אֶחָד׃ וְסִיסְרָא נָס בְּרַגְלָיו אֶל־אֹהֶל יָעֵל אֵשֶׁת חֶבֶר הַקֵּינִי כִּי שָׁלוֹם בֵּין יָבִין מֶלֶךְ־חָצוֹר וּבֵין בֵּית חֶבֶר הַקֵּינִי׃ וַתֵּצֵא יָעֵל לִקְרַאת סִיסְרָא וַתֹּאמֶר אֵלָיו סוּרָה אֲדֹנִי סוּרָה אֵלַי אַל־תִּירָא וַיָּסַר אֵלֶיהָ הָאֹהֱלָה וַתְּכַסֵּהוּ בַּשְּׂמִיכָה׃ וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ הַשְׁקִינִי־נָא מְעַט־מַיִם כִּי צָמֵאתִי וַתִּפְתַּח אֶת־נֹאוד הֶחָלָב וַתַּשְׁקֵהוּ וַתְּכַסֵּהוּ׃ וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ עֲמֹד פֶּתַח הָאֹהֶל וְהָיָה אִם־אִישׁ יָבֹא וּשְׁאֵלֵךְ וְאָמַר הֲיֵשׁ־פֹּה אִישׁ וְאָמַרְתְּ אָיִן׃ וַתִּקַּח יָעֵל אֵשֶׁת־חֶבֶר אֶת־יְתַד הָאֹהֶל וַתָּשֶׂם אֶת־הַמַּקֶּבֶת בְּיָדָהּ וַתָּבוֹא אֵלָיו בַּלָּאט וַתִּתְקַע אֶת־הַיָּתֵד בְּרַקָּתוֹ וַתִּצְנַח בָּאָרֶץ וְהוּא־נִרְדָּם וַיָּעַף וַיָּמֹת׃ וְהִנֵּה בָרָק רֹדֵף אֶת־סִיסְרָא וַתֵּצֵא יָעֵל לִקְרָאתוֹ וַתֹּאמֶר לוֹ לֵךְ וְאַרְאֶךָּ אֶת־הָאִישׁ אֲשֶׁר־אַתָּה מְבַקֵּשׁ וַיָּבֹא אֵלֶיהָ וְהִנֵּה סִיסְרָא נֹפֵל מֵת וְהַיָּתֵד בְּרַקָּתוֹ׃ וַיַּכְנַע אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַהוּא אֵת יָבִין מֶלֶךְ־כְּנָעַן לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַתֵּלֶךְ יַד בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל הָלוֹךְ וְקָשָׁה עַל יָבִין מֶלֶךְ־כְּנָעַן עַד אֲשֶׁר הִכְרִיתוּ אֵת יָבִין מֶלֶךְ־כְּנָעַן׃ פ

ה

וַתָּשַׁר דְּבוֹרָה וּבָרָק בֶּן־אֲבִינֹעַם בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר׃
בִּפְרֹעַ פְּרָעוֹת בְּיִשְׂרָאֵל בְּהִתְנַדֵּב
עָם בָּרְכוּ יְהוָה׃ שִׁמְעוּ מְלָכִים הַאֲזִינוּ
רֹזְנִים אָנֹכִי לַיהוָה אָנֹכִי אָשִׁירָה אֲזַמֵּר
לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ יְהוָה בְּצֵאתְךָ
מִשֵּׂעִיר בְּצַעְדְּךָ מִשְּׂדֵה אֱדוֹם אֶרֶץ
רָעָשָׁה גַּם־שָׁמַיִם נָטָפוּ גַּם־עָבִים נָטְפוּ
מָיִם׃ הָרִים נָזְלוּ מִפְּנֵי יְהוָה זֶה
סִינַי מִפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ בִּימֵי שַׁמְגַּר בֶּן־
עֲנָת בִּימֵי יָעֵל חָדְלוּ אֳרָחוֹת וְהֹלְכֵי
נְתִיבוֹת יֵלְכוּ אֳרָחוֹת עֲקַלְקַלּוֹת׃ חָדְלוּ פְרָזוֹן בְּיִשְׂרָאֵל

חָדְלוּ עַד שַׁקַּמְתִּי דְּבוֹרָה שַׁקַּמְתִּי
אֵם בְּיִשְׂרָאֵל׃ יִבְחַר אֱלֹהִים
חֲדָשִׁים אָז לָחֶם שְׁעָרִים מָגֵן
אִם־יֵרָאֶה וָרֹמַח בְּאַרְבָּעִים אֶלֶף
בְּיִשְׂרָאֵל׃ לִבִּי לְחוֹקְקֵי יִשְׂרָאֵל הַמִּתְנַדְּבִים
בָּעָם בָּרְכוּ יְהוָה׃ רֹכְבֵי אֲתֹנוֹת
צְחֹרוֹת יֹשְׁבֵי עַל־מִדִּין וְהֹלְכֵי
עַל־דֶּרֶךְ שִׂיחוּ׃ מִקּוֹל מְחַצְצִים בֵּין
מַשְׁאַבִּים שָׁם יְתַנּוּ צִדְקוֹת יְהוָה צִדְקֹת
פִּרְזוֹנוֹ בְּיִשְׂרָאֵל אָז יָרְדוּ לַשְּׁעָרִים עַם־
יְהוָה׃ עוּרִי עוּרִי דְּבוֹרָה עוּרִי
עוּרִי דַּבְּרִי־שִׁיר קוּם בָּרָק וּשְׁבֵה שֶׁבְיְךָ בֶּן־
אֲבִינֹעַם׃ אָז יְרַד שָׂרִיד לְאַדִּירִים עָם יְהוָה
יְרַד־לִי בַּגִּבּוֹרִים׃ מִנִּי אֶפְרַיִם שָׁרְשָׁם
בַּעֲמָלֵק אַחֲרֶיךָ בִנְיָמִין בַּעֲמָמֶיךָ מִנִּי
מָכִיר יָרְדוּ מְחֹקְקִים וּמִזְּבוּלֻן מֹשְׁכִים בְּשֵׁבֶט
סֹפֵר׃ וְשָׂרַי בְּיִשָּׂשכָר עִם־דְּבֹרָה וְיִשָּׂשכָר
כֵּן בָּרָק בָּעֵמֶק שֻׁלַּח
בְּרַגְלָיו בִּפְלַגּוֹת רְאוּבֵן גְּדֹלִים
חִקְקֵי־לֵב׃ לָמָּה יָשַׁבְתָּ בֵּין
הַמִּשְׁפְּתַיִם לִשְׁמֹעַ שְׁרִקוֹת עֲדָרִים לִפְלַגּוֹת
רְאוּבֵן גְּדוֹלִים חִקְרֵי־לֵב׃ גִּלְעָד בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן
שָׁכֵן וְדָן לָמָּה יָגוּר אֳנִיּוֹת אָשֵׁר
יָשַׁב לְחוֹף יַמִּים וְעַל מִפְרָצָיו
יִשְׁכּוֹן׃ זְבֻלוּן עַם חֵרֵף נַפְשׁוֹ לָמוּת וְנַפְתָּלִי
עַל מְרוֹמֵי שָׂדֶה׃ בָּאוּ מְלָכִים
נִלְחָמוּ אָז נִלְחֲמוּ מַלְכֵי כְנַעַן בְּתַעְנַךְ
עַל־מֵי מְגִדּוֹ בֶּצַע כֶּסֶף לֹא
לָקָחוּ׃ מִן־שָׁמַיִם נִלְחָמוּ הַכּוֹכָבִים
מִמְּסִלּוֹתָם נִלְחֲמוּ עִם־סִיסְרָא׃ נַחַל קִישׁוֹן
גְּרָפָם נַחַל קְדוּמִים נַחַל קִישׁוֹן תִּדְרְכִי
נַפְשִׁי עֹז׃ אָז הָלְמוּ עִקְּבֵי־
סוּס מִדַּהֲרוֹת דַּהֲרוֹת אַבִּירָיו׃ אוֹרוּ
מֵרוֹז אָמַר מַלְאַךְ יְהוָה אֹרוּ אָרוֹר
יֹשְׁבֶיהָ כִּי לֹא־בָאוּ לְעֶזְרַת יְהוָה לְעֶזְרַת
יְהוָה בַּגִּבּוֹרִים׃ תְּבֹרַךְ מִנָּשִׁים

ה׳ ו׳ הס׳ נפתח   יב׳ מלרע

יָעֵל אֵשֶׁת חֶבֶר הַקֵּינִי מִנָּשִׁים
כה בָּאֹהֶל תְּבֹרָךְ׃ מַיִם שָׁאַל חָלָב
נָתָנָה בְּסֵפֶל אַדִּירִים הִקְרִיבָה חֶמְאָה׃ יָדָהּ
לַיָּתֵד תִּשְׁלַחְנָה וִימִינָהּ לְהַלְמוּת
עֲמֵלִים וְהָלְמָה סִיסְרָא מָחֲקָה רֹאשׁוֹ וּמָחֲצָה
וְחָלְפָה רַקָּתוֹ׃ בֵּין רַגְלֶיהָ כָּרַע נָפַל
שָׁכָב בֵּין רַגְלֶיהָ כָּרַע נָפָל בַּאֲשֶׁר
כָּרַע שָׁם נָפַל שָׁדוּד׃ בְּעַד הַחַלּוֹן נִשְׁקְפָה
וַתְּיַבֵּב אֵם סִיסְרָא בְּעַד הָאֶשְׁנָב מַדּוּעַ
בֹּשֵׁשׁ רִכְבּוֹ לָבוֹא מַדּוּעַ אֶחֱרוּ פַּעֲמֵי
מַרְכְּבוֹתָיו׃ חַכְמוֹת שָׂרוֹתֶיהָ תַּעֲנֶינָּה אַף־
הִיא תָּשִׁיב אֲמָרֶיהָ לָהּ׃ הֲלֹא יִמְצְאוּ יְחַלְּקוּ
שָׁלָל רַחַם רַחֲמָתַיִם לְרֹאשׁ גֶּבֶר שְׁלַל
צְבָעִים לְסִיסְרָא שְׁלַל צְבָעִים
רִקְמָה צֶבַע רִקְמָתַיִם לְצַוְּארֵי שָׁלָל׃ כֵּן
יֹאבְדוּ כָל־אוֹיְבֶיךָ יְהוָה וְאֹהֲבָיו כְּצֵאת הַשֶּׁמֶשׁ
בִּגְבֻרָתוֹ וַתִּשְׁקֹט הָאָרֶץ אַרְבָּעִים שָׁנָה׃ פ

ו וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיִּתְּנֵם יְהוָה בְּיַד־מִדְיָן שֶׁבַע שָׁנִים׃ וַתָּעָז יַד־מִדְיָן עַל־יִשְׂרָאֵל מִפְּנֵי מִדְיָן עָשׂוּ לָהֶם ׀ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַמִּנְהָרוֹת אֲשֶׁר בֶּהָרִים וְאֶת־הַמְּעָרוֹת וְאֶת־הַמְּצָדוֹת׃ וְהָיָה אִם־זָרַע יִשְׂרָאֵל וְעָלָה מִדְיָן וַעֲמָלֵק וּבְנֵי־קֶדֶם וְעָלוּ עָלָיו׃ וַיַּחֲנוּ עֲלֵיהֶם וַיַּשְׁחִיתוּ אֶת־יְבוּל הָאָרֶץ עַד־בּוֹאֲךָ עַזָּה וְלֹא־יַשְׁאִירוּ מִחְיָה בְּיִשְׂרָאֵל וְשֶׂה וָשׁוֹר וַחֲמוֹר׃ כִּי הֵם וּמִקְנֵיהֶם יַעֲלוּ וְאָהֳלֵיהֶם יָבֹאוּ כְדֵי־אַרְבֶּה לָרֹב וְלָהֶם וְלִגְמַלֵּיהֶם אֵין מִסְפָּר וַיָּבֹאוּ בָאָרֶץ לְשַׁחֲתָהּ׃ וַיִּדַּל יִשְׂרָאֵל מְאֹד מִפְּנֵי מִדְיָן וַיִּזְעֲקוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה׃ ס וַיְהִי כִּי־זָעֲקוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה עַל אֹדוֹת מִדְיָן׃ וַיִּשְׁלַח יְהוָה אִישׁ נָבִיא אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר לָהֶם כֹּה־אָמַר יְהוָה ׀ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אָנֹכִי הֶעֱלֵיתִי אֶתְכֶם מִמִּצְרַיִם וָאֹצִיא אֶתְכֶם מִבֵּית עֲבָדִים׃ וָאַצִּל אֶתְכֶם מִיַּד מִצְרַיִם וּמִיַּד כָּל־לֹחֲצֵיכֶם וָאֲגָרֵשׁ אוֹתָם מִפְּנֵיכֶם וָאֶתְּנָה לָכֶם אֶת־אַרְצָם׃ וָאֹמְרָה לָכֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לֹא תִירְאוּ אֶת־אֱלֹהֵי הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר אַתֶּם יוֹשְׁבִים בְּאַרְצָם וְלֹא שְׁמַעְתֶּם בְּקוֹלִי׃ פ וַיָּבֹא מַלְאַךְ יְהוָה וַיֵּשֶׁב תַּחַת הָאֵלָה אֲשֶׁר בְּעָפְרָה אֲשֶׁר לְיוֹאָשׁ אֲבִי הָעֶזְרִי וְגִדְעוֹן בְּנוֹ חֹבֵט חִטִּים בַּגַּת לְהָנִיס מִפְּנֵי מִדְיָן׃ וַיֵּרָא אֵלָיו מַלְאַךְ יְהוָה וַיֹּאמֶר

ו׳ ד׳ ובא קר׳   ה׳ מ׳ קמץ בז״ק

אֵלָיו יְהוָה עִמְּךָ גִּבּוֹר הֶחָיִל׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו גִּדְעוֹן בִּי אֲדֹנִי
וְיֵשׁ יְהוָה עִמָּנוּ וְלָמָּה מְצָאַתְנוּ כָּל־זֹאת וְאַיֵּה כָל־נִפְלְאֹתָיו
אֲשֶׁר סִפְּרוּ־לָנוּ אֲבוֹתֵינוּ לֵאמֹר הֲלֹא מִמִּצְרַיִם הֶעֱלָנוּ יְהוָה
וְעַתָּה נְטָשָׁנוּ יְהוָה וַיִּתְּנֵנוּ בְּכַף־מִדְיָן׃ וַיִּפֶן אֵלָיו יְהוָה
וַיֹּאמֶר לֵךְ בְּכֹחֲךָ זֶה וְהוֹשַׁעְתָּ אֶת־יִשְׂרָאֵל מִכַּף מִדְיָן הֲלֹא
שְׁלַחְתִּיךָ׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו בִּי אֲדֹנָי בַּמָּה אוֹשִׁיעַ אֶת־יִשְׂרָאֵל
הִנֵּה אַלְפִּי הַדַּל בִּמְנַשֶּׁה וְאָנֹכִי הַצָּעִיר בְּבֵית אָבִי׃ וַיֹּאמֶר
אֵלָיו יְהוָה כִּי אֶהְיֶה עִמָּךְ וְהִכִּיתָ אֶת־מִדְיָן כְּאִישׁ אֶחָד׃
וַיֹּאמֶר אֵלָיו אִם־נָא מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ וְעָשִׂיתָ לִּי אוֹת שָׁאַתָּה
מְדַבֵּר עִמִּי׃ אַל־נָא תָמֻשׁ מִזֶּה עַד־בֹּאִי אֵלֶיךָ וְהֹצֵאתִי
אֶת־מִנְחָתִי וְהִנַּחְתִּי לְפָנֶיךָ וַיֹּאמַר אָנֹכִי אֵשֵׁב עַד שׁוּבֶךָ׃
וְגִדְעוֹן בָּא וַיַּעַשׂ גְּדִי־עִזִּים וְאֵיפַת־קֶמַח מַצּוֹת הַבָּשָׂר שָׂם
בַּסַּל וְהַמָּרַק שָׂם בַּפָּרוּר וַיּוֹצֵא אֵלָיו אֶל־תַּחַת הָאֵלָה וַיַּגַּשׁ׃
וַיֹּאמֶר אֵלָיו מַלְאַךְ הָאֱלֹהִים קַח אֶת־הַבָּשָׂר וְאֶת־הַמַּצּוֹת
וְהַנַּח אֶל־הַסֶּלַע הַלָּז וְאֶת־הַמָּרַק שְׁפוֹךְ וַיַּעַשׂ כֵּן׃ וַיִּשְׁלַח
מַלְאַךְ יְהוָה אֶת־קְצֵה הַמִּשְׁעֶנֶת אֲשֶׁר בְּיָדוֹ וַיִּגַּע בַּבָּשָׂר
וּבַמַּצּוֹת וַתַּעַל הָאֵשׁ מִן־הַצּוּר וַתֹּאכַל אֶת־הַבָּשָׂר וְאֶת־הַמַּצּוֹת
וּמַלְאַךְ יְהוָה הָלַךְ מֵעֵינָיו׃ וַיַּרְא גִּדְעוֹן כִּי־מַלְאַךְ יְהוָה
הוּא וַיֹּאמֶר גִּדְעוֹן אֲהָהּ אֲדֹנָי יְהוִה כִּי־עַל־כֵּן רָאִיתִי מַלְאַךְ
יְהוָה פָּנִים אֶל־פָּנִים׃ וַיֹּאמֶר לוֹ יְהוָה שָׁלוֹם לְךָ אַל־תִּירָא
לֹא תָּמוּת׃ וַיִּבֶן שָׁם גִּדְעוֹן מִזְבֵּחַ לַיהוָה וַיִּקְרָא־לוֹ יְהוָה
שָׁלוֹם עַד הַיּוֹם הַזֶּה עוֹדֶנּוּ בְּעָפְרַת אֲבִי הָעֶזְרִי׃ ס
וַיְהִי בַּלַּיְלָה הַהוּא וַיֹּאמֶר לוֹ יְהוָה קַח אֶת־פַּר־הַשּׁוֹר אֲשֶׁר
לְאָבִיךָ וּפַר הַשֵּׁנִי שֶׁבַע שָׁנִים וְהָרַסְתָּ אֶת־מִזְבַּח הַבַּעַל
אֲשֶׁר לְאָבִיךָ וְאֶת־הָאֲשֵׁרָה אֲשֶׁר־עָלָיו תִּכְרֹת׃ וּבָנִיתָ מִזְבֵּחַ
לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ עַל רֹאשׁ הַמָּעוֹז הַזֶּה בַּמַּעֲרָכָה וְלָקַחְתָּ אֶת־
הַפָּר הַשֵּׁנִי וְהַעֲלִיתָ עוֹלָה בַּעֲצֵי הָאֲשֵׁרָה אֲשֶׁר תִּכְרֹת׃ וַיִּקַּח
גִּדְעוֹן עֲשָׂרָה אֲנָשִׁים מֵעֲבָדָיו וַיַּעַשׂ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלָיו יְהוָה
וַיְהִי כַּאֲשֶׁר יָרֵא אֶת־בֵּית אָבִיו וְאֶת־אַנְשֵׁי הָעִיר מֵעֲשׂוֹת
יוֹמָם וַיַּעַשׂ לָיְלָה׃ וַיַּשְׁכִּימוּ אַנְשֵׁי הָעִיר בַּבֹּקֶר וְהִנֵּה נֻתַּץ
מִזְבַּח הַבַּעַל וְהָאֲשֵׁרָה אֲשֶׁר־עָלָיו כֹּרָתָה וְאֵת הַפָּר הַשֵּׁנִי
הֹעֲלָה עַל־הַמִּזְבֵּחַ הַבָּנוּי׃ וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ מִי עָשָׂה
הַדָּבָר הַזֶּה וַיִּדְרְשׁוּ וַיְבַקְשׁוּ וַיֹּאמְרוּ גִּדְעוֹן בֶּן־יוֹאָשׁ עָשָׂה
הַדָּבָר הַזֶּה׃ וַיֹּאמְרוּ אַנְשֵׁי הָעִיר אֶל־יוֹאָשׁ הוֹצֵא אֶת־בִּנְךָ
וְיָמֹת כִּי נָתַץ אֶת־מִזְבַּח הַבַּעַל וְכִי כָרַת הָאֲשֵׁרָה אֲשֶׁר־עָלָיו׃
וַיֹּאמֶר יוֹאָשׁ לְכֹל אֲשֶׁר־עָמְדוּ עָלָיו הַאַתֶּם ׀ תְּרִיבוּן לַבַּעַל

ו׳ ז׳ הה׳ בקמץ   יס׳ פתח בס״פ

אִם־אַתֶּם תּוֹשִׁיעוּן אוֹתוֹ אֲשֶׁר יָרִיב לוֹ יוּמַת עַד־הַבֹּקֶר אִם־
אֱלֹהִים הוּא יָרֶב לוֹ כִּי נָתַץ אֶת־מִזְבְּחוֹ׃ וַיִּקְרָא־לוֹ בַיּוֹם־
הַהוּא יְרֻבַּעַל לֵאמֹר יָרֶב בּוֹ הַבַּעַל כִּי נָתַץ אֶת־מִזְבְּחוֹ׃ ס
וְכָל־מִדְיָן וַעֲמָלֵק וּבְנֵי־קֶדֶם נֶאֶסְפוּ יַחְדָּו וַיַּעַבְרוּ
וַיַּחֲנוּ בְּעֵמֶק יִזְרְעֶאל׃ וְרוּחַ יְהוָה לָבְשָׁה אֶת־גִּדְעוֹן וַיִּתְקַע
בַּשּׁוֹפָר וַיִּזָּעֵק אֲבִיעֶזֶר אַחֲרָיו׃ וּמַלְאָכִים שָׁלַח בְּכָל־מְנַשֶּׁה
וַיִּזָּעֵק גַּם־הוּא אַחֲרָיו וּמַלְאָכִים שָׁלַח בְּאָשֵׁר וּבִזְבֻלוּן וּבְנַפְתָּלִי
וַיַּעֲלוּ לִקְרָאתָם׃ וַיֹּאמֶר גִּדְעוֹן אֶל־הָאֱלֹהִים אִם־יֶשְׁךָ מוֹשִׁיעַ
בְּיָדִי אֶת־יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ׃ הִנֵּה אָנֹכִי מַצִּיג אֶת־גִּזַּת
הַצֶּמֶר בַּגֹּרֶן אִם טַל יִהְיֶה עַל־הַגִּזָּה לְבַדָּהּ וְעַל־כָּל־הָאָרֶץ
חֹרֶב וְיָדַעְתִּי כִּי־תוֹשִׁיעַ בְּיָדִי אֶת־יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ׃
וַיְהִי־כֵן וַיַּשְׁכֵּם מִמָּחֳרָת וַיָּזַר אֶת־הַגִּזָּה וַיִּמֶץ טַל מִן־הַגִּזָּה
מְלוֹא הַסֵּפֶל מָיִם׃ וַיֹּאמֶר גִּדְעוֹן אֶל־הָאֱלֹהִים אַל־יִחַר
אַפְּךָ בִּי וַאֲדַבְּרָה אַךְ הַפָּעַם אֲנַסֶּה־נָּא רַק־הַפַּעַם בַּגִּזָּה יְהִי־
נָא חֹרֶב אֶל־הַגִּזָּה לְבַדָּהּ וְעַל־כָּל־הָאָרֶץ יִהְיֶה־טָּל׃ וַיַּעַשׂ
אֱלֹהִים כֵּן בַּלַּיְלָה הַהוּא וַיְהִי־חֹרֶב אֶל־הַגִּזָּה לְבַדָּהּ וְעַל־
כָּל־הָאָרֶץ הָיָה טָל׃

ז

וַיַּשְׁכֵּם יְרֻבַּעַל הוּא גִדְעוֹן וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ וַיַּחֲנוּ עַל־
עֵין חֲרֹד וּמַחֲנֵה מִדְיָן הָיָה־לוֹ מִצָּפוֹן מִגִּבְעַת הַמּוֹרֶה
בָּעֵמֶק׃ ס וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־גִּדְעוֹן רַב הָעָם אֲשֶׁר
אִתָּךְ מִתִּתִּי אֶת־מִדְיָן בְּיָדָם פֶּן־יִתְפָּאֵר עָלַי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
יָדִי הוֹשִׁיעָה לִּי׃ וְעַתָּה קְרָא נָא בְּאָזְנֵי הָעָם לֵאמֹר מִי־
יָרֵא וְחָרֵד יָשֹׁב וְיִצְפֹּר מֵהַר הַגִּלְעָד וַיָּשָׁב מִן־הָעָם עֶשְׂרִים
וּשְׁנַיִם אֶלֶף וַעֲשֶׂרֶת אֲלָפִים נִשְׁאָרוּ׃ ס וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל־גִּדְעוֹן עוֹד הָעָם רָב הוֹרֵד אוֹתָם אֶל־הַמַּיִם וְאֶצְרְפֶנּוּ לְךָ
שָׁם וְהָיָה אֲשֶׁר אֹמַר אֵלֶיךָ זֶה ׀ יֵלֵךְ אִתָּךְ הוּא יֵלֵךְ אִתָּךְ
וְכֹל אֲשֶׁר־אֹמַר אֵלֶיךָ זֶה לֹא־יֵלֵךְ עִמָּךְ הוּא לֹא יֵלֵךְ׃
וַיּוֹרֶד אֶת־הָעָם אֶל־הַמָּיִם וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־
גִּדְעוֹן כֹּל אֲשֶׁר־יָלֹק בִּלְשׁוֹנוֹ מִן־הַמַּיִם כַּאֲשֶׁר יָלֹק הַכֶּלֶב
תַּצִּיג אוֹתוֹ לְבָד וְכֹל אֲשֶׁר־יִכְרַע עַל־בִּרְכָּיו לִשְׁתּוֹת׃ וַיְהִי
מִסְפַּר הַמְלַקְקִים בְּיָדָם אֶל־פִּיהֶם שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אִישׁ וְכֹל יֶתֶר
הָעָם כָּרְעוּ עַל־בִּרְכֵיהֶם לִשְׁתּוֹת מָיִם׃ ס וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֶל־גִּדְעוֹן בִּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת הָאִישׁ הַמְלַקְקִים אוֹשִׁיעַ
אֶתְכֶם וְנָתַתִּי אֶת־מִדְיָן בְּיָדֶךָ וְכָל־הָעָם יֵלְכוּ אִישׁ לִמְקֹמוֹ׃
וַיִּקְחוּ אֶת־צֵדָה הָעָם בְּיָדָם וְאֵת שׁוֹפְרֹתֵיהֶם וְאֵת כָּל־אִישׁ

ו׳ לו׳ פתח בס״פ   לו׳ פתח בס״פ   ו׳ ה׳ קמץ בז״ק

יִשְׂרָאֵל שִׁלַּח אִישׁ לְאֹהָלָיו וּבִשְׁלֹשׁ־מֵאוֹת הָאִישׁ הֶחֱזִיק
וּמַחֲנֵה מִדְיָן הָיָה לוֹ מִתַּחַת בָּעֵמֶק׃ ס וַיְהִי בַּלַּיְלָה
הַהוּא וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוָה קוּם רֵד בַּמַּחֲנֶה כִּי נְתַתִּיו בְּיָדֶךָ׃
וְאִם־יָרֵא אַתָּה לָרֶדֶת רֵד אַתָּה וּפֻרָה נַעַרְךָ אֶל־הַמַּחֲנֶה׃
וְשָׁמַעְתָּ מַה־יְדַבֵּרוּ וְאַחַר תֶּחֱזַקְנָה יָדֶיךָ וְיָרַדְתָּ בַּמַּחֲנֶה
וַיֵּרֶד הוּא וּפֻרָה נַעֲרוֹ אֶל־קְצֵה הַחֲמֻשִׁים אֲשֶׁר בַּמַּחֲנֶה׃
וּמִדְיָן וַעֲמָלֵק וְכָל־בְּנֵי־קֶדֶם נֹפְלִים בָּעֵמֶק כָּאַרְבֶּה לָרֹב
וְלִגְמַלֵּיהֶם אֵין מִסְפָּר כַּחוֹל שֶׁעַל־שְׂפַת הַיָּם לָרֹב׃ וַיָּבֹא
גִדְעוֹן וְהִנֵּה־אִישׁ מְסַפֵּר לְרֵעֵהוּ חֲלוֹם וַיֹּאמֶר הִנֵּה חֲלוֹם
חָלַמְתִּי וְהִנֵּה צְלוּל לֶחֶם שְׂעֹרִים מִתְהַפֵּךְ בְּמַחֲנֵה מִדְיָן
וַיָּבֹא עַד־הָאֹהֶל וַיַּכֵּהוּ וַיִּפֹּל וַיַּהַפְכֵהוּ לְמַעְלָה וְנָפַל הָאֹהֶל׃
וַיַּעַן רֵעֵהוּ וַיֹּאמֶר אֵין זֹאת בִּלְתִּי אִם־חֶרֶב גִּדְעוֹן בֶּן־יוֹאָשׁ
אִישׁ יִשְׂרָאֵל נָתַן הָאֱלֹהִים בְּיָדוֹ אֶת־מִדְיָן וְאֶת־כָּל־הַמַּחֲנֶה׃
ס וַיְהִי כִשְׁמֹעַ גִּדְעוֹן אֶת־מִסְפַּר הַחֲלוֹם וְאֶת־שִׁבְרוֹ
וַיִּשְׁתָּחוּ וַיָּשָׁב אֶל־מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר קוּמוּ כִּי־נָתַן יְהוָה
בְּיֶדְכֶם אֶת־מַחֲנֵה מִדְיָן׃ וַיַּחַץ אֶת־שְׁלֹשׁ־מֵאוֹת הָאִישׁ
שְׁלֹשָׁה רָאשִׁים וַיִּתֵּן שׁוֹפָרוֹת בְּיַד־כֻּלָּם וְכַדִּים רֵיקִים וְלַפִּדִים
בְּתוֹךְ הַכַּדִּים׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מִמֶּנִּי תִרְאוּ וְכֵן תַּעֲשׂוּ
וְהִנֵּה אָנֹכִי בָא בִּקְצֵה הַמַּחֲנֶה וְהָיָה כַאֲשֶׁר־אֶעֱשֶׂה כֵּן
תַּעֲשׂוּן׃ וְתָקַעְתִּי בַּשּׁוֹפָר אָנֹכִי וְכָל־אֲשֶׁר אִתִּי וּתְקַעְתֶּם
בַּשּׁוֹפָרוֹת גַּם־אַתֶּם סְבִיבוֹת כָּל־הַמַּחֲנֶה וַאֲמַרְתֶּם לַיהוָה
וּלְגִדְעוֹן׃ פ וַיָּבֹא גִדְעוֹן וּמֵאָה־אִישׁ אֲשֶׁר־אִתּוֹ
בִּקְצֵה הַמַּחֲנֶה רֹאשׁ הָאַשְׁמֹרֶת הַתִּיכוֹנָה אַךְ הָקֵם הֵקִימוּ
אֶת־הַשֹּׁמְרִים וַיִּתְקְעוּ בַּשּׁוֹפָרוֹת וְנָפוֹץ הַכַּדִּים אֲשֶׁר בְּיָדָם׃
וַיִּתְקְעוּ שְׁלֹשֶׁת הָרָאשִׁים בַּשּׁוֹפָרוֹת וַיִּשְׁבְּרוּ הַכַּדִּים וַיַּחֲזִיקוּ
בְיַד־שְׂמֹאולָם בַּלַּפִּדִים וּבְיַד־יְמִינָם הַשּׁוֹפָרוֹת לִתְקוֹעַ וַיִּקְרְאוּ
חֶרֶב לַיהוָה וּלְגִדְעוֹן׃ וַיַּעַמְדוּ אִישׁ תַּחְתָּיו סָבִיב לַמַּחֲנֶה
וַיָּרָץ כָּל־הַמַּחֲנֶה וַיָּרִיעוּ וַיָּנִיסוּ׃ וַיִּתְקְעוּ שְׁלֹשׁ־מֵאוֹת
הַשּׁוֹפָרוֹת וַיָּשֶׂם יְהוָה אֵת חֶרֶב אִישׁ בְּרֵעֵהוּ וּבְכָל־הַמַּחֲנֶה
וַיָּנָס הַמַּחֲנֶה עַד־בֵּית הַשִּׁטָּה צְרֵרָתָה עַד שְׂפַת־אָבֵל
מְחוֹלָה עַל־טַבָּת׃ וַיִּצָּעֵק אִישׁ־יִשְׂרָאֵל מִנַּפְתָּלִי וּמִן־אָשֵׁר
וּמִן־כָּל־מְנַשֶּׁה וַיִּרְדְּפוּ אַחֲרֵי מִדְיָן׃ וּמַלְאָכִים שָׁלַח גִּדְעוֹן
בְּכָל־הַר אֶפְרַיִם לֵאמֹר רְדוּ לִקְרַאת מִדְיָן וְלִכְדוּ לָהֶם אֶת־
הַמַּיִם עַד בֵּית בָּרָה וְאֶת־הַיַּרְדֵּן וַיִּצָּעֵק כָּל־אִישׁ אֶפְרַיִם
וַיִּלְכְּדוּ אֶת־הַמַּיִם עַד בֵּית בָּרָה וְאֶת־הַיַּרְדֵּן׃ וַיִּלְכְּדוּ שְׁנֵי־שָׂרֵי

ז׳ יג׳ צליל קרי   כא׳ וינוסו קרי

מִדְיָן אֶת־עֹרֵב וְאֶת־זְאֵב וַיַּהַרְגוּ אֶת־עוֹרֵב בְּצוּר־עוֹרֵב וְאֶת־
זְאֵב הָרְגוּ בְיֶקֶב־זְאֵב וַיִּרְדְּפוּ אֶל־מִדְיָן וְרֹאשׁ־עֹרֵב וּזְאֵב הֵבִיאוּ
אֶל־גִּדְעוֹן מֵעֵבֶר לַיַּרְדֵּן׃

ח

וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אִישׁ אֶפְרַיִם מָה־הַדָּבָר הַזֶּה עָשִׂיתָ לָּנוּ
לְבִלְתִּי קְרֹאות לָנוּ כִּי הָלַכְתָּ לְהִלָּחֵם בְּמִדְיָן וַיְרִיבוּן אִתּוֹ
בְּחָזְקָה׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מֶה־עָשִׂיתִי עַתָּה כָּכֶם הֲלֹא טוֹב
עֹלְלוֹת אֶפְרַיִם מִבְצִיר אֲבִיעֶזֶר׃ בְּיֶדְכֶם נָתַן אֱלֹהִים אֶת־
שָׂרֵי מִדְיָן אֶת־עֹרֵב וְאֶת־זְאֵב וּמַה־יָּכֹלְתִּי עֲשׂוֹת כָּכֶם אָז
רָפְתָה רוּחָם מֵעָלָיו בְּדַבְּרוֹ הַדָּבָר הַזֶּה׃ וַיָּבֹא גִדְעוֹן
הַיַּרְדֵּנָה עֹבֵר הוּא וּשְׁלֹשׁ־מֵאוֹת הָאִישׁ אֲשֶׁר אִתּוֹ עֲיֵפִים
וְרֹדְפִים׃ וַיֹּאמֶר לְאַנְשֵׁי סֻכּוֹת תְּנוּ־נָא כִּכְּרוֹת לֶחֶם לָעָם
אֲשֶׁר בְּרַגְלָי כִּי־עֲיֵפִים הֵם וְאָנֹכִי רֹדֵף אַחֲרֵי זֶבַח וְצַלְמֻנָּע
מַלְכֵי מִדְיָן׃ וַיֹּאמֶר שָׂרֵי סֻכּוֹת הֲכַף זֶבַח וְצַלְמֻנָּע עַתָּה
בְּיָדֶךָ כִּי־נִתֵּן לִצְבָאֲךָ לָחֶם׃ וַיֹּאמֶר גִּדְעוֹן לָכֵן בְּתֵת יְהוָה
אֶת־זֶבַח וְאֶת־צַלְמֻנָּע בְּיָדִי וְדַשְׁתִּי אֶת־בְּשַׂרְכֶם אֶת־קוֹצֵי
הַמִּדְבָּר וְאֶת־הַבַּרְקֳנִים׃ וַיַּעַל מִשָּׁם פְּנוּאֵל וַיְדַבֵּר אֲלֵיהֶם
כָּזֹאת וַיַּעֲנוּ אוֹתוֹ אַנְשֵׁי פְנוּאֵל כַּאֲשֶׁר עָנוּ אַנְשֵׁי סֻכּוֹת׃
וַיֹּאמֶר גַּם־לְאַנְשֵׁי פְנוּאֵל לֵאמֹר בְּשׁוּבִי בְשָׁלוֹם אֶתֹּץ אֶת־
הַמִּגְדָּל הַזֶּה׃ ס וְזֶבַח וְצַלְמֻנָּע בַּקַּרְקֹר וּמַחֲנֵיהֶם
עִמָּם כַּחֲמֵשֶׁת עָשָׂר אֶלֶף כֹּל הַנּוֹתָרִים מִכֹּל מַחֲנֵה בְנֵי־קֶדֶם
וְהַנֹּפְלִים מֵאָה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף אִישׁ שֹׁלֵף חָרֶב׃ וַיַּעַל גִּדְעוֹן
דֶּרֶךְ הַשְּׁכוּנֵי בָאֳהָלִים מִקֶּדֶם לְנֹבַח וְיָגְבְּהָה וַיַּךְ אֶת־הַמַּחֲנֶה
וְהַמַּחֲנֶה הָיָה בֶטַח׃ וַיָּנוּסוּ זֶבַח וְצַלְמֻנָּע וַיִּרְדֹּף אַחֲרֵיהֶם
וַיִּלְכֹּד אֶת־שְׁנֵי ׀ מַלְכֵי מִדְיָן אֶת־זֶבַח וְאֶת־צַלְמֻנָּע וְכָל־
הַמַּחֲנֶה הֶחֱרִיד׃ וַיָּשָׁב גִּדְעוֹן בֶּן־יוֹאָשׁ מִן־הַמִּלְחָמָה
מִלְמַעֲלֵה הֶחָרֶס׃ וַיִּלְכָּד־נַעַר מֵאַנְשֵׁי סֻכּוֹת וַיִּשְׁאָלֵהוּ
וַיִּכְתֹּב אֵלָיו אֶת־שָׂרֵי סֻכּוֹת וְאֶת־זְקֵנֶיהָ שִׁבְעִים וְשִׁבְעָה אִישׁ׃
וַיָּבֹא אֶל־אַנְשֵׁי סֻכּוֹת וַיֹּאמֶר הִנֵּה זֶבַח וְצַלְמֻנָּע אֲשֶׁר חֵרַפְתֶּם
אוֹתִי לֵאמֹר הֲכַף זֶבַח וְצַלְמֻנָּע עַתָּה בְּיָדֶךָ כִּי נִתֵּן לַאֲנָשֶׁיךָ
הַיְּעֵפִים לָחֶם׃ וַיִּקַּח אֶת־זִקְנֵי הָעִיר וְאֶת־קוֹצֵי הַמִּדְבָּר
וְאֶת־הַבַּרְקֳנִים וַיֹּדַע בָּהֶם אֵת אַנְשֵׁי סֻכּוֹת׃ וְאֶת־מִגְדַּל
פְּנוּאֵל נָתָץ וַיַּהֲרֹג אֶת־אַנְשֵׁי הָעִיר׃ וַיֹּאמֶר אֶל־זֶבַח וְאֶל־
צַלְמֻנָּע אֵיפֹה הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר הֲרַגְתֶּם בְּתָבוֹר וַיֹּאמְרוּ כָּמוֹךָ
כְמוֹהֶם אֶחָד כְּתֹאַר בְּנֵי הַמֶּלֶךְ׃ וַיֹּאמַר אַחַי בְּנֵי־אִמִּי הֵם
חַי־יְהוָה לוּ הַחֲיִתֶם אוֹתָם לֹא הָרַגְתִּי אֶתְכֶם׃ וַיֹּאמֶר
לְיֶתֶר בְּכוֹרוֹ קוּם הֲרֹג אוֹתָם וְלֹא־שָׁלַף הַנַּעַר חַרְבּוֹ כִּי יָרֵא

ח׳ ב׳ הב׳ הה

כי עודנו נער: ויאמר זבח וצלמנע קום אתה ופגע־בנו כא
כי כאיש גבורתו ויקם גדעון ויהרג את־זבח ואת־צלמנע
ויקח את־השהרנים אשר בצוארי גמליהם: ס
ויאמרו איש־ישראל אל־גדעון משל־בנו גם־אתה גם־בנך
גם בן־בנך כי הושעתנו מיד מדין: ויאמר אלהם גדעון
לא־אמשל אני בכם ולא־ימשל בני בכם יהוה ימשל בכם:
ויאמר אלהם גדעון אשאלה מכם שאלה ותנו־לי איש
נזם שללו כי־נזמי זהב להם כי ישמעאלים הם: ויאמרו כה
נתון נתן ויפרשו את־השמלה וישליכו שמה איש נזם
שללו: ויהי משקל נזמי הזהב אשר שאל אלף ושבע־
מאות זהב לבד מן־השהרנים והנטפות ובגדי הארגמן
שעל מלכי מדין ולבד מן־הענקות אשר בצוארי גמליהם:
ויעש אותו גדעון לאפוד ויצג אותו בעירו בעפרה ויזנו כל־
ישראל אחריו שם ויהי לגדעון ולביתו למוקש: ויכנע
מדין לפני בני ישראל ולא יספו לשאת ראשם ותשקט
הארץ ארבעים שנה בימי גדעון: ס וילך ירבעל
בן־יואש וישב בביתו: ולגדעון היו שבעים בנים יצאי ל
ירכו כי־נשים רבות היו לו: ופילגשו אשר בשכם ילדה־
לו גם־היא בן וישם את־שמו אבימלך: וימת גדעון בן־
יואש בשיבה טובה ויקבר בקבר יואש אביו בעפרה אבי
העזרי: ויהי כאשר מת גדעון וישובו בני ישראל
ויזנו אחרי הבעלים וישימו להם בעל ברית לאלהים:
ולא זכרו בני ישראל את־יהוה אלהיהם המציל אותם מיד
כל־איביהם מסביב: ולא־עשו חסד עם־בית ירבעל גדעון לה
ככל־הטובה אשר עשה עם־ישראל: פ

וילך אבימלך בן־ירבעל שכמה אל־אחי אמו וידבר ט
אליהם ואל־כל־משפחת בית־אבי אמו לאמר: דברו־נא
באזני כל־בעלי שכם מה־טוב לכם המשל בכם שבעים
איש כל בני ירבעל אם־משל בכם איש אחד וזכרתם כי־
עצמכם ובשרכם אני: וידברו אחי־אמו עליו באזני כל־
בעלי שכם את כל־הדברים האלה ויט לבם אחרי אבימלך
כי אמרו אחינו הוא: ויתנו־לו שבעים כסף מבית בעל
ברית וישכר בהם אבימלך אנשים ריקים ופחזים וילכו
אחריו: ויבא בית־אביו עפרתה ויהרג את־אחיו בני־ ה
ירבעל שבעים איש על־אבן אחת ויותר יותם בן־ירבעל
הקטן כי נחבא: ויאספו כל־בעלי שכם וכל־בית

ח׳ כו׳ קטן בז״ק

מלוא וילכו וימליכו את־אבימלך למלך עם־אלון מצב אשר
בשכם: ויגדו ליותם וילך ויעמד בראש הר־גרזים וישא
קולו ויקרא ויאמר להם שמעו אלי בעלי שכם וישמע
אליכם אלהים: הלוך הלכו העצים למשח עליהם מלך
ויאמרו לזית מלוכה עלינו: ויאמר להם הזית החדלתי
את־דשני אשר־בי יכבדו אלהים ואנשים והלכתי לנוע על־
העצים: ויאמרו העצים לתאנה לכי־את מלכי עלינו:
ותאמר להם התאנה החדלתי את־מתקי ואת־תנובתי
הטובה והלכתי לנוע על־העצים: ויאמרו העצים לגפן
לכי־את מלוכי עלינו: ותאמר להם הגפן החדלתי את־
תירושי המשמח אלהים ואנשים והלכתי לנוע על־העצים:
ויאמרו כל־העצים אל־האטד לך אתה מלך־עלינו:
ויאמר האטד אל־העצים אם באמת אתם משחים אתי למלך טו
עליכם באו חסו בצלי ואם־אין תצא אש מן־האטד ותאכל
את־ארזי הלבנון: ועתה אם־באמת ובתמים עשיתם
ותמליכו את־אבימלך ואם־טובה עשיתם עם־ירבעל ועם־
ביתו ואם־כגמול ידיו עשיתם לו: אשר־נלחם אבי עליכם
וישלך את־נפשו מנגד ויצל אתכם מיד מדין: ואתם
קמתם על־בית אבי היום ותהרגו את־בניו שבעים איש
על־אבן אחת ותמליכו את־אבימלך בן־אמתו על־בעלי
שכם כי אחיכם הוא: ואם־באמת ובתמים עשיתם עם־
ירבעל ועם־ביתו היום הזה שמחו באבימלך וישמח גם־
הוא בכם: ואם־אין תצא אש מאבימלך ותאכל את־בעלי כ
שכם ואת־בית מלוא ותצא אש מבעלי שכם ומבית מלוא
ותאכל את־אבימלך: וינס יותם ויברח וילך בארה וישב
שם מפני אבימלך אחיו: ס וישר אבימלך על־
ישראל שלש שנים: וישלח אלהים רוח רעה בין אבימלך
ובין בעלי שכם ויבגדו בעלי־שכם באבימלך: לבוא חמס
שבעים בני־ירבעל ודמם לשום על־אבימלך אחיהם אשר
הרג אותם ועל בעלי שכם אשר־חזקו את־ידיו להרג את־
אחיו: וישימו לו בעלי שכם מארבים על ראשי ההרים כה
ויגזלו את כל־אשר־יעבר עליהם בדרך ויגד לאבימלך:
ויבא געל בן־עבד ואחיו ויעברו בשכם ויבטחו
בו בעלי שכם: ויצאו השדה ויבצרו את־כרמיהם וידרכו
ויעשו הלולים ויבאו בית אלהיהם ויאכלו וישתו ויקללו
את־אבימלך: ויאמר געל בן־עבד מי־אבימלך ומי־שכם

ט׳ ח׳ מלכה קרי יב׳ מלכי קרי

כי נעבדנו הלא בן-ירבעל וזבל פקידו עבדו את-אנשי חמור אבי שכם ומדוע נעבדנו אנחנו׃ ומי יתן את-העם הזה בידי ואסירה את-אבימלך ויאמר לאבימלך רבה צבאך וצאה׃ וישמע זבל שר-העיר את-דברי געל בן-עבד ויחר אפו׃ וישלח מלאכים אל-אבימלך בתרמה לאמר הנה געל בן-עבד ואחיו באים שכמה והנם צרים את-העיר עליך׃ ועתה קום לילה אתה והעם אשר-אתך וארב בשדה׃ והיה בבקר כזרח השמש תשכים ופשטת על-העיר והנה-הוא והעם אשר-אתו יצאים אליך ועשית לו כאשר תמצא ידך׃ ס ויקם אבימלך וכל-העם אשר-עמו לילה ויארבו על-שכם ארבעה ראשים׃ ויצא געל בן-עבד ויעמד פתח שער העיר ויקם אבימלך והעם אשר-אתו מן-המארב׃ וירא-געל את-העם ויאמר אל-זבל הנה-עם יורד מראשי ההרים ויאמר אליו זבל את צל ההרים אתה ראה כאנשים׃ ויסף עוד געל לדבר ויאמר הנה-עם יורדים מעם טבור הארץ וראש-אחד בא מדרך אלון מעוננים׃ ויאמר אליו זבל איה אפוא פיך אשר תאמר מי אבימלך כי נעבדנו הלא זה העם אשר מאסתה בו צא-נא עתה והלחם בו׃ ויצא געל לפני בעלי שכם וילחם באבימלך׃ וירדפהו אבימלך וינס מפניו ויפלו חללים רבים עד-פתח השער׃ וישב אבימלך בארומה ויגרש זבל את-געל ואת-אחיו משבת בשכם׃ ויהי ממחרת ויצא העם השדה ויגדו לאבימלך׃ ויקח את-העם ויחצם לשלשה ראשים ויארב בשדה וירא והנה העם יצא מן-העיר ויקם עליהם ויכם׃ ואבימלך והראשים אשר עמו פשטו ויעמדו פתח שער העיר ושני הראשים פשטו על-כל-אשר בשדה ויכום׃ ואבימלך נלחם בעיר כל היום ההוא וילכד את-העיר ואת-העם אשר-בה הרג ויתץ את-העיר ויזרעה מלח׃ פ וישמעו כל-בעלי מגדל-שכם ויבאו אל-צריח בית אל ברית׃ ויגד לאבימלך כי התקבצו כל-בעלי מגדל-שכם׃ ויעל אבימלך הר-צלמון הוא וכל-העם אשר-אתו ויקח אבימלך את-הקרדמות בידו ויכרת שוכת עצים וישאה וישם על-שכמו ויאמר אל-העם אשר-עמו מה ראיתם עשיתי מהרו עשו כמוני׃ ויכרתו גם-כל-העם איש שוכה וילכו אחרי אבימלך וישימו על-הצריח ויציתו עליהם את-הצריח באש וימתו גם כל-אנשי מגדל-שכם כאלף איש ואשה׃ ס וילך אבימלך אל-תבץ ויחן בתבץ וילכדה׃

ומגדל

ומגדל-עז היה בתוך-העיר וינסו שמה כל-האנשים והנשים וכל בעלי העיר ויסגרו בעדם ויעלו על-גג המגדל׃ ויבא אבימלך עד-המגדל וילחם בו ויגש עד-פתח המגדל לשרפו באש׃ ותשלך אשה אחת פלח רכב על-ראש אבימלך ותרץ את-גלגלתו׃ ויקרא מהרה אל-הנער נשא כליו ויאמר לו שלף חרבך ומותתני פן-יאמרו לי אשה הרגתהו וידקרהו נערו וימת׃ ויראו איש-ישראל כי-מת אבימלך וילכו איש למקמו׃ וישב אלהים את רעת אבימלך אשר עשה לאביו להרג את-שבעים אחיו׃ ואת כל-רעת אנשי שכם השיב אלהים בראשם ותבא אליהם קללת יותם בן-ירבעל׃ פ

ויקם אחרי אבימלך להושיע את-ישראל תולע בן-פואה בן-דודו איש יששכר והוא-ישב בשמיר בהר אפרים׃ וישפט את-ישראל עשרים ושלש שנה וימת ויקבר בשמיר׃ ס ויקם אחריו יאיר הגלעדי וישפט את-ישראל עשרים ושתים שנה׃ ויהי-לו שלשים בנים רכבים על-שלשים עירים ושלשים עירים להם להם יקראו חות יאיר עד היום הזה אשר בארץ הגלעד׃ וימת יאיר ויקבר בקמון׃ פ ויספו בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ויעבדו את-הבעלים ואת-העשתרות ואת-אלהי ארם ואת-אלהי צידון ואת אלהי מואב ואת אלהי בני-עמון ואת אלהי פלשתים ויעזבו את-יהוה ולא עבדוהו׃ ויחר-אף יהוה בישראל וימכרם ביד-פלשתים וביד בני עמון׃ וירעצו וירצצו את-בני ישראל בשנה ההיא שמנה עשרה שנה את-כל-בני ישראל אשר בעבר הירדן בארץ האמרי אשר בגלעד׃ ויעברו בני-עמון את-הירדן להלחם גם-ביהודה ובבנימין ובבית אפרים ותצר לישראל מאד׃ ויזעקו בני ישראל אל-יהוה לאמר חטאנו לך וכי עזבנו את-אלהינו ונעבד את-הבעלים׃ פ ויאמר יהוה אל-בני ישראל הלא ממצרים ומן-האמרי מן-בני עמון ומן-פלשתים׃ וצידונים ועמלק ומעון לחצו אתכם ותצעקו אלי ואושיעה אתכם מידם׃ ואתם עזבתם אותי ותעבדו אלהים אחרים לכן לא-אוסיף להושיע אתכם׃ לכו וזעקו אל-האלהים אשר בחרתם בם המה יושיעו לכם בעת צרתכם׃ ויאמרו בני-ישראל אל-יהוה חטאנו עשה-אתה לנו ככל-הטוב בעיניך אך הצילנו נא היום הזה׃ ויסירו את-אלהי הנכר מקרבם ויעבדו את-יהוה ותקצר נפשו

בעמל

בְּעֲמַל יִשְׂרָאֵל׃ ס וַיִּצָּעֲקוּ בְּנֵי עַמּוֹן וַיַּחֲנוּ בַּגִּלְעָד
וַיֵּאָסְפוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּחֲנוּ בַּמִּצְפָּה׃ וַיֹּאמְרוּ הָעָם שָׂרֵי גִלְעָד
אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ מִי הָאִישׁ אֲשֶׁר יָחֵל לְהִלָּחֵם בִּבְנֵי עַמּוֹן יִהְיֶה
לְרֹאשׁ לְכֹל יֹשְׁבֵי גִלְעָד׃ ס

יא וְיִפְתָּח הַגִּלְעָדִי הָיָה גִּבּוֹר חַיִל וְהוּא בֶּן־אִשָּׁה זוֹנָה
וַיּוֹלֶד גִּלְעָד אֶת־יִפְתָּח׃ וַתֵּלֶד אֵשֶׁת־גִּלְעָד לוֹ בָּנִים וַיִּגְדְּלוּ
בְנֵי־הָאִשָּׁה וַיְגָרְשׁוּ אֶת־יִפְתָּח וַיֹּאמְרוּ לוֹ לֹא־תִנְחַל בְּבֵית־
אָבִינוּ כִּי בֶּן־אִשָּׁה אַחֶרֶת אָתָּה׃ וַיִּבְרַח יִפְתָּח מִפְּנֵי אֶחָיו
וַיֵּשֶׁב בְּאֶרֶץ טוֹב וַיִּתְלַקְּטוּ אֶל־יִפְתָּח אֲנָשִׁים רֵיקִים וַיֵּצְאוּ
עִמּוֹ׃ ס וַיְהִי מִיָּמִים וַיִּלָּחֲמוּ בְנֵי־עַמּוֹן עִם־יִשְׂרָאֵל׃
וַיְהִי כַּאֲשֶׁר־נִלְחֲמוּ בְנֵי־עַמּוֹן עִם־יִשְׂרָאֵל וַיֵּלְכוּ זִקְנֵי גִלְעָד
לָקַחַת אֶת־יִפְתָּח מֵאֶרֶץ טוֹב׃ וַיֹּאמְרוּ לְיִפְתָּח לְכָה וְהָיִיתָה
לָּנוּ לְקָצִין וְנִלָּחֲמָה בִּבְנֵי עַמּוֹן׃ וַיֹּאמֶר יִפְתָּח לְזִקְנֵי גִלְעָד
הֲלֹא אַתֶּם שְׂנֵאתֶם אוֹתִי וַתְּגָרְשׁוּנִי מִבֵּית אָבִי וּמַדּוּעַ בָּאתֶם
אֵלַי עַתָּה כַּאֲשֶׁר צַר לָכֶם׃ וַיֹּאמְרוּ זִקְנֵי גִלְעָד אֶל־יִפְתָּח
לָכֵן עַתָּה שַׁבְנוּ אֵלֶיךָ וְהָלַכְתָּ עִמָּנוּ וְנִלְחַמְתָּ בִּבְנֵי עַמּוֹן
וְהָיִיתָ לָּנוּ לְרֹאשׁ לְכֹל יֹשְׁבֵי גִלְעָד׃ וַיֹּאמֶר יִפְתָּח אֶל־זִקְנֵי
גִלְעָד אִם־מְשִׁיבִים אַתֶּם אוֹתִי לְהִלָּחֵם בִּבְנֵי עַמּוֹן וְנָתַן יְהוָה
אוֹתָם לְפָנָי אָנֹכִי אֶהְיֶה לָכֶם לְרֹאשׁ׃ וַיֹּאמְרוּ זִקְנֵי־גִלְעָד
אֶל־יִפְתָּח יְהוָה יִהְיֶה שֹׁמֵעַ בֵּינוֹתֵינוּ אִם־לֹא כִדְבָרְךָ כֵּן
נַעֲשֶׂה׃ וַיֵּלֶךְ יִפְתָּח עִם־זִקְנֵי גִלְעָד וַיָּשִׂימוּ הָעָם אוֹתוֹ
עֲלֵיהֶם לְרֹאשׁ וּלְקָצִין וַיְדַבֵּר יִפְתָּח אֶת־כָּל־דְּבָרָיו לִפְנֵי
יְהוָה בַּמִּצְפָּה׃ ס וַיִּשְׁלַח יִפְתָּח מַלְאָכִים אֶל־מֶלֶךְ
בְּנֵי־עַמּוֹן לֵאמֹר מַה־לִּי וָלָךְ כִּי־בָאתָ אֵלַי לְהִלָּחֵם בְּאַרְצִי׃
וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ בְּנֵי־עַמּוֹן אֶל־מַלְאֲכֵי יִפְתָּח כִּי־לָקַח יִשְׂרָאֵל
אֶת־אַרְצִי בַּעֲלוֹתוֹ מִמִּצְרַיִם מֵאַרְנוֹן וְעַד־הַיַּבֹּק וְעַד־הַיַּרְדֵּן
וְעַתָּה הָשִׁיבָה אֶתְהֶן בְּשָׁלוֹם׃ וַיּוֹסֶף עוֹד יִפְתָּח וַיִּשְׁלַח
מַלְאָכִים אֶל־מֶלֶךְ בְּנֵי עַמּוֹן׃ וַיֹּאמֶר לוֹ כֹּה אָמַר יִפְתָּח
לֹא־לָקַח יִשְׂרָאֵל אֶת־אֶרֶץ מוֹאָב וְאֶת־אֶרֶץ בְּנֵי עַמּוֹן׃ כִּי
בַּעֲלוֹתָם מִמִּצְרָיִם וַיֵּלֶךְ יִשְׂרָאֵל בַּמִּדְבָּר עַד־יַם־סוּף וַיָּבֹא
קָדֵשָׁה׃ וַיִּשְׁלַח יִשְׂרָאֵל מַלְאָכִים ׀ אֶל־מֶלֶךְ אֱדוֹם ׀ לֵאמֹר
אֶעְבְּרָה־נָּא בְאַרְצֶךָ וְלֹא שָׁמַע מֶלֶךְ אֱדוֹם וְגַם אֶל־מֶלֶךְ
מוֹאָב שָׁלַח וְלֹא אָבָה וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּקָדֵשׁ׃ וַיֵּלֶךְ בַּמִּדְבָּר
וַיָּסָב אֶת־אֶרֶץ אֱדוֹם וְאֶת־אֶרֶץ מוֹאָב וַיָּבֹא מִמִּזְרַח־שֶׁמֶשׁ
לְאֶרֶץ מוֹאָב וַיַּחֲנוּן בְּעֵבֶר אַרְנוֹן וְלֹא־בָאוּ בִּגְבוּל מוֹאָב כִּי
אַרְנוֹן גְּבוּל מוֹאָב׃ וַיִּשְׁלַח יִשְׂרָאֵל מַלְאָכִים אֶל־סִיחוֹן

יא׳ א׳ הפטרת חקת

מֶלֶךְ־הָאֱמֹרִי מֶלֶךְ חֶשְׁבּוֹן וַיֹּאמֶר לוֹ יִשְׂרָאֵל נַעְבְּרָה־נָּא
בְאַרְצְךָ עַד־מְקוֹמִי׃ וְלֹא־הֶאֱמִין סִיחוֹן אֶת־יִשְׂרָאֵל עֲבֹר
בִּגְבֻלוֹ וַיֶּאֱסֹף סִיחוֹן אֶת־כָּל־עַמּוֹ וַיַּחֲנוּ בְּיָהְצָה וַיִּלָּחֶם עִם־
יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּתֵּן יְהוָה אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־סִיחוֹן וְאֶת־כָּל־עַמּוֹ
בְּיַד יִשְׂרָאֵל וַיַּכּוּם וַיִּירַשׁ יִשְׂרָאֵל אֵת כָּל־אֶרֶץ הָאֱמֹרִי יוֹשֵׁב
הָאָרֶץ הַהִיא׃ וַיִּירְשׁוּ אֵת כָּל־גְּבוּל הָאֱמֹרִי מֵאַרְנוֹן וְעַד־
הַיַּבֹּק וּמִן־הַמִּדְבָּר וְעַד־הַיַּרְדֵּן׃ וְעַתָּה יְהוָה ׀ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
הוֹרִישׁ אֶת־הָאֱמֹרִי מִפְּנֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאַתָּה תִּירָשֶׁנּוּ׃ הֲלֹא
אֵת אֲשֶׁר יוֹרִישְׁךָ כְּמוֹשׁ אֱלֹהֶיךָ אוֹתוֹ תִירָשׁ וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר
הוֹרִישׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִפָּנֵינוּ אוֹתוֹ נִירָשׁ׃ וְעַתָּה הֲטוֹב טוֹב
אַתָּה מִבָּלָק בֶּן־צִפּוֹר מֶלֶךְ מוֹאָב הֲרוֹב רָב עִם־יִשְׂרָאֵל אִם־
נִלְחֹם נִלְחַם בָּם׃ בְּשֶׁבֶת יִשְׂרָאֵל בְּחֶשְׁבּוֹן וּבִבְנוֹתֶיהָ
וּבְעַרְעוֹר וּבִבְנוֹתֶיהָ וּבְכָל־הֶעָרִים אֲשֶׁר עַל־יְדֵי אַרְנוֹן שְׁלֹשׁ
מֵאוֹת שָׁנָה וּמַדּוּעַ לֹא־הִצַּלְתֶּם בָּעֵת הַהִיא׃ וְאָנֹכִי לֹא־
חָטָאתִי לָךְ וְאַתָּה עֹשֶׂה אִתִּי רָעָה לְהִלָּחֶם בִּי יִשְׁפֹּט יְהוָה
הַשֹּׁפֵט הַיּוֹם בֵּין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּבֵין בְּנֵי עַמּוֹן׃ וְלֹא שָׁמַע מֶלֶךְ
בְּנֵי עַמּוֹן אֶל־דִּבְרֵי יִפְתָּח אֲשֶׁר שָׁלַח אֵלָיו׃ ס
וַתְּהִי עַל־יִפְתָּח רוּחַ יְהוָה וַיַּעֲבֹר אֶת־הַגִּלְעָד וְאֶת־מְנַשֶּׁה
וַיַּעֲבֹר אֶת־מִצְפֵּה גִלְעָד וּמִמִּצְפֵּה גִלְעָד עָבַר בְּנֵי עַמּוֹן׃
וַיִּדַּר יִפְתָּח נֶדֶר לַיהוָה וַיֹּאמַר אִם־נָתוֹן תִּתֵּן אֶת־בְּנֵי עַמּוֹן
בְּיָדִי׃ וְהָיָה הַיּוֹצֵא אֲשֶׁר יֵצֵא מִדַּלְתֵי בֵיתִי לִקְרָאתִי בְּשׁוּבִי
בְשָׁלוֹם מִבְּנֵי עַמּוֹן וְהָיָה לַיהוָה וְהַעֲלִיתִהוּ עוֹלָה׃ ס
וַיַּעֲבֹר יִפְתָּח אֶל־בְּנֵי עַמּוֹן לְהִלָּחֶם בָּם וַיִּתְּנֵם יְהוָה
בְּיָדוֹ׃ וַיַּכֵּם מֵעֲרוֹעֵר וְעַד־בּוֹאֲךָ מִנִּית עֶשְׂרִים עִיר וְעַד
אָבֵל כְּרָמִים מַכָּה גְּדוֹלָה מְאֹד וַיִּכָּנְעוּ בְּנֵי עַמּוֹן מִפְּנֵי בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל׃ ס וַיָּבֹא יִפְתָּח הַמִּצְפָּה אֶל־בֵּיתוֹ וְהִנֵּה
בִתּוֹ יֹצֵאת לִקְרָאתוֹ בְּתֻפִּים וּבִמְחֹלוֹת וְרַק הִיא יְחִידָה אֵין־
לוֹ מִמֶּנּוּ בֵּן אוֹ־בַת׃ וַיְהִי כִרְאוֹתוֹ אוֹתָהּ וַיִּקְרַע אֶת־
בְּגָדָיו וַיֹּאמֶר אֲהָהּ בִּתִּי הַכְרֵעַ הִכְרַעְתִּנִי וְאַתְּ הָיִית בְּעֹכְרָי
וְאָנֹכִי פָּצִיתִי פִי אֶל־יְהוָה וְלֹא אוּכַל לָשׁוּב׃ וַתֹּאמֶר אֵלָיו
אָבִי פָּצִיתָה אֶת־פִּיךָ אֶל־יְהוָה עֲשֵׂה לִי כַּאֲשֶׁר יָצָא מִפִּיךָ
אַחֲרֵי אֲשֶׁר עָשָׂה לְךָ יְהוָה נְקָמוֹת מֵאֹיְבֶיךָ מִבְּנֵי עַמּוֹן׃
וַתֹּאמֶר אֶל־אָבִיהָ יֵעָשֶׂה לִּי הַדָּבָר הַזֶּה הַרְפֵּה מִמֶּנִּי שְׁנַיִם
חֳדָשִׁים וְאֵלְכָה וְיָרַדְתִּי עַל־הֶהָרִים וְאֶבְכֶּה עַל־בְּתוּלַי אָנֹכִי
וְרֵעוֹתָי׃ וַיֹּאמֶר לֵכִי וַיִּשְׁלַח אוֹתָהּ שְׁנֵי חֳדָשִׁים וַתֵּלֶךְ הִיא

יא׳ לג׳ ע״כ לג׳ ורשותי סד

ורעותיה ותבך על־בתוליה על־ההרים: ויהי מקץ | שנים חדשים ותשב אל־אביה ויעש לה את־נדרו אשר נדר והיא לא־ידעה איש ותהי־חק בישראל: מימים | ימימה תלכנה בנות ישראל לתנות לבת־יפתח הגלעדי ארבעת ימים בשנה: ס

ויצעק איש אפרים ויעבר צפונה ויאמרו ליפתח מדוע | עברת | להלחם בבני־עמון ולנו לא קראת ללכת עמך ביתך נשרף עליך באש: ויאמר יפתח אליהם איש ריב הייתי אני ועמי ובני־עמון מאד ואזעק אתכם ולא־הושעתם אותי מידם: ואראה כי־אינך מושיע ואשימה נפשי בכפי ואעברה אל־בני עמון ויתנם יהוה בידי ולמה עליתם אלי היום הזה להלחם בי: ויקבץ יפתח את־כל־אנשי גלעד וילחם את־אפרים ויכו אנשי גלעד את־אפרים כי אמרו פליטי אפרים אתם גלעד בתוך אפרים בתוך מנשה: וילכד גלעד את־מעברות הירדן לאפרים והיה כי יאמרו פליטי אפרים אעברה ויאמרו לו אנשי־גלעד האפרתי אתה ויאמר לא: ויאמרו לו אמר־נא שבלת ויאמר סבלת ולא יכין לדבר כן ויאחזו אותו וישחטוהו אל־מעברות הירדן ויפל בעת ההיא מאפרים ארבעים ושנים אלף: וישפט יפתח את־ישראל שש שנים וימת יפתח הגלעדי ויקבר בערי גלעד: ס וישפט אחריו את־ישראל אבצן מבית לחם: ויהי־לו שלשים בנים ושלשים בנות שלח החוצה ושלשים בנות הביא לבניו מן־החוץ וישפט את־ישראל שבע שנים: וימת אבצן ויקבר בבית לחם: ס וישפט אחריו את־ישראל אילון הזבולני וישפט את־ישראל עשר שנים: וימת אילון הזבולני ויקבר באילון בארץ זבולן: ס וישפט אחריו את־ישראל עבדון בן־הלל הפרעתוני: ויהי־לו ארבעים בנים ושלשים בני בנים רכבים על־שבעים עירם וישפט את־ישראל שמנה שנים: וימת עבדון בן־הלל הפרעתוני ויקבר בפרעתון בארץ אפרים בהר העמלקי: ס

ויספו בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ויתנם יהוה ביד־פלשתים ארבעים שנה: פ ויהי איש אחד מצרעה ממשפחת הדני ושמו מנוח ואשתו עקרה ולא ילדה: וירא מלאך־יהוה אל־האשה ויאמר אליה הנה־נא

את־עקרה ולא ילדת והרית וילדת בן: ועתה השמרי נא ואל־תשתי יין ושכר ואל־תאכלי כל־טמא: כי הנך הרה וילדת בן ומורה לא־יעלה על־ראשו כי־נזיר אלהים יהיה הנער מן־הבטן והוא יחל להושיע את־ישראל מיד פלשתים: ותבא האשה ותאמר לאישה לאמר איש האלהים בא אלי ומראהו כמראה מלאך האלהים נורא מאד ולא שאלתיהו אי־מזה הוא ואת־שמו לא־הגיד לי: ויאמר לי הנך הרה וילדת בן ועתה אל־תשתי | יין ושכר ואל־תאכלי כל־טמאה כי־נזיר אלהים יהיה הנער מן־הבטן עד־יום מותו: ס ויעתר מנוח אל־יהוה ויאמר בי אדוני איש האלהים אשר שלחת יבוא־נא עוד אלינו ויורנו מה־נעשה לנער היולד: וישמע האלהים בקול מנוח ויבא מלאך האלהים עוד אל־האשה והיא יושבת בשדה ומנוח אישה אין עמה: ותמהר האשה ותרץ ותגד לאישה ותאמר אליו הנה נראה אלי האיש אשר־בא ביום אלי: ויקם וילך מנוח אחרי אשתו ויבא אל־האיש ויאמר לו האתה האיש אשר־דברת אל־האשה ויאמר אני: ויאמר מנוח עתה יבא דבריך מה־יהיה משפט־הנער ומעשהו: ויאמר מלאך יהוה אל־מנוח מכל אשר־אמרתי אל־האשה תשמר: מכל אשר־יצא מגפן היין לא תאכל ויין ושכר אל־תשת וכל־טמאה אל־תאכל כל אשר־צויתיה תשמר: ויאמר מנוח אל־מלאך יהוה נעצרה־נא אותך ונעשה לפניך גדי עזים: ויאמר מלאך יהוה אל־מנוח אם־תעצרני לא־אכל בלחמך ואם־תעשה עלה ליהוה תעלנה כי לא־ידע מנוח כי־מלאך יהוה הוא: ויאמר מנוח אל־מלאך יהוה מי שמך כי־יבא דבריך וכבדנוך: ויאמר לו מלאך יהוה למה זה תשאל לשמי והוא־פלאי: ויקח מנוח את־גדי העזים ואת־המנחה ויעל על־הצור ליהוה ומפלא לעשות ומנוח ואשתו ראים: ויהי בעלות הלהב מעל המזבח השמימה ויעל מלאך־יהוה בלהב המזבח ומנוח ואשתו ראים ויפלו על־פניהם ארצה: ולא־יסף עוד מלאך יהוה להראה אל־מנוח ואל־אשתו אז ידע מנוח כי־מלאך יהוה הוא: ויאמר מנוח אל־אשתו מות נמות כי אלהים ראינו: ותאמר לו אשתו לו חפץ יהוה להמיתנו לא־לקח מידנו עלה ומנחה ולא הראנו את־כל־אלה וכעת לא השמיענו כזאת: ותלד האשה בן ותקרא את־שמו שמשון ויגדל

הַנַּעַר וַיְבָרְכֵהוּ יְהוָה׃ וַתָּחֶל רוּחַ יְהוָה לְפַעֲמוֹ בְּמַחֲנֵה־דָן בֵּין צָרְעָה וּבֵין אֶשְׁתָּאֹל׃ ס

יד וַיֵּרֶד שִׁמְשׁוֹן תִּמְנָתָה וַיַּרְא אִשָּׁה בְּתִמְנָתָה מִבְּנוֹת פְּלִשְׁתִּים׃ וַיַּעַל וַיַּגֵּד לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ וַיֹּאמֶר אִשָּׁה רָאִיתִי בְתִמְנָתָה מִבְּנוֹת פְּלִשְׁתִּים וְעַתָּה קְחוּ־אוֹתָהּ לִי לְאִשָּׁה׃ וַיֹּאמֶר לוֹ אָבִיו וְאִמּוֹ הַאֵין בִּבְנוֹת אַחֶיךָ וּבְכָל־עַמִּי אִשָּׁה כִּי־אַתָּה הוֹלֵךְ לָקַחַת אִשָּׁה מִפְּלִשְׁתִּים הָעֲרֵלִים וַיֹּאמֶר שִׁמְשׁוֹן אֶל־אָבִיו אוֹתָהּ קַח־לִי כִּי־הִיא יָשְׁרָה בְעֵינָי׃ וְאָבִיו וְאִמּוֹ לֹא יָדְעוּ כִּי מֵיְהוָה הִיא כִּי־תֹאֲנָה הוּא־מְבַקֵּשׁ מִפְּלִשְׁתִּים וּבָעֵת הַהִיא פְּלִשְׁתִּים מֹשְׁלִים בְּיִשְׂרָאֵל׃ ס

ה וַיֵּרֶד שִׁמְשׁוֹן וְאָבִיו וְאִמּוֹ תִּמְנָתָה וַיָּבֹאוּ עַד־כַּרְמֵי תִמְנָתָה וְהִנֵּה כְּפִיר אֲרָיוֹת שֹׁאֵג לִקְרָאתוֹ׃ וַתִּצְלַח עָלָיו רוּחַ יְהוָה וַיְשַׁסְּעֵהוּ כְּשַׁסַּע הַגְּדִי וּמְאוּמָה אֵין בְּיָדוֹ וְלֹא הִגִּיד לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ אֵת אֲשֶׁר עָשָׂה׃ וַיֵּרֶד וַיְדַבֵּר לָאִשָּׁה וַתִּישַׁר בְּעֵינֵי שִׁמְשׁוֹן׃ וַיָּשָׁב מִיָּמִים לְקַחְתָּהּ וַיָּסַר לִרְאוֹת אֵת מַפֶּלֶת הָאַרְיֵה וְהִנֵּה עֲדַת דְּבוֹרִים בִּגְוִיַּת הָאַרְיֵה וּדְבָשׁ׃ וַיִּרְדֵּהוּ אֶל־כַּפָּיו וַיֵּלֶךְ הָלוֹךְ וְאָכֹל וַיֵּלֶךְ אֶל־אָבִיו וְאֶל־אִמּוֹ וַיִּתֵּן לָהֶם וַיֹּאכֵלוּ וְלֹא־הִגִּיד לָהֶם כִּי מִגְּוִיַּת הָאַרְיֵה רָדָה הַדְּבָשׁ׃ י וַיֵּרֶד אָבִיהוּ אֶל־הָאִשָּׁה וַיַּעַשׂ שָׁם שִׁמְשׁוֹן מִשְׁתֶּה כִּי כֵּן יַעֲשׂוּ הַבַּחוּרִים׃ וַיְהִי כִּרְאוֹתָם אוֹתוֹ וַיִּקְחוּ שְׁלֹשִׁים מֵרֵעִים וַיִּהְיוּ אִתּוֹ׃ וַיֹּאמֶר לָהֶם שִׁמְשׁוֹן אָחוּדָה־נָּא לָכֶם חִידָה אִם־הַגֵּד תַּגִּידוּ אוֹתָהּ לִי שִׁבְעַת יְמֵי הַמִּשְׁתֶּה וּמְצָאתֶם וְנָתַתִּי לָכֶם שְׁלֹשִׁים סְדִינִים וּשְׁלֹשִׁים חֲלִפֹת בְּגָדִים׃ וְאִם־לֹא תוּכְלוּ לְהַגִּיד לִי וּנְתַתֶּם אַתֶּם לִי שְׁלֹשִׁים סְדִינִים וּשְׁלֹשִׁים חֲלִיפוֹת בְּגָדִים וַיֹּאמְרוּ לוֹ חוּדָה חִידָתְךָ וְנִשְׁמָעֶנָּה׃ וַיֹּאמֶר לָהֶם מֵהָאֹכֵל יָצָא מַאֲכָל וּמֵעַז יָצָא מָתוֹק וְלֹא יָכְלוּ לְהַגִּיד הַחִידָה שְׁלֹשֶׁת יָמִים׃ טו וַיְהִי ׀ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיֹּאמְרוּ לְאֵשֶׁת־שִׁמְשׁוֹן פַּתִּי אֶת־אִישֵׁךְ וְיַגֶּד־לָנוּ אֶת־הַחִידָה פֶּן־נִשְׂרֹף אוֹתָךְ וְאֶת־בֵּית אָבִיךְ בָּאֵשׁ הַלְיָרְשֵׁנוּ קְרָאתֶם לָנוּ הֲלֹא׃ וַתֵּבְךְּ אֵשֶׁת שִׁמְשׁוֹן עָלָיו וַתֹּאמֶר רַק־שְׂנֵאתַנִי וְלֹא אֲהַבְתָּנִי הַחִידָה חַדְתָּ לִבְנֵי עַמִּי וְלִי לֹא הִגַּדְתָּה וַיֹּאמֶר לָהּ הִנֵּה לְאָבִי וּלְאִמִּי לֹא הִגַּדְתִּי וְלָךְ אַגִּיד׃ וַתֵּבְךְּ עָלָיו שִׁבְעַת הַיָּמִים אֲשֶׁר־הָיָה לָהֶם הַמִּשְׁתֶּה וַיְהִי ׀ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיַּגֶּד־לָהּ כִּי הֱצִיקַתְהוּ וַתַּגֵּד הַחִידָה לִבְנֵי עַמָּהּ׃ וַיֹּאמְרוּ לוֹ אַנְשֵׁי הָעִיר בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי בְּטֶרֶם יָבֹא הַחַרְסָה מַה־מָּתוֹק מִדְּבַשׁ וּמֶה עַז מֵאֲרִי וַיֹּאמֶר לָהֶם לוּלֵא חֲרַשְׁתֶּם בְּעֶגְלָתִי לֹא

מְצָאתֶם חִידָתִי׃ וַתִּצְלַח עָלָיו רוּחַ יְהוָה וַיֵּרֶד אַשְׁקְלוֹן וַיַּךְ מֵהֶם ׀ שְׁלֹשִׁים אִישׁ וַיִּקַּח אֶת־חֲלִיצוֹתָם וַיִּתֵּן הַחֲלִיפוֹת לְמַגִּידֵי הַחִידָה וַיִּחַר אַפּוֹ וַיַּעַל בֵּית אָבִיהוּ׃ כ וַתְּהִי אֵשֶׁת שִׁמְשׁוֹן לְמֵרֵעֵהוּ אֲשֶׁר רֵעָה לוֹ׃ ס

טו וַיְהִי מִיָּמִים בִּימֵי קְצִיר־חִטִּים וַיִּפְקֹד שִׁמְשׁוֹן אֶת־אִשְׁתּוֹ בִּגְדִי עִזִּים וַיֹּאמֶר אָבֹאָה אֶל־אִשְׁתִּי הֶחָדְרָה וְלֹא־נְתָנוֹ אָבִיהָ לָבוֹא׃ וַיֹּאמֶר אָבִיהָ אָמֹר אָמַרְתִּי כִּי־שָׂנֹא שְׂנֵאתָהּ וָאֶתְּנֶנָּה לְמֵרֵעֶךָ הֲלֹא אֲחוֹתָהּ הַקְּטַנָּה טוֹבָה מִמֶּנָּה תְּהִי־נָא לְךָ תַּחְתֶּיהָ׃ וַיֹּאמֶר לָהֶם שִׁמְשׁוֹן נִקֵּיתִי הַפַּעַם מִפְּלִשְׁתִּים כִּי־עֹשֶׂה אֲנִי עִמָּם רָעָה׃ וַיֵּלֶךְ שִׁמְשׁוֹן וַיִּלְכֹּד שְׁלֹשׁ־מֵאוֹת שׁוּעָלִים וַיִּקַּח לַפִּדִים וַיֶּפֶן זָנָב אֶל־זָנָב וַיָּשֶׂם לַפִּיד אֶחָד בֵּין־שְׁנֵי הַזְּנָבוֹת בַּתָּוֶךְ׃ ה וַיַּבְעֶר־אֵשׁ בַּלַּפִּידִים וַיְשַׁלַּח בְּקָמוֹת פְּלִשְׁתִּים וַיַּבְעֵר מִגָּדִישׁ וְעַד־קָמָה וְעַד־כֶּרֶם זָיִת׃ וַיֹּאמְרוּ פְלִשְׁתִּים מִי עָשָׂה זֹאת וַיֹּאמְרוּ שִׁמְשׁוֹן חֲתַן הַתִּמְנִי כִּי לָקַח אֶת־אִשְׁתּוֹ וַיִּתְּנָהּ לְמֵרֵעֵהוּ וַיַּעֲלוּ פְלִשְׁתִּים וַיִּשְׂרְפוּ אוֹתָהּ וְאֶת־אָבִיהָ בָּאֵשׁ׃ וַיֹּאמֶר לָהֶם שִׁמְשׁוֹן אִם־תַּעֲשׂוּן כָּזֹאת כִּי אִם־נִקַּמְתִּי בָכֶם וְאַחַר אֶחְדָּל׃ וַיַּךְ אוֹתָם שׁוֹק עַל־יָרֵךְ מַכָּה גְדוֹלָה וַיֵּרֶד וַיֵּשֶׁב בִּסְעִיף סֶלַע עֵיטָם׃ ס וַיַּעֲלוּ פְלִשְׁתִּים וַיַּחֲנוּ בִּיהוּדָה וַיִּנָּטְשׁוּ בַּלֶּחִי׃ י וַיֹּאמְרוּ אִישׁ יְהוּדָה לָמָה עֲלִיתֶם עָלֵינוּ וַיֹּאמְרוּ לֶאֱסוֹר אֶת־שִׁמְשׁוֹן עָלִינוּ לַעֲשׂוֹת לוֹ כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לָנוּ׃ וַיֵּרְדוּ שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים אִישׁ מִיהוּדָה אֶל־סְעִיף סֶלַע עֵיטָם וַיֹּאמְרוּ לְשִׁמְשׁוֹן הֲלֹא יָדַעְתָּ כִּי־מֹשְׁלִים בָּנוּ פְּלִשְׁתִּים וּמַה־זֹּאת עָשִׂיתָ לָּנוּ וַיֹּאמֶר לָהֶם כַּאֲשֶׁר עָשׂוּ לִי כֵּן עָשִׂיתִי לָהֶם׃ וַיֹּאמְרוּ לוֹ לֶאֱסָרְךָ יָרַדְנוּ לְתִתְּךָ בְּיַד־פְּלִשְׁתִּים וַיֹּאמֶר לָהֶם שִׁמְשׁוֹן הִשָּׁבְעוּ לִי פֶּן־תִּפְגְּעוּן בִּי אַתֶּם׃ וַיֹּאמְרוּ לוֹ לֵאמֹר לֹא כִּי־אָסֹר נֶאֱסָרְךָ וּנְתַנּוּךָ בְיָדָם וְהָמֵת לֹא נְמִיתֶךָ וַיַּאַסְרֻהוּ בִּשְׁנַיִם עֲבֹתִים חֲדָשִׁים וַיַּעֲלוּהוּ מִן־הַסָּלַע׃ הוּא־בָא עַד־לֶחִי וּפְלִשְׁתִּים הֵרִיעוּ לִקְרָאתוֹ וַתִּצְלַח עָלָיו רוּחַ יְהוָה וַתִּהְיֶינָה הָעֲבֹתִים אֲשֶׁר עַל־זְרוֹעוֹתָיו כַּפִּשְׁתִּים אֲשֶׁר בָּעֲרוּ בָאֵשׁ וַיִּמַּסּוּ אֱסוּרָיו מֵעַל יָדָיו׃ טו וַיִּמְצָא לְחִי־חֲמוֹר טְרִיָּה וַיִּשְׁלַח יָדוֹ וַיִּקָּחֶהָ וַיַּךְ־בָּהּ אֶלֶף אִישׁ׃ וַיֹּאמֶר שִׁמְשׁוֹן בִּלְחִי הַחֲמוֹר חֲמוֹר חֲמֹרָתָיִם בִּלְחִי הַחֲמוֹר הִכֵּיתִי אֶלֶף אִישׁ׃ וַיְהִי כְּכַלֹּתוֹ לְדַבֵּר וַיַּשְׁלֵךְ הַלְּחִי מִיָּדוֹ וַיִּקְרָא לַמָּקוֹם הַהוּא רָמַת לֶחִי׃ וַיִּצְמָא מְאֹד וַיִּקְרָא אֶל־יְהוָה וַיֹּאמַר אַתָּה נָתַתָּ בְיַד־עַבְדְּךָ אֶת־הַתְּשׁוּעָה הַגְּדֹלָה הַזֹּאת וְעַתָּה אָמוּת בַּצָּמָא וְנָפַלְתִּי בְּיַד הָעֲרֵלִים׃ וַיִּבְקַע אֱלֹהִים אֶת־

המכתש אשר-בלחי ויצאו ממנו מים וישת ותשב רוחו ויחי על-כן קרא שמה עין הקורא אשר בלחי עד היום הזה: וישפט את-ישראל בימי פלשתים עשרים שנה: ס ס

טז וילך שמשון עזתה וירא-שם אשה זונה ויבא אליה: לעזתים לאמר בא שמשון הנה ויסבו ויארבו-לו כל-הלילה בשער העיר ויתחרשו כל-הלילה לאמר עד-אור הבקר והרגנהו: וישכב שמשון עד-חצי הלילה ויקם בחצי הלילה ויאחז בדלתות שער-העיר ובשתי המזוזות ויסעם עם-הבריח וישם על-כתפיו ויעלם אל-ראש ההר אשר על-פני חברון: ס ויהי אחרי-כן ויאהב אשה בנחל שורק ושמה דלילה: ויעלו אליה סרני פלשתים ויאמרו לה פתי אותו וראי במה כחו גדול ובמה נוכל לו ואסרנהו לענתו ואנחנו נתן-לך איש אלף ומאה כסף: ותאמר דלילה אל-שמשון הגידה-נא לי במה כחך גדול ובמה תאסר לענותך: ויאמר אליה שמשון אם-יאסרני בשבעה יתרים לחים אשר לא-חרבו וחליתי והייתי כאחד האדם: ויעלו-לה סרני פלשתים שבעה יתרים לחים אשר לא-חרבו ותאסרהו בהם: והארב ישב לה בחדר ותאמר אליו פלשתים עליך שמשון וינתק את-היתרים כאשר ינתק פתיל-הנערת בהריחו אש ולא נודע כחו: ותאמר דלילה אל-שמשון הנה התלת בי ותדבר אלי כזבים עתה הגידה-נא לי במה תאסר: ויאמר אליה אם-אסור יאסרוני בעבתים חדשים אשר לא-נעשה בהם מלאכה וחליתי והייתי כאחד האדם: ותקח דלילה עבתים חדשים ותאסרהו בהם ותאמר אליו פלשתים עליך שמשון והארב ישב בחדר וינתקם מעל זרעתיו כחוט: ותאמר דלילה אל-שמשון עד-הנה התלת בי ותדבר אלי כזבים הגידה לי במה תאסר ויאמר אליה אם-תארגי את-שבע מחלפות ראשי עם-המסכת: ותתקע ביתד ותאמר אליו פלשתים עליך שמשון ויקץ משנתו ויסע את-היתד הארג ואת-המסכת: ותאמר אליו איך תאמר אהבתיך ולבך אין אתי זה שלש פעמים התלת בי ולא-הגדת לי במה כחך גדול: ויהי כי-הציקה לו בדבריה כל-הימים ותאלצהו ותקצר נפשו למות: ויגד-לה את-כל-לבו ויאמר לה מורה לא-עלה על-ראשי כי-נזיר אלהים אני מבטן אמי אם-גלחתי וסר ממני כחי וחליתי והייתי ככל-

פו' ה' הה' בשתח פו' הל' רפא

האדם: ותרא דלילה כי-הגיד לה את-כל-לבו ותשלח ותקרא לסרני פלשתים לאמר עלו הפעם כי-הגיד לה את-כל-לבו ועלו אליה סרני פלשתים ויעלו הכסף בידם: ותישנהו על-ברכיה ותקרא לאיש ותגלח את-שבע מחלפות ראשו ותחל לענותו ויסר כחו מעליו: ותאמר פלשתים עליך שמשון ויקץ משנתו ויאמר אצא כפעם בפעם ואנער והוא לא ידע כי יהוה סר מעליו: ויאחזוהו פלשתים וינקרו את-עיניו ויורידו אותו עזתה ויאסרוהו בנחשתים ויהי טוחן בבית האסירים: ויחל שער-ראשו לצמח כאשר גלח: ס וסרני פלשתים נאספו לזבח זבח-גדול לדגון אלהיהם ולשמחה ויאמרו נתן אלהינו בידנו את שמשון אויבנו: ויראו אתו העם ויהללו את-אלהיהם כי אמרו נתן אלהינו בידנו את-אויבנו ואת מחריב ארצנו ואשר הרבה את-חללינו: ויהי כי טוב לבם ויאמרו קראו לשמשון וישחק-לנו ויקראו לשמשון מבית האסירים ויצחק לפניהם ויעמידו אותו בין העמודים: ויאמר שמשון אל-הנער המחזיק בידו הניחה אותי והימשני את-העמדים אשר הבית נכון עליהם ואשען עליהם: והבית מלא האנשים והנשים ושמה כל סרני פלשתים ועל-הגג כשלשת אלפים איש ואשה הראים בשחוק שמשון: ויקרא שמשון אל-יהוה ויאמר אדני יהוה זכרני נא וחזקני נא אך הפעם הזה האלהים ואנקמה נקם-אחת משתי עיני מפלשתים: וילפת שמשון את-שני עמודי התוך אשר הבית נכון עליהם ויסמך עליהם אחד בימינו ואחד בשמאלו: ויאמר שמשון תמות נפשי עם-פלשתים ויט בכח ויפל הבית על-הסרנים ועל-כל-העם אשר-בו ויהיו המתים אשר המית במותו רבים מאשר המית בחייו: וירדו אחיו וכל-בית אביהו וישאו אתו ויעלו ויקברו אותו בין צרעה ובין אשתאול בקבר מנוח אביו והוא שפט את-ישראל עשרים שנה: ס

יז ויהי-איש מהר-אפרים ושמו מיכיהו: ויאמר לאמו אלף ומאה הכסף אשר לקח-לך ואתי אלית וגם אמרת באזני הנה-הכסף אתי אני לקחתיו ותאמר אמו ברוך בני ליהוה: וישב את-אלף-ומאה הכסף לאמו ותאמר אמו הקדש הקדשתי את-הכסף ליהוה מידי לבני לעשות פסל ומסכה

פו' יח' לי קרי פא' האסורים קרי פה' כתוב קרי האסורים קרי ט' הרמיסני ק'
כח' הה' רפא יו' א קמץ בברחא ב' ואת קרי

ועתה אשיבנו לך : וישב את־הכסף לאמו ותקח אמו
מאתים כסף ותתנהו לצורף ויעשהו פסל ומסכה ויהי
בבית מיכיהו : והאיש מיכה לו בית אלהים ויעש אפוד ה
ותרפים וימלא את־יד אחד מבניו ויהי־לו לכהן : בימים
ההם אין מלך בישראל איש הישר בעיניו יעשה : ס
ויהי־נער מבית לחם יהודה ממשפחת יהודה והוא
לוי והוא גר־שם : וילך האיש מהעיר מבית לחם יהודה
לגור באשר ימצא ויבא הר־אפרים עד־בית מיכה לעשות
דרכו : ויאמר־לו מיכה מאין תבוא ויאמר אליו לוי אנכי
מבית לחם יהודה ואנכי הלך לגור באשר אמצא : ויאמר י
לו מיכה שבה עמדי והיה־לי לאב ולכהן ואנכי אתן־לך
עשרת כסף לימים וערך בגדים ומחיתך וילך הלוי :
ויואל הלוי לשבת את־האיש ויהי הנער לו כאחד מבניו :
וימלא מיכה את־יד הלוי ויהי־לו הנער לכהן ויהי בבית
מיכה : ויאמר מיכה עתה ידעתי כי־ייטיב יהוה לי כי
היה־לי הלוי לכהן :

יח בימים ההם אין מלך בישראל ובימים ההם שבט הדני
מבקש־לו נחלה לשבת כי לא־נפלה לו עד־היום ההוא
בתוך שבטי־ישראל בנחלה : ס וישלחו בני־דן ׀
ממשפחתם חמשה אנשים מקצותם אנשים בני־חיל מצרעה
ומאשתאל לרגל את־הארץ ולחקרה ויאמרו אלהם לכו
חקרו את־הארץ ויבאו הר־אפרים עד־בית מיכה וילינו
שם : המה עם־בית מיכה והמה הכירו את־קול הנער
הלוי ויסורו שם ויאמרו לו מי־הביאך הלם ומה־אתה עשה
בזה ומה־לך פה : ויאמר אלהם כזה וכזה עשה לי מיכה
וישכרני ואהי־לו לכהן : ויאמרו לו שאל־נא באלהים ה
ונדעה התצליח דרכנו אשר אנחנו הלכים עליה : ויאמר
להם הכהן לכו לשלום נכח יהוה דרככם אשר תלכו־בה :
ס וילכו חמשת האנשים ויבאו לישה ויראו את
העם אשר־בקרבה יושבת־לבטח כמשפט צדנים שקט ׀
ובטח ואין־מכלים דבר בארץ יורש עצר ורחוקים המה
מצדנים ודבר אין־להם עם־אדם : ויבאו אל־אחיהם
צרעה ואשתאל ויאמרו להם אחיהם מה אתם : ויאמרו
קומה ונעלה עליהם כי ראינו את־הארץ והנה טובה מאד
ואתם מחשים אל־תעצלו ללכת לבא לרשת את־הארץ :
כבאכם תבאו ׀ אל־עם בטח והארץ רחבת ידים כי־נתנה י
אלהים בידכם מקום אשר אין־שם מחסור כל־דבר אשר

בארץ

בארץ : ס ויסעו משם ממשפחת הדני מצרעה
ומאשתאל שש־מאות איש חגור כלי מלחמה : ויעלו
ויחנו בקרית יערים ביהודה על־כן קראו למקום ההוא
מחנה־דן עד היום הזה הנה אחרי קרית יערים : ויעברו
משם הר־אפרים ויבאו עד־בית מיכה : ויענו חמשת
האנשים ההלכים לרגל את־הארץ ליש ויאמרו אל־אחיהם
הידעתם כי יש בבתים האלה אפוד ותרפים ופסל ומסכה
טו ועתה דעו מה־תעשו : ויסורו שמה ויבאו אל־בית־הנער
הלוי בית מיכה וישאלו־לו לשלום : ושש־מאות איש
חגורים כלי מלחמתם נצבים פתח השער אשר מבני דן :
ויעלו חמשת האנשים ההלכים לרגל את־הארץ באו שמה
לקחו את־הפסל ואת־האפוד ואת־התרפים ואת־המסכה
והכהן נצב פתח השער ושש־מאות האיש החגור כלי
המלחמה : ואלה באו בית מיכה ויקחו את־פסל האפוד
ואת־התרפים ואת־המסכה ויאמר אליהם הכהן מה אתם
עשים : ויאמרו לו החרש שים־ידך על־פיך ולך עמנו
והיה־לנו לאב ולכהן הטוב ׀ היותך כהן לבית איש אחד
כ או היותך כהן לשבט ולמשפחה בישראל : וייטב לב
הכהן ויקח את־האפוד ואת־התרפים ואת־הפסל ויבא בקרב
העם : ויפנו וילכו וישימו את־הטף ואת־המקנה ואת־
הכבודה לפניהם : המה הרחיקו מבית מיכה והאנשים
אשר בבתים אשר עם־בית מיכה נזעקו וידביקו את־בני־דן :
ויקראו אל־בני־דן ויסבו פניהם ויאמרו למיכה מה־לך כי
נזעקת : ויאמר את־אלהי אשר־עשיתי לקחתם ואת־הכהן
כה ותלכו ומה־לי עוד ומה־זה תאמרו אלי מה־לך : ויאמרו
אליו בני־דן אל־תשמע קולך עמנו פן־יפגעו בכם אנשים
מרי נפש ואספתה נפשך ונפש ביתך : וילכו בני־דן
לדרכם וירא מיכה כי־חזקים המה ממנו ויפן וישב אל־
ביתו : והמה לקחו את אשר־עשה מיכה ואת־הכהן אשר
היה־לו ויבאו על־ליש על־עם שקט ובטח ויכו אותם לפי־
חרב ואת־העיר שרפו באש : ואין מציל כי רחוקה־היא
מצידון ודבר אין־להם עם־אדם והיא בעמק אשר לבית־
רחוב ויבנו את־העיר וישבו בה : ויקראו שם־העיר דן
בשם דן אביהם אשר יולד לישראל ואולם ליש שם־העיר
ל לראשנה : ויקימו להם בני־דן את־הפסל ויהונתן בן־
גרשם בן־מנשה הוא ובניו היו כהנים לשבט הדני עד־יום

יח׳ כא׳ הד׳ בנ״ש   כט׳ הל׳ בנ״ש   ל׳ נ׳ תלויה

גלות

גלות הארץ: וישימו להם את פסל מיכה אשר עשה כל ימי היות בית האלהים בשלה: ס

יט ויהי בימים ההם ומלך אין בישראל ויהי איש לוי גר בירכתי הר אפרים ויקח לו אשה פילגש מבית לחם יהודה: ותזנה עליו פילגשו ותלך מאתו אל בית אביה אל בית לחם יהודה ותהי שם ימים ארבעה חדשים: ויקם אישה וילך אחריה לדבר על לבה להשיבו ונערו עמו וצמד חמרים ותביאהו בית אביה ויראהו אבי הנערה וישמח לקראתו: ויחזק בו חתנו אבי הנערה וישב אתו שלשת ימים ויאכלו וישתו וילינו שם: ויהי ביום הרביעי וישכימו בבקר ויקם ללכת ויאמר אבי הנערה אל חתנו סעד לבך פת לחם ואחר תלכו: וישבו ויאכלו שניהם יחדו וישתו ויאמר אבי הנערה אל האיש הואל נא ולין ויטב לבך: ויקם האיש ללכת ויפצר בו חתנו וישב וילן שם: וישכם בבקר ביום החמישי ללכת ויאמר אבי הנערה סעד נא לבבך והתמהמהו עד נטות היום ויאכלו שניהם: ויקם האיש ללכת הוא ופילגשו ונערו ויאמר לו חתנו אבי הנערה הנה נא רפה היום לערב לינו נא הנה חנות היום לין פה וייטב לבבך והשכמתם מחר לדרככם והלכת לאהלך: ולא אבה האיש ללון ויקם וילך ויבא עד נכח יבוס היא ירושלם ועמו צמד חמורים חבושים ופילגשו עמו: הם עם יבוס והיום רד מאד ויאמר הנער אל אדניו לכה נא ונסורה אל עיר היבוסי הזאת ונלין בה: ויאמר אליו אדניו לא נסור אל עיר נכרי אשר לא מבני ישראל הנה ועברנו עד גבעה: ויאמר לנערו לך ונקרבה באחד המקמות ולנו בגבעה או ברמה: ויעברו וילכו ותבא להם השמש אצל הגבעה אשר לבנימן: ויסרו שם לבוא ללון בגבעה ויבא וישב ברחוב העיר ואין איש מאסף אותם הביתה ללון: והנה איש זקן בא מן מעשהו מן השדה בערב והאיש מהר אפרים והוא גר בגבעה ואנשי המקום בני ימיני: וישא עיניו וירא את האיש הארח ברחב העיר ויאמר האיש הזקן אנה תלך ומאין תבוא: ויאמר אליו עברים אנחנו מבית לחם יהודה עד ירכתי הר אפרים משם אנכי ואלך עד בית לחם יהודה ואת בית יהוה אני הלך ואין איש מאסף אותי הביתה: וגם תבן גם מספוא יש לחמורינו וגם לחם ויין יש לי ולאמתך

ולנער עם עבדיך אין מחסור כל דבר: ויאמר האיש הזקן שלום לך רק כל מחסורך עלי רק ברחוב אל תלן: ויביאהו לביתו ויבול לחמורים וירחצו רגליהם ויאכלו וישתו: המה מיטיבים את לבם והנה אנשי העיר אנשי בני בליעל נסבו את הבית מתדפקים על הדלת ויאמרו אל האיש בעל הבית הזקן לאמר הוצא את האיש אשר בא אל ביתך ונדענו: ויצא אליהם האיש בעל הבית ויאמר אלהם אל אחי אל תרעו נא אחרי אשר בא האיש הזה אל ביתי אל תעשו את הנבלה הזאת: הנה בתי הבתולה ופילגשהו אוציאה נא אותם וענו אותם ועשו להם הטוב בעיניכם ולאיש הזה לא תעשו דבר הנבלה הזאת: ולא אבו האנשים לשמע לו ויחזק האיש בפילגשו ויצא אליהם החוץ וידעו אותה ויתעללו בה כל הלילה עד הבקר וישלחוה בעלות השחר: ותבא האשה לפנות הבקר ותפל פתח בית האיש אשר אדוניה שם עד האור: ויקם אדניה בבקר ויפתח דלתות הבית ויצא ללכת לדרכו והנה האשה פילגשו נפלת פתח הבית וידיה על הסף: ויאמר אליה קומי ונלכה ואין ענה ויקחה על החמור ויקם האיש וילך למקמו: ויבא אל ביתו ויקח את המאכלת ויחזק בפילגשו וינתחה לעצמיה לשנים עשר נתחים וישלחה בכל גבול ישראל: והיה כל הראה ואמר לא נהיתה ולא נראתה כזאת למיום עלות בני ישראל מארץ מצרים עד היום הזה שימו לכם עליה עצו ודברו: ס

כ ויצאו כל בני ישראל ותקהל העדה כאיש אחד למדן ועד באר שבע וארץ הגלעד אל יהוה המצפה: ויתיצבו פנות כל העם כל שבטי ישראל בקהל עם האלהים ארבע מאות אלף איש רגלי שלף חרב: ס וישמעו בני בנימן כי עלו בני ישראל המצפה ויאמרו בני ישראל דברו איכה נהיתה הרעה הזאת: ויען האיש הלוי איש האשה הנרצחה ויאמר הגבעתה אשר לבנימן באתי אני ופילגשי ללון: ויקמו עלי בעלי הגבעה ויסבו עלי את הבית לילה אותי דמו להרג ואת פילגשי ענו ותמת: ואחז בפילגשי ואנתחה ואשלחה בכל שדה נחלת ישראל כי עשו זמה ונבלה בישראל: הנה כלכם בני ישראל הבו לכם דבר ועצה הלם: ויקם כל העם כאיש אחד לאמר לא

גֹּלֶה אִישׁ לְאָהֳלוֹ וְלֹא נָסוּר אִישׁ לְבֵיתוֹ: וְעַתָּה זֶה הַדָּבָר
אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה לַגִּבְעָה עָלֶיהָ בְּגוֹרָל: וְלָקַחְנוּ עֲשָׂרָה אֲנָשִׁים י
לַמֵּאָה לְכֹל ׀ שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל וּמֵאָה לָאֶלֶף וְאֶלֶף לָרְבָבָה
לָקַחַת צֵדָה לָעָם לַעֲשׂוֹת לְבוֹאָם לְגֶבַע בִּנְיָמִן כְּכָל־הַנְּבָלָה
אֲשֶׁר עָשָׂה בְּיִשְׂרָאֵל: וַיֵּאָסֵף כָּל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל אֶל־הָעִיר
כְּאִישׁ אֶחָד חֲבֵרִים: וַיִּשְׁלְחוּ שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל אֲנָשִׁים
בְּכָל־שִׁבְטֵי בִנְיָמִן לֵאמֹר מָה הָרָעָה הַזֹּאת אֲשֶׁר נִהְיְתָה
בָּכֶם: וְעַתָּה תְּנוּ אֶת־הָאֲנָשִׁים בְּנֵי־בְלִיַּעַל אֲשֶׁר בַּגִּבְעָה
וּנְמִיתֵם וּנְבַעֲרָה רָעָה מִיִּשְׂרָאֵל וְלֹא אָבוּ בִּנְיָמִן לִשְׁמֹעַ
בְּקוֹל אֲחֵיהֶם בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל: פ וַיֵּאָסְפוּ בְנֵי־בִנְיָמִן מִן־
הֶעָרִים הַגִּבְעָתָה לָצֵאת לַמִּלְחָמָה עִם־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
וַיִּתְפָּקְדוּ בְּנֵי בִנְיָמִן בַּיּוֹם הַהוּא מֵהֶעָרִים עֶשְׂרִים וְשִׁשָּׁה טו
אֶלֶף אִישׁ שֹׁלֵף חָרֶב לְבַד מִיֹּשְׁבֵי הַגִּבְעָה הִתְפָּקְדוּ שְׁבַע
מֵאוֹת אִישׁ בָּחוּר: מִכֹּל ׀ הָעָם הַזֶּה שְׁבַע מֵאוֹת אִישׁ
בָּחוּר אִטֵּר יַד־יְמִינוֹ כָּל־זֶה קֹלֵעַ בָּאֶבֶן אֶל־הַשַּׂעֲרָה וְלֹא
יַחֲטִא: ס וְאִישׁ יִשְׂרָאֵל הִתְפָּקְדוּ לְבַד מִבִּנְיָמִן אַרְבַּע
מֵאוֹת אֶלֶף אִישׁ שֹׁלֵף חָרֶב כָּל־זֶה אִישׁ מִלְחָמָה: וַיָּקֻמוּ
וַיַּעֲלוּ בֵית־אֵל וַיִּשְׁאֲלוּ בֵאלֹהִים וַיֹּאמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִי
יַעֲלֶה־לָּנוּ בַתְּחִלָּה לַמִּלְחָמָה עִם־בְּנֵי בִנְיָמִן וַיֹּאמֶר יְהוָה
יְהוּדָה בַתְּחִלָּה: וַיָּקוּמוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בַּבֹּקֶר וַיַּחֲנוּ עַל־
הַגִּבְעָה: וַיֵּצֵא אִישׁ יִשְׂרָאֵל לַמִּלְחָמָה עִם־בִּנְיָמִן וַיַּעַרְכוּ כ
אִתָּם אִישׁ־יִשְׂרָאֵל מִלְחָמָה אֶל־הַגִּבְעָה: וַיֵּצְאוּ בְנֵי־בִנְיָמִן
מִן־הַגִּבְעָה וַיַּשְׁחִיתוּ בְיִשְׂרָאֵל בַּיּוֹם הַהוּא שְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים
אֶלֶף אִישׁ אָרְצָה: וַיִּתְחַזֵּק הָעָם אִישׁ יִשְׂרָאֵל וַיֹּסִפוּ לַעֲרֹךְ
מִלְחָמָה בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר־עָרְכוּ שָׁם בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן: וַיַּעֲלוּ
בְנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיִּבְכּוּ לִפְנֵי־יְהוָה עַד־הָעֶרֶב וַיִּשְׁאֲלוּ בַיהוָה
לֵאמֹר הַאוֹסִיף לָגֶשֶׁת לַמִּלְחָמָה עִם־בְּנֵי בִנְיָמִן אָחִי וַיֹּאמֶר
יְהוָה עֲלוּ אֵלָיו: ס וַיִּקְרְבוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־בְּנֵי בִנְיָמִן
בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי: וַיֵּצֵא בִנְיָמִן ׀ לִקְרָאתָם מִן־הַגִּבְעָה בַּיּוֹם כה
הַשֵּׁנִי וַיַּשְׁחִיתוּ בִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עוֹד שְׁמֹנַת עָשָׂר אֶלֶף אִישׁ
אַרְצָה כָּל־אֵלֶּה שֹׁלְפֵי חָרֶב: וַיַּעֲלוּ כָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְכָל־
הָעָם וַיָּבֹאוּ בֵית־אֵל וַיִּבְכּוּ וַיֵּשְׁבוּ שָׁם לִפְנֵי יְהוָה וַיָּצוּמוּ
בַיּוֹם־הַהוּא עַד־הָעָרֶב וַיַּעֲלוּ עֹלוֹת וּשְׁלָמִים לִפְנֵי יְהוָה:
וַיִּשְׁאֲלוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בַּיהוָה וְשָׁם אֲרוֹן בְּרִית הָאֱלֹהִים בַּיָּמִים
הָהֵם: וּפִינְחָס בֶּן־אֶלְעָזָר בֶּן־אַהֲרֹן עֹמֵד ׀ לְפָנָיו בַּיָּמִים
הָהֵם לֵאמֹר הַאוֹסִף עוֹד לָצֵאת לַמִּלְחָמָה עִם־בְּנֵי־בִנְיָמִן

אָחִי אִם־אֶחְדָּל וַיֹּאמֶר יְהוָה עֲלוּ כִּי מָחָר אֶתְּנֶנּוּ בְיָדֶךָ:
וַיָּשֶׂם יִשְׂרָאֵל אֹרְבִים אֶל־הַגִּבְעָה סָבִיב: ס וַיַּעֲלוּ ל
בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־בְּנֵי בִנְיָמִן בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַיַּעַרְכוּ אֶל־הַגִּבְעָה
כְּפַעַם בְּפַעַם: וַיֵּצְאוּ בְנֵי־בִנְיָמִן לִקְרַאת הָעָם הָנְתְּקוּ מִן־
הָעִיר וַיָּחֵלּוּ לְהַכּוֹת מֵהָעָם חֲלָלִים כְּפַעַם ׀ בְּפַעַם בַּמְסִלּוֹת
אֲשֶׁר אַחַת עֹלָה בֵית־אֵל וְאַחַת גִּבְעָתָה בַּשָּׂדֶה כִּשְׁלֹשִׁים
אִישׁ בְּיִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמְרוּ בְּנֵי בִנְיָמִן נִגָּפִים הֵם לְפָנֵינוּ
כְּבָרִאשֹׁנָה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אָמְרוּ נָנוּסָה וּנְתַקְּנֻהוּ מִן־הָעִיר
אֶל־הַמְסִלּוֹת: וְכֹל ׀ אִישׁ יִשְׂרָאֵל קָמוּ מִמְּקוֹמוֹ וַיַּעַרְכוּ
בְּבַעַל תָּמָר וְאֹרֵב יִשְׂרָאֵל מֵגִיחַ מִמְּקֹמוֹ מִמַּעֲרֵה־גָבַע:
וַיָּבֹאוּ מִנֶּגֶד לַגִּבְעָה עֲשֶׂרֶת אֲלָפִים אִישׁ בָּחוּר מִכָּל־יִשְׂרָאֵל
וְהַמִּלְחָמָה כָּבֵדָה וְהֵם לֹא יָדְעוּ כִּי־נֹגַעַת עֲלֵיהֶם הָרָעָה:
ס וַיִּגֹּף יְהוָה ׀ אֶת־בִּנְיָמִן לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּשְׁחִיתוּ לה
בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּבִנְיָמִן בַּיּוֹם הַהוּא עֶשְׂרִים וַחֲמִשָּׁה אֶלֶף וּמֵאָה
אִישׁ כָּל־אֵלֶּה שֹׁלֵף חָרֶב: וַיִּרְאוּ בְנֵי־בִנְיָמִן כִּי נִגָּפוּ וַיִּתְּנוּ
אִישׁ־יִשְׂרָאֵל מָקוֹם לְבִנְיָמִן כִּי בָטְחוּ אֶל־הָאֹרֵב אֲשֶׁר שָׂמוּ
אֶל־הַגִּבְעָה: וְהָאֹרֵב הֵחִישׁוּ וַיִּפְשְׁטוּ אֶל־הַגִּבְעָה וַיִּמְשֹׁךְ
הָאֹרֵב וַיַּךְ אֶת־כָּל־הָעִיר לְפִי־חָרֶב: וְהַמּוֹעֵד הָיָה לְאִישׁ
יִשְׂרָאֵל עִם־הָאֹרֵב הֶרֶב לְהַעֲלוֹתָם מַשְׂאַת הֶעָשָׁן מִן־הָעִיר:
וַיַּהֲפֹךְ אִישׁ־יִשְׂרָאֵל בַּמִּלְחָמָה וּבִנְיָמִן הֵחֵל לְהַכּוֹת חֲלָלִים
בְּאִישׁ־יִשְׂרָאֵל כִּשְׁלֹשִׁים אִישׁ כִּי אָמְרוּ אַךְ נִגּוֹף נִגָּף הוּא
לְפָנֵינוּ כַּמִּלְחָמָה הָרִאשֹׁנָה: וְהַמַּשְׂאֵת הֵחֵלָּה לַעֲלוֹת מִן־
הָעִיר עַמּוּד עָשָׁן וַיִּפֶן בִּנְיָמִן אַחֲרָיו וְהִנֵּה עָלָה כְלִיל־הָעִיר
הַשָּׁמָיְמָה: וְאִישׁ יִשְׂרָאֵל הָפַךְ וַיִּבָּהֵל אִישׁ בִּנְיָמִן כִּי רָאָה
כִּי־נָגְעָה עָלָיו הָרָעָה: וַיִּפְנוּ לִפְנֵי אִישׁ יִשְׂרָאֵל אֶל־דֶּרֶךְ
הַמִּדְבָּר וְהַמִּלְחָמָה הִדְבִּיקָתְהוּ וַאֲשֶׁר מֵהֶעָרִים מַשְׁחִיתִים
אוֹתוֹ בְּתוֹכוֹ: כִּתְּרוּ אֶת־בִּנְיָמִן הִרְדִיפֻהוּ מְנוּחָה הִדְרִיכֻהוּ
עַד נֹכַח הַגִּבְעָה מִמִּזְרַח־שָׁמֶשׁ: וַיִּפְּלוּ מִבִּנְיָמִן שְׁמֹנָה־עָשָׂר
אֶלֶף אִישׁ אֶת־כָּל־אֵלֶּה אַנְשֵׁי חָיִל: וַיִּפְנוּ וַיָּנֻסוּ הַמִּדְבָּרָה
אֶל־סֶלַע הָרִמּוֹן וַיְעֹלְלֻהוּ בַּמְסִלּוֹת חֲמֵשֶׁת אֲלָפִים אִישׁ
וַיַּדְבִּיקוּ אַחֲרָיו עַד־גִּדְעֹם וַיַּכּוּ מִמֶּנּוּ אַלְפַּיִם אִישׁ: וַיְהִי כָל־
הַנֹּפְלִים מִבִּנְיָמִן עֶשְׂרִים וַחֲמִשָּׁה אֶלֶף אִישׁ שֹׁלֵף חֶרֶב בַּיּוֹם
הַהוּא אֶת־כָּל־אֵלֶּה אַנְשֵׁי־חָיִל: וַיִּפְנוּ וַיָּנֻסוּ הַמִּדְבָּרָה אֶל־
סֶלַע הָרִמּוֹן שֵׁשׁ מֵאוֹת אִישׁ וַיֵּשְׁבוּ בְּסֶלַע רִמּוֹן אַרְבָּעָה
חֳדָשִׁים: וְאִישׁ יִשְׂרָאֵל שָׁבוּ אֶל־בְּנֵי בִנְיָמִן וַיַּכּוּם לְפִי־חֶרֶב

מֵעִיר מְתֹם עַד־בְּהֵמָה עַד כָּל־הַנִּמְצָא גַּם כָּל־הֶעָרִים הַנִּמְצָאוֹת שִׁלְּחוּ בָאֵשׁ׃

כא וְאִישׁ יִשְׂרָאֵל נִשְׁבַּע בַּמִּצְפָּה לֵאמֹר אִישׁ מִמֶּנּוּ לֹא־יִתֵּן בִּתּוֹ לְבִנְיָמִן לְאִשָּׁה׃ וַיָּבֹא הָעָם בֵּית־אֵל וַיֵּשְׁבוּ שָׁם עַד־הָעֶרֶב לִפְנֵי הָאֱלֹהִים וַיִּשְׂאוּ קוֹלָם וַיִּבְכּוּ בְּכִי גָדוֹל׃ וַיֹּאמְרוּ לָמָה יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הָיְתָה־זֹּאת בְּיִשְׂרָאֵל לְהִפָּקֵד הַיּוֹם מִיִּשְׂרָאֵל שֵׁבֶט אֶחָד׃ וַיְהִי מִמָּחֳרָת וַיַּשְׁכִּימוּ הָעָם וַיִּבְנוּ־שָׁם מִזְבֵּחַ וַיַּעֲלוּ עֹלוֹת וּשְׁלָמִים׃ ס וַיֹּאמְרוּ בְּנֵי ה יִשְׂרָאֵל מִי אֲשֶׁר לֹא־עָלָה בַקָּהָל מִכָּל־שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה כִּי הַשְּׁבוּעָה הַגְּדוֹלָה הָיְתָה לַאֲשֶׁר לֹא־עָלָה אֶל־יְהוָה הַמִּצְפָּה לֵאמֹר מוֹת יוּמָת׃ וַיִּנָּחֲמוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־בִּנְיָמִן אָחִיו וַיֹּאמְרוּ נִגְדַּע הַיּוֹם שֵׁבֶט אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל׃ מַה־נַּעֲשֶׂה לָהֶם לַנּוֹתָרִים לְנָשִׁים וַאֲנַחְנוּ נִשְׁבַּעְנוּ בַיהוָה לְבִלְתִּי תֵת־לָהֶם מִבְּנוֹתֵינוּ לְנָשִׁים׃ וַיֹּאמְרוּ מִי אֶחָד מִשִּׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר לֹא־עָלָה אֶל־יְהוָה הַמִּצְפָּה וְהִנֵּה לֹא בָא־אִישׁ אֶל־הַמַּחֲנֶה מִיָּבֵישׁ גִּלְעָד אֶל־הַקָּהָל׃ וַיִּתְפָּקֵד הָעָם וְהִנֵּה אֵין־שָׁם אִישׁ מִיּוֹשְׁבֵי יָבֵשׁ גִּלְעָד׃ וַיִּשְׁלְחוּ־שָׁם הָעֵדָה שְׁנֵים־עָשָׂר אֶלֶף אִישׁ מִבְּנֵי הֶחָיִל וַיְצַוּוּ אוֹתָם לֵאמֹר לְכוּ וְהִכִּיתֶם אֶת־יוֹשְׁבֵי יָבֵשׁ גִּלְעָד לְפִי־חֶרֶב וְהַנָּשִׁים וְהַטָּף׃ וְזֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ כָּל־זָכָר וְכָל־אִשָּׁה יֹדַעַת מִשְׁכַּב־זָכָר תַּחֲרִימוּ׃ וַיִּמְצְאוּ מִיּוֹשְׁבֵי ׀ יָבֵישׁ גִּלְעָד אַרְבַּע מֵאוֹת נַעֲרָה בְתוּלָה אֲשֶׁר לֹא־יָדְעָה אִישׁ לְמִשְׁכַּב זָכָר וַיָּבִיאוּ אוֹתָם אֶל־הַמַּחֲנֶה שִׁלֹה אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ כְּנָעַן׃ ס וַיִּשְׁלְחוּ כָּל־הָעֵדָה וַיְדַבְּרוּ אֶל־בְּנֵי בִנְיָמִן אֲשֶׁר בְּסֶלַע רִמּוֹן וַיִּקְרְאוּ לָהֶם שָׁלוֹם׃ וַיָּשָׁב בִּנְיָמִן בָּעֵת הַהִיא וַיִּתְּנוּ לָהֶם הַנָּשִׁים אֲשֶׁר חִיּוּ מִנְּשֵׁי יָבֵשׁ גִּלְעָד וְלֹא־מָצְאוּ לָהֶם כֵּן׃ וְהָעָם נִחָם לְבִנְיָמִן כִּי־ טו עָשָׂה יְהוָה פֶּרֶץ בְּשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל׃ ס וַיֹּאמְרוּ זִקְנֵי הָעֵדָה מַה־נַּעֲשֶׂה לַנּוֹתָרִים לְנָשִׁים כִּי־נִשְׁמְדָה מִבִּנְיָמִן אִשָּׁה׃ וַיֹּאמְרוּ יְרֻשַּׁת פְּלֵיטָה לְבִנְיָמִן וְלֹא־יִמָּחֶה שֵׁבֶט מִיִּשְׂרָאֵל׃ וַאֲנַחְנוּ לֹא נוּכַל לָתֶת־לָהֶם נָשִׁים מִבְּנוֹתֵינוּ כִּי־נִשְׁבְּעוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אָרוּר נֹתֵן אִשָּׁה לְבִנְיָמִן׃ פ וַיֹּאמְרוּ הִנֵּה חַג־יְהוָה בְּשִׁלוֹ מִיָּמִים ׀ יָמִימָה אֲשֶׁר מִצְּפוֹנָה לְבֵית־אֵל מִזְרְחָה הַשֶּׁמֶשׁ לִמְסִלָּה הָעֹלָה מִבֵּית־אֵל שְׁכֶמָה וּמִנֶּגֶב לִלְבוֹנָה׃ וַיְצַו אֶת־בְּנֵי בִנְיָמִן לֵאמֹר לְכוּ וַאֲרַבְתֶּם בַּכְּרָמִים׃ כ וּרְאִיתֶם וְהִנֵּה אִם־יֵצְאוּ בְנוֹת־שִׁילוֹ לָחוּל בַּמְּחֹלוֹת וִיצָאתֶם

כא׳ כ׳ ויצוו קרי

מִן־הַכְּרָמִים וַחֲטַפְתֶּם לָכֶם אִישׁ אִשְׁתּוֹ מִבְּנוֹת שִׁילוֹ וַהֲלַכְתֶּם אֶרֶץ בִּנְיָמִן׃ וְהָיָה כִּי־יָבֹאוּ אֲבוֹתָם אוֹ אֲחֵיהֶם לָרוֹב אֵלֵינוּ וְאָמַרְנוּ אֲלֵיהֶם חָנּוּנוּ אוֹתָם כִּי לֹא לָקַחְנוּ אִישׁ אִשְׁתּוֹ בַּמִּלְחָמָה כִּי לֹא אַתֶּם נְתַתֶּם לָהֶם כָּעֵת תֶּאְשָׁמוּ׃ וַיַּעֲשׂוּ־כֵן בְּנֵי בִנְיָמִן וַיִּשְׂאוּ נָשִׁים לְמִסְפָּרָם מִן־הַמְּחֹלְלוֹת אֲשֶׁר גָּזָלוּ וַיֵּלְכוּ וַיָּשׁוּבוּ אֶל־נַחֲלָתָם וַיִּבְנוּ אֶת־הֶעָרִים וַיֵּשְׁבוּ בָּהֶם׃ וַיִּתְהַלְּכוּ מִשָּׁם בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בָּעֵת הַהִיא אִישׁ לְשִׁבְטוֹ כה וּלְמִשְׁפַּחְתּוֹ וַיֵּצְאוּ מִשָּׁם אִישׁ לְנַחֲלָתוֹ׃ בַּיָּמִים הָהֵם אֵין מֶלֶךְ בְּיִשְׂרָאֵל אִישׁ הַיָּשָׁר בְּעֵינָיו יַעֲשֶׂה׃

כא׳ כב׳ לריב קרי

סכום פסוקים של ספר שופטים שש מאות ושמנה עשר : יראו את יי׳ קדשיו

סימן : וסדריו יד · דובב שפתי ישנים סימן · וחציו · ורדצנו

ורצנו את בני ישראל

שמואל א:

א ויהי איש אחד מן־הרמתים צופים מהר אפרים ושמו
אלקנה בן־ירחם בן־אליהוא בן־תחו בן־צוף אפרתי:
ולו שתי נשים שם אחת חנה ושם השנית פננה ויהי
לפננה ילדים ולחנה אין ילדים: ועלה האיש ההוא מעירו
מימים ימימה להשתחות ולזבח ליהוה צבאות בשלה
ושם שני בני־עלי חפני ופנחס כהנים ליהוה: ויהי היום
ויזבח אלקנה ונתן לפננה אשתו ולכל־בניה ובנותיה מנות:
ולחנה יתן מנה אחת אפים כי את־חנה אהב ויהוה סגר
רחמה: וכעסתה צרתה גם־כעס בעבור הרעמה כי־סגר
יהוה בעד רחמה: וכן יעשה שנה בשנה מדי עלתה בבית
יהוה כן תכעסנה ותבכה ולא תאכל: ויאמר לה אלקנה
אישה חנה למה תבכי ולמה לא תאכלי ולמה ירע לבבך
הלוא אנכי טוב לך מעשרה בנים: ותקם חנה אחרי
אכלה בשלה ואחרי שתה ועלי הכהן ישב על־הכסא על־
מזוזת היכל יהוה: והיא מרת נפש ותתפלל על־יהוה
ובכה תבכה: ותדר נדר ותאמר יהוה צבאות אם־ראה
תראה בעני אמתך וזכרתני ולא־תשכח את־אמתך ונתתה
לאמתך זרע אנשים ונתתיו ליהוה כל־ימי חייו ומורה לא־
יעלה על־ראשו: והיה כי הרבתה להתפלל לפני יהוה
ועלי שמר את־פיה: וחנה היא מדברת על־לבה רק
שפתיה נעות וקולה לא ישמע ויחשבה עלי לשכרה:
ויאמר אליה עלי עד־מתי תשתכרין הסירי את־יינך מעליך:
ותען חנה ותאמר לא אדני אשה קשת־רוח אנכי ויין ושכר
לא שתיתי ואשפך את־נפשי לפני יהוה: אל־תתן את־
אמתך לפני בת־בליעל כי־מרב שיחי וכעסי דברתי עד־
הנה: ויען עלי ויאמר לכי לשלום ואלהי ישראל יתן את־
שלתך אשר שאלת מעמו: ותאמר תמצא שפחתך חן
בעיניך ותלך האשה לדרכה ותאכל ופניה לא־היו־לה עוד:
וישכמו בבקר וישתחוו לפני יהוה וישבו ויבאו אל־ביתם
הרמתה וידע אלקנה את־חנה אשתו ויזכרה יהוה: ויהי ב

לתקפות הימים ותהר חנה ותלד בן ותקרא את־שמו
שמואל כי מיהוה שאלתיו: ויעל האיש אלקנה וכל־ביתו
לזבח ליהוה את־זבח הימים ואת־נדרו: וחנה לא עלתה
כי־אמרה לאישה עד יגמל הנער והבאתיו ונראה את־פני
יהוה וישב שם עד־עולם: ויאמר לה אלקנה אישה עשי
הטוב בעיניך שבי עד־גמלך אתו אך יקם יהוה את־דברו
ותשב האשה ותינק את־בנה עד־גמלה אתו: ותעלהו
עמה כאשר גמלתו בפרים שלשה ואיפה אחת קמח ונבל
יין ותבאהו בית־יהוה שלו והנער נער: וישחטו את־
הפר ויבאו את־הנער אל־עלי: ותאמר בי אדני חי נפשך
אדני אני האשה הנצבת עמכה בזה להתפלל אל־יהוה:
אל־הנער הזה התפללתי ויתן יהוה לי את־שאלתי אשר
שאלתי מעמו: וגם אנכי השאלתהו ליהוה כל־הימים
אשר היה הוא שאול ליהוה וישתחו שם ליהוה: ס
ב ותתפלל חנה ותאמר עלץ לבי ביהוה רמה קרני
ביהוה רחב פי על־אויבי כי שמחתי בישועתך: אין
קדוש כיהוה כי־אין בלתך ואין צור כאלהינו: אל־תרבו
תדברו גבהה גבהה יצא עתק מפיכם כי אל דעות יהוה
ולא נתכנו עללות: קשת גברים חתים ונכשלים אזרו
חיל: שבעים בלחם נשכרו ורעבים חדלו עד־עקרה ילדה
שבעה ורבת בנים אמללה: יהוה ממית ומחיה מוריד
שאול ויעל: יהוה מוריש ומעשיר משפיל אף־מרומם:
מקים מעפר דל מאשפת ירים אביון להושיב עם־נדיבים
וכסא כבוד ינחלם כי ליהוה מצקי ארץ וישת עליהם
תבל: רגלי חסידו ישמר ורשעים בחשך ידמו כי־לא
בכח יגבר־איש: יהוה יחתו מריבו עלו בשמים ירעם
יהוה ידין אפסי־ארץ ויתן־עז למלכו וירם קרן משיחו:
פ כ וילך אלקנה הרמתה על־ביתו והנער היה
משרת את־יהוה את־פני עלי הכהן: ובני עלי בני בליעל
לא ידעו את־יהוה: ומשפט הכהנים את־העם כל־איש
זבח זבח ובא נער הכהן כבשל הבשר והמזלג שלש השנים
בידו: והכה בכיור או בדוד או בקלחת או בפרור כל
אשר יעלה המזלג יקח הכהן בו ככה יעשו לכל־ישראל
הבאים שם בשלה: גם בטרם יקטרון את־החלב ובא
נער הכהן ואמר לאיש הזבח תנה בשר לצלות לכהן

ב' ג' תו' קרי   ט' חסידו קרי   י' מריבו קרי   עלו קרי   עד כאן

ולא־יקח ממך בשר מבשל כי אם־חי׃ ויאמר אליו האיש קטר יקטירון כיום החלב וקח־לך כאשר תאוה נפשך ואמר לו כי עתה תתן ואם־לא לקחתי בחזקה׃ ותהי חטאת הנערים גדולה מאד את־פני יהוה כי נאצו האנשים את מנחת יהוה׃ ושמואל משרת את־פני יהוה נער חגור אפוד בד׃ ומעיל קטן תעשה־לו אמו והעלתה לו מימים ימימה בעלותה את־אישה לזבח את־זבח הימים׃ כ וברך עלי את־אלקנה ואת־אשתו ואמר ישם יהוה לך זרע מן־האשה הזאת תחת השאלה אשר שאל ליהוה והלכו למקומו׃ כי־פקד יהוה את־חנה ותהר ותלד שלשה־בנים ושתי בנות ויגדל הנער שמואל עם־יהוה׃ ס ועלי זקן מאד ושמע את כל־אשר יעשון בניו לכל־ישראל ואת אשר־ישכבון את־הנשים הצבאות פתח אהל מועד׃ ויאמר להם למה תעשון כדברים האלה אשר אנכי שמע את־דבריכם רעים מאת כל־העם אלה׃ אל בני כי לוא־טובה השמעה אשר אנכי שמע מעברים עם־יהוה׃ כה אם־יחטא איש לאיש ופללו אלהים ואם ליהוה יחטא־איש מי יתפלל־לו ולא ישמעו לקול אביהם כי־חפץ יהוה להמיתם׃ והנער שמואל הלך וגדל וטוב גם עם־יהוה וגם עם־אנשים׃ ס ויבא איש־אלהים אל־עלי ויאמר אליו כה אמר יהוה הנגלה נגליתי אל־בית אביך בהיותם במצרים לבית פרעה׃ ובחר אתו מכל־שבטי ישראל לי לכהן לעלות על־מזבחי להקטיר קטרת לשאת אפוד לפני ואתנה לבית אביך את־כל־אשי בני ישראל׃ למה תבעטו בזבחי ובמנחתי אשר צויתי מעון ותכבד את־בניך ממני להבריאכם מראשית כל־מנחת ישראל לעמי׃ ל לכן נאם־יהוה אלהי ישראל אמור אמרתי ביתך ובית אביך יתהלכו לפני עד־עולם ועתה נאם־יהוה חלילה לי כי־מכבדי אכבד ובזי יקלו׃ הנה ימים באים וגדעתי את־זרעך ואת־זרע בית אביך מהיות זקן בביתך׃ והבטת צר מעון בכל אשר־ייטיב את־ישראל ולא־יהיה זקן בביתך כל־הימים׃ ואיש לא־אכרית לך מעם מזבחי לכלות את־עיניך ולאדיב את־נפשך וכל־מרבית ביתך ימותו אנשים׃ וזה־לך האות אשר יבא אל־שני בניך אל־חפני ופינחס ביום אחד ימותו שניהם׃ לה והקימתי לי כהן נאמן כאשר בלבבי ובנפשי יעשה

ב׳ טז׳ לא סביר

ובניתי

ובניתי לו בית נאמן והתהלך לפני־משיחי כל־הימים׃ והיה כל־הנותר בביתך יבוא להשתחות לו לאגורת כסף וככר־לחם ואמר ספחני נא אל־אחת הכהנות לאכל פת־לחם׃ פפפ

ג והנער שמואל משרת את־יהוה לפני עלי ודבר־יהוה היה יקר בימים ההם אין חזון נפרץ׃ ויהי ביום ההוא ועלי שכב במקומו ועינו החלו כהות לא יוכל לראות׃ ונר אלהים טרם יכבה ושמואל שכב בהיכל יהוה אשר־שם ארון אלהים׃ ויקרא יהוה אל־שמואל ויאמר הנני׃ ה וירץ אל־עלי ויאמר הנני כי־קראת לי ויאמר לא־קראתי שוב שכב וילך וישכב׃ ויסף יהוה קרא עוד שמואל ויקם שמואל וילך אל־עלי ויאמר הנני כי קראת לי ויאמר לא־קראתי בני שוב שכב׃ ושמואל טרם ידע את־יהוה וטרם יגלה אליו דבר־יהוה׃ ויסף יהוה קרא־שמואל בשלשית ויקם וילך אל־עלי ויאמר הנני כי קראת לי ויבן עלי כי יהוה קרא לנער׃ ויאמר עלי לשמואל לך שכב והיה אם־יקרא אליך ואמרת דבר יהוה כי שמע עבדך וילך שמואל וישכב במקומו׃ ויבא יהוה ויתיצב ויקרא כפעם־בפעם שמואל ׀ שמואל ויאמר שמואל דבר כי שמע עבדך׃ ויאמר יהוה אל־שמואל הנה אנכי עשה דבר בישראל אשר כל־שמעו תצלינה שתי אזניו׃ ביום ההוא אקים אל־עלי את כל־אשר דברתי אל־ביתו החל וכלה׃ והגדתי לו כי־שפט אני את־ביתו עד־עולם בעון אשר־ידע כי־מקללים להם בניו ולא כהה בם׃ ולכן נשבעתי לבית עלי אם־יתכפר עון בית־עלי בזבח ובמנחה עד־עולם׃ טו וישכב שמואל עד־הבקר ויפתח את־דלתות בית־יהוה ושמואל ירא מהגיד את־המראה אל־עלי׃ ויקרא עלי את־שמואל ויאמר שמואל בני ויאמר הנני׃ ויאמר מה הדבר אשר דבר אליך אל־נא תכחד ממני כה יעשה־לך אלהים וכה יוסיף אם־תכחד ממני דבר מכל־הדבר אשר־דבר אליך׃ ויגד־לו שמואל את־כל־הדברים ולא כחד ממנו ויאמר יהוה הוא הטוב בעינו יעשה׃ ויגדל שמואל ויהוה היה עמו ולא־הפיל מכל־דבריו ארצה׃ כ וידע כל־ישראל מדן ועד־באר שבע כי־נאמן שמואל לנביא ליהוה׃ ויסף יהוה להראה בשלה כי־נגלה יהוה אל־שמואל בשלו בדבר יהוה׃ פפפ

ד ויהי דבר־שמואל לכל־ישראל ויצא ישראל לקראת

ג׳ ב׳ ועינו קרי   יח׳ בעיניו קרי

פלשתים

פְּלִשְׁתִּים לַמִּלְחָמָה וַיַּחֲנוּ עַל־הָאֶבֶן הָעֵזֶר וּפְלִשְׁתִּים חָנוּ בַאֲפֵק׃ וַיַּעַרְכוּ פְלִשְׁתִּים לִקְרַאת יִשְׂרָאֵל וַתִּטֹּשׁ הַמִּלְחָמָה וַיִּנָּגֶף יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי פְלִשְׁתִּים וַיַּכּוּ בַמַּעֲרָכָה בַּשָּׂדֶה כְּאַרְבַּעַת אֲלָפִים אִישׁ׃ וַיָּבֹא הָעָם אֶל־הַמַּחֲנֶה וַיֹּאמְרוּ זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל לָמָּה נְגָפָנוּ יְהוָה הַיּוֹם לִפְנֵי פְלִשְׁתִּים נִקְחָה אֵלֵינוּ מִשִּׁלֹה אֶת־אֲרוֹן בְּרִית יְהוָה וְיָבֹא בְקִרְבֵּנוּ וְיֹשִׁעֵנוּ מִכַּף אֹיְבֵינוּ׃ וַיִּשְׁלַח הָעָם שִׁלֹה וַיִּשְׂאוּ מִשָּׁם אֵת אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה צְבָאוֹת יֹשֵׁב הַכְּרֻבִים וְשָׁם שְׁנֵי בְנֵי־עֵלִי עִם־אֲרוֹן בְּרִית הָאֱלֹהִים חָפְנִי וּפִינְחָס׃ וַיְהִי כְּבוֹא אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה אֶל־הַמַּחֲנֶה וַיָּרִעוּ כָל־יִשְׂרָאֵל תְּרוּעָה גְדוֹלָה וַתֵּהֹם הָאָרֶץ׃ וַיִּשְׁמְעוּ פְלִשְׁתִּים אֶת־קוֹל הַתְּרוּעָה וַיֹּאמְרוּ מֶה קוֹל הַתְּרוּעָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת בְּמַחֲנֵה הָעִבְרִים וַיֵּדְעוּ כִּי אֲרוֹן יְהוָה בָּא אֶל־הַמַּחֲנֶה׃ וַיִּרְאוּ הַפְּלִשְׁתִּים כִּי אָמְרוּ בָּא אֱלֹהִים אֶל־הַמַּחֲנֶה וַיֹּאמְרוּ אוֹי לָנוּ כִּי לֹא הָיְתָה כָּזֹאת אֶתְמוֹל שִׁלְשֹׁם׃ אוֹי לָנוּ מִי יַצִּילֵנוּ מִיַּד הָאֱלֹהִים הָאַדִּירִים הָאֵלֶּה אֵלֶּה הֵם הָאֱלֹהִים הַמַּכִּים אֶת־מִצְרַיִם בְּכָל־מַכָּה בַּמִּדְבָּר׃ הִתְחַזְּקוּ וִהְיוּ לַאֲנָשִׁים פְּלִשְׁתִּים פֶּן תַּעַבְדוּ לָעִבְרִים כַּאֲשֶׁר עָבְדוּ לָכֶם וִהְיִיתֶם לַאֲנָשִׁים וְנִלְחַמְתֶּם׃ וַיִּלָּחֲמוּ פְלִשְׁתִּים וַיִּנָּגֶף יִשְׂרָאֵל וַיָּנֻסוּ אִישׁ לְאֹהָלָיו וַתְּהִי הַמַּכָּה גְּדוֹלָה מְאֹד וַיִּפֹּל מִיִּשְׂרָאֵל שְׁלֹשִׁים אֶלֶף רַגְלִי׃ וַאֲרוֹן אֱלֹהִים נִלְקָח וּשְׁנֵי בְנֵי־עֵלִי מֵתוּ חָפְנִי וּפִינְחָס׃ וַיָּרָץ אִישׁ־בִּנְיָמִן מֵהַמַּעֲרָכָה וַיָּבֹא שִׁלֹה בַּיּוֹם הַהוּא וּמַדָּיו קְרֻעִים וַאֲדָמָה עַל־רֹאשׁוֹ׃ וַיָּבוֹא וְהִנֵּה עֵלִי יֹשֵׁב עַל־הַכִּסֵּא יַךְ דֶּרֶךְ מְצַפֶּה כִּי־הָיָה לִבּוֹ חָרֵד עַל אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וְהָאִישׁ בָּא לְהַגִּיד בָּעִיר וַתִּזְעַק כָּל־הָעִיר׃ וַיִּשְׁמַע עֵלִי אֶת־קוֹל הַצְּעָקָה וַיֹּאמֶר מֶה קוֹל הֶהָמוֹן הַזֶּה וְהָאִישׁ מִהַר וַיָּבֹא וַיַּגֵּד לְעֵלִי׃ וְעֵלִי בֶּן־תִּשְׁעִים וּשְׁמֹנֶה שָׁנָה וְעֵינָיו קָמָה וְלֹא יָכוֹל לִרְאוֹת׃ וַיֹּאמֶר הָאִישׁ אֶל־עֵלִי אָנֹכִי הַבָּא מִן־הַמַּעֲרָכָה וַאֲנִי מִן־הַמַּעֲרָכָה נַסְתִּי הַיּוֹם וַיֹּאמֶר מֶה־הָיָה הַדָּבָר בְּנִי׃ וַיַּעַן הַמְבַשֵּׂר וַיֹּאמֶר נָס יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי פְלִשְׁתִּים וְגַם מַגֵּפָה גְדוֹלָה הָיְתָה בָעָם וְגַם־שְׁנֵי בָנֶיךָ מֵתוּ חָפְנִי וּפִינְחָס וַאֲרוֹן הָאֱלֹהִים נִלְקָחָה׃ פ וַיְהִי כְּהַזְכִּירוֹ ׀ אֶת־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וַיִּפֹּל מֵעַל־הַכִּסֵּא אֲחֹרַנִּית בְּעַד ׀ יַד הַשַּׁעַר וַתִּשָּׁבֵר מַפְרַקְתּוֹ וַיָּמֹת כִּי־זָקֵן הָאִישׁ וְכָבֵד וְהוּא שָׁפַט אֶת־יִשְׂרָאֵל אַרְבָּעִים שָׁנָה׃ וְכַלָּתוֹ אֵשֶׁת־פִּינְחָס הָרָה לָלַת וַתִּשְׁמַע אֶת־הַשְּׁמֻעָה אֶל־הִלָּקַח אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וּמֵת חָמִיהָ וְאִישָׁהּ וַתִּכְרַע וַתֵּלֶד כִּי־נֶהֶפְכוּ עָלֶיהָ צִרֶיהָ׃ וּכְעֵת מוּתָהּ

וַתְּדַבֵּרְנָה הַנִּצָּבוֹת עָלֶיהָ אַל־תִּירְאִי כִּי־בֵן יָלָדְתְּ וְלֹא עָנְתָה וְלֹא־שָׁתָה לִבָּהּ׃ וַתִּקְרָא לַנַּעַר אִי־כָבוֹד לֵאמֹר גָּלָה כָבוֹד מִיִּשְׂרָאֵל אֶל־הִלָּקַח אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וְאֶל־חָמִיהָ וְאִישָׁהּ׃ וַתֹּאמֶר גָּלָה כָבוֹד מִיִּשְׂרָאֵל כִּי נִלְקַח אֲרוֹן הָאֱלֹהִים׃ פ

ה וּפְלִשְׁתִּים לָקְחוּ אֵת אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וַיְבִאֻהוּ מֵאֶבֶן הָעֵזֶר אַשְׁדּוֹדָה׃ וַיִּקְחוּ פְלִשְׁתִּים אֶת־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וַיָּבִיאוּ אֹתוֹ בֵּית דָּגוֹן וַיַּצִּיגוּ אֹתוֹ אֵצֶל דָּגוֹן׃ וַיַּשְׁכִּמוּ אַשְׁדּוֹדִים מִמָּחֳרָת וְהִנֵּה דָגוֹן נֹפֵל לְפָנָיו אַרְצָה לִפְנֵי אֲרוֹן יְהוָה וַיִּקְחוּ אֶת־דָּגוֹן וַיָּשִׁבוּ אֹתוֹ לִמְקוֹמוֹ׃ וַיַּשְׁכִּמוּ בַבֹּקֶר מִמָּחֳרָת וְהִנֵּה דָגוֹן נֹפֵל לְפָנָיו אַרְצָה לִפְנֵי אֲרוֹן יְהוָה וְרֹאשׁ דָּגוֹן וּשְׁתֵּי ׀ כַּפּוֹת יָדָיו כְּרֻתוֹת אֶל־הַמִּפְתָּן רַק דָּגוֹן נִשְׁאַר עָלָיו׃ עַל־כֵּן לֹא־יִדְרְכוּ כֹהֲנֵי דָגוֹן וְכָל־הַבָּאִים בֵּית־דָּגוֹן עַל־מִפְתַּן דָּגוֹן בְּאַשְׁדּוֹד עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ ס וַתִּכְבַּד יַד־יְהוָה אֶל־הָאַשְׁדּוֹדִים וַיְשִׁמֵּם וַיַּךְ אֹתָם בָּעֳפָלִים אֶת־אַשְׁדּוֹד וְאֶת־גְּבוּלֶיהָ׃ וַיִּרְאוּ אַנְשֵׁי־אַשְׁדּוֹד כִּי־כֵן וְאָמְרוּ לֹא־יֵשֵׁב אֲרוֹן אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עִמָּנוּ כִּי־קָשְׁתָה יָדוֹ עָלֵינוּ וְעַל דָּגוֹן אֱלֹהֵינוּ׃ וַיִּשְׁלְחוּ וַיַּאַסְפוּ אֶת־כָּל־סַרְנֵי פְלִשְׁתִּים אֲלֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ מַה־נַּעֲשֶׂה לַאֲרוֹן אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ גַּת יִסֹּב אֲרוֹן אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּסֵּבּוּ אֶת־אֲרוֹן אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיְהִי ׀ אַחֲרֵי ׀ הֵסַבּוּ אֹתוֹ וַתְּהִי יַד־יְהוָה בָּעִיר מְהוּמָה גְּדוֹלָה מְאֹד וַיַּךְ אֶת־אַנְשֵׁי הָעִיר מִקָּטֹן וְעַד־גָּדוֹל וַיִּשָּׂתְרוּ לָהֶם עֳפָלִים׃ וַיְשַׁלְּחוּ אֶת־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים עֶקְרוֹן וַיְהִי כְּבוֹא אֲרוֹן הָאֱלֹהִים עֶקְרוֹן וַיִּזְעֲקוּ הָעֶקְרֹנִים לֵאמֹר הֵסַבּוּ אֵלַי אֶת־אֲרוֹן אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לַהֲמִיתֵנִי וְאֶת־עַמִּי׃ וַיִּשְׁלְחוּ וַיַּאַסְפוּ אֶת־כָּל־סַרְנֵי פְלִשְׁתִּים וַיֹּאמְרוּ שַׁלְּחוּ אֶת־אֲרוֹן אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְיָשֹׁב לִמְקֹמוֹ וְלֹא־יָמִית אֹתִי וְאֶת־עַמִּי כִּי־הָיְתָה מְהוּמַת־מָוֶת בְּכָל־הָעִיר כָּבְדָה מְאֹד יַד הָאֱלֹהִים שָׁם׃ וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר לֹא־מֵתוּ הֻכּוּ בָּעֳפָלִים וַתַּעַל שַׁוְעַת הָעִיר הַשָּׁמָיִם׃ ס

ו וַיְהִי אֲרוֹן־יְהוָה בִּשְׂדֵה פְלִשְׁתִּים שִׁבְעָה חֳדָשִׁים׃ וַיִּקְרְאוּ פְלִשְׁתִּים לַכֹּהֲנִים וְלַקֹּסְמִים לֵאמֹר מַה־נַּעֲשֶׂה לַאֲרוֹן יְהוָה הוֹדִעֻנוּ בַּמֶּה נְשַׁלְּחֶנּוּ לִמְקוֹמוֹ׃ וַיֹּאמְרוּ אִם־מְשַׁלְּחִים אֶת־אֲרוֹן אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אַל־תְּשַׁלְּחוּ אֹתוֹ רֵיקָם כִּי־הָשֵׁב תָּשִׁיבוּ לוֹ אָשָׁם אָז תֵּרָפְאוּ וְנוֹדַע לָכֶם לָמָּה לֹא־תָסוּר יָדוֹ מִכֶּם׃ וַיֹּאמְרוּ מָה הָאָשָׁם אֲשֶׁר נָשִׁיב לוֹ וַיֹּאמְרוּ מִסְפַּר סַרְנֵי פְלִשְׁתִּים חֲמִשָּׁה עָפְלֵי זָהָב וַחֲמִשָּׁה עַכְבְּרֵי זָהָב כִּי־מַגֵּפָה אַחַת לְכֻלָּם וּלְסַרְנֵיכֶם׃ וַעֲשִׂיתֶם צַלְמֵי עָפְלֵיכֶם וְצַלְמֵי

עַכְבְּרֵיכֶם הַמַּשְׁחִיתִם אֶת־הָאָרֶץ וּנְתַתֶּם לֵאלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כָּבוֹד
אוּלַי יָקֵל אֶת־יָדוֹ מֵעֲלֵיכֶם וּמֵעַל אֱלֹהֵיכֶם וּמֵעַל אַרְצְכֶם׃
וְלָמָּה תְכַבְּדוּ אֶת־לְבַבְכֶם כַּאֲשֶׁר כִּבְּדוּ מִצְרַיִם וּפַרְעֹה אֶת־
לִבָּם הֲלוֹא כַּאֲשֶׁר הִתְעַלֵּל בָּהֶם וַיְשַׁלְּחוּם וַיֵּלֵכוּ׃ וְעַתָּה קְחוּ
וַעֲשׂוּ עֲגָלָה חֲדָשָׁה אַחַת וּשְׁתֵּי פָרוֹת עָלוֹת אֲשֶׁר לֹא־עָלָה
עֲלֵיהֶם עֹל וַאֲסַרְתֶּם אֶת־הַפָּרוֹת בָּעֲגָלָה וַהֲשֵׁיבֹתֶם בְּנֵיהֶם
מֵאַחֲרֵיהֶם הַבָּיְתָה׃ וּלְקַחְתֶּם אֶת־אֲרוֹן יְהוָה וּנְתַתֶּם אֹתוֹ
אֶל־הָעֲגָלָה וְאֵת ׀ כְּלֵי הַזָּהָב אֲשֶׁר הֲשֵׁבֹתֶם לוֹ אָשָׁם תָּשִׂימוּ
בָאַרְגַּז מִצִּדּוֹ וְשִׁלַּחְתֶּם אֹתוֹ וְהָלָךְ׃ וּרְאִיתֶם אִם־דֶּרֶךְ
גְּבוּלוֹ יַעֲלֶה בֵּית שֶׁמֶשׁ הוּא עָשָׂה לָנוּ אֶת־הָרָעָה הַגְּדוֹלָה
הַזֹּאת וְאִם־לֹא וְיָדַעְנוּ כִּי לֹא יָדוֹ נָגְעָה בָּנוּ מִקְרֶה הוּא
הָיָה לָנוּ׃ וַיַּעֲשׂוּ הָאֲנָשִׁים כֵּן וַיִּקְחוּ שְׁתֵּי פָרוֹת עָלוֹת
וַיַּאַסְרוּם בָּעֲגָלָה וְאֶת־בְּנֵיהֶם כָּלוּ בַבָּיִת׃ וַיָּשִׂמוּ אֶת־אֲרוֹן
יְהוָה אֶל־הָעֲגָלָה וְאֵת הָאַרְגַּז וְאֵת עַכְבְּרֵי הַזָּהָב וְאֵת צַלְמֵי
טְחֹרֵיהֶם׃ וַיִּשַּׁרְנָה הַפָּרוֹת בַּדֶּרֶךְ עַל־דֶּרֶךְ בֵּית שֶׁמֶשׁ
בִּמְסִלָּה אַחַת הָלְכוּ הָלֹךְ וְגָעוֹ וְלֹא־סָרוּ יָמִין וּשְׂמֹאול וְסַרְנֵי
פְלִשְׁתִּים הֹלְכִים אַחֲרֵיהֶם עַד־גְּבוּל בֵּית שָׁמֶשׁ׃ וּבֵית שֶׁמֶשׁ
קֹצְרִים קְצִיר־חִטִּים בָּעֵמֶק וַיִּשְׂאוּ אֶת־עֵינֵיהֶם וַיִּרְאוּ אֶת־
הָאָרוֹן וַיִּשְׂמְחוּ לִרְאוֹת׃ וְהָעֲגָלָה בָּאָה אֶל־שְׂדֵה יְהוֹשֻׁעַ
בֵּית־הַשִּׁמְשִׁי וַתַּעֲמֹד שָׁם וְשָׁם אֶבֶן גְּדוֹלָה וַיְבַקְּעוּ אֶת־עֲצֵי
הָעֲגָלָה וְאֶת־הַפָּרוֹת הֶעֱלוּ עֹלָה לַיהוָה׃ ס וְהַלְוִיִּם הוֹרִידוּ ׀
אֶת־אֲרוֹן יְהוָה וְאֶת־הָאַרְגַּז אֲשֶׁר־אִתּוֹ אֲשֶׁר־בּוֹ כְלֵי־זָהָב
וַיָּשִׂמוּ אֶל־הָאֶבֶן הַגְּדוֹלָה וְאַנְשֵׁי בֵית־שֶׁמֶשׁ הֶעֱלוּ עֹלוֹת
וַיִּזְבְּחוּ זְבָחִים בַּיּוֹם הַהוּא לַיהוָה׃ וַחֲמִשָּׁה סַרְנֵי־פְלִשְׁתִּים
רָאוּ וַיָּשֻׁבוּ עֶקְרוֹן בַּיּוֹם הַהוּא׃ פ וְאֵלֶּה טְחֹרֵי
הַזָּהָב אֲשֶׁר הֵשִׁיבוּ פְלִשְׁתִּים אָשָׁם לַיהוָה לְאַשְׁדּוֹד אֶחָד
לְעַזָּה אֶחָד לְאַשְׁקְלוֹן אֶחָד לְגַת אֶחָד לְעֶקְרוֹן אֶחָד׃ פ
וְעַכְבְּרֵי הַזָּהָב מִסְפַּר כָּל־עָרֵי פְלִשְׁתִּים לַחֲמֵשֶׁת
הַסְּרָנִים מֵעִיר מִבְצָר וְעַד כֹּפֶר הַפְּרָזִי וְעַד ׀ אָבֵל הַגְּדוֹלָה
אֲשֶׁר הִנִּיחוּ עָלֶיהָ אֵת אֲרוֹן יְהוָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה בִּשְׂדֵה
יְהוֹשֻׁעַ בֵּית־הַשִּׁמְשִׁי׃ וַיַּךְ בְּאַנְשֵׁי בֵית־שֶׁמֶשׁ כִּי רָאוּ בַּאֲרוֹן
יְהוָה וַיַּךְ בָּעָם שִׁבְעִים אִישׁ חֲמִשִּׁים אֶלֶף אִישׁ וַיִּתְאַבְּלוּ
הָעָם כִּי־הִכָּה יְהוָה בָּעָם מַכָּה גְדוֹלָה׃ וַיֹּאמְרוּ אַנְשֵׁי בֵית־
שֶׁמֶשׁ מִי יוּכַל לַעֲמֹד לִפְנֵי יְהוָה הָאֱלֹהִים הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה וְאֶל־
מִי יַעֲלֶה מֵעָלֵינוּ׃ וַיִּשְׁלְחוּ מַלְאָכִים אֶל־יוֹשְׁבֵי קִרְיַת־יְעָרִים
לֵאמֹר הֵשִׁבוּ פְלִשְׁתִּים אֶת־אֲרוֹן יְהוָה רְדוּ הַעֲלוּ אֹתוֹ
אֲלֵיכֶם׃

ז וַיָּבֹאוּ אַנְשֵׁי ׀ קִרְיַת יְעָרִים וַיַּעֲלוּ אֶת־אֲרוֹן יְהוָה וַיָּבִאוּ
אֹתוֹ אֶל־בֵּית אֲבִינָדָב בַּגִּבְעָה וְאֶת־אֶלְעָזָר בְּנוֹ קִדְּשׁוּ לִשְׁמֹר
אֶת־אֲרוֹן יְהוָה׃ פ וַיְהִי מִיּוֹם שֶׁבֶת הָאָרוֹן בְּקִרְיַת
יְעָרִים וַיִּרְבּוּ הַיָּמִים וַיִּהְיוּ עֶשְׂרִים שָׁנָה וַיִּנָּהוּ כָּל־בֵּית יִשְׂרָאֵל
אַחֲרֵי יְהוָה׃ ס וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־כָּל־בֵּית יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
אִם־בְּכָל־לְבַבְכֶם אַתֶּם שָׁבִים אֶל־יְהוָה הָסִירוּ אֶת־אֱלֹהֵי הַנֵּכָר
מִתּוֹכְכֶם וְהָעַשְׁתָּרוֹת וְהָכִינוּ לְבַבְכֶם אֶל־יְהוָה וְעִבְדֻהוּ
לְבַדּוֹ וְיַצֵּל אֶתְכֶם מִיַּד פְּלִשְׁתִּים׃ וַיָּסִירוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־
הַבְּעָלִים וְאֶת־הָעַשְׁתָּרֹת וַיַּעַבְדוּ אֶת־יְהוָה לְבַדּוֹ׃ ס
ה וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל קִבְצוּ אֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל הַמִּצְפָּתָה וְאֶתְפַּלֵּל
בַּעַדְכֶם אֶל־יְהוָה׃ וַיִּקָּבְצוּ הַמִּצְפָּתָה וַיִּשְׁאֲבוּ־מַיִם וַיִּשְׁפְּכוּ ׀
לִפְנֵי יְהוָה וַיָּצוּמוּ בַּיּוֹם הַהוּא וַיֹּאמְרוּ שָׁם חָטָאנוּ לַיהוָה
וַיִּשְׁפֹּט שְׁמוּאֵל אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בַּמִּצְפָּה׃ וַיִּשְׁמְעוּ פְלִשְׁתִּים
כִּי־הִתְקַבְּצוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל הַמִּצְפָּתָה וַיַּעֲלוּ סַרְנֵי־פְלִשְׁתִּים אֶל־
יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁמְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּרְאוּ מִפְּנֵי פְלִשְׁתִּים׃ וַיֹּאמְרוּ
בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־שְׁמוּאֵל אַל־תַּחֲרֵשׁ מִמֶּנּוּ מִזְּעֹק אֶל־יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ וְיֹשִׁעֵנוּ מִיַּד פְּלִשְׁתִּים׃ וַיִּקַּח שְׁמוּאֵל טְלֵה חָלָב
אֶחָד וַיַּעֲלֵה עוֹלָה כָּלִיל לַיהוָה וַיִּזְעַק שְׁמוּאֵל אֶל־יְהוָה
בְּעַד יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲנֵהוּ יְהוָה׃ וַיְהִי שְׁמוּאֵל מַעֲלֶה הָעוֹלָה
וּפְלִשְׁתִּים נִגְּשׁוּ לַמִּלְחָמָה בְּיִשְׂרָאֵל וַיַּרְעֵם יְהוָה ׀ בְּקוֹל־
גָּדוֹל בַּיּוֹם הַהוּא עַל־פְּלִשְׁתִּים וַיְהֻמֵּם וַיִּנָּגְפוּ לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל׃
וַיֵּצְאוּ אַנְשֵׁי יִשְׂרָאֵל מִן־הַמִּצְפָּה וַיִּרְדְּפוּ אֶת־פְּלִשְׁתִּים וַיַּכּוּם
עַד־מִתַּחַת לְבֵית כָּר׃ וַיִּקַּח שְׁמוּאֵל אֶבֶן אַחַת וַיָּשֶׂם בֵּין־
הַמִּצְפָּה וּבֵין הַשֵּׁן וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמָהּ אֶבֶן הָעָזֶר וַיֹּאמַר עַד־
הֵנָּה עֲזָרָנוּ יְהוָה׃ וַיִּכָּנְעוּ הַפְּלִשְׁתִּים וְלֹא־יָסְפוּ עוֹד לָבוֹא
בִּגְבוּל יִשְׂרָאֵל וַתְּהִי יַד־יְהוָה בַּפְּלִשְׁתִּים כֹּל יְמֵי שְׁמוּאֵל׃
וַתָּשֹׁבְנָה הֶעָרִים אֲשֶׁר לָקְחוּ־פְלִשְׁתִּים מֵאֵת יִשְׂרָאֵל ׀ לְיִשְׂרָאֵל
מֵעֶקְרוֹן וְעַד־גַּת וְאֶת־גְּבוּלָן הִצִּיל יִשְׂרָאֵל מִיַּד פְּלִשְׁתִּים
וַיְהִי שָׁלוֹם בֵּין יִשְׂרָאֵל וּבֵין הָאֱמֹרִי׃ וַיִּשְׁפֹּט שְׁמוּאֵל אֶת־
יִשְׂרָאֵל כֹּל יְמֵי חַיָּיו׃ וְהָלַךְ מִדֵּי שָׁנָה בְּשָׁנָה וְסָבַב בֵּית־אֵל
וְהַגִּלְגָּל וְהַמִּצְפָּה וְשָׁפַט אֶת־יִשְׂרָאֵל אֵת כָּל־הַמְּקוֹמוֹת הָאֵלֶּה׃
וּתְשֻׁבָתוֹ הָרָמָתָה כִּי־שָׁם בֵּיתוֹ וְשָׁם שָׁפָט אֶת־יִשְׂרָאֵל וַיִּבֶן־
שָׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה׃ פ
ח וַיְהִי כַּאֲשֶׁר זָקֵן שְׁמוּאֵל וַיָּשֶׂם אֶת־בָּנָיו שֹׁפְטִים לְיִשְׂרָאֵל׃
וַיְהִי שֶׁם־בְּנוֹ הַבְּכוֹר יוֹאֵל וְשֵׁם מִשְׁנֵהוּ אֲבִיָּה שֹׁפְטִים בִּבְאֵר
שָׁבַע׃ וְלֹא־הָלְכוּ בָנָיו בִּדְרָכוֹ וַיִּטּוּ אַחֲרֵי הַבָּצַע וַיִּקְחוּ־

ז׳ מ׳ ויעלהו קרי   ו׳ כולו קמץ   ה׳ ג׳ בדרכיו קרי

שֹׁחַד וַיַּטּוּ מִשְׁפָּט׃ ס וַיִּתְקַבְּצוּ כֹּל זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיָּבֹאוּ אֶל־שְׁמוּאֵל הָרָמָתָה׃ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הִנֵּה אַתָּה זָקַנְתָּ ה
וּבָנֶיךָ לֹא הָלְכוּ בִּדְרָכֶיךָ עַתָּה שִׂימָה־לָּנוּ מֶלֶךְ לְשָׁפְטֵנוּ
כְּכָל־הַגּוֹיִם׃ וַיֵּרַע הַדָּבָר בְּעֵינֵי שְׁמוּאֵל כַּאֲשֶׁר אָמְרוּ תְּנָה־
לָּנוּ מֶלֶךְ לְשָׁפְטֵנוּ וַיִּתְפַּלֵּל שְׁמוּאֵל אֶל־יְהוָה׃ ס
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־שְׁמוּאֵל שְׁמַע בְּקוֹל הָעָם לְכֹל אֲשֶׁר־יֹאמְרוּ
אֵלֶיךָ כִּי לֹא אֹתְךָ מָאָסוּ כִּי־אֹתִי מָאֲסוּ מִמְּלֹךְ עֲלֵיהֶם׃ כְּכָל־
הַמַּעֲשִׂים אֲשֶׁר־עָשׂוּ מִיּוֹם הַעֲלֹתִי אוֹתָם מִמִּצְרַיִם וְעַד־הַיּוֹם
הַזֶּה וַיַּעַזְבֻנִי וַיַּעַבְדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים כֵּן הֵמָּה עֹשִׂים גַּם־
לָךְ׃ וְעַתָּה שְׁמַע בְּקוֹלָם אַךְ כִּי־הָעֵד תָּעִיד בָּהֶם וְהִגַּדְתָּ
לָהֶם מִשְׁפַּט הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר יִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם׃ ס וַיֹּאמֶר י
שְׁמוּאֵל אֵת כָּל־דִּבְרֵי יְהוָה אֶל־הָעָם הַשֹּׁאֲלִים מֵאִתּוֹ מֶלֶךְ׃
פ וַיֹּאמֶר זֶה יִהְיֶה מִשְׁפַּט הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר יִמְלֹךְ עֲלֵיכֶם
אֶת־בְּנֵיכֶם יִקָּח וְשָׂם לוֹ בְּמֶרְכַּבְתּוֹ וּבְפָרָשָׁיו וְרָצוּ לִפְנֵי
מֶרְכַּבְתּוֹ׃ וְלָשׂוּם לוֹ שָׂרֵי אֲלָפִים וְשָׂרֵי חֲמִשִּׁים וְלַחֲרֹשׁ
חֲרִישׁוֹ וְלִקְצֹר קְצִירוֹ וְלַעֲשׂוֹת כְּלֵי־מִלְחַמְתּוֹ וּכְלֵי רִכְבּוֹ׃
וְאֶת־בְּנוֹתֵיכֶם יִקָּח לְרַקָּחוֹת וּלְטַבָּחוֹת וּלְאֹפוֹת׃ וְאֶת־
שְׂדוֹתֵיכֶם וְאֶת־כַּרְמֵיכֶם וְזֵיתֵיכֶם הַטּוֹבִים יִקָּח וְנָתַן לַעֲבָדָיו׃
וְזַרְעֵיכֶם וְכַרְמֵיכֶם יַעְשֹׂר וְנָתַן לְסָרִיסָיו וְלַעֲבָדָיו׃ וְאֶת־ טז
עַבְדֵיכֶם וְאֶת־שִׁפְחוֹתֵיכֶם וְאֶת־בַּחוּרֵיכֶם הַטּוֹבִים וְאֶת־
חֲמוֹרֵיכֶם יִקָּח וְעָשָׂה לִמְלַאכְתּוֹ׃ צֹאנְכֶם יַעְשֹׂר וְאַתֶּם
תִּהְיוּ־לוֹ לַעֲבָדִים׃ וּזְעַקְתֶּם בַּיּוֹם הַהוּא מִלִּפְנֵי מַלְכְּכֶם
אֲשֶׁר בְּחַרְתֶּם לָכֶם וְלֹא־יַעֲנֶה יְהוָה אֶתְכֶם בַּיּוֹם הַהוּא׃
וַיְמָאֲנוּ הָעָם לִשְׁמֹעַ בְּקוֹל שְׁמוּאֵל וַיֹּאמְרוּ לֹּא כִּי אִם־מֶלֶךְ
יִהְיֶה עָלֵינוּ׃ וְהָיִינוּ גַם־אֲנַחְנוּ כְּכָל־הַגּוֹיִם וּשְׁפָטָנוּ מַלְכֵּנוּ כ
וְיָצָא לְפָנֵינוּ וְנִלְחַם אֶת־מִלְחֲמֹתֵנוּ׃ וַיִּשְׁמַע שְׁמוּאֵל אֵת
כָּל־דִּבְרֵי הָעָם וַיְדַבְּרֵם בְּאָזְנֵי יְהוָה׃ ס וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֶל־שְׁמוּאֵל שְׁמַע בְּקוֹלָם וְהִמְלַכְתָּ לָהֶם מֶלֶךְ וַיֹּאמֶר
שְׁמוּאֵל אֶל־אַנְשֵׁי יִשְׂרָאֵל לְכוּ אִישׁ לְעִירוֹ׃ ס

וַיְהִי־אִישׁ מִבִּן־יָמִין וּשְׁמוֹ קִישׁ בֶּן־אֲבִיאֵל בֶּן־צְרוֹר בֶּן־ ט
בְּכוֹרַת בֶּן־אֲפִיחַ בֶּן־אִישׁ יְמִינִי גִּבּוֹר חָיִל׃ וְלוֹ־הָיָה בֵן
וּשְׁמוֹ שָׁאוּל בָּחוּר וָטוֹב וְאֵין אִישׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל טוֹב מִמֶּנּוּ
מִשִּׁכְמוֹ וָמַעְלָה גָּבֹהַּ מִכָּל־הָעָם׃ וַתֹּאבַדְנָה הָאֲתֹנוֹת לְקִישׁ
אֲבִי שָׁאוּל וַיֹּאמֶר קִישׁ אֶל־שָׁאוּל בְּנוֹ קַח־נָא אִתְּךָ אֶת־אַחַד
מֵהַנְּעָרִים וְקוּם לֵךְ בַּקֵּשׁ אֶת־הָאֲתֹנֹת׃ וַיַּעֲבֹר בְּהַר־אֶפְרַיִם
וַיַּעֲבֹר בְּאֶרֶץ־שָׁלִשָׁה וְלֹא מָצָאוּ וַיַּעַבְרוּ בְאֶרֶץ־שַׁעֲלִים וָאַיִן

ה׳ א׳ ה׳ בקמץ   יט׳ חל׳ דגושה   ט׳ א׳ מבנימן קר׳

ויעבר

ה וַיַּעֲבֹר בְּאֶרֶץ־יְמִינִי
וְשָׁאוּל אָמַר לְנַעֲרוֹ אֲ...
הָאֲתֹנוֹת וְדָאַג לָנוּ׃
הַזֹּאת וְהָאִישׁ נִכְבָּד כֹּ...
אוּלַי יַגִּיד לָנוּ אֶת־דַּרְ...
לְנַעֲרוֹ וְהִנֵּה נֵלֵךְ וּמַה
וּתְשׁוּרָה אֵין־לְהָבִיא לְ...
לְנַעֲנוֹת אֶת־שָׁאוּל וַיֹּא...
וְנָתַתִּי לְאִישׁ הָאֱלֹהִים
בְּיִשְׂרָאֵל כֹּה־אָמַר הָאִישׁ
עַד־הָרֹאֶה כִּי לַנָּבִיא הַיּוֹ... י
שָׁאוּל לְנַעֲרוֹ טוֹב דְּבָרְךָ
שָׁם אִישׁ הָאֱלֹהִים׃ הֵמָּה
נְעָרוֹת יֹצְאוֹת לִשְׁאֹב מָיִם
וַתַּעֲנֶינָה אוֹתָם וַתֹּאמַרְנָה יֵ...
הַיּוֹם בָּא לָעִיר כִּי זֶבַח הַיּוֹם
כֵּן תִּמְצְאוּן אֹתוֹ בְּטֶרֶם יַעֲלֶה
הָעָם עַד־בֹּאוֹ כִּי־הוּא יְבָרֵךְ הַזֶּ...
וְעַתָּה עֲלוּ כִּי־אֹתוֹ כְהַיּוֹם תִּמְ...
הֵמָּה בָּאִים בְּתוֹךְ הָעִיר וְהִנֵּה שְׁמוּ...
טו הַבָּמָה׃ ס וַיהוָה גָּלָה אֶ...
לִפְנֵי בוֹא־שָׁאוּל לֵאמֹר׃ כָּעֵת...
מֵאֶרֶץ בִּנְיָמִן וּמְשַׁחְתּוֹ לְנָגִיד עַל־עַ...
עַמִּי מִיַּד פְּלִשְׁתִּים כִּי רָאִיתִי אֶת־עַמִּ...
וּשְׁמוּאֵל רָאָה אֶת־שָׁאוּל וַיהוָה...
אָמַרְתִּי אֵלֶיךָ זֶה יַעְצֹר בְּעַמִּי׃ וַיִּגַּ...
בְּתוֹךְ הַשָּׁעַר וַיֹּאמֶר הַגִּידָה־נָּא לִי... וַיַּ...
שְׁמוּאֵל אֶת־שָׁאוּל וַיֹּאמֶר אָנֹכִי הָרֹ...
וַאֲכַלְתֶּם עִמִּי הַיּוֹם וְשִׁלַּחְתִּיךָ בַבֹּקֶר וְכֹל אֲשֶׁר בִּ...
לָךְ׃ וְלָאֲתֹנוֹת הָאֹבְדוֹת לְךָ הַיּוֹם שְׁלֹשֶׁת הַיָּמִים אַ...
אֶת־לִבְּךָ לָהֶם כִּי נִמְצָאוּ וּלְמִי כָּל־חֶמְדַּת יִשְׂרָאֵל הֲלוֹא
לְךָ וּלְכֹל בֵּית אָבִיךָ׃ ס וַיַּעַן שָׁאוּל וַיֹּאמֶר הֲלוֹא בֶן־יְמִינִי
אָנֹכִי מִקַּטַנֵּי שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל וּמִשְׁפַּחְתִּי הַצְּעִרָה מִכָּל־מִשְׁפְּחוֹת
שִׁבְטֵי בִנְיָמִן וְלָמָּה דִּבַּרְתָּ אֵלַי כַּדָּבָר הַזֶּה׃ ס וַיִּקַּח שְׁמוּאֵל
אֶת־שָׁאוּל וְאֶת־נַעֲרוֹ וַיְבִיאֵם לִשְׁכָּתָה וַיִּתֵּן לָהֶם מָקוֹם בְּרֹאשׁ
הַקְּרוּאִים וְהֵמָּה כִּשְׁלֹשִׁים אִישׁ׃ וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל לַטַּבָּח תְּנָה
אֶת־הַמָּנָה אֲשֶׁר נָתַתִּי לָךְ אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֵלֶיךָ שִׂים אֹתָהּ

עמך

וַיָּשֶׂם ׀ לִפְנֵי שָׁאוּל
כִּי לַמּוֹעֵד שָׁמוּר־לְךָ
שְׁמוּאֵל בַּיּוֹם הַהוּא׃
עַל־הַגָּג׃ וַיַּשְׁכִּמוּ כה
אֶל־שָׁאוּל הַגָּגָה לֵאמֹר
שְׁנֵיהֶם הוּא וּשְׁמוּאֵל
עִיר וּשְׁמוּאֵל אָמַר אֶל־
עֲבֹר וְאַתָּה עֲמֹד כַּיּוֹם

יִּצֹק עַל־רֹאשׁוֹ וַיִּשָּׁקֵהוּ י
נַחֲלָתוֹ לְנָגִיד׃ בְּלֶכְתְּךָ
עִם־קְבוּרַת רָחֵל בִּגְבוּל
אוּ הָאֲתֹנוֹת אֲשֶׁר הָלַכְתָּ
דִּבְרֵי הָאֲתֹנוֹת וְדָאַג לָכֶם
פְתָּ מִשָּׁם וָהָלְאָה וּבָאתָ עַד־
ה אֲנָשִׁים עֹלִים אֶל־הָאֱלֹהִים
ה גְדָיִים וְאֶחָד נֹשֵׂא שְׁלֹשֶׁת
נֵבֶל־יָיִן׃ וְשָׁאֲלוּ לְךָ לְשָׁלוֹם
תָּ מִיָּדָם׃ אַחַר כֵּן תָּבוֹא אֶל־ ה
נְצִבֵי פְלִשְׁתִּים וִיהִי כְבֹאֲךָ שָׁם
יֹרְדִים מֵהַבָּמָה וְלִפְנֵיהֶם נֵבֶל וְתֹף
בְּאִים׃ וְצָלְחָה עָלֶיךָ רוּחַ יְהוָה
לְאִישׁ אַחֵר׃ וְהָיָה כִּי תְבֹאֶינָה
ה לְךָ אֲשֶׁר־תִּמְצָא יָדֶךָ כִּי הָאֱלֹהִים
גָּל וְהִנֵּה אָנֹכִי יֹרֵד אֵלֶיךָ לְהַעֲלוֹת
ז שִׁבְעַת יָמִים תּוֹחֵל עַד־בּוֹאִי אֵלֶיךָ
תַּעֲשֶׂה׃ וְהָיָה כְּהַפְנֹתוֹ שִׁכְמוֹ
ד־לוֹ אֱלֹהִים לֵב אַחֵר וַיָּבֹאוּ כָּל־
ה בַּיּוֹם הַהוּא׃ ס וַיָּבֹאוּ שָׁם הַגִּבְעָתָה
ל־נְבִאִים לִקְרָאתוֹ וַתִּצְלַח עָלָיו רוּחַ אֱלֹהִים וַיִּתְנַבֵּא
כָם׃ וַיְהִי כָּל־יוֹדְעוֹ מֵאִתְּמוֹל שִׁלְשֹׁם וַיִּרְאוּ וְהִנֵּה עִם־
נְבִאִים נִבָּא וַיֹּאמֶר הָעָם אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ מַה־זֶּה הָיָה לְבֶן־
קִישׁ הֲגַם שָׁאוּל בַּנְּבִיאִם׃ וַיַּעַן אִישׁ מִשָּׁם וַיֹּאמֶר וּמִי
אֲבִיהֶם עַל־כֵּן הָיְתָה לְמָשָׁל הֲגַם שָׁאוּל בַּנְּבִאִים׃ וַיְכַל
מֵהִתְנַבּוֹת וַיָּבֹא הַבָּמָה׃ וַיֹּאמֶר דּוֹד שָׁאוּל אֵלָיו וְאֶל־נַעֲרוֹ
אָן הֲלַכְתֶּם וַיֹּאמֶר לְבַקֵּשׁ אֶת־הָאֲתֹנוֹת וַנִּרְאֶה כִּי־אַיִן וַנָּבוֹא

וְאֶת־הָעַשְׁתָּרוֹת וְעַתָּה הַצִּילֵנוּ מִיַּד אֹיְבֵינוּ וְנַעַבְדֶךָּ׃
וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֶת־יְרֻבַּעַל וְאֶת־בְּדָן וְאֶת־יִפְתָּח וְאֶת־שְׁמוּאֵל
וַיַּצֵּל אֶתְכֶם מִיַּד אֹיְבֵיכֶם מִסָּבִיב וַתֵּשְׁבוּ בֶּטַח׃ וַתִּרְאוּ כִּי
נָחָשׁ מֶלֶךְ בְּנֵי־עַמּוֹן בָּא עֲלֵיכֶם וַתֹּאמְרוּ לִי לֹא כִּי־מֶלֶךְ יִמְלֹךְ
עָלֵינוּ וַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם מַלְכְּכֶם׃ וְעַתָּה הִנֵּה הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר
בְּחַרְתֶּם אֲשֶׁר שְׁאֶלְתֶּם וְהִנֵּה נָתַן יְהוָה עֲלֵיכֶם מֶלֶךְ׃ אִם־
תִּירְאוּ אֶת־יְהוָה וַעֲבַדְתֶּם אֹתוֹ וּשְׁמַעְתֶּם בְּקוֹלוֹ וְלֹא תַמְרוּ
אֶת־פִּי יְהוָה וִהְיִתֶם גַּם־אַתֶּם וְגַם־הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר־מָלַךְ עֲלֵיכֶם
טו אַחַר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ וְאִם־לֹא תִשְׁמְעוּ בְּקוֹל יְהוָה וּמְרִיתֶם
אֶת־פִּי יְהוָה וְהָיְתָה יַד־יְהוָה בָּכֶם וּבַאֲבֹתֵיכֶם׃ גַּם־עַתָּה
הִתְיַצְּבוּ וּרְאוּ אֶת־הַדָּבָר הַגָּדוֹל הַזֶּה אֲשֶׁר יְהוָה עֹשֶׂה
לְעֵינֵיכֶם׃ הֲלוֹא קְצִיר־חִטִּים הַיּוֹם אֶקְרָא אֶל־יְהוָה וְיִתֵּן
קֹלוֹת וּמָטָר וּדְעוּ וּרְאוּ כִּי־רָעַתְכֶם רַבָּה אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם בְּעֵינֵי
יְהוָה לִשְׁאוֹל לָכֶם מֶלֶךְ׃ פא״ וַיִּקְרָא שְׁמוּאֵל אֶל־יְהוָה וַיִּתֵּן
יְהוָה קֹלֹת וּמָטָר בַּיּוֹם הַהוּא וַיִּירָא כָל־הָעָם מְאֹד אֶת־יְהוָה
וְאֶת־שְׁמוּאֵל׃ וַיֹּאמְרוּ כָל־הָעָם אֶל־שְׁמוּאֵל הִתְפַּלֵּל בְּעַד־
עֲבָדֶיךָ אֶל־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְאַל־נָמוּת כִּי־יָסַפְנוּ עַל־כָּל־
חַטֹּאתֵינוּ רָעָה לִשְׁאֹל לָנוּ מֶלֶךְ׃ וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־הָעָם
אַל־תִּירָאוּ אַתֶּם עֲשִׂיתֶם אֵת כָּל־הָרָעָה הַזֹּאת אַךְ אַל־תָּסוּרוּ
מֵאַחֲרֵי יְהוָה וַעֲבַדְתֶּם אֶת־יְהוָה בְּכָל־לְבַבְכֶם׃ וְלֹא
תָּסוּרוּ כִּי ׀ אַחֲרֵי הַתֹּהוּ אֲשֶׁר לֹא־יוֹעִילוּ וְלֹא יַצִּילוּ כִּי־תֹהוּ
הֵמָּה׃ כִּי לֹא־יִטֹּשׁ יְהוָה אֶת־עַמּוֹ בַּעֲבוּר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל כִּי
הוֹאִיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת אֶתְכֶם לוֹ לְעָם׃ גַּם אָנֹכִי חָלִילָה לִּי
מֵחֲטֹא לַיהוָה מֵחֲדֹל לְהִתְפַּלֵּל בַּעַדְכֶם וְהוֹרֵיתִי אֶתְכֶם
בְּדֶרֶךְ הַטּוֹבָה וְהַיְשָׁרָה׃ אַךְ ׀ יְראוּ אֶת־יְהוָה וַעֲבַדְתֶּם
אֹתוֹ בֶּאֱמֶת בְּכָל־לְבַבְכֶם כִּי רְאוּ אֵת אֲשֶׁר־הִגְדִּל עִמָּכֶם׃
וְאִם־הָרֵעַ תָּרֵעוּ גַּם־אַתֶּם גַּם־מַלְכְּכֶם תִּסָּפוּ׃ פ

יג בֶּן־שָׁנָה שָׁאוּל בְּמָלְכוֹ וּשְׁתֵּי שָׁנִים מָלַךְ עַל־יִשְׂרָאֵל׃
וַיִּבְחַר־לוֹ שָׁאוּל שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים מִיִּשְׂרָאֵל וַיִּהְיוּ עִם־שָׁאוּל
אַלְפַּיִם בְּמִכְמָשׂ וּבְהַר בֵּית־אֵל וְאֶלֶף הָיוּ עִם־יוֹנָתָן בְּגִבְעַת
בִּנְיָמִין וְיֶתֶר הָעָם שִׁלַּח אִישׁ לְאֹהָלָיו׃ וַיַּךְ יוֹנָתָן אֵת
נְצִיב פְּלִשְׁתִּים אֲשֶׁר בְּגֶבַע וַיִּשְׁמְעוּ פְּלִשְׁתִּים וְשָׁאוּל תָּקַע
בַּשּׁוֹפָר בְּכָל־הָאָרֶץ לֵאמֹר יִשְׁמְעוּ הָעִבְרִים׃ וְכָל־יִשְׂרָאֵל
שָׁמְעוּ לֵאמֹר הִכָּה שָׁאוּל אֶת־נְצִיב פְּלִשְׁתִּים וְגַם־נִבְאַשׁ יִשְׂרָאֵל
בַּפְּלִשְׁתִּים וַיִּצָּעֲקוּ הָעָם אַחֲרֵי שָׁאוּל הַגִּלְגָּל׃ וּפְלִשְׁתִּים
נֶאֶסְפוּ ׀ לְהִלָּחֵם עִם־יִשְׂרָאֵל שְׁלֹשִׁים אֶלֶף רֶכֶב וְשֵׁשֶׁת אֲלָפִים

פרשים ועם כחול אשר על-שפת-הים לרב ויעלו ויחנו במכמש קדמת בית און: ואיש ישראל ראו כי צר-לו כי נגש העם ויתחבאו העם במערות ובחוחים ובסלעים ובצרחים ובברות: ועברים עברו את-הירדן ארץ גד וגלעד ושאול עודנו בגלגל וכל-העם חרדו אחריו: וייחל שבעת ימים למועד אשר שמואל ולא-בא שמואל הגלגל ויפץ העם מעליו: ויאמר שאול הגשו אלי העלה והשלמים ויעל העלה: ויהי ככלתו להעלות העלה והנה שמואל בא ויצא שאול לקראתו לברכו: ויאמר שמואל מה עשית ויאמר שאול כי-ראיתי כי-נפץ העם מעלי ואתה לא-באת למועד הימים ופלשתים נאספים מכמש: ואמר עתה ירדו פלשתים אלי הגלגל ופני יהוה לא חליתי ואתאפק ואעלה העלה: ס ויאמר שמואל אל-שאול נסכלת לא שמרת את-מצות יהוה אלהיך אשר צוך כי עתה הכין יהוה את-ממלכתך אל-ישראל עד-עולם: ועתה ממלכתך לא-תקום בקש יהוה לו איש כלבבו ויצוהו יהוה לנגיד על-עמו כי לא שמרת את אשר-צוך יהוה: ס ויקם שמואל ויעל מן-הגלגל גבעת בנימן ויפקד שאול את-העם הנמצאים עמו כשש מאות איש: ושאול ויונתן בנו והעם הנמצא עמם ישבים בגבע בנימן ופלשתים חנו במכמש: ויצא המשחית ממחנה פלשתים שלשה ראשים הראש אחד יפנה אל-דרך עפרה אל-ארץ שועל: והראש אחד יפנה דרך בית חרון והראש אחד יפנה דרך הגבול הנשקף על-גי הצבעים המדברה: ס וחרש לא ימצא בכל ארץ ישראל כי-אמר פלשתים פן יעשו העברים חרב או חנית: וירדו כל-ישראל הפלשתים ללטוש איש את-מחרשתו ואת-אתו ואת-קרדמו ואת מחרשתו: והיתה הפצירה פים למחרשת ולאתים ולשלש קלשון ולהקרדמים ולהציב הדרבן: והיה ביום מלחמת ולא נמצא חרב וחנית ביד כל-העם אשר את-שאול ואת-יונתן ותמצא לשאול וליונתן בנו: ויצא מצב פלשתים אל-מעבר מכמש: ס

ויהי היום ויאמר יונתן בן-שאול אל-הנער נשא כליו לכה ונעברה אל-מצב פלשתים אשר מעבר הלז ולאביו לא הגיד: ושאול יושב בקצה הגבעה תחת הרמון אשר במגרון והעם אשר עמו כשש מאות איש: ואחיה בן

אחטוב אחי אי-כבוד בן-פינחס בן-עלי כהן יהוה בשלו נשא אפוד והעם לא ידע כי הלך יונתן: ובין המעברות אשר בקש יונתן לעבר על-מצב פלשתים שן-הסלע מהעבר מזה ושן-הסלע מהעבר מזה ושם האחד בוצץ ושם האחד סנה: השן האחד מצוק מצפון מול מכמש והאחד מנגב מול גבע: ס ויאמר יהונתן אל-הנער נשא כליו לכה ונעברה אל-מצב הערלים האלה אולי יעשה יהוה לנו כי אין ליהוה מעצור להושיע ברב או במעט: ויאמר לו נשא כליו עשה כל-אשר בלבבך נטה לך הנני עמך כלבבך: ס ויאמר יהונתן הנה אנחנו עברים אל-האנשים ונגלינו אליהם: אם-כה יאמרו אלינו דמו עד-הגיענו אליכם ועמדנו תחתינו ולא נעלה אליהם: ואם-כה יאמרו עלו עלינו ועלינו כי-נתנם יהוה בידנו וזה-לנו האות: ויגלו שניהם אל-מצב פלשתים ויאמרו פלשתים הנה עברים יצאים מן-החרים אשר התחבאו-שם: ויענו אנשי המצבה את-יונתן ואת-נשא כליו ויאמרו עלו אלינו ונודיעה אתכם דבר ס ויאמר יונתן אל-נשא כליו עלה אחרי כי-נתנם יהוה ביד ישראל: ויעל יונתן על-ידיו ועל-רגליו ונשא כליו אחריו ויפלו לפני יונתן ונשא כליו ממותת אחריו: ותהי המכה הראשנה אשר הכה יונתן ונשא כליו כעשרים איש כבחצי מענה צמד שדה: ותהי חרדה במחנה בשדה ובכל-העם המצב והמשחית חרדו גם-המה ותרגז הארץ ותהי לחרדת אלהים: ויראו הצפים לשאול בגבעת בנימן והנה ההמון נמוג וילך והלם: ס ויאמר שאול לעם אשר אתו פקדו-נא וראו מי הלך מעמנו ויפקדו והנה אין יונתן ונשא כליו: ויאמר שאול לאחיה הגישה ארון האלהים כי-היה ארון האלהים ביום ההוא ובני ישראל: ויהי עד דבר שאול אל-הכהן וההמון אשר במחנה פלשתים וילך הלוך ורב ס ויאמר שאול אל-הכהן אסף ידך: ויזעק שאול וכל-העם אשר אתו ויבאו עד-המלחמה והנה היתה חרב איש ברעהו מהומה גדולה מאד: והעברים היו לפלשתים כאתמול שלשום אשר עלו עמם במחנה סביב וגם-המה להיות עם-ישראל אשר עם-שאול ויונתן: וכל איש ישראל המתחבאים בהר-אפרים שמעו כי-נסו פלשתים וידבקו גם-המה אחריהם במלחמה: ויושע יהוה ביום ההוא

את־ישראל והמלחמה עברה את־בית און׃ ואיש־ישראל נגש ביום ההוא ויאל שאול את־העם לאמר ארור האיש אשר־יאכל לחם עד־הערב ונקמתי מאיבי ולא־טעם כל־העם לחם׃ פא וכל־הארץ באו ביער ויהי דבש על־פני השדה׃ ויבא העם אל־היער והנה הלך דבש ואין־משיג ידו אל־פיו כי־ירא העם את־השבעה׃ ויונתן לא־שמע בהשביע אביו את־העם וישלח את־קצה המטה אשר בידו ויטבל אותה ביערת הדבש וישב ידו אל־פיו ותראנה עיניו׃ ויען איש מהעם ויאמר השבע השביע אביך את־העם לאמר ארור האיש אשר־יאכל לחם היום ויעף העם׃ ויאמר יונתן עכר אבי את־הארץ ראו־נא כי־ארו עיני כי טעמתי מעט דבש הזה׃ אף כי לוא אכל אכל היום העם משלל איביו אשר מצא כי עתה לא־רבתה מכה בפלשתים׃ ויכו ביום ההוא בפלשתים ממכמש אילנה ויעף העם מאד׃ ויעש העם אל־שלל ויקחו צאן ובקר ובני בקר וישחטו ארצה ויאכל העם על־הדם׃ ויגידו לשאול לאמר הנה העם חטאים ליהוה לאכל על־הדם ויאמר בגדתם גלו־אלי היום אבן גדולה׃ ויאמר שאול פצו בעם ואמרתם להם הגישו אלי איש שורו ואיש שיהו ושחטתם בזה ואכלתם ולא־תחטאו ליהוה לאכל אל־הדם ויגשו כל־העם איש שורו בידו הלילה וישחטו־שם׃ ויבן שאול מזבח ליהוה אתו החל לבנות מזבח ליהוה׃ ס ויאמר שאול נרדה אחרי פלשתים לילה ונבזה בהם ׀ עד־אור הבקר ולא־נשאר בהם איש ויאמרו כל־הטוב בעיניך עשה פ ויאמר הכהן נקרבה הלם אל־האלהים׃ וישאל שאול באלהים הארד אחרי פלשתים התתנם ביד ישראל ולא ענהו ביום ההוא׃ ויאמר שאול גשו הלם כל פנות העם ודעו וראו במה היתה החטאת הזאת היום׃ כי חי־יהוה המושיע את־ישראל כי אם־ישנו ביונתן בני כי־מות ימות ואין ענהו מכל־העם׃ ויאמר אל־כל־ישראל אתם תהיו לעבר אחד ואני ויונתן בני נהיה לעבר אחד ויאמרו העם אל־שאול הטוב בעיניך עשה פא ויאמר שאול אל־יהוה אלהי ישראל הבה תמים וילכד יונתן ושאול והעם יצאו׃ ויאמר שאול הפילו ביני ובין יונתן בני וילכד יונתן׃ ויאמר שאול אל־יונתן הגידה לי מה עשיתה ויגד־לו יונתן ויאמר טעם טעמתי בקצה המטה

יד׳ ס׳ ותארנה קרי   לב׳ ויעט קרי השלל קרי   לו׳ פסקא באמצע פסוק

אשר

אשר־בידי מעט דבש הנני אמות פא ויאמר שאול כה־יעשה אלהים וכה יוסף כי־מות תמות יונתן׃ ויאמר העם אל־שאול היונתן ימות אשר עשה הישועה הגדולה הזאת בישראל חלילה חי־יהוה אם־יפל משערת ראשו ארצה כי־עם־אלהים עשה היום הזה ויפדו העם את־יונתן ולא־מת׃ ס ויעל שאול מאחרי פלשתים ופלשתים הלכו למקומם׃ ושאול לכד המלוכה על־ישראל וילחם סביב ׀ בכל־איביו במואב ׀ ובבני־עמון ובאדום ובמלכי צובה ובפלשתים ובכל אשר־יפנה ירשיע׃ ויעש חיל ויך את־עמלק ויצל את־ישראל מיד שסהו׃ ס ויהיו בני שאול יונתן וישוי ומלכי־שוע ושם שתי בנתיו שם הבכירה מרב ושם הקטנה מיכל׃ ושם אשת שאול אחינעם בת־אחימעץ ושם שר־צבאו אבינר בן־נר דוד שאול׃ וקיש אבי־שאול ונר אבי־אבנר בן־אביאל׃ ס ותהי המלחמה חזקה על־פלשתים כל ימי שאול וראה שאול כל־איש גבור וכל־בן־חיל ויאספהו אליו׃ פ

טו ויאמר שמואל אל־שאול אתי שלח יהוה למשחך למלך על־עמו על־ישראל ועתה שמע לקול דברי יהוה׃ ס כה אמר יהוה צבאות פקדתי את אשר־עשה עמלק לישראל אשר־שם לו בדרך בעלתו ממצרים׃ עתה לך והכיתה את־עמלק והחרמתם את־כל־אשר־לו ולא תחמל עליו והמתה מאיש עד־אשה מעלל ועד־יונק משור ועד־שה מגמל ועד־חמור׃ ס וישמע שאול את־העם ויפקדם בטלאים מאתים אלף רגלי ועשרת אלפים את־איש יהודה׃ ויבא שאול עד־עיר עמלק וירב בנחל׃ ויאמר שאול אל־הקיני לכו סרו רדו מתוך עמלקי פן־אספך עמו ואתה עשיתה חסד עם־כל־בני ישראל בעלותם ממצרים ויסר קיני מתוך עמלק׃ ויך שאול את־עמלק מחוילה בואך שור אשר על־פני מצרים׃ ויתפש את־אגג מלך־עמלק חי ואת־כל־העם החרים לפי־חרב׃ ויחמל שאול והעם על־אגג ועל־מיטב הצאן והבקר והמשנים ועל־הכרים ועל־כל־הטוב ולא אבו החרימם וכל־המלאכה נמבזה ונמס אתה החרימו׃ פ ויהי דבר־יהוה אל־שמואל לאמר׃ נחמתי כי־המלכתי את־שאול למלך כי־שב מאחרי ואת־דברי לא

טו׳ א׳ הפטרת זכור

הקים

הקים ויחר לשמואל ויזעק אל־יהוה כל־הלילה׃ וישכם שמואל לקראת שאול בבקר ויגד לשמואל לאמר בא־שאול הכרמלה והנה מציב לו יד ויסב ויעבר וירד הגלגל׃ ויבא שמואל אל־שאול ויאמר לו שאול ברוך אתה ליהוה הקימתי את־דבר יהוה׃ ויאמר שמואל ומה קול־הצאן הזה באזני וקול הבקר אשר אנכי שמע׃ ויאמר שאול מעמלקי הביאום אשר חמל העם על־מיטב טו הצאן והבקר למען זבח ליהוה אלהיך ואת־היותר החרמנו׃ ויאמר שמואל אל־שאול הרף ואגידה לך את אשר דבר יהוה אלי הלילה ויאמרו לו דבר׃ ס

ויאמר שמואל הלוא אם־קטן אתה בעיניך ראש שבטי ישראל אתה וימשחך יהוה למלך על־ישראל׃ וישלחך יהוה בדרך ויאמר לך והחרמתה את־החטאים את־עמלק ונלחמת בו עד־כלותם אתם׃ ולמה לא־שמעת בקול יהוה ותעט אל־השלל ותעש הרע בעיני יהוה׃ ס

כ ויאמר שאול אל־שמואל אשר שמעתי בקול יהוה ואלך בדרך אשר־שלחני יהוה ואביא את־אגג מלך עמלק ואת־עמלק החרמתי׃ ויקח העם מהשלל צאן ובקר ראשית החרם לזבח ליהוה אלהיך בגלגל׃

ויאמר שמואל החפץ ליהוה בעלות וזבחים כשמע בקול יהוה הנה שמע מזבח טוב להקשיב מחלב אילים׃ כי חטאת־קסם מרי ואון ותרפים הפצר יען מאסת את־דבר יהוה וימאסך ממלך׃ ס ויאמר שאול אל־שמואל חטאתי כי־עברתי את־פי־יהוה ואת־דבריך כי יראתי את־העם ואשמע בקולם׃ ועתה שא נא את־חטאתי כה ושוב עמי ואשתחוה ליהוה׃ ס ויאמר שמואל אל־שאול לא אשוב עמך כי מאסתה את־דבר יהוה וימאסך יהוה מהיות מלך על־ישראל׃ ויסב שמואל ללכת ויחזק בכנף־מעילו ויקרע׃ ס ויאמר אליו שמואל קרע יהוה את־ממלכות ישראל מעליך היום ונתנה לרעך הטוב ממך׃ וגם נצח ישראל לא ישקר ולא ינחם כי לא אדם הוא להנחם׃ ויאמר חטאתי עתה כבדני נא נגד זקני עמי ונגד ישראל ושוב עמי והשתחויתי ליהוה אלהיך׃ וישב שמואל אחרי שאול וישתחו שאול ליהוה׃

ס ויאמר שמואל הגישו אלי את־אגג מלך עמלק וילך אליו אגג מעדנת ויאמר אגג אכן סר מר־המות׃

ס ויאמר שמואל כאשר שכלה נשים חרבך כן־תשכל מנשים אמך וישסף שמואל את־אגג לפני יהוה בגלגל׃ וילך שמואל הרמתה ושאול עלה אל־ביתו גבעת שאול׃ ולא־יסף שמואל לראות את־שאול עד־יום מותו כי־התאבל שמואל אל־שאול ויהוה נחם כי־המליך את־שאול על־ישראל׃ פ

טז ויאמר יהוה אל־שמואל עד־מתי אתה מתאבל אל־שאול ואני מאסתיו ממלך על־ישראל מלא קרנך שמן ולך אשלחך אל־ישי בית־הלחמי כי־ראיתי בבניו לי מלך׃ ויאמר שמואל איך אלך ושמע שאול והרגני ס ויאמר יהוה עגלת בקר תקח בידך ואמרת לזבח ליהוה באתי׃ וקראת לישי בזבח ואנכי אודיעך את אשר־תעשה ומשחת לי את אשר־אמר אליך׃ ויעש שמואל את אשר דבר יהוה ויבא בית לחם ויחרדו זקני העיר ה לקראתו ויאמר שלם בואך׃ ויאמר שלום לזבח ליהוה באתי התקדשו ובאתם אתי בזבח ויקדש את־ישי ואת־בניו ויקרא להם לזבח׃ ויהי בבואם וירא את־אליאב ויאמר אך נגד יהוה משיחו׃ ס ויאמר יהוה אל־שמואל אל־תבט אל־מראהו ואל־גבה קומתו כי מאסתיהו כי ׀ לא אשר יראה האדם כי האדם יראה לעינים ויהוה יראה ללבב׃ ויקרא ישי אל־אבינדב ויעברהו לפני שמואל ויאמר גם־בזה לא־בחר יהוה׃ ויעבר ישי שמה ויאמר גם־בזה לא־בחר יהוה׃ ויעבר ישי שבעת בניו לפני שמואל ויאמר שמואל אל־ישי לא־בחר יהוה באלה׃ ויאמר שמואל אל־ישי התמו הנערים ויאמר עוד שאר הקטן והנה רעה בצאן ויאמר שמואל אל־ישי שלחה וקחנו כי־לא נסב עד־באו פה׃ וישלח ויביאהו והוא אדמוני עם־יפה עינים וטוב ראי ס ויאמר יהוה קום משחהו כי־זה הוא׃ ויקח שמואל את־קרן השמן וימשח אתו בקרב אחיו ותצלח רוח־יהוה אל־דוד מהיום ההוא ומעלה ויקם שמואל וילך הרמתה׃ ורוח יהוה סרה מעם שאול ובעתתו רוח־רעה מאת יהוה׃ ויאמרו עבדי־ טו שאול אליו הנה־נא רוח־אלהים רעה מבעתך׃ יאמר־נא אדננו עבדיך לפניך יבקשו איש ידע מנגן בכנור והיה בהיות עליך רוח־אלהים רעה ונגן בידו וטוב לך׃ ויאמר שאול אל־עבדיו ראו־נא לי איש מיטיב לנגן והביאותם

אלי: ויען אחד מהנערים ויאמר הנה ראיתי בן לישי בית
הלחמי ידע נגן וגבור חיל ואיש מלחמה ונבון דבר ואיש
תאר ויהוה עמו: וישלח שאול מלאכים אל־ישי ויאמר
שלחה אלי את־דוד בנך אשר בצאן: ויקח ישי חמור לחם
ונאד יין וגדי עזים אחד וישלח ביד־דוד בנו אל־שאול:
ויבא דוד אל־שאול ויעמד לפניו ויאהבהו מאד ויהי־לו
נשא כלים: וישלח שאול אל־ישי לאמר יעמד־נא דוד
לפני כי־מצא חן בעיני: והיה בהיות רוח־אלהים אל־
שאול ולקח דוד את־הכנור ונגן בידו ורוח לשאול וטוב לו
וסרה מעליו רוח הרעה: פ

יז ויאספו פלשתים את־מחניהם למלחמה ויאספו שכה
אשר ליהודה ויחנו בין־שוכה ובין־עזקה באפס דמים:
ושאול ואיש־ישראל נאספו ויחנו בעמק האלה ויערכו
מלחמה לקראת פלשתים: ופלשתים עמדים אל־ההר
מזה וישראל עמדים אל־ההר מזה והגיא ביניהם: ויצא
איש־הבנים ממחנות פלשתים גלית שמו מגת גבהו שש
אמות וזרת: וכובע נחשת על־ראשו ושריון קשקשים
הוא לבוש ומשקל השריון חמשת־אלפים שקלים נחשת:
ומצחת נחשת על־רגליו וכידון נחשת בין כתפיו: וחץ
חניתו כמנור ארגים ולהבת חניתו שש־מאות שקלים ברזל
ונשא הצנה הלך לפניו: ויעמד ויקרא אל־מערכת ישראל
ויאמר להם למה תצאו לערך מלחמה הלוא אנכי הפלשתי
ואתם עבדים לשאול ברו־לכם איש וירד אלי: אם־יוכל
להלחם אתי והכני והיינו לכם לעבדים ואם־אני אוכל־לו
והכיתיו והייתם לנו לעבדים ועבדתם אתנו: ויאמר
הפלשתי אני חרפתי את־מערכות ישראל היום הזה תנו־
לי איש ונלחמה יחד: וישמע שאול וכל־ישראל את־דברי
הפלשתי האלה ויחתו ויראו מאד: ודוד בן־
איש אפרתי הזה מבית לחם יהודה ושמו ישי ולו שמנה
בנים והאיש בימי שאול זקן בא באנשים: וילכו שלשת
בני־ישי הגדלים הלכו אחרי־שאול למלחמה ושם שלשת
בניו אשר הלכו במלחמה אליאב הבכור ומשנהו אבינדב
והשלשי שמה: ודוד הוא הקטן ושלשה הגדלים הלכו
אחרי שאול: ודוד הלך ושב מעל שאול לרעות את־צאן
אביו בית־לחם: ויגש הפלשתי השכם והערב ויתיצב
ארבעים יום: ויאמר ישי לדוד בנו קח־נא לאחיך איפת

י"ו ועץ ק' ס' קמץ בז"ק יב' הה' בפתח

הקליא הזה ועשרה לחם הזה והרץ המחנה לאחיך:
ואת עשרת חריצי החלב האלה תביא לשר־האלף ואת־
אחיך תפקד לשלום ואת־ערבתם תקח: ושאול והמה
וכל־איש ישראל בעמק האלה נלחמים עם־פלשתים: פ
וישכם דוד בבקר ויטש את־הצאן על־שמר וישא
וילך כאשר צוהו ישי ויבא המעגלה והחיל היצא אל־
המערכה והרעו במלחמה: ותערך ישראל ופלשתים
מערכה לקראת מערכה: ויטש דוד את־הכלים מעליו
על־יד שומר הכלים וירץ המערכה ויבא וישאל לאחיו
לשלום: והוא מדבר עמם והנה איש הבנים עולה גלית
הפלשתי שמו מגת ממערות פלשתים וידבר כדברים האלה
וישמע דוד: וכל איש ישראל בראותם את־האיש וינסו
מפניו וייראו מאד: ויאמר איש ישראל הראיתם האיש
העלה הזה כי לחרף את־ישראל עלה והיה האיש אשר־
יכנו יעשרנו המלך עשר גדול ואת־בתו יתן־לו ואת
בית אביו יעשה חפשי בישראל: ויאמר דוד אל־
האנשים העמדים עמו לאמר מה־יעשה לאיש אשר יכה
את־הפלשתי הלז והסיר חרפה מעל ישראל כי מי הפלשתי
הערל הזה כי חרף מערכות אלהים חיים: ויאמר לו
העם כדבר הזה לאמר כה יעשה לאיש אשר יכנו:
וישמע אליאב אחיו הגדול בדברו אל־האנשים ויחר־אף
אליאב בדוד ויאמר למה־זה ירדת ועל־מי נטשת מעט
הצאן ההנה במדבר אני ידעתי את־זדנך ואת רע לבבך
כי למען ראות המלחמה ירדת: ויאמר דוד מה עשיתי
עתה הלוא דבר הוא: ויסב מאצלו אל־מול אחר ויאמר
כדבר הזה וישבהו העם דבר כדבר הראשון: וישמעו
הדברים אשר דבר דוד ויגדו לפני־שאול ויקחהו: ויאמר
דוד אל־שאול אל־יפל לב־אדם עליו עבדך ילך ונלחם עם־
הפלשתי הזה: ויאמר שאול אל־דוד לא תוכל ללכת
אל־הפלשתי הזה להלחם עמו כי־נער אתה והוא איש
מלחמה מנעריו: פ ויאמר דוד אל־שאול רעה היה
עבדך לאביו בצאן ובא הארי ואת־הדוב ונשא שה מהעדר:
ויצאתי אחריו והכתיו והצלתי מפיו ויקם עלי והחזקתי
בזקנו והכתיו והמיתיו: גם את־הארי גם־הדוב הכה
עבדך והיה הפלשתי הערל הזה כאחד מהם כי חרף
מערכת אלהים חיים: ויאמר דוד יהוה אשר

יא' מ' ממערכות קרי כה' ר' הרוסה לה' ההי בדגש

הִצִּלַנִי מִיַּד הָאֲרִי וּמִיַּד הַדֹּב הוּא יַצִּילֵנִי מִיַּד הַפְּלִשְׁתִּי הַזֶּה
ס וַיֹּאמֶר שָׁאוּל אֶל־דָּוִד לֵךְ וַיהוָה יִהְיֶה עִמָּךְ׃
וַיַּלְבֵּשׁ שָׁאוּל אֶת־דָּוִד מַדָּיו וְנָתַן קוֹבַע נְחֹשֶׁת עַל־רֹאשׁוֹ
וַיַּלְבֵּשׁ אֹתוֹ שִׁרְיוֹן׃ וַיַּחְגֹּר דָּוִד אֶת־חַרְבּוֹ מֵעַל לְמַדָּיו
וַיֹּאֶל לָלֶכֶת כִּי לֹא־נִסָּה וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־שָׁאוּל לֹא־אוּכַל
לָלֶכֶת בָּאֵלֶּה כִּי לֹא נִסִּיתִי וַיְסִרֵם דָּוִד מֵעָלָיו׃ וַיִּקַּח מַקְלוֹ
בְּיָדוֹ וַיִּבְחַר־לוֹ חֲמִשָּׁה חַלֻּקֵי־אֲבָנִים מִן־הַנַּחַל וַיָּשֶׂם אֹתָם
בִּכְלִי הָרֹעִים אֲשֶׁר־לוֹ וּבַיַּלְקוּט וְקַלְעוֹ בְיָדוֹ וַיִּגַּשׁ אֶל־
הַפְּלִשְׁתִּי׃ וַיֵּלֶךְ הַפְּלִשְׁתִּי הֹלֵךְ וְקָרֵב אֶל־דָּוִד וְהָאִישׁ
נֹשֵׂא הַצִּנָּה לְפָנָיו׃ וַיַּבֵּט הַפְּלִשְׁתִּי וַיִּרְאֶה אֶת־דָּוִד וַיִּבְזֵהוּ
כִּי־הָיָה נַעַר וְאַדְמֹנִי עִם־יְפֵה מַרְאֶה׃ וַיֹּאמֶר הַפְּלִשְׁתִּי
אֶל־דָּוִד הֲכֶלֶב אָנֹכִי כִּי־אַתָּה בָא־אֵלַי בַּמַּקְלוֹת וַיְקַלֵּל
הַפְּלִשְׁתִּי אֶת־דָּוִד בֵּאלֹהָיו׃ וַיֹּאמֶר הַפְּלִשְׁתִּי אֶל־דָּוִד לְכָה
אֵלַי וְאֶתְּנָה אֶת־בְּשָׂרְךָ לְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְבֶהֱמַת הַשָּׂדֶה׃
ס וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־הַפְּלִשְׁתִּי אַתָּה בָּא אֵלַי בְּחֶרֶב
וּבַחֲנִית וּבְכִידוֹן וְאָנֹכִי בָא־אֵלֶיךָ בְּשֵׁם יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי
מַעַרְכוֹת יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר חֵרַפְתָּ׃ הַיּוֹם הַזֶּה יְסַגֶּרְךָ יְהוָה
בְּיָדִי וְהִכִּיתִךָ וַהֲסִרֹתִי אֶת־רֹאשְׁךָ מֵעָלֶיךָ וְנָתַתִּי פֶּגֶר מַחֲנֵה
פְלִשְׁתִּים הַיּוֹם הַזֶּה לְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְחַיַּת הָאָרֶץ וְיֵדְעוּ כָּל־
הָאָרֶץ כִּי יֵשׁ אֱלֹהִים לְיִשְׂרָאֵל׃ וְיֵדְעוּ כָּל־הַקָּהָל הַזֶּה כִּי־
לֹא בְּחֶרֶב וּבַחֲנִית יְהוֹשִׁיעַ יְהוָה כִּי לַיהוָה הַמִּלְחָמָה וְנָתַן
אֶתְכֶם בְּיָדֵנוּ׃ וְהָיָה כִּי־קָם הַפְּלִשְׁתִּי וַיֵּלֶךְ וַיִּקְרַב לִקְרַאת
דָּוִד וַיְמַהֵר דָּוִד וַיָּרָץ הַמַּעֲרָכָה לִקְרַאת הַפְּלִשְׁתִּי׃ וַיִּשְׁלַח
דָּוִד אֶת־יָדוֹ אֶל־הַכֶּלִי וַיִּקַּח מִשָּׁם אֶבֶן וַיְקַלַּע וַיַּךְ אֶת־הַפְּלִשְׁתִּי
אֶל־מִצְחוֹ וַתִּטְבַּע הָאֶבֶן בְּמִצְחוֹ וַיִּפֹּל עַל־פָּנָיו אָרְצָה׃
וַיֶּחֱזַק דָּוִד מִן־הַפְּלִשְׁתִּי בַּקֶּלַע וּבָאֶבֶן וַיַּךְ אֶת־הַפְּלִשְׁתִּי
וַיְמִיתֵהוּ וְחֶרֶב אֵין בְּיַד־דָּוִד׃ וַיָּרָץ דָּוִד וַיַּעֲמֹד אֶל־הַפְּלִשְׁתִּי
וַיִּקַּח אֶת־חַרְבּוֹ וַיִּשְׁלְפָהּ מִתַּעְרָהּ וַיְמֹתְתֵהוּ וַיִּכְרָת־בָּהּ אֶת־
רֹאשׁוֹ וַיִּרְאוּ הַפְּלִשְׁתִּים כִּי־מֵת גִּבּוֹרָם וַיָּנֻסוּ׃ וַיָּקֻמוּ אַנְשֵׁי
יִשְׂרָאֵל וִיהוּדָה וַיָּרִעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶת־הַפְּלִשְׁתִּים עַד־בּוֹאֲךָ גַיְא
וְעַד שַׁעֲרֵי עֶקְרוֹן וַיִּפְּלוּ חַלְלֵי פְלִשְׁתִּים בְּדֶרֶךְ שַׁעֲרַיִם וְעַד־
גַּת וְעַד־עֶקְרוֹן׃ וַיָּשֻׁבוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִדְּלֹק אַחֲרֵי פְלִשְׁתִּים
וַיָּשֹׁסּוּ אֶת־מַחֲנֵיהֶם׃ וַיִּקַּח דָּוִד אֶת־רֹאשׁ הַפְּלִשְׁתִּי וַיְבִאֵהוּ
יְרוּשָׁלִָם וְאֶת־כֵּלָיו שָׂם בְּאָהֳלוֹ׃ ס וְכִרְאוֹת שָׁאוּל
אֶת־דָּוִד יֹצֵא לִקְרַאת הַפְּלִשְׁתִּי אָמַר אֶל־אַבְנֵר שַׂר הַצָּבָא
בֶּן־מִי־זֶה הַנַּעַר אַבְנֵר וַיֹּאמֶר אַבְנֵר חֵי־נַפְשְׁךָ הַמֶּלֶךְ אִם־

י׳ לז׳ פסקא באמצע פסוק   מה׳ פתח בס״פ

ידעתי

יָדָעְתִּי׃ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ שְׁאַל אַתָּה בֶּן־מִי־זֶה הָעָלֶם׃
ס וּכְשׁוּב דָּוִד מֵהַכּוֹת אֶת־הַפְּלִשְׁתִּי וַיִּקַּח אֹתוֹ
אַבְנֵר וַיְבִאֵהוּ לִפְנֵי שָׁאוּל וְרֹאשׁ הַפְּלִשְׁתִּי בְּיָדוֹ׃ וַיֹּאמֶר
אֵלָיו שָׁאוּל בֶּן־מִי אַתָּה הַנָּעַר וַיֹּאמֶר דָּוִד בֶּן־עַבְדְּךָ יִשַׁי
בֵּית הַלַּחְמִי׃

יח

וַיְהִי כְּכַלֹּתוֹ לְדַבֵּר אֶל־שָׁאוּל וְנֶפֶשׁ יְהוֹנָתָן נִקְשְׁרָה
בְּנֶפֶשׁ דָּוִד וַיֶּאֱהָבֵו יְהוֹנָתָן כְּנַפְשׁוֹ׃ וַיִּקָּחֵהוּ שָׁאוּל בַּיּוֹם
הַהוּא וְלֹא נְתָנוֹ לָשׁוּב בֵּית אָבִיו׃ וַיִּכְרֹת יְהוֹנָתָן וְדָוִד
בְּרִית בְּאַהֲבָתוֹ אֹתוֹ כְּנַפְשׁוֹ׃ וַיִּתְפַּשֵּׁט יְהוֹנָתָן אֶת־
הַמְּעִיל אֲשֶׁר עָלָיו וַיִּתְּנֵהוּ לְדָוִד וּמַדָּיו וְעַד־חַרְבּוֹ וְעַד־
קַשְׁתּוֹ וְעַד־חֲגֹרוֹ׃ וַיֵּצֵא דָוִד בְּכֹל אֲשֶׁר יִשְׁלָחֶנּוּ שָׁאוּל
יַשְׂכִּיל וַיְשִׂמֵהוּ שָׁאוּל עַל אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה וַיִּיטַב בְּעֵינֵי כָל־
הָעָם וְגַם בְּעֵינֵי עַבְדֵי שָׁאוּל׃ ס וַיְהִי בְּבוֹאָם בְּשׁוּב
דָּוִד מֵהַכּוֹת אֶת־הַפְּלִשְׁתִּי וַתֵּצֶאנָה הַנָּשִׁים מִכָּל־עָרֵי יִשְׂרָאֵל
לָשִׁור וְהַמְּחֹלוֹת לִקְרַאת שָׁאוּל הַמֶּלֶךְ בְּתֻפִּים בְּשִׂמְחָה
וּבְשָׁלִשִׁים׃ וַתַּעֲנֶינָה הַנָּשִׁים הַמְשַׂחֲקוֹת וַתֹּאמַרְןָ הִכָּה
שָׁאוּל בַּאֲלָפָו וְדָוִד בְּרִבְבֹתָיו׃ וַיִּחַר לְשָׁאוּל מְאֹד וַיֵּרַע
בְּעֵינָיו הַדָּבָר הַזֶּה וַיֹּאמֶר נָתְנוּ לְדָוִד רְבָבוֹת וְלִי נָתְנוּ
הָאֲלָפִים וְעוֹד לוֹ אַךְ הַמְּלוּכָה׃ וַיְהִי שָׁאוּל עָוֵן אֶת־דָּוִד
מֵהַיּוֹם הַהוּא וָהָלְאָה׃ ס וַיְהִי מִמָּחֳרָת וַתִּצְלַח
רוּחַ אֱלֹהִים רָעָה אֶל־שָׁאוּל וַיִּתְנַבֵּא בְתוֹךְ־הַבַּיִת וְדָוִד
מְנַגֵּן בְּיָדוֹ כְּיוֹם בְּיוֹם וְהַחֲנִית בְּיַד־שָׁאוּל׃ וַיָּטֶל שָׁאוּל
אֶת־הַחֲנִית וַיֹּאמֶר אַכֶּה בְדָוִד וּבַקִּיר וַיִּסֹּב דָּוִד מִפָּנָיו
פַּעֲמָיִם׃ וַיִּרָא שָׁאוּל מִלִּפְנֵי דָוִד כִּי־הָיָה יְהוָה עִמּוֹ וּמֵעִם
שָׁאוּל סָר׃ וַיְסִרֵהוּ שָׁאוּל מֵעִמּוֹ וַיְשִׂמֵהוּ לוֹ שַׂר־אָלֶף וַיֵּצֵא
וַיָּבֹא לִפְנֵי הָעָם׃ ס וַיְהִי דָוִד לְכָל־דְּרָכָו מַשְׂכִּיל
וַיהוָה עִמּוֹ׃ וַיַּרְא שָׁאוּל אֲשֶׁר־הוּא מַשְׂכִּיל מְאֹד וַיָּגָר
מִפָּנָיו׃ וְכָל־יִשְׂרָאֵל וִיהוּדָה אֹהֵב אֶת־דָּוִד כִּי־הוּא יוֹצֵא
וָבָא לִפְנֵיהֶם׃ פ וַיֹּאמֶר שָׁאוּל אֶל־דָּוִד הִנֵּה בִתִּי
הַגְּדוֹלָה מֵרַב אֹתָהּ אֶתֶּן־לְךָ לְאִשָּׁה אַךְ הֱיֵה־לִי לְבֶן־חַיִל
וְהִלָּחֵם מִלְחֲמוֹת יְהוָה וְשָׁאוּל אָמַר אַל־תְּהִי יָדִי בּוֹ וּתְהִי־
בוֹ יַד־פְּלִשְׁתִּים׃ ס וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־שָׁאוּל מִי אָנֹכִי וּמִי חַיַּי
מִשְׁפַּחַת אָבִי בְּיִשְׂרָאֵל כִּי־אֶהְיֶה חָתָן לַמֶּלֶךְ׃ וַיְהִי בְּעֵת
תֵּת אֶת־מֵרַב בַּת־שָׁאוּל לְדָוִד וְהִיא נִתְּנָה לְעַדְרִיאֵל
הַמְּחֹלָתִי לְאִשָּׁה׃ וַתֶּאֱהַב מִיכַל בַּת־שָׁאוּל אֶת־דָּוִד וַיַּגִּדוּ

יח׳ א׳ ואהבהו קרי   ו׳ לשיר קרי   ז׳ באלפיו קרי   ט׳ עוין קרי
יד׳ דרכיו קרי

לשאול

לשאול וישר הדבר בעיניו: ויאמר שאול אתננה לו ותהי לו למוקש ותהי בו יד פלשתים ויאמר שאול אל דוד בשתים תתחתן בי היום: ויצו שאול את עבדו דברו אל דוד בלט לאמר הנה חפץ בך המלך וכל עבדיו אהבוך ועתה התחתן במלך: וידברו עבדי שאול באזני דוד את הדברים האלה ויאמר דוד הנקלה בעיניכם התחתן במלך ואנכי איש רש ונקלה: ויגדו עבדי שאול לו לאמר כדברים האלה דבר דוד: ס ויאמר שאול כה תאמרו לדוד אין חפץ למלך במהר כי במאה ערלות פלשתים להנקם באיבי המלך ושאול חשב להפיל את דוד ביד פלשתים: ויגדו עבדיו לדוד את הדברים האלה וישר הדבר בעיני דוד להתחתן במלך ולא מלאו הימים: ויקם דוד וילך הוא ואנשיו ויך בפלשתים מאתים איש ויבא דוד את ערלתיהם וימלאום למלך להתחתן במלך ויתן לו שאול את מיכל בתו לאשה: ס וירא שאול וידע כי יהוה עם דוד ומיכל בת שאול אהבתהו: ויאסף שאול לרא מפני דוד עוד ויהי שאול איב את דוד כל הימים: פ ויצאו שרי פלשתים ויהי מדי צאתם שכל דוד מכל עבדי שאול וייקר שמו מאד: ס

יט וידבר שאול אל יונתן בנו ואל כל עבדיו להמית את דוד ויהונתן בן שאול חפץ בדוד מאד: ויגד יהונתן לדוד לאמר מבקש שאול אבי להמיתך ועתה השמר נא בבקר וישבת בסתר ונחבאת: ואני אצא ועמדתי ליד אבי בשדה אשר אתה שם ואני אדבר בך אל אבי וראיתי מה והגדתי לך: ס וידבר יהונתן בדוד טוב אל שאול אביו ויאמר אליו אל יחטא המלך בעבדו בדוד כי לוא חטא לך וכי מעשיו טוב לך מאד: וישם את נפשו בכפו ויך את הפלשתי ויעש יהוה תשועה גדולה לכל ישראל ראית ותשמח ולמה תחטא בדם נקי להמית את דוד חנם: וישמע שאול בקול יהונתן וישבע שאול חי יהוה אם יומת: ויקרא יהונתן לדוד ויגד לו יהונתן את כל הדברים האלה ויבא יהונתן את דוד אל שאול ויהי לפניו כאתמול שלשום: ס ותוסף המלחמה להיות ויצא דוד וילחם בפלשתים ויך בהם מכה גדולה וינסו מפניו: ותהי רוח יהוה רעה אל שאול והוא בביתו יושב

יח׳ כג׳ עבדיו קרי   כח׳ פתוח בס״ת

חניתו

וחניתו בידו ודוד מנגן ביד: ויבקש שאול להכות בחנית בדוד ובקיר ויפטר מפני שאול ויך את החנית בקיר ודוד נס וימלט בלילה הוא: ס וישלח שאול מלאכים אל בית דוד לשמרו ולהמיתו בבקר ותגד לדוד מיכל אשתו לאמר אם אינך ממלט את נפשך הלילה מחר אתה מומת: ותרד מיכל את דוד בעד החלון וילך ויברח וימלט: ותקח מיכל את התרפים ותשם אל המטה ואת כביר העזים שמה מראשתיו ותכס בבגד: ס וישלח שאול מלאכים לקחת את דוד ותאמר חלה הוא: ס וישלח שאול את המלאכים לראות את דוד לאמר העלו אתו במטה אלי להמתו: ויבאו המלאכים והנה התרפים אל המטה וכביר העזים מראשתיו: ויאמר שאול אל מיכל למה ככה רמיתני ותשלחי את איבי וימלט ותאמר מיכל אל שאול הוא אמר אלי שלחני למה אמיתך: ודוד ברח וימלט ויבא אל שמואל הרמתה ויגד לו את כל אשר עשה לו שאול וילך הוא ושמואל וישבו בניות: ויגד לשאול לאמר הנה דוד בניות ברמה: כ וישלח שאול מלאכים לקחת את דוד וירא את להקת הנביאים נבאים ושמואל עמד נצב עליהם ותהי על מלאכי שאול רוח אלהים ויתנבאו גם המה: ויגדו לשאול וישלח מלאכים אחרים ויתנבאו גם המה ויסף שאול וישלח מלאכים שלשים ויתנבאו גם המה: וילך גם הוא הרמתה ויבא עד בור הגדול אשר בשכו וישאל ויאמר איפה שמואל ודוד ויאמר הנה בניות ברמה: וילך שם אל ניות ברמה ותהי עליו גם הוא רוח אלהים וילך הלוך ויתנבא עד באו בניות ברמה: ויפשט גם הוא בגדיו ויתנבא גם הוא לפני שמואל ויפל ערם כל היום ההוא וכל הלילה על כן יאמרו הגם שאול בנביאים: ס

כ ויברח דוד מניות ברמה ויבא ויאמר לפני יהונתן מה עשיתי מה עוני ומה חטאתי לפני אביך כי מבקש את נפשי: ויאמר לו חלילה לא תמות הנה לו עשה אבי דבר גדול או דבר קטן ולא יגלה את אזני ומדוע יסתיר אבי ממני את הדבר הזה אין זאת: וישבע עוד דוד ויאמר ידע ידע אביך כי מצאתי חן בעיניך ויאמר אל

יט׳ יח׳ בנוית קרי   יט׳ בנוית קרי   כב׳ בנוית קרי   כג׳ נוית קרי   בנוית קרי
כ׳ א׳ מנוית קרי   ב׳ לא יעשה קרי

ידע

ידע־זאת יהונתן פן־יעצב ואולם חי־יהוה וחי נפשך כי
כפשע ביני ובין המות : ויאמר יהונתן אל־דוד מה־תאמר
נפשך ואעשה־לך : ויאמר דוד אל־יהונתן הנה־חדש
מחר ואנכי ישב־אשב עם־המלך לאכול ושלחתני ונסתרתי
בשדה עד הערב השלשית : אם־פקד יפקדני אביך
ואמרת נשאל נשאל ממני דוד לרוץ בית־לחם עירו כי
זבח הימים שם לכל־המשפחה : אם־כה יאמר טוב
שלום לעבדך ואם־חרה יחרה לו דע כי־כלתה הרעה
מעמו : ועשית חסד על־עבדך כי בברית יהוה הבאת
את־עבדך עמך ואם־יש־בי עון המיתני אתה ועד־אביך
למה־זה תביאני : ויאמר יהונתן חלילה לך כי ׀ אם־
ידע אדע כי־כלתה הרעה מעם אבי לבוא עליך ולא אתה
אגיד לך : ויאמר דוד אל־יהונתן מי יגיד לי או מה־יענך
אביך קשה : ויאמר יהונתן אל־דוד לכה ונצא השדה
ויצאו שניהם השדה : ס ויאמר יהונתן אל־דוד
יהוה אלהי ישראל כי־אחקר את־אבי כעת ׀ מחר השלשית
והנה־טוב אל־דוד ולא־אז אשלח אליך וגליתי את־אזנך :
כה־יעשה יהוה ליהונתן וכה יסיף כי־ייטב אל־אבי את־
הרעה עליך וגליתי את־אזנך ושלחתיך והלכת לשלום
ויהי יהוה עמך כאשר היה עם־אבי : ולא אם־עודני חי
ולא־תעשה עמדי חסד יהוה ולא אמות : ולא־תכרית
את־חסדך מעם ביתי עד־עולם ולא בהכרת יהוה את־איבי
דוד איש מעל פני האדמה : ויכרת יהונתן עם־בית
דוד ובקש יהוה מיד איבי דוד : ויוסף יהונתן להשביע
את־דוד באהבתו אתו כי־אהבת נפשו אהבו : פ
ויאמר־לו יהונתן מחר חדש ונפקדת כי יפקד מושבך :
ושלשת תרד מאד ובאת אל־המקום אשר־נסתרת שם
ביום המעשה וישבת אצל האבן האזל : ואני שלשת
החצים צדה אורה לשלח־לי למטרה : והנה אשלח
את־הנער לך מצא את־החצים אם־אמר אמר לנער הנה
החצים ׀ ממך והנה קחנו ובאה כי־שלום לך ואין דבר
חי־יהוה : ואם־כה אמר לעלם הנה החצים ממך והלאה
לך כי שלחך יהוה : והדבר אשר דברנו אני ואתה
הנה יהוה ביני ובינך עד־עולם : ס ויסתר דוד
בשדה ויהי החדש וישב המלך אל־הלחם לאכול :
וישב המלך על־מושבו כפעם ׀ בפעם אל־מושב הקיר

ויקם יהונתן וישב אבנר מצד שאול ויפקד מקום דוד :
ולא־דבר שאול מאומה ביום ההוא כי אמר מקרה הוא
בלתי טהור הוא כי־לא טהור : פ ויהי ממחרת
החדש השני ויפקד מקום דוד ויאמר שאול אל־יהונתן
בנו מדוע לא־בא בן־ישי גם־תמול גם־היום אל־הלחם :
ויען יהונתן את־שאול נשאל נשאל דוד מעמדי עד־בית
לחם : ויאמר שלחני נא כי זבח משפחה לנו בעיר והוא
צוה־לי אחי ועתה אם־מצאתי חן בעיניך אמלטה נא
ואראה את־אחי על־כן לא־בא אל־שלחן המלך : ס
ויחר־אף שאול ביהונתן ויאמר לו בן־נעות המרדות
הלוא ידעתי כי־בחר אתה לבן־ישי לבשתך ולבשת ערות
אמך : כי כל־הימים אשר בן־ישי חי על־האדמה לא תכון
אתה ומלכותך ועתה שלח וקח אתו אלי כי בן־מות הוא :
ויען יהונתן את־שאול אביו ויאמר אליו למה
יומת מה עשה : ויטל שאול את־החנית עליו להכתו
וידע יהונתן כי־כלה היא מעם אביו להמית את־דוד :
ויקם יהונתן מעם השלחן בחרי־אף ולא־אכל ביום־החדש
השני לחם כי נעצב אל־דוד כי הכלמו אביו : ס
ויהי בבקר ויצא יהונתן השדה למועד דוד ונער קטן עמו :
ויאמר לנערו רץ מצא־נא את־החצים אשר אנכי מורה
הנער רץ והוא־ירה החצי להעברו : ויבא הנער עד־מקום
החצי אשר ירה יהונתן ויקרא יהונתן אחרי הנער ויאמר
הלוא החצי ממך והלאה : ויקרא יהונתן אחרי הנער
מהרה חושה אל־תעמד וילקט נער יהונתן את־החצי
ויבא אל־אדניו : והנער לא־ידע מאומה אך יהונתן ודוד
ידעו את־הדבר : ויתן יהונתן את־כליו אל־הנער אשר
לו ויאמר לו לך הביא העיר : הנער בא ודוד קם
מאצל הנגב ויפל לאפיו ארצה וישתחו שלש פעמים וישקו ׀
איש את־רעהו ויבכו איש את־רעהו עד־דוד הגדיל :
ויאמר יהונתן לדוד לך לשלום אשר נשבענו שנינו אנחנו
בשם יהוה לאמר יהוה יהיה ׀ ביני ובינך ובין זרעי ובין
זרעך עד־עולם : פ

כא ויקם וילך ויהונתן בא העיר : ויבא דוד נבה אל־
אחימלך הכהן ויחרד אחימלך לקראת דוד ויאמר לו מדוע
אתה לבדך ואיש אין אתך : ויאמר דוד לאחימלך הכהן
המלך צוני דבר ויאמר אלי איש אל־ידע מאומה את־הדבר

אשר־אנכי שלחך ואשר צויתך ואת־הנערים יודעתי אל־
מקום פלני אלמני: ועתה מה־יש תחת־ידך חמשה־לחם
תנה בידי או הנמצא: ויען הכהן את־דוד ויאמר אין־
לחם חל אל־תחת ידי כי־אם־לחם קדש יש אם־נשמרו ה
הנערים אך מאשה: ס ויען דוד את־הכהן ויאמר
לו כי אם־אשה עצרה־לנו כתמול שלשם בצאתי ויהיו
כלי־הנערים קדש והוא דרך חל ואף כי־היום יקדש בכלי:
ויתן־לו הכהן קדש כי לא־היה שם לחם כי־אם־לחם
הפנים המוסרים מלפני יהוה לשום לחם חם ביום הלקחו:
ושם איש מעבדי שאול ביום ההוא נעצר לפני יהוה ושמו
דאג האדמי אביר הרעים אשר לשאול: ויאמר דוד
לאחימלך ואין יש־פה תחת־ידך חנית או־חרב כי גם־
חרבי וגם־כלי לא־לקחתי בידי כי־היה דבר־המלך נחוץ:
ס ויאמר הכהן חרב גלית הפלשתי אשר־הכית י
בעמק האלה הנה־היא לוטה בשמלה אחרי האפוד אם־
אתה תקח־לך קח כי אין אחרת זולתה בזה
ויאמר דוד אין כמוה תנה לי: ס ויקם דוד
ויברח ביום־ההוא מפני שאול ויבא אל־אכיש מלך גת:
ויאמרו עבדי אכיש אליו הלוא־זה דוד מלך הארץ הלוא
לזה יענו במחלות לאמר הכה שאול באלפו ודוד
ברבבתו: וישם דוד את־הדברים האלה בלבבו וירא מאד
מפני אכיש מלך־גת: וישנו את־טעמו בעיניהם ויתהלל
בידם ויתו על־דלתות השער ויורד רירו אל־זקנו: ס
ויאמר אכיש אל־עבדיו הנה תראו איש משתגע למה טו
תביאו אתו אלי: חסר משגעים אני כי־הבאתם את־זה
להשתגע עלי הזה יבוא אל־ביתי: פ

כב וילך דוד משם וימלט אל־מערת עדלם וישמעו אחיו
וכל־בית אביו וירדו אליו שמה: ויתקבצו אליו כל־איש
מצוק וכל־איש אשר־לו נשא וכל־איש מר־נפש ויהי עליהם
לשר ויהיו עמו כארבע מאות איש: וילך דוד משם מצפה
מואב ויאמר אל־מלך מואב יצא־נא אבי ואמי אתכם עד
אשר אדע מה־יעשה־לי אלהים: וינחם את־פני מלך מואב
וישבו עמו כל־ימי היות־דוד במצודה ס ויאמר גד הנביא ה
אל־דוד לא תשב במצודה לך ובאת־לך ארץ יהודה וילך
דוד ויבא יער חרת: ס וישמע שאול כי נודע דוד

כא' ו' קמץ בז"ק · הב' נפתח · פסקא באמצע פסוק · יא' פתח בס"פ · יב' באלפיו קרי · ברבבתיו קרי · יג' פתח בס"פ

ואנשים

ואנשים אשר אתו ושאול יושב בגבעה תחת־האשל ברמה
וחניתו בידו וכל־עבדיו נצבים עליו: ויאמר שאול
לעבדיו הנצבים עליו שמעו־נא בני ימיני גם־לכלכם יתן
בן־ישי שדות וכרמים לכלכם ישים שרי אלפים ושרי
מאות: כי קשרתם כלכם עלי ואין־גלה את־אזני בכרת־
בני עם־בן־ישי ואין־חלה מכם עלי וגלה את־אזני כי הקים
בני את־עבדי עלי לארב כיום הזה: ס ויען דאג
האדמי והוא נצב על־עבדי־שאול ויאמר ראיתי את־בן־ישי
בא נבה אל־אחימלך בן־אחטוב: וישאל־לו ביהוה וצידה י
נתן לו ואת חרב גלית הפלשתי נתן לו: וישלח המלך
לקרא את־אחימלך בן־אחיטוב הכהן ואת כל־בית אביו
הכהנים אשר בנב ויבאו כלם אל־המלך: ס
ויאמר שאול שמע־נא בן־אחיטוב ויאמר הנני אדני:
ויאמר אלו שאול למה קשרתם עלי אתה ובן־ישי בתתך
לו לחם וחרב ושאול לו באלהים לקום אלי לארב כיום
הזה: ס ויען אחימלך את־המלך ויאמר ומי בכל־
עבדיך כדוד נאמן וחתן המלך וסר אל־משמעתך ונכבד
בביתך: היום החלתי לשאול־לו באלהים חלילה לי טו
אל־ישם המלך בעבדו דבר בכל־בית אבי כי לא־ידע
עבדך בכל־זאת דבר קטן או גדול: ויאמר המלך מות
תמות אחימלך אתה וכל־בית אביך: ויאמר המלך לרצים
הנצבים עליו סבו והמיתו כהני יהוה כי גם־ידם עם־דוד
וכי ידעו כי־ברח הוא ולא גלו את־אזנו ולא־אבו עבדי
המלך לשלח את־ידם לפגע בכהני יהוה: ס ויאמר המלך
לדויג סב אתה ופגע בכהנים ויסב דויג האדמי ויפגע הוא
בכהנים וימת ביום ההוא שמנים וחמשה איש נשא אפוד
בד: ואת נב עיר־הכהנים הכה לפי־חרב מאיש ועד־אשה
מעולל ועד־יונק ושור וחמור ושה לפי־חרב: וימלט בן־ כ
אחד לאחימלך בן־אחטוב ושמו אביתר ויברח אחרי
דוד: ויגד אביתר לדוד כי הרג שאול את כהני יהוה:
ויאמר דוד לאביתר ידעתי ביום ההוא כי־שם דויג האדמי
כי־הגד יגיד לשאול אנכי סבתי בכל־נפש בית אביך:
שבה אתי אל־תירא כי אשר־יבקש את־נפשי יבקש את־
נפשך כי־משמרת אתה עמדי: ס

כג ויגדו לדוד לאמר הנה פלשתים נלחמים בקעילה

כב' יג' אליו קרי · טו' יחדו · יז' אזני קרי · יח' לדואג קרי · דואג קרי · כ' הב' בצרי · כב' דואג קרי

והמה

וְהֵמָּה שֹׁסִים אֶת־הַגֳּרָנוֹת׃ וַיִּשְׁאַל דָּוִד בַּיהוָה לֵאמֹר
הַאֵלֵךְ וְהִכֵּיתִי בַּפְּלִשְׁתִּים הָאֵלֶּה ס וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל־דָּוִד לֵךְ וְהִכִּיתָ בַפְּלִשְׁתִּים וְהוֹשַׁעְתָּ אֶת־קְעִילָה׃
וַיֹּאמְרוּ אַנְשֵׁי דָוִד אֵלָיו הִנֵּה אֲנַחְנוּ פֹה בִּיהוּדָה יְרֵאִים וְאַף
כִּי־נֵלֵךְ קְעִלָה אֶל־מַעַרְכוֹת פְּלִשְׁתִּים׃ ס וַיּוֹסֶף עוֹד
דָּוִד לִשְׁאֹל בַּיהוָה וַיַּעֲנֵהוּ יְהוָה וַיֹּאמֶר קוּם רֵד קְעִילָה
ה כִּי־אֲנִי נֹתֵן אֶת־פְּלִשְׁתִּים בְּיָדֶךָ׃ וַיֵּלֶךְ דָּוִד וַאֲנָשָׁו קְעִילָה
וַיִּלָּחֶם בַּפְּלִשְׁתִּים וַיִּנְהַג אֶת־מִקְנֵיהֶם וַיַּךְ בָּהֶם מַכָּה גְדוֹלָה
וַיֹּשַׁע דָּוִד אֵת יֹשְׁבֵי קְעִילָה׃ ס וַיְהִי בִּבְרֹחַ אֶבְיָתָר
בֶּן־אֲחִימֶלֶךְ אֶל־דָּוִד קְעִילָה אֵפוֹד יָרַד בְּיָדוֹ׃ וַיֻּגַּד לְשָׁאוּל
כִּי־בָא דָוִד קְעִילָה וַיֹּאמֶר שָׁאוּל נִכַּר אֹתוֹ אֱלֹהִים בְּיָדִי כִּי
נִסְגַּר לָבוֹא בְּעִיר דְּלָתַיִם וּבְרִיחַ׃ וַיְשַׁמַּע שָׁאוּל אֶת־כָּל־
הָעָם לַמִּלְחָמָה לָרֶדֶת קְעִילָה לָצוּר אֶל־דָּוִד וְאֶל־אֲנָשָׁיו׃
וַיֵּדַע דָּוִד כִּי עָלָיו שָׁאוּל מַחֲרִישׁ הָרָעָה וַיֹּאמֶר אֶל־אֶבְיָתָר
י הַכֹּהֵן הַגִּישָׁה הָאֵפוֹד׃ ס וַיֹּאמֶר דָּוִד יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל שָׁמֹעַ שָׁמַע עַבְדְּךָ כִּי־מְבַקֵּשׁ שָׁאוּל לָבוֹא אֶל־קְעִילָה
לְשַׁחֵת לָעִיר בַּעֲבוּרִי׃ הֲיַסְגִּרֻנִי בַעֲלֵי קְעִילָה בְיָדוֹ הֲיֵרֵד
שָׁאוּל כַּאֲשֶׁר שָׁמַע עַבְדֶּךָ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַגֶּד־נָא
לְעַבְדֶּךָ ס וַיֹּאמֶר יְהוָה יֵרֵד׃ וַיֹּאמֶר דָּוִד
הֲיַסְגִּרוּ בַּעֲלֵי קְעִילָה אֹתִי וְאֶת־אֲנָשַׁי בְּיַד־שָׁאוּל וַיֹּאמֶר
יְהוָה יַסְגִּירוּ׃ ס וַיָּקָם דָּוִד וַאֲנָשָׁיו כְּשֵׁשׁ־מֵאוֹת אִישׁ
וַיֵּצְאוּ מִקְּעִלָה וַיִּתְהַלְּכוּ בַּאֲשֶׁר יִתְהַלָּכוּ וּלְשָׁאוּל הֻגַּד כִּי־
נִמְלַט דָּוִד מִקְּעִילָה וַיֶּחְדַּל לָצֵאת׃ וַיֵּשֶׁב דָּוִד בַּמִּדְבָּר
בַּמְּצָדוֹת וַיֵּשֶׁב בָּהָר בְּמִדְבַּר־זִיף וַיְבַקְשֵׁהוּ שָׁאוּל כָּל־הַיָּמִים
טו וְלֹא־נְתָנוֹ אֱלֹהִים בְּיָדוֹ׃ וַיַּרְא דָוִד כִּי־יָצָא שָׁאוּל לְבַקֵּשׁ
אֶת־נַפְשׁוֹ וְדָוִד בְּמִדְבַּר־זִיף בַּחֹרְשָׁה׃ ס וַיָּקָם יְהוֹנָתָן
בֶּן־שָׁאוּל וַיֵּלֶךְ אֶל־דָּוִד חֹרְשָׁה וַיְחַזֵּק אֶת־יָדוֹ בֵּאלֹהִים׃
וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַל־תִּירָא כִּי לֹא תִמְצָאֲךָ יַד שָׁאוּל אָבִי וְאַתָּה
תִּמְלֹךְ עַל־יִשְׂרָאֵל וְאָנֹכִי אֶהְיֶה־לְּךָ לְמִשְׁנֶה וְגַם־שָׁאוּל אָבִי
יֹדֵעַ כֵּן׃ וַיִּכְרְתוּ שְׁנֵיהֶם בְּרִית לִפְנֵי יְהוָה וַיֵּשֶׁב דָּוִד
בַּחֹרְשָׁה וִיהוֹנָתָן הָלַךְ לְבֵיתוֹ׃ ס וַיַּעֲלוּ זִפִים אֶל־
שָׁאוּל הַגִּבְעָתָה לֵאמֹר הֲלוֹא דָוִד מִסְתַּתֵּר עִמָּנוּ בַמְּצָדוֹת
כ בַּחֹרְשָׁה בְּגִבְעַת הַחֲכִילָה אֲשֶׁר מִימִין הַיְשִׁימוֹן׃ וְעַתָּה
לְכָל־אַוַּת נַפְשְׁךָ הַמֶּלֶךְ לָרֶדֶת רֵד וְלָנוּ הַסְגִּירוֹ בְּיַד הַמֶּלֶךְ׃
וַיֹּאמֶר שָׁאוּל בְּרוּכִים אַתֶּם לַיהוָה כִּי חֲמַלְתֶּם עָלָי׃ לְכוּ־נָא
הָכִינוּ עוֹד וּדְעוּ וּרְאוּ אֶת־מְקוֹמוֹ אֲשֶׁר תִּהְיֶה רַגְלוֹ מִי רָאָהוּ

כג ב׳ פסקא באמצע פסוק　ה׳ ואנשיו קרי　יא׳ פסקא באמצע פסוק

שָׁם כִּי אָמַר אֵלַי עָרוֹם יַעְרִם הוּא׃ וּרְאוּ וּדְעוּ מִכֹּל הַמַּחֲבֹאִים
אֲשֶׁר יִתְחַבֵּא שָׁם וְשַׁבְתֶּם אֵלַי אֶל־נָכוֹן וְהָלַכְתִּי אִתְּכֶם וְהָיָה
אִם־יֶשְׁנוֹ בָאָרֶץ וְחִפַּשְׂתִּי אֹתוֹ בְּכֹל אַלְפֵי יְהוּדָה׃ וַיָּקוּמוּ
וַיֵּלְכוּ זִיפָה לִפְנֵי שָׁאוּל וְדָוִד וַאֲנָשָׁיו בְּמִדְבַּר מָעוֹן בָּעֲרָבָה
כה אֶל יְמִין הַיְשִׁימוֹן׃ וַיֵּלֶךְ שָׁאוּל וַאֲנָשָׁיו לְבַקֵּשׁ וַיַּגִּדוּ לְדָוִד
וַיֵּרֶד הַסֶּלַע וַיֵּשֶׁב בְּמִדְבַּר מָעוֹן וַיִּשְׁמַע שָׁאוּל וַיִּרְדֹּף אַחֲרֵי־
דָוִד מִדְבַּר מָעוֹן׃ וַיֵּלֶךְ שָׁאוּל מִצַּד הָהָר מִזֶּה וְדָוִד וַאֲנָשָׁיו
מִצַּד הָהָר מִזֶּה וַיְהִי דָוִד נֶחְפָּז לָלֶכֶת מִפְּנֵי שָׁאוּל וְשָׁאוּל
וַאֲנָשָׁיו עֹטְרִים אֶל־דָּוִד וְאֶל־אֲנָשָׁיו לְתָפְשָׂם׃ וּמַלְאָךְ בָּא
אֶל־שָׁאוּל לֵאמֹר מַהֲרָה וְלֵכָה כִּי־פָשְׁטוּ פְלִשְׁתִּים עַל־הָאָרֶץ׃
וַיָּשָׁב שָׁאוּל מִרְדֹף אַחֲרֵי דָוִד וַיֵּלֶךְ לִקְרַאת פְּלִשְׁתִּים עַל־
כֵּן קָרְאוּ לַמָּקוֹם הַהוּא סֶלַע הַמַּחְלְקוֹת׃

כד וַיַּעַל דָּוִד מִשָּׁם וַיֵּשֶׁב בִּמְצָדוֹת עֵין־גֶּדִי׃ ס וַיְהִי
כַּאֲשֶׁר שָׁב שָׁאוּל מֵאַחֲרֵי פְּלִשְׁתִּים וַיַּגִּדוּ לוֹ לֵאמֹר הִנֵּה דָוִד
בְּמִדְבַּר עֵין גֶּדִי׃ ס וַיִּקַּח שָׁאוּל שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים אִישׁ
בָּחוּר מִכָּל־יִשְׂרָאֵל וַיֵּלֶךְ לְבַקֵּשׁ אֶת־דָּוִד וַאֲנָשָׁיו עַל־פְּנֵי צוּרֵי
הַיְּעֵלִים׃ וַיָּבֹא אֶל־גִּדְרוֹת הַצֹּאן עַל־הַדֶּרֶךְ וְשָׁם מְעָרָה
וַיָּבֹא שָׁאוּל לְהָסֵךְ אֶת־רַגְלָיו וְדָוִד וַאֲנָשָׁיו בְּיַרְכְּתֵי הַמְּעָרָה
ה יֹשְׁבִים׃ וַיֹּאמְרוּ אַנְשֵׁי דָוִד אֵלָיו הִנֵּה הַיּוֹם אֲשֶׁר־אָמַר
יְהוָה אֵלֶיךָ הִנֵּה אָנֹכִי נֹתֵן אֶת־אֹיִבְךָ בְּיָדֶךָ וְעָשִׂיתָ לּוֹ
כַּאֲשֶׁר יִטַב בְּעֵינֶיךָ וַיָּקָם דָּוִד וַיִּכְרֹת אֶת־כְּנַף־הַמְּעִיל אֲשֶׁר־
לְשָׁאוּל בַּלָּט׃ וַיְהִי אַחֲרֵי־כֵן וַיַּךְ לֵב־דָּוִד אֹתוֹ עַל אֲשֶׁר
כָּרַת אֶת־כָּנָף אֲשֶׁר לְשָׁאוּל׃ וַיֹּאמֶר לַאֲנָשָׁיו חָלִילָה לִּי
מֵיְהוָה אִם־אֶעֱשֶׂה אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה לַאדֹנִי לִמְשִׁיחַ יְהוָה
לִשְׁלֹחַ יָדִי בּוֹ כִּי־מְשִׁיחַ יְהוָה הוּא׃ וַיְשַׁסַּע דָּוִד אֶת־אֲנָשָׁיו
בַּדְּבָרִים וְלֹא נְתָנָם לָקוּם אֶל־שָׁאוּל וְשָׁאוּל קָם מֵהַמְּעָרָה
וַיֵּלֶךְ בַּדָּרֶךְ׃ ס וַיָּקָם דָּוִד אַחֲרֵי־כֵן וַיֵּצֵא מִן־הַמְּעָרָה
וַיִּקְרָא אַחֲרֵי־שָׁאוּל לֵאמֹר אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ וַיַּבֵּט שָׁאוּל אַחֲרָיו
י וַיִּקֹּד דָּוִד אַפַּיִם אַרְצָה וַיִּשְׁתָּחוּ׃ ס וַיֹּאמֶר דָּוִד לְשָׁאוּל לָמָּה
תִשְׁמַע אֶת־דִּבְרֵי אָדָם לֵאמֹר הִנֵּה דָוִד מְבַקֵּשׁ רָעָתֶךָ׃
הִנֵּה הַיּוֹם הַזֶּה רָאוּ עֵינֶיךָ אֵת אֲשֶׁר־נְתָנְךָ יְהוָה ׀ הַיּוֹם ׀
בְּיָדִי בַּמְּעָרָה וְאָמַר לַהֲרָגְךָ וַתָּחָס עָלֶיךָ וָאֹמַר לֹא־אֶשְׁלַח
יָדִי בַּאדֹנִי כִּי־מְשִׁיחַ יְהוָה הוּא׃ וְאָבִי רְאֵה גַּם רְאֵה אֶת־
כְּנַף מְעִילְךָ בְּיָדִי כִּי בְּכָרְתִי אֶת־כְּנַף מְעִילְךָ וְלֹא הֲרַגְתִּיךָ
דַּע וּרְאֵה כִּי אֵין בְּיָדִי רָעָה וָפֶשַׁע וְלֹא־חָטָאתִי לָךְ וְאַתָּה
צֹדֶה אֶת־נַפְשִׁי לְקַחְתָּהּ׃ יִשְׁפֹּט יְהוָה בֵּינִי וּבֵינֶךָ וּנְקָמַנִי

ס׳ ה׳ יתיר ו׳　מ׳ מהמערה קרי

יְהוָה מִמֶּךָּ וְיָדִי לֹא תִהְיֶה־בָּךְ׃ כַּאֲשֶׁר יֹאמַר מְשַׁל הַקַּדְמֹנִי מֵרְשָׁעִים יֵצֵא רֶשַׁע וְיָדִי לֹא תִהְיֶה־בָּךְ׃ אַחֲרֵי מִי יָצָא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אַחֲרֵי מִי אַתָּה רֹדֵף אַחֲרֵי כֶּלֶב מֵת אַחֲרֵי פַּרְעֹשׁ אֶחָד׃ וְהָיָה יְהוָה לְדַיָּן וְשָׁפַט בֵּינִי וּבֵינֶךָ וְיֵרֶא וְיָרֵב אֶת־רִיבִי וְיִשְׁפְּטֵנִי מִיָּדֶךָ׃ וַיְהִי כְּכַלּוֹת דָּוִד לְדַבֵּר אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל־שָׁאוּל וַיֹּאמֶר שָׁאוּל הֲקֹלְךָ זֶה בְּנִי דָוִד וַיִּשָּׂא שָׁאוּל קֹלוֹ וַיֵּבְךְּ׃ וַיֹּאמֶר אֶל־דָּוִד צַדִּיק אַתָּה מִמֶּנִּי כִּי אַתָּה גְּמַלְתַּנִי הַטּוֹבָה וַאֲנִי גְּמַלְתִּיךָ הָרָעָה׃ וְאַתְּ הִגַּדְתָּ הַיּוֹם אֵת אֲשֶׁר־עָשִׂיתָה אִתִּי טוֹבָה אֵת אֲשֶׁר סִגְּרַנִי יְהוָה בְּיָדְךָ וְלֹא הֲרַגְתָּנִי׃ וְכִי־יִמְצָא אִישׁ אֶת־אֹיְבוֹ וְשִׁלְּחוֹ בְּדֶרֶךְ טוֹבָה וַיהוָה יְשַׁלֶּמְךָ טוֹבָה תַּחַת הַיּוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר עָשִׂיתָה לִי׃ וְעַתָּה הִנֵּה יָדַעְתִּי כִּי מָלֹךְ תִּמְלוֹךְ וְקָמָה בְּיָדְךָ מַמְלֶכֶת יִשְׂרָאֵל׃ וְעַתָּה הִשָּׁבְעָה לִּי בַּיהוָה אִם־תַּכְרִית אֶת־זַרְעִי אַחֲרָי וְאִם־תַּשְׁמִיד אֶת־שְׁמִי מִבֵּית אָבִי׃ וַיִּשָּׁבַע דָּוִד לְשָׁאוּל וַיֵּלֶךְ שָׁאוּל אֶל־בֵּיתוֹ וְדָוִד וַאֲנָשָׁיו עָלוּ עַל־הַמְּצוּדָה׃ ס

וַיָּמָת שְׁמוּאֵל וַיִּקָּבְצוּ כָל־יִשְׂרָאֵל וַיִּסְפְּדוּ־לוֹ וַיִּקְבְּרֻהוּ בְּבֵיתוֹ בָּרָמָה וַיָּקָם דָּוִד וַיֵּרֶד אֶל־מִדְבַּר פָּארָן׃ פ וְאִישׁ בְּמָעוֹן וּמַעֲשֵׂהוּ בַכַּרְמֶל וְהָאִישׁ גָּדוֹל מְאֹד וְלוֹ צֹאן שְׁלֹשֶׁת־אֲלָפִים וְאֶלֶף עִזִּים וַיְהִי בִּגְזֹז אֶת־צֹאנוֹ בַּכַּרְמֶל׃ וְשֵׁם הָאִישׁ נָבָל וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ אֲבִגָיִל וְהָאִשָּׁה טוֹבַת־שֶׂכֶל וִיפַת תֹּאַר וְהָאִישׁ קָשֶׁה וְרַע מַעֲלָלִים וְהוּא כָלִבּוֹ׃ וַיִּשְׁמַע דָּוִד בַּמִּדְבָּר כִּי־גֹזֵז נָבָל אֶת־צֹאנוֹ׃ וַיִּשְׁלַח דָּוִד עֲשָׂרָה נְעָרִים וַיֹּאמֶר דָּוִד לַנְּעָרִים עֲלוּ כַרְמֶלָה וּבָאתֶם אֶל־נָבָל וּשְׁאֶלְתֶּם־לוֹ בִשְׁמִי לְשָׁלוֹם׃ וַאֲמַרְתֶּם כֹּה לֶחָי וְאַתָּה שָׁלוֹם וּבֵיתְךָ שָׁלוֹם וְכֹל אֲשֶׁר־לְךָ שָׁלוֹם׃ וְעַתָּה שָׁמַעְתִּי כִּי גֹזְזִים לָךְ עַתָּה הָרֹעִים אֲשֶׁר־לְךָ הָיוּ עִמָּנוּ לֹא הֶכְלַמְנוּם וְלֹא־נִפְקַד לָהֶם מְאוּמָה כָּל־יְמֵי הֱיוֹתָם בַּכַּרְמֶל׃ שְׁאַל אֶת־נְעָרֶיךָ וְיַגִּידוּ לָךְ וְיִמְצְאוּ הַנְּעָרִים חֵן בְּעֵינֶיךָ כִּי־עַל־יוֹם טוֹב בָּנוּ תְּנָה־נָּא אֵת אֲשֶׁר תִּמְצָא יָדְךָ לַעֲבָדֶיךָ וּלְבִנְךָ לְדָוִד׃ וַיָּבֹאוּ נַעֲרֵי דָוִד וַיְדַבְּרוּ אֶל־נָבָל כְּכָל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּשֵׁם דָּוִד וַיָּנוּחוּ׃ וַיַּעַן נָבָל אֶת־עַבְדֵי דָוִד וַיֹּאמֶר מִי דָוִד וּמִי בֶן־יִשָׁי הַיּוֹם רַבּוּ עֲבָדִים הַמִּתְפָּרְצִים אִישׁ מִפְּנֵי אֲדֹנָיו׃ וְלָקַחְתִּי אֶת־לַחְמִי וְאֶת־מֵימַי וְאֵת טִבְחָתִי אֲשֶׁר טָבַחְתִּי לְגֹזְזָי וְנָתַתִּי לַאֲנָשִׁים אֲשֶׁר לֹא יָדַעְתִּי אֵי מִזֶּה הֵמָּה׃ וַיַּהַפְכוּ נַעֲרֵי־דָוִד לְדַרְכָּם וַיָּשֻׁבוּ וַיָּבֹאוּ וַיַּגִּדוּ לוֹ כְּכֹל

הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה׃ וַיֹּאמֶר דָּוִד לַאֲנָשָׁיו חִגְרוּ אִישׁ אֶת־חַרְבּוֹ וַיַּחְגְּרוּ אִישׁ אֶת־חַרְבּוֹ וַיַּחְגֹּר גַּם־דָּוִד אֶת־חַרְבּוֹ וַיַּעֲלוּ אַחֲרֵי דָוִד כְּאַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ וּמָאתַיִם יָשְׁבוּ עַל־הַכֵּלִים׃ וְלַאֲבִיגַיִל אֵשֶׁת נָבָל הִגִּיד נַעַר־אֶחָד מֵהַנְּעָרִים לֵאמֹר הִנֵּה שָׁלַח דָּוִד מַלְאָכִים מֵהַמִּדְבָּר לְבָרֵךְ אֶת־אֲדֹנֵינוּ וַיָּעַט בָּהֶם׃ וְהָאֲנָשִׁים טֹבִים לָנוּ מְאֹד וְלֹא הָכְלַמְנוּ וְלֹא־פָקַדְנוּ מְאוּמָה כָּל־יְמֵי הִתְהַלַּכְנוּ אִתָּם בִּהְיוֹתֵנוּ בַּשָּׂדֶה׃ חוֹמָה הָיוּ עָלֵינוּ גַּם־לַיְלָה גַּם־יוֹמָם כָּל־יְמֵי הֱיוֹתֵנוּ עִמָּם רֹעִים הַצֹּאן׃ וְעַתָּה דְּעִי וּרְאִי מַה־תַּעֲשִׂי כִּי־כָלְתָה הָרָעָה אֶל־אֲדֹנֵינוּ וְעַל־כָּל־בֵּיתוֹ וְהוּא בֶּן־בְּלִיַּעַל מִדַּבֵּר אֵלָיו׃ וַתְּמַהֵר אֲבוֹגַיִל וַתִּקַּח מָאתַיִם לֶחֶם וּשְׁנַיִם נִבְלֵי־יַיִן וְחָמֵשׁ צֹאן עֲשׂוּוֹת וְחָמֵשׁ סְאִים קָלִי וּמֵאָה צִמֻּקִים וּמָאתַיִם דְּבֵלִים וַתָּשֶׂם עַל־הַחֲמֹרִים׃ וַתֹּאמֶר לִנְעָרֶיהָ עִבְרוּ לְפָנַי הִנְנִי אַחֲרֵיכֶם בָּאָה וּלְאִישָׁהּ נָבָל לֹא הִגִּידָה׃ וְהָיָה הִיא רֹכֶבֶת עַל־הַחֲמוֹר וְיֹרֶדֶת בְּסֵתֶר הָהָר וְהִנֵּה דָוִד וַאֲנָשָׁיו יֹרְדִים לִקְרָאתָהּ וַתִּפְגֹּשׁ אֹתָם׃ וְדָוִד אָמַר אַךְ לַשֶּׁקֶר שָׁמַרְתִּי אֶת־כָּל־אֲשֶׁר לָזֶה בַּמִּדְבָּר וְלֹא־נִפְקַד מִכָּל־אֲשֶׁר־לוֹ מְאוּמָה וַיָּשֶׁב־לִי רָעָה תַּחַת טוֹבָה׃ כֹּה־יַעֲשֶׂה אֱלֹהִים לְאֹיְבֵי דָוִד וְכֹה יֹסִיף אִם־אַשְׁאִיר מִכָּל־אֲשֶׁר־לוֹ עַד־הַבֹּקֶר מַשְׁתִּין בְּקִיר׃ וַתֵּרֶא אֲבִיגַיִל אֶת־דָּוִד וַתְּמַהֵר וַתֵּרֶד מֵעַל הַחֲמוֹר וַתִּפֹּל לְאַפֵּי דָוִד עַל־פָּנֶיהָ וַתִּשְׁתַּחוּ אָרֶץ׃ וַתִּפֹּל עַל־רַגְלָיו וַתֹּאמֶר בִּי־אֲנִי אֲדֹנִי הֶעָוֺן וּתְדַבֶּר־נָא אֲמָתְךָ בְּאָזְנֶיךָ וּשְׁמַע אֵת דִּבְרֵי אֲמָתֶךָ׃ אַל־נָא יָשִׂים אֲדֹנִי אֶת־לִבּוֹ אֶל־אִישׁ הַבְּלִיַּעַל הַזֶּה עַל־נָבָל כִּי כִשְׁמוֹ כֶּן־הוּא נָבָל שְׁמוֹ וּנְבָלָה עִמּוֹ וַאֲנִי אֲמָתְךָ לֹא רָאִיתִי אֶת־נַעֲרֵי אֲדֹנִי אֲשֶׁר שָׁלָחְתָּ׃ וְעַתָּה אֲדֹנִי חַי־יְהוָה וְחֵי־נַפְשְׁךָ אֲשֶׁר מְנָעֲךָ יְהוָה מִבּוֹא בְדָמִים וְהוֹשֵׁעַ יָדְךָ לָךְ וְעַתָּה יִהְיוּ כְנָבָל אֹיְבֶיךָ וְהַמְבַקְשִׁים אֶל־אֲדֹנִי רָעָה׃ וְעַתָּה הַבְּרָכָה הַזֹּאת אֲשֶׁר־הֵבִיא שִׁפְחָתְךָ לַאדֹנִי וְנִתְּנָה לַנְּעָרִים הַמִּתְהַלְּכִים בְּרַגְלֵי אֲדֹנִי׃ שָׂא נָא לְפֶשַׁע אֲמָתֶךָ כִּי עָשֹׂה־יַעֲשֶׂה יְהוָה לַאדֹנִי בַּיִת נֶאֱמָן כִּי־מִלְחֲמוֹת יְהוָה אֲדֹנִי נִלְחָם וְרָעָה לֹא־תִמָּצֵא בְךָ מִיָּמֶיךָ׃ וַיָּקָם אָדָם לִרְדָפְךָ וּלְבַקֵּשׁ אֶת־נַפְשֶׁךָ וְהָיְתָה נֶפֶשׁ אֲדֹנִי צְרוּרָה בִּצְרוֹר הַחַיִּים אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְאֵת נֶפֶשׁ אֹיְבֶיךָ יְקַלְּעֶנָּה בְּתוֹךְ כַּף הַקָּלַע׃ וְהָיָה כִּי־יַעֲשֶׂה יְהוָה לַאדֹנִי כְּכֹל אֲשֶׁר־דִּבֶּר אֶת־הַטּוֹבָה עָלֶיךָ וְצִוְּךָ לְנָגִיד עַל־יִשְׂרָאֵל׃ וְלֹא תִהְיֶה זֹאת לְךָ לְפוּקָה וּלְמִכְשׁוֹל

לֵב לַאדֹנִי וְלִשְׁפָּךְ־דָּם חִנָּם וּלְהוֹשִׁיעַ אֲדֹנִי לוֹ וְהֵיטִב יְהוָה
לַאדֹנִי וְזָכַרְתָּ אֶת־אֲמָתֶךָ׃ פ וַיֹּאמֶר דָּוִד לַאֲבִיגַל
בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר שְׁלָחֵךְ הַיּוֹם הַזֶּה לִקְרָאתִי׃
וּבָרוּךְ טַעְמֵךְ וּבְרוּכָה אָתְּ אֲשֶׁר כְּלִתִנִי הַיּוֹם הַזֶּה מִבּוֹא
בְדָמִים וְהֹשֵׁעַ יָדִי לִי׃ וְאוּלָם חַי־יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר מְנָעַנִי מֵהָרַע אֹתָךְ כִּי ׀ לוּלֵי מִהַרְתְּ וַתָּבֹאתִי לִקְרָאתִי
כִּי אִם־נוֹתַר לְנָבָל עַד־אוֹר הַבֹּקֶר מַשְׁתִּין בְּקִיר׃ וַיִּקַּח
דָּוִד מִיָּדָהּ אֵת אֲשֶׁר־הֵבִיאָה לוֹ וְלָהּ אָמַר עֲלִי לְשָׁלוֹם
לְבֵיתֵךְ רְאִי שָׁמַעְתִּי בְקוֹלֵךְ וָאֶשָּׂא פָּנָיִךְ׃ וַתָּבֹא אֲבִיגַיִל ׀
אֶל־נָבָל וְהִנֵּה־לוֹ מִשְׁתֶּה בְּבֵיתוֹ כְּמִשְׁתֵּה הַמֶּלֶךְ וְלֵב נָבָל
טוֹב עָלָיו וְהוּא שִׁכֹּר עַד־מְאֹד וְלֹא־הִגִּידָה לּוֹ דָּבָר קָטֹן
וְגָדוֹל עַד־אוֹר הַבֹּקֶר׃ וַיְהִי בַבֹּקֶר בְּצֵאת הַיַּיִן מִנָּבָל
וַתַּגֶּד־לוֹ אִשְׁתּוֹ אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיָּמָת לִבּוֹ בְּקִרְבּוֹ
וְהוּא הָיָה לְאָבֶן׃ וַיְהִי כַּעֲשֶׂרֶת הַיָּמִים וַיִּגֹּף יְהוָה אֶת־
נָבָל וַיָּמֹת׃ וַיִּשְׁמַע דָּוִד כִּי מֵת נָבָל וַיֹּאמֶר בָּרוּךְ יְהוָה
אֲשֶׁר רָב אֶת־רִיב חֶרְפָּתִי מִיַּד נָבָל וְאֶת־עַבְדּוֹ חָשַׂךְ מֵרָעָה
וְאֵת רָעַת נָבָל הֵשִׁיב יְהוָה בְּרֹאשׁוֹ וַיִּשְׁלַח דָּוִד וַיְדַבֵּר
בַּאֲבִיגַיִל לְקַחְתָּהּ לוֹ לְאִשָּׁה׃ וַיָּבֹאוּ עַבְדֵי דָוִד אֶל־אֲבִיגַיִל
הַכַּרְמֶלָה וַיְדַבְּרוּ אֵלֶיהָ לֵאמֹר דָּוִד שְׁלָחָנוּ אֵלַיִךְ לְקַחְתֵּךְ
לוֹ לְאִשָּׁה׃ וַתָּקָם וַתִּשְׁתַּחוּ אַפַּיִם אָרְצָה וַתֹּאמֶר הִנֵּה
אֲמָתְךָ לְשִׁפְחָה לִרְחֹץ רַגְלֵי עַבְדֵי אֲדֹנִי׃ וַתְּמַהֵר וַתָּקָם
אֲבִיגַיִל וַתִּרְכַּב עַל־הַחֲמוֹר וְחָמֵשׁ נַעֲרֹתֶיהָ הַהֹלְכוֹת לְרַגְלָהּ
וַתֵּלֶךְ אַחֲרֵי מַלְאֲכֵי דָוִד וַתְּהִי־לוֹ לְאִשָּׁה׃ וְאֶת־אֲחִינֹעַם
לָקַח דָּוִד מִיִּזְרְעֶאל וַתִּהְיֶיןָ גַּם־שְׁתֵּיהֶן לוֹ לְנָשִׁים׃ ס
וְשָׁאוּל נָתַן אֶת־מִיכַל בִּתּוֹ אֵשֶׁת דָּוִד לְפַלְטִי בֶן־לַיִשׁ
אֲשֶׁר מִגַּלִּים׃

כו וַיָּבֹאוּ הַזִּפִים אֶל־שָׁאוּל הַגִּבְעָתָה לֵאמֹר הֲלוֹא דָוִד
מִסְתַּתֵּר בְּגִבְעַת הַחֲכִילָה עַל פְּנֵי הַיְשִׁימֹן׃ וַיָּקָם שָׁאוּל
וַיֵּרֶד אֶל־מִדְבַּר־זִיף וְאִתּוֹ שְׁלֹשֶׁת־אֲלָפִים אִישׁ בְּחוּרֵי יִשְׂרָאֵל
לְבַקֵּשׁ אֶת־דָּוִד בְּמִדְבַּר־זִיף׃ וַיִּחַן שָׁאוּל בְּגִבְעַת הַחֲכִילָה
אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הַיְשִׁימֹן עַל־הַדָּרֶךְ וְדָוִד יֹשֵׁב בַּמִּדְבָּר וַיַּרְא
כִּי בָא שָׁאוּל אַחֲרָיו הַמִּדְבָּרָה׃ וַיִּשְׁלַח דָּוִד מְרַגְּלִים וַיֵּדַע
כִּי־בָא שָׁאוּל אֶל־נָכוֹן׃ וַיָּקָם דָּוִד וַיָּבֹא אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר
חָנָה־שָׁם שָׁאוּל וַיַּרְא דָּוִד אֶת־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר שָׁכַב־שָׁם שָׁאוּל
וְאַבְנֵר בֶּן־נֵר שַׂר־צְבָאוֹ וְשָׁאוּל שֹׁכֵב בַּמַּעְגָּל וְהָעָם חֹנִים
סְבִיבֹתָו׃ וַיַּעַן דָּוִד וַיֹּאמֶר ׀ אֶל־אֲחִימֶלֶךְ הַחִתִּי וְאֶל־אֲבִישַׁי

לה' לד' ותבואת קרי   ס' ה' סביבתיו קרי

בֶּן־צְרוּיָה אֲחִי יוֹאָב לֵאמֹר מִי־יֵרֵד אִתִּי אֶל־שָׁאוּל אֶל־
הַמַּחֲנֶה וַיֹּאמֶר אֲבִישַׁי אֲנִי אֵרֵד עִמָּךְ׃ וַיָּבֹא דָוִד וַאֲבִישַׁי ׀
אֶל־הָעָם לַיְלָה וְהִנֵּה שָׁאוּל שֹׁכֵב יָשֵׁן בַּמַּעְגָּל וַחֲנִיתוֹ
מְעוּכָה־בָאָרֶץ מְרַאֲשֹׁתָו וְאַבְנֵר וְהָעָם שֹׁכְבִים סְבִיבֹתָו׃ ס
וַיֹּאמֶר אֲבִישַׁי אֶל־דָּוִד סִגַּר אֱלֹהִים הַיּוֹם אֶת־אוֹיִבְךָ
בְּיָדֶךָ וְעַתָּה אַכֶּנּוּ נָא בַּחֲנִית וּבָאָרֶץ פַּעַם אַחַת וְלֹא אֶשְׁנֶה
לוֹ׃ וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־אֲבִישַׁי אַל־תַּשְׁחִיתֵהוּ כִּי מִי שָׁלַח יָדוֹ
בִּמְשִׁיחַ יְהוָה וְנִקָּה׃ וַיֹּאמֶר דָּוִד חַי־יְהוָה כִּי אִם־יְהוָה
יִגָּפֶנּוּ אוֹ־יוֹמוֹ יָבוֹא וָמֵת אוֹ בַמִּלְחָמָה יֵרֵד וְנִסְפָּה׃ חָלִילָה
לִּי מֵיהוָה מִשְּׁלֹחַ יָדִי בִּמְשִׁיחַ יְהוָה וְעַתָּה קַח־נָא אֶת־
הַחֲנִית אֲשֶׁר מְרַאֲשֹׁתָו וְאֶת־צַפַּחַת הַמַּיִם וְנֵלְכָה־לָּנוּ׃
וַיִּקַּח דָּוִד אֶת־הַחֲנִית וְאֶת־צַפַּחַת הַמַּיִם מֵרַאֲשֹׁתֵי שָׁאוּל
וַיֵּלְכוּ לָהֶם וְאֵין רֹאֶה וְאֵין יוֹדֵעַ וְאֵין מֵקִיץ כִּי כֻלָּם יְשֵׁנִים
כִּי תַּרְדֵּמַת יְהוָה נָפְלָה עֲלֵיהֶם׃ וַיַּעֲבֹר דָּוִד הָעֵבֶר וַיַּעֲמֹד
עַל־רֹאשׁ־הָהָר מֵרָחֹק רַב הַמָּקוֹם בֵּינֵיהֶם׃ וַיִּקְרָא דָוִד
אֶל־הָעָם וְאֶל־אַבְנֵר בֶּן־נֵר לֵאמֹר הֲלוֹא תַעֲנֶה אַבְנֵר וַיַּעַן
אַבְנֵר וַיֹּאמֶר מִי אַתָּה קָרָאתָ אֶל־הַמֶּלֶךְ׃ ס וַיֹּאמֶר
דָּוִד אֶל־אַבְנֵר הֲלוֹא־אִישׁ אַתָּה וּמִי כָמוֹךָ בְּיִשְׂרָאֵל וְלָמָּה
לֹא שָׁמַרְתָּ אֶל־אֲדֹנֶיךָ הַמֶּלֶךְ כִּי־בָא אַחַד הָעָם לְהַשְׁחִית
אֶת־הַמֶּלֶךְ אֲדֹנֶיךָ׃ לֹא־טוֹב הַדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר עָשִׂיתָ חַי־
יְהוָה כִּי בְנֵי־מָוֶת אַתֶּם אֲשֶׁר לֹא־שְׁמַרְתֶּם עַל־אֲדֹנֵיכֶם עַל־
מְשִׁיחַ יְהוָה וְעַתָּה ׀ רְאֵה אֵי־חֲנִית הַמֶּלֶךְ וְאֶת־צַפַּחַת הַמַּיִם
אֲשֶׁר מְרַאֲשֹׁתָו׃ וַיַּכֵּר שָׁאוּל אֶת־קוֹל דָּוִד וַיֹּאמֶר הֲקוֹלְךָ
זֶה בְּנִי דָוִד וַיֹּאמֶר דָּוִד קוֹלִי אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ׃ וַיֹּאמֶר לָמָּה
זֶּה אֲדֹנִי רֹדֵף אַחֲרֵי עַבְדּוֹ כִּי מֶה עָשִׂיתִי וּמַה־בְּיָדִי רָעָה׃
וְעַתָּה יִשְׁמַע־נָא אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ אֵת דִּבְרֵי עַבְדּוֹ אִם־יְהוָה
הֱסִיתְךָ בִי יָרַח מִנְחָה וְאִם ׀ בְּנֵי הָאָדָם אֲרוּרִים הֵם לִפְנֵי
יְהוָה כִּי־גֵרְשׁוּנִי הַיּוֹם מֵהִסְתַּפֵּחַ בְּנַחֲלַת יְהוָה לֵאמֹר לֵךְ
עֲבֹד אֱלֹהִים אֲחֵרִים׃ וְעַתָּה אַל־יִפֹּל דָּמִי אַרְצָה מִנֶּגֶד פְּנֵי
יְהוָה כִּי־יָצָא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לְבַקֵּשׁ אֶת־פַּרְעֹשׁ אֶחָד כַּאֲשֶׁר
יִרְדֹּף הַקֹּרֵא בֶּהָרִים׃ וַיֹּאמֶר שָׁאוּל חָטָאתִי שׁוּב בְּנִי־דָוִד כִּי
לֹא־אָרַע לְךָ עוֹד תַּחַת אֲשֶׁר יָקְרָה נַפְשִׁי בְּעֵינֶיךָ הַיּוֹם הַזֶּה
הִנֵּה הִסְכַּלְתִּי וָאֶשְׁגֶּה הַרְבֵּה מְאֹד׃ וַיַּעַן דָּוִד וַיֹּאמֶר הִנֵּה
הַחֲנִית הַמֶּלֶךְ וְיַעֲבֹר אֶחָד מֵהַנְּעָרִים וְיִקָּחֶהָ׃ וַיהוָה יָשִׁיב
לָאִישׁ אֶת־צִדְקָתוֹ וְאֶת־אֱמֻנָתוֹ אֲשֶׁר נְתָנְךָ יְהוָה ׀ הַיּוֹם בְּיָד
וְלֹא אָבִיתִי לִשְׁלֹחַ יָדִי בִּמְשִׁיחַ יְהוָה׃ וְהִנֵּה כַּאֲשֶׁר גָּדְלָה

כו ז' מראשתיו ק'   סביבתיו ק'   ח' יתרי'   א' מראשתיו ק'   מו מראשתיו ק'   כב' הנית ק'

נפשך

נַפְשְׁךָ הַיּוֹם הַזֶּה בְּעֵינָי כֵּן־תִּגְדַּל נַפְשִׁי בְּעֵינֵי יְהוָה וְיַצִּלֵנִי מִכָּל־צָרָה׃ פ
כה וַיֹּאמֶר שָׁאוּל אֶל־דָּוִד בָּרוּךְ אַתָּה בְּנִי דָוִד גַּם עָשֹׂה תַעֲשֶׂה וְגַם יָכֹל תּוּכָל וַיֵּלֶךְ דָּוִד לְדַרְכּוֹ וְשָׁאוּל שָׁב לִמְקוֹמוֹ׃ פ

כז וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־לִבּוֹ עַתָּה אֶסָּפֶה יוֹם־אֶחָד בְּיַד־שָׁאוּל אֵין־לִי טוֹב כִּי הִמָּלֵט אִמָּלֵט ׀ אֶל־אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים וְנוֹאַשׁ מִמֶּנִּי שָׁאוּל לְבַקְשֵׁנִי עוֹד בְּכָל־גְּבוּל יִשְׂרָאֵל וְנִמְלַטְתִּי מִיָּדוֹ׃ וַיָּקָם דָּוִד וַיַּעֲבֹר הוּא וְשֵׁשׁ־מֵאוֹת אִישׁ אֲשֶׁר עִמּוֹ אֶל־אָכִישׁ בֶּן־מָעוֹךְ מֶלֶךְ גַּת׃ וַיֵּשֶׁב דָּוִד עִם־אָכִישׁ בְּגַת הוּא וַאֲנָשָׁיו אִישׁ וּבֵיתוֹ דָּוִד וּשְׁתֵּי נָשָׁיו אֲחִינֹעַם הַיִּזְרְעֵאלִית וַאֲבִיגַיִל אֵשֶׁת־נָבָל הַכַּרְמְלִית׃ וַיֻּגַּד לְשָׁאוּל כִּי־בָרַח דָּוִד גַּת וְלֹא־יָסַף עוֹד לְבַקְשׁוֹ׃ ס
ה וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־אָכִישׁ אִם־נָא מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ יִתְּנוּ־לִי מָקוֹם בְּאַחַת עָרֵי הַשָּׂדֶה וְאֵשְׁבָה שָּׁם וְלָמָּה יֵשֵׁב עַבְדְּךָ בְּעִיר הַמַּמְלָכָה עִמָּךְ׃ וַיִּתֶּן־לוֹ אָכִישׁ בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־צִקְלָג לָכֵן הָיְתָה צִקְלַג לְמַלְכֵי יְהוּדָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ ס וַיְהִי מִסְפַּר הַיָּמִים אֲשֶׁר־יָשַׁב דָּוִד בִּשְׂדֵה פְלִשְׁתִּים יָמִים וְאַרְבָּעָה חֳדָשִׁים׃ וַיַּעַל דָּוִד וַאֲנָשָׁיו וַיִּפְשְׁטוּ אֶל־הַגְּשׁוּרִי וְהַגִּרְזִי וְהָעֲמָלֵקִי כִּי הֵנָּה יֹשְׁבוֹת הָאָרֶץ אֲשֶׁר מֵעוֹלָם בּוֹאֲךָ שׁוּרָה וְעַד־אֶרֶץ מִצְרָיִם׃ וְהִכָּה דָוִד אֶת־הָאָרֶץ וְלֹא יְחַיֶּה אִישׁ וְאִשָּׁה וְלָקַח צֹאן וּבָקָר וַחֲמֹרִים וּגְמַלִּים וּבְגָדִים וַיָּשָׁב וַיָּבֹא אֶל־אָכִישׁ׃ וַיֹּאמֶר אָכִישׁ אַל־פְּשַׁטְתֶּם הַיּוֹם וַיֹּאמֶר דָּוִד עַל־נֶגֶב יְהוּדָה וְעַל־נֶגֶב הַיְּרַחְמְאֵלִי וְאֶל־נֶגֶב הַקֵּינִי׃ וְאִישׁ וְאִשָּׁה לֹא־יְחַיֶּה דָוִד לְהָבִיא גַת לֵאמֹר פֶּן־יַגִּדוּ עָלֵינוּ לֵאמֹר כֹּה־עָשָׂה דָוִד וְכֹה מִשְׁפָּטוֹ כָּל־הַיָּמִים אֲשֶׁר יָשַׁב בִּשְׂדֵה פְּלִשְׁתִּים׃ וַיַּאֲמֵן אָכִישׁ בְּדָוִד לֵאמֹר הַבְאֵשׁ הִבְאִישׁ בְּעַמּוֹ בְיִשְׂרָאֵל וְהָיָה לִי לְעֶבֶד עוֹלָם׃ פ

כח וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם וַיִּקְבְּצוּ פְלִשְׁתִּים אֶת־מַחֲנֵיהֶם לַצָּבָא לְהִלָּחֵם בְּיִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אָכִישׁ אֶל־דָּוִד יָדֹעַ תֵּדַע כִּי אִתִּי תֵּצֵא בַמַּחֲנֶה אַתָּה וַאֲנָשֶׁיךָ׃ וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־אָכִישׁ לָכֵן אַתָּה תֵדַע אֵת אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה עַבְדֶּךָ וַיֹּאמֶר אָכִישׁ אֶל־דָּוִד לָכֵן שֹׁמֵר לְרֹאשִׁי אֲשִׂימְךָ כָּל־הַיָּמִים׃ פ וּשְׁמוּאֵל מֵת וַיִּסְפְּדוּ־לוֹ כָּל־יִשְׂרָאֵל וַיִּקְבְּרֻהוּ בָרָמָה וּבְעִירוֹ וְשָׁאוּל הֵסִיר הָאֹבוֹת וְאֶת־הַיִּדְּעֹנִים מֵהָאָרֶץ׃ וַיִּקָּבְצוּ פְלִשְׁתִּים וַיָּבֹאוּ וַיַּחֲנוּ בְשׁוּנֵם וַיִּקְבֹּץ שָׁאוּל אֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל וַיַּחֲנוּ בַּגִּלְבֹּעַ׃ ה וַיַּרְא שָׁאוּל אֶת־מַחֲנֵה פְלִשְׁתִּים וַיִּרָא וַיֶּחֱרַד לִבּוֹ

ס׳ ב׳ פתח בס״פ · ד׳ פתח באתנח יסף ק׳ · ח׳ והגרזי קרי

מְאֹד׃ וַיִּשְׁאַל שָׁאוּל בַּיהוָה וְלֹא עָנָהוּ יְהוָה גַּם בַּחֲלֹמוֹת גַּם בָּאוּרִים גַּם בַּנְּבִיאִם׃ וַיֹּאמֶר שָׁאוּל לַעֲבָדָיו בַּקְּשׁוּ־לִי אֵשֶׁת בַּעֲלַת־אוֹב וְאֵלְכָה אֵלֶיהָ וְאֶדְרְשָׁה־בָּהּ וַיֹּאמְרוּ עֲבָדָיו אֵלָיו הִנֵּה אֵשֶׁת בַּעֲלַת־אוֹב בְּעֵין דּוֹר׃ וַיִּתְחַפֵּשׂ שָׁאוּל וַיִּלְבַּשׁ בְּגָדִים אֲחֵרִים וַיֵּלֶךְ הוּא וּשְׁנֵי אֲנָשִׁים עִמּוֹ וַיָּבֹאוּ אֶל־הָאִשָּׁה לָיְלָה וַיֹּאמֶר קָסֳומִי־נָא לִי בָּאוֹב וְהַעֲלִי לִי אֵת אֲשֶׁר־אֹמַר אֵלָיִךְ׃ וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֵלָיו הִנֵּה אַתָּה יָדַעְתָּ אֵת אֲשֶׁר־עָשָׂה שָׁאוּל אֲשֶׁר הִכְרִית אֶת־הָאֹבוֹת וְאֶת־הַיִּדְּעֹנִי מִן־הָאָרֶץ וְלָמָה אַתָּה מִתְנַקֵּשׁ בְּנַפְשִׁי לַהֲמִיתֵנִי׃ וַיִּשָּׁבַע לָהּ שָׁאוּל בַּיהוָה לֵאמֹר חַי־יְהוָה אִם־יִקְּרֵךְ עָוֺן בַּדָּבָר הַזֶּה׃ וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֶת־מִי אַעֲלֶה־לָּךְ וַיֹּאמֶר אֶת־שְׁמוּאֵל הַעֲלִי־לִי׃ וַתֵּרֶא הָאִשָּׁה אֶת־שְׁמוּאֵל וַתִּזְעַק בְּקוֹל גָּדוֹל וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֶל־שָׁאוּל לֵאמֹר לָמָּה רִמִּיתָנִי וְאַתָּה שָׁאוּל׃ וַיֹּאמֶר לָהּ הַמֶּלֶךְ אַל־תִּירְאִי כִּי מָה רָאִית וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֶל־שָׁאוּל אֱלֹהִים רָאִיתִי עֹלִים מִן־הָאָרֶץ׃ וַיֹּאמֶר לָהּ מַה־תָּאֳרוֹ וַתֹּאמֶר אִישׁ זָקֵן עֹלֶה וְהוּא עֹטֶה מְעִיל וַיֵּדַע שָׁאוּל כִּי־שְׁמוּאֵל הוּא וַיִּקֹּד אַפַּיִם אַרְצָה וַיִּשְׁתָּחוּ׃ ס
טו וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־שָׁאוּל לָמָּה הִרְגַּזְתַּנִי לְהַעֲלוֹת אֹתִי וַיֹּאמֶר שָׁאוּל צַר־לִי מְאֹד וּפְלִשְׁתִּים ׀ נִלְחָמִים בִּי וֵאלֹהִים סָר מֵעָלַי וְלֹא־עָנָנִי עוֹד גַּם בְּיַד־הַנְּבִאִים גַּם־בַּחֲלֹמוֹת וָאֶקְרָאֶה לְךָ לְהוֹדִיעֵנִי מָה אֶעֱשֶׂה׃ ס וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל וְלָמָּה תִּשְׁאָלֵנִי וַיהוָה סָר מֵעָלֶיךָ וַיְהִי עָרֶךָ׃ וַיַּעַשׂ יְהוָה לוֹ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיָדִי וַיִּקְרַע יְהוָה אֶת־הַמַּמְלָכָה מִיָּדֶךָ וַיִּתְּנָהּ לְרֵעֲךָ לְדָוִד׃ כַּאֲשֶׁר לֹא־שָׁמַעְתָּ בְּקוֹל יְהוָה וְלֹא־עָשִׂיתָ חֲרוֹן־אַפּוֹ בַּעֲמָלֵק עַל־כֵּן הַדָּבָר הַזֶּה עָשָׂה־לְךָ יְהוָה הַיּוֹם הַזֶּה׃ וְיִתֵּן יְהוָה גַּם אֶת־יִשְׂרָאֵל עִמְּךָ בְּיַד־פְּלִשְׁתִּים וּמָחָר אַתָּה וּבָנֶיךָ עִמִּי
יט גַּם אֶת־מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל יִתֵּן יְהוָה בְּיַד־פְּלִשְׁתִּים׃ וַיְמַהֵר שָׁאוּל וַיִּפֹּל מְלֹא־קוֹמָתוֹ אַרְצָה וַיִּרָא מְאֹד מִדִּבְרֵי שְׁמוּאֵל גַּם־כֹּחַ לֹא־הָיָה בוֹ כִּי לֹא אָכַל לֶחֶם כָּל־הַיּוֹם וְכָל־הַלָּיְלָה׃ וַתָּבוֹא הָאִשָּׁה אֶל־שָׁאוּל וַתֵּרֶא כִּי־נִבְהַל מְאֹד וַתֹּאמֶר אֵלָיו הִנֵּה שָׁמְעָה שִׁפְחָתְךָ בְּקוֹלֶךָ וָאָשִׂים נַפְשִׁי בְּכַפִּי וָאֶשְׁמַע אֶת־דְּבָרֶיךָ אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ אֵלָי׃ וְעַתָּה שְׁמַע־נָא גַם־אַתָּה בְּקוֹל שִׁפְחָתֶךָ וְאָשִׂמָה לְפָנֶיךָ פַּת־לֶחֶם וֶאֱכוֹל וִיהִי בְךָ כֹּחַ כִּי תֵלֵךְ בַּדָּרֶךְ׃ וַיְמָאֵן וַיֹּאמֶר לֹא אֹכַל וַיִּפְרְצוּ־בוֹ עֲבָדָיו וְגַם־הָאִשָּׁה וַיִּשְׁמַע לְקֹלָם וַיָּקָם מֵהָאָרֶץ וַיֵּשֶׁב אֶל־הַמִּטָּה׃ וְלָאִשָּׁה עֵגֶל־מַרְבֵּק בַּבַּיִת וַתְּמַהֵר וַתִּזְבָּחֵהוּ וַתִּקַּח־קֶמַח

כה׳ ח׳ יחיד ׳ י׳ הק׳ דגושה

ותלש ותפהו מצות: ותגש לפני שאול ולפני עבדיו ויאכלו ויקמו וילכו בלילה ההוא: פ

כט ויקבצו פלשתים את כל מחניהם אפקה וישראל חנים בעין אשר ביזרעאל: וסרני פלשתים עברים למאות ולאלפים ודוד ואנשיו עברים באחרנה עם אכיש: ויאמרו שרי פלשתים מה העברים האלה ויאמר אכיש אל שרי פלשתים הלוא זה דוד עבד שאול מלך ישראל אשר היה אתי זה ימים או זה שנים ולא מצאתי בו מאומה מיום נפלו עד היום הזה: ויקצפו עליו שרי פלשתים ויאמרו לו שרי פלשתים השב את האיש וישב אל מקומו אשר הפקדתו שם ולא ירד עמנו במלחמה ולא יהיה לנו לשטן במלחמה ובמה יתרצה זה אל אדניו הלוא בראשי האנשים ההם: ה הלוא זה דוד אשר יענו לו במחלות לאמר הכה שאול באלפו ודוד ברבבתו: ס ויקרא אכיש אל דוד ויאמר אליו חי יהוה כי ישר אתה וטוב בעיני צאתך ובאך אתי במחנה כי לא מצאתי בך רעה מיום באך אלי עד היום הזה ובעיני הסרנים לא טוב אתה: ועתה שוב ולך בשלום ולא תעשה רע בעיני סרני פלשתים: ויאמר דוד אל אכיש כי מה עשיתי ומה מצאת בעבדך מיום אשר הייתי לפניך עד היום הזה כי לא אבוא ונלחמתי באיבי אדני המלך: ויען אכיש ויאמר אל דוד ידעתי כי טוב אתה בעיני כמלאך אלהים אך שרי פלשתים אמרו לא יעלה עמנו במלחמה: ועתה השכם בבקר ועבדי אדניך אשר באו אתך והשכמתם בבקר ואור לכם ולכו: וישכם דוד הוא ואנשיו ללכת בבקר לשוב אל ארץ פלשתים ופלשתים עלו יזרעאל:

ל ס ויהי בבא דוד ואנשיו צקלג ביום השלישי ועמלקי פשטו אל נגב ואל צקלג ויכו את צקלג וישרפו אתה באש: וישבו את הנשים אשר בה מקטן ועד גדול לא המיתו איש וינהגו וילכו לדרכם: ויבא דוד ואנשיו אל העיר והנה שרופה באש ונשיהם ובניהם ובנתיהם נשבו: וישא דוד והעם אשר אתו את קולם ויבכו עד אשר אין בהם כח לבכות: ה ושתי נשי דוד נשבו אחינעם היזרעלית ואביגיל אשת נבל הכרמלי: ותצר לדוד מאד כי אמרו העם לסקלו כי מרה נפש כל העם איש על בנו ועל בנתיו ויתחזק דוד ביהוה אלהיו: ס ויאמר דוד אל

כט ה׳ באלפו קרי ברבבתיו קרי: ל׳ ו׳ בניו קרי

אביתר הכהן בן אחימלך הגישה נא לי האפוד ויגש אביתר את האפוד אל דוד: וישאל דוד ביהוה לאמר ארדף אחרי הגדוד הזה האשגנו ויאמר לו רדף כי השג תשיג והצל תציל: וילך דוד הוא ושש מאות איש אשר אתו ויבאו עד נחל הבשור והנותרים עמדו: וירדף דוד הוא וארבע מאות איש ויעמדו מאתים איש אשר פגרו מעבר את נחל הבשור: וימצאו איש מצרי בשדה ויקחו אתו אל דוד ויתנו לו לחם ויאכל וישקהו מים: ויתנו לו פלח דבלה ושני צמקים ויאכל ותשב רוחו אליו כי לא אכל לחם ולא שתה מים שלשה ימים ושלשה לילות: ס

ויאמר לו דוד למי אתה ואי מזה אתה ויאמר נער מצרי אנכי עבד לאיש עמלקי ויעזבני אדני כי חליתי היום שלשה: אנחנו פשטנו נגב הכרתי ועל אשר ליהודה ועל נגב כלב ואת צקלג שרפנו באש: טו ויאמר אליו דוד התורדני אל הגדוד הזה ויאמר השבעה לי באלהים אם תמיתני ואם תסגרני ביד אדני וארדך אל הגדוד הזה: וירדהו והנה נטשים על פני כל הארץ אכלים ושתים וחגגים בכל השלל הגדול אשר לקחו מארץ פלשתים ומארץ יהודה: ויכם דוד מהנשף ועד הערב למחרתם ולא נמלט מהם איש כי אם ארבע מאות איש נער אשר רכבו על הגמלים וינסו: ויצל דוד את כל אשר לקחו עמלק ואת שתי נשיו הציל דוד: ולא נעדר להם מן הקטן ועד הגדול ועד בנים ובנות ומשלל ועד כל אשר לקחו להם הכל השיב דוד: כ ויקח דוד את כל הצאן והבקר נהגו לפני המקנה ההוא ויאמרו זה שלל דוד: ויבא דוד אל מאתים האנשים אשר פגרו מלכת אחרי דוד וישיבם בנחל הבשור ויצאו לקראת דוד ולקראת העם אשר אתו ויגש דוד את העם וישאל להם לשלום: ס ויען כל איש רע ובליעל מהאנשים אשר הלכו עם דוד ויאמרו יען אשר לא הלכו עמי לא נתן להם מהשלל אשר הצלנו כי אם איש את אשתו ואת בניו וינהגו וילכו: ויאמר דוד לא תעשו כן אחי את אשר נתן יהוה לנו וישמר אתנו ויתן את הגדוד הבא עלינו בידנו: ומי ישמע לכם לדבר הזה כי כחלק הירד במלחמה וכחלק היושב על הכלים יחדו יחלקו: ס כה ויהי מהיום ההוא ומעלה וישמה לחק ולמשפט לישראל עד היום הזה: ס

ל׳ כב׳ פתח באתנח ס׳ היורד קרי

וַיָּבֹא דָוִד אֶל־צִקְלַג וַיְשַׁלַּח מֵהַשָּׁלָל לְזִקְנֵי יְהוּדָה
לְרֵעֵהוּ לֵאמֹר הִנֵּה לָכֶם בְּרָכָה מִשְּׁלַל אֹיְבֵי יְהוָה׃ לַאֲשֶׁר
בְּבֵית־אֵל וְלַאֲשֶׁר בְּרָמוֹת־נֶגֶב וְלַאֲשֶׁר בְּיַתִּר׃ וְלַאֲשֶׁר
בַּעֲרֹעֵר וְלַאֲשֶׁר בְּשִׂפְמוֹת וְלַאֲשֶׁר בְּאֶשְׁתְּמֹעַ׃ וְלַאֲשֶׁר בְּרָכָל
וְלַאֲשֶׁר בְּעָרֵי הַיְּרַחְמְאֵלִי וְלַאֲשֶׁר בְּעָרֵי הַקֵּינִי׃ וְלַאֲשֶׁר
בְּחָרְמָה וְלַאֲשֶׁר בְּבוֹר־עָשָׁן וְלַאֲשֶׁר בַּעֲתָךְ׃ וְלַאֲשֶׁר
בְּחֶבְרוֹן וּלְכָל־הַמְּקֹמוֹת אֲשֶׁר־הִתְהַלֶּךְ־שָׁם דָּוִד הוּא וַאֲנָשָׁיו׃

לא

וּפְלִשְׁתִּים נִלְחָמִים בְּיִשְׂרָאֵל וַיָּנֻסוּ אַנְשֵׁי יִשְׂרָאֵל מִפְּנֵי
פְלִשְׁתִּים וַיִּפְּלוּ חֲלָלִים בְּהַר הַגִּלְבֹּעַ׃ וַיַּדְבְּקוּ פְלִשְׁתִּים
אֶת־שָׁאוּל וְאֶת־בָּנָיו וַיַּכּוּ פְלִשְׁתִּים אֶת־יְהוֹנָתָן וְאֶת־אֲבִינָדָב
וְאֶת־מַלְכִּישׁוּעַ בְּנֵי שָׁאוּל׃ וַתִּכְבַּד הַמִּלְחָמָה אֶל־שָׁאוּל
וַיִּמְצָאֻהוּ הַמּוֹרִים אֲנָשִׁים בַּקָּשֶׁת וַיָּחֶל מְאֹד מֵהַמּוֹרִים׃
וַיֹּאמֶר שָׁאוּל לְנֹשֵׂא כֵלָיו שְׁלֹף חַרְבְּךָ ׀ וְדָקְרֵנִי בָהּ פֶּן־יָבוֹאוּ
הָעֲרֵלִים הָאֵלֶּה וּדְקָרֻנִי וְהִתְעַלְּלוּ־בִי וְלֹא אָבָה נֹשֵׂא כֵלָיו כִּי
יָרֵא מְאֹד וַיִּקַּח שָׁאוּל אֶת־הַחֶרֶב וַיִּפֹּל עָלֶיהָ׃ וַיַּרְא נֹשֵׂא־
כֵלָיו כִּי־מֵת שָׁאוּל וַיִּפֹּל גַּם־הוּא עַל־חַרְבּוֹ וַיָּמָת עִמּוֹ׃
וַיָּמָת שָׁאוּל וּשְׁלֹשֶׁת בָּנָיו וְנֹשֵׂא כֵלָיו גַּם כָּל־אֲנָשָׁיו בַּיּוֹם
הַהוּא יַחְדָּו׃ וַיִּרְאוּ אַנְשֵׁי־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־בְּעֵבֶר הָעֵמֶק
וַאֲשֶׁר ׀ בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן כִּי־נָסוּ אַנְשֵׁי יִשְׂרָאֵל וְכִי־מֵתוּ שָׁאוּל
וּבָנָיו וַיַּעַזְבוּ אֶת־הֶעָרִים וַיָּנֻסוּ וַיָּבֹאוּ פְלִשְׁתִּים וַיֵּשְׁבוּ בָּהֶן׃
פ וַיְהִי מִמָּחֳרָת וַיָּבֹאוּ פְלִשְׁתִּים לְפַשֵּׁט אֶת־הַחֲלָלִים
וַיִּמְצְאוּ אֶת־שָׁאוּל וְאֶת־שְׁלֹשֶׁת בָּנָיו נֹפְלִים בְּהַר הַגִּלְבֹּעַ׃
וַיִּכְרְתוּ אֶת־רֹאשׁוֹ וַיַּפְשִׁטוּ אֶת־כֵּלָיו וַיְשַׁלְּחוּ בְאֶרֶץ־פְּלִשְׁתִּים
סָבִיב לְבַשֵּׂר בֵּית עֲצַבֵּיהֶם וְאֶת־הָעָם׃ וַיָּשִׂמוּ אֶת־כֵּלָיו
בֵּית עַשְׁתָּרוֹת וְאֶת־גְּוִיָּתוֹ תָּקְעוּ בְּחוֹמַת בֵּית שָׁן׃ וַיִּשְׁמְעוּ
אֵלָיו יֹשְׁבֵי יָבֵישׁ גִּלְעָד אֵת אֲשֶׁר־עָשׂוּ פְלִשְׁתִּים לְשָׁאוּל׃
וַיָּקוּמוּ כָּל־אִישׁ חַיִל וַיֵּלְכוּ כָל־הַלַּיְלָה וַיִּקְחוּ אֶת־גְּוִיַּת שָׁאוּל
וְאֵת גְּוִיֹּת בָּנָיו מֵחוֹמַת בֵּית שָׁן וַיָּבֹאוּ יָבֵשָׁה וַיִּשְׂרְפוּ אֹתָם
שָׁם׃ וַיִּקְחוּ אֶת־עַצְמֹתֵיהֶם וַיִּקְבְּרוּ תַחַת־הָאֶשֶׁל בְּיָבֵשָׁה
וַיָּצֻמוּ שִׁבְעַת יָמִים׃

שמואל ב :

שמואל ב

א ויהי אחרי מות שאול ודוד שב מהכות את־העמלק וישב דוד בצקלג ימים שנים: ויהי ביום השלישי והנה איש בא מן־המחנה מעם שאול ובגדיו קרעים ואדמה על־ראשו ויהי בבאו אל־דוד ויפל ארצה וישתחו: ויאמר לו דוד אי מזה תבוא ויאמר אליו ממחנה ישראל נמלטתי: ויאמר אליו דוד מה־היה הדבר הגד־נא לי ויאמר אשר־נס העם מן־המלחמה וגם־הרבה נפל מן־העם וימתו וגם שאול ויהונתן בנו מתו: ויאמר דוד אל־הנער המגיד לו איך ידעת כי־מת שאול ויהונתן בנו: ויאמר הנער המגיד לו נקרא נקריתי בהר הגלבע והנה שאול נשען על־חניתו והנה הרכב ובעלי הפרשים הדבקהו: ויפן אחריו ויראני ויקרא אלי ואמר הנני: ויאמר לי מי־אתה ויאמר אליו עמלקי אנכי: ויאמר אלי עמד־נא עלי ומתתני כי אחזני השבץ כי־כל־עוד נפשי בי: ואעמד עליו ואמתתהו כי ידעתי כי לא יחיה אחרי נפלו ואקח הנזר אשר על־ראשו ואצעדה אשר על־זרעו ואביאם אל־אדני הנה: ויחזק דוד בבגדיו ויקרעם וגם כל־האנשים אשר אתו: ויספדו ויבכו ויצמו עד־הערב על־שאול ועל־יהונתן בנו ועל־עם יהוה ועל־בית ישראל כי נפלו בחרב: ס ויאמר דוד אל־הנער המגיד לו אי מזה אתה ויאמר בן־איש גר עמלקי אנכי: ויאמר אליו דוד איך לא יראת לשלח ידך לשחת את־משיח יהוה: ויקרא דוד לאחד מהנערים ויאמר גש פגע־בו ויכהו וימת: ויאמר אליו דוד דמיך על־ראשך כי פיך ענה בך לאמר אנכי מתתי את־משיח יהוה: ס ויקנן דוד את־הקינה הזאת על־שאול ועל־יהונתן בנו: ויאמר ללמד בני־יהודה קשת הנה כתובה על־ספר הישר: הצבי ישראל על־במותיך חלל איך נפלו גבורים: אל־תגידו בגת אל־תבשרו בחוצת

א' א' הל' בקמץ   ח' ואומר קרי   י' ו' פתוחה   נק בחורק   יא' בבגדיו קרי   טז' ידיך י'

אשקלון

אשקלון פן־תשמחנה בנות פלשתים פן־תעלזנה בנות הערלים: הרי בגלבע אל־טל ואל־מטר עליכם ושדי תרומת כי שם נגעל מגן גבורים מגן שאול בלי משיח בשמן: מדם חללים מחלב גבורים קשת יהונתן לא נשוג אחור וחרב שאול לא תשוב ריקם: שאול ויהונתן הנאהבים והנעימם בחייהם ובמותם לא נפרדו מנשרים קלו מאריות גברו: בנות ישראל אל־שאול בכינה המלבשכם שני עם־עדנים המעלה עדי זהב על לבושכן: איך נפלו גבורים בתוך המלחמה יהונתן על־במותיך חלל: צר־לי עליך אחי יהונתן נעמת לי מאד נפלאתה אהבתך לי מאהבת נשים: איך נפלו גבורים ויאבדו כלי מלחמה: פ

ב ויהי אחרי־כן וישאל דוד ביהוה לאמר האעלה באחת ערי יהודה ויאמר יהוה אליו עלה ויאמר דוד אנה אעלה ויאמר חברנה: ויעל שם דוד וגם שתי נשיו אחינעם היזרעלית ואביגיל אשת נבל הכרמלי: ואנשיו אשר־עמו העלה דוד איש וביתו וישבו בערי חברון: ויבאו אנשי יהודה וימשחו־שם את־דוד למלך על־בית יהודה ויגדו לדוד לאמר אנשי יביש גלעד אשר קברו את־שאול: פ וישלח דוד מלאכים אל־אנשי יביש גלעד ויאמר אליהם ברכים אתם ליהוה אשר עשיתם החסד הזה עם־אדניכם עם־שאול ותקברו אתו: ועתה יעש־יהוה עמכם חסד ואמת וגם אנכי אעשה אתכם הטובה הזאת אשר עשיתם הדבר הזה: ועתה תחזקנה ידיכם והיו לבני־חיל כי־מת אדניכם שאול וגם־אתי משחו בית־יהודה למלך עליהם: ס ואבנר בן־נר שר־צבא אשר לשאול לקח את־איש־בשת בן־שאול ויעברהו מחנים: וימלכהו אל־הגלעד ואל־האשורי ואל־יזרעאל ועל־אפרים ועל־בנימן ועל־ישראל כלה: ס בן־ארבעים שנה איש־בשת בן־שאול במלכו על־ישראל ושתים שנים מלך אך בית יהודה היו אחרי דוד: ויהי מספר הימים אשר היה דוד מלך בחברון על־בית יהודה שבע שנים וששה חדשים: ס ויצא אבנר בן־נר ועבדי איש־בשת בן־שאול ממחנים גבעונה: ויואב בן־צרויה ועבדי דוד יצאו ויפגשום על־ברכת גבעון יחדו וישבו אלה על־הברכה מזה ואלה על־הברכה מזה: ויאמר אבנר אל־יואב יקומו נא הנערים

א' ט' הא' בפתח

וישחקו

וַיִשַׂחֲקוּ לְפָנֵינוּ וַיֹּאמֶר יוֹאָב יָקֻמוּ׃ וַיָּקֻמוּ וַיַּעַבְרוּ בְמִסְפָּר שְׁנֵים עָשָׂר לְבִנְיָמִן וּלְאִישׁ־בֹּשֶׁת בֶּן־שָׁאוּל וּשְׁנֵים עָשָׂר מֵעַבְדֵי דָוִד׃ וַיַּחֲזִקוּ אִישׁ ׀ בְּרֹאשׁ רֵעֵהוּ וְחַרְבּוֹ בְּצַד רֵעֵהוּ וַיִּפְּלוּ יַחְדָּו וַיִּקְרָא לַמָּקוֹם הַהוּא חֶלְקַת הַצֻּרִים אֲשֶׁר בְּגִבְעוֹן׃ וַתְּהִי הַמִּלְחָמָה קָשָׁה עַד־מְאֹד בַּיּוֹם הַהוּא וַיִּנָּגֶף אַבְנֵר וְאַנְשֵׁי יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי עַבְדֵי דָוִד׃ וַיִּהְיוּ־שָׁם שְׁלֹשָׁה בְּנֵי צְרוּיָה יוֹאָב וַאֲבִישַׁי וַעֲשָׂהאֵל וַעֲשָׂהאֵל קַל בְּרַגְלָיו כְּאַחַד הַצְּבָיִם אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה׃ וַיִּרְדֹּף עֲשָׂהאֵל אַחֲרֵי אַבְנֵר וְלֹא־נָטָה לָלֶכֶת עַל־הַיָּמִין וְעַל־הַשְּׂמֹאול מֵאַחֲרֵי אַבְנֵר׃ וַיִּפֶן אַבְנֵר אַחֲרָיו וַיֹּאמֶר הַאַתָּה זֶה עֲשָׂהאֵל וַיֹּאמֶר אָנֹכִי׃ וַיֹּאמֶר לוֹ אַבְנֵר נְטֵה לְךָ עַל־יְמִינְךָ אוֹ עַל־שְׂמֹאלֶךָ וֶאֱחֹז לְךָ אֶחָד מֵהַנְּעָרִים וְקַח־לְךָ אֶת־חֲלִצָתוֹ וְלֹא־אָבָה עֲשָׂהאֵל לָסוּר מֵאַחֲרָיו׃ וַיֹּסֶף עוֹד אַבְנֵר לֵאמֹר אֶל־עֲשָׂהאֵל סוּר לְךָ מֵאַחֲרָי לָמָּה אַכֶּכָּה אַרְצָה וְאֵיךְ אֶשָּׂא פָנַי אֶל־יוֹאָב אָחִיךָ׃ וַיְמָאֵן לָסוּר וַיַּכֵּהוּ אַבְנֵר בְּאַחֲרֵי הַחֲנִית אֶל־הַחֹמֶשׁ וַתֵּצֵא הַחֲנִית מֵאַחֲרָיו וַיִּפָּל־שָׁם וַיָּמָת תַּחְתָּו וַיְהִי כָּל־הַבָּא אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־נָפַל שָׁם עֲשָׂהאֵל וַיָּמֹת וַיַּעֲמֹדוּ׃ וַיִּרְדְּפוּ יוֹאָב וַאֲבִישַׁי אַחֲרֵי אַבְנֵר וְהַשֶּׁמֶשׁ בָּאָה וְהֵמָּה בָּאוּ עַד־גִּבְעַת אַמָּה אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי־גִיחַ דֶּרֶךְ מִדְבַּר גִּבְעוֹן׃ וַיִּתְקַבְּצוּ בְנֵי־בִנְיָמִן אַחֲרֵי אַבְנֵר וַיִּהְיוּ לַאֲגֻדָּה אֶחָת וַיַּעַמְדוּ עַל רֹאשׁ־גִּבְעָה אֶחָת׃ וַיִּקְרָא אַבְנֵר אֶל־יוֹאָב וַיֹּאמֶר הֲלָנֶצַח תֹּאכַל חֶרֶב הֲלוֹא יָדַעְתָּה כִּי־מָרָה תִהְיֶה בָּאַחֲרוֹנָה וְעַד־מָתַי לֹא־תֹאמַר לָעָם לָשׁוּב מֵאַחֲרֵי אֲחֵיהֶם׃ וַיֹּאמֶר יוֹאָב חַי הָאֱלֹהִים כִּי לוּלֵא דִּבַּרְתָּ כִּי אָז מֵהַבֹּקֶר נַעֲלָה הָעָם אִישׁ מֵאַחֲרֵי אָחִיו׃ וַיִּתְקַע יוֹאָב בַּשּׁוֹפָר וַיַּעַמְדוּ כָּל־הָעָם וְלֹא־יִרְדְּפוּ עוֹד אַחֲרֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא־יָסְפוּ עוֹד לְהִלָּחֵם׃ וְאַבְנֵר וַאֲנָשָׁיו הָלְכוּ בָּעֲרָבָה כֹּל הַלַּיְלָה הַהוּא וַיַּעַבְרוּ אֶת־הַיַּרְדֵּן וַיֵּלְכוּ כָּל־הַבִּתְרוֹן וַיָּבֹאוּ מַחֲנָיִם׃ וְיוֹאָב שָׁב מֵאַחֲרֵי אַבְנֵר וַיִּקְבֹּץ אֶת־כָּל־הָעָם וַיִּפָּקְדוּ מֵעַבְדֵי דָוִד תִּשְׁעָה־עָשָׂר אִישׁ וַעֲשָׂהאֵל׃ וְעַבְדֵי דָוִד הִכּוּ מִבִּנְיָמִן וּבְאַנְשֵׁי אַבְנֵר שְׁלֹשׁ־מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים אִישׁ מֵתוּ׃ וַיִּשְׂאוּ אֶת־עֲשָׂהאֵל וַיִּקְבְּרֻהוּ בְּקֶבֶר אָבִיו אֲשֶׁר בֵּית לָחֶם וַיֵּלְכוּ כָל־הַלַּיְלָה יוֹאָב וַאֲנָשָׁיו וַיֵּאֹר לָהֶם בְּחֶבְרוֹן׃

ג וַתְּהִי הַמִּלְחָמָה אֲרֻכָּה בֵּין בֵּית שָׁאוּל וּבֵין בֵּית דָּוִד וְדָוִד הֹלֵךְ וְחָזֵק וּבֵית שָׁאוּל הֹלְכִים וְדַלִּים׃ ס וַיִּלְדוּ לְדָוִד בָנִים בְּחֶבְרוֹן וַיְהִי בְכוֹרוֹ אַמְנוֹן לַאֲחִינֹעַם

ב׳ כג׳ תחתיו קרי   ס׳ פתוח באהבה   ג׳ ב׳ ויולדו קרי

היזרעאלית

הַיִּזְרְעֵאלִת׃ וּמִשְׁנֵהוּ כִלְאָב לַאֲבִיגַל אֵשֶׁת נָבָל הַכַּרְמְלִי וְהַשְּׁלִשִׁי אַבְשָׁלוֹם בֶּן־מַעֲכָה בַּת־תַּלְמַי מֶלֶךְ גְּשׁוּר׃ וְהָרְבִיעִי אֲדֹנִיָּה בֶן־חַגִּית וְהַחֲמִישִׁי שְׁפַטְיָה בֶן־אֲבִיטָל׃ וְהַשִּׁשִּׁי יִתְרְעָם לְעֶגְלָה אֵשֶׁת דָּוִד אֵלֶּה יֻלְּדוּ לְדָוִד בְּחֶבְרוֹן׃ פ וַיְהִי בִּהְיוֹת הַמִּלְחָמָה בֵּין בֵּית שָׁאוּל וּבֵין בֵּית דָּוִד וְאַבְנֵר הָיָה מִתְחַזֵּק בְּבֵית שָׁאוּל׃ וּלְשָׁאוּל פִּלֶגֶשׁ וּשְׁמָהּ רִצְפָּה בַת־אַיָּה וַיֹּאמֶר אֶל־אַבְנֵר מַדּוּעַ בָּאתָה אֶל־פִּילֶגֶשׁ אָבִי׃ וַיִּחַר לְאַבְנֵר מְאֹד עַל־דִּבְרֵי אִישׁ־בֹּשֶׁת וַיֹּאמֶר הֲרֹאשׁ כֶּלֶב אָנֹכִי אֲשֶׁר לִיהוּדָה הַיּוֹם אֶעֱשֶׂה־חֶסֶד עִם־בֵּית ׀ שָׁאוּל אָבִיךָ אֶל־אֶחָיו וְאֶל־מֵרֵעֵהוּ וְלֹא הִמְצִיתִךָ בְּיַד־דָּוִד וַתִּפְקֹד עָלַי עֲוֹן הָאִשָּׁה הַיּוֹם׃ כֹּה־יַעֲשֶׂה אֱלֹהִים לְאַבְנֵר וְכֹה יֹסִיף לוֹ כִּי כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְדָוִד כִּי־כֵן אֶעֱשֶׂה־לּוֹ׃ לְהַעֲבִיר הַמַּמְלָכָה מִבֵּית שָׁאוּל וּלְהָקִים אֶת־כִּסֵּא דָוִד עַל־יִשְׂרָאֵל וְעַל־יְהוּדָה מִדָּן וְעַד־בְּאֵר שָׁבַע׃ וְלֹא־יָכֹל עוֹד לְהָשִׁיב אֶת־אַבְנֵר דָּבָר מִיִּרְאָתוֹ אֹתוֹ׃ פ

וַיִּשְׁלַח אַבְנֵר מַלְאָכִים ׀ אֶל־דָּוִד תַּחְתָּו לֵאמֹר לְמִי־אָרֶץ לֵאמֹר כָּרְתָה בְרִיתְךָ אִתִּי וְהִנֵּה יָדִי עִמָּךְ לְהָסֵב אֵלֶיךָ אֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר טוֹב אֲנִי אֶכְרֹת אִתְּךָ בְּרִית אַךְ דָּבָר אֶחָד אָנֹכִי שֹׁאֵל מֵאִתְּךָ לֵאמֹר לֹא־תִרְאֶה אֶת־פָּנַי כִּי ׀ אִם־לִפְנֵי הֱבִיאֲךָ אֵת מִיכַל בַּת־שָׁאוּל בְּבֹאֲךָ לִרְאוֹת אֶת־פָּנָי׃ ס וַיִּשְׁלַח דָּוִד מַלְאָכִים אֶל־אִישׁ־בֹּשֶׁת בֶּן־שָׁאוּל לֵאמֹר תְּנָה אֶת־אִשְׁתִּי אֶת־מִיכַל אֲשֶׁר אֵרַשְׂתִּי לִי בְּמֵאָה עָרְלוֹת פְּלִשְׁתִּים׃ וַיִּשְׁלַח אִישׁ בֹּשֶׁת וַיִּקָּחֶהָ מֵעִם אִישׁ מֵעִם פַּלְטִיאֵל בֶּן־לָוִשׁ׃ וַיֵּלֶךְ אִתָּהּ אִישָׁהּ הָלוֹךְ וּבָכֹה אַחֲרֶיהָ עַד־בַּחֻרִים וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַבְנֵר לֵךְ שׁוּב וַיָּשֹׁב׃ פ וּדְבַר־אַבְנֵר הָיָה עִם־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר גַּם־תְּמוֹל גַּם־שִׁלְשֹׁם הֱיִיתֶם מְבַקְשִׁים אֶת־דָּוִד לְמֶלֶךְ עֲלֵיכֶם׃ וְעַתָּה עֲשׂוּ כִּי יְהוָה אָמַר אֶל־דָּוִד לֵאמֹר בְּיַד ׀ דָּוִד עַבְדִּי הוֹשִׁיעַ אֶת־עַמִּי יִשְׂרָאֵל מִיַּד פְּלִשְׁתִּים וּמִיַּד כָּל־אֹיְבֵיהֶם׃ וַיְדַבֵּר גַּם־אַבְנֵר בְּאָזְנֵי בִנְיָמִין וַיֵּלֶךְ גַּם־אַבְנֵר לְדַבֵּר בְּאָזְנֵי דָוִד בְּחֶבְרוֹן אֵת כָּל־אֲשֶׁר־טוֹב בְּעֵינֵי יִשְׂרָאֵל וּבְעֵינֵי כָּל־בֵּית בִּנְיָמִן׃ וַיָּבֹא אַבְנֵר אֶל־דָּוִד חֶבְרוֹן וְאִתּוֹ עֶשְׂרִים אֲנָשִׁים וַיַּעַשׂ דָּוִד לְאַבְנֵר וְלַאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־אִתּוֹ מִשְׁתֶּה׃ וַיֹּאמֶר אַבְנֵר אֶל־דָּוִד אָקוּמָה ׀ וְאֵלֵכָה וְאֶקְבְּצָה אֶל־אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ אֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל וְיִכְרְתוּ אִתְּךָ בְּרִית וּמָלַכְתָּ בְּכֹל אֲשֶׁר־תְּאַוֶּה נַפְשֶׁךָ וַיְשַׁלַּח דָּוִד אֶת־אַבְנֵר וַיֵּלֶךְ בְּשָׁלוֹם׃

ג׳ ג׳ לאביגיל קרי   יב׳ תחתיו קרי   טו׳ ליש קרי

והנה

והנה עבדי דוד ויואב בא מהגדוד ושלל רב עמם הביאו ואבנר איננו עם־דוד בחברון כי שלחו וילך בשלום: ויואב וכל־הצבא אשר־אתו באו ויגדו ליואב לאמר בא־אבנר בן־נר אל־המלך וישלחהו וילך בשלום: ויבא יואב אל־המלך ויאמר מה עשיתה הנה־בא אבנר אליך למה־זה שלחתו וילך הלוך: ידעת את־אבנר בן־נר כי לפתתך בא ולדעת את־מוצאך ואת־מבואך ולדעת את כל־אשר אתה עשה: ויצא יואב מעם דוד וישלח מלאכים אחרי אבנר וישבו אתו מבור הסרה ודוד לא ידע: וישב אבנר חברון ויטהו יואב אל־תוך השער לדבר אתו בשלי ויכהו שם החמש וימת בדם עשהאל אחיו: וישמע דוד מאחרי כן ויאמר נקי אנכי וממלכתי מעם יהוה עד־עולם מדמי אבנר בן־נר: יחלו על־ראש יואב ואל כל־בית אביו ואל־יכרת מבית יואב זב ומצרע ומחזיק בפלך ונפל בחרב וחסר־לחם: ויואב ואבישי אחיו הרגו לאבנר על אשר המית את־עשהאל אחיהם בגבעון במלחמה: ס ויאמר דוד אל־יואב ואל־כל־העם אשר־אתו קרעו בגדיכם וחגרו שקים וספדו לפני אבנר והמלך דוד הלך אחרי המטה: ויקברו את־אבנר בחברון וישא המלך את־קולו ויבך אל־קבר אבנר ויבכו כל־העם: ס ויקנן המלך אל־אבנר ויאמר הכמות נבל ימות אבנר: ידך לא־אסרות ורגליך לא־לנחשתים הגשו כנפול לפני בני־עולה נפלת ויספו כל־העם לבכות עליו: ויבא כל־העם להברות את־דוד לחם בעוד היום וישבע דוד לאמר כה יעשה־לי אלהים וכה יסיף כי אם־לפני בוא־השמש אטעם־לחם או כל־מאומה: וכל־העם הכירו וייטב בעיניהם ככל אשר עשה המלך בעיני כל־העם טוב: וידעו כל־העם וכל־ישראל ביום ההוא כי לא היתה מהמלך להמית את־אבנר בן־נר: ס ויאמר המלך אל־עבדיו הלוא תדעו כי־שר וגדול נפל היום הזה בישראל: ואנכי היום רך ומשוח מלך והאנשים האלה בני צרויה קשים ממני ישלם יהוה לעשה הרעה כרעתו: ס

ד וישמע בן־שאול כי מת אבנר בחברון וירפו ידיו וכל־ישראל נבהלו: ושני אנשים שרי־גדודים היו בן־שאול שם האחד בענה ושם השני רכב בני רמון הבארתי מבני

בנימן כי גם־בארות תחשב על־בנימן: ויברחו הבארתים גתימה ויהיו־שם גרים עד היום הזה: ס וליהונתן בן־שאול בן נכה רגלים בן־חמש שנים היה בבא שמעת שאול ויהונתן מיזרעאל ותשאהו אמנתו ותנס ויהי בחפזה לנוס ויפל ויפסח ושמו מפיבשת: וילכו בני־רמון הבארתי רכב ובענה ויבאו כחם היום אל־בית איש בשת והוא שכב את משכב הצהרים: והנה באו עד־תוך הבית לקחי חטים ויכהו אל־החמש ורכב ובענה אחיו נמלטו: ויבאו הבית והוא־שכב על־מטתו בחדר משכבו ויכהו וימתהו ויסירו את־ראשו ויקחו את־ראשו וילכו דרך הערבה כל־הלילה: ויבאו את־ראש איש־בשת אל־דוד חברון ויאמרו אל־המלך הנה־ראש איש־בשת בן־שאול איבך אשר בקש את־נפשך ויתן יהוה לאדני המלך נקמות היום הזה משאול ומזרעו: ויען דוד את־רכב ואת־בענה אחיו בני רמון הבארתי ויאמר להם חי־יהוה אשר־פדה את־נפשי מכל־צרה: כי המגיד לי לאמר הנה־מת שאול והוא־היה כמבשר בעיניו ואחזה בו ואהרגהו בצקלג אשר לתתי־לו בשרה: אף כי־אנשים רשעים הרגו את־איש צדיק בביתו על־משכבו ועתה הלוא אבקש את־דמו מידכם ובערתי אתכם מן־הארץ: ויצו דוד את־הנערים ויהרגום ויקצצו את־ידיהם ואת־רגליהם ויתלו על־הברכה בחברון ואת ראש איש־בשת לקחו ויקברו בקבר־אבנר בחברון: פ

ה ויבאו כל־שבטי ישראל אל־דוד חברונה ויאמרו לאמר הננו עצמך ובשרך אנחנו: גם־אתמול גם־שלשום בהיות שאול מלך עלינו אתה הייתה מוציא והמבי את־ישראל ס ויאמר יהוה לך אתה תרעה את־עמי את־ישראל ואתה תהיה לנגיד על־ישראל: ויבאו כל־זקני ישראל אל־המלך חברונה ויכרת להם המלך דוד ברית בחברון לפני יהוה וימשחו את־דוד למלך על־ישראל: ס בן־שלשים שנה דוד במלכו ארבעים שנה מלך: בחברון מלך על־יהודה שבע שנים וששה חדשים ובירושלם מלך שלשים ושלש שנה על כל־ישראל ויהודה: וילך המלך ואנשיו ירושלם אל־היבסי יושב הארץ ויאמר לדוד לאמר לא־תבוא הנה כי אם־הסירך העורים והפסחים לאמר לא־יבוא דוד הנה: וילכד דוד את מצדת ציון היא

עיר דוד: ויאמר דוד ביום ההוא כל־מכה יבוסי ויגע בצנור
ואת־הפסחים ואת־העורים שנאו נפש דוד על־כן יאמרו
עור ופסח לא יבוא אל־הבית: וישב דוד במצדה ויקרא־
לה עיר דוד ויבן דוד סביב מן־המלוא וביתה: וילך דוד
הלוך וגדול ויהוה אלהי צבאות עמו: פ וישלח
חירם מלך־צר מלאכים אל־דוד ועצי ארזים וחרשי עץ
וחרשי אבן קיר ויבנו־בית לדוד: וידע דוד כי־הכינו יהוה
למלך על־ישראל וכי נשא ממלכתו בעבור עמו ישראל:
פ ויקח דוד עוד פלגשים ונשים מירושלם אחרי
באו מחברון ויולדו עוד לדוד בנים ובנות: ואלה שמות
הילדים לו בירושלם שמוע ושובב ונתן ושלמה: ויבחר
ואלישוע ונפג ויפיע: ואלישמע ואלידע ואליפלט:
וישמעו פלשתים כי־משחו את־דוד למלך על־
ישראל ויעלו כל־פלשתים לבקש את־דוד וישמע דוד וירד
אל־המצודה: ופלשתים באו וינטשו בעמק רפאים:
וישאל דוד ביהוה לאמר האעלה אל־פלשתים התתנם
בידי פ ויאמר יהוה אל־דוד עלה כי־נתן אתן
את־הפלשתים בידך: ויבא דוד בבעל־פרצים ויכם שם
דוד ויאמר פרץ יהוה את־איבי לפני כפרץ מים על־כן קרא
שם־המקום ההוא בעל פרצים: ויעזבו־שם את־עצביהם
וישאם דוד ואנשיו: ס ויספו עוד פלשתים לעלות
ויטשו בעמק רפאים: וישאל דוד ביהוה ויאמר לא תעלה
הסב אל־אחריהם ובאת להם ממול בכאים: ויהי בשמעך
את־קול צעדה בראשי הבכאים אז תחרץ כי אז יצא יהוה
לפניך להכות במחנה פלשתים: ויעש דוד כן כאשר
צוהו יהוה ויך את־פלשתים מגבע עד־באך גזר: ס
ויסף עוד דוד את־כל־בחור בישראל שלשים אלף: ו
ויקם וילך דוד וכל־העם אשר אתו מבעלי יהודה להעלות
משם את ארון האלהים אשר־נקרא שם שם יהוה צבאות
ישב הכרבים עליו: וירכבו את־ארון האלהים אל־עגלה
חדשה וישאהו מבית אבינדב אשר בגבעה ועזא ואחיו בני
אבינדב נהגים את־העגלה חדשה: וישאהו מבית אבינדב
אשר בגבעה עם ארון האלהים ואחיו הלך לפני הארון:
ודוד וכל־בית ישראל משחקים לפני יהוה בכל עצי
ברושים ובכנרות ובנבלים ובתפים ובמנענעים ובצלצלים:
ויבאו עד־גרן נכון וישלח עזא אל־ארון האלהים ויאחז בו

ה׳ ה׳ שנאי קרי יס׳ פסקא באמצע פסוק כו׳ בשמעך קרי ו׳ א׳ הגבוה שמיני

כי

כי שמטו הבקר: ויחר־אף יהוה בעזה ויכהו שם האלהים
על־השל וימת שם עם ארון האלהים: ויחר לדוד על אשר
פרץ יהוה פרץ בעזה ויקרא למקום ההוא פרץ עזה עד
היום הזה: ויירא דוד את־יהוה ביום ההוא ויאמר איך
יבוא אלי ארון יהוה: ולא־אבה דוד להסיר אליו את־ארון
יהוה על־עיר דוד ויטהו דוד בית עבד־אדם הגתי: וישב
ארון יהוה בית עבד אדם הגתי שלשה חדשים ויברך
יהוה את־עבד אדם ואת־כל־ביתו: ויגד למלך דוד
לאמר ברך יהוה את־בית עבד אדם ואת־כל־אשר־לו
בעבור ארון האלהים וילך דוד ויעל את־ארון האלהים
מבית עבד אדם עיר דוד בשמחה: ויהי כי צעדו נשאי
ארון־יהוה ששה צעדים ויזבח שור ומריא: ודוד מכרכר
בכל־עז לפני יהוה ודוד חגור אפוד בד: ודוד וכל־בית
ישראל מעלים את־ארון יהוה בתרועה ובקול שופר:
והיה ארון יהוה בא עיר דוד ומיכל בת־שאול נשקפה
בעד החלון ותרא את־המלך דוד מפזז ומכרכר לפני
יהוה ותבז לו בלבה: ויבאו את־ארון יהוה ויצגו אתו
במקומו בתוך האהל אשר נטה־לו דוד ויעל דוד עלות
לפני יהוה ושלמים: ויכל דוד מהעלות העולה והשלמים
ויברך את־העם בשם יהוה צבאות: ויחלק לכל־העם
לכל־המון ישראל למאיש ועד־אשה לאיש חלת לחם אחת
ואשפר אחד ואשישה אחת וילך כל־העם איש לביתו:
וישב דוד לברך את־ביתו ס ותצא מיכל בת־
שאול לקראת דוד ותאמר מה־נכבד היום מלך ישראל
אשר נגלה היום לעיני אמהות עבדיו כהגלות נגלות אחד
הרקים: ויאמר דוד אל־מיכל לפני יהוה אשר בחר־בי
מאביך ומכל־ביתו לצות אתי נגיד על־עם יהוה על־ישראל
ושחקתי לפני יהוה: ונקלתי עוד מזאת והייתי שפל
בעיני ועם־האמהות אשר אמרת עמם אכבדה: ולמיכל
בת־שאול לא־היה לה ילד עד יום מותה: ס
ויהי כי־ישב המלך בביתו ויהוה הניח־לו מסביב מכל־ ז
איביו: ויאמר המלך אל־נתן הנביא ראה נא אנכי יושב
בבית ארזים וארון האלהים ישב בתוך היריעה: ויאמר
נתן אל־המלך כל אשר בלבבך לך עשה כי יהוה עמך:
ס ויהי בלילה ההוא ויהי דבר־יהוה

ו׳ ז׳ פתחה באתנח יס׳ עד כאן כ׳ פסקא באמצע פסוק כו׳ ולד קרי
ז׳ ד׳ פסקא באמצע פסוק

אל־

אל-נתן לאמר: לך ואמרת אל-עבדי אל-דוד כה אמר ה
יהוה האתה תבנה-לי בית לשבתי: כי לא ישבתי בבית
למיום העלתי את-בני ישראל ממצרים ועד היום הזה
ואהיה מתהלך באהל ובמשכן: בכל אשר-התהלכתי
בכל-בני ישראל הדבר דברתי את-אחד שבטי ישראל
אשר צויתי לרעות את-עמי את-ישראל לאמר למה לא-בניתם
לי בית ארזים: ועתה כה-תאמר לעבדי לדוד כה אמר
יהוה צבאות אני לקחתיך מן-הנוה מאחר הצאן להיות
נגיד על-עמי על-ישראל: ואהיה עמך בכל אשר הלכת
ואכרתה את-כל-איביך מפניך ועשתי לך שם גדול כשם
הגדלים אשר בארץ: ושמתי מקום לעמי לישראל ונטעתיו י
ושכן תחתיו ולא ירגז עוד ולא-יסיפו בני-עולה לענותו כאשר
בראשונה: ולמן-היום אשר צויתי שפטים על-עמי ישראל
והניחתי לך מכל-איביך והגיד לך יהוה כי-בית יעשה-
לך יהוה: כי ׀ ימלאו ימיך ושכבת את-אבתיך והקימתי
את-זרעך אחריך אשר יצא ממעיך והכינתי את-ממלכתו:
הוא יבנה-בית לשמי וכננתי את-כסא ממלכתו עד-עולם:
אני אהיה-לו לאב והוא יהיה-לי לבן אשר בהעותו
והכחתיו בשבט אנשים ובנגעי בני אדם: וחסדי לא-יסור טו
ממנו כאשר הסרתי מעם שאול אשר הסרתי מלפניך:
ונאמן ביתך וממלכתך עד-עולם לפניך כסאך יהיה נכון
עד-עולם: ככל הדברים האלה וככל החזיון הזה כן
דבר נתן אל-דוד: ס [illegible] ויבא המלך דוד וישב לפני
יהוה ויאמר מי אנכי אדני יהוה ומי ביתי כי הביאתני
עד-הלם: ותקטן עוד זאת בעיניך אדני יהוה ותדבר גם
אל-בית-עבדך למרחוק וזאת תורת האדם אדני יהוה:
ומה-יוסיף דוד עוד לדבר אליך ואתה ידעת את-עבדך כ
אדני יהוה: בעבור דברך וכלבך עשית את כל-הגדולה
הזאת להודיע את-עבדך: על-כן גדלת יהוה אלהים
כי-אין כמוך ואין אלהים זולתך בכל אשר-שמענו באזנינו:
ומי כעמך כישראל גוי אחד בארץ אשר הלכו-אלהים
לפדות-לו לעם ולשום לו שם ולעשות לכם הגדולה
ונראות לארצך מפני עמך אשר פדית לך ממצרים גוים
ואלהיו: ותכונן לך את-עמך ישראל ׀ לך לעם עד-עולם
ואתה יהוה היית להם לאלהים: ועתה יהוה אלהים כה
הדבר אשר דברת על-עבדך ועל-ביתו הקם עד-עולם

ועשה כאשר דברת: ויגדל שמך עד-עולם לאמר יהוה
צבאות אלהים על-ישראל ובית עבדך דוד יהיה נכון לפניך:
כי-אתה יהוה צבאות אלהי ישראל גליתה את-אזן עבדך
לאמר בית אבנה-לך על-כן מצא עבדך את-לבו להתפלל
אליך את-התפלה הזאת: ועתה ׀ אדני יהוה אתה-הוא
האלהים ודבריך יהיו אמת ותדבר אל-עבדך את-הטובה
הזאת: ועתה הואל וברך את-בית עבדך להיות לעולם
לפניך כי-אתה אדני יהוה דברת ומברכתך יברך בית-
עבדך לעולם: פ

ח

ויהי אחרי-כן ויך דוד את-פלשתים ויכניעם ויקח דוד
את-מתג האמה מיד פלשתים: ויך את-מואב וימדדם
בחבל השכב אותם ארצה וימדד שני-חבלים להמית ומלא
החבל להחיות ותהי מואב לדוד לעבדים נשאי מנחה:
ויך דוד את-הדדעזר בן-רחב מלך צובה בלכתו להשיב
ידו בנהר-: וילכד דוד ממנו אלף ושבע-מאות פרשים
ועשרים אלף איש רגלי ויעקר דוד את-כל-הרכב ויותר
ממנו מאה רכב: ותבא ארם דמשק לעזר להדדעזר מלך ה
צובה ויך דוד בארם עשרים-ושנים אלף איש: וישם דוד
נצבים בארם דמשק ותהי ארם לדוד לעבדים נושאי מנחה
ויושע יהוה את-דוד בכל אשר הלך: ויקח דוד את שלטי
הזהב אשר היו אל עבדי הדדעזר ויביאם ירושלם: ומבטח
ומברתי ערי הדדעזר לקח המלך דוד נחשת הרבה מאד:
וישמע תעי מלך חמת כי הכה דוד את כל-חיל הדדעזר: י
וישלח תעי את-יורם-בנו אל-המלך דוד לשאל-לו לשלום
ולברכו על אשר נלחם בהדדעזר ויכהו כי-איש מלחמות
תעי היה הדדעזר ובידו היו כלי-כסף וכלי-זהב וכלי
נחשת: גם-אתם הקדיש המלך דוד ליהוה עם-הכסף
והזהב אשר הקדיש מכל-הגוים אשר כבש: מארם
וממואב ומבני עמון ומפלשתים ומעמלק ומשלל הדדעזר
בן-רחב מלך צובה: ויעש דוד שם בשבו מהכותו את-
ארם בגיא-מלח שמונה עשר אלף: וישם באדום נצבים
בכל-אדום שם נצבים ויהי כל-אדום עבדים לדוד ויושע
יהוה את-דוד בכל אשר הלך: וימלך דוד על-כל-ישראל טו
ויהי דוד עשה משפט וצדקה לכל-עמו: ויואב בן-צרויה
על-הצבא ויהושפט בן-אחילוד מזכיר: וצדוק בן-אחיטוב

ז' כה' פתחה נס"פ   ח' ג' פרת קרי ולא כתיב

ואחימלך בן־אביתר כהנים ושריה סופר׃ ובניהו בן־
יהוידע והכרתי והפלתי ובני דוד כהנים היו׃ פ
ויאמר דוד הכי יש־עוד אשר נותר לבית שאול ואעשה ט
עמו חסד בעבור יהונתן׃ ולבית שאול עבד ושמו ציבא
ויקראו־לו אל־דוד ויאמר המלך אליו האתה ציבא ויאמר
עבדך׃ ויאמר המלך האפס עוד איש לבית שאול ואעשה
עמו חסד אלהים ויאמר ציבא אל־המלך עוד בן ליהונתן
נכה רגלים׃ ויאמר־לו המלך איפה הוא ויאמר ציבא אל־
המלך הנה־הוא בית מכיר בן־עמיאל בלו דבר׃ וישלח ה
המלך דוד ויקחהו מבית מכיר בן־עמיאל מלו דבר׃
ויבא מפיבשת בן־יהונתן בן־שאול אל־דוד ויפל על־פניו
וישתחו ויאמר דוד מפיבשת ויאמר הנה עבדך׃ ויאמר
לו דוד אל־תירא כי עשה אעשה עמך חסד בעבור יהונתן
אביך והשבתי לך את־כל־שדה שאול אביך ואתה תאכל
לחם על־שלחני תמיד׃ וישתחו ויאמר מה עבדך כי
פנית אל־הכלב המת אשר כמוני׃ ויקרא המלך אל־ציבא
נער שאול ויאמר אליו כל אשר היה לשאול ולכל־ביתו
נתתי לבן־אדניך׃ ועבדת לו את־האדמה אתה ובניך י
ועבדיך והבאת והיה לבן־אדניך לחם ואכלו ומפיבשת
בן־אדניך יאכל תמיד לחם על־שלחני ולציבא חמשה עשר
בנים ועשרים עבדים׃ ויאמר ציבא אל־המלך ככל אשר
יצוה אדני המלך את־עבדו כן יעשה עבדך ומפיבשת אכל
על־שלחני כאחד מבני המלך׃ ולמפיבשת בן־קטן
ושמו מיכא וכל מושב בית־ציבא עבדים למפיבשת׃
ומפיבשת ישב בירושלם כי על־שלחן המלך תמיד הוא
אכל והוא פסח שתי רגליו׃ ס
ויהי אחרי־כן וימת מלך בני עמון וימלך חנון בנו י
תחתיו׃ ויאמר דוד אעשה־חסד ׀ עם־חנון בן־נחש
כאשר עשה אביו עמדי חסד וישלח דוד לנחמו ביד־
עבדיו אל־אביו ויבאו עבדי דוד ארץ בני עמון׃ ויאמרו
שרי בני־עמון אל־חנון אדניהם המכבד דוד את־אביך
בעיניך כי־שלח לך מנחמים הלוא בעבור חקר את־העיר
ולרגלה ולהפכה שלח דוד את־עבדיו אליך׃ ויקח
חנון את־עבדי דוד ויגלח את־חצי זקנם ויכרת את־מדויהם
בחצי עד שתותיהם וישלחם׃ ויגדו לדוד וישלח ה
לקראתם כי־היו האנשים נכלמים מאד ויאמר המלך שבו

ס׳ יג׳ הב׳ נטי

בירחו עד־יצמח זקנכם ושבתם׃ ויראו בני עמון כי
נבאשו בדוד וישלחו בני־עמון וישכרו את־ארם בית־רחוב
ואת־ארם צובא עשרים אלף רגלי ואת־מלך מעכה אלף
איש ואיש טוב שנים־עשר אלף איש׃ וישמע דוד וישלח
את־יואב ואת כל־הצבא הגברים׃ ויצאו בני עמון
ויערכו מלחמה פתח השער וארם צובא ורחוב ואיש־
טוב ומעכה לבדם בשדה׃ וירא יואב כי־היתה אליו
פני המלחמה מפנים ומאחור ויבחר מכל בחורי בישראל
ויערך לקראת ארם׃ ואת יתר העם נתן ביד אבשי אחיו
ויערך לקראת בני עמון׃ ויאמר אם־תחזק ארם ממני
והיתה לי לישועה ואם־בני עמון יחזקו ממך והלכתי
להושיע לך׃ חזק ונתחזק בעד עמנו ובעד ערי אלהינו
ויהוה יעשה הטוב בעיניו׃ ויגש יואב והעם אשר עמו
למלחמה בארם וינסו מפניו׃ ובני עמון ראו כי־נס
ארם וינסו מפני אבישי ויבאו העיר וישב יואב מעל בני
עמון ויבא ירושלם׃ וירא ארם כי נגף לפני ישראל ויאספו
יחד׃ וישלח הדדעזר ויצא את־ארם אשר מעבר הנהר
ויבאו חילם ושובך שר־צבא הדדעזר לפניהם׃ ויגד
לדוד ויאסף את־כל־ישראל ויעבר את־הירדן ויבא חלאמה
ויערכו ארם לקראת דוד וילחמו עמו׃ וינס ארם מפני
ישראל ויהרג דוד מארם שבע מאות רכב וארבעים אלף
פרשים ואת שובך שר־צבאו הכה וימת שם׃ ויראו כל־
המלכים עבדי הדדעזר כי נגפו לפני ישראל וישלמו את־
ישראל ויעבדום ויראו ארם להושיע עוד את־בני עמון׃
פ ויהי לתשובת השנה לעת צאת המלאכים וישלח יא
דוד את־יואב ואת־עבדיו עמו ואת־כל־ישראל וישחתו
את־בני עמון ויצרו על־רבה ודוד ישב בירושלם׃ ויהי ׀
לעת הערב ויקם דוד מעל משכבו ויתהלך על־גג בית־
המלך וירא אשה רחצת מעל הגג והאשה טובת מראה
מאד׃ וישלח דוד וידרש לאשה ויאמר הלוא־זאת בת־
שבע בת־אליעם אשת אוריה החתי׃ וישלח דוד מלאכים
ויקחה ותבוא אליו וישכב עמה והיא מתקדשת מטמאתה
ותשב אל־ביתה׃ ותהר האשה ותשלח ותגד לדוד ה
ותאמר הרה אנכי׃ וישלח דוד אל־יואב שלח אלי את־
אוריה החתי וישלח יואב את־אוריה אל־דוד׃ ויבא

י׳ פ׳ ישראל ק׳ יו׳ יהוד א׳ יא׳ א׳ יהוד א׳

אוּרִיָּה אֵלָיו וַיִּשְׁאַל דָּוִד לִשְׁלוֹם יוֹאָב וְלִשְׁלוֹם הָעָם וְלִשְׁלוֹם הַמִּלְחָמָה׃ וַיֹּאמֶר דָּוִד לְאוּרִיָּה רֵד לְבֵיתְךָ וּרְחַץ רַגְלֶיךָ וַיֵּצֵא אוּרִיָּה מִבֵּית הַמֶּלֶךְ וַתֵּצֵא אַחֲרָיו מַשְׂאַת הַמֶּלֶךְ׃ וַיִּשְׁכַּב אוּרִיָּה פֶּתַח בֵּית הַמֶּלֶךְ אֵת כָּל־עַבְדֵי אֲדֹנָיו וְלֹא יָרַד אֶל־בֵּיתוֹ׃ וַיַּגִּדוּ לְדָוִד לֵאמֹר לֹא־יָרַד אוּרִיָּה אֶל־בֵּיתוֹ וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־אוּרִיָּה הֲלוֹא מִדֶּרֶךְ אַתָּה בָא מַדּוּעַ לֹא־יָרַדְתָּ אֶל־בֵּיתֶךָ׃ וַיֹּאמֶר אוּרִיָּה אֶל־דָּוִד הָאָרוֹן וְיִשְׂרָאֵל וִיהוּדָה יֹשְׁבִים בַּסֻּכּוֹת וַאדֹנִי יוֹאָב וְעַבְדֵי אֲדֹנִי עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה חֹנִים וַאֲנִי אָבוֹא אֶל־בֵּיתִי לֶאֱכֹל וְלִשְׁתּוֹת וְלִשְׁכַּב עִם־אִשְׁתִּי חַיֶּךָ וְחֵי נַפְשֶׁךָ אִם־אֶעֱשֶׂה אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה׃ וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־אוּרִיָּה שֵׁב בָּזֶה גַּם־הַיּוֹם וּמָחָר אֲשַׁלְּחֶךָּ וַיֵּשֶׁב אוּרִיָּה בִירוּשָׁלִַם בַּיּוֹם הַהוּא וּמִמָּחֳרָת׃ וַיִּקְרָא־לוֹ דָוִד וַיֹּאכַל לְפָנָיו וַיֵּשְׁתְּ וַיְשַׁכְּרֵהוּ וַיֵּצֵא בָעֶרֶב לִשְׁכַּב בְּמִשְׁכָּבוֹ עִם־עַבְדֵי אֲדֹנָיו וְאֶל־בֵּיתוֹ לֹא יָרָד׃ וַיְהִי בַבֹּקֶר וַיִּכְתֹּב דָּוִד סֵפֶר אֶל־יוֹאָב וַיִּשְׁלַח בְּיַד אוּרִיָּה׃ וַיִּכְתֹּב בַּסֵּפֶר לֵאמֹר הָבוּ אֶת־אוּרִיָּה אֶל־מוּל פְּנֵי הַמִּלְחָמָה הַחֲזָקָה וְשַׁבְתֶּם מֵאַחֲרָיו וְנִכָּה וָמֵת׃ ס וַיְהִי בִּשְׁמוֹר יוֹאָב אֶל־הָעִיר וַיִּתֵּן אֶת־אוּרִיָּה אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יָדַע כִּי אַנְשֵׁי־חַיִל שָׁם׃ וַיֵּצְאוּ אַנְשֵׁי הָעִיר וַיִּלָּחֲמוּ אֶת־יוֹאָב וַיִּפֹּל מִן־הָעָם מֵעַבְדֵי דָוִד וַיָּמָת גַּם אוּרִיָּה הַחִתִּי׃ וַיִּשְׁלַח יוֹאָב וַיַּגֵּד לְדָוִד אֶת־כָּל־דִּבְרֵי הַמִּלְחָמָה׃ וַיְצַו אֶת־הַמַּלְאָךְ לֵאמֹר כְּכַלּוֹתְךָ אֵת כָּל־דִּבְרֵי הַמִּלְחָמָה לְדַבֵּר אֶל־הַמֶּלֶךְ׃ וְהָיָה אִם־תַּעֲלֶה חֲמַת הַמֶּלֶךְ וְאָמַר לְךָ מַדּוּעַ נִגַּשְׁתֶּם אֶל־הָעִיר לְהִלָּחֵם הֲלוֹא יְדַעְתֶּם אֵת אֲשֶׁר־יֹרוּ מֵעַל הַחוֹמָה׃ מִי־הִכָּה אֶת־אֲבִימֶלֶךְ בֶּן־יְרֻבֶּשֶׁת הֲלוֹא־אִשָּׁה הִשְׁלִיכָה עָלָיו פֶּלַח רֶכֶב מֵעַל הַחוֹמָה וַיָּמָת בְּתֵבֵץ לָמָּה נִגַּשְׁתֶּם אֶל־הַחוֹמָה וְאָמַרְתָּ גַּם עַבְדְּךָ אוּרִיָּה הַחִתִּי מֵת׃ וַיֵּלֶךְ הַמַּלְאָךְ וַיָּבֹא וַיַּגֵּד לְדָוִד אֵת כָּל־אֲשֶׁר שְׁלָחוֹ יוֹאָב׃ וַיֹּאמֶר הַמַּלְאָךְ אֶל־דָּוִד כִּי־גָבְרוּ עָלֵינוּ הָאֲנָשִׁים וַיֵּצְאוּ אֵלֵינוּ הַשָּׂדֶה וַנִּהְיֶה עֲלֵיהֶם עַד־פֶּתַח הַשָּׁעַר׃ וַיֹּרְאוּ הַמּוֹרְאִים אֶל־עֲבָדֶיךָ מֵעַל הַחוֹמָה וַיָּמוּתוּ מֵעַבְדֵי הַמֶּלֶךְ וְגַם עַבְדְּךָ אוּרִיָּה הַחִתִּי מֵת׃ פ וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־הַמַּלְאָךְ כֹּה־תֹאמַר אֶל־יוֹאָב אַל־יֵרַע בְּעֵינֶיךָ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה כִּי־כָזֹה וְכָזֶה תֹּאכַל הֶחָרֶב הַחֲזֵק מִלְחַמְתְּךָ אֶל־הָעִיר וְהָרְסָהּ וְחַזְּקֵהוּ׃ וַתִּשְׁמַע אֵשֶׁת אוּרִיָּה כִּי־מֵת אוּרִיָּה אִישָׁהּ וַתִּסְפֹּד עַל־

יא׳ ס׳ יתיר א׳ יתיר א׳

בַּעְלָהּ׃ וַיַּעֲבֹר הָאֵבֶל וַיִּשְׁלַח דָּוִד וַיַּאַסְפָהּ אֶל־בֵּיתוֹ וַתְּהִי־לוֹ לְאִשָּׁה וַתֵּלֶד לוֹ בֵּן וַיֵּרַע הַדָּבָר אֲשֶׁר־עָשָׂה דָוִד בְּעֵינֵי יְהוָה׃ פ

יב וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֶת־נָתָן אֶל־דָּוִד וַיָּבֹא אֵלָיו וַיֹּאמֶר לוֹ שְׁנֵי אֲנָשִׁים הָיוּ בְּעִיר אֶחָת אֶחָד עָשִׁיר וְאֶחָד רָאשׁ׃ לְעָשִׁיר הָיָה צֹאן וּבָקָר הַרְבֵּה מְאֹד׃ וְלָרָשׁ אֵין־כֹּל כִּי אִם־כִּבְשָׂה אַחַת קְטַנָּה אֲשֶׁר קָנָה וַיְחַיֶּהָ וַתִּגְדַּל עִמּוֹ וְעִם־בָּנָיו יַחְדָּו מִפִּתּוֹ תֹאכַל וּמִכֹּסוֹ תִשְׁתֶּה וּבְחֵיקוֹ תִשְׁכָּב וַתְּהִי־לוֹ כְּבַת׃ וַיָּבֹא הֵלֶךְ לְאִישׁ הֶעָשִׁיר וַיַּחְמֹל לָקַחַת מִצֹּאנוֹ וּמִבְּקָרוֹ לַעֲשׂוֹת לָאֹרֵחַ הַבָּא־לוֹ וַיִּקַּח אֶת־כִּבְשַׂת הָאִישׁ הָרָאשׁ וַיַּעֲשֶׂהָ לָאִישׁ הַבָּא אֵלָיו׃ וַיִּחַר־אַף דָּוִד בָּאִישׁ מְאֹד וַיֹּאמֶר אֶל־נָתָן חַי־יְהוָה כִּי בֶן־מָוֶת הָאִישׁ הָעֹשֶׂה זֹאת׃ וְאֶת־הַכִּבְשָׂה יְשַׁלֵּם אַרְבַּעְתָּיִם עֵקֶב אֲשֶׁר עָשָׂה אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וְעַל אֲשֶׁר לֹא־חָמָל׃ פ וַיֹּאמֶר נָתָן אֶל־דָּוִד אַתָּה הָאִישׁ כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אָנֹכִי מְשַׁחְתִּיךָ לְמֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל וְאָנֹכִי הִצַּלְתִּיךָ מִיַּד שָׁאוּל׃ וָאֶתְּנָה לְךָ אֶת־בֵּית אֲדֹנֶיךָ וְאֶת־נְשֵׁי אֲדֹנֶיךָ בְּחֵיקֶךָ וָאֶתְּנָה לְךָ אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל וִיהוּדָה וְאִם־מְעָט וְאֹסִפָה לְּךָ כָּהֵנָּה וְכָהֵנָּה׃ מַדּוּעַ בָּזִיתָ אֶת־דְּבַר יְהוָה לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינָו אֵת אוּרִיָּה הַחִתִּי הִכִּיתָ בַחֶרֶב וְאֶת־אִשְׁתּוֹ לָקַחְתָּ לְּךָ לְאִשָּׁה וְאֹתוֹ הָרַגְתָּ בְּחֶרֶב בְּנֵי עַמּוֹן׃ וְעַתָּה לֹא־תָסוּר חֶרֶב מִבֵּיתְךָ עַד־עוֹלָם עֵקֶב כִּי בְזִתָנִי וַתִּקַּח אֶת־אֵשֶׁת אוּרִיָּה הַחִתִּי לִהְיוֹת לְךָ לְאִשָּׁה׃ ס כֹּה אָמַר יְהוָה הִנְנִי מֵקִים עָלֶיךָ רָעָה מִבֵּיתֶךָ וְלָקַחְתִּי אֶת־נָשֶׁיךָ לְעֵינֶיךָ וְנָתַתִּי לְרֵעֶיךָ וְשָׁכַב עִם־נָשֶׁיךָ לְעֵינֵי הַשֶּׁמֶשׁ הַזֹּאת׃ כִּי אַתָּה עָשִׂיתָ בַסָּתֶר וַאֲנִי אֶעֱשֶׂה אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה נֶגֶד כָּל־יִשְׂרָאֵל וְנֶגֶד הַשָּׁמֶשׁ׃ פ וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־נָתָן חָטָאתִי לַיהוָה ס וַיֹּאמֶר נָתָן אֶל־דָּוִד גַּם־יְהוָה הֶעֱבִיר חַטָּאתְךָ לֹא תָמוּת׃ אֶפֶס כִּי־נִאֵץ נִאַצְתָּ אֶת־אֹיְבֵי יְהוָה בַּדָּבָר הַזֶּה גַּם הַבֵּן הַיִּלּוֹד לְךָ מוֹת יָמוּת׃ וַיֵּלֶךְ נָתָן אֶל־בֵּיתוֹ וַיִּגֹּף יְהוָה אֶת־הַיֶּלֶד אֲשֶׁר יָלְדָה אֵשֶׁת־אוּרִיָּה לְדָוִד וַיֵּאָנַשׁ׃ וַיְבַקֵּשׁ דָּוִד אֶת־הָאֱלֹהִים בְּעַד הַנָּעַר וַיָּצָם דָּוִד צוֹם וּבָא וְלָן וְשָׁכַב אָרְצָה׃ וַיָּקֻמוּ זִקְנֵי בֵיתוֹ עָלָיו לַהֲקִימוֹ מִן־הָאָרֶץ וְלֹא אָבָה וְלֹא־בָרָא אִתָּם לָחֶם׃ וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיָּמָת הַיֶּלֶד וַיִּרְאוּ עַבְדֵי דָוִד לְהַגִּיד לוֹ כִּי־מֵת הַיֶּלֶד כִּי אָמְרוּ

יב׳ א׳ יתיר א׳ ג׳ קמץ בז״ק ד׳ יתיר א׳ ח׳ קמץ בז״ק ט׳ בעיניו קרי
יג׳ פסקא באמצע פסוק טו׳ הנ׳ בנחת

הנה בהיות הילד חי דברנו אליו ולא־שמע בקולנו ואיך נאמר אליו מת הילד ועשה רעה׃ וירא דוד כי עבדיו מתלחשים ויבן דוד כי מת הילד ויאמר דוד אל־עבדיו המת הילד ויאמרו מת׃ ויקם דוד מהארץ וירחץ ויסך ויחלף שמלתו ויבא בית־יהוה וישתחו ויבא אל־ביתו וישאל וישימו לו לחם ויאכל׃ ויאמרו עבדיו אליו מה־הדבר הזה אשר עשיתה בעבור הילד חי צמת ותבך וכאשר מת הילד קמת ותאכל לחם׃ ויאמר בעוד הילד חי צמתי ואבכה כי אמרתי מי יודע יחנני יהוה וחי הילד׃ ועתה ׀ מת למה זה אני צם האוכל להשיבו עוד אני הלך אליו והוא לא־ישוב אלי׃ וינחם דוד את בת־שבע אשתו ויבא אליה וישכב עמה ותלד בן ויקרא את־שמו שלמה ויהוה אהבו׃ וישלח ביד נתן הנביא ויקרא את־שמו ידידיה בעבור יהוה׃ פ

וילחם יואב ברבת בני עמון וילכד את־עיר המלוכה׃ וישלח יואב מלאכים אל־דוד ויאמר נלחמתי ברבה גם־לכדתי את־עיר המים׃ ועתה אסף את־יתר העם וחנה על־העיר ולכדה פן־אלכד אני את־העיר ונקרא שמי עליה׃ ויאסף דוד את־כל־העם וילך רבתה וילחם בה וילכדה׃ ויקח את־עטרת־מלכם מעל ראשו ומשקלה ככר זהב ואבן יקרה ותהי על־ראש דוד ושלל העיר הוציא הרבה מאד׃ ואת־העם אשר־בה הוציא וישם במגרה ובחרצי הברזל ובמגזרת הברזל והעביר אותם במלכן וכן יעשה לכל ערי בני־עמון וישב דוד וכל־העם ירושלם׃ פ

ויהי אחרי־כן ולאבשלום בן־דוד אחות יפה ושמה תמר ויאהבה אמנון בן־דוד׃ ויצר לאמנון להתחלות בעבור תמר אחתו כי בתולה היא ויפלא בעיני אמנון לעשות לה מאומה׃ ולאמנון רע ושמו יונדב בן־שמעה אחי דוד ויונדב איש חכם מאד׃ ויאמר לו מדוע אתה ככה דל בן־המלך בבקר בבקר הלוא תגיד לי ויאמר לו אמנון את־תמר אחות אבשלם אחי אני אהב׃ ויאמר לו יהונדב שכב על־משכבך והתחל ובא אביך לראותך ואמרת אליו תבא נא תמר אחותי ותברני לחם ועשתה לעיני את־הבריה למען אשר אראה ואכלתי מידה׃ וישכב אמנון ויתחל ויבא המלך לראותו ויאמר אמנון אל־המלך תבוא־נא תמר אחתי ותלבב לעיני שתי לבבות ואברה

יב׳ כ׳ שמלתיו קרי כב׳ וחנני קרי כה׳ ויקרא קרי לא׳ במלכן קרי

מידה

מידה׃ וישלח דוד אל־תמר הביתה לאמר לכי נא בית אמנון אחיך ועשי־לו הבריה׃ ותלך תמר בית אמנון אחיה והוא שכב ותקח את־הבצק ותלוש ותלבב לעיניו ותבשל את־הלבבות׃ ותקח את־המשרת ותצק לפניו וימאן לאכול ויאמר אמנון הוציאו כל־איש מעלי ויצאו כל־איש מעליו׃ ויאמר אמנון אל־תמר הביאי הבריה החדר ואברה מידך ותקח תמר את־הלבבות אשר עשתה ותבא לאמנון אחיה החדרה׃ ותגש אליו לאכל ויחזק־בה ויאמר לה בואי שכבי עמי אחותי׃ ותאמר לו אל־אחי אל־תענני כי לא־יעשה כן בישראל אל־תעשה את־הנבלה הזאת׃ ואני אנה אוליך את־חרפתי ואתה תהיה כאחד הנבלים בישראל ועתה דבר־נא אל־המלך כי לא ימנעני ממך׃ ולא אבה לשמע בקולה ויחזק ממנה ויענה וישכב אתה׃ וישנאה אמנון שנאה גדולה מאד כי גדולה השנאה אשר שנאה מאהבה אשר אהבה ויאמר־לה אמנון קומי לכי׃ ותאמר לו אל־אודת הרעה הגדולה הזאת מאחרת אשר־עשית עמי לשלחני ולא אבה לשמע לה׃ ויקרא את־נערו משרתו ויאמר שלחו־נא את־זאת מעלי החוצה ונעל הדלת אחריה׃ ועליה כתנת פסים כי כן תלבשן בנות־המלך הבתולת מעילים ויצא אותה משרתו החוץ ונעל הדלת אחריה׃ ותקח תמר אפר על־ראשה וכתנת הפסים אשר עליה קרעה ותשם ידה על־ראשה ותלך הלוך וזעקה׃ ויאמר אליה אבשלום אחיה האמינון אחיך היה עמך ועתה אחותי החרישי אחיך הוא אל־תשיתי את־לבך לדבר הזה ותשב תמר ושממה בית אבשלום אחיה׃ והמלך דוד שמע את כל־הדברים האלה ויחר לו מאד׃ ולא־דבר אבשלום עם־אמנון למרע ועד־טוב כי־שנא אבשלום את־אמנון על־דבר אשר ענה את תמר אחתו׃ ס

ויהי לשנתים ימים ויהיו גזזים לאבשלום בבעל חצור אשר עם־אפרים ויקרא אבשלום לכל־בני המלך׃ ויבא אבשלום אל־המלך ויאמר הנה־נא גזזים לעבדך ילך־נא המלך ועבדיו עם־עבדך׃ ויאמר המלך אל־אבשלום אל־בני אל־נא נלך כלנו ולא נכבד עליך ויפרץ־בו ולא־אבה ללכת ויברכהו׃ ויאמר אבשלום ולא ילך־נא אתנו אמנון אחי ויאמר לו המלך למה ילך עמך׃ ויפרץ־בו אבשלום וישלח אתו את־אמנון ואת כל־בני המלך׃ ס ויצו אבשלום

יג׳ ח׳ חד ו׳

את

את־נעריו לאמר ראו־נא כטוב לב־אמנון ביין ואמרתי
אליכם הכו את־אמנון והמתם אתו אל־תיראו הלוא כי
אנכי צויתי אתכם חזקו והיו לבני־חיל : ויעשו נערי
אבשלום לאמנון כאשר צוה אבשלום ויקמו ׀ כל־בני המלך
וירכבו איש על־פרדו וינסו : ויהי המה בדרך והשמעה
באה אל־דוד לאמר הכה אבשלום את־כל־בני המלך ולא־
נותר מהם אחד : ויקם המלך ויקרע את־בגדיו וישכב
ארצה וכל־עבדיו נצבים קרעי בגדים : ויען יונדב ׀ בן־
שמעה אחי־דוד ויאמר אל־יאמר אדני את כל־הנערים
בני־המלך המיתו כי־אמנון לבדו מת כי־על־פי אבשלום
היתה שומה מיום ענתו את תמר אחתו : ועתה אל־ישם
אדני המלך אל־לבו דבר לאמר כל־בני המלך מתו כי־אם
אמנון לבדו מת : ויברח אבשלום וישא הנער הצפה את־
עינו וירא והנה עם־רב הלכים מדרך אחריו מצד ההר :
ויאמר יונדב אל־המלך הנה בני־המלך באו כדבר עבדך
כן היה : ויהי ׀ ככלתו לדבר והנה בני־המלך באו וישאו
קולם ויבכו וגם־המלך וכל־עבדיו בכו בכי גדול מאד :
ואבשלום ברח וילך אל־תלמי בן־עמיחור מלך גשור
ויתאבל על־בנו כל־הימים : ואבשלום ברח וילך גשור
ויהי־שם שלש שנים : ותכל דוד המלך לצאת אל־
אבשלום כי־נחם על־אמנון כי־מת : ס

יד וידע יואב בן־צריה כי־לב המלך על־אבשלום : וישלח
יואב תקועה ויקח משם אשה חכמה ויאמר אליה התאבלי־
נא ולבשי־נא בגדי־אבל ואל־תסוכי שמן והיית כאשה זה
ימים רבים מתאבלת על־מת : ובאת אל־המלך ודברת
אליו כדבר הזה וישם יואב את־הדברים בפיה : ותאמר
האשה התקעית אל־המלך ותפל על־אפיה ארצה ותשתחו
ותאמר הושעה המלך : ס ויאמר־לה המלך מה־
לך ותאמר אבל אשה־אלמנה אני וימת אישי : ולשפחתך
שני בנים וינצו שניהם בשדה ואין מציל ביניהם ויכו
האחד את־האחד וימת אתו : והנה קמה כל־המשפחה
על־שפחתך ויאמרו תני ׀ את־מכה אחיו ונמתהו בנפש
אחיו אשר הרג ונשמידה גם את־היורש וכבו את־גחלתי
אשר נשארה לבלתי שום־לאישי שם ושארית על־פני
האדמה : ס ויאמר המלך אל־האשה לכי לביתך

יג' לב' שומה קרי לג' כתיב ולא קרי לד' עיניו קרי לז' עמיהוד קרי
יד' ו' קמץ בז"ק שים קרי

ואני

ואני אצוה עליך : ותאמר האשה התקועית אל־המלך
עלי אדני המלך העון ועל־בית אבי והמלך וכסאו נקי :
ס ויאמר המלך המדבר אליך והבאתו אלי ולא־
יסיף עוד לגעת בך : ותאמר יזכר־נא המלך את־יהוה
אלהיך מהרבית גאל הדם לשחת ולא ישמידו את־בני
ויאמר חי־יהוה אם־יפל משערת בנך ארצה : ותאמר
האשה תדבר־נא שפחתך אל־אדני המלך דבר ויאמר
דברי : ותאמר האשה ולמה חשבתה כזאת על־עם אלהים
ומדבר המלך הדבר הזה כאשם לבלתי השיב המלך
את־נדחו : כי־מות נמות וכמים הנגרים ארצה אשר לא
יאספו ולא־ישא אלהים נפש וחשב מחשבות לבלתי ידח
טו ממנו נדח : ועתה אשר־באתי לדבר אל־המלך אדני את־
הדבר הזה כי יראני העם ותאמר שפחתך אדברה־נא אל־
המלך אולי יעשה המלך את־דבר אמתו : כי ישמע
המלך להציל את־אמתו מכף האיש להשמיד אתי ואת־
בני יחד מנחלת אלהים : ותאמר שפחתך יהיה־נא דבר־
אדני המלך למנחה כי ׀ כמלאך האלהים כן אדני המלך
לשמע הטוב והרע ויהוה אלהיך יהי עמך : ס
ויען המלך ויאמר אל־האשה אל־נא תכחדי ממני דבר
אשר אנכי שאל אתך ותאמר האשה ידבר־נא אדני המלך :
ויאמר המלך היד יואב אתך בכל־זאת ותען האשה
ותאמר חי־נפשך אדני המלך אם־אש ׀ להמין ולהשמיל
מכל אשר־דבר אדני המלך כי־עבדך יואב הוא צוני והוא
כ שם בפי שפחתך את כל־הדברים האלה : לבעבור סבב
את־פני הדבר עשה עבדך יואב את־הדבר הזה ואדני
חכם כחכמת מלאך האלהים לדעת את־כל־אשר בארץ :
פ ויאמר המלך אל־יואב הנה־נא עשית את־
הדבר הזה ולך השב את־הנער את־אבשלום : ויפל
יואב אל־פניו ארצה וישתחו ויברך את־המלך ויאמר יואב
היום ידע עבדך כי־מצאתי חן בעיניך אדני המלך אשר־
עשה המלך את־דבר עבדך : ויקם יואב וילך גשורה ויבא
את־אבשלום ירושלם : ס ויאמר המלך יסב אל־
ביתו ופני לא יראה ויסב אבשלום אל־ביתו ופני המלך
כה לא ראה : פ וכאבשלום לא־היה איש־יפה בכל־
ישראל להלל מאד מכף רגלו ועד קדקדו לא־היה בו
מום : ובגלחו את־ראשו והיה מקץ ימים ׀ לימים אשר

יד' יא' מהרבת קרי יט' כצ"ל כא' עשית קרי כב' עבדך קרי

יגלח

יְגַלֵּחַ כִּֽי־כָבֵד עָלָיו וְגִלְּחוֹ וְשָׁקַל אֶת־שְׂעַר רֹאשׁוֹ מָאתַיִם
שְׁקָלִים בְּאֶבֶן הַמֶּלֶךְ׃ וַיִּוָּלְדוּ לְאַבְשָׁלוֹם שְׁלוֹשָׁה בָנִים
וּבַת אַחַת וּשְׁמָהּ תָּמָר הִיא הָיְתָה אִשָּׁה יְפַת מַרְאֶה׃
פ וַיֵּשֶׁב אַבְשָׁלוֹם בִּירוּשָׁלַ͏ִם שְׁנָתַיִם יָמִים וּפְנֵי
הַמֶּלֶךְ לֹא רָאָה׃ וַיִּשְׁלַח אַבְשָׁלוֹם אֶל־יוֹאָב לִשְׁלֹחַ אֹתוֹ
אֶל־הַמֶּלֶךְ וְלֹא אָבָה לָבוֹא אֵלָיו וַיִּשְׁלַח עוֹד שֵׁנִית וְלֹא
אָבָה לָבוֹא׃ וַיֹּאמֶר אֶל־עֲבָדָיו רְאוּ חֶלְקַת יוֹאָב אֶל־יָדִי ל
וְלוֹ־שָׁם שְׂעֹרִים לְכוּ וְהוֹצִתִיהָ בָאֵשׁ וַיַּצִּתוּ עַבְדֵי אַבְשָׁלוֹם
אֶת־הַחֶלְקָה בָּאֵשׁ׃ ס וַיָּקָם יוֹאָב וַיָּבֹא אֶל־אַבְשָׁלוֹם
הַבָּיְתָה וַיֹּאמֶר אֵלָיו לָמָּה הִצִּיתוּ עֲבָדֶיךָ אֶת־הַחֶלְקָה
אֲשֶׁר־לִי בָּאֵשׁ׃ וַיֹּאמֶר אַבְשָׁלוֹם אֶל־יוֹאָב הִנֵּה שָׁלַחְתִּי
אֵלֶיךָ ׀ לֵאמֹר בֹּא הֵנָּה וְאֶשְׁלְחָה אֹתְךָ אֶל־הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר
לָמָּה בָּאתִי מִגְּשׁוּר טוֹב לִי עֹד אֲנִי־שָׁם וְעַתָּה אֶרְאֶה פְּנֵי
הַמֶּלֶךְ וְאִם־יֶשׁ־בִּי עָוֺן וֶהֱמִתָנִי׃ וַיָּבֹא יוֹאָב אֶל־הַמֶּלֶךְ
וַיַּגֶּד־לוֹ וַיִּקְרָא אֶל־אַבְשָׁלוֹם וַיָּבֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁתַּחוּ לוֹ עַל־
אַפָּיו אַרְצָה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וַיִּשַּׁק הַמֶּלֶךְ לְאַבְשָׁלוֹם׃ ס
וַיְהִי מֵאַחֲרֵי כֵן וַיַּעַשׂ לוֹ אַבְשָׁלוֹם מֶרְכָּבָה וְסֻסִים טו
וַחֲמִשִּׁים אִישׁ רָצִים לְפָנָיו׃ וְהִשְׁכִּים אַבְשָׁלוֹם וְעָמַד עַל־
יַד דֶּרֶךְ הַשָּׁעַר וַיְהִי כָּל־הָאִישׁ אֲשֶׁר־יִהְיֶה־לּוֹ רִיב לָבוֹא
אֶל־הַמֶּלֶךְ לַמִּשְׁפָּט וַיִּקְרָא אַבְשָׁלוֹם אֵלָיו וַיֹּאמֶר אֵי־מִזֶּה
עִיר אַתָּה וַיֹּאמֶר מֵאַחַד שִׁבְטֵי־יִשְׂרָאֵל עַבְדֶּךָ׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו
אַבְשָׁלוֹם רְאֵה דְבָרֶךָ טוֹבִים וּנְכֹחִים וְשֹׁמֵעַ אֵין־לְךָ מֵאֵת
הַמֶּלֶךְ׃ וַיֹּאמֶר אַבְשָׁלוֹם מִי־יְשִׂמֵנִי שֹׁפֵט בָּאָרֶץ וְעָלַי יָבוֹא
כָּל־אִישׁ אֲשֶׁר־יִהְיֶה־לּוֹ־רִיב וּמִשְׁפָּט וְהִצְדַּקְתִּיו׃ וְהָיָה ה
בִּקְרָב־אִישׁ לְהִשְׁתַּחֲוֺת לוֹ וְשָׁלַח אֶת־יָדוֹ וְהֶחֱזִיק לוֹ וְנָשַׁק־
לוֹ׃ וַיַּעַשׂ אַבְשָׁלוֹם כַּדָּבָר הַזֶּה לְכָל־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־יָבֹאוּ
לַמִּשְׁפָּט אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיְגַנֵּב אַבְשָׁלוֹם אֶת־לֵב אַנְשֵׁי יִשְׂרָאֵל׃ ס
וַיְהִי מִקֵּץ אַרְבָּעִים שָׁנָה וַיֹּאמֶר אַבְשָׁלוֹם אֶל־הַמֶּלֶךְ אֵלְכָה
נָּא וַאֲשַׁלֵּם אֶת־נִדְרִי אֲשֶׁר־נָדַרְתִּי לַיהוָה בְּחֶבְרוֹן׃ כִּי־
נֵדֶר נָדַר עַבְדְּךָ בְּשִׁבְתִּי בִגְשׁוּר בַּאֲרָם לֵאמֹר אִם־יָשׁוֹב יְשִׁיבֵנִי
יְהוָה יְרוּשָׁלַ͏ִם וְעָבַדְתִּי אֶת־יְהוָה׃ וַיֹּאמֶר־לוֹ הַמֶּלֶךְ לֵךְ
בְּשָׁלוֹם וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ חֶבְרוֹנָה׃ ס וַיִּשְׁלַח אַבְשָׁלוֹם
מְרַגְּלִים בְּכָל־שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר כְּשָׁמְעֲכֶם אֶת־קוֹל הַשֹּׁפָר
וַאֲמַרְתֶּם מָלַךְ אַבְשָׁלוֹם בְּחֶבְרוֹן׃ וְאֶת־אַבְשָׁלוֹם הָלְכוּ
מָאתַיִם אִישׁ מִירוּשָׁלַ͏ִם קְרֻאִים וְהֹלְכִים לְתֻמָּם וְלֹא יָדְעוּ
כָּל־דָּבָר׃ וַיִּשְׁלַח אַבְשָׁלוֹם אֶת־אֲחִיתֹפֶל הַגִּילֹנִי יוֹעֵץ

יד׳ ל׳ והציתוה קרי   טו׳ ח׳ ישוב קרי

מֵעִירוֹ מִגִּלֹה בְּזָבְחוֹ אֶת־הַזְּבָחִים וַיְהִי הַקֶּשֶׁר אַמִּץ וְהָעָם
הוֹלֵךְ וָרָב אֶת־אַבְשָׁלוֹם׃ וַיָּבֹא הַמַּגִּיד אֶל־דָּוִד לֵאמֹר הָיָה
לֶב־אִישׁ יִשְׂרָאֵל אַחֲרֵי אַבְשָׁלוֹם׃ וַיֹּאמֶר דָּוִד לְכָל־עֲבָדָיו
אֲשֶׁר־אִתּוֹ בִירוּשָׁלַ͏ִם קוּמוּ וְנִבְרָחָה כִּי לֹא־תִהְיֶה־לָּנוּ פְלֵיטָה
מִפְּנֵי אַבְשָׁלֹם מַהֲרוּ לָלֶכֶת פֶּן־יְמַהֵר וְהִשִּׂגְנוּ וְהִדִּיחַ עָלֵינוּ
טו אֶת־הָרָעָה וְהִכָּה הָעִיר לְפִי־חָרֶב׃ וַיֹּאמְרוּ עַבְדֵי־הַמֶּלֶךְ
אֶל־הַמֶּלֶךְ כְּכֹל אֲשֶׁר־יִבְחַר אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ הִנֵּה עֲבָדֶיךָ׃
וַיֵּצֵא הַמֶּלֶךְ וְכָל־בֵּיתוֹ בְּרַגְלָיו וַיַּעֲזֹב הַמֶּלֶךְ אֵת עֶשֶׂר נָשִׁים
פִּלַגְשִׁים לִשְׁמֹר הַבָּיִת׃ וַיֵּצֵא הַמֶּלֶךְ וְכָל־הָעָם בְּרַגְלָיו
וַיַּעַמְדוּ בֵּית הַמֶּרְחָק׃ וְכָל־עֲבָדָיו עֹבְרִים עַל־יָדוֹ וְכָל־
הַכְּרֵתִי וְכָל־הַפְּלֵתִי וְכָל־הַגִּתִּים שֵׁשׁ־מֵאוֹת אִישׁ אֲשֶׁר־בָּאוּ
בְרַגְלוֹ מִגַּת עֹבְרִים עַל־פְּנֵי הַמֶּלֶךְ׃ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־
אִתַּי הַגִּתִּי לָמָּה תֵלֵךְ גַּם־אַתָּה אִתָּנוּ שׁוּב וְשֵׁב עִם־הַמֶּלֶךְ
כ כִּי־נָכְרִי אַתָּה וְגַם־גֹּלֶה אַתָּה לִמְקוֹמֶךָ׃ תְּמוֹל ׀ בּוֹאֶךָ
וְהַיּוֹם אֲנִועֲךָ עִמָּנוּ לָלֶכֶת וַאֲנִי הוֹלֵךְ עַל אֲשֶׁר־אֲנִי הוֹלֵךְ
שׁוּב וְהָשֵׁב אֶת־אַחֶיךָ עִמָּךְ חֶסֶד וֶאֱמֶת׃ וַיַּעַן אִתַּי אֶת־
הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמַר חַי־יְהוָה וְחֵי אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ כִּי אִם בִּמְקוֹם אֲשֶׁר
יִהְיֶה־שָּׁם ׀ אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ אִם־לְמָוֶת אִם־לְחַיִּים כִּי־שָׁם יִהְיֶה
עַבְדֶּךָ׃ וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־אִתַּי לֵךְ וַעֲבֹר וַיַּעֲבֹר אִתַּי הַגִּתִּי
וְכָל־אֲנָשָׁיו וְכָל־הַטַּף אֲשֶׁר אִתּוֹ׃ וְכָל־הָאָרֶץ בּוֹכִים קוֹל
גָּדוֹל וְכָל־הָעָם עֹבְרִים וְהַמֶּלֶךְ עֹבֵר בְּנַחַל קִדְרוֹן וְכָל־הָעָם
עֹבְרִים עַל־פְּנֵי־דֶרֶךְ אֶת־הַמִּדְבָּר׃ וְהִנֵּה גַם־צָדוֹק וְכָל־
הַלְוִיִּם אִתּוֹ נֹשְׂאִים אֶת־אֲרוֹן בְּרִית הָאֱלֹהִים וַיַּצִּקוּ אֶת־
אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וַיַּעַל אֶבְיָתָר עַד־תֹּם כָּל־הָעָם לַעֲבוֹר מִן־
כה הָעִיר׃ ס וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְצָדוֹק הָשֵׁב אֶת־אֲרוֹן
הָאֱלֹהִים הָעִיר אִם־אֶמְצָא חֵן בְּעֵינֵי יְהוָה וֶהֱשִׁבַנִי וְהִרְאַנִי
אֹתוֹ וְאֶת־נָוֵהוּ׃ וְאִם כֹּה יֹאמַר לֹא חָפַצְתִּי בָּךְ הִנְנִי
יַעֲשֶׂה־לִּי כַּאֲשֶׁר טוֹב בְּעֵינָיו׃ ס וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־
צָדוֹק הַכֹּהֵן הֲרוֹאֶה אַתָּה שֻׁבָה הָעִיר בְּשָׁלוֹם וַאֲחִימַעַץ
בִּנְךָ וִיהוֹנָתָן בֶּן־אֶבְיָתָר שְׁנֵי בְנֵיכֶם אִתְּכֶם׃ רְאוּ אָנֹכִי
מִתְמַהְמֵהַּ בְּעַבְרוֹת הַמִּדְבָּר עַד בּוֹא דָבָר מֵעִמָּכֶם לְהַגִּיד
לִי׃ וַיָּשֶׁב צָדוֹק וְאֶבְיָתָר אֶת־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים יְרוּשָׁלָ͏ִם
ל וַיֵּשְׁבוּ שָׁם׃ וְדָוִד עֹלֶה בְמַעֲלֵה הַזֵּיתִים עֹלֶה ׀ וּבוֹכֶה
וְרֹאשׁ לוֹ חָפוּי וְהוּא הֹלֵךְ יָחֵף וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר־אִתּוֹ חָפוּ
אִישׁ רֹאשׁוֹ וְעָלוּ עָלֹה וּבָכֹה׃ וְדָוִד הִגִּיד לֵאמֹר אֲחִיתֹפֶל
בַּקֹּשְׁרִים עִם־אַבְשָׁלוֹם וַיֹּאמֶר דָּוִד סַכֶּל־נָא אֶת־עֲצַת אֲחִיתֹפֶל

טו׳ כ׳ אניעך קרי   כא׳ כתיב ולא קרי   כח בערבות קרי

יהוה : ויהי דוד בא עד־הראש אשר־ישתחוה שם
לאלהים והנה לקראתו חושי הארכי קרוע כתנתו ואדמה
על־ראשו : ויאמר לו דוד אם עברת אתי והית עלי למשא :
ואם־העיר תשוב ואמרת לאבשלום עבדך אני המלך
אהיה עבד אביך ואני מאז ועתה ואני עבדך והפרתה לי
את עצת אחיתפל : והלוא עמך שם צדוק ואביתר
הכהנים והיה כל־הדבר אשר תשמע מבית המלך תגיד
לצדוק ולאביתר הכהנים : הנה־שם עמם שני בניהם
אחימעץ לצדוק ויהונתן לאביתר ושלחתם בידם אלי כל־
דבר אשר תשמעו : ויבא חושי רעה דוד העיר ואבשלום
יבוא ירושלם :

טז ודוד עבר מעט מהראש והנה ציבא נער מפיבשת
לקראתו וצמד חמרים חבשים ועליהם מאתים לחם ומאה
צמוקים ומאה קיץ ונבל יין : ויאמר המלך אל־ציבא
מה־אלה לך ויאמר ציבא החמורים לבית־המלך לרכב
ולהלחם והקיץ לאכול הנערים והיין לשתות היעף
במדבר : ויאמר המלך ואיה בן־אדניך ויאמר ציבא אל־
המלך הנה יושב בירושלם כי אמר היום ישיבו לי בית
ישראל את ממלכות אבי : ויאמר המלך לצבא הנה
לך כל אשר למפיבשת ויאמר ציבא השתחויתי אמצא־
חן בעיניך אדני המלך : ובא המלך דוד עד־בחורים ה
והנה משם איש יוצא ממשפחת בית־שאול ושמו שמעי
בן־גרא יצא יצוא ומקלל : ויסקל באבנים את־דוד ואת־
כל־עבדי המלך דוד וכל־העם וכל־הגברים מימינו
ומשמאלו : וכה־אמר שמעי בקללו צא צא איש הדמים
ואיש הבליעל : השיב עליך יהוה כל | דמי בית־שאול
אשר מלכת תחתו ויתן יהוה את־המלוכה ביד אבשלום
בנך והנך ברעתך כי איש דמים אתה : ויאמר אבישי
בן־צרויה אל־המלך למה יקלל הכלב המת הזה את־
אדני המלך אעברה־נא ואסירה את־ראשו : ויאמר
המלך מה־לי ולכם בני צרויה כי יקלל וכי יהוה אמר לו
קלל את־דוד ומי יאמר מדוע עשיתה כן : ויאמר דוד
אל־אבישי ואל־כל־עבדיו הנה בני אשר־יצא ממעי מבקש
את־נפשי ואף כי־עתה בן־הימיני הנחו לו ויקלל כי־אמר
לו יהוה : אולי יראה יהוה בעוני והשיב יהוה לי טובה

טו׳ לג׳ כצ״ל   טז׳ ב והלחם קרי   ח׳ ההתיו קרי   י׳ כה קרי   כי קרי
יב׳ בעיני קרי

תחת

תחת קללתו היום הזה : ויבא דוד ואנשיו
בדרך וילך ושמעי הלך בצלע ההר לעמתו הלוך
ויקלל ויסקל באבנים לעמתו ועפר בעפר :
ויבא המלך וכל־העם אשר־אתו עיפים וינפש שם :
טו ואבשלום וכל־העם איש ישראל באו ירושלם ואחיתפל
אתו : ויהי כאשר־בא חושי הארכי רעה דוד אל־אבשלום
ויאמר חושי אל־אבשלום יחי המלך יחי המלך : ויאמר
אבשלום אל־חושי זה חסדך את־רעך למה לא־הלכת
את־רעך : ויאמר חושי אל־אבשלם לא כי אשר בחר
יהוה והעם הזה וכל־איש ישראל לא אהיה ואתו אשב :
והשנית למי אני אעבד הלוא לפני בנו כאשר עבדתי
לפני אביך כן אהיה לפניך : ויאמר אבשלום
אל־אחיתפל הבו לכם עצה מה־נעשה : ויאמר אחיתפל
אל־אבשלם בוא אל־פלגשי אביך אשר הניח לשמור הבית
ושמע כל־ישראל כי־נבאשת את־אביך וחזקו ידי כל־אשר
אתך : ויטו לאבשלום האהל על־הגג ויבא אבשלום אל־
פלגשי אביו לעיני כל־ישראל : ועצת אחיתפל אשר יעץ
בימים ההם כאשר ישאל־איש בדבר האלהים כן כל־עצת
אחיתפל גם־לדוד גם־לאבשלם :

יז ויאמר אחיתפל אל־אבשלם אבחרה־נא שנים־עשר אלף
איש ואקומה וארדפה אחרי־דוד הלילה : ואבוא עליו
והוא יגע ורפה ידים והחרדתי אתו ונס כל־העם אשר־
אתו והכיתי את־המלך לבדו : ואשיבה כל־העם אליך
כשוב הכל האיש אשר־אתה מבקש כל־העם יהיה שלום :
ויישר הדבר בעיני אבשלם ובעיני כל־זקני ישראל :
ויאמר אבשלום קרא נא גם לחושי הארכי ונשמעה ה
מה־בפיו גם־הוא : ויבא חושי אל־אבשלום ויאמר
אבשלום אליו לאמר כדבר הזה דבר אחיתפל הנעשה
את־דברו אם־אין אתה דבר : ויאמר חושי אל־
אבשלום לא־טובה העצה אשר־יעץ אחיתפל בפעם
הזאת : ויאמר חושי אתה ידעת את־אביך ואת־אנשיו
כי גברים המה ומרי נפש המה כדב שכול בשדה ואביך
איש מלחמה ולא ילין את־העם : הנה עתה הוא־נחבא
באחת הפחתים או באחד המקומת והיה כנפל בהם
בתחלה ושמע השמע ואמר היתה מגפה בעם אשר אחרי

טז׳ יג׳ קללתו קרי   יז׳ פסקא באמצע פסוק   כה׳ כב׳ איש קרי ולא כתיב   יח׳ לו קרי

אבשלם

אבשלם׃ והוא גם בן חיל אשר לבו כלב האריה המס ימס כי ידע כל ישראל כי גבור אביך ובני חיל אשר אתו׃ כי יעצתי האסף יאסף עליך כל ישראל מדן ועד באר שבע כחול אשר על הים לרב ופניך הלכים בקרב׃ ובאנו אליו באחת המקומת אשר נמצא שם ונחנו עליו כאשר יפל הטל על האדמה ולא נותר בו ובכל האנשים אשר אתו גם אחד׃ ואם אל עיר יאסף והשיאו כל ישראל אל העיר ההיא חבלים וסחבנו אתו עד הנחל עד אשר לא נמצא שם גם צרור׃ ס ויאמר אבשלום וכל איש ישראל טובה עצת חושי הארכי מעצת אחיתפל ויהוה צוה להפר את עצת אחיתפל הטובה לבעבור הביא יהוה אל אבשלום את הרעה׃ ס ויאמר חושי אל צדוק ואל אביתר הכהנים כזאת וכזאת יעץ אחיתפל את אבשלם ואת זקני ישראל וכזאת וכזאת יעצתי אני׃ ועתה שלחו מהרה והגידו לדוד לאמר אל תלן הלילה בעברות המדבר וגם עבור תעבור פן יבלע למלך ולכל העם אשר אתו׃ ויהונתן ואחימעץ עמדים בעין רגל והלכה השפחה והגידה להם והם ילכו והגידו למלך דוד כי לא יוכלו להראות לבוא העירה׃ וירא אתם נער ויגד לאבשלם וילכו שניהם מהרה ויבאו אל בית איש בבחורים ולו באר בחצרו וירדו שם׃ ותקח האשה ותפרש את המסך על פני הבאר ותשטח עליו הרפות ולא נודע דבר׃ ויבאו עבדי אבשלום אל האשה הביתה ויאמרו איה אחימעץ ויהונתן ותאמר להם האשה עברו מיכל המים ויבקשו ולא מצאו וישבו ירושלם׃ ס ויהי אחרי לכתם ויעלו מהבאר וילכו ויגדו למלך דוד ויאמרו אל דוד קומו ועברו מהרה את המים כי ככה יעץ עליכם אחיתפל׃ ויקם דוד וכל העם אשר אתו ויעברו את הירדן עד אור הבקר עד אחד לא נעדר אשר לא עבר את הירדן׃ ואחיתפל ראה כי לא נעשתה עצתו ויחבש את החמור ויקם וילך אל ביתו אל עירו ויצו אל ביתו ויחנק וימת ויקבר בקבר אביו׃ ס ודוד בא מחנימה ואבשלם עבר את הירדן הוא וכל איש ישראל עמו׃ ואת עמשא שם אבשלם תחת יואב על הצבא ועמשא בן איש ושמו יתרא הישראלי אשר בא אל אביגל

ט׳ י׳ באחד קרי מלעיל   י׳ פסקא באמצע פסוק   טז׳ בערבות קרי
כב׳ קבץ בז״ק

בת נחש אחות צרויה אם יואב׃ ויחן ישראל ואבשלם ארץ הגלעד׃ ס ויהי כבוא דוד מחנימה ושבי בן נחש מרבת בני עמון ומכיר בן עמיאל מלא דבר וברזלי הגלעדי מרגלים׃ משכב וספות וכלי יוצר וחטים ושערים וקמח וקלי ופול ועדשים וקלי׃ ודבש וחמאה וצאן ושפות בקר הגישו לדוד ולעם אשר אתו לאכול כי אמרו העם רעב ועיף וצמא במדבר׃

ויפקד דוד את העם אשר אתו וישם עליהם שרי אלפים ושרי מאות׃ וישלח דוד את העם השלשית ביד יואב והשלשית ביד אבישי בן צרויה אחי יואב והשלשית ביד אתי הגתי ס ויאמר המלך אל העם יצא אצא גם אני עמכם׃ ויאמר העם לא תצא כי אם נס ננוס לא ישימו אלינו לב ואם ימתו חצינו לא ישימו אלינו לב כי עתה כמנו עשרה אלפים ועתה טוב כי תהיה לנו מעיר לעזיר׃ ס ויאמר אליהם המלך אשר ייטב בעיניכם אעשה ויעמד המלך אל יד השער וכל העם יצאו למאות ולאלפים׃ ויצו המלך את יואב ואת אבישי ואת אתי לאמר לאט לי לנער לאבשלום וכל העם שמעו בצות המלך את כל השרים על דבר אבשלום׃ ויצא העם השדה לקראת ישראל ותהי המלחמה ביער אפרים׃ וינגפו שם עם ישראל לפני עבדי דוד ותהי שם המגפה גדולה ביום ההוא עשרים אלף׃ ותהי שם המלחמה נפצות על פני כל הארץ וירב היער לאכל בעם מאשר אכלה החרב ביום ההוא׃ ויקרא אבשלום לפני עבדי דוד ואבשלום רכב על הפרד ויבא הפרד תחת שובך האלה הגדולה ויחזק ראשו באלה ויתן בין השמים ובין הארץ והפרד אשר תחתיו עבר׃ וירא איש אחד ויגד ליואב ויאמר הנה ראיתי את אבשלם תלוי באלה׃ ויאמר יואב לאיש המגיד לו והנה ראית ומדוע לא הכיתו שם ארצה ועלי לתת לך עשרה כסף וחגרה אחת׃ ויאמר האיש אל יואב ולא אנכי שקל על כפי אלף כסף לא אשלח ידי אל בן המלך כי באזנינו צוה המלך אתך ואת אבישי ואת אתי לאמר שמרו מי בנער באבשלום׃ או עשיתי בנפשו שקר וכל דבר לא יכחד מן המלך ואתה תתיצב מנגד׃ ויאמר יואב לא כן אחילה לפניך ויקח שלשה שבטים בכפו ויתקעם בלב

יד׳ ב׳ פסקא באמצע פסוק   ג׳ לעזור קרי   ח׳ בצוות קרי   יב׳ ולו קרי
יג׳ בנפשי קרי

אבשלום עודנו חי בלב האלה: ויסבו עשרה נערים
נשאי כלי יואב ויכו את אבשלום וימתהו: ויתקע יואב
בשפר וישב העם מרדף אחרי ישראל כי חשך יואב את-
העם: ויקחו את אבשלום וישלכו אתו ביער אל הפחת
הגדול ויצבו עליו גל אבנים גדול מאד וכל ישראל נסו
איש לאהלו: ואבשלם לקח ויצב לו בחיו את מצבת
אשר בעמק המלך כי אמר אין לי בן בעבור הזכיר שמי
ויקרא למצבת על שמו ויקרא לה יד אבשלום עד היום
הזה: ואחימעץ בן צדוק אמר ארוצה נא ואבשרה
את המלך כי שפטו יהוה מיד איביו: ויאמר לו יואב
לא איש בשרה אתה היום הזה ובשרת ביום אחר והיום
הזה לא תבשר כי על בן המלך מת:
ויאמר יואב לכושי לך הגד למלך אשר ראיתה וישתחו
כושי ליואב וירץ: ויסף עוד אחימעץ בן צדוק ויאמר אל-
יואב ויהי מה ארצה נא גם אני אחרי הכושי ויאמר יואב
למה זה אתה רץ בני ולכה אין בשורה מצאת: ויהי מה
ארוץ ויאמר לו רוץ וירץ אחימעץ דרך הככר ויעבר את-
הכושי: ודוד יושב בין שני השערים וילך הצפה אל גג
השער אל החומה וישא את עיניו וירא והנה איש רץ
לבדו: ויקרא הצפה ויגד למלך ויאמר המלך אם לבדו
בשורה בפיו וילך הלוך וקרב: וירא הצפה איש אחר
רץ ויקרא הצפה אל השער ויאמר הנה איש רץ לבדו
ויאמר המלך גם זה מבשר: ויאמר הצפה אני ראה את-
מרוצת הראשון כמרצת אחימעץ בן צדוק ויאמר המלך
איש טוב זה ואל בשורה טובה יבוא: ויקרא אחימעץ
ויאמר אל המלך שלום וישתחו למלך לאפיו ארצה ויאמר
ברוך יהוה אלהיך אשר סגר את האנשים אשר נשאו את-
ידם באדני המלך: ויאמר המלך שלום לנער
לאבשלום ויאמר אחימעץ ראיתי ההמון הגדול לשלח
את עבד המלך יואב ואת עבדך ולא ידעתי מה: ויאמר
המלך סב התיצב כה ויסב ויעמד: והנה הכושי בא
ויאמר הכושי יתבשר אדני המלך כי שפטך יהוה היום
מיד כל הקמים עליך: ויאמר המלך אל הכושי
השלום לנער לאבשלום ויאמר הכושי יהיו כנער איבי
אדני המלך וכל אשר קמו עליך לרעה: ס
וירגז המלך ויעל על עלית השער ויבך וכה | אמר

בלכתו בני אבשלום בני בני אבשלום מי יתן מותי אני
תחתיך אבשלום בני בני: ויגד ליואב הנה המלך בכה
ויתאבל על אבשלום: ותהי התשעה ביום ההוא לאבל
לכל העם כי שמע העם ביום ההוא לאמר נעצב המלך
על בנו: ויתגנב העם ביום ההוא לבוא העיר כאשר
יתגנב העם הנכלמים בנוסם במלחמה: והמלך לאט
את פניו ויזעק המלך קול גדול בני אבשלום אבשלום בני
בני: ויבא יואב אל המלך הבית ויאמר הבשת
היום את פני כל עבדיך הממלטים את נפשך היום ואת
נפש בניך ובנתיך ונפש נשיך ונפש פלגשיך: לאהבה
את שנאיך ולשנא את אהביך כי | הגדת היום כי אין לך
שרים ועבדים כי | ידעתי היום כי לא אבשלום חי וכלנו
היום מתים כי אז ישר בעיניך: ועתה קום צא ודבר על-
לב עבדיך כי ביהוה נשבעתי כי אינך יוצא אם ילין איש
אתך הלילה ורעה לך זאת מכל הרעה אשר באה עליך
מנעריך עד עתה: ויקם המלך וישב בשער
ולכל העם הגידו לאמר הנה המלך יושב בשער ויבא
כל העם לפני המלך וישראל נס איש לאהליו: ס
ויהי כל העם נדון בכל שבטי ישראל לאמר המלך
הצילנו | מכף איבינו והוא מלטנו מכף פלשתים ועתה ברח
מן הארץ מעל אבשלום: ואבשלום אשר משחנו עלינו
מת במלחמה ועתה למה אתם מחרשים להשיב את-
המלך: והמלך דוד שלח אל צדוק ואל אביתר
הכהנים לאמר דברו אל זקני יהודה לאמר למה תהיו
אחרנים להשיב את המלך אל ביתו ודבר כל ישראל בא
אל המלך אל ביתו: אחי אתם עצמי ובשרי אתם ולמה
תהיו אחרנים להשיב את המלך: ולעמשא תמרו הלוא
עצמי ובשרי אתה כה יעשה לי אלהים וכה יוסיף אם לא
שר צבא תהיה לפני כל הימים תחת יואב: ויט את לבב
כל איש יהודה כאיש אחד וישלחו אל המלך שוב אתה
וכל עבדיך: וישב המלך ויבא עד הירדן ויהודה בא
הגלגלה ללכת לקראת המלך להעביר את המלך את-
הירדן: וימהר שמעי בן גרא בן הימיני אשר מבחורים
וירד עם איש יהודה לקראת המלך דוד: ואלף איש עמו
מבנימן וציבא נער בית שאול וחמשת עשר בניו ועשרים
עבדיו אתו וצלחו הירדן לפני המלך: ועברה העברה

לעביר את־בית המלך ולעשות הטוב בעינו ושמעי בן־גרא
נפל לפני המלך בעברו בירדן׃ ויאמר אל־המלך אל־ כ
יחשב־לי אדני עון ואל־תזכר את אשר העוה עבדך ביום
אשר־יצא אדני־המלך מירושלם לשום המלך אל־לבו׃ כי
ידע עבדך כי אני חטאתי והנה־באתי היום ראשון לכל־
בית יוסף לרדת לקראת אדני המלך׃ ס ויען אבישי בן־
צרויה ויאמר התחת זאת לא יומת שמעי כי קלל את־
משיח יהוה׃ ס ויאמר דוד מה־לי ולכם בני צרויה כי־
תהיו־לי היום לשטן היום יומת איש בישראל כי הלוא
ידעתי כי היום אני־מלך על־ישראל׃ ויאמר המלך אל־
שמעי לא תמות וישבע לו המלך׃ ס ומפבשת כה
בן־שאול ירד לקראת המלך ולא־עשה רגליו ולא־עשה
שפמו ואת־בגדיו לא כבס למן־היום לכת המלך עד־היום
אשר־בא בשלום׃ ויהי כי־בא ירושלם לקראת המלך
ויאמר לו המלך למה לא־הלכת עמי מפיבשת׃ ויאמר
אדני המלך עבדי רמני כי־אמר עבדך אחבשה־לי החמור
וארכב עליה ואלך את־המלך כי פסח עבדך׃ וירגל
בעבדך אל־אדני המלך ואדני המלך כמלאך האלהים
ועשה הטוב בעיניך׃ כי לא היה כל־בית אבי כי אם־
אנשי־מות לאדני המלך ותשת את־עבדך באכלי שלחנך
ומה־יש־לי עוד צדקה ולזעק עוד אל־המלך׃ ס
ויאמר לו המלך למה תדבר עוד דבריך אמרתי אתה ל
וציבא תחלקו את־השדה׃ ויאמר מפיבשת אל־המלך
גם את־הכל יקח אחרי אשר־בא אדני המלך בשלום אל־
ביתו׃ ס וברזלי הגלעדי ירד מרגלים ויעבר את־
המלך הירדן לשלחו את־בירדן׃ וברזלי זקן מאד בן־
שמנים שנה והוא־כלכל את־המלך בשיבתו במחנים כי־
איש גדול הוא מאד׃ ויאמר המלך אל־ברזלי אתה עבר
אתי וכלכלתי אתך עמדי בירושלם׃ ויאמר ברזלי אל־ לה
המלך כמה ימי שני חיי כי־אעלה את־המלך ירושלם׃ בן־
שמנים שנה אנכי היום האדע ׀ בין־טוב לרע אם־יטעם
עבדך את־אשר אכל ואת־אשר אשתה אם־אשמע עוד
בקול שרים ושרות ולמה יהיה עבדך עוד למשא אל־
אדני המלך׃ כמעט יעבר עבדך את־הירדן את־המלך
ולמה יגמלני המלך הגמולה הזאת׃ ישב־נא עבדך
ואמת בעירי עם קבר אבי ואמי והנה ׀ עבדך כמהם

יט׳ ע׳ בעיניו קרי   כ׳ נשא על יצא   לג׳ הירדן קרי

יעבר

יעבר עם־אדני המלך ועשה־לו את אשר־טוב בעיניך׃
ויאמר המלך אתי יעבר כמהם ואני אעשה־לו את־הטוב מ
בעיניך וכל אשר־תבחר עלי אעשה־לך׃ ויעבר כל־
העם את־הירדן והמלך עבר וישק המלך לברזלי ויברכהו
וישב למקמו׃ פ ויעבר המלך הגלגלה וכמהן
עבר עמו וכל־עם יהודה העבירו את־המלך וגם חצי עם
ישראל׃ והנה כל־איש ישראל באים אל־המלך ויאמרו
אל־המלך מדוע גנבוך אחינו איש יהודה ויעברו את־
המלך ואת־ביתו את־הירדן וכל־אנשי דוד עמו׃ ס
ויען כל־איש יהודה על־איש ישראל כי־קרוב המלך
אלי ולמה זה חרה לך על־הדבר הזה האכול אכלנו
מן־המלך אם־נשאת נשא לנו׃ ס ויען איש־
ישראל את־איש יהודה ויאמר עשר־ידות לי במלך וגם־
בדוד אני ממך ומדוע הקלתני ולא־היה דברי ראשון
לי להשיב את־מלכי ויקש דבר־איש יהודה מדבר איש
ישראל׃ פ

כ
ושם נקרא איש בליעל ושמו שבע בן־בכרי איש ימיני
ויתקע בשפר ויאמר אין־לנו חלק בדוד ולא נחלה־לנו
בבן־ישי איש לאהליו ישראל׃ ויעל כל־איש ישראל
מאחרי דוד אחרי שבע בן־בכרי ואיש יהודה דבקו במלכם
מן־הירדן ועד־ירושלם׃ ויבא דוד אל־ביתו ירושלם
ויקח המלך את עשר־נשים ׀ פלגשים אשר הניח לשמור
הבית ויתנם בית־משמרת ויכלכלם ואליהם לא־בא
ותהיינה צררות עד־יום מתן אלמנות חיות׃ ס
ויאמר המלך אל־עמשא הזעק־לי את־איש־יהודה שלשת ה
ימים ואתה פה עמד׃ וילך עמשא להזעיק את־יהודה
וייחר מן־המועד אשר יעדו׃ ס ויאמר דוד אל־אבישי
עתה ירע לנו שבע בן־בכרי מן־אבשלום אתה קח את־
עבדי אדניך ורדף אחריו פן־מצא לו ערים בצרות והציל
עינינו׃ ויצאו אחריו אנשי יואב והכרתי והפלתי וכל־
הגברים ויצאו מירושלם לרדף אחרי שבע בן־בכרי׃ הם
עם־האבן הגדולה אשר בגבעון ועמשא בא לפניהם
ויואב חגור ׀ מדו לבשו ועלו חגור חרב מצמדת על־
מתניו בתערה והוא יצא ותפל׃ ס ויאמר יואב לעמשא
השלום אתה אחי ותחז יד־ימין יואב בזקן עמשא לנשק־
לו׃ ועמשא לא־נשמר בחרב ׀ אשר ביד־יואב ויכהו י

יט׳ מא׳ העבירו קרי   כ׳ ה׳ ויוחר קרי   ח׳ ועליו קרי

בה אל־החמש וישפך מעיו ארצה ולא־שנה לו וימת
ויואב ואבישי אחיו רדף אחרי שבע בן־בכרי : ואיש
עמד עליו מנערי יואב ויאמר מי אשר חפץ ביואב ומי
אשר־לדוד אחרי יואב : ועמשא מתגלל בדם בתוך
המסלה וירא האיש כי־עמד כל־העם ויסב את־עמשא
מן־המסלה השדה וישלך עליו בגד כאשר ראה כל־הבא
עליו ועמד : כאשר הגה מן־המסלה עבר כל־איש
אחרי יואב לרדף אחרי שבע בן־בכרי : ויעבר בכל־
שבטי ישראל אבלה ובית מעכה וכל־הברים ויקלהו
ויבאו אף־אחריו : ויבאו ויצרו עליו באבלה בית המעכה
וישפכו סללה אל־העיר ותעמד בחל וכל־העם אשר את־
יואב משחיתם להפיל החומה : ותקרא אשה חכמה מן־
העיר שמעו שמעו אמרו־נא אל־יואב קרב עד־הנה
ואדברה אליך : ויקרב אליה ותאמר האשה האתה
יואב ויאמר אני ותאמר לו שמע דברי אמתך ויאמר שמע
אנכי : ותאמר לאמר דבר ידברו בראשנה לאמר שאול
ישאלו באבל וכן התמו : אנכי שלמי אמוני ישראל
אתה מבקש להמית עיר ואם בישראל למה תבלע נחלת
יהוה : ס ויען יואב ויאמר חלילה חלילה לי
אם־אבלע ואם־אשחית : לא־כן הדבר כי איש מהר
אפרים שבע בן־בכרי שמו נשא ידו במלך בדוד תנו־אתו
לבדו ואלכה מעל העיר ותאמר האשה אל־יואב הנה
ראשו משלך אליך בעד החומה : ותבוא האשה
אל־כל־העם בחכמתה ויכרתו את־ראש שבע בן־בכרי
וישלכו אל־יואב ויתקע בשופר ויפצו מעל־העיר איש
לאהליו ויואב שב ירושלם אל־המלך : פ ויואב
אל כל־הצבא ישראל ובניה בן־יהוידע על־הכרי ועל־
הפלתי : ואדרם על־המס ויהושפט בן־אחילוד המזכיר :
ושיא ספר וצדוק ואביתר כהנים : וגם עירא היארי היה
כהן לדוד : ס

ויהי רעב בימי דוד שלש שנים שנה אחרי שנה ויבקש **כא**
דוד את־פני יהוה ס ויאמר יהוה אל־שאול
ואל־בית הדמים על אשר־המית את־הגבענים : ויקרא
המלך לגבענים ויאמר אליהם והגבענים לא מבני ישראל
המה כי אם־מיתר האמרי ובני ישראל נשבעו להם ויבקש

כ׳ יד׳ ויקהלו קרי כג׳ הכרתי קרי כד׳ פתח באתנח כה׳ ושוא קרי
כא׳ א׳ פסקא באמצע פסוק

שאול להכתם בקנאתו לבני־ישראל ויהודה : ויאמר
דוד אל־הגבענים מה אעשה לכם ובמה אכפר וברכו את־
נחלת יהוה : ויאמרו לו הגבענים אין־לי כסף וזהב
עם־שאול ועם־ביתו ואין־לנו איש להמית בישראל ויאמר
מה־אתם אמרים אעשה לכם : ויאמרו אל־המלך האיש
אשר כלנו ואשר דמה־לנו נשמדנו מהתיצב בכל־גבל
ישראל : ינתן־לנו שבעה אנשים מבניו והוקענום ליהוה
בגבעת שאול בחיר יהוה ס ויאמר המלך אני
אתן : ויחמל המלך על־מפיבשת בן־יהונתן בן־שאול
על־שבעת יהוה אשר בינתם בין דוד ובין יהונתן בן־
שאול : ויקח המלך את־שני בני רצפה בת־איה אשר
ילדה לשאול את־ארמני ואת־מפבשת ואת־חמשת בני
מיכל בת־שאול אשר ילדה לעדריאל בן־ברזלי המחלתי :
ויתנם ביד הגבענים ויקיעם בהר לפני יהוה ויפלו שבעתים
יחד והם המתו בימי קציר בראשנים תחלת קציר שערים :
ותקח רצפה בת־איה את־השק ותטהו לה אל־הצור
מתחלת קציר עד נתך־מים עליהם מן־השמים ולא־נתנה
עוף השמים לנוח עליהם יומם ואת־חית השדה לילה :
ויגד לדוד את אשר־עשתה רצפה בת־איה פלגש שאול :
וילך דוד ויקח את־עצמות שאול ואת־עצמות יהונתן בנו
מאת בעלי יביש גלעד אשר גנבו אתם מרחב בית־שן אשר
תלום שם הפלשתים ביום הכות פלשתים את־שאול
בגלבע : ויעל משם את־עצמות שאול ואת־עצמות יהונתן
בנו ויאספו את־עצמות המוקעים : ויקברו את־עצמות־
שאול ויהונתן־בנו בארץ בנימן בצלע בקבר קיש אביו
ויעשו כל אשר־צוה המלך ויעתר אלהים לארץ אחרי־כן :
פ ותהי־עוד מלחמה לפלשתים את־ישראל וירד
דוד ועבדיו עמו וילחמו את־פלשתים ויעף דוד : וישבו
בנב אשר ׀ בילידי הרפה ומשקל קינו שלש מאות משקל
נחשת והוא חגור חדשה ויאמר להכות את־דוד : ויעזר־
לו אבישי בן־צרויה ויך את־הפלשתי וימיתהו אז נשבעו
אנשי־דוד לו לאמר לא־תצא עוד אתנו למלחמה ולא
תכבה את־נר ישראל : ס ויהי אחרי־כן ותהי־עוד
המלחמה בגוב עם־פלשתים אז הכה סבכי החשתי את־סף
אשר בילדי הרפה : ס ותהי־עוד המלחמה בגוב

כא׳ ד׳ לנו קרי ו׳ יתן קרי פסקא באמצע פסוק ח׳ יתיר ו׳ והמה קרי
בתחלת קרי יב׳ תלאום קרי שמה קרי פלשתים קרי טז׳ וישבי קרי

עִם־פְּלִשְׁתִּים וַיַּךְ אֶלְחָנָן בֶּן־יַעְרֵי אֹרְגִים בֵּית הַלַּחְמִי אֵת
גָּלְיָת הַגִּתִּי וְעֵץ חֲנִיתוֹ כִּמְנוֹר אֹרְגִים׃ ס כ וַתְּהִי־
עוֹד מִלְחָמָה בְּגַת וַיְהִי ׀ אִישׁ מָדִין וְאֶצְבְּעֹת יָדָיו וְאֶצְבְּעֹת
רַגְלָיו שֵׁשׁ וָשֵׁשׁ עֶשְׂרִים וְאַרְבַּע מִסְפָּר וְגַם־הוּא יֻלַּד
לְהָרָפָה׃ כא וַיְחָרֵף אֶת־יִשְׂרָאֵל וַיַּכֵּהוּ יְהוֹנָתָן בֶּן־שִׁמְעִי אֲחִי
דָוִד׃ כב אֶת־אַרְבַּעַת אֵלֶּה יֻלְּדוּ לְהָרָפָה בְּגַת וַיִּפְּלוּ בְיַד־דָּוִד
וּבְיַד עֲבָדָיו׃ פ

כב וַיְדַבֵּר דָּוִד לַיהוָה אֶת־דִּבְרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת בְּיוֹם הִצִּיל
יְהוָה אֹתוֹ מִכַּף כָּל־אֹיְבָיו וּמִכַּף שָׁאוּל׃ ב וַיֹּאמַר
יְהוָה סַלְעִי וּמְצֻדָתִי וּמְפַלְטִי־לִי׃ ג אֱלֹהֵי
צוּרִי אֶחֱסֶה־בּוֹ מָגִנִּי וְקֶרֶן יִשְׁעִי מִשְׂגַּבִּי
וּמְנוּסִי מֹשִׁעִי מֵחָמָס תֹּשִׁעֵנִי׃ ד מְהֻלָּל
אֶקְרָא יְהוָה וּמֵאֹיְבַי אִוָּשֵׁעַ׃ ה כִּי אֲפָפֻנִי מִשְׁבְּרֵי־
מָוֶת נַחֲלֵי בְלִיַּעַל יְבַעֲתֻנִי׃ ו חֶבְלֵי
שְׁאוֹל סַבֻּנִי קִדְּמֻנִי מֹקְשֵׁי־
מָוֶת׃ ז בַּצַּר־לִי אֶקְרָא יְהוָה וְאֶל־
אֱלֹהַי אֶקְרָא וַיִּשְׁמַע מֵהֵיכָלוֹ
קוֹלִי וְשַׁוְעָתִי בְּאָזְנָיו׃ ח וַיִּתְגָּעַשׁ
וַתִּרְעַשׁ הָאָרֶץ מוֹסְדוֹת הַשָּׁמַיִם
יִרְגָּזוּ וַיִּתְגָּעֲשׁוּ כִּי־חָרָה לוֹ׃ ט עָלָה
עָשָׁן בְּאַפּוֹ וְאֵשׁ מִפִּיו
תֹּאכֵל גֶּחָלִים בָּעֲרוּ מִמֶּנּוּ׃ י וַיֵּט
שָׁמַיִם וַיֵּרַד וַעֲרָפֶל תַּחַת
רַגְלָיו׃ יא וַיִּרְכַּב עַל־כְּרוּב וַיָּעֹף וַיֵּרָא
עַל־כַּנְפֵי־רוּחַ׃ יב וַיָּשֶׁת חֹשֶׁךְ סְבִיבֹתָיו
סֻכּוֹת חַשְׁרַת־מַיִם עָבֵי שְׁחָקִים׃ יג מִנֹּגַהּ
נֶגְדּוֹ בָּעֲרוּ גַּחֲלֵי־אֵשׁ׃ יד יַרְעֵם מִן־שָׁמַיִם
יְהוָה וְעֶלְיוֹן יִתֵּן קוֹלוֹ׃ טו וַיִּשְׁלַח
חִצִּים וַיְפִיצֵם בָּרָק וַיָּהֹם׃ טז וַיֵּרָאוּ אֲפִקֵי
יָם יִגָּלוּ מֹסְדוֹת תֵּבֵל בְּגַעֲרַת
יְהוָה מִנִּשְׁמַת רוּחַ אַפּוֹ׃ יז יִשְׁלַח מִמָּרוֹם
יִקָּחֵנִי יַמְשֵׁנִי מִמַּיִם רַבִּים׃ יח יַצִּילֵנִי
מֵאֹיְבִי עָז מִשֹּׂנְאַי כִּי אָמְצוּ
מִמֶּנִּי׃ יט יְקַדְּמֻנִי בְּיוֹם אֵידִי וַיְהִי
יְהוָה מִשְׁעָן לִי׃ כ וַיֹּצֵא לַמֶּרְחָב

כ׳ מדון קרי   כא׳ שמעא קרי   כב׳ א׳ הפטרת האזינו   מא׳ יש״א וירא
ח׳ ויתגעש קרי   טו׳ ויהם קרי   ויום ז׳ של פסח

אתי

אֹתִי יְחַלְּצֵנִי כִּי־חָפֵץ בִּי׃ כא יִגְמְלֵנִי
יְהוָה כְּצִדְקָתִי כְּבֹר יָדַי יָשִׁיב
לִי׃ כב כִּי שָׁמַרְתִּי דַּרְכֵי יְהוָה וְלֹא
רָשַׁעְתִּי מֵאֱלֹהָי׃ כג כִּי כָל־מִשְׁפָּטָו
לְנֶגְדִּי וְחֻקֹּתָיו לֹא־אָסוּר מִמֶּנָּה׃ כד וָאֶהְיֶה
תָמִים לוֹ וָאֶשְׁתַּמְּרָה מֵעֲוֺנִי׃ כה וַיָּשֶׁב יְהוָה לִי
כְּצִדְקָתִי כְּבֹרִי לְנֶגֶד עֵינָיו׃ כו עִם־
חָסִיד תִּתְחַסָּד עִם־גִּבּוֹר תָּמִים
תִּתַּמָּם׃ כז עִם־נָבָר תִּתָּבָר וְעִם־
עִקֵּשׁ תִּתַּפָּל׃ כח וְאֶת־עַם עָנִי
תּוֹשִׁיעַ וְעֵינֶיךָ עַל־רָמִים תַּשְׁפִּיל׃ כט כִּי־
אַתָּה נֵירִי יְהוָה וַיהוָה יַגִּיהַּ
חָשְׁכִּי׃ ל כִּי בְכָה אָרוּץ גְּדוּד בֵּאלֹהַי
אֲדַלֶּג־שׁוּר׃ לא הָאֵל תָּמִים
דַּרְכּוֹ אִמְרַת יְהוָה צְרוּפָה מָגֵן
הוּא לְכֹל הַחֹסִים בּוֹ׃ לב כִּי מִי־אֵל מִבַּלְעֲדֵי
יְהוָה וּמִי צוּר מִבַּלְעֲדֵי אֱלֹהֵינוּ׃ לג הָאֵל
מָעוּזִּי חָיִל וַיַּתֵּר תָּמִים
דַּרְכִּי׃ לד מְשַׁוֶּה רַגְלַו כָּאַיָּלוֹת וְעַל־
בָּמוֹתַי יַעֲמִדֵנִי׃ לה מְלַמֵּד יָדַי
לַמִּלְחָמָה וְנִחַת קֶשֶׁת־נְחוּשָׁה זְרֹעֹתָי׃ לו וַתִּתֶּן־
לִי מָגֵן יִשְׁעֶךָ וַעֲנֹתְךָ תַּרְבֵּנִי׃ לז תַּרְחִיב צַעֲדִי
תַּחְתֵּנִי וְלֹא מָעֲדוּ קַרְסֻלָּי׃ לח אֶרְדְּפָה
אֹיְבַי וָאַשְׁמִידֵם וְלֹא אָשׁוּב עַד־
כַּלּוֹתָם׃ לט וָאֲכַלֵּם וָאֶמְחָצֵם וְלֹא יְקוּמוּן וַיִּפְּלוּ
תַּחַת רַגְלָי׃ מ וַתַּזְרֵנִי חַיִל
לַמִּלְחָמָה תַּכְרִיעַ קָמַי תַּחְתֵּנִי׃ מא וְאֹיְבַי
תַּתָּה לִּי עֹרֶף מְשַׂנְאַי וָאַצְמִיתֵם׃ מב יִשְׁעוּ וְאֵין
מוֹשִׁיעַ אֶל־יְהוָה וְלֹא עָנָם׃ מג וְאֶשְׁחָקֵם
כַּעֲפַר־אֶרֶץ כְּטִיט־חוּצוֹת אֲדִקֵּם
אֶרְקָעֵם׃ מד וַתְּפַלְּטֵנִי מֵרִיבֵי עַמִּי תִּשְׁמְרֵנִי
לְרֹאשׁ גּוֹיִם עַם לֹא־יָדַעְתִּי
יַעַבְדֻנִי׃ מה בְּנֵי נֵכָר יִתְכַּחֲשׁוּ־לִי לִשְׁמוֹעַ
אֹזֶן יִשָּׁמְעוּ לִי׃ מו בְּנֵי נֵכָר יִבֹּלוּ וְיַחְגְּרוּ
מִמִּסְגְּרוֹתָם׃ מז חַי־יְהוָה וּבָרוּךְ צוּרִי וְיָרֻם
אֱלֹהֵי צוּר יִשְׁעִי׃ מח הָאֵל הַנֹּתֵן נְקָמֹת

כג׳ מ׳ משפטיו קרי   לג׳ דרכו קרי   לד׳ רגליו קרי

לי

לי ומוריד עמים תחתני : ומוציאי
מאיבי ומקמי תרוממני מאיש חמסים
תצילני : על־כן אודך יהוה בגוים ולשמך אזמר : מגדיל
ישועות מלכו ועשה־חסד
למשיחו לדוד ולזרעו עד־ עולם :

כג פ ואלה דברי דוד האחרנים נאם דוד בן־ישי ונאם
הגבר הקם על משיח אלהי יעקב ונעים זמרות ישראל :
רוח יהוה דבר־בי ומלתו על־לשוני : אמר אלהי ישראל
לי דבר צור ישראל מושל באדם צדיק מושל יראת אלהים :
וכאור בקר יזרח־שמש בקר לא עבות מנגה ממטר דשא
מארץ : כי־לא־כן ביתי עם־אל כי ברית עולם שם לי
ערוכה בכל ושמרה כי־כל־ישעי וכל־חפץ כי־לא יצמיח :
ובליעל כקוץ מנד כלהם כי־לא ביד יקחו : ואיש יגע בהם
ימלא ברזל ועץ חנית ובאש שרוף ישרפו בשבת : פ
אלה שמות הגברים אשר לדוד ישב בשבת תחכמני
ראש השלשי הוא עדינו העצנו על־שמנה מאות חלל
בפעם אחד : ס ואחרו אלעזר בן־דדי בן־אחחי
בשלשה גברים עם־דוד בחרפם בפלשתים נאספו־שם
למלחמה ויעלו איש ישראל : הוא קם ויך בפלשתים
עד ׀ כי־יגעה ידו ותדבק ידו אל־החרב ויעש יהוה תשועה
גדולה ביום ההוא והעם ישבו אחריו אך לפשט : ס
ואחריו שמה בן־אגא הררי ויאספו פלשתים לחיה
ותהי־שם חלקת השדה מלאה עדשים והעם נס מפני
פלשתים : ויתיצב בתוך־החלקה ויצילה ויך את־פלשתים
ויעש יהוה תשועה גדולה ס וירדו שלשים מהשלשים
ראש ויבאו אל־קציר אל־דוד אל־מערת עדלם וחית
פלשתים חנה בעמק רפאים : ודוד אז במצודה ומצב
פלשתים אז בית לחם : ויתאוה דוד ויאמר מי ישקני מים
מבאר בית־לחם אשר בשער : ויבקעו שלשת הגברים
במחנה פלשתים וישאבו־מים מבאר בית־לחם אשר
בשער וישאו ויבאו אל־דוד ולא אבה לשתותם ויסך אתם
ליהוה : ויאמר חלילה לי יהוה מעשתי זאת הדם האנשים
ההלכים בנפשותם ולא אבה לשתותם אלה עשו שלשת
הגברים : ס ואבישי אחי ׀ יואב בן־צרויה הוא ראש

כב׳ נא׳ מגדול קרי   כג׳ א׳ קמץ בז״ק   ח׳ העצני קרי   אחת קרי   ט׳ דודו קרי
ט׳ הגבורים קרי   יא׳ ואחריו קרי   יג׳ שלשה קרי   טו׳ מבור קרי
טז׳ מבור קרי

השלשי והוא עורר את־חניתו על־שלש מאות חלל ולו־
שם בשלשה : מן־השלשה הכי נכבד ויהי להם לשר
ועד־השלשה לא־בא : ס ובניהו בן־יהוידע בן־
איש־חי רב־פעלים מקבצאל הוא הכה את שני אראל
מואב והוא ירד והכה את־הארי בתוך הבאר ביום
השלג : והוא הכה את־איש מצרי אשר מראה וביד
המצרי חנית וירד אליו בשבט ויגזל את־החנית מיד
המצרי ויהרגהו בחניתו : אלה עשה בניהו בן־יהוידע
ולו־שם בשלשה הגברים : מן־השלשים נכבד ואל־
השלשה לא־בא וישמהו דוד אל־משמעתו : ס
עשהאל אחי־יואב בשלשים אלחנן בן־דדו בית לחם :
שמה החרדי ס אליקא החרדי : ס חלץ
הפלטי עירא בן־עקש התקועי : ס אביעזר הענתתי
מבני החשתי : ס צלמון האחחי מהרי הנטפתי :
ס חלב בן־בענה הנטפתי אתי בן־ריבי מגבעת בני
בנימן : ס בניהו פרעתני הדי מנחלי־געש : ס
אבי־עלבון הערבתי עזמות הברחמי : ס
אליחבא השעלבני בני ישן יהונתן : ס
שמה ההררי אחיאם בן־שרר האררי : ס אליפלט
בן־אחסבי בן־המעכתי אליעם בן־אחיתפל הגלני : ס
חצרו הכרמלי פערי הארבי : ס יגאל בן־נתן
מצבה בני הגדי : ס צלק העמוני נחרי הבארתי
נשאי כלי יואב בן־צריה : ס עירא היתרי גרב
היתרי : ס אוריה החתי כל שלשים ושבעה : ס

כד ויסף אף־יהוה לחרות בישראל ויסת את־דוד בהם
לאמר לך מנה את־ישראל ואת־יהודה : ויאמר המלך
אל־יואב ׀ שר־החיל אשר־אתו שוט־נא בכל־שבטי ישראל
מדן ועד־באר שבע ופקדו את־העם וידעתי את מספר
העם : ויאמר יואב אל־המלך ויוסף יהוה אלהיך אל־
העם כהם ׀ וכהם מאה פעמים ועיני אדני־המלך ראות
ואדני המלך למה חפץ בדבר הזה : ויחזק דבר־המלך
אל־יואב ועל שרי החיל ויצא יואב ושרי החיל לפני
המלך לפקד את־העם את־ישראל : ויעברו את־הירדן
ויחנו בערוער ימין העיר אשר בתוך־הנחל הגד ואל־
יעזר : ויבאו הגלעדה ואל־ארץ תחתים חדשי ויבאו

כג׳ יח׳ השלשה קרי   כ׳ חיל קרי   הארי קרי   הבר קרי   כא׳ איש קרי
לה׳ חצרי קרי   לז׳ יחיד׳

דָּנָה יַּעַן וְסָבִיב אֶל־צִידוֹן׃ וַיָּבֹאוּ מִבְצַר־צֹר וְכָל־עָרֵי
הַחִוִּי וְהַכְּנַעֲנִי וַיֵּצְאוּ אֶל־נֶגֶב יְהוּדָה בְּאֵר שָׁבַע׃ וַיָּשֻׁטוּ
בְּכָל־הָאָרֶץ וַיָּבֹאוּ מִקְצֵה תִשְׁעָה חֳדָשִׁים וְעֶשְׂרִים יוֹם
יְרוּשָׁלָ͏ִם׃ וַיִּתֵּן יוֹאָב אֶת־מִסְפַּר מִפְקַד־הָעָם אֶל־הַמֶּלֶךְ
וַתְּהִי יִשְׂרָאֵל שְׁמֹנֶה מֵאוֹת אֶלֶף אִישׁ־חַיִל שֹׁלֵף חֶרֶב וְאִישׁ
יְהוּדָה חֲמֵשׁ־מֵאוֹת אֶלֶף אִישׁ׃ וַיַּךְ לֵב־דָּוִד אֹתוֹ אַחֲרֵי־כֵן
סָפַר אֶת־הָעָם ס וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־יְהוָה חָטָאתִי
מְאֹד אֲשֶׁר עָשִׂיתִי וְעַתָּה יְהוָה הַעֲבֶר־נָא אֶת־עֲוֹן עַבְדְּךָ
כִּי נִסְכַּלְתִּי מְאֹד׃ וַיָּקָם דָּוִד בַּבֹּקֶר ס וּדְבַר־יְהוָה
הָיָה אֶל־גָּד הַנָּבִיא חֹזֵה דָוִד לֵאמֹר׃ הָלוֹךְ וְדִבַּרְתָּ אֶל־
דָּוִד כֹּה אָמַר יְהוָה שָׁלֹשׁ אָנֹכִי נוֹטֵל עָלֶיךָ בְּחַר־לְךָ אַחַת־
מֵהֶם וְאֶעֱשֶׂה־לָּךְ׃ וַיָּבֹא־גָד אֶל־דָּוִד וַיַּגֶּד־לוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ
הֲתָבוֹא לְךָ שֶׁבַע־שָׁנִים ׀ רָעָב ׀ בְּאַרְצֶךָ וְאִם־שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים
נֻסְךָ לִפְנֵי־צָרֶיךָ וְהוּא רֹדְפֶךָ וְאִם־הֱיוֹת שְׁלֹשֶׁת יָמִים דֶּבֶר
בְּאַרְצֶךָ עַתָּה דַּע וּרְאֵה מָה־אָשִׁיב שֹׁלְחִי דָּבָר׃ ס
וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־גָּד צַר־לִי מְאֹד נִפְּלָה־נָּא בְיַד־יְהוָה כִּי־רַבִּים
רַחֲמָו וּבְיַד־אָדָם אַל־אֶפֹּלָה׃ וַיִּתֵּן יְהוָה דֶּבֶר בְּיִשְׂרָאֵל
מֵהַבֹּקֶר וְעַד־עֵת מוֹעֵד וַיָּמָת מִן־הָעָם מִדָּן וְעַד־בְּאֵר שֶׁבַע
שִׁבְעִים אֶלֶף אִישׁ׃ וַיִּשְׁלַח יָדוֹ הַמַּלְאָךְ ׀ יְרוּשָׁלַ͏ִם לְשַׁחֲתָהּ
וַיִּנָּחֶם יְהוָה אֶל־הָרָעָה וַיֹּאמֶר לַמַּלְאָךְ הַמַּשְׁחִית בָּעָם רַב
עַתָּה הֶרֶף יָדֶךָ וּמַלְאַךְ יְהוָה הָיָה עִם־גֹּרֶן הָאֲוַרְנָה הַיְבֻסִי׃
וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־יְהוָה בִּרְאֹתוֹ ׀ אֶת־הַמַּלְאָךְ ׀
הַמַּכֶּה בָעָם וַיֹּאמֶר הִנֵּה אָנֹכִי חָטָאתִי וְאָנֹכִי הֶעֱוֵיתִי וְאֵלֶּה
הַצֹּאן מֶה עָשׂוּ תְּהִי נָא יָדְךָ בִּי וּבְבֵית אָבִי׃ פ
וַיָּבֹא־גָד אֶל־דָּוִד בַּיּוֹם הַהוּא וַיֹּאמֶר לוֹ עֲלֵה הָקֵם לַיהוָה
מִזְבֵּחַ בְּגֹרֶן אֲרַנְיָה הַיְבֻסִי׃ וַיַּעַל דָּוִד כִּדְבַר־גָּד כַּאֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה׃ וַיַּשְׁקֵף אֲרַוְנָה וַיַּרְא אֶת־הַמֶּלֶךְ וְאֶת־עֲבָדָיו
עֹבְרִים עָלָיו וַיֵּצֵא אֲרַוְנָה וַיִּשְׁתַּחוּ לַמֶּלֶךְ אַפָּיו אָרְצָה׃
וַיֹּאמֶר אֲרַוְנָה מַדּוּעַ בָּא אֲדֹנִי־הַמֶּלֶךְ אֶל־עַבְדּוֹ
וַיֹּאמֶר דָּוִד לִקְנוֹת מֵעִמְּךָ אֶת־הַגֹּרֶן לִבְנוֹת מִזְבֵּחַ לַיהוָה
וְתֵעָצַר הַמַּגֵּפָה מֵעַל הָעָם׃ וַיֹּאמֶר אֲרַוְנָה אֶל־דָּוִד יִקַּח
וְיַעַל אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ הַטּוֹב בְּעֵינָו רְאֵה הַבָּקָר לָעֹלָה וְהַמֹּרִגִּים
וּכְלֵי הַבָּקָר לָעֵצִים׃ הַכֹּל נָתַן אֲרַוְנָה הַמֶּלֶךְ לַמֶּלֶךְ ס
וַיֹּאמֶר אֲרַוְנָה אֶל־הַמֶּלֶךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ יִרְצֶךָ׃ וַיֹּאמֶר

פס׳ י׳ פסקא באמצע פסוק · יא׳ פסקא באמצע פסוק · יד׳ רחמיו קרי · טז׳ הארונה קרי · יח׳ ארונה קרי · כב׳ בעיניו קרי · כג׳ פסקא באמצע פסוק

הַמֶּלֶךְ

הַמֶּלֶךְ אֶל־אֲרַוְנָה לֹא כִּי־קָנוֹ אֶקְנֶה מֵאוֹתְךָ בִּמְחִיר וְלֹא
אַעֲלֶה לַיהוָה אֱלֹהַי עֹלוֹת חִנָּם וַיִּקֶן דָּוִד אֶת־הַגֹּרֶן וְאֶת־
הַבָּקָר בְּכֶסֶף שְׁקָלִים חֲמִשִּׁים׃ וַיִּבֶן שָׁם דָּוִד מִזְבֵּחַ לַיהוָה
וַיַּעַל עֹלוֹת וּשְׁלָמִים וַיֵּעָתֵר יְהוָה לָאָרֶץ וַתֵּעָצַר הַמַּגֵּפָה
מֵעַל יִשְׂרָאֵל׃ פ

סכום הפסוקים של זה הספר אלף וחמש מאות ושש · וסימנו אשרו חמוץ · וסדריו ל״ד · וסימנו פותח את ידך · וחציו ולאשה על מרבך׃

והמלך

מלכים א:

א והמלך דוד זקן בא בימים ויכסהו בבגדים ולא יחם לו: ויאמרו לו עבדיו יבקשו לאדני המלך נערה בתולה ועמדה לפני המלך ותהי לו סכנת ושכבה בחיקך וחם לאדני המלך: ויבקשו נערה יפה בכל גבול ישראל וימצאו את אבישג השונמית ויבאו אתה למלך: והנערה יפה עד מאד ותהי למלך סכנת ותשרתהו והמלך לא ידעה:

ה ואדניה בן חגית מתנשא לאמר אני אמלך ויעש לו רכב ופרשים וחמשים איש רצים לפניו: ולא עצבו אביו מימיו לאמר מדוע ככה עשית וגם הוא טוב תאר מאד ואתו ילדה אחרי אבשלום: ויהיו דבריו עם יואב בן צרויה ועם אביתר הכהן ויעזרו אחרי אדניה: וצדוק הכהן ובניהו בן יהוידע ונתן הנביא ושמעי ורעי והגבורים אשר לדוד לא היו עם אדניהו: ויזבח אדניהו צאן ובקר ומריא עם אבן הזחלת אשר אצל עין רגל ויקרא את כל אחיו בני המלך ולכל אנשי יהודה עבדי המלך:

י ואת נתן הנביא ובניהו ואת הגבורים ואת שלמה אחיו לא קרא: ויאמר נתן אל בת שבע אם שלמה לאמר הלוא שמעת כי מלך אדניהו בן חגית ואדנינו דוד לא ידע: ועתה לכי איעצך נא עצה ומלטי את נפשך ואת נפש בנך שלמה: לכי ובאי אל המלך דוד ואמרת אליו הלא אתה אדני המלך נשבעת לאמתך לאמר כי שלמה בנך ימלך אחרי והוא ישב על כסאי ומדוע מלך אדניהו: הנה עודך מדברת שם עם המלך ואני אבוא אחריך ומלאתי את דבריך:

טו ותבא בת שבע אל המלך החדרה והמלך זקן מאד ואבישג השונמית משרת את המלך: ותקד בת שבע ותשתחו למלך ויאמר המלך מה לך: ותאמר לו אדני אתה נשבעת ביהוה אלהיך לאמתך כי שלמה בנך ימלך אחרי והוא ישב על כסאי: ועתה הנה אדניה מלך ועתה אדני המלך לא ידעת: ויזבח שור ומריא וצאן לרב ויקרא לכל בני המלך ולאביתר הכהן וליאב שר

הצבא ולשלמה עבדך לא קרא:

כ ואתה אדני המלך עיני כל ישראל עליך להגיד להם מי ישב על כסא אדני המלך אחריו: והיה כשכב אדני המלך עם אבתיו והייתי אני ובני שלמה חטאים: והנה עודנה מדברת עם המלך ונתן הנביא בא: ויגידו למלך לאמר הנה נתן הנביא ויבא לפני המלך וישתחו למלך על אפיו ארצה: ויאמר נתן אדני המלך אתה אמרת אדניהו ימלך אחרי והוא ישב על כסאי:

כה כי ירד היום ויזבח שור ומריא וצאן לרב ויקרא לכל בני המלך ולשרי הצבא ולאביתר הכהן והנם אכלים ושתים לפניו ויאמרו יחי המלך אדניהו: ולי אני עבדך ולצדק הכהן ולבניהו בן יהוידע ולשלמה עבדך לא קרא: אם מאת אדני המלך נהיה הדבר הזה ולא הודעת את עבדיך מי ישב על כסא אדני המלך אחריו: ס ויען המלך דוד ויאמר קראו לי לבת שבע ותבא לפני המלך ותעמד לפני המלך: וישבע המלך ויאמר חי יהוה אשר פדה את נפשי מכל צרה:

ל כי כאשר נשבעתי לך ביהוה אלהי ישראל לאמר כי שלמה בנך ימלך אחרי והוא ישב על כסאי תחתי כי כן אעשה היום הזה: ותקד בת שבע אפים ארץ ותשתחו למלך ותאמר יחי אדני המלך דוד לעלם: פ ויאמר המלך דוד קראו לי לצדוק הכהן ולנתן הנביא ולבניהו בן יהוידע ויבאו לפני המלך: ויאמר המלך להם קחו עמכם את עבדי אדניכם והרכבתם את שלמה בני על הפרדה אשר לי והורדתם אתו על גחון: ומשח אתו שם צדוק הכהן ונתן הנביא למלך על ישראל ותקעתם בשופר ואמרתם יחי המלך שלמה:

לה ועליתם אחריו ובא וישב על כסאי והוא ימלך תחתי ואתו צויתי להיות נגיד על ישראל ועל יהודה: ויען בניהו בן יהוידע את המלך ויאמר אמן כן יאמר יהוה אלהי אדני המלך: כאשר היה יהוה עם אדני המלך כן יהיה עם שלמה ויגדל את כסאו מכסא אדני המלך דוד: וירד צדוק הכהן ונתן הנביא ובניהו בן יהוידע והכרתי והפלתי וירכבו את שלמה על פרדת המלך דוד וילכו אתו על גחון: ויקח צדוק הכהן את קרן השמן מן האהל וימשח את שלמה ויתקעו בשופר ויאמרו כל העם יחי המלך שלמה:

מ ויעלו כל העם אחריו והעם

א' כ' עבדך קרי   לא' עד כאן   לג' אל קרי   לז' יהיה קרי

מְחַלְּלִים בַּחֲלִלִים וּשְׂמֵחִים שִׂמְחָה גְדוֹלָה וַתִּבָּקַע הָאָרֶץ
בְּקוֹלָם׃ וַיִּשְׁמַע אֲדֹנִיָּהוּ וְכָל־הַקְּרֻאִים אֲשֶׁר אִתּוֹ וְהֵם
כִּלּוּ לֶאֱכֹל וַיִּשְׁמַע יוֹאָב אֶת־קוֹל הַשּׁוֹפָר וַיֹּאמֶר מַדּוּעַ קוֹל־
הַקִּרְיָה הוֹמָה׃ עוֹדֶנּוּ מְדַבֵּר וְהִנֵּה יוֹנָתָן בֶּן־אֶבְיָתָר הַכֹּהֵן
בָּא וַיֹּאמֶר אֲדֹנִיָּהוּ בֹּא כִּי אִישׁ חַיִל אַתָּה וְטוֹב תְּבַשֵּׂר׃
וַיַּעַן יוֹנָתָן וַיֹּאמֶר לַאֲדֹנִיָּהוּ אֲבָל אֲדֹנֵינוּ הַמֶּלֶךְ־דָּוִד הִמְלִיךְ
אֶת־שְׁלֹמֹה׃ וַיִּשְׁלַח אִתּוֹ־הַמֶּלֶךְ אֶת־צָדוֹק הַכֹּהֵן וְאֶת־
נָתָן הַנָּבִיא וּבְנָיָהוּ בֶּן־יְהוֹיָדָע וְהַכְּרֵתִי וְהַפְּלֵתִי וַיַּרְכִּבוּ
אֹתוֹ עַל פִּרְדַּת הַמֶּלֶךְ׃ וַיִּמְשְׁחוּ אֹתוֹ צָדוֹק הַכֹּהֵן וְנָתָן מה
הַנָּבִיא לְמֶלֶךְ בְּגִחוֹן וַיַּעֲלוּ מִשָּׁם שְׂמֵחִים וַתֵּהֹם הַקִּרְיָה
הוּא הַקּוֹל אֲשֶׁר שְׁמַעְתֶּם׃ וְגַם יָשַׁב שְׁלֹמֹה עַל כִּסֵּא
הַמְּלוּכָה׃ וְגַם־בָּאוּ עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ לְבָרֵךְ אֶת־אֲדֹנֵינוּ הַמֶּלֶךְ
דָּוִד לֵאמֹר יֵיטֵב אֱלֹהֶיךָ אֶת־שֵׁם שְׁלֹמֹה מִשְּׁמֶךָ וִיגַדֵּל
אֶת־כִּסְאוֹ מִכִּסְאֶךָ וַיִּשְׁתַּחוּ הַמֶּלֶךְ עַל־הַמִּשְׁכָּב׃ וְגַם־כָּכָה
אָמַר הַמֶּלֶךְ בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר נָתַן הַיּוֹם יֹשֵׁב
עַל־כִּסְאִי וְעֵינַי רֹאוֹת׃ וַיֶּחֶרְדוּ וַיָּקֻמוּ כָּל־הַקְּרֻאִים אֲשֶׁר
לַאֲדֹנִיָּהוּ וַיֵּלְכוּ אִישׁ לְדַרְכּוֹ׃ וַאֲדֹנִיָּהוּ יָרֵא מִפְּנֵי שְׁלֹמֹה נ
וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ וַיַּחֲזֵק בְּקַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ׃ וַיֻּגַּד לִשְׁלֹמֹה לֵאמֹר
הִנֵּה אֲדֹנִיָּהוּ יָרֵא אֶת־הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וְהִנֵּה אָחַז בְּקַרְנוֹת
הַמִּזְבֵּחַ לֵאמֹר יִשָּׁבַע־לִי כַיּוֹם הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה אִם־יָמִית אֶת־
עַבְדּוֹ בֶּחָרֶב׃ וַיֹּאמֶר שְׁלֹמֹה אִם יִהְיֶה לְבֶן־חַיִל לֹא־יִפֹּל
מִשַּׂעֲרָתוֹ אָרְצָה וְאִם־רָעָה תִמָּצֵא־בוֹ וָמֵת׃ וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ
שְׁלֹמֹה וַיֹּרִדֻהוּ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ וַיָּבֹא וַיִּשְׁתַּחוּ לַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה
וַיֹּאמֶר־לוֹ שְׁלֹמֹה לֵךְ לְבֵיתֶךָ׃ פ כן

וַיִּקְרְבוּ יְמֵי־דָוִד לָמוּת וַיְצַו אֶת־שְׁלֹמֹה בְנוֹ לֵאמֹר׃ ב
אָנֹכִי הֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ כָּל־הָאָרֶץ וְחָזַקְתָּ וְהָיִיתָ לְאִישׁ׃ וְשָׁמַרְתָּ
אֶת־מִשְׁמֶרֶת ׀ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָלֶכֶת בִּדְרָכָיו לִשְׁמֹר חֻקֹּתָיו
מִצְוֹתָיו וּמִשְׁפָּטָיו וְעֵדְוֹתָיו כַּכָּתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה לְמַעַן
תַּשְׂכִּיל אֵת כָּל־אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר תִּפְנֶה שָׁם׃
לְמַעַן יָקִים יְהוָה אֶת־דְּבָרוֹ אֲשֶׁר דִּבֶּר עָלַי לֵאמֹר אִם־
יִשְׁמְרוּ בָנֶיךָ אֶת־דַּרְכָּם לָלֶכֶת לְפָנַי בֶּאֱמֶת בְּכָל־לְבָבָם
וּבְכָל־נַפְשָׁם לֵאמֹר לֹא־יִכָּרֵת לְךָ אִישׁ מֵעַל כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל׃
וְגַם אַתָּה יָדַעְתָּ אֵת אֲשֶׁר־עָשָׂה לִי יוֹאָב בֶּן־צְרוּיָה אֲשֶׁר ה
עָשָׂה לִשְׁנֵי־שָׂרֵי צִבְאוֹת יִשְׂרָאֵל לְאַבְנֵר בֶּן־נֵר וְלַעֲמָשָׂא בֶן־
יֶתֶר וַיַּהַרְגֵם וַיָּשֶׂם דְּמֵי־מִלְחָמָה בְּשָׁלֹם וַיִּתֵּן דְּמֵי מִלְחָמָה
בַּחֲגֹרָתוֹ אֲשֶׁר בְּמָתְנָיו וּבְנַעֲלוֹ אֲשֶׁר בְּרַגְלָיו׃ וְעָשִׂיתָ

כְּחָכְמָתֶךָ וְלֹא־תוֹרֵד שֵׂיבָתוֹ בְּשָׁלֹם שְׁאֹל׃ ס וְלִבְנֵי
בַרְזִלַּי הַגִּלְעָדִי תַּעֲשֶׂה־חֶסֶד וְהָיוּ בְּאֹכְלֵי שֻׁלְחָנֶךָ כִּי־כֵן
קָרְבוּ אֵלַי בְּבָרְחִי מִפְּנֵי אַבְשָׁלוֹם אָחִיךָ׃ וְהִנֵּה עִמְּךָ שִׁמְעִי
בֶן־גֵּרָא בֶן־הַיְמִינִי מִבַּחֻרִים וְהוּא קִלְלַנִי קְלָלָה נִמְרֶצֶת
בְּיוֹם לֶכְתִּי מַחֲנָיִם וְהוּא־יָרַד לִקְרָאתִי הַיַּרְדֵּן וָאֶשָּׁבַע לוֹ
בַיהוָה לֵאמֹר אִם־אֲמִיתְךָ בֶּחָרֶב׃ וְעַתָּה אַל־תְּנַקֵּהוּ כִּי אִישׁ
חָכָם אָתָּה וְיָדַעְתָּ אֵת אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה־לּוֹ וְהוֹרַדְתָּ אֶת־שֵׂיבָתוֹ
בְּדָם שְׁאוֹל׃ וַיִּשְׁכַּב דָּוִד עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקָּבֵר בְּעִיר דָּוִד׃ י
וְהַיָּמִים אֲשֶׁר מָלַךְ דָּוִד עַל־יִשְׂרָאֵל אַרְבָּעִים שָׁנָה בְּחֶבְרוֹן
מָלַךְ שֶׁבַע שָׁנִים וּבִירוּשָׁלַםִ מָלַךְ שְׁלֹשִׁים וְשָׁלֹשׁ שָׁנִים׃
וּשְׁלֹמֹה יָשַׁב עַל־כִּסֵּא דָּוִד אָבִיו וַתִּכֹּן מַלְכֻתוֹ מְאֹד׃ ס
וַיָּבֹא אֲדֹנִיָּהוּ בֶן־חַגִּית אֶל־בַּת־שֶׁבַע אֵם־שְׁלֹמֹה
וַתֹּאמֶר הֲשָׁלוֹם בֹּאֶךָ וַיֹּאמֶר שָׁלוֹם׃ וַיֹּאמֶר דָּבָר לִי אֵלָיִךְ
וַתֹּאמֶר דַּבֵּר׃ וַיֹּאמֶר אַתְּ יָדַעַתְּ כִּי־לִי הָיְתָה הַמְּלוּכָה וְעָלַי טו
שָׂמוּ כָל־יִשְׂרָאֵל פְּנֵיהֶם לִמְלֹךְ וַתִּסֹּב הַמְּלוּכָה וַתְּהִי לְאָחִי
כִּי מֵיְהוָה הָיְתָה לּוֹ׃ וְעַתָּה שְׁאֵלָה אַחַת אָנֹכִי שֹׁאֵל מֵאִתָּךְ
אַל־תָּשִׁבִי אֶת־פָּנָי וַתֹּאמֶר אֵלָיו דַּבֵּר׃ וַיֹּאמֶר אִמְרִי־נָא
לִשְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ כִּי לֹא־יָשִׁיב אֶת־פָּנָיִךְ וְיִתֶּן־לִי אֶת־אֲבִישַׁג
הַשּׁוּנַמִּית לְאִשָּׁה׃ וַתֹּאמֶר בַּת־שֶׁבַע טוֹב אָנֹכִי אֲדַבֵּר עָלֶיךָ
אֶל־הַמֶּלֶךְ׃ וַתָּבֹא בַת־שֶׁבַע אֶל־הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה לְדַבֶּר־לוֹ
עַל־אֲדֹנִיָּהוּ וַיָּקָם הַמֶּלֶךְ לִקְרָאתָהּ וַיִּשְׁתַּחוּ לָהּ וַיֵּשֶׁב עַל־
כִּסְאוֹ וַיָּשֶׂם כִּסֵּא לְאֵם הַמֶּלֶךְ וַתֵּשֶׁב לִימִינוֹ׃ וַתֹּאמֶר שְׁאֵלָה כ
אַחַת קְטַנָּה אָנֹכִי שֹׁאֶלֶת מֵאִתָּךְ אַל־תָּשֶׁב אֶת־פָּנָי וַיֹּאמֶר
לָהּ הַמֶּלֶךְ שַׁאֲלִי אִמִּי כִּי לֹא־אָשִׁיב אֶת־פָּנָיִךְ׃ וַתֹּאמֶר יֻתַּן
אֶת־אֲבִישַׁג הַשֻּׁנַמִּית לַאֲדֹנִיָּהוּ אָחִיךָ לְאִשָּׁה׃ וַיַּעַן הַמֶּלֶךְ
שְׁלֹמֹה וַיֹּאמֶר לְאִמּוֹ וְלָמָה אַתְּ שֹׁאֶלֶת אֶת־אֲבִישַׁג הַשֻּׁנַמִּית
לַאֲדֹנִיָּהוּ וְשַׁאֲלִי־לוֹ אֶת־הַמְּלוּכָה כִּי הוּא אָחִי הַגָּדוֹל מִמֶּנִּי
וְלוֹ וּלְאֶבְיָתָר הַכֹּהֵן וּלְיוֹאָב בֶּן־צְרוּיָה׃ ס וַיִּשָּׁבַע
הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בַּיהוָה לֵאמֹר כֹּה יַעֲשֶׂה־לִּי אֱלֹהִים וְכֹה יוֹסִיף
כִּי בְנַפְשׁוֹ דִּבֶּר אֲדֹנִיָּהוּ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה׃ וְעַתָּה חַי־יְהוָה
אֲשֶׁר הֱכִינַנִי וַיּוֹשִׁיבִינִי עַל־כִּסֵּא דָּוִד אָבִי וַאֲשֶׁר עָשָׂה־לִי
בַּיִת כַּאֲשֶׁר דִּבֵּר כִּי הַיּוֹם יוּמַת אֲדֹנִיָּהוּ׃ וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ כה
שְׁלֹמֹה בְּיַד בְּנָיָהוּ בֶן־יְהוֹיָדָע וַיִּפְגַּע־בּוֹ וַיָּמֹת׃ ס כן
וּלְאֶבְיָתָר הַכֹּהֵן אָמַר הַמֶּלֶךְ עֲנָתֹת לֵךְ עַל־שָׂדֶיךָ כִּי אִישׁ
מָוֶת אָתָּה וּבַיּוֹם הַזֶּה לֹא אֲמִיתֶךָ כִּי־נָשָׂאתָ אֶת־אֲרוֹן אֲדֹנָי
יְהוִה לִפְנֵי דָּוִד אָבִי וְכִי הִתְעַנִּיתָ בְּכֹל אֲשֶׁר־הִתְעַנָּה אָבִי׃

ויגרש שלמה את אביתר מהיות כהן ליהוה למלא את דבר יהוה אשר דבר על בית עלי בשלה: ס

והשמעה באה עד יואב כי יואב נטה אחרי אדניה ואחרי אבשלום לא נטה וינס יואב אל אהל יהוה ויחזק בקרנות המזבח: ויגד למלך שלמה כי נס יואב אל אהל יהוה והנה אצל המזבח וישלח שלמה את בניהו בן יהוידע לאמר לך פגע בו: ויבא בניהו אל אהל יהוה ויאמר אליו כה אמר המלך צא ויאמר לא כי פה אמות וישב בניהו את המלך דבר לאמר כה דבר יואב וכה ענני: ויאמר לו המלך עשה כאשר דבר ופגע בו וקברתו והסירת דמי חנם אשר שפך יואב מעלי ומעל בית אבי: והשיב יהוה את דמו על ראשו אשר פגע בשני אנשים צדקים וטבים ממנו ויהרגם בחרב ואבי דוד לא ידע את אבנר בן נר שר צבא ישראל ואת עמשא בן יתר שר צבא יהודה: ושבו דמיהם בראש יואב ובראש זרעו לעלם ולדוד ולזרעו ולביתו ולכסאו יהיה שלום עד עולם מעם יהוה: ויעל בניהו בן יהוידע ויפגע בו וימתהו ויקבר בביתו במדבר: ויתן המלך את בניהו בן יהוידע תחתיו על הצבא ואת צדוק הכהן נתן המלך תחת אביתר: וישלח המלך ויקרא לשמעי ויאמר לו בנה לך בית בירושלם וישבת שם ולא תצא משם אנה ואנה: והיה ביום צאתך ועברת את נחל קדרון ידע תדע כי מות תמות דמך יהיה בראשך: ויאמר שמעי למלך טוב הדבר כאשר דבר אדני המלך כן יעשה עבדך וישב שמעי בירושלם ימים רבים: ס

ויהי מקץ שלש שנים ויברחו שני עבדים לשמעי אל אכיש בן מעכה מלך גת ויגידו לשמעי לאמר הנה עבדיך בגת: ויקם שמעי ויחבש את חמרו וילך גתה אל אכיש לבקש את עבדיו וילך שמעי ויבא את עבדיו מגת: ויגד לשלמה כי הלך שמעי מירושלם גת וישב: וישלח המלך ויקרא לשמעי ויאמר אליו הלוא השבעתיך ביהוה ואעד בך לאמר ביום צאתך והלכת אנה ואנה ידע תדע כי מות תמות ותאמר אלי טוב הדבר שמעתי: ומדוע לא שמרת את שבעת יהוה ואת המצוה אשר צויתי עליך: ויאמר המלך אל שמעי אתה ידעת את כל הרעה אשר ידע לבבך אשר עשית לדוד אבי והשיב יהוה את רעתך בראשך: והמלך שלמה ברוך וכסא דוד יהיה נכון לפני יהוה עד עולם: ויצו המלך את בניהו בן

יהוידע

יהוידע ויצא ויפגע בו וימת והממלכה נכונה ביד שלמה: ס

ג ויתחתן שלמה את פרעה מלך מצרים ויקח את בת פרעה ויביאה אל עיר דוד עד כלתו לבנות את ביתו ואת בית יהוה ואת חומת ירושלם סביב: רק העם מזבחים בבמות כי לא נבנה בית לשם יהוה עד הימים ההם: ס ויאהב שלמה את יהוה ללכת בחקות דוד אביו רק בבמות הוא מזבח ומקטיר: וילך המלך גבענה לזבח שם כי היא הבמה הגדולה אלף עלות יעלה שלמה על המזבח ההוא: בגבעון נראה יהוה אל שלמה בחלום הלילה ויאמר אלהים שאל מה אתן לך: ויאמר שלמה אתה עשית עם עבדך דוד אבי חסד גדול כאשר הלך לפניך באמת ובצדקה ובישרת לבב עמך ותשמר לו את החסד הגדול הזה ותתן לו בן ישב על כסאו כיום הזה: ועתה יהוה אלהי אתה המלכת את עבדך תחת דוד אבי ואנכי נער קטן לא אדע צאת ובא: ועבדך בתוך עמך אשר בחרת עם רב אשר לא ימנה ולא יספר מרב: ונתת לעבדך לב שמע לשפט את עמך להבין בין טוב לרע כי מי יוכל לשפט את עמך הכבד הזה: וייטב הדבר בעיני אדני כי שאל שלמה את הדבר הזה: ויאמר אלהים אליו יען אשר שאלת את הדבר הזה ולא שאלת לך ימים רבים ולא שאלת לך עשר ולא שאלת נפש איביך ושאלת לך הבין לשמע משפט: הנה עשיתי כדבריך הנה נתתי לך לב חכם ונבון אשר כמוך לא היה לפניך ואחריך לא יקום כמוך: וגם אשר לא שאלת נתתי לך גם עשר גם כבוד אשר לא היה כמוך איש במלכים כל ימיך: ואם תלך בדרכי לשמר חקי ומצותי כאשר הלך דויד אביך והארכתי את ימיך: ס ויקץ שלמה והנה חלום ויבוא ירושלם ויעמד לפני ארון ברית יהוה ויעל עלות ויעש שלמים ויעש משתה לכל עבדיו: ס אז תבאנה שתים נשים זנות אל המלך ותעמדנה לפניו: ותאמר האשה האחת בי אדני אני והאשה הזאת ישבת בבית אחד ואלד עמה בבית: ויהי ביום השלישי ללדתי ותלד גם האשה הזאת ואנחנו יחדו אין זר אתנו בבית זולתי שתים אנחנו בבית: וימת בן האשה הזאת לילה אשר שכבה עליו:

ותקם

כ וַתָּקָם בְּתוֹךְ הַלַּיְלָה וַתִּקַּח אֶת־בְּנִי מֵאֶצְלִי וַאֲמָתְךָ יְשֵׁנָה
וַתַּשְׁכִּיבֵהוּ בְּחֵיקָהּ וְאֶת־בְּנָהּ הַמֵּת הִשְׁכִּיבָה בְחֵיקִי׃
וָאָקֻם בַּבֹּקֶר לְהֵינִיק אֶת־בְּנִי וְהִנֵּה־מֵת וָאֶתְבּוֹנֵן אֵלָיו בַּבֹּקֶר
וְהִנֵּה לֹא־הָיָה בְנִי אֲשֶׁר יָלָדְתִּי׃ וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הָאַחֶרֶת
לֹא כִי בְּנִי הַחַי וּבְנֵךְ הַמֵּת וְזֹאת אֹמֶרֶת לֹא כִי בְּנֵךְ הַמֵּת
וּבְנִי הֶחָי וַתְּדַבֵּרְנָה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ׃ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ זֹאת
אֹמֶרֶת זֶה־בְּנִי הַחַי וּבְנֵךְ הַמֵּת וְזֹאת אֹמֶרֶת לֹא כִי בְּנֵךְ
הַמֵּת וּבְנִי הֶחָי׃ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ קְחוּ לִי־חָרֶב וַיָּבִאוּ
הַחֶרֶב לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ׃ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ גִּזְרוּ אֶת־הַיֶּלֶד הַחַי כה
לִשְׁנָיִם וּתְנוּ אֶת־הַחֲצִי לְאַחַת וְאֶת־הַחֲצִי לְאֶחָת׃ וַתֹּאמֶר
הָאִשָּׁה אֲשֶׁר־בְּנָהּ הַחַי אֶל־הַמֶּלֶךְ כִּי־נִכְמְרוּ רַחֲמֶיהָ עַל־
בְּנָהּ וַתֹּאמֶר׀ בִּי אֲדֹנִי תְּנוּ־לָהּ אֶת־הַיָּלוּד הַחַי וְהָמֵת אַל־
תְּמִיתֻהוּ וְזֹאת אֹמֶרֶת גַּם־לִי גַם־לָךְ לֹא יִהְיֶה גְּזֹרוּ׃ וַיַּעַן
הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר תְּנוּ־לָהּ אֶת־הַיָּלוּד הַחַי וְהָמֵת לֹא תְמִיתֻהוּ
הִיא אִמּוֹ׃ וַיִּשְׁמְעוּ כָל־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַמִּשְׁפָּט אֲשֶׁר שָׁפַט
הַמֶּלֶךְ וַיִּרְאוּ מִפְּנֵי הַמֶּלֶךְ כִּי רָאוּ כִּי־חָכְמַת אֱלֹהִים בְּקִרְבּוֹ
לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט׃

וַיְהִי הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מֶלֶךְ עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל׃ פ וְאֵלֶּה ד
הַשָּׂרִים אֲשֶׁר־לוֹ עֲזַרְיָהוּ בֶן־צָדוֹק הַכֹּהֵן׃ אֱלִיחֹרֶף וַאֲחִיָּה
בְּנֵי שִׁישָׁא סֹפְרִים יְהוֹשָׁפָט בֶּן־אֲחִילוּד הַמַּזְכִּיר׃ וּבְנָיָהוּ בֶן־
יְהוֹיָדָע עַל־הַצָּבָא וְצָדוֹק וְאֶבְיָתָר כֹּהֲנִים׃ וַעֲזַרְיָהוּ בֶן־ ה
נָתָן עַל־הַנִּצָּבִים וְזָבוּד בֶּן־נָתָן כֹּהֵן רֵעֶה הַמֶּלֶךְ׃ וַאֲחִישָׁר
עַל־הַבָּיִת וַאֲדֹנִירָם בֶּן־עַבְדָּא עַל־הַמַּס׃ ס וְלִשְׁלֹמֹה
שְׁנֵים־עָשָׂר נִצָּבִים עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל וְכִלְכְּלוּ אֶת־הַמֶּלֶךְ וְאֶת־
בֵּיתוֹ חֹדֶשׁ בַּשָּׁנָה יִהְיֶה עַל־אֶחָד לְכַלְכֵּל׃ וְאֵלֶּה שְׁמוֹתָם
בֶּן־חוּר בְּהַר אֶפְרָיִם׃ בֶּן־דֶּקֶר בְּמָקַץ וּבְשַׁעַלְבִים וּבֵית
שָׁמֶשׁ וְאֵילוֹן בֵּית־חָנָן׃ בֶּן־חֶסֶד בָּאֲרֻבּוֹת לוֹ שֹׂכֹה וְכָל־ י
אֶרֶץ חֵפֶר׃ בֶּן־אֲבִינָדָב כָּל־נָפַת דֹּאר טָפַת בַּת־שְׁלֹמֹה
הָיְתָה לּוֹ לְאִשָּׁה׃ ס בַּעֲנָא בֶּן־אֲחִילוּד תַּעְנַךְ
וּמְגִדּוֹ וְכָל־בֵּית שְׁאָן אֲשֶׁר אֵצֶל צָרְתַנָה מִתַּחַת לְיִזְרְעֶאל
מִבֵּית שְׁאָן עַד אָבֵל מְחוֹלָה עַד מֵעֵבֶר לְיָקְמֳעָם׃
בֶּן־גֶּבֶר בְּרָמֹת גִּלְעָד לוֹ חַוֹּת יָאִיר בֶּן־מְנַשֶּׁה אֲשֶׁר
בַּגִּלְעָד לוֹ חֶבֶל אַרְגֹּב אֲשֶׁר בַּבָּשָׁן שִׁשִּׁים עָרִים גְּדֹלוֹת
חוֹמָה וּבְרִיחַ נְחֹשֶׁת׃ ס אֲחִינָדָב בֶּן־עִדֹּא מַחֲנָיְמָה׃
ס אֲחִימַעַץ בְּנַפְתָּלִי גַּם־הוּא לָקַח אֶת־בָּשְׂמַת בַּת־ טו
שְׁלֹמֹה לְאִשָּׁה׃ ס בַּעֲנָא בֶּן־חוּשַׁי בְּאָשֵׁר וּבְעָלוֹת׃

ג׳ סה׳ פתח בז״ק ד׳ ו׳ פתח בס״פ ז׳ האחד סי׳

בָּאַמָּה רָחְבָּהּ כִּי מִגְרָעוֹת נָתַן לַבַּיִת סָבִיב חוּצָה לְבִלְתִּי
אֲחֹז בְּקִירוֹת הַבָּיִת׃ וְהַבַּיִת בְּהִבָּנֹתוֹ אֶבֶן שְׁלֵמָה מַסָּע
נִבְנָה וּמַקָּבוֹת וְהַגַּרְזֶן כָּל־כְּלִי בַרְזֶל לֹא־נִשְׁמַע בַּבַּיִת
בְּהִבָּנֹתוֹ׃ פֶּתַח הַצֵּלָע הַתִּיכֹנָה אֶל־כֶּתֶף הַבַּיִת הַיְמָנִית
וּבְלוּלִּים יַעֲלוּ עַל־הַתִּיכֹנָה וּמִן־הַתִּיכֹנָה אֶל־הַשְּׁלִשִׁים׃
וַיִּבֶן אֶת־הַבַּיִת וַיְכַלֵּהוּ וַיִּסְפֹּן אֶת־הַבַּיִת גֵּבִים וּשְׂדֵרֹת
בָּאֲרָזִים׃ וַיִּבֶן אֶת־הַיָּצוּעַ עַל־כָּל־הַבַּיִת חָמֵשׁ אַמּוֹת קוֹמָתוֹ
וַיֶּאֱחֹז אֶת־הַבַּיִת בַּעֲצֵי אֲרָזִים׃ ס וַיְהִי דְּבַר־יְהוָה
אֶל־שְׁלֹמֹה לֵאמֹר׃ הַבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר־אַתָּה בֹנֶה אִם־תֵּלֵךְ
בְּחֻקֹּתַי וְאֶת־מִשְׁפָּטַי תַּעֲשֶׂה וְשָׁמַרְתָּ אֶת־כָּל־מִצְוֺתַי לָלֶכֶת
בָּהֶם וַהֲקִמֹתִי אֶת־דְּבָרִי אִתָּךְ אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֶל־דָּוִד אָבִיךָ׃
וְשָׁכַנְתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא אֶעֱזֹב אֶת־עַמִּי יִשְׂרָאֵל׃
ס וַיִּבֶן שְׁלֹמֹה אֶת־הַבַּיִת וַיְכַלֵּהוּ׃ וַיִּבֶן אֶת־
קִירוֹת הַבַּיִת מִבַּיְתָה בְּצַלְעוֹת אֲרָזִים מִקַּרְקַע הַבַּיִת עַד־
קִירוֹת הַסִּפֻּן צִפָּה עֵץ מִבָּיִת וַיְצַף אֶת־קַרְקַע הַבַּיִת בְּצַלְעוֹת
בְּרוֹשִׁים׃ וַיִּבֶן אֶת־עֶשְׂרִים אַמָּה מִיַּרְכּוֹתֵי הַבַּיִת בְּצַלְעוֹת
אֲרָזִים מִן־הַקַּרְקַע עַד־הַקִּירוֹת וַיִּבֶן לוֹ מִבַּיִת לִדְבִיר לְקֹדֶשׁ
הַקֳּדָשִׁים׃ וְאַרְבָּעִים בָּאַמָּה הָיָה הַבָּיִת הוּא הַהֵיכָל לִפְנָי׃
וְאֶרֶז אֶל־הַבַּיִת פְּנִימָה מִקְלַעַת פְּקָעִים וּפְטוּרֵי צִצִּים הַכֹּל
אֶרֶז אֵין אֶבֶן נִרְאָה׃ וּדְבִיר בְּתוֹךְ־הַבַּיִת מִפְּנִימָה הֵכִין
לְתִתֵּן שָׁם אֶת־אֲרוֹן בְּרִית יְהוָה׃ וְלִפְנֵי הַדְּבִיר עֶשְׂרִים
אַמָּה אֹרֶךְ וְעֶשְׂרִים אַמָּה רֹחַב וְעֶשְׂרִים אַמָּה קוֹמָתוֹ וַיְצַפֵּהוּ
זָהָב סָגוּר וַיְצַף מִזְבֵּחַ אָרֶז׃ וַיְצַף שְׁלֹמֹה אֶת־הַבַּיִת
מִפְּנִימָה זָהָב סָגוּר וַיְעַבֵּר בְּרַתִּיקוֹת זָהָב לִפְנֵי הַדְּבִיר
וַיְצַפֵּהוּ זָהָב׃ וְאֶת־כָּל־הַבַּיִת צִפָּה זָהָב עַד־תֹּם כָּל־הַבָּיִת
וְכָל־הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר־לַדְּבִיר צִפָּה זָהָב׃ וַיַּעַשׂ בַּדְּבִיר שְׁנֵי
כְרוּבִים עֲצֵי־שָׁמֶן עֶשֶׂר אַמּוֹת קוֹמָתוֹ׃ וְחָמֵשׁ אַמּוֹת כְּנַף
הַכְּרוּב הָאֶחָת וְחָמֵשׁ אַמּוֹת כְּנַף הַכְּרוּב הַשֵּׁנִית עֶשֶׂר
אַמּוֹת מִקְצוֹת כְּנָפָיו וְעַד־קְצוֹת כְּנָפָיו׃ וְעֶשֶׂר בָּאַמָּה
הַכְּרוּב הַשֵּׁנִי מִדָּה אַחַת וְקֶצֶב אֶחָד לִשְׁנֵי הַכְּרֻבִים׃ קוֹמַת
הַכְּרוּב הָאֶחָד עֶשֶׂר בָּאַמָּה וְכֵן הַכְּרוּב הַשֵּׁנִי׃ וַיִּתֵּן אֶת־
הַכְּרוּבִים בְּתוֹךְ ׀ הַבַּיִת הַפְּנִימִי וַיִּפְרְשׂוּ אֶת־כַּנְפֵי הַכְּרֻבִים
וַתִּגַּע כְּנַף־הָאֶחָד בַּקִּיר וּכְנַף הַכְּרוּב הַשֵּׁנִי נֹגַעַת בַּקִּיר הַשֵּׁנִי
וְכַנְפֵיהֶם אֶל־תּוֹךְ הַבַּיִת נֹגְעֹת כָּנָף אֶל־כָּנָף׃ וַיְצַף אֶת־
הַכְּרוּבִים זָהָב׃ וְאֵת כָּל־קִירוֹת הַבַּיִת מֵסַב ׀ קָלַע פִּתּוּחֵי
מִקְלְעוֹת כְּרוּבִים וְתִמֹרֹת וּפְטוּרֵי צִצִּים מִלִּפְנִים וְלַחִיצוֹן׃

ו׳ ו׳ הציע סרי · יו׳ ע׳כ · מו׳ יחיד ו׳ · כא׳ בחזוקת קרי

וְאֶת־קַרְקַע הַבַּיִת צִפָּה זָהָב לִפְנִימָה וְלַחִיצוֹן: וְאֵת פֶּתַח הַדְּבִיר עָשָׂה דַּלְתוֹת עֲצֵי־שָׁמֶן הָאַיִל מְזוּזוֹת חֲמִשִׁית: וּשְׁתֵּי דַּלְתוֹת עֲצֵי־שֶׁמֶן וְקָלַע עֲלֵיהֶם מִקְלְעוֹת כְּרוּבִים וְתִמֹרוֹת וּפְטוּרֵי צִצִּים וְצִפָּה זָהָב וַיָּרֶד עַל־הַכְּרוּבִים וְעַל־הַתִּמֹרוֹת אֶת־הַזָּהָב: וְכֵן עָשָׂה לְפֶתַח הַהֵיכָל מְזוּזוֹת עֲצֵי־שָׁמֶן מֵאֵת רְבִעִית: וּשְׁתֵּי דַלְתוֹת עֲצֵי בְרוֹשִׁים שְׁנֵי צְלָעִים הַדֶּלֶת הָאַחַת גְּלִילִים וּשְׁנֵי קְלָעִים הַדֶּלֶת הַשֵּׁנִית גְּלִילִים: וְקָלַע כְּרוּבִים וְתִמֹרוֹת וּפְטֻרֵי צִצִּים וְצִפָּה זָהָב מְיֻשָּׁר עַל־הַמְּחֻקֶּה: וַיִּבֶן אֶת־הֶחָצֵר הַפְּנִימִית שְׁלֹשָׁה טוּרֵי גָזִית וְטוּר כְּרֻתֹת אֲרָזִים: בַּשָּׁנָה הָרְבִיעִית יֻסַּד בֵּית יְהוָה בְּיֶרַח זִו: וּבַשָּׁנָה הָאַחַת עֶשְׂרֵה בְּיֶרַח בּוּל הוּא הַחֹדֶשׁ הַשְּׁמִינִי כָּלָה הַבַּיִת לְכָל־דְּבָרָיו וּלְכָל־מִשְׁפָּטָו וַיִּבְנֵהוּ שֶׁבַע שָׁנִים:

ז וְאֶת־בֵּיתוֹ בָּנָה שְׁלֹמֹה שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה וַיְכַל אֶת־כָּל־בֵּיתוֹ: וַיִּבֶן אֶת־בֵּית יַעַר הַלְּבָנוֹן מֵאָה אַמָּה אָרְכּוֹ וַחֲמִשִּׁים אַמָּה רָחְבּוֹ וּשְׁלֹשִׁים אַמָּה קוֹמָתוֹ עַל אַרְבָּעָה טוּרֵי עַמּוּדֵי אֲרָזִים וּכְרֻתוֹת אֲרָזִים עַל־הָעַמּוּדִים: וְסָפֻן בָּאֶרֶז מִמַּעַל עַל־הַצְּלָעֹת אֲשֶׁר עַל־הָעַמּוּדִים אַרְבָּעִים וַחֲמִשָּׁה חֲמִשָּׁה עָשָׂר הַטּוּר: וּשְׁקֻפִים שְׁלֹשָׁה טוּרִים וּמֶחֱזָה אֶל־מֶחֱזָה שָׁלֹשׁ פְּעָמִים: וְכָל־הַפְּתָחִים וְהַמְּזוּזוֹת רְבֻעִים שָׁקֶף וּמוּל מֶחֱזָה אֶל־מֶחֱזָה שָׁלֹשׁ פְּעָמִים: וְאֵת אוּלָם הָעַמּוּדִים עָשָׂה חֲמִשִּׁים אַמָּה אָרְכּוֹ וּשְׁלֹשִׁים אַמָּה רָחְבּוֹ וְאוּלָם עַל־פְּנֵיהֶם וְעַמֻּדִים וְעָב עַל־פְּנֵיהֶם: וְאוּלָם הַכִּסֵּא אֲשֶׁר יִשְׁפָּט־שָׁם אֻלָם הַמִּשְׁפָּט עָשָׂה וְסָפוּן בָּאֶרֶז מֵהַקַּרְקַע עַד־הַקַּרְקָע: וּבֵיתוֹ אֲשֶׁר־יֵשֶׁב שָׁם חָצֵר הָאַחֶרֶת מִבֵּית לָאוּלָם כַּמַּעֲשֶׂה הַזֶּה הָיָה וּבַיִת יַעֲשֶׂה לְבַת־פַּרְעֹה אֲשֶׁר לָקַח שְׁלֹמֹה כָּאוּלָם הַזֶּה: כָּל־אֵלֶּה אֲבָנִים יְקָרֹת כְּמִדֹּת גָּזִית מְגֹרָרוֹת בַּמְּגֵרָה מִבַּיִת וּמִחוּץ וּמִמַּסָּד עַד־הַטְּפָחוֹת וּמִחוּץ עַד־הֶחָצֵר הַגְּדוֹלָה: וּמְיֻסָּד אֲבָנִים יְקָרוֹת אֲבָנִים גְּדֹלוֹת אַבְנֵי עֶשֶׂר אַמּוֹת וְאַבְנֵי שְׁמֹנֶה אַמּוֹת: וּמִלְמַעְלָה אֲבָנִים יְקָרוֹת כְּמִדּוֹת גָּזִית וָאָרֶז: וְחָצֵר הַגְּדוֹלָה סָבִיב שְׁלֹשָׁה טוּרִים גָּזִית וְטוּר כְּרֻתֹת אֲרָזִים וְלַחֲצַר בֵּית־יְהוָה הַפְּנִימִית וּלְאֻלָם הַבָּיִת: ס וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וַיִּקַּח אֶת־חִירָם מִצֹּר: בֶּן־אִשָּׁה אַלְמָנָה הוּא מִמַּטֵּה נַפְתָּלִי וְאָבִיו אִישׁ־צֹרִי חֹרֵשׁ נְחֹשֶׁת וַיִּמָּלֵא אֶת־הַחָכְמָה וְאֶת־הַתְּבוּנָה וְאֶת־הַדַּעַת לַעֲשׂוֹת כָּל־מְלָאכָה בַּנְּחֹשֶׁת

ו' מ' משפטיו קרי   ו' יג' הפטרת ויקהל כמנהג הספרדים

ויבוא

וַיָּבוֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וַיַּעַשׂ אֶת־כָּל־מְלַאכְתּוֹ: וַיָּצַר אֶת־שְׁנֵי הָעַמּוּדִים נְחֹשֶׁת שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה אַמָּה קוֹמַת הָעַמּוּד הָאֶחָד וְחוּט שְׁתֵּים־עֶשְׂרֵה אַמָּה יָסֹב אֶת־הָעַמּוּד הַשֵּׁנִי: וּשְׁתֵּי כֹתָרֹת עָשָׂה לָתֵת עַל־רָאשֵׁי הָעַמּוּדִים מֻצַק נְחֹשֶׁת חָמֵשׁ אַמּוֹת קוֹמַת הַכֹּתֶרֶת הָאֶחָת וְחָמֵשׁ אַמּוֹת קוֹמַת הַכֹּתֶרֶת הַשֵּׁנִית: שְׂבָכִים מַעֲשֵׂה שְׂבָכָה גְּדִלִים מַעֲשֵׂה שַׁרְשְׁרוֹת לַכֹּתָרֹת אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁ הָעַמּוּדִים שִׁבְעָה לַכֹּתֶרֶת הָאֶחָת וְשִׁבְעָה לַכֹּתֶרֶת הַשֵּׁנִית: וַיַּעַשׂ אֶת־הָעַמּוּדִים וּשְׁנֵי טוּרִים סָבִיב עַל־הַשְּׂבָכָה הָאֶחָת לְכַסּוֹת אֶת־הַכֹּתָרֹת אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁ הָרִמֹּנִים וְכֵן עָשָׂה לַכֹּתֶרֶת הַשֵּׁנִית: וְכֹתָרֹת אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁ הָעַמּוּדִים מַעֲשֵׂה שׁוּשַׁן בָּאוּלָם אַרְבַּע אַמּוֹת: וְכֹתָרֹת עַל־שְׁנֵי הָעַמּוּדִים גַּם־מִמַּעַל מִלְּעֻמַּת הַבֶּטֶן אֲשֶׁר לְעֵבֶר שְׂבָכָה וְהָרִמּוֹנִים מָאתַיִם טֻרִים סָבִיב עַל הַכֹּתֶרֶת הַשֵּׁנִית: וַיָּקֶם אֶת־הָעַמֻּדִים לְאֻלָם הַהֵיכָל וַיָּקֶם אֶת־הָעַמּוּד הַיְמָנִי וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ יָכִין וַיָּקֶם אֶת־הָעַמּוּד הַשְּׂמָאלִי וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ בֹּעַז: וְעַל רֹאשׁ הָעַמּוּדִים מַעֲשֵׂה שׁוֹשָׁן וַתִּתֹּם מְלֶאכֶת הָעַמּוּדִים: ס וַיַּעַשׂ אֶת־הַיָּם מוּצָק עֶשֶׂר בָּאַמָּה מִשְּׂפָתוֹ עַד־שְׂפָתוֹ עָגֹל סָבִיב וְחָמֵשׁ בָּאַמָּה קוֹמָתוֹ וקוה שְׁלֹשִׁים בָּאַמָּה יָסֹב אֹתוֹ סָבִיב: וּפְקָעִים מִתַּחַת לִשְׂפָתוֹ סָבִיב סֹבְבִים אֹתוֹ עֶשֶׂר בָּאַמָּה מַקִּפִים אֶת־הַיָּם סָבִיב שְׁנֵי טוּרִים הַפְּקָעִים יְצֻקִים בִּיצֻקָתוֹ: עֹמֵד עַל־שְׁנֵי עָשָׂר בָּקָר שְׁלֹשָׁה פֹנִים צָפוֹנָה וּשְׁלֹשָׁה פֹנִים יָמָּה וּשְׁלֹשָׁה פֹּנִים נֶגְבָּה וּשְׁלֹשָׁה פֹּנִים מִזְרָחָה וְהַיָּם עֲלֵיהֶם מִלְמָעְלָה וְכָל־אֲחֹרֵיהֶם בָּיְתָה: וְעָבְיוֹ טֶפַח וּשְׂפָתוֹ כְּמַעֲשֵׂה שְׂפַת־כּוֹס פֶּרַח שׁוֹשָׁן אַלְפַּיִם בַּת יָכִיל: ס וַיַּעַשׂ אֶת־הַמְּכֹנוֹת עֶשֶׂר נְחֹשֶׁת אַרְבַּע בָּאַמָּה אֹרֶךְ הַמְּכוֹנָה הָאֶחָת וְאַרְבַּע בָּאַמָּה רָחְבָּהּ וְשָׁלֹשׁ בָּאַמָּה קוֹמָתָהּ: וְזֶה מַעֲשֵׂה הַמְּכוֹנָה מִסְגְּרֹת לָהֶם וּמִסְגְּרֹת בֵּין הַשְׁלַבִּים: וְעַל־הַמִּסְגְּרוֹת אֲשֶׁר בֵּין הַשְׁלַבִּים אֲרָיוֹת בָּקָר וּכְרוּבִים וְעַל־הַשְׁלַבִּים כֵּן מִמָּעַל וּמִתַּחַת לַאֲרָיוֹת וְלַבָּקָר לֹיוֹת מַעֲשֵׂה מוֹרָד: וְאַרְבָּעָה אוֹפַנֵּי נְחֹשֶׁת לַמְּכוֹנָה הָאַחַת וְסַרְנֵי נְחֹשֶׁת וְאַרְבָּעָה פַעֲמֹתָיו כְּתֵפֹת לָהֶם מִתַּחַת לַכִּיֹּר הַכְּתֵפוֹת יְצֻקוֹת מֵעֵבֶר אִישׁ לֹיוֹת: וּפִיהוּ מִבֵּית לַכֹּתֶרֶת וָמַעְלָה בָּאַמָּה וּפִיהָ עָגֹל מַעֲשֵׂה־כֵן אַמָּה וַחֲצִי

ו' יה' קמץ בזגע   כ' המכונה קרי   כב' כצ"ל   מ' יש ס"ר
ס' כצ"ל עד כאן

האמה

האמה וגם־על־פיה מקלעות ומסגרתיהם מרבעות לא
עגלות: וארבעת האופנים למתחת למסגרות וידות
האופנים במכונה וקומת האופן האחד אמה וחצי האמה:
ומעשה האופנים כמעשה אופן המרכבה ידותם וגביהם
וחשקיהם וחשריהם הכל מוצק: וארבע כתפות אל
ארבע פנות המכנה האחת מן־המכנה כתפיה: ובראש לה
המכונה חצי האמה קומה עגל סביב ועל ראש המכנה
ידתיה ומסגרתיה ממנה: ויפתח על־הלחת ידתיה ועל
ומסגרתיה כרובים אריות ותמרת כמער־איש ולית סביב:
כזאת עשה את עשר המכנות מוצק אחד מדה אחת קצב
אחד לכלהנה: ס ויעש עשרה כירות נחשת
ארבעים בת יכיל | הכיור האחד ארבע באמה הכיור האחד
כיור אחד על־המכונה האחת לעשר המכנות: ויתן
את־המכנות חמש על־כתף הבית מימין וחמש על־כתף
הבית משמאלו ואת־הים נתן מכתף הבית הימנית קדמה
ממול נגב: פ ויעש חירום את־הכירות ואת־היעים מ
ואת־המזרקות ויכל חירם לעשות את־כל־המלאכה אשר
עשה למלך שלמה בית יהוה: עמדים שנים וגלת הכתרת
אשר־על־ראש העמודים שתים והשבכות שתים לכסות
את־שתי גלות הכתרת אשר על־ראש העמודים: ואת־
הרמנים ארבע מאות לשתי השבכות שני־טורים רמנים
לשבכה האחת לכסות את־שתי גלות הכתרת אשר על־
פני העמודים: ואת־המכנות עשר ואת־הכירת עשרה
על־המכנות: ואת־הים האחד ואת־הבקר שנים־עשר
תחת הים: ואת־הסירות ואת־היעים ואת־המזרקות מה
ואת כל־הכלים האהל אשר עשה חירם למלך שלמה
בית יהוה נחשת ממרט: בככר הירדן יצקם המלך
במעבה האדמה בין סכות ובין צרתן: וינח שלמה את־
כל־הכלים מרב מאד מאד לא נחקר משקל הנחשת:
ויעש שלמה את כל־הכלים אשר בית יהוה את מזבח
הזהב ואת־השלחן אשר עליו לחם הפנים זהב: ואת־
המנרות חמש מימין וחמש משמאל לפני הדביר זהב סגור
והפרח והנרת והמלקחים זהב: והספות והמזמרות נ
והמזרקות והכפות והמחתות זהב סגור והפתות לדלתות

ו׳ ט׳ מסגרותיה קרי   לה׳ פתח בז״ק   ס׳ הפטרת ויקהל כמנהג אשכנזים
והיא הפטרת פקודי כפי הספרדים   מה׳ האלה קרי

הבית

הבית הפנימי לקדש הקדשים לדלתי הבית להיכל זהב:
ותשלם כל־המלאכה אשר עשה המלך שלמה ס
בית יהוה ויבא שלמה את־קדשי | דוד אביו את־הכסף ואת־
הזהב ואת־הכלים נתן באצרות בית יהוה: פ
ח אז יקהל שלמה את־זקני ישראל ואת־כל־ראשי המטות
נשיאי האבות לבני ישראל אל־המלך שלמה ירושלם
להעלות את־ארון ברית־יהוה מעיר דוד היא ציון: ויקהלו
אל־המלך שלמה כל־איש ישראל בירח האתנים בחג הוא
החדש השביעי: ויבאו כל זקני ישראל וישאו הכהנים
את־הארון: ויעלו את־ארון יהוה ואת־אהל מועד ואת־
כל־כלי הקדש אשר באהל ויעלו אתם הכהנים והלוים:
ה והמלך שלמה וכל־עדת ישראל הנועדים עליו אתו לפני
הארון מזבחים צאן ובקר אשר לא־יספרו ולא ימנו מרב:
ויבאו הכהנים את־ארון ברית־יהוה אל־מקומו אל־דביר
הבית אל־קדש הקדשים אל־תחת כנפי הכרובים: כי
הכרובים פרשים כנפים אל־מקום הארון ויסכו הכרבים
על־הארון ועל־בדיו מלמעלה: ויארכו הבדים ויראו
ראשי הבדים מן־הקדש על־פני הדביר ולא יראו החוצה
ויהיו שם עד היום הזה: אין בארון רק שני לחות האבנים
אשר הנח שם משה בחרב אשר כרת יהוה עם־בני ישראל
י בצאתם מארץ מצרים: ויהי בצאת הכהנים מן־הקדש
והענן מלא את־בית יהוה: ולא־יכלו הכהנים לעמד לשרת
מפני הענן כי־מלא כבוד־יהוה את־בית יהוה: פ
אז אמר שלמה יהוה אמר לשכן בערפל: בנה בניתי
בית זבל לך מכון לשבתך עולמים: ויסב המלך את־פניו
ט ויברך את כל־קהל ישראל וכל־קהל ישראל עמד: ויאמר
ברוך יהוה אלהי ישראל אשר דבר בפיו את דוד אבי
ובידו מלא לאמר: מן־היום אשר הוצאתי את־עמי את־
ישראל ממצרים לא־בחרתי בעיר מכל שבטי ישראל
לבנות בית להיות שמי שם ואבחר בדוד להיות על־עמי
ישראל: ויהי עם־לבב דוד אבי לבנות בית לשם יהוה
אלהי ישראל: ויאמר יהוה אל־דוד אבי יען אשר היה
עם־לבבך לבנות בית לשמי הטיבת כי היה עם־לבבך:
רק אתה לא תבנה הבית כי אם־בנך היצא מחלציך
כ הוא־יבנה הבית לשמי: ויקם יהוה את־דברו אשר דבר

ו׳ נ׳ עד כאן   נא׳ הפטרת פקודי כמנהג אשכנזים   ח׳ ב׳ הפטרת יום
שני של סוכות

ואקם

ואקם תחת דוד אבי ואשב ׀ על־כסא ישראל כאשר דבר
יהוה ואבנה הבית לשם יהוה אלהי ישראל׃ ואשם שם
מקום לארון אשר־שם ברית יהוה אשר כרת עם־אבתינו
בהוציאו אתם מארץ מצרים׃ ס ויעמד שלמה
לפני מזבח יהוה נגד כל־קהל ישראל ויפרש כפיו השמים׃
ויאמר יהוה אלהי ישראל אין־כמוך אלהים בשמים ממעל
ועל־הארץ מתחת שמר הברית והחסד לעבדיך ההלכים
לפניך בכל־לבם׃ אשר שמרת לעבדך דוד אבי את אשר־
דברת לו ותדבר בפיך ובידך מלאת כיום הזה׃ ועתה
יהוה ׀ אלהי ישראל שמר לעבדך דוד אבי את אשר דברת
לו לאמר לא־יכרת לך איש מלפני ישב על־כסא ישראל
רק אם־ישמרו בניך את־דרכם ללכת לפני כאשר הלכת
לפני׃ ועתה אלהי ישראל יאמן נא דבריך אשר דברת
לעבדך דוד אבי׃ כי האמנם ישב אלהים על־הארץ הנה
השמים ושמי השמים לא יכלכלוך אף כי־הבית הזה אשר
בניתי׃ ופנית אל־תפלת עבדך ואל־תחנתו יהוה אלהי
לשמע אל־הרנה ואל־התפלה אשר עבדך מתפלל לפניך
היום׃ להיות עינך פתחת אל־הבית הזה לילה ויום אל־
המקום אשר אמרת יהיה שמי שם לשמע אל־התפלה אשר
יתפלל עבדך אל־המקום הזה׃ ושמעת אל־תחנת עבדך
ועמך ישראל אשר יתפללו אל־המקום הזה ואתה תשמע
אל־מקום שבתך אל־השמים ושמעת וסלחת׃ את אשר
יחטא איש לרעהו ונשא־בו אלה להאלתו ובא אלה לפני
מזבחך בבית הזה׃ ואתה ׀ תשמע השמים ועשית ושפטת
את־עבדיך להרשיע רשע לתת דרכו בראשו ולהצדיק צדיק
לתת לו כצדקתו׃ ס בהנגף עמך ישראל לפני
אויב אשר יחטאו־לך ושבו אליך והודו את־שמך והתפללו
והתחננו אליך בבית הזה׃ ואתה תשמע השמים וסלחת
לחטאת עמך ישראל והשבתם אל־האדמה אשר נתת
לאבותם׃ ס בהעצר שמים ולא־יהיה מטר כי
יחטאו־לך והתפללו אל־המקום הזה והודו את־שמך
ומחטאתם ישובון כי תענם׃ ואתה ׀ תשמע השמים
וסלחת לחטאת עבדיך ועמך ישראל כי תורם את־הדרך
הטובה אשר ילכו־בה ונתתה מטר על־ארצך אשר־נתתה
לעמך לנחלה׃ ס רעב כי־יהיה בארץ דבר כי־
יהיה שדפון ירקון ארבה חסיל כי יהיה כי יצר־לו איבו

ח' סא'ע'ב ס' ונגד קרי

בארץ שעריו כל־נגע כל־מחלה׃ כל־תפלה כל־תחנה
אשר תהיה לכל־האדם לכל עמך ישראל אשר ידעון איש
נגע לבבו ופרש כפיו אל־הבית הזה׃ ואתה תשמע
השמים מכון שבתך וסלחת ועשית ונתת לאיש ככל־דרכיו
אשר תדע את־לבבו כי־אתה ידעת לבדך את־לבב כל־
בני האדם׃ למען יראוך כל־הימים אשר־הם חיים על־
פני האדמה אשר נתתה לאבתינו׃ וגם אל־הנכרי אשר
לא־מעמך ישראל הוא ובא מארץ רחוקה למען שמך׃
כי ישמעון את־שמך הגדול ואת־ידך החזקה וזרעך הנטויה
ובא והתפלל אל־הבית הזה׃ אתה תשמע השמים מכון
שבתך ועשית ככל אשר־יקרא אליך הנכרי למען ידעון
כל־עמי הארץ את־שמך ליראה אתך כעמך ישראל ולדעת
כי־שמך נקרא על־הבית הזה אשר בניתי׃ ס כי־
יצא עמך למלחמה על־איבו בדרך אשר תשלחם והתפללו
אל־יהוה דרך העיר אשר בחרת בה והבית אשר־בנתי
לשמך׃ ושמעת השמים את־תפלתם ואת־תחנתם ועשית
משפטם׃ כי יחטאו־לך כי אין אדם אשר לא־יחטא
ואנפת בם ונתתם לפני אויב ושבום שביהם אל־ארץ
האויב רחוקה או קרובה׃ והשיבו אל־לבם בארץ אשר
נשבו־שם ושבו ׀ והתחננו אליך בארץ שביהם לאמר חטאנו
והעוינו רשענו׃ ושבו אליך בכל־לבבם ובכל־נפשם בארץ
איביהם אשר־שבו אתם והתפללו אליך דרך ארצם אשר
נתתה לאבותם העיר אשר בחרת והבית אשר־בנית
לשמך׃ ושמעת השמים מכון שבתך את־תפלתם ואת־
תחנתם ועשית משפטם׃ וסלחת לעמך אשר חטאו־לך
ולכל־פשעיהם אשר פשעו־בך ונתתם לרחמים לפני שביהם
ורחמום׃ כי־עמך ונחלתך הם אשר הוצאת ממצרים מתוך
כור הברזל׃ להיות עיניך פתחת אל־תחנת עבדך ואל־
תחנת עמך ישראל לשמע אליהם בכל קראם אליך׃ כי־
אתה הבדלתם לך לנחלה מכל עמי הארץ כאשר דברת
ביד ׀ משה עבדך בהוציאך את־אבתינו ממצרים אדני
יהוה׃ ס ויהי ׀ ככלות שלמה להתפלל אל־יהוה
את כל־התפלה והתחנה הזאת קם מלפני מזבח יהוה
מכרע על־ברכיו וכפיו פרשות השמים׃ ויעמד ויברך את
כל־קהל ישראל קול גדול לאמר׃ ברוך יהוה אשר נתן
מנוחה לעמו ישראל ככל אשר דבר לא־נפל דבר אחד

ח' מח' בניתי קרי   נו' הפטירה שמיני חג עצרת

מִכֹּל דְּבָרוֹ הַטּוֹב אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד מֹשֶׁה עַבְדּוֹ׃ יְהִי יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ כַּאֲשֶׁר הָיָה עִם־אֲבֹתֵינוּ אַל־יַעַזְבֵנוּ וְאַל־
יִטְּשֵׁנוּ׃ לְהַטּוֹת לְבָבֵנוּ אֵלָיו לָלֶכֶת בְּכָל־דְּרָכָיו וְלִשְׁמֹר
מִצְוֺתָיו וְחֻקָּיו וּמִשְׁפָּטָיו אֲשֶׁר צִוָּה אֶת־אֲבֹתֵינוּ׃ וְיִהְיוּ
דְבָרַי אֵלֶּה אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתִּי לִפְנֵי יְהוָה קְרֹבִים אֶל־יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ יוֹמָם וָלָיְלָה לַעֲשׂוֹת ׀ מִשְׁפַּט עַבְדּוֹ וּמִשְׁפַּט עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ׃ לְמַעַן דַּעַת כָּל־עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי
יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד׃ וְהָיָה לְבַבְכֶם שָׁלֵם עִם יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ לָלֶכֶת בְּחֻקָּיו וְלִשְׁמֹר מִצְוֺתָיו כַּיּוֹם הַזֶּה׃ וְהַמֶּלֶךְ
וְכָל־יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ זֹבְחִים זֶבַח לִפְנֵי יְהוָה׃ וַיִּזְבַּח שְׁלֹמֹה
אֵת זֶבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר זָבַח לַיהוָה בָּקָר עֶשְׂרִים וּשְׁנַיִם
אֶלֶף וְצֹאן מֵאָה וְעֶשְׂרִים אָלֶף וַיַּחְנְכוּ אֶת־בֵּית יְהוָה הַמֶּלֶךְ
וְכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ בַּיּוֹם הַהוּא קִדַּשׁ הַמֶּלֶךְ אֶת־תּוֹךְ הֶחָצֵר
אֲשֶׁר לִפְנֵי בֵית־יְהוָה כִּי־עָשָׂה שָׁם אֶת־הָעֹלָה וְאֶת־הַמִּנְחָה
וְאֵת חֶלְבֵי הַשְּׁלָמִים כִּי־מִזְבַּח הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה קָטֹן
מֵהָכִיל אֶת־הָעֹלָה וְאֶת־הַמִּנְחָה וְאֵת חֶלְבֵי הַשְּׁלָמִים׃
וַיַּעַשׂ שְׁלֹמֹה בָעֵת־הַהִיא ׀ אֶת־הֶחָג וְכָל־יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ קָהָל
גָּדוֹל מִלְּבוֹא חֲמָת ׀ עַד־נַחַל מִצְרַיִם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
שִׁבְעַת יָמִים וְשִׁבְעַת יָמִים אַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם׃ בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי
שִׁלַּח אֶת־הָעָם וַיְבָרְכוּ אֶת־הַמֶּלֶךְ וַיֵּלְכוּ לְאָהֳלֵיהֶם שְׂמֵחִים
וְטוֹבֵי לֵב עַל כָּל־הַטּוֹבָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה לְדָוִד עַבְדּוֹ
וּלְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ׃ פ

ט וַיְהִי כְּכַלּוֹת שְׁלֹמֹה לִבְנוֹת אֶת־בֵּית יְהוָה וְאֶת־בֵּית
הַמֶּלֶךְ וְאֵת כָּל־חֵשֶׁק שְׁלֹמֹה אֲשֶׁר חָפֵץ לַעֲשׂוֹת׃ ס
וַיֵּרָא יְהוָה אֶל־שְׁלֹמֹה שֵׁנִית כַּאֲשֶׁר נִרְאָה אֵלָיו
בְּגִבְעוֹן׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו שָׁמַעְתִּי אֶת־תְּפִלָּתְךָ וְאֶת־
תְּחִנָּתְךָ אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתָּה לְפָנַי הִקְדַּשְׁתִּי אֶת־הַבַּיִת הַזֶּה
אֲשֶׁר בָּנִתָה לָשׂוּם־שְׁמִי שָׁם עַד־עוֹלָם וְהָיוּ עֵינַי וְלִבִּי שָׁם
כָּל־הַיָּמִים׃ וְאַתָּה אִם־תֵּלֵךְ לְפָנַי כַּאֲשֶׁר הָלַךְ דָּוִד אָבִיךָ
בְּתָם־לֵבָב וּבְיֹשֶׁר לַעֲשׂוֹת כְּכֹל אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ חֻקַּי וּמִשְׁפָּטַי
תִּשְׁמֹר׃ וַהֲקִמֹתִי אֶת־כִּסֵּא מַמְלַכְתְּךָ עַל־יִשְׂרָאֵל לְעֹלָם
כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי עַל־דָּוִד אָבִיךָ לֵאמֹר לֹא־יִכָּרֵת לְךָ אִישׁ מֵעַל
כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל׃ אִם־שׁוֹב תְּשֻׁבוּן אַתֶּם וּבְנֵיכֶם מֵאַחֲרַי וְלֹא
תִשְׁמְרוּ מִצְוֺתַי חֻקֹּתַי אֲשֶׁר נָתַתִּי לִפְנֵיכֶם וַהֲלַכְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם
אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם׃ וְהִכְרַתִּי אֶת־יִשְׂרָאֵל
מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַתִּי לָהֶם וְאֶת־הַבַּיִת אֲשֶׁר הִקְדַּשְׁתִּי

ה׳ סו׳ ע״כ

לשמי

לִשְׁמִי אֲשַׁלַּח מֵעַל פָּנָי וְהָיָה יִשְׂרָאֵל לְמָשָׁל וְלִשְׁנִינָה בְּכָל־
הָעַמִּים׃ וְהַבַּיִת הַזֶּה יִהְיֶה עֶלְיוֹן כָּל־עֹבֵר עָלָיו יִשֹּׁם וְשָׁרָק
וְאָמְרוּ עַל־מֶה עָשָׂה יְהוָה כָּכָה לָאָרֶץ הַזֹּאת וְלַבַּיִת הַזֶּה׃
וְאָמְרוּ עַל אֲשֶׁר עָזְבוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם אֲשֶׁר הוֹצִיא אֶת־
אֲבֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיַּחֲזִקוּ בֵּאלֹהִים אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחֲוֻ לָהֶם
וַיַּעַבְדֻם עַל־כֵּן הֵבִיא יְהוָה עֲלֵיהֶם אֵת כָּל־הָרָעָה הַזֹּאת׃
ס וַיְהִי מִקְצֵה עֶשְׂרִים שָׁנָה אֲשֶׁר־בָּנָה שְׁלֹמֹה אֶת־
שְׁנֵי הַבָּתִּים אֶת־בֵּית יְהוָה וְאֶת־בֵּית הַמֶּלֶךְ׃ חִירָם מֶלֶךְ־
צֹר נִשָּׂא אֶת־שְׁלֹמֹה בַּעֲצֵי אֲרָזִים וּבַעֲצֵי בְרוֹשִׁים וּבַזָּהָב
לְכָל־חֶפְצוֹ אָז יִתֵּן הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה לְחִירָם עֶשְׂרִים עִיר בְּאֶרֶץ
הַגָּלִיל׃ וַיֵּצֵא חִירָם מִצֹּר לִרְאוֹת אֶת־הֶעָרִים אֲשֶׁר נָתַן־לוֹ
שְׁלֹמֹה וְלֹא יָשְׁרוּ בְּעֵינָיו׃ וַיֹּאמֶר מָה הֶעָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר־
נָתַתָּה לִּי אָחִי וַיִּקְרָא לָהֶם אֶרֶץ כָּבוּל עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ ס
וַיִּשְׁלַח חִירָם לַמֶּלֶךְ מֵאָה וְעֶשְׂרִים כִּכַּר זָהָב׃ וְזֶה
דְבַר־הַמַּס אֲשֶׁר־הֶעֱלָה ׀ הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה לִבְנוֹת אֶת־בֵּית יְהוָה
וְאֶת־בֵּיתוֹ וְאֶת־הַמִּלּוֹא וְאֵת חוֹמַת יְרוּשָׁלָ‍ִם וְאֶת־חָצֹר וְאֶת־
מְגִדּוֹ וְאֶת־גָּזֶר׃ פַּרְעֹה מֶלֶךְ־מִצְרַיִם עָלָה וַיִּלְכֹּד אֶת־גֶּזֶר
וַיִּשְׂרְפָהּ בָּאֵשׁ וְאֶת־הַכְּנַעֲנִי הַיֹּשֵׁב בָּעִיר הָרָג וַיִּתְּנָהּ שִׁלֻּחִים
לְבִתּוֹ אֵשֶׁת שְׁלֹמֹה׃ וַיִּבֶן שְׁלֹמֹה אֶת־גֶּזֶר וְאֶת־בֵּית חֹרֹן
תַּחְתּוֹן׃ וְאֶת־בַּעֲלָת וְאֶת־תַּמֹר בַּמִּדְבָּר בָּאָרֶץ׃ וְאֵת
כָּל־עָרֵי הַמִּסְכְּנוֹת אֲשֶׁר הָיוּ לִשְׁלֹמֹה וְאֵת עָרֵי הָרֶכֶב וְאֵת
עָרֵי הַפָּרָשִׁים וְאֵת ׀ חֵשֶׁק שְׁלֹמֹה אֲשֶׁר חָשַׁק לִבְנוֹת
בִּירוּשָׁלַ‍ִם וּבַלְּבָנוֹן וּבְכֹל אֶרֶץ מֶמְשַׁלְתּוֹ׃ כָּל־הָעָם הַנּוֹתָר
מִן־הָאֱמֹרִי הַחִתִּי הַפְּרִזִּי הַחִוִּי וְהַיְבוּסִי אֲשֶׁר לֹא־מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל
הֵמָּה׃ בְּנֵיהֶם אֲשֶׁר נֹתְרוּ אַחֲרֵיהֶם בָּאָרֶץ אֲשֶׁר לֹא־יָכְלוּ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְהַחֲרִימָם וַיַּעֲלֵם שְׁלֹמֹה לְמַס־עֹבֵד עַד הַיּוֹם
הַזֶּה׃ וּמִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא־נָתַן שְׁלֹמֹה עָבֶד כִּי־הֵם אַנְשֵׁי
הַמִּלְחָמָה וַעֲבָדָיו וְשָׂרָיו וְשָׁלִשָׁיו וְשָׂרֵי רִכְבּוֹ וּפָרָשָׁיו׃ ס
אֵלֶּה ׀ שָׂרֵי הַנִּצָּבִים אֲשֶׁר עַל־הַמְּלָאכָה לִשְׁלֹמֹה
חֲמִשִּׁים וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת הָרֹדִים בָּעָם הָעֹשִׂים בַּמְּלָאכָה׃ אַךְ
בַּת־פַּרְעֹה עָלְתָה מֵעִיר דָּוִד אֶל־בֵּיתָהּ אֲשֶׁר בָּנָה־לָהּ אָז
בָּנָה אֶת־הַמִּלּוֹא׃ וְהֶעֱלָה שְׁלֹמֹה שָׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה עֹלוֹת
וּשְׁלָמִים עַל־הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר בָּנָה לַיהוָה וְהַקְטֵיר אִתּוֹ אֲשֶׁר
לִפְנֵי יְהוָה וְשִׁלַּם אֶת־הַבָּיִת׃ וָאֳנִי עָשָׂה הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה
בְּעֶצְיוֹן־גֶּבֶר אֲשֶׁר אֶת־אֵלוֹת עַל־שְׂפַת יַם־סוּף בְּאֶרֶץ אֱדוֹם׃
וַיִּשְׁלַח חִירָם בָּאֳנִי אֶת־עֲבָדָיו אַנְשֵׁי אֳנִיּוֹת יֹדְעֵי הַיָּם עִם

ט׳ מ׳ וישתחוו קרי   י׳ קמץ בז״ק   יח׳ ותמר קרי

עבדי

עַבְדֵי שְׁלֹמֹה׃ וַיָּבֹאוּ אוֹפִירָה וַיִּקְחוּ מִשָּׁם זָהָב אַרְבַּע־מֵאוֹת וְעֶשְׂרִים כִּכָּר וַיָּבִאוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה׃ ס

וּמַלְכַּת־שְׁבָא שֹׁמַעַת אֶת־שֵׁמַע שְׁלֹמֹה לְשֵׁם יְהוָה וַתָּבֹא לְנַסֹּתוֹ בְּחִידוֹת׃ וַתָּבֹא יְרוּשָׁלַמָה בְּחַיִל כָּבֵד מְאֹד גְּמַלִּים נֹשְׂאִים בְּשָׂמִים וְזָהָב רַב־מְאֹד וְאֶבֶן יְקָרָה וַתָּבֹא אֶל־שְׁלֹמֹה וַתְּדַבֵּר אֵלָיו אֵת כָּל־אֲשֶׁר הָיָה עִם־לְבָבָהּ׃ וַיַּגֶּד־לָהּ שְׁלֹמֹה אֶת־כָּל־דְּבָרֶיהָ לֹא־הָיָה דָּבָר נֶעְלָם מִן־הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר לֹא הִגִּיד לָהּ׃ וַתֵּרֶא מַלְכַּת־שְׁבָא אֵת כָּל־חָכְמַת שְׁלֹמֹה וְהַבַּיִת אֲשֶׁר בָּנָה׃ וּמַאֲכַל שֻׁלְחָנוֹ וּמוֹשַׁב עֲבָדָיו וּמַעֲמַד מְשָׁרְתָו וּמַלְבֻּשֵׁיהֶם וּמַשְׁקָיו וְעֹלָתוֹ אֲשֶׁר יַעֲלֶה בֵּית יְהוָה וְלֹא־הָיָה בָהּ עוֹד רוּחַ׃ וַתֹּאמֶר אֶל־הַמֶּלֶךְ אֱמֶת הָיָה הַדָּבָר אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי בְּאַרְצִי עַל־דְּבָרֶיךָ וְעַל־חָכְמָתֶךָ׃ וְלֹא־הֶאֱמַנְתִּי לַדְּבָרִים עַד אֲשֶׁר־בָּאתִי וַתִּרְאֶינָה עֵינַי וְהִנֵּה לֹא־הֻגַּד־לִי הַחֵצִי הוֹסַפְתָּ חָכְמָה וָטוֹב אֶל־הַשְּׁמוּעָה אֲשֶׁר שָׁמָעְתִּי׃ אַשְׁרֵי אֲנָשֶׁיךָ אַשְׁרֵי עֲבָדֶיךָ אֵלֶּה הָעֹמְדִים לְפָנֶיךָ תָּמִיד הַשֹּׁמְעִים אֶת־חָכְמָתֶךָ׃ יְהִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בָּרוּךְ אֲשֶׁר חָפֵץ בְּךָ לְתִתְּךָ עַל־כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבַת יְהוָה אֶת־יִשְׂרָאֵל לְעֹלָם וַיְשִׂימְךָ לְמֶלֶךְ לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט וּצְדָקָה׃ וַתִּתֵּן לַמֶּלֶךְ מֵאָה וְעֶשְׂרִים ׀ כִּכַּר זָהָב וּבְשָׂמִים הַרְבֵּה מְאֹד וְאֶבֶן יְקָרָה לֹא בָא כַבֹּשֶׂם הַהוּא עוֹד לָרֹב אֲשֶׁר־נָתְנָה מַלְכַּת־שְׁבָא לַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה׃ וְגַם אֳנִי חִירָם אֲשֶׁר־נָשָׂא זָהָב מֵאוֹפִיר הֵבִיא מֵאֹפִיר עֲצֵי אַלְמֻגִּים הַרְבֵּה מְאֹד וְאֶבֶן יְקָרָה׃ וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ אֶת־עֲצֵי הָאַלְמֻגִּים מִסְעָד לְבֵית־יְהוָה וּלְבֵית הַמֶּלֶךְ וְכִנֹּרוֹת וּנְבָלִים לַשָּׁרִים לֹא־בָא כֵן עֲצֵי אַלְמֻגִּים וְלֹא נִרְאָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ וְהַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה נָתַן לְמַלְכַּת־שְׁבָא אֶת־כָּל־חֶפְצָהּ אֲשֶׁר שָׁאָלָה מִלְּבַד אֲשֶׁר נָתַן־לָהּ כְּיַד הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וַתֵּפֶן וַתֵּלֶךְ לְאַרְצָהּ הִיא וַעֲבָדֶיהָ׃ ס וַיְהִי מִשְׁקַל הַזָּהָב אֲשֶׁר־בָּא לִשְׁלֹמֹה בְּשָׁנָה אֶחָת שֵׁשׁ מֵאוֹת שִׁשִּׁים וָשֵׁשׁ כִּכַּר זָהָב׃ לְבַד מֵאַנְשֵׁי הַתָּרִים וּמִסְחַר הָרֹכְלִים וְכָל־מַלְכֵי הָעֶרֶב וּפַחוֹת הָאָרֶץ׃ וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מָאתַיִם צִנָּה זָהָב שָׁחוּט שֵׁשׁ־מֵאוֹת זָהָב יַעֲלֶה עַל־הַצִּנָּה הָאֶחָת׃ וּשְׁלֹשׁ־מֵאוֹת מָגִנִּים זָהָב שָׁחוּט שְׁלֹשֶׁת מָנִים זָהָב יַעֲלֶה עַל־הַמָּגֵן הָאֶחָת וַיִּתְּנֵם הַמֶּלֶךְ בֵּית יַעַר הַלְּבָנוֹן׃ ס וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ כִּסֵּא־שֵׁן גָּדוֹל וַיְצַפֵּהוּ זָהָב מוּפָז׃ שֵׁשׁ מַעֲלוֹת לַכִּסֵּה וְרֹאשׁ עָגֹל לַכִּסֵּה מֵאַחֲרָיו וְיָדֹת מִזֶּה וּמִזֶּה אֶל־מְקוֹם הַשָּׁבֶת וּשְׁנַיִם אֲרָיוֹת עֹמְדִים אֵצֶל הַיָּדוֹת׃ וּשְׁנֵים עָשָׂר אֲרָיִים

עֹמְדִים שָׁם עַל־שֵׁשׁ הַמַּעֲלוֹת מִזֶּה וּמִזֶּה לֹא־נַעֲשָׂה כֵן לְכָל־מַמְלָכוֹת׃ וְכֹל כְּלֵי מַשְׁקֵה הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה זָהָב וְכֹל כְּלֵי בֵּית־יַעַר הַלְּבָנוֹן זָהָב סָגוּר אֵין כֶּסֶף לֹא נֶחְשָׁב בִּימֵי שְׁלֹמֹה לִמְאוּמָה׃ כִּי אֳנִי תַרְשִׁישׁ לַמֶּלֶךְ בַּיָּם עִם אֳנִי חִירָם אַחַת לְשָׁלֹשׁ שָׁנִים תָּבוֹא ׀ אֳנִי תַרְשִׁישׁ נֹשְׂאֵת זָהָב וָכֶסֶף שֶׁנְהַבִּים וְקֹפִים וְתֻכִּיִּים׃ וַיִּגְדַּל הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מִכֹּל מַלְכֵי הָאָרֶץ לְעֹשֶׁר וּלְחָכְמָה׃ וְכָל־הָאָרֶץ מְבַקְשִׁים אֶת־פְּנֵי שְׁלֹמֹה לִשְׁמֹעַ אֶת־חָכְמָתוֹ אֲשֶׁר־נָתַן אֱלֹהִים בְּלִבּוֹ׃ וְהֵמָּה מְבִיאִים אִישׁ מִנְחָתוֹ כְּלֵי כֶסֶף וּכְלֵי זָהָב וּשְׂלָמוֹת וְנֶשֶׁק וּבְשָׂמִים סוּסִים וּפְרָדִים דְּבַר־שָׁנָה בְּשָׁנָה׃ ס וַיֶּאֱסֹף שְׁלֹמֹה רֶכֶב וּפָרָשִׁים וַיְהִי־לוֹ אֶלֶף וְאַרְבַּע־מֵאוֹת רֶכֶב וּשְׁנֵים־עָשָׂר אֶלֶף פָּרָשִׁים וַיַּנְחֵם בְּעָרֵי הָרֶכֶב וְעִם־הַמֶּלֶךְ בִּירוּשָׁלָם׃ וַיִּתֵּן הַמֶּלֶךְ אֶת־הַכֶּסֶף בִּירוּשָׁלַם כָּאֲבָנִים וְאֵת הָאֲרָזִים נָתַן כַּשִּׁקְמִים אֲשֶׁר־בַּשְּׁפֵלָה לָרֹב׃ וּמוֹצָא הַסּוּסִים אֲשֶׁר לִשְׁלֹמֹה מִמִּצְרָיִם וּמִקְוֵה סֹחֲרֵי הַמֶּלֶךְ יִקְחוּ מִקְוֵה בִּמְחִיר׃ וַתַּעֲלֶה וַתֵּצֵא מֶרְכָּבָה מִמִּצְרַיִם בְּשֵׁשׁ מֵאוֹת כֶּסֶף וְסוּס בַּחֲמִשִּׁים וּמֵאָה וְכֵן לְכָל־מַלְכֵי הַחִתִּים וּלְמַלְכֵי אֲרָם בְּיָדָם יֵצִאוּ׃

וְהַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה אָהַב נָשִׁים נָכְרִיּוֹת רַבּוֹת וְאֶת־בַּת־פַּרְעֹה מוֹאֲבִיּוֹת עַמֳּנִיּוֹת אֲדֹמִיֹּת צֵדְנִיֹּת חִתִּיֹּת׃ מִן־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר אָמַר־יְהוָה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא־תָבֹאוּ בָהֶם וְהֵם לֹא־יָבֹאוּ בָכֶם אָכֵן יַטּוּ אֶת־לְבַבְכֶם אַחֲרֵי אֱלֹהֵיהֶם בָּהֶם דָּבַק שְׁלֹמֹה לְאַהֲבָה׃ וַיְהִי־לוֹ נָשִׁים שָׂרוֹת שְׁבַע מֵאוֹת וּפִלַגְשִׁים שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וַיַּטּוּ נָשָׁיו אֶת־לִבּוֹ׃ וַיְהִי לְעֵת זִקְנַת שְׁלֹמֹה נָשָׁיו הִטּוּ אֶת־לְבָבוֹ אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְלֹא־הָיָה לְבָבוֹ שָׁלֵם עִם־יְהוָה אֱלֹהָיו כִּלְבַב דָּוִיד אָבִיו׃ וַיֵּלֶךְ שְׁלֹמֹה אַחֲרֵי עַשְׁתֹּרֶת אֱלֹהֵי צִדֹנִים וְאַחֲרֵי מִלְכֹּם שִׁקֻּץ עַמֹּנִים׃ וַיַּעַשׂ שְׁלֹמֹה הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וְלֹא מִלֵּא אַחֲרֵי יְהוָה כְּדָוִד אָבִיו׃ ס אָז יִבְנֶה שְׁלֹמֹה בָּמָה לִכְמוֹשׁ שִׁקֻּץ מוֹאָב בָּהָר אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי יְרוּשָׁלָם וּלְמֹלֶךְ שִׁקֻּץ בְּנֵי עַמּוֹן׃ וְכֵן עָשָׂה לְכָל־נָשָׁיו הַנָּכְרִיּוֹת מַקְטִירוֹת וּמְזַבְּחוֹת לֵאלֹהֵיהֶן׃ וַיִּתְאַנַּף יְהוָה בִּשְׁלֹמֹה כִּי־נָטָה לְבָבוֹ מֵעִם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַנִּרְאָה אֵלָיו פַּעֲמָיִם׃ וְצִוָּה אֵלָיו עַל־הַדָּבָר הַזֶּה לְבִלְתִּי־לֶכֶת אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְלֹא שָׁמַר אֵת אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה׃ ס וַיֹּאמֶר יְהוָה לִשְׁלֹמֹה יַעַן אֲשֶׁר הָיְתָה־זֹּאת עִמָּךְ וְלֹא שָׁמַרְתָּ בְּרִיתִי וְחֻקֹּתַי אֲשֶׁר צִוִּיתִי עָלֶיךָ קָרֹעַ אֶקְרַע אֶת־הַמַּמְלָכָה מֵעָלֶיךָ וּנְתַתִּיהָ לְעַבְדֶּךָ׃ אַךְ־בְּיָמֶיךָ לֹא

אעשנה למען דוד אביך מיד בנך אקרענה: רק את־כל־הממלכה לא אקרע שבט אחד אתן לבנך למען דוד עבדי ולמען ירושלם אשר בחרתי: ס ויקם יהוה שטן לשלמה את הדד האדמי מזרע המלך הוא באדום: ויהי בהיות דוד את־אדום בעלות יואב שר הצבא לקבר את־החללים ויך כל־זכר באדום: כי ששת חדשים ישב־שם יואב וכל־ישראל עד־הכרית כל־זכר באדום: ויברח אדד הוא ואנשים אדמיים מעבדי אביו אתו לבוא מצרים והדד נער קטן: ויקמו ממדין ויבאו פארן ויקחו אנשים עמם מפארן ויבאו מצרים אל־פרעה מלך־מצרים ויתן־לו בית ולחם אמר לו וארץ נתן לו: וימצא הדד חן בעיני פרעה מאד ויתן־לו אשה את־אחות אשתו אחות תחפניס הגבירה: ותלד לו אחות תחפניס את גנבת בנו ותגמלהו תחפנס בתוך בית פרעה ויהי גנבת בית פרעה בתוך בני פרעה: והדד שמע במצרים כי־שכב דוד עם־אבתיו וכי־מת יואב שר־הצבא ויאמר הדד אל־פרעה שלחני ואלך אל־ארצי: ויאמר לו פרעה כי מה־אתה חסר עמי והנך מבקש ללכת אל־ארצך ויאמר ׀ לא כי שלח תשלחני: ויקם אלהים לו שטן את־רזון בן־אלידע אשר ברח מאת הדדעזר מלך־צובה אדניו: ויקבץ עליו אנשים ויהי שר־גדוד בהרג דוד אתם וילכו דמשק וישבו בה וימלכו בדמשק: ויהי שטן לישראל כל־ימי שלמה ואת־הרעה אשר הדד ויקץ בישראל וימלך על־ארם: וירבעם בן־נבט אפרתי מן־הצרדה ושם אמו צרועה אשה אלמנה עבד לשלמה וירם יד במלך: וזה הדבר אשר־הרים יד במלך שלמה בנה את־המלוא סגר את־פרץ עיר דוד אביו: והאיש ירבעם גבור חיל וירא שלמה את־הנער כי־עשה מלאכה הוא ויפקד אתו לכל־סבל בית יוסף: ס ויהי בעת ההיא וירבעם יצא מירושלם וימצא אתו אחיה השילני הנביא בדרך והוא מתכסה בשלמה חדשה ושניהם לבדם בשדה: ויתפש אחיה בשלמה החדשה אשר עליו ויקרעה שנים עשר קרעים: ויאמר לירבעם קח־לך עשרה קרעים כי כה אמר יהוה אלהי ישראל הנני קרע את־הממלכה מיד שלמה ונתתי לך את עשרה השבטים: והשבט האחד יהיה־לו למען ׀ עבדי דוד ולמען ירושלם העיר אשר בחרתי בה מכל שבטי ישראל: יען ׀ אשר

יא' יג' קמץ בז"ק

עזבוני

עזבוני וישתחוו לעשתרת אלהי צדנין לכמוש אלהי מואב ולמלכם אלהי בני־עמון ולא־הלכו בדרכי לעשות הישר בעיני וחקתי ומשפטי כדוד אביו: ולא־אקח את־כל־הממלכה מידו כי ׀ נשיא אשתנו כל ימי חייו למען דוד עבדי אשר בחרתי אתו אשר שמר מצותי וחקתי: ולקחתי המלוכה מיד בנו ונתתיה לך את עשרת השבטים: ולבנו אתן שבט־אחד למען היות־ניר לדויד־עבדי כל־הימים ׀ לפני בירושלם העיר אשר בחרתי לי לשום שמי שם: ואתך אקח ומלכת בכל אשר־תאוה נפשך והיית מלך על־ישראל: והיה אם־תשמע את־כל־אשר אצוך והלכת בדרכי ועשית הישר בעיני לשמור חקותי ומצותי כאשר עשה דוד עבדי והייתי עמך ובניתי לך בית־נאמן כאשר בניתי לדוד ונתתי לך את־ישראל: ואענה את־זרע דוד למען זאת אך לא כל־הימים: ס ויבקש שלמה להמית את־ירבעם ויקם ירבעם ויברח מצרים אל־שישק מלך־מצרים ויהי במצרים עד־מות שלמה: ס ויתר דברי שלמה וכל־אשר עשה וחכמתו הלוא־הם כתבים על־ספר דברי שלמה: והימים אשר מלך שלמה בירושלם על־כל־ישראל ארבעים שנה: וישכב שלמה עם־אבתיו ויקבר בעיר דוד אביו וימלך רחבעם בנו תחתיו: פ

יב וילך רחבעם שכם כי שכם בא כל־ישראל להמליך אתו: ויהי כשמע ׀ ירבעם בן־נבט והוא עודנו במצרים אשר ברח מפני שלמה המלך וישב ירבעם במצרים: וישלחו ויקראו־לו ויבאו ירבעם וכל־קהל ישראל וידברו אל־רחבעם לאמר: אביך הקשה את־עלנו ואתה עתה הקל מעבדת אביך הקשה ומעלו הכבד אשר־נתן עלינו ונעבדך: ויאמר אליהם לכו־עד שלשה ימים ושובו אלי וילכו העם: ויועץ המלך רחבעם את־הזקנים אשר־היו עמדים את־פני שלמה אביו בהיתו חי לאמר איך אתם נועצים להשיב את־העם־הזה דבר: וידבר אליו לאמר אם־היום תהיה־עבד לעם הזה ועבדתם ועניתם ודברת אליהם דברים טובים והיו לך עבדים כל־הימים: ויעזב את־עצת הזקנים אשר יעצהו ויועץ את־הילדים אשר גדלו אתו אשר העמדים לפניו: ויאמר אליהם מה אתם נועצים ונשיב דבר את־העם הזה אשר דברו אלי לאמר הקל מן־העל אשר־נתן אביך עלינו: וידברו אליו הילדים אשר

א' ח' קמץ בז"ק לט' הא' נחה יב' ג' ויבא קרי ז' וידבר קרי

גדלו

גָּדְלוּ אִתּוֹ לֵאמֹר כֹּה־תֹאמַר לָעָם הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבְּרוּ אֵלֶיךָ
לֵאמֹר אָבִיךָ הִכְבִּיד אֶת־עֻלֵּנוּ וְאַתָּה הָקֵל מֵעָלֵינוּ כֹּה תְּדַבֵּר
אֲלֵיהֶם קָטָנִּי עָבָה מִמָּתְנֵי אָבִי׃ וְעַתָּה אָבִי הֶעְמִיס עֲלֵיכֶם
עֹל כָּבֵד וַאֲנִי אֹסִיף עַל־עֻלְּכֶם אָבִי יִסַּר אֶתְכֶם בַּשּׁוֹטִים וַאֲנִי
אֲיַסֵּר אֶתְכֶם בָּעַקְרַבִּים׃ וַיָּבוֹ יָרָבְעָם וְכָל־הָעָם אֶל־רְחַבְעָם
בַּיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר שׁוּבוּ אֵלַי בַּיּוֹם
הַשְּׁלִשִׁי׃ וַיַּעַן הַמֶּלֶךְ אֶת־הָעָם קָשָׁה וַיַּעֲזֹב אֶת־עֲצַת
הַזְּקֵנִים אֲשֶׁר יְעָצֻהוּ׃ וַיְדַבֵּר אֲלֵיהֶם כַּעֲצַת הַיְלָדִים לֵאמֹר
אָבִי הִכְבִּיד אֶת־עֻלְּכֶם וַאֲנִי אֹסִיף עַל־עֻלְּכֶם אָבִי יִסַּר אֶתְכֶם
בַּשּׁוֹטִים וַאֲנִי אֲיַסֵּר אֶתְכֶם בָּעַקְרַבִּים׃ וְלֹא־שָׁמַע הַמֶּלֶךְ
אֶל־הָעָם כִּי־הָיְתָה סִבָּה מֵעִם יְהוָה לְמַעַן הָקִים אֶת־דְּבָרוֹ
אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה בְּיַד אֲחִיָּה הַשִּׁילֹנִי אֶל־יָרָבְעָם בֶּן־נְבָט׃
וַיַּרְא כָּל־יִשְׂרָאֵל כִּי לֹא־שָׁמַע הַמֶּלֶךְ אֲלֵהֶם וַיָּשִׁבוּ הָעָם
אֶת־הַמֶּלֶךְ דָּבָר ׀ לֵאמֹר מַה־לָּנוּ חֵלֶק בְּדָוִד וְלֹא־נַחֲלָה
בְּבֶן־יִשַׁי לְאֹהָלֶיךָ יִשְׂרָאֵל עַתָּה רְאֵה בֵיתְךָ דָּוִד וַיֵּלֶךְ יִשְׂרָאֵל
לְאֹהָלָיו׃ וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הַיֹּשְׁבִים בְּעָרֵי יְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ עֲלֵיהֶם
רְחַבְעָם׃ פ וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ רְחַבְעָם אֶת־אֲדֹרָם אֲשֶׁר
עַל־הַמַּס וַיִּרְגְּמוּ כָל־יִשְׂרָאֵל בּוֹ אֶבֶן וַיָּמֹת וְהַמֶּלֶךְ רְחַבְעָם
הִתְאַמֵּץ לַעֲלוֹת בַּמֶּרְכָּבָה לָנוּס יְרוּשָׁלִָם׃ וַיִּפְשְׁעוּ יִשְׂרָאֵל
בְּבֵית דָּוִד עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ פ וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ כָּל־יִשְׂרָאֵל כ
כִּי־שָׁב יָרָבְעָם וַיִּשְׁלְחוּ וַיִּקְרְאוּ אֹתוֹ אֶל־הָעֵדָה וַיַּמְלִיכוּ אֹתוֹ
עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל לֹא הָיָה אַחֲרֵי בֵית־דָּוִד זוּלָתִי שֵׁבֶט־יְהוּדָה
לְבַדּוֹ׃ וַיָּבֹאוּ רְחַבְעָם יְרוּשָׁלִַם וַיַּקְהֵל אֶת־כָּל־בֵּית יְהוּדָה
וְאֶת־שֵׁבֶט בִּנְיָמִן מֵאָה וּשְׁמֹנִים אֶלֶף בָּחוּר עֹשֵׂה מִלְחָמָה
לְהִלָּחֵם עִם־בֵּית יִשְׂרָאֵל לְהָשִׁיב אֶת־הַמְּלוּכָה לִרְחַבְעָם
בֶּן־שְׁלֹמֹה׃ ס וַיְהִי דְּבַר הָאֱלֹהִים אֶל־שְׁמַעְיָה אִישׁ־
הָאֱלֹהִים לֵאמֹר׃ אֱמֹר אֶל־רְחַבְעָם בֶּן־שְׁלֹמֹה מֶלֶךְ יְהוּדָה
וְאֶל־כָּל־בֵּית יְהוּדָה וּבִנְיָמִין וְיֶתֶר הָעָם לֵאמֹר׃ כֹּה אָמַר
יְהוָה לֹא־תַעֲלוּ וְלֹא־תִלָּחֲמוּן עִם־אֲחֵיכֶם בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל שׁוּבוּ
אִישׁ לְבֵיתוֹ כִּי מֵאִתִּי נִהְיָה הַדָּבָר הַזֶּה וַיִּשְׁמְעוּ אֶת־דְּבַר
יְהוָה וַיָּשֻׁבוּ לָלֶכֶת כִּדְבַר יְהוָה׃ ס וַיִּבֶן יָרָבְעָם כה
אֶת־שְׁכֶם בְּהַר אֶפְרַיִם וַיֵּשֶׁב בָּהּ וַיֵּצֵא מִשָּׁם וַיִּבֶן אֶת־פְּנוּאֵל׃
וַיֹּאמֶר יָרָבְעָם בְּלִבּוֹ עַתָּה תָּשׁוּב הַמַּמְלָכָה לְבֵית דָּוִד׃
אִם־יַעֲלֶה ׀ הָעָם הַזֶּה לַעֲשׂוֹת זְבָחִים בְּבֵית־יְהוָה בִּירוּשָׁלִַם
וְשָׁב לֵב הָעָם הַזֶּה אֶל־אֲדֹנֵיהֶם אֶל־רְחַבְעָם מֶלֶךְ יְהוּדָה
וַהֲרָגֻנִי וְשָׁבוּ אֶל־רְחַבְעָם מֶלֶךְ־יְהוּדָה׃ וַיִּוָּעַץ הַמֶּלֶךְ וַיַּעַשׂ

יב׳ יב׳ ויבא קרי   כא׳ ויבא קרי

שני

שְׁנֵי עֶגְלֵי זָהָב וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם רַב־לָכֶם מֵעֲלוֹת יְרוּשָׁלִַם הִנֵּה
אֱלֹהֶיךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֶעֱלוּךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ וַיָּשֶׂם אֶת־
הָאֶחָד בְּבֵית־אֵל וְאֶת־הָאֶחָד נָתַן בְּדָן׃ וַיְהִי הַדָּבָר הַזֶּה
לְחַטָּאת וַיֵּלְכוּ הָעָם לִפְנֵי הָאֶחָד עַד־דָּן׃ וַיַּעַשׂ אֶת־בֵּית
בָּמוֹת וַיַּעַשׂ כֹּהֲנִים מִקְצוֹת הָעָם אֲשֶׁר לֹא־הָיוּ מִבְּנֵי לֵוִי׃
וַיַּעַשׂ יָרָבְעָם ׀ חָג בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁמִינִי בַּחֲמִשָּׁה־עָשָׂר יוֹם
לַחֹדֶשׁ כֶּחָג ׀ אֲשֶׁר בִּיהוּדָה וַיַּעַל עַל־הַמִּזְבֵּחַ כֵּן עָשָׂה
בְּבֵית־אֵל לְזַבֵּחַ לָעֲגָלִים אֲשֶׁר־עָשָׂה וְהֶעֱמִיד בְּבֵית אֵל אֶת־
כֹּהֲנֵי הַבָּמוֹת אֲשֶׁר עָשָׂה׃ וַיַּעַל עַל־הַמִּזְבֵּחַ ׀ אֲשֶׁר־עָשָׂה
בְּבֵית־אֵל בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁמִינִי בַּחֹדֶשׁ אֲשֶׁר־
בָּדָא מִלְּבַד וַיַּעַשׂ חָג לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּעַל עַל־הַמִּזְבֵּחַ לְהַקְטִיר׃
יג וְהִנֵּה ׀ אִישׁ אֱלֹהִים בָּא מִיהוּדָה בִּדְבַר יְהוָה אֶל־בֵּית־
אֵל וְיָרָבְעָם עֹמֵד עַל־הַמִּזְבֵּחַ לְהַקְטִיר׃ וַיִּקְרָא עַל־הַמִּזְבֵּחַ
בִּדְבַר יְהוָה וַיֹּאמֶר מִזְבֵּחַ מִזְבֵּחַ כֹּה אָמַר יְהוָה הִנֵּה־בֵן
נוֹלָד לְבֵית־דָּוִד יֹאשִׁיָּהוּ שְׁמוֹ וְזָבַח עָלֶיךָ אֶת־כֹּהֲנֵי הַבָּמוֹת
הַמַּקְטִרִים עָלֶיךָ וְעַצְמוֹת אָדָם יִשְׂרְפוּ עָלֶיךָ׃ וְנָתַן בַּיּוֹם
הַהוּא מוֹפֵת לֵאמֹר זֶה הַמּוֹפֵת אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה הִנֵּה הַמִּזְבֵּחַ
נִקְרָע וְנִשְׁפַּךְ הַדֶּשֶׁן אֲשֶׁר־עָלָיו׃ וַיְהִי כִשְׁמֹעַ הַמֶּלֶךְ אֶת־דְּבַר
אִישׁ־הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר קָרָא עַל־הַמִּזְבֵּחַ בְּבֵית־אֵל וַיִּשְׁלַח יָרָבְעָם
אֶת־יָדוֹ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ לֵאמֹר ׀ תִּפְשֻׂהוּ וַתִּיבַשׁ יָדוֹ אֲשֶׁר־שָׁלַח
עָלָיו וְלֹא יָכֹל לַהֲשִׁיבָהּ אֵלָיו׃ וְהַמִּזְבֵּחַ נִקְרָע וַיִּשָּׁפֵךְ הַדֶּשֶׁן ה
מִן־הַמִּזְבֵּחַ כַּמּוֹפֵת אֲשֶׁר נָתַן אִישׁ הָאֱלֹהִים בִּדְבַר יְהוָה׃
וַיַּעַן הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר ׀ אֶל־אִישׁ הָאֱלֹהִים חַל־נָא אֶת־פְּנֵי יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ וְהִתְפַּלֵּל בַּעֲדִי וְתָשֹׁב יָדִי אֵלָי וַיְחַל אִישׁ־הָאֱלֹהִים
אֶת־פְּנֵי יְהוָה וַתָּשָׁב יַד־הַמֶּלֶךְ אֵלָיו וַתְּהִי כְּבָרִאשֹׁנָה׃ וַיְדַבֵּר
הַמֶּלֶךְ אֶל־אִישׁ הָאֱלֹהִים בֹּאָה־אִתִּי הַבַּיְתָה וּסְעָדָה וְאֶתְּנָה
לְךָ מַתָּת׃ וַיֹּאמֶר אִישׁ־הָאֱלֹהִים אֶל־הַמֶּלֶךְ אִם־תִּתֶּן־לִי
אֶת־חֲצִי בֵיתֶךָ לֹא אָבֹא עִמָּךְ וְלֹא־אֹכַל לֶחֶם וְלֹא אֶשְׁתֶּה־
מַּיִם בַּמָּקוֹם הַזֶּה׃ כִּי־כֵן ׀ צִוָּה אֹתִי בִּדְבַר יְהוָה לֵאמֹר
לֹא־תֹאכַל לֶחֶם וְלֹא תִשְׁתֶּה־מָּיִם וְלֹא תָשׁוּב בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר
הָלָכְתָּ׃ וַיֵּלֶךְ בְּדֶרֶךְ אַחֵר וְלֹא־שָׁב בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר בָּא בָהּ
אֶל־בֵּית־אֵל׃ ס וְנָבִיא אֶחָד זָקֵן יֹשֵׁב בְּבֵית־אֵל
וַיָּבוֹא בְנוֹ וַיְסַפֶּר־לוֹ אֶת־כָּל־הַמַּעֲשֶׂה אֲשֶׁר־עָשָׂה אִישׁ־
הָאֱלֹהִים ׀ הַיּוֹם בְּבֵית־אֵל אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר אֶל־הַמֶּלֶךְ
וַיְסַפְּרוּם לַאֲבִיהֶם׃ וַיְדַבֵּר אֲלֵהֶם אֲבִיהֶם אֵי־זֶה הַדֶּרֶךְ הָלָךְ
וַיִּרְאוּ בָנָיו אֶת־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר הָלַךְ אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר־בָּא

יב׳ לג׳ כלבו קרי

יג׳ ה׳ קרע ב״ק   ז׳ הס׳ בהפסק קמץ

מיהודה

מיהודה: ויאמר אל-בניו חבשו-לי החמור ויחבשו-לו
החמור וירכב עליו: וילך אחרי איש האלהים וימצאהו
ישב תחת האלה ויאמר אליו האתה איש-האלהים אשר-
באת מיהודה ויאמר אני: ויאמר אליו לך אתי הביתה טו
ואכל לחם: ויאמר לא אוכל לשוב אתך ולבוא אתך ולא-
אכל לחם ולא-אשתה אתך מים במקום הזה: כי-דבר
אלי בדבר יהוה לא-תאכל לחם ולא-תשתה שם מים לא-
תשוב ללכת בדרך אשר-הלכת בה: ויאמר לו גם-אני
נביא כמוך ומלאך דבר אלי בדבר יהוה לאמר השבהו
אתך אל-ביתך ויאכל לחם וישת מים כחש לו: וישב
אתו ויאכל לחם בביתו וישת מים: ויהי הם ישבים אל- כ
השלחן ויהי דבר יהוה אל-הנביא אשר השיבו:
ויקרא אל-איש האלהים אשר-בא מיהודה לאמר כה אמר
יהוה יען כי מרית פי יהוה ולא שמרת את-המצוה אשר
צוך יהוה אלהיך: ותשב ותאכל לחם ותשת מים במקום
אשר דבר אליך אל-תאכל לחם ואל-תשת מים לא-תבוא
נבלתך אל-קבר אבתיך: ויהי אחרי אכלו לחם ואחרי
שתותו ויחבש-לו החמור לנביא אשר השיבו: וילך
וימצאהו אריה בדרך וימיתהו ותהי נבלתו משלכת בדרך
והחמור עמד אצלה והאריה עמד אצל הנבלה: והנה כה
אנשים עברים ויראו את-הנבלה משלכת בדרך ואת-האריה
עמד אצל הנבלה ויבאו וידברו בעיר אשר הנביא הזקן
ישב בה: וישמע הנביא אשר השיבו מן-הדרך ויאמר
איש האלהים הוא אשר מרה את-פי יהוה ויתנהו יהוה
לאריה וישברהו וימתהו כדבר יהוה אשר דבר-לו: וידבר
אל-בניו לאמר חבשו-לי את-החמור ויחבשו: וילך וימצא
את-נבלתו משלכת בדרך והחמור והאריה עמדים אצל
הנבלה לא-אכל האריה את-הנבלה ולא שבר את-החמור:
וישא הנביא את-נבלת איש-האלהים וינחהו אל-החמור
וישיבהו ויבא אל-עיר הנביא הזקן לספד ולקברו: וינח ל
את-נבלתו בקברו ויספדו עליו הוי אחי: ויהי אחרי קברו
אתו ויאמר אל-בניו לאמר במותי וקברתם אתי בקבר אשר
איש האלהים קבור בו אצל עצמתיו הניחו את-עצמתי:
כי היה יהיה הדבר אשר קרא בדבר יהוה על-המזבח
אשר בבית-אל ועל כל-בתי הבמות אשר בערי שמרון:
ס פפב אחר הדבר הזה לא-שב ירבעם מדרכו הרעה

יג׳ כ׳ פסקא באמצע פסוק

וישב

וישב ויעש מקצות העם כהני במות החפץ ימלא את-ידו
ויהי כהני במות: ויהי בדבר הזה לחטאת בית ירבעם
ולהכחיד ולהשמיד מעל פני האדמה: פפב

יד בעת ההיא חלה אביה בן-ירבעם: ויאמר ירבעם
לאשתו קומי נא והשתנית ולא ידעו כי-אתי אשת ירבעם
והלכת שלה הנה-שם אחיה הנביא הוא-דבר עלי למלך
על-העם הזה: ולקחת בידך עשרה לחם ונקדים ובקבק
דבש ובאת אליו הוא יגיד לך מה-יהיה לנער: ותעש כן
אשת ירבעם ותקם ותלך שלה ותבא בית אחיה ואחיהו
ה לא-יכל לראות כי קמו עיניו משיבו: ס פפב ויהוה
אמר אל-אחיהו הנה אשת ירבעם באה לדרש דבר מעמך
אל-בנה כי-חלה הוא כזה וכזה תדבר אליה ויהי כבאה
והיא מתנכרה: ויהי כשמע אחיהו את-קול רגליה באה
בפתח ויאמר באי אשת ירבעם למה זה את מתנכרה
ואנכי שלוח אליך קשה: לכי אמרי לירבעם כה-אמר
יהוה אלהי ישראל יען אשר הרימתיך מתוך העם ואתנך
נגיד על עמי ישראל: ואקרע את-הממלכה מבית דוד
ואתנה לך ולא-היית כעבדי דוד אשר שמר מצותי ואשר-
הלך אחרי בכל-לבבו לעשות רק הישר בעיני: ותרע
י לעשות מכל אשר-היו לפניך ותלך ותעשה-לך אלהים
אחרים ומסכות להכעיסני ואתי השלכת אחרי גוך: לכן
הנני מביא רעה אל-בית ירבעם והכרתי לירבעם משתין
בקיר עצור ועזוב בישראל ובערתי אחרי בית-ירבעם כאשר
יבער הגלל עד-תמו: המת לירבעם בעיר יאכלו הכלבים
והמת בשדה יאכלו עוף השמים כי יהוה דבר: ואת
קומי לכי לביתך בבאה רגליך העירה ומת הילד: וספדו
לו כל-ישראל וקברו אתו כי-זה לבדו יבא לירבעם אל-
קבר יען נמצא-בו דבר טוב אל-יהוה אלהי ישראל בבית
ירבעם: והקים יהוה לו מלך על-ישראל אשר יכרית את-
טו בית ירבעם זה היום ומה גם-עתה: והכה יהוה את-
ישראל כאשר ינוד הקנה במים ונתש את-ישראל מעל
האדמה הטובה הזאת אשר נתן לאבותיהם וזרם מעבר
לנהר יען אשר עשו את-אשריהם מכעיסים את-יהוה: ויתן
את-ישראל בגלל חטאות ירבעם אשר חטא ואשר החטיא
את-ישראל: ותקם אשת ירבעם ותלך ותבא תרצתה היא
באה בסף-הבית והנער מת: ויקברו אתו ויספדו-לו כל-

יִשְׂרָאֵל כִּדְבַר יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד־עַבְדּוֹ אֲחִיָּהוּ הַנָּבִיא׃ וְיֶתֶר דִּבְרֵי יָרָבְעָם אֲשֶׁר נִלְחַם וַאֲשֶׁר מָלָךְ הִנָּם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃ וְהַיָּמִים אֲשֶׁר־מָלַךְ יָרָבְעָם עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה וַיִּשְׁכַּב עִם־אֲבֹתָיו וַיִּמְלֹךְ נָדָב בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃ ס וּרְחַבְעָם בֶּן־שְׁלֹמֹה מָלַךְ בִּיהוּדָה בֶּן־אַרְבָּעִים וְאַחַת שָׁנָה רְחַבְעָם בְּמָלְכוֹ וּשְׁבַע עֶשְׂרֵה שָׁנָה ׀ מָלַךְ בִּירוּשָׁלִַם הָעִיר אֲשֶׁר־בָּחַר יְהוָה לָשׂוּם אֶת־שְׁמוֹ שָׁם מִכֹּל שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל וְשֵׁם אִמּוֹ נַעֲמָה הָעַמֹּנִית׃ וַיַּעַשׂ יְהוּדָה הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיְקַנְאוּ אֹתוֹ מִכֹּל אֲשֶׁר עָשׂוּ אֲבֹתָם בְּחַטֹּאתָם אֲשֶׁר חָטָאוּ׃ וַיִּבְנוּ גַם־הֵמָּה לָהֶם בָּמוֹת וּמַצֵּבוֹת וַאֲשֵׁרִים עַל כָּל־גִּבְעָה גְבֹהָה וְתַחַת כָּל־עֵץ רַעֲנָן׃ וְגַם־קָדֵשׁ הָיָה בָאָרֶץ עָשׂוּ כְּכֹל הַתּוֹעֲבֹת הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הוֹרִישׁ יְהוָה מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ ס וַיְהִי בַּשָּׁנָה הַחֲמִישִׁית לַמֶּלֶךְ רְחַבְעָם עָלָה שׁוּשַׁק מֶלֶךְ־מִצְרַיִם עַל־יְרוּשָׁלִָם׃ וַיִּקַּח אֶת־אֹצְרוֹת בֵּית־יְהוָה וְאֶת־אוֹצְרוֹת בֵּית הַמֶּלֶךְ וְאֶת־הַכֹּל לָקָח וַיִּקַּח אֶת־כָּל־מָגִנֵּי הַזָּהָב אֲשֶׁר עָשָׂה שְׁלֹמֹה׃ וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ רְחַבְעָם תַּחְתָּם מָגִנֵּי נְחֹשֶׁת וְהִפְקִיד עַל־יַד שָׂרֵי הָרָצִים הַשֹּׁמְרִים פֶּתַח בֵּית הַמֶּלֶךְ׃ וַיְהִי מִדֵּי־בֹא הַמֶּלֶךְ בֵּית יְהוָה יִשָּׂאוּם הָרָצִים וֶהֱשִׁיבוּם אֶל־תָּא הָרָצִים׃ וְיֶתֶר דִּבְרֵי רְחַבְעָם וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה הֲלֹא־הֵמָּה כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה׃ וּמִלְחָמָה הָיְתָה בֵין־רְחַבְעָם וּבֵין יָרָבְעָם כָּל־הַיָּמִים׃ וַיִּשְׁכַּב רְחַבְעָם עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקָּבֵר עִם־אֲבֹתָיו בְּעִיר דָּוִד וְשֵׁם אִמּוֹ נַעֲמָה הָעַמֹּנִית וַיִּמְלֹךְ אֲבִיָּם בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃

וּבִשְׁנַת שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה לַמֶּלֶךְ יָרָבְעָם בֶּן־נְבָט מָלַךְ אֲבִיָּם עַל־יְהוּדָה׃ שָׁלֹשׁ שָׁנִים מָלַךְ בִּירוּשָׁלִָם וְשֵׁם אִמּוֹ מַעֲכָה בַּת־אֲבִישָׁלוֹם׃ וַיֵּלֶךְ בְּכָל־חַטֹּאות אָבִיו אֲשֶׁר־עָשָׂה לְפָנָיו וְלֹא־הָיָה לְבָבוֹ שָׁלֵם עִם־יְהוָה אֱלֹהָיו כִּלְבַב דָּוִד אָבִיו׃ כִּי לְמַעַן דָּוִד נָתַן יְהוָה אֱלֹהָיו לוֹ נִיר בִּירוּשָׁלִָם לְהָקִים אֶת־בְּנוֹ אַחֲרָיו וּלְהַעֲמִיד אֶת־יְרוּשָׁלִָם׃ אֲשֶׁר עָשָׂה דָוִד אֶת־הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה וְלֹא־סָר מִכֹּל ׀ אֲשֶׁר צִוָּהוּ כֹּל יְמֵי חַיָּיו רַק בִּדְבַר אוּרִיָּה הַחִתִּי׃ וּמִלְחָמָה הָיְתָה בֵין־רְחַבְעָם וּבֵין יָרָבְעָם כָּל־יְמֵי חַיָּיו׃ וְיֶתֶר דִּבְרֵי אֲבִיָּם וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה הֲלוֹא־הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה וּמִלְחָמָה הָיְתָה בֵּין אֲבִיָּם וּבֵין יָרָבְעָם׃ וַיִּשְׁכַּב אֲבִיָּם עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ בְּעִיר דָּוִד וַיִּמְלֹךְ אָסָא בְנוֹ תַּחְתָּיו׃

ס וּבִשְׁנַת עֶשְׂרִים לְיָרָבְעָם מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל מָלַךְ אָסָא מֶלֶךְ יְהוּדָה׃ וְאַרְבָּעִים וְאַחַת שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלִָם וְשֵׁם אִמּוֹ מַעֲכָה בַּת־אֲבִישָׁלוֹם׃ וַיַּעַשׂ אָסָא הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה כְּדָוִד אָבִיו׃ וַיַּעֲבֵר הַקְּדֵשִׁים מִן־הָאָרֶץ וַיָּסַר אֶת־כָּל־הַגִּלֻּלִים אֲשֶׁר עָשׂוּ אֲבֹתָיו׃ וְגַם ׀ אֶת־מַעֲכָה אִמּוֹ וַיְסִרֶהָ מִגְּבִירָה אֲשֶׁר־עָשְׂתָה מִפְלֶצֶת לָאֲשֵׁרָה וַיִּכְרֹת אָסָא אֶת־מִפְלַצְתָּהּ וַיִּשְׂרֹף בְּנַחַל קִדְרוֹן׃ וְהַבָּמוֹת לֹא־סָרוּ רַק לְבַב־אָסָא הָיָה שָׁלֵם עִם־יְהוָה כָּל־יָמָיו׃ וַיָּבֵא אֶת־קָדְשֵׁי אָבִיו וְקָדְשׁוֹ בֵּית יְהוָה כֶּסֶף וְזָהָב וְכֵלִים׃ וּמִלְחָמָה הָיְתָה בֵּין אָסָא וּבֵין בַּעְשָׁא מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל כָּל־יְמֵיהֶם׃ וַיַּעַל בַּעְשָׁא מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל עַל־יְהוּדָה וַיִּבֶן אֶת־הָרָמָה לְבִלְתִּי תֵּת יֹצֵא וָבָא לְאָסָא מֶלֶךְ יְהוּדָה׃ וַיִּקַּח אָסָא אֶת־כָּל־הַכֶּסֶף וְהַזָּהָב הַנּוֹתָרִים ׀ בְּאוֹצְרוֹת בֵּית־יְהוָה וְאֶת־אוֹצְרוֹת בֵּית מֶלֶךְ וַיִּתְּנֵם בְּיַד עֲבָדָיו וַיִּשְׁלָחֵם הַמֶּלֶךְ אָסָא אֶל־בֶּן־הֲדַד בֶּן־טַבְרִמֹּן בֶּן־חֶזְיוֹן מֶלֶךְ אֲרָם הַיֹּשֵׁב בְּדַמֶּשֶׂק לֵאמֹר׃ בְּרִית בֵּינִי וּבֵינֶךָ בֵּין אָבִי וּבֵין אָבִיךָ הִנֵּה שָׁלַחְתִּי לְךָ שֹׁחַד כֶּסֶף וְזָהָב לֵךְ הָפֵרָה אֶת־בְּרִיתְךָ אֶת־בַּעְשָׁא מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל וְיַעֲלֶה מֵעָלָי׃ וַיִּשְׁמַע בֶּן־הֲדַד אֶל־הַמֶּלֶךְ אָסָא וַיִּשְׁלַח אֶת־שָׂרֵי הַחֲיָלִים אֲשֶׁר־לוֹ עַל־עָרֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּךְ אֶת־עִיּוֹן וְאֶת־דָּן וְאֵת אָבֵל בֵּית־מַעֲכָה וְאֵת כָּל־כִּנְּרוֹת עַל כָּל־אֶרֶץ נַפְתָּלִי׃ וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ בַּעְשָׁא וַיֶּחְדַּל מִבְּנוֹת אֶת־הָרָמָה וַיֵּשֶׁב בְּתִרְצָה׃ וְהַמֶּלֶךְ אָסָא הִשְׁמִיעַ אֶת־כָּל־יְהוּדָה אֵין נָקִי וַיִּשְׂאוּ אֶת־אַבְנֵי הָרָמָה וְאֶת־עֵצֶיהָ אֲשֶׁר בָּנָה בַּעְשָׁא וַיִּבֶן בָּם הַמֶּלֶךְ אָסָא אֶת־גֶּבַע בִּנְיָמִן וְאֶת־הַמִּצְפָּה׃ וְיֶתֶר כָּל־דִּבְרֵי אָסָא וְכָל־גְּבוּרָתוֹ וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה וְהֶעָרִים אֲשֶׁר בָּנָה הֲלֹא־הֵמָּה כְתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה רַק לְעֵת זִקְנָתוֹ חָלָה אֶת־רַגְלָיו׃ וַיִּשְׁכַּב אָסָא עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקָּבֵר עִם־אֲבֹתָיו בְּעִיר דָּוִד אָבִיו וַיִּמְלֹךְ יְהוֹשָׁפָט בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃ פ

וְנָדָב בֶּן־יָרָבְעָם מָלַךְ עַל־יִשְׂרָאֵל בִּשְׁנַת שְׁתַּיִם לְאָסָא מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ עַל־יִשְׂרָאֵל שְׁנָתָיִם׃ וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיֵּלֶךְ בְּדֶרֶךְ אָבִיו וּבְחַטָּאתוֹ אֲשֶׁר הֶחֱטִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּקְשֹׁר עָלָיו בַּעְשָׁא בֶן־אֲחִיָּה לְבֵית יִשָּׂשכָר וַיַּכֵּהוּ בַעְשָׁא בְּגִבְּתוֹן אֲשֶׁר לַפְּלִשְׁתִּים וְנָדָב וְכָל־יִשְׂרָאֵל צָרִים עַל־גִּבְּתוֹן׃ וַיְמִתֵהוּ בַעְשָׁא בִּשְׁנַת שָׁלֹשׁ לְאָסָא מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו׃ וַיְהִי כְמָלְכוֹ הִכָּה אֶת־כָּל־בֵּית יָרָבְעָם לֹא־הִשְׁאִיר כָּל־נְשָׁמָה לְיָרָבְעָם עַד־הִשְׁמִדוֹ כִּדְבַר יְהוָה אֲשֶׁר

דִּבֶּר בְּיַד־עַבְדּוֹ אֲחִיָּה הַשִּׁילֹנִי׃ עַל־חַטֹּאות יָרָבְעָם אֲשֶׁר חָטָא וַאֲשֶׁר הֶחֱטִא אֶת־יִשְׂרָאֵל בְּכַעְסוֹ אֲשֶׁר הִכְעִיס אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ וְיֶתֶר דִּבְרֵי נָדָב וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה הֲלֹא־הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃ וּמִלְחָמָה הָיְתָה בֵּין אָסָא וּבֵין בַּעְשָׁא מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל כָּל־יְמֵיהֶם׃ פ

בִּשְׁנַת שָׁלֹשׁ לְאָסָא מֶלֶךְ יְהוּדָה מָלַךְ בַּעְשָׁא בֶן־אֲחִיָּה עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל בְּתִרְצָה עֶשְׂרִים וְאַרְבַּע שָׁנָה׃ וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיֵּלֶךְ בְּדֶרֶךְ יָרָבְעָם וּבְחַטָּאתוֹ אֲשֶׁר הֶחֱטִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל׃ ס

טז וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־יֵהוּא בֶן־חֲנָנִי עַל־בַּעְשָׁא לֵאמֹר׃ יַעַן אֲשֶׁר הֲרִימֹתִיךָ מִן־הֶעָפָר וָאֶתֶּנְךָ נָגִיד עַל עַמִּי יִשְׂרָאֵל וַתֵּלֶךְ ׀ בְּדֶרֶךְ יָרָבְעָם וַתַּחֲטִא אֶת־עַמִּי יִשְׂרָאֵל לְהַכְעִיסֵנִי בְּחַטֹּאתָם׃ הִנְנִי מַבְעִיר אַחֲרֵי בַעְשָׁא וְאַחֲרֵי בֵיתוֹ וְנָתַתִּי אֶת־בֵּיתְךָ כְּבֵית יָרָבְעָם בֶּן־נְבָט׃ הַמֵּת לְבַעְשָׁא בָּעִיר יֹאכְלוּ הַכְּלָבִים וְהַמֵּת לוֹ בַּשָּׂדֶה יֹאכְלוּ עוֹף הַשָּׁמָיִם׃ וְיֶתֶר דִּבְרֵי בַעְשָׁא וַאֲשֶׁר עָשָׂה וּגְבוּרָתוֹ הֲלֹא־הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּשְׁכַּב בַּעְשָׁא עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקָּבֵר בְּתִרְצָה וַיִּמְלֹךְ אֵלָה בְנוֹ תַּחְתָּיו׃ וְגַם בְּיַד־יֵהוּא בֶן־חֲנָנִי הַנָּבִיא דְּבַר־יְהוָה הָיָה אֶל־בַּעְשָׁא וְאֶל־בֵּיתוֹ וְעַל כָּל־הָרָעָה ׀ אֲשֶׁר־עָשָׂה ׀ בְּעֵינֵי יְהוָה לְהַכְעִיסוֹ בְּמַעֲשֵׂה יָדָיו לִהְיוֹת כְּבֵית יָרָבְעָם וְעַל אֲשֶׁר־הִכָּה אֹתוֹ׃ פ

בִּשְׁנַת עֶשְׂרִים וָשֵׁשׁ שָׁנָה לְאָסָא מֶלֶךְ יְהוּדָה מָלַךְ אֵלָה בֶן־בַּעְשָׁא עַל־יִשְׂרָאֵל בְּתִרְצָה שְׁנָתָיִם׃ וַיִּקְשֹׁר עָלָיו עַבְדּוֹ זִמְרִי שַׂר מַחֲצִית הָרָכֶב וְהוּא בְתִרְצָה שֹׁתֶה שִׁכּוֹר בֵּית אַרְצָא אֲשֶׁר עַל־הַבַּיִת בְּתִרְצָה׃ וַיָּבֹא זִמְרִי וַיַּכֵּהוּ וַיְמִיתֵהוּ בִּשְׁנַת עֶשְׂרִים וָשֶׁבַע לְאָסָא מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו׃ וַיְהִי בְמָלְכוֹ כְּשִׁבְתּוֹ עַל־כִּסְאוֹ הִכָּה אֶת־כָּל־בֵּית בַּעְשָׁא לֹא־הִשְׁאִיר לוֹ מַשְׁתִּין בְּקִיר וְגֹאֲלָיו וְרֵעֵהוּ׃ וַיַּשְׁמֵד זִמְרִי אֵת כָּל־בֵּית בַּעְשָׁא כִּדְבַר יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר אֶל־בַּעְשָׁא בְּיַד יֵהוּא הַנָּבִיא׃ אֶל כָּל־חַטֹּאות בַּעְשָׁא וְחַטֹּאות אֵלָה בְנוֹ אֲשֶׁר חָטְאוּ וַאֲשֶׁר הֶחֱטִיאוּ אֶת־יִשְׂרָאֵל לְהַכְעִיס אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בְּהַבְלֵיהֶם׃ וְיֶתֶר דִּבְרֵי אֵלָה וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה הֲלוֹא־הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃ פ

בִּשְׁנַת עֶשְׂרִים וָשֶׁבַע שָׁנָה לְאָסָא מֶלֶךְ יְהוּדָה מָלַךְ זִמְרִי שִׁבְעַת יָמִים בְּתִרְצָה וְהָעָם חֹנִים עַל־גִּבְּתוֹן אֲשֶׁר לַפְּלִשְׁתִּים׃ וַיִּשְׁמַע הָעָם הַחֹנִים לֵאמֹר קָשַׁר זִמְרִי וְגַם הִכָּה אֶת־הַמֶּלֶךְ וַיַּמְלִכוּ כָל־יִשְׂרָאֵל אֶת־עָמְרִי שַׂר־צָבָא

על

עַל־יִשְׂרָאֵל בַּיּוֹם הַהוּא בַּמַּחֲנֶה׃ וַיַּעֲלֶה עָמְרִי וְכָל־יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ מִגִּבְּתוֹן וַיָּצֻרוּ עַל־תִּרְצָה׃ וַיְהִי כִּרְאוֹת זִמְרִי כִּי־נִלְכְּדָה הָעִיר וַיָּבֹא אֶל־אַרְמוֹן בֵּית־הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׂרֹף עָלָיו אֶת־בֵּית־מֶלֶךְ בָּאֵשׁ וַיָּמֹת׃ עַל־חַטֹּאתָיו אֲשֶׁר חָטָא לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה לָלֶכֶת בְּדֶרֶךְ יָרָבְעָם וּבְחַטָּאתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה לְהַחֲטִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל׃ וְיֶתֶר דִּבְרֵי זִמְרִי וְקִשְׁרוֹ אֲשֶׁר קָשָׁר הֲלֹא־הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃ ס

אָז יֵחָלֵק הָעָם יִשְׂרָאֵל לַחֵצִי חֲצִי הָעָם הָיָה אַחֲרֵי תִבְנִי בֶן־גִּינַת לְהַמְלִיכוֹ וְהַחֲצִי אַחֲרֵי עָמְרִי׃ וַיֶּחֱזַק הָעָם אֲשֶׁר אַחֲרֵי עָמְרִי אֶת־הָעָם אֲשֶׁר אַחֲרֵי תִּבְנִי בֶן־גִּינַת וַיָּמָת תִּבְנִי וַיִּמְלֹךְ עָמְרִי׃ ס בִּשְׁנַת שְׁלֹשִׁים וְאַחַת שָׁנָה לְאָסָא מֶלֶךְ יְהוּדָה מָלַךְ עָמְרִי עַל־יִשְׂרָאֵל שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה שָׁנָה בְּתִרְצָה מָלַךְ שֶׁשׁ־שָׁנִים׃ וַיִּקֶן אֶת־הָהָר שֹׁמְרוֹן מֵאֶת שֶׁמֶר בְּכִכְּרַיִם כָּסֶף וַיִּבֶן אֶת־הָהָר וַיִּקְרָא אֶת־שֵׁם הָעִיר אֲשֶׁר בָּנָה עַל שֶׁם־שֶׁמֶר אֲדֹנֵי הָהָר שֹׁמְרוֹן׃ וַיַּעֲשֶׂה עָמְרִי הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיָּרַע מִכֹּל אֲשֶׁר לְפָנָיו׃ וַיֵּלֶךְ בְּכָל־דֶּרֶךְ יָרָבְעָם בֶּן־נְבָט וּבְחַטָּאתָיו אֲשֶׁר הֶחֱטִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל לְהַכְעִיס אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בְּהַבְלֵיהֶם׃ וְיֶתֶר דִּבְרֵי עָמְרִי אֲשֶׁר עָשָׂה וּגְבוּרָתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה הֲלֹא־הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּשְׁכַּב עָמְרִי עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקָּבֵר בְּשֹׁמְרוֹן וַיִּמְלֹךְ אַחְאָב בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃ ס וְאַחְאָב בֶּן־עָמְרִי מָלַךְ עַל־יִשְׂרָאֵל בִּשְׁנַת שְׁלֹשִׁים וּשְׁמֹנֶה שָׁנָה לְאָסָא מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ אַחְאָב בֶּן־עָמְרִי עַל־יִשְׂרָאֵל בְּשֹׁמְרוֹן עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה׃ וַיַּעַשׂ אַחְאָב בֶּן־עָמְרִי הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה מִכֹּל אֲשֶׁר לְפָנָיו׃ וַיְהִי הֲנָקֵל לֶכְתּוֹ בְּחַטֹּאות יָרָבְעָם בֶּן־נְבָט וַיִּקַּח אִשָּׁה אֶת־אִיזֶבֶל בַּת־אֶתְבַּעַל מֶלֶךְ צִידֹנִים וַיֵּלֶךְ וַיַּעֲבֹד אֶת־הַבַּעַל וַיִּשְׁתַּחוּ לוֹ׃ וַיָּקֶם מִזְבֵּחַ לַבָּעַל בֵּית הַבַּעַל אֲשֶׁר בָּנָה בְּשֹׁמְרוֹן׃ וַיַּעַשׂ אַחְאָב אֶת־הָאֲשֵׁרָה וַיּוֹסֶף אַחְאָב לַעֲשׂוֹת לְהַכְעִיס אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִכֹּל מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הָיוּ לְפָנָיו׃ בְּיָמָיו בָּנָה חִיאֵל בֵּית הָאֱלִי אֶת־יְרִיחֹה בַּאֲבִירָם בְּכֹרוֹ יִסְּדָהּ וּבִשְׂגִיב צְעִירוֹ הִצִּיב דְּלָתֶיהָ כִּדְבַר יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד יְהוֹשֻׁעַ בִּן־נוּן׃ ס

יז וַיֹּאמֶר אֵלִיָּהוּ הַתִּשְׁבִּי מִתֹּשָׁבֵי גִלְעָד אֶל־אַחְאָב חַי־יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר עָמַדְתִּי לְפָנָיו אִם־יִהְיֶה הַשָּׁנִים הָאֵלֶּה טַל וּמָטָר כִּי אִם־לְפִי דְבָרִי׃ פ וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלָיו לֵאמֹר׃ לֵךְ מִזֶּה וּפָנִיתָ לְּךָ קֵדְמָה וְנִסְתַּרְתָּ בְּנַחַל כְּרִית

טז׳ כו׳ הא׳ בסגול · ט׳ ובחטאתו קרי · לד׳ ובשגוב קרי

אשר

אשר על-פני הירדן: והיה מהנחל תשתה ואת-הערבים צויתי לכלכלך שם: וילך ויעש כדבר יהוה וילך וישב בנחל כרית אשר על-פני הירדן: והערבים מביאים לו לחם ובשר בבקר ולחם ובשר בערב ומן-הנחל ישתה: ויהי מקץ ימים וייבש הנחל כי לא-היה גשם בארץ: פ ויהי דבר-יהוה אליו לאמר: קום לך צרפתה אשר לצידון וישבת שם הנה צויתי שם אשה אלמנה לכלכלך: ויקם וילך צרפתה ויבא אל-פתח העיר והנה-שם אשה אלמנה מקששת עצים ויקרא אליה ויאמר קחי-נא לי מעט-מים בכלי ואשתה: ותלך לקחת ויקרא אליה ויאמר לקחי-נא לי פת-לחם בידך: ותאמר חי-יהוה אלהיך אם-יש-לי מעוג כי אם-מלא כף-קמח בכד ומעט-שמן בצפחת והנני מקששת שנים עצים ובאתי ועשיתיהו לי ולבני ואכלנהו ומתנו: ויאמר אליה אליהו אל-תיראי באי עשי כדברך אך עשי-לי משם עגה קטנה בראשנה והוצאת לי ולך ולבנך תעשי באחרנה: כי כה אמר יהוה אלהי ישראל כד הקמח לא תכלה וצפחת השמן לא תחסר עד יום תתן-יהוה גשם על-פני האדמה: ותלך ותעשה כדבר אליהו ותאכל הוא-והיא וביתה ימים: כד הקמח לא כלתה וצפחת השמן לא חסר כדבר יהוה אשר דבר ביד אליהו: פ ויהי אחר הדברים האלה חלה בן-האשה בעלת הבית ויהי חליו חזק מאד עד אשר לא-נותרה-בו נשמה: ותאמר אל-אליהו מה-לי ולך איש האלהים באת אלי להזכיר את-עוני ולהמית את-בני: ויאמר אליה תני-לי את-בנך ויקחהו מחיקה ויעלהו אל-העליה אשר-הוא ישב שם וישכבהו על-מטתו: ויקרא אל-יהוה ויאמר יהוה אלהי הגם על-האלמנה אשר-אני מתגורר עמה הרעות להמית את-בנה: ויתמדד על-הילד שלש פעמים ויקרא אל-יהוה ויאמר יהוה אלהי תשב-נא נפש-הילד הזה על-קרבו: וישמע יהוה בקול אליהו ותשב נפש-הילד על-קרבו ויחי: ויקח אליהו את-הילד וירדהו מן-העליה הביתה ויתנהו לאמו ויאמר אליהו ראי חי בנך: ותאמר האשה אל-אליהו עתה זה ידעתי כי איש אלהים אתה ודבר-יהוה בפיך אמת: ס

ויהי ימים רבים ודבר יהוה היה אל-אליהו בשנה

יז' ד' הת סרי · כ' קמץ בז"ק · טא' קמץ בז"ק

יח א' הפטרת כי תשא כמנהג האשכנזים

השלישית

השלישית לאמר לך הראה אל-אחאב ואתנה מטר על-פני האדמה: וילך אליהו להראות אל-אחאב והרעב חזק בשמרון: ויקרא אחאב אל-עבדיהו אשר על-הבית ועבדיהו היה ירא את-יהוה מאד: ויהי בהכרית איזבל את נביאי יהוה ויקח עבדיהו מאה נביאים ויחביאם חמשים איש במערה וכלכלם לחם ומים: ויאמר אחאב אל-עבדיהו לך בארץ אל-כל-מעיני המים ואל כל-הנחלים אולי נמצא חציר ונחיה סוס ופרד ולוא נכרית מהבהמה: ויחלקו להם את-הארץ לעבר-בה אחאב הלך בדרך אחד לבדו ועבדיהו הלך בדרך-אחד לבדו: ויהי עבדיהו בדרך והנה אליהו לקראתו ויכרהו ויפל על-פניו ויאמר האתה זה אדני אליהו: ויאמר לו אני לך אמר לאדניך הנה אליהו: ויאמר מה חטאתי כי-אתה נתן את-עבדך ביד אחאב להמיתני: חי יהוה אלהיך אם-יש-גוי וממלכה אשר לא-שלח אדני שם לבקשך ואמרו אין והשביע את-הממלכה ואת-הגוי כי לא ימצאכה: ועתה אתה אמר לך אמר לאדניך הנה אליהו: והיה אני אלך מאתך ורוח יהוה ישאך על-אשר לא-אדע ובאתי להגיד לאחאב ולא ימצאך והרגני ועבדך ירא את-יהוה מנערי: הלא-הגד לאדני את אשר-עשיתי בהרג איזבל את נביאי יהוה ואחבא מנביאי יהוה מאה איש חמשים חמשים איש במערה ואכלכלם לחם ומים: ועתה אתה אמר לך אמר לאדניך הנה אליהו והרגני: ויאמר אליהו חי יהוה צבאות אשר עמדתי לפניו כי היום אראה אליו: וילך עבדיהו לקראת אחאב ויגד-לו וילך אחאב לקראת אליהו: ויהי כראות אחאב את-אליהו ויאמר אחאב אליו האתה זה עכר ישראל: ויאמר לא עכרתי את-ישראל כי אם-אתה ובית אביך בעזבכם את-מצות יהוה ותלך אחרי הבעלים: ועתה שלח קבץ אלי את-כל-ישראל אל-הר הכרמל ואת-נביאי הבעל ארבע-מאות וחמשים ונביאי האשרה ארבע מאות אכלי שלחן איזבל: וישלח אחאב בכל-בני ישראל ויקבץ את-הנביאים אל-הר הכרמל: ויגש אליהו אל-כל-העם ויאמר עד-מתי אתם פסחים על-שתי הסעפים אם-יהוה האלהים לכו אחריו ואם-הבעל לכו אחריו ולא-ענו העם אתו דבר: ויאמר אליהו אל-העם אני נותרתי נביא

יח' ה' מהבהמה קרי · יב' קמץ בז"ק · כ' הפטרת כי תשא כמנהג הספרדים

טא' הס' דגושה

ליהוה לבדי ונביאי הבעל ארבע־מאות וחמשים איש׃
ויתנו־לנו שנים פרים ויבחרו להם הפר האחד וינתחהו
וישימו על־העצים ואש לא ישימו ואני אעשה ׀ את־הפר
האחד ונתתי על־העצים ואש לא אשים׃ וקראתם בשם
אלהיכם ואני אקרא בשם־יהוה והיה האלהים אשר־יענה
באש הוא האלהים ויען כל־העם ויאמרו טוב הדבר׃
ויאמר אליהו לנביאי הבעל בחרו לכם הפר האחד ועשו כה
ראשנה כי אתם הרבים וקראו בשם אלהיכם ואש לא
תשימו׃ ויקחו את־הפר אשר־נתן להם ויעשו ויקראו
בשם־הבעל מהבקר ועד־הצהרים לאמר הבעל ענגו ואין
קול ואין ענה ויפסחו על־המזבח אשר עשה׃ ויהי בצהרים
ויהתל בהם אליהו ויאמר קראו בקול־גדול כי־אלהים הוא
כי־שיח וכי־שיג לו וכי־דרך לו אולי ישן הוא ויקץ׃
ויקראו בקול גדול ויתגדדו כמשפטם בחרבות וברמחים
עד־שפך־דם עליהם׃ ויהי כעבר הצהרים ויתנבאו עד
לעלות המנחה ואין־קול ואין־ענה ואין קשב׃ ויאמר אליהו ל
לכל־העם גשו אלי ויגשו כל־העם אליו וירפא את־מזבח
יהוה ההרוס׃ ויקח אליהו שתים עשרה אבנים כמספר
שבטי בני־יעקב אשר היה דבר־יהוה אליו לאמר ישראל
יהיה שמך׃ ויבנה את־האבנים מזבח בשם יהוה ויעש
תעלה כבית סאתים זרע סביב למזבח׃ ויערך את־העצים
וינתח את־הפר וישם על־העצים׃ ויאמר מלאו ארבעה
כדים מים ויצקו על־העלה ועל־העצים ויאמר שנו וישנו
ויאמר שלשו וישלשו׃ וילכו המים סביב למזבח וגם את־
התעלה מלא־מים׃ ויהי ׀ בעלות המנחה ויגש אליהו
הנביא ויאמר יהוה אלהי אברהם יצחק וישראל היום יודע
כי־אתה אלהים בישראל ואני עבדך ובדבריך עשיתי את
כל־הדברים האלה׃ ענני יהוה ענני וידעו העם הזה כי־
אתה יהוה האלהים ואתה הסבת את־לבם אחרנית׃
ותפל אש־יהוה ותאכל את־העלה ואת־העצים ואת־האבנים
ואת־העפר ואת־המים אשר־בתעלה לחכה׃ וירא כל־העם
ויפלו על־פניהם ויאמרו יהוה הוא האלהים יהוה הוא
האלהים׃ ויאמר אליהו להם תפשו ׀ את־נביאי הבעל איש
אל־ימלט מהם ויתפשום ויורדם אליהו אל־נחל קישון
וישחטם שם׃ ויאמר אליהו לאחאב עלה אכל ושתה כי־קול
המון הגשם׃ ויעלה אחאב לאכל ולשתות ואליהו עלה

יח׳ נו׳ יחיד ׳ לפ׳ צד סא׳

אל־ראש הכרמל ויגהר ארצה וישם פניו בין ברכו׃ ויאמר
אל־נערו עלה־נא הבט דרך־ים ויעל ויבט ויאמר אין
מאומה ויאמר שב שבע פעמים׃ ויהי בשבעית ויאמר
הנה־עב קטנה ככף־איש עלה מים ויאמר עלה אמר אל־
אחאב אסר ורד ולא יעצרכה הגשם׃ ויהי ׀ עד־כה ועד־
כה והשמים התקדרו עבים ורוח ויהי גשם גדול וירכב
אחאב וילך יזרעאלה׃ ויד־יהוה היתה אל־אליהו וישנס
מתניו וירץ לפני אחאב עד־באכה יזרעאלה׃

יט ויגד אחאב לאיזבל את כל־אשר עשה אליהו ואת כל־
אשר הרג את־כל־הנביאים בחרב׃ ותשלח איזבל מלאך
אל־אליהו לאמר כה־יעשון אלהים וכה יוספון כי־כעת
מחר אשים את־נפשך כנפש אחד מהם׃ וירא ויקם וילך
אל־נפשו ויבא באר שבע אשר ליהודה וינח את־נערו
שם׃ והוא־הלך במדבר דרך יום ויבא וישב תחת רתם
אחת וישאל את־נפשו למות ויאמר ׀ רב עתה יהוה קח
נפשי כי לא־טוב אנכי מאבתי׃ וישכב ויישן תחת רתם
אחד והנה־זה מלאך נגע בו ויאמר לו קום אכול׃ ויבט
והנה מראשתיו עגת רצפים וצפחת מים ויאכל וישת וישב
וישכב׃ וישב מלאך יהוה ׀ שנית ויגע־בו ויאמר קום
אכל כי רב ממך הדרך׃ ויקם ויאכל וישתה וילך
בכח ׀ האכילה ההיא ארבעים יום וארבעים לילה עד הר
האלהים חרב׃ ויבא־שם אל־המערה וילן שם והנה דבר־
יהוה אליו ויאמר לו מה־לך פה אליהו׃ ויאמר קנא
קנאתי ליהוה ׀ אלהי צבאות כי־עזבו בריתך בני ישראל
את־מזבחתיך הרסו ואת־נביאיך הרגו בחרב ואותר אני
לבדי ויבקשו את־נפשי לקחתה׃ ויאמר צא ועמדת בהר
לפני יהוה והנה יהוה עבר ורוח גדולה וחזק מפרק הרים
ומשבר סלעים לפני יהוה לא ברוח יהוה ואחר הרוח
רעש לא ברעש יהוה׃ ואחר הרעש אש לא באש יהוה
ואחר האש קול דממה דקה׃ ויהי ׀ כשמע אליהו וילט
פניו באדרתו ויצא ויעמד פתח המערה והנה אליו קול
ויאמר מה־לך פה אליהו׃ ויאמר קנא קנאתי ליהוה ׀
אלהי צבאות כי־עזבו בריתך בני ישראל את־מזבחתיך
הרסו ואת־נביאיך הרגו בחרב ואותר אני לבדי ויבקשו
את־נפשי לקחתה׃ ס פא ויאמר יהוה אליו לך שוב

יח׳ סב׳ ברכו קרי · מו׳ הפטרת פינחס · יט׳ ד׳ אחד קרי · ה׳ פתח בס״ק

לְדַרְכְּךָ מִדְבַּרָה דַמָּשֶׂק וּבָאתָ וּמָשַׁחְתָּ אֶת־חֲזָאֵל לְמֶלֶךְ
עַל־אֲרָם׃ וְאֵת יֵהוּא בֶן־נִמְשִׁי תִּמְשַׁח לְמֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל
וְאֶת־אֱלִישָׁע בֶּן־שָׁפָט מֵאָבֵל מְחוֹלָה תִּמְשַׁח לְנָבִיא תַּחְתֶּיךָ׃
וְהָיָה הַנִּמְלָט מֵחֶרֶב חֲזָאֵל יָמִית יֵהוּא וְהַנִּמְלָט מֵחֶרֶב יֵהוּא
יָמִית אֱלִישָׁע׃ וְהִשְׁאַרְתִּי בְיִשְׂרָאֵל שִׁבְעַת אֲלָפִים כָּל־
הַבִּרְכַּיִם אֲשֶׁר לֹא־כָרְעוּ לַבַּעַל וְכָל־הַפֶּה אֲשֶׁר לֹא־נָשַׁק לוֹ׃
וַיֵּלֶךְ מִשָּׁם וַיִּמְצָא אֶת־אֱלִישָׁע בֶּן־שָׁפָט וְהוּא חֹרֵשׁ שְׁנֵים־עָשָׂר
צְמָדִים לְפָנָיו וְהוּא בִּשְׁנֵים הֶעָשָׂר וַיַּעֲבֹר אֵלִיָּהוּ אֵלָיו וַיַּשְׁלֵךְ
אַדַּרְתּוֹ אֵלָיו׃ וַיַּעֲזֹב אֶת־הַבָּקָר וַיָּרָץ אַחֲרֵי אֵלִיָּהוּ וַיֹּאמֶר כ
אֶשְּׁקָה־נָּא לְאָבִי וּלְאִמִּי וְאֵלְכָה אַחֲרֶיךָ וַיֹּאמֶר לוֹ לֵךְ שׁוּב
כִּי מֶה־עָשִׂיתִי לָךְ׃ וַיָּשָׁב מֵאַחֲרָיו וַיִּקַּח אֶת־צֶמֶד הַבָּקָר
וַיִּזְבָּחֵהוּ וּבִכְלִי הַבָּקָר בִּשְּׁלָם הַבָּשָׂר וַיִּתֵּן לָעָם וַיֹּאכֵלוּ וַיָּקָם
וַיֵּלֶךְ אַחֲרֵי אֵלִיָּהוּ וַיְשָׁרְתֵהוּ׃ ס

וּבֶן־הֲדַד מֶלֶךְ־אֲרָם קָבַץ אֶת־כָּל־חֵילוֹ וּשְׁלֹשִׁים וּשְׁנַיִם כ
מֶלֶךְ אִתּוֹ וְסוּס וָרָכֶב וַיַּעַל וַיָּצַר עַל־שֹׁמְרוֹן וַיִּלָּחֶם בָּהּ׃
וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים אֶל־אַחְאָב מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל הָעִירָה׃ וַיֹּאמֶר
לוֹ כֹּה אָמַר בֶּן־הֲדַד כַּסְפְּךָ וּזְהָבְךָ לִי־הוּא וְנָשֶׁיךָ וּבָנֶיךָ
הַטּוֹבִים לִי־הֵם׃ וַיַּעַן מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר כִּדְבָרְךָ אֲדֹנִי
הַמֶּלֶךְ לְךָ אֲנִי וְכָל־אֲשֶׁר־לִי׃ וַיָּשֻׁבוּ הַמַּלְאָכִים וַיֹּאמְרוּ ה
כֹּה־אָמַר בֶּן־הֲדַד לֵאמֹר כִּי־שָׁלַחְתִּי אֵלֶיךָ לֵאמֹר כַּסְפְּךָ
וּזְהָבְךָ וְנָשֶׁיךָ וּבָנֶיךָ לִי תִתֵּן׃ כִּי ׀ אִם־כָּעֵת מָחָר אֶשְׁלַח
אֶת־עֲבָדַי אֵלֶיךָ וְחִפְּשׂוּ אֶת־בֵּיתְךָ וְאֵת בָּתֵּי עֲבָדֶיךָ וְהָיָה
כָּל־מַחְמַד עֵינֶיךָ יָשִׂימוּ בְיָדָם וְלָקָחוּ׃ וַיִּקְרָא מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל
לְכָל־זִקְנֵי הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר דְּעוּ־נָא וּרְאוּ כִּי רָעָה זֶה מְבַקֵּשׁ
כִּי־שָׁלַח אֵלַי לְנָשַׁי וּלְבָנַי וּלְכַסְפִּי וְלִזְהָבִי וְלֹא מָנַעְתִּי מִמֶּנּוּ׃
וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו כָּל־הַזְּקֵנִים וְכָל־הָעָם אַל־תִּשְׁמַע וְלוֹא תֹאבֶה׃
וַיֹּאמֶר לְמַלְאֲכֵי בֶן־הֲדַד אִמְרוּ לַאדֹנִי הַמֶּלֶךְ כֹּל אֲשֶׁר־
שָׁלַחְתָּ אֶל־עַבְדְּךָ בָרִאשֹׁנָה אֶעֱשֶׂה וְהַדָּבָר הַזֶּה לֹא אוּכַל
לַעֲשׂוֹת וַיֵּלְכוּ הַמַּלְאָכִים וַיְשִׁבֻהוּ דָּבָר׃ וַיִּשְׁלַח אֵלָיו בֶּן־ י
הֲדַד וַיֹּאמֶר כֹּה־יַעֲשׂוּן לִי אֱלֹהִים וְכֹה יוֹסִפוּ אִם־יִשְׂפֹּק עֲפַר
שֹׁמְרוֹן לִשְׁעָלִים לְכָל־הָעָם אֲשֶׁר בְּרַגְלָי׃ וַיַּעַן מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל
וַיֹּאמֶר דַּבְּרוּ אַל־יִתְהַלֵּל חֹגֵר כִּמְפַתֵּחַ׃ וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ אֶת־
הַדָּבָר הַזֶּה וְהוּא שֹׁתֶה הוּא וְהַמְּלָכִים בַּסֻּכּוֹת וַיֹּאמֶר אֶל־
עֲבָדָיו שִׂימוּ וַיָּשִׂימוּ עַל־הָעִיר׃ וְהִנֵּה ׀ נָבִיא אֶחָד נִגַּשׁ
אֶל־אַחְאָב מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר כֹּה אָמַר יְהוָה הֲרָאִיתָ אֵת
כָּל־הֶהָמוֹן הַגָּדוֹל הַזֶּה הִנְנִי נֹתְנוֹ בְיָדְךָ הַיּוֹם וְיָדַעְתָּ כִּי־

יט׳ טו׳ הג״ה כפר״ח יט׳ יח׳ מלרע כ׳ הט׳ בחו״ק כא׳ ע״כ

אני

אֲנִי יְהוָה׃ וַיֹּאמֶר אַחְאָב בְּמִי וַיֹּאמֶר כֹּה־אָמַר יְהוָה
בְּנַעֲרֵי שָׂרֵי הַמְּדִינוֹת וַיֹּאמֶר מִי־יֶאְסֹר הַמִּלְחָמָה וַיֹּאמֶר
אָתָּה׃ וַיִּפְקֹד אֶת־נַעֲרֵי שָׂרֵי הַמְּדִינוֹת וַיִּהְיוּ מָאתַיִם שְׁנַיִם טו
וּשְׁלֹשִׁים וְאַחֲרֵיהֶם פָּקַד אֶת־כָּל־הָעָם כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שִׁבְעַת
אֲלָפִים׃ וַיֵּצְאוּ בַּצָּהֳרָיִם וּבֶן־הֲדַד שֹׁתֶה שִׁכּוֹר בַּסֻּכּוֹת הוּא
וְהַמְּלָכִים שְׁלֹשִׁים־וּשְׁנַיִם מֶלֶךְ עֹזֵר אֹתוֹ׃ וַיֵּצְאוּ נַעֲרֵי שָׂרֵי
הַמְּדִינוֹת בָּרִאשֹׁנָה וַיִּשְׁלַח בֶּן־הֲדַד וַיַּגִּידוּ לוֹ לֵאמֹר אֲנָשִׁים
יָצְאוּ מִשֹּׁמְרוֹן׃ וַיֹּאמֶר אִם־לְשָׁלוֹם יָצְאוּ תִּפְשׂוּם חַיִּים וְאִם
לְמִלְחָמָה יָצְאוּ חַיִּים תִּפְשׂוּם׃ וְאֵלֶּה יָצְאוּ מִן־הָעִיר נַעֲרֵי
שָׂרֵי הַמְּדִינוֹת וְהַחַיִל אֲשֶׁר אַחֲרֵיהֶם׃ וַיַּכּוּ אִישׁ אִישׁוֹ כ
וַיָּנֻסוּ אֲרָם וַיִּרְדְּפֵם יִשְׂרָאֵל וַיִּמָּלֵט בֶּן־הֲדַד מֶלֶךְ אֲרָם עַל־
סוּס וּפָרָשִׁים׃ וַיֵּצֵא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיַּךְ אֶת־הַסּוּס וְאֶת־הָרֶכֶב
וְהִכָּה בַאֲרָם מַכָּה גְדוֹלָה׃ וַיִּגַּשׁ הַנָּבִיא אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
וַיֹּאמֶר לוֹ לֵךְ הִתְחַזַּק וְדַע וּרְאֵה אֵת אֲשֶׁר־תַּעֲשֶׂה כִּי
לִתְשׁוּבַת הַשָּׁנָה מֶלֶךְ אֲרָם עֹלֶה עָלֶיךָ׃ פ וְעַבְדֵי
מֶלֶךְ־אֲרָם אָמְרוּ אֵלָיו אֱלֹהֵי הָרִים אֱלֹהֵיהֶם עַל־כֵּן חָזְקוּ
מִמֶּנּוּ וְאוּלָם נִלָּחֵם אִתָּם בַּמִּישׁוֹר אִם־לֹא נֶחֱזַק מֵהֶם׃ וְאֶת־
הַדָּבָר הַזֶּה עֲשֵׂה הָסֵר הַמְּלָכִים אִישׁ מִמְּקֹמוֹ וְשִׂים פַּחוֹת
תַּחְתֵּיהֶם׃ וְאַתָּה תִמְנֶה־לְךָ ׀ חַיִל כַּחַיִל הַנֹּפֵל מֵאוֹתָךְ כה
וְסוּס כַּסּוּס וְרֶכֶב כָּרֶכֶב וְנִלָּחֲמָה אוֹתָם בַּמִּישׁוֹר אִם־לֹא
נֶחֱזַק מֵהֶם וַיִּשְׁמַע לְקֹלָם וַיַּעַשׂ כֵּן׃ פ וַיְהִי לִתְשׁוּבַת
הַשָּׁנָה וַיִּפְקֹד בֶּן־הֲדַד אֶת־אֲרָם וַיַּעַל אֲפֵקָה לַמִּלְחָמָה עִם־
יִשְׂרָאֵל׃ וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הָתְפָּקְדוּ וְכָלְכְּלוּ וַיֵּלְכוּ לִקְרָאתָם
וַיַּחֲנוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל נֶגְדָּם כִּשְׁנֵי חֲשִׂפֵי עִזִּים וַאֲרָם מִלְאוּ אֶת־
הָאָרֶץ׃ וַיִּגַּשׁ אִישׁ הָאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר
כֹּה־אָמַר יְהוָה יַעַן אֲשֶׁר אָמְרוּ אֲרָם אֱלֹהֵי הָרִים יְהוָה וְלֹא־
אֱלֹהֵי עֲמָקִים הוּא וְנָתַתִּי אֶת־כָּל־הֶהָמוֹן הַגָּדוֹל הַזֶּה בְּיָדֶךָ
וִידַעְתֶּם כִּי־אֲנִי יְהוָה׃ וַיַּחֲנוּ אֵלֶּה נֹכַח אֵלֶּה שִׁבְעַת יָמִים
וַיְהִי ׀ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וַתִּקְרַב הַמִּלְחָמָה וַיַּכּוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל ל
אֶת־אֲרָם מֵאָה־אֶלֶף רַגְלִי בְּיוֹם אֶחָד׃ וַיָּנֻסוּ הַנּוֹתָרִים ׀
אֲפֵקָה אֶל־הָעִיר וַתִּפֹּל הַחוֹמָה עַל־עֶשְׂרִים וְשִׁבְעָה אֶלֶף
אִישׁ הַנּוֹתָרִים וּבֶן־הֲדַד נָס וַיָּבֹא אֶל־הָעִיר חֶדֶר בְּחָדֶר׃
וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו עֲבָדָיו הִנֵּה־נָא שָׁמַעְנוּ כִּי־מַלְכֵי בֵּית יִשְׂרָאֵל
כִּי־מַלְכֵי חֶסֶד הֵם נָשִׂימָה נָּא שַׂקִּים בְּמָתְנֵינוּ וַחֲבָלִים
בְּרֹאשֵׁנוּ וְנֵצֵא אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אוּלַי יְחַיֶּה אֶת־נַפְשֶׁךָ׃
וַיַּחְגְּרוּ שַׂקִּים בְּמָתְנֵיהֶם וַחֲבָלִים בְּרָאשֵׁיהֶם וַיָּבֹאוּ אֶל־מֶלֶךְ
יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ עַבְדְּךָ בֶן־הֲדַד אָמַר תְּחִי־נָא נַפְשִׁי וַיֹּאמֶר

העודנו

הַעוֹדֶנּוּ חַי אָחִי הוּא: וְהָאֲנָשִׁים יְנַחֲשׁוּ וַיְמַהֲרוּ וַיַּחְלְטוּ הֲמִמֶּנּוּ וַיֹּאמְרוּ אָחִיךָ בֶן־הֲדַד וַיֹּאמֶר בֹּאוּ קָחֻהוּ וַיֵּצֵא אֵלָיו בֶּן־הֲדַד וַיַּעֲלֵהוּ עַל־הַמֶּרְכָּבָה: וַיֹּאמֶר אֵלָיו הֶעָרִים אֲשֶׁר־לָקַח־אָבִי מֵאֵת אָבִיךָ אָשִׁיב וְחוּצוֹת תָּשִׂים לְךָ בְדַמֶּשֶׂק כַּאֲשֶׁר־שָׂם אָבִי בְּשֹׁמְרוֹן וַאֲנִי בַּבְּרִית אֲשַׁלְּחֶךָּ וַיִּכְרָת־לוֹ בְרִית וַיְשַׁלְּחֵהוּ: פ

וְאִישׁ אֶחָד מִבְּנֵי הַנְּבִיאִים אָמַר אֶל־רֵעֵהוּ בִּדְבַר יְהוָה הַכֵּינִי נָא וַיְמָאֵן הָאִישׁ לְהַכֹּתוֹ: וַיֹּאמֶר לוֹ יַעַן אֲשֶׁר לֹא־שָׁמַעְתָּ בְּקוֹל יְהוָה הִנְּךָ הוֹלֵךְ מֵאִתִּי וְהִכְּךָ הָאַרְיֵה וַיֵּלֶךְ מֵאֶצְלוֹ וַיִּמְצָאֵהוּ הָאַרְיֵה וַיַּכֵּהוּ: וַיִּמְצָא אִישׁ אַחֵר וַיֹּאמֶר הַכֵּינִי נָא וַיַּכֵּהוּ הָאִישׁ הַכֵּה וּפָצֹעַ: וַיֵּלֶךְ הַנָּבִיא וַיַּעֲמֹד לַמֶּלֶךְ עַל־הַדָּרֶךְ וַיִּתְחַפֵּשׂ בָּאֲפֵר עַל־עֵינָיו: וַיְהִי הַמֶּלֶךְ עֹבֵר וְהוּא צָעַק אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר עַבְדְּךָ יָצָא בְקֶרֶב־הַמִּלְחָמָה וְהִנֵּה־אִישׁ סָר וַיָּבֵא אֵלַי אִישׁ וַיֹּאמֶר שְׁמֹר אֶת־הָאִישׁ הַזֶּה אִם־הִפָּקֵד יִפָּקֵד וְהָיְתָה נַפְשְׁךָ תַּחַת נַפְשׁוֹ אוֹ כִכַּר־כֶּסֶף תִּשְׁקוֹל: וַיְהִי עַבְדְּךָ עֹשֶׂה הֵנָּה וָהֵנָּה וְהוּא אֵינֶנּוּ וַיֹּאמֶר אֵלָיו מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל כֵּן מִשְׁפָּטֶךָ אַתָּה חָרָצְתָּ: וַיְמַהֵר וַיָּסַר אֶת־הָאֲפֵר מֵעַל עֵינָיו וַיַּכֵּר אֹתוֹ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל כִּי מֵהַנְּבִאִים הוּא: וַיֹּאמֶר אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה יַעַן שִׁלַּחְתָּ אֶת־אִישׁ־חֶרְמִי מִיָּד וְהָיְתָה נַפְשְׁךָ תַּחַת נַפְשׁוֹ וְעַמְּךָ תַּחַת עַמּוֹ: וַיֵּלֶךְ מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל עַל־בֵּיתוֹ סַר וְזָעֵף וַיָּבֹא שֹׁמְרוֹנָה: ס

כא וַיְהִי אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כֶּרֶם הָיָה לְנָבוֹת הַיִּזְרְעֵאלִי אֲשֶׁר בְּיִזְרְעֶאל אֵצֶל הֵיכַל אַחְאָב מֶלֶךְ שֹׁמְרוֹן: וַיְדַבֵּר אַחְאָב אֶל־נָבוֹת לֵאמֹר תְּנָה־לִּי אֶת־כַּרְמְךָ וִיהִי־לִי לְגַן־יָרָק כִּי הוּא קָרוֹב אֵצֶל בֵּיתִי וְאֶתְּנָה לְךָ תַּחְתָּיו כֶּרֶם טוֹב מִמֶּנּוּ אִם טוֹב בְּעֵינֶיךָ אֶתְּנָה־לְךָ כֶסֶף מְחִיר זֶה: וַיֹּאמֶר נָבוֹת אֶל־אַחְאָב חָלִילָה לִּי מֵיְהוָה מִתִּתִּי אֶת־נַחֲלַת אֲבֹתַי לָךְ: וַיָּבֹא אַחְאָב אֶל־בֵּיתוֹ סַר וְזָעֵף עַל־הַדָּבָר אֲשֶׁר־דִּבֶּר אֵלָיו נָבוֹת הַיִּזְרְעֵאלִי וַיֹּאמֶר לֹא־אֶתֵּן לְךָ אֶת־נַחֲלַת אֲבוֹתָי וַיִּשְׁכַּב עַל־מִטָּתוֹ וַיַּסֵּב אֶת־פָּנָיו וְלֹא־אָכַל לָחֶם: ה וַתָּבֹא אֵלָיו אִיזֶבֶל אִשְׁתּוֹ וַתְּדַבֵּר אֵלָיו מַה־זֶּה רוּחֲךָ סָרָה וְאֵינְךָ אֹכֵל לָחֶם: וַיְדַבֵּר אֵלֶיהָ כִּי־אֲדַבֵּר אֶל־נָבוֹת הַיִּזְרְעֵאלִי וָאֹמַר לוֹ תְּנָה־לִּי אֶת־כַּרְמְךָ בְּכֶסֶף אוֹ אִם־חָפֵץ אַתָּה אֶתְּנָה־לְךָ כֶרֶם תַּחְתָּיו וַיֹּאמֶר לֹא־אֶתֵּן לְךָ אֶת־כַּרְמִי: וַתֹּאמֶר אֵלָיו אִיזֶבֶל אִשְׁתּוֹ אַתָּה עַתָּה תַּעֲשֶׂה מְלוּכָה עַל־יִשְׂרָאֵל קוּם אֱכָל־לֶחֶם וְיִטַב לִבֶּךָ אֲנִי אֶתֵּן לְךָ אֶת־כֶּרֶם נָבוֹת

הַיִּזְרְעֵאלִי: וַתִּכְתֹּב סְפָרִים בְּשֵׁם אַחְאָב וַתַּחְתֹּם בְּחֹתָמוֹ וַתִּשְׁלַח הספרים אֶל־הַזְּקֵנִים וְאֶל־הַחֹרִים אֲשֶׁר בְּעִירוֹ הַיֹּשְׁבִים אֶת־נָבוֹת: וַתִּכְתֹּב בַּסְּפָרִים לֵאמֹר קִרְאוּ־צוֹם וְהֹשִׁיבוּ אֶת־נָבוֹת בְּרֹאשׁ הָעָם: וְהוֹשִׁיבוּ שְׁנַיִם אֲנָשִׁים בְּנֵי־בְלִיַּעַל נֶגְדּוֹ וִיעִדֻהוּ לֵאמֹר בֵּרַכְתָּ אֱלֹהִים וָמֶלֶךְ וְהוֹצִיאֻהוּ וְסִקְלֻהוּ וְיָמֹת: וַיַּעֲשׂוּ אַנְשֵׁי עִירוֹ הַזְּקֵנִים וְהַחֹרִים אֲשֶׁר הַיֹּשְׁבִים בְּעִירוֹ כַּאֲשֶׁר שָׁלְחָה אֲלֵיהֶם אִיזָבֶל כַּאֲשֶׁר כָּתוּב בַּסְּפָרִים אֲשֶׁר שָׁלְחָה אֲלֵיהֶם: קָרְאוּ צוֹם וְהֹשִׁיבוּ אֶת־נָבוֹת בְּרֹאשׁ הָעָם: וַיָּבֹאוּ שְׁנֵי הָאֲנָשִׁים בְּנֵי־בְלִיַּעַל וַיֵּשְׁבוּ נֶגְדּוֹ וַיְעִדֻהוּ אַנְשֵׁי הַבְּלִיַּעַל אֶת־נָבוֹת נֶגֶד הָעָם לֵאמֹר בֵּרַךְ נָבוֹת אֱלֹהִים וָמֶלֶךְ וַיֹּצִאֻהוּ מִחוּץ לָעִיר וַיִּסְקְלֻהוּ בָאֲבָנִים וַיָּמֹת: וַיִּשְׁלְחוּ אֶל־אִיזֶבֶל לֵאמֹר סֻקַּל נָבוֹת וַיָּמֹת: טו וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ אִיזֶבֶל כִּי־סֻקַּל נָבוֹת וַיָּמֹת וַתֹּאמֶר אִיזֶבֶל אֶל־אַחְאָב קוּם רֵשׁ אֶת־כֶּרֶם נָבוֹת הַיִּזְרְעֵאלִי אֲשֶׁר מֵאֵן לָתֶת־לְךָ בְכֶסֶף כִּי אֵין נָבוֹת חַי כִּי־מֵת: וַיְהִי כִשְׁמֹעַ אַחְאָב כִּי מֵת נָבוֹת וַיָּקָם אַחְאָב לָרֶדֶת אֶל־כֶּרֶם נָבוֹת הַיִּזְרְעֵאלִי לְרִשְׁתּוֹ: ס

וַיְהִי דְּבַר־יְהוָה אֶל־אֵלִיָּהוּ הַתִּשְׁבִּי לֵאמֹר: קוּם רֵד לִקְרַאת אַחְאָב מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּשֹׁמְרוֹן הִנֵּה בְּכֶרֶם נָבוֹת אֲשֶׁר־יָרַד שָׁם לְרִשְׁתּוֹ: וְדִבַּרְתָּ אֵלָיו לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה הֲרָצַחְתָּ וְגַם־יָרָשְׁתָּ וְדִבַּרְתָּ אֵלָיו לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה בִּמְקוֹם אֲשֶׁר לָקְקוּ הַכְּלָבִים אֶת־דַּם נָבוֹת יָלֹקּוּ הַכְּלָבִים אֶת־דָּמְךָ גַּם־אָתָּה: כ וַיֹּאמֶר אַחְאָב אֶל־אֵלִיָּהוּ הַמְצָאתַנִי אֹיְבִי וַיֹּאמֶר מָצָאתִי יַעַן הִתְמַכֶּרְךָ לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה: הִנְנִי מֵבִי אֵלֶיךָ רָעָה וּבִעַרְתִּי אַחֲרֶיךָ וְהִכְרַתִּי לְאַחְאָב מַשְׁתִּין בְּקִיר וְעָצוּר וְעָזוּב בְּיִשְׂרָאֵל: וְנָתַתִּי אֶת־בֵּיתְךָ כְּבֵית יָרָבְעָם בֶּן־נְבָט וּכְבֵית בַּעְשָׁא בֶן־אֲחִיָּה אֶל־הַכַּעַס אֲשֶׁר הִכְעַסְתָּ וַתַּחֲטִא אֶת־יִשְׂרָאֵל: וְגַם־לְאִיזֶבֶל דִּבֶּר יְהוָה לֵאמֹר הַכְּלָבִים יֹאכְלוּ אֶת־אִיזֶבֶל בְּחֵל יִזְרְעֶאל: הַמֵּת לְאַחְאָב בָּעִיר יֹאכְלוּ הַכְּלָבִים וְהַמֵּת בַּשָּׂדֶה יֹאכְלוּ עוֹף הַשָּׁמָיִם: כה רַק לֹא־הָיָה כְאַחְאָב אֲשֶׁר הִתְמַכֵּר לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה אֲשֶׁר־הֵסַתָּה אֹתוֹ אִיזֶבֶל אִשְׁתּוֹ: וַיַּתְעֵב מְאֹד לָלֶכֶת אַחֲרֵי הַגִּלֻּלִים כְּכֹל אֲשֶׁר עָשׂוּ הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר הוֹרִישׁ יְהוָה מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: ס וַיְהִי כִשְׁמֹעַ אַחְאָב אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּקְרַע בְּגָדָיו וַיָּשֶׂם־שַׂק עַל־בְּשָׂרוֹ וַיָּצוֹם וַיִּשְׁכַּב בַּשָּׂק וַיְהַלֵּךְ אַט: פ

וַיְהִי דְּבַר־יְהוָה אֶל־אֵלִיָּהוּ הַתִּשְׁבִּי לֵאמֹר: הֲרָאִיתָ

כי נכנע אחאב מלפני יען כי נכנע מפני לא אבי הרעה בימיו בימי בנו אביא הרעה על ביתו׃

כב וישבו שלש שנים אין מלחמה בין ארם ובין ישראל׃ ס ויהי בשנה השלישית וירד יהושפט מלך יהודה אל מלך ישראל׃ ויאמר מלך ישראל אל עבדיו הידעתם כי לנו רמת גלעד ואנחנו מחשים מקחת אתה מיד מלך ארם׃ ויאמר אל יהושפט התלך אתי למלחמה רמת גלעד ויאמר יהושפט אל מלך ישראל כמוני כמוך כעמי כעמך כסוסי כסוסיך׃ ויאמר יהושפט אל מלך ישראל דרש נא כיום את דבר יהוה׃ ויקבץ מלך ישראל את הנביאים כארבע מאות איש ויאמר אלהם האלך על רמת גלעד למלחמה אם אחדל ויאמרו עלה ויתן אדני ביד המלך׃ ויאמר יהושפט האין פה נביא ליהוה עוד ונדרשה מאותו׃ ויאמר מלך ישראל אל יהושפט עוד איש אחד לדרש את יהוה מאתו ואני שנאתיו כי לא יתנבא עלי טוב כי אם רע מיכיהו בן ימלה ויאמר יהושפט אל יאמר המלך כן׃ ויקרא מלך ישראל אל סריס אחד ויאמר מהרה מיכיהו בן ימלה׃ ומלך ישראל ויהושפט מלך יהודה ישבים איש על כסאו מלבשים בגדים בגרן פתח שער שמרון וכל הנביאים מתנבאים לפניהם׃ ויעש לו צדקיה בן כנענה קרני ברזל ויאמר כה אמר יהוה באלה תנגח את ארם עד כלתם׃ וכל הנבאים נבאים כן לאמר עלה רמת גלעד והצלח ונתן יהוה ביד המלך׃ והמלאך אשר הלך לקרא מיכיהו דבר אליו לאמר הנה נא דברי הנביאים פה אחד טוב אל המלך יהי נא דבריך כדבר אחד מהם ודברת טוב׃ ויאמר מיכיהו חי יהוה כי את אשר יאמר יהוה אלי אתו אדבר׃ ויבוא אל המלך ויאמר המלך אליו מיכיהו הנלך אל רמת גלעד למלחמה אם נחדל ויאמר אליו עלה והצלח ונתן יהוה ביד המלך׃ ויאמר אליו המלך עד כמה פעמים אני משבעך אשר לא תדבר אלי רק אמת בשם יהוה׃ ויאמר ראיתי את כל ישראל נפצים אל ההרים כצאן אשר אין להם רעה ויאמר יהוה לא אדנים לאלה ישובו איש לביתו בשלום׃ ויאמר מלך ישראל אל יהושפט הלוא אמרתי אליך לוא יתנבא עלי טוב כי אם רע׃ ויאמר לכן שמע דבר יהוה ראיתי

כא׳ כט׳ אביא קרי   כב׳ יג׳ דברך קרי

את יהוה ישב על כסאו וכל צבא השמים עמד עליו מימינו ומשמאלו׃ ויאמר יהוה מי יפתה את אחאב ויעל ויפל ברמת גלעד ויאמר זה בכה וזה אמר בכה׃ ויצא הרוח ויעמד לפני יהוה ויאמר אני אפתנו ויאמר יהוה אליו במה׃ ויאמר אצא והייתי רוח שקר בפי כל נביאיו ויאמר תפתה וגם תוכל צא ועשה כן׃ ועתה הנה נתן יהוה רוח שקר בפי כל נביאיך אלה ויהוה דבר עליך רעה׃ ויגש צדקיהו בן כנענה ויכה את מיכיהו על הלחי ויאמר אי זה עבר רוח יהוה מאתי לדבר אותך׃ ויאמר מיכיהו הנך ראה ביום ההוא אשר תבא חדר בחדר להחבה׃ ויאמר מלך ישראל קח את מיכיהו והשיבהו אל אמן שר העיר ואל יואש בן המלך׃ ואמרת כה אמר המלך שימו את זה בית הכלא והאכלהו לחם לחץ ומים לחץ עד באי בשלום׃ ויאמר מיכיהו אם שוב תשוב בשלום לא דבר יהוה בי ויאמר שמעו עמים כלם׃ ס ויעל מלך ישראל ויהושפט מלך יהודה רמת גלעד׃ ויאמר מלך ישראל אל יהושפט התחפש ובא במלחמה ואתה לבש בגדיך ויתחפש מלך ישראל ויבוא במלחמה׃ ומלך ארם צוה את שרי הרכב אשר לו שלשים ושנים לאמר לא תלחמו את קטן ואת גדול כי אם את מלך ישראל לבדו׃ ויהי כראות שרי הרכב את יהושפט והמה אמרו אך מלך ישראל הוא ויסרו עליו להלחם ויזעק יהושפט׃ ויהי כראות שרי הרכב כי לא מלך ישראל הוא וישובו מאחריו׃ ואיש משך בקשת לתמו ויכה את מלך ישראל בין הדבקים ובין השרין ויאמר לרכבו הפך ידיך והוציאני מן המחנה כי החליתי׃ ותעלה המלחמה ביום ההוא והמלך היה מעמד במרכבה נכח ארם וימת בערב ויצק דם המכה אל חיק הרכב׃ ויעבר הרנה במחנה כבא השמש לאמר איש אל עירו ואיש אל ארצו׃ וימת המלך ויבוא שמרון ויקברו את המלך בשמרון׃ וישטף את הרכב על ברכת שמרון וילקו הכלבים את דמו והזנות רחצו כדבר יהוה אשר דבר׃ ויתר דברי אחאב וכל אשר עשה ובית השן אשר בנה וכל הערים אשר בנה הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל׃ וישכב אחאב עם אבתיו וימלך אחזיהו בנו תחתיו׃ ס ויהושפט בן אסא מלך

כב׳ כב׳ קבין בו״ק   לד׳ יהוד׳

מלכים ב:

עַל־יְהוּדָה בִּשְׁנַת אַרְבַּע לְאַחְאָב מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל׃ יְהוֹשָׁפָט
בֶּן־שְׁלֹשִׁים וְחָמֵשׁ שָׁנָה בְּמָלְכוֹ וְעֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ שָׁנָה מָלַךְ
בִּירוּשָׁלָם וְשֵׁם אִמּוֹ עֲזוּבָה בַּת־שִׁלְחִי׃ וַיֵּלֶךְ בְּכָל־דֶּרֶךְ
אָסָא אָבִיו לֹא־סָר מִמֶּנּוּ לַעֲשׂוֹת הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה׃ אַךְ
הַבָּמוֹת לֹא־סָרוּ עוֹד הָעָם מְזַבְּחִים וּמְקַטְּרִים בַּבָּמוֹת׃
וַיַּשְׁלֵם יְהוֹשָׁפָט עִם־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל׃ וְיֶתֶר דִּבְרֵי יְהוֹשָׁפָט מה
וּגְבוּרָתוֹ אֲשֶׁר־עָשָׂה וַאֲשֶׁר נִלְחָם הֲלֹא־הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר
דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה׃ וְיֶתֶר הַקָּדֵשׁ אֲשֶׁר נִשְׁאַר בִּימֵי
אָסָא אָבִיו בִּעֵר מִן־הָאָרֶץ׃ וּמֶלֶךְ אֵין בֶּאֱדוֹם נִצָּב מֶלֶךְ׃
יְהוֹשָׁפָט עָשָׂר אֳנִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ לָלֶכֶת אוֹפִירָה לַזָּהָב וְלֹא הָלָךְ
כִּי־נִשְׁבְּרָה אֳנִיּוֹת בְּעֶצְיוֹן גָּבֶר׃ אָז אָמַר אֲחַזְיָהוּ בֶן־אַחְאָב נ
אֶל־יְהוֹשָׁפָט יֵלְכוּ עֲבָדַי עִם־עֲבָדֶיךָ בָּאֳנִיּוֹת וְלֹא אָבָה
יְהוֹשָׁפָט׃ וַיִּשְׁכַּב יְהוֹשָׁפָט עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקָּבֵר עִם־אֲבֹתָיו
בְּעִיר דָּוִד אָבִיו וַיִּמְלֹךְ יְהוֹרָם בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃ ס נא
אֲחַזְיָהוּ בֶן־אַחְאָב מָלַךְ עַל־יִשְׂרָאֵל בְּשֹׁמְרוֹן בִּשְׁנַת שְׁבַע
עֶשְׂרֵה לִיהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ עַל־יִשְׂרָאֵל שְׁנָתָיִם׃
וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיֵּלֶךְ בְּדֶרֶךְ אָבִיו וּבְדֶרֶךְ אִמּוֹ וּבְדֶרֶךְ
יָרָבְעָם בֶּן־נְבָט אֲשֶׁר הֶחֱטִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל׃ וַיַּעֲבֹד אֶת־
הַבַּעַל וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לוֹ וַיַּכְעֵס אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל
אֲשֶׁר־עָשָׂה אָבִיו׃ פתוחה

כב׳ מס׳ עשה קרי נשברו קרי

מלכים ב :

א

וַיִּפְשַׁע מוֹאָב בְּיִשְׂרָאֵל אַחֲרֵי מוֹת אַחְאָב׃ וַיִּפֹּל אֲחַזְיָה בְּעַד הַשְּׂבָכָה בַּעֲלִיָּתוֹ אֲשֶׁר בְּשֹׁמְרוֹן וַיָּחַל וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם לְכוּ דִרְשׁוּ בְּבַעַל זְבוּב אֱלֹהֵי עֶקְרוֹן אִם־אֶחְיֶה מֵחֳלִי זֶה׃ וּמַלְאַךְ יְהוָה דִּבֶּר אֶל־אֵלִיָּה הַתִּשְׁבִּי קוּם עֲלֵה לִקְרַאת מַלְאֲכֵי מֶלֶךְ־שֹׁמְרוֹן וְדַבֵּר אֲלֵהֶם הֲמִבְּלִי אֵין־אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל אַתֶּם הֹלְכִים לִדְרֹשׁ בְּבַעַל זְבוּב אֱלֹהֵי עֶקְרוֹן׃ וְלָכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה הַמִּטָּה אֲשֶׁר־עָלִיתָ שָּׁם לֹא־תֵרֵד מִמֶּנָּה כִּי מוֹת תָּמוּת וַיֵּלֶךְ אֵלִיָּה׃ וַיָּשׁוּבוּ הַמַּלְאָכִים אֵלָיו וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מַה־זֶּה שַׁבְתֶּם׃ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אִישׁ ׀ עָלָה לִקְרָאתֵנוּ וַיֹּאמֶר אֵלֵינוּ לְכוּ שׁוּבוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר־שָׁלַח אֶתְכֶם וְדִבַּרְתֶּם אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה הֲמִבְּלִי אֵין־אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל אַתָּה שֹׁלֵחַ לִדְרֹשׁ בְּבַעַל זְבוּב אֱלֹהֵי עֶקְרוֹן לָכֵן הַמִּטָּה אֲשֶׁר־עָלִיתָ שָּׁם לֹא־תֵרֵד מִמֶּנָּה כִּי־מוֹת תָּמוּת׃ וַיְדַבֵּר אֲלֵהֶם מֶה מִשְׁפַּט הָאִישׁ אֲשֶׁר עָלָה לִקְרַאתְכֶם וַיְדַבֵּר אֲלֵיכֶם אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה׃ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אִישׁ בַּעַל שֵׂעָר וְאֵזוֹר עוֹר אָזוּר בְּמָתְנָיו וַיֹּאמַר אֵלִיָּה הַתִּשְׁבִּי הוּא׃ וַיִּשְׁלַח אֵלָיו שַׂר־חֲמִשִּׁים וַחֲמִשָּׁיו וַיַּעַל אֵלָיו וְהִנֵּה יֹשֵׁב עַל־רֹאשׁ הָהָר וַיְדַבֵּר אֵלָיו אִישׁ הָאֱלֹהִים הַמֶּלֶךְ דִּבֶּר רֵדָה׃ וַיַּעֲנֶה אֵלִיָּהוּ וַיְדַבֵּר אֶל־שַׂר הַחֲמִשִּׁים וְאִם־אִישׁ אֱלֹהִים אָנִי תֵּרֶד אֵשׁ מִן־הַשָּׁמַיִם וְתֹאכַל אֹתְךָ וְאֶת־חֲמִשֶּׁיךָ וַתֵּרֶד אֵשׁ מִן־הַשָּׁמַיִם וַתֹּאכַל אֹתוֹ וְאֶת־חֲמִשָּׁיו׃ וַיָּשָׁב וַיִּשְׁלַח אֵלָיו שַׂר־חֲמִשִּׁים אַחֵר וַחֲמִשָּׁיו וַיַּעַן וַיְדַבֵּר אֵלָיו אִישׁ הָאֱלֹהִים כֹּה־אָמַר הַמֶּלֶךְ מְהֵרָה רֵדָה׃ וַיַּעַן אֵלִיָּה וַיְדַבֵּר אֲלֵיהֶם אִם־אִישׁ הָאֱלֹהִים אָנִי תֵּרֶד אֵשׁ מִן־הַשָּׁמַיִם וְתֹאכַל אֹתְךָ וְאֶת־חֲמִשֶּׁיךָ וַתֵּרֶד אֵשׁ־אֱלֹהִים מִן־הַשָּׁמַיִם וַתֹּאכַל אֹתוֹ וְאֶת־חֲמִשָּׁיו׃ וַיָּשָׁב וַיִּשְׁלַח שַׂר־חֲמִשִּׁים שְׁלִשִׁים וַחֲמִשָּׁיו וַיַּעַל וַיָּבֹא שַׂר־הַחֲמִשִּׁים הַשְּׁלִישִׁי וַיִּכְרַע עַל־בִּרְכָּיו ׀ לְנֶגֶד אֵלִיָּהוּ וַיִּתְחַנֵּן אֵלָיו וַיְדַבֵּר אֵלָיו אִישׁ הָאֱלֹהִים תִּיקַר־נָא נַפְשִׁי וְנֶפֶשׁ עֲבָדֶיךָ אֵלֶּה חֲמִשִּׁים בְּעֵינֶיךָ׃ הִנֵּה יָרְדָה אֵשׁ מִן־הַשָּׁמַיִם וַתֹּאכַל אֶת־שְׁנֵי שָׂרֵי הַחֲמִשִּׁים הָרִאשֹׁנִים וְאֶת־חֲמִשֵּׁיהֶם וְעַתָּה תִּיקַר נַפְשִׁי בְּעֵינֶיךָ׃ פ וַיְדַבֵּר מַלְאַךְ יְהוָה

אל

אֶל־אֵלִיָּהוּ רֵד אוֹתוֹ אַל־תִּירָא מִפָּנָיו וַיָּקָם וַיֵּרֶד אוֹתוֹ אֶל־הַמֶּלֶךְ׃ וַיְדַבֵּר אֵלָיו כֹּה־אָמַר יְהוָה יַעַן אֲשֶׁר־שָׁלַחְתָּ מַלְאָכִים לִדְרֹשׁ בְּבַעַל זְבוּב אֱלֹהֵי עֶקְרוֹן הֲמִבְּלִי אֵין־אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל לִדְרֹשׁ בִּדְבָרוֹ לָכֵן הַמִּטָּה אֲשֶׁר־עָלִיתָ שָּׁם לֹא־תֵרֵד מִמֶּנָּה כִּי־מוֹת תָּמוּת׃ וַיָּמָת כִּדְבַר יְהוָה ׀ אֲשֶׁר־דִּבֶּר אֵלִיָּהוּ וַיִּמְלֹךְ יְהוֹרָם תַּחְתָּיו בִּשְׁנַת שְׁתַּיִם לִיהוֹרָם בֶּן־יְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ יְהוּדָה כִּי לֹא־הָיָה לוֹ בֵּן׃ וְיֶתֶר דִּבְרֵי אֲחַזְיָהוּ אֲשֶׁר עָשָׂה הֲלוֹא־הֵמָּה כְתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃

ב

וַיְהִי בְּהַעֲלוֹת יְהוָה אֶת־אֵלִיָּהוּ בִּסְעָרָה הַשָּׁמָיִם וַיֵּלֶךְ אֵלִיָּהוּ וֶאֱלִישָׁע מִן־הַגִּלְגָּל׃ וַיֹּאמֶר אֵלִיָּהוּ אֶל־אֱלִישָׁע שֵׁב־נָא פֹה כִּי יְהוָה שְׁלָחַנִי עַד־בֵּית־אֵל וַיֹּאמֶר אֱלִישָׁע חַי־יְהוָה וְחֵי־נַפְשְׁךָ אִם־אֶעֶזְבֶךָּ וַיֵּרְדוּ בֵּית־אֵל׃ וַיֵּצְאוּ בְנֵי־הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר־בֵּית־אֵל אֶל־אֱלִישָׁע וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הֲיָדַעְתָּ כִּי הַיּוֹם יְהוָה לֹקֵחַ אֶת־אֲדֹנֶיךָ מֵעַל רֹאשֶׁךָ וַיֹּאמֶר גַּם־אֲנִי יָדַעְתִּי הֶחֱשׁוּ׃ וַיֹּאמֶר לוֹ אֵלִיָּהוּ אֱלִישָׁע ׀ שֵׁב־נָא פֹה כִּי יְהוָה שְׁלָחַנִי יְרִיחוֹ וַיֹּאמֶר חַי־יְהוָה וְחֵי־נַפְשְׁךָ אִם־אֶעֶזְבֶךָּ וַיָּבֹאוּ יְרִיחוֹ׃ וַיִּגְּשׁוּ בְנֵי־הַנְּבִיאִים ׀ אֲשֶׁר־בִּירִיחוֹ אֶל־אֱלִישָׁע וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הֲיָדַעְתָּ כִּי הַיּוֹם יְהוָה לֹקֵחַ אֶת־אֲדֹנֶיךָ מֵעַל רֹאשֶׁךָ וַיֹּאמֶר גַּם־אֲנִי יָדַעְתִּי הֶחֱשׁוּ׃ וַיֹּאמֶר לוֹ אֵלִיָּהוּ שֵׁב־נָא פֹה כִּי יְהוָה שְׁלָחַנִי הַיַּרְדֵּנָה וַיֹּאמֶר חַי־יְהוָה וְחֵי־נַפְשְׁךָ אִם־אֶעֶזְבֶךָּ וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם׃ וַחֲמִשִּׁים אִישׁ מִבְּנֵי הַנְּבִיאִים הָלְכוּ וַיַּעַמְדוּ מִנֶּגֶד מֵרָחוֹק וּשְׁנֵיהֶם עָמְדוּ עַל־הַיַּרְדֵּן׃ וַיִּקַּח אֵלִיָּהוּ אֶת־אַדַּרְתּוֹ וַיִּגְלֹם וַיַּכֶּה אֶת־הַמַּיִם וַיֵּחָצוּ הֵנָּה וָהֵנָּה וַיַּעַבְרוּ שְׁנֵיהֶם בֶּחָרָבָה׃ וַיְהִי כְעָבְרָם וְאֵלִיָּהוּ אָמַר אֶל־אֱלִישָׁע שְׁאַל מָה אֶעֱשֶׂה־לָּךְ בְּטֶרֶם אֶלָּקַח מֵעִמָּךְ וַיֹּאמֶר אֱלִישָׁע וִיהִי־נָא פִּי־שְׁנַיִם בְּרוּחֲךָ אֵלָי׃ וַיֹּאמֶר הִקְשִׁיתָ לִשְׁאוֹל אִם־תִּרְאֶה אֹתִי לֻקָּח מֵאִתָּךְ יְהִי־לְךָ כֵן וְאִם־אַיִן לֹא יִהְיֶה׃ וַיְהִי הֵמָּה הֹלְכִים הָלוֹךְ וְדַבֵּר וְהִנֵּה רֶכֶב־אֵשׁ וְסוּסֵי אֵשׁ וַיַּפְרִדוּ בֵּין שְׁנֵיהֶם וַיַּעַל אֵלִיָּהוּ בַּסְעָרָה הַשָּׁמָיִם׃ וֶאֱלִישָׁע רֹאֶה וְהוּא מְצַעֵק אָבִי ׀ אָבִי רֶכֶב יִשְׂרָאֵל וּפָרָשָׁיו וְלֹא רָאָהוּ עוֹד וַיַּחֲזֵק בִּבְגָדָיו וַיִּקְרָעֵם לִשְׁנַיִם קְרָעִים׃ וַיָּרֶם אֶת־אַדֶּרֶת אֵלִיָּהוּ אֲשֶׁר נָפְלָה מֵעָלָיו וַיָּשָׁב וַיַּעֲמֹד עַל־שְׂפַת הַיַּרְדֵּן׃ וַיִּקַּח אֶת־אַדֶּרֶת אֵלִיָּהוּ אֲשֶׁר־נָפְלָה מֵעָלָיו וַיַּכֶּה אֶת־הַמַּיִם וַיֹּאמַר אַיֵּה יְהוָה אֱלֹהֵי אֵלִיָּהוּ אַף־הוּא ׀ וַיַּכֶּה אֶת־הַמַּיִם וַיֵּחָצוּ הֵנָּה וָהֵנָּה וַיַּעֲבֹר אֱלִישָׁע׃ וַיִּרְאֻהוּ

ב׳ א׳ הס׳ נהפך קמץ

בני

בני הנביאים אשר ביריחו מנגד ויאמרו נחה רוח אליהו על אלישע ויבאו לקראתו וישתחוו לו ארצה׃ ויאמרו אליו הנה נא יש את עבדיך חמשים אנשים בני חיל ילכו נא ויבקשו את אדניך פן נשאו רוח יהוה וישלכהו באחד ההרים או באחת הגיאות ויאמר לא תשלחו׃ ויפצרו בו עד בש ויאמר שלחו וישלחו חמשים איש ויבקשו שלשה ימים ולא מצאהו׃ וישבו אליו והוא ישב ביריחו ויאמר אלהם הלוא אמרתי אליכם אל תלכו׃ ס

ויאמרו אנשי העיר אל אלישע הנה נא מושב העיר טוב כאשר אדני ראה והמים רעים והארץ משכלת׃ ויאמר קחו לי צלחית חדשה ושימו שם מלח ויקחו אליו׃ ויצא אל מוצא המים וישלך שם מלח ויאמר כה אמר יהוה רפאתי למים האלה לא יהיה משם עוד מות ומשכלת׃ וירפו המים עד היום הזה כדבר אלישע אשר דבר׃ ס

ויעל משם בית אל והוא עלה בדרך ונערים קטנים יצאו מן העיר ויתקלסו בו ויאמרו לו עלה קרח עלה קרח׃ ויפן אחריו ויראם ויקללם בשם יהוה ותצאנה שתים דבים מן היער ותבקענה מהם ארבעים ושני ילדים׃ וילך משם אל הר הכרמל ומשם שב שמרון׃

ג ויהורם בן אחאב מלך על ישראל בשמרון בשנת שמנה עשרה ליהושפט מלך יהודה וימלך שתים עשרה שנה׃ ויעשה הרע בעיני יהוה רק לא כאביו וכאמו ויסר את מצבת הבעל אשר עשה אביו׃ רק בחטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל דבק לא סר ממנה׃ ס

ומישע מלך מואב היה נקד והשיב למלך ישראל מאה אלף כרים ומאה אלף אילים צמר׃ ויהי כמות אחאב ויפשע מלך מואב במלך ישראל׃ ויצא המלך יהורם ביום ההוא משמרון ויפקד את כל ישראל׃ וילך וישלח אל יהושפט מלך יהודה לאמר מלך מואב פשע בי התלך אתי אל מואב למלחמה ויאמר אעלה כמוני כמוך כעמי כעמך כסוסי כסוסיך׃ ויאמר אי זה הדרך נעלה ויאמר דרך מדבר אדום׃ וילך מלך ישראל ומלך יהודה ומלך אדום ויסבו דרך שבעת ימים ולא היה מים למחנה ולבהמה אשר ברגליהם׃ ויאמר מלך ישראל אהה כי קרא יהוה לשלשת המלכים האלה לתת אותם ביד מואב׃ ויאמר יהושפט האין פה נביא ליהוה ונדרשה את יהוה מאותו

ב׳ טז׳ הגאיות קרי

ויען אחד מעבדי מלך ישראל ויאמר פה אלישע בן שפט אשר יצק מים על ידי אליהו׃ ויאמר יהושפט יש אותו דבר יהוה וירדו אליו מלך ישראל ויהושפט ומלך אדום׃ ויאמר אלישע אל מלך ישראל מה לי ולך לך אל נביאי אביך ואל נביאי אמך ויאמר לו מלך ישראל אל כי קרא יהוה לשלשת המלכים האלה לתת אותם ביד מואב׃ ויאמר אלישע חי יהוה צבאות אשר עמדתי לפניו כי לולי פני יהושפט מלך יהודה אני נשא אם אביט אליך ואם אראך׃ ועתה קחו לי מנגן והיה כנגן המנגן ותהי עליו יד יהוה׃ ויאמר כה אמר יהוה עשה הנחל הזה גבים גבים׃ כי כה אמר יהוה לא תראו רוח ולא תראו גשם והנחל ההוא ימלא מים ושתיתם אתם ומקניכם ובהמתכם׃ ונקל זאת בעיני יהוה ונתן את מואב בידכם׃ והכיתם כל עיר מבצר וכל עיר מבחור וכל עץ טוב תפילו וכל מעיני מים תסתמו וכל החלקה הטובה תכאבו באבנים׃ ויהי בבקר כעלות המנחה והנה מים באים מדרך אדום ותמלא הארץ את המים׃ וכל מואב שמעו כי עלו המלכים להלחם בם ויצעקו מכל חגר חגרה ומעלה ויעמדו על הגבול׃ וישכימו בבקר והשמש זרחה על המים ויראו מואב מנגד את המים אדמים כדם׃ ויאמרו דם זה החרב נחרבו המלכים ויכו איש את רעהו ועתה לשלל מואב׃ ויבאו אל מחנה ישראל ויקמו ישראל ויכו את מואב וינסו מפניהם ויכו בה והכות את מואב׃ והערים יהרסו וכל חלקה טובה ישליכו איש אבנו ומלאוה וכל מעין מים יסתמו וכל עץ טוב יפילו עד השאיר אבניה בקיר חרשת ויסבו הקלעים ויכוה׃ וירא מלך מואב כי חזק ממנו המלחמה ויקח אותו שבע מאות איש שלף חרב להבקיע אל מלך אדום ולא יכלו׃ ויקח את בנו הבכור אשר ימלך תחתיו ויעלהו עלה על החמה ויהי קצף גדול על ישראל ויסעו מעליו וישבו לארץ׃ פ

ד ואשה אחת מנשי בני הנביאים צעקה אל אלישע לאמר עבדך אישי מת ואתה ידעת כי עבדך היה ירא את יהוה והנשה בא לקחת את שני ילדי לו לעבדים׃ ויאמר אליה אלישע מה אעשה לך הגידי לי מה יש לכי בבית ותאמר אין לשפחתך כל בבית כי אם אסוך שמן׃ ויאמר לכי שאלי לך כלים מן החוץ מאת כל שכנכי כלים רקים אל

ג׳ כד׳ ויכו קרי ד׳ א׳ הפטרת וירא ב׳ לך קרי ג׳ שכניך קרי

תמציעי: ובאת וסגרת הדלת בעדך ובעד בניך ויצקת על כל הכלים האלה והמלא תסיעי: ותלך מאתו ותסגר הדלת בעדה ובעד בניה הם מגשים אליה והיא מיצקת: ויהי ׀ כמלאת הכלים ותאמר אל בנה הגישה אלי עוד כלי ויאמר אליה אין עוד כלי ויעמד השמן: ותבא ותגד לאיש האלהים ויאמר לכי מכרי את השמן ושלמי את נשיכי ואת בניכי תחיי בנותר: ס ויהי היום ויעבר אלישע אל שונם ושם אשה גדולה ותחזק בו לאכל לחם ויהי מדי עברו יסר שמה לאכל לחם: ותאמר אל אישה הנה נא ידעתי כי איש אלהים קדוש הוא עבר עלינו תמיד: נעשה נא עלית קיר קטנה ונשים לו שם מטה ושלחן וכסא ומנורה והיה בבאו אלינו יסור שמה: ויהי היום ויבא שמה ויסר אל העליה וישכב שמה: ויאמר אל גיחזי נערו קרא לשונמית הזאת ויקרא לה ותעמד לפניו: ויאמר לו אמר נא אליה הנה חרדת ׀ אלינו את כל החרדה הזאת מה לעשות לך היש לדבר לך אל המלך או אל שר הצבא ותאמר בתוך עמי אנכי ישבת: ויאמר ומה לעשות לה ויאמר גיחזי אבל בן אין לה ואישה זקן: ויאמר קרא לה ויקרא לה ותעמד בפתח: ויאמר למועד הזה כעת חיה אתי חבקת בן ותאמר אל אדני איש האלהים אל תכזב בשפחתך: ותהר האשה ותלד בן למועד הזה כעת חיה אשר דבר אליה אלישע: ויגדל הילד ויהי היום ויצא אל אביו אל הקצרים: ויאמר אל אביו ראשי ׀ ראשי ויאמר אל הנער שאהו אל אמו: וישאהו ויביאהו אל אמו וישב על ברכיה עד הצהרים וימת: ותעל ותשכבהו על מטת איש האלהים ותסגר בעדו ותצא: ותקרא אל אישה ותאמר שלחה נא לי אחד מן הנערים ואחת האתנות וארוצה עד איש האלהים ואשובה: ויאמר מדוע אתי הלכתי אליו היום לא חדש ולא שבת ותאמר שלום: ותחבש האתון ותאמר אל נערה נהג ולך אל תעצר לי לרכב כי אם אמרתי לך: ותלך ותבוא אל איש האלהים אל הר הכרמל ויהי כראות איש האלהים אתה מנגד ויאמר אל גיחזי נערו הנה השונמית הלז: עתה רוץ נא לקראתה ואמר לה השלום לך השלום לאישך השלום לילד ותאמר שלום: ותבא

ד׳ ב׳ מוצקת קרי ז׳ נשיך קרי ובניך קרי טז׳ את קרי כג׳ את קרי הולכת קרי עד כאן

אל

אל איש האלהים אל ההר ותחזק ברגליו ויגש גיחזי להדפה ויאמר איש האלהים הרפה לה כי נפשה מרה לה ויהוה העלים ממני ולא הגיד לי: ותאמר השאלתי בן מאת אדני הלא אמרתי לא תשלה אתי: ויאמר לגיחזי חגר מתניך וקח משענתי בידך ולך כי תמצא איש לא תברכנו וכי יברכך איש לא תעננו ושמת משענתי על פני הנער: ותאמר אם הנער חי יהוה וחי נפשך אם אעזבך ויקם וילך אחריה: וגחזי עבר לפניהם וישם את המשענת על פני הנער ואין קול ואין קשב וישב לקראתו ויגד לו לאמר לא הקיץ הנער: ויבא אלישע הביתה והנה הנער מת משכב על מטתו: ויבא ויסגר הדלת בעד שניהם ויתפלל אל יהוה: ויעל וישכב על הילד וישם פיו על פיו ועיניו על עיניו וכפיו על כפו ויגהר עליו ויחם בשר הילד: וישב וילך בבית אחת הנה ואחת הנה ויעל ויגהר עליו ויזורר הנער עד שבע פעמים ויפקח הנער את עיניו: ויקרא אל גיחזי ויאמר קרא אל השנמית הזאת ויקראה ותבוא אליו ויאמר שאי בנך: ותבא ותפל על רגליו ותשתחו ארצה ותשא את בנה ותצא: ס ואלישע שב הגלגלה והרעב בארץ ובני הנביאים ישבים לפניו ויאמר לנערו שפת הסיר הגדולה ובשל נזיד לבני הנביאים: ויצא אחד אל השדה ללקט ארת וימצא גפן שדה וילקט ממנו פקעת שדה מלא בגדו ויבא ויפלח אל סיר הנזיד כי לא ידעו: ויצקו לאנשים לאכול ויהי כאכלם מהנזיד והמה צעקו ויאמרו מות בסיר איש האלהים ולא יכלו לאכל: ויאמר וקחו קמח וישלך אל הסיר ויאמר צק לעם ויאכלו ולא היה דבר רע בסיר: ס ואיש בא מבעל שלשה ויבא לאיש האלהים לחם בכורים עשרים לחם שערים וכרמל בצקלנו ויאמר תן לעם ויאכלו: ויאמר משרתו מה אתן זה לפני מאה איש ויאמר תן לעם ויאכלו כי כה אמר יהוה אכול והותר: ויתן לפניהם ויאכלו ויותרו כדבר יהוה: ס

ה ונעמן שר צבא מלך ארם היה איש גדול לפני אדניו ונשא פנים כי בו נתן יהוה תשועה לארם והאיש היה גבור חיל מצרע: וארם יצאו גדודים וישבו מארץ ישראל נערה קטנה ותהי לפני אשת נעמן: ותאמר אל גברתה אחלי אדני לפני הנביא אשר בשמרון אז יאסף אתו

ד׳ לד׳ כפיו קרי מב׳ הפטרת תזריע

מצרעתו

מִצָּרַעְתּוֹ׃ וַיָּבֹא וַיַּגֵּד לַאדֹנָיו לֵאמֹר כָּזֹאת וְכָזֹאת דִּבְּרָה
הַנַּעֲרָה אֲשֶׁר מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ־אֲרָם לֶךְ־בֹּא ה
וְאֶשְׁלְחָה סֵפֶר אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיֵּלֶךְ וַיִּקַּח בְּיָדוֹ עֶשֶׂר כִּכְּרֵי־
כֶסֶף וְשֵׁשֶׁת אֲלָפִים זָהָב וְעֶשֶׂר חֲלִיפוֹת בְּגָדִים׃ וַיָּבֵא הַסֵּפֶר
אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר וְעַתָּה כְּבוֹא הַסֵּפֶר הַזֶּה אֵלֶיךָ הִנֵּה
שָׁלַחְתִּי אֵלֶיךָ אֶת־נַעֲמָן עַבְדִּי וַאֲסַפְתּוֹ מִצָּרַעְתּוֹ׃ וַיְהִי כִּקְרֹא
מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַסֵּפֶר וַיִּקְרַע בְּגָדָיו וַיֹּאמֶר הַאֱלֹהִים אָנִי
לְהָמִית וּלְהַחֲיוֹת כִּי־זֶה שֹׁלֵחַ אֵלַי לֶאֱסֹף אִישׁ מִצָּרַעְתּוֹ כִּי
אַךְ־דְּעוּ־נָא וּרְאוּ כִּי־מִתְאַנֶּה הוּא לִי׃ וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ ׀ אֱלִישָׁע
אִישׁ־הָאֱלֹהִים כִּי־קָרַע מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֶת־בְּגָדָיו וַיִּשְׁלַח אֶל־
הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר לָמָּה קָרַעְתָּ בְּגָדֶיךָ יָבֹא־נָא אֵלַי וְיֵדַע כִּי יֵשׁ
נָבִיא בְּיִשְׂרָאֵל׃ וַיָּבֹא נַעֲמָן בְּסוּסָו וּבְרִכְבּוֹ וַיַּעֲמֹד פֶּתַח־
הַבַּיִת לֶאֱלִישָׁע׃ וַיִּשְׁלַח אֵלָיו אֱלִישָׁע מַלְאָךְ לֵאמֹר הָלוֹךְ י
וְרָחַצְתָּ שֶׁבַע־פְּעָמִים בַּיַּרְדֵּן וְיָשֹׁב בְּשָׂרְךָ לְךָ וּטְהָר׃ וַיִּקְצֹף
נַעֲמָן וַיֵּלַךְ וַיֹּאמֶר הִנֵּה אָמַרְתִּי אֵלַי ׀ יֵצֵא יָצוֹא וְעָמַד וְקָרָא
בְּשֵׁם־יְהוָה אֱלֹהָיו וְהֵנִיף יָדוֹ אֶל־הַמָּקוֹם וְאָסַף הַמְּצֹרָע׃
הֲלֹא טוֹב אֲבָנָה וּפַרְפַּר נַהֲרוֹת דַּמֶּשֶׂק מִכֹּל מֵימֵי יִשְׂרָאֵל
הֲלֹא־אֶרְחַץ בָּהֶם וְטָהָרְתִּי וַיִּפֶן וַיֵּלֶךְ בְּחֵמָה׃ וַיִּגְּשׁוּ עֲבָדָיו
וַיְדַבְּרוּ אֵלָיו וַיֹּאמְרוּ אָבִי דָּבָר גָּדוֹל הַנָּבִיא דִּבֶּר אֵלֶיךָ הֲלוֹא
תַעֲשֶׂה וְאַף כִּי־אָמַר אֵלֶיךָ רְחַץ וּטְהָר׃ וַיֵּרֶד וַיִּטְבֹּל בַּיַּרְדֵּן
שֶׁבַע פְּעָמִים כִּדְבַר אִישׁ הָאֱלֹהִים וַיָּשָׁב בְּשָׂרוֹ כִּבְשַׂר נַעַר
קָטֹן וַיִּטְהָר׃ וַיָּשָׁב אֶל־אִישׁ הָאֱלֹהִים הוּא וְכָל־מַחֲנֵהוּ טו
וַיָּבֹא וַיַּעֲמֹד לְפָנָיו וַיֹּאמֶר הִנֵּה־נָא יָדַעְתִּי כִּי אֵין אֱלֹהִים
בְּכָל־הָאָרֶץ כִּי אִם־בְּיִשְׂרָאֵל וְעַתָּה קַח־נָא בְרָכָה מֵאֵת עַבְדֶּךָ׃
וַיֹּאמֶר חַי־יְהוָה אֲשֶׁר־עָמַדְתִּי לְפָנָיו אִם־אֶקָּח וַיִּפְצַר־בּוֹ
לָקַחַת וַיְמָאֵן׃ וַיֹּאמֶר נַעֲמָן וָלֹא יֻתַּן־נָא לְעַבְדְּךָ מַשָּׂא צֶמֶד־
פְּרָדִים אֲדָמָה כִּי לוֹא־יַעֲשֶׂה עוֹד עַבְדְּךָ עֹלָה וָזֶבַח לֵאלֹהִים
אֲחֵרִים כִּי אִם־לַיהוָה׃ לַדָּבָר הַזֶּה יִסְלַח יְהוָה לְעַבְדֶּךָ
בְּבוֹא אֲדֹנִי בֵית־רִמּוֹן לְהִשְׁתַּחֲוֺת שָׁמָּה וְהוּא ׀ נִשְׁעָן עַל־
יָדִי וְהִשְׁתַּחֲוֵיתִי בֵּית רִמֹּן בְּהִשְׁתַּחֲוָיָתִי בֵּית רִמֹּן יִסְלַח־נָא
יְהוָה לְעַבְדְּךָ בַּדָּבָר הַזֶּה׃ וַיֹּאמֶר לוֹ לֵךְ לְשָׁלוֹם וַיֵּלֶךְ מֵאִתּוֹ
כִּבְרַת אָרֶץ׃ ס וַיֹּאמֶר גֵּיחֲזִי נַעַר אֱלִישָׁע אִישׁ־ כ
הָאֱלֹהִים הִנֵּה ׀ חָשַׂךְ אֲדֹנִי אֶת־נַעֲמָן הָאֲרַמִּי הַזֶּה מִקַּחַת
מִיָּדוֹ אֵת אֲשֶׁר־הֵבִיא חַי־יְהוָה כִּי־אִם־רַצְתִּי אַחֲרָיו וְלָקַחְתִּי
מֵאִתּוֹ מְאוּמָה׃ וַיִּרְדֹּף גֵּיחֲזִי אַחֲרֵי נַעֲמָן וַיִּרְאֶה נַעֲמָן
רָץ אַחֲרָיו וַיִּפֹּל מֵעַל הַמֶּרְכָּבָה לִקְרָאתוֹ וַיֹּאמֶר הֲשָׁלוֹם׃

ה׳ ט׳ בסוסיו קרי יב׳ אמנה קרי יח׳ נא׳ כתיב ולא קרי יט׳ עד כאן

וַיֹּאמֶר ׀ שָׁלוֹם אֲדֹנִי שְׁלָחַנִי לֵאמֹר הִנֵּה עַתָּה זֶה בָּאוּ אֵלַי
שְׁנֵי־נְעָרִים מֵהַר אֶפְרַיִם מִבְּנֵי הַנְּבִיאִים תְּנָה־נָּא לָהֶם כִּכַּר־
כֶּסֶף וּשְׁתֵּי חֲלִפוֹת בְּגָדִים׃ וַיֹּאמֶר נַעֲמָן הוֹאֵל קַח כִּכָּרָיִם
וַיִּפְרָץ־בּוֹ וַיָּצַר כִּכְּרַיִם כֶּסֶף בִּשְׁנֵי חֲרִטִים וּשְׁתֵּי חֲלִפוֹת
בְּגָדִים וַיִּתֵּן אֶל־שְׁנֵי נְעָרָיו וַיִּשְׂאוּ לְפָנָיו׃ וַיָּבֹא אֶל־הָעֹפֶל
כה וַיִּקַּח מִיָּדָם וַיִּפְקֹד בַּבָּיִת וַיְשַׁלַּח אֶת־הָאֲנָשִׁים וַיֵּלֵכוּ׃ וְהוּא־
בָא וַיַּעֲמֹד אֶל־אֲדֹנָיו וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֱלִישָׁע מֵאַן גֵּחֲזִי וַיֹּאמֶר
לֹא־הָלַךְ עַבְדְּךָ אָנֶה וָאָנָה׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו לֹא־לִבִּי הָלַךְ
כַּאֲשֶׁר הָפַךְ־אִישׁ מֵעַל מֶרְכַּבְתּוֹ לִקְרָאתֶךָ הַעֵת לָקַחַת אֶת־
הַכֶּסֶף וְלָקַחַת בְּגָדִים וְזֵיתִים וּכְרָמִים וְצֹאן וּבָקָר וַעֲבָדִים
וּשְׁפָחוֹת׃ וְצָרַעַת נַעֲמָן תִּדְבַּק־בְּךָ וּבְזַרְעֲךָ לְעוֹלָם וַיֵּצֵא
מִלְּפָנָיו מְצֹרָע כַּשָּׁלֶג׃ פ

ו וַיֹּאמְרוּ בְנֵי־הַנְּבִיאִים אֶל־אֱלִישָׁע הִנֵּה־נָא הַמָּקוֹם אֲשֶׁר
אֲנַחְנוּ יֹשְׁבִים שָׁם לְפָנֶיךָ צַר מִמֶּנּוּ׃ נֵלְכָה־נָּא עַד־הַיַּרְדֵּן
וְנִקְחָה מִשָּׁם אִישׁ קוֹרָה אֶחָת וְנַעֲשֶׂה־לָּנוּ שָׁם מָקוֹם לָשֶׁבֶת
שָׁם וַיֹּאמֶר לֵכוּ׃ וַיֹּאמֶר הָאֶחָד הוֹאֶל נָא וְלֵךְ אֶת־עֲבָדֶיךָ
וַיֹּאמֶר אֲנִי אֵלֵךְ׃ וַיֵּלֶךְ אִתָּם וַיָּבֹאוּ הַיַּרְדֵּנָה וַיִּגְזְרוּ הָעֵצִים׃
ה וַיְהִי הָאֶחָד מַפִּיל הַקּוֹרָה וְאֶת־הַבַּרְזֶל נָפַל אֶל־הַמָּיִם וַיִּצְעַק
וַיֹּאמֶר אֲהָהּ אֲדֹנִי וְהוּא שָׁאוּל׃ וַיֹּאמֶר אִישׁ־הָאֱלֹהִים אָנָה
נָפָל וַיַּרְאֵהוּ אֶת־הַמָּקוֹם וַיִּקְצָב־עֵץ וַיַּשְׁלֶךְ־שָׁמָּה וַיָּצֶף
הַבַּרְזֶל׃ וַיֹּאמֶר הָרֶם לָךְ וַיִּשְׁלַח יָדוֹ וַיִּקָּחֵהוּ׃ פ
וּמֶלֶךְ אֲרָם הָיָה נִלְחָם בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּוָּעַץ אֶל־עֲבָדָיו לֵאמֹר
אֶל־מְקוֹם פְּלֹנִי אַלְמֹנִי תַּחֲנֹתִי׃ וַיִּשְׁלַח אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶל־
מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הִשָּׁמֶר מֵעֲבֹר הַמָּקוֹם הַזֶּה כִּי־שָׁם אֲרָם
י נְחִתִּים׃ וַיִּשְׁלַח מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר־לוֹ
אִישׁ־הָאֱלֹהִים וְהִזְהִירֹה וְנִשְׁמַר שָׁם לֹא אַחַת וְלֹא שְׁתָּיִם׃
וַיִּסָּעֵר לֵב מֶלֶךְ־אֲרָם עַל־הַדָּבָר הַזֶּה וַיִּקְרָא אֶל־עֲבָדָיו וַיֹּאמֶר
אֲלֵיהֶם הֲלוֹא תַּגִּידוּ לִי מִי מִשֶּׁלָּנוּ אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל׃
וַיֹּאמֶר אַחַד מֵעֲבָדָיו לוֹא אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ כִּי־אֱלִישָׁע הַנָּבִיא
אֲשֶׁר בְּיִשְׂרָאֵל יַגִּיד לְמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תְּדַבֵּר
בַּחֲדַר מִשְׁכָּבֶךָ׃ וַיֹּאמֶר לְכוּ וּרְאוּ אֵיכֹה הוּא וְאֶשְׁלַח
וְאֶקָּחֵהוּ וַיֻּגַּד־לוֹ לֵאמֹר הִנֵּה בְדֹתָן׃ וַיִּשְׁלַח־שָׁמָּה סוּסִים
טו וְרֶכֶב וְחַיִל כָּבֵד וַיָּבֹאוּ לַיְלָה וַיַּקִּפוּ עַל־הָעִיר׃ וַיַּשְׁכֵּם
מְשָׁרֵת אִישׁ הָאֱלֹהִים לָקוּם וַיֵּצֵא וְהִנֵּה־חַיִל סוֹבֵב אֶת־הָעִיר
וְסוּס וָרָכֶב וַיֹּאמֶר נַעֲרוֹ אֵלָיו אֲהָהּ אֲדֹנִי אֵיכָה נַעֲשֶׂה׃
וַיֹּאמֶר אַל־תִּירָא כִּי רַבִּים אֲשֶׁר אִתָּנוּ מֵאֲשֶׁר אוֹתָם׃

ה׳ כה׳ מאין קרי ו׳ י׳ והזהירו קרי ית׳ אתנו קרי

ויתפלל אלישע ויאמר יהוה פקח נא את עיניו ויראה ויפקח יהוה את עיני הנער וירא והנה ההר מלא סוסים ורכב אש סביבת אלישע: וירדו אליו ויתפלל אלישע אל יהוה ויאמר הך נא את הגוי הזה בסנורים ויכם בסנורים כדבר אלישע: ויאמר אלהם אלישע לא זה הדרך ולא זה העיר לכו אחרי ואוליכה אתכם אל האיש אשר תבקשון וילך אותם שמרונה: ויהי כבאם שמרון ויאמר אלישע יהוה פקח את עיני אלה ויראו ויפקח יהוה את עיניהם ויראו והנה בתוך שמרון: ויאמר מלך ישראל אל אלישע כראתו אותם האכה אכה אבי: ויאמר לא תכה האשר שבית בחרבך ובקשתך אתה מכה שים לחם ומים לפניהם ויאכלו וישתו וילכו אל אדניהם: ויכרה להם כרה גדולה ויאכלו וישתו וישלחם וילכו אל אדניהם ולא יספו עוד גדודי ארם לבוא בארץ ישראל: פ ויהי אחרי כן ויקבץ בן הדד מלך ארם את כל מחנהו ויעל ויצר על שמרון: ויהי רעב גדול בשמרון והנה צרים עליה עד היות ראש חמור בשמנים כסף ורבע הקב חריונים בחמשה כסף: ויהי מלך ישראל עבר על החמה ואשה צעקה אליו לאמר הושיעה אדני המלך: ויאמר אל יושעך יהוה מאין אושיעך המן הגרן או מן היקב: ויאמר לה המלך מה לך ותאמר האשה הזאת אמרה אלי תני את בנך ונאכלנו היום ואת בני נאכל מחר: ונבשל את בני ונאכלהו ואמר אליה ביום האחר תני את בנך ונאכלנו ותחבא את בנה: ויהי כשמע המלך את דברי האשה ויקרע את בגדיו והוא עבר על החמה וירא העם והנה השק על בשרו מבית: ויאמר כה יעשה לי אלהים וכה יסף אם יעמד ראש אלישע בן שפט עליו היום: ואלישע ישב בביתו והזקנים ישבים אתו וישלח איש מלפניו בטרם יבא המלאך אליו והוא אמר אל הזקנים הראיתם כי שלח בן המרצח הזה להסיר את ראשי ראו כבא המלאך סגרו הדלת ולחצתם אתו בדלת הלוא קול רגלי אדניו אחריו: עודנו מדבר עמם והנה המלאך ירד אליו ויאמר הנה זאת הרעה מאת יהוה מה אוחיל ליהוה עוד: פ

ז ויאמר אלישע שמעו דבר יהוה כה אמר יהוה כעת מחר סאה סלת בשקל וסאתים שערים בשקל בשער

סה' דבזנים קרי   לב' ריש דגושה

שמרון

שמרון: ויען השליש אשר למלך נשען על ידו את איש האלהים ויאמר הנה יהוה עשה ארבות בשמים היהיה הדבר הזה ויאמר הנכה ראה בעיניך ומשם לא תאכל: פ וארבעה אנשים היו מצרעים פתח השער ויאמרו איש אל רעהו מה אנחנו ישבים פה עד מתנו: אם אמרנו נבוא העיר והרעב בעיר ומתנו שם ואם ישבנו פה ומתנו ועתה לכו ונפלה אל מחנה ארם אם יחינו נחיה ואם ימיתנו ומתנו: ויקמו בנשף לבוא אל מחנה ארם ויבאו עד קצה מחנה ארם והנה אין שם איש: ואדני השמיע את מחנה ארם קול רכב קול סוס קול חיל גדול ויאמרו איש אל אחיו הנה שכר עלינו מלך ישראל את מלכי החתים ואת מלכי מצרים לבוא עלינו: ויקומו וינוסו בנשף ויעזבו את אהליהם ואת סוסיהם ואת חמריהם המחנה כאשר היא וינסו אל נפשם: ויבאו המצרעים האלה עד קצה המחנה ויבאו אל אהל אחד ויאכלו וישתו וישאו משם כסף וזהב ובגדים וילכו ויטמנו וישבו ויבאו אל אהל אחר וישאו משם וילכו ויטמנו: ויאמרו איש אל רעהו לא כן אנחנו עשים היום הזה יום בשרה הוא ואנחנו מחשים וחכינו עד אור הבקר ומצאנו עוון ועתה לכו ונבאה ונגידה בית המלך: ויבאו ויקראו אל שער העיר ויגידו להם לאמר באנו אל מחנה ארם והנה אין שם איש וקול אדם כי אם הסוס אסור והחמור אסור ואהלים כאשר המה: ויקרא השערים ויגידו בית המלך פנימה: ויקם המלך לילה ויאמר אל עבדיו אגידה נא לכם את אשר עשו לנו ארם ידעו כי רעבים אנחנו ויצאו מן המחנה להחבה בהשדה לאמר כי יצאו מן העיר ונתפשם חיים ואל העיר נבא: ויען אחד מעבדיו ויאמר ויקחו נא חמשה מן הסוסים הנשארים אשר נשארו בה הנם ככל ההמון ישראל אשר נשארו בה הנם ככל המון ישראל אשר תמו ונשלחה ונראה: ויקחו שני רכב סוסים וישלח המלך אחרי מחנה ארם לאמר לכו וראו: וילכו אחריהם עד הירדן והנה כל הדרך מלאה בגדים וכלים אשר השליכו ארם בחפזם וישבו המלאכים ויגדו למלך: ויצא העם ויבזו את מחנה ארם ויהי סאה סלת בשקל וסאתים שערים בשקל כדבר יהוה: והמלך הפקיד את השליש אשר נשען על ידו על השער וירמסהו העם בשער

ז' ג' השבות מצורע   יב' בנחה קרי   יג' ההמון קרי   טו' בחפזם קרי

וימת

וַיָּמֹת כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּרֶדֶת הַמֶּלֶךְ
אֵלָיו׃ וַיְהִי כְּדַבֵּר אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶל־הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר סָאתַיִם
שְׂעֹרִים בְּשֶׁקֶל וּסְאָה־סֹלֶת בְּשֶׁקֶל יִהְיֶה כָּעֵת מָחָר בְּשַׁעַר
שֹׁמְרוֹן׃ וַיַּעַן הַשָּׁלִישׁ אֶת־אִישׁ הָאֱלֹהִים וַיֹּאמַר וְהִנֵּה
יְהוָה עֹשֶׂה אֲרֻבּוֹת בַּשָּׁמַיִם הֲיִהְיֶה כַּדָּבָר הַזֶּה וַיֹּאמֶר הִנְּךָ
רֹאֶה בְּעֵינֶיךָ וּמִשָּׁם לֹא תֹאכֵל׃ וַיְהִי־לוֹ כֵּן וַיִּרְמְסוּ אֹתוֹ
הָעָם בַּשַּׁעַר וַיָּמֹת׃ ס

ח וֶאֱלִישָׁע דִּבֶּר אֶל־הָאִשָּׁה אֲשֶׁר־הֶחֱיָה אֶת־בְּנָהּ לֵאמֹר
קוּמִי וּלְכִי אַתְּ וּבֵיתֵךְ וְגוּרִי בַּאֲשֶׁר תָּגוּרִי כִּי־קָרָא יְהוָה
לָרָעָב וְגַם־בָּא אֶל־הָאָרֶץ שֶׁבַע שָׁנִים׃ וַתָּקָם הָאִשָּׁה וַתַּעַשׂ
כִּדְבַר אִישׁ הָאֱלֹהִים וַתֵּלֶךְ הִיא וּבֵיתָהּ וַתָּגָר בְּאֶרֶץ־פְּלִשְׁתִּים
שֶׁבַע שָׁנִים׃ וַיְהִי מִקְצֵה שֶׁבַע שָׁנִים וַתָּשָׁב הָאִשָּׁה מֵאֶרֶץ
פְּלִשְׁתִּים וַתֵּצֵא לִצְעֹק אֶל־הַמֶּלֶךְ אֶל־בֵּיתָהּ וְאֶל־שָׂדָהּ׃
וְהַמֶּלֶךְ מְדַבֵּר אֶל־גֵּחֲזִי נַעַר אִישׁ־הָאֱלֹהִים לֵאמֹר
סַפְּרָה־נָּא לִי אֵת כָּל־הַגְּדֹלוֹת אֲשֶׁר־עָשָׂה אֱלִישָׁע׃ וַיְהִי
הוּא־מְסַפֵּר לַמֶּלֶךְ אֵת אֲשֶׁר־הֶחֱיָה אֶת־הַמֵּת וְהִנֵּה הָאִשָּׁה
אֲשֶׁר־הֶחֱיָה אֶת־בְּנָהּ צֹעֶקֶת אֶל־הַמֶּלֶךְ עַל־בֵּיתָהּ וְעַל־שָׂדָהּ
וַיֹּאמֶר גֵּחֲזִי אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ זֹאת הָאִשָּׁה וְזֶה־בְּנָהּ אֲשֶׁר־הֶחֱיָה
אֱלִישָׁע׃ וַיִּשְׁאַל הַמֶּלֶךְ לָאִשָּׁה וַתְּסַפֶּר־לוֹ וַיִּתֶּן־לָהּ הַמֶּלֶךְ
סָרִיס אֶחָד לֵאמֹר הָשֵׁיב אֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לָהּ וְאֵת כָּל־תְּבוּאֹת
הַשָּׂדֶה מִיּוֹם עָזְבָה אֶת־הָאָרֶץ וְעַד־עָתָּה׃ ס
וַיָּבֹא אֱלִישָׁע דַּמֶּשֶׂק וּבֶן־הֲדַד מֶלֶךְ־אֲרָם חֹלֶה וַיֻּגַּד־לוֹ לֵאמֹר
בָּא אִישׁ הָאֱלֹהִים עַד־הֵנָּה׃ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־חֲזָהאֵל קַח
בְּיָדְךָ מִנְחָה וְלֵךְ לִקְרַאת אִישׁ הָאֱלֹהִים וְדָרַשְׁתָּ אֶת־יְהוָה
מֵאוֹתוֹ לֵאמֹר הַאֶחְיֶה מֵחֳלִי זֶה׃ וַיֵּלֶךְ חֲזָהאֵל לִקְרָאתוֹ
וַיִּקַּח מִנְחָה בְיָדוֹ וְכָל־טוּב דַּמֶּשֶׂק מַשָּׂא אַרְבָּעִים גָּמָל וַיָּבֹא
וַיַּעֲמֹד לְפָנָיו וַיֹּאמֶר בִּנְךָ בֶן־הֲדַד מֶלֶךְ־אֲרָם שְׁלָחַנִי אֵלֶיךָ
לֵאמֹר הַאֶחְיֶה מֵחֳלִי זֶה׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֱלִישָׁע לֵךְ אֱמָר־
לֹא חָיֹה תִחְיֶה וְהִרְאַנִי יְהוָה כִּי־מוֹת יָמוּת׃ וַיַּעֲמֵד אֶת־
פָּנָיו וַיָּשֶׂם עַד־בֹּשׁ וַיֵּבְךְּ אִישׁ הָאֱלֹהִים׃ וַיֹּאמֶר חֲזָהאֵל מַדּוּעַ
אֲדֹנִי בֹכֶה וַיֹּאמֶר כִּי־יָדַעְתִּי אֵת אֲשֶׁר־תַּעֲשֶׂה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל
רָעָה מִבְצְרֵיהֶם תְּשַׁלַּח בָּאֵשׁ וּבַחֻרֵיהֶם בַּחֶרֶב תַּהֲרֹג
וְעֹלְלֵיהֶם תְּרַטֵּשׁ וְהָרֹתֵיהֶם תְּבַקֵּעַ׃ וַיֹּאמֶר חֲזָהאֵל כִּי מָה
עַבְדְּךָ הַכֶּלֶב כִּי יַעֲשֶׂה הַדָּבָר הַגָּדוֹל הַזֶּה וַיֹּאמֶר אֱלִישָׁע
הִרְאַנִי יְהוָה אֹתְךָ מֶלֶךְ עַל־אֲרָם׃ וַיֵּלֶךְ ׀ מֵאֵת אֱלִישָׁע וַיָּבֹא
אֶל־אֲדֹנָיו וַיֹּאמֶר לוֹ מָה־אָמַר לְךָ אֱלִישָׁע וַיֹּאמֶר אָמַר לִי

ז' לו סך   ו' לא מסק ה'   ה"א את סך   ו' כ' עד סג

חָיֹה תִחְיֶה׃ וַיְהִי מִמָּחֳרָת וַיִּקַּח הַמַּכְבֵּר וַיִּטְבֹּל בַּמַּיִם
וַיִּפְרֹשׂ עַל־פָּנָיו וַיָּמֹת וַיִּמְלֹךְ חֲזָהאֵל תַּחְתָּיו׃ ס
וּבִשְׁנַת חָמֵשׁ לְיוֹרָם בֶּן־אַחְאָב מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וִיהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ
יְהוּדָה מָלַךְ יְהוֹרָם בֶּן־יְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ יְהוּדָה׃ בֶּן־שְׁלֹשִׁים
וּשְׁתַּיִם שָׁנָה הָיָה בְמָלְכוֹ וּשְׁמֹנֶה שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלִָם׃
וַיֵּלֶךְ בְּדֶרֶךְ ׀ מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר עָשׂוּ בֵּית אַחְאָב כִּי בַּת־
אַחְאָב הָיְתָה־לּוֹ לְאִשָּׁה וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה׃ וְלֹא־אָבָה
יְהוָה לְהַשְׁחִית אֶת־יְהוּדָה לְמַעַן דָּוִד עַבְדּוֹ כַּאֲשֶׁר אָמַר־לוֹ
לָתֵת לוֹ נִיר לְבָנָיו כָּל־הַיָּמִים׃ בְּיָמָיו פָּשַׁע אֱדוֹם מִתַּחַת
יַד־יְהוּדָה וַיַּמְלִכוּ עֲלֵיהֶם מֶלֶךְ׃ וַיַּעֲבֹר יוֹרָם צָעִירָה וְכָל־
הָרֶכֶב עִמּוֹ וַיְהִי־הוּא קָם לַיְלָה וַיַּכֶּה אֶת־אֱדוֹם הַסֹּבֵיב אֵלָיו
וְאֵת שָׂרֵי הָרֶכֶב וַיָּנָס הָעָם לְאֹהָלָיו׃ וַיִּפְשַׁע אֱדוֹם מִתַּחַת
יַד־יְהוּדָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה אָז תִּפְשַׁע לִבְנָה בָּעֵת הַהִיא׃
וְיֶתֶר דִּבְרֵי יוֹרָם וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה הֲלֹא־הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר
דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה׃ וַיִּשְׁכַּב יוֹרָם עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקָּבֵר
עִם־אֲבֹתָיו בְּעִיר דָּוִד וַיִּמְלֹךְ אֲחַזְיָהוּ בְנוֹ תַּחְתָּיו׃ ס
בִּשְׁנַת שְׁתֵּים־עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְיוֹרָם בֶּן־אַחְאָב מֶלֶךְ
יִשְׂרָאֵל מָלַךְ אֲחַזְיָהוּ בֶן־יְהוֹרָם מֶלֶךְ יְהוּדָה׃ בֶּן־עֶשְׂרִים
וּשְׁתַּיִם שָׁנָה אֲחַזְיָהוּ בְמָלְכוֹ וְשָׁנָה אַחַת מָלַךְ בִּירוּשָׁלִָם וְשֵׁם
אִמּוֹ עֲתַלְיָהוּ בַּת־עָמְרִי מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל׃ וַיֵּלֶךְ בְּדֶרֶךְ בֵּית
אַחְאָב וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה כְּבֵית אַחְאָב כִּי חֲתַן בֵּית־
אַחְאָב הוּא׃ וַיֵּלֶךְ אֶת־יוֹרָם בֶּן־אַחְאָב לַמִּלְחָמָה עִם־חֲזָהאֵל
מֶלֶךְ־אֲרָם בְּרָמֹת גִּלְעָד וַיַּכּוּ אֲרַמִּים אֶת־יוֹרָם׃ וַיָּשָׁב יוֹרָם
הַמֶּלֶךְ לְהִתְרַפֵּא בְיִזְרְעֶאל מִן־הַמַּכִּים אֲשֶׁר יַכֻּהוּ אֲרַמִּים
בָּרָמָה בְּהִלָּחֲמוֹ אֶת־חֲזָהאֵל מֶלֶךְ אֲרָם וַאֲחַזְיָהוּ בֶן־יְהוֹרָם
מֶלֶךְ יְהוּדָה יָרַד לִרְאוֹת אֶת־יוֹרָם בֶּן־אַחְאָב בְּיִזְרְעֶאל כִּי־
חֹלֶה הוּא׃ פ

ט וֶאֱלִישָׁע הַנָּבִיא קָרָא לְאַחַד מִבְּנֵי הַנְּבִיאִים וַיֹּאמֶר לוֹ חֲגֹר
מָתְנֶיךָ וְקַח פַּךְ הַשֶּׁמֶן הַזֶּה בְּיָדֶךָ וְלֵךְ רָמֹת גִּלְעָד׃ וּבָאתָ
שָׁמָּה וּרְאֵה־שָׁם יֵהוּא בֶן־יְהוֹשָׁפָט בֶּן־נִמְשִׁי וּבָאתָ וַהֲקֵמֹתוֹ
מִתּוֹךְ אֶחָיו וְהֵבֵיאתָ אֹתוֹ חֶדֶר בְּחָדֶר׃ וְלָקַחְתָּ פַךְ־הַשֶּׁמֶן
וְיָצַקְתָּ עַל־רֹאשׁוֹ וְאָמַרְתָּ כֹּה־אָמַר יְהוָה מְשַׁחְתִּיךָ לְמֶלֶךְ
אֶל־יִשְׂרָאֵל וּפָתַחְתָּ הַדֶּלֶת וְנַסְתָּה וְלֹא תְחַכֶּה׃ וַיֵּלֶךְ הַנַּעַר
הַנַּעַר הַנָּבִיא רָמֹת גִּלְעָד׃ וַיָּבֹא וְהִנֵּה שָׂרֵי הַחַיִל יֹשְׁבִים
וַיֹּאמֶר דָּבָר לִי אֵלֶיךָ הַשָּׂר וַיֹּאמֶר יֵהוּא אֶל־מִי מִכֻּלָּנוּ וַיֹּאמֶר
אֵלֶיךָ הַשָּׂר׃ וַיָּקָם וַיָּבֹא הַבַּיְתָה וַיִּצֹק הַשֶּׁמֶן אֶל־רֹאשׁוֹ

ח"ח שנים סך

וַיֹּאמֶר לוֹ כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מְשַׁחְתִּיךָ לְמֶלֶךְ אֶל־עַם יְהוָה אֶל־יִשְׂרָאֵל: וְהִכִּיתָה אֶת־בֵּית אַחְאָב אֲדֹנֶיךָ וְנִקַּמְתִּי דְּמֵי | עֲבָדַי הַנְּבִיאִים וּדְמֵי כָּל־עַבְדֵי יְהוָה מִיַּד אִיזָבֶל: וְאָבַד כָּל־בֵּית אַחְאָב וְהִכְרַתִּי לְאַחְאָב מַשְׁתִּין בְּקִיר וְעָצוּר וְעָזוּב בְּיִשְׂרָאֵל: וְנָתַתִּי אֶת־בֵּית אַחְאָב כְּבֵית יָרָבְעָם בֶּן־נְבָט וּכְבֵית בַּעְשָׁא בֶן־אֲחִיָּה: וְאֶת־אִיזֶבֶל יֹאכְלוּ הַכְּלָבִים בְּחֵלֶק יִזְרְעֶאל וְאֵין קֹבֵר וַיִּפְתַּח הַדֶּלֶת וַיָּנֹס: וְיֵהוּא יָצָא אֶל־עַבְדֵי אֲדֹנָיו וַיֹּאמֶר לוֹ הֲשָׁלוֹם מַדּוּעַ בָּא־הַמְשֻׁגָּע הַזֶּה אֵלֶיךָ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אַתֶּם יְדַעְתֶּם אֶת־הָאִישׁ וְאֶת־שִׂיחוֹ: וַיֹּאמְרוּ שֶׁקֶר הַגֶּד־נָא לָנוּ וַיֹּאמֶר כָּזֹאת וְכָזֹאת אָמַר אֵלַי לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה מְשַׁחְתִּיךָ לְמֶלֶךְ אֶל־יִשְׂרָאֵל: וַיְמַהֲרוּ וַיִּקְחוּ אִישׁ בִּגְדוֹ וַיָּשִׂימוּ תַחְתָּיו אֶל־גֶּרֶם הַמַּעֲלוֹת וַיִּתְקְעוּ בַּשּׁוֹפָר וַיֹּאמְרוּ מָלַךְ יֵהוּא: וַיִּתְקַשֵּׁר יֵהוּא בֶּן־יְהוֹשָׁפָט בֶּן־נִמְשִׁי אֶל־יוֹרָם וְיוֹרָם הָיָה שֹׁמֵר בְּרָמֹת גִּלְעָד הוּא וְכָל־יִשְׂרָאֵל מִפְּנֵי חֲזָאֵל מֶלֶךְ אֲרָם: וַיָּשָׁב יְהוֹרָם הַמֶּלֶךְ לְהִתְרַפֵּא בְיִזְרְעֶאל מִן־הַמַּכִּים אֲשֶׁר יַכֻּהוּ אֲרַמִּים בְּהִלָּחֲמוֹ אֶת־חֲזָאֵל מֶלֶךְ אֲרָם וַיֹּאמֶר יֵהוּא אִם־יֵשׁ נַפְשְׁכֶם אַל־יֵצֵא פָלִיט מִן־הָעִיר לָלֶכֶת לְגִּיד בְּיִזְרְעֶאל: וַיִּרְכַּב יֵהוּא וַיֵּלֶךְ יִזְרְעֶאלָה כִּי יוֹרָם שֹׁכֵב שָׁמָּה וַאֲחַזְיָה מֶלֶךְ יְהוּדָה יָרַד לִרְאוֹת אֶת־יוֹרָם: וְהַצֹּפֶה עֹמֵד עַל־הַמִּגְדָּל בְּיִזְרְעֶאל וַיַּרְא אֶת־שִׁפְעַת יֵהוּא בְּבֹאוֹ וַיֹּאמֶר שִׁפְעַת אֲנִי רֹאֶה וַיֹּאמֶר יְהוֹרָם קַח רַכָּב וּשְׁלַח לִקְרָאתָם וְיֹאמַר הֲשָׁלוֹם: וַיֵּלֶךְ רֹכֵב הַסּוּס לִקְרָאתוֹ וַיֹּאמֶר כֹּה־אָמַר הַמֶּלֶךְ הֲשָׁלוֹם וַיֹּאמֶר יֵהוּא מַה־לְּךָ וּלְשָׁלוֹם סֹב אֶל־אַחֲרָי וַיַּגֵּד הַצֹּפֶה לֵאמֹר בָּא־הַמַּלְאָךְ עַד־הֵם וְלֹא־שָׁב: וַיִּשְׁלַח רֹכֵב סוּס שֵׁנִי וַיָּבֹא אֲלֵהֶם וַיֹּאמֶר כֹּה־אָמַר הַמֶּלֶךְ הֲשָׁלוֹם וַיֹּאמֶר יֵהוּא מַה־לְּךָ וּלְשָׁלוֹם סֹב אֶל־אַחֲרָי: וַיַּגֵּד הַצֹּפֶה לֵאמֹר בָּא עַד־אֲלֵיהֶם וְלֹא־שָׁב וְהַמִּנְהָג כְּמִנְהַג יֵהוּא בֶן־נִמְשִׁי כִּי בְשִׁגָּעוֹן יִנְהָג: וַיֹּאמֶר יְהוֹרָם אֱסֹר וַיֶּאְסֹר רִכְבּוֹ וַיֵּצֵא יְהוֹרָם מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל וַאֲחַזְיָהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה אִישׁ בְּרִכְבּוֹ וַיֵּצְאוּ לִקְרַאת יֵהוּא וַיִּמְצָאֻהוּ בְּחֶלְקַת נָבוֹת הַיִּזְרְעֵאלִי: וַיְהִי כִּרְאוֹת יְהוֹרָם אֶת־יֵהוּא וַיֹּאמֶר הֲשָׁלוֹם יֵהוּא וַיֹּאמֶר מָה הַשָּׁלוֹם עַד־זְנוּנֵי אִיזֶבֶל אִמְּךָ וּכְשָׁפֶיהָ הָרַבִּים: וַיַּהֲפֹךְ יְהוֹרָם יָדָיו וַיָּנֹס וַיֹּאמֶר אֶל־אֲחַזְיָהוּ מִרְמָה אֲחַזְיָה: וְיֵהוּא מִלֵּא יָדוֹ בַקֶּשֶׁת וַיַּךְ אֶת־יְהוֹרָם בֵּין זְרֹעָיו וַיֵּצֵא הַחֵצִי מִלִּבּוֹ וַיִּכְרַע בְּרִכְבּוֹ: וַיֹּאמֶר אֶל־בִּדְקַר שָׁלִשֹׁה שָׂא הַשְׁלִכֵהוּ בְּחֶלְקַת שְׂדֵה נָבוֹת הַיִּזְרְעֵאלִי כִּי־זְכֹר אֲנִי וָאַתָּה אֵת רֹכְבִים

טו׳ להגיד קרי   כה׳ שלשו קרי

צְמָדִים אַחֲרֵי אַחְאָב אָבִיו וַיהוָה נָשָׂא עָלָיו אֶת־הַמַּשָּׂא הַזֶּה: אִם־לֹא אֶת־דְּמֵי נָבוֹת וְאֶת־דְּמֵי בָנָיו רָאִיתִי אֶמֶשׁ נְאֻם־יְהוָה וְשִׁלַּמְתִּי לְךָ בַּחֶלְקָה הַזֹּאת נְאֻם־יְהוָה וְעַתָּה שָׂא הַשְׁלִכֵהוּ בַּחֶלְקָה כִּדְבַר יְהוָה: וַאֲחַזְיָה מֶלֶךְ־יְהוּדָה רָאָה וַיָּנָס דֶּרֶךְ בֵּית הַגָּן וַיִּרְדֹּף אַחֲרָיו יֵהוּא וַיֹּאמֶר גַּם־אֹתוֹ הַכֻּהוּ אֶל־הַמֶּרְכָּבָה בְּמַעֲלֵה־גוּר אֲשֶׁר אֶת־יִבְלְעָם וַיָּנָס מְגִדּוֹ וַיָּמָת שָׁם: וַיַּרְכִּבוּ אֹתוֹ עֲבָדָיו יְרוּשָׁלָמָה וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ בִקְבֻרָתוֹ עִם־אֲבֹתָיו בְּעִיר דָּוִד: ס וּבִשְׁנַת אַחַת עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְיוֹרָם בֶּן־אַחְאָב מָלַךְ אֲחַזְיָה עַל־יְהוּדָה: וַיָּבוֹא יֵהוּא יִזְרְעֶאלָה וְאִיזֶבֶל שָׁמְעָה וַתָּשֶׂם בַּפּוּךְ עֵינֶיהָ וַתֵּיטֶב אֶת־רֹאשָׁהּ וַתַּשְׁקֵף בְּעַד הַחַלּוֹן: וְיֵהוּא בָּא בַשָּׁעַר וַתֹּאמֶר הֲשָׁלוֹם זִמְרִי הֹרֵג אֲדֹנָיו: וַיִּשָּׂא פָנָיו אֶל־הַחַלּוֹן וַיֹּאמֶר מִי אִתִּי מִי וַיַּשְׁקִיפוּ אֵלָיו שְׁנַיִם שְׁלֹשָׁה סָרִיסִים: וַיֹּאמֶר שִׁמְטֻהוּ וַיִּשְׁמְטוּהָ וַיִּז מִדָּמָהּ אֶל־הַקִּיר וְאֶל־הַסּוּסִים וַיִּרְמְסֶנָּה: וַיָּבֹא וַיֹּאכַל וַיֵּשְׁתְּ וַיֹּאמֶר פִּקְדוּ־נָא אֶת־הָאֲרוּרָה הַזֹּאת וְקִבְרוּהָ כִּי בַת־מֶלֶךְ הִיא: וַיֵּלְכוּ לְקָבְרָהּ וְלֹא־מָצְאוּ בָהּ כִּי אִם־הַגֻּלְגֹּלֶת וְהָרַגְלַיִם וְכַפּוֹת הַיָּדָיִם: וַיָּשֻׁבוּ וַיַּגִּידוּ לוֹ וַיֹּאמֶר דְּבַר־יְהוָה הוּא אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד־עַבְדּוֹ אֵלִיָּהוּ הַתִּשְׁבִּי לֵאמֹר בְּחֵלֶק יִזְרְעֶאל יֹאכְלוּ הַכְּלָבִים אֶת־בְּשַׂר אִיזָבֶל: וְהָיְתָ נִבְלַת אִיזֶבֶל כְּדֹמֶן עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה בְּחֵלֶק יִזְרְעֶאל אֲשֶׁר לֹא־יֹאמְרוּ זֹאת אִיזָבֶל: ס

וּלְאַחְאָב שִׁבְעִים בָּנִים בְּשֹׁמְרוֹן וַיִּכְתֹּב יֵהוּא סְפָרִים וַיִּשְׁלַח שֹׁמְרוֹן אֶל־שָׂרֵי יִזְרְעֶאל הַזְּקֵנִים וְאֶל־הָאֹמְנִים אַחְאָב לֵאמֹר: וְעַתָּה כְּבֹא הַסֵּפֶר הַזֶּה אֲלֵיכֶם וְאִתְּכֶם בְּנֵי אֲדֹנֵיכֶם וְאִתְּכֶם הָרֶכֶב וְהַסּוּסִים וְעִיר מִבְצָר וְהַנָּשֶׁק: וּרְאִיתֶם הַטּוֹב וְהַיָּשָׁר מִבְּנֵי אֲדֹנֵיכֶם וְשַׂמְתֶּם עַל־כִּסֵּא אָבִיו וְהִלָּחֲמוּ עַל־בֵּית אֲדֹנֵיכֶם: וַיִּרְאוּ מְאֹד מְאֹד וַיֹּאמְרוּ הִנֵּה שְׁנֵי הַמְּלָכִים לֹא עָמְדוּ לְפָנָיו וְאֵיךְ נַעֲמֹד אֲנָחְנוּ: וַיִּשְׁלַח אֲשֶׁר־עַל־הַבַּיִת וַאֲשֶׁר עַל־הָעִיר וְהַזְּקֵנִים וְהָאֹמְנִים אֶל־יֵהוּא | לֵאמֹר עֲבָדֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכֹל אֲשֶׁר־תֹּאמַר אֵלֵינוּ נַעֲשֶׂה לֹא־נַמְלִיךְ אִישׁ הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ עֲשֵׂה: וַיִּכְתֹּב אֲלֵיהֶם סֵפֶר | שֵׁנִית לֵאמֹר אִם־לִי אַתֶּם וּלְקֹלִי | אַתֶּם שֹׁמְעִים קְחוּ אֶת־רָאשֵׁי אַנְשֵׁי בְנֵי־אֲדֹנֵיכֶם וּבֹאוּ אֵלַי כָּעֵת מָחָר יִזְרְעֶאלָה וּבְנֵי הַמֶּלֶךְ שִׁבְעִים אִישׁ אֶת־גְּדֹלֵי הָעִיר מְגַדְּלִים אוֹתָם: וַיְהִי כְּבֹא הַסֵּפֶר אֲלֵיהֶם וַיִּקְחוּ אֶת־בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁחֲטוּ שִׁבְעִים אִישׁ וַיָּשִׂימוּ אֶת־רָאשֵׁיהֶם בַּדּוּדִים וַיִּשְׁלְחוּ אֵלָיו יִזְרְעֶאלָה: וַיָּבֹא הַמַּלְאָךְ וַיַּגֶּד־לוֹ לֵאמֹר

לג׳ שמטוה קרי   לז׳ והיתה קרי

הֵבִיאוּ רָאשֵׁי בְנֵי־הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר שִׂימוּ אֹתָם שְׁנֵי צִבֻּרִים פֶּתַח
הַשַּׁעַר עַד־הַבֹּקֶר׃ וַיְהִי בַבֹּקֶר וַיֵּצֵא וַיַּעֲמֹד וַיֹּאמֶר אֶל־כָּל־
הָעָם צַדִּקִים אַתֶּם הִנֵּה אֲנִי קָשַׁרְתִּי עַל־אֲדֹנִי וָאֶהְרְגֵהוּ וּמִי
י הִכָּה אֶת־כָּל־אֵלֶּה׃ דְּעוּ אֵפוֹא כִּי לֹא יִפֹּל מִדְּבַר יְהוָה
אַרְצָה אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה עַל־בֵּית אַחְאָב וַיהוָה עָשָׂה אֵת אֲשֶׁר
דִּבֶּר בְּיַד עַבְדּוֹ אֵלִיָּהוּ׃ וַיַּךְ יֵהוּא אֵת כָּל־הַנִּשְׁאָרִים לְבֵית־
אַחְאָב בְּיִזְרְעֶאל וְכָל־גְּדֹלָיו וּמְיֻדָּעָיו וְכֹהֲנָיו עַד־בִּלְתִּי
הִשְׁאִיר־לוֹ שָׂרִיד׃ וַיָּקָם וַיָּבֹא וַיֵּלֶךְ שֹׁמְרוֹן הוּא בֵּית־עֵקֶד
הָרֹעִים בַּדָּרֶךְ׃ וְיֵהוּא מָצָא אֶת־אֲחֵי אֲחַזְיָהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה
וַיֹּאמֶר מִי אַתֶּם וַיֹּאמְרוּ אֲחֵי אֲחַזְיָהוּ אֲנַחְנוּ וַנֵּרֶד לִשְׁלוֹם
בְּנֵי־הַמֶּלֶךְ וּבְנֵי הַגְּבִירָה׃ וַיֹּאמֶר תִּפְשׂוּם חַיִּים וַיִּתְפְּשׂוּם
חַיִּים וַיִּשְׁחָטוּם אֶל־בּוֹר בֵּית־עֵקֶד אַרְבָּעִים וּשְׁנַיִם אִישׁ
וְלֹא־הִשְׁאִיר אִישׁ מֵהֶם׃ ס וַיֵּלֶךְ מִשָּׁם וַיִּמְצָא אֶת־ טו
יְהוֹנָדָב בֶּן־רֵכָב לִקְרָאתוֹ וַיְבָרְכֵהוּ וַיֹּאמֶר אֵלָיו הֲיֵשׁ אֶת־
לְבָבְךָ יָשָׁר כַּאֲשֶׁר לְבָבִי עִם־לְבָבֶךָ וַיֹּאמֶר יְהוֹנָדָב יֵשׁ וָיֵשׁ
תְּנָה אֶת־יָדֶךָ וַיִּתֵּן יָדוֹ וַיַּעֲלֵהוּ אֵלָיו אֶל־הַמֶּרְכָּבָה׃ וַיֹּאמֶר
לְכָה אִתִּי וּרְאֵה בְּקִנְאָתִי לַיהוָה וַיַּרְכִּבוּ אֹתוֹ בְּרִכְבּוֹ׃ וַיָּבֹא
שֹׁמְרוֹן וַיַּךְ אֶת־כָּל־הַנִּשְׁאָרִים לְאַחְאָב בְּשֹׁמְרוֹן עַד־הִשְׁמִדוֹ
כִּדְבַר יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר אֶל־אֵלִיָּהוּ׃ ס וַיִּקְבֹּץ יֵהוּא
אֶת־כָּל־הָעָם וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אַחְאָב עָבַד אֶת־הַבַּעַל מְעָט
יֵהוּא יַעַבְדֶנּוּ הַרְבֵּה׃ וְעַתָּה כָל־נְבִיאֵי הַבַּעַל כָּל־עֹבְדָיו
וְכָל־כֹּהֲנָיו קִרְאוּ אֵלַי אִישׁ אַל־יִפָּקֵד כִּי זֶבַח גָּדוֹל לִי לַבַּעַל
כֹּל אֲשֶׁר־יִפָּקֵד לֹא יִחְיֶה וְיֵהוּא עָשָׂה בְעָקְבָּה לְמַעַן הַאֲבִיד כ
אֶת־עֹבְדֵי הַבָּעַל׃ וַיֹּאמֶר יֵהוּא קַדְּשׁוּ עֲצָרָה לַבַּעַל וַיִּקְרָאוּ׃
וַיִּשְׁלַח יֵהוּא בְּכָל־יִשְׂרָאֵל וַיָּבֹאוּ כָּל־עֹבְדֵי הַבַּעַל וְלֹא־נִשְׁאַר
אִישׁ אֲשֶׁר לֹא־בָא וַיָּבֹאוּ בֵּית הַבַּעַל וַיִּמָּלֵא בֵית־הַבַּעַל פֶּה
לָפֶה׃ וַיֹּאמֶר לַאֲשֶׁר עַל־הַמֶּלְתָּחָה הוֹצֵא לְבוּשׁ לְכֹל עֹבְדֵי
הַבָּעַל וַיֹּצֵא לָהֶם הַמַּלְבּוּשׁ׃ וַיָּבֹא יֵהוּא וִיהוֹנָדָב בֶּן־רֵכָב
בֵּית הַבָּעַל וַיֹּאמֶר לְעֹבְדֵי הַבַּעַל חַפְּשׂוּ וּרְאוּ פֶּן־יֶשׁ־פֹּה
עִמָּכֶם מֵעַבְדֵי יְהוָה כִּי אִם־עֹבְדֵי הַבַּעַל לְבַדָּם׃ וַיָּבֹאוּ
לַעֲשׂוֹת זְבָחִים וְעֹלוֹת וְיֵהוּא שָׂם־לוֹ בַחוּץ שְׁמֹנִים אִישׁ
וַיֹּאמֶר הָאִישׁ אֲשֶׁר־יִמָּלֵט מִן־הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר אֲנִי מֵבִיא עַל־
יְדֵיכֶם נַפְשׁוֹ תַּחַת נַפְשׁוֹ׃ וַיְהִי כְּכַלֹּתוֹ ׀ לַעֲשׂוֹת הָעֹלָה כה
וַיֹּאמֶר יֵהוּא לָרָצִים וְלַשָּׁלִשִׁים בֹּאוּ הַכּוּם אִישׁ אַל־יֵצֵא
וַיַּכּוּם לְפִי־חָרֶב וַיַּשְׁלִכוּ הָרָצִים וְהַשָּׁלִשִׁים וַיֵּלְכוּ עַד־עִיר
בֵּית־הַבָּעַל׃ וַיֹּצִאוּ אֶת־מַצְּבוֹת בֵּית־הַבַּעַל וַיִּשְׂרְפוּהָ׃
וַיִּתְּצוּ אֵת מַצְּבַת הַבָּעַל וַיִּתְּצוּ אֶת־בֵּית הַבַּעַל וַיְשִׂמֻהוּ

למחראות

לְמַחֲרָאוֹת עַד־הַיּוֹם׃ וַיַּשְׁמֵד יֵהוּא אֶת־הַבַּעַל מִיִּשְׂרָאֵל׃
רַק חֲטָאֵי יָרָבְעָם בֶּן־נְבָט אֲשֶׁר הֶחֱטִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל לֹא־סָר
יֵהוּא מֵאַחֲרֵיהֶם עֶגְלֵי הַזָּהָב אֲשֶׁר בֵּית־אֵל וַאֲשֶׁר בְּדָן׃
ל וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יֵהוּא יַעַן אֲשֶׁר־הֱטִיבֹתָ לַעֲשׂוֹת
הַיָּשָׁר בְּעֵינַי כְּכֹל אֲשֶׁר בִּלְבָבִי עָשִׂיתָ לְבֵית אַחְאָב בְּנֵי
רְבִעִים יֵשְׁבוּ לְךָ עַל־כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל׃ וְיֵהוּא לֹא שָׁמַר לָלֶכֶת
בְּתוֹרַת־יְהוָה אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל בְּכָל־לְבָבוֹ לֹא סָר מֵעַל חַטֹּאות
יָרָבְעָם אֲשֶׁר הֶחֱטִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל׃ בַּיָּמִים הָהֵם הֵחֵל יְהוָה
לְקַצּוֹת בְּיִשְׂרָאֵל וַיַּכֵּם חֲזָאֵל בְּכָל־גְּבוּל יִשְׂרָאֵל׃ מִן־הַיַּרְדֵּן
מִזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ אֵת כָּל־אֶרֶץ הַגִּלְעָד הַגָּדִי וְהָראוּבֵנִי וְהַמְנַשִּׁי
מֵעֲרֹעֵר אֲשֶׁר עַל־נַחַל אַרְנֹן וְהַגִּלְעָד וְהַבָּשָׁן׃ וְיֶתֶר דִּבְרֵי
יֵהוּא וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה וְכָל־גְּבוּרָתוֹ הֲלוֹא־הֵם כְּתוּבִים עַל־
לה סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּשְׁכַּב יֵהוּא עִם־אֲבֹתָיו
וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ בְּשֹׁמְרוֹן וַיִּמְלֹךְ יְהוֹאָחָז בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃ וְהַיָּמִים
אֲשֶׁר מָלַךְ יֵהוּא עַל־יִשְׂרָאֵל עֶשְׂרִים וּשְׁמֹנֶה־שָׁנָה בְּשֹׁמְרוֹן׃
יא וַעֲתַלְיָה אֵם אֲחַזְיָהוּ וְרָאֲתָה כִּי מֵת בְּנָהּ וַתָּקָם וַתְּאַבֵּד
אֵת כָּל־זֶרַע הַמַּמְלָכָה׃ וַתִּקַּח יְהוֹשֶׁבַע בַּת־הַמֶּלֶךְ־יוֹרָם
אֲחוֹת אֲחַזְיָהוּ אֶת־יוֹאָשׁ בֶּן־אֲחַזְיָה וַתִּגְנֹב אֹתוֹ מִתּוֹךְ בְּנֵי־
הַמֶּלֶךְ הַמְּמוֹתָתִים אֹתוֹ וְאֶת־מֵינִקְתּוֹ בַּחֲדַר הַמִּטּוֹת וַיַּסְתִּרוּ
אֹתוֹ מִפְּנֵי עֲתַלְיָהוּ וְלֹא הוּמָת׃ וַיְהִי אִתָּהּ בֵּית יְהוָה
מִתְחַבֵּא שֵׁשׁ שָׁנִים וַעֲתַלְיָה מֹלֶכֶת עַל־הָאָרֶץ׃ ס
וּבַשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִית שָׁלַח יְהוֹיָדָע וַיִּקַּח ׀ אֶת־שָׂרֵי הַמֵּאָיוֹת
לַכָּרִי וְלָרָצִים וַיָּבֵא אֹתָם אֵלָיו בֵּית יְהוָה וַיִּכְרֹת לָהֶם בְּרִית
ה וַיַּשְׁבַּע אֹתָם בְּבֵית יְהוָה וַיַּרְא אֹתָם אֶת־בֶּן־הַמֶּלֶךְ׃ וַיְצַוֵּם
לֵאמֹר זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּן הַשְּׁלִשִׁית מִכֶּם בָּאֵי הַשַּׁבָּת
וְשֹׁמְרֵי מִשְׁמֶרֶת בֵּית הַמֶּלֶךְ׃ וְהַשְּׁלִשִׁית בְּשַׁעַר סוּר
וְהַשְּׁלִשִׁית בַּשַּׁעַר אַחַר הָרָצִים וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־מִשְׁמֶרֶת הַבַּיִת
מַסָּח׃ וּשְׁתֵּי הַיָּדוֹת בָּכֶם כֹּל יֹצְאֵי הַשַּׁבָּת וְשָׁמְרוּ אֶת־
מִשְׁמֶרֶת בֵּית־יְהוָה אֶל־הַמֶּלֶךְ׃ וְהִקַּפְתֶּם עַל־הַמֶּלֶךְ סָבִיב
אִישׁ וְכֵלָיו בְּיָדוֹ וְהַבָּא אֶל־הַשְּׂדֵרוֹת יוּמָת וִהְיוּ אֶת־הַמֶּלֶךְ
בְּצֵאתוֹ וּבְבֹאוֹ׃ וַיַּעֲשׂוּ שָׂרֵי הַמֵּאָיוֹת כְּכֹל אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוֹיָדָע
הַכֹּהֵן וַיִּקְחוּ אִישׁ אֶת־אֲנָשָׁיו בָּאֵי הַשַּׁבָּת עִם יֹצְאֵי הַשַּׁבָּת
וַיָּבֹאוּ אֶל־יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן׃ וַיִּתֵּן הַכֹּהֵן לְשָׂרֵי הַמֵּאָיוֹת אֶת־ י
הַחֲנִית וְאֶת־הַשְּׁלָטִים אֲשֶׁר לַמֶּלֶךְ דָּוִד אֲשֶׁר בְּבֵית יְהוָה׃
וַיַּעַמְדוּ הָרָצִים אִישׁ ׀ וְכֵלָיו בְּיָדוֹ מִכֶּתֶף הַבַּיִת הַיְמָנִית עַד־

י׳ ס׳ למוצאות קרי   יא׳ א׳ ראתה קרי   ב׳ המומתים קרי   ד׳ המאות קרי
ט׳ המאות קרי   י׳ המאות קרי

כתף

כתף הבית השמאלית למזבח ולבית על־המלך סביב :
ויוצא את־בן־המלך ויתן עליו את־הנזר ואת־העדות וימלכו
אתו וימשחהו ויכו־כף ויאמרו יחי המלך : ס
ותשמע עתליה את־קול הרצין העם ותבא אל־העם בית
יהוה : ותרא והנה המלך עמד על־העמוד כמשפט
והשרים והחצצרות אל־המלך וכל־עם הארץ שמח ותקע
בחצצרות ותקרע עתליה את־בגדיה ותקרא קשר קשר :
ויצו יהוידע הכהן את־שרי המאיות ׀ פקדי החיל ויאמר טו
אליהם הוציאו אתה אל־מבית לשדרת והבא אחריה המת
בחרב כי אמר הכהן אל־תומת בית יהוה : וישמו לה
ידים ותבוא דרך־מבוא הסוסים בית המלך ותומת שם :
ויכרת יהוידע את־הברית בין יהוה ובין המלך
ובין העם להיות לעם ליהוה ובין המלך ובין העם :
ויבאו כל־עם הארץ בית־הבעל ויתצהו את־מזבחתו ואת־
צלמיו שברו היטב ואת מתן כהן הבעל הרגו לפני
המזבחות וישם הכהן פקדות על־בית יהוה : ויקח את־
שרי המאות ואת־הכרי ואת־הרצים ואת ׀ כל־עם הארץ
וירידו את־המלך מבית יהוה ויבואו דרך־שער הרצים
בית המלך וישב על־כסא המלכים : וישמח כל־עם־ כ
הארץ והעיר שקטה ואת־עתליהו המיתו בחרב בית
מלך : ס

יב בן־שבע שנים יהואש במלכו : פ בשנת־שבע ליהוא מלך
יהואש וארבעים שנה מלך בירושלם ושם אמו צביה מבאר
שבע : ויעש יהואש הישר בעיני יהוה כל־ימיו אשר
הורהו יהוידע הכהן : רק הבמות לא־סרו עוד העם
מזבחים ומקטרים בבמות : ויאמר יהואש אל־הכהנים ה
כל כסף הקדשים אשר יובא בית־יהוה כסף עובר איש
כסף נפשות ערכו כל־כסף אשר יעלה על לב־איש להביא
בית יהוה : יקחו להם הכהנים איש מאת מכרו והם
יחזקו את־בדק הבית לכל אשר־ימצא שם בדק : ס
ויהי בשנת עשרים ושלש שנה למלך יהואש לא־
חזקו הכהנים את־בדק הבית : ויקרא המלך יהואש
ליהוידע הכהן ולכהנים ויאמר אלהם מדוע אינכם
מחזקים את־בדק הבית ועתה אל־תקחו־כסף מאת
מכריכם כי־לבדק הבית תתנהו : ויאתו הכהנים לבלתי

יא' יב' קמץ בז"ק   טו' המאות קרי   י' השסרות שקלים   יח' מזבחותיו קרי   כ' המלך קרי

קחת

קחת־כסף מאת העם ולבלתי חזק את־בדק הבית :
י ויקח יהוידע הכהן ארון אחד ויקב חר בדלתו ויתן אתו
אצל המזבח בימין בבוא־איש בית יהוה ונתנו־שמה
הכהנים שמרי הסף את־כל־הכסף המובא בית־יהוה :
ויהי כראותם כי־רב הכסף בארון ויעל ספר המלך והכהן
הגדול ויצרו וימנו את־הכסף הנמצא בית־יהוה : ונתנו
את־הכסף המתכן על־יד עשי המלאכה הפקדים בית
יהוה ויוציאהו לחרשי העץ ולבנים העשים בית יהוה :
ולגדרים ולחצבי האבן ולקנות עצים ואבני מחצב לחזק
את־בדק בית־יהוה ולכל אשר־יצא על־הבית לחזקה : אך
לא יעשה בית יהוה ספות כסף מזמרות מזרקות חצצרות
טו כל־כלי זהב וכלי־כסף מן־הכסף המובא בית־יהוה : כי־
לעשי המלאכה יתנהו וחזקו בו את־בית יהוה : ולא
יחשבו את־האנשים אשר יתנו את־הכסף על־ידם לתת
לעשי המלאכה כי באמנה הם עשים : כסף אשם וכסף
חטאות לא יובא בית יהוה לכהנים יהיו : ס
אז יעלה חזאל מלך ארם וילחם על־גת וילכדה וישם
חזאל פניו לעלות על־ירושלם : ויקח יהואש מלך־יהודה
את כל־הקדשים אשר־הקדישו יהושפט ויהורם ואחזיהו
אבתיו מלכי יהודה ואת־קדשיו ואת כל־הזהב הנמצא
באצרות בית־יהוה ובית המלך וישלח לחזאל מלך ארם
כ ויעל מעל ירושלם : ויתר דברי יואש וכל־אשר עשה
הלוא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי יהודה :
ויקמו עבדיו ויקשרו־קשר ויכו את־יואש בית מלא היורד
סלא : ויוזכר בן־שמעת ויהוזבד בן־שמר ׀ עבדיו הכהו
וימת ויקברו אתו עם־אבתיו בעיר דוד וימלך אמציה בנו
תחתיו : ס

יג בשנת עשרים ושלש שנה ליואש בן־אחזיהו מלך
יהודה מלך יהואחז בן־יהוא על־ישראל בשמרון שבע עשרה
שנה : ויעש הרע בעיני יהוה וילך אחר חטאת ירבעם
בן־נבט אשר־החטיא את־ישראל לא־סר ממנה : ויחר־
אף יהוה בישראל ויתנם ביד ׀ חזאל מלך־ארם וביד בן־
הדד בן־חזאל כל־הימים : ויחל יהואחז את־פני יהוה
וישמע אליו יהוה כי ראה את־לחץ ישראל כי־לחץ אתם
ה מלך ארם : ויתן יהוה לישראל מושיע ויצאו מתחת יד

יב' י' מימין קרי   יב' ידי קרי   המפקדים קרי

ארם

ארם וישבו בני־ישראל באהליהם כתמול שלשום׃ אך
לא־סרו מחטאות בית־ירבעם אשר־החטי את־ישראל בה
הלך וגם האשרה עמדה בשמרון׃ כי לא השאיר
ליהואחז עם כי אם־חמשים פרשים ועשרה רכב ועשרת
אלפים רגלי כי אבדם מלך ארם וישמם כעפר לדש׃ ויתר
דברי יהואחז וכל־אשר עשה וגבורתו הלוא־הם כתובים
על־ספר דברי הימים למלכי ישראל׃ וישכב יהואחז עם־
אבתיו ויקברהו בשמרון וימלך יואש בנו תחתיו׃ פ
בשנת שלשים ושבע שנה ליואש מלך יהודה
מלך יהואש בן־יהואחז על־ישראל בשמרון שש עשרה
שנה׃ ויעשה הרע בעיני יהוה לא סר מכל־חטאות ירבעם
בן־נבט אשר־החטיא את־ישראל בה הלך׃ ויתר דברי
יואש וכל־אשר עשה וגבורתו אשר נלחם עם אמציה
מלך־יהודה הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי
ישראל׃ וישכב יואש עם־אבתיו וירבעם ישב על־כסאו
ויקבר יואש בשמרון עם מלכי ישראל׃ פ ואלישע
חלה את־חליו אשר ימות בו וירד אליו יואש מלך־ישראל
ויבך על־פניו ויאמר אבי ׀ אבי רכב ישראל ופרשיו׃ ויאמר
לו אלישע קח קשת וחצים ויקח אליו קשת וחצים׃ ויאמר ׀
למלך ישראל הרכב ידך על־הקשת וירכב ידו וישם אלישע
ידיו על־ידי המלך׃ ויאמר פתח החלון קדמה ויפתח
ויאמר אלישע ירה ויור ויאמר חץ־תשועה ליהוה וחץ־
תשועה בארם והכית את־ארם באפק עד־כלה׃ ויאמר
קח החצים ויקח ויאמר למלך־ישראל הך־ארצה ויך שלש־
פעמים ויעמד׃ ויקצף עליו איש האלהים ויאמר להכות
חמש או־שש פעמים אז הכית את־ארם עד־כלה ועתה
שלש פעמים תכה את־ארם׃ ס וימת אלישע כ
ויקברהו וגדודי מואב יבאו בארץ בא שנה׃ ס
ויהי הם ׀ קברים איש והנה ראו את־הגדוד וישליכו את־
האיש בקבר אלישע וילך ויגע האיש בעצמות אלישע ויחי
ויקם על־רגליו׃ ס וחזאל מלך ארם לחץ את־
ישראל כל ימי יהואחז׃ ויחן יהוה אתם וירחמם ויפן
אליהם למען בריתו את־אברהם יצחק ויעקב ולא אבה
השחיתם ולא־השליכם מעל־פניו עד־עתה׃ וימת חזאל
מלך־ארם וימלך בן־הדד בנו תחתיו׃ וישב יהואש בן־ כה

צ׳ ו׳ ההטיא קרי

יהואחז

יהואחז ויקח את־הערים מיד בן־הדד בן־חזאל אשר לקח
מיד יהואחז אביו במלחמה שלש פעמים הכהו יואש וישב
את־ערי ישראל׃ פ

יד בשנת שתים ליואש בן־יואחז מלך ישראל מלך אמציהו
בן־יואש מלך יהודה׃ בן־עשרים וחמש שנה היה במלכו
ועשרים ותשע שנה מלך בירושלם ושם אמו יהועדין מן־
ירושלם׃ ויעש הישר בעיני יהוה רק לא כדוד אביו ככל
אשר־עשה יואש אביו עשה׃ רק הבמות לא־סרו עוד העם
ה מזבחים ומקטרים בבמות׃ ויהי כאשר חזקה הממלכה
בידו ויך את־עבדיו המכים את־המלך אביו׃ ואת־בני
המכים לא המית ככתוב בספר תורת־משה אשר־צוה
יהוה לאמר לא־יומתו אבות על־בנים ובנים לא־יומתו על־
אבות כי אם־איש בחטאו ימות׃ הוא־הכה את־אדום
בגיא־המלח עשרת אלפים ותפש את־הסלע במלחמה ויקרא
את־שמה יקתאל עד היום הזה׃ ס אז שלח
אמציה מלאכים אל־יהואש בן־יהואחז בן־יהוא מלך ישראל
לאמר לכה נתראה פנים׃ וישלח יהואש מלך־ישראל אל־
אמציהו מלך־יהודה לאמר החוח אשר בלבנון שלח אל־
הארז אשר בלבנון לאמר תנה־את־בתך לבני לאשה
ותעבר חית השדה אשר בלבנון ותרמס את־החוח׃
י הכה הכית את־אדום ונשאך לבך הכבד ושב בביתך
ולמה תתגרה ברעה ונפלתה אתה ויהודה עמך׃ ולא־
שמע אמציהו ויעל יהואש מלך־ישראל ויתראו פנים הוא
ואמציהו מלך־יהודה בבית שמש אשר ליהודה׃ וינגף
יהודה לפני ישראל וינסו איש לאהלו׃ ואת אמציהו
מלך־יהודה בן־יהואש בן־אחזיהו תפש יהואש מלך־ישראל
בבית שמש ויבאו ירושלם ויפרץ בחומת ירושלם בשער
אפרים עד־שער הפנה ארבע מאות אמה׃ ולקח את־כל־
הזהב והכסף ואת כל־הכלים הנמצאים בית־יהוה ובאצרות
טו בית המלך ואת בני התערבות וישב שמרונה׃ ויתר דברי
יהואש אשר עשה וגבורתו ואשר נלחם עם אמציהו מלך־
יהודה הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי
ישראל׃ וישכב יהואש עם־אבתיו ויקבר בשמרון עם
מלכי ישראל וימלך ירבעם בנו תחתיו׃ ס ויחי
אמציהו בן־יואש מלך יהודה אחרי מות יהואש בן־יהואחז
מלך ישראל חמש עשרה שנה׃ ויתר דברי אמציהו הלא־

ק׳ ב׳ יתיר י׳ ו׳ יומת קרי ו׳ מלח קרי יב׳ לאהליו קרי יג׳ ויבא קרי

הם

הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה׃ וַיִּקְשְׁרוּ עָלָיו קֶשֶׁר בִּירוּשָׁלַ͏ִם וַיָּנָס לָכִישָׁה וַיִּשְׁלְחוּ אַחֲרָיו לָכִישָׁה וַיְמִתֻהוּ שָׁם׃ וַיִּשְׂאוּ אֹתוֹ עַל־הַסּוּסִים וַיִּקָּבֵר בִּירוּשָׁלַ͏ִם עִם־אֲבֹתָיו בְּעִיר דָּוִד׃ וַיִּקְחוּ כָּל־עַם יְהוּדָה אֶת־עֲזַרְיָה וְהוּא בֶּן־שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה וַיַּמְלִכוּ אֹתוֹ תַּחַת אָבִיו אֲמַצְיָהוּ׃ הוּא בָּנָה אֶת־אֵילַת וַיְשִׁבֶהָ לִיהוּדָה אַחֲרֵי שְׁכַב־הַמֶּלֶךְ עִם־אֲבֹתָיו׃ ס

בִּשְׁנַת חֲמֵשׁ־עֶשְׂרֵה שָׁנָה לַאֲמַצְיָהוּ בֶן־יוֹאָשׁ מֶלֶךְ יְהוּדָה מָלַךְ יָרָבְעָם בֶּן־יוֹאָשׁ מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל בְּשֹׁמְרוֹן אַרְבָּעִים וְאַחַת שָׁנָה׃ וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה לֹא סָר מִכָּל־חַטֹּאות יָרָבְעָם בֶּן־נְבָט אֲשֶׁר הֶחֱטִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל׃ הוּא הֵשִׁיב אֶת־גְּבוּל יִשְׂרָאֵל מִלְּבוֹא חֲמָת עַד־יָם הָעֲרָבָה כִּדְבַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד עַבְדּוֹ יוֹנָה בֶן־אֲמִתַּי הַנָּבִיא אֲשֶׁר מִגַּת הַחֵפֶר׃ כִּי־רָאָה יְהוָה אֶת־עֳנִי יִשְׂרָאֵל מֹרֶה מְאֹד וְאֶפֶס עָצוּר וְאֶפֶס עָזוּב וְאֵין עֹזֵר לְיִשְׂרָאֵל׃ וְלֹא־דִבֶּר יְהוָה לִמְחוֹת אֶת־שֵׁם יִשְׂרָאֵל מִתַּחַת הַשָּׁמָיִם וַיּוֹשִׁיעֵם בְּיַד יָרָבְעָם בֶּן־יוֹאָשׁ׃ וְיֶתֶר דִּבְרֵי יָרָבְעָם וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה וּגְבוּרָתוֹ אֲשֶׁר־נִלְחָם וַאֲשֶׁר הֵשִׁיב אֶת־דַּמֶּשֶׂק וְאֶת־חֲמָת לִיהוּדָה בְּיִשְׂרָאֵל הֲלֹא־הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּשְׁכַּב יָרָבְעָם עִם־אֲבֹתָיו עִם מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּמְלֹךְ זְכַרְיָה בְנוֹ תַּחְתָּיו׃ פ

טו בִּשְׁנַת עֶשְׂרִים וָשֶׁבַע שָׁנָה לְיָרָבְעָם מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל מָלַךְ עֲזַרְיָה בֶן־אֲמַצְיָה מֶלֶךְ יְהוּדָה׃ בֶּן־שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה הָיָה בְמָלְכוֹ וַחֲמִשִּׁים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלָ͏ִם וְשֵׁם אִמּוֹ יְכָלְיָהוּ מִירוּשָׁלָ͏ִם׃ וַיַּעַשׂ הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה כְּכֹל אֲשֶׁר־עָשָׂה אֲמַצְיָהוּ אָבִיו׃ רַק הַבָּמוֹת לֹא־סָרוּ עוֹד הָעָם מְזַבְּחִים וּמְקַטְּרִים בַּבָּמוֹת׃ וַיְנַגַּע יְהוָה אֶת־הַמֶּלֶךְ וַיְהִי מְצֹרָע עַד־יוֹם מֹתוֹ וַיֵּשֶׁב בְּבֵית הַחָפְשִׁית וְיוֹתָם בֶּן־הַמֶּלֶךְ עַל־הַבַּיִת שֹׁפֵט אֶת־עַם הָאָרֶץ׃ וְיֶתֶר דִּבְרֵי עֲזַרְיָהוּ וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה הֲלֹא־הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה׃ וַיִּשְׁכַּב עֲזַרְיָה עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ עִם־אֲבֹתָיו בְּעִיר דָּוִד וַיִּמְלֹךְ יוֹתָם בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃ פ

בִּשְׁנַת שְׁלֹשִׁים וּשְׁמֹנֶה שָׁנָה לַעֲזַרְיָהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה מָלַךְ זְכַרְיָהוּ בֶן־יָרָבְעָם עַל־יִשְׂרָאֵל בְּשֹׁמְרוֹן שִׁשָּׁה חֳדָשִׁים׃ וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה כַּאֲשֶׁר עָשׂוּ אֲבֹתָיו לֹא סָר מֵחַטֹּאות יָרָבְעָם בֶּן־נְבָט אֲשֶׁר הֶחֱטִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּקְשֹׁר עָלָיו שַׁלֻּם בֶּן־יָבֵשׁ וַיַּכֵּהוּ קָבָל־עָם וַיְמִיתֵהוּ וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו׃ וְיֶתֶר דִּבְרֵי זְכַרְיָה הִנָּם כְּתוּבִים

יד׳ כה׳ קמץ בז״ק

עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃ הוּא דְבַר־יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר אֶל־יֵהוּא לֵאמֹר בְּנֵי רְבִיעִים יֵשְׁבוּ לְךָ עַל־כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל וַיְהִי־כֵן׃ פ

שַׁלּוּם בֶּן־יָבֵישׁ מָלַךְ בִּשְׁנַת שְׁלֹשִׁים וָתֵשַׁע שָׁנָה לְעֻזִּיָּה מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ יֶרַח־יָמִים בְּשֹׁמְרוֹן׃ וַיַּעַל מְנַחֵם בֶּן־גָּדִי מִתִּרְצָה וַיָּבֹא שֹׁמְרוֹן וַיַּךְ אֶת־שַׁלּוּם בֶּן־יָבֵישׁ בְּשֹׁמְרוֹן וַיְמִיתֵהוּ וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו׃ וְיֶתֶר דִּבְרֵי שַׁלּוּם וְקִשְׁרוֹ אֲשֶׁר קָשָׁר הִנָּם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃ ס אָז יַכֶּה־מְנַחֵם אֶת־תִּפְסַח וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּהּ וְאֶת־גְּבוּלֶיהָ מִתִּרְצָה כִּי לֹא פָתַח וַיַּךְ אֵת כָּל־הֶהָרוֹתֶיהָ בִּקֵּעַ׃ פ

בִּשְׁנַת שְׁלֹשִׁים וָתֵשַׁע שָׁנָה לַעֲזַרְיָה מֶלֶךְ יְהוּדָה מָלַךְ מְנַחֵם בֶּן־גָּדִי עַל־יִשְׂרָאֵל עֶשֶׂר שָׁנִים בְּשֹׁמְרוֹן׃ וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה לֹא סָר מֵעַל חַטֹּאות יָרָבְעָם בֶּן־נְבָט אֲשֶׁר־הֶחֱטִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל כָּל־יָמָיו׃ בָּא פוּל מֶלֶךְ־אַשּׁוּר עַל־הָאָרֶץ וַיִּתֵּן מְנַחֵם לְפוּל אֶלֶף כִּכַּר־כָּסֶף לִהְיוֹת יָדָיו אִתּוֹ לְהַחֲזִיק הַמַּמְלָכָה בְּיָדוֹ׃ וַיֹּצֵא מְנַחֵם אֶת־הַכֶּסֶף עַל־יִשְׂרָאֵל עַל כָּל־גִּבּוֹרֵי הַחַיִל לָתֵת לְמֶלֶךְ אַשּׁוּר חֲמִשִּׁים שְׁקָלִים כֶּסֶף לְאִישׁ אֶחָד וַיָּשָׁב מֶלֶךְ אַשּׁוּר וְלֹא־עָמַד שָׁם בָּאָרֶץ׃ וְיֶתֶר דִּבְרֵי מְנַחֵם וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה הֲלוֹא־הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּשְׁכַּב מְנַחֵם עִם־אֲבֹתָיו וַיִּמְלֹךְ פְּקַחְיָה בְנוֹ תַּחְתָּיו׃ פ

בִּשְׁנַת חֲמִשִּׁים שָׁנָה לַעֲזַרְיָה מֶלֶךְ יְהוּדָה מָלַךְ פְּקַחְיָה בֶן־מְנַחֵם עַל־יִשְׂרָאֵל בְּשֹׁמְרוֹן שְׁנָתָיִם׃ וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה לֹא סָר מֵחַטֹּאות יָרָבְעָם בֶּן־נְבָט אֲשֶׁר הֶחֱטִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּקְשֹׁר עָלָיו פֶּקַח בֶּן־רְמַלְיָהוּ שָׁלִישׁוֹ וַיַּכֵּהוּ בְשֹׁמְרוֹן בְּאַרְמוֹן בֵּית־מֶלֶךְ אֶת־אַרְגֹּב וְאֶת־הָאַרְיֵה וְעִמּוֹ חֲמִשִּׁים אִישׁ מִבְּנֵי גִלְעָדִים וַיְמִתֵהוּ וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו׃ וְיֶתֶר דִּבְרֵי פְקַחְיָה וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה הִנָּם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃ פ

בִּשְׁנַת חֲמִשִּׁים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה לַעֲזַרְיָה מֶלֶךְ יְהוּדָה מָלַךְ פֶּקַח בֶּן־רְמַלְיָהוּ עַל־יִשְׂרָאֵל בְּשֹׁמְרוֹן עֶשְׂרִים שָׁנָה׃ וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה לֹא סָר מִן־חַטֹּאות יָרָבְעָם בֶּן־נְבָט אֲשֶׁר הֶחֱטִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל׃ בִּימֵי פֶּקַח מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל בָּא תִּגְלַת פִּלְאֶסֶר מֶלֶךְ אַשּׁוּר וַיִּקַּח אֶת־עִיּוֹן וְאֶת־אָבֵל בֵּית־מַעֲכָה וְאֶת־יָנוֹחַ וְאֶת־קֶדֶשׁ וְאֶת־חָצוֹר וְאֶת־הַגִּלְעָד וְאֶת־הַגָּלִילָה כֹּל אֶרֶץ נַפְתָּלִי וַיַּגְלֵם אַשּׁוּרָה׃ וַיִּקְשָׁר־קֶשֶׁר הוֹשֵׁעַ בֶּן־אֵלָה עַל־פֶּקַח בֶּן־רְמַלְיָהוּ וַיַּכֵּהוּ וַיְמִיתֵהוּ וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו בִּשְׁנַת עֶשְׂרִים לְיוֹתָם בֶּן־עֻזִּיָּה׃

טו׳ כה׳ המלך קרי

וְיֶתֶר דִּבְרֵי פֶקַח וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה הִנָּם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי
הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃ ס בִּשְׁנַת שְׁתַּיִם לְפֶקַח בֶּן־
רְמַלְיָהוּ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל מָלַךְ יוֹתָם בֶּן־עֻזִּיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה׃
בֶּן־עֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ שָׁנָה הָיָה בְמָלְכוֹ וְשֵׁשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה מָלַךְ
בִּירוּשָׁלָםִ וְשֵׁם אִמּוֹ יְרוּשָׁא בַּת־צָדוֹק׃ וַיַּעַשׂ הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי
יְהוָה כְּכֹל אֲשֶׁר־עָשָׂה עֻזִּיָּהוּ אָבִיו עָשָׂה׃ רַק הַבָּמוֹת לֹא
סָרוּ עוֹד הָעָם מְזַבְּחִים וּמְקַטְּרִים בַּבָּמוֹת הוּא בָּנָה אֶת־
שַׁעַר בֵּית־יְהוָה הָעֶלְיוֹן׃ וְיֶתֶר דִּבְרֵי יוֹתָם וְכָל־אֲשֶׁר
עָשָׂה הֲלֹא־הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה׃
בַּיָּמִים הָהֵם הֵחֵל יְהוָה לְהַשְׁלִיחַ בִּיהוּדָה רְצִין
מֶלֶךְ אֲרָם וְאֵת פֶּקַח בֶּן־רְמַלְיָהוּ׃ וַיִּשְׁכַּב יוֹתָם עִם־אֲבֹתָיו
וַיִּקָּבֵר עִם־אֲבֹתָיו בְּעִיר דָּוִד אָבִיו וַיִּמְלֹךְ אָחָז בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃

טז ס בִּשְׁנַת שְׁבַע־עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְפֶקַח בֶּן־רְמַלְיָהוּ מָלַךְ אָחָז
בֶּן־יוֹתָם מֶלֶךְ יְהוּדָה׃ בֶּן־עֶשְׂרִים שָׁנָה אָחָז בְּמָלְכוֹ וְשֵׁשׁ־
עֶשְׂרֵה שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלָםִ וְלֹא־עָשָׂה הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה
אֱלֹהָיו כְּדָוִד אָבִיו׃ וַיֵּלֶךְ בְּדֶרֶךְ מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל וְגַם אֶת־
בְּנוֹ הֶעֱבִיר בָּאֵשׁ כְּתֹעֲבוֹת הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הוֹרִישׁ יְהוָה אֹתָם
מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיְזַבֵּחַ וַיְקַטֵּר בַּבָּמוֹת וְעַל־הַגְּבָעוֹת
וְתַחַת כָּל־עֵץ רַעֲנָן׃ אָז יַעֲלֶה רְצִין מֶלֶךְ־אֲרָם וּפֶקַח בֶּן־
רְמַלְיָהוּ מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל יְרוּשָׁלַםִ לַמִּלְחָמָה וַיָּצֻרוּ עַל־אָחָז וְלֹא
יָכְלוּ לְהִלָּחֵם׃ ס בָּעֵת הַהִיא הֵשִׁיב רְצִין מֶלֶךְ־
אֲרָם אֶת־אֵילַת לַאֲרָם וַיְנַשֵּׁל אֶת־הַיְהוּדִים מֵאֵילוֹת וַאֲרוֹמִים
בָּאוּ אֵילַת וַיֵּשְׁבוּ שָׁם עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ וַיִּשְׁלַח אָחָז מַלְאָכִים
אֶל־תִּגְלַת פְּלֶסֶר מֶלֶךְ־אַשּׁוּר לֵאמֹר עַבְדְּךָ וּבִנְךָ אָנִי עֲלֵה
וְהוֹשִׁעֵנִי מִכַּף מֶלֶךְ־אֲרָם וּמִכַּף מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל הַקּוֹמִים עָלָי׃
וַיִּקַּח אָחָז אֶת־הַכֶּסֶף וְאֶת־הַזָּהָב הַנִּמְצָא בֵּית יְהוָה וּבְאֹצְרוֹת
בֵּית הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלַח לְמֶלֶךְ־אַשּׁוּר שֹׁחַד׃ וַיִּשְׁמַע אֵלָיו מֶלֶךְ
אַשּׁוּר וַיַּעַל מֶלֶךְ אַשּׁוּר אֶל־דַּמֶּשֶׂק וַיִּתְפְּשֶׂהָ וַיַּגְלֶהָ קִירָה
וְאֶת־רְצִין הֵמִית׃ וַיֵּלֶךְ הַמֶּלֶךְ אָחָז לִקְרַאת תִּגְלַת פִּלְאֶסֶר
מֶלֶךְ־אַשּׁוּר דּוּמֶּשֶׂק וַיַּרְא אֶת־הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר בְּדַמָּשֶׂק וַיִּשְׁלַח
הַמֶּלֶךְ אָחָז אֶל־אוּרִיָּה הַכֹּהֵן אֶת־דְּמוּת הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־תַּבְנִיתוֹ
לְכָל־מַעֲשֵׂהוּ׃ וַיִּבֶן אוּרִיָּה הַכֹּהֵן אֶת־הַמִּזְבֵּחַ כְּכֹל אֲשֶׁר־
שָׁלַח הַמֶּלֶךְ אָחָז מִדַּמֶּשֶׂק כֵּן עָשָׂה אוּרִיָּה הַכֹּהֵן עַד־בּוֹא
הַמֶּלֶךְ־אָחָז מִדַּמָּשֶׂק׃ וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ מִדַּמֶּשֶׂק וַיַּרְא הַמֶּלֶךְ
אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וַיִּקְרַב הַמֶּלֶךְ עַל־הַמִּזְבֵּחַ וַיַּעַל עָלָיו׃ וַיַּקְטֵר
אֶת־עֹלָתוֹ וְאֶת־מִנְחָתוֹ וַיַּסֵּךְ אֶת־נִסְכּוֹ וַיִּזְרֹק אֶת־דַּם־

טז׳ ו׳ ואדומים קרי   י׳ כצ״ל

השלמים

הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר־לוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ׃ וְאֵת הַמִּזְבַּח הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר
לִפְנֵי יְהוָה וַיַּקְרֵב מֵאֵת פְּנֵי הַבַּיִת מִבֵּין הַמִּזְבֵּחַ וּמִבֵּין בֵּית
יְהוָה וַיִּתֵּן אֹתוֹ עַל־יֶרֶךְ הַמִּזְבֵּחַ צָפוֹנָה׃ וַיְצַוֵּהוּ הַמֶּלֶךְ
אָחָז אֶת־אוּרִיָּה הַכֹּהֵן לֵאמֹר עַל הַמִּזְבֵּחַ הַגָּדוֹל הַקְטֵר
אֶת־עֹלַת־הַבֹּקֶר וְאֶת־מִנְחַת הָעֶרֶב וְאֶת־עֹלַת הַמֶּלֶךְ וְאֶת־
מִנְחָתוֹ וְאֵת עֹלַת כָּל־עַם הָאָרֶץ וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם וְכָל־דַּם
עֹלָה וְכָל־דַּם זֶבַח עָלָיו תִּזְרֹק וּמִזְבַּח הַנְּחֹשֶׁת יִהְיֶה־לִּי
לְבַקֵּר׃ וַיַּעַשׂ אוּרִיָּה הַכֹּהֵן כְּכֹל אֲשֶׁר־צִוָּה הַמֶּלֶךְ אָחָז׃
וַיְקַצֵּץ הַמֶּלֶךְ אָחָז אֶת־הַמִּסְגְּרוֹת הַמְּכֹנוֹת וַיָּסַר מֵעֲלֵיהֶם
וְאֶת־הַכִּיֹּר וְאֶת־הַיָּם הוֹרִד מֵעַל הַבָּקָר הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר תַּחְתֶּיהָ
וַיִּתֵּן אֹתוֹ עַל מַרְצֶפֶת אֲבָנִים׃ וְאֶת־מוּסַךְ הַשַּׁבָּת אֲשֶׁר
בָּנוּ בַבַּיִת וְאֶת־מְבוֹא הַמֶּלֶךְ הַחִיצוֹנָה הֵסֵב בֵּית יְהוָה
מִפְּנֵי מֶלֶךְ אַשּׁוּר׃ וְיֶתֶר דִּבְרֵי אָחָז אֲשֶׁר עָשָׂה הֲלֹא־
הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה׃ וַיִּשְׁכַּב
אָחָז עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקָּבֵר עִם־אֲבֹתָיו בְּעִיר דָּוִד וַיִּמְלֹךְ חִזְקִיָּהוּ
בְנוֹ תַּחְתָּיו׃ פ

יז בִּשְׁנַת שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה לְאָחָז מֶלֶךְ יְהוּדָה מָלַךְ הוֹשֵׁעַ בֶּן־
אֵלָה בְשֹׁמְרוֹן עַל־יִשְׂרָאֵל תֵּשַׁע שָׁנִים׃ וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי
יְהוָה רַק לֹא כְּמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הָיוּ לְפָנָיו׃ עָלָיו עָלָה
שַׁלְמַנְאֶסֶר מֶלֶךְ אַשּׁוּר וַיְהִי־לוֹ הוֹשֵׁעַ עֶבֶד וַיָּשֶׁב לוֹ מִנְחָה׃
וַיִּמְצָא מֶלֶךְ־אַשּׁוּר בְּהוֹשֵׁעַ קֶשֶׁר אֲשֶׁר שָׁלַח מַלְאָכִים אֶל־
סוֹא מֶלֶךְ־מִצְרַיִם וְלֹא־הֶעֱלָה מִנְחָה לְמֶלֶךְ אַשּׁוּר כְּשָׁנָה
בְשָׁנָה וַיַּעַצְרֵהוּ מֶלֶךְ אַשּׁוּר וַיַּאַסְרֵהוּ בֵּית כֶּלֶא׃ וַיַּעַל
מֶלֶךְ־אַשּׁוּר בְּכָל־הָאָרֶץ וַיַּעַל שֹׁמְרוֹן וַיָּצַר עָלֶיהָ שָׁלֹשׁ שָׁנִים׃
בִּשְׁנַת הַתְּשִׁיעִית לְהוֹשֵׁעַ לָכַד מֶלֶךְ־אַשּׁוּר אֶת־שֹׁמְרוֹן וַיֶּגֶל
אֶת־יִשְׂרָאֵל אַשּׁוּרָה וַיֹּשֶׁב אוֹתָם בַּחְלַח וּבְחָבוֹר נְהַר גּוֹזָן
וְעָרֵי מָדָי׃ פ וַיְהִי כִּי־חָטְאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לַיהוָה
אֱלֹהֵיהֶם הַמַּעֲלֶה אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִתַּחַת יַד פַּרְעֹה
מֶלֶךְ־מִצְרָיִם וַיִּירְאוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים׃ וַיֵּלְכוּ בְּחֻקּוֹת הַגּוֹיִם
אֲשֶׁר הוֹרִישׁ יְהוָה מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
עָשׂוּ׃ וַיְחַפְּאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל דְּבָרִים אֲשֶׁר לֹא־כֵן עַל־יְהוָה
אֱלֹהֵיהֶם וַיִּבְנוּ לָהֶם בָּמוֹת בְּכָל־עָרֵיהֶם מִמִּגְדַּל נוֹצְרִים עַד־
עִיר מִבְצָר׃ וַיַּצִּבוּ לָהֶם מַצֵּבוֹת וַאֲשֵׁרִים עַל כָּל־גִּבְעָה
גְבֹהָה וְתַחַת כָּל־עֵץ רַעֲנָן׃ וַיְקַטְּרוּ־שָׁם בְּכָל־בָּמוֹת כַּגּוֹיִם
אֲשֶׁר־הֶגְלָה יְהוָה מִפְּנֵיהֶם וַיַּעֲשׂוּ דְּבָרִים רָעִים לְהַכְעִיס אֶת־
יְהוָה׃ וַיַּעַבְדוּ הַגִּלֻּלִים אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה לָהֶם לֹא תַעֲשׂוּ

טז׳ טו׳ ויצוה קרי   יז׳ את קרי . יח׳ מוסך קרי מלמל

את

את־הדבר הזה׃ ויעד יהוה בישראל וביהודה ביד כל־
נביאו כל־חזה לאמר שבו מדרכיכם הרעים ושמרו מצותי
חקותי ככל־התורה אשר צויתי את־אבתיכם ואשר שלחתי
אליכם ביד עבדי הנביאים׃ ולא שמעו ויקשו את־ערפם
כערף אבותם אשר לא האמינו ביהוה אלהיהם׃ טו וימאסו
את־חקיו ואת־בריתו אשר כרת את־אבותם ואת עדותיו
אשר העיד בם וילכו אחרי ההבל ויהבלו ואחרי הגוים
אשר סביבתם אשר צוה יהוה אתם לבלתי עשות כהם׃
ויעזבו את־כל־מצות יהוה אלהיהם ויעשו להם מסכה
שנים עגלים ויעשו אשירה וישתחוו לכל־צבא השמים ויעבדו
את־הבעל׃ ויעבירו את־בניהם ואת־בנותיהם באש ויקסמו
קסמים וינחשו ויתמכרו לעשות הרע בעיני יהוה להכעיסו׃
ויתאנף יהוה מאד בישראל ויסרם מעל פניו לא נשאר רק
שבט יהודה לבדו׃ גם־יהודה לא שמר את־מצות יהוה
אלהיהם וילכו בחקות ישראל אשר עשו׃ כ וימאס יהוה
בכל־זרע ישראל ויענם ויתנם ביד־שסים עד אשר השליכם
מפניו׃ כי־קרע ישראל מעל בית דוד וימליכו את־ירבעם
בן־נבט וידא ירבעם את־ישראל מאחרי יהוה והחטיאם
חטאה גדולה׃ וילכו בני ישראל בכל־חטאות ירבעם אשר
עשה לא־סרו ממנה׃ עד אשר־הסיר יהוה את־ישראל מעל
פניו כאשר דבר ביד כל־עבדיו הנביאים ויגל ישראל מעל
אדמתו אשורה עד היום הזה׃ פ ויבא מלך־
אשור מבבל ומכותה ומעוא ומחמת וספרוים וישב בערי
שמרון תחת בני ישראל וירשו את־שמרון וישבו בעריה׃
ויהי בתחלת שבתם שם לא יראו את־יהוה וישלח יהוה כה
בהם את־האריות ויהיו הרגים בהם׃ ויאמרו למלך אשור
לאמר הגוים אשר הגלית ותושב בערי שמרון לא ידעו
את־משפט אלהי הארץ וישלח־בם את־האריות והנם
ממיתים אותם כאשר אינם ידעים את־משפט אלהי הארץ׃
ויצו מלך־אשור לאמר הליכו שמה אחד מהכהנים אשר
הגליתם משם וילכו וישבו שם וירם את־משפט אלהי
הארץ׃ ויבא אחד מהכהנים אשר הגלו משמרון וישב
בבית־אל ויהי מורה אתם איך ייראו את־יהוה׃ ויהיו
עשים גוי גוי אלהיו ויניחו ׀ בבית הבמות אשר עשו
השמרנים גוי גוי בעריהם אשר הם ישבים שם׃ ואנשי ל

יז׳ יג׳ נביאי קרי כ׳ פתחים בסלה א׳ טו׳ קמץ בז״ק כז׳ שני קרי כא׳ וידח קרי
כד׳ ומספרים קרי

בבל עשו את־סכות בנות ואנשי־כות עשו את־נרגל ואנשי
חמת עשו את־אשימא׃ והעוים עשו נבחז ואת־תרתק
והספרוים שרפים את־בניהם באש לאדרמלך וענמלך אלה
ספרים׃ ויהיו יראים את־יהוה ויעשו להם מקצותם כהני
במות ויהיו עשים להם בבית הבמות׃ את־יהוה היו
יראים ואת־אלהיהם היו עבדים כמשפט הגוים אשר־הגלו
אתם משם׃ עד היום הזה הם עשים כמשפטים
הראשנים אינם יראים את־יהוה ואינם עשים כחקתם
וכמשפטם וכתורה וכמצוה אשר צוה יהוה את־בני יעקב
לה אשר־שם שמו ישראל׃ ויכרת יהוה אתם ברית ויצום
לאמר לא תיראו אלהים אחרים ולא־תשתחוו להם ולא
תעבדום ולא תזבחו להם׃ כי ׀ אם־את־יהוה אשר העלה
אתכם מארץ מצרים בכח גדול ובזרוע נטויה אתו תיראו
ולו תשתחוו ולו תזבחו׃ ואת־החקים ואת־המשפטים
והתורה והמצוה אשר כתב לכם תשמרון לעשות כל־
הימים ולא תיראו אלהים אחרים׃ והברית אשר־כרתי
אתכם לא תשכחו ולא תיראו אלהים אחרים׃ כי אם־
את־יהוה אלהיכם תיראו והוא יציל אתכם מיד כל־איביכם׃
מ ולא שמעו כי אם־כמשפטם הראשון הם עשים׃ ויהיו ׀
הגוים האלה יראים את־יהוה ואת־פסיליהם היו עבדים
גם־בניהם ׀ ובני בניהם כאשר עשו אבתם הם עשים עד
היום הזה׃ פ

יח ויהי בשנת שלש להושע בן־אלה מלך ישראל מלך
חזקיה בן־אחז מלך יהודה׃ בן־עשרים וחמש שנה היה
במלכו ועשרים ותשע שנה מלך בירושלם ושם אמו אבי
בת־זכריה׃ ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר־עשה דוד
אביו׃ הוא ׀ הסיר את־הבמות ושבר את־המצבת וכרת
את־האשרה וכתת נחש הנחשת אשר־עשה משה כי עד־
הימים ההמה היו בני־ישראל מקטרים לו ויקרא־לו נחשתן׃
ה ביהוה אלהי־ישראל בטח ואחריו לא־היה כמהו בכל
מלכי יהודה ואשר היו לפניו׃ וידבק ביהוה לא־סר מאחריו
וישמר מצותיו אשר־צוה יהוה את־משה׃ והיה יהוה
עמו בכל אשר־יצא ישכיל וימרד במלך־אשור ולא עבדו׃
הוא הכה את־פלשתים עד־עזה ואת־גבוליה ממגדל נוצרים
עד־עיר מבצר׃ פ ויהי בשנה הרביעית למלך
חזקיהו היא השנה השביעית להושע בן־אלה מלך ישראל

יז׳ לא׳ זין רבתי אלהי קרי ספרוים קרי

עלה שלמנאסר מלך־אשור על־שמרון ויצר עליה: וילכדה מקצה שלש שנים בשנת־שש לחזקיה היא שנת־תשע להושע מלך ישראל נלכדה שמרון: ויגל מלך־אשור את־ישראל אשורה וינחם בחלח ובחבור נהר גוזן וערי מדי: על ׀ אשר לא־שמעו בקול יהוה אלהיהם ויעברו את־בריתו את כל־אשר צוה משה עבד יהוה ולא שמעו ולא עשו: ובארבע עשרה שנה למלך חזקיהו עלה סנחריב מלך־אשור על כל־ערי יהודה הבצרות ויתפשם: וישלח חזקיה מלך־יהודה אל־מלך־אשור ׀ לכישה ׀ לאמר ׀ חטאתי שוב מעלי את אשר־תתן עלי אשא וישם מלך־אשור על־חזקיה מלך־יהודה שלש מאות ככר־כסף ושלשים ככר זהב: ויתן חזקיה את־כל־הכסף הנמצא בית־יהוה ובאצרות בית המלך: בעת ההיא קצץ חזקיה את־דלתות היכל יהוה ואת־האמנות אשר צפה חזקיה מלך יהודה ויתנם למלך אשור: וישלח מלך־אשור את־תרתן ואת־רב־סריס ׀ ואת־רבשקה מן־לכיש אל־המלך חזקיהו בחיל כבד ירושלם ויעלו ויבאו ירושלם ויעלו ויבאו ויעמדו בתעלת הברכה העליונה אשר במסלת שדה כובס: ויקראו אל־המלך ויצא אלהם אליקים בן־חלקיהו אשר על־הבית ושבנה הספר ויואח בן־אסף המזכיר: ויאמר אלהם רבשקה אמרו־נא אל־חזקיהו כה־אמר המלך הגדול מלך אשור מה הבטחון הזה אשר בטחת: אמרת אך־דבר שפתים עצה וגבורה למלחמה עתה על־מי בטחת כי מרדת בי: עתה הנה בטחת לך על־משענת הקנה הרצוץ הזה על־מצרים אשר יסמך איש עליו ובא בכפו ונקבה כן פרעה מלך־מצרים לכל־הבטחים עליו: וכי־תאמרון אלי אל־יהוה אלהינו בטחנו הלוא־הוא אשר הסיר חזקיהו את־במתיו ואת־מזבחתיו ויאמר ליהודה ולירושלם לפני המזבח הזה תשתחוו בירושלם: ועתה התערב נא את־אדני את־מלך אשור ואתנה לך אלפים סוסים אם־תוכל לתת לך רכבים עליהם: ואיך תשיב את פני פחת אחד עבדי אדני הקטנים ותבטח לך על־מצרים לרכב ולפרשים: עתה המבלעדי יהוה עליתי על־המקום הזה להשחתו יהוה אמר אלי עלה על־הארץ הזאת והשחיתה: ויאמר אליקים בן־חלקיהו ושבנה ויואח אל־רבשקה דבר־נא אל־עבדיך ארמית כי שמעים אנחנו ואל־תדבר עמנו יהודית באזני העם אשר על־החמה: ויאמר אליהם רבשקה הבל

אדניך

אדניך ואליך שלחני אדני לדבר את־הדברים האלה הלא על־האנשים הישבים על־החמה לאכל את־חריהם ולשתות את־שיניהם עמכם: ויעמד רבשקה ויקרא בקול־גדול יהודית וידבר ויאמר שמעו דבר־המלך הגדול מלך אשור: כה אמר המלך אל־ישא לכם חזקיהו כי־לא יוכל להציל אתכם מידו: ואל־יבטח אתכם חזקיהו אל־יהוה לאמר הצל יצילנו יהוה ולא תנתן את־העיר הזאת ביד מלך אשור: אל־תשמעו אל־חזקיהו כי כה אמר מלך אשור עשו־אתי ברכה וצאו אלי ואכלו איש־גפנו ואיש תאנתו ושתו איש מי־בורו: עד־באי ולקחתי אתכם אל־ארץ כארצכם ארץ דגן ותירוש ארץ לחם וכרמים ארץ זית יצהר ודבש וחיו ולא תמתו ואל־תשמעו אל־חזקיהו כי־יסית אתכם לאמר יהוה יצילנו: ההצל הצילו אלהי הגוים איש את־ארצו מיד מלך אשור: איה אלהי חמת וארפד איה אלהי ספרוים הנע ועוה כי־הצילו את־שמרון מידי: מי בכל־אלהי הארצות אשר־הצילו את־ארצם מידי כי־יציל יהוה את־ירושלם מידי: והחרישו העם ולא־ענו אתו דבר כי־מצות המלך היא לאמר לא תענהו: ויבא אליקים בן־חלקיה אשר־על־הבית ושבנא הספר ויואח בן־אסף המזכיר אל־חזקיהו קרועי בגדים ויגדו לו (את) דברי רבשקה:

יט ויהי כשמע המלך חזקיהו ויקרע את־בגדיו ויתכס בשק ויבא בית יהוה: וישלח את־אליקים אשר־על־הבית ושבנא הספר ואת זקני הכהנים מתכסים בשקים אל־ישעיהו הנביא בן־אמוץ: ויאמרו אליו כה אמר חזקיהו יום־צרה ותוכחה ונאצה היום הזה כי־באו בנים עד־משבר וכח אין ללדה: אולי ישמע יהוה אלהיך את ׀ כל־דברי רבשקה אשר שלחו מלך־אשור ׀ אדניו לחרף אלהים חי והוכיח בדברים אשר שמע יהוה אלהיך ונשאת תפלה בעד השארית הנמצאה: ויבאו עבדי המלך חזקיהו אל־ישעיהו: ויאמר להם ישעיהו כה תאמרון אל־אדניכם כה ׀ אמר יהוה אל־תירא מפני הדברים אשר שמעת אשר גדפו נערי מלך־אשור אתי: הנני נתן בו רוח ושמע שמועה ושב לארצו והפלתיו בחרב בארצו: וישב רבשקה וימצא את־מלך אשור נלחם על־לבנה כי שמע כי נסע מלכיש: וישמע אל־תרהקה מלך־כוש לאמר הנה יצא

יח׳ כ׳ צואהם קרי   מימי רגליהם קרי

להלחם

להלחם אתך וישב וישלח מלאכים אל־חזקיהו לאמר׃
כה תאמרון אל־חזקיהו מלך־יהודה לאמר אל־ישאך אלהיך
אשר אתה בטח בו לאמר לא תנתן ירושלם ביד מלך
אשור׃ הנה ׀ אתה שמעת את אשר עשו מלכי אשור
לכל־הארצות להחרימם ואתה תנצל׃ ההצילו אתם
אלהי הגוים אשר שחתו אבותי את־גוזן ואת־חרן ורצף
ובני־עדן אשר בתלאשר׃ איו מלך־חמת ומלך ארפד
ומלך לעיר ספרוים הנע ועוה׃ ויקח חזקיהו את־הספרים
מיד המלאכים ויקראם ויעל בית יהוה ויפרשהו חזקיהו
לפני יהוה׃ פ ויתפלל חזקיהו לפני יהוה ויאמר
יהוה אלהי ישראל ישב הכרבים אתה־הוא האלהים לבדך
לכל ממלכות הארץ אתה עשית את־השמים ואת־הארץ׃
הטה יהוה ׀ אזנך ושמע פקח יהוה עיניך וראה ושמע את
דברי סנחריב אשר שלחו לחרף אלהים חי׃ אמנם יהוה
החריבו מלכי אשור את־הגוים ואת־ארצם׃ ונתנו את־
אלהיהם באש כי לא אלהים המה כי אם־מעשה ידי־אדם
עץ ואבן ויאבדום׃ ועתה יהוה אלהינו הושיענו נא
מידו וידעו כל־ממלכות הארץ כי אתה יהוה אלהים
לבדך׃ ס וישלח ישעיהו בן־אמוץ אל־חזקיהו
לאמר כה־אמר יהוה אלהי ישראל אשר התפללת אלי אל־
סנחרב מלך־אשור שמעתי׃ זה הדבר אשר־דבר יהוה
עליו בזה לך לעגה לך בתולת בת־ציון אחריך ראש
הניעה בת ירושלם׃ את־מי חרפת וגדפת ועל־מי הרימות
קול ותשא מרום עיניך על־קדוש ישראל׃ ביד מלאכיך
חרפת אדני ותאמר ברכב רכבי אני עליתי מרום הרים
ירכתי לבנון ואכרת קומת ארזיו מבחור ברשיו ואבואה
מלון קצה יער כרמלו׃ אני קרתי ושתיתי מים זרים
ואחרב בכף־פעמי כל יארי מצור׃ הלא־שמעת למרחוק
אתה עשיתי למימי קדם ויצרתיה עתה הבאתיה ותהי
להשות גלים נצים ערים בצרות׃ וישביהן קצרי־יד חתו
ויבשו היו עשב שדה וירק דשא חציר גגות ושדפה לפני
קמה׃ ושבתך וצאתך ובאך ידעתי ואת התרגזך אלי׃
יען התרגזך אלי ושאננך עלה באזני ושמתי חחי באפך
ומתגי בשפתיך והשיבתיך בדרך אשר־באת בה׃ וזה־
לך האות אכול השנה ספיח ובשנה השנית סחיש ובשנה
השלישית זרעו וקצרו ונטעו כרמים ואכלו פרים׃ ויספה

יט׳ מה׳ קטן בו״ק · כג׳ ברב קרי · קצו קרי · כה׳ להשאות קרי

פליטת

פליטת בית־יהודה הנשארה שרש למטה ועשה פרי
למעלה׃ כי מירושלם תצא שארית ופליטה מהר ציון
קנאת יהוה תעשה־זאת׃ ס לכן כה־אמר יהוה
אל־מלך אשור לא יבא אל־העיר הזאת ולא־יורה שם
חץ ולא־יקדמנה מגן ולא־ישפך עליה סללה׃ בדרך אשר־
יבא בה ישוב ואל־העיר הזאת לא יבא נאם־יהוה׃ וגנותי
אל־העיר הזאת להושיעה למעני ולמען דוד עבדי׃ ס
ויהי בלילה ההוא ויצא ׀ מלאך יהוה ויך במחנה
אשור מאה שמונים וחמשה אלף וישכימו בבקר והנה
כלם פגרים מתים׃ ויסע וילך וישב סנחריב מלך־אשור
וישב בנינוה׃ ויהי הוא משתחוה בית ׀ נסרך אלהיו
ואדרמלך ושראצר הכהו בחרב והמה נמלטו ארץ
אררט וימלך אסר־חדן בנו תחתיו׃ פ
בימים ההם חלה חזקיהו למות ויבא אליו ישעיהו בן־
אמוץ הנביא ויאמר אליו כה־אמר יהוה צו לביתך כי מת
אתה ולא תחיה׃ ויסב את־פניו אל־הקיר ויתפלל אל־
יהוה לאמר׃ אנה יהוה זכר־נא את אשר התהלכתי
לפניך באמת ובלבב שלם והטוב בעיניך עשיתי ויבך
חזקיהו בכי גדול׃ ס ויהי ישעיהו לא יצא העיר
התיכנה ודבר־יהוה היה אליו לאמר׃ שוב ואמרת אל־
חזקיהו נגיד־עמי כה־אמר יהוה אלהי דוד אביך שמעתי
את־תפלתך ראיתי את־דמעתך הנני רפא לך ביום השלישי
תעלה בית יהוה׃ והספתי על־ימיך חמש עשרה שנה
ומכף מלך־אשור אצילך ואת העיר הזאת וגנותי על־העיר
הזאת למעני ולמען דוד עבדי׃ ויאמר ישעיהו קחו דבלת
תאנים ויקחו וישימו על־השחין ויחי׃ ויאמר חזקיהו
אל־ישעיהו מה אות כי־ירפא יהוה לי ועליתי ביום השלישי
בית יהוה׃ ויאמר ישעיהו זה־לך האות מאת יהוה כי
יעשה יהוה את־הדבר אשר דבר הלך הצל עשר מעלות
אם־ישוב עשר מעלות׃ ויאמר יחזקיהו נקל לצל לנטות
עשר מעלות לא כי ישוב הצל אחרנית עשר מעלות׃
ויקרא ישעיהו הנביא אל־יהוה וישב את־הצל במעלות
אשר ירדה במעלות אחז אחרנית עשר מעלות׃ ס
בעת ההיא שלח בראדך בלאדן בן־בלאדן מלך־
בבל ספרים ומנחה אל־חזקיהו כי שמע כי חלה חזקיהו׃

יט׳ לא׳ צבאות קרי ולא כתיב · לז׳ בניו קרי ולא כתיב · כ׳ ד׳ חצר קרי

וישמע

וישמע עליהם חזקיהו ויראם את-כל-בית נכתה את-
הכסף ואת-הזהב ואת-הבשמים ואת שמן הטוב ואת
כל-בית כליו ואת כל-אשר נמצא באוצרתיו לא-היה
דבר אשר לא-הראם חזקיהו בביתו ובכל-ממשלתו: ויבא
ישעיהו הנביא אל-המלך חזקיהו ויאמר אליו מה-אמרו
האנשים האלה ומאין יבאו אליך ויאמר חזקיהו מארץ
רחוקה באו מבבל: ויאמר מה ראו בביתך ויאמר
חזקיהו את כל-אשר בביתי ראו לא-היה דבר אשר לא-
הראיתם באצרתי: ס ויאמר ישעיהו אל-חזקיהו
שמע דבר-יהוה: הנה ימים באים ונשא כל-אשר
בביתך ואשר אצרו אבתיך עד-היום הזה בבלה לא-
יותר דבר אמר יהוה: ומבניך אשר יצאו ממך אשר
תוליד יקח והיו סריסים בהיכל מלך בבל: ויאמר
חזקיהו אל-ישעיהו טוב דבר-יהוה אשר דברת ויאמר
הלוא אם-שלום ואמת יהיה בימי: ויתר דברי חזקיהו
וכל-גבורתו ואשר עשה את-הברכה ואת-התעלה ויבא
את-המים העירה הלא-הם כתובים על-ספר דברי הימים
למלכי יהודה: וישכב חזקיהו עם-אבתיו וימלך מנשה
בנו תחתיו:

כא בן-שתים עשרה שנה מנשה במלכו וחמשים וחמש
שנה מלך בירושלם ושם אמו חפצי-בה: ויעש הרע
בעיני יהוה כתועבת הגוים אשר הוריש יהוה מפני בני
ישראל: וישב ויבן את-הבמות אשר אבד חזקיהו אביו
ויקם מזבחת לבעל ויעש אשרה כאשר עשה אחאב מלך
ישראל וישתחו לכל-צבא השמים ויעבד אתם: ובנה
מזבחת בבית יהוה אשר אמר יהוה בירושלם אשים את-
שמי: ויבן מזבחות לכל-צבא השמים בשתי חצרות
בית-יהוה: והעביר את-בנו באש ועונן ונחש ועשה אוב
וידענים הרבה לעשות הרע בעיני יהוה להכעיס: וישם
את-פסל האשרה אשר עשה בבית אשר אמר יהוה אל-
דוד ואל-שלמה בנו בבית הזה ובירושלם אשר בחרתי
מכל שבטי ישראל אשים את-שמי לעולם: ולא אסיף
להניד רגל ישראל מן-האדמה אשר נתתי לאבותם רק
אם-ישמרו לעשות ככל אשר צויתים ולכל-התורה אשר-
צוה אתם עבדי משה: ולא שמעו ויתעם מנשה לעשות

כ' יג' נכתו ק'   יד' יקוד קי   יס' פתוח באתנח

את-הרע מן-הגוים אשר השמיד יהוה מפני בני ישראל:
וידבר יהוה ביד-עבדיו הנביאים לאמר:
יען אשר עשה מנשה מלך-יהודה התעבות האלה הרע
מכל אשר-עשו האמרי אשר לפניו ויחטא גם-את-יהודה
בגלוליו: ס לכן כה-אמר יהוה אלהי ישראל הנני
מביא רעה על-ירושלם ויהודה אשר כל-שמעיו תצלנה
שתי אזניו: ונטיתי על-ירושלם את קו שמרון ואת-
משקלת בית אחאב ומחיתי את-ירושלם כאשר-ימחה את
הצלחת מחה והפך על-פניה: ונטשתי את שארית
נחלתי ונתתים ביד איביהם והיו לבז ולמשסה לכל-
איביהם: יען אשר עשו את-הרע בעיני ויהיו מכעסים
אתי מן-היום אשר יצאו אבותם ממצרים ועד היום הזה:
וגם דם נקי שפך מנשה הרבה מאד עד אשר-מלא את-
ירושלם פה לפה לבד מחטאתו אשר החטיא את-יהודה
לעשות הרע בעיני יהוה: ויתר דברי מנשה וכל-אשר
עשה וחטאתו אשר חטא הלא-הם כתובים על-ספר דברי
הימים למלכי יהודה: וישכב מנשה עם-אבתיו ויקבר
בגן-ביתו בגן-עזא וימלך אמון בנו תחתיו: ס
בן-עשרים ושתים שנה אמון במלכו ושתים שנים מלך
בירושלם ושם אמו משלמת בת-חרוץ מן-יטבה: ויעש
הרע בעיני יהוה כאשר עשה מנשה אביו: וילך בכל-
הדרך אשר-הלך אביו ויעבד את-הגללים אשר עבד אביו
וישתחו להם: ויעזב את-יהוה אלהי אבתיו ולא-הלך
בדרך יהוה: ויקשרו עבדי-אמון עליו וימיתו את-המלך
בביתו: ויך עם-הארץ את כל-הקשרים על-המלך אמון
וימליכו עם-הארץ את-יאשיהו בנו תחתיו: ויתר דברי
אמון אשר עשה הלא-הם כתובים על-ספר דברי הימים
למלכי יהודה: ויקבר אתו בקברתו בגן-עזא וימלך יאשיהו
בנו תחתיו: ס

כב בן-שמנה שנה יאשיהו במלכו ושלשים ואחת שנה מלך
בירושלם ושם אמו ידידה בת-עדיה מבצקת: ויעש
הישר בעיני יהוה וילך בכל-דרך דוד אביו ולא-סר ימין
ושמאול: ויהי בשמנה עשרה שנה למלך
יאשיהו שלח המלך את-שפן בן-אצליהו בן-משלם הספר
בית יהוה לאמר: עלה אל-חלקיהו הכהן הגדול ויתם
את-הכסף המובא בית יהוה אשר אספו שמרי הסף מאת

כא' פ' קכין בנ"ק   יב' שמינה קי

העם: ויתנה על-יד עשי המלאכה המפקדים בבית יהוה ויתנו אתו לעשי המלאכה אשר בבית יהוה לחזק את בדק הבית: לחרשים ולבנים ולגדרים ולקנות עצים ואבני מחצב לחזק את-הבית: אך לא-יחשב אתם הכסף הנתן על-ידם כי באמונה הם עשים: ויאמר חלקיהו הכהן הגדול על-שפן הספר ספר התורה מצאתי בבית יהוה ויתן חלקיה את-הספר אל-שפן ויקראהו: ויבא שפן הספר אל-המלך וישב את-המלך דבר ויאמר התיכו עבדיך את-הכסף הנמצא בבית ויתנהו על-יד עשי המלאכה המפקדים בית יהוה: ויגד שפן הספר למלך לאמר ספר נתן לי חלקיה הכהן ויקראהו שפן לפני המלך: ויהי כשמע המלך את-דברי ספר התורה ויקרע את-בגדיו: ויצו המלך את-חלקיה הכהן ואת-אחיקם בן-שפן ואת-עכבור בן-מיכיה ואת שפן הספר ואת עשיה עבד-המלך לאמר: לכו דרשו את-יהוה בעדי ובעד-העם ובעד כל-יהודה על-דברי הספר הנמצא הזה כי-גדולה חמת יהוה אשר-היא נצתה בנו על אשר לא-שמעו אבתינו על-דברי הספר הזה לעשות ככל-הכתוב עלינו: וילך חלקיהו הכהן ואחיקם ועכבור ושפן ועשיה אל-חלדה הנביאה אשת שלם בן-תקוה בן-חרחס שמר הבגדים והיא ישבת בירושלם במשנה וידברו אליה: ותאמר אליהם כה-אמר יהוה אלהי ישראל אמרו לאיש אשר-שלח אתכם אלי: כה אמר יהוה הנני מביא רעה אל-המקום הזה ועל-ישביו את כל-דברי הספר אשר קרא מלך יהודה: תחת אשר עזבוני ויקטרו לאלהים אחרים למען הכעיסני בכל מעשה ידיהם ונצתה חמתי במקום הזה ולא תכבה: ואל-מלך יהודה השלח אתכם לדרש את-יהוה כה תאמרו אליו כה-אמר יהוה אלהי ישראל הדברים אשר שמעת: יען רך-לבבך ותכנע מפני יהוה בשמעך אשר דברתי על-המקום הזה ועל-ישביו להיות לשמה ולקללה ותקרע את-בגדיך ותבכה לפני וגם אנכי שמעתי נאם-יהוה: לכן הנני אספך על-אבתיך ונאספת אל-קברתיך בשלום ולא-תראינה עיניך בכל הרעה אשר-אני מביא על-המקום הזה וישבו את-המלך דבר:

כ' ה' ויתנהו קרי   בית קרי

כג וישלח המלך ויאספו אליו כל-זקני יהודה וירושלם: ויעל המלך בית-יהוה וכל-איש יהודה וכל-ישבי ירושלם אתו והכהנים והנביאים וכל-העם למקטן ועד-גדול ויקרא באזניהם את-כל-דברי ספר הברית הנמצא בבית יהוה: ויעמד המלך על-העמוד ויכרת את-הברית לפני יהוה ללכת אחר יהוה ולשמר מצותיו ואת-עדותיו ואת-חקתיו בכל-לב ובכל-נפש להקים את-דברי הברית הזאת הכתבים על-הספר הזה ויעמד כל-העם בברית: ויצו המלך את-חלקיהו הכהן הגדול ואת-כהני המשנה ואת-שמרי הסף להוציא מהיכל יהוה את כל-הכלים העשוים לבעל ולאשרה ולכל צבא השמים וישרפם מחוץ לירושלם בשדמות קדרון ונשא את-עפרם בית-אל: [ה] והשבית את-הכמרים אשר נתנו מלכי יהודה ויקטר בבמות בערי יהודה ומסבי ירושלם ואת-המקטרים לבעל לשמש ולירח ולמזלות ולכל צבא השמים: ויצא את-האשרה מבית יהוה מחוץ לירושלם אל-נחל קדרון וישרף אתה בנחל קדרון וידק לעפר וישלך את-עפרה על-קבר בני העם: ויתץ את-בתי הקדשים אשר בבית יהוה אשר הנשים ארגות שם בתים לאשרה: ויבא את-כל-הכהנים מערי יהודה ויטמא את-הבמות אשר קטרו-שמה הכהנים מגבע עד-באר שבע ונתץ את-במות השערים אשר-פתח שער יהושע שר-העיר אשר-על-שמאול איש בשער העיר: אך לא יעלו כהני הבמות אל-מזבח יהוה בירושלם כי אם-אכלו מצות בתוך אחיהם: וטמא את-התפת אשר בגי בני-הנם לבלתי להעביר איש את-בנו ואת-בתו באש למלך: וישבת את-הסוסים אשר נתנו מלכי יהודה לשמש מבא בית-יהוה אל-לשכת נתן-מלך הסריס אשר בפרורים ואת-מרכבות השמש שרף באש: ואת-המזבחות אשר על-הגג עלית אחז אשר-עשו מלכי יהודה ואת-המזבחות אשר עשה מנשה בשתי חצרות בית-יהוה נתץ המלך וירץ משם והשליך את-עפרם אל-נחל קדרון: ואת-הבמות אשר על-פני ירושלם אשר מימין להר-המשחית אשר בנה שלמה מלך-ישראל לעשתרת שקץ צידנים ולכמוש שקץ מואב ולמלכם תועבת בני-עמון טמא המלך: ושבר את-המצבות [ט] ויכרת את-האשרים וימלא את-מקומם עצמות אדם: וגם

כ' ב' הפטרת יום שני של פסח   י' בן קרי

את־המזבח אשר בבית־אל הבמה אשר עשה ירבעם בן־
נבט אשר החטיא את־ישראל גם את־המזבח ההוא ואת־
הבמה נתץ וישרף את־הבמה הדק לעפר ושרף אשרה:
ויפן יאשיהו וירא את־הקברים אשר־שם בהר וישלח
ויקח את־העצמות מן־הקברים וישרף על־המזבח ויטמאהו
כדבר יהוה אשר קרא איש האלהים אשר קרא את־הדברים
האלה: ויאמר מה הציון הלז אשר אני ראה ויאמרו
אליו אנשי העיר הקבר איש־האלהים אשר־בא מיהודה
ויקרא את־הדברים האלה אשר עשית על המזבח בית־
אל: ויאמר הניחו לו איש אל־ינע עצמתיו וימלטו
עצמתיו את עצמות הנביא אשר־בא משמרון: וגם את־
כל־בתי הבמות אשר ׀ בערי שמרון אשר עשו מלכי ישראל
להכעיס הסיר יאשיהו ויעש להם ככל־המעשים אשר
עשה בבית־אל: ויזבח את־כל־כהני הבמות אשר־שם
על־המזבחות וישרף את־עצמות אדם עליהם וישב ירושלם: כ
ויצו המלך את־כל־העם לאמר עשו פסח ליהוה אלהיכם
ככתוב על ספר הברית הזה: כי לא נעשה כפסח הזה
מימי השפטים אשר שפטו את־ישראל וכל ימי מלכי ישראל
ומלכי יהודה: כי אם־בשמנה עשרה שנה למלך יאשיהו
נעשה הפסח הזה ליהוה בירושלם: וגם את־האבות
ואת־הידענים ואת־התרפים ואת־הגללים ואת כל־השקצים
אשר נראו בארץ יהודה ובירושלם בער יאשיהו למען
הקים את־דברי התורה הכתבים על־הספר אשר מצא
חלקיהו הכהן בית יהוה: וכמהו לא־היה לפניו מלך כה
אשר־שב אל־יהוה בכל־לבבו ובכל־נפשו ובכל־מאדו ככל
תורת משה ואחריו לא־קם כמהו: אך ׀ לא־שב יהוה
מחרון אפו הגדול אשר־חרה אפו ביהודה על כל־הכעסים
אשר הכעיסו מנשה: ויאמר יהוה גם את־יהודה אסיר
מעל פני כאשר הסרתי את־ישראל ומאסתי את־העיר
הזאת אשר־בחרתי את־ירושלם ואת־הבית אשר אמרתי
יהיה שמי שם: ויתר דברי יאשיהו וכל־אשר עשה הלא־
הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי יהודה: בימיו
עלה פרעה נכה מלך־מצרים על־מלך אשור על־נהר פרת
וילך המלך יאשיהו לקראתו וימיתהו במגדו כראתו אתו:
וירכבהו עבדיו מת ממגדו ויבאהו ירושלם ויקברהו בקברתו
ויקח עם־הארץ את־יהואחז בן־יאשיהו וימשחו אתו וימליכו

אתו

אתו תחת אביו: ס בן־עשרים ושלש שנה יהואחז
במלכו ושלשה חדשים מלך בירושלם ושם אמו חמוטל
בת־ירמיהו מלבנה: ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר־
עשו אבתיו: ויאסרהו פרעה נכה ברבלה בארץ חמת
במלך בירושלם ויתן־ענש על־הארץ מאה ככר־כסף וככר
זהב: וימלך פרעה נכה את־אליקים בן־יאשיהו תחת
יאשיהו אביו ויסב את־שמו יהויקים ואת־יהואחז לקח
ויבא מצרים וימת שם: והכסף והזהב נתן יהויקים לפרעה לה
אך העריך את־הארץ לתת את־הכסף על־פי פרעה איש
כערכו נגש את־הכסף ואת־הזהב את־עם הארץ לתת
לפרעה נכה: ס בן־עשרים וחמש שנה יהויקים
במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו זבידה
בת־פדיה מן־רומה: ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר־
עשו אבתיו:

כד בימיו עלה נבכדנאצר מלך בבל ויהי־לו יהויקים עבד
שלש שנים וישב וימרד־בו: וישלח יהוה ׀ בו את־גדודי
כשדים ואת־גדודי ארם ואת ׀ גדודי מואב ואת גדודי
בני־עמון וישלחם ביהודה להאבידו כדבר יהוה אשר דבר
ביד עבדיו הנביאים: אך ׀ על־פי יהוה היתה ביהודה
להסיר מעל פניו בחטאת מנשה ככל אשר עשה: וגם
דם־הנקי אשר שפך וימלא את־ירושלם דם נקי ולא־אבה
יהוה לסלח: ויתר דברי יהויקים וכל־אשר עשה הלא־ ה
הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי יהודה: וישכב
יהויקים עם־אבתיו וימלך יהויכין בנו תחתיו: ולא־הסיף
עוד מלך מצרים לצאת מארצו כי־לקח מלך בבל מנחל
מצרים עד־נהר פרת כל אשר היתה למלך מצרים: ס
בן־שמנה עשרה שנה יהויכין במלכו ושלשה
חדשים מלך בירושלם ושם אמו נחשתא בת־אלנתן
מירושלם: ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר־עשה אביו:
בעת ההיא עלה עבדי נבכדנאצר מלך־בבל ירושלם ותבא
העיר במצור: ויבא נבכדנאצר מלך־בבל על־העיר ועבדיו
צרים עליה: ויצא יהויכין מלך־יהודה על־מלך בבל הוא
ואמו ועבדיו ושריו וסריסיו ויקח אתו מלך בבל בשנת
שמנה למלכו: ויוצא משם את־כל־אוצרות בית יהוה
ואוצרות בית המלך ויקצץ את־כל־כלי הזהב אשר עשה

כ׳ לג׳ ממלך ק׳   ט׳ ונוזה ק׳ הה׳ בשורק   כ׳ י׳ ולו ק׳

שלמה

שלמה מלך־ישראל בהיכל יהוה כאשר דבר יהוה׃ והגלה
את־כל־ירושלם ואת־כל־השרים ואת כל־גבורי החיל
עשרה אלפים גולה וכל־החרש והמסגר לא נשאר זולת
דלת עם־הארץ׃ ויגל את־יהויכין בבלה ואת־אם המלך
ואת־נשי המלך ואת־סריסיו ואת אולי הארץ הוליך גולה
מירושלם בבלה׃ ואת כל־אנשי החיל שבעת אלפים
והחרש והמסגר אלף הכל גבורים עשי מלחמה ויביאם
מלך־בבל גולה בבלה׃ וימלך מלך־בבל את־מתניה דדו
תחתיו ויסב את־שמו צדקיהו׃ ס בן־עשרים ואחת
שנה צדקיהו במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם
ושם אמו חמיטל בת־ירמיהו מלבנה׃ ויעש הרע בעיני
יהוה ככל אשר־עשה יהויקים׃ כי על־אף יהוה היתה
בירושלם וביהודה עד־השלכו אתם מעל פניו וימרד צדקיהו
במלך בבל׃ ס

כה ויהי בשנת התשיעית למלכו בחדש העשירי בעשור
לחדש בא נבכדנאצר מלך־בבל הוא וכל־חילו על־ירושלם
ויחן עליה ויבנו עליה דיק סביב׃ ותבא העיר במצור
עד עשתי עשרה שנה למלך צדקיהו׃ בתשעה לחדש
ויחזק הרעב בעיר ולא־היה לחם לעם הארץ׃ ותבקע
העיר וכל־אנשי המלחמה הלילה דרך שער בין החמתים
אשר על־גן המלך וכשדים על־העיר סביב וילך דרך
הערבה׃ וירדפו חיל־כשדים אחר המלך וישגו אתו
בערבות ירחו וכל־חילו נפצו מעליו׃ ויתפשו את־המלך
ויעלו אתו אל־מלך בבל רבלתה וידברו אתו משפט׃
ואת־בני צדקיהו שחטו לעיניו ואת־עיני צדקיהו עור
ויאסרהו בנחשתים ויבאהו בבל׃ ס ובחדש
החמישי בשבעה לחדש היא שנת תשע־עשרה שנה למלך
נבכדנאצר מלך־בבל בא נבוזראדן רב־טבחים עבד מלך־
בבל ירושלם׃ וישרף את־בית יהוה ואת־בית המלך ואת
כל־בתי ירושלם ואת־כל־בית גדול שרף באש׃ ואת־
חומת ירושלם סביב נתצו כל־חיל כשדים אשר רב־
טבחים׃ ואת יתר העם הנשארים בעיר ואת־הנפלים
אשר נפלו על־המלך בבל ואת יתר ההמון הגלה נבוזראדן
רב־טבחים׃ ומדלת הארץ השאיר רב־טבחים לכרמים
וליגבים׃ ואת־עמודי הנחשת אשר בית־יהוה ואת־המכנות

כה׳ יב׳ וליגבים קרי · ט״ו אלי קרי · יח׳ החומה קרי

ואת

ואת־ים הנחשת אשר בבית־יהוה שברו כשדים וישאו את־
נחשתם בבלה׃ ואת־הסירת ואת־היעים ואת־המזמרות
ואת־הכפות ואת כל־כלי הנחשת אשר ישרתו־בם לקחו׃
ואת־המחתות ואת־המזרקות אשר זהב זהב ואשר־כסף כסף
לקח רב־טבחים׃ העמודים | שנים הים האחד והמכנות
אשר־עשה שלמה לבית יהוה לא־היה משקל לנחשת
כל־הכלים האלה׃ שמנה עשרה אמה קומת | העמוד
האחד וכתרת עליו | נחשת וקומת הכתרת שלש אמה
ושבכה ורמנים על־הכתרת סביב הכל נחשת וכאלה
לעמוד השני על־השבכה׃ ויקח רב־טבחים את־שריה
כהן הראש ואת־צפניהו כהן משנה ואת־שלשת שמרי
הסף׃ ומן־העיר לקח סריס אחד אשר־הוא פקיד | על־
אנשי המלחמה וחמשה אנשים מראי פני־המלך אשר
נמצאו בעיר ואת הספר שר הצבא המצבא את־עם הארץ
וששים איש מעם הארץ הנמצאים בעיר׃ ויקח אתם
נבוזראדן רב־טבחים וילך אתם על־מלך בבל רבלתה׃
ויך אתם מלך בבל וימיתם ברבלה בארץ חמת ויגל יהודה
מעל אדמתו׃ והעם הנשאר בארץ יהודה אשר השאיר
נבוכדנאצר מלך בבל ויפקד עליהם את־גדליהו בן־אחיקם
בן־שפן׃ פ וישמעו כל־שרי החילים המה והאנשים
כי־הפקיד מלך־בבל את־גדליהו ויבאו אל־גדליהו המצפה
וישמעאל בן־נתניה ויוחנן בן־קרח ושריה בן־תנחמת
הנטפתי ויאזניהו בן־המעכתי המה ואנשיהם׃ וישבע
להם גדליהו ולאנשיהם ויאמר להם אל־תיראו מעבדי
הכשדים שבו בארץ ועבדו את־מלך בבל ויטב לכם׃
ס ויהי | בחדש השביעי בא ישמעאל בן־נתניה
בן־אלישמע מזרע המלוכה ועשרה אנשים אתו ויכו את־
גדליהו וימת ואת־היהודים ואת־הכשדים אשר־היו אתו
במצפה׃ ויקמו כל־העם מקטן ועד־גדול ושרי החילים
ויבאו מצרים כי יראו מפני כשדים׃ ס ויהי בשלשים
ושבע שנה לגלות יהויכין מלך־יהודה בשנים עשר חדש
בעשרים ושבעה לחדש נשא אויל מרדך מלך בבל בשנת
מלכו את־ראש יהויכין מלך־יהודה מבית כלא׃ וידבר
אתו טבות ויתן את־כסאו מעל כסא המלכים אשר אתו
בבבל׃ ושנא את בגדי כלאו ואכל לחם תמיד לפניו

כה׳ יז׳ אמות קרי

כל

כָּל־יְמֵי חַיָּיו׃ וַאֲרֻחָתוֹ אֲרֻחַת תָּמִיד נִתְּנָה־לּוֹ מֵאֵת הַמֶּלֶךְ דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ כֹּל יְמֵי חַיָּיו׃

חזק ונתחזק

סכום פסוקי דספר מלכים אלף וחמש מאות ושלשים וארבעה · וסימנו אשרי הגוי אשר ה' אלהיו · וסדריו חמשה ושלשים · וסימנו ואני אהיה לה נאם ה' חומת אש סביב ולכבוד אהיה בתוכה ·

ברוך הנותן ליעף כח ולאין אונים עצמה ירבה׃

ספר

תורה נביאים וכתובים

עם הנקודות והטעמים. קרי וכתיב. כתיב ולא קרי. וקרי ולא כתיב. ואותיות גדולות וקטנות תלויות והפוכות. הכל בכתב אמת חכמי המסרה: ודבר דבר על מקומו רשום בסוף דף ודף. גם לוח הפטרות שבת בשבתו ומועדי בני ישראל אשר ימצא בסוף ספרי הקדש:

נדפס מחדש

בעיר הבירה

לונדן:

בשנת פתח דבריך יאיר מבין פתיים לפ"ק

כרך ב':

נביאים אחרונים:

תרי עשר:

כתובים:

חמש מגלות:

ישעיה:

ישעיה:

חזון ישעיהו בן־אמוץ אשר חזה על־יהודה וירושלם א
בימי עזיהו יותם אחז יחזקיהו מלכי יהודה:
שמעו שמים והאזיני ארץ כי יהוה דבר בנים גדלתי
ורוממתי והם פשעו בי: ידע שור קנהו וחמור אבוס
בעליו ישראל לא ידע עמי לא התבונן: הוי גוי חטא
עם כבד עון זרע מרעים בנים משחיתים עזבו את־יהוה
נאצו את־קדוש ישראל נזרו אחור: על מה תכו עוד ה
תוסיפו סרה כל־ראש לחלי וכל־לבב דוי: מכף־רגל ועד
ראש אין־בו מתם פצע וחבורה ומכה טריה לא־זרו ולא
חבשו ולא רככה בשמן: ארצכם שממה עריכם שרפות אש
אדמתכם לנגדכם זרים אכלים אתה ושממה כמהפכת
זרים: ונותרה בת־ציון כסכה בכרם כמלונה במקשה כעיר
נצורה: לולי יהוה צבאות הותיר לנו שריד כמעט כסדם
היינו לעמרה דמינו: פ שמעו דבר־יהוה קציני
סדם האזינו תורת אלהינו עם עמרה: למה לי רב
זבחיכם יאמר יהוה שבעתי עלות אילים וחלב מריאים
ודם פרים וכבשים ועתודים לא חפצתי: כי תבאו לראות
פני מי־בקש זאת מידכם רמס חצרי: לא תוסיפו הביא
מנחת־שוא קטרת תועבה היא לי חדש ושבת קרא מקרא
לא־אוכל און ועצרה: חדשיכם ומועדיכם שנאה נפשי
היו עלי לטרח נלאיתי נשא: ובפרשכם כפיכם אעלים טו
עיני מכם גם כי־תרבו תפלה אינני שמע ידיכם דמים
מלאו: רחצו הזכו הסירו רע מעלליכם מנגד עיני חדלו
הרע: למדו היטב דרשו משפט אשרו חמוץ שפטו יתום
ריבו אלמנה: פ לכו־נא ונוכחה יאמר יהוה אם־
יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו אם־יאדימו כתולע כצמר
יהיו: אם־תאבו ושמעתם טוב הארץ תאכלו: ואם־תמאנו
ומריתם חרב תאכלו כי פי יהוה דבר: ס איכה היתה
לזונה קריה נאמנה מלאתי משפט צדק ילין בה ועתה
מרצחים: כספך היה לסיגים סבאך מהול במים: שריך

א' א' הפטרת אלה הדברים

סוררים וחברי גנבים כלו אהב שחד ורדף שלמנים יתום
לא ישפטו וריב אלמנה לא־יבוא אליהם: ס לכן
נאם האדון יהוה צבאות אביר ישראל הוי אנחם מצרי
ואנקמה מאויבי: ואשיבה ידי עליך ואצרף כבר סגיך
ואסירה כל־בדיליך: ואשיבה שפטיך כבראשנה ויעציך
כבתחלה אחרי־כן יקרא לך עיר הצדק קריה נאמנה:
ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה: ושבר פשעים
וחטאים יחדו ועזבי יהוה יכלו: כי יבשו מאילים אשר
חמדתם ותחפרו מהגנות אשר בחרתם: כי תהיו כאלה
נבלת עלה וכגנה אשר־מים אין לה: והיה החסן לנערת
ופעלו לניצוץ ובערו שניהם יחדו ואין מכבה: פ
הדבר אשר חזה ישעיהו בן־אמוץ על־יהודה וירושלם: ב
והיה באחרית הימים נכון יהיה הר בית־יהוה בראש
ההרים ונשא מגבעות ונהרו אליו כל־הגוים: והלכו
עמים רבים ואמרו לכו ונעלה אל־הר־יהוה אל־בית
אלהי יעקב וירנו מדרכיו ונלכה בארחתיו כי מציון תצא
תורה ודבר־יהוה מירושלם: ושפט בין הגוים והוכיח
לעמים רבים וכתתו חרבותם לאתים וחניתותיהם
למזמרות לא־ישא גוי אל־גוי חרב ולא־ילמדו עוד מלחמה:
פ בית יעקב לכו ונלכה באור יהוה: כי נטשתה ה
עמך בית יעקב כי מלאו מקדם ועננים כפלשתים ובילדי
נכרים ישפיקו: ותמלא ארצו כסף וזהב ואין קצה
לאצרתיו ותמלא ארצו סוסים ואין קצה למרכבתיו:
ותמלא ארצו אלילים למעשה ידיו ישתחוו לאשר עשו
אצבעתיו: וישח אדם וישפל־איש ואל־תשא להם:
בוא בצור והטמן בעפר מפני פחד יהוה ומהדר גאנו:
עיני גבהות אדם שפל ושח רום אנשים ונשגב יהוה לבדו
ביום ההוא: פ כי יום ליהוה צבאות על כל־גאה
ורם ועל כל־נשא ושפל: ועל כל־ארזי הלבנון הרמים
והנשאים ועל כל־אלוני הבשן: ועל כל־ההרים הרמים
ועל כל־הגבעות הנשאות: ועל כל־מגדל גבה ועל כל־
חומה בצורה: ועל כל־אניות תרשיש ועל כל־שכיות
החמדה: ושח גבהות האדם ושפל רום אנשים ונשגב
יהוה לבדו ביום ההוא: והאלילים כליל יחלף:
ובאו במערות צרים ובמחלות עפר מפני פחד יהוה ומהדר
גאונו בקומו לערץ הארץ: ביום ההוא ישליך האדם

ישעיה׃

חֲזוֹן יְשַׁעְיָהוּ בֶן־אָמוֹץ אֲשֶׁר חָזָה עַל־יְהוּדָה וִירוּשָׁלָ͏ִם א
בִּימֵי עֻזִּיָּהוּ יוֹתָם אָחָז יְחִזְקִיָּהוּ מַלְכֵי יְהוּדָה׃
שִׁמְעוּ שָׁמַיִם וְהַאֲזִינִי אֶרֶץ כִּי יְהוָה דִּבֵּר בָּנִים גִּדַּלְתִּי
וְרוֹמַמְתִּי וְהֵם פָּשְׁעוּ בִי׃ יָדַע שׁוֹר קֹנֵהוּ וַחֲמוֹר אֵבוּס
בְּעָלָיו יִשְׂרָאֵל לֹא יָדַע עַמִּי לֹא הִתְבּוֹנָן׃ הוֹי ׀ גּוֹי חֹטֵא
עַם כֶּבֶד עָוֺן זֶרַע מְרֵעִים בָּנִים מַשְׁחִיתִים עָזְבוּ אֶת־יְהוָה
נִאֲצוּ אֶת־קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל נָזֹרוּ אָחוֹר׃ עַל־מֶה תֻכּוּ עוֹד ה
תּוֹסִיפוּ סָרָה כָּל־רֹאשׁ לָחֳלִי וְכָל־לֵבָב דַּוָּי׃ מִכַּף־רֶגֶל וְעַד־
רֹאשׁ אֵין־בּוֹ מְתֹם פֶּצַע וְחַבּוּרָה וּמַכָּה טְרִיָּה לֹא־זֹרוּ וְלֹא
חֻבָּשׁוּ וְלֹא רֻכְּכָה בַּשָּׁמֶן׃ אַרְצְכֶם שְׁמָמָה עָרֵיכֶם שְׂרֻפוֹת אֵשׁ
אַדְמַתְכֶם לְנֶגְדְּכֶם זָרִים אֹכְלִים אֹתָהּ וּשְׁמָמָה כְּמַהְפֵּכַת
זָרִים׃ וְנוֹתְרָה בַת־צִיּוֹן כְּסֻכָּה בְכָרֶם כִּמְלוּנָה בְמִקְשָׁה כְּעִיר
נְצוּרָה׃ לוּלֵי יְהוָה צְבָאוֹת הוֹתִיר לָנוּ שָׂרִיד כִּמְעָט כִּסְדֹם
הָיִינוּ לַעֲמֹרָה דָּמִינוּ׃ פ שִׁמְעוּ דְבַר־יְהוָה קְצִינֵי
סְדֹם הַאֲזִינוּ תּוֹרַת אֱלֹהֵינוּ עַם עֲמֹרָה׃ לָמָּה־לִּי רֹב־
זִבְחֵיכֶם יֹאמַר יְהוָה שָׂבַעְתִּי עֹלוֹת אֵילִים וְחֵלֶב מְרִיאִים
וְדַם פָּרִים וּכְבָשִׂים וְעַתּוּדִים לֹא חָפָצְתִּי׃ כִּי תָבֹאוּ לֵרָאוֹת
פָּנָי מִי־בִקֵּשׁ זֹאת מִיֶּדְכֶם רְמֹס חֲצֵרָי׃ לֹא תוֹסִיפוּ הָבִיא
מִנְחַת־שָׁוְא קְטֹרֶת תּוֹעֵבָה הִיא לִי חֹדֶשׁ וְשַׁבָּת קְרֹא מִקְרָא
לֹא־אוּכַל אָוֶן וַעֲצָרָה׃ חָדְשֵׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שָׂנְאָה נַפְשִׁי
הָיוּ עָלַי לָטֹרַח נִלְאֵיתִי נְשֹׂא׃ וּבְפָרִשְׂכֶם כַּפֵּיכֶם אַעְלִים
עֵינַי מִכֶּם גַּם כִּי־תַרְבּוּ תְפִלָּה אֵינֶנִּי שֹׁמֵעַ יְדֵיכֶם דָּמִים
מָלֵאוּ׃ רַחֲצוּ הִזַּכּוּ הָסִירוּ רֹעַ מַעַלְלֵיכֶם מִנֶּגֶד עֵינָי חִדְלוּ
הָרֵעַ׃ לִמְדוּ הֵיטֵב דִּרְשׁוּ מִשְׁפָּט אַשְּׁרוּ חָמוֹץ שִׁפְטוּ יָתוֹם
רִיבוּ אַלְמָנָה׃ פ לְכוּ־נָא וְנִוָּכְחָה יֹאמַר יְהוָה אִם־
יִהְיוּ חֲטָאֵיכֶם כַּשָּׁנִים כַּשֶּׁלֶג יַלְבִּינוּ אִם־יַאְדִּימוּ כַתּוֹלָע כַּצֶּמֶר
יִהְיוּ׃ אִם־תֹּאבוּ וּשְׁמַעְתֶּם טוּב הָאָרֶץ תֹּאכֵלוּ׃ וְאִם־תְּמָאֲנוּ
וּמְרִיתֶם חֶרֶב תְּאֻכְּלוּ כִּי פִּי יְהוָה דִּבֵּר׃ ס אֵיכָה הָיְתָה
לְזוֹנָה קִרְיָה נֶאֱמָנָה מְלֵאֲתִי מִשְׁפָּט צֶדֶק יָלִין בָּהּ וְעַתָּה
מְרַצְּחִים׃ כַּסְפֵּךְ הָיָה לְסִיגִים סָבְאֵךְ מָהוּל בַּמָּיִם׃ שָׂרַיִךְ

א׳ א׳ הפטרת אלה הדברים

סוֹרְרִים וְחַבְרֵי גַּנָּבִים כֻּלּוֹ אֹהֵב שֹׁחַד וְרֹדֵף שַׁלְמֹנִים יָתוֹם
לֹא יִשְׁפֹּטוּ וְרִיב אַלְמָנָה לֹא־יָבוֹא אֲלֵיהֶם׃ ס לָכֵן
נְאֻם הָאָדוֹן יְהוָה צְבָאוֹת אֲבִיר יִשְׂרָאֵל הוֹי אֶנָּחֵם מִצָּרַי
וְאִנָּקְמָה מֵאוֹיְבָי׃ וְאָשִׁיבָה יָדִי עָלַיִךְ וְאֶצְרֹף כַּבֹּר סִיגָיִךְ
וְאָסִירָה כָּל־בְּדִילָיִךְ׃ וְאָשִׁיבָה שֹׁפְטַיִךְ כְּבָרִאשֹׁנָה וְיֹעֲצַיִךְ
כְּבַתְּחִלָּה אַחֲרֵי־כֵן יִקָּרֵא לָךְ עִיר הַצֶּדֶק קִרְיָה נֶאֱמָנָה׃
צִיּוֹן בְּמִשְׁפָּט תִּפָּדֶה וְשָׁבֶיהָ בִּצְדָקָה׃ וְשֶׁבֶר פֹּשְׁעִים
וְחַטָּאִים יַחְדָּו וְעֹזְבֵי יְהוָה יִכְלוּ׃ כִּי יֵבֹשׁוּ מֵאֵילִים אֲשֶׁר
חֲמַדְתֶּם וְתַחְפְּרוּ מֵהַגַּנּוֹת אֲשֶׁר בְּחַרְתֶּם׃ כִּי תִהְיוּ כְּאֵלָה
נֹבֶלֶת עָלֶהָ וּכְגַנָּה אֲשֶׁר־מַיִם אֵין לָהּ׃ וְהָיָה הֶחָסֹן לִנְעֹרֶת
וּפֹעֲלוֹ לְנִיצוֹץ וּבָעֲרוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו וְאֵין מְכַבֶּה׃ פ
הַדָּבָר אֲשֶׁר חָזָה יְשַׁעְיָהוּ בֶּן־אָמוֹץ עַל־יְהוּדָה וִירוּשָׁלָ͏ִם׃ ב
וְהָיָה ׀ בְּאַחֲרִית הַיָּמִים נָכוֹן יִהְיֶה הַר בֵּית־יְהוָה בְּרֹאשׁ
הֶהָרִים וְנִשָּׂא מִגְּבָעוֹת וְנָהֲרוּ אֵלָיו כָּל־הַגּוֹיִם׃ וְהָלְכוּ
עַמִּים רַבִּים וְאָמְרוּ לְכוּ ׀ וְנַעֲלֶה אֶל־הַר־יְהוָה אֶל־בֵּית
אֱלֹהֵי יַעֲקֹב וְיֹרֵנוּ מִדְּרָכָיו וְנֵלְכָה בְּאֹרְחֹתָיו כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא
תוֹרָה וּדְבַר־יְהוָה מִירוּשָׁלָ͏ִם׃ וְשָׁפַט בֵּין הַגּוֹיִם וְהוֹכִיחַ
לְעַמִּים רַבִּים וְכִתְּתוּ חַרְבוֹתָם לְאִתִּים וַחֲנִיתוֹתֵיהֶם
לְמַזְמֵרוֹת לֹא־יִשָּׂא גוֹי אֶל־גּוֹי חֶרֶב וְלֹא־יִלְמְדוּ עוֹד מִלְחָמָה׃
פ בֵּית יַעֲקֹב לְכוּ וְנֵלְכָה בְּאוֹר יְהוָה׃ כִּי נָטַשְׁתָּה ה
עַמְּךָ בֵּית יַעֲקֹב כִּי מָלְאוּ מִקֶּדֶם וְעֹנְנִים כַּפְּלִשְׁתִּים וּבְיַלְדֵי
נָכְרִים יַשְׂפִּיקוּ׃ וַתִּמָּלֵא אַרְצוֹ כֶּסֶף וְזָהָב וְאֵין קֵצֶה
לְאֹצְרֹתָיו וַתִּמָּלֵא אַרְצוֹ סוּסִים וְאֵין קֵצֶה לְמַרְכְּבֹתָיו׃
וַתִּמָּלֵא אַרְצוֹ אֱלִילִים לְמַעֲשֵׂה יָדָיו יִשְׁתַּחֲווּ לַאֲשֶׁר עָשׂוּ
אֶצְבְּעֹתָיו׃ וַיִּשַּׁח אָדָם וַיִּשְׁפַּל־אִישׁ וְאַל־תִּשָּׂא לָהֶם׃
בּוֹא בַצּוּר וְהִטָּמֵן בֶּעָפָר מִפְּנֵי פַּחַד יְהוָה וּמֵהֲדַר גְּאֹנוֹ׃
עֵינֵי גַּבְהוּת אָדָם שָׁפֵל וְשַׁח רוּם אֲנָשִׁים וְנִשְׂגַּב יְהוָה לְבַדּוֹ
בַּיּוֹם הַהוּא׃ פ כִּי יוֹם לַיהוָה צְבָאוֹת עַל כָּל־גֵּאֶה
וָרָם וְעַל כָּל־נִשָּׂא וְשָׁפֵל׃ וְעַל כָּל־אַרְזֵי הַלְּבָנוֹן הָרָמִים
וְהַנִּשָּׂאִים וְעַל כָּל־אַלּוֹנֵי הַבָּשָׁן׃ וְעַל כָּל־הֶהָרִים הָרָמִים
וְעַל כָּל־הַגְּבָעוֹת הַנִּשָּׂאוֹת׃ וְעַל כָּל־מִגְדָּל גָּבֹהַּ וְעַל כָּל־
חוֹמָה בְצוּרָה׃ וְעַל כָּל־אֳנִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ וְעַל כָּל־שְׂכִיּוֹת
הַחֶמְדָּה׃ וְשַׁח גַּבְהוּת הָאָדָם וְשָׁפֵל רוּם אֲנָשִׁים וְנִשְׂגַּב
יְהוָה לְבַדּוֹ בַּיּוֹם הַהוּא׃ וְהָאֱלִילִים כָּלִיל יַחֲלֹף׃
וּבָאוּ בִּמְעָרוֹת צֻרִים וּבִמְחִלּוֹת עָפָר מִפְּנֵי פַּחַד יְהוָה וּמֵהֲדַר
גְּאוֹנוֹ בְּקוּמוֹ לַעֲרֹץ הָאָרֶץ׃ בַּיּוֹם הַהוּא יַשְׁלִיךְ הָאָדָם

אֶת־אֱלִילֵי כַסְפּוֹ וְאֵת אֱלִילֵי זְהָבוֹ אֲשֶׁר עָשׂוּ־לוֹ לְהִשְׁתַּחֲוֺת
לַחְפֹּר פֵּרוֹת וְלָעֲטַלֵּפִים׃ לָבוֹא בְּנִקְרוֹת הַצֻּרִים וּבִסְעִפֵי
הַסְּלָעִים מִפְּנֵי פַּחַד יְהוָה וּמֵהֲדַר גְּאוֹנוֹ בְּקוּמוֹ לַעֲרֹץ
הָאָרֶץ׃ חִדְלוּ לָכֶם מִן־הָאָדָם אֲשֶׁר נְשָׁמָה בְּאַפּוֹ כִּי־בַמֶּה
נֶחְשָׁב הוּא׃

כִּי הִנֵּה הָאָדוֹן יְהוָה צְבָאוֹת מֵסִיר מִירוּשָׁלִַם וּמִיהוּדָה
מַשְׁעֵן וּמַשְׁעֵנָה כֹּל מִשְׁעַן־לֶחֶם וְכֹל מִשְׁעַן־מָיִם׃ גִּבּוֹר
וְאִישׁ מִלְחָמָה שׁוֹפֵט וְנָבִיא וְקֹסֵם וְזָקֵן׃ שַׂר־חֲמִשִּׁים
וּנְשׂוּא פָנִים וְיוֹעֵץ וַחֲכַם חֲרָשִׁים וּנְבוֹן לָחַשׁ׃ וְנָתַתִּי
נְעָרִים שָׂרֵיהֶם וְתַעֲלוּלִים יִמְשְׁלוּ־בָם׃ וְנִגַּשׂ הָעָם אִישׁ
בְּאִישׁ וְאִישׁ בְּרֵעֵהוּ יִרְהֲבוּ הַנַּעַר בַּזָּקֵן וְהַנִּקְלֶה בַּנִּכְבָּד׃
כִּי־יִתְפֹּשׂ אִישׁ בְּאָחִיו בֵּית אָבִיו שִׂמְלָה לְכָה קָצִין תִּהְיֶה־
לָּנוּ וְהַמַּכְשֵׁלָה הַזֹּאת תַּחַת יָדֶךָ׃ יִשָּׂא בַיּוֹם הַהוּא
לֵאמֹר לֹא־אֶהְיֶה חֹבֵשׁ וּבְבֵיתִי אֵין לֶחֶם וְאֵין שִׂמְלָה לֹא
תְשִׂימֻנִי קְצִין עָם׃ כִּי כָשְׁלָה יְרוּשָׁלִַם וִיהוּדָה נָפָל כִּי־
לְשׁוֹנָם וּמַעַלְלֵיהֶם אֶל־יְהוָה לַמְרוֹת עֵנֵי כְבוֹדוֹ׃ הַכָּרַת
פְּנֵיהֶם עָנְתָה בָּם וְחַטָּאתָם כִּסְדֹם הִגִּידוּ לֹא כִחֵדוּ אוֹי
לְנַפְשָׁם כִּי־גָמְלוּ לָהֶם רָעָה׃ אִמְרוּ צַדִּיק כִּי־טוֹב כִּי־פְרִי
מַעַלְלֵיהֶם יֹאכֵלוּ׃ אוֹי לְרָשָׁע רָע כִּי־גְמוּל יָדָיו יֵעָשֶׂה לּוֹ׃
עַמִּי נֹגְשָׂיו מְעוֹלֵל וְנָשִׁים מָשְׁלוּ בוֹ עַמִּי מְאַשְּׁרֶיךָ מַתְעִים
וְדֶרֶךְ אֹרְחֹתֶיךָ בִּלֵּעוּ׃ נִצָּב לָרִיב יְהוָה וְעֹמֵד
לָדִין עַמִּים׃ יְהוָה בְּמִשְׁפָּט יָבוֹא עִם־זִקְנֵי עַמּוֹ וְשָׂרָיו
וְאַתֶּם בִּעַרְתֶּם הַכֶּרֶם גְּזֵלַת הֶעָנִי בְּבָתֵּיכֶם׃ מַלָּכֶם תְּדַכְּאוּ
עַמִּי וּפְנֵי עֲנִיִּים תִּטְחָנוּ נְאֻם־אֲדֹנָי יֱהוִֹה צְבָאוֹת׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה יַעַן כִּי גָבְהוּ בְּנוֹת צִיּוֹן וַתֵּלַכְנָה
נְטוּוֹת גָּרוֹן וּמְשַׂקְּרוֹת עֵינָיִם הָלוֹךְ וְטָפֹף תֵּלַכְנָה וּבְרַגְלֵיהֶם
תְּעַכַּסְנָה׃ וְשִׂפַּח אֲדֹנָי קָדְקֹד בְּנוֹת צִיּוֹן וַיהוָה פָּתְהֵן
יְעָרֶה׃ בַּיּוֹם הַהוּא יָסִיר אֲדֹנָי אֵת תִּפְאֶרֶת הָעֲכָסִים
וְהַשְּׁבִיסִים וְהַשַּׂהֲרֹנִים׃ הַנְּטִפוֹת וְהַשֵּׁרוֹת וְהָרְעָלוֹת׃
הַפְּאֵרִים וְהַצְּעָדוֹת וְהַקִּשֻּׁרִים וּבָתֵּי הַנֶּפֶשׁ וְהַלְּחָשִׁים׃
הַטַּבָּעוֹת וְנִזְמֵי הָאָף׃ הַמַּחֲלָצוֹת וְהַמַּעֲטָפוֹת וְהַמִּטְפָּחוֹת
וְהָחֲרִיטִים׃ הַגִּלְיֹנִים וְהַסְּדִינִים וְהַצְּנִיפוֹת וְהָרְדִידִים׃
וְהָיָה תַחַת בֹּשֶׂם מַק יִהְיֶה וְתַחַת חֲגוֹרָה נִקְפָּה וְתַחַת
מַעֲשֶׂה מִקְשֶׁה קָרְחָה וְתַחַת פְּתִיגִיל מַחֲגֹרֶת שָׂק כִּי־תַחַת
יֹפִי׃ מְתַיִךְ בַּחֶרֶב יִפֹּלוּ וּגְבוּרָתֵךְ בַּמִּלְחָמָה׃ וְאָנוּ
וְאָבְלוּ פְּתָחֶיהָ וְנִקָּתָה לָאָרֶץ תֵּשֵׁב׃

ג׳ ה׳ חסר י׳ סו׳ [illegible] קרי סו׳ נטויות קרי

והחוזק

לְנִמְהֲרֵי־לֵב חִזְקוּ אַל־תִּירָאוּ הִנֵּה אֱלֹהֵיכֶם נָקָם יָבוֹא גְּמוּל
ה אֱלֹהִים הוּא יָבוֹא וְיֹשַׁעֲכֶם׃ אָז תִּפָּקַחְנָה עֵינֵי עִוְרִים וְאָזְנֵי
חֵרְשִׁים תִּפָּתַחְנָה׃ אָז יְדַלֵּג כָּאַיָּל פִּסֵּחַ וְתָרֹן לְשׁוֹן אִלֵּם כִּי־
נִבְקְעוּ בַמִּדְבָּר מַיִם וּנְחָלִים בָּעֲרָבָה׃ וְהָיָה הַשָּׁרָב
לַאֲגַם וְצִמָּאוֹן לְמַבּוּעֵי מָיִם בִּנְוֵה תַנִּים רִבְצָהּ חָצִיר
לְקָנֶה וָגֹמֶא׃ וְהָיָה־שָׁם מַסְלוּל וָדֶרֶךְ וְדֶרֶךְ הַקֹּדֶשׁ יִקָּרֵא
לָהּ לֹא־יַעַבְרֶנּוּ טָמֵא וְהוּא־לָמוֹ הֹלֵךְ דֶּרֶךְ וֶאֱוִילִים לֹא
יִתְעוּ׃ לֹא־יִהְיֶה שָׁם אַרְיֵה וּפְרִיץ חַיּוֹת בַּל־יַעֲלֶנָּה לֹא
י תִמָּצֵא שָׁם וְהָלְכוּ גְּאוּלִים׃ וּפְדוּיֵי יְהוָה יְשֻׁבוּן וּבָאוּ
צִיּוֹן בְּרִנָּה וְשִׂמְחַת עוֹלָם עַל־רֹאשָׁם שָׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה יַשִּׂיגוּ
וְנָסוּ יָגוֹן וַאֲנָחָה׃ פ

לו
וַיְהִי בְּאַרְבַּע עֶשְׂרֵה שָׁנָה לַמֶּלֶךְ חִזְקִיָּהוּ עָלָה סַנְחֵרִיב
מֶלֶךְ־אַשּׁוּר עַל־כָּל־עָרֵי יְהוּדָה הַבְּצֻרוֹת וַיִּתְפְּשֵׂם׃ וַיִּשְׁלַח
מֶלֶךְ־אַשּׁוּר ׀ אֶת־רַבְשָׁקֵה מִלָּכִישׁ יְרוּשָׁלַמָה אֶל־הַמֶּלֶךְ
חִזְקִיָּהוּ בְּחֵיל כָּבֵד וַיַּעֲמֹד בִּתְעָלַת הַבְּרֵכָה הָעֶלְיוֹנָה
בִּמְסִלַּת שְׂדֵה כוֹבֵס׃ וַיֵּצֵא אֵלָיו אֶלְיָקִים בֶּן־חִלְקִיָּהוּ
אֲשֶׁר עַל־הַבָּיִת וְשֶׁבְנָא הַסֹּפֵר וְיוֹאָח בֶּן־אָסָף הַמַּזְכִּיר׃
וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם רַבְשָׁקֵה אִמְרוּ־נָא אֶל־חִזְקִיָּהוּ כֹּה־אָמַר
הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל מֶלֶךְ אַשּׁוּר מָה הַבִּטָּחוֹן הַזֶּה אֲשֶׁר
ה בָּטָחְתָּ׃ אָמַרְתִּי אַךְ־דְּבַר־שְׂפָתַיִם עֵצָה וּגְבוּרָה לַמִּלְחָמָה
עַתָּה עַל־מִי בָטַחְתָּ כִּי מָרַדְתָּ בִּי׃ הִנֵּה בָטַחְתָּ עַל־
מִשְׁעֶנֶת הַקָּנֶה הָרָצוּץ הַזֶּה עַל־מִצְרַיִם אֲשֶׁר יִסָּמֵךְ אִישׁ
עָלָיו וּבָא בְכַפּוֹ וּנְקָבָהּ כֵּן פַּרְעֹה מֶלֶךְ־מִצְרַיִם לְכָל־
הַבֹּטְחִים עָלָיו׃ וְכִי־תֹאמַר אֵלַי אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בָּטָחְנוּ
הֲלוֹא הוּא אֲשֶׁר הֵסִיר חִזְקִיָּהוּ אֶת־בָּמֹתָיו וְאֶת־מִזְבְּחֹתָיו
וַיֹּאמֶר לִיהוּדָה וְלִירוּשָׁלַםִ לִפְנֵי הַמִּזְבֵּחַ הַזֶּה תִּשְׁתַּחֲווּ׃
וְעַתָּה הִתְעָרֶב נָא אֶת־אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ אַשּׁוּר וְאֶתְּנָה לְךָ
אַלְפַּיִם סוּסִים אִם־תּוּכַל לָתֶת לְךָ רֹכְבִים עֲלֵיהֶם׃ וְאֵיךְ
תָּשִׁיב אֵת פְּנֵי פַחַת אַחַד עַבְדֵי אֲדֹנִי הַקְּטַנִּים וַתִּבְטַח לְךָ
י עַל־מִצְרַיִם לְרֶכֶב וּלְפָרָשִׁים׃ וְעַתָּה הֲמִבַּלְעֲדֵי יְהוָה
עָלִיתִי עַל־הָאָרֶץ הַזֹּאת לְהַשְׁחִיתָהּ יְהוָה אָמַר אֵלַי
עֲלֵה אֶל־הָאָרֶץ הַזֹּאת וְהַשְׁחִיתָהּ׃ וַיֹּאמֶר אֶלְיָקִים
וְשֶׁבְנָא וְיוֹאָח אֶל־רַבְשָׁקֵה דַּבֶּר־נָא אֶל־עֲבָדֶיךָ אֲרָמִית כִּי
שֹׁמְעִים אֲנָחְנוּ וְאַל־תְּדַבֵּר אֵלֵינוּ יְהוּדִית בְּאָזְנֵי הָעָם
אֲשֶׁר עַל־הַחוֹמָה׃ וַיֹּאמֶר רַבְשָׁקֵה הַאֶל אֲדֹנֶיךָ וְאֵלֶיךָ
שְׁלָחַנִי אֲדֹנִי לְדַבֵּר אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הֲלֹא עַל־

האנשים הישבים על־החמה לאכל את־חראיהם ולשתות את־שיניהם עמכם׃ ויעמד רבשקה ויקרא בקול־גדול יהודית ויאמר שמעו את־דברי המלך הגדול מלך אשור׃ כה אמר המלך אל־ישא לכם חזקיהו כי לא־יוכל להציל אתכם׃ ואל־יבטח אתכם חזקיהו אל־יהוה לאמר הצל יצילנו יהוה לא תנתן העיר הזאת ביד מלך אשור׃ אל־תשמעו אל־חזקיהו כי כה אמר המלך אשור עשו־אתי ברכה וצאו אלי ואכלו איש־גפנו ואיש תאנתו ושתו איש מי־בורו׃ עד־באי ולקחתי אתכם אל־ארץ כארצכם ארץ דגן ותירוש ארץ לחם וכרמים׃ פן־יסית אתכם חזקיהו לאמר יהוה יצילנו ההצילו אלהי הגוים איש את־ארצו מיד מלך אשור׃ איה אלהי חמת וארפד איה אלהי ספרוים וכי־הצילו את־שמרון מידי׃ מי בכל־אלהי הארצות האלה אשר־הצילו את־ארצם מידי כי־יציל יהוה את־ירושלם מידי׃ ויחרישו ולא־ענו אתו דבר כי־מצות המלך היא לאמר לא תענהו׃ ויבא אליקים בן־חלקיהו אשר־על־הבית ושבנא הספר ויואח בן־אסף המזכיר אל־חזקיהו קרועי בגדים ויגידו לו את דברי רבשקה׃ ס

לז ויהי כשמע המלך חזקיהו ויקרע את־בגדיו ויתכס בשק ויבא בית יהוה׃ וישלח את־אליקים אשר־על־הבית ואת ׀ שבנא הסופר ואת זקני הכהנים מתכסים בשקים אל־ישעיהו בן־אמוץ הנביא׃ ויאמרו אליו כה אמר חזקיהו יום־צרה ותוכחה ונאצה היום הזה כי־באו בנים עד־משבר וכח אין ללדה׃ אולי ישמע יהוה אלהיך את ׀ דברי רבשקה אשר שלחו מלך־אשור ׀ אדניו לחרף אלהים חי והוכיח בדברים אשר שמע יהוה אלהיך ונשאת תפלה בעד השארית הנמצאה׃ ויבאו עבדי המלך חזקיהו אל־ישעיהו׃ ויאמר אליהם ישעיהו כה תאמרון אל־אדניכם כה ׀ אמר יהוה אל־תירא מפני הדברים אשר שמעת אשר גדפו נערי מלך־אשור אותי׃ הנני נותן בו רוח ושמע שמועה ושב אל־ארצו והפלתיו בחרב בארצו׃ וישב רבשקה וימצא את־מלך אשור נלחם על־לבנה כי שמע כי נסע מלכיש׃ וישמע על־תרהקה מלך־כוש לאמר יצא להלחם אתך וישמע וישלח מלאכים אל־

חזקיהו לאמר׃ כה תאמרון אל־חזקיהו מלך־יהודה לאמר אל־ישאך אלהיך אשר אתה בוטח בו לאמר לא תנתן ירושלם ביד מלך אשור׃ הנה ׀ אתה שמעת אשר עשו מלכי אשור לכל־הארצות להחרימם ואתה תנצל׃ ההצילו אותם אלהי הגוים אשר השחיתו אבותי את־גוזן ואת־חרן ורצף ובני־עדן אשר בתלשר׃ איה מלך־חמת ומלך ארפד ומלך לעיר ספרוים הנע ועוה׃ ויקח חזקיהו את־הספרים מיד המלאכים ויקראהו ויעל בית יהוה ויפרשהו חזקיהו לפני יהוה׃ ויתפלל חזקיהו אל־יהוה לאמר׃ יהוה צבאות אלהי ישראל ישב הכרבים אתה־הוא האלהים לבדך לכל ממלכות הארץ אתה עשית את־השמים ואת־הארץ׃ הטה יהוה ׀ אזנך ושמע פקח יהוה עינך וראה ושמע את כל־דברי סנחריב אשר שלח לחרף אלהים חי׃ אמנם יהוה החריבו מלכי אשור את־כל־הארצות ואת־ארצם׃ ונתן את־אלהיהם באש כי לא אלהים המה כי אם־מעשה ידי־אדם עץ ואבן ויאבדום׃ ועתה יהוה אלהינו הושיענו מידו וידעו כל־ממלכות הארץ כי־אתה יהוה לבדך׃ וישלח ישעיהו בן־אמוץ אל־חזקיהו לאמר כה־אמר יהוה אלהי ישראל אשר התפללת אלי אל־סנחריב מלך אשור׃ זה הדבר אשר־דבר יהוה עליו בזה לך לעגה לך בתולת בת־ציון אחריך ראש הניעה בת ירושלם׃ את־מי חרפת וגדפת ועל־מי הרימותה קול ותשא מרום עיניך אל־קדוש ישראל׃ ביד עבדיך חרפת ׀ אדני ותאמר ברב רכבי אני עליתי מרום הרים ירכתי לבנון ואכרת קומת ארזיו מבחור ברשיו ואבוא מרום קצו יער כרמלו׃ אני קרתי ושתיתי מים ואחרב בכף־פעמי כל יארי מצור׃ הלוא־שמעת למרחוק אותה עשיתי מימי קדם ויצרתיה עתה הבאתיה ותהי להשאות גלים נצים ערים בצרות׃ וישביהן קצרי־יד חתו ובשו היו עשב שדה וירק דשא חציר גגות ושדמה לפני קמה׃ ושבתך וצאתך ובואך ידעתי ואת התרגזך אלי׃ יען התרגזך אלי ושאננך עלה באזני ושמתי חחי באפך ומתגי בשפתיך והשבתיך בדרך אשר־באת בה׃ וזה־לך האות אכול השנה ספיח ובשנה השנית שחיס ובשנה השלישית זרעו וקצרו ונטעו כרמים ואכול פרים׃ ויספה פליטת בית־יהודה הנשארה שרש למטה ועשה

פרי למעלה: כי מירושלם תצא שארית ופליטה מהר
ציון קנאת יהוה צבאות תעשה־זאת: ס לכן
כה־אמר יהוה אל־מלך אשור לא יבוא אל־העיר
הזאת ולא־יורה שם חץ ולא־יקדמנה מגן ולא־ישפך
עליה סללה: בדרך אשר־בא בה ישוב ואל־העיר
הזאת לא יבוא נאם־יהוה: וגנותי על־העיר הזאת
להושיעה למעני ולמען דוד עבדי: ס ויצא | מלאך
יהוה ויכה במחנה אשור מאה ושמונים וחמשה אלף
וישכימו בבקר והנה כלם פגרים מתים: ויסע וילך
וישב סנחריב מלך־אשור וישב בנינוה: ויהי הוא
משתחוה בית | נסרך אלהיו ואדרמלך ושראצר בניו
הכהו בחרב והמה נמלטו ארץ אררט וימלך אסר־חדן
בנו תחתיו: פ

לח

בימים ההם חלה חזקיהו למות ויבוא אליו ישעיהו
בן־אמוץ הנביא ויאמר אליו כה־אמר יהוה צו לביתך כי
מת אתה ולא תחיה: ויסב חזקיהו פניו אל־הקיר
ויתפלל אל־יהוה: ויאמר אנה יהוה זכר־נא את אשר
התהלכתי לפניך באמת ובלב שלם והטוב בעיניך
עשיתי ויבך חזקיהו בכי גדול: ס ויהי דבר־יהוה
אל־ישעיהו לאמר: הלוך ואמרת אל־חזקיהו כה־אמר
יהוה אלהי דוד אביך שמעתי את־תפלתך ראיתי את־
דמעתך הנני יוסף על־ימיך חמש עשרה שנה: ומכף
מלך־אשור אצילך ואת העיר הזאת וגנותי על־העיר
הזאת: וזה־לך האות מאת יהוה אשר יעשה יהוה
את־הדבר הזה אשר דבר: הנני משיב את־צל המעלות
אשר ירדה במעלות אחז בשמש אחרנית עשר מעלות
ותשב השמש עשר מעלות במעלות אשר ירדה: ס
מכתב לחזקיהו מלך־יהודה בחלתו ויחי מחליו:
אני אמרתי בדמי ימי אלכה בשערי שאול פקדתי יתר שנותי:
אמרתי לא־אראה יה יה בארץ החיים לא־אביט אדם
עוד עם־יושבי חדל: דורי נסע ונגלה מני כאהל רעי
קפדתי כארג חיי מדלה יבצעני מיום עד־לילה תשלימני:
שויתי עד־בקר כארי כן ישבר כל־עצמותי מיום עד־לילה
תשלימני: כסוס עגור כן אצפצף אהגה כיונה דלו עיני
למרום (יהוה) עשקה־לי ערבני: מה־אדבר ואמר־לי והוא
עשה אדדה כל־שנותי על־מר נפשי: אדני עליהם יחיו

ולכל־בהן חיי רוחי ותחלימני והחייני: הנה לשלום
מר־לי מר ואתה חשקת נפשי משחת בלי כי השלכת
אחרי גוך כל־חטאי: כי לא שאול תודך מות יהללך
לא־ישברו יורדי־בור אל־אמתך: חי חי הוא יודך כמוני
היום אב לבנים יודיע אל־אמתך: יהוה להושיעני
ונגינותי ננגן כל־ימי חיינו על־בית יהוה: ויאמר
ישעיהו ישאו דבלת תאנים וימרחו על־השחין ויחי:
ויאמר חזקיהו מה אות כי אעלה בית יהוה: פ

לט

בעת ההיא שלח מרדך בלאדן בן־בלאדן מלך־בבל
ספרים ומנחה אל־חזקיהו וישמע כי חלה ויחזק:
וישמח עליהם חזקיהו ויראם את־בית נכתה את־הכסף
ואת־הזהב ואת־הבשמים ואת | השמן הטוב ואת כל־בית
כליו ואת כל־אשר נמצא באוצרתיו לא־היה דבר אשר
לא־הראם חזקיהו בביתו ובכל־ממשלתו: ויבא ישעיהו
הנביא אל־המלך חזקיהו ויאמר אליו מה־אמרו |
האנשים האלה ומאין יבאו אליך ויאמר חזקיהו מארץ
רחוקה באו אלי מבבל: ויאמר מה ראו בביתך ויאמר
חזקיהו את כל־אשר בביתי ראו לא־היה דבר אשר לא־
הראיתים באוצרתי: ויאמר ישעיהו אל־חזקיהו שמע
דבר־יהוה צבאות: הנה ימים באים ונשא | כל־אשר
בביתך ואשר אצרו אבתיך עד־היום הזה בבל לא־יותר
דבר אמר יהוה: ומבניך אשר יצאו ממך אשר תוליד
יקחו והיו סריסים בהיכל מלך בבל: ויאמר חזקיהו
אל־ישעיהו טוב דבר־יהוה אשר דברת ויאמר כי יהיה
שלום ואמת בימי: פ

מ

נחמו נחמו עמי יאמר אלהיכם: דברו על־לב
ירושלם וקראו אליה כי מלאה צבאה כי נרצה עונה כי
לקחה מיד יהוה כפלים בכל־חטאתיה: ס קול
קורא במדבר פנו דרך יהוה ישרו בערבה מסלה
לאלהינו: כל־גיא ינשא וכל־הר וגבעה ישפלו והיה
העקב למישור והרכסים לבקעה: ונגלה כבוד יהוה
וראו כל־בשר יחדו כי פי יהוה דבר: ס קול אמר
קרא ואמר מה אקרא כל־הבשר חציר וכל־חסדו כציץ
השדה: יבש חציר נבל ציץ כי רוח יהוה נשבה בו
אכן חציר העם: יבש חציר נבל ציץ ודבר אלהינו יקום
לעולם: ס על הר־גבה עלי־לך מבשרת ציון הרימי בכח

קוֹלֵךְ מְבַשֶּׂרֶת יְרוּשָׁלִָם הָרִימִי אַל־תִּירָאִי אִמְרִי לְעָרֵי יְהוּדָה
הִנֵּה אֱלֹהֵיכֶם׃ הִנֵּה אֲדֹנָי יֱהוִֹה בְּחָזָק יָבוֹא וּזְרֹעוֹ מֹשְׁלָה
לוֹ הִנֵּה שְׂכָרוֹ אִתּוֹ וּפְעֻלָּתוֹ לְפָנָיו׃ כְּרֹעֶה עֶדְרוֹ יִרְעֶה
בִּזְרֹעוֹ יְקַבֵּץ טְלָאִים וּבְחֵיקוֹ יִשָּׂא עָלוֹת יְנַהֵל׃ ס
מִי־מָדַד בְּשָׁעֳלוֹ מַיִם וְשָׁמַיִם בַּזֶּרֶת תִּכֵּן וְכָל בַּשָּׁלִשׁ
עֲפַר הָאָרֶץ וְשָׁקַל בַּפֶּלֶס הָרִים וּגְבָעוֹת בְּמֹאזְנָיִם׃ מִי־תִכֵּן
אֶת־רוּחַ יְהוָה וְאִישׁ עֲצָתוֹ יוֹדִיעֶנּוּ׃ אֶת־מִי נוֹעָץ וַיְבִינֵהוּ
וַיְלַמְּדֵהוּ בְּאֹרַח מִשְׁפָּט וַיְלַמְּדֵהוּ דַעַת וְדֶרֶךְ תְּבוּנוֹת
יוֹדִיעֶנּוּ׃ הֵן גּוֹיִם כְּמַר מִדְּלִי וּכְשַׁחַק מֹאזְנַיִם נֶחְשָׁבוּ הֵן
אִיִּים כַּדַּק יִטּוֹל׃ וּלְבָנוֹן אֵין דֵּי בָּעֵר וְחַיָּתוֹ אֵין דֵּי עוֹלָה׃
ס כָּל־הַגּוֹיִם כְּאַיִן נֶגְדּוֹ מֵאֶפֶס וָתֹהוּ נֶחְשְׁבוּ־לוֹ׃
וְאֶל־מִי תְּדַמְּיוּן אֵל וּמַה־דְּמוּת תַּעַרְכוּ־לוֹ׃ הַפֶּסֶל נָסַךְ
חָרָשׁ וְצֹרֵף בַּזָּהָב יְרַקְּעֶנּוּ וּרְתֻקוֹת כֶּסֶף צוֹרֵף׃ הַמְסֻכָּן
תְּרוּמָה עֵץ לֹא־יִרְקַב יִבְחָר חָרָשׁ חָכָם יְבַקֶּשׁ־לוֹ לְהָכִין פֶּסֶל
לֹא יִמּוֹט׃ ס הֲלוֹא תֵדְעוּ הֲלוֹא תִשְׁמָעוּ הֲלוֹא הֻגַּד מֵרֹאשׁ
לָכֶם הֲלוֹא הֲבִינֹתֶם מוֹסְדוֹת הָאָרֶץ׃ הַיֹּשֵׁב עַל־חוּג
הָאָרֶץ וְיֹשְׁבֶיהָ כַּחֲגָבִים הַנּוֹטֶה כַדֹּק שָׁמַיִם וַיִּמְתָּחֵם כָּאֹהֶל
לָשָׁבֶת׃ הַנּוֹתֵן רוֹזְנִים לְאָיִן שֹׁפְטֵי אֶרֶץ כַּתֹּהוּ עָשָׂה׃
אַף בַּל־נִטָּעוּ אַף בַּל־זֹרָעוּ אַף בַּל־שֹׁרֵשׁ בָּאֶרֶץ גִּזְעָם וְגַם
נָשַׁף בָּהֶם וַיִּבָשׁוּ וּסְעָרָה כַּקַּשׁ תִּשָּׂאֵם׃ ס וְאֶל־מִי תְדַמְּיוּנִי
וְאֶשְׁוֶה יֹאמַר קָדוֹשׁ׃ שְׂאוּ־מָרוֹם עֵינֵיכֶם וּרְאוּ מִי־בָרָא
אֵלֶּה הַמּוֹצִיא בְמִסְפָּר צְבָאָם לְכֻלָּם בְּשֵׁם יִקְרָא מֵרֹב אוֹנִים
וְאַמִּיץ כֹּחַ אִישׁ לֹא נֶעְדָּר׃ ס לָמָּה תֹאמַר יַעֲקֹב
וּתְדַבֵּר יִשְׂרָאֵל נִסְתְּרָה דַרְכִּי מֵיְהוָה וּמֵאֱלֹהַי מִשְׁפָּטִי יַעֲבוֹר׃
הֲלוֹא יָדַעְתָּ אִם־לֹא שָׁמַעְתָּ אֱלֹהֵי עוֹלָם ׀ יְהוָה בּוֹרֵא קְצוֹת
הָאָרֶץ לֹא יִיעַף וְלֹא יִיגָע אֵין חֵקֶר לִתְבוּנָתוֹ׃ נֹתֵן לַיָּעֵף
כֹּחַ וּלְאֵין אוֹנִים עָצְמָה יַרְבֶּה׃ וְיִעֲפוּ נְעָרִים וְיִגָעוּ וּבַחוּרִים
כָּשׁוֹל יִכָּשֵׁלוּ׃ וְקוֵֹי יְהוָה יַחֲלִיפוּ כֹחַ יַעֲלוּ אֵבֶר כַּנְּשָׁרִים
יָרוּצוּ וְלֹא יִיגָעוּ יֵלְכוּ וְלֹא יִיעָפוּ׃ ס
מא הַחֲרִישׁוּ אֵלַי אִיִּים וּלְאֻמִּים יַחֲלִיפוּ כֹחַ יִגְּשׁוּ אָז יְדַבֵּרוּ
יַחְדָּו לַמִּשְׁפָּט נִקְרָבָה׃ מִי הֵעִיר מִמִּזְרָח צֶדֶק יִקְרָאֵהוּ
לְרַגְלוֹ יִתֵּן לְפָנָיו גּוֹיִם וּמְלָכִים יַרְדְּ יִתֵּן כֶּעָפָר חַרְבּוֹ כְּקַשׁ
נִדָּף קַשְׁתּוֹ׃ יִרְדְּפֵם יַעֲבוֹר שָׁלוֹם אֹרַח בְּרַגְלָיו לֹא יָבוֹא׃
מִי־פָעַל וְעָשָׂה קֹרֵא הַדֹּרוֹת מֵרֹאשׁ אֲנִי יְהוָה רִאשׁוֹן וְאֶת־
אַחֲרֹנִים אֲנִי־הוּא׃ רָאוּ אִיִּים וְיִירָאוּ קְצוֹת הָאָרֶץ יֶחֱרָדוּ
קָרְבוּ וַיֶּאֱתָיוּן׃ אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ יַעְזֹרוּ וּלְאָחִיו יֹאמַר חֲזָק׃

ס' כו' עד כאן   כ' הפטרה לך לך

וַיְחַזֵּק חָרָשׁ אֶת־צֹרֵף מַחֲלִיק פַּטִּישׁ אֶת־הוֹלֶם פָּעַם אֹמֵר
לַדֶּבֶק טוֹב הוּא וַיְחַזְּקֵהוּ בְמַסְמְרִים לֹא יִמּוֹט׃ ס
וְאַתָּה יִשְׂרָאֵל עַבְדִּי יַעֲקֹב אֲשֶׁר בְּחַרְתִּיךָ זֶרַע אַבְרָהָם אֹהֲבִי׃
אֲשֶׁר הֶחֱזַקְתִּיךָ מִקְצוֹת הָאָרֶץ וּמֵאֲצִילֶיהָ קְרָאתִיךָ וָאֹמַר לְךָ
עַבְדִּי־אַתָּה בְּחַרְתִּיךָ וְלֹא מְאַסְתִּיךָ׃ אַל־תִּירָא כִּי עִמְּךָ־
אָנִי אַל־תִּשְׁתָּע כִּי־אֲנִי אֱלֹהֶיךָ אִמַּצְתִּיךָ אַף־עֲזַרְתִּיךָ אַף־
תְּמַכְתִּיךָ בִּימִין צִדְקִי׃ הֵן יֵבֹשׁוּ וְיִכָּלְמוּ כֹּל הַנֶּחֱרִים בָּךְ
יִהְיוּ כְאַיִן וְיֹאבְדוּ אַנְשֵׁי רִיבֶךָ׃ תְּבַקְשֵׁם וְלֹא תִמְצָאֵם אַנְשֵׁי
מַצֻּתֶךָ יִהְיוּ כְאַיִן וּכְאֶפֶס אַנְשֵׁי מִלְחַמְתֶּךָ׃ כִּי אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ מַחֲזִיק יְמִינֶךָ הָאֹמֵר לְךָ אַל־תִּירָא אֲנִי עֲזַרְתִּיךָ׃
ס אַל־תִּירְאִי תּוֹלַעַת יַעֲקֹב מְתֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי עֲזַרְתִּיךְ
נְאֻם־יְהוָה וְגֹאֲלֵךְ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל׃ הִנֵּה שַׂמְתִּיךְ לְמוֹרַג
חָרוּץ חָדָשׁ בַּעַל פִּיפִיּוֹת תָּדוּשׁ הָרִים וְתָדֹק וּגְבָעוֹת כַּמֹּץ
תָּשִׂים׃ תִּזְרֵם וְרוּחַ תִּשָּׂאֵם וּסְעָרָה תָּפִיץ אוֹתָם וְאַתָּה
תָּגִיל בַּיהוָה בִּקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל תִּתְהַלָּל׃ פ הָעֲנִיִּים
וְהָאֶבְיוֹנִים מְבַקְשִׁים מַיִם וָאַיִן לְשׁוֹנָם בַּצָּמָא נָשָׁתָּה אֲנִי
יְהוָה אֶעֱנֵם אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֹא אֶעֶזְבֵם׃ אֶפְתַּח עַל־שְׁפָיִים
נְהָרוֹת וּבְתוֹךְ בְּקָעוֹת מַעְיָנוֹת אָשִׂים מִדְבָּר לַאֲגַם־מַיִם
וְאֶרֶץ צִיָּה לְמוֹצָאֵי מָיִם׃ אֶתֵּן בַּמִּדְבָּר אֶרֶז שִׁטָּה וַהֲדַס
וְעֵץ שָׁמֶן אָשִׂים בָּעֲרָבָה בְּרוֹשׁ תִּדְהָר וּתְאַשּׁוּר יַחְדָּו׃
לְמַעַן יִרְאוּ וְיֵדְעוּ וְיָשִׂימוּ וְיַשְׂכִּילוּ יַחְדָּו כִּי יַד־יְהוָה עָשְׂתָה
זֹּאת וּקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל בְּרָאָהּ׃ ס קָרְבוּ רִיבְכֶם יֹאמַר
יְהוָה הַגִּישׁוּ עֲצֻמוֹתֵיכֶם יֹאמַר מֶלֶךְ יַעֲקֹב׃ יַגִּישׁוּ וְיַגִּידוּ
לָנוּ אֵת אֲשֶׁר תִּקְרֶינָה הָרִאשֹׁנוֹת ׀ מָה הֵנָּה הַגִּידוּ וְנָשִׂימָה
לִבֵּנוּ וְנֵדְעָה אַחֲרִיתָן אוֹ הַבָּאוֹת הַשְׁמִיעֻנוּ׃ הַגִּידוּ
הָאֹתִיּוֹת לְאָחוֹר וְנֵדְעָה כִּי אֱלֹהִים אַתֶּם אַף־תֵּיטִיבוּ וְתָרֵעוּ
וְנִשְׁתָּעָה וְנִרְאֶה יַחְדָּו׃ הֵן־אַתֶּם מֵאַיִן וּפָעָלְכֶם מֵאָפַע
תּוֹעֵבָה יִבְחַר בָּכֶם׃ ס הַעִירוֹתִי מִצָּפוֹן וַיַּאת
מִמִּזְרַח־שֶׁמֶשׁ יִקְרָא בִשְׁמִי וְיָבֹא סְגָנִים כְּמוֹ־חֹמֶר וּכְמוֹ יוֹצֵר
יִרְמָס־טִיט׃ מִי־הִגִּיד מֵרֹאשׁ וְנֵדָעָה וּמִלְּפָנִים וְנֹאמַר צַדִּיק
אַף אֵין־מַגִּיד אַף אֵין מַשְׁמִיעַ אַף אֵין־שֹׁמֵעַ אִמְרֵיכֶם׃
רִאשׁוֹן לְצִיּוֹן הִנֵּה הִנָּם וְלִירוּשָׁלִַם מְבַשֵּׂר אֶתֵּן׃ וְאֵרֶא
וְאֵין אִישׁ וּמֵאֵלֶּה וְאֵין יוֹעֵץ וְאֶשְׁאָלֵם וְיָשִׁיבוּ דָבָר׃ הֵן
כֻּלָּם אָוֶן אֶפֶס מַעֲשֵׂיהֶם רוּחַ וָתֹהוּ נִסְכֵּיהֶם׃ ס
מב הֵן עַבְדִּי אֶתְמָךְ־בּוֹ בְּחִירִי רָצְתָה נַפְשִׁי נָתַתִּי רוּחִי עָלָיו
מִשְׁפָּט לַגּוֹיִם יוֹצִיא׃ לֹא יִצְעַק וְלֹא יִשָּׂא וְלֹא־יַשְׁמִיעַ

מא' כו' עד כאן   כג' ונראה קרי

בַּחוּץ קוֹלוֹ׃ קָנֶה רָצוּץ לֹא יִשְׁבּוֹר וּפִשְׁתָּה כֵהָה לֹא
יְכַבֶּנָּה לֶאֱמֶת יוֹצִיא מִשְׁפָּט׃ לֹא יִכְהֶה וְלֹא יָרוּץ עַד־
יָשִׂים בָּאָרֶץ מִשְׁפָּט וּלְתוֹרָתוֹ אִיִּים יְיַחֵלוּ׃ פ כֹּה
אָמַר הָאֵל ׀ יְהוָה בּוֹרֵא הַשָּׁמַיִם וְנוֹטֵיהֶם רֹקַע הָאָרֶץ
וְצֶאֱצָאֶיהָ נֹתֵן נְשָׁמָה לָעָם עָלֶיהָ וְרוּחַ לַהֹלְכִים בָּהּ׃
אֲנִי יְהוָה קְרָאתִיךָ בְצֶדֶק וְאַחְזֵק בְּיָדֶךָ וְאֶצָּרְךָ וְאֶתֶּנְךָ
לִבְרִית עָם לְאוֹר גּוֹיִם׃ לִפְקֹחַ עֵינַיִם עִוְרוֹת לְהוֹצִיא
מִמַּסְגֵּר אַסִּיר מִבֵּית כֶּלֶא יֹשְׁבֵי חֹשֶׁךְ׃ אֲנִי יְהוָה הוּא
שְׁמִי וּכְבוֹדִי לְאַחֵר לֹא־אֶתֵּן וּתְהִלָּתִי לַפְּסִילִים׃ הָרִאשֹׁנוֹת
הִנֵּה־בָאוּ וַחֲדָשׁוֹת אֲנִי מַגִּיד בְּטֶרֶם תִּצְמַחְנָה אַשְׁמִיעַ
אֶתְכֶם׃ ס שִׁירוּ לַיהוָה שִׁיר חָדָשׁ תְּהִלָּתוֹ מִקְצֵה
הָאָרֶץ יוֹרְדֵי הַיָּם וּמְלֹאוֹ אִיִּים וְיֹשְׁבֵיהֶם׃ יִשְׂאוּ מִדְבָּר
וְעָרָיו חֲצֵרִים תֵּשֵׁב קֵדָר יָרֹנּוּ יֹשְׁבֵי סֶלַע מֵרֹאשׁ הָרִים
יִצְוָחוּ׃ יָשִׂימוּ לַיהוָה כָּבוֹד וּתְהִלָּתוֹ בָּאִיִּים יַגִּידוּ׃
יְהוָה כַּגִּבּוֹר יֵצֵא כְּאִישׁ מִלְחָמוֹת יָעִיר קִנְאָה יָרִיעַ אַף־
יַצְרִיחַ עַל־אֹיְבָיו יִתְגַּבָּר׃ ס הֶחֱשֵׁיתִי מֵעוֹלָם
אַחֲרִישׁ אֶתְאַפָּק כַּיּוֹלֵדָה אֶפְעֶה אֶשֹּׁם וְאֶשְׁאַף יָחַד׃
אַחֲרִיב הָרִים וּגְבָעוֹת וְכָל־עֶשְׂבָּם אוֹבִישׁ וְשַׂמְתִּי נְהָרוֹת
לָאִיִּים וַאֲגַמִּים אוֹבִישׁ׃ וְהוֹלַכְתִּי עִוְרִים בְּדֶרֶךְ לֹא יָדָעוּ
בִּנְתִיבוֹת לֹא־יָדְעוּ אַדְרִיכֵם אָשִׂים מַחְשָׁךְ לִפְנֵיהֶם לָאוֹר
וּמַעֲקַשִּׁים לְמִישׁוֹר אֵלֶּה הַדְּבָרִים עֲשִׂיתִם וְלֹא עֲזַבְתִּים׃
נָסֹגוּ אָחוֹר יֵבֹשׁוּ בֹשֶׁת הַבֹּטְחִים בַּפָּסֶל הָאֹמְרִים לְמַסֵּכָה
אַתֶּם אֱלֹהֵינוּ׃ ס הַחֵרְשִׁים שְׁמָעוּ וְהַעִוְרִים הַבִּיטוּ
לִרְאוֹת׃ מִי עִוֵּר כִּי אִם־עַבְדִּי וְחֵרֵשׁ כְּמַלְאָכִי אֶשְׁלָח מִי
עִוֵּר כִּמְשֻׁלָּם וְעִוֵּר כְּעֶבֶד יְהוָה׃ רָאוֹת רַבּוֹת וְלֹא תִשְׁמֹר
פָּקוֹחַ אָזְנַיִם וְלֹא יִשְׁמָע׃ יְהוָה חָפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ יַגְדִּיל
תּוֹרָה וְיַאְדִּיר׃ וְהוּא עַם־בָּזוּז וְשָׁסוּי הָפֵחַ בַּחוּרִים כֻּלָּם
וּבְבָתֵּי כְלָאִים הָחְבָּאוּ הָיוּ לָבַז וְאֵין מַצִּיל מְשִׁסָּה וְאֵין־אֹמֵר
הָשַׁב׃ מִי בָכֶם יַאֲזִין זֹאת יַקְשִׁב וְיִשְׁמַע לְאָחוֹר׃ מִי־
נָתַן לִמְשׁוֹסֶה יַעֲקֹב וְיִשְׂרָאֵל לְבֹזְזִים הֲלוֹא יְהוָה זוּ חָטָאנוּ
לוֹ וְלֹא־אָבוּ בִדְרָכָיו הָלוֹךְ וְלֹא שָׁמְעוּ בְּתוֹרָתוֹ׃ וַיִּשְׁפֹּךְ
עָלָיו חֵמָה אַפּוֹ וֶעֱזוּז מִלְחָמָה וַתְּלַהֲטֵהוּ מִסָּבִיב וְלֹא יָדָע
וַתִּבְעַר־בּוֹ וְלֹא־יָשִׂים עַל־לֵב׃ ס

מג וְעַתָּה כֹּה־אָמַר יְהוָה בֹּרַאֲךָ יַעֲקֹב וְיֹצֶרְךָ יִשְׂרָאֵל אַל־
תִּירָא כִּי גְאַלְתִּיךָ קָרָאתִי בְשִׁמְךָ לִי־אָתָּה׃ כִּי־תַעֲבֹר
בַּמַּיִם אִתְּךָ־אָנִי וּבַנְּהָרוֹת לֹא יִשְׁטְפוּךָ כִּי־תֵלֵךְ בְּמוֹ־

מב׳ ה׳ הפטרות בראשית כ׳ ראות קרי כא׳ עד כאן כד׳ למשסה קרי כה׳ קמץ בז״ק

אש

אֵשׁ לֹא תִכָּוֶה וְלֶהָבָה לֹא תִבְעַר־בָּךְ׃ כִּי אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעֶךָ נָתַתִּי כָפְרְךָ מִצְרַיִם כּוּשׁ
וּסְבָא תַּחְתֶּיךָ׃ מֵאֲשֶׁר יָקַרְתָּ בְעֵינַי נִכְבַּדְתָּ וַאֲנִי אֲהַבְתִּיךָ
וְאֶתֵּן אָדָם תַּחְתֶּיךָ וּלְאֻמִּים תַּחַת נַפְשֶׁךָ׃ אַל־תִּירָא כִּי
אִתְּךָ־אָנִי מִמִּזְרָח אָבִיא זַרְעֶךָ וּמִמַּעֲרָב אֲקַבְּצֶךָּ׃ אֹמַר
לַצָּפוֹן תֵּנִי וּלְתֵימָן אַל־תִּכְלָאִי הָבִיאִי בָנַי מֵרָחוֹק וּבְנוֹתַי
מִקְצֵה הָאָרֶץ׃ כֹּל הַנִּקְרָא בִשְׁמִי וְלִכְבוֹדִי בְּרָאתִיו יְצַרְתִּיו
אַף־עֲשִׂיתִיו׃ הוֹצִיא עַם־עִוֵּר וְעֵינַיִם יֵשׁ וְחֵרְשִׁים וְאָזְנַיִם
לָמוֹ׃ כָּל־הַגּוֹיִם נִקְבְּצוּ יַחְדָּו וְיֵאָסְפוּ לְאֻמִּים מִי בָהֶם
יַגִּיד זֹאת וְרִאשֹׁנוֹת יַשְׁמִיעֻנוּ יִתְּנוּ עֵדֵיהֶם וְיִצְדָּקוּ וְיִשְׁמְעוּ
וְיֹאמְרוּ אֱמֶת׃ אַתֶּם עֵדַי נְאֻם־יְהוָה וְעַבְדִּי אֲשֶׁר בָּחָרְתִּי
לְמַעַן תֵּדְעוּ וְתַאֲמִינוּ לִי וְתָבִינוּ כִּי־אֲנִי הוּא לְפָנַי לֹא־נוֹצַר
אֵל וְאַחֲרַי לֹא יִהְיֶה׃ ס אָנֹכִי אָנֹכִי יְהוָה וְאֵין מִבַּלְעָדַי
מוֹשִׁיעַ׃ אָנֹכִי הִגַּדְתִּי וְהוֹשַׁעְתִּי וְהִשְׁמַעְתִּי וְאֵין בָּכֶם זָר
וְאַתֶּם עֵדַי נְאֻם־יְהוָה וַאֲנִי־אֵל׃ גַּם־מִיּוֹם אֲנִי הוּא וְאֵין
מִיָּדִי מַצִּיל אֶפְעַל וּמִי יְשִׁיבֶנָּה׃ ס כֹּה־אָמַר יְהוָה
גֹּאַלְכֶם קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל לְמַעַנְכֶם שִׁלַּחְתִּי בָבֶלָה וְהוֹרַדְתִּי
בָרִיחִים כֻּלָּם וְכַשְׂדִּים בָּאֳנִיּוֹת רִנָּתָם׃ אֲנִי יְהוָה
קְדוֹשְׁכֶם בּוֹרֵא יִשְׂרָאֵל מַלְכְּכֶם׃ ס כֹּה אָמַר יְהוָה
הַנּוֹתֵן בַּיָּם דָּרֶךְ וּבְמַיִם עַזִּים נְתִיבָה׃ הַמּוֹצִיא רֶכֶב־
וָסוּס חַיִל וְעִזּוּז יַחְדָּו יִשְׁכְּבוּ בַּל־יָקוּמוּ דָּעֲכוּ כַּפִּשְׁתָּה כָבוּ׃
אַל־תִּזְכְּרוּ רִאשֹׁנוֹת וְקַדְמֹנִיּוֹת אַל־תִּתְבֹּנָנוּ׃ הִנְנִי עֹשֶׂה
חֲדָשָׁה עַתָּה תִצְמָח הֲלוֹא תֵדָעוּהָ אַף אָשִׂים בַּמִּדְבָּר דֶּרֶךְ
בִּישִׁמֹן נְהָרוֹת׃ תְּכַבְּדֵנִי חַיַּת הַשָּׂדֶה תַּנִּים וּבְנוֹת יַעֲנָה
כִּי־נָתַתִּי בַמִּדְבָּר מַיִם נְהָרוֹת בִּישִׁימֹן לְהַשְׁקוֹת עַמִּי
בְחִירִי׃ עַם־זוּ יָצַרְתִּי לִי תְּהִלָּתִי יְסַפֵּרוּ׃ ס וְלֹא־אֹתִי קָרָאתָ
יַעֲקֹב כִּי־יָגַעְתָּ בִּי יִשְׂרָאֵל׃ לֹא־הֵבֵיאתָ לִּי שֵׂה עֹלֹתֶיךָ
וּזְבָחֶיךָ לֹא כִבַּדְתָּנִי לֹא הֶעֱבַדְתִּיךָ בְּמִנְחָה וְלֹא הוֹגַעְתִּיךָ
בִּלְבוֹנָה׃ לֹא־קָנִיתָ לִּי בַכֶּסֶף קָנֶה וְחֵלֶב זְבָחֶיךָ לֹא
הִרְוִיתָנִי אַךְ הֶעֱבַדְתַּנִי בְּחַטֹּאותֶיךָ הוֹגַעְתַּנִי בַּעֲוֹנֹתֶיךָ׃
אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מֹחֶה פְשָׁעֶיךָ לְמַעֲנִי וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא אֶזְכֹּר׃
הַזְכִּירֵנִי נִשָּׁפְטָה יָחַד סַפֵּר אַתָּה לְמַעַן תִּצְדָּק׃ אָבִיךָ
הָרִאשׁוֹן חָטָא וּמְלִיצֶיךָ פָּשְׁעוּ בִי׃ וַאֲחַלֵּל שָׂרֵי קֹדֶשׁ
וְאֶתְּנָה לַחֵרֶם יַעֲקֹב וְיִשְׂרָאֵל לְגִדּוּפִים׃ ס

מד וְעַתָּה שְׁמַע יַעֲקֹב עַבְדִּי וְיִשְׂרָאֵל בָּחַרְתִּי בוֹ׃ כֹּה־אָמַר
יְהוָה עֹשֶׂךָ וְיֹצֶרְךָ מִבֶּטֶן יַעְזְרֶךָּ אַל־תִּירָא עַבְדִּי יַעֲקֹב

מג׳ יט׳ קמץ בז״ק כא׳ הפטרות ויקרא

וישרון

וישרון בחרתי בו: כי אצק מים על צמא ונזלים על יבשה אצק רוחי על זרעך וברכתי על צאצאיך: וצמחו בבין חציר כערבים על יבלי מים: ה זה יאמר ליהוה אני וזה יקרא בשם יעקב וזה יכתב ידו ליהוה ובשם ישראל יכנה: ס כה אמר יהוה מלך ישראל וגאלו יהוה צבאות אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלהים: ומי כמוני יקרא ויגידה ויערכה לי משומי עם עולם ואתיות ואשר תבאנה יגידו למו: אל תפחדו ואל תרהו הלוא מאז השמעתיך והגדתי ואתם עדי היש אלוה מבלעדי ואין צור בל ידעתי: יצרי פסל כלם תהו וחמודיהם בל יועילו ועדיהם המה בל יראו ובל ידעו למען יבשו: מי יצר אל ופסל נסך לבלתי הועיל: י הן כל חבריו יבשו וחרשים המה מאדם יתקבצו כלם יעמדו יפחדו יבשו יחד: חרש ברזל מעצד ופעל בפחם ובמקבות יצרהו ויפעלהו בזרוע כחו גם רעב ואין כח לא שתה מים וייעף: חרש עצים נטה קו יתארהו בשרד יעשהו במקצעות ובמחוגה יתארהו ויעשהו כתבנית איש כתפארת אדם לשבת בית: לכרת לו ארזים ויקח תרזה ואלון ויאמץ לו בעצי יער נטע ארן וגשם יגדל: טו והיה לאדם לבער ויקח מהם ויחם אף ישיק ואפה לחם אף יפעל אל וישתחו עשהו פסל ויסגד למו: חציו שרף במו אש על חציו בשר יאכל יצלה צלי וישבע אף יחם ויאמר האח חמותי ראיתי אור: ושאריתו לאל עשה לפסלו יסגוד לו וישתחו ויתפלל אליו ויאמר הצילני כי אלי אתה: לא ידעו ולא יבינו כי טח מראות עיניהם מהשכיל לבתם: ולא ישיב אל לבו ולא דעת ולא תבונה לאמר חציו שרפתי במו אש ואף אפיתי על גחליו לחם אצלה בשר ואכל ויתרו לתועבה אעשה לבול עץ אסגוד: כ רעה אפר לב הותל הטהו ולא יציל את נפשו ולא יאמר הלוא שקר בימיני: ס זכר אלה יעקב וישראל כי עבדי אתה יצרתיך עבד לי אתה ישראל לא תנשני: מחיתי כעב פשעיך וכענן חטאותיך שובה אלי כי גאלתיך: רנו שמים כי עשה יהוה הריעו תחתיות ארץ פצחו הרים רנה יער וכל עץ בו כי גאל יהוה יעקב ובישראל יתפאר: כה

מד' ס' נקוד כליו   יד' נון זעירא   כו' קמץ בז"ק
יו' יתיר ו'   כ"ג קמץ בז"ק   עד כאן

אמר יהוה גאלך ויצרך מבטן אנכי יהוה עשה כל נטה כה שמים לבדי רקע הארץ מי אתי: מפר אתות בדים וקסמים יהולל משיב חכמים אחור ודעתם יסכל: מקים דבר עבדו ועצת מלאכיו ישלים האמר לירושלם תושב ולערי יהודה תבנינה וחרבותיה אקומם: האמר לצולה חרבי ונהרתיך אוביש: האמר לכורש רעי וכל חפצי ישלם ולאמר לירושלם תבנה והיכל תוסד: ס

מה כה אמר יהוה למשיחו לכורש אשר החזקתי בימינו לרד לפניו גוים ומתני מלכים אפתח לפתח לפניו דלתים ושערים לא יסגרו: אני לפניך אלך והדורים אושר דלתות נחושה אשבר ובריחי ברזל אגדע: ונתתי לך אוצרות חשך ומטמני מסתרים למען תדע כי אני יהוה הקורא בשמך אלהי ישראל: למען עבדי יעקב וישראל ה בחירי ואקרא לך בשמך אכנך ולא ידעתני: אני יהוה ואין עוד זולתי אין אלהים אאזרך ולא ידעתני: למען ידעו ממזרח שמש וממערבה כי אפס בלעדי אני יהוה ואין עוד: יוצר אור ובורא חשך עשה שלום ובורא רע אני יהוה עשה כל אלה: ס הרעיפו שמים ממעל ושחקים יזלו צדק תפתח ארץ ויפרו ישע וצדקה תצמיח יחד אני יהוה בראתיו: ס הוי רב את יצרו חרש את חרשי אדמה היאמר חמר ליצרו מה תעשה ופעלך י אין ידים לו: ס הוי אמר לאב מה תוליד ולאשה מה תחילין: ס כה אמר יהוה קדוש ישראל ויצרו האתיות שאלוני על בני ועל פעל ידי תצוני: אנכי עשיתי ארץ ואדם עליה בראתי אני ידי נטו שמים וכל צבאם צויתי: אנכי העירתהו בצדק וכל דרכיו אישר הוא יבנה עירי וגלותי ישלח לא במחיר ולא בשחד אמר יהוה צבאות: ס כה אמר יהוה יגיע מצרים וסחר כוש וסבאים אנשי מדה עליך יעברו ולך יהיו אחריך ילכו בזקים יעברו ואליך ישתחוו אליך יתפללו טו אך בך אל ואין עוד אפס אלהים: אכן אתה אל מסתתר אלהי ישראל מושיע: בושו וגם נכלמו כלם יחדו הלכו בכלמה חרשי צירים: ישראל נושע ביהוה תשועת עולמים לא תבשו ולא תכלמו עד עולמי עד: ס כי כה אמר יהוה בורא השמים הוא האלהים יצר הארץ ועשה הוא כוננה לא תהו בראה לשבת יצרה אני יהוה

מד' כד' מאתי קרי   כו' קמץ ברביע   מה' ב' אישר ק'

ואין עוד : לא בסתר דברתי במקום ארץ חשך לא
אמרתי לזרע יעקב תהו בקשוני אני יהוה דבר צדק מגיד
מישרים : הקבצו ובאו התנגשו יחדו פליטי הגוים לא כ
ידעו הנשאים את־עץ פסלם ומתפללים אל־אל לא יושיע :
הגידו והגישו אף יועצו יחדו מי השמיע זאת מקדם מאז
הגידה הלוא אני יהוה ואין־עוד אלהים מבלעדי אל־צדיק
ומושיע אין זולתי : פנו־אלי והושעו כל־אפסי־ארץ כי
אני־אל ואין עוד : בי נשבעתי יצא מפי צדקה דבר ולא
ישוב כי־לי תכרע כל־ברך תשבע כל־לשון : אך ביהוה
לי אמר צדקות ועז עדיו יבוא ויבשו כל הנחרים בו :
ביהוה יצדקו ויתהללו כל־זרע ישראל :

כרע בל קרס נבו היו עצביהם לחיה ולבהמה נשאתיכם מו
עמוסות משא לעיפה : קרסו כרעו יחדו לא יכלו מלט
משא ונפשם בשבי הלכה : ס שמעו אלי בית יעקב
וכל־שארית בית ישראל העמסים מני־בטן הנשאים מני־
רחם : ועד־זקנה אני הוא ועד־שיבה אני אסבל אני
עשיתי ואני אשא ואני אסבל ואמלט : ס למי תדמיוני ה
ותשוו ותמשלוני ונדמה : הזלים זהב מכיס וכסף בקנה
ישקלו ישכרו צורף ויעשהו אל יסגדו אף־ישתחוו : ישאהו
על־כתף יסבלהו ויניחהו תחתיו ויעמד ממקומו לא ימיש
אף־יצעק אליו ולא יענה מצרתו לא יושיענו : ס
זכרו־זאת והתאששו השיבו פושעים על־לב : זכרו
ראשנות מעולם כי אנכי אל ואין עוד אלהים ואפס כמוני :
מגיד מראשית אחרית ומקדם אשר לא־נעשו אמר עצתי י
תקום וכל־חפצי אעשה : קרא ממזרח עיט מארץ
מרחק איש עצתו אף־דברתי אף־אביאנה יצרתי אף
אעשנה : ס שמעו אלי אבירי לב הרחוקים מצדקה :
קרבתי צדקתי לא תרחק ותשועתי לא תאחר ונתתי בציון
תשועה לישראל תפארתי :

רדי ׀ ושבי על־עפר בתולת בת־בבל שבי־לארץ אין מז
כסא בת־כשדים כי לא תוסיפי יקראו־לך רכה וענגה :
קחי רחים וטחני קמח גלי צמתך חשפי־שבל גלי־שוק
עברי נהרות : תגל ערותך גם תראה חרפתך נקם אקח
ולא אפגע אדם : ס גאלנו יהוה צבאות שמו
קדוש ישראל : שבי דומם ובאי בחשך בת־כשדים כי ה
לא תוסיפי יקראו־לך גברת ממלכות : קצפתי על־עמי

מו׳ יא׳ עצתו קרי   יג׳ קמץ בז״ק   מז׳ א׳ כ״לת   ג׳ קמץ בז״ק   ה׳ כ״לת

חללתי

חללתי נחלתי ואתנם בידך לא־שמת להם רחמים על־זקן
הכבדת עלך מאד : ותאמרי לעולם אהיה גברת עד
לא־שמת אלה על־לבך לא זכרת אחריתה : ס
ועתה שמעי־זאת עדינה היושבת לבטח האמרה בלבבה
אני ואפסי עוד לא אשב אלמנה ולא אדע שכול :
ותבאנה לך שתי־אלה רגע ביום אחד שכול ואלמן
כתמם באו עליך ברב כשפיך בעצמת חבריך מאד :
ותבטחי ברעתך אמרת אין ראני חכמתך ודעתך היא
שובבתך ותאמרי בלבך אני ואפסי עוד : ובא עליך
רעה לא תדעי שחרה ותפל עליך הוה לא תוכלי כפרה
ותבא עליך פתאם שאה לא תדעי : עמדי־נא בחבריך
וברב כשפיך באשר יגעת מנעוריך אולי תוכלי הועיל
אולי תערוצי : נלאית ברב עצתיך יעמדו־נא ויושיעך
הברו שמים החזים בכוכבים מודיעים לחדשים מאשר
יבאו עליך : הנה היו כקש אש שרפתם לא־יצילו את־
נפשם מיד להבה אין־גחלת לחמם אור לשבת נגדו :
כן היו־לך אשר יגעת סחריך מנעוריך איש לעברו תעו מו
אין מושיעך : ס

מח שמעו־זאת בית־יעקב הנקראים בשם ישראל וממי
יהודה יצאו הנשבעים ׀ בשם יהוה ובאלהי ישראל
יזכירו לא באמת ולא בצדקה : כי־מעיר הקדש נקראו
ועל־אלהי ישראל נסמכו יהוה צבאות שמו : ס
הראשנות מאז הגדתי ומפי יצאו ואשמיעם פתאם עשיתי
ותבאנה : מדעתי כי קשה אתה וגיד ברזל ערפך
ומצחך נחושה : ואגיד לך מאז בטרם תבוא ה
השמעתיך פן־תאמר עצבי עשם ופסלי ונסכי צום :
שמעת חזה כלה ואתם הלוא תגידו השמעתיך חדשות
מעתה ונצרות ולא ידעתם : עתה נבראו ולא מאז
ולפני־יום ולא שמעתם פן־תאמר הנה ידעתין : גם
לא־שמעת גם לא ידעת גם מאז לא־פתחה אזנך כי
ידעתי בגוד תבגוד ופשע מבטן קרא לך : למען שמי
אאריך אפי ותהלתי אחטם־לך לבלתי הכריתך : הנה
צרפתיך ולא בכסף בחרתיך בכור עני : למעני למעני
אעשה כי־איך יחל וכבודי לאחר לא־אתן : ס שמע
אלי יעקב וישראל מקראי אני־הוא אני ראשון אף אני
אחרון : אף־ידי יסדה ארץ וימיני טפחה שמים קרא

מז׳ יג׳ הברי קרי

אני

אֲנִי אֲלֵיהֶם יַעַמְדוּ יַחְדָּו׃ הִקָּבְצוּ כֻלְּכֶם וּשְׁמָעוּ מִי בָהֶם הִגִּיד אֶת־אֵלֶּה יְהוָה אֲהֵבוֹ יַעֲשֶׂה חֶפְצוֹ בְּבָבֶל וּזְרֹעוֹ כַּשְׂדִּים׃ אֲנִי אֲנִי דִּבַּרְתִּי אַף־קְרָאתִיו הֲבִיאֹתִיו וְהִצְלִיחַ דַּרְכּוֹ׃ קִרְבוּ אֵלַי שִׁמְעוּ־זֹאת לֹא מֵרֹאשׁ בַּסֵּתֶר דִּבַּרְתִּי מֵעֵת הֱיוֹתָהּ שָׁם אָנִי וְעַתָּה אֲדֹנָי יְהוִה שְׁלָחַנִי וְרוּחוֹ׃ ס כֹּה־אָמַר יְהוָה גֹּאַלְךָ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מְלַמֶּדְךָ לְהוֹעִיל מַדְרִיכְךָ בְּדֶרֶךְ תֵּלֵךְ׃ לוּא הִקְשַׁבְתָּ לְמִצְוֹתָי וַיְהִי כַנָּהָר שְׁלוֹמֶךָ וְצִדְקָתְךָ כְּגַלֵּי הַיָּם׃ וַיְהִי כַחוֹל זַרְעֶךָ וְצֶאֱצָאֵי מֵעֶיךָ כִּמְעֹתָיו לֹא־יִכָּרֵת וְלֹא־יִשָּׁמֵד שְׁמוֹ מִלְּפָנָי׃ ס צְאוּ מִבָּבֶל בִּרְחוּ מִכַּשְׂדִּים בְּקוֹל רִנָּה הַגִּידוּ הַשְׁמִיעוּ זֹאת הוֹצִיאוּהָ עַד־קְצֵה הָאָרֶץ אִמְרוּ גָּאַל יְהוָה עַבְדּוֹ יַעֲקֹב׃ וְלֹא צָמְאוּ בָּחֳרָבוֹת הוֹלִיכָם מַיִם מִצּוּר הִזִּיל לָמוֹ וַיִּבְקַע־צוּר וַיָּזֻבוּ מָיִם׃ אֵין שָׁלוֹם אָמַר יְהוָה לָרְשָׁעִים׃ ס

מט שִׁמְעוּ אִיִּים אֵלַי וְהַקְשִׁיבוּ לְאֻמִּים מֵרָחוֹק יְהוָה מִבֶּטֶן קְרָאָנִי מִמְּעֵי אִמִּי הִזְכִּיר שְׁמִי׃ וַיָּשֶׂם פִּי כְּחֶרֶב חַדָּה בְּצֵל יָדוֹ הֶחְבִּיאָנִי וַיְשִׂימֵנִי לְחֵץ בָּרוּר בְּאַשְׁפָּתוֹ הִסְתִּירָנִי׃ וַיֹּאמֶר לִי עַבְדִּי־אָתָּה יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־בְּךָ אֶתְפָּאָר׃ וַאֲנִי אָמַרְתִּי לְרִיק יָגַעְתִּי לְתֹהוּ וְהֶבֶל כֹּחִי כִלֵּיתִי אָכֵן מִשְׁפָּטִי אֶת־יְהוָה וּפְעֻלָּתִי אֶת־אֱלֹהָי׃ ס וְעַתָּה ׀ אָמַר יְהוָה יֹצְרִי מִבֶּטֶן לְעֶבֶד לוֹ לְשׁוֹבֵב יַעֲקֹב אֵלָיו וְיִשְׂרָאֵל לֹא יֵאָסֵף וְאֶכָּבֵד בְּעֵינֵי יְהוָה וֵאלֹהַי הָיָה עֻזִּי׃ וַיֹּאמֶר נָקֵל מִהְיוֹתְךָ לִי עֶבֶד לְהָקִים אֶת־שִׁבְטֵי יַעֲקֹב וּנְצִירֵי יִשְׂרָאֵל לְהָשִׁיב וּנְתַתִּיךָ לְאוֹר גּוֹיִם לִהְיוֹת יְשׁוּעָתִי עַד־קְצֵה הָאָרֶץ׃ ס כֹּה אָמַר־יְהוָה גֹּאֵל יִשְׂרָאֵל קְדוֹשׁוֹ לִבְזֹה־נֶפֶשׁ לִמְתָעֵב גּוֹי לְעֶבֶד מֹשְׁלִים מְלָכִים יִרְאוּ וָקָמוּ שָׂרִים וְיִשְׁתַּחֲווּ לְמַעַן יְהוָה אֲשֶׁר נֶאֱמָן קְדֹשׁ יִשְׂרָאֵל וַיִּבְחָרֶךָּ׃ ס כֹּה ׀ אָמַר יְהוָה בְּעֵת רָצוֹן עֲנִיתִיךָ וּבְיוֹם יְשׁוּעָה עֲזַרְתִּיךָ וְאֶצָּרְךָ וְאֶתֶּנְךָ לִבְרִית עָם לְהָקִים אֶרֶץ לְהַנְחִיל נְחָלוֹת שֹׁמֵמוֹת׃ לֵאמֹר לַאֲסוּרִים צֵאוּ לַאֲשֶׁר בַּחֹשֶׁךְ הִגָּלוּ עַל־דְּרָכִים יִרְעוּ וּבְכָל־שְׁפָיִים מַרְעִיתָם׃ לֹא יִרְעָבוּ וְלֹא יִצְמָאוּ וְלֹא־יַכֵּם שָׁרָב וָשָׁמֶשׁ כִּי־מְרַחֲמָם יְנַהֲגֵם וְעַל־מַבּוּעֵי מַיִם יְנַהֲלֵם׃ וְשַׂמְתִּי כָל־הָרַי לַדָּרֶךְ וּמְסִלֹּתַי יְרֻמוּן׃ הִנֵּה־אֵלֶּה מֵרָחוֹק יָבֹאוּ וְהִנֵּה־אֵלֶּה מִצָּפוֹן וּמִיָּם וְאֵלֶּה מֵאֶרֶץ סִינִים׃ רָנּוּ שָׁמַיִם וְגִילִי אָרֶץ יִפְצְחוּ הָרִים רִנָּה כִּי־נִחַם יְהוָה עַמּוֹ וַעֲנִיָּו יְרַחֵם׃ ס

מט' ה' לו קרי ו' ונצורי קרי יב' קמץ בז"ק וסנחרי ק'

וַתֹּאמֶר צִיּוֹן עֲזָבַנִי יְהוָה וַאדֹנָי שְׁכֵחָנִי׃ הֲתִשְׁכַּח אִשָּׁה עוּלָהּ מֵרַחֵם בֶּן־בִּטְנָהּ גַּם־אֵלֶּה תִשְׁכַּחְנָה וְאָנֹכִי לֹא אֶשְׁכָּחֵךְ׃ הֵן עַל־כַּפַּיִם חַקֹּתִיךְ חוֹמֹתַיִךְ נֶגְדִּי תָּמִיד׃ מִהֲרוּ בָּנָיִךְ מְהָרְסַיִךְ וּמַחֲרִבַיִךְ מִמֵּךְ יֵצֵאוּ׃ שְׂאִי־סָבִיב עֵינַיִךְ וּרְאִי כֻּלָּם נִקְבְּצוּ בָאוּ־לָךְ חַי־אָנִי נְאֻם־יְהוָה כִּי כֻלָּם כַּעֲדִי תִלְבָּשִׁי וּתְקַשְּׁרִים כַּכַּלָּה׃ כִּי חָרְבֹתַיִךְ וְשֹׁמְמֹתַיִךְ וְאֶרֶץ הֲרִסֻתֵךְ כִּי עַתָּה תֵּצְרִי מִיּוֹשֵׁב וְרָחֲקוּ מְבַלְּעָיִךְ׃ עוֹד יֹאמְרוּ בְאָזְנַיִךְ בְּנֵי שִׁכֻּלָיִךְ צַר־לִי הַמָּקוֹם גְּשָׁה־לִּי וְאֵשֵׁבָה׃ וְאָמַרְתְּ בִּלְבָבֵךְ מִי יָלַד־לִי אֶת־אֵלֶּה וַאֲנִי שְׁכוּלָה וְגַלְמוּדָה גֹּלָה ׀ וְסוּרָה וְאֵלֶּה מִי גִדֵּל הֵן אֲנִי נִשְׁאַרְתִּי לְבַדִּי אֵלֶּה אֵיפֹה הֵם׃ ס כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנֵּה אֶשָּׂא אֶל־גּוֹיִם יָדִי וְאֶל־עַמִּים אָרִים נִסִּי וְהֵבִיאוּ בָנַיִךְ בְּחֹצֶן וּבְנֹתַיִךְ עַל־כָּתֵף תִּנָּשֶׂאנָה׃ וְהָיוּ מְלָכִים אֹמְנַיִךְ וְשָׂרוֹתֵיהֶם מֵינִיקֹתַיִךְ אַפַּיִם אֶרֶץ יִשְׁתַּחֲווּ לָךְ וַעֲפַר רַגְלַיִךְ יְלַחֵכוּ וְיָדַעַתְּ כִּי־אֲנִי יְהוָה אֲשֶׁר לֹא־יֵבֹשׁוּ קֹוָי׃ ס הֲיֻקַּח מִגִּבּוֹר מַלְקוֹחַ וְאִם־שְׁבִי צַדִּיק יִמָּלֵט׃ כִּי־כֹה ׀ אָמַר יְהוָה גַּם־שְׁבִי גִבּוֹר יֻקָּח וּמַלְקוֹחַ עָרִיץ יִמָּלֵט וְאֶת־יְרִיבֵךְ אָנֹכִי אָרִיב וְאֶת־בָּנַיִךְ אָנֹכִי אוֹשִׁיעַ׃ וְהַאֲכַלְתִּי אֶת־מוֹנַיִךְ אֶת־בְּשָׂרָם וְכֶעָסִיס דָּמָם יִשְׁכָּרוּן וְיָדְעוּ כָל־בָּשָׂר כִּי אֲנִי יְהוָה מוֹשִׁיעֵךְ וְגֹאֲלֵךְ אֲבִיר יַעֲקֹב׃ ס

נ כֹּה ׀ אָמַר יְהוָה אֵי זֶה סֵפֶר כְּרִיתוּת אִמְּכֶם אֲשֶׁר שִׁלַּחְתִּיהָ אוֹ מִי מִנּוֹשַׁי אֲשֶׁר־מָכַרְתִּי אֶתְכֶם לוֹ הֵן בַּעֲוֹנֹתֵיכֶם נִמְכַּרְתֶּם וּבְפִשְׁעֵיכֶם שֻׁלְּחָה אִמְּכֶם׃ מַדּוּעַ בָּאתִי וְאֵין אִישׁ קָרָאתִי וְאֵין עוֹנֶה הֲקָצוֹר קָצְרָה יָדִי מִפְּדוּת וְאִם־אֵין־בִּי כֹחַ לְהַצִּיל הֵן בְּגַעֲרָתִי אַחֲרִיב יָם אָשִׂים נְהָרוֹת מִדְבָּר תִּבְאַשׁ דְּגָתָם מֵאֵין מַיִם וְתָמֹת בַּצָּמָא׃ אַלְבִּישׁ שָׁמַיִם קַדְרוּת וְשַׂק אָשִׂים כְּסוּתָם׃ ס אֲדֹנָי יְהוִה נָתַן לִי לְשׁוֹן לִמּוּדִים לָדַעַת לָעוּת אֶת־יָעֵף דָּבָר יָעִיר ׀ בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר יָעִיר לִי אֹזֶן לִשְׁמֹעַ כַּלִּמּוּדִים׃ אֲדֹנָי יְהוִה פָּתַח־לִי אֹזֶן וְאָנֹכִי לֹא מָרִיתִי אָחוֹר לֹא נְסוּגֹתִי׃ גֵּוִי נָתַתִּי לְמַכִּים וּלְחָיַי לְמֹרְטִים פָּנַי לֹא הִסְתַּרְתִּי מִכְּלִמּוֹת וָרֹק׃ וַאדֹנָי יְהוִה יַעֲזָר־לִי עַל־כֵּן לֹא נִכְלָמְתִּי עַל־כֵּן שַׂמְתִּי פָנַי כַּחַלָּמִישׁ וָאֵדַע כִּי־לֹא אֵבוֹשׁ׃ קָרוֹב מַצְדִּיקִי מִי־יָרִיב אִתִּי נַעַמְדָה יָּחַד מִי־בַעַל מִשְׁפָּטִי יִגַּשׁ אֵלָי׃ הֵן אֲדֹנָי יְהוִה יַעֲזָר־לִי מִי־הוּא יַרְשִׁיעֵנִי הֵן כֻּלָּם כַּבֶּגֶד יִבְלוּ עָשׁ יֹאכְלֵם׃ ס מִי

מט' יד' הפטרה עקב כה' קמץ בז"ק

בָכֶם יְרֵא יְהוָה שֹׁמֵעַ בְּקוֹל עַבְדּוֹ אֲשֶׁר ׀ הָלַךְ חֲשֵׁכִים וְאֵין נֹגַהּ לוֹ יִבְטַח בְּשֵׁם יְהוָה וְיִשָּׁעֵן בֵּאלֹהָיו׃ הֵן כֻּלְּכֶם קֹדְחֵי אֵשׁ מְאַזְּרֵי זִיקוֹת לְכוּ ׀ בְּאוּר אֶשְׁכֶם וּבְזִיקוֹת בִּעַרְתֶּם מִיָּדִי הָיְתָה־זֹּאת לָכֶם לְמַעֲצֵבָה תִּשְׁכָּבוּן׃ ס

נא שִׁמְעוּ אֵלַי רֹדְפֵי צֶדֶק מְבַקְשֵׁי יְהוָה הַבִּיטוּ אֶל־צוּר חֻצַּבְתֶּם וְאֶל־מַקֶּבֶת בּוֹר נֻקַּרְתֶּם׃ הַבִּיטוּ אֶל־אַבְרָהָם אֲבִיכֶם וְאֶל־שָׂרָה תְּחוֹלֶלְכֶם כִּי־אֶחָד קְרָאתִיו וַאֲבָרְכֵהוּ וְאַרְבֵּהוּ׃ כִּי־נִחַם יְהוָה צִיּוֹן נִחַם כָּל־חָרְבֹתֶיהָ וַיָּשֶׂם מִדְבָּרָהּ כְּעֵדֶן וְעַרְבָתָהּ כְּגַן־יְהוָה שָׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה יִמָּצֵא בָהּ תּוֹדָה וְקוֹל זִמְרָה׃ ס הַקְשִׁיבוּ אֵלַי עַמִּי וּלְאוּמִּי אֵלַי הַאֲזִינוּ כִּי תוֹרָה מֵאִתִּי תֵצֵא וּמִשְׁפָּטִי לְאוֹר עַמִּים אַרְגִּיעַ׃ ה קָרוֹב צִדְקִי יָצָא יִשְׁעִי וּזְרֹעַי עַמִּים יִשְׁפֹּטוּ אֵלַי אִיִּים יְקַוּוּ וְאֶל־זְרֹעִי יְיַחֵלוּן׃ שְׂאוּ לַשָּׁמַיִם עֵינֵיכֶם וְהַבִּיטוּ אֶל־הָאָרֶץ מִתַּחַת כִּי־שָׁמַיִם כֶּעָשָׁן נִמְלָחוּ וְהָאָרֶץ כַּבֶּגֶד תִּבְלֶה וְיֹשְׁבֶיהָ כְּמוֹ־כֵן יְמוּתוּן וִישׁוּעָתִי לְעוֹלָם תִּהְיֶה וְצִדְקָתִי לֹא תֵחָת׃ ס שִׁמְעוּ אֵלַי יֹדְעֵי צֶדֶק עַם תּוֹרָתִי בְלִבָּם אַל־תִּירְאוּ חֶרְפַּת אֱנוֹשׁ וּמִגִּדֻּפֹתָם אַל־תֵּחָתּוּ׃ כִּי כַבֶּגֶד יֹאכְלֵם עָשׁ וְכַצֶּמֶר יֹאכְלֵם סָס וְצִדְקָתִי לְעוֹלָם תִּהְיֶה וִישׁוּעָתִי לְדוֹר דּוֹרִים׃ ס עוּרִי עוּרִי לִבְשִׁי־עֹז זְרוֹעַ יְהוָה עוּרִי כִּימֵי קֶדֶם דֹּרוֹת עוֹלָמִים הֲלוֹא אַתְּ־הִיא הַמַּחְצֶבֶת רַהַב מְחוֹלֶלֶת תַּנִּין׃ הֲלוֹא אַתְּ־הִיא הַמַּחֲרֶבֶת יָם מֵי תְּהוֹם רַבָּה הַשָּׂמָה מַעֲמַקֵּי־יָם דֶּרֶךְ לַעֲבֹר גְּאוּלִים׃ וּפְדוּיֵי יְהוָה יְשׁוּבוּן וּבָאוּ צִיּוֹן בְּרִנָּה וְשִׂמְחַת עוֹלָם עַל־רֹאשָׁם שָׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה יַשִּׂיגוּן נָסוּ יָגוֹן וַאֲנָחָה׃ ס אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מְנַחֶמְכֶם מִי־אַתְּ וַתִּירְאִי מֵאֱנוֹשׁ יָמוּת וּמִבֶּן־אָדָם חָצִיר יִנָּתֵן׃ וַתִּשְׁכַּח יְהוָה עֹשֶׂךָ נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיֹסֵד אָרֶץ וַתְּפַחֵד תָּמִיד כָּל־הַיּוֹם מִפְּנֵי חֲמַת הַמֵּצִיק כַּאֲשֶׁר כּוֹנֵן לְהַשְׁחִית וְאַיֵּה חֲמַת הַמֵּצִיק׃ מִהַר צֹעֶה לְהִפָּתֵחַ וְלֹא־יָמוּת לַשַּׁחַת וְלֹא יֶחְסַר לַחְמוֹ׃ וְאָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ רֹגַע הַיָּם וַיֶּהֱמוּ גַּלָּיו יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ׃ טו וָאָשִׂם דְּבָרַי בְּפִיךָ וּבְצֵל יָדִי כִּסִּיתִיךָ לִנְטֹעַ שָׁמַיִם וְלִיסֹד אָרֶץ וְלֵאמֹר לְצִיּוֹן עַמִּי־אָתָּה׃ ס הִתְעוֹרְרִי הִתְעוֹרְרִי קוּמִי יְרוּשָׁלִַם אֲשֶׁר שָׁתִית מִיַּד יְהוָה אֶת־כּוֹס חֲמָתוֹ אֶת־קֻבַּעַת כּוֹס הַתַּרְעֵלָה שָׁתִית מָצִית׃ אֵין־מְנַהֵל לָהּ מִכָּל־בָּנִים יָלָדָה וְאֵין מַחֲזִיק בְּיָדָהּ מִכָּל־בָּנִים

נא׳ ג׳ עד כאן ד׳ רגש אחר שורק יב׳ תפבות סופבים
יג׳ הא׳ בקמץ טו׳ קמץ ב״ק

גדלה

גִּדֵּלָה׃ שְׁתַּיִם הֵנָּה קֹרְאֹתַיִךְ מִי יָנוּד לָךְ הַשֹּׁד וְהַשֶּׁבֶר וְהָרָעָב וְהַחֶרֶב מִי אֲנַחֲמֵךְ׃ בָּנַיִךְ עֻלְּפוּ שָׁכְבוּ בְּרֹאשׁ כָּל־חוּצוֹת כְּתוֹא מִכְמָר הַמְלֵאִים חֲמַת־יְהוָה גַּעֲרַת אֱלֹהָיִךְ׃ לָכֵן שִׁמְעִי־נָא זֹאת עֲנִיָּה וּשְׁכֻרַת וְלֹא מִיָּיִן׃ ס כֹּה־אָמַר אֲדֹנַיִךְ יְהוָה וֵאלֹהַיִךְ יָרִיב עַמּוֹ הִנֵּה לָקַחְתִּי מִיָּדֵךְ אֶת־כּוֹס הַתַּרְעֵלָה אֶת־קֻבַּעַת כּוֹס חֲמָתִי לֹא־תוֹסִיפִי לִשְׁתּוֹתָהּ עוֹד׃ וְשַׂמְתִּיהָ בְּיַד־מוֹגַיִךְ אֲשֶׁר־אָמְרוּ לְנַפְשֵׁךְ שְׁחִי וְנַעֲבֹרָה וַתָּשִׂימִי כָאָרֶץ גֵּוֵךְ וְכַחוּץ לַעֹבְרִים׃ ס

נב עוּרִי עוּרִי לִבְשִׁי עֻזֵּךְ צִיּוֹן לִבְשִׁי ׀ בִּגְדֵי תִפְאַרְתֵּךְ יְרוּשָׁלִַם עִיר הַקֹּדֶשׁ כִּי לֹא יוֹסִיף יָבֹא־בָךְ עוֹד עָרֵל וְטָמֵא׃ הִתְנַעֲרִי מֵעָפָר קוּמִי שְּׁבִי יְרוּשָׁלִָם הִתְפַּתְּחוּ מוֹסְרֵי צַוָּארֵךְ שְׁבִיָּה בַּת־צִיּוֹן׃ ס כִּי־כֹה אָמַר יְהוָה חִנָּם נִמְכַּרְתֶּם וְלֹא בְכֶסֶף תִּגָּאֵלוּ׃ ס כִּי כֹה אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה מִצְרַיִם יָרַד־עַמִּי בָרִאשֹׁנָה לָגוּר שָׁם וְאַשּׁוּר בְּאֶפֶס עֲשָׁקוֹ׃ ה וְעַתָּה מַה־לִּי־פֹה נְאֻם־יְהוָה כִּי־לֻקַּח עַמִּי חִנָּם מֹשְׁלָו יְהֵילִילוּ נְאֻם־יְהוָה וְתָמִיד כָּל־הַיּוֹם שְׁמִי מִנֹּאָץ׃ לָכֵן יֵדַע עַמִּי שְׁמִי לָכֵן בַּיּוֹם הַהוּא כִּי־אֲנִי־הוּא הַמְדַבֵּר הִנֵּנִי׃ ס מַה־נָּאווּ עַל־הֶהָרִים רַגְלֵי מְבַשֵּׂר מַשְׁמִיעַ שָׁלוֹם מְבַשֵּׂר טוֹב מַשְׁמִיעַ יְשׁוּעָה אֹמֵר לְצִיּוֹן מָלַךְ אֱלֹהָיִךְ׃ קוֹל צֹפַיִךְ נָשְׂאוּ קוֹל יַחְדָּו יְרַנֵּנוּ כִּי עַיִן בְּעַיִן יִרְאוּ בְּשׁוּב יְהוָה צִיּוֹן׃ פִּצְחוּ רַנְּנוּ יַחְדָּו חָרְבוֹת יְרוּשָׁלִָם כִּי־נִחַם יְהוָה עַמּוֹ גָּאַל יְרוּשָׁלִָם׃ חָשַׂף יְהוָה אֶת־זְרוֹעַ קָדְשׁוֹ לְעֵינֵי כָּל־הַגּוֹיִם וְרָאוּ כָּל־אַפְסֵי־אָרֶץ אֵת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ׃ ס סוּרוּ סוּרוּ צְאוּ מִשָּׁם טָמֵא אַל־תִּגָּעוּ צְאוּ מִתּוֹכָהּ הִבָּרוּ נֹשְׂאֵי כְּלֵי יְהוָה׃ כִּי לֹא בְחִפָּזוֹן תֵּצֵאוּ וּבִמְנוּסָה לֹא תֵלֵכוּן כִּי־הֹלֵךְ לִפְנֵיכֶם יְהוָה וּמְאַסִּפְכֶם אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ ס הִנֵּה יַשְׂכִּיל עַבְדִּי יָרוּם וְנִשָּׂא וְגָבַהּ מְאֹד׃ כַּאֲשֶׁר שָׁמְמוּ עָלֶיךָ רַבִּים כֵּן־מִשְׁחַת מֵאִישׁ מַרְאֵהוּ וְתֹאֲרוֹ מִבְּנֵי אָדָם׃ טו כֵּן יַזֶּה גּוֹיִם רַבִּים עָלָיו יִקְפְּצוּ מְלָכִים פִּיהֶם כִּי אֲשֶׁר לֹא־סֻפַּר לָהֶם רָאוּ וַאֲשֶׁר לֹא־שָׁמְעוּ הִתְבּוֹנָנוּ׃

נג מִי הֶאֱמִין לִשְׁמֻעָתֵנוּ וּזְרוֹעַ יְהוָה עַל־מִי נִגְלָתָה׃ וַיַּעַל כַּיּוֹנֵק לְפָנָיו וְכַשֹּׁרֶשׁ מֵאֶרֶץ צִיָּה לֹא־תֹאַר לוֹ וְלֹא הָדָר וְנִרְאֵהוּ וְלֹא־מַרְאֶה וְנֶחְמְדֵהוּ׃ נִבְזֶה וַחֲדַל אִישִׁים אִישׁ מַכְאֹבוֹת וִידוּעַ חֹלִי וּכְמַסְתֵּר פָּנִים מִמֶּנּוּ נִבְזֶה וְלֹא חֲשַׁבְנֻהוּ׃ אָכֵן חֳלָיֵנוּ הוּא נָשָׂא וּמַכְאֹבֵינוּ סְבָלָם וַאֲנַחְנוּ

נב׳ ב׳ התפתחי קרי ה׳ משלו ק׳ י׳ קמץ ב״ק

חשבנהו

חֲשַׁבְנֻהוּ נָגוּעַ מֻכֵּה אֱלֹהִים וּמְעֻנֶּה׃ וְהוּא מְחֹלָל
מִפְּשָׁעֵנוּ מְדֻכָּא מֵעֲוֺנֹתֵינוּ מוּסַר שְׁלוֹמֵנוּ עָלָיו וּבַחֲבֻרָתוֹ
נִרְפָּא־לָנוּ׃ כֻּלָּנוּ כַּצֹּאן תָּעִינוּ אִישׁ לְדַרְכּוֹ פָּנִינוּ וַיהוָה
הִפְגִּיעַ בּוֹ אֵת עֲוֺן כֻּלָּנוּ׃ נִגַּשׂ וְהוּא נַעֲנֶה וְלֹא יִפְתַּח־
פִּיו כַּשֶּׂה לַטֶּבַח יוּבָל וּכְרָחֵל לִפְנֵי גֹזְזֶיהָ נֶאֱלָמָה וְלֹא
יִפְתַּח פִּיו׃ מֵעֹצֶר וּמִמִּשְׁפָּט לֻקָּח וְאֶת־דּוֹרוֹ מִי יְשׂוֹחֵחַ כִּי
נִגְזַר מֵאֶרֶץ חַיִּים מִפֶּשַׁע עַמִּי נֶגַע לָמוֹ׃ וַיִּתֵּן אֶת־רְשָׁעִים
קִבְרוֹ וְאֶת־עָשִׁיר בְּמֹתָיו עַל לֹא־חָמָס עָשָׂה וְלֹא מִרְמָה
בְּפִיו׃ וַיהוָה חָפֵץ דַּכְּאוֹ הֶחֱלִי אִם־תָּשִׂים אָשָׁם נַפְשׁוֹ
יִרְאֶה זֶרַע יַאֲרִיךְ יָמִים וְחֵפֶץ יְהוָה בְּיָדוֹ יִצְלָח׃ מֵעֲמַל
נַפְשׁוֹ יִרְאֶה יִשְׂבָּע בְּדַעְתּוֹ יַצְדִּיק צַדִּיק עַבְדִּי לָרַבִּים וַעֲוֺנֹתָם
הוּא יִסְבֹּל׃ לָכֵן אֲחַלֶּק־לוֹ בָרַבִּים וְאֶת־עֲצוּמִים יְחַלֵּק
שָׁלָל תַּחַת אֲשֶׁר הֶעֱרָה לַמָּוֶת נַפְשׁוֹ וְאֶת־פֹּשְׁעִים נִמְנָה וְהוּא
חֵטְא־רַבִּים נָשָׂא וְלַפֹּשְׁעִים יַפְגִּיעַ׃ פ

נד
רָנִּי עֲקָרָה לֹא יָלָדָה פִּצְחִי רִנָּה וְצַהֲלִי לֹא־חָלָה כִּי־רַבִּים
בְּנֵי־שׁוֹמֵמָה מִבְּנֵי בְעוּלָה אָמַר יְהוָה׃ הַרְחִיבִי ׀ מְקוֹם
אָהֳלֵךְ וִירִיעוֹת מִשְׁכְּנוֹתַיִךְ יַטּוּ אַל־תַּחְשֹׂכִי הַאֲרִיכִי מֵיתָרַיִךְ
וִיתֵדֹתַיִךְ חַזֵּקִי׃ כִּי־יָמִין וּשְׂמֹאול תִּפְרֹצִי וְזַרְעֵךְ גּוֹיִם
יִירָשׁ וְעָרִים נְשַׁמּוֹת יוֹשִׁיבוּ׃ אַל־תִּירְאִי כִּי־לֹא תֵבוֹשִׁי
וְאַל־תִּכָּלְמִי כִּי־לֹא תַחְפִּירִי כִּי בֹשֶׁת עֲלוּמַיִךְ תִּשְׁכָּחִי וְחֶרְפַּת
אַלְמְנוּתַיִךְ לֹא תִזְכְּרִי־עוֹד׃ כִּי בֹעֲלַיִךְ עֹשַׂיִךְ יְהוָה
צְבָאוֹת שְׁמוֹ וְגֹאֲלֵךְ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵי כָל־הָאָרֶץ יִקָּרֵא׃
כִּי־כְאִשָּׁה עֲזוּבָה וַעֲצוּבַת רוּחַ קְרָאָךְ יְהוָה וְאֵשֶׁת נְעוּרִים
כִּי תִמָּאֵס אָמַר אֱלֹהָיִךְ׃ בְּרֶגַע קָטֹן עֲזַבְתִּיךְ וּבְרַחֲמִים
גְּדֹלִים אֲקַבְּצֵךְ׃ בְּשֶׁצֶף קֶצֶף הִסְתַּרְתִּי פָנַי רֶגַע מִמֵּךְ
וּבְחֶסֶד עוֹלָם רִחַמְתִּיךְ אָמַר גֹּאֲלֵךְ יְהוָה׃ ס כִּי־מֵי
נֹחַ זֹאת לִי אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי מֵעֲבֹר מֵי־נֹחַ עוֹד עַל־הָאָרֶץ כֵּן
נִשְׁבַּעְתִּי מִקְּצֹף עָלַיִךְ וּמִגְּעָר־בָּךְ׃ כִּי הֶהָרִים יָמוּשׁוּ
וְהַגְּבָעוֹת תְּמוּטֶנָה וְחַסְדִּי מֵאִתֵּךְ לֹא־יָמוּשׁ וּבְרִית שְׁלוֹמִי
לֹא תָמוּט אָמַר מְרַחֲמֵךְ יְהוָה׃ ס עֲנִיָּה סֹעֲרָה לֹא
נֻחָמָה הִנֵּה אָנֹכִי מַרְבִּיץ בַּפּוּךְ אֲבָנַיִךְ וִיסַדְתִּיךְ בַּסַּפִּירִים׃
וְשַׂמְתִּי כַּדְכֹד שִׁמְשֹׁתַיִךְ וּשְׁעָרַיִךְ לְאַבְנֵי אֶקְדָּח וְכָל־גְּבוּלֵךְ
לְאַבְנֵי־חֵפֶץ׃ וְכָל־בָּנַיִךְ לִמּוּדֵי יְהוָה וְרַב שְׁלוֹם בָּנָיִךְ׃
בִּצְדָקָה תִּכּוֹנָנִי רַחֲקִי מֵעֹשֶׁק כִּי־לֹא תִירָאִי וּמִמְּחִתָּה כִּי לֹא־
תִקְרַב אֵלָיִךְ׃ הֵן גּוֹר יָגוּר אֶפֶס מֵאוֹתִי מִי־גָר אִתָּךְ עָלַיִךְ יִפּוֹל

מ״ו קמץ בז״ק ח׳ קמץ בז״ק יא׳ קמץ בז״ק נד׳ א׳ הפטרות נח וגם הפטרות כי תצא ג׳ קמץ בז״ק י׳ ע״כ יא׳ הפטרות ראה

לִבּוֹ׃ דְּרָכָיו רָאִיתִי וְאֶרְפָּאֵהוּ וְאַנְחֵהוּ וַאֲשַׁלֵּם נִחֻמִים
לוֹ וְלַאֲבֵלָיו׃ בּוֹרֵא נִוב שְׂפָתָיִם שָׁלוֹם ׀ שָׁלוֹם לָרָחוֹק
וְלַקָּרוֹב אָמַר יְהוָה וּרְפָאתִיו׃ וְהָרְשָׁעִים כַּיָּם נִגְרָשׁ כִּי
הַשְׁקֵט לֹא יוּכָל וַיִּגְרְשׁוּ מֵימָיו רֶפֶשׁ וָטִיט׃ אֵין שָׁלוֹם
אָמַר אֱלֹהַי לָרְשָׁעִים׃ ס

נח
קְרָא בְגָרוֹן אַל־תַּחְשֹׂךְ כַּשּׁוֹפָר הָרֵם קוֹלֶךָ וְהַגֵּד לְעַמִּי
פִּשְׁעָם וּלְבֵית יַעֲקֹב חַטֹּאתָם׃ וְאוֹתִי יוֹם יוֹם יִדְרֹשׁוּן
וְדַעַת דְּרָכַי יֶחְפָּצוּן כְּגוֹי אֲשֶׁר־צְדָקָה עָשָׂה וּמִשְׁפַּט אֱלֹהָיו
לֹא עָזָב יִשְׁאָלוּנִי מִשְׁפְּטֵי־צֶדֶק קִרְבַת אֱלֹהִים יֶחְפָּצוּן׃
לָמָּה צַּמְנוּ וְלֹא רָאִיתָ עִנִּינוּ נַפְשֵׁנוּ וְלֹא תֵדָע הֵן בְּיוֹם
צֹמְכֶם תִּמְצְאוּ־חֵפֶץ וְכָל־עַצְּבֵיכֶם תִּנְגֹּשׂוּ׃ הֵן לְרִיב
וּמַצָּה תָּצוּמוּ וּלְהַכּוֹת בְּאֶגְרֹף רֶשַׁע לֹא־תָצוּמוּ כַיּוֹם
לְהַשְׁמִיעַ בַּמָּרוֹם קוֹלְכֶם׃ הֲכָזֶה יִהְיֶה צוֹם אֶבְחָרֵהוּ יוֹם
עַנּוֹת אָדָם נַפְשׁוֹ הֲלָכֹף כְּאַגְמֹן רֹאשׁוֹ וְשַׂק וָאֵפֶר יַצִּיעַ
הֲלָזֶה תִּקְרָא־צוֹם וְיוֹם רָצוֹן לַיהוָה׃ הֲלוֹא זֶה צוֹם
אֶבְחָרֵהוּ פַּתֵּחַ חַרְצֻבּוֹת רֶשַׁע הַתֵּר אֲגֻדּוֹת מוֹטָה וְשַׁלַּח
רְצוּצִים חָפְשִׁים וְכָל־מוֹטָה תְּנַתֵּקוּ׃ הֲלוֹא פָרֹס לָרָעֵב
לַחְמֶךָ וַעֲנִיִּים מְרוּדִים תָּבִיא בָיִת כִּי־תִרְאֶה עָרֹם וְכִסִּיתוֹ
וּמִבְּשָׂרְךָ לֹא תִתְעַלָּם׃ אָז יִבָּקַע כַּשַּׁחַר אוֹרֶךָ וַאֲרֻכָתְךָ
מְהֵרָה תִצְמָח וְהָלַךְ לְפָנֶיךָ צִדְקֶךָ כְּבוֹד יְהוָה יַאַסְפֶךָ׃
אָז תִּקְרָא וַיהוָה יַעֲנֶה תְּשַׁוַּע וְיֹאמַר הִנֵּנִי אִם־תָּסִיר מִתּוֹכְךָ
מוֹטָה שְׁלַח אֶצְבַּע וְדַבֶּר־אָוֶן׃ וְתָפֵק לָרָעֵב נַפְשֶׁךָ וְנֶפֶשׁ
נַעֲנָה תַּשְׂבִּיעַ וְזָרַח בַּחֹשֶׁךְ אוֹרֶךָ וַאֲפֵלָתְךָ כַּצָּהֳרָיִם׃
וְנָחֲךָ יְהוָה תָּמִיד וְהִשְׂבִּיעַ בְּצַחְצָחוֹת נַפְשֶׁךָ וְעַצְמֹתֶיךָ
יַחֲלִיץ וְהָיִיתָ כְּגַן רָוֶה וּכְמוֹצָא מַיִם אֲשֶׁר לֹא־יְכַזְּבוּ
מֵימָיו׃ וּבָנוּ מִמְּךָ חָרְבוֹת עוֹלָם מוֹסְדֵי דוֹר־וָדוֹר תְּקוֹמֵם
וְקֹרָא לְךָ גֹּדֵר פֶּרֶץ מְשֹׁבֵב נְתִיבוֹת לָשָׁבֶת׃ אִם־תָּשִׁיב
מִשַּׁבָּת רַגְלֶךָ עֲשׂוֹת חֲפָצֶךָ בְּיוֹם קָדְשִׁי וְקָרָאתָ לַשַּׁבָּת
עֹנֶג לִקְדוֹשׁ יְהוָה מְכֻבָּד וְכִבַּדְתּוֹ מֵעֲשׂוֹת דְּרָכֶיךָ מִמְּצוֹא
חֶפְצְךָ וְדַבֵּר דָּבָר׃ אָז תִּתְעַנַּג עַל־יְהוָה וְהִרְכַּבְתִּיךָ
עַל־בָּמֳתֵי אָרֶץ וְהַאֲכַלְתִּיךָ נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ כִּי פִּי
יְהוָה דִּבֵּר׃ ס

נט
הֵן לֹא־קָצְרָה יַד־יְהוָה מֵהוֹשִׁיעַ וְלֹא־כָבְדָה אָזְנוֹ
מִשְּׁמוֹעַ׃ כִּי אִם־עֲוֺנֹתֵיכֶם הָיוּ מַבְדִּלִים בֵּינֵכֶם לְבֵין
אֱלֹהֵיכֶם וְחַטֹּאותֵיכֶם הִסְתִּירוּ פָנִים מִכֶּם מִשְּׁמוֹעַ׃ כִּי

נז׳ יב׳ יג׳ קרי כ׳ קמץ בז״ק נח׳ ב׳ קמץ בז״ק ג׳ הה׳ נדגש
יד׳ יתיר ו׳ עד כאן

כפיכם נגאלו בדם ואצבעותיכם בעון שפתותיכם דברו־
שקר לשונכם עולה תהגה : אין־קרא בצדק ואין נשפט
באמונה בטוח על־תהו ודבר־שוא הרו עמל והוליד
און : ביצי צפעוני בקעו וקורי עכביש יארגו האכל
מביציהם ימות והזורה תבקע אפעה : קוריהם לא־
יהיו לבגד ולא יתכסו במעשיהם מעשיהם מעשי־און
ופעל חמס בכפיהם : רגליהם לרע ירצו וימהרו לשפך
דם נקי מחשבתיהם מחשבות און שד ושבר במסלותם :
דרך שלום לא ידעו ואין משפט במעגלתם נתיבותיהם
עקשו להם כל דרך בה לא ידע שלום : על־כן רחק
משפט ממנו ולא תשיגנו צדקה נקוה לאור והנה־חשך
לנגהות באפלות נהלך : נגששה כעורים קיר וכאין
עינים נגששה כשלנו בצהרים כנשף באשמנים כמתים :
נהמה כדבים כלנו וכיונים הגה נהגה נקוה למשפט ואין
לישועה רחקה ממנו : כי־רבו פשעינו נגדך וחטאותינו
ענתה בנו כי־פשעינו אתנו ועונתינו ידענום : פשע
וכחש ביהוה ונסוג מאחר אלהינו דבר־עשק וסרה הרו
והגו מלב דברי־שקר : והסג אחור משפט וצדקה
מרחוק תעמד כי־כשלה ברחוב אמת ונכחה לא־תוכל
לבוא : ותהי האמת נעדרת וסר מרע משתולל וירא
יהוה וירע בעיניו כי־אין משפט : וירא כי־אין איש
וישתומם כי־אין מפגיע ותושע לו זרעו וצדקתו היא
סמכתהו : וילבש צדקה כשרין וכובע ישועה בראשו
וילבש בגדי נקם תלבשת ויעט כמעיל קנאה : כעל
גמלות כעל ישלם חמה לצריו גמול לאיביו לאיים גמול
ישלם : וייראו ממערב את־שם יהוה וממזרח־שמש
את־כבודו כי־יבוא כנהר צר רוח יהוה נססה בו : ובא
לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם יהוה : ואני זאת
בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליך ודברי אשר־
שמתי בפיך לא־ימושו מפיך ומפי זרעך ומפי זרע זרעך
אמר יהוה מעתה ועד־עולם : ס

קומי אורי כי־בא אורך וכבוד יהוה עליך זרח : כי־
הנה החשך יכסה־ארץ וערפל לאמים ועליך יזרח
יהוה וכבודו עליך יראה : והלכו גוים לאורך ומלכים
לנגה זרחך : שאי־סביב עיניך וראי כלם נקבצו באו־
לך בניך מרחוק יבאו ובנתיך על־צד תאמנה : אז

נט׳ י׳ הס׳ רפה — ס׳ א הפטרת כי הבא

תראי

תראי ונהרת ופחד ורחב לבבך כי־יהפך עליך המון
ים חיל גוים יבאו לך : שפעת גמלים תכסך בכרי
מדין ועיפה כלם משבא יבאו זהב ולבונה ישאו ותהלות
יהוה יבשרו : כל־צאן קדר יקבצו לך אילי נביות
ישרתונך יעלו על־רצון מזבחי ובית תפארתי אפאר :
מי־אלה כעב תעופינה וכיונים אל־ארבתיהם : כי־לי
איים יקוו ואניות תרשיש בראשנה להביא בניך מרחוק
כספם וזהבם אתם לשם יהוה אלהיך ולקדוש ישראל
כי פארך : ובנו בני־נכר חמתיך ומלכיהם ישרתונך
כי בקצפי הכיתיך וברצוני רחמתיך : ופתחו שעריך
תמיד יומם ולילה לא יסגרו להביא אליך חיל גוים
ומלכיהם נהוגים : כי־הגוי והממלכה אשר לא־יעבדוך
יאבדו והגוים חרב יחרבו : כבוד הלבנון אליך יבוא
ברוש תדהר ותאשור יחדו לפאר מקום מקדשי ומקום
רגלי אכבד : והלכו אליך שחוח בני מעניך והשתחוו
על־כפות רגליך כל־מנאציך וקראו לך עיר יהוה ציון
קדוש ישראל : תחת היותך עזובה ושנואה ואין עובר
ושמתיך לגאון עולם משוש דור ודור : וינקת חלב
גוים ושד מלכים תינקי וידעת כי־אני יהוה מושיעך
וגאלך אביר יעקב : תחת הנחשת אביא זהב ותחת
הברזל אביא כסף ותחת העצים נחשת ותחת האבנים
ברזל ושמתי פקדתך שלום ונגשיך צדקה : לא־ישמע
עוד חמס בארצך שד ושבר בגבוליך וקראת ישועה
חומתיך ושעריך תהלה : לא־יהיה־לך עוד השמש לאור
יומם ולנגה הירח לא־יאיר לך והיה־לך יהוה לאור עולם
ואלהיך לתפארתך : לא־יבוא עוד שמשך וירחך לא
יאסף כי יהוה יהיה־לך לאור עולם ושלמו ימי אבלך :
ועמך כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ נצר מטעו מעשה
ידי להתפאר : הקטן יהיה לאלף והצעיר לגוי עצום
אני יהוה בעתה אחישנה : פ

סא רוח אדני יהוה עלי יען משח יהוה אתי לבשר ענוים
שלחני לחבש לנשברי־לב לקרא לשבוים דרור ולאסורים
פקח־קוח : לקרא שנת־רצון ליהוה ויום נקם לאלהינו
לנחם כל־אבלים : לשום לאבלי ציון לתת להם פאר
תחת אפר שמן ששון תחת אבל מעטה תהלה תחת
רוח כהה וקרא להם אילי הצדק מטע יהוה להתפאר :

כ׳ נא׳ מטעי קרי נב׳ עד כאן

ובנו

ובנו חרבות עולם שממות ראשנים יקוממו וחדשו ערי חרב שממות דור ודור: ועמדו זרים ורעו צאנכם ובני נכר אכריכם וכרמיכם: ואתם כהני יהוה תקראו משרתי אלהינו יאמר לכם חיל גוים תאכלו ובכבודם תתימרו: תחת בשתכם משנה וכלמה ירנו חלקם לכן בארצם משנה יירשו שמחת עולם תהיה להם: כי אני יהוה אהב משפט שנא גזל בעולה ונתתי פעלתם באמת וברית עולם אכרות להם: ונודע בגוים זרעם וצאצאיהם בתוך העמים כל ראיהם יכירום כי הם זרע ברך יהוה: שוש אשיש ביהוה תגל נפשי באלהי כי הלבישני בגדי ישע מעיל צדקה יעטני כחתן יכהן פאר וככלה תעדה כליה: כי כארץ תוציא צמחה וכגנה זרועיה תצמיח כן אדני יהוה יצמיח צדקה ותהלה נגד כל הגוים:

סב למען ציון לא אחשה ולמען ירושלם לא אשקוט עד יצא כנגה צדקה וישועתה כלפיד יבער: וראו גוים צדקך וכל מלכים כבודך וקרא לך שם חדש אשר פי יהוה יקבנו: והיית עטרת תפארת ביד יהוה וצנוף מלוכה בכף אלהיך: לא יאמר לך עוד עזובה ולארצך לא יאמר עוד שממה כי לך יקרא חפצי בה ולארצך בעולה כי חפץ יהוה בך וארצך תבעל: כי יבעל בחור בתולה יבעלוך בניך ומשוש חתן על כלה ישיש עליך אלהיך: על חומתיך ירושלם הפקדתי שמרים כל היום וכל הלילה תמיד לא יחשו המזכרים את יהוה אל דמי לכם: ואל תתנו דמי לו עד יכונן ועד ישים את ירושלם תהלה בארץ: נשבע יהוה בימינו ובזרוע עזו אם אתן את דגנך עוד מאכל לאיביך ואם ישתו בני נכר תירושך אשר יגעת בו: כי מאספיו יאכלהו והללו את יהוה ומקבציו ישתהו בחצרות קדשי: ס עברו עברו בשערים פנו דרך העם סלו סלו המסלה סקלו מאבן הרימו נס על העמים: הנה יהוה השמיע אל קצה הארץ אמרו לבת ציון הנה ישעך בא הנה שכרו אתו ופעלתו לפניו: וקראו להם עם הקדש גאולי יהוה ולך יקרא דרושה עיר לא נעזבה: ס

סג מי זה בא מאדום חמוץ בגדים מבצרה זה הדור בלבושו צעה ברב כחו אני מדבר בצדקה רב להושיע:

מדוע אדם ללבושך ובגדיך כדרך בגת: פורה דרכתי לבדי ומעמים אין איש אתי ואדרכם באפי וארמסם בחמתי ויז נצחם על בגדי וכל מלבושי אגאלתי: כי יום נקם בלבי ושנת גאולי באה: ואביט ואין עזר ואשתומם ואין סומך ותושע לי זרעי וחמתי היא סמכתני: ואבוס עמים באפי ואשכרם בחמתי ואוריד לארץ נצחם: ס חסדי יהוה אזכיר תהלות יהוה כעל כל אשר גמלנו יהוה ורב טוב לבית ישראל אשר גמלם כרחמיו וכרב חסדיו: ויאמר אך עמי המה בנים לא ישקרו ויהי להם למושיע: בכל צרתם לא צר ומלאך פניו הושיעם באהבתו ובחמלתו הוא גאלם וינטלם וינשאם כל ימי עולם: והמה מרו ועצבו את רוח קדשו ויהפך להם לאויב הוא נלחם בם: ויזכר ימי עולם משה עמו איה המעלם מים את רעה צאנו איה השם בקרבו את רוח קדשו: מוליך לימין משה זרוע תפארתו בוקע מים מפניהם לעשות לו שם עולם: מוליכם בתהמות כסוס במדבר לא יכשלו: כבהמה בבקעה תרד רוח יהוה תניחנו כן נהגת עמך לעשות לך שם תפארת: הבט משמים וראה מזבל קדשך ותפארתך איה קנאתך וגבורתך המון מעיך ורחמיך אלי התאפקו: כי אתה אבינו כי אברהם לא ידענו וישראל לא יכירנו אתה יהוה אבינו גאלנו מעולם שמך: למה תתענו יהוה מדרכיך תקשיח לבנו מיראתך שוב למען עבדיך שבטי נחלתך: למצער ירשו עם קדשך צרינו בוססו מקדשך: היינו מעולם לא משלת בם לא נקרא שמך עליהם לוא קרעת שמים ירדת מפניך הרים נזלו:

סד כקדח אש המסים מים תבעה אש להודיע שמך לצריך מפניך גוים ירגזו: בעשותך נוראות לא נקוה ירדת מפניך הרים נזלו: ומעולם לא שמעו לא האזינו עין לא ראתה אלהים זולתך יעשה למחכה לו: פגעת את שש ועשה צדק בדרכיך יזכרוך הן אתה קצפת ונחטא בהם עולם ונושע: ונהי כטמא כלנו וכבגד עדים כל צדקתינו ונבל כעלה כלנו ועוננו כרוח ישאנו: ואין קורא בשמך מתעורר להחזיק בך כי הסתרת פניך ממנו ותמוגנו ביד עוננו: ועתה יהוה אבינו אתה אנחנו החמר ואתה יצרנו ומעשה ידך כלנו: אל תקצף יהוה עד מאד ואל

לעד תזכר עון הן הבט־נא עמך כלנו׃ ערי קדשך היו
מדבר ציון מדבר היתה ירושלם שממה׃ בית קדשנו
ותפארתנו אשר הללוך אבתינו היה לשרפת אש וכל־
מחמדינו היה לחרבה׃ העל־אלה תתאפק יהוה תחשה
ותעננו עד־מאד׃ ס

סה נדרשתי ללוא שאלו נמצאתי ללא בקשני אמרתי הנני
הנני אל־גוי לא־קרא בשמי׃ פרשתי ידי כל־היום אל־עם
סורר ההלכים הדרך לא־טוב אחר מחשבתיהם׃ העם
המכעיסים אותי על־פני תמיד זבחים בגנות ומקטרים על־
הלבנים׃ הישבים בקברים ובנצורים ילינו האכלים בשר
החזיר ופרק פגלים כליהם׃ האמרים קרב אליך אל־
תגש־בי כי קדשתיך אלה עשן באפי אש יקדת כל־היום׃
הנה כתובה לפני לא אחשה כי אם־שלמתי ושלמתי על־
חיקם׃ עונתיכם ועונת אבותיכם יחדו אמר יהוה אשר
קטרו על־ההרים ועל־הגבעות חרפוני ומדתי פעלתם
ראשנה על־חיקם׃ ס כה אמר יהוה כאשר ימצא
התירוש באשכול ואמר אל־תשחיתהו כי ברכה בו כן
אעשה למען עבדי לבלתי השחית הכל׃ והוצאתי
מיעקב זרע ומיהודה יורש הרי וירשוה בחירי ועבדי
ישכנו־שמה׃ והיה השרון לנוה־צאן ועמק עכור לרבץ
בקר לעמי אשר דרשוני׃ ואתם עזבי יהוה השכחים
את־הר קדשי הערכים לגד שלחן והממלאים למני ממסך׃
ומניתי אתכם לחרב וכלכם לטבח תכרעו יען קראתי ולא
עניתם דברתי ולא שמעתם ותעשו הרע בעיני ובאשר לא־
חפצתי בחרתם׃ פ לכן כה־אמר אדני יהוה הנה
עבדי יאכלו ואתם תרעבו הנה עבדי ישתו ואתם תצמאו
הנה עבדי ישמחו ואתם תבשו׃ הנה עבדי ירנו מטוב
לב ואתם תצעקו מכאב לב ומשבר רוח תילילו׃ והנחתם
שמכם לשבועה לבחירי והמיתך אדני יהוה ולעבדיו יקרא
שם אחר׃ אשר המתברך בארץ יתברך באלהי אמן
והנשבע בארץ ישבע באלהי אמן כי נשכחו הצרות
הראשנות וכי נסתרו מעיני׃ כי־הנני בורא שמים חדשים
וארץ חדשה ולא תזכרנה הראשנות ולא תעלינה על־
לב׃ כי־אם־שישו וגילו עדי־עד אשר אני בורא כי הנני
בורא את־ירושלם גילה ועמה משוש׃ וגלתי בירושלם
וששתי בעמי ולא־ישמע בה עוד קול בכי וקול זעקה׃

סה׳ ד׳ ומרק קרי ז׳ אל קרי

לא־יהיה משם עוד עול ימים וזקן אשר לא־ימלא
את־ימיו כי הנער בן־מאה שנה ימות והחוטא בן־מאה שנה
יקלל׃ ובנו בתים וישבו ונטעו כרמים ואכלו פרים׃
לא יבנו ואחר ישב לא יטעו ואחר יאכל כי־כימי העץ
ימי עמי ומעשה ידיהם יבלו בחירי׃ לא ייגעו לריק
ולא ילדו לבהלה כי זרע ברוכי יהוה המה וצאצאיהם
אתם׃ והיה טרם־יקראו ואני אענה עוד הם מדברים
ואני אשמע׃ זאב וטלה ירעו כאחד ואריה כבקר
יאכל־תבן ונחש עפר לחמו לא־ירעו ולא־ישחיתו בכל־
הר קדשי אמר יהוה׃ ס

סו כה אמר יהוה השמים כסאי והארץ הדם רגלי אי־זה
בית אשר תבנו־לי ואי־זה מקום מנוחתי׃ ואת־כל־
אלה ידי עשתה ויהיו כל־אלה נאם־יהוה ואל־זה אביט
אל־עני ונכה־רוח וחרד על־דברי׃ שוחט השור מכה־
איש זובח השה ערף כלב מעלה מנחה דם־חזיר מזכיר
לבנה מברך און גם־המה בחרו בדרכיהם ובשקוציהם
נפשם חפצה׃ גם־אני אבחר בתעלוליהם ומגורתם
אביא להם יען קראתי ואין עונה דברתי ולא שמעו
ויעשו הרע בעיני ובאשר לא־חפצתי בחרו׃ ס
ה שמעו דבר־יהוה החרדים אל־דברו אמרו אחיכם שנאיכם
מנדיכם למען שמי יכבד יהוה ונראה בשמחתכם והם
יבשו׃ קול שאון מעיר קול מהיכל קול יהוה משלם
גמול לאיביו׃ בטרם תחיל ילדה בטרם יבוא חבל לה
והמליטה זכר׃ מי־שמע כזאת מי ראה כאלה היוחל
ארץ ביום אחד אם־יולד גוי פעם אחת כי־חלה גם־ילדה
ציון את־בניה׃ האני אשביר ולא אוליד יאמר יהוה
אם־אני המוליד ועצרתי אמר אלהיך׃ ס שמחו
את־ירושלם וגילו בה כל־אהביה שישו אתה משוש כל־
המתאבלים עליה׃ למען תינקו ושבעתם משד תנחמיה
למען תמצו והתענגתם מזיז כבודה׃ ס כי־כה
אמר יהוה הנני נוטה־אליה כנהר שלום וכנחל שוטף
כבוד גוים וינקתם על־צד תנשאו ועל־ברכים תשעשעו׃
כאיש אשר אמו תנחמנו כן אנכי אנחמכם ובירושלם
תנחמו׃ וראיתם ושש לבכם ועצמותיכם כדשא
תפרחנה ונודעה יד־יהוה את־עבדיו וזעם את־איביו׃
טו כי־הנה יהוה באש יבוא וכסופה מרכבתיו להשיב בחמה

ס׳ א׳ הפטרת שבת וראש חדש

אַפּוֹ וְגַעֲרָתוֹ בְּלַהֲבֵי־אֵשׁ׃ כִּי בָאֵשׁ יְהוָה נִשְׁפָּט וּבְחַרְבּוֹ
אֶת־כָּל־בָּשָׂר וְרַבּוּ חַלְלֵי יְהוָה׃ הַמִּתְקַדְּשִׁים וְהַמִּטַּהֲרִים
אֶל־הַגַּנּוֹת אַחַר אַחַד בַּתָּוֶךְ אֹכְלֵי בְּשַׂר הַחֲזִיר וְהַשֶּׁקֶץ
וְהָעַכְבָּר יַחְדָּו יָסֻפוּ נְאֻם־יְהוָה׃ וְאָנֹכִי מַעֲשֵׂיהֶם
וּמַחְשְׁבֹתֵיהֶם בָּאָה לְקַבֵּץ אֶת־כָּל־הַגּוֹיִם וְהַלְּשֹׁנוֹת וּבָאוּ
וְרָאוּ אֶת־כְּבוֹדִי׃ וְשַׂמְתִּי בָהֶם אוֹת וְשִׁלַּחְתִּי מֵהֶם
פְּלֵיטִים אֶל־הַגּוֹיִם תַּרְשִׁישׁ פּוּל וְלוּד מֹשְׁכֵי קֶשֶׁת תֻּבַל
וְיָוָן הָאִיִּים הָרְחֹקִים אֲשֶׁר לֹא־שָׁמְעוּ אֶת־שִׁמְעִי וְלֹא־רָאוּ
אֶת־כְּבוֹדִי וְהִגִּידוּ אֶת־כְּבוֹדִי בַּגּוֹיִם׃ וְהֵבִיאוּ אֶת־כָּל־
אֲחֵיכֶם מִכָּל־הַגּוֹיִם ׀ מִנְחָה ׀ לַיהוָה בַּסּוּסִים וּבָרֶכֶב
וּבַצַּבִּים וּבַפְּרָדִים וּבַכִּרְכָּרוֹת עַל הַר קָדְשִׁי יְרוּשָׁלִַם
אָמַר יְהוָה כַּאֲשֶׁר יָבִיאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַמִּנְחָה בִּכְלִי
טָהוֹר בֵּית יְהוָה׃ וְגַם־מֵהֶם אֶקַּח לַכֹּהֲנִים לַלְוִיִּם אָמַר
יְהוָה׃ כִּי כַאֲשֶׁר הַשָּׁמַיִם הַחֲדָשִׁים וְהָאָרֶץ הַחֲדָשָׁה
אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה עֹמְדִים לְפָנַי נְאֻם־יְהוָה כֵּן יַעֲמֹד זַרְעֲכֶם
וְשִׁמְכֶם׃ וְהָיָה מִדֵּי־חֹדֶשׁ בְּחָדְשׁוֹ וּמִדֵּי שַׁבָּת בְּשַׁבַּתּוֹ
יָבוֹא כָל־בָּשָׂר לְהִשְׁתַּחֲוֺת לְפָנַי אָמַר יְהוָה׃ וְיָצְאוּ
וְרָאוּ בְּפִגְרֵי הָאֲנָשִׁים הַפֹּשְׁעִים בִּי כִּי תוֹלַעְתָּם לֹא
תָמוּת וְאִשָּׁם לֹא תִכְבֶּה וְהָיוּ דֵרָאוֹן לְכָל־בָּשָׂר׃

והיה מדי חדש

סכום הפסוקים של ישעיה אלף ומאתים ותשעים וחמשה · בריה מחה ארצה
אתנם סימן · וחציו · כי אם שם אדיר יי לנו · וסדריו · כו · והיה
יי למלך על כל הארץ סימן:

חזק ונתחזק

ירמיה:

ירמיה:

א דברי ירמיהו בן חלקיהו מן הכהנים אשר בענתות בארץ בנימן: אשר היה דבר יהוה אליו בימי יאשיהו בן אמון מלך יהודה בשלש עשרה שנה למלכו: ויהי בימי יהויקים בן יאשיהו מלך יהודה עד תם עשתי עשרה שנה לצדקיהו בן יאשיהו מלך יהודה עד גלות ירושלם בחדש החמישי: פ ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בטרם אצורך בבטן ידעתיך ובטרם תצא מרחם הקדשתיך נביא לגוים נתתיך: ואמר אהה אדני יהוה הנה לא ידעתי דבר כי נער אנכי: ויאמר יהוה אלי אל תאמר נער אנכי כי על כל אשר אשלחך תלך ואת כל אשר אצוך תדבר: אל תירא מפניהם כי אתך אני להצלך נאם יהוה: וישלח יהוה את ידו ויגע על פי ויאמר יהוה אלי הנה נתתי דברי בפיך: ראה הפקדתיך היום הזה על הגוים ועל הממלכות לנתוש ולנתוץ ולהאביד ולהרוס לבנות ולנטוע: ס ויהי דבר יהוה אלי לאמר מה אתה ראה ירמיהו ואמר מקל שקד אני ראה: ויאמר יהוה אלי היטבת לראות כי שקד אני על דברי לעשתו: ס ויהי דבר יהוה אלי שנית לאמר מה אתה ראה ואמר סיר נפוח אני ראה ופניו מפני צפונה: ויאמר יהוה אלי מצפון תפתח הרעה על כל ישבי הארץ: כי הנני קרא לכל משפחות ממלכות צפונה נאם יהוה ובאו ונתנו איש כסאו פתח שערי ירושלם ועל כל חומתיה סביב ועל כל ערי יהודה: ודברתי משפטי אותם על כל רעתם אשר עזבוני ויקטרו לאלהים אחרים וישתחוו למעשי ידיהם: ואתה תאזר מתניך וקמת ודברת אליהם את כל אשר אנכי אצוך אל תחת מפניהם פן אחתך לפניהם: ואני הנה נתתיך היום לעיר מבצר ולעמוד ברזל ולחמות נחשת על כל הארץ למלכי יהודה לשריה לכהניה ולעם הארץ: ונלחמו אליך ולא יוכלו לך כי אתך אני נאם יהוה להצילך: פ

א' א' הפטרות ואלה שמות וגם הפטרת ראשי המטות ה' ו' יהודה

ב ויהי דבר יהוה אלי לאמר: הלך וקראת באזני ירושלם לאמר כה אמר יהוה זכרתי לך חסד נעוריך אהבת כלולתיך לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרועה: קדש ישראל ליהוה ראשית תבואתה כל אכליו יאשמו רעה תבא אליהם נאם יהוה: ס שמעו דבר יהוה בית יעקב וכל משפחות בית ישראל: כה אמר יהוה מה מצאו אבותיכם בי עול כי רחקו מעלי וילכו אחרי ההבל ויהבלו: ולא אמרו איה יהוה המעלה אתנו מארץ מצרים המוליך אתנו במדבר בארץ ערבה ושוחה בארץ ציה וצלמות בארץ לא עבר בה איש ולא ישב אדם שם: ואביא אתכם אל ארץ הכרמל לאכל פריה וטובה ותבאו ותטמאו את ארצי ונחלתי שמתם לתועבה: הכהנים לא אמרו איה יהוה ותפשי התורה לא ידעוני והרעים פשעו בי והנביאים נבאו בבעל ואחרי לא יועלו הלכו: לכן עד אריב אתכם נאם יהוה ואת בני בניכם אריב: כי עברו איי כתיים וראו וקדר שלחו והתבוננו מאד וראו הן היתה כזאת: ההימיר גוי אלהים והמה לא אלהים ועמי המיר כבודו בלוא יועיל: שמו שמים על זאת ושערו חרבו מאד נאם יהוה: כי שתים רעות עשה עמי אתי עזבו מקור מים חיים לחצב להם בארות בארת נשברים אשר לא יכלו המים: העבד ישראל אם יליד בית הוא מדוע היה לבז: עליו ישאגו כפרים נתנו קולם וישיתו ארצו לשמה עריו נצתה מבלי ישב: גם בני נף ותחפנס ירעוך קדקד: הלוא זאת תעשה לך עזבך את יהוה אלהיך בעת מולכך בדרך: ועתה מה לך לדרך מצרים לשתות מי שחור ומה לך לדרך אשור לשתות מי נהר: תיסרך רעתך ומשבותיך תוכחך ודעי וראי כי רע ומר עזבך את יהוה אלהיך ולא פחדתי אליך נאם אדני יהוה צבאות: כי מעולם שברתי עלך נתקתי מוסרותיך ותאמרי לא אעבוד כי על כל גבעה גבהה ותחת כל עץ רענן את צעה זנה: ואנכי נטעתיך שורק כלה זרע אמת ואיך נהפכת לי סורי הגפן נכריה: כי אם תכבסי בנתר ותרבי לך ברית נכתם עונך לפני נאם אדני יהוה: איך תאמרי לא נטמאתי אחרי הבעלים לא הלכתי ראי דרכך בגיא דעי מה עשית בכרה קלה משרכת דרכיה:

ג' עד כאן ד' הפטרות מסמי יד' פתח בס"פ כו' נצתו קרי
כו' והתהבה קרי יט' קטן בנ"ק כ' אעבור קרי

פרה | למד מדבר באות נפשו שאפה רוח תאנתה מי ישיבנה כל מבקשיה לא ייעפו בחדשה ימצאונה: מנעי רגלך מיחף וגורנך מצמאה ותאמרי נואש לוא כי אהבתי זרים ואחריהם אלך: כבשת גנב כי ימצא כן הבישו בית ישראל המה מלכיהם שריהם וכהניהם ונביאיהם: אמרים לעץ אבי אתה ולאבן את ילדתני כי פנו אלי ערף ולא פנים ובעת רעתם יאמרו קומה והושיענו: ואיה אלהיך אשר עשית לך יקומו אם יושיעוך בעת רעתך כי מספר עריך היו אלהיך יהודה: פ למה תריבו אלי כלכם פשעתם בי נאם יהוה: לשוא הכיתי את בניכם מוסר לא לקחו אכלה חרבכם נביאיכם כאריה משחית: הדור אתם ראו דבר יהוה המדבר הייתי לישראל אם ארץ מאפליה מדוע אמרו עמי רדנו לוא נבוא עוד אליך: התשכח בתולה עדיה כלה קשריה ועמי שכחוני ימים אין מספר: מה תיטבי דרכך לבקש אהבה לכן גם את הרעות למדתי את דרכיך: גם בכנפיך נמצאו דם נפשות אביונים נקיים לא במחתרת מצאתים כי על כל אלה: ותאמרי כי נקיתי אך שב אפו ממני הנני נשפט אותך על אמרך לא חטאתי: מה תזלי מאד לשנות את דרכך גם ממצרים תבושי כאשר בשת מאשור: גם מאת זה תצאי וידיך על ראשך כי מאס יהוה במבטחיך ולא תצליחי להם:

ג לאמר הן ישלח איש את אשתו והלכה מאתו והיתה לאיש אחר הישוב אליה עוד הלוא חנוף תחנף הארץ ההיא ואת זנית רעים רבים ושוב אלי נאם יהוה: שאי עיניך על שפים וראי איפה לא שגלת על דרכים ישבת להם כערבי במדבר ותחניפי ארץ בזנותיך וברעתך: וימנעו רבבים ומלקוש לוא היה ומצח אשה זונה היה לך מאנת הכלם: הלוא מעתה קראתי לי אבי אלוף נערי אתה: הינטר לעולם אם ישמר לנצח הנה דברתי ותעשי הרעות ותוכל: ס ויאמר יהוה אלי בימי יאשיהו המלך הראית אשר עשתה משבה ישראל הלכה היא על כל הר גבה ואל תחת כל עץ רענן ותזני שם: ואמר אחרי עשותה את כל אלה אלי תשוב ולא שבה ותראה בגודה אחותה יהודה: וארא כי על כל אדות אשר נאפה

י׳ מ׳ נשמה קרי כה׳ וגרונך קרי כו׳ ילדתנו קרי לא׳ ב׳טעמים לג׳ למ׳
ב׳ שכבת קרי ד׳ יחיר ה׳ יהיר ו׳ ותרא קרי

משבה ישראל שלחתיה ואתן את ספר כריתתיה אליה ולא יראה בגדה יהודה אחותה ותלך ותזן גם היא: והיה מקל זנותה ותחנף את הארץ ותנאף את האבן ואת העץ: וגם בכל זאת לא שבה אלי בגודה אחותה יהודה בכל לבה כי אם בשקר נאם יהוה: ס ויאמר יהוה אלי צדקה נפשה משבה ישראל מבגדה יהודה: הלך וקראת את הדברים האלה צפונה ואמרת שובה משבה ישראל נאם יהוה לוא אפיל פני בכם כי חסיד אני נאם יהוה לא אטור לעולם: אך דעי עונך כי ביהוה אלהיך פשעת ותפזרי את דרכיך לזרים תחת כל עץ רענן ובקולי לא שמעתם נאם יהוה: שובו בנים שובבים נאם יהוה כי אנכי בעלתי בכם ולקחתי אתכם אחד מעיר ושנים ממשפחה והבאתי אתכם ציון: ונתתי לכם רעים כלבי ורעו אתכם דעה והשכיל: והיה כי תרבו ופריתם בארץ בימים ההמה נאם יהוה לא יאמרו עוד ארון ברית יהוה ולא יעלה על לב ולא יזכרו בו ולא יפקדו ולא יעשה עוד: בעת ההיא יקראו לירושלם כסא יהוה ונקוו אליה כל הגוים לשם יהוה לירושלם ולא ילכו עוד אחרי שררות לבם הרע: ס בימים ההמה ילכו בית יהודה על בית ישראל ויבאו יחדו מארץ צפון על הארץ אשר הנחלתי את אבותיכם: ואנכי אמרתי איך אשיתך בבנים ואתן לך ארץ חמדה נחלת צבי צבאות גוים ואמר אבי תקראו לי ומאחרי לא תשובו: אכן בגדה אשה מרעה כן בגדתם בי בית ישראל נאם יהוה: קול על שפיים נשמע בכי תחנוני בני ישראל כי העוו את דרכם שכחו את יהוה אלהיהם: שובו בנים שובבים ארפה משובתיכם הננו אתנו לך כי אתה יהוה אלהינו: אכן לשקר מגבעות המון הרים אכן ביהוה אלהינו תשועת ישראל: והבשת אכלה את יגיע אבותינו מנעורינו את צאנם ואת בקרם את בניהם ואת בנותיהם: נשכבה בבשתנו ותכסנו כלמתנו כי ליהוה אלהינו חטאנו אנחנו ואבותינו מנעורינו ועד היום הזה ולא שמענו בקול יהוה אלהינו:

ד אם תשוב ישראל | נאם יהוה אלי תשוב ואם תסיר שקוציך מפני ולא תנוד: ונשבעת חי יהוה באמת במשפט ובצדקה והתברכו בו גוים ובו יתהללו: פ

י׳ ס׳ קמץ בסרחא יט׳ תקראי קרי תשובי קרי מא׳ קמץ בז״ק כב׳ מצ׳ל

פרה ׀ למד מדבר באות נפשו שאפה רוח תאנתה מי
ישיבנה כל מבקשיה לא ייעפו בחדשה ימצאונה׃ מנעי כה
רגלך מיחף וגורנך מצמאה ותאמרי נואש לוא כי אהבתי
זרים ואחריהם אלך׃ כבשת גנב כי ימצא כן הבישו
בית ישראל המה מלכיהם שריהם וכהניהם ונביאיהם׃
אמרים לעץ אבי אתה ולאבן את ילדתנו כי פנו אלי ערף
ולא פנים ובעת רעתם יאמרו קומה והושיענו׃ ואיה
אלהיך אשר עשית לך יקומו אם יושיעוך בעת רעתך כי
מספר עריך היו אלהיך יהודה׃ פ למה תריבו
אלי כלכם פשעתם בי נאם יהוה׃ לשוא הכיתי את בניכם ל
מוסר לא לקחו אכלה חרבכם נביאיכם כאריה משחית׃
הדור אתם ראו דבר יהוה המדבר הייתי לישראל אם ארץ
מאפליה מדוע אמרו עמי רדנו לוא נבוא עוד אליך׃
התשכח בתולה עדיה כלה קשריה ועמי שכחוני ימים
אין מספר׃ מה תיטבי דרכך לבקש אהבה לכן גם את
הרעות למדתי את דרכיך׃ גם בכנפיך נמצאו דם נפשות
אביונים נקיים לא במחתרת מצאתים כי על כל אלה׃
ותאמרי כי נקיתי אך שב אפו ממני הנני נשפט אותך על לה
אמרך לא חטאתי׃ מה תזלי מאד לשנות את דרכך גם
ממצרים תבושי כאשר בשת מאשור׃ גם מאת זה
תצאי וידיך על ראשך כי מאס יהוה במבטחיך ולא
תצליחי להם׃

לאמר הן ישלח איש את אשתו והלכה מאתו והיתה ג
לאיש אחר הישוב אליה עוד הלוא חנוף תחנף הארץ
ההיא ואת זנית רעים רבים ושוב אלי נאם יהוה׃ שאי
עיניך על שפים וראי איפה לא שגלת על דרכים ישבת
להם כערבי במדבר ותחניפי ארץ בזנותיך וברעתך׃
וימנעו רבבים ומלקוש לוא היה ומצח אשה זונה היה לך
מאנת הכלם׃ הלוא מעתה קראתי לי אבי אלוף נערי
אתה׃ הינטר לעולם אם ישמר לנצח הנה דברתי ותעשי ה
הרעות ותוכל׃ ס ויאמר יהוה אלי בימי יאשיהו
המלך הראית אשר עשתה משבה ישראל הלכה היא על
כל הר גבה ואל תחת כל עץ רענן ותזני שם׃ ואמר אחרי
עשותה את כל אלה אלי תשוב ולא שבה ותראה בגודה
אחותה יהודה׃ וארא כי על כל אדות אשר נאפה

י׳ מי׳ נפשה קרי כה׳ וגרונך קרי כז׳ ילדתנו קרי לא׳ ב׳ בעמים לג׳ לס
ב׳ שכבת קרי ד׳ יחיר י׳ ה׳ יהודי׳ ז׳ ותרא קרי

משבה ישראל שלחתיה ואתן את ספר כריתתיה אליה
ולא יראה בגדה יהודה אחותה ותלך ותזן גם היא׃
והיה מקל זנותה ותחנף את הארץ ותנאף את האבן
ואת העץ׃ וגם בכל זאת לא שבה אלי בגודה אחותה
יהודה בכל לבה כי אם בשקר נאם יהוה׃ ס
ויאמר יהוה אלי צדקה נפשה משבה ישראל מבגדה
יהודה׃ הלך וקראת את הדברים האלה צפונה ואמרת
שובה משבה ישראל נאם יהוה לוא אפיל פני בכם כי
חסיד אני נאם יהוה לא אטור לעולם׃ אך דעי עונך
כי ביהוה אלהיך פשעת ותפזרי את דרכיך לזרים תחת
כל עץ רענן ובקולי לא שמעתם נאם יהוה׃ שובו בנים
שובבים נאם יהוה כי אנכי בעלתי בכם ולקחתי אתכם
אחד מעיר ושנים ממשפחה והבאתי אתכם ציון׃
ונתתי לכם רעים כלבי ורעו אתכם דעה והשכיל׃
והיה כי תרבו ופריתם בארץ בימים ההמה נאם יהוה
לא יאמרו עוד ארון ברית יהוה ולא יעלה על לב ולא
יזכרו בו ולא יפקדו ולא יעשה עוד׃ בעת ההיא יקראו
לירושלם כסא יהוה ונקוו אליה כל הגוים לשם יהוה
לירושלם ולא ילכו עוד אחרי שררות לבם הרע׃ ס
בימים ההמה ילכו בית יהודה על בית ישראל ויבאו
יחדו מארץ צפון על הארץ אשר הנחלתי את אבותיכם׃
ואנכי אמרתי איך אשיתך בבנים ואתן לך ארץ חמדה
נחלת צבי צבאות גוים ואמר אבי תקראו לי ומאחרי לא
תשובו׃ אכן בגדה אשה מרעה כן בגדתם בי בית
ישראל נאם יהוה׃ קול על שפיים נשמע בכי תחנוני
בני ישראל כי העוו את דרכם שכחו את יהוה אלהיהם׃
שובו בנים שובבים ארפה משובתיכם הננו אתנו לך
כי אתה יהוה אלהינו׃ אכן לשקר מגבעות המון הרים
אכן ביהוה אלהינו תשועת ישראל׃ והבשת אכלה
את יגיע אבותינו מנעורינו את צאנם ואת בקרם את בניהם
ואת בנותיהם׃ נשכבה בבשתנו ותכסנו כלמתנו כי
ליהוה אלהינו חטאנו אנחנו ואבותינו מנעורינו ועד היום
הזה ולא שמענו בקול יהוה אלהינו׃

ד אם תשוב ישראל ׀ נאם יהוה אלי תשוב ואם תסיר
שקוציך מפני ולא תנוד׃ ונשבעת חי יהוה באמת
במשפט ובצדקה והתברכו בו גוים ובו יתהללו׃ פ

י׳ ס׳ קמץ בפרוא יט׳ תהוא קרי השובי קרי כא׳ קמץ בז״ק כב׳ כצ״ל
כי

כי־כה ׀ אמר יהוה לאיש יהודה ולירושלם נירו לכם
ניר ואל־תזרעו אל־קצים׃ המלו ליהוה והסרו ערלות
לבבכם איש יהודה וישבי ירושלם פן־תצא כאש חמתי
ובערה ואין מכבה מפני רע מעלליכם׃ הגידו ביהודה ה
ובירושלם השמיעו ואמרו ותקעו שופר בארץ קראו מלאו
ואמרו האספו ונבואה אל־ערי המבצר׃ שאו־נס ציונה
העיזו אל־תעמדו כי רעה אנכי מביא מצפון ושבר גדול׃
עלה אריה מסבכו ומשחית גוים נסע יצא ממקמו לשום
ארצך לשמה עריך תצינה מאין יושב׃ על־זאת חגרו
שקים ספדו והילילו כי לא־שב חרון אף־יהוה ממנו׃ פ
והיה ביום־ההוא נאם־יהוה יאבד לב־המלך ולב השרים
ונשמו הכהנים והנביאים יתמהו׃ ואמר אהה ׀ אדני יהוה
אכן השא השאת לעם הזה ולירושלם לאמר שלום יהיה
לכם ונגעה חרב עד־הנפש׃ בעת ההיא יאמר לעם־
הזה ולירושלם רוח צח שפיים במדבר דרך בת־עמי לוא
לזרות ולוא להבר׃ רוח מלא מאלה יבוא לי עתה גם־
אני אדבר משפטים אותם׃ הנה ׀ כעננים יעלה וכסופה
מרכבותיו קלו מנשרים סוסיו אוי לנו כי שדדנו׃ כבסי
מרעה לבך ירושלם למען תושעי עד־מתי תלין בקרבך
מחשבות אונך׃ כי קול מגיד מדן ומשמיע און מהר טו
אפרים׃ הזכירו לגוים הנה השמיעו על־ירושלם נצרים
באים מארץ המרחק ויתנו על־ערי יהודה קולם׃ כשמרי
שדי היו עליה מסביב כי־אתי מרתה נאם יהוה׃ דרכך
ומעלליך עשו אלה לך זאת רעתך כי מר כי נגע עד־
לבך׃ מעי ׀ מעי ׀ אוחולה קירות לבי הומה־לי
לבי לא אחריש כי קול שופר שמעתי נפשי תרועת
מלחמה׃ שבר על־שבר נקרא כי־שדדה כל־הארץ כ
פתאם שדדו אהלי רגע יריעתי׃ עד־מתי אראה־נס
אשמעה קול שופר׃ כי ׀ אויל עמי אותי לא ידעו
בנים סכלים המה ולא נבונים המה חכמים המה להרע
ולהיטיב לא ידעו׃ ראיתי את־הארץ והנה־תהו ובהו
ואל־השמים ואין אורם׃ ראיתי ההרים והנה רעשים
וכל־הגבעות התקלקלו׃ ראיתי והנה אין האדם וכל־ כה
עוף השמים נדדו׃ ראיתי והנה הכרמל המדבר וכל־
עריו נתצו מפני יהוה מפני חרון אפו׃ פ כי־כה
אמר יהוה שממה תהיה כל־הארץ וכלה לא אעשה׃ פ

על־זאת תאבל הארץ וקדרו השמים ממעל על כי־
דברתי זמתי ולא נחמתי ולא־אשוב ממנה׃ פ
מקול פרש ורמה קשת ברחת כל־העיר באו בעבים
ובכפים עלו כל־העיר עזובה ואין־יושב בהן איש׃
ואתי שדוד מה־תעשי כי־תלבשי שני כי־תעדי עדי־זהב
כי־תקרעי בפוך עיניך לשוא תתיפי מאסו־בך עגבים
נפשך יבקשו׃ כי קול כחולה שמעתי צרה כמבכירה
קול בת־ציון תתיפח תפרש כפיה אוי־נא לי כי־עיפה נפשי
להרגים׃ ס

ה שוטטו בחוצות ירושלם וראו־נא ודעו ובקשו
ברחובותיה אם־תמצאו איש אם־יש עשה משפט מבקש
אמונה ואסלח לה׃ ואם חי־יהוה יאמרו לכן לשקר
ישבעו׃ יהוה עיניך הלוא לאמונה הכיתה אתם
ולא־חלו כליתם מאנו קחת מוסר חזקו פניהם מסלע
מאנו לשוב׃ ואני אמרתי אך־דלים הם נואלו כי לא
ידעו דרך יהוה משפט אלהיהם׃ אלכה־לי אל־
הגדלים ואדברה אותם כי המה ידעו דרך יהוה משפט
אלהיהם אך המה יחדו שברו על נתקו מוסרות׃
על־כן הכם אריה מיער זאב ערבות ישדדם נמר שקד
על־עריהם כל־היוצא מהנה יטרף כי רבו פשעיהם
עצמו משבותיהם׃ אי לזאת אסלוח־לך בניך עזבוני
וישבעו בלא אלהים ואשבע אותם וינאפו ובית זונה
יתגודדו׃ סוסים מיזנים משכים היו איש אל־אשת
רעהו יצהלו׃ העל־אלה לוא־אפקד נאם־יהוה ואם
בגוי אשר־כזה לא תתנקם נפשי׃ ס עלו בשרותיה
ושחתו וכלה אל־תעשו הסירו נטישותיה כי לוא ליהוה
המה׃ כי בגוד בגדו בי בית ישראל ובית יהודה נאם־
יהוה׃ כחשו ביהוה ויאמרו לוא־הוא ולא־תבוא
עלינו רעה וחרב ורעב לוא נראה׃ והנביאים יהיו
לרוח והדבר אין בהם כה יעשה להם׃ ס לכן
כה־אמר יהוה אלהי צבאות יען דברכם את־הדבר הזה
הנני נתן דברי בפיך לאש והעם הזה עצים ואכלתם׃
טו הנני מביא עליכם גוי ממרחק בית ישראל נאם־יהוה
גוי ׀ איתן הוא גוי מעולם הוא גוי לא־תדע לשנו ולא
תשמע מה־ידבר׃ אשפתו כקבר פתוח כלם גבורים׃
ואכל קצירך ולחמך יאכלו בניך ובנותיך יאכל צאנך

ז׳ ל׳ זאת קרי ה׳ ז׳ אסלח קרי ה׳ מיוזנים קרי

ובקרך יאכל גפנך ותאנתך ירשש ערי מבצריך אשר אתה בטח בהנה בחרב׃ וגם בימים ההמה נאם-יהוה לא-אעשה אתכם כלה׃ והיה כי תאמרו תחת מה עשה יהוה אלהינו לנו את-כל-אלה ואמרת אליהם כאשר עזבתם אותי ותעבדו אלהי נכר בארצכם כן תעבדו זרים בארץ לא לכם׃ ס הגידו זאת בבית יעקב והשמיעוה ביהודה לאמר׃ שמעו-נא זאת עם-סכל ואין לב עינים להם ולא יראו אזנים להם ולא ישמעו׃ האותי לא-תיראו נאם-יהוה אם מפני לא תחילו אשר-שמתי חול גבול לים חק-עולם ולא יעברנהו ויתגעשו ולא יוכלו והמו גליו ולא יעברנהו׃ ולעם הזה היה לב סורר ומורה סרו וילכו׃ ולוא-אמרו בלבבם נירא נא את-יהוה אלהינו הנתן גשם ויורה ומלקוש בעתו שבעת חקות קציר ישמר-לנו׃ עונותיכם הטו-אלה וחטאותיכם מנעו הטוב מכם׃ כי-נמצאו בעמי רשעים ישור כשך יקושים הציבו משחית אנשים ילכדו׃ ככלוב מלא עוף כן בתיהם מלאים מרמה על-כן גדלו ויעשירו׃ שמנו עשתו גם עברו דברי-רע דין לא-דנו דין יתום ויצליחו ומשפט אביונים לא שפטו׃ העל-אלה לא-אפקד נאם-יהוה אם בגוי אשר-כזה לא תתנקם נפשי׃ ס שמה ושערורה נהיתה בארץ׃ הנבאים נבאו בשקר והכהנים ירדו על-ידיהם ועמי אהבו כן ומה-תעשו לאחריתה׃

העזו בני בנימן מקרב ירושלם ובתקוע תקעו שופר ועל-בית הכרם שאו משאת כי רעה נשקפה מצפון ושבר גדול׃ הנוה והמענגה דמיתי בת-ציון׃ אליה יבאו רעים ועדריהם תקעו עליה אהלים סביב רעו איש את-ידו׃ קדשו עליה מלחמה קומו ונעלה בצהרים אוי לנו כי-פנה היום כי-ינטו צללי-ערב׃ קומו ונעלה בלילה ונשחיתה ארמנותיה׃ ס כי כה אמר יהוה צבאות כרתו עצה ושפכו על-ירושלם סללה היא העיר הפקד כלה עשק בקרבה׃ כהקיר בור מימיה כן הקרה רעתה חמס ושד ישמע בה על-פני תמיד חלי ומכה׃ הוסרי ירושלם פן-תקע נפשי ממך פן-אשימך שממה ארץ לוא נושבה׃ פ כה אמר יהוה צבאות עולל יעוללו כגפן שארית ישראל השב ידך כבוצר על-סלסלות׃ על-

ה' כד' יורה קרי   ו' ו' הה' רפה   ז' ביר קרי

מי אדברה ואעידה וישמעו הנה ערלה אזנם ולא יוכלו להקשיב הנה דבר-יהוה היה להם לחרפה לא יחפצו-בו׃ ואת חמת יהוה מלאתי נלאיתי הכיל שפך על-עולל בחוץ ועל סוד בחורים יחדו כי-גם-איש עם-אשה ילכדו זקן עם-מלא ימים׃ ונסבו בתיהם לאחרים שדות ונשים יחדו כי-אטה את-ידי על-ישבי הארץ נאם-יהוה׃ כי מקטנם ועד-גדולם כלו בוצע בצע ומנביא ועד-כהן כלו עשה שקר׃ וירפאו את-שבר עמי על-נקלה לאמר שלום שלום ואין שלום׃ הבישו כי-תועבה עשו גם-בוש לא-יבושו גם-הכלים לא ידעו לכן יפלו בנפלים בעת-פקדתים יכשלו אמר יהוה׃ ס כה אמר יהוה עמדו על-דרכים וראו ושאלו לנתבות עולם אי-זה דרך הטוב ולכו-בה ומצאו מרגוע לנפשכם ויאמרו לא נלך׃ והקמתי עליכם צפים הקשיבו לקול שופר ויאמרו לא נקשיב׃ לכן שמעו הגוים ודעי עדה את-אשר-בם׃ שמעי הארץ הנה אנכי מביא רעה אל-העם הזה פרי מחשבותם כי על-דברי לא הקשיבו ותורתי וימאסו-בה׃ למה-זה לי לבונה משבא תבוא וקנה הטוב מארץ מרחק עלותיכם לא לרצון וזבחיכם לא-ערבו לי׃ לכן כה אמר יהוה הנני נתן אל-העם הזה מכשלים וכשלו בם אבות ובנים יחדו שכן ורעו יאבדו׃ ס כה אמר יהוה הנה עם בא מארץ צפון וגוי גדול יעור מירכתי-ארץ׃ קשת וכידון יחזיקו אכזרי הוא ולא ירחמו קולם כים יהמה ועל-סוסים ירכבו ערוך כאיש למלחמה עליך בת-ציון׃ שמענו את-שמעו רפו ידינו צרה החזיקתנו חיל כיולדה׃ אל-תצאי השדה ובדרך אל-תלכי כי חרב לאיב מגור מסביב׃ בת-עמי חגרי-שק והתפלשי באפר אבל יחיד עשי-לך מספד תמרורים כי פתאם יבא השדד עלינו׃ בחון נתתיך בעמי מבצר ותדע ובחנת את-דרכם׃ כלם סרי סוררים הלכי רכיל נחשת וברזל כלם משחיתים המה׃ נחר מפח מאשתם עפרת לשוא צרף צרוף ורעים לא נתקו׃ כסף נמאס קראו להם כי-מאס יהוה בהם׃ ס

ז הדבר אשר היה אל-ירמיהו מאת יהוה לאמר׃ עמד בשער בית יהוה וקראת שם את-הדבר הזה ואמרת שמעו דבר-יהוה כל-יהודה הבאים בשערים האלה להשתחות

ו' ו' קמץ בז"ק   כא' ואבדו ק'   כה' הצאו קרי   תלכו קרי   כו' קמץ בקדמא
כט' מאש תם קרי

ליהוה׃ כה־אמר יהוה צבאות אלהי ישראל היטיבו
דרכיכם ומעלליכם ואשכנה אתכם במקום הזה׃ אל־
תבטחו לכם אל־דברי השקר לאמר היכל יהוה היכל יהוה
היכל יהוה המה׃ כי אם־היטיב תיטיבו את־דרכיכם ה
ואת־מעלליכם אם־עשו תעשו משפט בין איש ובין רעהו׃
גר יתום ואלמנה לא תעשקו ודם נקי אל־תשפכו במקום
הזה ואחרי אלהים אחרים לא תלכו לרע לכם׃ ושכנתי
אתכם במקום הזה בארץ אשר נתתי לאבותיכם למן־עולם
ועד־עולם׃ הנה אתם בטחים לכם על־דברי השקר
לבלתי הועיל׃ הגנב רצח ונאף והשבע לשקר וקטר
לבעל והלך אחרי אלהים אחרים אשר לא־ידעתם׃
ובאתם ועמדתם לפני בבית הזה אשר נקרא־שמי עליו
ואמרתם נצלנו למען עשות את כל־התועבות האלה׃
המערת פרצים היה הבית הזה אשר־נקרא שמי־עליו
בעיניכם גם אנכי הנה ראיתי נאם־יהוה׃ כי לכו־נא אל־
מקומי אשר בשילו אשר שכנתי שמי שם בראשונה וראו
את אשר־עשיתי לו מפני רעת עמי ישראל׃ ועתה יען
עשותכם את־כל־המעשים האלה נאם־יהוה ואדבר אליכם
השכם ודבר ולא שמעתם ואקרא אתכם ולא עניתם׃
ועשיתי לבית אשר נקרא־שמי עליו אשר אתם בטחים
בו ולמקום אשר־נתתי לכם ולאבותיכם כאשר עשיתי
לשלו׃ והשלכתי אתכם מעל פני כאשר השלכתי את־ טו
כל־אחיכם את כל־זרע אפרים׃ ואתה אל־תתפלל
בעד־העם הזה ואל־תשא בעדם רנה ותפלה ואל־תפגע־בי
כי־אינני שמע אתך׃ האינך ראה מה המה עשים בערי
יהודה ובחצות ירושלם׃ הבנים מלקטים עצים והאבות
מבערים את־האש והנשים לשות בצק לעשות כונים למלכת
השמים והסך נסכים לאלהים אחרים למען הכעסני׃ האתי
הם מכעסים נאם־יהוה הלוא אתם למען בשת פניהם׃
לכן כה־אמר אדני יהוה הנה אפי וחמתי נתכת אל־ כ
המקום הזה על־האדם ועל־הבהמה ועל־עץ השדה ועל־
פרי האדמה ובערה ולא תכבה׃ כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל עלותיכם ספו על־זבחיכם ואכלו
בשר׃ כי לא־דברתי את־אבותיכם ולא צויתים ביום
הוציאי אותם מארץ מצרים על־דברי עולה וזבח׃ כי
אם־את־הדבר הזה צויתי אותם לאמר שמעו בקולי והייתי

ז׳ ו׳ פתח באתנח · יכא׳ הספות צו · כב׳ הוציאי קרי

לכם

לכם לאלהים ואתם תהיו־לי לעם והלכתם בכל־הדרך
אשר אצוה אתכם למען ייטב לכם׃ ולא שמעו ולא־
הטו את־אזנם וילכו במעצות בשררות לבם הרע ויהיו כה
לאחור ולא לפנים׃ למן־היום אשר יצאו אבותיכם
מארץ מצרים עד היום הזה ואשלח אליכם את־כל־עבדי
הנביאים יום השכם ושלח׃ ולוא שמעו אלי ולא הטו
את־אזנם ויקשו את־ערפם הרעו מאבותם׃ ודברת אליהם
את־כל־הדברים האלה ולא ישמעו אליך וקראת אליהם
ולא יענוכה׃ ואמרת אליהם זה הגוי אשר לוא־שמעו
בקול יהוה אלהיו ולא לקחו מוסר אבדה האמונה ונכרתה
מפיהם׃ גזי נזרך והשליכי ושאי על־שפים
קינה כי מאס יהוה ויטש את־דור עברתו׃ כי־עשו בני־
יהודה הרע בעיני נאם־יהוה שמו שקוציהם בבית אשר־
נקרא־שמי־עליו לטמאו׃ ובנו במות התפת אשר בגיא
בן־הנם לשרף את־בניהם ואת־בנתיהם באש אשר לא
צויתי ולא עלתה על־לבי׃ לכן הנה ימים באים
נאם־יהוה ולא־יאמר עוד התפת וגיא בן־הנם כי אם־גיא
ההרגה וקברו בתפת מאין מקום׃ והיתה נבלת העם
הזה למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ ואין מחריד׃
והשבתי מערי יהודה ומחצות ירושלם קול ששון וקול
שמחה קול חתן וקול כלה כי לחרבה תהיה הארץ׃
ח בעת ההיא נאם־יהוה ויוציאו את־עצמות מלכי־יהודה
ואת־עצמות שריו ואת־עצמות הכהנים ואת עצמות
הנביאים ואת עצמות יושבי־ירושלם מקבריהם׃ ושטחום
לשמש ולירח ולכל צבא השמים אשר אהבום ואשר
עבדום ואשר הלכו אחריהם ואשר דרשום ואשר השתחוו
להם לא יאספו ולא יקברו לדמן על־פני האדמה יהיו׃
ונבחר מות מחיים לכל השארית הנשארים מן־המשפחה
הרעה הזאת בכל־המקמות הנשארים אשר הדחתים שם
נאם יהוה צבאות׃ ואמרת אליהם כה אמר יהוה היפלו ה
ולא יקומו אם־ישוב ולא ישוב׃ מדוע שובבה העם הזה
ירושלם משבה נצחת החזיקו בתרמית מאנו לשוב׃
הקשבתי ואשמע לוא־כן ידברו אין איש נחם על־רעתו
לאמר מה עשיתי כלה שב במרצותם כסוס שוטף
במלחמה׃ גם־חסידה בשמים ידעה מועדיה ותר וסוס

ח׳ א׳ יוצאו ק׳ · קמץ בזרקא · ה׳ פתח באתנח · ו׳ קמץ בקדמא
במרוצתם קרי · ז׳ וכים קרי

ועגור

וְעָגוּר שָׁמְרוּ אֶת־עֵת בֹּאָנָה וְעַמִּי לֹא יָדְעוּ אֵת מִשְׁפַּט יְהוָה : אֵיכָה תֹאמְרוּ חֲכָמִים אֲנַחְנוּ וְתוֹרַת יְהוָה אִתָּנוּ אָכֵן הִנֵּה לַשֶּׁקֶר עָשָׂה עֵט שֶׁקֶר סֹפְרִים : הֹבִשׁוּ חֲכָמִים חַתּוּ וַיִּלָּכֵדוּ הִנֵּה בִדְבַר־יְהוָה מָאָסוּ וְחָכְמַת־מֶה לָהֶם : לָכֵן אֶתֵּן אֶת־נְשֵׁיהֶם לַאֲחֵרִים שְׂדוֹתֵיהֶם לְיוֹרְשִׁים כִּי מִקָּטֹן וְעַד־גָּדוֹל כֻּלֹּה בֹּצֵעַ בָּצַע מִנָּבִיא וְעַד־כֹּהֵן כֻּלֹּה עֹשֶׂה שָּׁקֶר : וַיְרַפּוּ אֶת־שֶׁבֶר בַּת־עַמִּי עַל־נְקַלָּה לֵאמֹר שָׁלוֹם ׀ שָׁלוֹם וְאֵין שָׁלוֹם : הֹבִשׁוּ כִּי תוֹעֵבָה עָשׂוּ גַּם־בּוֹשׁ לֹא־יֵבֹשׁוּ וְהִכָּלֵם לֹא יָדָעוּ לָכֵן יִפְּלוּ בַנֹּפְלִים בְּעֵת פְּקֻדָּתָם יִכָּשְׁלוּ אָמַר יְהוָה : ס אָסֹף אֲסִיפֵם נְאֻם־יְהוָה אֵין עֲנָבִים בַּגֶּפֶן וְאֵין תְּאֵנִים בַּתְּאֵנָה וְהֶעָלֶה נָבֵל וָאֶתֵּן לָהֶם יַעַבְרוּם : עַל־מָה אֲנַחְנוּ יֹשְׁבִים הֵאָסְפוּ וְנָבוֹא אֶל־עָרֵי הַמִּבְצָר וְנִדְּמָה־שָּׁם כִּי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ הֲדִמָּנוּ וַיַּשְׁקֵנוּ מֵי־רֹאשׁ כִּי חָטָאנוּ לַיהוָה : קַוֵּה לְשָׁלוֹם וְאֵין טוֹב לְעֵת מַרְפֵּה וְהִנֵּה בְעָתָה : מִדָּן נִשְׁמַע נַחְרַת סוּסָיו מִקּוֹל מִצְהֲלוֹת אַבִּירָיו רָעֲשָׁה כָּל־הָאָרֶץ וַיָּבוֹאוּ וַיֹּאכְלוּ אֶרֶץ וּמְלוֹאָהּ עִיר וְיֹשְׁבֵי בָהּ : כִּי הִנְנִי מְשַׁלֵּחַ בָּכֶם נְחָשִׁים צִפְעֹנִים אֲשֶׁר אֵין־לָהֶם לָחַשׁ וְנִשְּׁכוּ אֶתְכֶם נְאֻם־יְהוָה : ס מַבְלִיגִיתִי עֲלֵי יָגוֹן עָלַי לִבִּי דַוָּי : הִנֵּה־קוֹל שַׁוְעַת בַּת־עַמִּי מֵאֶרֶץ מַרְחַקִּים הַיהוָה אֵין בְּצִיּוֹן אִם־מַלְכָּהּ אֵין בָּהּ מַדּוּעַ הִכְעִסוּנִי בִּפְסִלֵיהֶם בְּהַבְלֵי נֵכָר : עָבַר קָצִיר כָּלָה קָיִץ וַאֲנַחְנוּ לוֹא נוֹשָׁעְנוּ : עַל־שֶׁבֶר בַּת־עַמִּי הָשְׁבָּרְתִּי קָדַרְתִּי שַׁמָּה הֶחֱזִקָתְנִי : הַצֳרִי אֵין בְּגִלְעָד אִם־רֹפֵא אֵין שָׁם כִּי מַדּוּעַ לֹא עָלְתָה אֲרֻכַת בַּת־עַמִּי : מִי־יִתֵּן רֹאשִׁי מַיִם וְעֵינִי מְקוֹר דִּמְעָה וְאֶבְכֶּה יוֹמָם וָלַיְלָה אֵת חַלְלֵי בַת־עַמִּי : ס

מִי־יִתְּנֵנִי בַמִּדְבָּר מְלוֹן אֹרְחִים וְאֶעֶזְבָה אֶת־עַמִּי וְאֵלְכָה מֵאִתָּם כִּי כֻלָּם מְנָאֲפִים עֲצֶרֶת בֹּגְדִים : וַיַּדְרְכוּ אֶת־לְשׁוֹנָם קַשְׁתָּם שֶׁקֶר וְלֹא לֶאֱמוּנָה גָּבְרוּ בָאָרֶץ כִּי מֵרָעָה אֶל־רָעָה ׀ יָצָאוּ וְאֹתִי לֹא־יָדָעוּ נְאֻם־יְהוָה : ס אִישׁ מֵרֵעֵהוּ הִשָּׁמֵרוּ וְעַל־כָּל־אָח אַל־תִּבְטָחוּ כִּי כָל־אָח עָקוֹב יַעְקֹב וְכָל־רֵעַ רָכִיל יַהֲלֹךְ : וְאִישׁ בְּרֵעֵהוּ יְהָתֵלּוּ וֶאֱמֶת לֹא יְדַבֵּרוּ לִמְּדוּ לְשׁוֹנָם דַּבֶּר־שֶׁקֶר הַעֲוֵה נִלְאוּ : שִׁבְתְּךָ בְּתוֹךְ מִרְמָה בְּמִרְמָה מֵאֲנוּ דַעַת־אוֹתִי נְאֻם־יְהוָה : ס לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת הִנְנִי צוֹרְפָם וּבְחַנְתִּים כִּי־אֵיךְ אֶעֱשֶׂה מִפְּנֵי בַּת־עַמִּי : חֵץ שׁוֹחֵט לְשׁוֹנָם מִרְמָה דִבֵּר בְּפִיו שָׁלוֹם אֶת־רֵעֵהוּ יְדַבֵּר וּבְקִרְבּוֹ יָשִׂים אָרְבּוֹ :

הפטרית ב׳ נאב   טו׳ ד׳ במקום א׳   כא׳ קהה באתנח   ט׳ ז׳ שחוט קרי

העל

הַעַל־אֵלֶּה לֹא־אֶפְקָד־בָּם נְאֻם־יְהוָה אִם בְּגוֹי אֲשֶׁר־כָּזֶה לֹא תִתְנַקֵּם נַפְשִׁי : ס עַל־הֶהָרִים אֶשָּׂא בְכִי וָנֶהִי וְעַל־נְאוֹת מִדְבָּר קִינָה כִּי נִצְּתוּ מִבְּלִי־אִישׁ עֹבֵר וְלֹא שָׁמְעוּ קוֹל מִקְנֶה מֵעוֹף הַשָּׁמַיִם וְעַד־בְּהֵמָה נָדְדוּ הָלָכוּ : וְנָתַתִּי אֶת־יְרוּשָׁלִַם לְגַלִּים מְעוֹן תַּנִּים וְאֶת־עָרֵי יְהוּדָה אֶתֵּן שְׁמָמָה מִבְּלִי יוֹשֵׁב : ס מִי־הָאִישׁ הֶחָכָם וְיָבֵן אֶת־זֹאת וַאֲשֶׁר דִּבֶּר פִּי־יְהוָה אֵלָיו וְיַגִּדָהּ עַל־מָה אָבְדָה הָאָרֶץ נִצְּתָה כַמִּדְבָּר מִבְּלִי עֹבֵר : ס וַיֹּאמֶר יְהוָה עַל־עָזְבָם אֶת־תּוֹרָתִי אֲשֶׁר נָתַתִּי לִפְנֵיהֶם וְלֹא־שָׁמְעוּ בְקוֹלִי וְלֹא־הָלְכוּ בָהּ : וַיֵּלְכוּ אַחֲרֵי שְׁרִרוּת לִבָּם וְאַחֲרֵי הַבְּעָלִים אֲשֶׁר לִמְּדוּם אֲבוֹתָם : ס לָכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנְנִי מַאֲכִילָם אֶת־הָעָם הַזֶּה לַעֲנָה וְהִשְׁקִיתִים מֵי־רֹאשׁ : וַהֲפִיצוֹתִים בַּגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּ הֵמָּה וַאֲבוֹתָם וְשִׁלַּחְתִּי אַחֲרֵיהֶם אֶת־הַחֶרֶב עַד כַּלּוֹתִי אוֹתָם : ס כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת הִתְבּוֹנְנוּ וְקִרְאוּ לַמְקוֹנְנוֹת וּתְבוֹאֶינָה וְאֶל־הַחֲכָמוֹת שִׁלְחוּ וְתָבוֹאנָה : וּתְמַהֵרְנָה וְתִשֶּׂנָה עָלֵינוּ נֶהִי וְתֵרַדְנָה עֵינֵינוּ דִּמְעָה וְעַפְעַפֵּינוּ יִזְּלוּ־מָיִם : כִּי קוֹל נְהִי נִשְׁמַע מִצִּיּוֹן אֵיךְ שֻׁדָּדְנוּ בֹּשְׁנוּ מְאֹד כִּי־עָזַבְנוּ אָרֶץ כִּי הִשְׁלִיכוּ מִשְׁכְּנוֹתֵינוּ : ס כִּי־שְׁמַעְנָה נָשִׁים דְּבַר־יְהוָה וְתִקַּח אָזְנְכֶם דְּבַר־פִּיו וְלַמֵּדְנָה בְנֹתֵיכֶם נֶהִי וְאִשָּׁה רְעוּתָהּ קִינָה : כִּי־עָלָה מָוֶת בְּחַלּוֹנֵינוּ בָּא בְּאַרְמְנוֹתֵינוּ לְהַכְרִית עוֹלָל מִחוּץ בַּחוּרִים מֵרְחֹבוֹת : דַּבֵּר כֹּה נְאֻם־יְהוָה וְנָפְלָה נִבְלַת הָאָדָם כְּדֹמֶן עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה וּכְעָמִיר מֵאַחֲרֵי הַקֹּצֵר וְאֵין מְאַסֵּף : ס כֹּה ׀ אָמַר יְהוָה אַל־יִתְהַלֵּל חָכָם בְּחָכְמָתוֹ וְאַל־יִתְהַלֵּל הַגִּבּוֹר בִּגְבוּרָתוֹ אַל־יִתְהַלֵּל עָשִׁיר בְּעָשְׁרוֹ : כִּי אִם־בְּזֹאת יִתְהַלֵּל הַמִּתְהַלֵּל הַשְׂכֵּל וְיָדֹעַ אוֹתִי כִּי אֲנִי יְהוָה עֹשֶׂה חֶסֶד מִשְׁפָּט וּצְדָקָה בָּאָרֶץ כִּי־בְאֵלֶּה חָפַצְתִּי נְאֻם־יְהוָה : פ

הִנֵּה יָמִים בָּאִים נְאֻם־יְהוָה וּפָקַדְתִּי עַל־כָּל־מוּל בְּעָרְלָה : עַל־מִצְרַיִם וְעַל־יְהוּדָה וְעַל־אֱדוֹם וְעַל־בְּנֵי עַמּוֹן וְעַל־מוֹאָב וְעַל כָּל־קְצוּצֵי פֵאָה הַיֹּשְׁבִים בַּמִּדְבָּר כִּי כָל־הַגּוֹיִם עֲרֵלִים וְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל עַרְלֵי־לֵב : ס

שִׁמְעוּ אֶת־הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה עֲלֵיכֶם בֵּית יִשְׂרָאֵל : כֹּה ׀ אָמַר יְהוָה אֶל־דֶּרֶךְ הַגּוֹיִם אַל־תִּלְמָדוּ וּמֵאֹתוֹת הַשָּׁמַיִם אַל־תֵּחָתּוּ כִּי־יֵחַתּוּ הַגּוֹיִם מֵהֵמָּה : כִּי־חֻקּוֹת הָעַמִּים הֶבֶל הוּא כִּי־עֵץ מִיַּעַר כְּרָתוֹ מַעֲשֵׂה יְדֵי־חָרָשׁ בַּמַּעֲצָד :

ט׳ ז׳ הסר א   יח׳ קמץ בז״ק   כג׳ יד כאן   י׳ ב׳ קמץ בז״ק

בבכה

בכסף ובזהב ייפהו במסמרות ובמקבות יחזקום ולוא יפיק :
כתמר מקשה המה ולא ידברו נשוא ינשוא כי־לא יצעדו ה
אל־תיראו מהם כי־לא ירעו וגם־היטיב אין אותם : ס
מאין כמוך יהוה גדול אתה וגדול שמך בגבורה :
מי לא יראך מלך הגוים כי לך יאתה כי בכל־חכמי
הגוים ובכל־מלכותם מאין כמוך : ובאחת יבערו ויכסלו
מוסר הבלים עץ הוא : כסף מרקע מתרשיש יובא וזהב
מאופז מעשה חרש וידי צורף תכלת וארגמן לבושם
מעשה חכמים כלם : ויהוה אלהים אמת הוא־אלהים י
חיים ומלך עולם מקצפו תרעש הארץ ולא־יכלו גוים
זעמו : כדנה תאמרון להום אלהיא די־שמיא
וארקא לא עבדו יאבדו מארעא ומן־תחות שמיא אלה :
עשה ארץ בכחו מכין תבל בחכמתו ובתבונתו
נטה שמים : לקול תתו המון מים בשמים ויעלה נשאים
מקצה ארץ ברקים למטר עשה ויוצא רוח מאצרתיו :
נבער כל־אדם מדעת הביש כל־צורף מפסל כי שקר נסכו
ולא־רוח בם : הבל המה מעשה תעתעים בעת פקדתם טו
יאבדו : לא־כאלה חלק יעקב כי־יוצר הכל הוא וישראל
שבט נחלתו יהוה צבאות שמו : פ אספי מארץ
כנעתך ישבתי במצור : פ כי־כה אמר יהוה הנני
קולע את־יושבי הארץ בפעם הזאת והצרותי להם למען
ימצאו : ס אוי־לי על־שברי נחלה מכתי ואני
אמרתי אך זה חלי ואשאנו : אהלי שדד וכל־מיתרי כ
נתקו בני יצאני ואינם אין־נטה עוד אהלי ומקים יריעותי :
כי נבערו הרעים ואת־יהוה לא דרשו על־כן לא השכילו
וכל־מרעיתם נפוצה : ס קול שמועה הנה באה ורעש
גדול מארץ צפון לשום את־ערי יהודה שממה מעון
תנים : ס ידעתי יהוה כי לא לאדם דרכו לא־לאיש הלך
והכין את־צעדו : יסרני יהוה אך במשפט אל־באפך
פן־תמעטני : שפך חמתך על־הגוים אשר לא־ידעוך כה
ועל משפחות אשר בשמך לא קראו כי־אכלו את־יעקב
ואכלהו ויכלהו ואת־נוהו השמו : ס
הדבר אשר היה אל־ירמיהו מאת יהוה לאמר : יא
שמעו את־דברי הברית הזאת ודברתם אל־איש יהודה
ועל־ישבי ירושלם : ואמרת אליהם כה־אמר יהוה
אלהי ישראל ארור האיש אשר לא ישמע את־דברי

י׳ יא׳ פתח באתנח · יג׳ הארץ קרי · יז׳ יושבת קרי · יח׳ מלעיל · כ׳ קמץ בז״ק

הברית הזאת : אשר צויתי את־אבותיכם ביום הוציאי־
אותם מארץ־מצרים מכור הברזל לאמר שמעו בקולי
ועשיתם אותם ככל אשר־אצוה אתכם והייתם לי לעם
ואנכי אהיה לכם לאלהים : למען הקים את־השבועה ה
אשר־נשבעתי לאבותיכם לתת להם ארץ זבת חלב ודבש
כיום הזה ואען ואמר אמן ׀ יהוה : ס ויאמר
יהוה אלי קרא את־כל־הדברים האלה בערי יהודה
ובחצות ירושלם לאמר שמעו את־דברי הברית הזאת
ועשיתם אותם : כי העד העדתי באבותיכם ביום
העלותי אותם מארץ מצרים עד־היום הזה השכם והעד
לאמר שמעו בקולי : ולא שמעו ולא־הטו את־אזנם
וילכו איש בשרירות לבם הרע ואביא עליהם את־כל־
דברי הברית־הזאת אשר־צויתי לעשות ולא עשו :
ויאמר יהוה אלי נמצא־קשר באיש יהודה ובישבי
ירושלם : שבו על־עונת אבותם הראשנים אשר מאנו
לשמוע את־דברי והמה הלכו אחרי אלהים אחרים
לעבדם הפרו בית־ישראל ובית יהודה את־בריתי אשר
כרתי את־אבותם : לכן כה אמר יהוה הנני
מביא אליהם רעה אשר לא־יוכלו לצאת ממנה וזעקו
אלי ולא אשמע אליהם : והלכו ערי יהודה וישבי
ירושלם וזעקו אל־האלהים אשר הם מקטרים להם והושע
לא־יושיעו להם בעת רעתם : כי מספר עריך היו
אלהיך יהודה ומספר חצות ירושלם שמתם מזבחות
לבשת מזבחות לקטר לבעל : פ ואתה אל־תתפלל
בעד־העם הזה ואל־תשא בעדם רנה ותפלה כי אינני טו
שמע בעת קראם אלי בעד רעתם : ס מה לידידי
בביתי עשותה המזמתה הרבים ובשר־קדש יעברו מעליך
כי רעתכי אז תעלזי : זית רענן יפה פרי־תאר קרא
יהוה שמך לקול ׀ המולה גדלה הצית אש עליה ורעו
דליותיו : ויהוה צבאות הנוטע אותך דבר עליך רעה
בגלל רעת בית־ישראל ובית יהודה אשר עשו להם
להכעסני לקטר לבעל : ס ויהוה הודיעני ואדעה
אז הראיתני מעלליהם : ואני ככבש אלוף יובל לטבוח
ולא־ידעתי כי־עלי ׀ חשבו מחשבות נשחיתה עץ בלחמו
ונכרתנו מארץ חיים ושמו לא־יזכר עוד : ויהוה
צבאות שפט צדק בחן כליות ולב אראה נקמתך מהם

יא׳ טו׳ דגש אחר שורק

כי אליך גליתי את־ריבי׃ ס לכן כה־אמר יהוה על־אנשי ענתות המבקשים את־נפשך לאמר לא תנבא בשם יהוה ולא תמות בידנו׃ פ לכן כה אמר יהוה צבאות הנני פקד עליהם הבחורים ימתו בחרב בניהם ובנותיהם ימתו ברעב׃ ושארית לא תהיה להם כי־אביא רעה אל־אנשי ענתות שנת פקדתם׃

יב צדיק אתה יהוה כי אריב אליך אך משפטים אדבר אותך מדוע דרך רשעים צלחה שלו כל־בגדי בגד׃ נטעתם גם־שרשו ילכו גם־עשו פרי קרוב אתה בפיהם ורחוק מכליותיהם׃ ואתה יהוה ידעתני תראני ובחנת לבי אתך התקם כצאן לטבחה והקדשם ליום הרגה׃ ס עד־מתי תאבל הארץ ועשב כל־השדה ייבש מרעת ישבי־בה ספתה בהמות ועוף כי אמרו לא יראה את־אחריתנו׃ כי את־רגלים ׀ רצתה וילאוך ואיך תתחרה את־הסוסים ובארץ שלום אתה בוטח ואיך תעשה בגאון הירדן׃ כי גם־אחיך ובית־אביך גם־המה בגדו בך גם־המה קראו אחריך מלא אל־תאמן בם כי־ידברו אליך טובות׃ ס עזבתי את־ביתי נטשתי את־נחלתי נתתי את־ידדות נפשי בכף איביה׃ היתה־לי נחלתי כאריה ביער נתנה עלי בקולה על־כן שנאתיה׃ העיט צבוע נחלתי לי העיט סביב עליה לכו אספו כל־חית השדה התיו לאכלה׃ רעים רבים שחתו כרמי בססו את־חלקתי נתנו את־חלקת חמדתי למדבר שממה׃ שמה לשממה אבלה עלי שממה נשמה כל־הארץ כי אין איש שם על־לב׃ על־כל־שפים במדבר באו שדדים כי חרב ליהוה אכלה מקצה־ארץ ועד־קצה הארץ אין שלום לכל־בשר׃ פ זרעו חטים וקצים קצרו נחלו לא יועלו ובשו מתבואתיכם מחרון אף־יהוה׃ ס כה ׀ אמר יהוה על־כל־שכני הרעים הנגעים בנחלה אשר־הנחלתי את־עמי את־ישראל הנני נתשם מעל אדמתם ואת־בית יהודה אתוש מתוכם׃ והיה אחרי נתשי אותם אשוב ורחמתים והשבתים איש לנחלתו ואיש לארצו׃ והיה אם־למד ילמדו את־דרכי עמי להשבע בשמי חי־יהוה כאשר למדו את־עמי להשבע בבעל ונבנו בתוך עמי׃ ואם לא ישמעו ונתשתי את־הגוי ההוא נתוש ואבד נאם־יהוה׃ פ

יג כה־אמר יהוה אלי הלוך וקנית לך אזור פשתים ושמתו על־מתניך ובמים לא תבאהו׃ ואקנה את־האזור כדבר יהוה ואשם על־מתני׃ ס ויהי דבר־יהוה אלי שנית לאמר׃ קח את־האזור אשר קנית אשר על־מתניך וקום לך פרתה וטמנהו שם בנקיק הסלע׃ ואלך ואטמנהו בפרת כאשר צוה יהוה אותי׃ ס ויהי מקץ ימים רבים ויאמר יהוה אלי קום לך פרתה וקח משם את־האזור אשר צויתיך לטמנו־שם׃ ואלך פרתה ואחפר ואקח את־האזור מן־המקום אשר־טמנתיו שמה והנה נשחת האזור לא יצלח לכל׃ ס ויהי דבר־יהוה אלי לאמר׃ כה אמר יהוה ככה אשחית את־גאון יהודה ואת־גאון ירושלם הרב׃ העם הזה הרע המאנים ׀ לשמוע את־דברי ההלכים בשררות לבם וילכו אחרי אלהים אחרים לעבדם ולהשתחות להם ויהי כאזור הזה אשר לא־יצלח לכל׃ כי כאשר ידבק האזור אל־מתני־איש כן הדבקתי אלי את־כל־בית ישראל ואת־כל־בית יהודה נאם־יהוה להיות לי לעם ולשם ולתהלה ולתפארת ולא שמעו׃ ואמרת אליהם את־הדבר הזה כה־אמר יהוה אלהי ישראל כל־נבל ימלא יין ואמרו אליך הידע לא נדע כי כל־נבל ימלא יין׃ ואמרת אליהם כה־אמר יהוה הנני ממלא את־כל־ישבי הארץ הזאת ואת־המלכים הישבים לדוד על־כסאו ואת־הכהנים ואת־הנביאים ואת כל־ישבי ירושלם שכרון׃ ונפצתים איש אל־אחיו והאבות והבנים יחדו נאם־יהוה לא־אחמול ולא־אחוס ולא ארחם מהשחיתם׃ ס שמעו והאזינו אל־תגבהו כי יהוה דבר׃ תנו ליהוה אלהיכם כבוד בטרם יחשך ובטרם יתנגפו רגליכם על־הרי נשף וקויתם לאור ושמה לצלמות ישית לערפל׃ ואם לא תשמעוה במסתרים תבכה־נפשי מפני גוה ודמע תדמע ותרד עיני דמעה כי נשבה עדר יהוה׃ ס אמר למלך ולגבירה השפילו שבו כי ירד מראשותיכם עטרת תפארתכם׃ ערי הנגב סגרו ואין פתח הגלת יהודה כלה הגלת שלומים׃ ס שאי עיניכם וראי הבאים מצפון איה העדר נתן־לך צאן תפארתך׃ מה־תאמרי כי־יפקד עליך ואת למדת אתם עליך אלפים לראש הלוא חבלים יאחזוך כמו אשת לדה׃ וכי תאמרי בלבבך מדוע קראני אלה ברב עונך

נגלו שוליך נחמסו עקביך׃ היהפך כושי עורו ונמר
חברברתיו גם אתם תוכלו להיטיב למדי הרע׃ ואפיצם
כקש עובר לרוח מדבר׃ זה גורלך מנת מדיך מאתי כה
נאם יהוה אשר שכחת אותי ותבטחי בשקר׃ וגם אני
חשפתי שוליך על פניך ונראה קלונך׃ נאפיך ומצהלותיך
זמת זנותך על גבעות בשדה ראיתי שקוציך אוי לך
ירושלם לא תטהרי אחרי מתי עד׃ ס
אשר היה דבר יהוה אל ירמיהו על דברי הבצרות׃ יד
אבלה יהודה ושעריה אמללו קדרו לארץ וצוחת ירושלם
עלתה׃ ואדיריהם שלחו צעוריהם למים באו על גבים
לא מצאו מים שבו כליהם ריקם בשו והכלמו וחפו ראשם׃
בעבור האדמה חתה כי לא היה גשם בארץ בשו אכרים
חפו ראשם׃ כי גם אילת בשדה ילדה ועזוב כי לא היה ה
דשא׃ ופראים עמדו על שפים שאפו רוח כתנים כלו
עיניהם כי אין עשב׃ אם עונינו ענו בנו יהוה עשה
למען שמך כי רבו משובתינו לך חטאנו׃ מקוה ישראל
מושיעו בעת צרה למה תהיה כגר בארץ וכארח נטה
ללון׃ למה תהיה כאיש נדהם כגבור לא יוכל להושיע
ואתה בקרבנו יהוה ושמך עלינו נקרא אל תנחנו׃ ס
כה אמר יהוה לעם הזה כן אהבו לנוע רגליהם לא י
חשכו ויהוה לא רצם עתה יזכר עונם ויפקד חטאתם׃
ויאמר יהוה אלי אל תתפלל בעד העם הזה
לטובה׃ כי יצמו אינני שמע אל רנתם וכי יעלו עלה
ומנחה אינני רצם כי בחרב וברעב ובדבר אנכי מכלה
אותם׃ ואמר אהה אדני יהוה הנה הנבאים אמרים
להם לא תראו חרב ורעב לא יהיה לכם כי שלום אמת
אתן לכם במקום הזה׃ ס ויאמר יהוה אלי שקר
הנבאים נבאים בשמי לא שלחתים ולא צויתים ולא דברתי
אליהם חזון שקר וקסם ואליל ותרמות לבם המה מתנבאים
לכם׃ לכן כה אמר יהוה על הנבאים הנבאים טו
בשמי ואני לא שלחתים והמה אמרים חרב ורעב לא יהיה
בארץ הזאת בחרב וברעב יתמו הנבאים ההמה׃ והעם
אשר המה נבאים להם יהיו משלכים בחוצות ירושלם
מפני הרעב והחרב ואין מקבר להמה המה נשיהם
ובניהם ובנתיהם ושפכתי עליהם את רעתם׃ ואמרת

יא׳ ב׳ צ׳ וצדא ג׳ צעיריהם קרי יד׳ ואליל קרי ותרמית קרי
כך נמצא בספרים מדוקים

אליהם את הדבר הזה תרדנה עיני דמעה לילה ויומם
ואל תדמינה כי שבר גדול נשברה בתולת בת עמי מכה
נחלה מאד׃ אם יצאתי השדה והנה חללי חרב ואם
באתי העיר והנה תחלואי רעב כי גם נביא גם כהן סחרו
אל ארץ ולא ידעו׃ ס המאס מאסת את יהודה
אם בציון געלה נפשך מדוע הכיתנו ואין לנו מרפא קוה
לשלום ואין טוב ולעת מרפא והנה בעתה׃ ידענו יהוה כ
רשענו עון אבותינו כי חטאנו לך׃ אל תנאץ למען שמך
אל תנבל כסא כבודך זכר אל תפר בריתך אתנו׃ היש
בהבלי הגוים מגשמים ואם השמים יתנו רבבים הלא
אתה הוא יהוה אלהינו ונקוה לך כי אתה עשית את
כל אלה׃ ס
טו ויאמר יהוה אלי אם יעמד משה ושמואל לפני אין נפשי
אל העם הזה שלח מעל פני ויצאו׃ והיה כי יאמרו
אליך אנה נצא ואמרת אליהם כה אמר יהוה אשר למות
למות ואשר לחרב לחרב ואשר לרעב לרעב ואשר לשבי
לשבי׃ ופקדתי עליהם ארבע משפחות נאם יהוה את
החרב להרג ואת הכלבים לסחב ואת עוף השמים ואת
בהמת הארץ לאכל ולהשחית׃ ונתתים לזועה לכל
ממלכות הארץ בגלל מנשה בן יחזקיהו מלך יהודה על
ה אשר עשה בירושלם׃ כי מי יחמל עליך ירושלם ומי ינוד
לך ומי יסור לשאל לשלם לך׃ את נטשת אתי נאם
יהוה אחור תלכי ואט את ידי עליך ואשחיתך נלאיתי
הנחם׃ ואזרם במזרה בשערי הארץ שכלתי אבדתי את
עמי מדרכיהם לוא שבו׃ עצמו לי אלמנותו מחול ימים
הבאתי להם על אם בחור שדד בצהרים הפלתי עליה
פתאם עיר ובהלות׃ אמללה ילדת השבעה נפחה נפשה
באה שמשה בעד יומם בושה וחפרה ושאריתם לחרב
י אתן לפני איביהם נאם יהוה׃ ס אוי לי אמי כי
ילדתני איש ריב ואיש מדון לכל הארץ לא נשיתי ולא
נשו בי כלה מקללוני׃ אמר יהוה אם לא שרותך לטוב
אם לוא הפגעתי בך בעת רעה ובעת צרה את האיב׃
הירע ברזל ברזל מצפון ונחשת׃ חילך ואוצרותיך
לבז אתן לא במחיר ובכל חטאותיך ובכל גבוליך׃
והעברתי את איביך בארץ לא ידעת כי אש קדחה באפי
טו עליכם תוקד׃ ס אתה ידעת יהוה זכרני ופקדני

טו׳ ד׳ לזועה קרי ה׳ אלמנותיו קרי ט׳ באה קרי יא׳ שריתיך קרי

והנקם לי מרדפי אל־לארך אפך תקחני דע שאתי עליך חרפה׃ נמצאו דבריך ואכלם ויהי דבריך לי לששון ולשמחת לבבי כי־נקרא שמך עלי יהוה אלהי צבאות׃ ס לא־ישבתי בסוד־משחקים ואעלז מפני ידך בדד ישבתי כי־זעם מלאתני׃ למה היה כאבי נצח ומכתי אנושה מאנה הרפא היו תהיה לי כמו אכזב מים לא נאמנו׃ ס לכן כה־אמר יהוה אם־תשוב ואשיבך לפני תעמד ואם־תוציא יקר מזולל כפי תהיה ישבו המה אליך ואתה לא־תשוב אליהם׃ ונתתיך לעם הזה לחומת נחשת בצורה ונלחמו אליך ולא־יוכלו לך כי־אתך אני להושיעך ולהצילך נאם־יהוה׃ והצלתיך מיד רעים ופדתיך מכף עריצים׃ ס

טז ויהי דבר־יהוה אלי לאמר׃ לא־תקח לך אשה ולא־יהיו לך בנים ובנות במקום הזה׃ ס כי־כה ׀ אמר יהוה על־הבנים ועל־הבנות הילודים במקום הזה ועל־אמתם הילדות אותם ועל־אבותם המולדים אותם בארץ הזאת׃ ממותי תחלאים ימתו לא יספדו ולא יקברו לדמן על־פני האדמה יהיו ובחרב וברעב יכלו והיתה נבלתם למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ׃ ס כי־כה ׀ אמר יהוה אל־תבוא בית מרזח ואל־תלך לספוד ואל־תנד להם כי־אספתי את־שלומי מאת העם הזה נאם־יהוה את־החסד ואת־הרחמים׃ ומתו גדלים וקטנים בארץ הזאת לא יקברו ולא־יספדו להם ולא יתגדד ולא יקרח להם׃ ולא־יפרסו להם על־אבל לנחמו על־מת ולא־ישקו אותם כוס תנחומים על־אביו ועל־אמו׃ ובית־משתה לא־תבוא לשבת אותם לאכל ולשתות׃ ס כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני משבית מן־המקום הזה לעיניכם ובימיכם קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה׃ והיה כי תגיד לעם הזה את כל־הדברים האלה ואמרו אליך על־מה דבר יהוה עלינו את כל־הרעה הגדולה הזאת ומה עוננו ומה חטאתנו אשר חטאנו ליהוה אלהינו׃ ואמרת אליהם על אשר־עזבו אבותיכם אותי נאם־יהוה וילכו אחרי אלהים אחרים ויעבדום וישתחוו להם ואתי עזבו ואת־תורתי לא שמרו׃ ואתם הרעתם לעשות מאבותיכם והנכם הלכים איש אחרי שררות לב־הרע לבלתי שמע אלי׃ והטלתי אתכם

סו' הו' ונוד קרי

מעל

מעל הארץ הזאת על־הארץ אשר לא ידעתם אתם ואבותיכם ועבדתם־שם את־אלהים אחרים יומם ולילה אשר לא־אתן לכם חנינה׃ ס לכן הנה־ימים באים נאם־יהוה ולא־יאמר עוד חי־יהוה אשר העלה את־בני ישראל מארץ מצרים׃ כי אם־חי־יהוה אשר העלה את־בני ישראל מארץ צפון ומכל הארצות אשר הדיחם שמה והשבתים על־אדמתם אשר נתתי לאבותם׃ ס הנני שלח לדוגים רבים נאם־יהוה ודיגום ואחרי־כן אשלח לרבים צידים וצדום מעל כל־הר ומעל כל־גבעה ומנקיקי הסלעים׃ כי עיני על־כל־דרכיהם לא נסתרו מלפני ולא־נצפן עונם מנגד עיני׃ ושלמתי ראשונה משנה עונם וחטאתם על חללם את־ארצי בנבלת שקוציהם ותועבותיהם מלאו את־נחלתי׃ יהוה עזי ומעזי ומנוסי ביום צרה אליך גוים יבאו מאפסי־ארץ ויאמרו אך־שקר נחלו אבותינו הבל ואין־בם מועיל׃ היעשה־לו אדם אלהים והמה לא אלהים׃ לכן הנני מודיעם בפעם הזאת אודיעם את־ידי ואת־גבורתי וידעו כי־שמי יהוה׃ ס

יז חטאת יהודה כתובה בעט ברזל בצפרן שמיר חרושה על־לוח לבם ולקרנות מזבחותיכם׃ כזכר בניהם מזבחותם ואשריהם על־עץ רענן על גבעות הגבהות׃ הררי בשדה חילך כל־אוצרותיך לבז אתן במתיך בחטאת בכל־גבוליך׃ ושמטתה ובך מנחלתך אשר נתתי לך והעבדתיך את־איביך בארץ אשר לא־ידעת כי־אש קדחתם באפי עד־עולם תוקד׃ ס כה ׀ אמר יהוה ארור הגבר אשר יבטח באדם ושם בשר זרעו ומן־יהוה יסור לבו׃ והיה כערער בערבה ולא יראה כי־יבוא טוב ושכן חררים במדבר ארץ מלחה ולא תשב׃ ס ברוך הגבר אשר יבטח ביהוה והיה יהוה מבטחו׃ והיה כעץ ׀ שתול על־מים ועל־יובל ישלח שרשיו ולא ירא כי־יבא חם והיה עלהו רענן ובשנת בצרת לא ידאג ולא ימיש מעשות פרי׃ עקב הלב מכל ואנש הוא מי ידענו׃ אני יהוה חקר לב בחן כליות ולתת לאיש כדרכו כפרי מעלליו׃ קרא דגר ולא ילד עשה עשר ולא במשפט בחצי ימו יעזבנו

מו' מו' לדוגים קרי · יט' הפסוק בקמוץ · קמץ בז"ק · יז' ה' יראה קרי
קמץ בז"ק · י' מדרכיו קרי · א' קמץ בז"ק · ימיו קרי

ובאחריתו

ובאחריתו יהיה נבל: כסא כבוד מרום מראשון מקום
מקדשנו: מקוה ישראל יהוה כל־עזביך יבשו יסורי
בארץ יכתבו כי עזבו מקור מים־חיים את־יהוה: ס
רפאני יהוה וארפא הושיעני ואושעה כי תהלתי
אתה: הנה־המה אמרים אלי איה דבר־יהוה יבוא נא: טו
ואני לא־אצתי מרעה אחריך ויום אנוש לא התאויתי
אתה ידעת מוצא שפתי נכח פניך היה: אל־תהיה־לי
למחתה מחסי־אתה ביום רעה: יבשו רדפי ואל־אבשה
אני יחתו המה ואל־אחתה אני הביא עליהם יום רעה
ומשנה שברון שברם: ס כה־אמר יהוה אלי הלוך
ועמדת בשער בני־עם אשר יבאו בו מלכי יהודה ואשר
יצאו בו ובכל שערי ירושלם: ואמרת אליהם שמעו כ
דבר־יהוה מלכי יהודה וכל־יהודה וכל ישבי ירושלם
הבאים בשערים האלה: כה אמר יהוה השמרו
בנפשותיכם ואל־תשאו משא ביום השבת והבאתם בשערי
ירושלם: ולא־תוציאו משא מבתיכם ביום השבת וכל־
מלאכה לא תעשו וקדשתם את־יום השבת כאשר צויתי
את־אבותיכם: ולא שמעו ולא הטו את־אזנם ויקשו
את־ערפם לבלתי שומע ולבלתי קחת מוסר: והיה אם־
שמע תשמעון אלי נאם־יהוה לבלתי הביא משא בשערי
העיר הזאת ביום השבת ולקדש את־יום השבת לבלתי
עשות־בה כל־מלאכה: ובאו בשערי העיר הזאת כה
מלכים ושרים ישבים על־כסא דוד רכבים ברכב
ובסוסים המה ושריהם איש יהודה וישבי ירושלם וישבה
העיר הזאת לעולם: ובאו מערי־יהודה ומסביבות
ירושלם ומארץ בנימן ומן־השפלה ומן־ההר ומן־הנגב
מבאים עלה וזבח ומנחה ולבונה ומבאי תודה בית
יהוה: ואם־לא תשמעו אלי לקדש את־יום השבת
ולבלתי שאת משא ובא בשערי ירושלם ביום השבת
והצתי אש בשעריה ואכלה ארמנות ירושלם ולא תכבה
ס הדבר אשר היה אל־ירמיהו מאת יהוה לאמר: קום יח
וירדת בית היוצר ושמה אשמיעך את־דברי: וארד בית
היוצר והנהו עשה מלאכה על־האבנים: ונשחת הכלי
אשר הוא עשה בחמר ביד היוצר ושב ויעשהו כלי אחר
כאשר ישר בעיני היוצר לעשות: ס ויהי דבר־ה

יא' יג' וסורי ק'   יד' עד כאן   יז' ה' בצרי   יט' העם ק'   כג' שמוע ק'
כד' בו ק'   יח' ג' והנה הוא ק'

יהוה

יהוה אלי לאמור: הכיוצר הזה לא־אוכל לעשות לכם
בית ישראל נאם־יהוה הנה כחמר ביד היוצר כן־אתם
בידי בית ישראל: ס רגע אדבר על־גוי ועל־ממלכה
לנתוש ולנתוץ ולהאביד: ושב הגוי ההוא מרעתו אשר
דברתי עליו ונחמתי על־הרעה אשר חשבתי לעשות
לו: ס ורגע אדבר על־גוי ועל־ממלכה לבנות
ולנטוע: ועשה הרעה בעיני לבלתי שמע בקולי
ונחמתי על־הטובה אשר אמרתי להיטיב אותו: ועתה
אמר־נא אל־איש־יהודה ועל־יושבי ירושלם לאמר כה
אמר יהוה הנה אנכי יוצר עליכם רעה וחשב עליכם
מחשבה שובו נא איש מדרכו הרעה והיטיבו דרכיכם
ומעלליכם: ואמרו נואש כי־אחרי מחשבותינו נלך
ואיש שררות לבו־הרע נעשה: ס לכן כה אמר
יהוה שאלו־נא בגוים מי שמע כאלה שעררת עשתה
מאד בתולת ישראל: היעזב מצור שדי שלג לבנון
טו אם־ינתשו מים זרים קרים נוזלים: כי־שכחני עמי
לשוא יקטרו ויכשלום בדרכיהם שבילי עולם ללכת
נתיבות דרך לא סלולה: לשום ארצם לשמה שרוקת
עולם כל עובר עליה ישם ויניד בראשו: כרוח־קדים
אפיצם לפני אויב ערף ולא־פנים אראם ביום אידם:
ס ויאמרו לכו ונחשבה על־ירמיהו מחשבות כי
לא־תאבד תורה מכהן ועצה מחכם ודבר מנביא לכו
ונכהו בלשון ואל־נקשיבה אל־כל־דבריו: הקשיבה
כ יהוה אלי ושמע לקול יריבי: הישלם תחת־טובה רעה
כי־כרו שוחה לנפשי זכר עמדי לפניך לדבר עליהם
טובה להשיב את־חמתך מהם: ס לכן תן את־
בניהם לרעב והגרם על־ידי־חרב ותהינה נשיהם שכלות
ואלמנות ואנשיהם יהיו הרגי מות בחוריהם מכי־חרב
במלחמה: תשמע זעקה מבתיהם כי־תביא עליהם
גדוד פתאם כי־כרו שיחה ללכדני ופחים טמנו לרגלי:
ואתה יהוה ידעת את־כל־עצתם עלי למות אל־תכפר
על־עונם וחטאתם מלפניך אל־תמחי והיו מכשלים
לפניך בעת אפך עשה בהם: ס
יט כה אמר יהוה הלך וקנית בקבק יוצר חרש ומזקני
העם ומזקני הכהנים: ויצאת אל־גיא בן־הנם אשר

יח' ד' הרע קרי   טו' שבילי קרי   טז' שריקות קרי   כב' שוחה קרי
כג' ויהיו קרי

פתח

פתח שער החרסות וקראת שם את הדברים אשר אדבר אליך: ואמרת שמעו דבר יהוה מלכי יהודה וישבי ירושלם כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני מביא רעה על המקום הזה אשר כל שמעה תצלנה אזניו: יען אשר עזבני וינכרו את המקום הזה ויקטרו בו לאלהים אחרים אשר לא ידעום המה ואבותיהם ומלכי יהודה ומלאו את המקום הזה דם נקים: ובנו את במות הבעל לשרף את בניהם באש עלות לבעל אשר לא צויתי ולא דברתי ולא עלתה על לבי: לכן הנה ימים באים נאם יהוה ולא יקרא למקום הזה עוד התפת וגיא בן הנם כי אם גיא ההרגה: ובקתי את עצת יהודה וירושלם במקום הזה והפלתים בחרב לפני איביהם וביד מבקשי נפשם ונתתי את נבלתם למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ: ושמתי את העיר הזאת לשמה ולשרקה כל עבר עליה ישם וישרק על כל מכתה: והאכלתים את בשר בניהם ואת בשר בנתיהם ואיש בשר רעהו יאכלו במצור ובמצוק אשר יציקו להם איביהם ומבקשי נפשם: ושברת הבקבק לעיני האנשים ההלכים אותך: ואמרת אליהם כה אמר יהוה צבאות ככה אשבר את העם הזה ואת העיר הזאת כאשר ישבר את כלי היוצר אשר לא יוכל להרפה עוד ובתפת יקברו מאין מקום לקבור: כן אעשה למקום הזה נאם יהוה וליושביו ולתת את העיר הזאת כתפת: והיו בתי ירושלם ובתי מלכי יהודה כמקום התפת הטמאים לכל הבתים אשר קטרו על גגתיהם לכל צבא השמים והסך נסכים לאלהים אחרים: ויבא ירמיהו מהתפת אשר שלחו יהוה שם להנבא ויעמד בחצר בית יהוה ויאמר אל כל העם: כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני מבי אל העיר הזאת ועל כל עריה את כל הרעה אשר דברתי עליה כי הקשו את ערפם לבלתי שמוע את דברי:

כ וישמע פשחור בן אמר הכהן והוא פקיד נגיד בבית יהוה את ירמיהו נבא את הדברים האלה: ויכה פשחור את ירמיהו הנביא ויתן אתו על המהפכת אשר בשער בנימן העליון אשר בבית יהוה: ויהי ממחרת ויצא פשחור את ירמיהו מן המהפכת ויאמר אליו ירמיהו

יט׳ ב׳ החרסית קרי יא׳ ה׳ ... טו׳ מביא קרי

לא פשחור קרא יהוה שמך כי אם מגור מסביב: כי כה אמר יהוה הנני נתנך למגור לך ולכל אהביך ונפלו בחרב איביהם ועיניך ראות ואת כל יהודה אתן ביד מלך בבל והגלם בבלה והכם בחרב: ונתתי את כל חסן העיר הזאת ואת כל יגיעה ואת כל יקרה ואת כל אוצרות מלכי יהודה אתן ביד איביהם ובזזום ולקחום והביאום בבלה: ואתה פשחור וכל ישבי ביתך תלכו בשבי ובבל תבוא ושם תמות ושם תקבר אתה וכל אהביך אשר נבאת להם בשקר: פתיתני יהוה ואפת חזקתני ותוכל הייתי לשחוק כל היום כלה לעג לי: כי מדי אדבר אזעק חמס ושד אקרא כי היה דבר יהוה לי לחרפה ולקלס כל היום: ואמרתי לא אזכרנו ולא אדבר עוד בשמו והיה בלבי כאש בערת עצר בעצמתי ונלאיתי כלכל ולא אוכל: כי שמעתי דבת רבים מגור מסביב הגידו ונגידנו כל אנוש שלמי שמרי צלעי אולי יפתה ונוכלה לו ונקחה נקמתנו ממנו: ויהוה אותי כגבור עריץ על כן רדפי יכשלו ולא יכלו בשו מאד כי לא השכילו כלמת עולם לא תשכח: ויהוה צבאות בחן צדיק ראה כליות ולב אראה נקמתך מהם כי אליך גליתי את ריבי: שירו ליהוה הללו את יהוה כי הציל את נפש אביון מיד מרעים: ארור היום אשר ילדתי בו יום אשר ילדתני אמי אל יהי ברוך: ארור האיש אשר בשר את אבי לאמר ילד לך בן זכר שמח שמחהו: והיה האיש ההוא כערים אשר הפך יהוה ולא נחם ושמע זעקה בבקר ותרועה בעת צהרים: אשר לא מותתני מרחם ותהי לי אמי קברי ורחמה הרת עולם: למה זה מרחם יצאתי לראות עמל ויגון ויכלו בבשת ימי:

כא הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה בשלח אליו המלך צדקיהו את פשחור בן מלכיה ואת צפניה בן מעשיה הכהן לאמר: דרש נא בעדנו את יהוה כי נבוכדראצר מלך בבל נלחם עלינו אולי יעשה יהוה אותנו ככל נפלאתיו ויעלה מעלינו: ויאמר ירמיהו אליהם כה תאמרן אל צדקיהו: כה אמר יהוה אלהי ישראל הנני מסב את כלי המלחמה אשר בידכם אשר אתם נלחמים בם את מלך בבל ואת הכשדים הצרים

כ׳ ה׳ קמץ בז״ק

עליכם מחוץ לחומה ואספתי אותם אל־תוך העיר הזאת׃ ונלחמתי אני אתכם ביד נטויה ובזרוע חזקה ובאף ובחמה ובקצף גדול׃ והכיתי את־יושבי העיר הזאת ואת־האדם ואת־הבהמה בדבר גדול ימתו׃ ואחרי־כן נאם־יהוה אתן את־צדקיהו מלך־יהודה ואת־עבדיו ואת־העם ואת־הנשארים בעיר הזאת מן־הדבר מן־החרב ומן־הרעב ביד נבוכדראצר מלך־בבל וביד איביהם וביד מבקשי נפשם והכם לפי־חרב לא־יחוס עליהם ולא יחמל ולא ירחם׃ ואל־העם הזה תאמר כה אמר יהוה הנני נתן לפניכם את־דרך החיים ואת־דרך המות׃ הישב בעיר הזאת ימות בחרב וברעב ובדבר והיוצא ונפל על־הכשדים הצרים עליכם יחיה והיתה־לו נפשו לשלל׃ כי־שמתי פני בעיר הזאת לרעה ולא לטובה נאם־יהוה ביד־מלך־בבל תנתן ושרפה באש׃ ולבית מלך יהודה שמעו דבר־יהוה׃ בית דוד כה אמר יהוה דינו לבקר משפט והצילו גזול מיד עושק פן־תצא כאש חמתי ובערה ואין מכבה מפני רע מעלליהם׃ הנני אליך ישבת העמק צור המישר נאם־יהוה האמרים מי־יחת עלינו ומי יבוא במעונותינו׃ ופקדתי עליכם כפרי מעלליכם נאם־יהוה והצתי אש ביערה ואכלה כל־סביביה׃ ס

כב כה אמר יהוה רד בית־מלך יהודה ודברת שם את־הדבר הזה׃ ואמרת שמע דבר־יהוה מלך יהודה הישב על־כסא דוד אתה ועבדיך ועמך הבאים בשערים האלה׃ כה ׀ אמר יהוה עשו משפט וצדקה והצילו גזול מיד עשוק וגר יתום ואלמנה אל־תנו אל־תחמסו ודם נקי אל־תשפכו במקום הזה׃ כי אם־עשו תעשו את־הדבר הזה ובאו בשערי הבית הזה מלכים ישבים לדוד על־כסאו רכבים ברכב ובסוסים הוא ועבדו ועמו׃ ואם לא תשמעו את־הדברים האלה בי נשבעתי נאם־יהוה כי־לחרבה יהיה הבית הזה׃ ס כי־כה ׀ אמר יהוה על־בית מלך יהודה גלעד אתה לי ראש הלבנון אם־לא אשיתך מדבר ערים לא נושבה׃ וקדשתי עליך משחתים איש וכליו וכרתו מבחר ארזיך והפילו על־האש׃ ועברו גוים רבים על העיר הזאת ואמרו איש אל־רעהו על־מה עשה יהוה ככה לעיר הגדולה הזאת׃ ואמרו על אשר עזבו את־ברית יהוה אלהיהם וישתחוו לאלהים אחרים ויעבדום׃

כא׳ ס׳ וחיה קרי   יג׳ [illegible] קרי   כב׳ ד׳ ועבדיו קרי   ו׳ נושבו קרי

אל

פ אל־תבכו למת ואל־תנדו לו בכו בכו להלך כי לא ישוב עוד וראה את־ארץ מולדתו׃ כי כה אמר־יהוה אל־שלם בן־יאשיהו מלך יהודה המלך תחת יאשיהו אביו אשר יצא מן־המקום הזה לא־ישוב שם עוד׃ כי במקום אשר־הגלו אתו שם ימות ואת־הארץ הזאת לא־יראה עוד׃ ס הוי בנה ביתו בלא־צדק ועליותיו בלא משפט ברעהו יעבד חנם ופעלו לא יתן־לו׃ האמר אבנה־לי בית מדות ועליות מרוחים וקרע־לו חלוני וספון בארז ומשוח בששר׃ התמלך כי אתה מתחרה בארז אביך הלוא אכל ושתה ועשה משפט וצדקה אז טוב לו׃ דן דין־עני ואביון אז טוב הלא־היא הדעת אתי נאם־יהוה׃ כי אין עיניך ולבך כי אם־על־בצעך ועל דם־הנקי לשפוך ועל־העשק ועל־המרוצה לעשות׃ ס לכן כה־אמר יהוה אל־יהויקים בן־יאשיהו מלך יהודה לא־יספדו לו הוי אחי והוי אחות לא־יספדו לו הוי אדון והוי הדה׃ קבורת חמור יקבר סחוב והשלך מהלאה לשערי ירושלם׃ ס עלי הלבנון וצעקי ובבשן תני קולך וצעקי מעברים כי נשברו כל־מאהביך׃ דברתי אליך בשלותיך אמרת לא אשמע זה דרכך מנעוריך כי לא־שמעת בקולי׃ כל־רעיך תרעה־רוח ומאהביך בשבי ילכו כי אז תבשי ונכלמת מכל רעתך׃ ישבתי בלבנון מקננתי בארזים מה־נחנתי בבא־לך חבלים חיל כילדה׃ חי־אני נאם־יהוה כי אם־יהיה כניהו בן־יהויקים מלך יהודה חותם על־יד ימיני כי משם אתקנך׃ ונתתיך ביד מבקשי נפשך וביד אשר־אתה יגור מפניהם וביד נבוכדראצר מלך־בבל וביד הכשדים׃ והטלתי אתך ואת־אמך אשר ילדתך על הארץ אחרת אשר לא־ילדתם שם ושם תמותו׃ ועל־הארץ אשר־הם מנשאים את־נפשם לשוב שם שמה לא ישובו׃ ס העצב נבזה נפוץ האיש הזה כניהו אם־כלי אין חפץ בו מדוע הוטלו הוא וזרעו והשלכו על־הארץ אשר לא־ידעו׃ ארץ ארץ ארץ שמעי דבר־יהוה׃ כה ׀ אמר יהוה כתבו את־האיש הזה ערירי גבר לא־יצלח בימיו כי לא יצלח מזרעו איש ישב על־כסא דוד ומשל עוד ביהודה׃ ס

כג הוי רעים מאבדים ומפצים את־צאן מרעיתי נאם־

כב׳ יד׳ [illegible] בו״ק   כ׳ כצ״ל   כג׳ יושבת קרי   מקננת ק׳   נחנת קרי

יהוה

יְהוָה׃ ס לָכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל־הָרֹעִים הָרֹעִים אֶת־עַמִּי אַתֶּם הֲפִצֹתֶם אֶת־צֹאנִי וַתַּדִּחוּם וְלֹא פְקַדְתֶּם אֹתָם הִנְנִי פֹקֵד עֲלֵיכֶם אֶת־רֹעַ מַעַלְלֵיכֶם נְאֻם־יְהוָה׃ וַאֲנִי אֲקַבֵּץ אֶת־שְׁאֵרִית צֹאנִי מִכֹּל הָאֲרָצוֹת אֲשֶׁר־הִדַּחְתִּי אֹתָם שָׁם וַהֲשִׁבֹתִי אֶתְהֶן עַל־נְוֵהֶן וּפָרוּ וְרָבוּ׃ וַהֲקִמֹתִי עֲלֵיהֶם רֹעִים וְרָעוּם וְלֹא־יִירְאוּ עוֹד וְלֹא־יֵחַתּוּ וְלֹא יִפָּקֵדוּ נְאֻם־יְהוָה׃ ס הִנֵּה יָמִים בָּאִים נְאֻם־יְהוָה וַהֲקִמֹתִי לְדָוִד צֶמַח צַדִּיק וּמָלַךְ מֶלֶךְ וְהִשְׂכִּיל וְעָשָׂה מִשְׁפָּט וּצְדָקָה בָּאָרֶץ׃ בְּיָמָיו תִּוָּשַׁע יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁכֹּן לָבֶטַח וְזֶה־שְּׁמוֹ אֲשֶׁר־יִקְרְאוֹ יְהוָה ׀ צִדְקֵנוּ׃ ס לָכֵן הִנֵּה־יָמִים בָּאִים נְאֻם־יְהוָה וְלֹא־יֹאמְרוּ עוֹד חַי־יְהוָה אֲשֶׁר הֶעֱלָה אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ כִּי אִם־חַי־יְהוָה אֲשֶׁר הֶעֱלָה וַאֲשֶׁר הֵבִיא אֶת־זֶרַע בֵּית יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ צָפוֹנָה וּמִכֹּל הָאֲרָצוֹת אֲשֶׁר הִדַּחְתִּים שָׁם וְיָשְׁבוּ עַל־אַדְמָתָם׃ ס לַנְּבִאִים נִשְׁבַּר לִבִּי בְקִרְבִּי רָחֲפוּ כָּל־עַצְמוֹתַי הָיִיתִי כְּאִישׁ שִׁכּוֹר וּכְגֶבֶר עֲבָרוֹ יָיִן מִפְּנֵי יְהוָה וּמִפְּנֵי דִּבְרֵי קָדְשׁוֹ׃ כִּי מְנָאֲפִים מָלְאָה הָאָרֶץ כִּי־מִפְּנֵי אָלָה אָבְלָה הָאָרֶץ יָבְשׁוּ נְאוֹת מִדְבָּר וַתְּהִי מְרוּצָתָם רָעָה וּגְבוּרָתָם לֹא־כֵן׃ כִּי־גַם־נָבִיא גַם־כֹּהֵן חָנֵפוּ גַּם־בְּבֵיתִי מָצָאתִי רָעָתָם נְאֻם־יְהוָה׃ לָכֵן יִהְיֶה דַרְכָּם לָהֶם כַּחֲלַקְלַקּוֹת בָּאֲפֵלָה יִדַּחוּ וְנָפְלוּ בָהּ כִּי־אָבִיא עֲלֵיהֶם רָעָה שְׁנַת פְּקֻדָּתָם נְאֻם־יְהוָה׃ ס וּבִנְבִיאֵי שֹׁמְרוֹן רָאִיתִי תִפְלָה הִנַּבְּאוּ בַבַּעַל וַיַּתְעוּ אֶת־עַמִּי אֶת־יִשְׂרָאֵל׃ וּבִנְבִאֵי יְרוּשָׁלַ͏ִם רָאִיתִי שַׁעֲרוּרָה נָאוֹף וְהָלֹךְ בַּשֶּׁקֶר וְחִזְּקוּ יְדֵי מְרֵעִים לְבִלְתִּי־שָׁבוּ אִישׁ מֵרָעָתוֹ הָיוּ־לִי כֻלָּם כִּסְדֹם וְיֹשְׁבֶיהָ כַּעֲמֹרָה׃ ס לָכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת עַל־הַנְּבִאִים הִנְנִי מַאֲכִיל אוֹתָם לַעֲנָה וְהִשְׁקִתִים מֵי־רֹאשׁ כִּי מֵאֵת נְבִיאֵי יְרוּשָׁלַ͏ִם יָצְאָה חֲנֻפָּה לְכָל־הָאָרֶץ׃ ס כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אַל־תִּשְׁמְעוּ עַל־דִּבְרֵי הַנְּבִאִים הַנִּבְּאִים לָכֶם מַהְבִּלִים הֵמָּה אֶתְכֶם חֲזוֹן לִבָּם יְדַבֵּרוּ לֹא מִפִּי יְהוָה׃ אֹמְרִים אָמוֹר לִמְנַאֲצַי דִּבֶּר יְהוָה שָׁלוֹם יִהְיֶה לָכֶם וְכֹל הֹלֵךְ בִּשְׁרִרוּת לִבּוֹ אָמְרוּ לֹא־תָבוֹא עֲלֵיכֶם רָעָה׃ כִּי מִי עָמַד בְּסוֹד יְהוָה וְיֵרֶא וְיִשְׁמַע אֶת־דְּבָרוֹ מִי־הִקְשִׁיב דְּבָרִי וַיִּשְׁמָע׃ ס הִנֵּה ׀ סַעֲרַת יְהוָה חֵמָה יָצְאָה וְסַעַר מִתְחוֹלֵל עַל רֹאשׁ רְשָׁעִים יָחוּל׃ לֹא יָשׁוּב אַף־יְהוָה עַד־עֲשֹׂתוֹ וְעַד־הֲקִימוֹ מְזִמּוֹת לִבּוֹ

כג׳ ה׳ מלרע · יב׳ פתח בבקים קמץ · מלעיל · יח׳ דברו קרי

באחרית

בְּאַחֲרִית הַיָּמִים תִּתְבּוֹנְנוּ בָהּ בִּינָה׃ לֹא־שָׁלַחְתִּי אֶת־הַנְּבִאִים וְהֵם רָצוּ לֹא־דִבַּרְתִּי אֲלֵיהֶם וְהֵם נִבָּאוּ׃ וְאִם־עָמְדוּ בְּסוֹדִי וְיַשְׁמִעוּ דְבָרַי אֶת־עַמִּי וִישִׁבוּם מִדַּרְכָּם הָרָע וּמֵרֹעַ מַעַלְלֵיהֶם׃ ס הַאֱלֹהֵי מִקָּרֹב אָנִי נְאֻם־יְהוָה וְלֹא אֱלֹהֵי מֵרָחֹק׃ אִם־יִסָּתֵר אִישׁ בַּמִּסְתָּרִים וַאֲנִי לֹא־אֶרְאֶנּוּ נְאֻם־יְהוָה הֲלוֹא אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ אֲנִי מָלֵא נְאֻם־יְהוָה׃ שָׁמַעְתִּי אֵת אֲשֶׁר־אָמְרוּ הַנְּבִאִים הַנִּבְּאִים בִּשְׁמִי שֶׁקֶר לֵאמֹר חָלַמְתִּי חָלָמְתִּי׃ עַד־מָתַי הֲיֵשׁ בְּלֵב הַנְּבִאִים נִבְּאֵי הַשָּׁקֶר וּנְבִיאֵי תַּרְמִת לִבָּם׃ הַחֹשְׁבִים לְהַשְׁכִּיחַ אֶת־עַמִּי שְׁמִי בַּחֲלוֹמֹתָם אֲשֶׁר יְסַפְּרוּ אִישׁ לְרֵעֵהוּ כַּאֲשֶׁר שָׁכְחוּ אֲבוֹתָם אֶת־שְׁמִי בַּבָּעַל׃ הַנָּבִיא אֲשֶׁר־אִתּוֹ חֲלוֹם יְסַפֵּר חֲלוֹם וַאֲשֶׁר דְּבָרִי אִתּוֹ יְדַבֵּר דְּבָרִי אֱמֶת מַה־לַתֶּבֶן אֶת־הַבָּר נְאֻם־יְהוָה׃ הֲלוֹא כֹה דְבָרִי כָּאֵשׁ נְאֻם־יְהוָה וּכְפַטִּישׁ יְפֹצֵץ סָלַע׃ ס לָכֵן הִנְנִי עַל־הַנְּבִאִים נְאֻם־יְהוָה מְגַנְּבֵי דְבָרַי אִישׁ מֵאֵת רֵעֵהוּ׃ הִנְנִי עַל־הַנְּבִיאִם נְאֻם־יְהוָה הַלֹּקְחִים לְשׁוֹנָם וַיִּנְאֲמוּ נְאֻם׃ הִנְנִי עַל־נִבְּאֵי חֲלֹמוֹת שֶׁקֶר נְאֻם־יְהוָה וַיְסַפְּרוּם וַיַּתְעוּ אֶת־עַמִּי בְּשִׁקְרֵיהֶם וּבְפַחֲזוּתָם וְאָנֹכִי לֹא־שְׁלַחְתִּים וְלֹא צִוִּיתִים וְהוֹעֵיל לֹא־יוֹעִילוּ לָעָם־הַזֶּה נְאֻם־יְהוָה׃ וְכִי־יִשְׁאָלְךָ הָעָם הַזֶּה אוֹ־הַנָּבִיא אוֹ־כֹהֵן לֵאמֹר מַה־מַּשָּׂא יְהוָה וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם אֶת־מַה־מַּשָּׂא וְנָטַשְׁתִּי אֶתְכֶם נְאֻם־יְהוָה׃ וְהַנָּבִיא וְהַכֹּהֵן וְהָעָם אֲשֶׁר יֹאמַר מַשָּׂא יְהוָה וּפָקַדְתִּי עַל־הָאִישׁ הַהוּא וְעַל־בֵּיתוֹ׃ כֹּה תֹאמְרוּ אִישׁ עַל־רֵעֵהוּ וְאִישׁ אֶל־אָחִיו מֶה־עָנָה יְהוָה וּמַה־דִּבֶּר יְהוָה׃ וּמַשָּׂא יְהוָה לֹא תִזְכְּרוּ־עוֹד כִּי הַמַּשָּׂא יִהְיֶה לְאִישׁ דְּבָרוֹ וַהֲפַכְתֶּם אֶת־דִּבְרֵי אֱלֹהִים חַיִּים יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵינוּ׃ כֹּה תֹאמַר אֶל־הַנָּבִיא מֶה־עָנָךְ יְהוָה וּמַה־דִּבֶּר יְהוָה׃ וְאִם־מַשָּׂא יְהוָה תֹּאמֵרוּ לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה יַעַן אֲמָרְכֶם אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה מַשָּׂא יְהוָה וָאֶשְׁלַח אֲלֵיכֶם לֵאמֹר לֹא תֹאמְרוּ מַשָּׂא יְהוָה׃ לָכֵן הִנְנִי וְנָשִׁיתִי אֶתְכֶם נָשֹׁא וְנָטַשְׁתִּי אֶתְכֶם וְאֶת־הָעִיר אֲשֶׁר נָתַתִּי לָכֶם וְלַאֲבוֹתֵיכֶם מֵעַל פָּנָי׃ וְנָתַתִּי עֲלֵיכֶם חֶרְפַּת עוֹלָם וּכְלִמּוּת עוֹלָם אֲשֶׁר לֹא תִשָּׁכֵחַ׃ ס

כד

הִרְאַנִי יְהוָה וְהִנֵּה שְׁנֵי דּוּדָאֵי תְאֵנִים מוּעָדִים לִפְנֵי הֵיכַל יְהוָה אַחֲרֵי הַגְלוֹת נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל אֶת־יְכָנְיָהוּ בֶן־יְהוֹיָקִים מֶלֶךְ־יְהוּדָה וְאֶת־שָׂרֵי יְהוּדָה וְאֶת־הֶחָרָשׁ וְאֶת־הַמַּסְגֵּר מִירוּשָׁלַ͏ִם וַיְבִאֵם בָּבֶל׃ הַדּוּד אֶחָד תְּאֵנִים טֹבוֹת מְאֹד כִּתְאֵנֵי הַבַּכֻּרוֹת וְהַדּוּד אֶחָד תְּאֵנִים רָעוֹת מְאֹד אֲשֶׁר

לא

לא־תאכלנה מרע : ס ויאמר יהוה אלי מה־אתה ראה ירמיהו ואמר תאנים התאנים הטבות טבות מאד והרעות רעות מאד אשר לא־תאכלנה מרע : ויהי דבר־יהוה אלי לאמר : כה־אמר יהוה אלהי ישראל כתאנים הטבות האלה כן אכיר את־גלות יהודה אשר שלחתי מן־המקום הזה ארץ כשדים לטובה : ושמתי עיני עליהם לטובה והשבתים על־הארץ הזאת ובניתים ולא אהרס ונטעתים ולא אתוש : ונתתי להם לב לדעת אתי כי אני יהוה והיו־לי לעם ואנכי אהיה להם לאלהים כי־ישבו אלי בכל־לבם : ס וכתאנים הרעות אשר לא־תאכלנה מרע כי־כה | אמר יהוה כן אתן את־צדקיהו מלך־יהודה ואת־שריו ואת | שארית ירושלם הנשארים בארץ הזאת והישבים בארץ מצרים : ונתתים לזועה לרעה לכל ממלכות הארץ לחרפה ולמשל לשנינה ולקללה בכל־המקמות אשר־אדיחם שם : ושלחתי בם את־החרב את־הרעב ואת־הדבר עד־תמם מעל האדמה אשר־נתתי להם ולאבותיהם : ס

כה הדבר אשר־היה על־ירמיהו על־כל־עם יהודה בשנה הרבעית ליהויקים בן־יאשיהו מלך יהודה היא השנה הראשנית לנבוכדראצר מלך בבל : אשר דבר ירמיהו הנביא על־כל־עם יהודה ואל כל־ישבי ירושלם לאמר : מן־שלש עשרה שנה ליאשיהו בן־אמון מלך יהודה ועד | היום הזה זה שלש ועשרים שנה היה דבר־יהוה אלי ואדבר אליכם אשכים ודבר ולא שמעתם : ושלח יהוה אליכם את־כל־עבדיו הנבאים השכם ושלח ולא שמעתם ולא־הטיתם את־אזנכם לשמע : לאמר שובו־נא איש מדרכו הרעה ומרע מעלליכם ושבו על־האדמה אשר נתן יהוה לכם ולאבותיכם למן־עולם ועד־עולם : ואל־תלכו אחרי אלהים אחרים לעבדם ולהשתחות להם ולא־תכעיסו אותי במעשה ידיכם ולא ארע לכם : ולא־שמעתם אלי נאם־יהוה למען הכעסוני במעשה ידיכם לרע לכם : ס לכן כה אמר יהוה צבאות יען אשר לא־שמעתם את־דברי : הנני שלח ולקחתי את־כל־משפחות צפון נאם־יהוה ואל־נבוכדראצר מלך־בבל עבדי והבאתים על־הארץ הזאת ועל־ישביה ועל כל־הגוים האלה סביב והחרמתים ושמתים לשמה ולשרקה ולחרבות עולם :

כד׳ ט׳ לזועה קרי   כה׳ ג׳ א׳ בנקוים ה׳   ז׳ יתיר ו׳

והאבדתי מהם קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה קול רחים ואור נר : והיתה כל־הארץ הזאת לחרבה לשמה ועבדו הגוים האלה את־מלך בבל שבעים שנה : והיה כמלאות שבעים שנה אפקד על־מלך־בבל ועל־הגוי ההוא נאם־יהוה את־עונם ועל־ארץ כשדים ושמתי אתו לשממות עולם : והבאותי על־הארץ ההיא את־כל־דברי אשר־דברתי עליה את כל־הכתוב בספר הזה אשר־נבא ירמיהו על־כל־הגוים : כי עבדו־בם גם־המה גוים רבים ומלכים גדולים ושלמתי להם כפעלם וכמעשה ידיהם : פ כי כה אמר יהוה אלהי ישראל אלי קח את־כוס היין החמה הזאת מידי והשקיתה אתו את־כל־הגוים אשר אנכי שלח אותך אליהם : ושתו והתגעשו והתהללו מפני החרב אשר אנכי שלח ביניהם : ואקח את־הכוס מיד יהוה ואשקה את־כל־הגוים אשר־שלחני יהוה אליהם : את־ירושלם ואת־ערי יהודה ואת־מלכיה את־שריה לתת אתם לחרבה לשמה לשרקה ולקללה כיום הזה : את־פרעה מלך־מצרים ואת־עבדיו ואת־שריו ואת־כל־עמו : ואת כל־הערב ואת כל־מלכי ארץ העוץ ואת כל־מלכי ארץ פלשתים ואת־אשקלון ואת־עזה ואת־עקרון ואת שארית אשדוד : את־אדום ואת־מואב ואת־בני עמון : ואת כל־מלכי צר ואת כל־מלכי צידון ואת מלכי האי אשר בעבר הים : ואת־דדן ואת־תימא ואת־בוז ואת כל־קצוצי פאה : ואת כל־מלכי ערב ואת כל־מלכי הערב השכנים במדבר : ואת | כל־מלכי זמרי ואת כל־מלכי עילם ואת כל־מלכי מדי : ואת | כל־מלכי הצפון הקרבים והרחקים איש אל־אחיו ואת כל־הממלכות הארץ אשר על־פני האדמה ומלך ששך ישתה אחריהם : ואמרת אליהם כה־אמר יהוה צבאות אלהי ישראל שתו ושכרו וקיו ונפלו ולא תקומו מפני החרב אשר אנכי שלח ביניכם : והיה כי ימאנו לקחת־הכוס מידך לשתות ואמרת אליהם כה אמר יהוה צבאות שתו תשתו : כי הנה בעיר אשר נקרא־שמי עליה אנכי מחל להרע ואתם הנקה תנקו לא תנקו כי חרב אני קרא על־כל־ישבי הארץ נאם יהוה צבאות : ואתה תנבא אליהם את כל־הדברים האלה ואמרת אליהם יהוה ממרום ישאג

כה׳ י״ג והבאתי קרי   ל׳ קטן בס״א

וּמִמְּעוֹן קָדְשׁוֹ יִתֵּן קוֹלוֹ שָׁאֹג יִשְׁאַג עַל־נָוֵהוּ הֵידָד כְּדֹרְכִים
יַעֲנֶה אֶל כָּל־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ׃ בָּא שָׁאוֹן עַד־קְצֵה הָאָרֶץ כִּי
רִיב לַיהוָה בַּגּוֹיִם נִשְׁפָּט הוּא לְכָל־בָּשָׂר הָרְשָׁעִים נְתָנָם
לַחֶרֶב נְאֻם־יְהוָה׃ ס כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת הִנֵּה
רָעָה יֹצֵאת מִגּוֹי אֶל־גּוֹי וְסַעַר גָּדוֹל יֵעוֹר מִיַּרְכְּתֵי־אָרֶץ׃
וְהָיוּ חַלְלֵי יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא מִקְצֵה הָאָרֶץ וְעַד־קְצֵה
הָאָרֶץ לֹא יִסָּפְדוּ וְלֹא יֵאָסְפוּ וְלֹא יִקָּבֵרוּ לְדֹמֶן עַל־פְּנֵי
הָאֲדָמָה יִהְיוּ׃ הֵילִילוּ הָרֹעִים וְזַעֲקוּ וְהִתְפַּלְּשׁוּ אַדִּירֵי
הַצֹּאן כִּי־מָלְאוּ יְמֵיכֶם לִטְבוֹחַ וּתְפוֹצוֹתִיכֶם וּנְפַלְתֶּם כִּכְלִי
חֶמְדָּה׃ וְאָבַד מָנוֹס מִן־הָרֹעִים וּפְלֵיטָה מֵאַדִּירֵי הַצֹּאן׃
קוֹל צַעֲקַת הָרֹעִים וִילְלַת אַדִּירֵי הַצֹּאן כִּי־שֹׁדֵד יְהוָה אֶת־
מַרְעִיתָם׃ וְנָדַמּוּ נְאוֹת הַשָּׁלוֹם מִפְּנֵי חֲרוֹן אַף־יְהוָה׃
עָזַב כַּכְּפִיר סֻכּוֹ כִּי־הָיְתָה אַרְצָם לְשַׁמָּה מִפְּנֵי חֲרוֹן הַיּוֹנָה
וּמִפְּנֵי חֲרוֹן אַפּוֹ׃

כו בְּרֵאשִׁית מַמְלְכוּת יְהוֹיָקִים בֶּן־יֹאשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה
הָיָה הַדָּבָר הַזֶּה מֵאֵת יְהוָה לֵאמֹר׃ כֹּה ׀ אָמַר יְהוָה
עֲמֹד בַּחֲצַר בֵּית־יְהוָה וְדִבַּרְתָּ עַל־כָּל־עָרֵי יְהוּדָה הַבָּאִים
לְהִשְׁתַּחֲוֺת בֵּית־יְהוָה אֵת כָּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לְדַבֵּר
אֲלֵיהֶם אַל־תִּגְרַע דָּבָר׃ אוּלַי יִשְׁמְעוּ וְיָשֻׁבוּ אִישׁ מִדַּרְכּוֹ
הָרָעָה וְנִחַמְתִּי אֶל־הָרָעָה אֲשֶׁר אָנֹכִי חֹשֵׁב לַעֲשׂוֹת לָהֶם
מִפְּנֵי רֹעַ מַעַלְלֵיהֶם׃ וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר יְהוָה אִם־לֹא
תִשְׁמְעוּ אֵלַי לָלֶכֶת בְּתוֹרָתִי אֲשֶׁר נָתַתִּי לִפְנֵיכֶם׃ לִשְׁמֹעַ
עַל־דִּבְרֵי עֲבָדַי הַנְּבִאִים אֲשֶׁר אָנֹכִי שֹׁלֵחַ אֲלֵיכֶם וְהַשְׁכֵּם
וְשָׁלֹחַ וְלֹא שְׁמַעְתֶּם׃ וְנָתַתִּי אֶת־הַבַּיִת הַזֶּה כְּשִׁלֹה
וְאֶת־הָעִיר הַזֹּאתָה אֶתֵּן לִקְלָלָה לְכֹל גּוֹיֵי הָאָרֶץ׃ ס
וַיִּשְׁמְעוּ הַכֹּהֲנִים וְהַנְּבִאִים וְכָל־הָעָם אֶת־יִרְמְיָהוּ
מְדַבֵּר אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּבֵית יְהוָה׃ וַיְהִי ׀ כְּכַלּוֹת
יִרְמְיָהוּ לְדַבֵּר אֵת כָּל־אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לְדַבֵּר אֶל־כָּל־הָעָם
וַיִּתְפְּשׂוּ אֹתוֹ הַכֹּהֲנִים וְהַנְּבִאִים וְכָל־הָעָם לֵאמֹר מוֹת
תָּמוּת׃ מַדּוּעַ נִבֵּיתָ בְשֵׁם־יְהוָה לֵאמֹר כְּשִׁלוֹ יִהְיֶה
הַבַּיִת הַזֶּה וְהָעִיר הַזֹּאת תֶּחֱרַב מֵאֵין יוֹשֵׁב וַיִּקָּהֵל כָּל־
הָעָם אֶל־יִרְמְיָהוּ בְּבֵית יְהוָה׃ וַיִּשְׁמְעוּ ׀ שָׂרֵי יְהוּדָה אֵת
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיַּעֲלוּ מִבֵּית־הַמֶּלֶךְ בֵּית יְהוָה וַיֵּשְׁבוּ
בְּפֶתַח שַׁעַר־יְהוָה הֶחָדָשׁ׃ ס וַיֹּאמְרוּ הַכֹּהֲנִים וְהַנְּבִאִים
אֶל־הַשָּׂרִים וְאֶל־כָּל־הָעָם לֵאמֹר מִשְׁפַּט־מָוֶת לָאִישׁ הַזֶּה
כִּי נִבָּא אֶל־הָעִיר הַזֹּאת כַּאֲשֶׁר שְׁמַעְתֶּם בְּאָזְנֵיכֶם׃

סה' לד' הס' נחתם ובחזקיה' ט' ו' יהיד ה'

ויאמר

וַיֹּאמֶר יִרְמְיָהוּ אֶל־כָּל־הַשָּׂרִים וְאֶל־כָּל־הָעָם לֵאמֹר יְהוָה
שְׁלָחַנִי לְהִנָּבֵא אֶל־הַבַּיִת הַזֶּה וְאֶל־הָעִיר הַזֹּאת אֵת כָּל־
הַדְּבָרִים אֲשֶׁר שְׁמַעְתֶּם׃ וְעַתָּה הֵיטִיבוּ דַרְכֵיכֶם
וּמַעַלְלֵיכֶם וְשִׁמְעוּ בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְיִנָּחֵם יְהוָה אֶל־
הָרָעָה אֲשֶׁר דִּבֶּר עֲלֵיכֶם׃ וַאֲנִי הִנְנִי בְיֶדְכֶם עֲשׂוּ־לִי
כַּטּוֹב וְכַיָּשָׁר בְּעֵינֵיכֶם׃ אַךְ ׀ יָדֹעַ תֵּדְעוּ כִּי אִם־מְמִתִים
אַתֶּם אֹתִי כִּי־דָם נָקִי אַתֶּם נֹתְנִים עֲלֵיכֶם וְאֶל־הָעִיר הַזֹּאת
וְאֶל־יֹשְׁבֶיהָ כִּי בֶאֱמֶת שְׁלָחַנִי יְהוָה עֲלֵיכֶם לְדַבֵּר בְּאָזְנֵיכֶם
אֵת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה׃ פ וַיֹּאמְרוּ הַשָּׂרִים וְכָל־הָעָם אֶל־
הַכֹּהֲנִים וְאֶל־הַנְּבִיאִים אֵין־לָאִישׁ הַזֶּה מִשְׁפַּט־מָוֶת כִּי בְּשֵׁם
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ דִּבֶּר אֵלֵינוּ׃ וַיָּקֻמוּ אֲנָשִׁים מִזִּקְנֵי הָאָרֶץ
וַיֹּאמְרוּ אֶל־כָּל־קְהַל הָעָם לֵאמֹר׃ מִיכָיָה הַמּוֹרַשְׁתִּי הָיָה
נִבָּא בִּימֵי חִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה וַיֹּאמֶר אֶל־כָּל־עַם יְהוּדָה
לֵאמֹר כֹּה־אָמַר ׀ יְהוָה צְבָאוֹת צִיּוֹן שָׂדֶה תֵחָרֵשׁ וִירוּשָׁלַיִם
עִיִּים תִּהְיֶה וְהַר הַבַּיִת לְבָמוֹת יָעַר׃ הֶהָמֵת הֱמִתֻהוּ
חִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה וְכָל־יְהוּדָה הֲלֹא יָרֵא אֶת־יְהוָה וַיְחַל
אֶת־פְּנֵי יְהוָה וַיִּנָּחֶם יְהוָה אֶל־הָרָעָה אֲשֶׁר־דִּבֶּר עֲלֵיהֶם
וַאֲנַחְנוּ עֹשִׂים רָעָה גְדוֹלָה עַל־נַפְשׁוֹתֵינוּ׃ וְגַם־אִישׁ הָיָה
מִתְנַבֵּא בְּשֵׁם יְהוָה אוּרִיָּהוּ בֶּן־שְׁמַעְיָהוּ מִקִּרְיַת הַיְּעָרִים
וַיִּנָּבֵא עַל־הָעִיר הַזֹּאת וְעַל־הָאָרֶץ הַזֹּאת כְּכֹל דִּבְרֵי
יִרְמְיָהוּ׃ וַיִּשְׁמַע הַמֶּלֶךְ־יְהוֹיָקִים וְכָל־גִּבּוֹרָיו וְכָל־הַשָּׂרִים
אֶת־דְּבָרָיו וַיְבַקֵּשׁ הַמֶּלֶךְ הֲמִיתוֹ וַיִּשְׁמַע אוּרִיָּהוּ וַיִּרָא וַיִּבְרַח
וַיָּבֹא מִצְרָיִם׃ וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ יְהוֹיָקִים אֲנָשִׁים מִצְרָיִם
אֶת־אֶלְנָתָן בֶּן־עַכְבּוֹר וַאֲנָשִׁים אִתּוֹ אֶל־מִצְרָיִם׃ וַיּוֹצִיאוּ
אֶת־אוּרִיָּהוּ מִמִּצְרַיִם וַיְבִאֻהוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ יְהוֹיָקִים וַיַּכֵּהוּ
בֶּחָרֶב וַיַּשְׁלֵךְ אֶת־נִבְלָתוֹ אֶל־קִבְרֵי בְּנֵי הָעָם׃ אַךְ יַד
אֲחִיקָם בֶּן־שָׁפָן הָיְתָה אֶת־יִרְמְיָהוּ לְבִלְתִּי תֵּת־אֹתוֹ בְיַד־
הָעָם לַהֲמִיתוֹ׃ ס

כז בְּרֵאשִׁית מַמְלֶכֶת יְהוֹיָקִם בֶּן־יֹאושִׁיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה הָיָה
הַדָּבָר הַזֶּה אֶל־יִרְמְיָה מֵאֵת יְהוָה לֵאמֹר׃ כֹּה־אָמַר יְהוָה
אֵלַי עֲשֵׂה לְךָ מוֹסֵרוֹת וּמֹטוֹת וּנְתַתָּם עַל־צַוָּארֶךָ׃
וְשִׁלַּחְתָּם אֶל־מֶלֶךְ אֱדוֹם וְאֶל־מֶלֶךְ מוֹאָב וְאֶל־מֶלֶךְ בְּנֵי
עַמּוֹן וְאֶל־מֶלֶךְ צֹר וְאֶל־מֶלֶךְ צִידוֹן בְּיַד מַלְאָכִים הַבָּאִים
יְרוּשָׁלַם אֶל־צִדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה׃ וְצִוִּיתָ אֹתָם אֶל־אֲדֹנֵיהֶם
לֵאמֹר כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כֹּה תֹאמְרוּ אֶל־
אֲדֹנֵיכֶם׃ אָנֹכִי עָשִׂיתִי אֶת־הָאָרֶץ אֶת־הָאָדָם וְאֶת־הַבְּהֵמָה

ט' יה' יהיד ' מ' א' מא ו'

אשר

אשר על־פני הארץ בכחי הגדול ובזרועי הנטויה ונתתיה
לאשר ישר בעיני׃ ועתה אנכי נתתי את־כל־הארצות
האלה ביד נבוכדנאצר מלך־בבל עבדי וגם את־חית
השדה נתתי לו לעבדו׃ ועבדו אתו כל־הגוים ואת־
בנו ואת־בן־בנו עד בא־עת ארצו גם־הוא ועבדו בו גוים
רבים ומלכים גדלים׃ והיה הגוי והממלכה אשר לא־
יעבדו אתו את־נבוכדנאצר מלך־בבל ואת אשר לא־יתן
את־צוארו בעל מלך בבל בחרב וברעב ובדבר אפקד על־
הגוי ההוא נאם־יהוה עד־תמי אתם בידו׃ ואתם אל־
תשמעו אל־נביאיכם ואל־קסמיכם ואל־חלמתיכם ואל־
ענניכם ואל־כשפיכם אשר־הם אמרים אליכם לאמר לא
תעבדו את־מלך בבל׃ כי שקר הם נבאים לכם למען
הרחיק אתכם מעל אדמתכם והדחתי אתכם ואבדתם׃
והגוי אשר יביא את־צוארו בעל מלך־בבל ועבדו והנחתיו
על־אדמתו נאם־יהוה ועבדה וישב בה׃ ואל־צדקיה
מלך־יהודה דברתי ככל־הדברים האלה לאמר הביאו את־
צואריכם בעל׀ מלך בבל ועבדו אתו ועמו וחיו׃ למה
תמותו אתה ועמך בחרב ברעב ובדבר כאשר דבר יהוה
אל־הגוי אשר לא־יעבד את־מלך בבל׃ ואל־תשמעו
אל־דברי הנבאים האמרים אליכם לאמר לא תעבדו את־
מלך בבל כי שקר הם נבאים לכם׃ כי לא שלחתים
נאם־יהוה והם נבאים בשמי לשקר למען הדיחי אתכם
ואבדתם אתם והנבאים הנבאים לכם׃ ואל־הכהנים
ואל־כל־העם הזה דברתי לאמר כה אמר יהוה אל־תשמעו
אל־דברי נביאיכם הנבאים לכם לאמר הנה כלי בית־יהוה
מושבים מבבלה עתה מהרה כי שקר המה נבאים לכם׃
אל־תשמעו אליהם עבדו את־מלך־בבל וחיו למה תהיה
העיר הזאת חרבה׃ ואם־נבאים הם ואם־יש דבר־יהוה
אתם יפגעו־נא ביהוה צבאות לבלתי־באו הכלים הנותרים
בבית־יהוה ובית מלך יהודה ובירושלם בבלה׃ ס כי כה
אמר יהוה צבאות אל־העמדים ועל־הים ועל־המכנות
ועל יתר הכלים הנותרים בעיר הזאת׃ אשר לא־לקחם
נבוכדנאצר מלך בבל בגלותו את־יכוניה בן־יהויקים מלך־
יהודה מירושלם בבלה ואת כל־חרי יהודה וירושלם׃
ס כי כה־אמר יהוה צבאות אלהי ישראל על־הכלים
הנותרים בית יהוה ובית מלך־יהודה וירושלם׃ בבלה

ס׳׳כ יחדו׳

יובאו ושמה יהיו עד יום פקדי אתם נאם־יהוה והעליתים
והשיבתים אל־המקום הזה׃ ס

כח ויהי׀ בשנה ההיא בראשית ממלכת צדקיה מלך־
יהודה בשנת הרבעית בחדש החמישי אמר אלי חנניה
בן־עזור הנביא אשר מגבעון בבית יהוה לעיני הכהנים
וכל־העם לאמר׃ כה־אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
לאמר שברתי את־על מלך בבל׃ בעוד׀ שנתים ימים
אני משיב אל־המקום הזה את־כל־כלי בית יהוה אשר
לקח נבוכדנאצר מלך־בבל מן־המקום הזה ויביאם בבל׃
ואת־יכניה בן־יהויקים מלך־יהודה ואת־כל־גלות יהודה
הבאים בבלה אני משיב אל־המקום הזה נאם־יהוה כי
אשבר את־על מלך בבל׃ ויאמר ירמיה הנביא אל־
חנניה הנביא לעיני הכהנים ולעיני כל־העם העמדים
בבית יהוה׃ ויאמר ירמיה הנביא אמן כן יעשה יהוה
יקם יהוה את־דבריך אשר נבאת להשיב כלי בית־יהוה
וכל־הגולה מבבל אל־המקום הזה׃ אך שמע־נא הדבר
הזה אשר אנכי דבר באזניך ובאזני כל־העם׃ הנביאים
אשר היו לפני ולפניך מן־העולם ויתנבאו אל־ארצות רבות
ועל־ממלכות גדלות למלחמה ולרעה ולדבר׃ הנביא
אשר ינבא לשלום בבא דבר הנביא יודע הנביא אשר־
שלחו יהוה באמת׃ ויקח חנניה הנביא את־המוטה
מעל צואר ירמיה הנביא וישברהו׃ ויאמר חנניה לעיני
כל־העם לאמר כה אמר יהוה ככה אשבר את־על׀
נבכדנאצר מלך־בבל בעוד שנתים ימים מעל צואר כל־
הגוים וילך ירמיה הנביא לדרכו׃ ס ויהי דבר־
יהוה אל־ירמיה אחרי שבור חנניה הנביא את־המוטה
מעל צואר ירמיה הנביא לאמר׃ הלוך ואמרת אל־
חנניה לאמר כה אמר יהוה מוטת עץ שברת ועשית
תחתיהן מטות ברזל׃ כי כה־אמר יהוה צבאות אלהי
ישראל על ברזל נתתי על־צואר׀ כל־הגוים האלה לעבד
את־נבכדנאצר מלך־בבל ועבדהו וגם את־חית השדה
נתתי לו׃ ויאמר ירמיה הנביא אל־חנניה הנביא שמע־
נא חנניה לא־שלחך יהוה ואתה הבטחת את־העם הזה
על־שקר׃ לכן כה אמר יהוה הנני משלחך מעל פני
האדמה השנה אתה מת כי־סרה דברת אל־יהוה׃ וימת
חנניה הנביא בשנה ההיא בחדש השביעי׃ פ

כח א׳ בשנת קרי

ואלה דברי הספר אשר שלח ירמיה הנביא מירושלם כט
אל־יתר זקני הגולה ואל־הכהנים ואל־הנביאים ואל־כל־
העם אשר הגלה נבוכדנאצר מירושלם בבלה׃ אחרי
צאת יכניה המלך והגבירה והסריסים שרי יהודה
וירושלם והחרש והמסגר מירושלם׃ ביד אלעשה בן־
שפן וגמריה בן־חלקיה אשר שלח צדקיה מלך־יהודה
אל־נבוכדנאצר מלך בבל בבלה לאמר׃ כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל לכל־הגולה אשר־הגליתי מירושלם
בבלה׃ בנו בתים ושבו ונטעו גנות ואכלו את־פרין׃ ה
קחו נשים והולידו בנים ובנות וקחו לבניכם נשים ואת־
בנותיכם תנו לאנשים ותלדנה בנים ובנות ורבו־שם ואל־
תמעטו׃ ודרשו את־שלום העיר אשר הגליתי אתכם
שמה והתפללו בעדה אל־יהוה כי בשלומה יהיה לכם
שלום׃ כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
אל־ישיאו לכם נביאיכם אשר־בקרבכם וקסמיכם ואל־
תשמעו אל־חלמתיכם אשר אתם מחלמים׃ כי בשקר
הם נבאים לכם בשמי לא שלחתים נאם־יהוה׃ ס
כי־כה אמר יהוה כי לפי מלאת לבבל שבעים שנה י
אפקד אתכם והקמתי עליכם את־דברי הטוב להשיב
אתכם אל־המקום הזה׃ כי אנכי ידעתי את־המחשבת
אשר אנכי חשב עליכם נאם־יהוה מחשבות שלום ולא
לרעה לתת לכם אחרית ותקוה׃ וקראתם אתי
והלכתם והתפללתם אלי ושמעתי אליכם׃ ובקשתם
אתי ומצאתם כי תדרשני בכל־לבבכם׃ ונמצאתי לכם
נאם־יהוה ושבתי את־שביתכם וקבצתי אתכם מכל־הגוים
ומכל־המקומות אשר הדחתי אתכם שם נאם־יהוה והשבתי
אתכם אל־המקום אשר־הגליתי אתכם משם׃ כי אמרתם טו
הקים לנו יהוה נבאים בבלה׃ ס כי־כה ׀ אמר
יהוה אל־המלך היושב אל־כסא דוד ואל־כל־העם היושב
בעיר הזאת אחיכם אשר לא־יצאו אתכם בגולה׃ —
כה אמר יהוה צבאות הנני משלח בם את־החרב את־
הרעב ואת־הדבר ונתתי אותם כתאנים השערים אשר לא־
תאכלנה מרע׃ ורדפתי אחריהם בחרב ברעב ובדבר
ונתתים לזועה לכל ׀ ממלכות הארץ לאלה ולשמה ולשרקה
ולחרפה בכל־הגוים אשר־הדחתים שם׃ תחת אשר־לא־
שמעו אל־דברי נאם־יהוה אשר שלחתי אליהם את־עבדי

כט׳ יד׳ שבותכם קרי יח׳ לזעוה קרי

הנבאים השכם ושלח ולא שמעתם נאם־יהוה׃ ואתם כ
שמעו דבר־יהוה כל־הגולה אשר־שלחתי מירושלם בבלה׃
כה־אמר יהוה צבאות אלהי ישראל אל־אחאב
בן־קוליה ואל־צדקיהו בן־מעשיה הנבאים לכם בשמי
שקר הנני ׀ נתן אתם ביד נבוכדראצר מלך־בבל והכם
לעיניכם׃ ולקח מהם קללה לכל גלות יהודה אשר
בבבל לאמר ישמך יהוה כצדקיהו וכאחב אשר־קלם
מלך־בבל באש׃ יען אשר עשו נבלה בישראל וינאפו
את־נשי רעיהם וידברו דבר בשמי שקר אשר לוא צויתם
ואנכי הוידע ועד נאם־יהוה׃ ס ואל־שמעיהו
הנחלמי תאמר לאמר׃ כה־אמר יהוה צבאות אלהי
ישראל לאמר יען אשר אתה שלחת בשמכה ספרים אל־
כל־העם אשר בירושלם ואל־צפניה בן־מעשיה הכהן
ואל־כל־הכהנים לאמר׃ יהוה נתנך כהן תחת יהוידע
הכהן להיות פקדים בית יהוה לכל־איש משגע ומתנבא
ונתתה אתו אל־המהפכת ואל־הצינק׃ ועתה למה לא
גערת בירמיהו הענתתי המתנבא לכם׃ כי על־כן
שלח אלינו בבל לאמר ארכה היא בנו בתים ושבו ונטעו
גנות ואכלו את־פריהן׃ ויקרא צפניה הכהן את־הספר
הזה באזני ירמיהו הנביא׃ ויהי דבר־יהוה אל־
ירמיהו לאמר׃ שלח על־כל־הגולה לאמר כה אמר
יהוה אל־שמעיה הנחלמי יען אשר נבא לכם שמעיה
ואני לא שלחתיו ויבטח אתכם על־שקר׃ לכן כה־אמר
יהוה הנני פקד על־שמעיה הנחלמי ועל־זרעו לא־יהיה
לו איש ׀ יושב ׀ בתוך־העם הזה ולא־יראה בטוב אשר־
אני עשה־לעמי נאם־יהוה כי־סרה דבר על־יהוה׃ פ

ל
הדבר אשר היה אל־ירמיהו מאת יהוה לאמר׃ כה־
אמר יהוה אלהי ישראל לאמר כתב־לך את כל־הדברים
אשר־דברתי אליך אל־ספר׃ כי הנה ימים באים נאם־
יהוה ושבתי את־שבות עמי ישראל ויהודה אמר יהוה
והשבתים אל־הארץ אשר־נתתי לאבותם וירשוה׃ ס
ואלה הדברים אשר דבר יהוה אל־ישראל ואל־
יהודה׃ כי־כה אמר יהוה קול חרדה שמענו פחד ואין
שלום׃ שאלו־נא וראו אם־ילד זכר מדוע ראיתי כל־
גבר ידיו על־חלציו כיולדה ונהפכו כל־פנים לירקון׃
הוי כי גדול היום ההוא מאין כמהו ועת־צרה היא ליעקב

כט׳ כג׳ הידע קרי

וממנה יושע : והיה ביום ההוא נאם יהוה צבאות אשבר עלו מעל צוארך ומוסרותיך אנתק ולא יעבדו בו עוד זרים : ועבדו את יהוה אלהיהם ואת דוד מלכם אשר אקים להם : ס ואתה אל תירא עבדי יעקב נאם יהוה ואל תחת ישראל כי הנני מושיעך מרחוק ואת זרעך מארץ שבים ושב יעקב ושקט ושאנן ואין מחריד : כי אתך אני נאם יהוה להושיעך כי אעשה כלה בכל הגוים אשר הפצותיך שם אך אתך לא אעשה כלה ויסרתיך למשפט ונקה לא אנקך : ס כי כה אמר יהוה אנוש לשברך נחלה מכתך : אין דן דינך למזור רפאות תעלה אין לך : כל מאהביך שכחוך אותך לא ידרשו כי מכת אויב הכיתיך מוסר אכזרי על רב עונך עצמו חטאתיך : מה תזעק על שברך אנוש מכאבך על רב עונך עצמו חטאתיך עשיתי אלה לך : לכן כל אכליך יאכלו וכל צריך כלם בשבי ילכו והיו שאסיך למשסה וכל בזזיך אתן לבז : כי אעלה ארכה לך וממכותיך ארפאך נאם יהוה כי נדחה קראו לך ציון היא דרש אין לה : ס כה אמר יהוה הנני שב שבות אהלי יעקוב ומשכנתיו ארחם ונבנתה עיר על תלה וארמון על משפטו ישב : ויצא מהם תודה וקול משחקים והרבתים ולא ימעטו והכבדתים ולא יצערו : והיו בניו כקדם ועדתו לפני תכון ופקדתי על כל לחציו : והיה אדירו ממנו ומשלו מקרבו יצא והקרבתיו ונגש אלי כי מי הוא זה ערב את לבו לגשת אלי נאם יהוה : והייתם לי לעם ואנכי אהיה לכם לאלהים : פ הנה סערת יהוה חמה יצאה סער מתגורר על ראש רשעים יחול : לא ישוב חרון אף יהוה עד עשתו ועד הקימו מזמות לבו באחרית הימים תתבוננו בה : ס

לא בעת ההיא נאם יהוה אהיה לאלהים לכל משפחות ישראל והמה יהיו לי לעם : ס כה אמר יהוה מצא חן במדבר עם שרידי חרב הלוך להרגיעו ישראל : מרחוק יהוה נראה לי ואהבת עולם אהבתיך על כן משכתיך חסד : עוד אבנך ונבנית בתולת ישראל עוד תעדי תפיך ויצאת במחול משחקים : עוד תטעי כרמים בהרי שמרון נטעו נטעים וחללו : כי יש יום קראו

ל' מז' יתיר א' · יח' מלא ו' · לא' ב' הפטרה ליום שני של ר"ה

נצרים

נצרים בהר אפרים קומו ונעלה ציון אל יהוה אלהינו : ס כי כה אמר יהוה רנו ליעקב שמחה וצהלו בראש הגוים השמיעו הללו ואמרו הושע יהוה את עמך את שארית ישראל : הנני מביא אותם מארץ צפון וקבצתים מירכתי ארץ בם עור ופסח הרה וילדת יחדו קהל גדול ישובו הנה : בבכי יבאו ובתחנונים אובילם אוליכם אל נחלי מים בדרך ישר לא יכשלו בה כי הייתי לישראל לאב ואפרים בכרי הוא : פ שמעו דבר יהוה גוים והגידו באיים ממרחק ואמרו מזרה ישראל יקבצנו ושמרו כרעה עדרו : כי פדה יהוה את יעקב וגאלו מיד חזק ממנו : ובאו ורננו במרום ציון ונהרו אל טוב יהוה על דגן ועל תירש ועל יצהר ועל בני צאן ובקר והיתה נפשם כגן רוה ולא יוסיפו לדאבה עוד : אז תשמח בתולה במחול ובחרים וזקנים יחדו והפכתי אבלם לששון ונחמתים ושמחתים מיגונם : ורויתי נפש הכהנים דשן ועמי את טובי ישבעו נאם יהוה : פ כה אמר יהוה קול ברמה נשמע נהי בכי תמרורים רחל מבכה על בניה מאנה להנחם על בניה כי איננו : ס כה אמר יהוה מנעי קולך מבכי ועיניך מדמעה כי יש שכר לפעלתך נאם יהוה ושבו מארץ אויב : ויש תקוה לאחריתך נאם יהוה ושבו בנים לגבולם : שמוע שמעתי אפרים מתנודד יסרתני ואוסר כעגל לא למד השבני ואשובה כי אתה יהוה אלהי : כי אחרי שובי נחמתי ואחרי הודעי ספקתי על ירך בשתי וגם נכלמתי כי נשאתי חרפת נעורי : הבן יקיר לי אפרים אם ילד שעשעים כי מדי דברי בו זכר אזכרנו עוד על כן המו מעי לו רחם ארחמנו נאם יהוה : ס הציבי לך צינים שמי לך תמרורים שתי לבך למסלה דרך הלכתי שובי בתולת ישראל שבי אל עריך אלה : עד מתי תתחמקין הבת השובבה כי ברא יהוה חדשה בארץ נקבה תסובב גבר : ס כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל עוד יאמרו את הדבר הזה בארץ יהודה ובעריו בשובי את שבותם יברכך יהוה נוה צדק הר הקדש : וישבו בה יהודה וכל עריו יחדו אכרים ונסעו בעדר : כי הרויתי נפש עיפה וכל נפש דאבה מלאתי : על זאת הקיצתי ואראה ושנתי ערבה לי : ס הנה ימים

לא' ה' רביה בסבולתא · ב' עד כאן · בא הולכה כרי

באים

באים נאם־יהוה וזרעתי את־בית ישראל ואת־בית יהודה זרע אדם וזרע בהמה׃ והיה כאשר שקדתי עליהם לנתוש ולנתוץ ולהרס ולהאביד ולהרע כן אשקד עליהם לבנות ולנטוע נאם־יהוה׃ בימים ההם לא־יאמרו עוד אבות אכלו בסר ושני בנים תקהינה׃ כי אם־איש בעונו ימות כל־האדם האכל הבסר תקהינה שניו׃ ס הנה ימים באים נאם־יהוה וכרתי את־בית ישראל ואת־בית יהודה ברית חדשה׃ לא כברית אשר כרתי את־אבותם ביום החזיקי בידם להוציאם מארץ מצרים אשר־המה הפרו את־בריתי ואנכי בעלתי בם נאם־יהוה׃ כי זאת הברית אשר אכרת את־בית ישראל אחרי הימים ההם נאם־יהוה נתתי את־תורתי בקרבם ועל־לבם אכתבנה והייתי להם לאלהים והמה יהיו־לי לעם׃ ולא ילמדו עוד איש את־רעהו ואיש את־אחיו לאמר דעו את־יהוה כי כולם ידעו אותי למקטנם ועד־גדולם נאם־יהוה כי אסלח לעונם ולחטאתם לא אזכר־עוד׃ ס

כה אמר יהוה נתן שמש לאור יומם חקת ירח וכוכבים לאור לילה רגע הים ויהמו גליו יהוה צבאות שמו׃ אם־ימשו החקים האלה מלפני נאם־יהוה גם זרע ישראל ישבתו מהיות גוי לפני כל־הימים׃ ס כה אמר יהוה אם־ימדו שמים מלמעלה ויחקרו מוסדי־ארץ למטה גם־אני אמאס בכל־זרע ישראל על־כל־אשר עשו נאם־יהוה׃ ס הנה ימים נאם־יהוה ונבנתה העיר ליהוה ממגדל חננאל שער הפנה׃ ויצא עוד קוה המדה נגדו על גבעת גרב ונסב געתה׃ וכל־העמק הפגרים והדשן וכל־השרמות עד־נחל קדרון עד־פנת שער הסוסים מזרחה קדש ליהוה לא־ינתש ולא־יהרס עוד לעולם׃ ס

לב הדבר אשר־היה אל־ירמיהו מאת יהוה בשנת העשירית לצדקיהו מלך יהודה היא השנה שמנה־עשרה שנה לנבוכדראצר׃ ואז חיל מלך בבל צרים על־ירושלם וירמיהו הנביא היה כלוא בחצר המטרה אשר בית־מלך יהודה׃ אשר כלאו צדקיהו מלך־יהודה לאמר מדוע אתה נבא לאמר כה אמר יהוה הנני נתן את־העיר הזאת ביד מלך־בבל ולכדה׃ וצדקיהו מלך יהודה לא ימלט מיד הכשדים כי־הנתן ינתן ביד מלך־

לא׳ לג׳ הה׳ בח״ק — לד׳ דגש אחר שורק — לח׳ באים קרי ולא כתיב — לט׳ ק קרי
מ׳ השדמות קרי — לב׳ א׳ בשנה קרי

בבל ודבר־פיו עם־פיו ועיניו את־עיניו תראינה׃ ובבל יולך את־צדקיהו ושם יהיה עד־פקדי אתו נאם־יהוה כי תלחמו את־הכשדים לא תצליחו׃ פ ויאמר ירמיהו היה דבר־יהוה אלי לאמר׃ הנה חנמאל בן־שלם דדך בא אליך לאמר קנה לך את־שדי אשר בענתות כי לך משפט הגאלה לקנות׃ ויבא אלי חנמאל בן־דדי כדבר יהוה אל־חצר המטרה ויאמר אלי קנה נא את־שדי אשר־בענתות אשר בארץ בנימין כי־לך משפט הירשה ולך הגאלה קנה־לך ואדע כי דבר־יהוה הוא׃ ואקנה את־השדה מאת חנמאל בן־דדי אשר בענתות ואשקלה־לו את־הכסף שבעה שקלים ועשרה הכסף׃ ואכתב בספר ואחתם ואעד עדים ואשקל הכסף במאזנים׃ ואקח את־ספר המקנה את־החתום המצוה והחקים ואת־הגלוי׃ ואתן את־הספר המקנה אל־ברוך בן־נריה בן־מחסיה לעיני חנמאל דדי ולעיני העדים הכתבים בספר המקנה לעיני כל־היהודים הישבים בחצר המטרה׃ ואצוה את־ברוך לעיניהם לאמר׃ כה־אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לקוח את־הספרים האלה את ספר המקנה הזה ואת החתום ואת ספר הגלוי הזה ונתתם בכלי־חרש למען יעמדו ימים רבים׃ ס כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל עוד יקנו בתים ושדות וכרמים בארץ הזאת׃ ס ואתפלל אל־יהוה אחרי תתי את־ספר המקנה אל־ברוך בן־נריה לאמר׃ אהה אדני יהוה הנה אתה עשית את־השמים ואת־הארץ בכחך הגדול ובזרעך הנטויה לא־יפלא ממך כל־דבר׃ עשה חסד לאלפים ומשלם עון אבות אל־חיק בניהם אחריהם האל הגדול הגבור יהוה צבאות שמו׃ גדל העצה ורב העליליה אשר־עיניך פקחות על־כל־דרכי בני אדם לתת לאיש כדרכיו וכפרי מעלליו׃ אשר־שמת אתות ומפתים בארץ־מצרים עד־היום הזה ובישראל ובאדם ותעשה־לך שם כיום הזה׃ ותצא את־עמך את־ישראל מארץ מצרים באתות ובמופתים וביד חזקה ובאזרוע נטויה ובמורא גדול׃ ותתן להם את־הארץ הזאת אשר־נשבעת לאבותם לתת להם ארץ זבת חלב ודבש׃ ויבאו וירשו אתה ולא־שמעו בקולך ובתורתך לא־הלכו את כל־אשר צויתה להם לעשות לא עשו

לג׳ ד׳ ועיניו קרי — ו׳ השבות בהר סיני — ז׳ הב׳ בקמץ — כג׳ ובתורתך קרי

וְתִּקְרָא אֹתָם אֵת כָּל־הָרָעָה הַזֹּאת׃ הִנֵּה הַסֹּלְלוֹת בָּאוּ הָעִיר לְלָכְדָהּ וְהָעִיר נִתְּנָה בְּיַד הַכַּשְׂדִּים הַנִּלְחָמִים עָלֶיהָ מִפְּנֵי הַחֶרֶב וְהָרָעָב וְהַדָּבֶר וַאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ הָיָה וְהִנְּךָ רֹאֶה׃ וְאַתָּה אָמַרְתָּ אֵלַי אֲדֹנָי יֱהוִה קְנֵה־לְךָ הַשָּׂדֶה בַּכֶּסֶף וְהָעֵד עֵדִים וְהָעִיר נִתְּנָה בְּיַד הַכַּשְׂדִּים׃ ס וַיְהִי דְּבַר יְהוָה אֶל־יִרְמְיָהוּ לֵאמֹר׃ הִנֵּה אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵי כָּל־בָּשָׂר הֲמִמֶּנִּי יִפָּלֵא כָּל־דָּבָר׃ לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה הִנְנִי נֹתֵן אֶת־הָעִיר הַזֹּאת בְּיַד הַכַּשְׂדִּים וּבְיַד נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל וּלְכָדָהּ׃ וּבָאוּ הַכַּשְׂדִּים הַנִּלְחָמִים עַל־הָעִיר הַזֹּאת וְהִצִּיתוּ אֶת־הָעִיר הַזֹּאת בָּאֵשׁ וּשְׂרָפוּהָ וְאֵת הַבָּתִּים אֲשֶׁר קִטְּרוּ עַל־גַּגּוֹתֵיהֶם לַבַּעַל וְהִסִּכוּ נְסָכִים לֵאלֹהִים אֲחֵרִים לְמַעַן הַכְעִסֵנִי׃ כִּי־הָיוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי יְהוּדָה אַךְ עֹשִׂים הָרַע בְּעֵינַי מִנְּעֻרֹתֵיהֶם כִּי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אַךְ מַכְעִסִים אֹתִי בְּמַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם נְאֻם־יְהוָה׃ כִּי עַל־אַפִּי וְעַל־חֲמָתִי הָיְתָה לִּי הָעִיר הַזֹּאת לְמִן־הַיּוֹם אֲשֶׁר בָּנוּ אוֹתָהּ וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה לַהֲסִירָהּ מֵעַל פָּנָי׃ עַל כָּל־רָעַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי יְהוּדָה אֲשֶׁר עָשׂוּ לְהַכְעִסֵנִי הֵמָּה מַלְכֵיהֶם שָׂרֵיהֶם כֹּהֲנֵיהֶם וּנְבִיאֵיהֶם וְאִישׁ יְהוּדָה וְיֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלִָם׃ וַיִּפְנוּ אֵלַי עֹרֶף וְלֹא פָנִים וְלַמֵּד אֹתָם הַשְׁכֵּם וְלַמֵּד וְאֵינָם שֹׁמְעִים לָקַחַת מוּסָר׃ וַיָּשִׂימוּ שִׁקּוּצֵיהֶם בַּבַּיִת אֲשֶׁר־נִקְרָא־שְׁמִי עָלָיו לְטַמְּאוֹ׃ וַיִּבְנוּ אֶת־בָּמוֹת הַבַּעַל אֲשֶׁר ׀ בְּגֵיא בֶן־הִנֹּם לְהַעֲבִיר אֶת־בְּנֵיהֶם וְאֶת־בְּנוֹתֵיהֶם לַמֹּלֶךְ אֲשֶׁר לֹא־צִוִּיתִים וְלֹא עָלְתָה עַל־לִבִּי לַעֲשׂוֹת הַתּוֹעֵבָה הַזֹּאת לְמַעַן הַחֲטִי אֶת־יְהוּדָה׃ ס וְעַתָּה לָכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־הָעִיר הַזֹּאת אֲשֶׁר ׀ אַתֶּם אֹמְרִים נִתְּנָה בְּיַד מֶלֶךְ־בָּבֶל בַּחֶרֶב וּבָרָעָב וּבַדָּבֶר׃ הִנְנִי מְקַבְּצָם מִכָּל־הָאֲרָצוֹת אֲשֶׁר הִדַּחְתִּים שָׁם בְּאַפִּי וּבַחֲמָתִי וּבְקֶצֶף גָּדוֹל וַהֲשִׁבֹתִים אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה וְהֹשַׁבְתִּים לָבֶטַח׃ וְהָיוּ לִי לְעָם וַאֲנִי אֶהְיֶה לָהֶם לֵאלֹהִים׃ וְנָתַתִּי לָהֶם לֵב אֶחָד וְדֶרֶךְ אֶחָד לְיִרְאָה אוֹתִי כָּל־הַיָּמִים לְטוֹב לָהֶם וְלִבְנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם׃ וְכָרַתִּי לָהֶם בְּרִית עוֹלָם אֲשֶׁר לֹא־אָשׁוּב מֵאַחֲרֵיהֶם לְהֵיטִיבִי אוֹתָם וְאֶת־יִרְאָתִי אֶתֵּן בִּלְבָבָם לְבִלְתִּי סוּר מֵעָלָי׃ וְשַׂשְׂתִּי עֲלֵיהֶם לְהֵטִיב אוֹתָם וּנְטַעְתִּים בָּאָרֶץ הַזֹּאת בֶּאֱמֶת בְּכָל־לִבִּי וּבְכָל־נַפְשִׁי׃ ס כִּי־כֹה אָמַר יְהוָה כַּאֲשֶׁר הֵבֵאתִי אֶל־הָעָם הַזֶּה אֵת כָּל־הָרָעָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת כֵּן אָנֹכִי מֵבִיא עֲלֵיהֶם אֶת־כָּל־הַטּוֹבָה אֲשֶׁר אָנֹכִי

לב׳ ס׳ ע״כ לה׳ ההביא קרי

דֹּבֵר עֲלֵיהֶם׃ וְנִקְנָה הַשָּׂדֶה בָּאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר ׀ אַתֶּם אֹמְרִים שְׁמָמָה הִיא מֵאֵין אָדָם וּבְהֵמָה נִתְּנָה בְּיַד הַכַּשְׂדִּים׃ שָׂדוֹת בַּכֶּסֶף יִקְנוּ וְכָתוֹב בַּסֵּפֶר ׀ וְחָתוֹם וְהָעֵד עֵדִים בְּאֶרֶץ בִּנְיָמִן וּבִסְבִיבֵי יְרוּשָׁלִַם וּבְעָרֵי יְהוּדָה וּבְעָרֵי הָהָר וּבְעָרֵי הַשְּׁפֵלָה וּבְעָרֵי הַנֶּגֶב כִּי־אָשִׁיב אֶת־שְׁבוּתָם נְאֻם־יְהוָה׃ ס

לג

וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־יִרְמְיָהוּ שֵׁנִית וְהוּא עוֹדֶנּוּ עָצוּר בַּחֲצַר הַמַּטָּרָה לֵאמֹר׃ כֹּה־אָמַר יְהוָה עֹשָׂהּ יְהוָה יוֹצֵר אוֹתָהּ לַהֲכִינָהּ יְהוָה שְׁמוֹ׃ קְרָא אֵלַי וְאֶעֱנֶךָּ וְאַגִּידָה לְךָ גְּדֹלוֹת וּבְצֻרוֹת לֹא יְדַעְתָּם׃ כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל־בָּתֵּי הָעִיר הַזֹּאת וְעַל־בָּתֵּי מַלְכֵי יְהוּדָה הַנְּתֻצִים אֶל־הַסֹּלְלוֹת וְאֶל־הֶחָרֶב׃ בָּאִים לְהִלָּחֵם אֶת־הַכַּשְׂדִּים וּלְמַלְאָם אֶת־פִּגְרֵי הָאָדָם אֲשֶׁר־הִכֵּיתִי בְאַפִּי וּבַחֲמָתִי וַאֲשֶׁר הִסְתַּרְתִּי פָנַי מֵהָעִיר הַזֹּאת עַל כָּל־רָעָתָם׃ הִנְנִי מַעֲלֶה־לָּהּ אֲרֻכָה וּמַרְפֵּא וּרְפָאתִים וְגִלֵּיתִי לָהֶם עֲתֶרֶת שָׁלוֹם וֶאֱמֶת׃ וַהֲשִׁבֹתִי אֶת־שְׁבוּת יְהוּדָה וְאֵת שְׁבוּת יִשְׂרָאֵל וּבְנִתִים כְּבָרִאשֹׁנָה׃ וְטִהַרְתִּים מִכָּל־עֲוֺנָם אֲשֶׁר חָטְאוּ־לִי וְסָלַחְתִּי לְכָל־עֲוֺנוֹתֵיהֶם אֲשֶׁר חָטְאוּ־לִי וַאֲשֶׁר פָּשְׁעוּ בִי׃ וְהָיְתָה לִּי לְשֵׁם שָׂשׂוֹן לִתְהִלָּה וּלְתִפְאֶרֶת לְכֹל גּוֹיֵי הָאָרֶץ אֲשֶׁר יִשְׁמְעוּ אֶת־כָּל־הַטּוֹבָה אֲשֶׁר אָנֹכִי עֹשֶׂה אֹתָם וּפָחֲדוּ וְרָגְזוּ עַל כָּל־הַטּוֹבָה וְעַל כָּל־הַשָּׁלוֹם אֲשֶׁר אָנֹכִי עֹשֶׂה לָּהּ׃ ס כֹּה ׀ אָמַר יְהוָה עוֹד יִשָּׁמַע בַּמָּקוֹם־הַזֶּה אֲשֶׁר אַתֶּם אֹמְרִים חָרֵב הוּא מֵאֵין אָדָם וּמֵאֵין בְּהֵמָה בְּעָרֵי יְהוּדָה וּבְחֻצוֹת יְרוּשָׁלִַם הַנְשַׁמּוֹת מֵאֵין אָדָם וּמֵאֵין יוֹשֵׁב וּמֵאֵין בְּהֵמָה׃ קוֹל שָׂשׂוֹן וְקוֹל שִׂמְחָה קוֹל חָתָן וְקוֹל כַּלָּה קוֹל אֹמְרִים הוֹדוּ אֶת־יְהוָה צְבָאוֹת כִּי־טוֹב יְהוָה כִּי־לְעוֹלָם חַסְדּוֹ מְבִאִים תּוֹדָה בֵּית יְהוָה כִּי־אָשִׁיב אֶת־שְׁבוּת־הָאָרֶץ כְּבָרִאשֹׁנָה אָמַר יְהוָה׃ ס כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת עוֹד יִהְיֶה ׀ בַּמָּקוֹם הַזֶּה הֶחָרֵב מֵאֵין־אָדָם וְעַד־בְּהֵמָה וּבְכָל־עָרָיו נְוֵה רֹעִים מַרְבִּצִים צֹאן׃ בְּעָרֵי הָהָר בְּעָרֵי הַשְּׁפֵלָה וּבְעָרֵי הַנֶּגֶב וּבְאֶרֶץ בִּנְיָמִן וּבִסְבִיבֵי יְרוּשָׁלִַם וּבְעָרֵי יְהוּדָה עֹד תַּעֲבֹרְנָה הַצֹּאן עַל־יְדֵי מוֹנֶה אָמַר יְהוָה׃ ס הִנֵּה יָמִים בָּאִים נְאֻם־יְהוָה וַהֲקִמֹתִי אֶת־הַדָּבָר הַטּוֹב אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֶל־בֵּית יִשְׂרָאֵל וְעַל־בֵּית יְהוּדָה׃ בַּיָּמִים הָהֵם וּבָעֵת הַהִיא אַצְמִיחַ לְדָוִד צֶמַח צְדָקָה וְעָשָׂה מִשְׁפָּט וּצְדָקָה בָּאָרֶץ׃ בַּיָּמִים הָהֵם

לג׳ ה׳ יתיר ו׳

תִּוָּשַׁע יְהוּדָה וִירוּשָׁלַםִ תִּשְׁכּוֹן לָבֶטַח וְזֶה אֲשֶׁר־יִקְרָא־לָהּ
יְהוָה ׀ צִדְקֵנוּ׃ ס כִּי־כֹה אָמַר יְהוָה לֹא־יִכָּרֵת
לְדָוִד אִישׁ יֹשֵׁב עַל־כִּסֵּא בֵית־יִשְׂרָאֵל׃ וְלַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם
לֹא־יִכָּרֵת אִישׁ מִלְּפָנָי מַעֲלֶה עוֹלָה וּמַקְטִיר מִנְחָה וְעֹשֶׂה
זֶּבַח כָּל־הַיָּמִים׃ פ וַיְהִי דְּבַר־יְהוָה אֶל־יִרְמְיָהוּ
לֵאמוֹר׃ כֹּה אָמַר יְהוָה אִם־תָּפֵרוּ אֶת־בְּרִיתִי הַיּוֹם וְאֶת־
בְּרִיתִי הַלָּיְלָה וּלְבִלְתִּי הֱיוֹת יוֹמָם־וָלַיְלָה בְּעִתָּם׃ גַּם־
בְּרִיתִי תֻפַר אֶת־דָּוִד עַבְדִּי מִהְיוֹת־לוֹ בֵן מֹלֵךְ עַל־כִּסְאוֹ
וְאֶת־הַלְוִיִּם הַכֹּהֲנִים מְשָׁרְתָי׃ אֲשֶׁר לֹא־יִסָּפֵר צְבָא הַשָּׁמַיִם
וְלֹא יִמַּד חוֹל הַיָּם כֵּן אַרְבֶּה אֶת־זֶרַע דָּוִד עַבְדִּי וְאֶת־הַלְוִיִּם
מְשָׁרְתֵי אֹתִי׃ פ וַיְהִי דְּבַר־יְהוָה אֶל־יִרְמְיָהוּ לֵאמֹר׃
הֲלוֹא רָאִיתָ מָה־הָעָם הַזֶּה דִּבְּרוּ לֵאמֹר שְׁתֵּי הַמִּשְׁפָּחוֹת
אֲשֶׁר בָּחַר יְהוָה בָּהֶם וַיִּמְאָסֵם וְאֶת־עַמִּי יִנְאָצוּן מִהְיוֹת עוֹד
גּוֹי לִפְנֵיהֶם׃ ס כֹּה אָמַר יְהוָה אִם־לֹא בְרִיתִי יוֹמָם
וָלָיְלָה חֻקּוֹת שָׁמַיִם וָאָרֶץ לֹא־שָׂמְתִּי׃ גַּם־זֶרַע יַעֲקוֹב וְדָוִד
עַבְדִּי אֶמְאַס מִקַּחַת מִזַּרְעוֹ מֹשְׁלִים אֶל־זֶרַע אַבְרָהָם יִשְׂחָק
וְיַעֲקֹב כִּי־אָשׁוּב אֶת־שְׁבוּתָם וְרִחַמְתִּים׃ ס

לד הַדָּבָר אֲשֶׁר־הָיָה אֶל־יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה וּנְבוּכַדְנֶאצַּר
מֶלֶךְ־בָּבֶל ׀ וְכָל־חֵילוֹ וְכָל־מַמְלְכוֹת אֶרֶץ מֶמְשֶׁלֶת יָדוֹ וְכָל־
הָעַמִּים נִלְחָמִים עַל־יְרוּשָׁלַםִ וְעַל־כָּל־עָרֶיהָ לֵאמֹר׃ כֹּה
אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הָלֹךְ וְאָמַרְתָּ אֶל־צִדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ
יְהוּדָה וְאָמַרְתָּ אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה הִנְנִי נֹתֵן אֶת־הָעִיר
הַזֹּאת בְּיַד מֶלֶךְ־בָּבֶל וּשְׂרָפָהּ בָּאֵשׁ׃ וְאַתָּה לֹא תִמָּלֵט
מִיָּדוֹ כִּי תָּפֹשׂ תִּתָּפֵשׂ וּבְיָדוֹ תִּנָּתֵן וְעֵינֶיךָ אֶת־עֵינֵי מֶלֶךְ־
בָּבֶל תִּרְאֶינָה וּפִיהוּ אֶת־פִּיךָ יְדַבֵּר וּבָבֶל תָּבוֹא׃ אַךְ שְׁמַע
דְּבַר־יְהוָה צִדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה כֹּה־אָמַר יְהוָה עָלֶיךָ לֹא
תָמוּת בֶּחָרֶב׃ בְּשָׁלוֹם תָּמוּת וּכְמִשְׂרְפוֹת אֲבוֹתֶיךָ הַמְּלָכִים
הָרִאשֹׁנִים אֲשֶׁר־הָיוּ לְפָנֶיךָ כֵּן יִשְׂרְפוּ־לָךְ וְהוֹי אָדוֹן יִסְפְּדוּ־
לָךְ כִּי־דָבָר אֲנִי־דִבַּרְתִּי נְאֻם־יְהוָה׃ ס וַיְדַבֵּר יִרְמְיָהוּ
הַנָּבִיא אֶל־צִדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה אֵת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
בִּירוּשָׁלָםִ׃ וְחֵיל מֶלֶךְ־בָּבֶל נִלְחָמִים עַל־יְרוּשָׁלַםִ וְעַל
כָּל־עָרֵי יְהוּדָה הַנּוֹתָרוֹת אֶל־לָכִישׁ וְאֶל־עֲזֵקָה כִּי הֵנָּה
נִשְׁאֲרוּ בְּעָרֵי יְהוּדָה עָרֵי מִבְצָר׃ ס הַדָּבָר אֲשֶׁר־
הָיָה אֶל־יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה אַחֲרֵי כְּרֹת הַמֶּלֶךְ צִדְקִיָּהוּ
בְּרִית אֶת־כָּל־הָעָם אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלַםִ לִקְרֹא לָהֶם דְּרוֹר׃
לְשַׁלַּח אִישׁ אֶת־עַבְדּוֹ וְאִישׁ אֶת־שִׁפְחָתוֹ הָעִבְרִי וְהָעִבְרִיָּה

לג׳ כ׳ כתא ו׳   אתיב קרי   לד׳ ה׳ הפטרת משפטים

חפשים

חָפְשִׁים לְבִלְתִּי עֲבָד־בָּם בִּיהוּדִי אָחִיהוּ אִישׁ׃ וַיִּשְׁמְעוּ
כָּל־הַשָּׂרִים וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר־בָּאוּ בַבְּרִית לְשַׁלַּח אִישׁ אֶת־
עַבְדּוֹ וְאִישׁ אֶת־שִׁפְחָתוֹ חָפְשִׁים לְבִלְתִּי עֲבָד־בָּם עוֹד
וַיִּשְׁמְעוּ וַיְשַׁלֵּחוּ׃ וַיָּשׁוּבוּ אַחֲרֵי־כֵן וַיָּשִׁבוּ אֶת־הָעֲבָדִים
וְאֶת־הַשְּׁפָחוֹת אֲשֶׁר שִׁלְּחוּ חָפְשִׁים וַיִּכְבְּשׁוּם לַעֲבָדִים
וְלִשְׁפָחוֹת׃ ס וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־יִרְמְיָהוּ מֵאֵת
יְהוָה לֵאמֹר׃ כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אָנֹכִי
כָּרַתִּי בְרִית אֶת־אֲבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם הוֹצִאִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
מִבֵּית עֲבָדִים לֵאמֹר׃ מִקֵּץ שֶׁבַע שָׁנִים תְּשַׁלְּחוּ אִישׁ
אֶת־אָחִיו הָעִבְרִי אֲשֶׁר־יִמָּכֵר לְךָ וַעֲבָדְךָ שֵׁשׁ שָׁנִים וְשִׁלַּחְתּוֹ
חָפְשִׁי מֵעִמָּךְ וְלֹא־שָׁמְעוּ אֲבוֹתֵיכֶם אֵלַי וְלֹא הִטּוּ אֶת־
אָזְנָם׃ וַתָּשֻׁבוּ אַתֶּם הַיּוֹם וַתַּעֲשׂוּ אֶת־הַיָּשָׁר בְּעֵינַי
לִקְרֹא דְרוֹר אִישׁ לְרֵעֵהוּ וַתִּכְרְתוּ בְרִית לְפָנַי בַּבַּיִת אֲשֶׁר־
נִקְרָא שְׁמִי עָלָיו׃ וַתָּשֻׁבוּ וַתְּחַלְּלוּ אֶת־שְׁמִי וַתָּשִׁבוּ אִישׁ
אֶת־עַבְדּוֹ וְאִישׁ אֶת־שִׁפְחָתוֹ אֲשֶׁר־שִׁלַּחְתֶּם חָפְשִׁים לְנַפְשָׁם
וַתִּכְבְּשׁוּ אֹתָם לִהְיוֹת לָכֶם לַעֲבָדִים וְלִשְׁפָחוֹת׃ ס
לָכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה אַתֶּם לֹא־שְׁמַעְתֶּם אֵלַי לִקְרֹא דְרוֹר אִישׁ
לְאָחִיו וְאִישׁ לְרֵעֵהוּ הִנְנִי קֹרֵא לָכֶם דְּרוֹר נְאֻם־יְהוָה אֶל־
הַחֶרֶב אֶל־הַדֶּבֶר וְאֶל־הָרָעָב וְנָתַתִּי אֶתְכֶם לְזַעֲוָה לְכֹל
מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ׃ וְנָתַתִּי אֶת־הָאֲנָשִׁים הָעֹבְרִים אֶת־בְּרִתִי
אֲשֶׁר לֹא־הֵקִימוּ אֶת־דִּבְרֵי הַבְּרִית אֲשֶׁר כָּרְתוּ לְפָנָי הָעֵגֶל
אֲשֶׁר כָּרְתוּ לִשְׁנַיִם וַיַּעַבְרוּ בֵּין בְּתָרָיו׃ שָׂרֵי יְהוּדָה וְשָׂרֵי
יְרוּשָׁלַםִ הַסָּרִסִים וְהַכֹּהֲנִים וְכֹל עַם הָאָרֶץ הָעֹבְרִים בֵּין
בִּתְרֵי הָעֵגֶל׃ וְנָתַתִּי אוֹתָם בְּיַד אֹיְבֵיהֶם וּבְיַד מְבַקְשֵׁי
נַפְשָׁם וְהָיְתָה נִבְלָתָם לְמַאֲכָל לְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְבֶהֱמַת
הָאָרֶץ׃ וְאֶת־צִדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה וְאֶת־שָׂרָיו אֶתֵּן בְּיַד
אֹיְבֵיהֶם וּבְיַד מְבַקְשֵׁי נַפְשָׁם וּבְיַד חֵיל מֶלֶךְ בָּבֶל הָעֹלִים
מֵעֲלֵיכֶם׃ הִנְנִי מְצַוֶּה נְאֻם־יְהוָה וַהֲשִׁבֹתִים אֶל־הָעִיר
הַזֹּאת וְנִלְחֲמוּ עָלֶיהָ וּלְכָדוּהָ וּשְׂרָפֻהָ בָאֵשׁ וְאֶת־עָרֵי יְהוּדָה
אֶתֵּן שְׁמָמָה מֵאֵין יֹשֵׁב׃ פ

לה הַדָּבָר אֲשֶׁר־הָיָה אֶל־יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה בִּימֵי יְהוֹיָקִים
בֶּן־יֹאשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה לֵאמֹר׃ הָלוֹךְ אֶל־בֵּית הָרֵכָבִים
וְדִבַּרְתָּ אוֹתָם וַהֲבִאוֹתָם בֵּית יְהוָה אֶל־אַחַת הַלְּשָׁכוֹת
וְהִשְׁקִיתָ אוֹתָם יָיִן׃ וָאֶקַּח אֶת־יַאֲזַנְיָה בֶן־יִרְמְיָהוּ בֶּן־
חֲבַצִּנְיָה וְאֶת־אֶחָיו וְאֶת־כָּל־בָּנָיו וְאֵת כָּל־בֵּית הָרֵכָבִים׃
וָאָבִא אֹתָם בֵּית יְהוָה אֶל־לִשְׁכַּת בְּנֵי חָנָן בֶּן־יִגְדַּלְיָהוּ אִישׁ

לד׳ יא׳ ויכבשום קרי   יח׳ לזעוה קרי

האלהים

הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר־אֵצֶל לִשְׁכַּת הַשָּׂרִים אֲשֶׁר מִמַּעַל לְלִשְׁכַּת
מַעֲשֵׂיָהוּ בֶן־שַׁלֻּם שֹׁמֵר הַסַּף׃ וָאֶתֵּן לִפְנֵי ׀ בְּנֵי בֵית־
הָרֵכָבִים גְּבִעִים מְלֵאִים יַיִן וְכֹסוֹת וָאֹמַר אֲלֵיהֶם שְׁתוּ־יָיִן׃
וַיֹּאמְרוּ לֹא נִשְׁתֶּה־יָּיִן כִּי יוֹנָדָב בֶּן־רֵכָב אָבִינוּ צִוָּה עָלֵינוּ
לֵאמֹר לֹא תִשְׁתּוּ־יַיִן אַתֶּם וּבְנֵיכֶם עַד־עוֹלָם׃ וּבַיִת לֹא־
תִבְנוּ וְזֶרַע לֹא־תִזְרָעוּ וְכֶרֶם לֹא־תִטָּעוּ וְלֹא יִהְיֶה לָכֶם כִּי
בָּאֳהָלִים תֵּשְׁבוּ כָּל־יְמֵיכֶם לְמַעַן תִּחְיוּ יָמִים רַבִּים עַל־פְּנֵי
הָאֲדָמָה אֲשֶׁר אַתֶּם גָּרִים שָׁם׃ וַנִּשְׁמַע בְּקוֹל יְהוֹנָדָב בֶּן־
רֵכָב אָבִינוּ לְכֹל אֲשֶׁר צִוָּנוּ לְבִלְתִּי שְׁתוֹת־יַיִן כָּל־יָמֵינוּ
אֲנַחְנוּ נָשֵׁינוּ בָּנֵינוּ וּבְנֹתֵינוּ׃ וּלְבִלְתִּי בְּנוֹת בָּתִּים
לְשִׁבְתֵּנוּ וְכֶרֶם וְשָׂדֶה וָזֶרַע לֹא יִהְיֶה־לָּנוּ׃ וַנֵּשֶׁב בָּאֳהָלִים
וַנִּשְׁמַע וַנַּעַשׂ כְּכֹל אֲשֶׁר־צִוָּנוּ יוֹנָדָב אָבִינוּ׃ וַיְהִי בַּעֲלוֹת
נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל אֶל־הָאָרֶץ וַנֹּאמֶר בֹּאוּ וְנָבוֹא
יְרוּשָׁלַםִ מִפְּנֵי חֵיל הַכַּשְׂדִּים וּמִפְּנֵי חֵיל אֲרָם וַנֵּשֶׁב
בִּירוּשָׁלָםִ׃ ס וַיְהִי דְּבַר־יְהוָה אֶל־יִרְמְיָהוּ לֵאמֹר׃
כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הָלֹךְ וְאָמַרְתָּ לְאִישׁ
יְהוּדָה וּלְיוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלָםִ הֲלוֹא תִקְחוּ מוּסָר לִשְׁמֹעַ אֶל־דְּבָרַי
נְאֻם־יְהוָה׃ הוּקַם אֶת־דִּבְרֵי יְהוֹנָדָב בֶּן־רֵכָב אֲשֶׁר־צִוָּה
אֶת־בָּנָיו לְבִלְתִּי שְׁתוֹת־יַיִן וְלֹא שָׁתוּ עַד־הַיּוֹם הַזֶּה כִּי
שָׁמְעוּ אֵת מִצְוַת אֲבִיהֶם וְאָנֹכִי דִּבַּרְתִּי אֲלֵיכֶם הַשְׁכֵּים וְדַבֵּר
וְלֹא שְׁמַעְתֶּם אֵלָי׃ וָאֶשְׁלַח אֲלֵיכֶם אֶת־כָּל־עֲבָדַי הַנְּבִאִים ׀
הַשְׁכֵּים וְשָׁלֹחַ ׀ לֵאמֹר שֻׁבוּ־נָא אִישׁ מִדַּרְכּוֹ הָרָעָה וְהֵיטִיבוּ
מַעַלְלֵיכֶם וְאַל־תֵּלְכוּ אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים לְעָבְדָם וּשְׁבוּ
אֶל־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־נָתַתִּי לָכֶם וְלַאֲבֹתֵיכֶם וְלֹא הִטִּיתֶם אֶת־
אָזְנְכֶם וְלֹא שְׁמַעְתֶּם אֵלָי׃ כִּי הֵקִימוּ בְּנֵי יְהוֹנָדָב בֶּן־רֵכָב
אֶת־מִצְוַת אֲבִיהֶם אֲשֶׁר צִוָּם וְהָעָם הַזֶּה לֹא שָׁמְעוּ אֵלָי׃
לָכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנְנִי מֵבִיא
אֶל־יְהוּדָה וְאֶל כָּל־יוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַםִ אֵת כָּל־הָרָעָה אֲשֶׁר
דִּבַּרְתִּי עֲלֵיהֶם יַעַן דִּבַּרְתִּי אֲלֵיהֶם וְלֹא שָׁמֵעוּ וָאֶקְרָא לָהֶם
וְלֹא עָנוּ׃ וּלְבֵית הָרֵכָבִים אָמַר יִרְמְיָהוּ כֹּה־אָמַר יְהוָה
צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יַעַן אֲשֶׁר שְׁמַעְתֶּם עַל־מִצְוַת יְהוֹנָדָב
אֲבִיכֶם וַתִּשְׁמְרוּ אֶת־כָּל־מִצְוֹתָיו וַתַּעֲשׂוּ כְּכֹל אֲשֶׁר־צִוָּה
אֶתְכֶם׃ לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֹא־
יִכָּרֵת אִישׁ לְיוֹנָדָב בֶּן־רֵכָב עֹמֵד לְפָנַי כָּל־הַיָּמִים׃ פ
לו וַיְהִי בַּשָּׁנָה הָרְבִיעִת לִיהוֹיָקִים בֶּן־יֹאשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה
הָיָה הַדָּבָר הַזֶּה אֶל־יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה לֵאמֹר׃ קַח־לְךָ

מְגִלַּת־סֵפֶר וְכָתַבְתָּ אֵלֶיהָ אֵת כָּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־דִּבַּרְתִּי אֵלֶיךָ
עַל־יִשְׂרָאֵל וְעַל־יְהוּדָה וְעַל־כָּל־הַגּוֹיִם מִיּוֹם דִּבַּרְתִּי אֵלֶיךָ
מִימֵי יֹאשִׁיָּהוּ וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ אוּלַי יִשְׁמְעוּ בֵּית יְהוּדָה אֵת
כָּל־הָרָעָה אֲשֶׁר אָנֹכִי חֹשֵׁב לַעֲשׂוֹת לָהֶם לְמַעַן יָשׁוּבוּ אִישׁ
מִדַּרְכּוֹ הָרָעָה וְסָלַחְתִּי לַעֲוֺנָם וּלְחַטָּאתָם׃ ס וַיִּקְרָא
יִרְמְיָהוּ אֶת־בָּרוּךְ בֶּן־נֵרִיָּה וַיִּכְתֹּב בָּרוּךְ מִפִּי יִרְמְיָהוּ אֵת כָּל־
דִּבְרֵי יְהוָה אֲשֶׁר־דִּבֶּר אֵלָיו עַל־מְגִלַּת־סֵפֶר׃ וַיְצַוֶּה יִרְמְיָהוּ
אֶת־בָּרוּךְ לֵאמֹר אֲנִי עָצוּר לֹא אוּכַל לָבוֹא בֵּית יְהוָה׃
וּבָאתָ אַתָּה וְקָרָאתָ בַמְּגִלָּה אֲשֶׁר־כָּתַבְתָּ־מִפִּי אֶת־דִּבְרֵי יְהוָה
בְּאָזְנֵי הָעָם בֵּית יְהוָה בְּיוֹם צוֹם וְגַם בְּאָזְנֵי כָל־יְהוּדָה הַבָּאִים
מֵעָרֵיהֶם תִּקְרָאֵם׃ אוּלַי תִּפֹּל תְּחִנָּתָם לִפְנֵי יְהוָה וְיָשֻׁבוּ
אִישׁ מִדַּרְכּוֹ הָרָעָה כִּי־גָדוֹל הָאַף וְהַחֵמָה אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה אֶל־
הָעָם הַזֶּה׃ וַיַּעַשׂ בָּרוּךְ בֶּן־נֵרִיָּה כְּכֹל אֲשֶׁר־צִוָּהוּ יִרְמְיָהוּ
הַנָּבִיא לִקְרֹא בַסֵּפֶר דִּבְרֵי יְהוָה בֵּית יְהוָה׃ פ וַיְהִי
בַשָּׁנָה הַחֲמִשִׁית לִיהוֹיָקִים בֶּן־יֹאשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה בַּחֹדֶשׁ
הַתְּשִׁעִי קָרְאוּ צוֹם לִפְנֵי יְהוָה כָּל־הָעָם בִּירוּשָׁלָםִ וְכָל־הָעָם
הַבָּאִים מֵעָרֵי יְהוּדָה בִּירוּשָׁלָםִ׃ וַיִּקְרָא בָרוּךְ בַּסֵּפֶר אֶת־
דִּבְרֵי יִרְמְיָהוּ בֵּית יְהוָה בְּלִשְׁכַּת גְּמַרְיָהוּ בֶן־שָׁפָן הַסֹּפֵר
בֶּחָצֵר הָעֶלְיוֹן פֶּתַח שַׁעַר בֵּית־יְהוָה הֶחָדָשׁ בְּאָזְנֵי כָּל־
הָעָם׃ וַיִּשְׁמַע מִכָיְהוּ בֶן־גְּמַרְיָהוּ בֶן־שָׁפָן אֶת־כָּל־דִּבְרֵי
יְהוָה מֵעַל הַסֵּפֶר׃ וַיֵּרֶד בֵּית־הַמֶּלֶךְ עַל־לִשְׁכַּת הַסֹּפֵר
וְהִנֵּה־שָׁם כָּל־הַשָּׂרִים יוֹשְׁבִים אֱלִישָׁמָע הַסֹּפֵר וּדְלָיָהוּ בֶן־
שְׁמַעְיָהוּ וְאֶלְנָתָן בֶּן־עַכְבּוֹר וּגְמַרְיָהוּ בֶן־שָׁפָן וְצִדְקִיָּהוּ בֶן־
חֲנַנְיָהוּ וְכָל־הַשָּׂרִים׃ וַיַּגֵּד לָהֶם מִכָיְהוּ אֵת כָּל־הַדְּבָרִים
אֲשֶׁר שָׁמֵעַ בִּקְרֹא בָרוּךְ בַּסֵּפֶר בְּאָזְנֵי הָעָם׃ וַיִּשְׁלְחוּ כָל־
הַשָּׂרִים אֶל־בָּרוּךְ אֶת־יְהוּדִי בֶּן־נְתַנְיָהוּ בֶּן־שֶׁלֶמְיָהוּ בֶן־
כּוּשִׁי לֵאמֹר הַמְּגִלָּה אֲשֶׁר קָרָאתָ בָּהּ בְּאָזְנֵי הָעָם קָחֶנָּה
בְיָדְךָ וָלֵךְ וַיִּקַּח בָּרוּךְ בֶּן־נֵרִיָּהוּ אֶת־הַמְּגִלָּה בְּיָדוֹ וַיָּבֹא
אֲלֵיהֶם׃ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו שֵׁב נָא וּקְרָאֶנָּה בְּאָזְנֵינוּ וַיִּקְרָא בָרוּךְ
בְּאָזְנֵיהֶם׃ וַיְהִי כְּשָׁמְעָם אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים פָּחֲדוּ אִישׁ אֶל־
רֵעֵהוּ וַיֹּאמְרוּ אֶל־בָּרוּךְ הַגֵּיד נַגִּיד לַמֶּלֶךְ אֵת כָּל־הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה׃ וְאֶת־בָּרוּךְ שָׁאֲלוּ לֵאמֹר הַגֶּד־נָא לָנוּ אֵיךְ כָּתַבְתָּ
אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה מִפִּיו׃ וַיֹּאמֶר לָהֶם בָּרוּךְ מִפִּיו
יִקְרָא אֵלַי אֵת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַאֲנִי כֹּתֵב עַל־הַסֵּפֶר
בַּדְּיוֹ׃ ס וַיֹּאמְרוּ הַשָּׂרִים אֶל־בָּרוּךְ לֵךְ הִסָּתֵר אַתָּה
וְיִרְמְיָהוּ וְאִישׁ אַל־יֵדַע אֵיפֹה אַתֶּם׃ וַיָּבֹאוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ
חָצֵרָה וְאֶת־הַמְּגִלָּה הִפְקִדוּ בְּלִשְׁכַּת אֱלִישָׁמָע הַסֹּפֵר וַיַּגִּידוּ

באזני המלך את כל־הדברים׃ וישלח המלך את־יהודי לקחת את־המגלה ויקחה מלשכת אלישמע הספר ויקראה יהודי באזני המלך ובאזני כל־השרים העמדים מעל המלך׃ והמלך יושב בית החרף בחדש התשיעי ואת־האח לפניו מבערת׃ ויהי ׀ כקרוא יהודי שלש דלתות וארבעה יקרעה בתער הספר והשלך אל־האש אשר אל־האח עד־תם כל־המגלה על־האש אשר על־האח׃ ולא פחדו ולא קרעו את־בגדיהם המלך וכל־עבדיו השמעים את כל־הדברים האלה׃ וגם אלנתן ודליהו וגמריהו הפגעו במלך לבלתי שרף את־המגלה ולא שמע אליהם׃ ויצוה המלך את־ירחמאל בן־המלך ואת־שריהו בן־עזריאל ואת־שלמיהו בן־עבדאל לקחת את־ברוך הספר ואת ירמיהו הנביא ויסתרם יהוה׃ ס ויהי דבר־יהוה אל־ירמיהו אחרי ׀ שרף המלך את־המגלה ואת־הדברים אשר כתב ברוך מפי ירמיהו לאמר׃ שוב קח־לך מגלה אחרת וכתב עליה את כל־הדברים הראשנים אשר היו על־המגלה הראשנה אשר שרף יהויקים מלך־יהודה׃ ועל־יהויקים מלך־יהודה תאמר כה אמר יהוה אתה שרפת את־המגלה הזאת לאמר מדוע כתבת עליה לאמר בא־יבוא מלך־בבל והשחית את־הארץ הזאת והשבית ממנה אדם ובהמה׃ ס לכן כה־אמר יהוה על־יהויקים מלך יהודה לא־יהיה־לו יושב על־כסא דוד ונבלתו תהיה משלכת לחרב ביום ולקרח בלילה׃ ופקדתי עליו ועל־זרעו ועל־עבדיו את־עונם והבאתי עליהם ועל־ישבי ירושלם ואל־איש יהודה את כל־הרעה אשר־דברתי אליהם ולא שמעו׃ ס וירמיהו לקח ׀ מגלה אחרת ויתנה אל־ברוך בן־נריהו הספר ויכתב עליה מפי ירמיהו את כל־דברי הספר אשר שרף יהויקים מלך־יהודה באש ועוד נוסף עליהם דברים רבים כהמה׃ ס

לז

וימלך־מלך צדקיהו בן־יאשיהו תחת כניהו בן־יהויקים אשר המליך נבוכדראצר מלך־בבל בארץ יהודה׃ ולא שמע הוא ועבדיו ועם הארץ אל־דברי יהוה אשר דבר ביד ירמיהו הנביא׃ וישלח המלך צדקיהו את־יהוכל בן־שלמיה ואת־צפניהו בן־מעשיה הכהן אל־ירמיהו הנביא לאמר התפלל־נא בעדנו אל־יהוה אלהינו׃ וירמיהו בא ויצא בתוך העם ולא־נתנו אתו בית הכליא׃

לז ד׳ הכלוא קרי

וחיל פרעה יצא ממצרים וישמעו הכשדים הצרים על־ירושלם את־שמעם ויעלו מעל ירושלם׃ פ ויהי דבר־יהוה אל־ירמיהו הנביא לאמר׃ כה־אמר יהוה אלהי ישראל כה תאמרו אל־מלך יהודה השלח אתכם אלי לדרשני הנה ׀ חיל פרעה היצא לכם לעזרה שב לארצו מצרים׃ ושבו הכשדים ונלחמו על־העיר הזאת ולכדה ושרפה באש׃ כה ׀ אמר יהוה אל־תשאו נפשתיכם לאמר הלך ילכו מעלינו הכשדים כי־לא ילכו׃ כי אם־הכיתם כל־חיל כשדים הנלחמים אתכם ונשארו־בם אנשים מדקרים איש באהלו יקומו ושרפו את־העיר הזאת באש׃ והיה בהעלות חיל הכשדים מעל ירושלם מפני חיל פרעה׃ ס ויצא ירמיהו מירושלם ללכת ארץ בנימן לחלק משם בתוך העם׃ ויהי־הוא בשער בנימן ושם בעל פקדת ושמו יראייה בן־שלמיה בן־חנניה ויתפש את־ירמיהו הנביא לאמר אל־הכשדים אתה נפל׃ ויאמר ירמיהו שקר אינני נפל על־הכשדים ולא שמע אליו ויתפש יראייה בירמיהו ויבאהו אל־השרים׃ ויקצפו השרים על־ירמיהו והכו אתו ונתנו אותו בית האסור בית יהונתן הספר כי־אתו עשו לבית הכלא׃ כי בא ירמיהו אל־בית הבור ואל־החנית וישב־שם ירמיהו ימים רבים׃ וישלח המלך צדקיהו ויקחהו וישאלהו המלך בביתו בסתר ויאמר היש דבר מאת יהוה ויאמר ירמיהו יש ויאמר ביד־מלך בבל תנתן׃ ויאמר ירמיהו אל־המלך צדקיהו מה חטאתי לך ולעבדיך ולעם הזה כי־נתתם אותי אל־בית הכלא׃ ואיו נביאיכם אשר־נבאו לכם לאמר לא־יבא מלך־בבל עליכם ועל הארץ הזאת׃ ועתה שמע־נא אדני המלך תפל־נא תחנתי לפניך ואל־תשבני בית יהונתן הספר ולא אמות שם׃ ויצוה המלך צדקיהו ויפקדו את־ירמיהו בחצר המטרה ונתן לו ככר־לחם ליום מחוץ האפים עד־תם כל־הלחם מן־העיר וישב ירמיהו בחצר המטרה׃

לח

וישמע שפטיה בן־מתן וגדליהו בן־פשחור ויוכל בן־שלמיהו ופשחור בן־מלכיה את־הדברים אשר ירמיהו מדבר אל־כל־העם לאמר׃ כה אמר יהוה הישב בעיר הזאת ימות בחרב ברעב ובדבר והיצא אל־הכשדים יחיה והיתה־לו נפשו לשלל וחי׃ ס כה אמר יהוה הנתן

לז׳ יט׳ ואיה קרי   לח׳ ב׳ וחיה קרי

תנתן העיר הזאת ביד חיל מלך בבל ולכדה: ויאמרו
השרים אל המלך יומת נא את האיש הזה כי על כן הוא
מרפא את ידי אנשי המלחמה הנשארים בעיר הזאת
ואת ידי כל העם לדבר אליהם כדברים האלה כי האיש
הזה איננו דרש לשלום לעם הזה כי אם לרעה: ויאמר ה
המלך צדקיהו הנה הוא בידכם כי אין המלך יוכל אתכם
דבר: ויקחו את ירמיהו וישלכו אתו אל הבור מלכיהו
בן המלך אשר בחצר המטרה וישלחו את ירמיהו
בחבלים ובבור אין מים כי אם טיט ויטבע ירמיהו בטיט ס
וישמע עבד מלך הכושי איש סריס והוא בבית המלך כי
נתנו את ירמיהו אל הבור והמלך יושב בשער בנימן:
ויצא עבד מלך מבית המלך וידבר אל המלך לאמר:
אדני המלך הרעו האנשים האלה את כל אשר עשו
לירמיהו הנביא את אשר השליכו אל הבור וימת תחתיו
מפני הרעב כי אין הלחם עוד בעיר: ויצוה המלך את
עבד מלך הכושי לאמר קח בידך מזה שלשים אנשים
והעלית את ירמיהו הנביא מן הבור בטרם ימות: ויקח
עבד מלך את האנשים בידו ויבא בית המלך אל תחת
האוצר ויקח משם בלוי הסחבות ובלוי מלחים וישלחם
אל ירמיהו אל הבור בחבלים: ויאמר עבד מלך הכושי
אל ירמיהו שים נא בלואי הסחבות והמלחים תחת
אצלות ידיך מתחת לחבלים ויעש ירמיהו כן: וימשכו
את ירמיהו בחבלים ויעלו אתו מן הבור וישב ירמיהו
בחצר המטרה ס וישלח המלך צדקיהו ויקח את ירמיהו
הנביא אליו אל מבוא השלישי אשר בבית יהוה ויאמר
המלך אל ירמיהו שאל אני אתך דבר אל תכחד ממני
דבר: ויאמר ירמיהו אל צדקיהו כי אגיד לך הלוא המת
תמיתני וכי איעצך לא תשמע אלי: וישבע המלך
צדקיהו אל ירמיהו בסתר לאמר חי יהוה את אשר עשה
לנו את הנפש הזאת אם אמיתך ואם אתנך ביד האנשים
האלה אשר מבקשים את נפשך: ס ויאמר ירמיהו
אל צדקיהו כה אמר יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל
אם יצא תצא אל שרי מלך בבל וחיתה נפשך והעיר
הזאת לא תשרף באש וחיתה אתה וביתך: ואם לא
תצא אל שרי מלך בבל ונתנה העיר הזאת ביד הכשדים
ושרפוה באש ואתה לא תמלט מידם: ס ויאמר

לח' יא' כתיב קרי　　כב' כתיב ולא קרי

המלך צדקיהו אל ירמיהו אני דאג את היהודים אשר
נפלו אל הכשדים פן יתנו אתי בידם והתעללו בי:
ויאמר ירמיהו לא יתנו שמע נא בקול יהוה לאשר
אני דבר אליך וייטב לך ותחי נפשך: ואם מאן אתה
לצאת זה הדבר אשר הראני יהוה: והנה כל הנשים
אשר נשארו בבית מלך יהודה מוצאות אל שרי מלך
בבל והנה אמרת הסיתוך ויכלו לך אנשי שלמך הטבעו
בבץ רגלך נסגו אחור: ואת כל נשיך ואת בניך מוצאים
אל הכשדים ואתה לא תמלט מידם כי ביד מלך בבל
תתפש ואת העיר הזאת תשרף באש: ס ויאמר
צדקיהו אל ירמיהו איש אל ידע בדברים האלה ולא
תמות: וכי ישמעו השרים כי דברתי אתך ובאו אליך
ואמרו אליך הגידה נא לנו מה דברת אל המלך אל תכחד
ממנו ולא נמיתך ומה דבר אליך המלך: ואמרת
אליהם מפיל אני תחנתי לפני המלך לבלתי השיבני בית
יהונתן למות שם: ס ויבאו כל השרים אל ירמיהו
וישאלו אתו ויגד להם ככל הדברים האלה אשר צוה
המלך ויחרשו ממנו כי לא נשמע הדבר: וישב ירמיהו
בחצר המטרה עד יום אשר נלכדה ירושלם
והיה כאשר נלכדה ירושלם:

לט בשנה התשעית לצדקיהו מלך יהודה בחדש העשרי
בא נבוכדראצר מלך בבל וכל חילו אל ירושלם ויצרו
עליה: בעשתי עשרה שנה לצדקיהו בחדש הרביעי
בתשעה לחדש הבקעה העיר: ס ויבאו כל שרי
מלך בבל וישבו בשער התוך נרגל שראצר סמגר נבו
שרסכים רב סריס נרגל שראצר רב מג וכל שארית שרי
מלך בבל: ויהי כאשר ראם צדקיהו מלך יהודה וכל
אנשי המלחמה ויברחו ויצאו לילה מן העיר דרך גן
המלך בשער בין החמתים ויצא דרך הערבה: וירדפו
חיל כשדים אחריהם וישגו את צדקיהו בערבות ירחו
ויקחו אתו ויעלהו אל נבוכדנאצר מלך בבל רבלתה
בארץ חמת וידבר אתו משפטים: וישחט מלך בבל
את בני צדקיהו ברבלה לעיניו ואת כל חרי יהודה שחט
מלך בבל: ואת עיני צדקיהו עור ויאסרהו בנחשתים
לביא אתו בבלה: ואת בית המלך ואת בית העם
שרפו הכשדים באש ואת חמות ירושלם נתצו: ואת

לה' כב' חסר ו'　　כח' פסקא באמצע פסוק

יתר העם הנשארים בעיר ואת הנפלים אשר נפלו עליו ואת יתר העם הנשארים הגלה נבוזראדן רב־טבחים בבל׃ ומן־העם הדלים אשר אין־להם מאומה השאיר נבוזראדן רב־טבחים בארץ יהודה ויתן להם כרמים ויגבים ביום ההוא׃ ויצו נבוכדראצר מלך־בבל על־ירמיהו ביד נבוזראדן רב־טבחים לאמר׃ קחנו ועיניך שים עליו ואל־תעש לו מאומה רע כי אם כאשר ידבר אליך כן עשה עמו׃ וישלח נבוזראדן רב־טבחים ונבושזבן רב־סריס ונרגל שראצר רב־מג וכל רבי מלך־בבל׃ וישלחו ויקחו את־ירמיהו מחצר המטרה ויתנו אתו אל־גדליהו בן־אחיקם בן־שפן להוצאהו אל־הבית וישב בתוך העם׃ ס ואל־ירמיהו היה דבר־יהוה בהיותו עצור בחצר המטרה לאמר׃ הלוך ואמרת לעבד־מלך הכושי לאמר כה־אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני מבי את־דברי אל־העיר הזאת לרעה ולא לטובה והיו לפניך ביום ההוא׃ והצלתיך ביום־ההוא נאם־יהוה ולא תנתן ביד האנשים אשר־אתה יגור מפניהם׃ כי מלט אמלטך ובחרב לא תפל והיתה לך נפשך לשלל כי־בטחת בי נאם־יהוה׃ ס

מ הדבר אשר היה אל־ירמיהו מאת יהוה אחר שלח אתו נבוזראדן רב־טבחים מן־הרמה בקחתו אתו והוא־אסור באזקים בתוך כל־גלות ירושלם ויהודה המגלים בבלה׃ ויקח רב־טבחים לירמיהו ויאמר אליו יהוה אלהיך דבר את־הרעה הזאת אל־המקום הזה׃ ויבא ויעש יהוה כאשר דבר כי־חטאתם ליהוה ולא־שמעתם בקולו והיה לכם דבר הזה׃ ועתה הנה פתחתיך היום מן־האזקים אשר על־ידך אם־טוב בעיניך לבוא אתי בבל בא ואשים את־עיני עליך ואם־רע בעיניך לבוא־אתי בבל חדל ראה כל־הארץ לפניך אל־טוב ואל־הישר בעיניך ללכת שמה לך׃ ועודנו לא־ישוב ושבה אל־גדליה בן־אחיקם בן־שפן אשר הפקיד מלך־בבל בערי יהודה ושב אתו בתוך העם או אל־כל־הישר בעיניך ללכת לך ויתן־לו רב־טבחים ארחה ומשאת וישלחהו׃ ויבא ירמיהו אל־גדליה בן־אחיקם המצפתה וישב אתו בתוך העם הנשארים בארץ׃ פ וישמעו כל־שרי החילים אשר בשדה

לט׳ יב׳ רש דגהה   כתיב ולא קרי   יב׳ מן דניוא   מ׳ מביא קרי
מ׳ ג׳ הדבר ק׳

המה ואנשיהם כי־הפקיד מלך־בבל את־גדליהו בן־אחיקם בארץ וכי הפקיד אתו אנשים ונשים וטף ומדלת הארץ מאשר לא־הגלו בבלה׃ ויבאו אל־גדליה המצפתה וישמעאל בן־נתניהו ויוחנן ויונתן בני־קרח ושריה בן־תנחמת ובני עופי הנטפתי ויזניהו בן־המעכתי המה ואנשיהם׃ וישבע להם גדליהו בן־אחיקם בן־שפן ולאנשיהם לאמר אל־תיראו מעבוד הכשדים שבו בארץ ועבדו את־מלך בבל וייטב לכם׃ ואני הנני ישב במצפה לעמד לפני הכשדים אשר יבאו אלינו ואתם אספו יין וקיץ ושמן ושמו בכליכם ושבו בעריכם אשר־תפשתם׃ וגם כל־היהודים אשר־במואב ובבני־עמון ובאדום ואשר בכל־הארצות שמעו כי־נתן מלך־בבל שארית ליהודה וכי הפקיד עליהם את־גדליהו בן־אחיקם בן־שפן׃ וישבו כל־היהודים מכל־המקמות אשר נדחו־שם ויבאו ארץ־יהודה אל־גדליהו המצפתה ויאספו יין וקיץ הרבה מאד׃ ויוחנן בן־קרח וכל־שרי החילים אשר בשדה באו אל־גדליהו המצפתה׃ ויאמרו אליו הידע תדע כי בעליס מלך בני־עמון שלח את־ישמעאל בן־נתניה להכתך נפש ולא־האמין להם גדליהו בן־אחיקם׃ ויוחנן בן־קרח אמר אל־גדליהו בסתר במצפה לאמר אלכה נא ואכה את־ישמעאל בן־נתניה ואיש לא ידע למה יככה נפש ונפצו כל־יהודה הנקבצים אליך ואבדה שארית יהודה׃ ויאמר גדליהו בן־אחיקם אל־יוחנן בן־קרח אל־תעש את־הדבר הזה כי־שקר אתה דבר אל־ישמעאל׃ ס

מא ויהי בחדש השביעי בא ישמעאל בן־נתניה בן־אלישמע מזרע המלוכה ורבי המלך ועשרה אנשים אתו אל־גדליהו בן־אחיקם המצפתה ויאכלו שם לחם יחדו במצפה׃ ויקם ישמעאל בן־נתניה ועשרת האנשים אשר־היו אתו ויכו את־גדליהו בן־אחיקם בן־שפן בחרב וימת אתו אשר־הפקיד מלך־בבל בארץ׃ ואת כל־היהודים אשר־היו אתו את־גדליהו במצפה ואת־הכשדים אשר נמצאו־שם את אנשי המלחמה הכה ישמעאל׃ ויהי ביום השני להמית את־גדליהו ואיש לא ידע׃ ויבאו אנשים משכם משלו ומשמרון שמנים איש מגלחי זקן וקרעי בגדים ומתגדדים ומנחה ולבונה בידם להביא בית יהוה׃ ויצא ישמעאל בן־נתניה לקראתם מן־המצפה הלך הלך

י׳ מ׳ ה׳ עיני קרי   מ׳ התשה ק׳

וּבֹכֶה וַיְהִי כִּפְגֹשׁ אֹתָם וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם בֹּאוּ אֶל־גְּדַלְיָהוּ בֶּן־אֲחִיקָם׃ וַיְהִי כְּבוֹאָם אֶל־תּוֹךְ הָעִיר וַיִּשְׁחָטֵם יִשְׁמָעֵאל בֶּן־נְתַנְיָה אֶל־תּוֹךְ הַבּוֹר הוּא וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־אִתּוֹ׃ וַעֲשָׂרָה אֲנָשִׁים נִמְצְאוּ־בָם וַיֹּאמְרוּ אֶל־יִשְׁמָעֵאל אַל־תְּמִתֵנוּ כִּי־יֶשׁ־לָנוּ מַטְמֹנִים בַּשָּׂדֶה חִטִּים וּשְׂעֹרִים וְשֶׁמֶן וּדְבָשׁ וַיֶּחְדַּל וְלֹא הֱמִיתָם בְּתוֹךְ אֲחֵיהֶם׃ וְהַבּוֹר אֲשֶׁר הִשְׁלִיךְ שָׁם יִשְׁמָעֵאל אֵת ׀ כָּל־פִּגְרֵי הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר הִכָּה בְּיַד־גְּדַלְיָהוּ הוּא אֲשֶׁר עָשָׂה הַמֶּלֶךְ אָסָא מִפְּנֵי בַּעְשָׁא מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֹתוֹ מִלֵּא יִשְׁמָעֵאל בֶּן־נְתַנְיָהוּ חֲלָלִים׃ וַיִּשְׁבְּ ׀ יִשְׁמָעֵאל אֶת־כָּל־שְׁאֵרִית הָעָם אֲשֶׁר בַּמִּצְפָּה אֶת־בְּנוֹת הַמֶּלֶךְ וְאֶת־כָּל־הָעָם הַנִּשְׁאָרִים בַּמִּצְפָּה אֲשֶׁר הִפְקִיד נְבוּזַרְאֲדָן רַב־טַבָּחִים אֶת־גְּדַלְיָהוּ בֶּן־אֲחִיקָם וַיִּשְׁבֵּם יִשְׁמָעֵאל בֶּן־נְתַנְיָה וַיֵּלֶךְ לַעֲבֹר אֶל־בְּנֵי עַמּוֹן׃ ס וַיִּשְׁמַע יוֹחָנָן בֶּן־קָרֵחַ וְכָל־שָׂרֵי הַחֲיָלִים אֲשֶׁר אִתּוֹ אֵת כָּל־הָרָעָה אֲשֶׁר עָשָׂה יִשְׁמָעֵאל בֶּן־נְתַנְיָה׃ וַיִּקְחוּ אֶת־כָּל־הָאֲנָשִׁים וַיֵּלְכוּ לְהִלָּחֵם עִם־יִשְׁמָעֵאל בֶּן־נְתַנְיָה וַיִּמְצְאוּ אֹתוֹ אֶל־מַיִם רַבִּים אֲשֶׁר בְּגִבְעוֹן׃ וַיְהִי כִּרְאוֹת כָּל־הָעָם אֲשֶׁר אֶת־יִשְׁמָעֵאל אֶת־יוֹחָנָן בֶּן־קָרֵחַ וְאֵת כָּל־שָׂרֵי הַחֲיָלִים אֲשֶׁר אִתּוֹ וַיִּשְׂמָחוּ׃ וַיָּסֹבּוּ כָּל־הָעָם אֲשֶׁר־שָׁבָה יִשְׁמָעֵאל מִן־הַמִּצְפָּה וַיָּשֻׁבוּ וַיֵּלְכוּ אֶל־יוֹחָנָן בֶּן־קָרֵחַ׃ וְיִשְׁמָעֵאל בֶּן־נְתַנְיָה נִמְלַט בִּשְׁמֹנָה אֲנָשִׁים מִפְּנֵי יוֹחָנָן וַיֵּלֶךְ אֶל־בְּנֵי עַמּוֹן׃ ס וַיִּקַּח יוֹחָנָן בֶּן־קָרֵחַ וְכָל־שָׂרֵי הַחֲיָלִים אֲשֶׁר־אִתּוֹ אֵת כָּל־שְׁאֵרִית הָעָם אֲשֶׁר הֵשִׁיב מֵאֵת יִשְׁמָעֵאל בֶּן־נְתַנְיָה מִן־הַמִּצְפָּה אַחַר הִכָּה אֶת־גְּדַלְיָה בֶּן־אֲחִיקָם גְּבָרִים אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה וְנָשִׁים וְטַף וְסָרִסִים אֲשֶׁר הֵשִׁיב מִגִּבְעוֹן׃ וַיֵּלְכוּ וַיֵּשְׁבוּ בְּגֵרוּת כמוהם אֲשֶׁר־אֵצֶל בֵּית לָחֶם לָלֶכֶת לָבוֹא מִצְרָיִם׃ מִפְּנֵי הַכַּשְׂדִּים כִּי יָרְאוּ מִפְּנֵיהֶם כִּי־הִכָּה יִשְׁמָעֵאל בֶּן־נְתַנְיָה אֶת־גְּדַלְיָהוּ בֶּן־אֲחִיקָם אֲשֶׁר־הִפְקִיד מֶלֶךְ־בָּבֶל בָּאָרֶץ׃ ס

מב וַיִּגְּשׁוּ כָּל־שָׂרֵי הַחֲיָלִים וְיוֹחָנָן בֶּן־קָרֵחַ וִיזַנְיָה בֶּן־הוֹשַׁעְיָה וְכָל־הָעָם מִקָּטֹן וְעַד־גָּדוֹל׃ וַיֹּאמְרוּ אֶל־יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא תִּפָּל־נָא תְחִנָּתֵנוּ לְפָנֶיךָ וְהִתְפַּלֵּל בַּעֲדֵנוּ אֶל־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּעַד כָּל־הַשְּׁאֵרִית הַזֹּאת כִּי־נִשְׁאַרְנוּ מְעַט מֵהַרְבֵּה כַּאֲשֶׁר עֵינֶיךָ רֹאוֹת אֹתָנוּ׃ וְיַגֶּד־לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר נֵלֶךְ־בָּהּ וְאֶת־הַדָּבָר אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא שָׁמַעְתִּי הִנְנִי מִתְפַּלֵּל אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם כְּדִבְרֵיכֶם וְהָיָה כָּל־הַדָּבָר אֲשֶׁר־יַעֲנֶה יְהוָה

מא׳ יז׳ כמהם קרי

ה אֶתְכֶם אַגִּיד לָכֶם לֹא־אֶמְנַע מִכֶּם דָּבָר׃ וְהֵמָּה אָמְרוּ אֶל־יִרְמְיָהוּ יְהִי יְהוָה בָּנוּ לְעֵד אֱמֶת וְנֶאֱמָן אִם־לֹא כְּכָל־הַדָּבָר אֲשֶׁר יִשְׁלָחֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵלֵינוּ כֵּן נַעֲשֶׂה׃ אִם־טוֹב וְאִם־רָע בְּקוֹל ׀ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר אֲנוּ שֹׁלְחִים אֹתְךָ אֵלָיו נִשְׁמָע לְמַעַן אֲשֶׁר יִיטַב־לָנוּ כִּי נִשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ׃ ס וַיְהִי מִקֵּץ עֲשֶׂרֶת יָמִים וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־יִרְמְיָהוּ׃ וַיִּקְרָא אֶל־יוֹחָנָן בֶּן־קָרֵחַ וְאֶל כָּל־שָׂרֵי הַחֲיָלִים אֲשֶׁר אִתּוֹ וּלְכָל־הָעָם לְמִקָּטֹן וְעַד־גָּדוֹל׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר שְׁלַחְתֶּם אֹתִי אֵלָיו לְהַפִּיל תְּחִנַּתְכֶם לְפָנָיו׃ אִם־שׁוֹב תֵּשְׁבוּ בָּאָרֶץ הַזֹּאת וּבָנִיתִי אֶתְכֶם וְלֹא אֶהֱרֹס וְנָטַעְתִּי אֶתְכֶם וְלֹא אֶתּוֹשׁ כִּי נִחַמְתִּי אֶל־הָרָעָה אֲשֶׁר עָשִׂיתִי לָכֶם׃ אַל־תִּירְאוּ מִפְּנֵי מֶלֶךְ בָּבֶל אֲשֶׁר־אַתֶּם יְרֵאִים מִפָּנָיו אַל־תִּירְאוּ מִמֶּנּוּ נְאֻם־יְהוָה כִּי־אִתְּכֶם אֲנִי לְהוֹשִׁיעַ אֶתְכֶם וּלְהַצִּיל אֶתְכֶם מִיָּדוֹ׃ וְאֶתֵּן לָכֶם רַחֲמִים וְרִחַם אֶתְכֶם וְהֵשִׁיב אֶתְכֶם אֶל־אַדְמַתְכֶם׃ וְאִם־אֹמְרִים אַתֶּם לֹא נֵשֵׁב בָּאָרֶץ הַזֹּאת לְבִלְתִּי שְׁמֹעַ בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ לֵאמֹר לֹא כִּי אֶרֶץ מִצְרַיִם נָבוֹא אֲשֶׁר לֹא־נִרְאֶה מִלְחָמָה וְקוֹל שׁוֹפָר לֹא נִשְׁמָע וְלַלֶּחֶם לֹא־נִרְעָב וְשָׁם נֵשֵׁב׃

טו וְעַתָּה לָכֵן שִׁמְעוּ דְבַר־יְהוָה שְׁאֵרִית יְהוּדָה כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אִם־אַתֶּם שׂוֹם תְּשִׂמוּן פְּנֵיכֶם לָבֹא מִצְרַיִם וּבָאתֶם לָגוּר שָׁם׃ וְהָיְתָה הַחֶרֶב אֲשֶׁר אַתֶּם יְרֵאִים מִמֶּנָּה שָׁם תַּשִּׂיג אֶתְכֶם בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם וְהָרָעָב אֲשֶׁר־אַתֶּם ׀ דֹּאֲגִים מִמֶּנּוּ שָׁם יִדְבַּק אַחֲרֵיכֶם מִצְרַיִם וְשָׁם תָּמֻתוּ׃ וְיִהְיוּ כָל־הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־שָׂמוּ אֶת־פְּנֵיהֶם לָבוֹא מִצְרַיִם לָגוּר שָׁם יָמוּתוּ בַּחֶרֶב בָּרָעָב וּבַדָּבֶר וְלֹא־יִהְיֶה לָהֶם שָׂרִיד וּפָלִיט מִפְּנֵי הָרָעָה אֲשֶׁר אֲנִי מֵבִיא עֲלֵיהֶם׃ כִּי כֹה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר נִתַּךְ אַפִּי וַחֲמָתִי עַל־יֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלִַם כֵּן תִּתַּךְ חֲמָתִי עֲלֵיכֶם בְּבֹאֲכֶם מִצְרָיִם וִהְיִיתֶם לְאָלָה וּלְשַׁמָּה וְלִקְלָלָה וּלְחֶרְפָּה וְלֹא־תִרְאוּ עוֹד אֶת־הַמָּקוֹם הַזֶּה׃ דִּבֶּר יְהוָה עֲלֵיכֶם שְׁאֵרִית יְהוּדָה אַל־תָּבֹאוּ מִצְרָיִם יָדֹעַ תֵּדְעוּ כִּי־הַעִידֹתִי בָכֶם הַיּוֹם׃

כ כִּי הִתְעֵתֶים בְּנַפְשׁוֹתֵיכֶם כִּי־אַתֶּם שְׁלַחְתֶּם אֹתִי אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לֵאמֹר הִתְפַּלֵּל בַּעֲדֵנוּ אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וּכְכֹל אֲשֶׁר יֹאמַר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כֵּן הַגֶּד־לָנוּ וְעָשִׂינוּ׃ וָאַגִּד לָכֶם הַיּוֹם וְלֹא שְׁמַעְתֶּם בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְכֹל אֲשֶׁר־שְׁלָחַנִי אֲלֵיכֶם׃ וְעַתָּה יָדֹעַ תֵּדְעוּ

מב׳ ו׳ אנחנו קרי   כ׳ התעיתם קרי

כי בחרב ברעב ובדבר תמותו במקום אשר חפצתם לבוא לגור שם: ס

מג

ויהי ככלות ירמיהו לדבר אל־כל־העם את־כל־דברי יהוה אלהיהם אשר שלחו יהוה אלהיהם אליהם את כל־הדברים האלה: ויאמר עזריה בן־הושעיה ויוחנן בן־קרח וכל־האנשים הזדים אמרים אל־ירמיהו שקר אתה מדבר לא שלחך יהוה אלהינו לאמר לא־תבאו מצרים לגור שם: כי ברוך בן־נריה מסית אתך בנו למען תת אתנו ביד־הכשדים להמית אתנו ולהגלות אתנו בבל: ולא־שמע יוחנן בן־קרח וכל־שרי החילים וכל־העם בקול יהוה לשבת בארץ יהודה: ויקח יוחנן בן־קרח וכל־שרי החילים את כל־שארית יהודה אשר־שבו מכל־הגוים אשר נדחו־שם לגור בארץ יהודה: את־הגברים ואת־הנשים ואת־הטף ואת־בנות המלך ואת כל־הנפש אשר הניח נבוזראדן רב־טבחים את־גדליהו בן־אחיקם בן־שפן ואת ירמיהו הנביא ואת־ברוך בן־נריהו: ויבאו ארץ מצרים כי לא שמעו בקול יהוה ויבאו עד־תחפנחס: ס ויהי דבר־יהוה אל־ירמיהו בתחפנחס לאמר: קח בידך אבנים גדלות וטמנתם במלט במלבן אשר בפתח בית־פרעה בתחפנחס לעיני אנשים יהודים: ואמרת אליהם כה־אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני שלח ולקחתי את־נבוכדראצר מלך־בבל עבדי ושמתי כסאו ממעל לאבנים האלה אשר טמנתי ונטה את־שפרורו עליהם: ובאה והכה את־ארץ מצרים אשר למות למות ואשר לשבי לשבי ואשר לחרב לחרב: והצתי אש בבתי אלהי מצרים ושרפם ושבם ועטה את־ארץ מצרים כאשר־יעטה הרעה את־בגדו ויצא משם בשלום: ושבר את־מצבות בית שמש אשר בארץ מצרים ואת־בתי אלהי־מצרים ישרף באש: ס

מד

הדבר אשר־היה אל־ירמיהו אל כל־היהודים הישבים בארץ מצרים הישבים במגדל ובתחפנחס ובנף ובארץ פתרוס לאמר: כה־אמר יהוה צבאות אלהי ישראל אתם ראיתם את כל־הרעה אשר הבאתי על־ירושלם ועל כל־ערי יהודה והנם חרבה היום הזה ואין בהם יושב: מפני רעתם אשר עשו להכעסני ללכת לקטר לעבד לאלהים אחרים אשר לא ידעום המה אתם ואבתיכם:

כג׳ שפרירו קרי יא׳ ובא קרי

ואשלח אליכם את־כל־עבדי הנביאים השכים ושלח לאמר אל־נא תעשו את דבר־התעבה הזאת אשר שנאתי: ולא שמעו ולא־הטו את־אזנם לשוב מרעתם לבלתי קטר לאלהים אחרים: ותתך חמתי ואפי ותבער בערי יהודה ובחצות ירושלם ותהיינה לחרבה לשממה כיום הזה: ס ועתה כה־אמר יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל למה אתם עשים רעה גדולה אל־נפשתכם להכרית לכם איש־ואשה עולל ויונק מתוך יהודה לבלתי הותיר לכם שארית: להכעסני במעשי ידיכם לקטר לאלהים אחרים בארץ מצרים אשר־אתם באים לגור שם למען הכרית לכם ולמען היותכם לקללה ולחרפה בכל גויי הארץ: השכחתם את־רעות אבותיכם ואת־רעות ׀ מלכי יהודה ואת רעות נשיו ואת רעתכם ואת רעת נשיכם אשר עשו בארץ יהודה ובחצות ירושלם: לא דכאו עד היום הזה ולא יראו ולא־הלכו בתורתי ובחקתי אשר־נתתי לפניכם ולפני אבותיכם: ס לכן כה־אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני שם פני בכם לרעה ולהכרית את־כל־יהודה: ולקחתי את־שארית יהודה אשר־שמו פניהם לבוא ארץ־מצרים לגור שם ותמו כל בארץ מצרים יפלו בחרב ברעב יתמו מקטן ועד־גדול בחרב וברעב ימתו והיו לאלה לשמה ולקללה ולחרפה: ופקדתי על־היושבים בארץ מצרים כאשר פקדתי על־ירושלם בחרב ברעב ובדבר: ולא יהיה פליט ושריד לשארית יהודה הבאים לגור־שם בארץ מצרים ולשוב ׀ ארץ יהודה אשר־המה מנשאים את־נפשם לשוב לשבת שם כי לא־ישובו כי אם־פלטים: ס ויענו את־ירמיהו כל־האנשים הידעים כי־מקטרות נשיהם לאלהים אחרים וכל־הנשים העמדות קהל גדול וכל־העם הישבים בארץ־מצרים בפתרוס לאמר: הדבר אשר־דברת אלינו בשם יהוה איננו שמעים אליך: כי עשה נעשה את־כל־הדבר ׀ אשר־יצא מפינו לקטר למלכת השמים והסיך־לה נסכים כאשר עשינו אנחנו ואבתינו מלכינו ושרינו בערי יהודה ובחצות ירושלם ונשבע־לחם ונהיה טובים ורעה לא ראינו: ומן־אז חדלנו לקטר למלכת השמים והסך־לה נסכים חסרנו כל ובחרב וברעב תמנו: וכי־אנחנו מקטרים למלכת השמים ולהסך לה נסכים המבלעדי אנשינו עשינו לה כונים להעצבה

מד׳ יט׳ הה׳ רפה

ולהסך לה נסכים׃ ויאמר ירמיהו אל כל העם על הגברים ועל הנשים ועל כל העם הענים אתו דבר לאמר׃ הלוא את הקטר אשר קטרתם בערי יהודה ובחצות ירושלם אתם ואבותיכם מלכיכם ושריכם ועם הארץ אתם זכר יהוה ותעלה על לבו׃ ולא יוכל יהוה עוד לשאת מפני רע מעלליכם מפני התועבת אשר עשיתם ותהי ארצכם לחרבה ולשמה ולקללה מאין יושב כהיום הזה׃ מפני אשר קטרתם ואשר חטאתם ליהוה ולא שמעתם בקול יהוה ובתרתו ובחקתיו ובעדותיו לא הלכתם על כן קראת אתכם הרעה הזאת כיום הזה׃ ויאמר ירמיהו אל כל העם ואל כל הנשים שמעו דבר יהוה כל יהודה אשר בארץ מצרים׃ כה כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לאמר אתם ונשיכם ותדברנה בפיכם ובידיכם מלאתם לאמר עשה נעשה את נדרינו אשר נדרנו לקטר למלכת השמים ולהסך לה נסכים הקים תקימנה את נדריכם ועשה תעשינה את נדריכם׃ לכן שמעו דבר יהוה כל יהודה הישבים בארץ מצרים הנני נשבעתי בשמי הגדול אמר יהוה אם יהיה עוד שמי נקרא בפי כל איש יהודה אמר חי אדני יהוה בכל ארץ מצרים׃ הנני שקד עליהם לרעה ולא לטובה ותמו כל איש יהודה אשר בארץ מצרים בחרב וברעב עד כלותם׃ ופליטי חרב ישבון מן ארץ מצרים ארץ יהודה מתי מספר וידעו כל שארית יהודה הבאים לארץ מצרים לגור שם דבר מי יקום ממני ומהם׃ וזאת לכם האות נאם יהוה כי פקד אני עליכם במקום הזה למען תדעו כי קום יקומו דברי עליכם לרעה׃ כה אמר יהוה הנני נתן את פרעה חפרע מלך מצרים ביד איביו וביד מבקשי נפשו כאשר נתתי את צדקיהו מלך יהודה ביד נבוכדראצר מלך בבל איבו ומבקש נפשו׃ פ

מה הדבר אשר דבר ירמיהו הנביא אל ברוך בן נריה בכתבו את הדברים האלה על ספר מפי ירמיהו בשנה הרבעית ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה לאמר׃ כה אמר יהוה אלהי ישראל עליך ברוך׃ אמרת אוי נא לי כי יסף יהוה יגון על מכאבי יגעתי באנחתי ומנוחה לא מצאתי׃ כה תאמר אליו כה אמר יהוה הנה אשר בניתי אני הרס ואת אשר נטעתי אני נתש ואת כל הארץ היא׃ ואתה תבקש לך גדלות אל תבקש כי הנני מביא ה

רעה על כל בשר נאם יהוה ונתתי לך את נפשך לשלל על כל המקמות אשר תלך שם׃ פ

מו אשר היה דבר יהוה אל ירמיהו הנביא על הגוים׃ למצרים על חיל פרעה נכו מלך מצרים אשר היה על נהר פרת בכרכמש אשר הכה נבוכדראצר מלך בבל בשנת הרביעית ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה׃ ערכו מגן וצנה וגשו למלחמה׃ אסרו הסוסים ועלו הפרשים והתיצבו בכובעים מרקו הרמחים לבשו הסרינת׃ ה מדוע ראיתי המה חתים נסגים אחור וגבוריהם יכתו ומנוס נסו ולא הפנו מגור מסביב נאם יהוה׃ אל ינוס הקל ואל ימלט הגבור צפונה על יד נהר פרת כשלו ונפלו׃ מי זה כיאר יעלה כנהרות יתגעשו מימיו׃ מצרים כיאר יעלה וכנהרות יתגעשו מים ויאמר אעלה אכסה ארץ אבידה עיר וישבי בה׃ עלו הסוסים והתהללו הרכב ויצאו הגבורים כוש ופוט ט תפשי מגן ולודים תפשי דרכי קשת׃ והיום ההוא לאדני יהוה צבאות יום נקמה להנקם מצריו ואכלה חרב ושבעה ורותה מדמם כי זבח לאדני יהוה צבאות בארץ צפון אל נהר פרת׃ עלי גלעד וקחי צרי בתולת בת מצרים לשוא הרבית רפאות תעלה אין לך׃ שמעו גוים קלונך וצוחתך מלאה הארץ כי גבור בגבור כשלו יחדיו נפלו שניהם׃ פ הדבר אשר דבר יהוה אל ירמיהו הנביא לבוא נבוכדראצר מלך בבל להכות את ארץ מצרים׃ הגידו במצרים והשמיעו במגדול והשמיעו בנף ובתחפנחס אמרו התיצב והכן לך כי יד אכלה חרב סביביך׃ מדוע נסחף אביריך לא עמד כי יהוה הדפו׃ הרבה כושל גם נפל איש אל רעהו ויאמרו קומה ונשבה אל עמנו ואל ארץ מולדתנו מפני חרב היונה׃ קראו שם פרעה מלך מצרים שאון העביר המועד׃ חי אני נאם המלך יהוה צבאות שמו כי כתבור בהרים וככרמל בים יבוא׃ כלי גולה עשי לך יושבת בת מצרים כי נף לשמה תהיה ונצתה מאין כ יושב׃ פא עגלה יפה פיה מצרים קרץ מצפון בא בא׃ גם שכריה בקרבה כעגלי מרבק כי גם המה הפנו נסו יחדיו לא עמדו כי יום אידם בא עליהם עת פקדתם׃ קולה כנחש ילך כי בחיל ילכו ובקרדמות באו לה

ס״ו א׳ הרביעית קרי   יג׳ הפטרת בא אל פרעה

כחטבי עצים: כרתו יערה נאם יהוה כי לא יחקר כי רבו מארבה ואין להם מספר: הבישה בת מצרים נתנה ביד עם צפון: אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני פוקד אל אמון מנא ועל פרעה ועל מצרים ועל אלהיה ועל מלכיה ועל פרעה ועל הבטחים בו: ונתתים ביד מבקשי נפשם וביד נבוכדראצר מלך בבל וביד עבדיו ואחרי כן תשכן כימי קדם נאם יהוה: ס ואתה אל תירא עבדי יעקב ואל תחת ישראל כי הנני מושיעך מרחוק ואת זרעך מארץ שבים ושב יעקוב ושקט ושאנן ואין מחריד: אתה אל תירא עבדי יעקב נאם יהוה כי אתך אני כי אעשה כלה בכל הגוים אשר הדחתיך שמה ואתך לא אעשה כלה ויסרתיך למשפט ונקה לא אנקך: ס

מז אשר היה דבר יהוה אל ירמיהו הנביא אל פלשתים בטרם יכה פרעה את עזה: כה אמר יהוה הנה מים עלים מצפון והיו לנחל שוטף וישטפו ארץ ומלואה עיר וישבי בה וזעקו האדם והילל כל יושב הארץ: מקול שעטת פרסות אביריו מרעש לרכבו המון גלגליו לא הפנו אבות אל בנים מרפיון ידים: על היום הבא לשדוד את כל פלשתים להכרית לצר ולצידון כל שריד עזר כי שדד יהוה את פלשתים שארית אי כפתור: באה קרחה אל עזה נדמתה אשקלון שארית עמקם עד מתי תתגודדי: הוי חרב ליהוה עד אנה לא תשקטי האספי אל תערך הרגעי ודמי: איך תשקטי ויהוה צוה לה אל אשקלון ואל חוף הים שם יעדה: ס

מח למואב כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הוי אל נבו כי שדדה הבישה נלכדה קריתים הבישה המשגב וחתה: אין עוד תהלת מואב בחשבון חשבו עליה רעה לכו ונכריתנה מגוי גם מדמן תדמי אחריך תלך חרב: קול צעקה מחרונים שד ושבר גדול: נשברה מואב השמיעו זעקה צעוריה: כי מעלה הלחות בבכי יעלה בכי כי במורד חורנים צרי צעקת שבר שמעו: נסו מלטו נפשכם ותהיינה כערוער במדבר: כי יען בטחך במעשיך ובאוצרותיך גם את תלכדי ויצא כמיש בגולה כהניו ושריו יחד: ויבא שדד אל כל עיר ועיר לא תמלט

מו' מ' מלא ו' · ב' כאן · מח' ד' צעיריה קרי · ה' ההיוה קרי · ז' כמוש קרי · יחדו קרי

ואבד

ס

ואבד העמק ונשמד המישר אשר אמר יהוה: תנו ציץ למואב כי נצא תצא ועריה לשמה תהיינה מאין יושב בהן: ארור עשה מלאכת יהוה רמיה וארור מנע חרבו מדם: שאנן מואב מנעוריו ושקט הוא אל שמריו ולא הורק מכלי אל כלי ובגולה לא הלך על כן עמד טעמו בו וריחו לא נמר: ס לכן הנה ימים באים נאם יהוה ושלחתי לו צעים וצעהו וכליו יריקו ונבליהם ינפצו: ובש מואב מכמוש כאשר בשו בית ישראל מבית אל מבטחם: איך תאמרו גבורים אנחנו ואנשי חיל למלחמה: שדד מואב ועריה עלה ומבחר בחוריו ירדו לטבח נאם המלך יהוה צבאות שמו: קרוב איד מואב לבוא ורעתו מהרה מאד: נדו לו כל סביביו וכל ידעי שמו אמרו איכה נשבר מטה עז מקל תפארה: רדי מכבוד ישבי בצמא ישבת בת דיבון כי שדד מואב עלה בך שחת מבצריך: אל דרך עמדי וצפי יושבת ערוער שאלי נס ונמלטה אמרי מה נהיתה: הביש מואב כי חתה הילילי וזעקי הגידו בארנון כי שדד מואב: ומשפט בא אל ארץ המישר אל חלון ואל יהצה ועל מופעת: ועל דיבון ועל נבו ועל בית דבלתים: ועל קריתים ועל בית גמול ועל בית מעון: ועל קריות ועל בצרה ועל כל ערי ארץ מואב הרחקות והקרבות: נגדעה קרן מואב וזרעו נשברה נאם יהוה: השכירהו כי על יהוה הגדיל וספק מואב בקיאו והיה לשחק גם הוא: ואם לוא השחק היה לך ישראל אם בגנבים נמצאה כי מדי דבריך בו תתנודד: עזבו ערים ושכנו בסלע ישבי מואב והיו כיונה תקנן בעברי פי פחת: שמענו גאון מואב גאה מאד גבהו וגאונו וגאותו ורם לבו: אני ידעתי נאם יהוה עברתו ולא כן בדיו לא כן עשו: על כן על מואב איליל ולמואב כלה אזעק אל אנשי קיר חרש יהגה: מבכי יעזר אבכה לך הגפן שבמה נטישתיך עברו ים עד ים יעזר נגעו על קיצך ועל בצירך שדד נפל: ונאספה שמחה וגיל מכרמל ומארץ מואב ויין מיקבים השבתי לא ידרך הידד הידד לא הידד: מזעקת חשבון עד אלעלה עד יהץ נתנו קולם מצער עד חרנים עגלת שלשיה כי גם מי נמרים למשמות

מח' יח' ושבי קרי · כ' הלילו קרי וזעקו קרי · סא' מיפעת קרי · ס' נמצא קרי

יהיו

יהוה: והשבתי למואב נאם־יהוה מעלה במה ומקטיר לאלהיו: על־כן לבי למואב כחללים יהמה ולבי אל־אנשי קיר־חרש כחללים יהמה על־כן יתרת עשה אבדו: כי כל־ראש קרחה וכל־זקן גרעה על כל־ידים גדדת ועל־מתנים שק: על כל־גגות מואב וברחבתיה כלה מספד כי־שברתי את־מואב ככלי אין־חפץ בו נאם־יהוה: איך חתה הילילו איך הפנה־ערף מואב בוש והיה מואב לשחק ולמחתה לכל־סביביו: ס כי־כה אמר יהוה הנה כנשר ידאה ופרש כנפיו אל־מואב: נלכדה הקריות והמצדות נתפשה והיה לב גבורי מואב ביום ההוא כלב אשה מצרה: ונשמד מואב מעם כי על־יהוה הגדיל: פחד ופחת ופח עליך יושב מואב נאם־יהוה: הניס מפני הפחד יפל אל־הפחת והעלה מן־הפחת ילכד בפח כי־אביא אליה אל־מואב שנת פקדתם נאם־יהוה: בצל חשבון עמדו מכח נסים כי־אש יצא מחשבון ולהבה מבין סיחון ותאכל פאת מואב וקדקד בני שאון: אוי־לך מואב אבד עם־כמוש כי־לקחו בניך בשבי ובנתיך בשביה: ושבתי שבות־מואב באחרית הימים נאם־יהוה עד־הנה משפט מואב: פ

מט לבני עמון כה אמר יהוה הבנים אין לישראל אם־יורש אין לו מדוע ירש מלכם את־גד ועמו בעריו ישב: לכן הנה ימים באים נאם־יהוה והשמעתי אל־רבת בני־עמון תרועת מלחמה והיתה לתל שממה ובנתיה באש תצתנה וירש ישראל את־ירשיו אמר יהוה: הילילי חשבון כי שדדה־עי צעקנה בנות רבה חגרנה שקים ספדנה והתשוטטנה בגדרות כי מלכם בגולה ילך כהניו ושריו יחדו: מה־תתהללי בעמקים זב עמקך הבת השובבה הבטחה באצרתיה מי יבוא אלי: הנני מביא עליך פחד נאם־אדני יהוה צבאות מכל־סביביך ונדחתם איש לפניו ואין מקבץ לנדד: ואחרי־כן אשיב את־שבות בני־עמון נאם־יהוה: ס לאדום כה אמר יהוה צבאות האין עוד חכמה בתימן אבדה עצה מבנים נסרחה חכמתם: נסו הפנו העמיקו לשבת ישבי דדן כי איד עשו הבאתי עליו עת פקדתיו: אם־בצרים באו לך לא ישארו עוללות אם־גנבים בלילה השחיתו דים: כי־אני חשפתי את־עשו גליתי את־מסתריו ונחבה לא יוכל שדד

זרעו ואחיו ושכניו ואיננו: עזבה יתמיך אני אחיה ואלמנתיך עלי תבטחו: ס כי־כה אמר יהוה הנה אשר־אין משפטם לשתות הכוס שתו ישתו ואתה הוא נקה תנקה לא תנקה כי שתה תשתה: כי בי נשבעתי נאם־יהוה כי־לשמה לחרפה לחרב ולקללה תהיה בצרה וכל־עריה תהיינה לחרבות עולם: שמועה שמעתי מאת יהוה וציר בגוים שלוח התקבצו ובאו עליה וקומו למלחמה: כי־הנה קטן נתתיך בגוים בזוי באדם: תפלצתך השיא אתך זדון לבך שכני בחגוי הסלע תפשי מרום גבעה כי־תגביה כנשר קנך משם אורידך נאם־יהוה: והיתה אדום לשמה כל עבר עליה ישם וישרק על־כל־מכותה: כמהפכת סדם ועמרה ושכניה אמר יהוה לא־ישב שם איש ולא־יגור בה בן־אדם: הנה כאריה יעלה מגאון הירדן אל־נוה איתן כי־ארגיעה אריצנו מעליה ומי בחור אליה אפקד כי מי כמוני ומי יעידני ומי־זה רעה אשר יעמד לפני: לכן שמעו עצת־יהוה אשר יעץ אל־אדום ומחשבותיו אשר חשב אל־ישבי תימן אם־לא יסחבום צעירי הצאן אם־לא ישים עליהם נוהם: מקול נפלם רעשה הארץ צעקה בים־סוף נשמע קולה: הנה כנשר יעלה וידאה ויפרש כנפיו על־בצרה והיה לב גבורי אדום ביום ההוא כלב אשה מצרה: ס לדמשק בושה חמת וארפד כי־שמעה רעה שמעו נמגו בים דאגה השקט לא יוכל: רפתה דמשק הפנתה לנוס ורטט החזיקה צרה וחבלים אחזתה כיולדה: איך לא־עזבה עיר תהלה קרית משושי: לכן יפלו בחוריה ברחבתיה וכל־אנשי המלחמה ידמו ביום ההוא נאם יהוה צבאות: והצתי אש בחומת דמשק ואכלה ארמנות בן־הדד: ס

לקדר ולממלכות חצור אשר הכה נבוכדראצור מלך־בבל כה אמר יהוה קומו עלו אל־קדר ושדדו את־בני־קדם: אהליהם וצאנם יקחו יריעותיהם וכל־כליהם וגמליהם ישאו להם וקראו עליהם מגור מסביב: נסו נדו מאד העמיקו לשבת ישבי חצור נאם־יהוה כי־יעץ עליכם נבוכדראצר מלך־בבל עצה וחשב עליהם מחשבה: קומו עלו אל־גוי שליו יושב לבטח נאם־יהוה לא־דלתים ולא־בריח לו בדד ישכנו: והיו גמליהם לבז והמון מקניהם לשלל וזרתים לכל־רוח קצוצי פאה ומכל־עבריו

אביא את־אידם נאם־יהוה: והיתה חצור למעון תנים שממה עד־עולם לא־ישב שם איש ולא־יגור בה בן־אדם: ס

אשר היה דבר־יהוה אל־ירמיהו הנביא אל־עילם בראשית מלכות צדקיה מלך־יהודה לאמר: כה אמר יהוה צבאות הנני שבר את־קשת עילם ראשית גבורתם: והבאתי אל־עילם ארבע רוחות מארבע קצות השמים וזרתים לכל הרחות האלה ולא־יהיה הגוי אשר לא־יבוא שם נדחי עולם: והחתתי את־עילם לפני איביהם ולפני מבקשי נפשם והבאתי עליהם רעה את־חרון אפי נאם־יהוה ושלחתי אחריהם את־החרב עד כלותי אותם: ושמתי כסאי בעילם והאבדתי משם מלך ושרים נאם־יהוה: והיה באחרית הימים אשוב את־שבית עילם נאם־יהוה: ס

נ הדבר אשר דבר יהוה אל־בבל אל־ארץ כשדים ביד ירמיהו הנביא: הגידו בגוים והשמיעו ושאו־נס השמיעו אל־תכחדו אמרו נלכדה בבל הביש בל חת מרדך הבישו עצביה חתו גלוליה: כי עלה עליה גוי מצפון הוא־ישית את־ארצה לשמה ולא־יהיה יושב בה מאדם ועד־בהמה נדו הלכו: בימים ההמה ובעת ההיא נאם־יהוה יבאו בני־ישראל המה ובני־יהודה יחדו הלוך ובכו ילכו ואת־יהוה אלהיהם יבקשו: ציון ישאלו דרך הנה פניהם באו ונלוו אל־יהוה ברית עולם לא תשכח: ס

צאן אבדות היה עמי רעיהם התעום הרים שובבים מהר אל־גבעה הלכו שכחו רבצם: כל־מוצאיהם אכלום וצריהם אמרו לא נאשם תחת אשר חטאו ליהוה נוה־צדק ומקוה אבותיהם יהוה: ס נדו מתוך בבל ומארץ כשדים יצאו והיו כעתודים לפני־צאן: כי הנה אנכי מעיר ומעלה על־בבל קהל־גוים גדלים מארץ צפון וערכו לה משם תלכד חציו כגבור משכיל לא ישוב ריקם: והיתה כשדים לשלל כל־שלליה ישבעו נאם־יהוה: כי תשמחי כי תעלזי שסי נחלתי כי תפושי כעגלה דשה ותצהלי כאבירים: בושה אמכם מאד חפרה יולדתכם הנה אחרית גוים מדבר ציה וערבה: מקצף יהוה לא תשב והיתה שממה כלה כל עבר על־בבל ישם וישרק על־כל־מכותיה: ערכו על־בבל סביב כל־דרכי קשת ידו אליה אל־תחמלו

מט' לו' עילם קרי | לט' אשוב קרי | שבות קרי | נ' ו' היו קרי | שובבום קרי
ח' צאו קרי | יא' תשמחו קרי | תעלזו קרי | תפושו קרי | ותצהלו קרי

אל־חץ כי ליהוה חטאה: הריעו עליה סביב נתנה ידה נפלו אשויתיה נהרסו חומותיה כי נקמת יהוה היא הנקמו בה כאשר עשתה עשו־לה: כרתו זורע מבבל ותפש מגל בעת קציר מפני חרב היונה איש אל־עמו יפנו ואיש לארצו ינוסו: שה פזורה ישראל אריות הדיחו הראשון אכלו מלך אשור וזה האחרון עצמו נבוכדראצר מלך בבל: ס לכן כה־אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני פקד אל־מלך בבל ואל־ארצו כאשר פקדתי אל־מלך אשור: ושבבתי את־ישראל אל־נוהו ורעה הכרמל והבשן ובהר אפרים והגלעד תשבע נפשו: בימים ההם ובעת ההיא נאם־יהוה יבקש את־עון ישראל ואיננו ואת־חטאת יהודה ולא תמצאינה כי אסלח לאשר אשאיר: על־הארץ מרתים עלה עליה ואל־יושבי פקוד חרב והחרם אחריהם נאם־יהוה ועשה ככל אשר צויתיך: קול מלחמה בארץ ושבר גדול: איך נגדע וישבר פטיש כל־הארץ איך היתה לשמה בבל בגוים: יקשתי לך וגם־נלכדת בבל ואת לא ידעת נמצאת וגם־נתפשת כי ביהוה התגרית: פתח יהוה את־אוצרו ויוצא את־כלי זעמו כי־מלאכה היא לאדני יהוה צבאות בארץ כשדים: באו־לה מקץ פתחו מאבסיה סלוה כמו־ערמים והחרימוה אל־תהי־לה שארית: חרבו כל־פריה ירדו לטבח הוי עליהם כי־בא יומם עת פקדתם: קול נסים ופלטים מארץ בבל להגיד בציון את־נקמת יהוה אלהינו נקמת היכלו: השמיעו אל־בבל רבים כל־דרכי קשת חנו עליה סביב אל־יהי פליטה שלמו־לה כפעלה ככל אשר עשתה עשו־לה כי אל־יהוה זדה אל־קדוש ישראל: לכן יפלו בחוריה ברחבתיה וכל־אנשי מלחמתה ידמו ביום ההוא נאם־יהוה: ס הנני אליך זדון נאם־אדני יהוה צבאות כי בא יומך עת פקדתיך: וכשל זדון ונפל ואין לו מקים והצתי אש בעריו ואכלה כל־סביבתיו: ס כה אמר יהוה צבאות עשוקים בני־ישראל ובני־יהודה יחדו וכל־שביהם החזיקו בם מאנו שלחם: גאלם ׀ חזק יהוה צבאות שמו ריב יריב את־ריבם למען הרגיע את־הארץ והרגיז ליושבי בבל: חרב על־כשדים נאם־יהוה ואל־ישבי בבל ואל־שריה ואל־חכמיה: חרב אל־הבדים ונאלו חרב אל־גבוריה וחתו:

נ' טו' אשיותיה קרי | כט' לה קרי ולא כתיב

חֶרֶב אֶל־סוּסָיו וְאֶל־רִכְבּוֹ וְאֶל־כָּל־הָעֶרֶב אֲשֶׁר בְּתוֹכָהּ וְהָיוּ לְנָשִׁים חֶרֶב אֶל־אוֹצְרֹתֶיהָ וּבֻזָּזוּ׃ חֹרֶב אֶל־מֵימֶיהָ וְיָבֵשׁוּ כִּי אֶרֶץ פְּסִלִים הִיא וּבָאֵימִים יִתְהֹלָלוּ׃ לָכֵן יֵשְׁבוּ צִיִּים אֶת־אִיִּים וְיָשְׁבוּ בָהּ בְּנוֹת יַעֲנָה וְלֹא־תֵשֵׁב עוֹד לָנֶצַח וְלֹא תִשְׁכּוֹן עַד־דּוֹר וָדֹר׃ כְּמַהְפֵּכַת אֱלֹהִים אֶת־סְדֹם וְאֶת־עֲמֹרָה וְאֶת־שְׁכֵנֶיהָ נְאֻם־יְהוָה לֹא־יֵשֵׁב שָׁם אִישׁ וְלֹא־יָגוּר בָּהּ בֶּן־אָדָם׃ הִנֵּה עַם בָּא מִצָּפוֹן וְגוֹי גָּדוֹל וּמְלָכִים רַבִּים יֵעֹרוּ מִיַּרְכְּתֵי־אָרֶץ׃ קֶשֶׁת וְכִידֹן יַחֲזִיקוּ אַכְזָרִי הֵמָּה וְלֹא יְרַחֵמוּ קוֹלָם כַּיָּם יֶהֱמֶה וְעַל־סוּסִים יִרְכָּבוּ עָרוּךְ כְּאִישׁ לַמִּלְחָמָה עָלַיִךְ בַּת־בָּבֶל׃ שָׁמַע מֶלֶךְ־בָּבֶל אֶת־שִׁמְעָם וְרָפוּ יָדָיו צָרָה הֶחֱזִיקַתְהוּ חִיל כַּיּוֹלֵדָה׃ הִנֵּה כְּאַרְיֵה יַעֲלֶה מִגְּאוֹן הַיַּרְדֵּן אֶל־נְוֵה אֵיתָן כִּי־אַרְגִּעָה אֲרִוצֵם מֵעָלֶיהָ וּמִי בָחוּר אֵלֶיהָ אֶפְקֹד כִּי מִי כָמוֹנִי וּמִי יוֹעִדֶנִּי וּמִי־זֶה רֹעֶה אֲשֶׁר יַעֲמֹד לְפָנָי׃ לָכֵן שִׁמְעוּ עֲצַת־יְהוָה אֲשֶׁר יָעַץ אֶל־בָּבֶל וּמַחְשְׁבוֹתָיו אֲשֶׁר חָשַׁב אֶל־אֶרֶץ כַּשְׂדִּים אִם־לֹא יִסְחָבוּם צְעִירֵי הַצֹּאן אִם־לֹא יַשִּׁים עֲלֵיהֶם נָוֶה׃ מִקּוֹל נִתְפְּשָׂה בָבֶל נִרְעֲשָׁה הָאָרֶץ וּזְעָקָה בַּגּוֹיִם נִשְׁמָע׃ ס נא

כֹּה אָמַר יְהוָה הִנְנִי מֵעִיר עַל־בָּבֶל וְאֶל־יֹשְׁבֵי לֵב קָמָי רוּחַ מַשְׁחִית׃ וְשִׁלַּחְתִּי לְבָבֶל זָרִים וְזֵרוּהָ וִיבֹקְקוּ אֶת־אַרְצָהּ כִּי־הָיוּ עָלֶיהָ מִסָּבִיב בְּיוֹם רָעָה׃ אֶל־יִדְרֹךְ יִדְרֹךְ הַדֹּרֵךְ קַשְׁתּוֹ וְאֶל־יִתְעַל בְּסִרְיֹנוֹ וְאַל־תַּחְמְלוּ אֶל־בַּחֻרֶיהָ הַחֲרִימוּ כָּל־צְבָאָהּ׃ וְנָפְלוּ חֲלָלִים בְּאֶרֶץ כַּשְׂדִּים וּמְדֻקָּרִים בְּחוּצוֹתֶיהָ׃ כִּי לֹא־אַלְמָן יִשְׂרָאֵל וִיהוּדָה מֵאֱלֹהָיו מֵיְהוָה צְבָאוֹת כִּי אַרְצָם מָלְאָה אָשָׁם מִקְּדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל׃ נֻסוּ מִתּוֹךְ בָּבֶל וּמַלְּטוּ אִישׁ נַפְשׁוֹ אַל־תִּדַּמּוּ בַּעֲוֺנָהּ כִּי עֵת נְקָמָה הִיא לַיהוָה גְּמוּל הוּא מְשַׁלֵּם לָהּ׃ כּוֹס־זָהָב בָּבֶל בְּיַד־יְהוָה מְשַׁכֶּרֶת כָּל־הָאָרֶץ מִיֵּינָהּ שָׁתוּ גוֹיִם עַל־כֵּן יִתְהֹלְלוּ גוֹיִם׃ פִּתְאֹם נָפְלָה בָבֶל וַתִּשָּׁבֵר הֵילִילוּ עָלֶיהָ קְחוּ צֳרִי לְמַכְאוֹבָהּ אוּלַי תֵּרָפֵא׃ רִפִּאנוּ אֶת־בָּבֶל וְלֹא נִרְפָּתָה עִזְבוּהָ וְנֵלֵךְ אִישׁ לְאַרְצוֹ כִּי־נָגַע אֶל־הַשָּׁמַיִם מִשְׁפָּטָהּ וְנִשָּׂא עַד־שְׁחָקִים׃ הוֹצִיא יְהוָה אֶת־צִדְקֹתֵינוּ בֹּאוּ וּנְסַפְּרָה בְצִיּוֹן אֶת־מַעֲשֵׂה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ׃ הָבֵרוּ הַחִצִּים מִלְאוּ הַשְּׁלָטִים הֵעִיר יְהוָה אֶת־רוּחַ מַלְכֵי מָדַי כִּי־עַל־בָּבֶל מְזִמָּתוֹ לְהַשְׁחִיתָהּ כִּי־נִקְמַת יְהוָה הִיא נִקְמַת הֵיכָלוֹ׃ אֶל־חוֹמֹת בָּבֶל שְׂאוּ־נֵס הַחֲזִיקוּ הַמִּשְׁמָר

נא ג׳ כתיב ולא קרי   ו׳ סד׳ ארצם קר

הקימו

הָקִימוּ שֹׁמְרִים הָכִינוּ הָאֹרְבִים כִּי גַּם־זָמַם יְהוָה גַּם־עָשָׂה אֵת אֲשֶׁר־דִּבֶּר אֶל־יֹשְׁבֵי בָבֶל׃ שֹׁכַנְתִּי עַל־מַיִם רַבִּים רַבַּת אוֹצָרֹת בָּא קִצֵּךְ אַמַּת בִּצְעֵךְ׃ נִשְׁבַּע יְהוָה צְבָאוֹת בְּנַפְשׁוֹ כִּי אִם־מִלֵּאתִיךְ אָדָם כַּיֶּלֶק וְעָנוּ עָלַיִךְ הֵידָד׃ ס עֹשֵׂה אֶרֶץ בְּכֹחוֹ מֵכִין תֵּבֵל בְּחָכְמָתוֹ וּבִתְבוּנָתוֹ נָטָה שָׁמָיִם׃ לְקוֹל תִּתּוֹ הֲמוֹן מַיִם בַּשָּׁמַיִם וַיַּעַל נְשִׂאִים מִקְצֵה־אֶרֶץ בְּרָקִים לַמָּטָר עָשָׂה וַיּוֹצֵא רוּחַ מֵאֹצְרֹתָיו׃ נִבְעַר כָּל־אָדָם מִדַּעַת הֹבִישׁ כָּל־צֹרֵף מִפָּסֶל כִּי שֶׁקֶר נִסְכּוֹ וְלֹא־רוּחַ בָּם׃ הֶבֶל הֵמָּה מַעֲשֵׂה תַּעְתֻּעִים בְּעֵת פְּקֻדָּתָם יֹאבֵדוּ׃ לֹא־כְאֵלֶּה חֵלֶק יַעֲקוֹב כִּי־יוֹצֵר הַכֹּל הוּא וְשֵׁבֶט נַחֲלָתוֹ יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ׃ ס מַפֵּץ־אַתָּה לִי כְּלֵי מִלְחָמָה וְנִפַּצְתִּי בְךָ גּוֹיִם וְהִשְׁחַתִּי בְךָ מַמְלָכוֹת׃ וְנִפַּצְתִּי בְךָ סוּס וְרֹכְבוֹ וְנִפַּצְתִּי בְךָ רֶכֶב וְרֹכְבוֹ׃ וְנִפַּצְתִּי בְךָ אִישׁ וְאִשָּׁה וְנִפַּצְתִּי בְךָ זָקֵן וָנָעַר וְנִפַּצְתִּי בְךָ בָּחוּר וּבְתוּלָה׃ וְנִפַּצְתִּי בְךָ רֹעֶה וְעֶדְרוֹ וְנִפַּצְתִּי בְךָ אִכָּר וְצִמְדּוֹ וְנִפַּצְתִּי בְךָ פַּחוֹת וּסְגָנִים׃ וְשִׁלַּמְתִּי לְבָבֶל וּלְכֹל יוֹשְׁבֵי כַשְׂדִּים אֵת כָּל־רָעָתָם אֲשֶׁר־עָשׂוּ בְצִיּוֹן לְעֵינֵיכֶם נְאֻם יְהוָה׃ ס הִנְנִי אֵלֶיךָ הַר הַמַּשְׁחִית נְאֻם־יְהוָה הַמַּשְׁחִית אֶת־כָּל־הָאָרֶץ וְנָטִיתִי אֶת־יָדִי עָלֶיךָ וְגִלְגַּלְתִּיךָ מִן־הַסְּלָעִים וּנְתַתִּיךָ לְהַר שְׂרֵפָה׃ וְלֹא־יִקְחוּ מִמְּךָ אֶבֶן לְפִנָּה וְאֶבֶן לְמוֹסָדוֹת כִּי־שִׁמְמוֹת עוֹלָם תִּהְיֶה נְאֻם־יְהוָה׃ שְׂאוּ־נֵס בָּאָרֶץ תִּקְעוּ שׁוֹפָר בַּגּוֹיִם קַדְּשׁוּ עָלֶיהָ גּוֹיִם הַשְׁמִיעוּ עָלֶיהָ מַמְלְכוֹת אֲרָרַט מִנִּי וְאַשְׁכְּנָז פִּקְדוּ עָלֶיהָ טִפְסָר הַעֲלוּ־סוּס כְּיֶלֶק סָמָר׃ קַדְּשׁוּ עָלֶיהָ גוֹיִם אֶת־מַלְכֵי מָדַי אֶת־פַּחוֹתֶיהָ וְאֶת־כָּל־סְגָנֶיהָ וְאֵת כָּל־אֶרֶץ מֶמְשַׁלְתּוֹ׃ וַתִּרְעַשׁ הָאָרֶץ וַתָּחֹל כִּי קָמָה עַל־בָּבֶל מַחְשְׁבוֹת יְהוָה לָשׂוּם אֶת־אֶרֶץ בָּבֶל לְשַׁמָּה מֵאֵין יוֹשֵׁב׃ חָדְלוּ גִבּוֹרֵי בָבֶל לְהִלָּחֵם יָשְׁבוּ בַּמְּצָדוֹת נָשְׁתָה גְבוּרָתָם הָיוּ לְנָשִׁים הִצִּיתוּ מִשְׁכְּנֹתֶיהָ נִשְׁבְּרוּ בְרִיחֶיהָ׃ רָץ לִקְרַאת־רָץ יָרוּץ וּמַגִּיד לִקְרַאת מַגִּיד לְהַגִּיד לְמֶלֶךְ בָּבֶל כִּי־נִלְכְּדָה עִירוֹ מִקָּצֶה׃ וְהַמַּעְבָּרוֹת נִתְפָּשׂוּ וְאֶת־הָאֲגַמִּים שָׂרְפוּ בָאֵשׁ וְאַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה נִבְהָלוּ׃ ס נא כִּי כֹה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בַּת־בָּבֶל כְּגֹרֶן עֵת הִדְרִיכָהּ עוֹד מְעַט וּבָאָה עֵת־הַקָּצִיר לָהּ׃ אֲכָלַנִי הֲמָמַנִי נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל הִצִּיגַנִי כְּלִי רִיק בְּלָעַנִי כַּתַּנִּין מִלָּא כְרֵשׂוֹ מֵעֲדָנָי הֱדִיחָנִי׃ חֲמָסִי וּשְׁאֵרִי עַל־בָּבֶל תֹּאמַר יֹשֶׁבֶת צִיּוֹן וְדָמִי אֶל־יֹשְׁבֵי

נא׳ נ׳ שכנת קרי   יב׳ ר״א   לד׳ אכלנו קרי המכנו קרי הציגנו קרי בלענו קרי הדיחנו קרי

כשדים תאמר ירושלם׃ ס לכן כה אמר יהוה
הנני רב את ריבך ונקמתי את נקמתך והחרבתי את ימה
והובשתי את מקורה׃ והיתה בבל לגלים מעון תנים
שמה ושרקה מאין יושב׃ יחדו ככפרים ישאגו נערו
כגורי אריות׃ בחמם אשית את משתיהם והשכרתים
למען יעלזו וישנו שנת עולם ולא יקיצו נאם יהוה׃
אורידם ככרים לטבוח כאילים עם עתודים׃ איך נלכדה
ששך ותתפש תהלת כל הארץ איך היתה לשמה בבל
בגוים׃ עלה על בבל הים בהמון גליו נכסתה׃ היו
עריה לשמה ארץ ציה וערבה ארץ לא ישב בהן כל איש
ולא יעבר בהן בן אדם׃ ופקדתי על בל בבבל והצאתי
את בלעו מפיו ולא ינהרו אליו עוד גוים גם חומת בבל
נפלה׃ צאו מתוכה עמי ומלטו איש את נפשו מחרון
אף יהוה׃ ופן ירך לבבכם ותיראו בשמועה הנשמעת
בארץ ובא בשנה השמועה ואחריו בשנה השמועה וחמס
בארץ ומשל על משל׃ לכן הנה ימים באים ופקדתי
על פסילי בבל וכל ארצה תבוש וכל חלליה יפלו בתוכה׃
ורננו על בבל שמים וארץ וכל אשר בהם כי מצפון יבוא
לה השודדים נאם יהוה׃ גם בבל לנפל חללי ישראל
גם לבבל נפלו חללי כל הארץ׃ פלטים מחרב הלכו
אל תעמדו זכרו מרחוק את יהוה וירושלם תעלה על
לבבכם׃ בשנו כי שמענו חרפה כסתה כלמה פנינו כי
באו זרים על מקדשי בית יהוה׃ ס לכן הנה
ימים באים נאם יהוה ופקדתי על פסיליה ובכל ארצה
יאנק חלל׃ כי תעלה בבל השמים וכי תבצר מרום עזה
מאתי יבאו שדדים לה נאם יהוה׃ ס קול זעקה מבבל
ושבר גדול מארץ כשדים׃ כי שדד יהוה את בבל ואבד
ממנה קול גדול והמו גליהם כמים רבים נתן שאון קולם׃
כי בא עליה על בבל שודד ונלכדו גבוריה חתתה
קשתותם כי אל גמלות יהוה שלם ישלם׃ והשכרתי
שריה וחכמיה פחותיה וסגניה וגבוריה וישנו שנת עולם
ולא יקיצו נאם המלך יהוה צבאות שמו׃ ס כה
אמר יהוה צבאות חמות בבל הרחבה ערער תתערער
ושעריה הגבהים באש יצתו ויגעו עמים בדי ריק ולאמים
בדי אש ויעפו׃ ... הדבר אשר צוה ירמיהו
הנביא את שריה בן נריה בן מחסיה בלכתו את צדקיהו

מלך יהודה בבל בשנת הרביעית למלכו ושריה שר
מנוחה׃ ויכתב ירמיהו את כל הרעה אשר תבוא אל
בבל אל ספר אחד את כל הדברים האלה הכתבים אל
בבל׃ ויאמר ירמיהו אל שריה כבאך בבל וראית וקראת
את כל הדברים האלה׃ ואמרת יהוה אתה דברת
אל המקום הזה להכריתו לבלתי היות בו יושב למאדם
ועד בהמה כי שממות עולם תהיה׃ והיה ככלתך לקרא
את הספר הזה תקשר עליו אבן והשלכתו אל תוך פרת׃
ואמרת ככה תשקע בבל ולא תקום מפני הרעה אשר אנכי
מביא עליה ויעפו עד הנה דברי ירמיהו׃ פ

נב
בן עשרים ואחת שנה צדקיהו במלכו ואחת עשרה
שנה מלך בירושלם ושם אמו חמיטל בת ירמיהו מלבנה׃
ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשה יהויקים׃ כי
על אף יהוה היתה בירושלם ויהודה עד השליכו אותם
מעל פניו וימרד צדקיהו במלך בבל׃ ס ויהי
בשנה התשעית למלכו בחדש העשירי בעשור לחדש
בא נבוכדראצר מלך בבל הוא וכל חילו על ירושלם
ויחנו עליה ויבנו עליה דיק סביב׃ ותבא העיר במצור
עד עשתי עשרה שנה למלך צדקיהו׃ בחדש הרביעי
בתשעה לחדש ויחזק הרעב בעיר ולא היה לחם לעם
הארץ׃ ותבקע העיר וכל אנשי המלחמה יברחו ויצאו
מהעיר לילה דרך שער בין החמתים אשר על גן המלך
וכשדים על העיר סביב וילכו דרך הערבה׃ וירדפו
חיל כשדים אחרי המלך וישיגו את צדקיהו בערבת ירחו
וכל חילו נפצו מעליו׃ ויתפשו את המלך ויעלו אתו
אל מלך בבל רבלתה בארץ חמת וידבר אתו משפטים׃
וישחט מלך בבל את בני צדקיהו לעיניו וגם את כל שרי
יהודה שחט ברבלתה׃ ואת עיני צדקיהו עור ויאסרהו
בנחשתים ויבאהו מלך בבל בבלה ויתנהו בבית הפקדת
עד יום מותו׃ ס ובחדש החמישי בעשור לחדש
היא שנת תשע עשרה שנה למלך נבוכדראצר מלך בבל
בא נבוזראדן רב טבחים עמד לפני מלך בבל בירושלם׃
וישרף את בית יהוה ואת בית המלך ואת כל בתי ירושלם
ואת כל בית הגדול שרף באש׃ ואת כל חומת ירושלם
סביב נתצו כל חיל כשדים אשר את רב טבחים׃
ומדלות העם ואת יתר העם הנשארים בעיר ואת הנפלים

אשר נפלו אל־מלך בבל ואת יתר האמון הגלה נבוזראדן
רב־טבחים׃ ומדלות הארץ השאיר נבוזראדן רב־טבחים
לכרמים וליגבים׃ ואת־עמודי הנחשת אשר לבית־יהוה
ואת־המכנות ואת־ים הנחשת אשר בבית־יהוה שברו
כשדים וישאו את־כל־נחשתם בבלה׃ ואת־הסירות ואת־
היעים ואת־המזמרות ואת־המזרקת ואת־הכפות ואת כל־
כלי הנחשת אשר־ישרתו בהם לקחו׃ ואת־הספים ואת־
המחתות ואת־המזרקות ואת־הסירות ואת־המנרות ואת־
הכפות ואת־המנקיות אשר זהב זהב ואשר־כסף כסף לקח
רב טבחים׃ העמודים ׀ שנים הים אחד והבקר שנים־
עשר נחשת אשר־תחת המכנות אשר עשה המלך שלמה
לבית יהוה לא־היה משקל לנחשתם כל־הכלים האלה׃
והעמודים שמנה עשרה אמה קומה העמד האחד וחוט
שתים־עשרה אמה יסבנו ועביו ארבע אצבעות נבוב׃
וכתרת עליו נחשת וקומת הכתרת האחת חמש אמות
ושבכה ורמונים על־הכותרת סביב הכל נחשת וכאלה
לעמוד השני ורמונים׃ ויהיו הרמנים תשעים וששה
רוחה כל־הרמונים מאה על־השבכה סביב׃ ויקח רב־
טבחים את־שריה כהן הראש ואת־צפניה כהן המשנה
ואת־שלשת שמרי הסף׃ ומן־העיר לקח סריס אחד
אשר־היה פקיד ׀ על־אנשי המלחמה ושבעה אנשים מראי
פני־המלך אשר נמצאו בעיר ואת ספר שר הצבא המצבא
את־עם הארץ וששים איש מעם הארץ הנמצאים בתוך
העיר׃ ויקח אותם נבוזראדן רב־טבחים וילך אותם אל־
מלך בבל רבלתה׃ ויכה אותם מלך בבל וימתם
ברבלה בארץ חמת ויגל יהודה מעל אדמתו׃ זה העם
אשר הגלה נבוכדראצר בשנת־שבע יהודים שלשת אלפים
ועשרים ושלשה׃ בשנת שמונה עשרה לנבוכדראצר
מירושלם נפש שמנה מאות שלשים ושנים׃ בשנת שלש
ועשרים לנבוכדראצר הגלה נבוזראדן רב־טבחים יהודים
נפש שבע מאות ארבעים וחמשה כל־נפש ארבעת אלפים
ושש מאות׃ ויהי בשלשים ושבע שנה לגלות
יהויכן מלך־יהודה בשנים עשר חדש בעשרים וחמשה
לחדש נשא אויל מרדך מלך בבל בשנת מלכתו את־ראש
יהויכין מלך־יהודה ויצא אתו מבית הכליא׃ וידבר
אתו טבות ויתן את־כסאו ממעל לכסא מלכים אשר

נב׳ כ׳ יתיר ה׳ · כא׳ קומה קרי · לא׳ הכלוא קרי · לב׳ המלכים קרי

אתו

אתו בבבל׃ ושנה את בגדי כלאו ואכל לחם לפניו
תמיד כל־ימי חיו׃ וארחתו ארחת תמיד נתנה־לו מאת
מלך־בבל דבר־יום ביומו עד־יום מותו כל ימי חייו׃

נב׳ לג׳ חייו קרי

חזק ונתחזק

סכום הפסוקים של ירמיהו אלף ושלש מאות וששים וחמשה · וכל אנשיה גבוים
סימן · וחציו · ויאמר הנגיד · וסדריו אחד ושלשים · לא איש אל
וסימן סימן׃

ויהי

יְחֶזְקֵאל׃

א

וַיְהִי ׀ בִּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה בָּרְבִיעִי בַּחֲמִשָּׁה לַחֹדֶשׁ וַאֲנִי בְתוֹךְ־הַגּוֹלָה עַל־נְהַר־כְּבָר נִפְתְּחוּ הַשָּׁמַיִם וָאֶרְאֶה מַרְאוֹת אֱלֹהִים׃ בַּחֲמִשָּׁה לַחֹדֶשׁ הִיא הַשָּׁנָה הַחֲמִישִׁית לְגָלוּת הַמֶּלֶךְ יוֹיָכִין׃ הָיֹה הָיָה דְבַר־יְהוָה אֶל־יְחֶזְקֵאל בֶּן־בּוּזִי הַכֹּהֵן בְּאֶרֶץ כַּשְׂדִּים עַל־נְהַר־כְּבָר וַתְּהִי עָלָיו שָׁם יַד־יְהוָה׃ וָאֵרֶא וְהִנֵּה רוּחַ סְעָרָה בָּאָה מִן־הַצָּפוֹן עָנָן ׀ גָּדוֹל וְאֵשׁ מִתְלַקַּחַת וְנֹגַהּ לוֹ סָבִיב וּמִתּוֹכָהּ כְּעֵין הַחַשְׁמַל מִתּוֹךְ הָאֵשׁ׃ וּמִתּוֹכָהּ דְּמוּת אַרְבַּע חַיּוֹת וְזֶה מַרְאֵיהֶן דְּמוּת אָדָם לָהֵנָּה׃ וְאַרְבָּעָה פָנִים לְאֶחָת וְאַרְבַּע כְּנָפַיִם לְאַחַת לָהֶם׃ וְרַגְלֵיהֶם רֶגֶל יְשָׁרָה וְכַף רַגְלֵיהֶם כְּכַף רֶגֶל עֵגֶל וְנֹצְצִים כְּעֵין נְחֹשֶׁת קָלָל׃ וִידֵי אָדָם מִתַּחַת כַּנְפֵיהֶם עַל אַרְבַּעַת רִבְעֵיהֶם וּפְנֵיהֶם וְכַנְפֵיהֶם לְאַרְבַּעְתָּם׃ חֹבְרֹת אִשָּׁה אֶל־אֲחוֹתָהּ כַּנְפֵיהֶם לֹא־יִסַּבּוּ בְלֶכְתָּן אִישׁ אֶל־עֵבֶר פָּנָיו יֵלֵכוּ׃ וּדְמוּת פְּנֵיהֶם פְּנֵי אָדָם וּפְנֵי אַרְיֵה אֶל־הַיָּמִין לְאַרְבַּעְתָּם וּפְנֵי־שׁוֹר מֵהַשְּׂמֹאול לְאַרְבַּעְתָּן וּפְנֵי־נֶשֶׁר לְאַרְבַּעְתָּן׃ וּפְנֵיהֶם וְכַנְפֵיהֶם פְּרֻדוֹת מִלְמָעְלָה לְאִישׁ שְׁתַּיִם חֹבְרוֹת אִישׁ וּשְׁתַּיִם מְכַסּוֹת אֵת גְּוִיֹתֵיהֶנָה׃ וְאִישׁ אֶל־עֵבֶר פָּנָיו יֵלֵכוּ אֶל אֲשֶׁר יִהְיֶה־שָׁמָּה הָרוּחַ לָלֶכֶת יֵלֵכוּ לֹא יִסַּבּוּ בְּלֶכְתָּן׃ וּדְמוּת הַחַיּוֹת מַרְאֵיהֶם כְּגַחֲלֵי־אֵשׁ בֹּעֲרוֹת כְּמַרְאֵה הַלַּפִּדִים הִיא מִתְהַלֶּכֶת בֵּין הַחַיּוֹת וְנֹגַהּ לָאֵשׁ וּמִן־הָאֵשׁ יוֹצֵא בָרָק׃ וְהַחַיּוֹת רָצוֹא וָשׁוֹב כְּמַרְאֵה הַבָּזָק׃ וָאֵרֶא הַחַיּוֹת וְהִנֵּה אוֹפַן אֶחָד בָּאָרֶץ אֵצֶל הַחַיּוֹת לְאַרְבַּעַת פָּנָיו׃ מַרְאֵה הָאוֹפַנִּים וּמַעֲשֵׂיהֶם כְּעֵין תַּרְשִׁישׁ וּדְמוּת אֶחָד לְאַרְבַּעְתָּן וּמַרְאֵיהֶם וּמַעֲשֵׂיהֶם כַּאֲשֶׁר יִהְיֶה הָאוֹפַן בְּתוֹךְ הָאוֹפָן׃ עַל־אַרְבַּעַת רִבְעֵיהֶן בְּלֶכְתָּם יֵלֵכוּ לֹא יִסַּבּוּ בְּלֶכְתָּן׃ וְגַבֵּיהֶן וְגֹבַהּ לָהֶם וְיִרְאָה לָהֶם וְגַבֹּתָם מְלֵאֹת עֵינַיִם סָבִיב לְאַרְבַּעְתָּן׃ וּבְלֶכֶת הַחַיּוֹת יֵלְכוּ הָאוֹפַנִּים אֶצְלָם וּבְהִנָּשֵׂא הַחַיּוֹת מֵעַל הָאָרֶץ יִנָּשְׂאוּ הָאוֹפַנִּים׃ עַל אֲשֶׁר יִהְיֶה־שָּׁם הָרוּחַ לָלֶכֶת יֵלֵכוּ שָׁמָּה הָרוּחַ לָלֶכֶת וְהָאוֹפַנִּים יִנָּשְׂאוּ

לְעֻמָּתָם כִּי רוּחַ הַחַיָּה בָּאוֹפַנִּים׃ בְּלֶכְתָּם יֵלֵכוּ וּבְעָמְדָם יַעֲמֹדוּ וּבְהִנָּשְׂאָם מֵעַל הָאָרֶץ יִנָּשְׂאוּ הָאוֹפַנִּים לְעֻמָּתָם כִּי רוּחַ הַחַיָּה בָּאוֹפַנִּים׃ וּדְמוּת עַל־רָאשֵׁי הַחַיָּה רָקִיעַ כְּעֵין הַקֶּרַח הַנּוֹרָא נָטוּי עַל־רָאשֵׁיהֶם מִלְמָעְלָה׃ וְתַחַת הָרָקִיעַ כַּנְפֵיהֶם יְשָׁרוֹת אִשָּׁה אֶל־אֲחוֹתָהּ לְאִישׁ שְׁתַּיִם מְכַסּוֹת לָהֵנָּה וּלְאִישׁ שְׁתַּיִם מְכַסּוֹת לָהֵנָּה אֵת גְּוִיֹּתֵיהֶם׃ וָאֶשְׁמַע אֶת־קוֹל כַּנְפֵיהֶם כְּקוֹל מַיִם רַבִּים כְּקוֹל־שַׁדַּי בְּלֶכְתָּם קוֹל הֲמֻלָּה כְּקוֹל מַחֲנֶה בְּעָמְדָם תְּרַפֶּינָה כַנְפֵיהֶן׃ וַיְהִי־קוֹל מֵעַל לָרָקִיעַ אֲשֶׁר עַל־רֹאשָׁם בְּעָמְדָם תְּרַפֶּינָה כַנְפֵיהֶן׃ וּמִמַּעַל לָרָקִיעַ אֲשֶׁר עַל־רֹאשָׁם כְּמַרְאֵה אֶבֶן־סַפִּיר דְּמוּת כִּסֵּא וְעַל דְּמוּת הַכִּסֵּא דְּמוּת כְּמַרְאֵה אָדָם עָלָיו מִלְמָעְלָה׃ וָאֵרֶא ׀ כְּעֵין חַשְׁמַל כְּמַרְאֵה־אֵשׁ בֵּית־לָהּ סָבִיב מִמַּרְאֵה מָתְנָיו וּלְמָעְלָה וּמִמַּרְאֵה מָתְנָיו וּלְמַטָּה רָאִיתִי כְּמַרְאֵה־אֵשׁ וְנֹגַהּ לוֹ סָבִיב׃ כְּמַרְאֵה הַקֶּשֶׁת אֲשֶׁר יִהְיֶה בֶעָנָן בְּיוֹם הַגֶּשֶׁם כֵּן מַרְאֵה הַנֹּגַהּ סָבִיב הוּא מַרְאֵה דְּמוּת כְּבוֹד־יְהוָה וָאֶרְאֶה וָאֶפֹּל עַל־פָּנַי וָאֶשְׁמַע קוֹל מְדַבֵּר׃ ס

ב

וַיֹּאמֶר אֵלָי בֶּן־אָדָם עֲמֹד עַל־רַגְלֶיךָ וַאֲדַבֵּר אֹתָךְ׃ וַתָּבֹא בִי רוּחַ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלַי וַתַּעֲמִדֵנִי עַל־רַגְלָי וָאֶשְׁמַע אֵת מִדַּבֵּר אֵלָי׃ ס וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן־אָדָם שׁוֹלֵחַ אֲנִי אוֹתְךָ אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־גּוֹיִם הַמּוֹרְדִים אֲשֶׁר מָרְדוּ־בִי הֵמָּה וַאֲבוֹתָם פָּשְׁעוּ בִי עַד־עֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה׃ וְהַבָּנִים קְשֵׁי פָנִים וְחִזְקֵי־לֵב אֲנִי שׁוֹלֵחַ אוֹתְךָ אֲלֵיהֶם וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִֹה׃ וְהֵמָּה אִם־יִשְׁמְעוּ וְאִם־יֶחְדָּלוּ כִּי בֵּית מְרִי הֵמָּה וְיָדְעוּ כִּי נָבִיא הָיָה בְתוֹכָם׃ ס וְאַתָּה בֶן־אָדָם אַל־תִּירָא מֵהֶם וּמִדִּבְרֵיהֶם אַל־תִּירָא כִּי סָרָבִים וְסַלּוֹנִים אוֹתָךְ וְאֶל־עַקְרַבִּים אַתָּה יוֹשֵׁב מִדִּבְרֵיהֶם אַל־תִּירָא וּמִפְּנֵיהֶם אַל־תֵּחָת כִּי בֵּית מְרִי הֵמָּה׃ וְדִבַּרְתָּ אֶת־דְּבָרַי אֲלֵיהֶם אִם־יִשְׁמְעוּ וְאִם־יֶחְדָּלוּ כִּי מְרִי הֵמָּה׃ ס וְאַתָּה בֶן־אָדָם שְׁמַע אֵת אֲשֶׁר־אֲנִי מְדַבֵּר אֵלֶיךָ אַל־תְּהִי־מֶרִי כְּבֵית הַמֶּרִי פְּצֵה פִיךָ וֶאֱכֹל אֵת אֲשֶׁר־אֲנִי נֹתֵן אֵלֶיךָ׃ וָאֶרְאֶה וְהִנֵּה־יָד שְׁלוּחָה אֵלָי וְהִנֵּה־בוֹ מְגִלַּת־סֵפֶר׃ וַיִּפְרֹשׂ אוֹתָהּ לְפָנַי וְהִיא כְתוּבָה פָּנִים וְאָחוֹר וְכָתוּב אֵלֶיהָ קִנִים וָהֶגֶה וָהִי׃ ס

ג

וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן־אָדָם אֵת אֲשֶׁר־תִּמְצָא אֱכוֹל אֱכוֹל אֶת־הַמְּגִלָּה הַזֹּאת וְלֵךְ דַּבֵּר אֶל־בֵּית יִשְׂרָאֵל׃ וָאֶפְתַּח אֶת־פִּי וַיַּאֲכִלֵנִי אֵת הַמְּגִלָּה הַזֹּאת׃ וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן־אָדָם בִּטְנְךָ תַאֲכֵל וּמֵעֶיךָ תְמַלֵּא אֵת הַמְּגִלָּה הַזֹּאת אֲשֶׁר אֲנִי

נתן אליך ואכלה ותהי בפי כדבש למתוק׃
ויאמר אלי בן אדם לך בא אל בית ישראל ודברת בדברי
אליהם׃ כי לא אל עם עמקי שפה וכבדי לשון אתה
שלוח אל בית ישראל׃ לא ׀ אל עמים רבים עמקי שפה
וכבדי לשון אשר לא תשמע דבריהם אם לא אליהם
שלחתיך המה ישמעו אליך׃ ובית ישראל לא יאבו
לשמע אליך כי אינם אבים לשמע אלי כי כל בית ישראל
חזקי מצח וקשי לב המה׃ הנה נתתי את פניך חזקים
לעמת פניהם ואת מצחך חזק לעמת מצחם׃ כשמיר
חזק מצר נתתי מצחך לא תירא אותם ולא תחת מפניהם
כי בית מרי המה׃ ויאמר אלי בן אדם את כל
דברי אשר אדבר אליך קח בלבבך ובאזניך שמע׃ ולך
בא אל הגולה אל בני עמך ודברת אליהם ואמרת אליהם
כה אמר אדני יהוה אם ישמעו ואם יחדלו׃ ותשאני רוח
ואשמע אחרי קול רעש גדול ברוך כבוד יהוה ממקומו׃
וקול ׀ כנפי החיות משיקות אשה אל אחותה וקול
האופנים לעמתם וקול רעש גדול׃ ורוח נשאתני ותקחני
ואלך מר בחמת רוחי ויד יהוה עלי חזקה׃ ואבוא אל
הגולה תל אביב הישבים אל נהר כבר ואשר המה יושבים
שם ואשב שם שבעת ימים משמים בתוכם׃ ס
ויהי מקצה שבעת ימים ויהי דבר
יהוה אלי לאמר׃ בן אדם צפה נתתיך לבית ישראל
ושמעת מפי דבר והזהרת אותם ממני׃ באמרי לרשע
מות תמות ולא הזהרתו ולא דברת להזהיר רשע מדרכו
הרשעה לחיתו הוא רשע בעונו ימות ודמו מידך אבקש׃
ואתה כי הזהרת רשע ולא שב מרשעו ומדרכו הרשעה
הוא בעונו ימות ואתה את נפשך הצלת׃ ס
ובשוב צדיק מצדקו ועשה עול ונתתי מכשול לפניו הוא
ימות כי לא הזהרתו בחטאתו ימות ולא תזכרן צדקתו
אשר עשה ודמו מידך אבקש׃ ואתה כי הזהרתו צדיק
לבלתי חטא צדיק והוא לא חטא חיו יחיה כי נזהר
ואתה את נפשך הצלת׃ ס ותהי עלי שם יד יהוה
ויאמר אלי קום צא אל הבקעה ושם אדבר אותך׃ ואקום
ואצא אל הבקעה והנה שם כבוד יהוה עמד ככבוד אשר
ראיתי על נהר כבר ואפל על פני׃ ותבא בי רוח ותעמדני
על רגלי וידבר אתי ויאמר אלי בא הסגר בתוך ביתך׃

ג' סו' ואתא קרי   מז' סמכא באתנח פסק   כ' צדקתו קרי   נא' קמץ בס"פ

ואתה

ואתה בן אדם הנה נתנו עליך עבותים ואסרוך בהם
ולא תצא בתוכם׃ ולשונך אדביק אל חכך ונאלמת
ולא תהיה להם לאיש מוכיח כי בית מרי המה׃ ובדברי
אותך אפתח את פיך ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה
השמע ׀ ישמע והחדל ׀ יחדל כי בית מרי המה׃ פ

ד ואתה בן אדם קח לך לבנה ונתתה אותה לפניך וחקות
עליה עיר את ירושלם׃ ונתתה עליה מצור ובנית
עליה דיק ושפכת עליה סללה ונתתה עליה מחנות
ושים עליה כרים סביב׃ ואתה קח לך מחבת ברזל
ונתתה אותה קיר ברזל בינך ובין העיר והכינתה את
פניך אליה והיתה במצור וצרת עליה אות היא לבית
ישראל׃ ס ואתה שכב על צדך השמאלי ושמת
את עון בית ישראל עליו מספר הימים אשר תשכב עליו
תשא את עונם׃ ואני נתתי לך את שני עונם למספר
ימים שלש מאות ותשעים יום ונשאת עון בית ישראל׃
וכלית את אלה ושכבת על צדך הימוני שנית ונשאת
את עון בית יהודה ארבעים יום יום לשנה יום לשנה
נתתיו לך׃ ואל מצור ירושלם תכין פניך וזרעך חשופה
ונבאת עליה׃ והנה נתתי עליך עבותים ולא תהפך
מצדך אל צדך עד כלותך ימי מצורך׃ ואתה קח לך
חטין ושערים ופול ועדשים ודחן וכסמים ונתתה אותם
בכלי אחד ועשית אותם לך ללחם מספר הימים אשר
אתה ׀ שוכב על צדך שלש מאות ותשעים יום תאכלנו׃
ומאכלך אשר תאכלנו במשקול עשרים שקל ליום מעת
עד עת תאכלנו׃ ומים במשורה תשתה ששית ההין
מעת עד עת תשתה׃ ועגת שערים תאכלנה והיא בגללי
צאת האדם תעגנה לעיניהם׃ ס ויאמר יהוה ככה
יאכלו בני ישראל את לחמם טמא בגוים אשר אדיחם שם׃
ואמר אהה אדני יהוה הנה נפשי לא מטמאה ונבלה
וטרפה לא אכלתי מנעורי ועד עתה ולא בא בפי בשר
פגול׃ ס ויאמר אלי ראה נתתי לך את צפועי
הבקר תחת גללי האדם ועשית את לחמך עליהם׃ ס
ויאמר אלי בן אדם הנני שבר מטה לחם בירושלם
ואכלו לחם במשקל ובדאגה ומים במשורה ובשממון
ישתו׃ למען יחסרו לחם ומים ונשמו איש ואחיו ונמקו
בעונם׃ ס

ס' הכ' בקמץ קמץ בז"ק   ק' הימני קרי   מו' צפיעי קרי

ואתה

ה וְאַתָּה בֶן־אָדָם קַח־לְךָ ׀ חֶרֶב חַדָּה תַּעַר הַגַּלָּבִים תִּקָּחֶנָּה לָּךְ וְהַעֲבַרְתָּ עַל־רֹאשְׁךָ וְעַל־זְקָנֶךָ וְלָקַחְתָּ לְךָ מֹאזְנֵי מִשְׁקָל וְחִלַּקְתָּם׃ שְׁלִשִׁית בָּאוּר תַּבְעִיר בְּתוֹךְ הָעִיר כִּמְלֹאת יְמֵי הַמָּצוֹר וְלָקַחְתָּ אֶת־הַשְּׁלִשִׁית תַּכֶּה בַחֶרֶב סְבִיבוֹתֶיהָ וְהַשְּׁלִשִׁית תִּזְרֶה לָרוּחַ וְחֶרֶב אָרִיק אַחֲרֵיהֶם׃ וְלָקַחְתָּ מִשָּׁם מְעַט בְּמִסְפָּר וְצַרְתָּ אוֹתָם בִּכְנָפֶיךָ׃ וּמֵהֶם עוֹד תִּקָּח וְהִשְׁלַכְתָּ אוֹתָם אֶל־תּוֹךְ הָאֵשׁ וְשָׂרַפְתָּ אֹתָם בָּאֵשׁ מִמֶּנּוּ תֵצֵא־אֵשׁ אֶל־כָּל־בֵּית יִשְׂרָאֵל׃

ס כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה זֹאת יְרוּשָׁלִַם בְּתוֹךְ הַגּוֹיִם ה שַׂמְתִּיהָ וּסְבִיבוֹתֶיהָ אֲרָצוֹת׃ וַתֶּמֶר אֶת־מִשְׁפָּטַי לְרִשְׁעָה מִן־הַגּוֹיִם וְאֶת־חֻקּוֹתַי מִן־הָאֲרָצוֹת אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֶיהָ כִּי בְמִשְׁפָּטַי מָאָסוּ וְחֻקּוֹתַי לֹא־הָלְכוּ בָהֶם׃ ס לָכֵן כֹּה־אָמַר ׀ אֲדֹנָי יֱהוִה יַעַן הֲמָנְכֶם מִן־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֵיכֶם בְּחֻקּוֹתַי לֹא הֲלַכְתֶּם וְאֶת־מִשְׁפָּטַי לֹא עֲשִׂיתֶם וּכְמִשְׁפְּטֵי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֵיכֶם לֹא עֲשִׂיתֶם׃ ס לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה הִנְנִי עָלַיִךְ גַּם־אָנִי וְעָשִׂיתִי בְתוֹכֵךְ מִשְׁפָּטִים לְעֵינֵי הַגּוֹיִם׃ וְעָשִׂיתִי בָךְ אֵת אֲשֶׁר לֹא־עָשִׂיתִי וְאֵת אֲשֶׁר־לֹא־אֶעֱשֶׂה כָמֹהוּ עוֹד יַעַן כָּל־תּוֹעֲבֹתָיִךְ׃ ס

לָכֵן אָבוֹת יֹאכְלוּ בָנִים בְּתוֹכֵךְ וּבָנִים יֹאכְלוּ אֲבוֹתָם וְעָשִׂיתִי בָךְ שְׁפָטִים וְזֵרִיתִי אֶת־כָּל־שְׁאֵרִיתֵךְ לְכָל־רוּחַ׃ לָכֵן חַי־אָנִי נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִה אִם־לֹא יַעַן אֶת־מִקְדָּשִׁי טִמֵּאת בְּכָל־שִׁקּוּצַיִךְ וּבְכָל־תּוֹעֲבֹתָיִךְ וְגַם־אֲנִי אֶגְרַע וְלֹא־תָחוֹס עֵינִי וְגַם־אֲנִי לֹא אֶחְמוֹל׃ שְׁלִשִׁתַיִךְ בַּדֶּבֶר יָמוּתוּ וּבָרָעָב יִכְלוּ בְתוֹכֵךְ וְהַשְּׁלִשִׁית בַּחֶרֶב יִפְּלוּ סְבִיבוֹתָיִךְ וְהַשְּׁלִשִׁית לְכָל־רוּחַ אֱזָרֶה וְחֶרֶב אָרִיק אַחֲרֵיהֶם׃ וְכָלָה אַפִּי וַהֲנִחוֹתִי חֲמָתִי בָּם וְהִנֶּחָמְתִּי וְיָדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה דִּבַּרְתִּי בְּקִנְאָתִי בְּכַלּוֹתִי חֲמָתִי בָּם׃ וְאֶתְּנֵךְ לְחָרְבָּה וּלְחֶרְפָּה בַּגּוֹיִם אֲשֶׁר סְבִיבוֹתָיִךְ לְעֵינֵי כָּל־עוֹבֵר׃ וְהָיְתָה חֶרְפָּה וּגְדוּפָה מוּסָר וּמְשַׁמָּה לַגּוֹיִם אֲשֶׁר סְבִיבוֹתָיִךְ בַּעֲשׂוֹתִי בָךְ שְׁפָטִים בְּאַף וּבְחֵמָה וּבְתֹכְחוֹת חֵמָה אֲנִי יְהוָה דִּבַּרְתִּי׃ בְּשַׁלְּחִי אֶת־חִצֵּי הָרָעָב הָרָעִים בָּהֶם אֲשֶׁר־הָיוּ לְמַשְׁחִית אֲשֶׁר־אֲשַׁלַּח אוֹתָם לְשַׁחֶתְכֶם וְרָעָב אֹסֵף עֲלֵיכֶם וְשָׁבַרְתִּי לָכֶם מַטֵּה־לָחֶם׃ וְשִׁלַּחְתִּי עֲלֵיכֶם רָעָב וְחַיָּה רָעָה וְשִׁכְּלֻךְ וְדֶבֶר וָדָם יַעֲבָר־בָּךְ וְחֶרֶב אָבִיא עָלַיִךְ אֲנִי יְהוָה דִּבַּרְתִּי׃ ס

ו וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ בֶּן־אָדָם שִׂים פָּנֶיךָ אֶל־הָרֵי יִשְׂרָאֵל וְהִנָּבֵא אֲלֵיהֶם׃ וְאָמַרְתָּ הָרֵי יִשְׂרָאֵל שִׁמְעוּ

דְּבַר־אֲדֹנָי יֱהוִה כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה לֶהָרִים וְלַגְּבָעוֹת לָאֲפִיקִים וְלַגֵּאָיוֹת הִנְנִי אֲנִי מֵבִיא עֲלֵיכֶם חֶרֶב וְאִבַּדְתִּי בָּמוֹתֵיכֶם׃ וְנָשַׁמּוּ מִזְבְּחוֹתֵיכֶם וְנִשְׁבְּרוּ חַמָּנֵיכֶם וְהִפַּלְתִּי ה חַלְלֵיכֶם לִפְנֵי גִּלּוּלֵיכֶם׃ וְנָתַתִּי אֶת־פִּגְרֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי גִּלּוּלֵיהֶם וְזֵרִיתִי אֶת־עַצְמוֹתֵיכֶם סְבִיבוֹת מִזְבְּחוֹתֵיכֶם׃ בְּכֹל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם הֶעָרִים תֶּחֱרַבְנָה וְהַבָּמוֹת תִּישָׁמְנָה לְמַעַן יֶחֶרְבוּ וְיֶאְשְׁמוּ מִזְבְּחוֹתֵיכֶם וְנִשְׁבְּרוּ וְנִשְׁבְּתוּ גִּלּוּלֵיכֶם וְנִגְדְּעוּ חַמָּנֵיכֶם וְנִמְחוּ מַעֲשֵׂיכֶם׃ וְנָפַל חָלָל בְּתוֹכְכֶם וִידַעְתֶּם כִּי־אֲנִי יְהוָה׃ וְהוֹתַרְתִּי בִּהְיוֹת לָכֶם פְּלִיטֵי חֶרֶב בַּגּוֹיִם בְּהִזָּרוֹתֵיכֶם בָּאֲרָצוֹת׃ וְזָכְרוּ פְלִיטֵיכֶם אוֹתִי בַּגּוֹיִם אֲשֶׁר נִשְׁבּוּ־שָׁם אֲשֶׁר נִשְׁבַּרְתִּי אֶת־לִבָּם הַזּוֹנֶה אֲשֶׁר־סָר מֵעָלַי וְאֵת עֵינֵיהֶם הַזֹּנוֹת אַחֲרֵי גִּלּוּלֵיהֶם וְנָקֹטּוּ בִּפְנֵיהֶם אֶל־הָרָעוֹת אֲשֶׁר עָשׂוּ לְכֹל תּוֹעֲבֹתֵיהֶם׃ וְיָדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה לֹא אֶל־חִנָּם דִּבַּרְתִּי לַעֲשׂוֹת לָהֶם הָרָעָה הַזֹּאת׃

כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה הַכֵּה בְכַפְּךָ וּרְקַע בְּרַגְלְךָ וֶאֱמָר־אָח אֶל כָּל־תּוֹעֲבוֹת רָעוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בַּחֶרֶב בָּרָעָב וּבַדֶּבֶר יִפֹּלוּ׃ הָרָחוֹק בַּדֶּבֶר יָמוּת וְהַקָּרוֹב בַּחֶרֶב יִפּוֹל וְהַנִּשְׁאָר וְהַנָּצוּר בָּרָעָב יָמוּת וְכִלֵּיתִי חֲמָתִי בָּם׃ וִידַעְתֶּם כִּי־אֲנִי יְהוָה בִּהְיוֹת חַלְלֵיהֶם בְּתוֹךְ גִּלּוּלֵיהֶם סְבִיבוֹת מִזְבְּחוֹתֵיהֶם אֶל כָּל־גִּבְעָה רָמָה בְּכֹל ׀ רָאשֵׁי הֶהָרִים וְתַחַת כָּל־עֵץ רַעֲנָן וְתַחַת כָּל־אֵלָה עֲבֻתָּה מְקוֹם אֲשֶׁר נָתְנוּ־שָׁם רֵיחַ נִיחֹחַ לְכֹל גִּלּוּלֵיהֶם׃ וְנָטִיתִי אֶת־יָדִי עֲלֵיהֶם וְנָתַתִּי אֶת־הָאָרֶץ שְׁמָמָה וּמְשַׁמָּה מִמִּדְבַּר דִּבְלָתָה בְּכֹל מוֹשְׁבוֹתֵיהֶם וְיָדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה׃ ס

ז וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ וְאַתָּה בֶן־אָדָם כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה לְאַדְמַת יִשְׂרָאֵל קֵץ בָּא הַקֵּץ עַל־אַרְבַּעַת כַּנְפוֹת הָאָרֶץ׃ עַתָּה הַקֵּץ עָלַיִךְ וְשִׁלַּחְתִּי אַפִּי בָּךְ וּשְׁפַטְתִּיךְ כִּדְרָכָיִךְ וְנָתַתִּי עָלַיִךְ אֵת כָּל־תּוֹעֲבוֹתָיִךְ׃ וְלֹא־תָחוֹס עֵינִי עָלַיִךְ וְלֹא אֶחְמוֹל כִּי דְרָכַיִךְ עָלַיִךְ אֶתֵּן וְתוֹעֲבוֹתַיִךְ ה בְּתוֹכֵךְ תִּהְיֶיןָ וִידַעְתֶּם כִּי־אֲנִי יְהוָה׃ ס כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה רָעָה אַחַת רָעָה הִנֵּה בָאָה׃ קֵץ בָּא בָּא הַקֵּץ הֵקִיץ אֵלָיִךְ הִנֵּה בָּאָה׃ בָּאָה הַצְּפִירָה אֵלֶיךָ יוֹשֵׁב הָאָרֶץ בָּא הָעֵת קָרוֹב הַיּוֹם מְהוּמָה וְלֹא־הֵד הָרִים׃ עַתָּה מִקָּרוֹב אֶשְׁפּוֹךְ חֲמָתִי עָלַיִךְ וְכִלֵּיתִי אַפִּי בָּךְ וּשְׁפַטְתִּיךְ כִּדְרָכָיִךְ וְנָתַתִּי עָלַיִךְ אֵת כָּל־תּוֹעֲבוֹתָיִךְ׃ וְלֹא־תָחוֹס עֵינִי וְלֹא אֶחְמוֹל כִּדְרָכַיִךְ עָלַיִךְ אֶתֵּן וְתוֹעֲבוֹתַיִךְ בְּתוֹכֵךְ

תִּהְיֶיןָ וִידַעְתֶּם כִּי אֲנִי יְהוָה מַכֶּה׃ הִנֵּה הַיּוֹם הִנֵּה בָאָה יָצְאָה הַצְּפִרָה צָץ הַמַּטֶּה פָּרַח הַזָּדוֹן׃ הֶחָמָס קָם לְמַטֵּה־רֶשַׁע לֹא־מֵהֶם וְלֹא מֵהֲמוֹנָם וְלֹא מֶהֱמֵהֶם וְלֹא־נֹהַּ בָּהֶם׃ בָּא הָעֵת הִגִּיעַ הַיּוֹם הַקּוֹנֶה אַל־יִשְׂמָח וְהַמּוֹכֵר אַל־יִתְאַבָּל כִּי חָרוֹן אֶל־כָּל־הֲמוֹנָהּ׃ כִּי הַמּוֹכֵר אֶל־הַמִּמְכָּר לֹא יָשׁוּב וְעוֹד בַּחַיִּים חַיָּתָם כִּי־חָזוֹן אֶל־כָּל־הֲמוֹנָהּ לֹא יָשׁוּב וְאִישׁ בַּעֲוֺנוֹ חַיָּתוֹ לֹא־יִתְחַזָּקוּ׃ תָּקְעוּ בַתָּקוֹעַ וְהָכִין הַכֹּל וְאֵין הֹלֵךְ לַמִּלְחָמָה כִּי חֲרוֹנִי אֶל־כָּל־הֲמוֹנָהּ׃ הַחֶרֶב בַּחוּץ וְהַדֶּבֶר וְהָרָעָב מִבָּיִת אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה בַּחֶרֶב יָמוּת וַאֲשֶׁר בָּעִיר רָעָב וָדֶבֶר יֹאכְלֶנּוּ׃ וּפָלְטוּ פְּלִיטֵיהֶם וְהָיוּ אֶל־הֶהָרִים כְּיוֹנֵי הַגֵּאָיוֹת כֻּלָּם הֹמוֹת אִישׁ בַּעֲוֺנוֹ׃ כָּל־הַיָּדַיִם תִּרְפֶּינָה וְכָל־בִּרְכַּיִם תֵּלַכְנָה מָּיִם׃ וְחָגְרוּ שַׂקִּים וְכִסְּתָה אוֹתָם פַּלָּצוּת וְאֶל כָּל־פָּנִים בּוּשָׁה וּבְכָל־רָאשֵׁיהֶם קָרְחָה׃ כַּסְפָּם בַּחוּצוֹת יַשְׁלִיכוּ וּזְהָבָם לְנִדָּה יִהְיֶה כַּסְפָּם וּזְהָבָם לֹא־יוּכַל לְהַצִּילָם בְּיוֹם עֶבְרַת יְהוָה נַפְשָׁם לֹא יְשַׂבֵּעוּ וּמֵעֵיהֶם לֹא יְמַלֵּאוּ כִּי־מִכְשׁוֹל עֲוֺנָם הָיָה׃ וּצְבִי עֶדְיוֹ לְגָאוֹן שָׂמָהוּ וְצַלְמֵי תוֹעֲבֹתָם שִׁקּוּצֵיהֶם עָשׂוּ בוֹ עַל־כֵּן נְתַתִּיו לָהֶם לְנִדָּה׃ וּנְתַתִּיו בְּיַד־הַזָּרִים לָבַז וּלְרִשְׁעֵי הָאָרֶץ לְשָׁלָל וחללוה׃ וַהֲסִבּוֹתִי פָנַי מֵהֶם וְחִלְּלוּ אֶת־צְפוּנִי וּבָאוּ־בָהּ פָּרִיצִים וְחִלְּלוּהָ׃ עֲשֵׂה הָרַתּוֹק כִּי הָאָרֶץ מָלְאָה מִשְׁפַּט דָּמִים וְהָעִיר מָלְאָה חָמָס׃ וְהֵבֵאתִי רָעֵי גוֹיִם וְיָרְשׁוּ אֶת־בָּתֵּיהֶם וְהִשְׁבַּתִּי גְּאוֹן עַזִּים וְנִחֲלוּ מְקַדְשֵׁיהֶם׃ קְפָדָה־בָא וּבִקְשׁוּ שָׁלוֹם וָאָיִן׃ הֹוָה עַל־הֹוָה תָּבוֹא וּשְׁמֻעָה אֶל־שְׁמוּעָה תִּהְיֶה וּבִקְשׁוּ חָזוֹן מִנָּבִיא וְתוֹרָה תֹּאבַד מִכֹּהֵן וְעֵצָה מִזְּקֵנִים׃ הַמֶּלֶךְ יִתְאַבָּל וְנָשִׂיא יִלְבַּשׁ שְׁמָמָה וִידֵי עַם־הָאָרֶץ תִּבָּהַלְנָה מִדַּרְכָּם אֶעֱשֶׂה אוֹתָם וּבְמִשְׁפְּטֵיהֶם אֶשְׁפְּטֵם וְיָדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה׃ פ

ח וַיְהִי בַּשָּׁנָה הַשִּׁשִּׁית בַּשִּׁשִּׁי בַּחֲמִשָּׁה לַחֹדֶשׁ אֲנִי יוֹשֵׁב בְּבֵיתִי וְזִקְנֵי יְהוּדָה יוֹשְׁבִים לְפָנָי וַתִּפֹּל עָלַי שָׁם יַד אֲדֹנָי יְהוִה׃ וָאֶרְאֶה וְהִנֵּה דְמוּת כְּמַרְאֵה־אֵשׁ מִמַּרְאֵה מָתְנָיו וּלְמַטָּה אֵשׁ וּמִמָּתְנָיו וּלְמַעְלָה כְּמַרְאֵה־זֹהַר כְּעֵין הַחַשְׁמַלָה׃ וַיִּשְׁלַח תַּבְנִית יָד וַיִּקָּחֵנִי בְּצִיצִת רֹאשִׁי וַתִּשָּׂא אֹתִי רוּחַ בֵּין־הָאָרֶץ וּבֵין הַשָּׁמַיִם וַתָּבֵא אֹתִי יְרוּשָׁלַמָה בְּמַרְאוֹת אֱלֹהִים אֶל־פֶּתַח שַׁעַר הַפְּנִימִית הַפּוֹנֶה צָפוֹנָה אֲשֶׁר־שָׁם מוֹשַׁב סֵמֶל הַקִּנְאָה הַמַּקְנֶה׃ וְהִנֵּה־שָׁם כְּבוֹד אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כַּמַּרְאֶה אֲשֶׁר רָאִיתִי בַּבִּקְעָה׃ וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן־אָדָם שָׂא־נָא עֵינֶיךָ

י׳ יב׳ קמץ בז״ק   כא׳ וחללוה קרי

דֶּרֶךְ צָפוֹנָה וָאֶשָּׂא עֵינַי דֶּרֶךְ צָפוֹנָה וְהִנֵּה מִצָּפוֹן לְשַׁעַר הַמִּזְבֵּחַ סֵמֶל הַקִּנְאָה הַזֶּה בַּבִּאָה׃ וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן־אָדָם הֲרֹאֶה אַתָּה מֵהֶם עֹשִׂים תּוֹעֵבוֹת גְּדֹלוֹת אֲשֶׁר בֵּית־יִשְׂרָאֵל ׀ עֹשִׂים פֹּה לְרָחֳקָה מֵעַל מִקְדָּשִׁי וְעוֹד תָּשׁוּב תִּרְאֶה תּוֹעֵבוֹת גְּדֹלוֹת׃ וַיָּבֵא אֹתִי אֶל־פֶּתַח הֶחָצֵר וָאֶרְאֶה וְהִנֵּה חֹר־אֶחָד בַּקִּיר׃ וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן־אָדָם חֲתָר־נָא בַקִּיר וָאֶחְתֹּר בַּקִּיר וְהִנֵּה פֶּתַח אֶחָד׃ וַיֹּאמֶר אֵלַי בֹּא וּרְאֵה אֶת־הַתּוֹעֵבוֹת הָרָעוֹת אֲשֶׁר הֵם עֹשִׂים פֹּה׃ וָאָבוֹא וָאֶרְאֶה וְהִנֵּה כָל־תַּבְנִית רֶמֶשׂ וּבְהֵמָה שֶׁקֶץ וְכָל־גִּלּוּלֵי בֵּית יִשְׂרָאֵל מְחֻקֶּה עַל־הַקִּיר סָבִיב ׀ סָבִיב׃ וְשִׁבְעִים אִישׁ מִזִּקְנֵי בֵית־יִשְׂרָאֵל וְיַאֲזַנְיָהוּ בֶן־שָׁפָן עֹמֵד בְּתוֹכָם עֹמְדִים לִפְנֵיהֶם וְאִישׁ מִקְטַרְתּוֹ בְּיָדוֹ וַעֲתַר עֲנַן־הַקְּטֹרֶת עֹלֶה׃ וַיֹּאמֶר אֵלַי הֲרָאִיתָ בֶן־אָדָם אֲשֶׁר זִקְנֵי בֵית־יִשְׂרָאֵל עֹשִׂים בַּחֹשֶׁךְ אִישׁ בְּחַדְרֵי מַשְׂכִּיתוֹ כִּי אֹמְרִים אֵין יְהוָה רֹאֶה אֹתָנוּ עָזַב יְהוָה אֶת־הָאָרֶץ׃ וַיֹּאמֶר אֵלָי עוֹד תָּשׁוּב תִּרְאֶה תּוֹעֵבוֹת גְּדֹלוֹת אֲשֶׁר־הֵמָּה עֹשִׂים׃ וַיָּבֵא אֹתִי אֶל־פֶּתַח שַׁעַר בֵּית־יְהוָה אֲשֶׁר אֶל־הַצָּפוֹנָה וְהִנֵּה־שָׁם הַנָּשִׁים יֹשְׁבוֹת מְבַכּוֹת אֶת־הַתַּמּוּז׃ ס וַיֹּאמֶר אֵלַי הֲרָאִיתָ בֶן־אָדָם עוֹד תָּשׁוּב תִּרְאֶה תּוֹעֵבוֹת גְּדֹלוֹת מֵאֵלֶּה׃ וַיָּבֵא אֹתִי אֶל־חֲצַר בֵּית־יְהוָה הַפְּנִימִית וְהִנֵּה־פֶתַח הֵיכַל יְהוָה בֵּין הָאוּלָם וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ כְּעֶשְׂרִים וַחֲמִשָּׁה אִישׁ אֲחֹרֵיהֶם אֶל־הֵיכַל יְהוָה וּפְנֵיהֶם קֵדְמָה וְהֵמָּה מִשְׁתַּחֲוִיתֶם קֵדְמָה לַשָּׁמֶשׁ׃ וַיֹּאמֶר אֵלַי הֲרָאִיתָ בֶן־אָדָם הֲנָקֵל לְבֵית יְהוּדָה מֵעֲשׂוֹת אֶת־הַתּוֹעֵבוֹת אֲשֶׁר עָשׂוּ־פֹה כִּי־מָלְאוּ אֶת־הָאָרֶץ חָמָס וַיָּשֻׁבוּ לְהַכְעִיסֵנִי וְהִנָּם שֹׁלְחִים אֶת־הַזְּמוֹרָה אֶל־אַפָּם׃ וְגַם־אֲנִי אֶעֱשֶׂה בְחֵמָה לֹא־תָחוֹס עֵינִי וְלֹא אֶחְמֹל וְקָרְאוּ בְאָזְנַי קוֹל גָּדוֹל וְלֹא אֶשְׁמַע אוֹתָם׃

ט וַיִּקְרָא בְאָזְנַי קוֹל גָּדוֹל לֵאמֹר קָרְבוּ פְּקֻדּוֹת הָעִיר וְאִישׁ כְּלִי מַשְׁחֵתוֹ בְּיָדוֹ׃ וְהִנֵּה שִׁשָּׁה אֲנָשִׁים בָּאִים ׀ מִדֶּרֶךְ־שַׁעַר הָעֶלְיוֹן ׀ אֲשֶׁר ׀ מָפְנֶה צָפוֹנָה וְאִישׁ כְּלִי מַפָּצוֹ בְּיָדוֹ וְאִישׁ־אֶחָד בְּתוֹכָם לָבֻשׁ בַּדִּים וְקֶסֶת הַסֹּפֵר בְּמָתְנָיו וַיָּבֹאוּ וַיַּעַמְדוּ אֵצֶל מִזְבַּח הַנְּחֹשֶׁת׃ וּכְבוֹד ׀ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל נַעֲלָה מֵעַל הַכְּרוּב אֲשֶׁר הָיָה עָלָיו אֶל מִפְתַּן הַבָּיִת וַיִּקְרָא אֶל־הָאִישׁ הַלָּבֻשׁ הַבַּדִּים אֲשֶׁר קֶסֶת הַסֹּפֵר בְּמָתְנָיו׃ ס וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָו עֲבֹר בְּתוֹךְ הָעִיר בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלָםִ וְהִתְוִיתָ תָּו עַל־מִצְחוֹת הָאֲנָשִׁים הַנֶּאֱנָחִים וְהַנֶּאֱנָקִים עַל

ח׳ ו׳ מה הם קרי   ט׳ ד׳ אליו קרי

כל־התועבות הנעשות בתוכה׃ ולאלה אמר באזני ה
עברו בעיר אחריו והכו על־תחוס עיניכם ואל־תחמלו׃
זקן בחור ובתולה וטף ונשים תהרגו למשחית ועל־כל־
איש אשר־עליו התו אל־תגשו וממקדשי תחלו ויחלו
באנשים הזקנים אשר לפני הבית׃ ויאמר אליהם טמאו
את־הבית ומלאו את־החצרות חללים צאו ויצאו והכו
בעיר׃ ויהי כהכותם ונאשאר אני ואפלה על־פני ואזעק
ואמר אהה אדני יהוה המשחית אתה את כל־שארית
ישראל בשפכך את־חמתך על־ירושלם׃ ויאמר אלי
עון בית־ישראל ויהודה גדול במאד מאד ותמלא הארץ
דמים והעיר מלאה מטה כי אמרו עזב יהוה את־הארץ
ואין יהוה ראה׃ וגם־אני לא־תחוס עיני ולא אחמל י
דרכם בראשם נתתי׃ והנה האיש ׀ לבוש הבדים אשר
הקסת במתניו משיב דבר לאמר עשיתי כאשר צויתני׃
ואראה והנה אל־הרקיע אשר על־ראש הכרבים כאבן י
ספיר כמראה דמות כסא נראה עליהם׃ ויאמר אל־
האיש ׀ לבש הבדים ויאמר בא אל־בינות לגלגל אל־תחת
לכרוב ומלא חפניך גחלי־אש מבינות לכרבים וזרק על־
העיר ויבא לעיני׃ והכרבים עמדים מימין לבית בבאו
האיש והענן מלא את־החצר הפנימית׃ וירם כבוד־
יהוה מעל הכרוב על מפתן הבית וימלא הבית את־הענן
והחצר מלאה את־נגה כבוד יהוה׃ וקול כנפי הכרובים ה
נשמע עד־החצר החיצנה כקול אל־שדי בדברו׃ ויהי
בצותו את־האיש לבש־הבדים לאמר קח אש מבינות לגלגל
מבינות לכרבים ויבא ויעמד אצל האופן׃ וישלח הכרוב
את־ידו מבינות לכרובים אל־האש אשר בינות הכרבים
וישא ויתן אל־חפני לבש הבדים ויקח ויצא׃ וירא לכרבים
תבנית יד־אדם תחת כנפיהם׃ ואראה והנה ארבעה
אופנים אצל הכרובים אופן אחד אצל הכרוב אחד
ואופן אחד אצל הכרוב אחד ומראה האופנים כעין אבן
תרשיש׃ ומראיהם דמות אחד לארבעתם כאשר יהיה י
האופן בתוך האופן׃ בלכתם אל־ארבעת רבעיהם ילכו
לא יסבו בלכתם כי המקום אשר־יפנה הראש אחריו ילכו
לא יסבו בלכתם׃ וכל־בשרם וגבהם וידיהם וכנפיהם
והאופנים מלאים עינים סביב לארבעתם אופניהם׃
לאופנים להם קורא הגלגל באזני׃ וארבעה פנים לאחד

ה׳ א׳ קר׳ עינכם קר׳ יא׳ ככל אשר קרי

פני האחד פני הכרוב ופני השני פני אדם והשלישי פני
טו אריה והרביעי פני־נשר׃ וירמו הכרובים היא החיה
אשר ראיתי בנהר־כבר׃ ובלכת הכרובים ילכו האופנים
אצלם ובשאת הכרובים את־כנפיהם לרום מעל הארץ
לא־יסבו האופנים גם־הם מאצלם׃ בעמדם יעמדו
וברומם ירומו אותם כי רוח החיה בהם׃ ויצא כבוד
יהוה מעל מפתן הבית ויעמד על־הכרובים׃ וישאו
הכרובים את־כנפיהם וירומו מן־הארץ לעיני בצאתם
והאופנים לעמתם ויעמד פתח שער בית־יהוה הקדמוני
כ וכבוד אלהי־ישראל עליהם מלמעלה׃ היא החיה אשר
ראיתי תחת אלהי־ישראל בנהר כבר ואדע כי כרובים
המה׃ ארבעה ארבעה פנים לאחד וארבע כנפים לאחד
ודמות ידי אדם תחת כנפיהם׃ ודמות פניהם המה
הפנים אשר ראיתי על־נהר כבר מראיהם ואותם איש אל־
עבר פניו ילכו׃

יא ותשא אתי רוח ותבא אתי אל־שער בית־יהוה הקדמוני
הפונה קדימה והנה בפתח השער עשרים וחמשה איש
ואראה בתוכם את־יאזניה בן־עזר ואת־פלטיהו בן־בניהו
שרי העם׃ פ מ ויאמר אלי בן־אדם אלה האנשים
החשבים און והיעצים עצת־רע בעיר הזאת׃ האמרים
לא בקרוב בנות בתים היא הסיר ואנחנו הבשר׃ סקה
ה לכן הנבא עליהם הנבא בן־אדם׃ ותפל עלי רוח יהוה
ויאמר אלי אמר כה־אמר יהוה כן אמרתם בית ישראל
ומעלות רוחכם אני ידעתיה׃ הרביתם חלליכם בעיר
הזאת ומלאתם חוצתיה חלל׃ לכן כה־אמר אדני יהוה
חלליכם אשר שמתם בתוכה המה הבשר והיא הסיר
ואתכם הוציא מתוכה׃ חרב יראתם וחרב אביא עליכם
נאם אדני יהוה׃ והוצאתי אתכם מתוכה ונתתי אתכם
ביד־זרים ועשיתי בכם שפטים׃ בחרב תפלו על־גבול
ישראל אשפוט אתכם וידעתם כי־אני יהוה׃ היא לא־
תהיה לכם לסיר ואתם תהיו בתוכה לבשר אל־גבול
ישראל אשפט אתכם׃ וידעתם כי־אני יהוה אשר בחקי
לא הלכתם ומשפטי לא עשיתם וכמשפטי הגוים אשר
סביבותיכם עשיתם׃ ויהי כהנבאי ופלטיהו בן־בניה
מת ואפל על־פני ואזעק קול־גדול ואמר אהה אדני יהוה
כלה אתה עשה את שארית ישראל׃ ויהי דבר

יא׳ ו׳ יתיר ו׳

יהוה אלי לאמר׃ בן־אדם אחיך אחיך אנשי גאלתך טו
וכל־בית ישראל כלה אשר אמרו להם ישבי ירושלם רחקו
מעל יהוה לנו היא נתנה הארץ למורשה׃ ס לכן אמר
כה אמר אדני יהוה כי הרחקתים בגוים וכי הפיצותים
בארצות ואהי להם למקדש מעט בארצות אשר־באו שם׃
ס לכן אמר כה־אמר אדני יהוה וקבצתי אתכם
מן־העמים ואספתי אתכם מן־הארצות אשר נפצותם בהם
ונתתי לכם את־אדמת ישראל׃ ובאו שמה והסירו את־
כל־שקוציה ואת־כל־תועבותיה ממנה׃ ונתתי להם לב
אחד ורוח חדשה אתן בקרבכם והסרתי לב האבן מבשרם
ונתתי להם לב בשר׃ למען בחקתי ילכו ואת־משפטי כ
ישמרו ועשו אתם והיו־לי לעם ואני אהיה להם לאלהים׃
ואל־לב שקוציהם ותועבותיהם לבם הלך דרכם בראשם
נתתי נאם אדני יהוה׃ וישאו הכרובים את־כנפיהם
והאופנים לעמתם וכבוד אלהי־ישראל עליהם מלמעלה׃
ויעל כבוד יהוה מעל תוך העיר ויעמד על־ההר אשר
מקדם לעיר׃ ורוח נשאתני ותביאני כשדימה אל־הגולה
במראה ברוח אלהים ויעל מעלי המראה אשר ראיתי׃
ואדבר אל־הגולה את כל־דברי יהוה אשר הראני׃ ס כה
ויהי דבר־יהוה אלי לאמר׃ בן־אדם בתוך בית־ יב
המרי אתה ישב אשר עינים להם לראות ולא ראו אזנים
להם לשמע ולא שמעו כי בית מרי הם׃ ס
ואתה בן־אדם עשה לך כלי גולה וגלה יומם לעיניהם
וגלית ממקומך אל־מקום אחר לעיניהם אולי יראו כי בית
מרי המה׃ והוצאת כליך ככלי גולה יומם לעיניהם
ואתה תצא בערב לעיניהם כמוצאי גולה׃ לעיניהם ה
חתר־לך בקיר והוצאת בו׃ לעיניהם על־כתף תשא
בעלטה תוציא פניך תכסה ולא תראה את־הארץ כי־
מופת נתתיך לבית ישראל׃ ואעש כן כאשר צויתי כלי
הוצאתי ככלי גולה יומם ובערב חתרתי־לי בקיר ביד
בעלטה הוצאתי על־כתף נשאתי לעיניהם׃ ס ויהי
דבר־יהוה אלי בבקר לאמר׃ בן־אדם הלא אמרו אליך
בית ישראל בית המרי מה אתה עשה׃ אמר אליהם י
כה אמר אדני יהוה הנשיא המשא הזה בירושלם וכל־
בית ישראל אשר־המה בתוכם׃ אמר אני מופתכם
כאשר עשיתי כן יעשה להם בגולה בשבי ילכו׃ והנשיא
אשר־בתוכם אל־כתף ישא בעלטה ויצא בקיר יחתרו

להוציא

להוציא בו פניו יכסה יען אשר לא־יראה לעין הוא את־
הארץ׃ ופרשתי את־רשתי עליו ונתפש במצודתי והבאתי
אתו בבלה ארץ כשדים ואותה לא־יראה ושם ימות׃ וכל
אשר סביבתיו עזרה וכל־אגפיו אזרה לכל־רוח וחרב אריק
אחריהם׃ וידעו כי־אני יהוה בהפיצי אותם בגוים וזריתי טו
אותם בארצות׃ והותרתי מהם אנשי מספר מחרב מרעב
ומדבר למען יספרו את־כל־תועבותיהם בגוים אשר־באו
שם וידעו כי־אני יהוה׃ פ ויהי דבר־יהוה אלי
לאמר׃ בן־אדם לחמך ברעש תאכל ומימיך ברגזה
ובדאגה תשתה׃ ואמרת אל־עם־הארץ כה־אמר אדני
יהוה ליושבי ירושלם אל־אדמת ישראל לחמם בדאגה
יאכלו ומימיהם בשממון ישתו למען תשם ארצה ממלאה
מחמס כל־הישבים בה׃ והערים הנושבות תחרבנה כ
והארץ שממה תהיה וידעתם כי־אני יהוה׃ פ
ויהי דבר־יהוה אלי לאמר׃ בן־אדם מה־המשל הזה
לכם על־אדמת ישראל לאמר יארכו הימים ואבד כל־
חזון׃ לכן אמר אליהם כה־אמר אדני יהוה השבתי את־
המשל הזה ולא־ימשלו אתו עוד בישראל כי אם־דבר
אליהם קרבו הימים ודבר כל־חזון׃ כי לא יהיה עוד
כל־חזון שוא ומקסם חלק בתוך בית ישראל׃ כי ׀ אני כה
יהוה אדבר את אשר אדבר דבר ויעשה לא תמשך עוד
כי בימיכם בית המרי אדבר דבר ועשיתיו נאם אדני יהוה׃
ס ויהי דבר־יהוה אלי לאמר׃ בן־אדם הנה בית־
ישראל אמרים החזון אשר־הוא חזה לימים רבים ולעתים
רחוקות הוא נבא׃ לכן אמר אליהם כה אמר אדני יהוה
לא־תמשך עוד כל־דברי אשר אדבר דבר ויעשה נאם
אדני יהוה׃ פ

יג ויהי דבר־יהוה אלי לאמר׃ בן־אדם הנבא אל־
נביאי ישראל הנבאים ואמרת לנביאי מלבם שמעו דבר־
יהוה׃ כה אמר אדני יהוה הוי על־הנביאים הנבלים
אשר הלכים אחר רוחם ולבלתי ראו׃ כשעלים בחרבות
נביאיך ישראל היו׃ לא עליתם בפרצות ותגדרו גדר ה
על־בית ישראל לעמד במלחמה ביום יהוה׃ חזו שוא
וקסם כזב האמרים נאם־יהוה ויהוה לא שלחם ויחלו
לקים דבר׃ הלוא מחזה־שוא חזיתם ומקסם כזב אמרתם
ואמרים נאם־יהוה ואני לא דברתי׃ לכן כה אמר

אדני

אֲדֹנָי יֱהֹוִה יַעַן דַּבֶּרְכֶם שָׁוְא וַחֲזִיתֶם כָּזָב לָכֵן הִנְנִי אֲלֵיכֶם נְאֻם אֲדֹנָי יֱהֹוִה: וְהָיְתָה יָדִי אֶל־הַנְּבִיאִים הַחֹזִים שָׁוְא וְהַקֹּסְמִים כָּזָב בְּסוֹד עַמִּי לֹא־יִהְיוּ וּבִכְתָב בֵּית־יִשְׂרָאֵל לֹא יִכָּתֵבוּ וְאֶל־אַדְמַת יִשְׂרָאֵל לֹא יָבֹאוּ וִידַעְתֶּם כִּי אֲנִי אֲדֹנָי יֱהֹוִה: יַעַן וּבְיַעַן הִטְעוּ אֶת־עַמִּי לֵאמֹר שָׁלוֹם וְאֵין שָׁלוֹם וְהוּא בֹּנֶה חַיִץ וְהִנָּם טָחִים אֹתוֹ תָּפֵל: אֱמֹר אֶל־טָחֵי תָפֵל וְיִפֹּל הָיָה ׀ גֶּשֶׁם שׁוֹטֵף וְאַתֵּנָה אַבְנֵי אֶלְגָּבִישׁ תִּפֹּלְנָה וְרוּחַ סְעָרוֹת תְּבַקֵּעַ: וְהִנֵּה נָפַל הַקִּיר הֲלוֹא יֵאָמֵר אֲלֵיכֶם אַיֵּה הַטִּיחַ אֲשֶׁר טַחְתֶּם: ס לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהֹוִה וּבִקַּעְתִּי רוּחַ־סְעָרוֹת בַּחֲמָתִי וְגֶשֶׁם שֹׁטֵף בְּאַפִּי יִהְיֶה וְאַבְנֵי אֶלְגָּבִישׁ בְּחֵמָה לְכָלָה: וְהָרַסְתִּי אֶת־הַקִּיר אֲשֶׁר־טַחְתֶּם תָּפֵל וְהִגַּעְתִּיהוּ אֶל־הָאָרֶץ וְנִגְלָה יְסֹדוֹ וְנָפְלָה וּכְלִיתֶם בְּתוֹכָהּ וִידַעְתֶּם כִּי־אֲנִי יְהוָה: וְכִלֵּיתִי אֶת־חֲמָתִי בַּקִּיר וּבַטָּחִים אֹתוֹ תָּפֵל וְאֹמַר לָכֶם אֵין הַקִּיר וְאֵין הַטָּחִים אֹתוֹ: נְבִיאֵי יִשְׂרָאֵל הַנִּבְּאִים אֶל־יְרוּשָׁלִַם וְהַחֹזִים לָהּ חֲזוֹן שָׁלֹם וְאֵין שָׁלֹם נְאֻם אֲדֹנָי יֱהֹוִה: ס וְאַתָּה בֶן־אָדָם שִׂים פָּנֶיךָ אֶל־בְּנוֹת עַמְּךָ הַמִּתְנַבְּאוֹת מִלִּבְּהֶן וְהִנָּבֵא עֲלֵיהֶן: וְאָמַרְתָּ כֹּה־אָמַר ׀ אֲדֹנָי יֱהֹוִה הוֹי לִמְתַפְּרוֹת כְּסָתוֹת עַל ׀ כָּל־אַצִּילֵי יָדַי וְעֹשׂוֹת הַמִּסְפָּחוֹת עַל־רֹאשׁ כָּל־קוֹמָה לְצוֹדֵד נְפָשׁוֹת הַנְּפָשׁוֹת תְּצוֹדֵדְנָה לְעַמִּי וּנְפָשׁוֹת לָכֶנָה תְחַיֶּינָה: וַתְּחַלֶּלְנָה אֹתִי אֶל־עַמִּי בְּשַׁעֲלֵי שְׂעֹרִים וּבִפְתוֹתֵי לֶחֶם לְהָמִית נְפָשׁוֹת אֲשֶׁר לֹא־תְמוּתֶנָה וּלְחַיּוֹת נְפָשׁוֹת אֲשֶׁר לֹא־תִחְיֶינָה בְּכַזֶּבְכֶם לְעַמִּי שֹׁמְעֵי כָזָב: ס לָכֵן כֹּה־אָמַר ׀ אֲדֹנָי יֱהֹוִה הִנְנִי אֶל־כִּסְּתוֹתֵיכֶנָה אֲשֶׁר אַתֵּנָה מְצֹדְדוֹת שָׁם אֶת־הַנְּפָשׁוֹת לְפֹרְחוֹת וְקָרַעְתִּי אֹתָם מֵעַל זְרוֹעֹתֵיכֶם וְשִׁלַּחְתִּי אֶת־הַנְּפָשׁוֹת אֲשֶׁר אַתֶּם מְצֹדְדוֹת אֶת־נְפָשִׁים לְפֹרְחֹת: וְקָרַעְתִּי אֶת־מִסְפְּחֹתֵיכֶם וְהִצַּלְתִּי אֶת־עַמִּי מִיֶּדְכֶן וְלֹא־יִהְיוּ עוֹד בְּיֶדְכֶן לִמְצוּדָה וִידַעְתֶּן כִּי־אֲנִי יְהוָה: יַעַן הַכְאוֹת לֶב־צַדִּיק שֶׁקֶר וַאֲנִי לֹא הִכְאַבְתִּיו וּלְחַזֵּק יְדֵי רָשָׁע לְבִלְתִּי־שׁוּב מִדַּרְכּוֹ הָרָע לְהַחֲיֹתוֹ: לָכֵן שָׁוְא לֹא תֶחֱזֶינָה וְקֶסֶם לֹא־תִקְסַמְנָה עוֹד וְהִצַּלְתִּי אֶת־עַמִּי מִיֶּדְכֶן וִידַעְתֶּן כִּי־אֲנִי יְהוָה: וַיָּבוֹא אֵלַי אֲנָשִׁים מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֵּשְׁבוּ לְפָנָי: ס וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: בֶּן־אָדָם הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה הֶעֱלוּ גִלּוּלֵיהֶם עַל־לִבָּם וּמִכְשׁוֹל עֲוֺנָם נָתְנוּ נֹכַח פְּנֵיהֶם הַאִדָּרֹשׁ אִדָּרֵשׁ לָהֶם: ס לָכֵן דַּבֵּר־אוֹתָם וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה־אָמַר ׀

יח׳ ב׳ קמץ בזק״ף

אֲדֹנָי יֱהֹוִה אִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יַעֲלֶה אֶת־גִּלּוּלָיו אֶל־לִבּוֹ וּמִכְשׁוֹל עֲוֺנוֹ יָשִׂים נֹכַח פָּנָיו וּבָא אֶל־הַנָּבִיא אֲנִי יְהוָה נַעֲנֵיתִי לוֹ בָה בְּרֹב גִּלּוּלָיו: לְמַעַן תְּפֹשׂ אֶת־בֵּית־יִשְׂרָאֵל בְּלִבָּם אֲשֶׁר נָזֹרוּ מֵעָלַי בְּגִלּוּלֵיהֶם כֻּלָּם: ס לָכֵן אֱמֹר ׀ אֶל־בֵּית יִשְׂרָאֵל כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהֹוִה שׁוּבוּ וְהָשִׁיבוּ מֵעַל גִּלּוּלֵיכֶם וּמֵעַל כָּל־תּוֹעֲבֹתֵיכֶם הָשִׁיבוּ פְנֵיכֶם: כִּי אִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל וּמֵהַגֵּר אֲשֶׁר־יָגוּר בְּיִשְׂרָאֵל וְיִנָּזֵר מֵאַחֲרַי וְיַעַל גִּלּוּלָיו אֶל־לִבּוֹ וּמִכְשׁוֹל עֲוֺנוֹ יָשִׂים נֹכַח פָּנָיו וּבָא אֶל־הַנָּבִיא לִדְרָשׁ־לוֹ בִי אֲנִי יְהוָה נַעֲנֶה־לּוֹ בִּי: וְנָתַתִּי פָנַי בָּאִישׁ הַהוּא וַהֲשִׁמֹתִיהוּ לְאוֹת וְלִמְשָׁלִים וְהִכְרַתִּיו מִתּוֹךְ עַמִּי וִידַעְתֶּם כִּי־אֲנִי יְהוָה: ס וְהַנָּבִיא כִי־יְפֻתֶּה וְדִבֶּר דָּבָר אֲנִי יְהוָה פִּתֵּיתִי אֵת הַנָּבִיא הַהוּא וְנָטִיתִי אֶת־יָדִי עָלָיו וְהִשְׁמַדְתִּיו מִתּוֹךְ עַמִּי יִשְׂרָאֵל: וְנָשְׂאוּ עֲוֺנָם כַּעֲוֺן הַדֹּרֵשׁ כַּעֲוֺן הַנָּבִיא יִהְיֶה: לְמַעַן לֹא־יִתְעוּ עוֹד בֵּית־יִשְׂרָאֵל מֵאַחֲרַי וְלֹא־יִטַּמְּאוּ עוֹד בְּכָל־פִּשְׁעֵיהֶם וְהָיוּ־לִי לְעָם וַאֲנִי אֶהְיֶה לָהֶם לֵאלֹהִים נְאֻם אֲדֹנָי יֱהֹוִה: פ וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: בֶּן־אָדָם אֶרֶץ כִּי תֶחֱטָא־לִי לִמְעָל־מַעַל וְנָטִיתִי יָדִי עָלֶיהָ וְשָׁבַרְתִּי לָהּ מַטֵּה־לָחֶם וְהִשְׁלַחְתִּי־בָהּ רָעָב וְהִכְרַתִּי מִמֶּנָּה אָדָם וּבְהֵמָה: וְהָיוּ שְׁלֹשֶׁת הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה בְּתוֹכָהּ נֹחַ דָּנִאֵל וְאִיּוֹב הֵמָּה בְצִדְקָתָם יְנַצְּלוּ נַפְשָׁם נְאֻם אֲדֹנָי יֱהֹוִה: לוּ־חַיָּה רָעָה אַעֲבִיר בָּאָרֶץ וְשִׁכְּלָתָּה וְהָיְתָה שְׁמָמָה מִבְּלִי עוֹבֵר מִפְּנֵי הַחַיָּה: שְׁלֹשֶׁת הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה בְּתוֹכָהּ חַי־אָנִי נְאֻם אֲדֹנָי יֱהֹוִה אִם־בָּנִים וְאִם־בָּנוֹת יַצִּילוּ הֵמָּה לְבַדָּם יִנָּצֵלוּ וְהָאָרֶץ תִּהְיֶה שְׁמָמָה: אוֹ חֶרֶב אָבִיא עַל־הָאָרֶץ הַהִיא וְאָמַרְתִּי חֶרֶב תַּעֲבֹר בָּאָרֶץ וְהִכְרַתִּי מִמֶּנָּה אָדָם וּבְהֵמָה: וּשְׁלֹשֶׁת הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה בְּתוֹכָהּ חַי־אָנִי נְאֻם אֲדֹנָי יֱהֹוִה לֹא יַצִּילוּ בָּנִים וּבָנוֹת כִּי הֵם לְבַדָּם יִנָּצֵלוּ: אוֹ דֶּבֶר אֲשַׁלַּח אֶל־הָאָרֶץ הַהִיא וְשָׁפַכְתִּי חֲמָתִי עָלֶיהָ בְּדָם לְהַכְרִית מִמֶּנָּה אָדָם וּבְהֵמָה: וְנֹחַ דָּנִאֵל וְאִיּוֹב בְּתוֹכָהּ חַי־אָנִי נְאֻם אֲדֹנָי יֱהֹוִה אִם־בֵּן אִם־בַּת יַצִּילוּ הֵמָּה בְצִדְקָתָם יַצִּילוּ נַפְשָׁם: ס כִּי כֹה אָמַר אֲדֹנָי יֱהֹוִה אַף כִּי־אַרְבַּעַת שְׁפָטַי ׀ הָרָעִים חֶרֶב וְרָעָב וְחַיָּה רָעָה וָדֶבֶר שִׁלַּחְתִּי אֶל־יְרוּשָׁלִָם לְהַכְרִית מִמֶּנָּה אָדָם וּבְהֵמָה: וְהִנֵּה נוֹתְרָה־בָּהּ פְּלֵטָה הַמּוּצָאִים בָּנִים וּבָנוֹת הִנָּם יוֹצְאִים אֲלֵיכֶם וּרְאִיתֶם אֶת־דַּרְכָּם וְאֶת־עֲלִילוֹתָם וְנִחַמְתֶּם עַל־הָרָעָה אֲשֶׁר הֵבֵאתִי

יד׳ ד׳ בא ק׳

על־ירושלם את כל־אשר הבאתי עליה: ונחמו אתכם כי־תראו את־דרכם ואת־עלילותם וידעתם כי לא חנם עשיתי את כל־אשר עשיתי בה נאם אדני יהוה: פ

ויהי דבר־יהוה אלי לאמר: בן־אדם מה־יהיה עץ־הגפן מכל־עץ הזמורה אשר היה בעצי היער: היקח ממנו עץ לעשות למלאכה אם־יקחו ממנו יתד לתלות עליו כל־כלי: הנה לאש נתן לאכלה את שני קצותיו אכלה האש ותוכו נחר היצלח למלאכה: הנה בהיותו תמים לא יעשה למלאכה אף כי־אש אכלתהו ויחר ונעשה עוד למלאכה: ס לכן כה אמר אדני יהוה כאשר עץ־הגפן בעץ היער אשר־נתתיו לאש לאכלה כן נתתי את־ישבי ירושלם: ונתתי את־פני בהם מהאש יצאו והאש תאכלם וידעתם כי־אני יהוה בשומי את־פני בהם: ונתתי את־הארץ שממה יען מעלו מעל נאם אדני יהוה: פ

ויהי דבר־יהוה אלי לאמר: בן־אדם הודע את־ירושלם את־תועבתיה: ואמרת כה־אמר אדני יהוה לירושלם מכרתיך ומלדתיך מארץ הכנעני אביך האמרי ואמך חתית: ומולדותיך ביום הולדת אותך לא־כרת שרך ובמים לא־רחצת למשעי והמלח לא המלחת והחתל לא חתלת: לא־חסה עליך עין לעשות לך אחת מאלה לחמלה עליך ותשלכי אל־פני השדה בגעל נפשך ביום הלדת אתך: ואעבר עליך ואראך מתבוססת בדמיך ואמר לך בדמיך חיי ואמר לך בדמיך חיי: רבבה כצמח השדה נתתיך ותרבי ותגדלי ותבאי בעדי עדיים שדים נכנו ושערך צמח ואת ערם ועריה: ואעבר עליך ואראך והנה עתך עת דדים ואפרש כנפי עליך ואכסה ערותך ואשבע לך ואבוא בברית אתך נאם אדני יהוה ותהיי־לי: וארחצך במים ואשטף דמיך מעליך ואסכך בשמן: ואלבישך רקמה ואנעלך תחש ואחבשך בשש ואכסך משי: ואעדך עדי ואתנה צמידים על־ידיך ורביד על־גרונך: ואתן נזם על־אפך ועגילים על־אזניך ועטרת תפארת בראשך: ותעדי זהב וכסף ומלבושך ששי ומשי ורקמה סלת ודבש ושמן אכלתי ותיפי במאד מאד ותצלחי למלוכה: ויצא לך שם בגוים ביפיך כי כליל הוא בהדרי אשר־שמתי עליך נאם אדני יהוה: ותבטחי ביפיך ותזני

סו׳ ה׳ קמץ ב״ק · כמ׳ ד׳ רגש אחר שורק · הר׳ דגושים · יג׳ יהיר׳ יהיר׳

על־שמך ותשפכי את־תזנותיך על־כל־עובר לו־יהי: ותקחי מבגדיך ותעשי־לך במות טלאות ותזני עליהם לא באות ולא יהיה: ותקחי כלי תפארתך מזהבי ומכספי אשר נתתי לך ותעשי־לך צלמי זכר ותזני־בם: ותקחי את־בגדי רקמתך ותכסים ושמני וקטרתי נתתי לפניהם: ולחמי אשר־נתתי לך סלת ושמן ודבש האכלתיך ונתתיהו לפניהם לריח ניחח ויהי נאם אדני יהוה: ותקחי את־בניך ואת־בנותיך אשר ילדת לי ותזבחים להם לאכול המעט מתזנותך: ותשחטי את־בני ותתנים בהעביר אותם להם: ואת כל־תועבתיך ותזנתיך לא זכרתי את־ימי נעוריך בהיותך ערם ועריה מתבוססת בדמך היית: ויהי אחרי כל־רעתך אוי אוי לך נאם אדני יהוה: ותבני־לך גב ותעשי־לך רמה בכל־רחוב: אל־כל־ראש דרך בנית רמתך ותתעבי את־יפיך ותפשקי את־רגליך לכל־עובר ותרבי את־תזנותך: ותזני אל־בני־מצרים שכניך גדלי בשר ותרבי את־תזנתך להכעיסני: והנה נטיתי ידי עליך ואגרע חקך ואתנך בנפש שנאותיך בנות פלשתים הנכלמות מדרכך זמה: ותזני אל־בני אשור מבלתי שבעתך ותזנים וגם לא שבעת: ותרבי את־תזנותך אל־ארץ כנען כשדימה וגם־בזאת לא שבעת: מה אמלה לבתך נאם אדני יהוה בעשותך את־כל־אלה מעשה אשה־זונה שלטת: בבנותיך גבך בראש כל־דרך ורמתך עשיתי בכל־רחוב ולא־הייתי כזונה לקלס אתנן: האשה המנאפת תחת אישה תקח את־זרים: לכל־זנות יתנו־נדה ואת נתת את־נדניך לכל־מאהביך ותשחדי אותם לבוא אליך מסביב בתזנותיך: ויהי־בך הפך מן־הנשים בתזנותיך ואחריך לא זונה ובתתך אתנן ואתנן לא נתן־לך ותהי להפך: ס לכן זונה שמעי דבר־יהוה: כה־אמר אדני יהוה יען השפך נחשתך ותגלה ערותך בתזנותיך על־מאהביך ועל כל־גלולי תועבותיך וכדמי בניך אשר נתת להם: לכן הנני מקבץ את־כל־מאהביך אשר ערבת עליהם ואת כל־אשר אהבת על כל־אשר שנאת וקבצתי אתם עליך מסביב וגליתי ערותך אלהם וראו את־כל־ערותך: ושפטתיך משפטי נאפות ושפכת דם ונתתיך דם חמה וקנאה: ונתתי אותך בידם והרסו

כו׳ יה׳ יהיר׳ · כ׳ יהיר׳ · מתזנותך קרי · כב׳ יתיר׳ · כה׳ תזנותך קרי · לא׳ יתיר׳ · לד׳ הב׳ ברגש · הג׳ בפתח · לו׳ יחדי׳

נַבֵּךְ וְנִתְּצוּ רָמֹתַיִךְ וְהִפְשִׁיטוּ אוֹתָךְ בְּגָדַיִךְ וְלָקְחוּ כְּלֵי תִפְאַרְתֵּךְ וְהִנִּיחוּךְ עֵירֹם וְעֶרְיָה׃ וְהֶעֱלוּ עָלַיִךְ קָהָל וְרָגְמוּ אוֹתָךְ בָּאָבֶן וּבִתְּקוּךְ בְּחַרְבוֹתָם׃ וְשָׂרְפוּ בָתַּיִךְ בָּאֵשׁ וְעָשׂוּ־בָךְ שְׁפָטִים לְעֵינֵי נָשִׁים רַבּוֹת וְהִשְׁבַּתִּיךְ מִזּוֹנָה וְגַם־אֶתְנַן לֹא תִתְּנִי־עוֹד׃ וַהֲנִחֹתִי חֲמָתִי בָּךְ וְסָרָה קִנְאָתִי מִמֵּךְ וְשָׁקַטְתִּי וְלֹא אֶכְעַס עוֹד׃ יַעַן אֲשֶׁר לֹא־זָכַרְתִּי אֶת־יְמֵי נְעוּרַיִךְ וַתִּרְגְּזִי־לִי בְּכָל־אֵלֶּה וְגַם־אֲנִי הֵא דַּרְכֵּךְ בְּרֹאשׁ נָתַתִּי נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה וְלֹא עָשִׂיתִי אֶת־הַזִּמָּה עַל כָּל־תּוֹעֲבֹתָיִךְ׃ הִנֵּה כָּל־הַמֹּשֵׁל עָלַיִךְ יִמְשֹׁל לֵאמֹר כְּאִמָּה בִּתָּהּ׃ בַּת־אִמֵּךְ אַתְּ גֹּעֶלֶת אִישָׁהּ וּבָנֶיהָ וַאֲחוֹת אֲחוֹתֵךְ אַתְּ אֲשֶׁר גָּעֲלוּ אַנְשֵׁיהֶן וּבְנֵיהֶן אִמְּכֶן חִתִּית וַאֲבִיכֶן אֱמֹרִי׃ וַאֲחוֹתֵךְ הַגְּדוֹלָה שֹׁמְרוֹן הִיא וּבְנוֹתֶיהָ הַיּוֹשֶׁבֶת עַל־שְׂמֹאולֵךְ וַאֲחוֹתֵךְ הַקְּטַנָּה מִמֵּךְ הַיּוֹשֶׁבֶת מִימִינֵךְ סְדֹם וּבְנוֹתֶיהָ׃ וְלֹא בְדַרְכֵיהֶן הָלַכְתְּ וּבְתוֹעֲבוֹתֵיהֶן עָשִׂיתי כִּמְעַט קָט וַתַּשְׁחִתִי מֵהֵן בְּכָל־דְּרָכָיִךְ׃ חַי־אָנִי נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה אִם־עָשְׂתָה סְדֹם אֲחוֹתֵךְ הִיא וּבְנוֹתֶיהָ כַּאֲשֶׁר עָשִׂית אַתְּ וּבְנוֹתָיִךְ׃ הִנֵּה־זֶה הָיָה עֲוֹן סְדֹם אֲחוֹתֵךְ גָּאוֹן שִׂבְעַת־לֶחֶם וְשַׁלְוַת הַשְׁקֵט הָיָה לָהּ וְלִבְנוֹתֶיהָ וְיַד־עָנִי וְאֶבְיוֹן לֹא הֶחֱזִיקָה׃ וַתִּגְבְּהֶינָה וַתַּעֲשֶׂינָה תוֹעֵבָה לְפָנָי וָאָסִיר אֶתְהֶן כַּאֲשֶׁר רָאִיתִי׃ וְשֹׁמְרוֹן כַּחֲצִי חַטֹּאתַיִךְ לֹא חָטָאָה וַתַּרְבִּי אֶת־תּוֹעֲבוֹתַיִךְ מֵהֵנָּה וַתְּצַדְּקִי אֶת־אֲחוֹתַיִךְ בְּכָל־תּוֹעֲבֹתַיִךְ אֲשֶׁר עָשִׂיתי׃ גַּם־אַתְּ שְׂאִי כְלִמָּתֵךְ אֲשֶׁר פִּלַּלְתְּ לַאֲחוֹתֵךְ בְּחַטֹּאתַיִךְ אֲשֶׁר־הִתְעַבְתְּ מֵהֵן תִּצְדַּקְנָה מִמֵּךְ וְגַם־אַתְּ בּוֹשִׁי וּשְׂאִי כְלִמָּתֵךְ בְּצַדֶּקְתֵּךְ אַחְיוֹתֵךְ׃ וְשַׁבְתִּי אֶת־שְׁבִיתְהֶן אֶת־שְׁבִית סְדֹם וּבְנוֹתֶיהָ וְאֶת־שְׁבִית שֹׁמְרוֹן וּבְנוֹתֶיהָ וּשְׁבִית שְׁבִיתַיִךְ בְּתוֹכָהְנָה׃ לְמַעַן תִּשְׂאִי כְלִמָּתֵךְ וְנִכְלַמְתְּ מִכֹּל אֲשֶׁר עָשִׂית בְּנַחֲמֵךְ אֹתָן׃ וַאֲחוֹתַיִךְ סְדֹם וּבְנוֹתֶיהָ תָּשֹׁבְןָ לְקַדְמָתָן וְשֹׁמְרוֹן וּבְנוֹתֶיהָ תָּשֹׁבְןָ לְקַדְמָתָן וְאַתְּ וּבְנוֹתַיִךְ תְּשֻׁבֶינָה לְקַדְמַתְכֶן׃ וְלוֹא הָיְתָה סְדֹם אֲחוֹתֵךְ לִשְׁמוּעָה בְּפִיךְ בְּיוֹם גְּאוֹנָיִךְ׃ בְּטֶרֶם תִּגָּלֶה רָעָתֵךְ כְּמוֹ עֵת חֶרְפַּת בְּנוֹת־אֲרָם וְכָל־סְבִיבוֹתֶיהָ בְּנוֹת פְּלִשְׁתִּים הַשָּׁאטוֹת אוֹתָךְ מִסָּבִיב׃ אֶת־זִמָּתֵךְ וְאֶת־תּוֹעֲבוֹתַיִךְ אַתְּ נְשָׂאתִים נְאֻם יְהוָה׃ ס כִּי כֹה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה וְעָשִׂית אוֹתָךְ כַּאֲשֶׁר עָשִׂית אֲשֶׁר־בָּזִית אָלָה לְהָפֵר בְּרִית׃ וְזָכַרְתִּי אֲנִי אֶת־בְּרִיתִי אוֹתָךְ בִּימֵי נְעוּרָיִךְ ס

כז' מא' הנ' בפתח מנ' יתיר י' יתיר י' כו' יתיר י' נא' יתיר י'

נג' שבותהן קרי שבות קרי שבות קרי ושבות קרי נט' ועשיתי קרי

והקימותי

וַהֲקִימוֹתִי לָךְ בְּרִית עוֹלָם׃ וְזָכַרְתְּ אֶת־דְּרָכַיִךְ וְנִכְלַמְתְּ בְּקַחְתֵּךְ אֶת־אֲחוֹתַיִךְ הַגְּדֹלוֹת מִמֵּךְ אֶל־הַקְּטַנּוֹת מִמֵּךְ וְנָתַתִּי אֶתְהֶן לָךְ לְבָנוֹת וְלֹא מִבְּרִיתֵךְ׃ וַהֲקִימוֹתִי אֲנִי אֶת־בְּרִיתִי אִתָּךְ וְיָדַעַתְּ כִּי־אֲנִי יְהוָה׃ לְמַעַן תִּזְכְּרִי וָבֹשְׁתְּ וְלֹא יִהְיֶה־לָּךְ עוֹד פִּתְחוֹן פֶּה מִפְּנֵי כְּלִמָּתֵךְ בְּכַפְּרִי־לָךְ לְכָל־אֲשֶׁר עָשִׂית נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה׃ ס

וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ בֶּן־אָדָם חוּד חִידָה וּמְשֹׁל מָשָׁל אֶל־בֵּית יִשְׂרָאֵל׃ וְאָמַרְתָּ כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הַנֶּשֶׁר הַגָּדוֹל גְּדוֹל הַכְּנָפַיִם אֶרֶךְ הָאֵבֶר מָלֵא הַנּוֹצָה אֲשֶׁר־לוֹ הָרִקְמָה בָּא אֶל־הַלְּבָנוֹן וַיִּקַּח אֶת־צַמֶּרֶת הָאָרֶז׃ אֵת רֹאשׁ יְנִיקוֹתָיו קָטָף וַיְבִיאֵהוּ אֶל־אֶרֶץ כְּנַעַן בְּעִיר רֹכְלִים שָׂמוֹ׃ וַיִּקַּח מִזֶּרַע הָאָרֶץ וַיִּתְּנֵהוּ בִּשְׂדֵה־זָרַע קָח עַל־מַיִם רַבִּים צַפְצָפָה שָׂמוֹ׃ וַיִּצְמַח וַיְהִי לְגֶפֶן סֹרַחַת שִׁפְלַת קוֹמָה לִפְנוֹת דָּלִיּוֹתָיו אֵלָיו וְשָׁרָשָׁיו תַּחְתָּיו יִהְיוּ וַתְּהִי לְגֶפֶן וַתַּעַשׂ בַּדִּים וַתְּשַׁלַּח פֹּארוֹת׃ וַיְהִי נֶשֶׁר־אֶחָד גָּדוֹל גְּדוֹל כְּנָפַיִם וְרַב־נוֹצָה וְהִנֵּה הַגֶּפֶן הַזֹּאת כָּפְנָה שָׁרָשֶׁיהָ עָלָיו וְדָלִיּוֹתָיו שִׁלְּחָה־לּוֹ לְהַשְׁקוֹת אוֹתָהּ מֵעֲרֻגוֹת מַטָּעָהּ׃ אֶל־שָׂדֶה טּוֹב אֶל־מַיִם רַבִּים הִיא שְׁתוּלָה לַעֲשׂוֹת עָנָף וְלָשֵׂאת פֶּרִי לִהְיוֹת לְגֶפֶן אַדָּרֶת׃ אֱמֹר כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה תִּצְלָח הֲלוֹא אֶת־שָׁרָשֶׁיהָ יְנַתֵּק וְאֶת־פִּרְיָהּ יְקוֹסֵס וְיָבֵשׁ כָּל־טַרְפֵּי צִמְחָהּ תִּיבָשׁ וְלֹא־בִזְרֹעַ גְּדוֹלָה וּבְעַם־רָב לְמַשְׂאוֹת אוֹתָהּ מִשָּׁרָשֶׁיהָ׃ וְהִנֵּה שְׁתוּלָה הֲתִצְלָח הֲלֹא כְגַעַת בָּהּ רוּחַ הַקָּדִים תִּיבַשׁ יָבֹשׁ עַל־עֲרֻגֹת צִמְחָהּ תִּיבָשׁ׃ וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ אֱמָר־נָא לְבֵית הַמֶּרִי הֲלֹא יְדַעְתֶּם מָה־אֵלֶּה אֱמֹר הִנֵּה־בָא מֶלֶךְ־בָּבֶל יְרוּשָׁלַםִ וַיִּקַּח אֶת־מַלְכָּהּ וְאֶת־שָׂרֶיהָ וַיָּבֵא אוֹתָם אֵלָיו בָּבֶלָה׃ וַיִּקַּח מִזֶּרַע הַמְּלוּכָה וַיִּכְרֹת אִתּוֹ בְּרִית וַיָּבֵא אֹתוֹ בְּאָלָה וְאֶת־אֵילֵי הָאָרֶץ לָקָח׃ לִהְיוֹת מַמְלָכָה שְׁפָלָה לְבִלְתִּי הִתְנַשֵּׂא לִשְׁמֹר אֶת־בְּרִיתוֹ לְעָמְדָהּ׃ וַיִּמְרָד־בּוֹ לִשְׁלֹחַ מַלְאָכָיו מִצְרַיִם לָתֶת־לוֹ סוּסִים וְעַם־רָב הֲיִצְלָח הֲיִמָּלֵט הָעֹשֵׂה אֵלֶּה וְהֵפֵר בְּרִית וְנִמְלָט׃ חַי־אָנִי נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה אִם־לֹא בִּמְקוֹם הַמֶּלֶךְ הַמַּמְלִיךְ אֹתוֹ אֲשֶׁר בָּזָה אֶת־אָלָתוֹ וַאֲשֶׁר הֵפֵר אֶת־בְּרִיתוֹ אִתּוֹ בְתוֹךְ־בָּבֶל יָמוּת׃ וְלֹא בְחַיִל גָּדוֹל וּבְקָהָל רָב יַעֲשֶׂה אוֹתוֹ פַרְעֹה בַּמִּלְחָמָה בִּשְׁפֹּךְ סֹלְלָה וּבִבְנוֹת דָּיֵק לְהַכְרִית נְפָשׁוֹת רַבּוֹת׃ וּבָזָה אָלָה לְהָפֵר בְּרִית וְהִנֵּה נָתַן יָדוֹ וְכָל־אֵלֶּה

י' פ' קמץ בז"ק ס' קמץ בלא אתנח

עשה

עָשָׂה לֹא יִמָּלֵט׃ ס לָכֵן כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה חַי־אָנִי אִם־לֹא אָלָתִי אֲשֶׁר בָּזָה וּבְרִיתִי אֲשֶׁר הֵפִיר וּנְתַתִּיו בְּרֹאשׁוֹ׃ וּפָרַשְׂתִּי עָלָיו רִשְׁתִּי וְנִתְפַּשׂ בִּמְצוּדָתִי וַהֲבִיאוֹתִיהוּ בָבֶלָה וְנִשְׁפַּטְתִּי אִתּוֹ שָׁם מַעֲלוֹ אֲשֶׁר מָעַל־בִּי׃ וְאֵת כָּל־מִבְרָחָו בְּכָל־אֲגַפָּיו בַּחֶרֶב יִפֹּלוּ וְהַנִּשְׁאָרִים לְכָל־רוּחַ יִפָּרֵשׂוּ וִידַעְתֶּם כִּי אֲנִי יְהוָה דִּבַּרְתִּי׃ ס כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה וְלָקַחְתִּי אָנִי מִצַּמֶּרֶת הָאֶרֶז הָרָמָה וְנָתָתִּי מֵרֹאשׁ יֹנְקוֹתָיו רַךְ אֶקְטֹף וְשָׁתַלְתִּי אָנִי עַל הַר־גָּבֹהַּ וְתָלוּל׃ בְּהַר מְרוֹם יִשְׂרָאֵל אֶשְׁתֳּלֶנּוּ וְנָשָׂא עָנָף וְעָשָׂה פֶרִי וְהָיָה לְאֶרֶז אַדִּיר וְשָׁכְנוּ תַחְתָּיו כֹּל צִפּוֹר כָּל־כָּנָף בְּצֵל דָּלִיּוֹתָיו תִּשְׁכֹּנָּה׃ וְיָדְעוּ כָּל־עֲצֵי הַשָּׂדֶה כִּי אֲנִי יְהוָה הִשְׁפַּלְתִּי עֵץ גָּבֹהַּ הִגְבַּהְתִּי עֵץ שָׁפָל הוֹבַשְׁתִּי עֵץ לָח וְהִפְרַחְתִּי עֵץ יָבֵשׁ אֲנִי יְהוָה דִּבַּרְתִּי וְעָשִׂיתִי׃ פ

יח

וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ מַה־לָּכֶם אַתֶּם מֹשְׁלִים אֶת־הַמָּשָׁל הַזֶּה עַל־אַדְמַת יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אָבוֹת יֹאכְלוּ בֹסֶר וְשִׁנֵּי הַבָּנִים תִּקְהֶינָה׃ חַי־אָנִי נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִה אִם־יִהְיֶה לָכֶם עוֹד מְשֹׁל הַמָּשָׁל הַזֶּה בְּיִשְׂרָאֵל׃ הֵן כָּל־הַנְּפָשׁוֹת לִי הֵנָּה כְּנֶפֶשׁ הָאָב וּכְנֶפֶשׁ הַבֵּן לִי־הֵנָּה הַנֶּפֶשׁ הַחֹטֵאת הִיא תָמוּת׃ וְאִישׁ כִּי־יִהְיֶה צַדִּיק וְעָשָׂה מִשְׁפָּט וּצְדָקָה׃ אֶל־הֶהָרִים לֹא אָכָל וְעֵינָיו לֹא נָשָׂא אֶל־גִּלּוּלֵי בֵּית יִשְׂרָאֵל וְאֶת־אֵשֶׁת רֵעֵהוּ לֹא טִמֵּא וְאֶל־אִשָּׁה נִדָּה לֹא יִקְרָב׃ וְאִישׁ לֹא יוֹנֶה חֲבֹלָתוֹ חוֹב יָשִׁיב גְּזֵלָה לֹא יִגְזֹל לַחְמוֹ לְרָעֵב יִתֵּן וְעֵירֹם יְכַסֶּה־בָּגֶד׃ בַּנֶּשֶׁךְ לֹא־יִתֵּן וְתַרְבִּית לֹא יִקָּח מֵעָוֶל יָשִׁיב יָדוֹ מִשְׁפַּט אֱמֶת יַעֲשֶׂה בֵּין אִישׁ לְאִישׁ׃ בְּחֻקּוֹתַי יְהַלֵּךְ וּמִשְׁפָּטַי שָׁמַר לַעֲשׂוֹת אֱמֶת צַדִּיק הוּא חָיֹה יִחְיֶה נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִה׃ וְהוֹלִיד בֵּן־פָּרִיץ שֹׁפֵךְ דָּם וְעָשָׂה אָח מֵאַחַד מֵאֵלֶּה׃ וְהוּא אֶת־כָּל־אֵלֶּה לֹא עָשָׂה כִּי גַם אֶל־הֶהָרִים אָכַל וְאֶת־אֵשֶׁת רֵעֵהוּ טִמֵּא׃ עָנִי וְאֶבְיוֹן הוֹנָה גְּזֵלוֹת גָּזָל חֲבֹל לֹא יָשִׁיב וְאֶל־הַגִּלּוּלִים נָשָׂא עֵינָיו תּוֹעֵבָה עָשָׂה׃ בַּנֶּשֶׁךְ נָתַן וְתַרְבִּית לָקַח וָחָי לֹא יִחְיֶה אֵת כָּל־הַתּוֹעֵבוֹת הָאֵלֶּה עָשָׂה מוֹת יוּמָת דָּמָיו בּוֹ יִהְיֶה׃ וְהִנֵּה הוֹלִיד בֵּן וַיַּרְא אֶת־כָּל־חַטֹּאת אָבִיו אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּרְאֶה וְלֹא יַעֲשֶׂה כָּהֵן׃ עַל־הֶהָרִים לֹא אָכָל וְעֵינָיו לֹא נָשָׂא אֶל־גִּלּוּלֵי בֵּית יִשְׂרָאֵל אֶת־אֵשֶׁת רֵעֵהוּ לֹא טִמֵּא׃ וְאִישׁ לֹא הוֹנָה חֲבֹל לֹא חָבָל וּגְזֵלָה לֹא גָזָל לַחְמוֹ לְרָעֵב נָתָן וְעֵרוֹם כִּסָּה־

יז׳ ו׳ כא׳ מברחיו קרי · כב׳ הספרות האמצע · יח׳ ו׳ קמץ בז״ק · ח׳ קמץ בז״ק · י״ב׳ בצרי

יב׳ קמץ בז״ק · יג׳ קמץ בז״ק · יד׳ ויראה קרי · קמץ בז״ק · טז׳ קמץ בז״ק · קמץ בז״ק

בָגֶד׃ מֵעָנִי הֵשִׁיב יָדוֹ נֶשֶׁךְ וְתַרְבִּית לֹא לָקָח מִשְׁפָּטַי עָשָׂה בְּחֻקּוֹתַי הָלָךְ הוּא לֹא יָמוּת בַּעֲוֺן אָבִיו חָיֹה יִחְיֶה׃ אָבִיו כִּי־עָשַׁק עֹשֶׁק גָּזַל גֵּזֶל אָח וַאֲשֶׁר לֹא־טוֹב עָשָׂה בְּתוֹךְ עַמָּיו וְהִנֵּה־מֵת בַּעֲוֺנוֹ׃ וַאֲמַרְתֶּם מַדֻּעַ לֹא־נָשָׂא הַבֵּן בַּעֲוֺן הָאָב וְהַבֵּן מִשְׁפָּט וּצְדָקָה עָשָׂה אֵת כָּל־חֻקּוֹתַי שָׁמַר וַיַּעֲשֶׂה אֹתָם חָיֹה יִחְיֶה׃ הַנֶּפֶשׁ הַחֹטֵאת הִיא תָמוּת בֵּן לֹא־יִשָּׂא בַּעֲוֺן הָאָב וְאָב לֹא יִשָּׂא בַּעֲוֺן הַבֵּן צִדְקַת הַצַּדִּיק עָלָיו תִּהְיֶה וְרִשְׁעַת רָשָׁע עָלָיו תִּהְיֶה׃ ס וְהָרָשָׁע כִּי יָשׁוּב מִכָּל־חַטֹּאתָו אֲשֶׁר עָשָׂה וְשָׁמַר אֶת־כָּל־חֻקּוֹתַי וְעָשָׂה מִשְׁפָּט וּצְדָקָה חָיֹה יִחְיֶה לֹא יָמוּת׃ כָּל־פְּשָׁעָיו אֲשֶׁר עָשָׂה לֹא יִזָּכְרוּ לוֹ בְּצִדְקָתוֹ אֲשֶׁר־עָשָׂה יִחְיֶה׃ הֶחָפֹץ אֶחְפֹּץ מוֹת רָשָׁע נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִה הֲלוֹא בְּשׁוּבוֹ מִדְּרָכָיו וְחָיָה׃ ס וּבְשׁוּב צַדִּיק מִצִּדְקָתוֹ וְעָשָׂה עָוֶל כְּכֹל הַתּוֹעֵבוֹת אֲשֶׁר־עָשָׂה הָרָשָׁע יַעֲשֶׂה וָחָי כָּל־צִדְקֹתָו אֲשֶׁר־עָשָׂה לֹא תִזָּכַרְנָה בְּמַעֲלוֹ אֲשֶׁר־מָעַל וּבְחַטָּאתוֹ אֲשֶׁר־חָטָא בָּם יָמוּת׃ וַאֲמַרְתֶּם לֹא יִתָּכֵן דֶּרֶךְ אֲדֹנָי שִׁמְעוּ־נָא בֵּית יִשְׂרָאֵל הֲדַרְכִּי לֹא יִתָּכֵן הֲלֹא דַרְכֵיכֶם לֹא יִתָּכֵנוּ׃ בְּשׁוּב־צַדִּיק מִצִּדְקָתוֹ וְעָשָׂה עָוֶל וּמֵת עֲלֵיהֶם בְּעַוְלוֹ אֲשֶׁר־עָשָׂה יָמוּת׃ ס וּבְשׁוּב רָשָׁע מֵרִשְׁעָתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיַּעַשׂ מִשְׁפָּט וּצְדָקָה הוּא אֶת־נַפְשׁוֹ יְחַיֶּה׃ וַיִּרְאֶה וַיָּשׁוב מִכָּל־פְּשָׁעָיו אֲשֶׁר עָשָׂה חָיוֹ יִחְיֶה לֹא יָמוּת׃ וְאָמְרוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל לֹא יִתָּכֵן דֶּרֶךְ אֲדֹנָי הַדְּרָכַי לֹא יִתָּכְנוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל הֲלֹא דַרְכֵיכֶם לֹא יִתָּכֵן׃ לָכֵן אִישׁ כִּדְרָכָיו אֶשְׁפֹּט אֶתְכֶם בֵּית יִשְׂרָאֵל נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִה שׁוּבוּ וְהָשִׁיבוּ מִכָּל־פִּשְׁעֵיכֶם וְלֹא־יִהְיֶה לָכֶם לְמִכְשׁוֹל עָוֺן׃ הַשְׁלִיכוּ מֵעֲלֵיכֶם אֶת־כָּל־פִּשְׁעֵיכֶם אֲשֶׁר פְּשַׁעְתֶּם בָּם וַעֲשׂוּ לָכֶם לֵב חָדָשׁ וְרוּחַ חֲדָשָׁה וְלָמָּה תָמֻתוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל׃ כִּי לֹא אֶחְפֹּץ בְּמוֹת הַמֵּת נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִה וְהָשִׁיבוּ וִחְיוּ׃ פ

יט

וְאַתָּה שָׂא קִינָה אֶל־נְשִׂיאֵי יִשְׂרָאֵל׃ וְאָמַרְתָּ מָה אִמְּךָ לְבִיָּא בֵּין אֲרָיוֹת רָבָצָה בְּתוֹךְ כְּפִרִים רִבְּתָה גוּרֶיהָ׃ וַתַּעַל אֶחָד מִגֻּרֶיהָ כְּפִיר הָיָה וַיִּלְמַד לִטְרָף־טֶרֶף אָדָם אָכָל׃ וַיִּשְׁמְעוּ אֵלָיו גּוֹיִם בְּשַׁחְתָּם נִתְפָּשׂ וַיְבִאֻהוּ בַחַחִים אֶל־אֶרֶץ מִצְרָיִם׃ וַתֵּרֶא כִּי נוֹחֲלָה אָבְדָה תִּקְוָתָהּ וַתִּקַּח אֶחָד מִגֻּרֶיהָ כְּפִיר שָׂמָתְהוּ׃ וַיִּתְהַלֵּךְ בְּתוֹךְ־אֲרָיוֹת כְּפִיר הָיָה וַיִּלְמַד לִטְרָף־טֶרֶף אָדָם אָכָל׃ וַיֵּדַע אַלְמְנוֹתָיו וְעָרֵיהֶם

יח׳ ו׳ קמץ בז״ק · כ׳ הרשעת קרי · כא׳ חטאתיו קרי · כג׳ מדרכיו קרי

כד׳ צדקתיו קרי · כח׳ יחיד ו׳ · לב׳ עד כאן · יט׳ ד׳ פתח באתנח

הֶחֱרִיב וַתֵּשַׁם אֶרֶץ וּמְלֹאָהּ מִקּוֹל שַׁאֲגָתוֹ׃ וַיִּתְּנוּ עָלָיו גּוֹיִם סָבִיב מִמְּדִינוֹת וַיִּפְרְשׂוּ עָלָיו רִשְׁתָּם בְּשַׁחְתָּם נִתְפָּשׂ׃ וַיִּתְּנֻהוּ בַסּוּגַר בַּחַחִים וַיְבִאֻהוּ אֶל־מֶלֶךְ בָּבֶל יְבִאֻהוּ בַּמְּצֹדוֹת לְמַעַן לֹא־יִשָּׁמַע קוֹלוֹ עוֹד אֶל־הָרֵי יִשְׂרָאֵל׃ אִמְּךָ כַגֶּפֶן בְּדָמְךָ עַל־מַיִם שְׁתוּלָה פֹּרִיָּה וַעֲנֵפָה הָיְתָה מִמַּיִם רַבִּים׃ וַיִּהְיוּ־לָהּ מַטּוֹת עֹז אֶל־שִׁבְטֵי מֹשְׁלִים וַתִּגְבַּהּ קוֹמָתוֹ עַל־בֵּין עֲבֹתִים וַיֵּרָא בְגָבְהוֹ בְּרֹב דָּלִיֹּתָיו׃ וַתֻּתַּשׁ בְּחֵמָה לָאָרֶץ הֻשְׁלָכָה וְרוּחַ הַקָּדִים הוֹבִישׁ פִּרְיָהּ הִתְפָּרְקוּ וְיָבֵשׁוּ מַטֵּה עֻזָּהּ אֵשׁ אֲכָלָתְהוּ׃ וְעַתָּה שְׁתוּלָה בַמִּדְבָּר בְּאֶרֶץ צִיָּה וְצָמָא׃ וַתֵּצֵא אֵשׁ מִמַּטֵּה בַדֶּיהָ פִּרְיָהּ אָכָלָה וְלֹא־הָיָה בָהּ מַטֵּה־עֹז שֵׁבֶט לִמְשׁוֹל קִינָה הִיא וַתְּהִי לְקִינָה׃ פ

כ וַיְהִי ׀ בַּשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִית בַּחֲמִשִׁי בֶּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ בָּאוּ אֲנָשִׁים מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל לִדְרֹשׁ אֶת־יְהוָה וַיֵּשְׁבוּ לְפָנָי׃ ס
וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ בֶּן־אָדָם דַּבֵּר אֶת־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הֲלִדְרֹשׁ אֹתִי אַתֶּם בָּאִים חַי־אָנִי אִם־אִדָּרֵשׁ לָכֶם נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה׃ הֲתִשְׁפֹּט אֹתָם הֲתִשְׁפּוֹט בֶּן־אָדָם אֶת־תּוֹעֲבֹת אֲבוֹתָם הוֹדִיעֵם׃ וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה בְּיוֹם בָּחֳרִי בְיִשְׂרָאֵל וָאֶשָּׂא יָדִי לְזֶרַע בֵּית יַעֲקֹב וָאִוָּדַע לָהֶם בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם וָאֶשָּׂא יָדִי לָהֶם לֵאמֹר אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ בַּיּוֹם הַהוּא נָשָׂאתִי יָדִי לָהֶם לְהוֹצִיאָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם אֶל־אֶרֶץ אֲשֶׁר־תַּרְתִּי לָהֶם זָבַת חָלָב וּדְבַשׁ צְבִי הִיא לְכָל־הָאֲרָצוֹת׃ וָאֹמַר אֲלֵהֶם אִישׁ שִׁקּוּצֵי עֵינָיו הַשְׁלִיכוּ וּבְגִלּוּלֵי מִצְרַיִם אַל־תִּטַּמָּאוּ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ וַיַּמְרוּ־בִי וְלֹא אָבוּ לִשְׁמֹעַ אֵלַי אִישׁ אֶת־שִׁקּוּצֵי עֵינֵיהֶם לֹא הִשְׁלִיכוּ וְאֶת־גִּלּוּלֵי מִצְרַיִם לֹא עָזָבוּ וָאֹמַר לִשְׁפֹּךְ חֲמָתִי עֲלֵיהֶם לְכַלּוֹת אַפִּי בָּהֶם בְּתוֹךְ אֶרֶץ מִצְרָיִם׃ וָאַעַשׂ לְמַעַן שְׁמִי לְבִלְתִּי הֵחֵל לְעֵינֵי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־הֵמָּה בְתוֹכָם אֲשֶׁר נוֹדַעְתִּי אֲלֵיהֶם לְעֵינֵיהֶם לְהוֹצִיאָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ וָאוֹצִיאֵם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם וָאֲבִאֵם אֶל־הַמִּדְבָּר׃ וָאֶתֵּן לָהֶם אֶת־חֻקּוֹתַי וְאֶת־מִשְׁפָּטַי הוֹדַעְתִּי אוֹתָם אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אוֹתָם הָאָדָם וָחַי בָּהֶם׃ וְגַם אֶת־שַׁבְּתוֹתַי נָתַתִּי לָהֶם לִהְיוֹת לְאוֹת בֵּינִי וּבֵינֵיהֶם לָדַעַת כִּי אֲנִי יְהוָה מְקַדְּשָׁם׃ וַיַּמְרוּ־בִי בֵית־יִשְׂרָאֵל בַּמִּדְבָּר בְּחֻקּוֹתַי לֹא־הָלָכוּ וְאֶת־מִשְׁפָּטַי מָאָסוּ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֹתָם הָאָדָם וָחַי בָּהֶם וְאֶת־שַׁבְּתֹתַי חִלְּלוּ מְאֹד וָאֹמַר לִשְׁפֹּךְ חֲמָתִי עֲלֵיהֶם בַּמִּדְבָּר

לְכַלּוֹתָם׃ וָאֶעֱשֶׂה לְמַעַן שְׁמִי לְבִלְתִּי הֵחֵל לְעֵינֵי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִים לְעֵינֵיהֶם׃ וְגַם־אֲנִי נָשָׂאתִי יָדִי לָהֶם בַּמִּדְבָּר לְבִלְתִּי הָבִיא אוֹתָם אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נָתַתִּי זָבַת חָלָב וּדְבַשׁ צְבִי הִיא לְכָל־הָאֲרָצוֹת׃ יַעַן בְּמִשְׁפָּטַי מָאָסוּ וְאֶת־חֻקּוֹתַי לֹא־הָלְכוּ בָהֶם וְאֶת־שַׁבְּתוֹתַי חִלֵּלוּ כִּי אַחֲרֵי גִלּוּלֵיהֶם לִבָּם הֹלֵךְ׃ וַתָּחָס עֵינִי עֲלֵיהֶם מִשַּׁחֲתָם וְלֹא־עָשִׂיתִי אוֹתָם כָּלָה בַּמִּדְבָּר׃ וָאֹמַר אֶל־בְּנֵיהֶם בַּמִּדְבָּר בְּחוּקֵּי אֲבוֹתֵיכֶם אַל־תֵּלֵכוּ וְאֶת־מִשְׁפְּטֵיהֶם אַל־תִּשְׁמֹרוּ וּבְגִלּוּלֵיהֶם אַל־תִּטַּמָּאוּ׃ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בְּחֻקּוֹתַי לֵכוּ וְאֶת־מִשְׁפָּטַי שִׁמְרוּ וַעֲשׂוּ אוֹתָם׃ וְאֶת־שַׁבְּתוֹתַי קַדֵּשׁוּ וְהָיוּ לְאוֹת בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם לָדַעַת כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ וַיַּמְרוּ־בִי הַבָּנִים בְּחֻקּוֹתַי לֹא־הָלָכוּ וְאֶת־מִשְׁפָּטַי לֹא־שָׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת אוֹתָם אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אוֹתָם הָאָדָם וָחַי בָּהֶם אֶת־שַׁבְּתוֹתַי חִלֵּלוּ וָאֹמַר לִשְׁפֹּךְ חֲמָתִי עֲלֵיהֶם לְכַלּוֹת אַפִּי בָּם בַּמִּדְבָּר׃ וַהֲשִׁבֹתִי אֶת־יָדִי וָאַעַשׂ לְמַעַן שְׁמִי לְבִלְתִּי הֵחֵל לְעֵינֵי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־הוֹצֵאתִי אוֹתָם לְעֵינֵיהֶם׃ גַּם־אֲנִי נָשָׂאתִי אֶת־יָדִי לָהֶם בַּמִּדְבָּר לְהָפִיץ אֹתָם בַּגּוֹיִם וּלְזָרוֹת אוֹתָם בָּאֲרָצוֹת׃ יַעַן מִשְׁפָּטַי לֹא־עָשׂוּ וְחֻקּוֹתַי מָאָסוּ וְאֶת־שַׁבְּתוֹתַי חִלֵּלוּ וְאַחֲרֵי גִּלּוּלֵי אֲבוֹתָם הָיוּ עֵינֵיהֶם׃ וְגַם־אֲנִי נָתַתִּי לָהֶם חֻקִּים לֹא טוֹבִים וּמִשְׁפָּטִים לֹא יִחְיוּ בָּהֶם׃ וָאֲטַמֵּא אוֹתָם בְּמַתְּנוֹתָם בְּהַעֲבִיר כָּל־פֶּטֶר רָחַם לְמַעַן אֲשִׁמֵּם לְמַעַן אֲשֶׁר יֵדְעוּ אֲשֶׁר אֲנִי יְהוָה׃ לָכֵן דַּבֵּר אֶל־בֵּית יִשְׂרָאֵל בֶּן־אָדָם וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה עוֹד זֹאת גִּדְּפוּ אוֹתִי אֲבוֹתֵיכֶם בְּמַעֲלָם בִּי מָעַל׃ וָאֲבִיאֵם אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָשָׂאתִי אֶת־יָדִי לָתֵת אוֹתָהּ לָהֶם וַיִּרְאוּ כָל־גִּבְעָה רָמָה וְכָל־עֵץ עָבֹת וַיִּזְבְּחוּ־שָׁם אֶת־זִבְחֵיהֶם וַיִּתְּנוּ־שָׁם כַּעַס קָרְבָּנָם וַיָּשִׂימוּ שָׁם רֵיחַ נִיחוֹחֵיהֶם וַיַּסִּיכוּ שָׁם אֶת־נִסְכֵּיהֶם׃ וָאֹמַר אֲלֵהֶם מָה הַבָּמָה אֲשֶׁר־אַתֶּם הַבָּאִים שָׁם וַיִּקָּרֵא שְׁמָהּ בָּמָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ ס
לָכֵן אֱמֹר ׀ אֶל־בֵּית יִשְׂרָאֵל כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הַבְּדֶרֶךְ אֲבוֹתֵיכֶם אַתֶּם נִטְמְאִים וְאַחֲרֵי שִׁקּוּצֵיהֶם אַתֶּם זֹנִים׃ וּבִשְׂאֵת מַתְּנֹתֵיכֶם בְּהַעֲבִיר בְּנֵיכֶם בָּאֵשׁ אַתֶּם נִטְמְאִים לְכָל־גִּלּוּלֵיכֶם עַד־הַיּוֹם וַאֲנִי אִדָּרֵשׁ לָכֶם בֵּית יִשְׂרָאֵל חַי־אָנִי נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה אִם־אִדָּרֵשׁ לָכֶם׃ וְהָעֹלָה עַל־רוּחֲכֶם הָיוֹ לֹא תִהְיֶה אֲשֶׁר ׀ אַתֶּם אֹמְרִים נִהְיֶה כַגּוֹיִם כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲרָצוֹת לְשָׁרֵת עֵץ וָאָבֶן׃ חַי־אָנִי נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה אִם־

לא ביד חזקה ובזרוע נטויה ובחמה שפוכה אמלוך עליכם׃ והוצאתי אתכם מן העמים וקבצתי אתכם מן הארצות אשר נפוצתם בם ביד חזקה ובזרוע נטויה ובחמה שפוכה׃ והבאתי אתכם אל מדבר העמים ונשפטתי אתכם שם פנים אל פנים׃ כאשר נשפטתי את אבותיכם במדבר ארץ מצרים כן אשפט אתכם נאם אדני יהוה׃ והעברתי אתכם תחת השבט והבאתי אתכם במסרת הברית׃ וברותי מכם המרדים והפושעים בי מארץ מגוריהם אוציא אותם ואל אדמת ישראל לא יבוא וידעתם כי אני יהוה׃ ואתם בית ישראל כה אמר אדני יהוה איש גלוליו לכו עבדו ואחר אם אינכם שמעים אלי ואת שם קדשי לא תחללו עוד במתנותיכם ובגלוליכם׃ כי בהר קדשי בהר מרום ישראל נאם אדני יהוה שם יעבדני כל בית ישראל כלה בארץ שם ארצם ושם אדרוש את תרומתיכם ואת ראשית משאותיכם בכל קדשיכם׃ בריח ניחח ארצה אתכם בהוציאי אתכם מן העמים וקבצתי אתכם מן הארצות אשר נפצתם בם ונקדשתי בכם לעיני הגוים׃ וידעתם כי אני יהוה בהביאי אתכם אל אדמת ישראל אל הארץ אשר נשאתי את ידי לתת אותה לאבותיכם׃ וזכרתם שם את דרכיכם ואת כל עלילותיכם אשר נטמאתם בם ונקטתם בפניכם בכל רעותיכם אשר עשיתם׃ וידעתם כי אני יהוה בעשותי אתכם למען שמי לא כדרכיכם הרעים וכעלילותיכם הנשחתות בית ישראל נאם אדני יהוה׃ פ

ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ בן אדם שים פניך דרך תימנה והטף אל דרום והנבא אל יער השדה נגב׃ ואמרת ליער הנגב שמע דבר יהוה כה אמר אדני יהוה הנני מצית בך אש ואכלה בך כל עץ לח וכל עץ יבש לא תכבה להבת שלהבת ונצרבו בה כל פנים מנגב צפונה׃ וראו כל בשר כי אני יהוה בערתיה לא תכבה׃ ואמר אהה אדני יהוה המה אמרים לי הלא ממשל משלים הוא׃ ס ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ בן אדם שים פניך אל ירושלם והטף אל מקדשים והנבא אל אדמת ישראל׃ ואמרת לאדמת ישראל כה אמר יהוה הנני אליך והוצאתי חרבי מתערה והכרתי ממך צדיק ורשע׃ יען אשר הכרתי ממך צדיק ורשע לכן תצא חרבי מתערה אל כל בשר מנגב צפון׃ וידעו כל בשר כי אני יהוה הוצאתי

חרבי

חרבי מתערה לא תשוב עוד׃ ס ואתה בן אדם האנח בשברון מתנים ובמרירות תאנח לעיניהם׃ והיה כי יאמרו אליך על מה אתה נאנח ואמרת אל שמועה כי באה ונמס כל לב ורפו כל ידים וכהתה כל רוח וכל ברכים תלכנה מים הנה באה ונהיתה נאם אדני יהוה׃ ס ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ בן אדם הנבא ואמרת כה אמר יהוה אמר חרב חרב הוחדה וגם מרוטה׃ למען טבח טבח הוחדה למען היה לה ברק מרטה או נשיש שבט בני מאסת כל עץ׃ ויתן אתה למרטה לתפש בכף היא הוחדה חרב והיא מרטה לתת אותה ביד הורג׃ זעק והילל בן אדם כי היא היתה בעמי היא בכל נשיאי ישראל מגורי אל חרב היו את עמי לכן ספק אל ירך׃ כי בחן ומה אם גם שבט מאסת לא יהיה נאם אדני יהוה׃ ס ואתה בן אדם הנבא והך כף אל כף ותכפל חרב שלישתה חרב חללים היא חרב חלל הגדול החדרת להם׃ למען למוג לב והרבה המכשלים על כל שעריהם נתתי אבחת חרב אח עשויה לברק מעטה לטבח׃ התאחדי הימיני השימי השמילי אנה פניך מעדות׃ וגם אני אכה כפי אל כפי והנחתי חמתי אני יהוה דברתי׃ ס ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ ואתה בן אדם שים לך שנים דרכים לבוא חרב מלך בבל מארץ אחד יצאו שניהם ויד ברא בראש דרך עיר ברא׃ דרך תשים לבוא חרב את רבת בני עמון ואת יהודה בירושלם בצורה׃ כי עמד מלך בבל אל אם הדרך בראש שני הדרכים לקסם קסם קלקל בחצים שאל בתרפים ראה בכבד׃ בימינו היה הקסם ירושלם לשום כרים לפתח פה ברצח להרים קול בתרועה לשום כרים על שערים לשפך סללה לבנות דיק׃ והיה להם כקסום שוא בעיניהם שבעי שבעות להם והוא מזכיר עון להתפש׃ ס לכן כה אמר אדני יהוה יען הזכרכם עונכם בהגלות פשעיכם להראות חטאותיכם בכל עלילותיכם יען הזכרכם בכף תתפשו׃ ס ואתה חלל רשע נשיא ישראל אשר בא יומו בעת עון קץ׃ ס כה אמר אדני יהוה הסיר המצנפת והרים העטרה זאת לא זאת השפלה הגבה והגבה השפיל׃ עוה עוה עוה אשימנה גם זאת לא היה עד בא אשר לו המשפט

כא׳ יא׳ פתח באתנח כח׳ יהו׳

ונתתיו

וּנְתַתִּיו׃ ס וְאַתָּה בֶן־אָדָם הִנָּבֵא וְאָמַרְתָּ כֹּה אָמַר
אֲדֹנָי יְהוִה אֶל־בְּנֵי עַמּוֹן וְאֶל־חֶרְפָּתָם וְאָמַרְתָּ חֶרֶב חֶרֶב
פְּתוּחָה לְטֶבַח מְרוּטָה לְהָכִיל לְמַעַן בָּרָק׃ בַּחֲזוֹת לָךְ
שָׁוְא בִּקְסָם־לָךְ כָּזָב לָתֵת אוֹתָךְ אֶל־צַוְּארֵי חַלְלֵי רְשָׁעִים
אֲשֶׁר־בָּא יוֹמָם בְּעֵת עֲוֺן קֵץ׃ הָשַׁב אֶל־תַּעְרָהּ בִּמְקוֹם
אֲשֶׁר־נִבְרֵאת בְּאֶרֶץ מְכֻרוֹתַיִךְ אֶשְׁפֹּט אֹתָךְ׃ וְשָׁפַכְתִּי עָלַיִךְ
זַעְמִי בְּאֵשׁ עֶבְרָתִי אָפִיחַ עָלָיִךְ וּנְתַתִּיךְ בְּיַד אֲנָשִׁים בֹּעֲרִים
חָרָשֵׁי מַשְׁחִית׃ לָאֵשׁ תִּהְיֶה לְאָכְלָה דָּמֵךְ יִהְיֶה בְּתוֹךְ
הָאָרֶץ לֹא תִזָּכֵרִי כִּי אֲנִי יְהוָה דִּבַּרְתִּי׃ ס
כב וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ וְאַתָּה בֶן־אָדָם הֲתִשְׁפֹּט
הֲתִשְׁפֹּט אֶת־עִיר הַדָּמִים וְהוֹדַעְתָּהּ אֵת כָּל־תּוֹעֲבוֹתֶיהָ׃
וְאָמַרְתָּ כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה עִיר שֹׁפֶכֶת דָּם בְּתוֹכָהּ לָבוֹא
עִתָּהּ וְעָשְׂתָה גִלּוּלִים עָלֶיהָ לְטָמְאָה׃ בְּדָמֵךְ אֲשֶׁר־שָׁפַכְתְּ
אָשַׁמְתְּ וּבְגִלּוּלַיִךְ אֲשֶׁר־עָשִׂית טָמֵאת וַתַּקְרִיבִי יָמַיִךְ וַתָּבוֹא
עַד־שְׁנוֹתָיִךְ עַל־כֵּן נְתַתִּיךְ חֶרְפָּה לַגּוֹיִם וְקַלָּסָה לְכָל־
הָאֲרָצוֹת׃ הַקְּרֹבוֹת וְהָרְחֹקוֹת מִמֵּךְ יִתְקַלְּסוּ־בָךְ טְמֵאַת ה
הַשֵּׁם רַבַּת הַמְּהוּמָה׃ הִנֵּה נְשִׂיאֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ לִזְרֹעוֹ
הָיוּ בָךְ לְמַעַן שְׁפָךְ־דָּם׃ אָב וָאֵם הֵקַלּוּ בָךְ לַגֵּר עָשׂוּ
בַעֹשֶׁק בְּתוֹכֵךְ יָתוֹם וְאַלְמָנָה הוֹנוּ בָךְ׃ קָדָשַׁי בָּזִית וְאֶת־
שַׁבְּתֹתַי חִלָּלְתְּ׃ אַנְשֵׁי רָכִיל הָיוּ בָךְ לְמַעַן שְׁפָךְ־דָּם
וְאֶל־הֶהָרִים אָכְלוּ בָךְ זִמָּה עָשׂוּ בְתוֹכֵךְ׃ עֶרְוַת־אָב גִּלָּה־
בָךְ טְמֵאַת הַנִּדָּה עִנּוּ־בָךְ׃ וְאִישׁ ׀ אֶת־אֵשֶׁת רֵעֵהוּ עָשָׂה
תּוֹעֵבָה וְאִישׁ אֶת־כַּלָּתוֹ טִמֵּא בְזִמָּה וְאִישׁ אֶת־אֲחֹתוֹ בַת־
אָבִיו עִנָּה־בָךְ׃ שֹׁחַד לָקְחוּ־בָךְ לְמַעַן שְׁפָךְ־דָּם נֶשֶׁךְ
וְתַרְבִּית לָקַחַתְּ וַתְּבַצְּעִי רֵעַיִךְ בַּעֹשֶׁק וְאֹתִי שָׁכַחַתְּ נְאֻם
אֲדֹנָי יְהוִה׃ וְהִנֵּה הִכֵּיתִי כַפִּי אֶל־בִּצְעֵךְ אֲשֶׁר עָשִׂית
וְעַל־דָּמֵךְ אֲשֶׁר הָיוּ בְּתוֹכֵךְ׃ הֲיַעֲמֹד לִבֵּךְ אִם־תֶּחֱזַקְנָה
יָדַיִךְ לַיָּמִים אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה אוֹתָךְ אֲנִי יְהוָה דִּבַּרְתִּי
וְעָשִׂיתִי׃ וַהֲפִיצוֹתִי אוֹתָךְ בַּגּוֹיִם וְזֵרִיתִיךְ בָּאֲרָצוֹת וַהֲתִמֹּתִי טו
טֻמְאָתֵךְ מִמֵּךְ׃ וְנִחַלְתְּ בָּךְ לְעֵינֵי גוֹיִם וְיָדַעַתְּ כִּי־אֲנִי
יְהוָה׃ פ וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ בֶּן־אָדָם
הָיוּ־לִי בֵית־יִשְׂרָאֵל לְסוּג כֻּלָּם נְחֹשֶׁת וּבְדִיל וּבַרְזֶל וְעוֹפֶרֶת
בְּתוֹךְ כּוּר סִגִים כֶּסֶף הָיוּ׃ ס לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי
יְהוִה יַעַן הֱיוֹת כֻּלְּכֶם לְסִגִים לָכֵן הִנְנִי קֹבֵץ אֶתְכֶם אֶל־
תּוֹךְ יְרוּשָׁלִָם׃ קְבֻצַת כֶּסֶף וּנְחֹשֶׁת וּבַרְזֶל וְעוֹפֶרֶת וּבְדִיל כ
אֶל־תּוֹךְ כּוּר לָפַחַת־עָלָיו אֵשׁ לְהַנְתִּיךְ כֵּן אֶקְבֹּץ בְּאַפִּי

כב׳ א׳ הפטרת אחרי מות   מו׳ עד כאן   יח׳ לסג קרי

ובחמתי

וּבַחֲמָתִי וְהִנַּחְתִּי וְהִתַּכְתִּי אֶתְכֶם׃ וְכִנַּסְתִּי אֶתְכֶם וְנָפַחְתִּי
עֲלֵיכֶם בְּאֵשׁ עֶבְרָתִי וְנִתַּכְתֶּם בְּתוֹכָהּ׃ כְּהִתּוּךְ כֶּסֶף בְּתוֹךְ
כּוּר כֵּן תֻּתְּכוּ בְתוֹכָהּ וִידַעְתֶּם כִּי־אֲנִי יְהוָה שָׁפַכְתִּי חֲמָתִי
עֲלֵיכֶם׃ פ וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ בֶּן־אָדָם
אֱמָר־לָהּ אַתְּ אֶרֶץ לֹא מְטֹהָרָה הִיא לֹא גֻשְׁמָהּ בְּיוֹם זָעַם׃
כה קֶשֶׁר נְבִיאֶיהָ בְּתוֹכָהּ כַּאֲרִי שׁוֹאֵג טֹרֵף טָרֶף נֶפֶשׁ אָכָלוּ חֹסֶן
וִיקָר יִקָּחוּ אַלְמְנוֹתֶיהָ הִרְבּוּ בְתוֹכָהּ׃ כֹּהֲנֶיהָ חָמְסוּ
תוֹרָתִי וַיְחַלְּלוּ קָדָשַׁי בֵּין־קֹדֶשׁ לְחֹל לֹא הִבְדִּילוּ וּבֵין־
הַטָּמֵא לְטָהוֹר לֹא הוֹדִיעוּ וּמִשַּׁבְּתוֹתַי הֶעְלִימוּ עֵינֵיהֶם
וָאֵחַל בְּתוֹכָם׃ שָׂרֶיהָ בְקִרְבָּהּ כִּזְאֵבִים טֹרְפֵי טָרֶף לִשְׁפָּךְ־
דָּם לְאַבֵּד נְפָשׁוֹת לְמַעַן בְּצֹעַ בָּצַע׃ וּנְבִיאֶיהָ טָחוּ לָהֶם
תָּפֵל חֹזִים שָׁוְא וְקֹסְמִים לָהֶם כָּזָב אֹמְרִים כֹּה אָמַר אֲדֹנָי
יְהוִה וַיהוָה לֹא דִבֵּר׃ עַם הָאָרֶץ עָשְׁקוּ עֹשֶׁק וְגָזְלוּ גָּזֵל
וְעָנִי וְאֶבְיוֹן הוֹנוּ וְאֶת־הַגֵּר עָשְׁקוּ בְּלֹא מִשְׁפָּט׃ וָאֲבַקֵּשׁ
מֵהֶם אִישׁ גֹּדֵר־גָּדֵר וְעֹמֵד בַּפֶּרֶץ לְפָנַי בְּעַד הָאָרֶץ לְבִלְתִּי
שַׁחֲתָהּ וְלֹא מָצָאתִי׃ וָאֶשְׁפֹּךְ עֲלֵיהֶם זַעְמִי בְּאֵשׁ עֶבְרָתִי
כִּלִּיתִים דַּרְכָּם בְּרֹאשָׁם נָתַתִּי נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה׃ פ
כג וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ בֶּן־אָדָם שְׁתַּיִם נָשִׁים
בְּנוֹת אֵם־אַחַת הָיוּ׃ וַתִּזְנֶינָה בְמִצְרַיִם בִּנְעוּרֵיהֶן זָנוּ שָׁמָּה
מֹעֲכוּ שְׁדֵיהֶן וְשָׁם עִשּׂוּ דַּדֵּי בְּתוּלֵיהֶן׃ וּשְׁמוֹתָן אָהֳלָה
הַגְּדוֹלָה וְאָהֳלִיבָה אֲחוֹתָהּ וַתִּהְיֶינָה לִי וַתֵּלַדְנָה בָּנִים
ה וּבָנוֹת וּשְׁמוֹתָן שֹׁמְרוֹן אָהֳלָה וִירוּשָׁלִַם אָהֳלִיבָה׃ וַתִּזֶן
אָהֳלָה תַּחְתָּי וַתַּעְגַּב עַל־מְאַהֲבֶיהָ אֶל־אַשּׁוּר קְרוֹבִים׃
לְבֻשֵׁי תְכֵלֶת פַּחוֹת וּסְגָנִים בַּחוּרֵי חֶמֶד כֻּלָּם פָּרָשִׁים רֹכְבֵי
סוּסִים׃ וַתִּתֵּן תַּזְנוּתֶיהָ עֲלֵיהֶם מִבְחַר בְּנֵי־אַשּׁוּר כֻּלָּם
וּבְכֹל אֲשֶׁר־עָגְבָה בְּכָל־גִּלּוּלֵיהֶם נִטְמָאָה׃ וְאֶת־תַּזְנוּתֶיהָ
מִמִּצְרַיִם לֹא עָזָבָה כִּי אוֹתָהּ שָׁכְבוּ בִנְעוּרֶיהָ וְהֵמָּה עִשּׂוּ
דַּדֵּי בְתוּלֶיהָ וַיִּשְׁפְּכוּ תַזְנוּתָם עָלֶיהָ׃ לָכֵן נְתַתִּיהָ בְּיַד־
מְאַהֲבֶיהָ בְּיַד בְּנֵי אַשּׁוּר אֲשֶׁר עָגְבָה עֲלֵיהֶם׃ הֵמָּה גִּלּוּ
עֶרְוָתָהּ בָּנֶיהָ וּבְנוֹתֶיהָ לָקָחוּ וְאוֹתָהּ בַּחֶרֶב הָרָגוּ וַתְּהִי־
שֵׁם לַנָּשִׁים וּשְׁפוּטִים עָשׂוּ בָהּ׃ ס וַתֵּרֶא אֲחוֹתָהּ אָהֳלִיבָה
וַתַּשְׁחֵת עַגְבָתָהּ מִמֶּנָּה וְאֶת־תַּזְנוּתֶיהָ מִזְּנוּנֵי אֲחוֹתָהּ׃ אֶל־
בְּנֵי אַשּׁוּר עָגָבָה פַּחוֹת וּסְגָנִים קְרֹבִים לְבֻשֵׁי מִכְלוֹל
פָּרָשִׁים רֹכְבֵי סוּסִים בַּחוּרֵי חֶמֶד כֻּלָּם׃ וָאֵרֶא כִּי נִטְמָאָה
דֶּרֶךְ אֶחָד לִשְׁתֵּיהֶן׃ וַתּוֹסֶף אֶל־תַּזְנוּתֶיהָ וַתֵּרֶא אַנְשֵׁי
טו מְחֻקֶּה עַל־הַקִּיר צַלְמֵי כַשְׂדִּים חֲקֻקִים בַּשָּׁשַׁר׃ חֲגוֹרֵי

כב׳ כ׳ הש׳ רפה   וחה׳ נבפק   ל׳ ב׳ בטעם   כג׳ יד׳ כשדים קרי

אזור

אזור במתניהם סרוחי טבולים בראשיהם מראה שלשים כלם דמות בני בבל כשדים ארץ מולדתם: ותעגב עליהם למראה עיניה ותשלח מלאכים אליהם כשדימה: ויבאו אליה בני בבל למשכב דדים ויטמאו אותה בתזנותם ותטמא בם ותקע נפשה מהם: ותגל תזנותיה ותגל את ערותה ותקע נפשי מעליה כאשר נקעה נפשי מעל אחותה: ותרבה את תזנותיה לזכר את ימי נעוריה אשר זנתה בארץ מצרים: ותעגבה על פלגשיהם אשר בשר חמורים בשרם וזרמת סוסים זרמתם: ותפקדי את זמת נעוריך בעשות ממצרים דדיך למען שדי נעוריך: ס

לכן אהליבה כה אמר אדני יהוה הנני מעיר את מאהביך עליך את אשר נקעה נפשך מהם והבאתים עליך מסביב: בני בבל וכל כשדים פקוד ושוע וקוע כל בני אשור אותם בחורי חמד פחות וסגנים כלם שלשים וקרואים רכבי סוסים כלם: ובאו עליך הצן רכב וגלגל ובקהל עמים צנה ומגן וקובע ישימו עליך סביב ונתתי לפניהם משפט ושפטוך במשפטיהם: ונתתי קנאתי בך ועשו אותך בחמה אפך ואזניך יסירו ואחריתך בחרב תפול המה בניך ובנותיך יקחו ואחריתך תאכל באש: והפשיטוך את בגדיך ולקחו כלי תפארתך: והשבתי זמתך ממך ואת זנותך מארץ מצרים ולא תשאי עיניך אליהם ומצרים לא תזכרי עוד: ס

כי כה אמר אדני יהוה הנני נתנך ביד אשר שנאת ביד אשר נקעה נפשך מהם: ועשו אותך בשנאה ולקחו כל יגיעך ועזבוך עירם ועריה ונגלה ערות זנוניך וזמתך ותזנותיך: עשה אלה לך בזנותך אחרי גוים על אשר נטמאת בגלוליהם: בדרך אחותך הלכת ונתתי כוסה בידך: ס

כה אמר אדני יהוה כוס אחותך תשתי העמקה והרחבה תהיה לצחק וללעג מרבה להכיל: שכרון ויגון תמלאי כוס שמה ושממה כוס אחותך שמרון: ושתית אותה ומצית ואת חרשיה תגרמי ושדיך תנתקי כי אני דברתי נאם אדני יהוה: ס

לכן כה אמר אדני יהוה יען שכחת אותי ותשליכי אותי אחרי גוך וגם את שאי זמתך ואת תזנותיך: ס

ויאמר יהוה אלי בן אדם התשפוט את אהלה ואת אהליבה והגד להן את תועבותיהן: כי נאפו ודם

כג׳ טז׳ ותעגבה קרי

בידיהן

בידיהן ואת גלוליהן נאפו וגם את בניהן אשר ילדו לי העבירו להם לאכלה: עוד זאת עשו לי טמאו את מקדשי ביום ההוא ואת שבתותי חללו: ובשחטם את בניהם לגלוליהם ויבאו אל מקדשי ביום ההוא לחללו והנה כה עשו בתוך ביתי: ואף כי תשלחנה לאנשים באים ממרחק אשר מלאך שלוח אליהם והנה באו לאשר רחצת כחלת עיניך ועדית עדי: וישבת על מטה כבודה ושלחן ערוך לפניה וקטרתי ושמני שמת עליה: וקול המון שלו בה ואל אנשים מרב אדם מובאים סובאים ממדבר ויתנו צמידים אל ידיהן ועטרת תפארת על ראשיהן: ואמר לבלה נאופים עת יזנה תזנותיה והיא: ויבוא אליה כבוא אל אשה זונה כן באו אל אהלה ואל אהליבה אשת הזמה: ואנשים צדיקים המה ישפטו אותהם משפט נאפות ומשפט שפכות דם כי נאפת הנה ודם בידיהן: ס

כי כה אמר אדני יהוה העלה עליהם קהל ונתן אתהן לזעוה ולבז: ורגמו עליהן אבן קהל וברא אותהן בחרבותם בניהם ובנותיהם יהרגו ובתיהן באש ישרפו: והשבתי זמה מן הארץ ונוסרו כל הנשים ולא תעשינה כזמתכנה: ונתנו זמתכנה עליכן וחטאי גלוליכן תשאינה וידעתם כי אני אדני יהוה: פ

כד

ויהי דבר יהוה אלי בשנה התשיעית בחדש העשירי בעשור לחדש לאמר: בן אדם כתוב לך את שם היום את עצם היום הזה סמך מלך בבל אל ירושלם בעצם היום הזה: ומשל אל בית המרי משל ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה שפת הסיר שפת וגם יצק בו מים: אסף נתחיה אליה כל נתח טוב ירך וכתף מבחר עצמים מלא: מבחר הצאן לקוח וגם דור העצמים תחתיה רתח רתחיה גם בשלו עצמיה בתוכה: ס

לכן כה אמר אדני יהוה אוי עיר הדמים סיר אשר חלאתה בה וחלאתה לא יצאה ממנה לנתחיה לנתחיה הוציאה לא נפל עליה גורל: כי דמה בתוכה היה על צחיח סלע שמתהו לא שפכתהו על הארץ לכסות עליו עפר: להעלות חמה לנקם נקם נתתי את דמה על צחיח סלע לבלתי הכסות: ס

לכן כה אמר אדני יהוה אוי עיר הדמים גם אני אגדיל המדורה: הרבה העצים

כג׳ מא׳ דגש אחר שורק מב׳ הב׳ רפה סבאים קרי מג׳ עתה קרי יזנו קרי
כד׳ ב׳ כתב ק׳ ו׳ הח׳ רפא

הדלק

הדלק האש התם הבשר והרקח המרקחה והעצמות
יחרו: והעמידה על־גחליה רקה למען תחם וחרה
נחשתה ונתכה בתוכה טמאתה תתם חלאתה: תאנים
הלאת ולא־תצא ממנה רבת חלאתה באש חלאתה:
בטמאתך זמה יען טהרתיך ולא טהרת מטמאתך לא
תטהרי־עוד עד־הניחי את־חמתי בך: אני יהוה דברתי
באה ועשיתי לא־אפרע ולא־אחוס ולא אנחם כדרכיך
וכעלילותיך שפטוך נאם אדני יהוה: ס ויהי טו
דבר־יהוה אלי לאמר: בן־אדם הנני לקח ממך את־מחמד
עיניך במגפה ולא תספד ולא תבכה ולוא תבוא דמעתך:
האנק | דם מתים אבל לא־תעשה פארך חבוש עליך
ונעליך תשים ברגליך ולא תעטה על־שפם ולחם אנשים
לא תאכל: ואדבר אל־העם בבקר ותמת אשתי בערב
ואעש בבקר כאשר צויתי: ויאמרו אלי העם הלא־תגיד
לנו מה־אלה לנו כי אתה עשה: ואמר אליהם דבר־ כ
יהוה היה אלי לאמר: אמר | לבית ישראל כה־אמר אדני
יהוה הנני מחלל את־מקדשי גאון עזכם מחמד עיניכם
ומחמל נפשכם ובניכם ובנותיכם אשר עזבתם בחרב יפלו:
ועשיתם כאשר עשיתי על־שפם לא תעטו ולחם אנשים
לא תאכלו: ופארכם על־ראשיכם ונעליכם ברגליכם לא
תספדו ולא תבכו ונמקתם בעונתיכם ונהמתם איש אל־
אחיו: והיה יחזקאל לכם למופת ככל אשר־עשה תעשו
בבאה וידעתם כי אני אדני יהוה: ס ואתה בן־ כה
אדם הלוא ביום קחתי מהם את־מעזם משוש תפארתם
את־מחמד עיניהם ואת־משא נפשם בניהם ובנותיהם:
ביום ההוא יבוא הפליט אליך להשמעות אזנים: ביום
ההוא יפתח פיך את־הפליט ותדבר ולא תאלם עוד והיית
להם למופת וידעו כי־אני יהוה: פ

כה ויהי דבר־יהוה אלי לאמר: בן־אדם שים פניך אל־בני
עמון והנבא עליהם: ואמרת לבני עמון שמעו דבר־אדני
יהוה כה־אמר אדני יהוה יען אמרך האח אל־מקדשי כי־
נחל ואל־אדמת ישראל כי נשמה ואל־בית יהודה כי
הלכו בגולה: לכן הנני נתנך לבני־קדם למורשה וישבו
טירותיהם בך ונתנו בך משכניהם המה יאכלו פריך
והמה ישתו חלבך: ונתתי את־רבה לנוה גמלים ואת־ ה
בני עמון למרבץ־צאן וידעתם כי־אני יהוה: ס

סה' ג' קמץ בלא אס"ף

כי

כי כה אמר אדני יהוה יען מחאך יד ורקעך ברגל ותשמח
בכל־שאטך בנפש אל־אדמת ישראל: לכן הנני נטיתי
את־ידי עליך ונתתיך לבג לגוים והכרתיך מן־העמים
והאבדתיך מן־הארצות אשמידך וידעת כי־אני יהוה:
ס כה אמר אדני יהוה יען אמר מואב ושעיר הנה
ככל־הגוים בית יהודה: לכן הנני פתח את־כתף מואב
מהערים מעריו מקצהו צבי ארץ בית הישימות בעל מעון
וקריתמה: לבני־קדם על־בני עמון ונתתיה למורשה
למען לא־תזכר בני־עמון בגוים: ובמואב אעשה שפטים
וידעו כי־אני יהוה: ס כה אמר אדני יהוה יען
עשות אדום בנקם נקם לבית יהודה ויאשמו אשום ונקמו
בהם: לכן כה אמר אדני יהוה ונטתי ידי על־אדום
והכרתי ממנה אדם ובהמה ונתתיה חרבה מתימן ודדנה
בחרב יפלו: ונתתי את־נקמתי באדום ביד עמי ישראל
ועשו באדום כאפי וכחמתי וידעו את־נקמתי נאם אדני
יהוה: ס כה אמר אדני יהוה יען עשות פלשתים טו
בנקמה וינקמו נקם בשאט בנפש למשחית איבת עולם:
לכן כה אמר אדני יהוה הנני נוטה ידי על־פלשתים
והכרתי את־כרתים והאבדתי את־שארית חוף הים:
ועשיתי בם נקמות גדלות בתוכחות חמה וידעו כי־אני
יהוה בתתי את־נקמתי בם: ס

כו ויהי בעשתי־עשרה שנה באחד לחדש היה דבר־יהוה
אלי לאמר: בן־אדם יען אשר־אמרה צר על־ירושלם
האח נשברה דלתות העמים נסבה אלי אמלאה החרבה:
לכן כה אמר אדני יהוה הנני עליך צר והעליתי עליך
גוים רבים כהעלות הים לגליו: ושחתו חומות צר
והרסו מגדליה וסחיתי עפרה ממנה ונתתי אותה לצחיח
סלע: משטח חרמים תהיה בתוך הים כי אני דברתי ה
נאם אדני יהוה והיתה לבז לגוים: ובנותיה אשר בשדה
בחרב תהרגנה וידעו כי־אני יהוה: ס כי כה אמר
אדני יהוה הנני מביא אל־צר נבוכדראצר מלך־בבל מצפון
מלך מלכים בסוס וברכב ובפרשים וקהל ועם־רב:
בנותיך בשדה בחרב יהרג ונתן עליך דיק ושפך עליך
סללה והקים עליך צנה: ומחי קבלו יתן בחמותיך
ומגדלתיך יתץ בחרבותיו: משפעת סוסיו יכסך אבקם
מקול פרש וגלגל ורכב תרעשנה חומותיך בבאו בשעריך

סה' ז' לבז קרי פ' ונתתיה קרי ס' ו' דג' בנחת

כמבואי

כִּמְבוֹאֵי עִיר מְבֻקָּעָה׃ בְּפַרְסוֹת סוּסָיו יִרְמֹס אֶת־כָּל־
חוּצוֹתָיִךְ עַמֵּךְ בַּחֶרֶב יַהֲרֹג וּמַצְּבוֹת עֻזֵּךְ לָאָרֶץ תֵּרֵד׃
וְשָׁלְלוּ חֵילֵךְ וּבָזְזוּ רְכֻלָּתֵךְ וְהָרְסוּ חוֹמוֹתַיִךְ וּבָתֵּי חֶמְדָּתֵךְ
יִתֹּצוּ וַאֲבָנַיִךְ וְעֵצַיִךְ וַעֲפָרֵךְ בְּתוֹךְ מַיִם יָשִׂימוּ׃ וְהִשְׁבַּתִּי
הֲמוֹן שִׁירָיִךְ וְקוֹל כִּנּוֹרַיִךְ לֹא יִשָּׁמַע עוֹד׃ וּנְתַתִּיךְ לִצְחִיחַ
סֶלַע מִשְׁטַח חֲרָמִים תִּהְיֶה לֹא תִבָּנֶה עוֹד כִּי אֲנִי יְהוָה
דִּבַּרְתִּי נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה׃ ס כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה
טו לְצוֹר הֲלֹא׀ מִקּוֹל מַפַּלְתֵּךְ בֶּאֱנֹק חָלָל בֵּהָרֵג הֶרֶג בְּתוֹכֵךְ
יִרְעֲשׁוּ הָאִיִּים׃ וְיָרְדוּ מֵעַל כִּסְאוֹתָם כֹּל נְשִׂיאֵי הַיָּם וְהֵסִירוּ
אֶת־מְעִילֵיהֶם וְאֶת־בִּגְדֵי רִקְמָתָם יִפְשֹׁטוּ חֲרָדוֹת׀ יִלְבָּשׁוּ
עַל־הָאָרֶץ יֵשֵׁבוּ וְחָרְדוּ לִרְגָעִים וְשָׁמְמוּ עָלָיִךְ׃ וְנָשְׂאוּ
עָלַיִךְ קִינָה וְאָמְרוּ לָךְ אֵיךְ אָבַדְתְּ נוֹשֶׁבֶת מִיַּמִּים הָעִיר
הַהֻלָּלָה אֲשֶׁר הָיְתָה חֲזָקָה בַיָּם הִיא וְיֹשְׁבֶיהָ אֲשֶׁר־נָתְנוּ
חִתִּיתָם לְכָל־יוֹשְׁבֶיהָ׃ עַתָּה יֶחְרְדוּ הָאִיִּן יוֹם מַפַּלְתֵּךְ
וְנִבְהֲלוּ הָאִיִּים אֲשֶׁר־בַּיָּם מִצֵּאתֵךְ׃ ס כִּי כֹה אָמַר
אֲדֹנָי יְהוִה בְּתִתִּי אֹתָךְ עִיר נֶחֱרֶבֶת כֶּעָרִים אֲשֶׁר לֹא־נוֹשָׁבוּ
בְּהַעֲלוֹת עָלַיִךְ אֶת־תְּהוֹם וְכִסּוּךְ הַמַּיִם הָרַבִּים׃ וְהוֹרַדְתִּיךְ כ
אֶת־יוֹרְדֵי בוֹר אֶל־עַם עוֹלָם וְהוֹשַׁבְתִּיךְ בְּאֶרֶץ תַּחְתִּיּוֹת
כָּחֳרָבוֹת מֵעוֹלָם אֶת־יוֹרְדֵי בוֹר לְמַעַן לֹא תֵשֵׁבִי וְנָתַתִּי צְבִי
בְּאֶרֶץ חַיִּים׃ בַּלָּהוֹת אֶתְּנֵךְ וְאֵינֵךְ וּתְבֻקְשִׁי וְלֹא־תִמָּצְאִי
עוֹד לְעוֹלָם נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה׃ ס

כז וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ וְאַתָּה בֶן־אָדָם שָׂא עַל־צֹר
קִינָה׃ וְאָמַרְתָּ לְצוֹר הַיֹּשֶׁבֶתי עַל־מְבוֹאֹת יָם רֹכֶלֶת הָעַמִּים
אֶל־אִיִּים רַבִּים כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה צוֹר אַתְּ אָמַרְתְּ אֲנִי
כְּלִילַת יֹפִי׃ בְּלֶב יַמִּים גְּבוּלָיִךְ בֹּנַיִךְ כָּלְלוּ יָפְיֵךְ׃ בְּרוֹשִׁים ה
מִשְּׂנִיר בָּנוּ לָךְ אֵת כָּל־לֻחֹתָיִם אֶרֶז מִלְּבָנוֹן לָקָחוּ לַעֲשׂוֹת
תֹּרֶן עָלָיִךְ׃ אַלּוֹנִים מִבָּשָׁן עָשׂוּ מִשּׁוֹטָיִךְ קַרְשֵׁךְ עָשׂוּ־שֵׁן
בַּת־אֲשֻׁרִים מֵאִיֵּי כִּתִּים׃ שֵׁשׁ בְּרִקְמָה מִמִּצְרַיִם הָיָה
מִפְרָשֵׂךְ לִהְיוֹת לָךְ לְנֵס תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן מֵאִיֵּי אֱלִישָׁה הָיָה
מְכַסֵּךְ׃ יֹשְׁבֵי צִידוֹן וְאַרְוַד הָיוּ שָׁטִים לָךְ חֲכָמַיִךְ צוֹר הָיוּ
בָךְ הֵמָּה חֹבְלָיִךְ׃ זִקְנֵי גְבַל וַחֲכָמֶיהָ הָיוּ בָךְ מַחֲזִיקֵי
בִּדְקֵךְ כָּל־אֳנִיּוֹת הַיָּם וּמַלָּחֵיהֶם הָיוּ בָךְ לַעֲרֹב מַעֲרָבֵךְ׃
פָּרַס וְלוּד וּפוּט הָיוּ בְחֵילֵךְ אַנְשֵׁי מִלְחַמְתֵּךְ מָגֵן וְכוֹבַע
תִּלּוּ־בָךְ הֵמָּה נָתְנוּ הֲדָרֵךְ׃ בְּנֵי אַרְוַד וְחֵילֵךְ עַל־חוֹמוֹתַיִךְ
סָבִיב וְגַמָּדִים בְּמִגְדְּלוֹתַיִךְ הָיוּ שִׁלְטֵיהֶם תִּלּוּ עַל־חוֹמוֹתַיִךְ
סָבִיב הֵמָּה כָּלְלוּ יָפְיֵךְ׃ תַּרְשִׁישׁ סֹחַרְתֵּךְ מֵרֹב כָּל־הוֹן

ס״ בו׳ ב׳ פיבים כו׳ ג׳ הושבת קרי ו׳ פחים קרי

בְּכֶסֶף בַּרְזֶל בְּדִיל וְעוֹפֶרֶת נָתְנוּ עִזְבוֹנָיִךְ׃ יָוָן תֻּבַל
וָמֶשֶׁךְ הֵמָּה רֹכְלָיִךְ בְּנֶפֶשׁ אָדָם וּכְלֵי נְחֹשֶׁת נָתְנוּ מַעֲרָבֵךְ׃
כו מִבֵּית תּוֹגַרְמָה סוּסִים וּפָרָשִׁים וּפְרָדִים נָתְנוּ עִזְבוֹנָיִךְ׃ בְּנֵי
דְדָן רֹכְלַיִךְ אִיִּים רַבִּים סְחֹרַת יָדֵךְ קַרְנוֹת שֵׁן וְהָובְנִים
הֵשִׁיבוּ אֶשְׁכָּרֵךְ׃ אֲרָם סֹחַרְתֵּךְ מֵרֹב מַעֲשָׂיִךְ בְּנֹפֶךְ אַרְגָּמָן
וְרִקְמָה וּבוּץ וְרָאמֹת וְכַדְכֹּד נָתְנוּ בְּעִזְבוֹנָיִךְ׃ יְהוּדָה וְאֶרֶץ
יִשְׂרָאֵל הֵמָּה רֹכְלָיִךְ בְּחִטֵּי מִנִּית וּפַנַּג וּדְבַשׁ וָשֶׁמֶן וָצֹרִי
נָתְנוּ מַעֲרָבֵךְ׃ דַּמֶּשֶׂק סֹחַרְתֵּךְ בְּרֹב מַעֲשַׂיִךְ מֵרֹב כָּל־הוֹן
בְּיֵין חֶלְבּוֹן וְצֶמֶר צָחַר׃ וְדָן וְיָוָן מְאוּזָּל בְּעִזְבוֹנַיִךְ נָתָנוּ
כ בַּרְזֶל עָשׁוֹת קִדָּה וְקָנֶה בְּמַעֲרָבֵךְ הָיָה׃ דְּדָן רֹכַלְתֵּךְ
בְּבִגְדֵי־חֹפֶשׁ לְרִכְבָּה׃ עֲרַב וְכָל־נְשִׂיאֵי קֵדָר הֵמָּה סֹחֲרֵי
יָדֵךְ בְּכָרִים וְאֵילִים וְעַתּוּדִים בָּם סֹחֲרָיִךְ׃ רֹכְלֵי שְׁבָא
וְרַעְמָה הֵמָּה רֹכְלָיִךְ בְּרֹאשׁ כָּל־בֹּשֶׂם וּבְכָל־אֶבֶן יְקָרָה וְזָהָב
נָתְנוּ עִזְבוֹנָיִךְ׃ חָרָן וְכַנֵּה וָעֶדֶן רֹכְלֵי שְׁבָא אַשּׁוּר כִּלְמַד
רֹכַלְתֵּךְ׃ הֵמָּה רֹכְלַיִךְ בְמַכְלֻלִים בִּגְלוֹמֵי תְּכֵלֶת וְרִקְמָה
כד וּבְגִנְזֵי בְּרֹמִים בַּחֲבָלִים חֲבֻשִׁים וַאֲרֻזִים בְּמַרְכֻלְתֵּךְ׃ אֳנִיּוֹת
תַּרְשִׁישׁ שָׁרוֹתַיִךְ מַעֲרָבֵךְ וַתִּמָּלְאִי וַתִּכְבְּדִי מְאֹד בְּלֵב יַמִּים׃
בְּמַיִם רַבִּים הֱבִאוּךְ הַשָּׁטִים אֹתָךְ רוּחַ הַקָּדִים שְׁבָרֵךְ בְּלֵב
יַמִּים׃ הוֹנֵךְ וְעִזְבוֹנַיִךְ מַעֲרָבֵךְ מַלָּחַיִךְ וְחֹבְלָיִךְ מַחֲזִיקֵי
בִדְקֵךְ וְעֹרְבֵי מַעֲרָבֵךְ וְכָל־אַנְשֵׁי מִלְחַמְתֵּךְ אֲשֶׁר־בָּךְ וּבְכָל־
קְהָלֵךְ אֲשֶׁר בְּתוֹכֵךְ יִפְּלוּ בְּלֵב יַמִּים בְּיוֹם מַפַּלְתֵּךְ׃ לְקוֹל
זַעֲקַת חֹבְלָיִךְ יִרְעֲשׁוּ מִגְרֹשׁוֹת׃ וְיָרְדוּ מֵאֳנִיּוֹתֵיהֶם כֹּל
תֹּפְשֵׂי מָשׁוֹט מַלָּחִים כֹּל חֹבְלֵי הַיָּם אֶל־הָאָרֶץ יַעֲמֹדוּ׃
ל וְהִשְׁמִיעוּ עָלַיִךְ בְּקוֹלָם וְיִזְעֲקוּ מָרָה וְיַעֲלוּ עָפָר עַל־
רָאשֵׁיהֶם בָּאֵפֶר יִתְפַּלָּשׁוּ׃ וְהִקְרִיחוּ אֵלַיִךְ קָרְחָה וְחָגְרוּ
שַׂקִּים וּבָכוּ אֵלַיִךְ בְּמַר־נֶפֶשׁ מִסְפֵּד מָר׃ וְנָשְׂאוּ אֵלַיִךְ
בְּנִיהֶם קִינָה וְקוֹנְנוּ עָלָיִךְ מִי כְצוֹר כְּדֻמָה בְּתוֹךְ הַיָּם׃
בְּצֵאת עִזְבוֹנַיִךְ מִיַּמִּים הִשְׂבַּעַתְּ עַמִּים רַבִּים בְּרֹב הוֹנַיִךְ
וּמַעֲרָבַיִךְ הֶעֱשַׁרְתְּ מַלְכֵי־אָרֶץ׃ עֵת נִשְׁבֶּרֶת מִיַּמִּים בְּמַעֲמַקֵּי־
לה מָיִם מַעֲרָבֵךְ וְכָל־קְהָלֵךְ בְּתוֹכֵךְ נָפָלוּ׃ כֹּל יֹשְׁבֵי הָאִיִּים
שָׁמְמוּ עָלָיִךְ וּמַלְכֵיהֶם שָׂעֲרוּ שַׂעַר רָעֲמוּ פָּנִים׃ סֹחֲרִים
בָּעַמִּים שָׁרְקוּ עָלָיִךְ בַּלָּהוֹת הָיִית וְאֵינֵךְ עַד־עוֹלָם׃ ס

כח וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ בֶּן־אָדָם אֱמֹר לִנְגִיד צֹר
כֹּה־אָמַר׀ אֲדֹנָי יְהוִה יַעַן גָּבַהּ לִבְּךָ וַתֹּאמֶר אֵל אָנִי מוֹשַׁב
אֱלֹהִים יָשַׁבְתִּי בְּלֵב יַמִּים וְאַתָּה אָדָם וְלֹא־אֵל וַתִּתֵּן לִבְּךָ
כְּלֵב אֱלֹהִים׃ הִנֵּה חָכָם אַתָּה מִדָּנִאֵל כָּל־סָתוּם לֹא

ס׳ סו׳ והבנים קרי יט׳ דגש אחר שורק הנ׳ בדגש לא׳ א׳ בנסקים ה׳ לב׳ הנ׳ בחטף

עממוך׃ בחכמתך ובתבונתך עשית לך חיל ותעש זהב
וכסף באוצרותיך׃ ברב חכמתך ברכלתך הרבית חילך
ויגבה לבבך בחילך׃ ס לכן כה אמר אדני יהוה
יען תתך את־לבבך כלב אלהים׃ לכן הנני מביא עליך
זרים עריצי גוים והריקו חרבותם על־יפי חכמתך וחללו
יפעתך׃ לשחת יורדוך ומתה ממותי חלל בלב ימים׃
האמר תאמר אלהים אני לפני הרגך ואתה אדם ולא־אל
ביד מחלליך׃ מותי ערלים תמות ביד זרים כי אני דברתי
נאם אדני יהוה׃ ס ויהי דבר־יהוה אלי לאמר׃
בן־אדם שא קינה על־מלך צור ואמרת לו כה אמר אדני
יהוה אתה חותם תכנית מלא חכמה וכליל יפי׃ בעדן
גן־אלהים היית כל־אבן יקרה מסכתך אדם פטדה ויהלם
תרשיש שהם וישפה ספיר נפך וברקת וזהב מלאכת תפיך
ונקביך בך ביום הבראך כוננו׃ את־כרוב ממשח הסוכך
ונתתיך בהר קדש אלהים היית בתוך אבני־אש התהלכת׃
תמים אתה בדרכיך מיום הבראך עד־נמצא עולתה בך׃
ברב רכלתך מלו תוכך חמס ותחטא ואחללך מהר
אלהים ואבדך כרוב הסוכך מתוך אבני־אש׃ גבה לבך
ביפיך שחת חכמתך על־יפעתך על־ארץ השלכתיך לפני
מלכים נתתיך לראוה בך׃ מרב עוניך בעול רכלתך
חללת מקדשיך ואוצא־אש מתוכך היא אכלתך ואתנך
לאפר על־הארץ לעיני כל־ראיך׃ כל־יודעיך בעמים
שממו עליך בלהות היית ואינך עד־עולם׃ ס ויהי
דבר־יהוה אלי לאמר׃ בן־אדם שים פניך אל־צידון והנבא
עליה׃ ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני עליך צידון
ונכבדתי בתוכך וידעו כי־אני יהוה בעשותי בה שפטים
ונקדשתי בה׃ ושלחתי־בה דבר ודם בחוצותיה ונפלל
חלל בתוכה בחרב עליה מסביב וידעו כי־אני יהוה׃
ולא־יהיה עוד לבית ישראל סלון ממאיר וקוץ מכאב מכל
סביבתם השאטים אותם וידעו כי אני אדני יהוה׃ פ
כה־אמר אדני יהוה בקבצי את־בית ישראל מן
העמים אשר נפצו בם ונקדשתי בם לעיני הגוים וישבו
על־אדמתם אשר נתתי לעבדי ליעקב׃ וישבו עליה
לבטח ובנו בתים ונטעו כרמים וישבו לבטח בעשותי
שפטים בכל השאטים אתם מסביבותם וידעו כי אני יהוה
אלהיהם׃ פ

כל׳ כה׳ הפטרת וארא

כט בשנה העשרית בעשרי בשנים עשר לחדש היה דבר־
יהוה אלי לאמר׃ בן־אדם שים פניך על־פרעה מלך
מצרים והנבא עליו ועל־מצרים כלה׃ דבר ואמרת כה־
אמר אדני יהוה הנני עליך פרעה מלך־מצרים התנים
הגדול הרבץ בתוך יאריו אשר אמר לי יארי ואני
עשיתני׃ ונתתי חחיים בלחייך והדבקתי דגת־יאריך
בקשקשתיך והעליתיך מתוך יאריך ואת כל־דגת יאריך
בקשקשתיך תדבק׃ ונטשתיך המדברה אותך ואת כל־
דגת יאריך על־פני השדה תפול לא תאסף ולא תקבץ
לחית הארץ ולעוף השמים נתתיך לאכלה׃ וידעו כל־
ישבי מצרים כי אני יהוה יען היותם משענת קנה לבית
ישראל׃ בתפשם בך בכפך תרוץ ובקעת להם כל־כתף
ובהשענם עליך תשבר והעמדת להם כל־מתנים׃ ס
לכן כה אמר אדני יהוה הנני מביא עליך חרב
והכרתי ממך אדם ובהמה׃ והיתה ארץ־מצרים לשממה
וחרבה וידעו כי־אני יהוה יען אמר יאר לי ואני עשיתי׃
לכן הנני אליך ואל־יאריך ונתתי את־ארץ מצרים לחרבות
חרב שממה ממגדל סונה ועד־גבול כוש׃ לא תעבר־
בה רגל אדם ורגל בהמה לא תעבר־בה ולא תשב
ארבעים שנה׃ ונתתי את־ארץ מצרים שממה בתוך
ארצות נשמות ועריה בתוך ערים מחרבות תהיין שממה
ארבעים שנה והפצתי את־מצרים בגוים וזריתים בארצות׃
ס כי כה אמר אדני יהוה מקץ ארבעים שנה
אקבץ את־מצרים מן־העמים אשר־נפצו שמה׃ ושבתי
את־שבות מצרים והשבתי אתם ארץ פתרוס על־ארץ
מכורתם והיו שם ממלכה שפלה׃ מן־הממלכות תהיה
שפלה ולא־תתנשא עוד על־הגוים והמעטתים לבלתי
רדות בגוים׃ ולא יהיה־עוד לבית ישראל למבטח
מזכיר עון בפנותם אחריהם וידעו כי אני אדני יהוה׃
פ ויהי בעשרים ושבע שנה בראשון באחד לחדש
היה דבר־יהוה אלי לאמר׃ בן־אדם נבוכדראצר מלך־
בבל העביד את־חילו עבדה גדלה אל־צור כל־ראש מקרח
וכל־כתף מרוטה ושכר לא־היה לו ולחילו מצור על־
העבדה אשר־עבד עליה׃ ס לכן כה אמר אדני
יהוה הנני נתן לנבוכדראצר מלך־בבל את־ארץ מצרים
ונשא המנה ושלל שללה ובזז בזה והיתה שכר לחילו׃

כס״ד חזים ז׳ נגה ל

פעלתו אשר־עבד בה נתתי לו את־ארץ מצרים אשר עשו לי נאם אדני יהוה׃ כא בַּיום ההוא אצמיח קרן לבית ישראל ולך אתן פתחון־פה בתוכם וידעו כי־אני יהוה׃ פ

ל וַיהי דבר־יהוה אלי לאמר׃ בן־אדם הנבא ואמרת כה אמר אדני יהוה הילילו הה ליום׃ כי־קרוב יום וקרוב יום ליהוה יום ענן עת גוים יהיה׃ ובאה חרב במצרים והיתה חלחלה בכוש בנפל חלל במצרים ולקחו המונה ונהרסו יסודתיה׃ ה כוש ופוט ולוד וכל־הערב וכוב ובני ארץ הברית אתם בחרב יפלו׃ ס כה אמר יהוה ונפלו סמכי מצרים וירד גאון עזה ממגדל סונה בחרב יפלו־בה נאם אדני יהוה׃ ונשמו בתוך ארצות נשמות ועריו בתוך־ערים נחרבות תהיינה׃ וידעו כי־אני יהוה בתתי־אש במצרים ונשברו כל־עזריה׃ ביום ההוא יצאו מלאכים מלפני בצים להחריד את־כוש בטח והיתה חלחלה בהם כיום מצרים כי הנה באה׃ ס

כה אמר אדני יהוה והשבתי את־המון מצרים ביד נבוכדראצר מלך־בבל׃ הוא ועמו אתו עריצי גוים מובאים לשחת הארץ והריקו חרבותם על־מצרים ומלאו את־הארץ חלל׃ ונתתי יארים חרבה ומכרתי את־הארץ ביד־רעים והשמתי ארץ ומלאה ביד־זרים אני יהוה דברתי׃ ס כה־אמר אדני יהוה והאבדתי גלולים והשבתי אלילים מנף ונשיא מארץ־מצרים לא יהיה־עוד ונתתי יראה בארץ מצרים׃ והשמתי את־פתרס ונתתי אש בצען ועשיתי שפטים בנא׃ טו ושפכתי חמתי על־סין מעוז מצרים והכרתי את־המון נא׃ ונתתי אש במצרים חול תחיל סין ונא תהיה להבקע ונף צרי יומם׃ בחורי און ופי־בסת בחרב יפלו והנה בשבי תלכנה׃ ובתחפנחס חשך היום בשברי־שם את־מטות מצרים ונשבת־בה גאון עזה היא ענן יכסנה ובנותיה בשבי תלכנה׃ ועשיתי שפטים במצרים וידעו כי־אני יהוה׃ פ

כ ויהי באחת עשרה שנה בראשון בשבעה לחדש היה דבר־יהוה אלי לאמר׃ בן־אדם את־זרוע פרעה מלך־מצרים שברתי והנה לא־חבשה לתת רפאות לשום חתול לחבשה לחזקה לתפש בחרב׃ ס לכן כה־אמר אדני יהוה הנני אל־פרעה מלך־מצרים ושברתי את־זרעתיו את־החזקה

ואת־הנשברת והפלתי את־החרב מידו׃ והפצותי את־מצרים בגוים וזריתים בארצות׃ וחזקתי את־זרעות מלך בבל ונתתי את־חרבי בידו ושברתי את־זרעות פרעה ונאק נאקות חלל לפניו׃ והחזקתי את־זרעות מלך בבל וזרעות פרעה תפלנה וידעו כי־אני יהוה בתתי חרבי ביד מלך־בבל ונטה אותה אל־ארץ מצרים׃ והפצותי את־מצרים בגוים וזריתי אותם בארצות וידעו כי־אני יהוה׃ פ

לא ויהי באחת עשרה שנה בשלישי באחד לחדש היה דבר־יהוה אלי לאמר׃ בן־אדם אמר אל־פרעה מלך־מצרים ואל־המונו אל־מי דמית בגדלך׃ הנה אשור ארז בלבנון יפה ענף וחרש מצל וגבה קומה ובין עבתים היתה צמרתו׃ מים גדלוהו תהום רממתהו את־נהרתיה הלך סביבות מטעה ואת־תעלתיה שלחה אל כל־עצי השדה׃ ה על־כן גבהא קמתו מכל עצי השדה ותרבינה סרעפתו ותארכנה פארתיו ממים רבים בשלחו׃ בסעפתיו קננו כל־עוף השמים ותחת פארתיו ילדו כל חית השדה ובצלו ישבו כל גוים רבים׃ וייף בגדלו בארך דליותיו כי־היה שרשו אל־מים רבים׃ ארזים לא־עממהו בגן־אלהים ברושים לא דמו אל־סעפתיו וערמנים לא־היו כפראתיו כל־עץ בגן־אלהים לא־דמה אליו ביפיו׃ יפה עשיתיו ברב דליותיו ויקנאהו כל־עצי־עדן אשר בגן האלהים׃ ס

י לכן כה אמר אדני יהוה יען אשר גבהת בקומה ויתן צמרתו אל־בין עבותים ורם לבבו בגבהו׃ ואתנהו ביד איל גוים עשו יעשה לו כרשעו גרשתהו׃ ויכרתהו זרים עריצי גוים ויטשהו אל־ההרים ובכל־גאיות נפלו דליותיו ותשברנה פראתיו בכל־אפיקי הארץ וירדו מצלו כל־עמי הארץ ויטשהו׃ על־מפלתו ישכנו כל־עוף השמים ואל־פראתיו היו כל חית השדה׃ למען אשר לא־יגבהו בקומתם כל־עצי־מים ולא־יתנו את־צמרתם אל־בין עבתים ולא־יעמדו אליהם בגבהם כל־שתי מים כי כלם נתנו למות אל־ארץ תחתית בתוך בני אדם אל־יורדי בור׃ ס

טו כה־אמר אדני יהוה ביום רדתו שאולה האבלתי כסתי עליו את־תהום ואמנע נהרותיה ויכלאו מים רבים ואקדר עליו לבנון וכל־עצי השדה עליו עלפה׃ מקול מפלתו הרעשתי גוים בהורדי אתו שאלה את־יורדי בור וינחמו בארץ תחתית

כל-עצי-עדן מבחר וטוב-לבנון כל-שתי מים: גם-הם אתו ירדו שאלה אל-חללי-חרב וזרעו ישבו בצלו בתוך גוים: אל-מי דמית ככה בכבוד ובגדל בעצי-עדן והורדת את-עצי-עדן אל-ארץ תחתית בתוך ערלים תשכב את-חללי-חרב הוא פרעה וכל-המונה נאם אדני יהוה: ס

לב ויהי בשתי עשרה שנה בשני-עשר חדש באחד לחדש היה דבר-יהוה אלי לאמר: בן-אדם שא קינה על-פרעה מלך-מצרים ואמרת אליו כפיר גוים נדמית ואתה כתנים בימים ותגח בנהרותיך ותדלח-מים ברגליך ותרפס נהרותם: ס כה אמר אדני יהוה ופרשתי עליך את-רשתי בקהל עמים רבים והעלוך בחרמי: ונטשתיך בארץ על-פני השדה אטילך והשכנתי עליך כל-עוף השמים והשבעתי ממך חית כל-הארץ: ונתתי את-בשרך על-ההרים ומלאתי הגאיות רמותך: והשקיתי ארץ צפתך מדמך אל-ההרים ואפקים ימלאון ממך: וכסיתי בכבותך שמים והקדרתי את-כככיהם שמש בענן אכסנו וירח לא-יאיר אורו: כל-מאורי אור בשמים אקדירם עליך ונתתי חשך על-ארצך נאם אדני יהוה: והכעסתי לב עמים רבים בהביאי שברך בגוים על-ארצות אשר לא-ידעתם: והשמותי עליך עמים רבים ומלכיהם ישערו עליך שער בעופפי חרבי על-פניהם וחרדו לרגעים איש לנפשו ביום מפלתך: ס כי כה אמר אדני יהוה חרב מלך-בבל תבואך: בחרבות גבורים אפיל המונך עריצי גוים כלם ושדדו את-גאון מצרים ונשמד כל-המונה: והאבדתי את-כל-בהמתה מעל מים רבים ולא תדלחם רגל-אדם עוד ופרסות בהמה לא תדלחם: אז אשקיע מימיהם ונהרותם כשמן אוליך נאם אדני יהוה: בתתי את-ארץ מצרים שממה ונשמה ארץ ממלאה בהכותי את-כל-יושבי בה וידעו כי-אני יהוה: קינה היא וקוננוה בנות הגוים תקוננה אותה על-מצרים ועל-כל-המונה תקוננה אותה נאם אדני יהוה: פ

ויהי בשתי עשרה שנה בחמשה עשר לחדש היה דבר-יהוה אלי לאמר: בן-אדם נהה על-המון מצרים והורדהו אותה ובנות גוים אדרם אל-ארץ תחתיות את-יורדי בור: ממי נעמת רדה והשכבה את-ערלים: בתוך חללי-חרב יפלו חרב נתנה משכו אותה וכל-המוניה: ידברו-לו אלי גבורים מתוך שאול את-עזריו ירדו שכבו הערלים חללי-חרב: שם אשור וכל-קהלה

סביבותיו

סביבותיו קברתיו כלם חללים הנפלים בחרב: אשר נתנו קברתיה בירכתי-בור ויהי קהלה סביבות קברתה כלם חללים נפלים בחרב אשר-נתנו חתית בארץ חיים: שם עילם וכל-המונה סביבות קברתה כלם חללים הנפלים בחרב אשר-ירדו ערלים אל-ארץ תחתיות אשר נתנו חתיתם בארץ חיים וישאו כלמתם את-יורדי בור: בתוך חללים נתנו משכב לה בכל-המונה סביבותיו קברתה כלם ערלים חללי-חרב כי-נתן חתיתם בארץ חיים וישאו כלמתם את-יורדי בור בתוך חללים נתן: שם משך תבל וכל-המונה סביבותיו קברותיה כלם ערלים מחללי חרב כי-נתנו חתיתם בארץ חיים: ולא ישכבו את-גבורים נפלים מערלים אשר ירדו-שאול בכלי-מלחמתם ויתנו את-חרבותם תחת ראשיהם ותהי עונתם על-עצמותם כי-חתית גבורים בארץ חיים: ואתה בתוך ערלים תשבר ותשכב את-חללי-חרב: שמה אדום מלכיה וכל-נשיאיה אשר-נתנו בגבורתם את-חללי-חרב המה את-ערלים ישכבו ואת-ירדי בור: שמה נסיכי צפון כלם וכל-צדני אשר-ירדו את-חללים בחתיתם מגבורתם בושים וישכבו ערלים את-חללי-חרב וישאו כלמתם את-יורדי בור: אותם יראה פרעה ונחם על-כל-המונה חללי-חרב פרעה וכל-חילו נאם אדני יהוה: כי-נתתי את-חתיתו בארץ חיים והשכב בתוך ערלים את-חללי-חרב פרעה וכל-המונה נאם אדני יהוה: פ

לג ויהי דבר-יהוה אלי לאמר: בן-אדם דבר אל-בני-עמך ואמרת אליהם ארץ כי-אביא עליה חרב ולקחו עם-הארץ איש אחד מקציהם ונתנו אתו להם לצפה: וראה את-החרב באה על-הארץ ותקע בשופר והזהיר את-העם: ושמע השמע את-קול השופר ולא נזהר ותבוא חרב ותקחהו דמו בראשו יהיה: את קול השופר שמע ולא נזהר דמו בו יהיה והוא נזהר נפשו מלט: והצפה כי-יראה את-החרב באה ולא-תקע בשופר והעם לא-נזהר ותבוא חרב ותקח מהם נפש הוא בעונו נלקח ודמו מיד-הצפה אדרש: ס ואתה בן-אדם צפה נתתיך לבית ישראל ושמעת מפי דבר והזהרת אתם ממני: באמרי לרשע רשע מות תמות ולא דברת להזהיר רשע מדרכו הוא רשע בעונו ימות ודמו מידך אבקש: ואתה כי

לג' כח' הב' נפתח   ל' הג רפה   לב' תחתיה   לג' ו' קמץ בז"ק

הזהרת

הזהרת רשע מדרכו לשוב ממנה ולא־שב מדרכו הוא
בעונו ימות ואתה נפשך הצלת׃ ס ואתה בן־אדם
אמר אל־בית ישראל כן אמרתם לאמר כי־פשעינו וחטאתינו
עלינו ובם אנחנו נמקים ואיך נחיה׃ אמר אליהם חי־
אני ׀ נאם ׀ אדני יהוה אם־אחפץ במות הרשע כי אם־בשוב
רשע מדרכו וחיה שובו שובו מדרכיכם הרעים ולמה
תמותו בית ישראל׃ ס ואתה בן־אדם אמר אל־
בני־עמך צדקת הצדיק לא תצילנו ביום פשעו ורשעת
הרשע לא־יכשל בה ביום שובו מרשעו וצדיק לא יוכל
לחיות בה ביום חטאתו׃ באמרי לצדיק חיה יחיה
והוא־בטח על־צדקתו ועשה עול כל־צדקתו לא תזכרנה
ובעולו אשר־עשה בו ימות׃ ובאמרי לרשע מות תמות
ושב מחטאתו ועשה משפט וצדקה׃ חבל ישיב רשע
גזלה ישלם בחקות החיים הלך לבלתי עשות עול חיו
יחיה לא ימות׃ כל־חטאתו אשר חטא לא תזכרנה לו
משפט וצדקה עשה חיו יחיה׃ ואמרו בני עמך לא יתכן
דרך אדני והמה דרכם לא־יתכן׃ בשוב־צדיק מצדקתו
ועשה עול ומת בהם׃ ובשוב רשע מרשעתו ועשה
משפט וצדקה עליהם הוא יחיה׃ ואמרתם לא יתכן
דרך אדני איש כדרכיו אשפוט אתכם בית ישראל׃ פ
ויהי בשתי עשרה שנה בעשרי בחמשה לחדש
לגלותנו בא־אלי הפליט מירושלם לאמר הכתה העיר׃
ויד־יהוה היתה אלי בערב לפני בוא הפליט ויפתח את־פי
עד־בוא אלי בבקר ויפתח פי ולא נאלמתי עוד׃ ס
ויהי דבר־יהוה אלי לאמר׃ בן־אדם ישבי החרבות האלה
על־אדמת ישראל אמרים לאמר אחד היה אברהם ויירש
את־הארץ ואנחנו רבים לנו נתנה הארץ למורשה׃ ס
לכן אמר אליהם כה־אמר ׀ אדני יהוה על־הדם
תאכלו ועינכם תשאו אל־גלוליכם ודם תשפכו והארץ
תירשו׃ עמדתם על־חרבכם עשיתן תועבה ואיש את־
אשת רעהו טמאתם והארץ תירשו׃ כה־תאמר אלהם
כה־אמר אדני יהוה חי־אני אם־לא אשר בחרבות
בחרב יפלו ואשר על־פני השדה לחיה נתתיו לאכלו
ואשר במצדות ובמערות בדבר ימותו׃ ונתתי את־
הארץ שממה ומשמה ונשבת גאון עזה ושממו הרי
ישראל מאין עובר׃ וידעו כי־אני יהוה בתתי את־הארץ

לג׳ יג׳ צדקותיו קרי
כז׳ הבאתיו קרי

שממה

שממה ומשמה על כל־תועבתם אשר עשו׃ ס ואתה
בן־אדם בני עמך הנדברים בך אצל הקירות ובפתחי
הבתים ודבר־חד את־אחד איש את־אחיו לאמר באו־נא
ושמעו מה הדבר היוצא מאת יהוה׃ ויבואו אליך
כמבוא־עם וישבו לפניך עמי ושמעו את־דבריך ואותם
לא יעשו כי־עגבים בפיהם המה עשים אחרי בצעם לבם
הלך׃ והנך להם כשיר עגבים יפה קול ומטב נגן
ושמעו את־דבריך ועשים אינם אותם׃ ובבאה הנה באה
וידעו כי נביא היה בתוכם׃ פ

לד

ויהי דבר־יהוה אלי לאמר׃ בן־אדם הנבא על־רועי
ישראל הנבא ואמרת אליהם לרעים כה־אמר ׀ אדני יהוה
הוי רעי־ישראל אשר היו רעים אותם הלוא הצאן ירעו
הרעים׃ את־החלב תאכלו ואת־הצמר תלבשו הבריאה
תזבחו הצאן לא תרעו׃ את־הנחלות לא חזקתם ואת־
החולה לא־רפאתם ולנשברת לא חבשתם ואת־הנדחת
לא השבתם ואת־האבדת לא בקשתם ובחזקה רדיתם
אתם ובפרך׃ ותפוצינה מבלי רעה ותהיינה לאכלה
לכל־חית השדה ותפוצינה׃ ישגו צאני בכל־ההרים ועל
כל־גבעה רמה ועל כל־פני הארץ נפצו צאני ואין דורש
ואין מבקש׃ לכן רעים שמעו את־דבר יהוה׃ חי־אני
נאם ׀ אדני יהוה אם־לא יען היות־צאני ׀ לבז ותהיינה
צאני לאכלה לכל־חית השדה מאין רעה ולא־דרשו רעי
את־צאני וירעו הרעים אותם ואת־צאני לא רעו׃ לכן
הרעים שמעו דבר־יהוה׃ כה־אמר אדני יהוה הנני אל־
הרעים ודרשתי את־צאני מידם והשבתים מרעות צאן
ולא־ירעו עוד הרעים אותם והצלתי צאני מפיהם ולא־
תהיין להם לאכלה׃ ס כי כה אמר אדני יהוה
הנני־אני ודרשתי את־צאני ובקרתים׃ כבקרת רעה
עדרו ביום היותו בתוך־צאנו נפרשות כן אבקר את־צאני
והצלתי אתהם מכל־המקומת אשר נפצו שם ביום ענן
וערפל׃ והוצאתים מן־העמים וקבצתים מן־הארצות
והביאותים אל־אדמתם ורעיתים אל־הרי ישראל באפיקים
ובכל מושבי הארץ׃ במרעה־טוב ארעה אתם ובהרי
מרום־ישראל יהיה נוהם שם תרבצנה בנוה טוב ומרעה
שמן תרעינה אל־הרי ישראל׃ אני ארעה צאני ואני
ארביצם נאם אדני יהוה׃ את־האבדת אבקש ואת־הנדחת
אשיב ולנשברת אחבש ואת־החולה אחזק ואת־השמנה

ואת

ואת־החזקה אשמיד ארענה במשפט: ואתנה צאני כה אמר אדני יהוה הנני שפט בין־שה לשה לאילים ולעתודים: המעט מכם המרעה הטוב תרעו ויתר מרעיכם תרמסו ברגליכם ומשקע־מים תשתו ואת הנותרים ברגליכם תרפשון: וצאני מרמס רגליכם תרעינה ומרפש רגליכם תשתינה: ס לכן כה אמר אדני יהוה אליהם הנני־אני ושפטתי בין־שה בריה ובין שה רזה: יען בצד ובכתף תהדפו ובקרניכם תנגחו כל־הנחלות עד אשר הפיצותם אותנה אל־החוצה: והושעתי לצאני ולא־תהיינה עוד לבז ושפטתי בין שה לשה: והקמתי עליהם רעה אחד ורעה אתהן את עבדי דויד הוא ירעה אתם והוא־יהיה להן לרעה: ואני יהוה אהיה להם לאלהים ועבדי דוד נשיא בתוכם אני יהוה דברתי: וכרתי להם ברית שלום והשבתי חיה־רעה מן־הארץ וישבו במדבר לבטח וישנו ביערים: ונתתי אותם וסביבות גבעתי ברכה והורדתי הגשם בעתו גשמי ברכה יהיו: ונתן עץ השדה את־פריו והארץ תתן יבולה והיו על־אדמתם לבטח וידעו כי־אני יהוה בשברי את־מטות עלם והצלתים מיד העבדים בהם: ולא־יהיו עוד בז לגוים וחית הארץ לא תאכלם וישבו לבטח ואין מחריד: והקמתי להם מטע לשם ולא־יהיו עוד אספי רעב בארץ ולא־ישאו עוד כלמת הגוים: וידעו כי אני יהוה אלהיהם אתם והמה עמי בית ישראל נאם אדני יהוה: ואתן צאני צאן מרעיתי אדם אתם אני אלהיכם נאם אדני יהוה: ס

לה ויהי דבר־יהוה אלי לאמר: בן־אדם שים פניך על־הר שעיר והנבא עליו: ואמרת לו כה אמר אדני יהוה הנני אליך הר־שעיר ונטיתי ידי עליך ונתתיך שממה ומשמה: עריך חרבה אשים ואתה שממה תהיה וידעת כי־אני יהוה: יען היות לך איבת עולם ותגר את־בני־ישראל על־ידי־חרב בעת אידם בעת עון קץ: לכן חי־אני נאם אדני יהוה כי־לדם אעשך ודם ירדפך אם־לא דם שנאת ודם ירדפך: ונתתי את־הר שעיר לשממה ושממה והכרתי ממנו עבר ושב: ומלאתי את־הריו חלליו גבעותיך וגאותיך וכל־אפיקיך חללי־חרב יפלו בהם: שממות עולם אתנך ועריך לא תישבנה וידעתם כי־אני

לד' כה' ביערים קרי . לה' ט' תשבנה קרי .

יהוה

יהוה: יען אמרך את־שני הגוים ואת־שתי הארצות לי תהיינה וירשנוה ויהוה שם היה: לכן חי־אני נאם אדני יהוה ועשיתי כאפך וכקנאתך אשר עשיתה משנאתיך בם ונודעתי בם כאשר אשפטך: וידעת כי־אני יהוה שמעתי את־כל־נאצותיך אשר אמרת על־הרי ישראל לאמר שממה לנו נתנו לאכלה: ותגדילו עלי בפיכם והעתרתם עלי דבריכם אני שמעתי: ס כה אמר אדני יהוה כשמח כל־הארץ שממה אעשה־לך: כשמחתך לנחלת בית־ישראל על אשר־שממה כן אעשה־לך שממה תהיה הר־שעיר וכל־אדום כלה וידעו כי־אני יהוה: ס

לו ואתה בן־אדם הנבא אל־הרי ישראל ואמרת הרי ישראל שמעו דבר־יהוה: כה אמר אדני יהוה יען אמר האויב עליכם האח ובמות עולם למורשה היתה לנו: לכן הנבא ואמרת כה אמר אדני יהוה יען ביען שמות ושאף אתכם מסביב להיותכם מורשה לשארית הגוים ותעלו על־שפת לשון ודבת־עם: לכן הרי ישראל שמעו דבר־אדני יהוה כה־אמר אדני יהוה להרים ולגבעות לאפיקים ולגאיות ולחרבות השממות ולערים הנעזבות אשר היו לבז וללעג לשארית הגוים אשר מסביב: ס

ה לכן כה־אמר אדני יהוה אם־לא באש קנאתי דברתי על־שארית הגוים ועל־אדום כלא אשר נתנו־את־ארצי להם למורשה בשמחת כל־לבב בשאט נפש למען מגרשה לבז: לכן הנבא על־אדמת ישראל ואמרת להרים ולגבעות לאפיקים ולגאיות כה־אמר אדני יהוה הנני בקנאתי ובחמתי דברתי יען כלמת גוים נשאתם: ס

לכן כה אמר אדני יהוה אני נשאתי את־ידי אם־לא הגוים אשר־לכם מסביב המה כלמתם ישאו: ואתם הרי ישראל ענפכם תתנו ופריכם תשאו לעמי ישראל כי קרבו לבוא: כי הנני אליכם ופניתי אליכם ונעבדתם ונזרעתם: והרביתי עליכם אדם כל־בית ישראל כלה ונשבו הערים והחרבות תבנינה: והרביתי עליכם אדם ובהמה ורבו ופרו והושבתי אתכם כקדמותיכם והטבתי מראשתיכם וידעתם כי־אני יהוה: והולכתי עליכם אדם את־עמי ישראל וירשוך והיית להם לנחלה ולא־תוסף עוד לשכלם: ס כה אמר אדני יהוה יען אמרים לכם אכלת אדם אתי ומשכלת גויך היית: לכן

לה' יב' שממו קרי לו' ה' כצ'ל יג' את קרי גויך קרי

אדם

אָדָם לֹא־תְאַכְּלִי עוֹד וְגוֹיַיִךְ לֹא תְכַשְּׁלִי־עוֹד נְאֻם אֲדֹנָי
יֱהֹוִה׃ וְלֹא־אַשְׁמִיעַ אֵלַיִךְ עוֹד כְּלִמַּת הַגּוֹיִם וְחֶרְפַּת
עַמִּים לֹא תִשְׂאִי־עוֹד וְגוֹיַיִךְ לֹא־תַכְשִׁלִי עוֹד נְאֻם אֲדֹנָי
יֱהֹוִה׃ ס וַיְהִי דְבַר־יְהֹוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ בֶּן־אָדָם
בֵּית יִשְׂרָאֵל יֹשְׁבִים עַל־אַדְמָתָם וַיְטַמְּאוּ אוֹתָהּ בְּדַרְכָּם
וּבַעֲלִילוֹתָם כְּטֻמְאַת הַנִּדָּה הָיְתָה דַרְכָּם לְפָנָי׃ וָאֶשְׁפֹּךְ
חֲמָתִי עֲלֵיהֶם עַל־הַדָּם אֲשֶׁר־שָׁפְכוּ עַל־הָאָרֶץ וּבְגִלּוּלֵיהֶם
טִמְּאוּהָ׃ וָאָפִיץ אֹתָם בַּגּוֹיִם וַיִּזָּרוּ בָּאֲרָצוֹת כְּדַרְכָּם
וְכַעֲלִילוֹתָם שְׁפַטְתִּים׃ וַיָּבוֹא אֶל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־בָּאוּ שָׁם
וַיְחַלְּלוּ אֶת־שֵׁם קָדְשִׁי בֶּאֱמֹר לָהֶם עַם־יְהֹוָה אֵלֶּה וּמֵאַרְצוֹ
יָצָאוּ׃ וָאֶחְמֹל עַל־שֵׁם קָדְשִׁי אֲשֶׁר חִלְּלֻהוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל
בַּגּוֹיִם אֲשֶׁר־בָּאוּ שָׁמָּה׃ ס לָכֵן אֱמֹר לְבֵית־יִשְׂרָאֵל
כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהֹוִה לֹא לְמַעַנְכֶם אֲנִי עֹשֶׂה בֵּית יִשְׂרָאֵל
כִּי אִם־לְשֵׁם־קָדְשִׁי אֲשֶׁר חִלַּלְתֶּם בַּגּוֹיִם אֲשֶׁר־בָּאתֶם שָׁם׃
וְקִדַּשְׁתִּי אֶת־שְׁמִי הַגָּדוֹל הַמְחֻלָּל בַּגּוֹיִם אֲשֶׁר חִלַּלְתֶּם
בְּתוֹכָם וְיָדְעוּ הַגּוֹיִם כִּי־אֲנִי יְהֹוָה נְאֻם אֲדֹנָי יֱהֹוִה בְּהִקָּדְשִׁי
בָכֶם לְעֵינֵיכֶם׃ וְלָקַחְתִּי אֶתְכֶם מִן־הַגּוֹיִם וְקִבַּצְתִּי אֶתְכֶם
מִכָּל־הָאֲרָצוֹת וְהֵבֵאתִי אֶתְכֶם אֶל־אַדְמַתְכֶם׃ וְזָרַקְתִּי
עֲלֵיכֶם מַיִם טְהוֹרִים וּטְהַרְתֶּם מִכֹּל טֻמְאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל־
גִּלּוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם׃ וְנָתַתִּי לָכֶם לֵב חָדָשׁ וְרוּחַ
חֲדָשָׁה אֶתֵּן בְּקִרְבְּכֶם וַהֲסִרֹתִי אֶת־לֵב הָאֶבֶן מִבְּשַׂרְכֶם
וְנָתַתִּי לָכֶם לֵב בָּשָׂר׃ וְאֶת־רוּחִי אֶתֵּן בְּקִרְבְּכֶם וְעָשִׂיתִי
אֵת אֲשֶׁר־בְּחֻקַּי תֵּלֵכוּ וּמִשְׁפָּטַי תִּשְׁמְרוּ וַעֲשִׂיתֶם׃ וִישַׁבְתֶּם
בָּאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לַאֲבֹתֵיכֶם וִהְיִיתֶם לִי לְעָם וְאָנֹכִי אֶהְיֶה
לָכֶם לֵאלֹהִים׃ וְהוֹשַׁעְתִּי אֶתְכֶם מִכֹּל טֻמְאוֹתֵיכֶם וְקָרָאתִי
אֶל־הַדָּגָן וְהִרְבֵּיתִי אֹתוֹ וְלֹא־אֶתֵּן עֲלֵיכֶם רָעָב׃ וְהִרְבֵּיתִי
אֶת־פְּרִי הָעֵץ וּתְנוּבַת הַשָּׂדֶה לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא תִקְחוּ עוֹד
חֶרְפַּת רָעָב בַּגּוֹיִם׃ וּזְכַרְתֶּם אֶת־דַּרְכֵיכֶם הָרָעִים וּמַעַלְלֵיכֶם
אֲשֶׁר לֹא־טוֹבִים וּנְקֹטֹתֶם בִּפְנֵיכֶם עַל עֲוֺנֹתֵיכֶם וְעַל
תּוֹעֲבוֹתֵיכֶם׃ לֹא לְמַעַנְכֶם אֲנִי־עֹשֶׂה נְאֻם אֲדֹנָי יֱהֹוִה
יִוָּדַע לָכֶם בּוֹשׁוּ וְהִכָּלְמוּ מִדַּרְכֵיכֶם בֵּית יִשְׂרָאֵל׃ פ כֹּה
אָמַר אֲדֹנָי יֱהֹוִה בְּיוֹם טַהֲרִי אֶתְכֶם מִכֹּל עֲוֺנוֹתֵיכֶם
וְהוֹשַׁבְתִּי אֶת־הֶעָרִים וְנִבְנוּ הֶחֳרָבוֹת׃ וְהָאָרֶץ הַנְּשַׁמָּה
תֵּעָבֵד תַּחַת אֲשֶׁר הָיְתָה שְׁמָמָה לְעֵינֵי כָּל־עוֹבֵר׃ וְאָמְרוּ
הָאָרֶץ הַלֵּזוּ הַנְּשַׁמָּה הָיְתָה כְּגַן־עֵדֶן וְהֶעָרִים הֶחֳרֵבוֹת

לו׳ יד׳ וגויך קרי תשכלי קרי טו׳ וגויך קרי טו׳ הפטרת פרשת פרה
לו׳ כג׳ טא׳ לעיניהם לה׳ הה׳ בצרי

וְהַנְּשַׁמּוֹת וְהַנֶּהֱרָסוֹת בְּצוּרוֹת יָשָׁבוּ׃ וְיָדְעוּ הַגּוֹיִם אֲשֶׁר
יִשָּׁאֲרוּ סְבִיבוֹתֵיכֶם כִּי ׀ אֲנִי יְהֹוָה בָּנִיתִי הַנֶּהֱרָסוֹת נָטַעְתִּי
הַנְּשַׁמָּה אֲנִי יְהֹוָה דִּבַּרְתִּי וְעָשִׂיתִי׃ ס כֹּה אָמַר אֲדֹנָי
יֱהֹוִה עוֹד זֹאת אִדָּרֵשׁ לְבֵית־יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת לָהֶם אַרְבֶּה
אֹתָם כַּצֹּאן אָדָם׃ כְּצֹאן קָדָשִׁים כְּצֹאן יְרוּשָׁלִַם בְּמוֹעֲדֶיהָ
כֵּן תִּהְיֶינָה הֶעָרִים הֶחֳרֵבוֹת מְלֵאוֹת צֹאן אָדָם וְיָדְעוּ כִּי־
אֲנִי יְהֹוָה׃

לז הָיְתָה עָלַי יַד־יְהֹוָה וַיּוֹצִאֵנִי בְרוּחַ יְהֹוָה וַיְנִיחֵנִי בְּתוֹךְ
הַבִּקְעָה וְהִיא מְלֵאָה עֲצָמוֹת׃ וְהֶעֱבִירַנִי עֲלֵיהֶם סָבִיב ׀
סָבִיב וְהִנֵּה רַבּוֹת מְאֹד עַל־פְּנֵי הַבִּקְעָה וְהִנֵּה יְבֵשׁוֹת
מְאֹד׃ וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן־אָדָם הֲתִחְיֶינָה הָעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה
וָאֹמַר אֲדֹנָי יֱהֹוִה אַתָּה יָדָעְתָּ׃ וַיֹּאמֶר אֵלַי הִנָּבֵא עַל־
הָעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם הָעֲצָמוֹת הַיְבֵשׁוֹת שִׁמְעוּ
דְּבַר־יְהֹוָה׃ כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהֹוִה לָעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה
הִנֵּה אֲנִי מֵבִיא בָכֶם רוּחַ וִחְיִיתֶם׃ וְנָתַתִּי עֲלֵיכֶם גִּידִים
וְהַעֲלֵתִי עֲלֵיכֶם בָּשָׂר וְקָרַמְתִּי עֲלֵיכֶם עוֹר וְנָתַתִּי בָכֶם
רוּחַ וִחְיִיתֶם וִידַעְתֶּם כִּי־אֲנִי יְהֹוָה׃ וְנִבֵּאתִי כַּאֲשֶׁר צֻוֵּיתִי
וַיְהִי־קוֹל כְּהִנָּבְאִי וְהִנֵּה־רַעַשׁ וַתִּקְרְבוּ עֲצָמוֹת עֶצֶם אֶל־
עַצְמוֹ׃ וְרָאִיתִי וְהִנֵּה־עֲלֵיהֶם גִּדִים וּבָשָׂר עָלָה וַיִּקְרַם
עֲלֵיהֶם עוֹר מִלְמָעְלָה וְרוּחַ אֵין בָּהֶם׃ וַיֹּאמֶר אֵלַי הִנָּבֵא
אֶל־הָרוּחַ הִנָּבֵא בֶן־אָדָם וְאָמַרְתָּ אֶל־הָרוּחַ כֹּה־אָמַר ׀ אֲדֹנָי
יֱהֹוִה מֵאַרְבַּע רוּחוֹת בֹּאִי הָרוּחַ וּפְחִי בַּהֲרוּגִים הָאֵלֶּה
וְיִחְיוּ׃ וְהִנַּבֵּאתִי כַּאֲשֶׁר צִוָּנִי וַתָּבוֹא בָהֶם הָרוּחַ וַיִּחְיוּ
וַיַּעַמְדוּ עַל־רַגְלֵיהֶם חַיִל גָּדוֹל מְאֹד־מְאֹד׃ וַיֹּאמֶר אֵלַי
בֶּן־אָדָם הָעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה כָּל־בֵּית יִשְׂרָאֵל הֵמָּה הִנֵּה אֹמְרִים
יָבְשׁוּ עַצְמוֹתֵינוּ וְאָבְדָה תִקְוָתֵנוּ נִגְזַרְנוּ לָנוּ׃ לָכֵן הִנָּבֵא
וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יֱהֹוִה הִנֵּה אֲנִי פֹתֵחַ אֶת־
קִבְרוֹתֵיכֶם וְהַעֲלֵיתִי אֶתְכֶם מִקִּבְרוֹתֵיכֶם עַמִּי וְהֵבֵאתִי
אֶתְכֶם אֶל־אַדְמַת יִשְׂרָאֵל׃ וִידַעְתֶּם כִּי־אֲנִי יְהֹוָה בְּפִתְחִי
אֶת־קִבְרוֹתֵיכֶם וּבְהַעֲלוֹתִי אֶתְכֶם מִקִּבְרוֹתֵיכֶם עַמִּי׃ וְנָתַתִּי
רוּחִי בָכֶם וִחְיִיתֶם וְהִנַּחְתִּי אֶתְכֶם עַל־אַדְמַתְכֶם וִידַעְתֶּם
כִּי אֲנִי יְהֹוָה דִּבַּרְתִּי וְעָשִׂיתִי נְאֻם־יְהֹוָה׃ פ וַיְהִי
דְבַר־יְהֹוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ וְאַתָּה בֶן־אָדָם קַח־לְךָ עֵץ אֶחָד
וּכְתֹב עָלָיו לִיהוּדָה וְלִבְנֵי יִשְׂרָאֵל חֲבֵרָיו וּלְקַח עֵץ אֶחָד

לו׳ לו׳ ע״כ לספרדים לו׳ הפטרה שבת חול המועד של פסח והספרדים
לז׳ הז׳ בצרי ע״כ לאשכנזים לז׳ יד׳ עד מתחילין
טו׳ הפטרת ויגש טו׳ חבריו קרי מאן

וכתב עליו ליוסף עץ אפרים וכל־בית ישראל חברו׃
וקרב אתם אחד אל־אחד לך לעץ אחד והיו לאחדים
בידך׃ וכאשר יאמרו אליך בני עמך לאמר הלוא־תגיד
לנו מה־אלה לך׃ דבר אלהם כה־אמר אדני יהוה הנה
אני לקח את־עץ יוסף אשר ביד־אפרים ושבטי ישראל
חברו ונתתי אותם עליו את־עץ יהודה ועשיתם לעץ אחד
והיו אחד בידי׃ והיו העצים אשר־תכתב עליהם בידך
לעיניהם׃ ודבר אליהם כה־אמר אדני יהוה הנה אני
לקח את־בני ישראל מבין הגוים אשר הלכו־שם וקבצתי
אתם מסביב והבאתי אותם אל־אדמתם׃ ועשיתי אתם
לגוי אחד בארץ בהרי ישראל ומלך אחד יהיה לכלם
למלך ולא יהיה־עוד לשני גוים ולא יחצו עוד לשתי
ממלכות עוד׃ ולא יטמאו עוד בגלוליהם ובשקוציהם
ובכל פשעיהם והושעתי אתם מכל מושבתיהם אשר חטאו
בהם וטהרתי אותם והיו־לי לעם ואני אהיה להם לאלהים׃
ועבדי דוד מלך עליהם ורועה אחד יהיה לכלם ובמשפטי
ילכו וחקתי ישמרו ועשו אותם׃ וישבו על־הארץ אשר
נתתי לעבדי ליעקב אשר ישבו־בה אבותיכם וישבו עליה
המה ובניהם ובני בניהם עד־עולם ודוד עבדי נשיא להם
לעולם׃ וכרתי להם ברית שלום ברית עולם יהיה אותם
ונתתים והרביתי אותם ונתתי את־מקדשי בתוכם לעולם׃
והיה משכני עליהם והייתי להם לאלהים והמה יהיו־לי
לעם׃ וידעו הגוים כי אני יהוה מקדש את־ישראל בהיות
מקדשי בתוכם לעולם׃ פ

ויהי דבר־יהוה אלי לאמר׃ בן־אדם שים פניך אל־ לח
גוג ארץ המגוג נשיא ראש משך ותבל והנבא עליו׃
ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני אליך גוג נשיא ראש
משך ותבל׃ ושובבתיך ונתתי חחים בלחייך והוצאתי
אותך ואת־כל־חילך סוסים ופרשים לבשי מכלול כלם
קהל רב צנה ומגן תפשי חרבות כלם׃ פרס כוש ופוט
אתם כלם מגן וכובע׃ גמר וכל־אגפיה בית תוגרמה
ירכתי צפון ואת־כל־אגפיו עמים רבים אתך׃ הכן והכן
לך אתה וכל־קהלך הנקהלים עליך והיית להם למשמר׃
מימים רבים תפקד באחרית השנים תבוא אל־ארץ
משובבת מחרב מקבצת מעמים רבים על הרי ישראל
אשר־היו לחרבה תמיד והיא מעמים הוצאה וישבו לבטח

ה׳ טו׳ חבריו קרי   יט׳ חבריו קרי   כב׳ יהיו קרי   כח׳ עד כאן

כלם

כלם׃ ועלית כשאה תבוא כענן לכסות הארץ תהיה
אתה וכל־אגפיך ועמים רבים אותך׃ ס כה אמר
אדני יהוה והיה ביום ההוא יעלו דברים על־לבבך
וחשבת מחשבת רעה׃ ואמרת אעלה על־ארץ פרזות
אבוא השקטים ישבי לבטח כלם ישבים באין חומה ובריח
ודלתים אין להם׃ לשלל שלל ולבז בז להשיב ידך
על־חרבות נושבת ואל־עם מאסף מגוים עשה מקנה וקנין
ישבי על־טבור הארץ׃ שבא ודדן וסחרי תרשיש וכל־
כפיריה יאמרו לך הלשלל שלל אתה בא הלבז בז
הקהלת קהלך לשאת כסף וזהב לקחת מקנה וקנין
לשלל שלל גדול׃ לכן הנבא בן־אדם ואמרת לגוג כה
אמר אדני יהוה הלוא ביום ההוא בשבת עמי ישראל
לבטח תדע׃ ובאת ממקומך מירכתי צפון אתה ועמים
רבים אתך רכבי סוסים כלם קהל גדול וחיל רב׃ ועלית
על־עמי ישראל כענן לכסות הארץ באחרית הימים תהיה
והביאותיך על־ארצי למען דעת הגוים אתי בהקדשי בך
לעיניהם גוג׃ ס כה־אמר אדני יהוה האתה־הוא
אשר־דברתי בימים קדמונים ביד עבדי נביאי ישראל
הנבאים בימים ההם שנים להביא אתך עליהם׃ והיה
ביום ההוא ביום בוא גוג על־אדמת ישראל נאם אדני
יהוה תעלה חמתי באפי׃ ובקנאתי באש־עברתי דברתי
אם־לא ביום ההוא יהיה רעש גדול על אדמת ישראל׃
ורעשו מפני דגי הים ועוף השמים וחית השדה וכל־
הרמש הרמש על־האדמה וכל האדם אשר על־פני
האדמה ונהרסו ההרים ונפלו המדרגות וכל־חומה לארץ
תפול׃ וקראתי עליו לכל־הרי חרב נאם אדני יהוה
חרב איש באחיו תהיה׃ ונשפטתי אתו בדבר ובדם
וגשם שוטף ואבני אלגביש אש וגפרית אמטיר עליו ועל־
אגפיו ועל־עמים רבים אשר אתו׃ והתגדלתי והתקדשתי
ונודעתי לעיני גוים רבים וידעו כי־אני יהוה׃ ס

ואתה בן־אדם הנבא על־גוג ואמרת כה אמר אדני יהוה לט
הנני אליך גוג נשיא ראש משך ותבל׃ ושבבתיך
וששאתיך והעליתיך מירכתי צפון והבאותיך על־הרי
ישראל׃ והכיתי קשתך מיד שמאולך וחציך מיד ימינך
אפיל׃ על־הרי ישראל תפול אתה וכל־אגפיך ועמים
אשר אתך לעיט צפור כל־כנף וחית השדה נתתיך לאכלה׃

לח׳ יה׳ המבורה שבה והול הבויר של סוכות

על

על-פני השדה תפול כי אני דברתי נאם אדני יהוה : ה
ושלחתי-אש במגוג וביושבי האיים לבטח וידעו כי-אני
יהוה : ואת-שם קדשי אודיע בתוך עמי ישראל ולא-אחל
את-שם-קדשי עוד וידעו הגוים כי-אני יהוה קדוש בישראל :
הנה באה ונהיתה נאם אדני יהוה הוא היום אשר דברתי :
ויצאו ישבי ׀ ערי ישראל ובערו והשיקו בנשק ומגן וצנה
בקשת ובחצים ובמקל יד וברמח ובערו בהם אש שבע
שנים : ולא-ישאו עצים מן-השדה ולא יחטבו מן-היערים י
כי בנשק יבערו-אש ושללו את-שלליהם ובזזו את-בזזיהם
נאם אדני יהוה : ס והיה ביום ההוא אתן לגוג ׀
מקום-שם קבר בישראל גי העברים קדמת הים וחסמת
היא את-העברים וקברו שם את-גוג ואת-כל-המונה וקראו
גיא המון גוג : וקברום בית ישראל למען טהר את-הארץ
שבעת חדשים : וקברו כל-עם הארץ והיה להם לשם
יום הכבדי נאם אדני יהוה : ואנשי תמיד יבדילו עברים
בארץ מקברים את-העברים את-הנותרים על-פני הארץ
לטהרה מקצה שבעה-חדשים יחקרו : ועברו העברים טו
בארץ וראה עצם אדם ובנה אצלו ציון עד קברו אתו
המקברים אל-גיא המון גוג : וגם שם-עיר המונה וטהרו
הארץ : ס ואתה בן-אדם כה-אמר ׀ אדני יהוה אמר
לצפור כל-כנף ולכל ׀ חית השדה הקבצו ובאו האספו
מסביב על-זבחי אשר אני זבח לכם זבח גדול על הרי
ישראל ואכלתם בשר ושתיתם דם : בשר גבורים תאכלו
ודם-נשיאי הארץ תשתו אילים כרים ועתודים פרים מריאי
בשן כלם : ואכלתם-חלב לשבעה ושתיתם דם לשכרון
מזבחי אשר-זבחתי לכם : ושבעתם על-שלחני סוס ורכב כ
גבור וכל-איש מלחמה נאם אדני יהוה : ונתתי את-כבודי
בגוים וראו כל-הגוים את-משפטי אשר עשיתי ואת-ידי
אשר-שמתי בהם : וידעו בית ישראל כי אני יהוה
אלהיהם מן-היום ההוא והלאה : וידעו הגוים כי בעונם
גלו בית-ישראל על אשר מעלו-בי ואסתר פני מהם ואתנם
ביד צריהם ויפלו בחרב כלם : כטמאתם וכפשעיהם
עשיתי אתם ואסתר פני מהם : ס לכן כה אמר כה
אדני יהוה עתה אשיב את-שבית יעקב ורחמתי כל-בית
ישראל וקנאתי לשם קדשי : ונשו את-כלמתם ואת-כל-
מעלם אשר מעלו-בי בשבתם על-אדמתם לבטח ואין

לט' טו' עד כאן כה' שבות קרי כו' ...

מחריד : בשובבי אותם מן-העמים וקבצתי אתם מארצות
איביהם ונקדשתי בם לעיני הגוים רבים : וידעו כי אני
יהוה אלהיהם בהגלותי אתם אל-הגוים וכנסתים אל-
אדמתם ולא-אותיר עוד מהם שם : ולא-אסתיר עוד
פני מהם אשר שפכתי את-רוחי על-בית ישראל נאם אדני
יהוה :

מ בעשרים וחמש שנה לגלותנו בראש השנה בעשור
לחדש בארבע עשרה שנה אחר אשר הכתה העיר בעצם ׀
היום הזה היתה עלי יד-יהוה ויבא אתי שמה : במראות
אלהים הביאני אל-ארץ ישראל ויניחני אל-הר גבה מאד
ועליו כמבנה-עיר מנגב : ויביא אותי שמה והנה-איש
מראהו כמראה נחשת ופתיל-פשתים בידו וקנה המדה
והוא עמד בשער : וידבר אלי האיש בן-אדם ראה
בעיניך ובאזניך שמע ושים לבך לכל אשר-אני מראה אותך
כי למען הראותכה הבאתה הנה הגד את-כל-אשר-אתה
ה ראה לבית ישראל : והנה חומה מחוץ לבית סביב ׀
סביב וביד האיש קנה המדה שש-אמות באמה וטפח וימד
את-רחב הבנין קנה אחד וקומה קנה אחד : ויבוא אל-
שער אשר פניו דרך הקדימה ויעל במעלתו וימד ׀ את-סף
השער קנה אחד רחב ואת סף אחד קנה אחד רחב :
והתא קנה אחד ארך וקנה אחד רחב ובין התאים חמש
אמות וסף השער מאצל אולם השער מהבית קנה אחד :
וימד את-אלם השער מהבית קנה אחד : וימד את-אלם
השער שמנה אמות ואילו שתים אמות ואלם השער
מהבית : ותאי השער דרך הקדים שלשה מפה ושלשה
מפה מדה אחת לשלשתם ומדה אחת לאילם מפה ומפו :
וימד את-רחב פתח-השער עשר אמות ארך השער שלוש
עשרה אמות : וגבול לפני התאות אמה אחת ואמה-
אחת גבול מפה והתא שש-אמות מפו ושש אמות מפו :
וימד את-השער מגג התא לגגו רחב עשרים וחמש אמות
פתח נגד פתח : ויעש את-אילים ששים אמה ואל-איל
טו החצר השער סביב ׀ סביב : ועל פני השער היאתון
על-לפני אלם השער הפנימי חמשים אמה : וחלנות
אטמות אל-התאים ואל אליהמה לפנימה לשער סביב ׀
סביב וכן לאלמות וחלונות סביב ׀ סביב לפנימה ואל-איל
תמרים : ויביאני אל-החצר החיצונה והנה לשכות ורצפה

ד' קמץ בלא אכ"ח ו' בגמלהיו קרי ט' ואלו קרי טו' האיתון קרי

עשוי לחצר סביב שלשים לשכות אל־הרצפה׃
והרצפה אל־כתף השערים לעמת ארך השערים הרצפה
התחתונה׃ וימד רחב מלפני השער התחתונה לפני
החצר הפנימי מחוץ מאה אמה הקדים והצפון׃ והשער כ
אשר פניו דרך הצפון לחצר החיצונה מדד ארכו ורחבו׃
ותאו שלושה מפו ושלשה מפו ואילו ואלמו היה כמדת
השער הראשון חמשים אמה ארכו ורחב חמש ועשרים
באמה׃ וחלונו ואילמו ותמרו כמדת השער אשר פניו
דרך הקדים ובמעלות שבע יעלו־בו ואילמו לפניהם׃
ושער לחצר הפנימי נגד השער לצפון ולקדים וימד משער
אל־שער מאה אמה׃ ויולכני דרך הדרום והנה־שער
דרך הדרום ומדד אילו ואילמו כמדות האלה׃ וחלונים כה
לו ולאילמו סביב סביב כהחלנות האלה חמשים אמה
ארך ורחב חמש ועשרים אמה׃ ומעלות שבעה עלותו
ואילמו לפניהם ותמרים לו אחד מפו ואחד מפו אל־אילו׃
ושער לחצר הפנימי דרך הדרום וימד משער אל־השער
דרך הדרום מאה אמות׃ ויביאני אל־חצר הפנימי בשער
הדרום וימד את־השער הדרום כמדות האלה׃ ותאו
ואילו ואלמו כמדות האלה וחלונות לו ולאלמו סביב סביב
סביב חמשים אמה ארך ורחב עשרים וחמש אמות׃
ואלמות סביב סביב ארך חמש ועשרים אמה ורחב ל
חמש אמות׃ ואלמו אל־חצר החיצונה ותמרים אל־
אילו ומעלות שמונה מעלו׃ ויביאני אל־החצר הפנימי
דרך הקדים וימד את־השער כמדות האלה׃ ותאו
ואלו ואלמו כמדות האלה וחלונות לו ולאלמו סביב סביב
סביב ארך חמשים אמה ורחב חמש ועשרים אמה׃
ואלמו לחצר החיצונה ותמרים אל־אילו מפו ומפו
ושמנה מעלות מעלו׃ ויביאני אל־שער הצפון ומדד לה
כמדות האלה׃ תאו אלו ואלמו וחלונות לו סביב סביב
סביב ארך חמשים אמה ורחב חמש ועשרים אמה׃
ואילו לחצר החיצונה ותמרים אל־אילו מפו ומפו

כ׳ יט׳ מלעיל   כא׳ והאיו קרי ואליו קרי ואלמיו קרי · כב׳ וחלוניו קרי ואלמיו קרי
ותמריו קרי ואלמיו קרי   כד׳ אליו קרי ואלמיו קרי   כה׳ ולאילמיו ק׳   כו׳ עלותיו קרי
ואלמיו קרי אליו קרי   כט׳ והאיו קרי ואליו קרי ואלמיו קרי ולאלמיו קרי
לא׳ ואלמיו קרי אליו קרי מעליו קרי   לג׳ והאיו קרי ואליו קרי ואלמיו קרי
לד׳ ואלמיו קרי אליו קרי מעליו קרי   לו׳ תאיו קרי אליו קרי ואלמיו קרי   לז׳ ואליו קרי
אליו קרי

ושמנה מעלות מעלו׃ ולשכה ופתחה באילים השערים
שם ידיחו את־העלה׃ ובאלם השער שנים שלחנות מפו
ושנים שלחנות מפה לשחוט אליהם העולה והחטאת
מ והאשם׃ ואל־הכתף מחוצה לעולה לפתח השער הצפונה
שנים שלחנות ואל־הכתף האחרת אשר לאלם השער
שנים שלחנות׃ ארבעה שלחנות מפה וארבעה שלחנות
מפה לכתף השער שמונה שלחנות אליהם ישחטו׃
וארבעה שלחנות לעולה אבני גזית ארך אמה אחת וחצי
ורחב אמה אחת וחצי וגבה אמה אחת אליהם ויניחו
את־הכלים אשר ישחטו את־העולה בם והזבח׃ והשפתים
טפח אחד מוכנים בבית סביב סביב ואל־השלחנות בשר
הקרבן׃ ומחוצה לשער הפנימי לשכות שרים בחצר
הפנימי אשר אל־כתף שער הצפון ופניהם דרך הדרום
מה אחד אל־כתף שער הקדים פני דרך הצפון׃ וידבר אלי
זה הלשכה אשר פניה דרך הדרום לכהנים שמרי משמרת
הבית׃ והלשכה אשר פניה דרך הצפון לכהנים שמרי
משמרת המזבח המה בני־צדוק הקרבים מבני־לוי אל־
יהוה לשרתו׃ וימד את־החצר ארך מאה אמה ורחב
מאה אמה מרבעת והמזבח לפני הבית׃ ויבאני אל־
אלם הבית וימד אל אלם חמש אמות מפה וחמש אמות
מפה ורחב השער שלש אמות מפו ושלש אמות מפו׃
ארך האלם עשרים אמה ורחב עשתי עשרה אמה
ובמעלות אשר יעלו אליו ועמדים אל־האילים אחד מפה
ואחד מפה׃

מא ויביאני אל־ההיכל וימד את־האילים שש־אמות רחב מפו
ושש־אמות רחב־מפו רחב האהל׃ ורחב הפתח עשר
אמות וכתפות הפתח חמש אמות מפו וחמש אמות מפו
וימד ארכו ארבעים אמה ורחב עשרים אמה׃ ובא לפנימה
וימד איל־הפתח שתים אמות והפתח שש אמות ורחב הפתח
שבע אמות׃ וימד את־ארכו עשרים אמה ורחב עשרים אמה
ה אל־פני ההיכל ויאמר אלי זה קדש הקדשים׃ וימד קיר
הבית שש אמות ורחב הצלע ארבע אמות סביב סביב
לבית סביב׃ והצלעות צלע אל־צלע שלוש ושלשים
פעמים ובאות בקיר אשר־לבית לצלעות סביב סביב
להיות אחוזים ולא־יהיו אחוזים בקיר הבית׃ ורחבה
ונסבה למעלה למעלה לצלעות כי מוסב־הבית למעלה

מ׳ מט׳ מעליו קרי   מ׳ כ״ל

לְמַעְלָה סָבִיב׀ סָבִיב לַבַּיִת עַל־כֵּן רֹחַב־לַבַּיִת לְמָעְלָה וְכֵן הַתַּחְתּוֹנָה יַעֲלֶה עַל־הָעֶלְיוֹנָה לַתִּיכוֹנָה׃ וְרָאִיתִי לַבַּיִת גֹּבַהּ סָבִיב׀ סָבִיב מְיֻסְּדוֹת הַצְּלָעוֹת מְלוֹ הַקָּנֶה שֵׁשׁ אַמּוֹת אַצִּילָה׃ רֹחַב הַקִּיר אֲשֶׁר־לַצֵּלָע אֶל־הַחוּץ חָמֵשׁ אַמּוֹת וַאֲשֶׁר מֻנָּח בֵּית צְלָעוֹת אֲשֶׁר לַבָּיִת׃ וּבֵין הַלְּשָׁכוֹת רֹחַב עֶשְׂרִים אַמָּה סָבִיב לַבַּיִת סָבִיב׀ סָבִיב׃ וּפֶתַח הַצֵּלָע לַמֻּנָּח פֶּתַח אֶחָד דֶּרֶךְ הַצָּפוֹן וּפֶתַח אֶחָד לַדָּרוֹם וְרֹחַב מְקוֹם הַמֻּנָּח חָמֵשׁ אַמּוֹת סָבִיב׀ סָבִיב׃ וְהַבִּנְיָן אֲשֶׁר אֶל־פְּנֵי הַגִּזְרָה פְּאַת דֶּרֶךְ־הַיָּם רֹחַב שִׁבְעִים אַמָּה וְקִיר הַבִּנְיָן חָמֵשׁ־אַמּוֹת רֹחַב סָבִיב׀ סָבִיב וְאָרְכּוֹ תִּשְׁעִים אַמָּה׃ וּמָדַד אֶת־הַבַּיִת אֹרֶךְ מֵאָה אַמָּה וְהַגִּזְרָה וְהַבִּנְיָה וְקִירוֹתֶיהָ אֹרֶךְ מֵאָה אַמָּה׃ וְרֹחַב פְּנֵי הַבַּיִת וְהַגִּזְרָה לַקָּדִים מֵאָה אַמָּה׃ וּמָדַד אֹרֶךְ־הַבִּנְיָן אֶל־פְּנֵי הַגִּזְרָה אֲשֶׁר עַל־אַחֲרֶיהָ וְאַתּוּקֶיהָא מִפּוֹ וּמִפּוֹ מֵאָה אַמָּה וְהַהֵיכָל הַפְּנִימִי וְאֻלַמֵּי הֶחָצֵר׃ הַסִּפִּים וְהַחַלּוֹנִים הָאֲטֻמוֹת וְהָאַתִּיקִים׀ סָבִיב לִשְׁלָשְׁתָּם נֶגֶד הַסַּף שְׂחִיף עֵץ סָבִיב׀ סָבִיב וְהָאָרֶץ עַד־הַחַלֹּנוֹת וְהַחַלֹּנוֹת מְכֻסּוֹת׃ עַל־מֵעַל הַפֶּתַח וְעַד־הַבַּיִת הַפְּנִימִי וְלַחוּץ וְאֶל־כָּל־הַקִּיר סָבִיב׀ סָבִיב בַּפְּנִימִי וּבַחִיצוֹן מִדּוֹת׃ וְעָשׂוּי כְּרוּבִים וְתִמֹרִים וְתִמֹרָה בֵּין־כְּרוּב לִכְרוּב וּשְׁנַיִם פָּנִים לַכְּרוּב׃ וּפְנֵי אָדָם אֶל־הַתִּמֹרָה מִפּוֹ וּפְנֵי־כְפִיר אֶל־הַתִּמֹרָה מִפּוֹ עָשׂוּי אֶל־כָּל־הַבַּיִת סָבִיב׀ סָבִיב׃ מֵהָאָרֶץ עַד־מֵעַל הַפֶּתַח הַכְּרוּבִים וְהַתִּמֹרִים עֲשׂוּיִם וְקִיר הַהֵיכָל׃ הַהֵיכָל מְזוּזַת רְבֻעָה וּפְנֵי הַקֹּדֶשׁ הַמַּרְאֶה כַּמַּרְאֶה׃ הַמִּזְבֵּחַ עֵץ שָׁלוֹשׁ אַמּוֹת גָּבֹהַּ וְאָרְכּוֹ שְׁתַּיִם־אַמּוֹת וּמִקְצֹעוֹתָיו לוֹ וְאָרְכּוֹ וְקִירֹתָיו עֵץ וַיְדַבֵּר אֵלַי זֶה הַשֻּׁלְחָן אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה׃ וּשְׁתַּיִם דְּלָתוֹת לַהֵיכָל וְלַקֹּדֶשׁ׃ וּשְׁתַּיִם דְּלָתוֹת לַדְּלָתוֹת שְׁתַּיִם מוּסַבּוֹת דְּלָתוֹת שְׁתַּיִם לְדֶלֶת אֶחָת וּשְׁתֵּי דְלָתוֹת לָאַחֶרֶת׃ וַעֲשׂוּיָה אֲלֵיהֶן אֶל־דַּלְתוֹת הַהֵיכָל כְּרוּבִים וְתִמֹרִים כַּאֲשֶׁר עֲשׂוּיִם לַקִּירוֹת וְעָב עֵץ אֶל־פְּנֵי הָאוּלָם מֵהַחוּץ׃ וְחַלּוֹנִים אֲטֻמוֹת וְתִמֹרִים מִפּוֹ וּמִפּוֹ אֶל־כִּתְפוֹת הָאוּלָם וְצַלְעוֹת הַבַּיִת וְהָעֻבִּים׃

מב וַיּוֹצִאֵנִי אֶל־הֶחָצֵר הַחִיצוֹנָה הַדֶּרֶךְ דֶּרֶךְ הַצָּפוֹן וַיְבִאֵנִי אֶל־הַלִּשְׁכָּה אֲשֶׁר נֶגֶד הַגִּזְרָה וַאֲשֶׁר־נֶגֶד הַבִּנְיָן אֶל־הַצָּפוֹן׃ אֶל־פְּנֵי אֹרֶךְ אַמּוֹת הַמֵּאָה פֶּתַח הַצָּפוֹן וְהָרֹחַב חֲמִשִּׁים אַמּוֹת׃ נֶגֶד הָעֶשְׂרִים אֲשֶׁר לֶחָצֵר הַפְּנִימִי וְנֶגֶד רִצְפָה אֲשֶׁר לֶחָצֵר הַחִיצוֹנָה אַתִּיק אֶל־פְּנֵי־אַתִּיק בַּשְּׁלִשִׁים׃

מא׳ ח׳ מוסדות קרי כב׳ ... טו׳ ואתוקיה קרי כ׳ נקוד עליו

ולפני

וְלִפְנֵי הַלְּשָׁכוֹת מַהֲלַךְ עֶשֶׂר אַמּוֹת רֹחַב אֶל־הַפְּנִימִית דֶּרֶךְ אַמָּה אֶחָת וּפִתְחֵיהֶם לַצָּפוֹן׃ וְהַלְּשָׁכוֹת הָעֶלְיוֹנֹת קְצֻרוֹת כִּי־יוֹכְלוּ אַתִּיקִים מֵהֵנָּה מֵהַתַּחְתֹּנוֹת וּמֵהַתִּכֹנוֹת בִּנְיָן׃ כִּי מְשֻׁלָּשׁוֹת הֵנָּה וְאֵין לָהֶן עַמּוּדִים כְּעַמּוּדֵי הַחֲצֵרוֹת עַל־כֵּן נֶאֱצַל מֵהַתַּחְתּוֹנוֹת וּמֵהַתִּיכֹנוֹת מֵהָאָרֶץ׃ וְגָדֵר אֲשֶׁר־לַחוּץ לְעֻמַּת הַלְּשָׁכוֹת דֶּרֶךְ הֶחָצֵר הַחִצוֹנָה אֶל־פְּנֵי הַלְּשָׁכוֹת אָרְכּוֹ חֲמִשִּׁים אַמָּה׃ כִּי־אֹרֶךְ הַלְּשָׁכוֹת אֲשֶׁר לֶחָצֵר הַחִצוֹנָה חֲמִשִּׁים אַמָּה וְהִנֵּה עַל־פְּנֵי הַהֵיכָל מֵאָה אַמָּה׃ וּמִתַּחְתָּה לְשָׁכוֹת הָאֵלֶּה הַמָּבוֹא מֵהַקָּדִים בְּבֹאוֹ לָהֵנָּה מֵהֶחָצֵר הַחִצֹנָה׃ בְּרֹחַב׀ גֶּדֶר הֶחָצֵר דֶּרֶךְ הַקָּדִים אֶל־פְּנֵי הַגִּזְרָה וְאֶל־פְּנֵי הַבִּנְיָן לְשָׁכוֹת׃ וְדֶרֶךְ לִפְנֵיהֶם כְּמַרְאֵה הַלְּשָׁכוֹת אֲשֶׁר דֶּרֶךְ הַצָּפוֹן כְּאָרְכָּן כֵּן רָחְבָּן וְכֹל מוֹצָאֵיהֶן וּכְמִשְׁפְּטֵיהֶן וּכְפִתְחֵיהֶן׃ וּכְפִתְחֵי הַלְּשָׁכוֹת אֲשֶׁר דֶּרֶךְ הַדָּרוֹם פֶּתַח בְּרֹאשׁ דָּרֶךְ דֶּרֶךְ בִּפְנֵי הַגְּדֶרֶת הֲגִינָה דֶּרֶךְ הַקָּדִים בְּבוֹאָן׃ וַיֹּאמֶר אֵלַי לִשְׁכוֹת הַצָּפוֹן לִשְׁכוֹת הַדָּרוֹם אֲשֶׁר אֶל־פְּנֵי הַגִּזְרָה הֵנָּה׀ לִשְׁכוֹת הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר יֹאכְלוּ־שָׁם הַכֹּהֲנִים אֲשֶׁר־קְרוֹבִים לַיהוָה קָדְשֵׁי הַקֳּדָשִׁים שָׁם יַנִּיחוּ׀ קָדְשֵׁי הַקֳּדָשִׁים וְהַמִּנְחָה וְהַחַטָּאת וְהָאָשָׁם כִּי הַמָּקוֹם קָדֹשׁ׃ בְּבֹאָם הַכֹּהֲנִים וְלֹא־יֵצְאוּ מֵהַקֹּדֶשׁ אֶל־הֶחָצֵר הַחִיצוֹנָה וְשָׁם יַנִּיחוּ בִגְדֵיהֶם אֲשֶׁר־יְשָׁרְתוּ בָהֶן כִּי־קֹדֶשׁ הֵנָּה יִלְבְּשׁוּ בְּגָדִים אֲחֵרִים וְקָרְבוּ אֶל־אֲשֶׁר לָעָם׃ וְכִלָּה אֶת־מִדּוֹת הַבַּיִת הַפְּנִימִי וְהוֹצִיאַנִי דֶּרֶךְ הַשַּׁעַר אֲשֶׁר פָּנָיו דֶּרֶךְ הַקָּדִים וּמְדָדוֹ סָבִיב׀ סָבִיב׃ מָדַד רוּחַ הַקָּדִים בִּקְנֵה הַמִּדָּה חֲמֵשׁ־אֵמוֹת קָנִים בִּקְנֵה הַמִּדָּה סָבִיב׃ מָדַד רוּחַ הַצָּפוֹן חֲמֵשׁ־מֵאוֹת קָנִים בִּקְנֵה הַמִּדָּה סָבִיב׃ אֵת רוּחַ הַדָּרוֹם מָדָד חֲמֵשׁ־מֵאוֹת קָנִים בִּקְנֵה הַמִּדָּה׃ סָבַב אֶל־רוּחַ הַיָּם מָדַד חֲמֵשׁ־מֵאוֹת קָנִים בִּקְנֵה הַמִּדָּה׃ לְאַרְבַּע רוּחוֹת מְדָדוֹ חוֹמָה לוֹ סָבִיב׀ סָבִיב אֹרֶךְ חֲמֵשׁ מֵאוֹת וְרֹחַב חֲמֵשׁ מֵאוֹת לְהַבְדִּיל בֵּין הַקֹּדֶשׁ לְחֹל׃

מג וַיּוֹלִכֵנִי אֶל־הַשָּׁעַר שַׁעַר אֲשֶׁר פֹּנֶה דֶּרֶךְ הַקָּדִים׃ וְהִנֵּה כְּבוֹד אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בָּא מִדֶּרֶךְ הַקָּדִים וְקוֹלוֹ כְּקוֹל מַיִם רַבִּים וְהָאָרֶץ הֵאִירָה מִכְּבֹדוֹ׃ וּכְמַרְאֵה הַמַּרְאֶה אֲשֶׁר רָאִיתִי כַּמַּרְאֶה אֲשֶׁר־רָאִיתִי בְּבֹאִי לְשַׁחֵת אֶת־הָעִיר וּמַרְאוֹת כַּמַּרְאֶה אֲשֶׁר רָאִיתִי אֶל־נְהַר־כְּבָר וָאֶפֹּל אֶל־פָּנָי׃ וּכְבוֹד יְהוָה בָּא אֶל־הַבָּיִת דֶּרֶךְ שַׁעַר אֲשֶׁר פָּנָיו דֶּרֶךְ הַקָּדִים׃ וַתִּשָּׂאֵנִי רוּחַ וַתְּבִאֵנִי אֶל־הֶחָצֵר הַפְּנִימִי וְהִנֵּה מָלֵא כְבוֹד

מב׳ ט׳ ומתחת הלשכות קרי המבוא קרי יד׳ ולבשו קרי טז׳ מאות קרי

יהוה

יהוה הבית: ואשמע מדבר אלי מהבית ואיש היה עמד
אצלי: ויאמר אלי בן־אדם את־מקום כסאי ואת־מקום
כפות רגלי אשר אשכן־שם בתוך בני־ישראל לעולם ולא
יטמאו עוד בית־ישראל שם קדשי המה ומלכיהם בזנותם
ובפגרי מלכיהם במותם: בתתם ספם את־ספי ומזוזתם
אצל מזוזתי והקיר ביני וביניהם וטמאו | את־שם קדשי
בתועבותם אשר עשו ואכל אותם באפי: עתה ירחקו
את־זנותם ופגרי מלכיהם ממני ושכנתי בתוכם לעולם:
ס אתה בן־אדם הגד את־בית־ישראל את־הבית
ויכלמו מעונותיהם ומדדו את־תכנית: ואם־נכלמו מכל
אשר־עשו צורת הבית ותכונתו ומוצאיו ומובאיו וכל־
צורתו ואת כל־חקתיו וכל־צורתו וכל־תורתו הודע אותם
וכתב לעיניהם וישמרו את־כל־צורתו ואת־כל־חקתיו ועשו
אותם: זאת תורת הבית על־ראש ההר כל־גבלו סביב |
סביב קדש קדשים הנה־זאת תורת הבית: ואלה מדות
המזבח באמות אמה אמה וטפח וחיק האמה ואמה־רחב
וגבולה אל־שפתה סביב זרת האחד וזה גב המזבח:
ומחיק הארץ עד־העזרה התחתונה שתים אמות ורחב
אמה אחת ומהעזרה הקטנה עד־העזרה הגדולה ארבע
אמות ורחב האמה: וההראל ארבע אמות ומהאראיל טו
ולמעלה הקרנות ארבע: והאראיל שתים עשרה ארך
בשתים עשרה רחב רבוע אל ארבעת רבעיו: והעזרה
ארבע עשרה ארך בארבע עשרה רחב אל ארבעת רבעיה
והגבול סביב אותה חצי האמה והחיק־לה אמה סביב
ומעלתהו פנות קדים: ויאמר אלי בן־אדם כה אמר
אדני יהוה אלה חקות המזבח ביום העשותו להעלות
עליו עולה ולזרק עליו דם: ונתתה אל־הכהנים הלוים
אשר הם מזרע צדוק הקרבים אלי נאם אדני יהוה לשרתני
פר בן־בקר לחטאת: ולקחת מדמו ונתתה על־ארבע כ
קרנתיו ואל־ארבע פנות העזרה ואל־הגבול סביב וחטאת
אותו וכפרתהו: ולקחת את הפר החטאת ושרפו
במפקד הבית מחוץ למקדש: וביום השני תקריב שעיר־
עזים תמים לחטאת וחטאו את־המזבח כאשר חטאו
בפר: בכלותך מחטא תקריב פר בן־בקר תמים ואיל
מן־הצאן תמים: והקרבתם לפני יהוה והשליכו הכהנים

כב׳ י׳ הברה הציה יא׳ צורתו קרי צורתיו כ׳ תורותיו קרי טו׳ ומהאריאל קרי
טו׳ והאריאל קרי

עליהם

כד עליהם מלח והעלו אותם עלה ליהוה: שבעת ימים
תעשה שעיר־חטאת ליום ופר בן־בקר ואיל מן־הצאן
תמימים יעשו: שבעת ימים יכפרו את־המזבח וטהרו
אתו ומלאו ידו: ויכלו את־הימים והיה ביום השמיני
והלאה יעשו הכהנים על־המזבח את־עולותיכם ואת־
שלמיכם ורצאתי אתכם נאם אדני יהוה: ס
מד וישב אתי דרך שער המקדש החיצון הפנה קדים והוא
סגור: ויאמר אלי יהוה השער הזה סגור יהיה לא
יפתח ואיש לא־יבא בו כי יהוה אלהי־ישראל בא בו והיה
סגור: את־הנשיא נשיא הוא ישב־בו לאכול־לחם לפני
יהוה מדרך אולם השער יבוא ומדרכו יצא: ויביאני
דרך־שער־הצפון אל־פני הבית וארא והנה מלא כבוד־
ה יהוה את־בית יהוה ואפל אל־פני: ויאמר אלי יהוה בן־
אדם שים לבך וראה בעיניך ובאזניך שמע את כל־אשר
אני מדבר אתך לכל־חקות בית־יהוה ולכל־תורתו ושמת
לבך למבוא הבית בכל מוצאי המקדש: ואמרת אל־מרי
אל־בית ישראל כה אמר אדני יהוה רב־לכם מכל־
תועבותיכם בית ישראל: בהביאכם בני־נכר ערלי־לב
וערלי בשר להיות במקדשי לחללו את־ביתי בהקריבכם
את־לחמי חלב ודם ויפרו את־בריתי אל כל־תועבותיכם:
ולא שמרתם משמרת קדשי ותשימון לשמרי משמרתי
במקדשי לכם: כה אמר אדני יהוה כל־בן־נכר
ערל לב וערל בשר לא יבוא אל־מקדשי לכל־בן־נכר
אשר בתוך בני ישראל: כי אם־הלוים אשר רחקו מעלי
בתעות ישראל אשר תעו מעלי אחרי גלוליהם ונשאו
עונם: והיו במקדשי משרתים פקדות אל־שערי הבית
ומשרתים את־הבית המה ישחטו את־העלה ואת־הזבח
לעם והמה יעמדו לפניהם לשרתם: יען אשר ישרתו
אותם לפני גלוליהם והיו לבית־ישראל למכשול עון על־
כן נשאתי ידי עליהם נאם אדני יהוה ונשאו עונם:
ולא־יגשו אלי לכהן לי ולגשת על־כל־קדשי אל־קדשי
הקדשים ונשאו כלמתם ותועבותם אשר עשו: ונתתי
אותם שמרי משמרת הבית לכל עבדתו ולכל אשר יעשה
בו: פ טו והכהנים הלוים בני צדוק אשר שמרו את־
משמרת מקדשי בתעות בני־ישראל מעלי המה יקרבו אלי

כג׳ כו׳ יכפרו קרי ידיו קרי כו׳ עד כאן מד׳ ג׳ יתיר ו׳ ה׳ קמץ בלא אתנח
תורותיו קרי טו׳ הפטרת אמור

לשרתני

לשרתני ועמדו לפני להקריב לי חלב ודם נאם אדני יהוה: המה יבאו אל־מקדשי והמה יקרבו אל־שלחני לשרתני ושמרו את־משמרתי: והיה בבואם אל־שערי החצר הפנימית בגדי פשתים ילבשו ולא־יעלה עליהם צמר בשרתם בשערי החצר הפנימית וביתה: פארי פשתים יהיו על־ראשם ומכנסי פשתים יהיו על־מתניהם לא יחגרו ביזע: ובצאתם אל־החצר החיצונה אל־החצר החיצונה אל־העם יפשטו את־בגדיהם אשר־המה משרתם בם והניחו אותם בלשכת הקדש ולבשו בגדים אחרים ולא־יקדשו את־העם בבגדיהם: וראשם לא יגלחו ופרע לא ישלחו כסום יכסמו את־ראשיהם: ויין לא־ישתו כל־כהן בבואם אל־החצר הפנימית: ואלמנה וגרושה לא־יקחו להם לנשים כי אם־בתולת מזרע בית ישראל והאלמנה אשר־תהיה אלמנה מכהן יקחו: ואת־עמי יורו בין קדש לחל ובין־טמא לטהור יודעם: ועל־ריב המה יעמדו לשפט במשפטי ושפטהו ואת־תורתי ואת־חקתי בכל־מועדי ישמרו ואת־שבתותי יקדשו: ואל־מת אדם לא יבוא לטמאה כי אם־לאב ולאם ולבן ולבת לאח ולאחות אשר־לא־היתה לאיש יטמאו: ואחרי טהרתו שבעת ימים יספרו־לו: וביום באו אל־הקדש אל־החצר הפנימית לשרת בקדש יקריב חטאתו נאם אדני יהוה: והיתה להם לנחלה אני נחלתם ואחזה לא־תתנו להם בישראל אני אחזתם: המנחה והחטאת והאשם המה יאכלום וכל־חרם בישראל להם יהיה: וראשית כל־בכורי כל וכל־תרומת כל מכל תרומותיכם לכהנים יהיה וראשית עריסותיכם תתנו לכהן להניח ברכה אל־ביתך: כל־נבלה וטרפה מן־העוף ומן־הבהמה לא יאכלו הכהנים: ס ובהפילכם את־הארץ בנחלה תרימו תרומה ליהוה קדש מן־הארץ ארך חמשה ועשרים אלף ארך ורחב עשרה אלף קדש־הוא בכל־גבולה סביב: יהיה מזה אל־הקדש חמש מאות בחמש מאות מרבע סביב וחמשים אמה מגרש לו סביב: ומן־המדה הזאת תמוד ארך חמש ועשרים אלף ורחב עשרת אלפים ובו־יהיה המקדש קדש קדשים: קדש מן־הארץ הוא לכהנים משרתי המקדש יהיה הקרבים לשרת את־יהוה והיה להם מקום לבתים ומקדש למקדש: וחמשה ועשרים אלף ארך ועשרת

מד׳ כ׳ לבסבם קרי ישפטהו קרי לא׳ עד כאן מה׳ ג׳ תמדה קרי

אלפים רחב יהיה ללוים משרתי הבית להם לאחזה עשרים לשכת: ואחזת העיר תתנו חמשת אלפים רחב וארך חמשה ועשרים אלף לעמת תרומת הקדש לכל־בית ישראל יהיה: ולנשיא מזה ומזה לתרומת הקדש ולאחזת העיר אל־פני תרומת־הקדש ואל־פני אחזת העיר מפאת־ים ימה ומפאת־קדמה קדימה וארך לעמות אחד החלקים מגבול ים אל־גבול קדימה: לארץ יהיה־לו לאחזה בישראל ולא־יונו עוד נשיאי את־עמי והארץ יתנו לבית־ישראל לשבטיהם: ס כה־אמר אדני יהוה רב־לכם נשיאי ישראל חמס ושד הסירו ומשפט וצדקה עשו הרימו גרשתיכם מעל עמי נאם אדני יהוה: מאזני־צדק ואיפת־צדק ובת־צדק יהי לכם: האיפה והבת תכן אחד יהיה לשאת מעשר החמר הבת ועשירת החמר האיפה אל־החמר יהיה מתכנתו: והשקל עשרים גרה עשרים שקלים חמשה ועשרים שקלים עשרה וחמשה שקל המנה יהיה לכם: זאת התרומה אשר תרימו ששית האיפה מחמר החטים וששיתם האיפה מחמר השערים: וחק השמן הבת השמן מעשר הבת מן־הכר עשרת הבתים חמר כי־עשרת הבתים חמר: ושה־אחת מן־הצאן מן־המאתים ממשקה ישראל למנחה ולעולה ולשלמים לכפר עליהם נאם אדני יהוה: ס כל העם הארץ יהיו אל־התרומה הזאת לנשיא בישראל: ועל־הנשיא יהיה העולות והמנחה והנסך בחגים ובחדשים ובשבתות בכל־מועדי בית ישראל הוא־יעשה את־החטאת ואת־המנחה ואת־העולה ואת־השלמים לכפר בעד בית־ישראל: ס כה־אמר אדני יהוה בראשון באחד לחדש תקח פר־בן־בקר תמים וחטאת את־המקדש: ולקח הכהן מדם החטאת ונתן אל־מזוזת הבית ואל־ארבע פנות העזרה למזבח ועל־מזוזת שער החצר הפנימית: וכן תעשה בשבעה בחדש מאיש שגה ומפתי וכפרתם את־הבית: בראשון בארבעה עשר יום לחדש יהיה לכם הפסח חג שבעות ימים מצות יאכל: ועשה הנשיא ביום ההוא בעדו ובעד כל־עם הארץ פר חטאת: ושבעת ימי־החג יעשה עולה ליהוה שבעת פרים ושבעת אילים תמימם ליום שבעת הימים וחטאת שעיר עזים ליום: ומנחה איפה לפר ואיפה לאיל יעשה ושמן

מה׳ ה׳ והיה קרי כו׳ הפטרת פרשת החדש והספרדים מתחילין מה אמר ה׳

הין לאיפה : בשביעי בחמשה עשר יום לחדש בחג כה
יעשה כאלה שבעת הימים כחטאת כעלה וכמנחה וכשמן :

מו

כה־אמר אדני יהוה שער החצר הפנימית הפנה קדים
יהיה סגור ששת ימי המעשה וביום השבת יפתח וביום
החדש יפתח : ובא הנשיא דרך אולם השער מחוץ
ועמד על־מזוזת השער ועשו הכהנים את־עולתו ואת־
שלמיו והשתחוה על־מפתן השער ויצא והשער לא־יסגר
עד־הערב : והשתחוו עם־הארץ פתח השער ההוא
בשבתות ובחדשים לפני יהוה : והעלה אשר־יקרב
הנשיא ליהוה ביום השבת ששה כבשים תמימם ואיל
תמים : ומנחה איפה לאיל ולכבשים מנחה מתת ידו ה
ושמן הין לאיפה : וביום החדש פר בן־בקר תמימם
וששת כבשים ואיל תמימם יהיו : ואיפה לפר ואיפה
לאיל יעשה מנחה ולכבשים כאשר תשיג ידו ושמן הין
לאיפה : ובבוא הנשיא דרך אולם השער יבוא ובדרכו
יצא : ובבוא עם־הארץ לפני יהוה במועדים הבא דרך
שער צפון להשתחות יצא דרך־שער נגב והבא דרך־שער
נגב יצא דרך־שער צפונה לא ישוב דרך השער אשר־בא
בו כי נכחו יצאו : והנשיא בתוכם בבואם יבוא ובצאתם
יצאו : ובחגים ובמועדים תהיה המנחה איפה לפר
ואיפה לאיל ולכבשים מתת ידו ושמן הין לאיפה :
וכי־יעשה הנשיא נדבה עולה או־שלמים נדבה ליהוה
ופתח לו את־השער הפנה קדים ועשה את־עלתו ואת־
שלמיו כאשר יעשה ביום השבת ויצא וסגר את־השער
אחרי צאתו : וכבש בן־שנתו תמים תעשה עולה ליום
ליהוה בבקר בבקר תעשה אתו : ומנחה תעשה עליו
בבקר בבקר ששית האיפה ושמן שלישית ההין לרס
את־הסלת מנחה ליהוה חקות עולם תמיד : ועשו את־ טו
הכבש ואת־המנחה ואת־השמן בבקר בבקר עולת תמיד :
כה־אמר אדני יהוה כי־יתן הנשיא מתנה לאיש
מבניו נחלתו היא לבניו תהיה אחזתם היא בנחלה :
וכי־יתן מתנה מנחלתו לאחד מעבדיו והיתה לו עד־שנת
הדרור ושבת לנשיא אך נחלתו בניו להם תהיה : ולא־
יקח הנשיא מנחלת העם להונתם מאחזתם מאחזתו
ינחל את־בניו למען אשר לא־יפצו עמי איש מאחזתו :
ויביאני במבוא אשר על־כתף השער אל־הלשכות הקדש

ט׳ יצא קרי טו׳ ועשו קרי [illegible]

אל־הכהנים הפנות צפונה והנה־שם מקום בירכתם ימה :
ויאמר אלי זה המקום אשר יבשלו־שם הכהנים את־האשם
ואת־החטאת אשר יאפו את־המנחה לבלתי הוציא אל־
החצר החיצונה לקדש את־העם : ויוציאני אל־החצר
החיצונה ויעבירני אל־ארבעת מקצועי החצר והנה חצר
במקצע החצר חצר במקצע החצר : בארבעת מקצעות
החצר חצרות קטרות ארבעים ארך ושלשים רחב מדה
אחת לארבעתם מהקצעות : וטור סביב בהם סביב
לארבעתם ומבשלות עשוי מתחת הטירות סביב : ויאמר
אלי אלה בית המבשלים אשר יבשלו־שם משרתי הבית
את־זבח העם :

מז

וישבני אל־פתח הבית והנה־מים יצאים מתחת מפתן
הבית קדימה כי־פני הבית קדים והמים ירדים מתחת
מכתף הבית הימנית מנגב למזבח : ויוצאני דרך־שער
צפונה ויסבני דרך חוץ אל־שער החוץ דרך הפונה קדים
והנה־מים מפכים מן־הכתף הימנית : בצאת־האיש קדים
וקו בידו וימד אלף באמה ויעברני במים מי אפסים :
וימד אלף ויעברני במים מים ברכים וימד אלף ויעברני
מי מתנים : וימד אלף נחל אשר לא־אוכל לעבר כי־
גאו המים מי שחו נחל אשר לא־יעבר : ויאמר אלי
הראית בן־אדם ויולכני וישבני על־שפת הנחל : בשובני
והנה אל־שפת הנחל עץ רב מאד מזה ומזה : ויאמר
אלי המים האלה יוצאים אל־הגלילה הקדמונה וירדו על־
הערבה ובאו הימה אל־הימה המוצאים ונרפאו המים :
והיה כל־נפש חיה אשר־ישרץ אל כל־אשר יבוא שם
נחלים יחיה והיה הדגה רבה מאד כי באו שמה המים
האלה וירפאו וחי כל אשר־יבוא שמה הנחל : והיה
יעמדו עליו דוגים מעין גדי ועד־עין עגלים משטוח
לחרמים יהיו למינה תהיה דגתם כדגת הים הגדול רבה
מאד : בצאתו וגבאיו ולא ירפאו למלח נתנו : ועל־
הנחל יעלה על־שפתו מזה ומזה כל־עץ־מאכל לא־
יבול עלהו ולא־יתם פריו לחדשיו יבכר כי מימיו מן־
המקדש המה יוצאים והיה פריו למאכל ועלהו לתרופה :
כה אמר אדני יהוה גה גבול אשר תתנחלו
את־הארץ לשני עשר שבטי ישראל יוסף חבלים : ונחלתם

פ׳ יב׳ בירכותם קרי כב׳ נקוד עליו כו׳ ה׳ הא׳ נחה ס׳ קטן בו״ק י׳ עמדו ק׳
יא׳ בצאתיו קרי יב׳ והיה קרי

אוֹתָהּ אִישׁ כְּאָחִיו אֲשֶׁר נָשָׂאתִי אֶת־יָדִי לְתִתָּהּ לַאֲבֹתֵיכֶם
וְנָפְלָה הָאָרֶץ הַזֹּאת לָכֶם בְּנַחֲלָה׃ וְזֶה גְּבוּל הָאָרֶץ טו
לִפְאַת צָפוֹנָה מִן־הַיָּם הַגָּדוֹל הַדֶּרֶךְ חֶתְלֹן לְבוֹא צְדָדָה׃
חֲמָת ׀ בֵּרוֹתָה סִבְרַיִם אֲשֶׁר בֵּין־גְּבוּל דַּמֶּשֶׂק וּבֵין גְּבוּל
חֲמָת חָצֵר הַתִּיכוֹן אֲשֶׁר אֶל־גְּבוּל חַוְרָן׃ וְהָיָה גְבוּל מִן־
הַיָּם חֲצַר עֵינוֹן גְּבוּל דַּמֶּשֶׂק וְצָפוֹן ׀ צָפוֹנָה וּגְבוּל חֲמָת וְאֵת
פְּאַת צָפוֹן׃ וּפְאַת קָדִים מִבֵּין חַוְרָן וּמִבֵּין־דַּמֶּשֶׂק וּמִבֵּין
הַגִּלְעָד וּמִבֵּין אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הַיַּרְדֵּן מִגְּבוּל עַל־הַיָּם הַקַּדְמוֹנִי
תָּמֹדּוּ וְאֵת פְּאַת קָדִימָה׃ וּפְאַת נֶגֶב תֵּימָנָה מִתָּמָר עַד־
מֵי מְרִיבוֹת קָדֵשׁ נַחֲלָה אֶל־הַיָּם הַגָּדוֹל וְאֵת פְּאַת־תֵּימָנָה
נֶגְבָּה׃ וּפְאַת־יָם הַיָּם הַגָּדוֹל מִגְּבוּל עַד־נֹכַח לְבוֹא חֲמָת כ
זֹאת פְּאַת־יָם׃ וְחִלַּקְתֶּם אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת לָכֶם לְשִׁבְטֵי
יִשְׂרָאֵל׃ וְהָיָה תַּפִּלוּ אוֹתָהּ בְּנַחֲלָה לָכֶם וּלְהַגֵּרִים הַגָּרִים
בְּתוֹכְכֶם אֲשֶׁר־הוֹלִדוּ בָנִים בְּתוֹכְכֶם וְהָיוּ לָכֶם כְּאֶזְרָח
בִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אִתְּכֶם יִפְּלוּ בְנַחֲלָה בְּתוֹךְ שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל׃
וְהָיָה בַשֵּׁבֶט אֲשֶׁר־גָּר הַגֵּר אִתּוֹ שָׁם תִּתְּנוּ נַחֲלָתוֹ נְאֻם
אֲדֹנָי יֱהוִה׃ ס

מח וְאֵלֶּה שְׁמוֹת הַשְּׁבָטִים מִקְצֵה צָפוֹנָה אֶל־יַד דֶּרֶךְ־חֶתְלֹן
לְבוֹא־חֲמָת חֲצַר עֵינָן גְּבוּל דַּמֶּשֶׂק צָפוֹנָה אֶל־יַד חֲמָת וְהָיוּ־
לוֹ פְאַת־קָדִים הַיָּם דָּן אֶחָד׃ וְעַל ׀ גְּבוּל דָּן מִפְּאַת קָדִים
עַד־פְּאַת יָמָּה אָשֵׁר אֶחָד׃ וְעַל ׀ גְּבוּל אָשֵׁר מִפְּאַת קָדִימָה
וְעַד־פְּאַת־יָמָּה נַפְתָּלִי אֶחָד׃ וְעַל ׀ גְּבוּל נַפְתָּלִי מִפְּאַת
קָדְמָה עַד־פְּאַת יָמָּה מְנַשֶּׁה אֶחָד׃ וְעַל ׀ גְּבוּל מְנַשֶּׁה ה
מִפְּאַת קָדְמָה עַד־פְּאַת יָמָּה אֶפְרַיִם אֶחָד׃ וְעַל ׀ גְּבוּל
אֶפְרַיִם מִפְּאַת קָדִים וְעַד־פְּאַת־יָמָּה רְאוּבֵן אֶחָד׃ וְעַל ׀ גְּבוּל
רְאוּבֵן מִפְּאַת קָדִים עַד־פְּאַת יָמָּה יְהוּדָה אֶחָד׃ וְעַל גְּבוּל
יְהוּדָה מִפְּאַת קָדִים עַד־פְּאַת יָמָּה תִּהְיֶה הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר־
תָּרִימוּ חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף רֹחַב וְאֹרֶךְ כְּאַחַד הַחֲלָקִים מִפְּאַת
קָדִימָה עַד־פְּאַת־יָמָּה וְהָיָה הַמִּקְדָּשׁ בְּתוֹכוֹ׃ הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר
תָּרִימוּ לַיהוָה אֹרֶךְ חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף וְרֹחַב עֲשֶׂרֶת אֲלָפִים׃
וּלְאֵלֶּה תִּהְיֶה תְרוּמַת־הַקֹּדֶשׁ לַכֹּהֲנִים צָפוֹנָה חֲמִשָּׁה י
וְעֶשְׂרִים אֶלֶף וְיָמָּה רֹחַב עֲשֶׂרֶת אֲלָפִים וְקָדִימָה רֹחַב עֲשֶׂרֶת
אֲלָפִים וְנֶגְבָּה אֹרֶךְ חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים אָלֶף וְהָיָה מִקְדַּשׁ־
יְהוָה בְּתוֹכוֹ׃ לַכֹּהֲנִים הַמְקֻדָּשׁ מִבְּנֵי צָדוֹק אֲשֶׁר שָׁמְרוּ
מִשְׁמַרְתִּי אֲשֶׁר לֹא־תָעוּ בִּתְעוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר תָּעוּ
הַלְוִיִּם׃ וְהָיְתָה לָהֶם תְּרוּמִיָּה מִתְּרוּמַת הָאָרֶץ קֹדֶשׁ

מח׳ ח׳ בתוכו קרי   י׳ ב׳ טעמים

קָדָשִׁים אֶל־גְּבוּל הַלְוִיִּם׃ וְהַלְוִיִּם לְעֻמַּת גְּבוּל הַכֹּהֲנִים
חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף אֹרֶךְ וְרֹחַב עֲשֶׂרֶת אֲלָפִים כָּל־אֹרֶךְ
חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף וְרֹחַב עֲשֶׂרֶת אֲלָפִים׃ וְלֹא־יִמְכְּרוּ
מִמֶּנּוּ וְלֹא יָמֵר וְלֹא יַעֲבוּר רֵאשִׁית הָאָרֶץ כִּי־קֹדֶשׁ לַיהוָה׃
טו וַחֲמֵשֶׁת אֲלָפִים הַנּוֹתָר בָּרֹחַב עַל־פְּנֵי חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים
אֶלֶף חֹל־הוּא לָעִיר לְמוֹשָׁב וּלְמִגְרָשׁ וְהָיְתָה הָעִיר בְּתוֹכֹה׃
וְאֵלֶּה מִדּוֹתֶיהָ פְּאַת צָפוֹן חֲמֵשׁ מֵאוֹת וְאַרְבַּעַת אֲלָפִים
וּפְאַת־נֶגֶב חֲמֵשׁ חֲמֵשׁ מֵאוֹת וְאַרְבַּעַת אֲלָפִים וּמִפְּאַת קָדִים
חֲמֵשׁ מֵאוֹת וְאַרְבַּעַת אֲלָפִים וּפְאַת־יָמָּה חֲמֵשׁ מֵאוֹת
וְאַרְבַּעַת אֲלָפִים׃ וְהָיָה מִגְרָשׁ לָעִיר צָפוֹנָה חֲמִשִּׁים
וּמָאתַיִם וְנֶגְבָּה חֲמִשִּׁים וּמָאתָיִם וְקָדִימָה חֲמִשִּׁים וּמָאתָיִם
וְיָמָּה חֲמִשִּׁים וּמָאתָיִם׃ וְהַנּוֹתָר בָּאֹרֶךְ לְעֻמַּת ׀ תְּרוּמַת
הַקֹּדֶשׁ עֲשֶׂרֶת אֲלָפִים קָדִימָה וַעֲשֶׂרֶת אֲלָפִים יָמָּה וְהָיָה
לְעֻמַּת תְּרוּמַת הַקֹּדֶשׁ וְהָיְתָה תְבוּאָתֹה לְלֶחֶם לְעֹבְדֵי
הָעִיר׃ וְהָעֹבֵד הָעִיר יַעַבְדוּהוּ מִכֹּל שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל׃
כ כָּל־הַתְּרוּמָה חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף בַּחֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים אָלֶף
רְבִיעִית תָּרִימוּ אֶת־תְּרוּמַת הַקֹּדֶשׁ אֶל־אֲחֻזַּת הָעִיר׃
וְהַנּוֹתָר לַנָּשִׂיא מִזֶּה ׀ וּמִזֶּה ׀ לִתְרוּמַת־הַקֹּדֶשׁ וְלַאֲחֻזַּת
הָעִיר אֶל־פְּנֵי חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף ׀ תְּרוּמָה עַד־גְּבוּל
קָדִימָה וְיָמָּה עַל־פְּנֵי חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף עַל־גְּבוּל יָמָּה
לְעֻמַּת חֲלָקִים לַנָּשִׂיא וְהָיְתָה תְּרוּמַת הַקֹּדֶשׁ וּמִקְדַּשׁ הַבַּיִת
בְּתוֹכֹה׃ וּמֵאֲחֻזַּת הַלְוִיִּם וּמֵאֲחֻזַּת הָעִיר בְּתוֹךְ אֲשֶׁר
לַנָּשִׂיא יִהְיֶה בֵּין ׀ גְּבוּל יְהוּדָה וּבֵין גְּבוּל בִּנְיָמִן לַנָּשִׂיא
יִהְיֶה׃ וְיֶתֶר הַשְּׁבָטִים מִפְּאַת קָדִימָה עַד־פְּאַת־יָמָּה בִּנְיָמִן
אֶחָד׃ וְעַל ׀ גְּבוּל בִּנְיָמִן מִפְּאַת קָדִימָה עַד־פְּאַת־יָמָּה
כה שִׁמְעוֹן אֶחָד׃ וְעַל ׀ גְּבוּל שִׁמְעוֹן מִפְּאַת קָדִימָה עַד־
פְּאַת־יָמָּה יִשָּׂשכָר אֶחָד׃ וְעַל ׀ גְּבוּל יִשָּׂשכָר מִפְּאַת
קָדִימָה עַד־פְּאַת־יָמָּה זְבוּלֻן אֶחָד׃ וְעַל ׀ גְּבוּל זְבוּלֻן
מִפְּאַת קָדְמָה עַד־פְּאַת־יָמָּה גָּד אֶחָד׃ וְעַל גְּבוּל גָּד אֶל־
פְּאַת נֶגֶב תֵּימָנָה וְהָיָה גְבוּל מִתָּמָר מֵי מְרִיבַת קָדֵשׁ נַחֲלָה
עַל־הַיָּם הַגָּדוֹל׃ זֹאת הָאָרֶץ אֲשֶׁר־תַּפִּילוּ מִנַּחֲלָה לְשִׁבְטֵי
ל יִשְׂרָאֵל וְאֵלֶּה מַחְלְקוֹתָם נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִה׃ ס וְאֵלֶּה
תּוֹצְאֹת הָעִיר מִפְּאַת צָפוֹן חֲמֵשׁ מֵאוֹת וְאַרְבַּעַת אֲלָפִים
מִדָּה׃ וְשַׁעֲרֵי הָעִיר עַל־שְׁמוֹת שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל שְׁעָרִים
שְׁלוֹשָׁה צָפוֹנָה שַׁעַר רְאוּבֵן אֶחָד שַׁעַר יְהוּדָה אֶחָד שַׁעַר

מח׳ יד׳ יעביד קרי   טו׳ בתוכו קרי   טז׳ חמש כתיב ולא קרי   יח׳ תבואתו קרי
כא׳ בתוכו קרי

לֵוִי אֶחָד׃ וְאֶל־פְּאַת קָדִימָה חֲמֵשׁ מֵאוֹת וְאַרְבַּעַת אֲלָפִים
וּשְׁעָרִים שְׁלֹשָׁה וְשַׁעַר יוֹסֵף אֶחָד שַׁעַר בִּנְיָמִן אֶחָד שַׁעַר
דָּן אֶחָד׃ וּפְאַת־נֶגְבָּה חֲמֵשׁ מֵאוֹת וְאַרְבַּעַת אֲלָפִים מִדָּה
וּשְׁעָרִים שְׁלֹשָׁה שַׁעַר שִׁמְעוֹן אֶחָד שַׁעַר יִשָּׂשכָר אֶחָד שַׁעַר
זְבוּלֻן אֶחָד׃ פְּאַת־יָמָּה חֲמֵשׁ מֵאוֹת וְאַרְבַּעַת אֲלָפִים
שַׁעֲרֵיהֶם שְׁלֹשָׁה שַׁעַר גָּד אֶחָד שַׁעַר אָשֵׁר אֶחָד שַׁעַר נַפְתָּלִי
אֶחָד׃ סָבִיב שְׁמֹנָה עָשָׂר אָלֶף וְשֵׁם־הָעִיר מִיּוֹם יְהוָה ׀ לה
שָׁמָּה׃

חזק

סכום הפסוקים של יחזקאל אלף ומאתים ושבעים ושלשה · כאיל תערג על אפיקי
מים כן נפשי תערג אליך אלהים סימן · וחציו · ויהי בעשתי עשרה
שנה באחד לחדש · וסדריו · תשעה ועשרים · ותרא אתו כי
טוב הוא סימן :

הושע :

הושע:

א דבר יהוה אשר היה אל הושע בן בארי בימי עזיה יותם אחז יחזקיה מלכי יהודה ובימי ירבעם בן יואש מלך ישראל: תחלת דבר יהוה בהושע ויאמר יהוה אל הושע לך קח לך אשת זנונים וילדי זנונים כי זנה תזנה הארץ מאחרי יהוה: וילך ויקח את גמר בת דבלים ותהר ותלד לו בן: ויאמר יהוה אליו קרא שמו יזרעאל כי עוד מעט ופקדתי את דמי יזרעאל על בית יהוא והשבתי ממלכות בית ישראל: והיה ביום ההוא ושברתי את קשת ישראל בעמק יזרעאל: ותהר עוד ותלד בת ויאמר לו קרא שמה לא רחמה כי לא אוסיף עוד ארחם את בית ישראל כי נשא אשא להם: ואת בית יהודה ארחם והושעתים ביהוה אלהיהם ולא אושיעם בקשת ובחרב ובמלחמה בסוסים ובפרשים: ותגמל את לא רחמה ותהר ותלד בן: ויאמר קרא שמו לא עמי כי אתם לא עמי ואנכי לא אהיה לכם: ס

ב והיה מספר בני ישראל כחול הים אשר לא ימד ולא יספר והיה במקום אשר יאמר להם לא עמי אתם יאמר להם בני אל חי: ונקבצו בני יהודה ובני ישראל יחדו ושמו להם ראש אחד ועלו מן הארץ כי גדול יום יזרעאל: אמרו לאחיכם עמי ולאחותיכם רחמה: ריבו באמכם ריבו כי היא לא אשתי ואנכי לא אישה ותסר זנוניה מפניה ונאפופיה מבין שדיה: פן אפשיטנה ערמה והצגתיה כיום הולדה ושמתיה כמדבר ושתה כארץ ציה והמתיה בצמא: ואת בניה לא ארחם כי בני זנונים המה: כי זנתה אמם הובישה הורתם כי אמרה אלכה אחרי מאהבי נתני לחמי ומימי צמרי ופשתי שמני ושקויי: לכן הנני שך את דרכך בסירים וגדרתי את גדרה ונתיבותיה לא תמצא: ורדפה את מאהביה ולא תשיג אתם ובקשתם ולא תמצא ואמרה אלכה ואשובה אל אישי הראשון כי טוב לי אז מעתה: והיא לא ידעה כי אנכי נתתי לה

ב׳ א׳ הפטרת במדבר סיני

הדגן והתירוש והיצהר וכסף הרביתי לה וזהב עשו לבעל: לכן אשוב ולקחתי דגני בעתו ותירושי במועדו והצלתי צמרי ופשתי לכסות את ערותה: ועתה אגלה את נבלתה לעיני מאהביה ואיש לא יצילנה מידי: והשבתי כל משושה חגה חדשה ושבתה וכל מועדה: והשמתי גפנה ותאנתה אשר אמרה אתנה המה לי אשר נתנו לי מאהבי ושמתים ליער ואכלתם חית השדה: ופקדתי עליה את ימי הבעלים אשר תקטיר להם ותעד נזמה וחליתה ותלך אחרי מאהביה ואתי שכחה נאם יהוה: ס לכן הנה אנכי מפתיה והלכתיה המדבר ודברתי על לבה: ונתתי לה את כרמיה משם ואת עמק עכור לפתח תקוה וענתה שמה כימי נעוריה וכיום עלותה מארץ מצרים: והיה ביום ההוא נאם יהוה תקראי אישי ולא תקראי לי עוד בעלי: והסרתי את שמות הבעלים מפיה ולא יזכרו עוד בשמם: וכרתי להם ברית ביום ההוא עם חית השדה ועם עוף השמים ורמש האדמה וקשת וחרב ומלחמה אשבור מן הארץ והשכבתים לבטח: וארשתיך לי לעולם וארשתיך לי בצדק ובמשפט ובחסד וברחמים: וארשתיך לי באמונה וידעת את יהוה: והיה ביום ההוא אענה נאם יהוה אענה את השמים והם יענו את הארץ: והארץ תענה את הדגן ואת התירוש ואת היצהר והם יענו את יזרעאל: וזרעתיה לי בארץ ורחמתי את לא רחמה ואמרתי ללא עמי עמי אתה והוא יאמר אלהי: פ

ג ויאמר יהוה אלי עוד לך אהב אשה אהבת רע ומנאפת כאהבת יהוה את בני ישראל והם פנים אל אלהים אחרים ואהבי אשישי ענבים: ואכרה לי בחמשה עשר כסף וחמר שערים ולתך שערים: ואמר אליה ימים רבים תשבי לי לא תזני ולא תהיי לאיש וגם אני אליך: כי ימים רבים ישבו בני ישראל אין מלך ואין שר ואין זבח ואין מצבה ואין אפוד ותרפים: אחר ישבו בני ישראל ובקשו את יהוה אלהיהם ואת דויד מלכם ופחדו אל יהוה ואל טובו באחרית הימים: פ

ד שמעו דבר יהוה בני ישראל כי ריב ליהוה עם יושבי הארץ כי אין אמת ואין חסד ואין דעת אלהים בארץ: אלה וכחש ורצח וגנב ונאף פרצו ודמים בדמים נגעו:

ב׳ בג׳ עד טאן

על־כן תאבל הארץ ואמלל כל־יושב בה בחית השדה ובעוף השמים וגם־דגי הים יאספו׃ אך איש אל־ירב ואל־יוכח איש ועמך כמריבי כהן׃ וכשלת היום וכשל גם־נביא עמך לילה ודמיתי אמך׃ נדמו עמי מבלי הדעת כי־אתה הדעת מאסת ואמאסאך מכהן לי ותשכח תורת אלהיך אשכח בניך גם־אני׃ כרבם כן חטאו־לי כבודם בקלון אמיר׃ חטאת עמי יאכלו ואל־עונם ישאו נפשו׃ והיה כעם ככהן ופקדתי עליו דרכיו ומעלליו אשיב לו׃ ואכלו ולא ישבעו הזנו ולא יפרצו כי־את־יהוה עזבו לשמר׃ זנות ויין ותירוש יקח־לב׃ עמי בעצו ישאל ומקלו יגיד לו כי רוח זנונים התעה ויזנו מתחת אלהיהם׃ על־ראשי ההרים יזבחו ועל־הגבעות יקטרו תחת אלון ולבנה ואלה כי־טוב צלה על־כן תזנינה בנותיכם וכלותיכם תנאפנה׃ לא־אפקוד על־בנותיכם כי תזנינה ועל־כלותיכם כי תנאפנה כי־הם עם־הזנות יפרדו ועם־הקדשות יזבחו ועם לא־יבין ילבט׃ אם־זנה אתה ישראל אל־יאשם יהודה ואל־תבאו הגלגל ואל־תעלו בית און ואל־תשבעו חי־יהוה׃ כי כפרה סררה סרר ישראל עתה ירעם יהוה ככבש במרחב׃ חבור עצבים אפרים הנח־לו׃ סר סבאם הזנה הזנו אהבו הבו קלון מגניה׃ צרר רוח אותה בכנפיה ויבשו מזבחותם׃

ה שמעו־זאת הכהנים והקשיבו בית ישראל ובית המלך האזינו כי לכם המשפט כי־פח הייתם למצפה ורשת פרושה על־תבור׃ ושחטה שטים העמיקו ואני מוסר לכלם׃ אני ידעתי אפרים וישראל לא־נכחד ממני כי עתה הזנית אפרים נטמא ישראל׃ לא יתנו מעלליהם לשוב אל־אלהיהם כי רוח זנונים בקרבם ואת־יהוה לא ידעו׃ וענה גאון־ישראל בפניו וישראל ואפרים יכשלו בעונם כשל גם־יהודה עמם׃ בצאנם ובבקרם ילכו לבקש את־יהוה ולא ימצאו חלץ מהם׃ ביהוה בגדו כי־בנים זרים ילדו עתה יאכלם חדש את־חלקיהם׃ ס

תקעו שופר בגבעה חצצרה ברמה הריעו בית און אחריך בנימין׃ אפרים לשמה תהיה ביום תוכחה בשבטי ישראל הודעתי נאמנה׃ היו שרי יהודה כמסיגי גבול עליהם אשפוך כמים עברתי׃ עשוק אפרים רצוץ משפט כי הואיל הלך אחרי־צו׃ ואני כעש לאפרים

ד' יב' קמץ בז"ק

וכרקב לבית יהודה׃ וירא אפרים את־חליו ויהודה את־מזרו וילך אפרים אל־אשור וישלח אל־מלך ירב והוא לא יוכל לרפא לכם ולא־יגהה מכם מזור׃ כי אנכי כשחל לאפרים וככפיר לבית יהודה אני אני אטרף ואלך אשא ואין מציל׃ אלך אשובה אל־מקומי עד אשר־יאשמו ובקשו פני בצר להם ישחרנני׃

ו לכו ונשובה אל־יהוה כי הוא טרף וירפאנו יך ויחבשנו׃ יחינו מימים ביום השלישי יקמנו ונחיה לפניו׃ ונדעה נרדפה לדעת את־יהוה כשחר נכון מצאו ויבוא כגשם לנו כמלקוש יורה ארץ׃ מה אעשה־לך אפרים מה אעשה־לך יהודה וחסדכם כענן־בקר וכטל משכים הלך׃ על־כן חצבתי בנביאים הרגתים באמרי־פי ומשפטיך אור יצא׃ כי חסד חפצתי ולא־זבח ודעת אלהים מעלות׃ והמה כאדם עברו ברית שם בגדו בי׃ גלעד קרית פעלי און עקבה מדם׃ וכחכי איש גדודים חבר כהנים דרך ירצחו־שכמה כי זמה עשו׃ בבית ישראל ראיתי שעריריה שם זנות לאפרים נטמא ישראל׃ גם־יהודה שת קציר לך בשובי שבות עמי׃

ז כרפאי לישראל ונגלה עון אפרים ורעות שמרון כי פעלו שקר וגנב יבוא פשט גדוד בחוץ׃ ובל־יאמרו ללבבם כל־רעתם זכרתי עתה סבבום מעלליהם נגד פני היו׃ ברעתם ישמחו־מלך ובכחשיהם שרים׃ כלם מנאפים כמו תנור בערה מאפה ישבות מעיר מלוש בצק עד־חמצתו׃ יום מלכנו החלו שרים חמת מיין משך ידו את־לצצים׃ כי־קרבו כתנור לבם בארבם כל־הלילה ישן אפהם בקר הוא בער כאש להבה׃ כלם יחמו כתנור ואכלו את־שפטיהם כל־מלכיהם נפלו אין־קרא בהם אלי׃ אפרים בעמים הוא יתבולל אפרים היה עגה בלי הפוכה׃ אכלו זרים כחו והוא לא ידע גם־שיבה זרקה בו והוא לא ידע׃ וענה גאון־ישראל בפניו ולא־שבו אל־יהוה אלהיהם ולא בקשהו בכל־זאת׃ ויהי אפרים כיונה פותה אין לב מצרים קראו אשור הלכו׃ כאשר ילכו אפרוש עליהם רשתי כעוף השמים אורידם איסרם כשמע לעדתם׃ ס אוי להם כי־נדדו ממני שד להם כי־פשעו בי ואנכי אפדם והמה דברו עלי כזבים׃ ולא־זעקו אלי בלבם כי ייליל על־משכבותם על־דגן ותירוש יתגוררו יסורו בי׃ ואני

ו' א' קמץ בלא אס"ק · מסורה קה · ז' ד' מלעיל

יִסַּרְתִּי חִזַּקְתִּי זְרוֹעֹתָם וְאֵלַי יְחַשְּׁבוּ־רָע׃ יָשׁוּבוּ ׀ לֹא עָל
הָיוּ כְּקֶשֶׁת רְמִיָּה יִפְּלוּ בַחֶרֶב שָׂרֵיהֶם מִזַּעַם לְשׁוֹנָם זוֹ
לַעְגָּם בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם׃

ח אֶל־חִכְּךָ שֹׁפָר כַּנֶּשֶׁר עַל־בֵּית יְהוָה יַעַן עָבְרוּ בְרִיתִי וְעַל־
תּוֹרָתִי פָּשָׁעוּ׃ לִי יִזְעָקוּ אֱלֹהַי יְדַעֲנוּךָ יִשְׂרָאֵל׃ זָנַח
יִשְׂרָאֵל טוֹב אוֹיֵב יִרְדְּפוֹ׃ הֵם הִמְלִיכוּ וְלֹא מִמֶּנִּי הֵשִׂירוּ
וְלֹא יָדָעְתִּי כַּסְפָּם וּזְהָבָם עָשׂוּ לָהֶם עֲצַבִּים לְמַעַן יִכָּרֵת׃
זָנַח עֶגְלֵךְ שֹׁמְרוֹן חָרָה אַפִּי בָּם עַד־מָתַי לֹא יוּכְלוּ נִקָּיֹן׃ ח
כִּי מִיִּשְׂרָאֵל וְהוּא חָרָשׁ עָשָׂהוּ וְלֹא אֱלֹהִים הוּא כִּי־שְׁבָבִים
יִהְיֶה עֵגֶל שֹׁמְרוֹן׃ כִּי רוּחַ יִזְרָעוּ וְסוּפָתָה יִקְצֹרוּ קָמָה
אֵין־לוֹ צֶמַח בְּלִי יַעֲשֶׂה־קֶּמַח אוּלַי יַעֲשֶׂה זָרִים יִבְלָעֻהוּ׃
נִבְלַע יִשְׂרָאֵל עַתָּה הָיוּ בַגּוֹיִם כִּכְלִי אֵין־חֵפֶץ בּוֹ׃ כִּי־הֵמָּה
עָלוּ אַשּׁוּר פֶּרֶא בּוֹדֵד לוֹ אֶפְרַיִם הִתְנוּ אֲהָבִים׃ גַּם כִּי־
יִתְנוּ בַגּוֹיִם עַתָּה אֲקַבְּצֵם וַיָּחֵלּוּ מְּעָט מִמַּשָּׂא מֶלֶךְ שָׂרִים׃
כִּי־הִרְבָּה אֶפְרַיִם מִזְבְּחֹת לַחֲטֹא הָיוּ־לוֹ מִזְבְּחוֹת לַחֲטֹא׃
אֶכְתָּוב־לוֹ רֻבּוֹ תּוֹרָתִי כְּמוֹ־זָר נֶחְשָׁבוּ׃ זִבְחֵי הַבְהָבַי
יִזְבְּחוּ בָשָׂר וַיֹּאכֵלוּ יְהוָה לֹא רָצָם עַתָּה יִזְכֹּר עֲוֹנָם וְיִפְקֹד
חַטֹּאתָם הֵמָּה מִצְרַיִם יָשׁוּבוּ׃ וַיִּשְׁכַּח יִשְׂרָאֵל אֶת־עֹשֵׂהוּ
וַיִּבֶן הֵיכָלוֹת וִיהוּדָה הִרְבָּה עָרִים בְּצֻרוֹת וְשִׁלַּחְתִּי־אֵשׁ
בְּעָרָיו וְאָכְלָה אַרְמְנֹתֶיהָ׃ פ

ט אַל־תִּשְׂמַח יִשְׂרָאֵל אֶל־גִּיל כָּעַמִּים כִּי זָנִיתָ מֵעַל אֱלֹהֶיךָ
אָהַבְתָּ אֶתְנָן עַל כָּל־גָּרְנוֹת דָּגָן׃ גֹּרֶן וָיֶקֶב לֹא יִרְעֵם
וְתִירוֹשׁ יְכַחֶשׁ בָּהּ׃ לֹא יֵשְׁבוּ בְּאֶרֶץ יְהוָה וְשָׁב אֶפְרַיִם
מִצְרַיִם וּבְאַשּׁוּר טָמֵא יֹאכֵלוּ׃ לֹא־יִסְּכוּ לַיהוָה יַיִן וְלֹא
יֶעֶרְבוּ־לוֹ זִבְחֵיהֶם כְּלֶחֶם אוֹנִים לָהֶם כָּל־אֹכְלָיו יִטַּמָּאוּ כִּי־
לַחְמָם לְנַפְשָׁם לֹא יָבוֹא בֵּית יְהוָה׃ מַה־תַּעֲשׂוּ לְיוֹם מוֹעֵד ה
וּלְיוֹם חַג־יְהוָה׃ כִּי־הִנֵּה הָלְכוּ מִשֹּׁד מִצְרַיִם תְּקַבְּצֵם מֹף
תְּקַבְּרֵם מַחְמַד לְכַסְפָּם קִמּוֹשׁ יִירָשֵׁם חוֹחַ בְּאָהֳלֵיהֶם׃
בָּאוּ ׀ יְמֵי הַפְּקֻדָּה בָּאוּ יְמֵי הַשִּׁלֻּם יֵדְעוּ יִשְׂרָאֵל אֱוִיל הַנָּבִיא
מְשֻׁגָּע אִישׁ הָרוּחַ עַל רֹב עֲוֹנְךָ וְרַבָּה מַשְׂטֵמָה׃ צֹפֶה
אֶפְרַיִם עִם־אֱלֹהָי נָבִיא פַּח יָקוֹשׁ עַל־כָּל־דְּרָכָיו מַשְׂטֵמָה
בְּבֵית אֱלֹהָיו׃ הֶעְמִיקוּ שִׁחֵתוּ כִּימֵי הַגִּבְעָה יִזְכּוֹר עֲוֹנָם
יִפְקוֹד חַטֹּאותָם׃ ס כַּעֲנָבִים בַּמִּדְבָּר מָצָאתִי יִשְׂרָאֵל י
כְּבִכּוּרָה בִתְאֵנָה בְּרֵאשִׁיתָהּ רָאִיתִי אֲבוֹתֵיכֶם הֵמָּה בָּאוּ
בַעַל־פְּעוֹר וַיִּנָּזְרוּ לַבֹּשֶׁת וַיִּהְיוּ שִׁקּוּצִים כְּאָהֳבָם׃ אֶפְרַיִם
כָּעוֹף יִתְעוֹפֵף כְּבוֹדָם מִלֵּדָה וּמִבֶּטֶן וּמֵהֵרָיוֹן׃ כִּי אִם־

ח׳ ז׳ קמץ בלא אתנח   י׳ קמץ בז״ק   יב׳ יתיר י׳   רבי קרי

יְגַדְּלוּ אֶת־בְּנֵיהֶם וְשִׁכַּלְתִּים מֵאָדָם כִּי־גַם־אוֹי לָהֶם בְּשׂוּרִי
מֵהֶם׃ אֶפְרַיִם כַּאֲשֶׁר־רָאִיתִי לְצוֹר שְׁתוּלָה בְנָוֶה וְאֶפְרַיִם
לְהוֹצִיא אֶל־הֹרֵג בָּנָיו׃ תֵּן־לָהֶם יְהוָה מַה־תִּתֵּן תֵּן־לָהֶם
טו רֶחֶם מַשְׁכִּיל וְשָׁדַיִם צֹמְקִים׃ כָּל־רָעָתָם בַּגִּלְגָּל כִּי־שָׁם
שְׂנֵאתִים עַל רֹעַ מַעַלְלֵיהֶם מִבֵּיתִי אֲגָרְשֵׁם לֹא אוֹסֵף אַהֲבָתָם
כָּל־שָׂרֵיהֶם סֹרְרִים׃ הֻכָּה אֶפְרַיִם שָׁרְשָׁם יָבֵשׁ פְּרִי בַל־
יַעֲשׂוּן גַּם כִּי יֵלֵדוּן וְהֵמַתִּי מַחֲמַדֵּי בִטְנָם׃ יִמְאָסֵם אֱלֹהַי
כִּי לֹא שָׁמְעוּ לוֹ וְיִהְיוּ נֹדְדִים בַּגּוֹיִם׃ ס

י גֶּפֶן בּוֹקֵק יִשְׂרָאֵל פְּרִי יְשַׁוֶּה־לּוֹ כְּרֹב לְפִרְיוֹ הִרְבָּה
לַמִּזְבְּחוֹת כְּטוֹב לְאַרְצוֹ הֵטִיבוּ מַצֵּבוֹת׃ חָלַק לִבָּם עַתָּה
יֶאְשָׁמוּ הוּא יַעֲרֹף מִזְבְּחוֹתָם יְשֹׁדֵד מַצֵּבוֹתָם׃ כִּי עַתָּה
יֹאמְרוּ אֵין מֶלֶךְ לָנוּ כִּי לֹא יָרֵאנוּ אֶת־יְהוָה וְהַמֶּלֶךְ מַה־
יַּעֲשֶׂה־לָּנוּ׃ דִּבְּרוּ דְבָרִים אָלוֹת שָׁוְא כָּרֹת בְּרִית וּפָרַח
ה כָּרֹאשׁ מִשְׁפָּט עַל תַּלְמֵי שָׂדָי׃ לְעֶגְלוֹת בֵּית אָוֶן יָגוּרוּ
שְׁכַן שֹׁמְרוֹן כִּי־אָבַל עָלָיו עַמּוֹ וּכְמָרָיו עָלָיו יָגִילוּ עַל־
כְּבוֹדוֹ כִּי־גָלָה מִמֶּנּוּ׃ גַּם־אוֹתוֹ לְאַשּׁוּר יוּבָל מִנְחָה
לְמֶלֶךְ יָרֵב בָּשְׁנָה אֶפְרַיִם יִקָּח וְיֵבוֹשׁ יִשְׂרָאֵל מֵעֲצָתוֹ׃
נִדְמֶה שֹׁמְרוֹן מַלְכָּהּ כְּקֶצֶף עַל־פְּנֵי־מָיִם׃ וְנִשְׁמְדוּ בָּמוֹת
אָוֶן חַטַּאת יִשְׂרָאֵל קוֹץ וְדַרְדַּר יַעֲלֶה עַל־מִזְבְּחוֹתָם וְאָמְרוּ
לֶהָרִים כַּסּוּנוּ וְלַגְּבָעוֹת נִפְלוּ עָלֵינוּ׃ פ מִימֵי
הַגִּבְעָה חָטָאתָ יִשְׂרָאֵל שָׁם עָמָדוּ לֹא־תַשִּׂיגֵם בַּגִּבְעָה
מִלְחָמָה עַל־בְּנֵי עַלְוָה׃ בְּאַוָּתִי וְאֶסֳּרֵם וְאֻסְּפוּ עֲלֵיהֶם
עַמִּים בְּאָסְרָם לִשְׁתֵּי עֹינֹתָם׃ וְאֶפְרַיִם עֶגְלָה מְלֻמָּדָה
אֹהַבְתִּי לָדוּשׁ וַאֲנִי עָבַרְתִּי עַל־טוּב צַוָּארָהּ אַרְכִּיב אֶפְרַיִם
יַחֲרוֹשׁ יְהוּדָה יְשַׂדֶּד־לוֹ יַעֲקֹב׃ זִרְעוּ לָכֶם לִצְדָקָה קִצְרוּ
לְפִי־חֶסֶד נִירוּ לָכֶם נִיר וְעֵת לִדְרוֹשׁ אֶת־יְהוָה עַד־יָבוֹא
וְיֹרֶה צֶדֶק לָכֶם׃ חֲרַשְׁתֶּם־רֶשַׁע עַוְלָתָה קְצַרְתֶּם אֲכַלְתֶּם
פְרִי־כָחַשׁ כִּי־בָטַחְתָּ בְדַרְכְּךָ בְּרֹב גִּבּוֹרֶיךָ׃ וְקָאם שָׁאוֹן
בְּעַמֶּךָ וְכָל־מִבְצָרֶיךָ יוּשַּׁד כְּשֹׁד שַׁלְמַן בֵּית אַרְבֵאל
טו בְּיוֹם מִלְחָמָה אֵם עַל־בָּנִים רֻטָּשָׁה׃ כָּכָה עָשָׂה לָכֶם
בֵּית־אֵל מִפְּנֵי רָעַת רָעַתְכֶם בַּשַּׁחַר נִדְמֹה נִדְמָה מֶלֶךְ
יִשְׂרָאֵל׃

יא כִּי נַעַר יִשְׂרָאֵל וָאֹהֲבֵהוּ וּמִמִּצְרַיִם קָרָאתִי לִבְנִי׃ קָרְאוּ
לָהֶם כֵּן הָלְכוּ מִפְּנֵיהֶם לַבְּעָלִים יְזַבֵּחוּ וְלַפְּסִלִים יְקַטֵּרוּן׃
וְאָנֹכִי תִרְגַּלְתִּי לְאֶפְרַיִם קָחָם עַל־זְרוֹעֹתָיו וְלֹא יָדְעוּ כִּי

פ׳ טו׳ בל קרי   י׳ ו׳ קמץ בז״ק   קמץ בז״ק   י׳ שנותם קרי   יד׳ דגש אחר
קמץ בז״ק   שורק

רפאתים: במבלי אדם אמשכם בעבתות אהבה ואהיה להם כמרימי על על לחיהם ואט אליו אוכיל: לא ישוב אל־ארץ מצרים ואשור הוא מלכו כי מאנו לשוב: וחלה חרב בעריו וכלתה בדיו ואכלה ממעצותיהם: ועמי תלואים למשובתי ואל־על יקראהו יחד לא ירומם: איך אתנך אפרים אמגנך ישראל איך אתנך כאדמה אשימך כצבאים נהפך עלי לבי יחד נכמרו נחומי: לא אעשה חרון אפי לא אשוב לשחת אפרים כי אל אנכי ולא־איש בקרבך קדוש ולא אבוא בעיר: אחרי יהוה ילכו כאריה ישאג כי־הוא ישאג ויחרדו בנים מים: יחרדו כצפור ממצרים וכיונה מארץ אשור והושבתים על־בתיהם נאם־יהוה: ס״פ

יב סבבני בכחש אפרים ובמרמה בית ישראל ויהודה עד רד עם־אל ועם־קדושים נאמן: אפרים רעה רוח ורדף קדים כל־היום כזב ושד ירבה וברית עם־אשור יכרתו ושמן למצרים יובל: וריב ליהוה עם־יהודה ולפקד על־יעקב כדרכיו כמעלליו ישיב לו: בבטן עקב את־אחיו ובאונו שרה את־אלהים: וישר אל־מלאך ויכל בכה ויתחנן־לו בית־אל ימצאנו ושם ידבר עמנו: ויהוה אלהי הצבאות יהוה זכרו: ואתה באלהיך תשוב חסד ומשפט שמר וקוה אל־אלהיך תמיד: כנען בידו מאזני מרמה לעשק אהב: ויאמר אפרים אך עשרתי מצאתי און לי כל־יגיעי לא ימצאו־לי עון אשר־חטא: ואנכי יהוה אלהיך מארץ מצרים עד אושיבך באהלים כימי מועד: ודברתי על־הנביאים ואנכי חזון הרביתי וביד הנביאים אדמה: אם־גלעד און אך־שוא היו בגלגל שורים זבחו גם מזבחותם כגלים על תלמי שדי: ויברח יעקב שדה ארם ויעבד ישראל באשה ובאשה שמר: ובנביא העלה יהוה את־ישראל ממצרים ובנביא נשמר: הכעיס אפרים תמרורים ודמיו עליו יטוש וחרפתו ישיב לו אדניו:

יג כדבר אפרים רתת נשא הוא בישראל ויאשם בבעל וימת: ועתה | יוספו לחטא ויעשו להם מסכה מכספם כתבונם עצבים מעשה חרשים כלה להם הם אמרים זבחי אדם עגלים ישקון: לכן יהיו כענן־בקר וכטל משכים

יא׳ ו׳ הפטרת ויצא יעקב · י׳ קמץ בז״ק · יב׳ ה׳ קמץ בז״ק · יב׳ עד כאן · יג׳ הפטרת וישלח כמנהג אשכנזים

הלך

הלך כמץ יסער מגרן וכעשן מארבה: ואנכי יהוה אלהיך מארץ מצרים ואלהים זולתי לא תדע ומושיע אין בלתי: אני ידעתיך במדבר בארץ תלאבות: כמרעיתם וישבעו שבעו וירם לבם על־כן שכחוני: ואהי להם כמו־שחל כנמר על־דרך אשור: אפגשם כדב שכול ואקרע סגור לבם ואכלם שם כלביא חית השדה תבקעם: שחתך ישראל כי־בי בעזרך: אהי מלכך אפוא ויושיעך בכל־עריך ושפטיך אשר אמרת תנה־לי מלך ושרים: אתן־לך מלך באפי ואקח בעברתי: צרור עון אפרים צפונה חטאתו: חבלי יולדה יבאו לו הוא־בן לא חכם כי־עת לא־יעמד במשבר בנים: מיד שאול אפדם ממות אגאלם אהי דבריך מות אהי קטבך שאול נחם יסתר מעיני: כי הוא בין אחים יפריא יבוא קדים רוח יהוה ממדבר עלה ויבוש מקורו ויחרב מעינו הוא ישסה אוצר כל־כלי חמדה:

יד תאשם שמרון כי מרתה באלהיה בחרב יפלו עלליהם ירטשו והריותיו יבקעו: שובה ישראל עד יהוה אלהיך כי כשלת בעונך: קחו עמכם דברים ושובו אל־יהוה אמרו אליו כל־תשא עון וקח־טוב ונשלמה פרים שפתינו: אשור | לא יושיענו על־סוס לא נרכב ולא־נאמר עוד אלהינו למעשה ידינו אשר־בך ירחם יתום: ארפא משובתם אהבם נדבה כי שב אפי ממנו: אהיה כטל לישראל יפרח כשושנה ויך שרשיו כלבנון: ילכו יונקותיו ויהי כזית הודו וריח לו כלבנון: ישבו ישבי בצלו יחיו דגן ויפרחו כגפן זכרו כיין לבנון: אפרים מה־לי עוד לעצבים אני עניתי ואשורנו אני כברוש רענן ממני פריך נמצא: מי חכם ויבן אלה נבון וידעם כי־ישרים דרכי יהוה וצדקים ילכו בם ופשעים יכשלו בם:

יג׳ ד׳ קמץ בז״ק · יג׳ קמץ בז״ק · יד׳ ב׳ הפטרת וילך ונהגו לומר באב במנחה · ד׳ קמץ בז״ק · ד׳ ע״כ

דבר

י ו א ל :

דבר־יהוה אשר היה אל־יואל בן־פתואל׃ שמעו־זאת א
הזקנים והאזינו כל יושבי הארץ ההיתה זאת
בימיכם ואם בימי אבתיכם׃ עליה לבניכם ספרו ובניכם
לבניהם ובניהם לדור אחר׃ יתר הגזם אכל הארבה ויתר
הארבה אכל הילק ויתר הילק אכל החסיל׃ הקיצו ה
שכורים ובכו והילילו כל־שתי יין על־עסיס כי נכרת
מפיכם׃ כי־גוי עלה על־ארצי עצום ואין מספר שניו
שני אריה ומתלעות לביא לו׃ שם גפני לשמה ותאנתי
לקצפה חשף חשפה והשליך הלבינו שריגיה׃ אלי
כבתולה חגרת־שק על־בעל נעוריה׃ הכרת מנחה ונסך
מבית יהוה אבלו הכהנים משרתי יהוה׃ שדד שדה י
אבלה אדמה כי שדד דגן הוביש תירוש אמלל יצהר׃
הבישו אכרים הילילו כרמים על־חטה ועל־שעורה כי אבד
קציר שדה׃ הגפן הובישה והתאנה אמללה רמון גם־
תמר ותפוח כל־עצי השדה יבשו כי־הוביש ששון מן־בני
אדם׃ ס חגרו וספדו הכהנים הילילו משרתי מזבח
באו לינו בשקים משרתי אלהי כי נמנע מבית אלהיכם
מנחה ונסך׃ קדשו־צום קראו עצרה אספו זקנים כל
ישבי הארץ בית יהוה אלהיכם וזעקו אל־יהוה׃ אהה טו
ליום כי קרוב יום יהוה וכשד משדי יבוא׃ הלוא נגד
עינינו אכל נכרת מבית אלהינו שמחה וגיל׃ עבשו
פרדות תחת מגרפתיהם נשמו אצרות נהרסו ממגרות כי
הביש דגן׃ מה־נאנחה בהמה נבכו עדרי בקר כי אין
מרעה להם גם־עדרי הצאן נאשמו׃ אליך יהוה אקרא
כי־אש אכלה נאות מדבר ולהבה להטה כל־עצי השדה׃
גם־בהמות שדה תערוג אליך כי יבשו אפיקי מים ואש כ
אכלה נאות המדבר׃ ס

תקעו שופר בציון והריעו בהר קדשי ירגזו כל ישבי הארץ ב
כי־בא יום־יהוה כי קרוב׃ יום חשך ואפלה יום ענן
וערפל כשחר פרש על־ההרים עם רב ועצום כמהו לא
נהיה מן־העולם ואחריו לא יוסף עד־שני דור ודור
לפניו

לפניו אכלה אש ואחריו תלהט להבה כגן־עדן הארץ
לפניו ואחריו מדבר שממה וגם־פליטה לא־היתה לו׃
ה כמראה סוסים מראהו וכפרשים כן ירוצון׃ כקול מרכבות
על־ראשי ההרים ירקדון כקול להב אש אכלה קש כעם
עצום ערוך מלחמה׃ מפניו יחילו עמים כל־פנים קבצו
פארור׃ כגבורים ירצון כאנשי מלחמה יעלו חומה ואיש
בדרכיו ילכון ולא יעבטון ארחותם׃ ואיש אחיו לא
ידחקון גבר במסלתו ילכון ובעד השלח יפלו לא יבצעו׃
בעיר ישקו בחומה ירצון בבתים יעלו בעד החלונים
י יבאו כגנב׃ לפניו רגזה ארץ רעשו שמים שמש וירח
קדרו וכוכבים אספו נגהם׃ ויהוה נתן קולו לפני חילו
כי רב מאד מחנהו כי עצום עשה דברו כי־גדול יום־יהוה
ונורא מאד ומי יכילנו׃ וגם־עתה נאם־יהוה שבו עדי
בכל־לבבכם ובצום ובבכי ובמספד׃ וקרעו לבבכם ואל־
בגדיכם ושובו אל־יהוה אלהיכם כי־חנון ורחום הוא ארך
אפים ורב־חסד ונחם על־הרעה׃ מי יודע ישוב ונחם
והשאיר אחריו ברכה מנחה ונסך ליהוה אלהיכם׃ פ
טו תקעו שופר בציון קדשו־צום קראו עצרה׃ אספו־
עם קדשו קהל קבצו זקנים אספו עוללים וינקי שדים יצא
חתן מחדרו וכלה מחפתה׃ בין האולם ולמזבח יבכו
הכהנים משרתי יהוה ויאמרו חוסה יהוה על־עמך ואל־
תתן נחלתך לחרפה למשל־בם גוים למה יאמרו בעמים
איה אלהיהם׃ ויקנא יהוה לארצו ויחמל על־עמו׃ ויען
יהוה ויאמר לעמו הנני שלח לכם את־הדגן והתירוש
והיצהר ושבעתם אתו ולא־אתן אתכם עוד חרפה בגוים׃
כ ואת־הצפוני ארחיק מעליכם והדחתיו אל־ארץ ציה
ושממה את־פניו אל־הים הקדמני וספו אל־הים האחרון
ועלה באשו ותעל צחנתו כי הגדיל לעשות׃ אל־תיראי
אדמה גילי ושמחי כי־הגדיל יהוה לעשות׃ אל־תיראו
בהמות שדי כי דשאו נאות מדבר כי־עץ נשא פריו תאנה
וגפן נתנו חילם׃ ובני ציון גילו ושמחו ביהוה אלהיכם
כי־נתן לכם את־המורה לצדקה ויורד לכם גשם מורה
ומלקוש בראשון׃ ומלאו הגרנות בר והשיקו היקבים
כה תירוש ויצהר׃ ושלמתי לכם את־השנים אשר אכל
הארבה הילק והחסיל והגזם חילי הגדול אשר שלחתי
בכם׃ ואכלתם אכול ושבוע והללתם את־שם יהוה

אלהיכם

אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר־עָשָׂה עִמָּכֶם לְהַפְלִיא וְלֹא־יֵבֹשׁוּ עַמִּי לְעוֹלָם׃
וִידַעְתֶּם כִּי בְקֶרֶב יִשְׂרָאֵל אָנִי וַאֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְאֵין עוֹד
וְלֹא־יֵבֹשׁוּ עַמִּי לְעוֹלָם׃ פפ

ג וְהָיָה אַחֲרֵי־כֵן אֶשְׁפּוֹךְ אֶת־רוּחִי עַל־כָּל־בָּשָׂר וְנִבְּאוּ
בְּנֵיכֶם וּבְנוֹתֵיכֶם זִקְנֵיכֶם חֲלֹמוֹת יַחֲלֹמוּן בַּחוּרֵיכֶם חֶזְיֹנוֹת
יִרְאוּ׃ וְגַם עַל־הָעֲבָדִים וְעַל־הַשְּׁפָחוֹת בַּיָּמִים הָהֵמָּה
אֶשְׁפּוֹךְ אֶת־רוּחִי׃ וְנָתַתִּי מוֹפְתִים בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ דָּם וָאֵשׁ
וְתִימְרוֹת עָשָׁן׃ הַשֶּׁמֶשׁ יֵהָפֵךְ לְחֹשֶׁךְ וְהַיָּרֵחַ לְדָם לִפְנֵי בּוֹא
יוֹם יְהוָה הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא׃ וְהָיָה כֹּל אֲשֶׁר־יִקְרָא בְּשֵׁם ה
יְהוָה יִמָּלֵט כִּי בְּהַר־צִיּוֹן וּבִירוּשָׁלִַם תִּהְיֶה פְלֵיטָה כַּאֲשֶׁר
אָמַר יְהוָה וּבַשְּׂרִידִים אֲשֶׁר יְהוָה קֹרֵא׃

ד כִּי הִנֵּה בַּיָּמִים הָהֵמָּה וּבָעֵת הַהִיא אֲשֶׁר אָשׁוּב אֶת־
שְׁבוּת יְהוּדָה וִירוּשָׁלִָם׃ וְקִבַּצְתִּי אֶת־כָּל־הַגּוֹיִם וְהוֹרַדְתִּים
אֶל־עֵמֶק יְהוֹשָׁפָט וְנִשְׁפַּטְתִּי עִמָּם שָׁם עַל־עַמִּי וְנַחֲלָתִי
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר פִּזְּרוּ בַגּוֹיִם וְאֶת־אַרְצִי חִלֵּקוּ׃ וְאֶל־עַמִּי יַדּוּ
גוֹרָל וַיִּתְּנוּ הַיֶּלֶד בַּזּוֹנָה וְהַיַּלְדָּה מָכְרוּ בַיַּיִן וַיִּשְׁתּוּ׃ וְגַם
מָה־אַתֶּם לִי צֹר וְצִידוֹן וְכֹל גְּלִילוֹת פְּלָשֶׁת הַגְּמוּל אַתֶּם
מְשַׁלְּמִים עָלָי וְאִם־גֹּמְלִים אַתֶּם עָלַי קַל מְהֵרָה אָשִׁיב גְּמֻלְכֶם
בְּרֹאשְׁכֶם׃ אֲשֶׁר־כַּסְפִּי וּזְהָבִי לְקַחְתֶּם וּמַחֲמַדַּי הַטֹּבִים ה
הֲבֵאתֶם לְהֵיכְלֵיכֶם׃ וּבְנֵי יְהוּדָה וּבְנֵי יְרוּשָׁלִַם מְכַרְתֶּם
לִבְנֵי הַיְּוָנִים לְמַעַן הַרְחִיקָם מֵעַל גְּבוּלָם׃ הִנְנִי מְעִירָם
מִן־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־מְכַרְתֶּם אֹתָם שָׁמָּה וַהֲשִׁבֹתִי גְמֻלְכֶם
בְּרֹאשְׁכֶם׃ וּמָכַרְתִּי אֶת־בְּנֵיכֶם וְאֶת־בְּנוֹתֵיכֶם בְּיַד בְּנֵי
יְהוּדָה וּמְכָרוּם לִשְׁבָאיִם אֶל־גּוֹי רָחוֹק כִּי יְהוָה דִּבֵּר׃ פפ

קִרְאוּ־זֹאת בַּגּוֹיִם קַדְּשׁוּ מִלְחָמָה הָעִירוּ הַגִּבּוֹרִים יִגְּשׁוּ
יַעֲלוּ כֹּל אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה׃ כֹּתּוּ אִתֵּיכֶם לַחֲרָבוֹת
וּמַזְמְרֹתֵיכֶם לִרְמָחִים הַחַלָּשׁ יֹאמַר גִּבּוֹר אָנִי׃ עוּשׁוּ
וָבֹאוּ כָל־הַגּוֹיִם מִסָּבִיב וְנִקְבָּצוּ שָׁמָּה הַנְחַת יְהוָה גִּבּוֹרֶיךָ׃
יֵעוֹרוּ וְיַעֲלוּ הַגּוֹיִם אֶל־עֵמֶק יְהוֹשָׁפָט כִּי שָׁם אֵשֵׁב לִשְׁפֹּט
אֶת־כָּל־הַגּוֹיִם מִסָּבִיב׃ שִׁלְחוּ מַגָּל כִּי בָשַׁל קָצִיר בֹּאוּ
רְדוּ כִּי־מָלְאָה גַּת הֵשִׁיקוּ הַיְקָבִים כִּי רַבָּה רָעָתָם׃ הֲמוֹנִים
הֲמוֹנִים בְּעֵמֶק הֶחָרוּץ כִּי קָרוֹב יוֹם יְהוָה בְּעֵמֶק הֶחָרוּץ׃
שֶׁמֶשׁ וְיָרֵחַ קָדָרוּ וְכוֹכָבִים אָסְפוּ נָגְהָם׃ וַיהוָה מִצִּיּוֹן טו
יִשְׁאָג וּמִירוּשָׁלִַם יִתֵּן קוֹלוֹ וְרָעֲשׁוּ שָׁמַיִם וָאָרֶץ וַיהוָה
מַחֲסֶה לְעַמּוֹ וּמָעוֹז לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וִידַעְתֶּם כִּי אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם שֹׁכֵן בְּצִיּוֹן הַר־קָדְשִׁי וְהָיְתָה יְרוּשָׁלִַם קֹדֶשׁ וְזָרִים

ד׳ א׳ אתיב קי כו׳ קמץ גלא אכ״ת

לֹא־יַעַבְרוּ־בָהּ עוֹד׃ ס כן וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא יִטְּפוּ
הֶהָרִים עָסִיס וְהַגְּבָעוֹת תֵּלַכְנָה חָלָב וְכָל־אֲפִיקֵי יְהוּדָה
יֵלְכוּ מָיִם וּמַעְיָן מִבֵּית יְהוָה יֵצֵא וְהִשְׁקָה אֶת־נַחַל הַשִּׁטִּים׃
מִצְרַיִם לִשְׁמָמָה תִהְיֶה וֶאֱדוֹם לְמִדְבַּר שְׁמָמָה תִּהְיֶה מֵחֲמַס
בְּנֵי יְהוּדָה אֲשֶׁר־שָׁפְכוּ דָם־נָקִיא בְּאַרְצָם׃ וִיהוּדָה לְעוֹלָם
תֵּשֵׁב וִירוּשָׁלִַם לְדוֹר וָדוֹר׃ וְנִקֵּיתִי דָּמָם לֹא־נִקֵּיתִי וַיהוָה
שֹׁכֵן בְּצִיּוֹן׃ נשלם בסוף שיטה ואחר ג׳ שיטין מתחיל בשיטה הד׳

הפסוקים ע״ג

עָמוֹס:

א דִּבְרֵי עָמוֹס אֲשֶׁר־הָיָה בַנֹּקְדִים מִתְּקוֹעַ אֲשֶׁר חָזָה עַל־
יִשְׂרָאֵל בִּימֵי ׀ עֻזִּיָּה מֶלֶךְ־יְהוּדָה וּבִימֵי יָרָבְעָם
בֶּן־יוֹאָשׁ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל שְׁנָתַיִם לִפְנֵי הָרָעַשׁ׃ וַיֹּאמַר ׀
יְהוָה מִצִּיּוֹן יִשְׁאָג וּמִירוּשָׁלִַם יִתֵּן קוֹלוֹ וְאָבְלוּ נְאוֹת הָרֹעִים
וְיָבֵשׁ רֹאשׁ הַכַּרְמֶל׃ ס כֹּה אָמַר יְהוָה עַל־שְׁלֹשָׁה
פִּשְׁעֵי דַמֶּשֶׂק וְעַל־אַרְבָּעָה לֹא אֲשִׁיבֶנּוּ עַל־דּוּשָׁם בַּחֲרֻצוֹת
הַבַּרְזֶל אֶת־הַגִּלְעָד׃ וְשִׁלַּחְתִּי אֵשׁ בְּבֵית חֲזָאֵל וְאָכְלָה
אַרְמְנוֹת בֶּן־הֲדָד׃ וְשָׁבַרְתִּי בְּרִיחַ דַּמֶּשֶׂק וְהִכְרַתִּי יוֹשֵׁב ה
מִבִּקְעַת־אָוֶן וְתוֹמֵךְ שֵׁבֶט מִבֵּית עֶדֶן וְגָלוּ עַם־אֲרָם קִירָה
אָמַר יְהוָה׃ ס כֹּה אָמַר יְהוָה עַל־שְׁלֹשָׁה פִּשְׁעֵי
עַזָּה וְעַל־אַרְבָּעָה לֹא אֲשִׁיבֶנּוּ עַל־הַגְלוֹתָם גָּלוּת שְׁלֵמָה
לְהַסְגִּיר לֶאֱדוֹם׃ וְשִׁלַּחְתִּי אֵשׁ בְּחוֹמַת עַזָּה וְאָכְלָה
אַרְמְנֹתֶיהָ׃ וְהִכְרַתִּי יוֹשֵׁב מֵאַשְׁדּוֹד וְתוֹמֵךְ שֵׁבֶט מֵאַשְׁקְלוֹן
וַהֲשִׁיבוֹתִי יָדִי עַל־עֶקְרוֹן וְאָבְדוּ שְׁאֵרִית פְּלִשְׁתִּים אָמַר אֲדֹנָי
יְהוִה׃ ס כֹּה אָמַר יְהוָה עַל־שְׁלֹשָׁה פִּשְׁעֵי־צֹר וְעַל־
אַרְבָּעָה לֹא אֲשִׁיבֶנּוּ עַל־הַסְגִּירָם גָּלוּת שְׁלֵמָה לֶאֱדוֹם וְלֹא
זָכְרוּ בְּרִית אַחִים׃ וְשִׁלַּחְתִּי אֵשׁ בְּחוֹמַת צֹר וְאָכְלָה
אַרְמְנֹתֶיהָ׃ ס כֹּה אָמַר יְהוָה עַל־שְׁלֹשָׁה פִּשְׁעֵי
אֱדוֹם וְעַל־אַרְבָּעָה לֹא אֲשִׁיבֶנּוּ עַל־רָדְפוֹ בַחֶרֶב אָחִיו וְשִׁחֵת
רַחֲמָיו וַיִּטְרֹף לָעַד אַפּוֹ וְעֶבְרָתוֹ שְׁמָרָה נֶצַח׃ וְשִׁלַּחְתִּי
אֵשׁ בְּתֵימָן וְאָכְלָה אַרְמְנוֹת בָּצְרָה׃ ס כֹּה אָמַר
יְהוָה עַל־שְׁלֹשָׁה פִּשְׁעֵי בְנֵי־עַמּוֹן וְעַל־אַרְבָּעָה לֹא אֲשִׁיבֶנּוּ
עַל־בִּקְעָם הָרוֹת הַגִּלְעָד לְמַעַן הַרְחִיב אֶת־גְּבוּלָם׃
וְהִצַּתִּי אֵשׁ בְּחוֹמַת רַבָּה וְאָכְלָה אַרְמְנוֹתֶיהָ בִּתְרוּעָה בְּיוֹם
מִלְחָמָה בְּסַעַר בְּיוֹם סוּפָה׃ וְהָלַךְ מַלְכָּם בַּגּוֹלָה הוּא וְשָׂרָיו טו
יַחְדָּו אָמַר יְהוָה׃ פ

ב כֹּה אָמַר יְהוָה עַל־שְׁלֹשָׁה פִּשְׁעֵי מוֹאָב וְעַל־אַרְבָּעָה לֹא
אֲשִׁיבֶנּוּ עַל־שָׂרְפוֹ עַצְמוֹת מֶלֶךְ־אֱדוֹם לַשִּׂיד׃ וְשִׁלַּחְתִּי־אֵשׁ
בְּמוֹאָב וְאָכְלָה אַרְמְנוֹת הַקְּרִיּוֹת וּמֵת בְּשָׁאוֹן מוֹאָב בִּתְרוּעָה
בְּקוֹל שׁוֹפָר׃ וְהִכְרַתִּי שׁוֹפֵט מִקִּרְבָּהּ וְכָל־שָׂרֶיהָ אֶהֱרוֹג
עִמּוֹ אָמַר יְהוָה׃ ס כֹּה אָמַר יְהוָה עַל־שְׁלֹשָׁה

א' ב' קמץ בז"ק ח' מלעיל

פשעי

פִּשְׁעֵי יְהוּדָה וְעַל־אַרְבָּעָה לֹא אֲשִׁיבֶנּוּ עַל־מָאֳסָם אֶת־תּוֹרַת
יְהוָה וְחֻקָּיו לֹא שָׁמָרוּ וַיַּתְעוּם כִּזְבֵיהֶם אֲשֶׁר־הָלְכוּ אֲבוֹתָם
ה אַחֲרֵיהֶם׃ וְשִׁלַּחְתִּי אֵשׁ בִּיהוּדָה וְאָכְלָה אַרְמְנוֹת
יְרוּשָׁלִָם׃ ס כֹּה אָמַר יְהוָה עַל־שְׁלֹשָׁה פִּשְׁעֵי
יִשְׂרָאֵל וְעַל־אַרְבָּעָה לֹא אֲשִׁיבֶנּוּ עַל־מִכְרָם בַּכֶּסֶף צַדִּיק
וְאֶבְיוֹן בַּעֲבוּר נַעֲלָיִם׃ הַשֹּׁאֲפִים עַל־עֲפַר־אֶרֶץ בְּרֹאשׁ
דַּלִּים וְדֶרֶךְ עֲנָוִים יַטּוּ וְאִישׁ וְאָבִיו יֵלְכוּ אֶל־הַנַּעֲרָה לְמַעַן
חַלֵּל אֶת־שֵׁם קָדְשִׁי׃ וְעַל־בְּגָדִים חֲבֻלִים יַטּוּ אֵצֶל כָּל־
מִזְבֵּחַ וְיֵין עֲנוּשִׁים יִשְׁתּוּ בֵּית אֱלֹהֵיהֶם׃ וְאָנֹכִי הִשְׁמַדְתִּי
אֶת־הָאֱמֹרִי מִפְּנֵיהֶם אֲשֶׁר כְּגֹבַהּ אֲרָזִים גָּבְהוֹ וְחָסֹן הוּא
כָּאַלּוֹנִים וָאַשְׁמִיד פִּרְיוֹ מִמַּעַל וְשָׁרָשָׁיו מִתָּחַת׃ וְאָנֹכִי
הֶעֱלֵיתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם וָאוֹלֵךְ אֶתְכֶם בַּמִּדְבָּר
אַרְבָּעִים שָׁנָה לָרֶשֶׁת אֶת־אֶרֶץ הָאֱמֹרִי׃ וָאָקִים מִבְּנֵיכֶם
לִנְבִיאִים וּמִבַּחוּרֵיכֶם לִנְזִרִים הַאַף אֵין־זֹאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
נְאֻם־יְהוָה׃ וַתַּשְׁקוּ אֶת־הַנְּזִרִים יָיִן וְעַל־הַנְּבִיאִים צִוִּיתֶם
לֵאמֹר לֹא תִּנָּבְאוּ׃ הִנֵּה אָנֹכִי מֵעִיק תַּחְתֵּיכֶם כַּאֲשֶׁר
תָּעִיק הָעֲגָלָה הַמְלֵאָה לָהּ עָמִיר׃ וְאָבַד מָנוֹס מִקָּל
יד וְחָזָק לֹא־יְאַמֵּץ כֹּחוֹ וְגִבּוֹר לֹא־יְמַלֵּט נַפְשׁוֹ׃ וְתֹפֵשׂ
הַקֶּשֶׁת לֹא יַעֲמֹד וְקַל בְּרַגְלָיו לֹא יְמַלֵּט וְרֹכֵב הַסּוּס לֹא
יְמַלֵּט נַפְשׁוֹ׃ וְאַמִּיץ לִבּוֹ בַּגִּבּוֹרִים עָרוֹם יָנוּס בַּיּוֹם־הַהוּא
נְאֻם־יְהוָה׃ פ

ג שִׁמְעוּ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה עֲלֵיכֶם בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל עַל כָּל־הַמִּשְׁפָּחָה אֲשֶׁר הֶעֱלֵיתִי מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
לֵאמֹר׃ רַק אֶתְכֶם יָדַעְתִּי מִכֹּל מִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה עַל־כֵּן
אֶפְקֹד עֲלֵיכֶם אֵת כָּל־עֲוֹנֹתֵיכֶם׃ הֲיֵלְכוּ שְׁנַיִם יַחְדָּו בִּלְתִּי
אִם־נוֹעָדוּ׃ הֲיִשְׁאַג אַרְיֵה בַּיַּעַר וְטֶרֶף אֵין לוֹ הֲיִתֵּן כְּפִיר
ה קוֹלוֹ מִמְּעֹנָתוֹ בִּלְתִּי אִם־לָכָד׃ הֲתִפֹּל צִפּוֹר עַל־פַּח
הָאָרֶץ וּמוֹקֵשׁ אֵין לָהּ הֲיַעֲלֶה־פַּח מִן־הָאֲדָמָה וְלָכוֹד לֹא
יִלְכּוֹד׃ אִם־יִתָּקַע שׁוֹפָר בְּעִיר וְעָם לֹא יֶחֱרָדוּ אִם־תִּהְיֶה
רָעָה בְּעִיר וַיהוָה לֹא עָשָׂה׃ כִּי לֹא יַעֲשֶׂה אֲדֹנָי יְהוִה
דָּבָר כִּי אִם־גָּלָה סוֹדוֹ אֶל־עֲבָדָיו הַנְּבִיאִים׃ אַרְיֵה שָׁאָג
מִי לֹא יִירָא אֲדֹנָי יְהוִה דִּבֶּר מִי לֹא יִנָּבֵא׃ הַשְׁמִיעוּ עַל־
אַרְמְנוֹת בְּאַשְׁדּוֹד וְעַל־אַרְמְנוֹת בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם וְאִמְרוּ הֵאָסְפוּ
עַל־הָרֵי שֹׁמְרוֹן וּרְאוּ מְהוּמֹת רַבּוֹת בְּתוֹכָהּ וַעֲשׁוּקִים
י בְּקִרְבָּהּ׃ וְלֹא־יָדְעוּ עֲשׂוֹת־נְכֹחָה נְאֻם־יְהוָה הָאוֹצְרִים חָמָס
וָשֹׁד בְּאַרְמְנוֹתֵיהֶם׃ ס לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה צַר

ג' ו' הפטורות וישב יד' קמץ בז"ק ג' ח' קמץ בלא אס"ח עד כאן

וּסְבִיב

וְסָבִיב הָאָרֶץ וְהוֹרִד מִמֵּךְ עֻזֵּךְ וְנָבֹזּוּ אַרְמְנוֹתָיִךְ׃ כֹּה אָמַר
יְהוָה כַּאֲשֶׁר יַצִּיל הָרֹעֶה מִפִּי הָאֲרִי שְׁתֵּי כְרָעַיִם אוֹ בְדַל־
אֹזֶן כֵּן יִנָּצְלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַיֹּשְׁבִים בְּשֹׁמְרוֹן בִּפְאַת מִטָּה
וּבִדְמֶשֶׁק עָרֶשׂ׃ שִׁמְעוּ וְהָעִידוּ בְּבֵית יַעֲקֹב נְאֻם־אֲדֹנָי יְהוִה
אֱלֹהֵי הַצְּבָאוֹת׃ כִּי בְּיוֹם פָּקְדִי פִשְׁעֵי־יִשְׂרָאֵל עָלָיו וּפָקַדְתִּי
עַל־מִזְבְּחוֹת בֵּית־אֵל וְנִגְדְּעוּ קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ וְנָפְלוּ לָאָרֶץ׃
טו וְהִכֵּיתִי בֵית־הַחֹרֶף עַל־בֵּית הַקָּיִץ וְאָבְדוּ בָּתֵּי הַשֵּׁן וְסָפוּ
בָּתִּים רַבִּים נְאֻם־יְהוָה׃ ס

ד שִׁמְעוּ הַדָּבָר הַזֶּה פָּרוֹת הַבָּשָׁן אֲשֶׁר בְּהַר שֹׁמְרוֹן
הָעֹשְׁקוֹת דַּלִּים הָרֹצְצוֹת אֶבְיוֹנִים הָאֹמְרֹת לַאֲדֹנֵיהֶם הָבִיאָה
וְנִשְׁתֶּה׃ נִשְׁבַּע אֲדֹנָי יְהוִה בְּקָדְשׁוֹ כִּי הִנֵּה יָמִים בָּאִים
עֲלֵיכֶם וְנִשָּׂא אֶתְכֶם בְּצִנּוֹת וְאַחֲרִיתְכֶן בְּסִירוֹת דּוּגָה׃
וּפְרָצִים תֵּצֶאנָה אִשָּׁה נֶגְדָּהּ וְהִשְׁלַכְתֶּנָה הַהַרְמוֹנָה נְאֻם־
יְהוָה׃ בֹּאוּ בֵית־אֵל וּפִשְׁעוּ הַגִּלְגָּל הַרְבּוּ לִפְשֹׁעַ וְהָבִיאוּ
לַבֹּקֶר זִבְחֵיכֶם לִשְׁלֹשֶׁת יָמִים מַעְשְׂרֹתֵיכֶם׃ וְקַטֵּר מֵחָמֵץ ה
תּוֹדָה וְקִרְאוּ נְדָבוֹת הַשְׁמִיעוּ כִּי כֵן אֲהַבְתֶּם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה׃ וְגַם־אֲנִי נָתַתִּי לָכֶם נִקְיוֹן שִׁנַּיִם בְּכָל־
עָרֵיכֶם וְחֹסֶר לֶחֶם בְּכֹל מְקוֹמֹתֵיכֶם וְלֹא־שַׁבְתֶּם עָדַי נְאֻם־
יְהוָה׃ וְגַם אָנֹכִי מָנַעְתִּי מִכֶּם אֶת־הַגֶּשֶׁם בְּעוֹד שְׁלֹשָׁה
חֳדָשִׁים לַקָּצִיר וְהִמְטַרְתִּי עַל־עִיר אֶחָת וְעַל־עִיר אַחַת לֹא
אַמְטִיר חֶלְקָה אַחַת תִּמָּטֵר וְחֶלְקָה אֲשֶׁר־לֹא־תַמְטִיר עָלֶיהָ
תִּיבָשׁ׃ וְנָעוּ שְׁתַּיִם שָׁלֹשׁ עָרִים אֶל־עִיר אַחַת לִשְׁתּוֹת
מַיִם וְלֹא יִשְׂבָּעוּ וְלֹא־שַׁבְתֶּם עָדַי נְאֻם־יְהוָה׃ הִכֵּיתִי
אֶתְכֶם בַּשִּׁדָּפוֹן וּבַיֵּרָקוֹן הַרְבּוֹת גַּנּוֹתֵיכֶם וְכַרְמֵיכֶם וּתְאֵנֵיכֶם
וְזֵיתֵיכֶם יֹאכַל הַגָּזָם וְלֹא־שַׁבְתֶּם עָדַי נְאֻם־יְהוָה׃ שִׁלַּחְתִּי
בָכֶם דֶּבֶר בְּדֶרֶךְ מִצְרַיִם הָרַגְתִּי בַחֶרֶב בַּחוּרֵיכֶם עִם שְׁבִי
סוּסֵיכֶם וָאַעֲלֶה בְּאֹשׁ מַחֲנֵיכֶם וּבְאַפְּכֶם וְלֹא־שַׁבְתֶּם עָדַי נְאֻם־
יְהוָה׃ הָפַכְתִּי בָכֶם כְּמַהְפֵּכַת אֱלֹהִים אֶת־סְדֹם וְאֶת־עֲמֹרָה
וַתִּהְיוּ כְּאוּד מֻצָּל מִשְּׂרֵפָה וְלֹא־שַׁבְתֶּם עָדַי נְאֻם־יְהוָה׃
לָכֵן כֹּה אֶעֱשֶׂה־לְּךָ יִשְׂרָאֵל עֵקֶב כִּי־זֹאת אֶעֱשֶׂה־לָּךְ
הִכּוֹן לִקְרַאת־אֱלֹהֶיךָ יִשְׂרָאֵל׃ כִּי הִנֵּה יוֹצֵר הָרִים וּבֹרֵא
רוּחַ וּמַגִּיד לְאָדָם מַה־שֵּׂחוֹ עֹשֵׂה שַׁחַר עֵיפָה וְדֹרֵךְ עַל־
בָּמֳתֵי אָרֶץ יְהוָה אֱלֹהֵי־צְבָאוֹת שְׁמוֹ׃ פ

ה שִׁמְעוּ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי נֹשֵׂא עֲלֵיכֶם קִינָה
בֵּית יִשְׂרָאֵל׃ נָפְלָה לֹא־תוֹסִיף קוּם בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל
נִטְּשָׁה עַל־אַדְמָתָהּ אֵין מְקִימָהּ׃ כִּי כֹה אָמַר
אֲדֹנָי יְהוִה הָעִיר הַיֹּצֵאת אֶלֶף תַּשְׁאִיר מֵאָה וְהַיּוֹצֵאת

מאה

מֵאָה תַּשְׁאִיר עֲשָׂרָה לְבֵית יִשְׂרָאֵל׃ ס כִּי כֹה אָמַר
ה יְהוָה לְבֵית יִשְׂרָאֵל דִּרְשׁוּנִי וִחְיוּ׃ וְאַל־תִּדְרְשׁוּ בֵּית־אֵל
וְהַגִּלְגָּל לֹא תָבֹאוּ וּבְאֵר שֶׁבַע לֹא תַעֲבֹרוּ כִּי הַגִּלְגָּל גָּלֹה
יִגְלֶה וּבֵית־אֵל יִהְיֶה לְאָוֶן׃ דִּרְשׁוּ אֶת־יְהוָה וִחְיוּ פֶּן־יִצְלַח
כָּאֵשׁ בֵּית יוֹסֵף וְאָכְלָה וְאֵין־מְכַבֶּה לְבֵית־אֵל׃ הַהֹפְכִים
לְלַעֲנָה מִשְׁפָּט וּצְדָקָה לָאָרֶץ הִנִּיחוּ׃ עֹשֵׂה כִימָה וּכְסִיל
וְהֹפֵךְ לַבֹּקֶר צַלְמָוֶת וְיוֹם לַיְלָה הֶחְשִׁיךְ הַקּוֹרֵא לְמֵי־הַיָּם
וַיִּשְׁפְּכֵם עַל־פְּנֵי הָאָרֶץ יְהוָה שְׁמוֹ׃ הַמַּבְלִיג שֹׁד עַל־עָז
וְשֹׁד עַל־מִבְצָר יָבוֹא׃ שָׂנְאוּ בַשַּׁעַר מוֹכִיחַ וְדֹבֵר תָּמִים
יְתָעֵבוּ׃ לָכֵן יַעַן בּוֹשַׁסְכֶם עַל־דָּל וּמַשְׂאַת־בַּר תִּקְחוּ מִמֶּנּוּ
בָּתֵּי גָזִית בְּנִיתֶם וְלֹא־תֵשְׁבוּ בָם כַּרְמֵי־חֶמֶד נְטַעְתֶּם וְלֹא
תִשְׁתּוּ אֶת־יֵינָם׃ כִּי יָדַעְתִּי רַבִּים פִּשְׁעֵיכֶם וַעֲצֻמִים
חַטֹּאתֵיכֶם צֹרְרֵי צַדִּיק לֹקְחֵי כֹפֶר וְאֶבְיוֹנִים בַּשַּׁעַר הִטּוּ׃
לָכֵן הַמַּשְׂכִּיל בָּעֵת הַהִיא יִדֹּם כִּי עֵת רָעָה
הִיא׃ דִּרְשׁוּ־טוֹב וְאַל־רָע לְמַעַן תִּחְיוּ וִיהִי־כֵן יְהוָה
טו אֱלֹהֵי־צְבָאוֹת אִתְּכֶם כַּאֲשֶׁר אֲמַרְתֶּם׃ שִׂנְאוּ־רָע וְאֶהֱבוּ טוֹב
וְהַצִּיגוּ בַשַּׁעַר מִשְׁפָּט אוּלַי יֶחֱנַן יְהוָה אֱלֹהֵי־צְבָאוֹת שְׁאֵרִית
יוֹסֵף׃ לָכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת אֲדֹנָי
בְּכָל־רְחֹבוֹת מִסְפֵּד וּבְכָל־חוּצוֹת יֹאמְרוּ הוֹ־הוֹ וְקָרְאוּ אִכָּר
אֶל־אֵבֶל וּמִסְפֵּד אֶל־יוֹדְעֵי נֶהִי׃ וּבְכָל־כְּרָמִים מִסְפֵּד כִּי־
אֶעֱבֹר בְּקִרְבְּךָ אָמַר יְהוָה׃ פ הוֹי הַמִּתְאַוִּים אֶת־
יוֹם יְהוָה לָמָּה־זֶּה לָכֶם יוֹם יְהוָה הוּא־חֹשֶׁךְ וְלֹא־אוֹר׃
כַּאֲשֶׁר יָנוּס אִישׁ מִפְּנֵי הָאֲרִי וּפְגָעוֹ הַדֹּב וּבָא הַבַּיִת וְסָמַךְ
כ יָדוֹ עַל־הַקִּיר וּנְשָׁכוֹ הַנָּחָשׁ׃ הֲלֹא־חֹשֶׁךְ יוֹם יְהוָה וְלֹא־
אוֹר וְאָפֵל וְלֹא־נֹגַהּ לוֹ׃ שָׂנֵאתִי מָאַסְתִּי חַגֵּיכֶם וְלֹא אָרִיחַ
בְּעַצְּרֹתֵיכֶם׃ כִּי אִם־תַּעֲלוּ־לִי עֹלוֹת וּמִנְחֹתֵיכֶם לֹא אֶרְצֶה
וְשֶׁלֶם מְרִיאֵיכֶם לֹא אַבִּיט׃ הָסֵר מֵעָלַי הֲמוֹן שִׁרֶיךָ וְזִמְרַת
נְבָלֶיךָ לֹא אֶשְׁמָע׃ וְיִגַּל כַּמַּיִם מִשְׁפָּט וּצְדָקָה כְּנַחַל
כה אֵיתָן׃ הַזְּבָחִים וּמִנְחָה הִגַּשְׁתֶּם־לִי בַמִּדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה
בֵּית יִשְׂרָאֵל׃ וּנְשָׂאתֶם אֵת סִכּוּת מַלְכְּכֶם וְאֵת כִּיּוּן צַלְמֵיכֶם
כּוֹכַב אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם לָכֶם׃ וְהִגְלֵיתִי אֶתְכֶם מֵהָלְאָה
לְדַמָּשֶׂק אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי־צְבָאוֹת שְׁמוֹ׃ פ

ו הוֹי הַשַּׁאֲנַנִּים בְּצִיּוֹן וְהַבֹּטְחִים בְּהַר שֹׁמְרוֹן נְקֻבֵי רֵאשִׁית
הַגּוֹיִם וּבָאוּ לָהֶם בֵּית יִשְׂרָאֵל׃ עִבְרוּ כַלְנֵה וּרְאוּ וּלְכוּ
מִשָּׁם חֲמַת רַבָּה וּרְדוּ גַת־פְּלִשְׁתִּים הֲטוֹבִים מִן־הַמַּמְלָכוֹת
הָאֵלֶּה אִם־רַב גְּבוּלָם מִגְּבֻלְכֶם׃ הַמְנַדִּים לְיוֹם רָע וַתַּגִּישׁוּן
שֶׁבֶת חָמָס׃ הַשֹּׁכְבִים עַל־מִטּוֹת שֵׁן וּסְרֻחִים עַל־עַרְשׂוֹתָם

ואכלים

וְאֹכְלִים כָּרִים מִצֹּאן וַעֲגָלִים מִתּוֹךְ מַרְבֵּק׃ הַפֹּרְטִים עַל־פִּי הַנָּבֶל כְּדָוִיד חָשְׁבוּ לָהֶם כְּלֵי־שִׁיר׃ הַשֹּׁתִים בְּמִזְרְקֵי יַיִן וְרֵאשִׁית שְׁמָנִים יִמְשָׁחוּ וְלֹא נֶחְלוּ עַל־שֵׁבֶר יוֹסֵף׃ לָכֵן עַתָּה יִגְלוּ בְּרֹאשׁ גֹּלִים וְסָר מִרְזַח סְרוּחִים׃ ס נִשְׁבַּע אֲדֹנָי יֱהֹוִה בְּנַפְשׁוֹ נְאֻם־יְהֹוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת מְתָאֵב אָנֹכִי אֶת־גְּאוֹן יַעֲקֹב וְאַרְמְנֹתָיו שָׂנֵאתִי וְהִסְגַּרְתִּי עִיר וּמְלֹאָהּ׃ וְהָיָה אִם־יִוָּתְרוּ עֲשָׂרָה אֲנָשִׁים בְּבַיִת אֶחָד וָמֵתוּ׃ וּנְשָׂאוֹ דּוֹדוֹ וּמְסָרְפוֹ לְהוֹצִיא עֲצָמִים מִן־הַבַּיִת וְאָמַר לַאֲשֶׁר בְּיַרְכְּתֵי הַבַּיִת הַעוֹד עִמָּךְ וְאָמַר אָפֶס וְאָמַר הָס כִּי לֹא לְהַזְכִּיר בְּשֵׁם יְהֹוָה׃ ס כִּי־הִנֵּה יְהֹוָה מְצַוֶּה וְהִכָּה הַבַּיִת הַגָּדוֹל רְסִיסִים וְהַבַּיִת הַקָּטֹן בְּקִעִים׃ הַיְרֻצוּן בַּסֶּלַע סוּסִים אִם־יַחֲרוֹשׁ בַּבְּקָרִים כִּי־הֲפַכְתֶּם לְרֹאשׁ מִשְׁפָּט וּפְרִי צְדָקָה לְלַעֲנָה׃ הַשְּׂמֵחִים לְלֹא דָבָר הָאֹמְרִים הֲלוֹא בְחָזְקֵנוּ לָקַחְנוּ לָנוּ קַרְנָיִם׃ כִּי הִנְנִי מֵקִים עֲלֵיכֶם בֵּית יִשְׂרָאֵל נְאֻם־יְהֹוָה אֱלֹהֵי הַצְּבָאוֹת גּוֹי וְלָחֲצוּ אֶתְכֶם מִלְּבוֹא חֲמָת עַד־נַחַל הָעֲרָבָה׃ ס

ז כֹּה הִרְאַנִי אֲדֹנָי יֱהֹוִה וְהִנֵּה יוֹצֵר גֹּבַי בִּתְחִלַּת עֲלוֹת הַלָּקֶשׁ וְהִנֵּה־לֶקֶשׁ אַחַר גִּזֵּי הַמֶּלֶךְ׃ וְהָיָה אִם־כִּלָּה לֶאֱכוֹל אֶת־עֵשֶׂב הָאָרֶץ וָאֹמַר אֲדֹנָי יֱהֹוִה סְלַח־נָא מִי יָקוּם יַעֲקֹב כִּי קָטֹן הוּא׃ נִחַם יְהֹוָה עַל־זֹאת לֹא תִהְיֶה אָמַר יְהֹוָה׃ ס כֹּה הִרְאַנִי אֲדֹנָי יֱהֹוִה וְהִנֵּה קֹרֵא לָרִב בָּאֵשׁ אֲדֹנָי יֱהֹוִה וַתֹּאכַל אֶת־תְּהוֹם רַבָּה וְאָכְלָה אֶת־הַחֵלֶק׃ וָאֹמַר אֲדֹנָי יֱהֹוִה חֲדַל־נָא מִי יָקוּם יַעֲקֹב כִּי קָטֹן הוּא׃ נִחַם יְהֹוָה עַל־זֹאת גַּם־הִיא לֹא תִהְיֶה אָמַר אֲדֹנָי יֱהֹוִה׃ ס כֹּה הִרְאַנִי וְהִנֵּה אֲדֹנָי נִצָּב עַל־חוֹמַת אֲנָךְ וּבְיָדוֹ אֲנָךְ׃ וַיֹּאמֶר יְהֹוָה אֵלַי מָה־אַתָּה רֹאֶה עָמוֹס וָאֹמַר אֲנָךְ וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי הִנְנִי שָׂם אֲנָךְ בְּקֶרֶב עַמִּי יִשְׂרָאֵל לֹא־אוֹסִיף עוֹד עֲבוֹר לוֹ׃ וְנָשַׁמּוּ בָּמוֹת יִשְׂחָק וּמִקְדְּשֵׁי יִשְׂרָאֵל יֶחֱרָבוּ וְקַמְתִּי עַל־בֵּית יָרָבְעָם בֶּחָרֶב׃ ס וַיִּשְׁלַח אֲמַצְיָה כֹּהֵן בֵּית־אֵל אֶל־יָרָבְעָם מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר קָשַׁר עָלֶיךָ עָמוֹס בְּקֶרֶב בֵּית יִשְׂרָאֵל לֹא־תוּכַל הָאָרֶץ לְהָכִיל אֶת־כָּל־דְּבָרָיו׃ כִּי־כֹה אָמַר עָמוֹס בַּחֶרֶב יָמוּת יָרָבְעָם וְיִשְׂרָאֵל גָּלֹה יִגְלֶה מֵעַל אַדְמָתוֹ׃ ס וַיֹּאמֶר אֲמַצְיָה אֶל־עָמוֹס חֹזֶה לֵךְ בְּרַח־לְךָ אֶל־אֶרֶץ יְהוּדָה וֶאֱכָל־שָׁם לֶחֶם וְשָׁם תִּנָּבֵא׃ וּבֵית־אֵל לֹא־תוֹסִיף עוֹד לְהִנָּבֵא כִּי מִקְדַּשׁ־מֶלֶךְ הוּא וּבֵית מַמְלָכָה הוּא׃ וַיַּעַן עָמוֹס וַיֹּאמֶר אֶל־אֲמַצְיָה לֹא־

ו' קמץ בז"ק

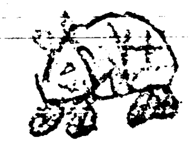
נָבִיא אָנֹכִי וְלֹא בֶן־נָבִיא אָנֹכִי כִּי־בוֹקֵר אָנֹכִי וּבוֹלֵס שִׁקְמִים׃ וַיִּקָּחֵנִי יְהֹוָה מֵאַחֲרֵי הַצֹּאן וַיֹּאמֶר אֵלַי יְהֹוָה לֵךְ הִנָּבֵא אֶל־עַמִּי יִשְׂרָאֵל׃ וְעַתָּה שְׁמַע דְּבַר־יְהֹוָה אַתָּה אֹמֵר לֹא תִנָּבֵא עַל־יִשְׂרָאֵל וְלֹא תַטִּיף עַל־בֵּית יִשְׂחָק׃ לָכֵן כֹּה־אָמַר יְהֹוָה אִשְׁתְּךָ בָּעִיר תִּזְנֶה וּבָנֶיךָ וּבְנֹתֶיךָ בַּחֶרֶב יִפֹּלוּ וְאַדְמָתְךָ בַּחֶבֶל תְּחֻלָּק וְאַתָּה עַל־אֲדָמָה טְמֵאָה תָּמוּת וְיִשְׂרָאֵל גָּלֹה יִגְלֶה מֵעַל אַדְמָתוֹ׃ ס

ח כֹּה הִרְאַנִי אֲדֹנָי יֱהֹוִה וְהִנֵּה כְּלוּב קָיִץ׃ וַיֹּאמֶר מָה־אַתָּה רֹאֶה עָמוֹס וָאֹמַר כְּלוּב קָיִץ וַיֹּאמֶר יְהֹוָה אֵלַי בָּא הַקֵּץ אֶל־עַמִּי יִשְׂרָאֵל לֹא־אוֹסִיף עוֹד עֲבוֹר לוֹ׃ וְהֵילִילוּ שִׁירוֹת הֵיכָל בַּיּוֹם הַהוּא נְאֻם אֲדֹנָי יֱהֹוִה רַב הַפֶּגֶר בְּכָל־מָקוֹם הִשְׁלִיךְ הָס׃ ס שִׁמְעוּ־זֹאת הַשֹּׁאֲפִים אֶבְיוֹן וְלַשְׁבִּית עֲנִוֵּי־אָרֶץ׃ לֵאמֹר מָתַי יַעֲבֹר הַחֹדֶשׁ וְנַשְׁבִּירָה שֶּׁבֶר וְהַשַּׁבָּת וְנִפְתְּחָה־בָּר לְהַקְטִין אֵיפָה וּלְהַגְדִּיל שֶׁקֶל וּלְעַוֵּת מֹאזְנֵי מִרְמָה׃ לִקְנוֹת בַּכֶּסֶף דַּלִּים וְאֶבְיוֹן בַּעֲבוּר נַעֲלָיִם וּמַפַּל בַּר נַשְׁבִּיר׃ נִשְׁבַּע יְהֹוָה בִּגְאוֹן יַעֲקֹב אִם־אֶשְׁכַּח לָנֶצַח כָּל־מַעֲשֵׂיהֶם׃ הַעַל זֹאת לֹא־תִרְגַּז הָאָרֶץ וְאָבַל כָּל־יוֹשֵׁב בָּהּ וְעָלְתָה כָאֹר כֻּלָּהּ וְנִגְרְשָׁה וְנִשְׁקְהָ כִּיאוֹר מִצְרָיִם׃ ס וְהָיָה ׀ בַּיּוֹם הַהוּא נְאֻם אֲדֹנָי יֱהֹוִה וְהֵבֵאתִי הַשֶּׁמֶשׁ בַּצָּהֳרָיִם וְהַחֲשַׁכְתִּי לָאָרֶץ בְּיוֹם אוֹר׃ וְהָפַכְתִּי חַגֵּיכֶם לְאֵבֶל וְכָל־שִׁירֵיכֶם לְקִינָה וְהַעֲלֵיתִי עַל־כָּל־מָתְנַיִם שָׂק וְעַל־כָּל־רֹאשׁ קָרְחָה וְשַׂמְתִּיהָ כְּאֵבֶל יָחִיד וְאַחֲרִיתָהּ כְּיוֹם מָר׃ הִנֵּה ׀ יָמִים בָּאִים נְאֻם אֲדֹנָי יֱהֹוִה וְהִשְׁלַחְתִּי רָעָב בָּאָרֶץ לֹא־רָעָב לַלֶּחֶם וְלֹא־צָמָא לַמַּיִם כִּי אִם־לִשְׁמֹעַ אֵת דִּבְרֵי יְהֹוָה׃ וְנָעוּ מִיָּם עַד־יָם וּמִצָּפוֹן וְעַד־מִזְרָח יְשׁוֹטְטוּ לְבַקֵּשׁ אֶת־דְּבַר־יְהֹוָה וְלֹא יִמְצָאוּ׃ בַּיּוֹם הַהוּא תִּתְעַלַּפְנָה הַבְּתוּלֹת הַיָּפוֹת וְהַבַּחוּרִים בַּצָּמָא׃ הַנִּשְׁבָּעִים בְּאַשְׁמַת שֹׁמְרוֹן וְאָמְרוּ חֵי אֱלֹהֶיךָ דָּן וְחֵי דֶּרֶךְ בְּאֵר־שָׁבַע וְנָפְלוּ וְלֹא־יָקוּמוּ עוֹד׃ ס

ט רָאִיתִי אֶת־אֲדֹנָי נִצָּב עַל־הַמִּזְבֵּחַ וַיֹּאמֶר הַךְ הַכַּפְתּוֹר וְיִרְעֲשׁוּ הַסִּפִּים וּבְצַעַם בְּרֹאשׁ כֻּלָּם וְאַחֲרִיתָם בַּחֶרֶב אֶהֱרֹג לֹא־יָנוּס לָהֶם נָס וְלֹא־יִמָּלֵט לָהֶם פָּלִיט׃ אִם־יַחְתְּרוּ בִשְׁאוֹל מִשָּׁם יָדִי תִקָּחֵם וְאִם־יַעֲלוּ הַשָּׁמַיִם מִשָּׁם אוֹרִידֵם׃ וְאִם־יֵחָבְאוּ בְּרֹאשׁ הַכַּרְמֶל מִשָּׁם אֲחַפֵּשׂ וּלְקַחְתִּים וְאִם־יִסָּתְרוּ מִנֶּגֶד עֵינַי בְּקַרְקַע הַיָּם מִשָּׁם אֲצַוֶּה אֶת־הַנָּחָשׁ וּנְשָׁכָם׃ וְאִם־יֵלְכוּ בַשְּׁבִי לִפְנֵי אֹיְבֵיהֶם מִשָּׁם אֲצַוֶּה אֶת־

ח' ד' עני קרי   ח' ונשקעה קרי

עוֹבַדְיָה:

הַחֶרֶב וַהֲרָגָתַם וְשַׂמְתִּי עֵינִי עֲלֵיהֶם לְרָעָה וְלֹא לְטוֹבָה׃
וַאדֹנָי יֱהוִה הַצְּבָאוֹת הַנּוֹגֵעַ בָּאָרֶץ וַתָּמוֹג וְאָבְלוּ כָּל־יוֹשְׁבֵי
בָהּ וְעָלְתָה כַיְאֹר כֻּלָּהּ וְשָׁקְעָה כִּיאֹר מִצְרָיִם׃ הַבּוֹנֶה
בַשָּׁמַיִם מַעֲלוֹתָו וַאֲגֻדָּתוֹ עַל־אֶרֶץ יְסָדָהּ הַקֹּרֵא לְמֵי־הַיָּם
וַיִּשְׁפְּכֵם עַל־פְּנֵי הָאָרֶץ יְהוָה שְׁמוֹ׃ ט ז״ס פ הֲלוֹא כִבְנֵי
כֻשִׁיִּים אַתֶּם לִי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל נְאֻם־יְהוָה הֲלוֹא אֶת־יִשְׂרָאֵל
הֶעֱלֵיתִי מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּפְלִשְׁתִּיִּים מִכַּפְתּוֹר וַאֲרָם מִקִּיר׃
הִנֵּה עֵינֵי ׀ אֲדֹנָי יֱהוִה בַּמַּמְלָכָה הַחַטָּאָה וְהִשְׁמַדְתִּי אֹתָהּ
מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה אֶפֶס כִּי לֹא הַשְׁמֵיד אַשְׁמִיד אֶת־בֵּית
יַעֲקֹב נְאֻם־יְהוָה׃ כִּי־הִנֵּה אָנֹכִי מְצַוֶּה וַהֲנִעוֹתִי בְכָל־
הַגּוֹיִם אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר יִנּוֹעַ בַּכְּבָרָה וְלֹא־יִפּוֹל צְרוֹר
אָרֶץ׃ בַּחֶרֶב יָמוּתוּ כֹּל חַטָּאֵי עַמִּי הָאֹמְרִים לֹא־תַגִּישׁ
וְתַקְדִּים בַּעֲדֵינוּ הָרָעָה׃ בַּיּוֹם הַהוּא אָקִים אֶת־סֻכַּת דָּוִיד
הַנֹּפֶלֶת וְגָדַרְתִּי אֶת־פִּרְצֵיהֶן וַהֲרִסֹתָיו אָקִים וּבְנִיתִיהָ כִּימֵי
עוֹלָם׃ לְמַעַן יִירְשׁוּ אֶת־שְׁאֵרִית אֱדוֹם וְכָל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־
נִקְרָא שְׁמִי עֲלֵיהֶם נְאֻם־יְהוָה עֹשֶׂה זֹּאת׃ פ מן הִנֵּה
יָמִים בָּאִים נְאֻם־יְהוָה וְנִגַּשׁ חוֹרֵשׁ בַּקֹּצֵר וְדֹרֵךְ עֲנָבִים
בְּמֹשֵׁךְ הַזָּרַע וְהִטִּיפוּ הֶהָרִים עָסִיס וְכָל־הַגְּבָעוֹת תִּתְמוֹגַגְנָה׃
וְשַׁבְתִּי אֶת־שְׁבוּת עַמִּי יִשְׂרָאֵל וּבָנוּ עָרִים נְשַׁמּוֹת וְיָשָׁבוּ
וְנָטְעוּ כְרָמִים וְשָׁתוּ אֶת־יֵינָם וְעָשׂוּ גַנּוֹת וְאָכְלוּ אֶת־פְּרִיהֶם׃
וּנְטַעְתִּים עַל־אַדְמָתָם וְלֹא יִנָּתְשׁוּ עוֹד מֵעַל אַדְמָתָם אֲשֶׁר־
נָתַתִּי לָהֶם אָמַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ נאום יהוה דס״ו וג׳ פתוחות

ס׳ ו׳ מעלותיו קרי ו׳ הפטרת קדושים כמנהג האשכנזים מ׳ עד כאן

סכום הפסוקים קמו

סכום הפסוקים עובדיה
כא

יונה:

עובדיה:

חזון עבדיה כה־אמר אדני יהוה לאדום שמועה שמענו א
מאת יהוה וציר בגוים שלח קומו ונקומה עליה
למלחמה: הנה קטן נתתיך בגוים בזוי אתה מאד:
זדון לבך השיאך שכני בחגוי־סלע מרום שבתו אמר בלבו
מי יורדני ארץ: אם־תגביה כנשר ואם־בין כוכבים שים
קנך משם אורידך נאם־יהוה: אם־גנבים באו־לך אם־ ה
שודדי לילה איך נדמיתה הלוא יגנבו דים אם־בצרים באו
לך הלוא ישאירו עללות: איך נחפשו עשו נבעו מצפניו:
עד־הגבול שלחוך כל אנשי בריתך השיאוך יכלו לך
אנשי שלמך לחמך ישימו מזור תחתיך אין תבונה בו:
הלוא ביום ההוא נאם־יהוה והאבדתי חכמים מאדום
ותבונה מהר עשו: וחתו גבוריך תימן למען יכרת־איש
מהר עשו מקטל: מחמס אחיך יעקב תכסך בושה ונכרת
לעולם: ביום עמדך מנגד ביום שבות זרים חילו ונכרים
באו שערו ועל־ירושלם ידו גורל גם־אתה כאחד מהם:
ואל־תרא ביום־אחיך ביום נכרו ואל־תשמח לבני־יהודה
ביום אבדם ואל־תגדל פיך ביום צרה: אל־תבוא בשער
עמי ביום אידם אל־תרא גם־אתה ברעתו ביום אידו ואל־
תשלחנה בחילו ביום אידו: ואל־תעמד על־הפרק להכרית
את־פליטיו ואל־תסגר שרידיו ביום צרה: כי־קרוב יום־ טו
יהוה על־כל־הגוים כאשר עשית יעשה לך גמלך ישוב
בראשך: כי כאשר שתיתם על־הר קדשי ישתו כל־הגוים
תמיד ושתו ולעו והיו כלוא היו: ובהר ציון תהיה
פליטה והיה קדש וירשו בית יעקב את מורשיהם: והיה
בית־יעקב אש ובית יוסף להבה ובית עשו לקש ודלקו
בהם ואכלום ולא־יהיה שריד לבית עשו כי יהוה דבר:
וירשו הנגב את־הר עשו והשפלה את־פלשתים וירשו את־
שדה אפרים ואת שדה שמרון ובנימן את־הגלעד: וגלת כ
החל־הזה לבני ישראל אשר־כנענים עד־צרפת וגלת
ירושלם אשר בספרד ירשו את ערי הנגב: ועלו מושעים
בהר ציון לשפט את־הר עשו והיתה ליהוה המלוכה:

א' א' הפטרת ויחי קמץ בז"ק יא' פשטין טרי כא' פסוקים

יונה:

א ויהי דבר־יהוה אל־יונה בן־אמתי לאמר׃ קום לך אל־
נינוה העיר הגדולה וקרא עליה כי־עלתה רעתם
לפני׃ ויקם יונה לברח תרשישה מלפני יהוה וירד יפו
וימצא אניה ׀ באה תרשיש ויתן שכרה וירד בה לבוא
עמהם תרשישה מלפני יהוה׃ ויהוה הטיל רוח־גדולה
אל־הים ויהי סער־גדול בים והאניה חשבה להשבר׃
ויראו המלחים ויזעקו איש אל־אלהיו ויטלו את־הכלים
ה אשר באניה אל־הים להקל מעליהם ויונה ירד אל־ירכתי
הספינה וישכב וירדם׃ ויקרב אליו רב החבל ויאמר לו
מה־לך נרדם קום קרא אל־אלהיך אולי יתעשת האלהים
לנו ולא נאבד׃ ויאמרו איש אל־רעהו לכו ונפילה
גורלות ונדעה בשלמי הרעה הזאת לנו ויפלו גורלות
ויפל הגורל על־יונה׃ ויאמרו אליו הגידה־נא לנו באשר
למי־הרעה הזאת לנו מה־מלאכתך ומאין תבוא מה ארצך
ואי־מזה עם אתה׃ ויאמר אליהם עברי אנכי ואת־יהוה
אלהי השמים אני ירא אשר־עשה את־הים ואת־היבשה׃
י וייראו האנשים יראה גדולה ויאמרו אליו מה־זאת עשית
כי־ידעו האנשים כי־מלפני יהוה הוא ברח כי הגיד להם׃
ויאמרו אליו מה־נעשה לך וישתק הים מעלינו כי הים
הולך וסער׃ ויאמר אליהם שאוני והטילני אל־הים
וישתק הים מעליכם כי יודע אני כי בשלי הסער הגדול
הזה עליכם׃ ויחתרו האנשים להשיב אל־היבשה ולא
יכלו כי הים הולך וסער עליהם׃ ויקראו אל־יהוה
ויאמרו אנה יהוה אל־נא נאבדה בנפש האיש הזה ואל־
תתן עלינו דם נקיא כי־אתה יהוה כאשר חפצת עשית׃
טו וישאו את־יונה ויטלהו אל־הים ויעמד הים מזעפו׃
וייראו האנשים יראה גדולה את־יהוה ויזבחו־זבח ליהוה
וידרו נדרים׃

ב וימן יהוה דג גדול לבלע את־יונה ויהי יונה במעי
הדג שלשה ימים ושלשה לילות׃ ויתפלל יונה אל־יהוה

א׳ א׳ הפטרת י״כ למנחה   ד׳ ב׳ בכתבים יתיר א׳

אלהיו

מיכה:

מִיכָה׃

א דְּבַר־יְהוָה ׀ אֲשֶׁר הָיָה אֶל־מִיכָה הַמֹּרַשְׁתִּי בִּימֵי יוֹתָם אָחָז יְחִזְקִיָּה מַלְכֵי יְהוּדָה אֲשֶׁר־חָזָה עַל־שֹׁמְרוֹן וִירוּשָׁלָם׃ שִׁמְעוּ עַמִּים כֻּלָּם הַקְשִׁיבִי אֶרֶץ וּמְלֹאָהּ וִיהִי אֲדֹנָי יְהוִה בָּכֶם לְעֵד אֲדֹנָי מֵהֵיכַל קָדְשׁוֹ׃ כִּי־הִנֵּה יְהוָה יֹצֵא מִמְּקוֹמוֹ וְיָרַד וְדָרַךְ עַל־בָּמֳתֵי־אָרֶץ׃ וְנָמַסּוּ הֶהָרִים תַּחְתָּיו וְהָעֲמָקִים יִתְבַּקָּעוּ כַּדּוֹנַג מִפְּנֵי הָאֵשׁ כְּמַיִם מֻגָּרִים בְּמוֹרָד׃ בְּפֶשַׁע יַעֲקֹב כָּל־זֹאת וּבְחַטֹּאות בֵּית יִשְׂרָאֵל מִי־פֶשַׁע יַעֲקֹב הֲלוֹא שֹׁמְרוֹן וּמִי בָּמוֹת יְהוּדָה הֲלוֹא יְרוּשָׁלָם׃ וְשַׂמְתִּי שֹׁמְרוֹן לְעִי הַשָּׂדֶה לְמַטָּעֵי כָרֶם וְהִגַּרְתִּי לַגַּי אֲבָנֶיהָ וִיסֹדֶיהָ אֲגַלֶּה׃ וְכָל־פְּסִילֶיהָ יֻכַּתּוּ וְכָל־אֶתְנַנֶּיהָ יִשָּׂרְפוּ בָאֵשׁ וְכָל־עֲצַבֶּיהָ אָשִׂים שְׁמָמָה כִּי מֵאֶתְנַן זוֹנָה קִבָּצָה וְעַד־אֶתְנַן זוֹנָה יָשׁוּבוּ׃ עַל־זֹאת אֶסְפְּדָה וְאֵילִילָה אֵילְכָה שֵׁילָל וְעָרוֹם אֶעֱשֶׂה מִסְפֵּד כַּתַּנִּים וְאֵבֶל כִּבְנוֹת יַעֲנָה׃ כִּי אֲנוּשָׁה מַכּוֹתֶיהָ כִּי־בָאָה עַד־יְהוּדָה נָגַע עַד־שַׁעַר עַמִּי עַד־יְרוּשָׁלָם׃ בְּגַת אַל־תַּגִּידוּ בָּכוֹ אַל־תִּבְכּוּ בְּבֵית לְעַפְרָה עָפָר הִתְפַּלָּשְׁתִּי׃ עִבְרִי לָכֶם יוֹשֶׁבֶת שָׁפִיר עֶרְיָה־בֹשֶׁת לֹא יָצְאָה יוֹשֶׁבֶת צַאֲנָן מִסְפַּד בֵּית הָאֵצֶל יִקַּח מִכֶּם עֶמְדָּתוֹ׃ כִּי־חָלָה לְטוֹב יוֹשֶׁבֶת מָרוֹת כִּי־יָרַד רָע מֵאֵת יְהוָה לְשַׁעַר יְרוּשָׁלָם׃ רְתֹם הַמֶּרְכָּבָה לָרֶכֶשׁ יוֹשֶׁבֶת לָכִישׁ רֵאשִׁית חַטָּאת הִיא לְבַת־צִיּוֹן כִּי־בָךְ נִמְצְאוּ פִּשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל׃ לָכֵן תִּתְּנִי שִׁלּוּחִים עַל מוֹרֶשֶׁת גַּת בָּתֵּי אַכְזִיב לְאַכְזָב לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃ עֹד הַיֹּרֵשׁ אָבִי לָךְ יוֹשֶׁבֶת מָרֵשָׁה עַד־עֲדֻלָּם יָבוֹא כְּבוֹד יִשְׂרָאֵל׃ קָרְחִי וָגֹזִּי עַל־בְּנֵי תַּעֲנוּגָיִךְ הַרְחִבִי קָרְחָתֵךְ כַּנֶּשֶׁר כִּי גָלוּ מִמֵּךְ׃ ס

ב הוֹי חֹשְׁבֵי־אָוֶן וּפֹעֲלֵי רָע עַל־מִשְׁכְּבוֹתָם בְּאוֹר הַבֹּקֶר יַעֲשׂוּהָ כִּי יֶשׁ־לְאֵל יָדָם׃ וְחָמְדוּ שָׂדוֹת וְגָזָלוּ וּבָתִּים וְנָשָׂאוּ וְעָשְׁקוּ גֶּבֶר וּבֵיתוֹ וְאִישׁ וְנַחֲלָתוֹ׃ ס לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה הִנְנִי חֹשֵׁב עַל־הַמִּשְׁפָּחָה הַזֹּאת רָעָה אֲשֶׁר לֹא־תָמִישׁוּ מִשָּׁם צַוְּארֹתֵיכֶם וְלֹא תֵלְכוּ רוֹמָה כִּי עֵת רָעָה הִיא׃ בַּיּוֹם הַהוּא יִשָּׂא עֲלֵיכֶם מָשָׁל וְנָהָה נְהִי נִהְיָה אָמַר שָׁדוֹד

נְשַׁדֻּנוּ חֵלֶק עַמִּי יָמִיר אֵיךְ יָמִישׁ לִי לְשׁוֹבֵב שָׂדֵינוּ יְחַלֵּק׃ לָכֵן לֹא־יִהְיֶה לְךָ מַשְׁלִיךְ חֶבֶל בְּגוֹרָל בִּקְהַל יְהוָה׃ אַל־תַּטִּפוּ יַטִּיפוּן לֹא־יַטִּפוּ לָאֵלֶּה לֹא יִסַּג כְּלִמּוֹת׃ הֶאָמוּר בֵּית־יַעֲקֹב הֲקָצַר רוּחַ יְהוָה אִם־אֵלֶּה מַעֲלָלָיו הֲלוֹא דְבָרַי יֵיטִיבוּ עִם הַיָּשָׁר הוֹלֵךְ׃ וְאֶתְמוּל עַמִּי לְאוֹיֵב יְקוֹמֵם מִמּוּל שַׂלְמָה אֶדֶר תַּפְשִׁטוּן מֵעֹבְרִים בֶּטַח שׁוּבֵי מִלְחָמָה׃ נְשֵׁי עַמִּי תְּגָרְשׁוּן מִבֵּית תַּעֲנֻגֶיהָ מֵעַל עֹלָלֶיהָ תִּקְחוּ הֲדָרִי לְעוֹלָם׃ קוּמוּ וּלְכוּ כִּי לֹא־זֹאת הַמְּנוּחָה בַּעֲבוּר טָמְאָה תְּחַבֵּל וְחֶבֶל נִמְרָץ׃ לוּ־אִישׁ הֹלֵךְ רוּחַ וָשֶׁקֶר כִּזֵּב אַטִּף לְךָ לַיַּיִן וְלַשֵּׁכָר וְהָיָה מַטִּיף הָעָם הַזֶּה׃ אָסֹף אֶאֱסֹף יַעֲקֹב כֻּלָּךְ קַבֵּץ אֲקַבֵּץ שְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל יַחַד אֲשִׂימֶנּוּ כְּצֹאן בָּצְרָה כְּעֵדֶר בְּתוֹךְ הַדָּבְרוֹ תְּהִימֶנָה מֵאָדָם׃ עָלָה הַפֹּרֵץ לִפְנֵיהֶם פָּרְצוּ וַיַּעֲבֹרוּ שַׁעַר וַיֵּצְאוּ בוֹ וַיַּעֲבֹר מַלְכָּם לִפְנֵיהֶם וַיהוָה בְּרֹאשָׁם׃ ס

ג וָאֹמַר שִׁמְעוּ־נָא רָאשֵׁי יַעֲקֹב וּקְצִינֵי בֵּית יִשְׂרָאֵל הֲלוֹא לָכֶם לָדַעַת אֶת־הַמִּשְׁפָּט׃ שֹׂנְאֵי טוֹב וְאֹהֲבֵי רָעָה גֹּזְלֵי עוֹרָם מֵעֲלֵיהֶם וּשְׁאֵרָם מֵעַל עַצְמוֹתָם׃ וַאֲשֶׁר אָכְלוּ שְׁאֵר עַמִּי וְעוֹרָם מֵעֲלֵיהֶם הִפְשִׁיטוּ וְאֶת־עַצְמֹתֵיהֶם פִּצֵּחוּ וּפָרְשׂוּ כַּאֲשֶׁר בַּסִּיר וּכְבָשָׂר בְּתוֹךְ קַלָּחַת׃ אָז יִזְעֲקוּ אֶל־יְהוָה וְלֹא יַעֲנֶה אוֹתָם וְיַסְתֵּר פָּנָיו מֵהֶם בָּעֵת הַהִיא כַּאֲשֶׁר הֵרֵעוּ מַעַלְלֵיהֶם׃ ס כֹּה אָמַר יְהוָה עַל־הַנְּבִיאִים הַמַּתְעִים אֶת־עַמִּי הַנֹּשְׁכִים בְּשִׁנֵּיהֶם וְקָרְאוּ שָׁלוֹם וַאֲשֶׁר לֹא־יִתֵּן עַל־פִּיהֶם וְקִדְּשׁוּ עָלָיו מִלְחָמָה׃ לָכֵן לַיְלָה לָכֶם מֵחָזוֹן וְחָשְׁכָה לָכֶם מִקְּסֹם וּבָאָה הַשֶּׁמֶשׁ עַל־הַנְּבִיאִים וְקָדַר עֲלֵיהֶם הַיּוֹם׃ וּבֹשׁוּ הַחֹזִים וְחָפְרוּ הַקֹּסְמִים וְעָטוּ עַל־שָׂפָם כֻּלָּם כִּי אֵין מַעֲנֵה אֱלֹהִים׃ וְאוּלָם אָנֹכִי מָלֵאתִי כֹחַ אֶת־רוּחַ יְהוָה וּמִשְׁפָּט וּגְבוּרָה לְהַגִּיד לְיַעֲקֹב פִּשְׁעוֹ וּלְיִשְׂרָאֵל חַטָּאתוֹ׃ ס שִׁמְעוּ־נָא זֹאת רָאשֵׁי בֵּית יַעֲקֹב וּקְצִינֵי בֵּית יִשְׂרָאֵל הַמְתַעֲבִים מִשְׁפָּט וְאֵת כָּל־הַיְשָׁרָה יְעַקֵּשׁוּ׃ בֹּנֶה צִיּוֹן בְּדָמִים וִירוּשָׁלַם בְּעַוְלָה׃ רָאשֶׁיהָ ׀ בְּשֹׁחַד יִשְׁפֹּטוּ וְכֹהֲנֶיהָ בִּמְחִיר יוֹרוּ וּנְבִיאֶיהָ בְּכֶסֶף יִקְסֹמוּ וְעַל־יְהוָה יִשָּׁעֵנוּ לֵאמֹר הֲלוֹא יְהוָה בְּקִרְבֵּנוּ לֹא־תָבוֹא עָלֵינוּ רָעָה׃ לָכֵן בִּגְלַלְכֶם צִיּוֹן שָׂדֶה תֵחָרֵשׁ וִירוּשָׁלַם עִיִּין תִּהְיֶה וְהַר הַבַּיִת לְבָמוֹת יָעַר׃ ס

ד וְהָיָה ׀ בְּאַחֲרִית הַיָּמִים יִהְיֶה הַר בֵּית־יְהוָה נָכוֹן בְּרֹאשׁ הֶהָרִים וְנִשָּׂא הוּא מִגְּבָעוֹת וְנָהֲרוּ עָלָיו עַמִּים׃ וְהָלְכוּ

גוים רבים ואמרו לכו ׀ ונעלה אל־הר־יהוה ואל־בית
אלהי יעקב ויורנו מדרכיו ונלכה בארחתיו כי מציון תצא
תורה ודבר־יהוה מירושלם : ושפט בין עמים רבים
והוכיח לגוים עצמים עד־רחוק וכתתו חרבתיהם לאתים
וחניתתיהם למזמרות לא־ישאו גוי אל־גוי חרב ולא־ילמדון
עוד מלחמה : וישבו איש תחת גפנו ותחת תאנתו ואין
מחריד כי־פי יהוה צבאות דבר : כי כל־העמים ילכו איש
בשם אלהיו ואנחנו נלך בשם־יהוה אלהינו לעולם ועד :
ס ביום ההוא נאם־יהוה אספה הצלעה והנדחה
אקבצה ואשר הרעתי : ושמתי את־הצלעה לשארית
והנהלאה לגוי עצום ומלך יהוה עליהם בהר ציון מעתה
ועד־עולם : ס ואתה מגדל־עדר עפל בת־ציון עדיך
תאתה ובאה הממשלה הראשנה ממלכת לבת־ירושלם :
עתה למה תריעי רע המלך אין־בך אם־יועצך אבד כי־
החזיקך חיל כיולדה : חולי וגחי בת־ציון כיולדה כי־
עתה תצאי מקריה ושכנת בשדה ובאת עד־בבל שם
תנצלי שם יגאלך יהוה מכף איביך : ועתה נאספו עליך
גוים רבים האמרים תחנף ותחז בציון עינינו : והמה לא
ידעו מחשבות יהוה ולא הבינו עצתו כי קבצם כעמיר
גרנה : קומי ודושי בת־ציון כי־קרנך אשים ברזל
ופרסתיך אשים נחושה והדקות עמים רבים והחרמתי
ליהוה בצעם וחילם לאדון כל־הארץ : עתה תתגדדי בת־
גדוד מצור שם עלינו בשבט יכו על־הלחי את שפט
ישראל : ס

ואתה בית־לחם אפרתה צעיר להיות באלפי יהודה
ה ממך לי יצא להיות מושל בישראל ומוצאתיו מקדם מימי
עולם : לכן יתנם עד־עת יולדה ילדה ויתר אחיו ישובון
על־בני ישראל : ועמד ורעה בעז יהוה בגאון שם יהוה
אלהיו וישבו כי־עתה יגדל עד־אפסי־ארץ : והיה זה
שלום אשור ׀ כי־יבוא בארצנו וכי ידרך בארמנתינו
והקמנו עליו שבעה רעים ושמנה נסיכי אדם : ורעו את־
ארץ אשור בחרב ואת־ארץ נמרד בפתחיה והציל מאשור
כי־יבוא בארצנו וכי ידרך בגבולנו : פ והיה ׀
שארית יעקב בקרב עמים רבים כטל מאת יהוה כרביבים
עלי־עשב אשר לא־יקוה לאיש ולא ייחל לבני אדם :
והיתה שארית יעקב בגוים בקרב עמים רבים כאריה

ד׳ ב׳ קמץ בז״ק   יא׳ קמץ בז״ק   ה׳ ו׳ הפטרה ויהא בלק

בבהמות יער ככפיר בעדרי־צאן אשר אם־עבר ורמס וטרף
ואין מציל : תרם ידך על־צריך וכל־איביך יכרתו : ס
והיה ביום־ההוא נאם־יהוה והכרתי סוסיך מקרבך
והאבדתי מרכבתיך : והכרתי ערי ארצך והרסתי כל־
מבצריך : והכרתי כשפים מידך ומעוננים לא יהיו־לך :
והכרתי פסיליך ומצבותיך מקרבך ולא־תשתחוה עוד
למעשה ידיך : ונתשתי אשיריך מקרבך והשמדתי
עריך : ועשיתי באף ובחמה נקם את־הגוים אשר לא
שמעו : ס

ו שמעו־נא את אשר־יהוה אמר קום ריב את־ההרים
ותשמענה הגבעות קולך : שמעו הרים את־ריב יהוה
והאתנים מסדי ארץ כי ריב ליהוה עם־עמו ועם־ישראל
יתוכח : עמי מה־עשיתי לך ומה הלאתיך ענה בי :
כי העלתיך מארץ מצרים ומבית עבדים פדיתיך ואשלח
לפניך את־משה אהרן ומרים : עמי זכר־נא מה־יעץ
בלק מלך מואב ומה־ענה אתו בלעם בן־בעור מן־השטים
עד־הגלגל למען דעת צדקות יהוה : במה אקדם יהוה
אכף לאלהי מרום האקדמנו בעולות בעגלים בני שנה :
הירצה יהוה באלפי אילים ברבבות נחלי־שמן האתן
בכורי פשעי פרי בטני חטאת נפשי : הגיד לך אדם
מה־טוב ומה־יהוה דורש ממך כי אם־עשות משפט ואהבת
חסד והצנע לכת עם־אלהיך : ס קול יהוה
לעיר יקרא ותושיה יראה שמך שמעו מטה ומי יעדה :
עוד האש בית רשע אצרות רשע ואיפת רזון זעומה :
האזכה במאזני רשע ובכיס אבני מרמה : אשר עשיריה
מלאו חמס וישביה דברו־שקר ולשונם רמיה בפיהם :
וגם־אני החליתי הכותך השמם על־חטאתיך : אתה
תאכל ולא תשבע וישחך בקרבך ותסג ולא תפליט
ואשר תפלט לחרב אתן : אתה תזרע ולא תקצור אתה
תדרך־זית ולא־תסוך שמן ותירוש ולא תשתה־יין :
וישתמר חקות עמרי וכל מעשה בית־אחאב ותלכו
במעצותם למען תתי אתך לשמה וישביה לשרקה וחרפת
עמי תשאו : ס

ז אללי לי כי הייתי כאספי־קיץ כעללת בציר אין־אשכול
לאכול בכורה אותה נפשי : אבד חסיד מן־הארץ וישר
באדם אין כלם לדמים יארבו איש את־אחיהו יצודו חרם :

ו׳ ח׳ עד כאן   י׳ כצ״ל   קמץ בז״ק

גּוֹיִם רַבִּים וְאָמְרוּ לְכוּ ׀ וְנַעֲלֶה אֶל־הַר־יְהוָה וְאֶל־בֵּית אֱלֹהֵי יַעֲקֹב וְיוֹרֵנוּ מִדְּרָכָיו וְנֵלְכָה בְּאֹרְחֹתָיו כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וּדְבַר־יְהוָה מִירוּשָׁלִָם׃ וְשָׁפַט בֵּין עַמִּים רַבִּים וְהוֹכִיחַ לְגוֹיִם עֲצֻמִים עַד־רָחוֹק וְכִתְּתוּ חַרְבֹתֵיהֶם לְאִתִּים וַחֲנִיתֹתֵיהֶם לְמַזְמֵרוֹת לֹא־יִשְׂאוּ גּוֹי אֶל־גּוֹי חֶרֶב וְלֹא־יִלְמְדוּן עוֹד מִלְחָמָה׃ וְיָשְׁבוּ אִישׁ תַּחַת גַּפְנוֹ וְתַחַת תְּאֵנָתוֹ וְאֵין מַחֲרִיד כִּי־פִי יְהוָה צְבָאוֹת דִּבֵּר׃ כִּי כָּל־הָעַמִּים יֵלְכוּ אִישׁ בְּשֵׁם אֱלֹהָיו וַאֲנַחְנוּ נֵלֵךְ בְּשֵׁם־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד׃ ס

בַּיּוֹם הַהוּא נְאֻם־יְהוָה אֹסְפָה הַצֹּלֵעָה וְהַנִּדָּחָה אֲקַבֵּצָה וַאֲשֶׁר הֲרֵעֹתִי׃ וְשַׂמְתִּי אֶת־הַצֹּלֵעָה לִשְׁאֵרִית וְהַנַּהֲלָאָה לְגוֹי עָצוּם וּמָלַךְ יְהוָה עֲלֵיהֶם בְּהַר צִיּוֹן מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם׃ ס

וְאַתָּה מִגְדַּל־עֵדֶר עֹפֶל בַּת־צִיּוֹן עָדֶיךָ תֵּאתֶה וּבָאָה הַמֶּמְשָׁלָה הָרִאשֹׁנָה מַמְלֶכֶת לְבַת־יְרוּשָׁלִָם׃ עַתָּה לָמָּה תָרִיעִי רֵעַ הֲמֶלֶךְ אֵין־בָּךְ אִם־יוֹעֲצֵךְ אָבָד כִּי־הֶחֱזִיקֵךְ חִיל כַּיּוֹלֵדָה׃ חוּלִי וָגֹחִי בַּת־צִיּוֹן כַּיּוֹלֵדָה כִּי־עַתָּה תֵצְאִי מִקִּרְיָה וְשָׁכַנְתְּ בַּשָּׂדֶה וּבָאת עַד־בָּבֶל שָׁם תִּנָּצֵלִי שָׁם יִגְאָלֵךְ יְהוָה מִכַּף אֹיְבָיִךְ׃ וְעַתָּה נֶאֶסְפוּ עָלַיִךְ גּוֹיִם רַבִּים הָאֹמְרִים תֶּחֱנָף וְתַחַז בְּצִיּוֹן עֵינֵינוּ׃ וְהֵמָּה לֹא יָדְעוּ מַחְשְׁבוֹת יְהוָה וְלֹא הֵבִינוּ עֲצָתוֹ כִּי קִבְּצָם כֶּעָמִיר גֹּרְנָה׃ קוּמִי וָדוֹשִׁי בַת־צִיּוֹן כִּי־קַרְנֵךְ אָשִׂים בַּרְזֶל וּפַרְסֹתַיִךְ אָשִׂים נְחוּשָׁה וַהֲדִקּוֹת עַמִּים רַבִּים וְהַחֲרַמְתִּי לַיהוָה בִּצְעָם וְחֵילָם לַאֲדוֹן כָּל־הָאָרֶץ׃ עַתָּה תִּתְגֹּדְדִי בַת־גְּדוּד מָצוֹר שָׂם עָלֵינוּ בַּשֵּׁבֶט יַכּוּ עַל־הַלְּחִי אֵת שֹׁפֵט יִשְׂרָאֵל׃ ס

וְאַתָּה בֵּית־לֶחֶם אֶפְרָתָה צָעִיר לִהְיוֹת בְּאַלְפֵי יְהוּדָה מִמְּךָ לִי יֵצֵא לִהְיוֹת מוֹשֵׁל בְּיִשְׂרָאֵל וּמוֹצָאֹתָיו מִקֶּדֶם מִימֵי עוֹלָם׃ לָכֵן יִתְּנֵם עַד־עֵת יוֹלֵדָה יָלָדָה וְיֶתֶר אֶחָיו יְשׁוּבוּן עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וְעָמַד וְרָעָה בְּעֹז יְהוָה בִּגְאוֹן שֵׁם יְהוָה אֱלֹהָיו וְיָשָׁבוּ כִּי־עַתָּה יִגְדַּל עַד־אַפְסֵי־אָרֶץ׃ וְהָיָה זֶה שָׁלוֹם אַשּׁוּר ׀ כִּי־יָבוֹא בְאַרְצֵנוּ וְכִי יִדְרֹךְ בְּאַרְמְנֹתֵינוּ וַהֲקֵמֹנוּ עָלָיו שִׁבְעָה רֹעִים וּשְׁמֹנָה נְסִיכֵי אָדָם׃ וְרָעוּ אֶת־אֶרֶץ אַשּׁוּר בַּחֶרֶב וְאֶת־אֶרֶץ נִמְרֹד בִּפְתָחֶיהָ וְהִצִּיל מֵאַשּׁוּר כִּי־יָבוֹא בְאַרְצֵנוּ וְכִי יִדְרֹךְ בִּגְבוּלֵנוּ׃ פ

וְהָיָה ׀ שְׁאֵרִית יַעֲקֹב בְּקֶרֶב עַמִּים רַבִּים כְּטַל מֵאֵת יְהוָה כִּרְבִיבִים עֲלֵי־עֵשֶׂב אֲשֶׁר לֹא־יְקַוֶּה לְאִישׁ וְלֹא יְיַחֵל לִבְנֵי אָדָם׃ וְהָיָה שְׁאֵרִית יַעֲקֹב בַּגּוֹיִם בְּקֶרֶב עַמִּים רַבִּים כְּאַרְיֵה

ד׳ ב׳ קמץ בז״ק א׳ קמץ בז״ק ה׳ ו׳ הפטרת וירא בלק

בְּבַהֲמוֹת יַעַר כִּכְפִיר בְּעֶדְרֵי־צֹאן אֲשֶׁר אִם־עָבַר וְרָמַס וְטָרַף וְאֵין מַצִּיל׃ תָּרֹם יָדְךָ עַל־צָרֶיךָ וְכָל־אֹיְבֶיךָ יִכָּרֵתוּ׃ ס

וְהָיָה בַיּוֹם־הַהוּא נְאֻם־יְהוָה וְהִכְרַתִּי סוּסֶיךָ מִקִּרְבֶּךָ וְהַאֲבַדְתִּי מַרְכְּבֹתֶיךָ׃ וְהִכְרַתִּי עָרֵי אַרְצֶךָ וְהָרַסְתִּי כָּל־מִבְצָרֶיךָ׃ וְהִכְרַתִּי כְשָׁפִים מִיָּדֶךָ וּמְעוֹנְנִים לֹא יִהְיוּ־לָךְ׃ וְהִכְרַתִּי פְסִילֶיךָ וּמַצֵּבוֹתֶיךָ מִקִּרְבֶּךָ וְלֹא־תִשְׁתַּחֲוֶה עוֹד לְמַעֲשֵׂה יָדֶיךָ׃ וְנָתַשְׁתִּי אֲשֵׁירֶיךָ מִקִּרְבֶּךָ וְהִשְׁמַדְתִּי עָרֶיךָ׃ וְעָשִׂיתִי בְּאַף וּבְחֵמָה נָקָם אֶת־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא שָׁמֵעוּ׃ ס

ו שִׁמְעוּ־נָא אֵת אֲשֶׁר־יְהוָה אֹמֵר קוּם רִיב אֶת־הֶהָרִים וְתִשְׁמַעְנָה הַגְּבָעוֹת קוֹלֶךָ׃ שִׁמְעוּ הָרִים אֶת־רִיב יְהוָה וְהָאֵתָנִים מֹסְדֵי אָרֶץ כִּי רִיב לַיהוָה עִם־עַמּוֹ וְעִם־יִשְׂרָאֵל יִתְוַכָּח׃ עַמִּי מֶה־עָשִׂיתִי לְךָ וּמָה הֶלְאֵתִיךָ עֲנֵה בִי׃ כִּי הֶעֱלִתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתִיךָ וָאֶשְׁלַח לְפָנֶיךָ אֶת־מֹשֶׁה אַהֲרֹן וּמִרְיָם׃ עַמִּי זְכָר־נָא מַה־יָּעַץ בָּלָק מֶלֶךְ מוֹאָב וּמֶה־עָנָה אֹתוֹ בִּלְעָם בֶּן־בְּעוֹר מִן־הַשִּׁטִּים עַד־הַגִּלְגָּל לְמַעַן דַּעַת צִדְקוֹת יְהוָה׃ בַּמָּה אֲקַדֵּם יְהוָה אִכַּף לֵאלֹהֵי מָרוֹם הַאֲקַדְּמֶנּוּ בְעוֹלוֹת בַּעֲגָלִים בְּנֵי שָׁנָה׃ הֲיִרְצֶה יְהוָה בְּאַלְפֵי אֵילִים בְּרִבְבוֹת נַחֲלֵי־שָׁמֶן הַאֶתֵּן בְּכוֹרִי פִּשְׁעִי פְּרִי בִטְנִי חַטַּאת נַפְשִׁי׃ הִגִּיד לְךָ אָדָם מַה־טּוֹב וּמָה־יְהוָה דּוֹרֵשׁ מִמְּךָ כִּי אִם־עֲשׂוֹת מִשְׁפָּט וְאַהֲבַת חֶסֶד וְהַצְנֵעַ לֶכֶת עִם־אֱלֹהֶיךָ׃ ס

קוֹל יְהוָה לָעִיר יִקְרָא וְתוּשִׁיָּה יִרְאֶה שְׁמֶךָ שִׁמְעוּ מַטֶּה וּמִי יְעָדָהּ׃ עוֹד הַאִשׁ בֵּית רָשָׁע אֹצְרוֹת רֶשַׁע וְאֵיפַת רָזוֹן זְעוּמָה׃ הַאֶזְכֶּה בְּמֹאזְנֵי רֶשַׁע וּבְכִיס אַבְנֵי מִרְמָה׃ אֲשֶׁר עֲשִׁירֶיהָ מָלְאוּ חָמָס וְיֹשְׁבֶיהָ דִּבְּרוּ־שָׁקֶר וּלְשׁוֹנָם רְמִיָּה בְּפִיהֶם׃ וְגַם־אֲנִי הֶחֱלֵיתִי הַכּוֹתֶךָ הַשְׁמֵם עַל־חַטֹּאתֶךָ׃ אַתָּה תֹאכַל וְלֹא תִשְׂבָּע וְיֶשְׁחֲךָ בְּקִרְבֶּךָ וְתַסֵּג וְלֹא תַפְלִיט וַאֲשֶׁר תְּפַלֵּט לַחֶרֶב אֶתֵּן׃ אַתָּה תִזְרַע וְלֹא תִקְצוֹר אַתָּה תִדְרֹךְ־זַיִת וְלֹא־תָסוּךְ שֶׁמֶן וְתִירוֹשׁ וְלֹא תִשְׁתֶּה־יָּיִן׃ וְיִשְׁתַּמֵּר חֻקּוֹת עָמְרִי וְכֹל מַעֲשֵׂה בֵית־אַחְאָב וַתֵּלְכוּ בְּמֹעֲצוֹתָם לְמַעַן תִּתִּי אֹתְךָ לְשַׁמָּה וְיֹשְׁבֶיהָ לִשְׁרֵקָה וְחֶרְפַּת עַמִּי תִּשָּׂאוּ׃ ס

ז אַלְלַי לִי כִּי הָיִיתִי כְּאָסְפֵּי־קַיִץ כְּעֹלְלֹת בָּצִיר אֵין־אֶשְׁכּוֹל לֶאֱכוֹל בִּכּוּרָה אִוְּתָה נַפְשִׁי׃ אָבַד חָסִיד מִן־הָאָרֶץ וְיָשָׁר בָּאָדָם אָיִן כֻּלָּם לְדָמִים יֶאֱרֹבוּ אִישׁ אֶת־אָחִיהוּ יָצוּדוּ חֵרֶם׃

ו׳ ה׳ עד כאן י׳ כצ״ל ׳ קמץ בז״ק י׳ ב

על־הרע כפים להיטיב השר שאל והשפט בשלום
והגדול דבר הות נפשו הוא ויעבתוה: טובם כחדק
ישר ממסוכה יום מצפיך פקדתך באה עתה תהיה
מבוכתם: אל־תאמינו ברע אל־תבטחו באלוף משכבת
חיקך שמר פתחי־פיך: כי־בן מנבל אב בת קמה באמה
כלה בחמתה איבי איש אנשי ביתו: ואני ביהוה אצפה
אוחילה לאלהי ישעי ישמעני אלהי: אל־תשמחי איבתי
לי כי נפלתי קמתי כי־אשב בחשך יהוה אור לי: ס
זעף יהוה אשא כי חטאתי לו עד אשר יריב ריבי
ועשה משפטי יוציאני לאור אראה בצדקתו: ותרא איבתי
ותכסה בושה האמרה אלי איו יהוה אלהיך עיני תראינה
בה עתה תהיה למרמס כטיט חוצות: יום לבנות גדריך
יום ההוא ירחק־חק: יום הוא ועדיך יבוא למני אשור
וערי מצור ולמני מצור ועד־נהר וים מים והר ההר:
והיתה הארץ לשממה על־ישביה מפרי מעלליהם: ס
רעה עמך בשבטך צאן נחלתך שכני לבדד יער
בתוך כרמל ירעו בשן וגלעד כימי עולם: כימי צאתך
מארץ מצרים אראנו נפלאות: יראו גוים ויבשו מכל
גבורתם ישימו יד על־פה אזניהם תחרשנה: ילחכו עפר
כנחש כזחלי ארץ ירגזו ממסגרתיהם אל־יהוה אלהינו
יפחדו ויראו ממך: מי־אל כמוך נשא עון ועבר על־פשע
לשארית נחלתו לא־החזיק לעד אפו כי־חפץ חסד הוא:
ישוב ירחמנו יכבש עונתינו ותשליך במצלות ים כל־
חטאתם: תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר־נשבעת
לאבתינו מימי קדם:

נחום:

נחום:

משא נינוה ספר חזון נחום האלקשי: אל קנוא ונקם א
יהוה נקם יהוה ובעל חמה נקם יהוה לצריו
ונוטר הוא לאיביו: יהוה ארך אפים וגדול-כח ונקה
לא ינקה יהוה בסופה ובשערה דרכו וענן אבק רגליו:
גוער בים ויבשהו וכל-הנהרות החריב אמלל בשן וכרמל
ופרח לבנון אמלל: הרים רעשו ממנו והגבעות התמגגו
ותשא הארץ מפניו ותבל וכל-ישבי בה: לפני זעמו מי
יעמוד ומי יקום בחרון אפו חמתו נתכה כאש והצרים
נתצו ממנו: טוב יהוה למעוז ביום צרה וידע חסי בו:
ובשטף עבר כלה יעשה מקומה ואיביו ירדף-חשך: מה-
תחשבון אל-יהוה כלה הוא עשה לא-תקום פעמים צרה:
כי עד-סירים סבכים וכסבאם סבואים אכלו כקש יבש מלא:
ממך יצא חשב על-יהוה רעה יעץ בליעל: ס
כה | אמר יהוה אם-שלמים וכן רבים וכן נגזו ועבר
ועניתך לא אענך עוד: ועתה אשבר מטהו מעליך
ומוסרתיך אנתק: וצוה עליך יהוה לא-יזרע משמך
עוד מבית אלהיך אכרית פסל ומסכה אשים קברך כי
קלות:

הנה על-ההרים רגלי מבשר משמיע שלום חגי יהודה ב
חגיך שלמי נדריך כי לא יוסיף עוד לעבור-בך בליעל
כלה נכרת: עלה מפיץ על-פניך נצור מצורה צפה-דרך
חזק מתנים אמץ כח מאד: כי שב יהוה את-גאון יעקב
כגאון ישראל כי בקקום בקקים וזמריהם שחתו: מגן
גבריהו מאדם אנשי-חיל מתלעים באש-פלדת הרכב ביום
הכינו והברשים הרעלו: בחוצות יתהוללו הרכב
ישתקשקון ברחבות מראיהן כלפידים כברקים ירוצצו:
יזכר אדיריו יכשלו בהלכותם ימהרו חומתה והכן הסכך:
שערי הנהרות נפתחו וההיכל נמוג: והצב גלתה
העלתה ואמהתיה מנהגות כקול יונים מתפפת על-
לבבהן: ונינוה כברכת-מים מימי היא והמה נסים עמדו

א' ג' יתיר ו' ב' א' יתיר ו' ו' יתיר ו'

עמדו

עמדו ואין מפנה: בזו כסף בזו זהב ואין קצה לתכונה
כבד מכל כלי חמדה: בוקה ומבוקה ומבלקה ולב נמס
ופק ברכים וחלחלה בכל-מתנים ופני כלם קבצו פארור:
איה מעון אריות ומרעה הוא לכפרים אשר הלך אריה
לביא שם גור אריה ואין מחריד: אריה טרף בדי גרותיו
ומחנק ללבאתיו וימלא-טרף חריו ומענתיו טרפה: הנני
אליך נאם יהוה צבאות והבערתי בעשן רכבה וכפיריך
תאכל חרב והכרתי מארץ טרפך ולא-ישמע עוד קול
מלאככה:

ג הוי עיר דמים כלה כחש פרק מלאה לא ימיש טרף:
קול שוט וקול רעש אופן וסוס דהר ומרכבה מרקדה:
פרש מעלה ולהב חרב וברק חנית ורב חלל וכבד פגר
ואין קצה לגויה יכשלו בגויתם: מרב זנוני זונה טובת
חן בעלת כשפים המכרת גוים בזנוניה ומשפחות בכשפיה:
ה הנני אליך נאם יהוה צבאות וגליתי שוליך על-פניך
והראיתי גוים מערך וממלכות קלונך: והשלכתי עליך
שקצים ונבלתיך ושמתיך כראי: והיה כל-ראיך ידוד
ממך ואמר שדדה נינוה מי ינוד לה מאין אבקש מנחמים
לך: התיטבי מנא אמון הישבה ביארים מים סביב לה
אשר-חיל ים מים חומתה: כוש עצמה ומצרים ואין
קצה פוט ולובים היו בעזרתך: גם-היא לגלה הלכה
בשבי גם עלליה ירטשו בראש כל-חוצות ועל-נכבדיה
ידו גורל וכל-גדוליה רתקו בזקים: גם-את תשכרי תהי
נעלמה גם-את תבקשי מעוז מאויב: כל-מבצריך תאנים
עם-בכורים אם-ינועו ונפלו על-פי אוכל: הנה עמך
נשים בקרבך לאיביך פתוח נפתחו שערי ארצך אכלה
אש בריחיך: מי מצור שאבי-לך חזקי מבצריך באי
טו בטיט ורמסי בחמר החזיקי מלבן: שם תאכלך אש
תכריתך חרב תאכלך כילק התכבד כילק התכבדי
כארבה: הרבית רכליך מכוכבי השמים ילק פשט
ויעף: מנזריך כארבה וטפסריך כגוב גובי החונים
בגדרות ביום קרה שמש זרחה ונודד ולא-נודע מקומו
אים: נמו רעיך מלך אשור ישכנו אדיריך נפשו עמך
על-ההרים ואין מקבץ: אין-כהה לשברך נחלה מכתך
כל | שמעי שמעך תקעו כף עליך כי על-מי לא-עברה
רעתך תמיד:

חבקוק :

המשא אשר חזה חבקוק הנביא : עד אנה יהוה א
שועתי ולא תשמע אזעק אליך חמס ולא
תושיע : למה תראני און ועמל תביט ושד וחמס לנגדי
ויהי ריב ומדון ישא : על כן תפוג תורה ולא יצא לנצח
משפט כי רשע מכתיר את הצדיק על כן יצא משפט
מעקל : ראו בגוים והביטו והתמהו תמהו כי פעל פעל ה
בימיכם לא תאמינו כי יספר : כי הנני מקים את הכשדים
הגוי המר והנמהר ההולך למרחבי ארץ לרשת משכנות
לא לו : איום ונורא הוא ממנו משפטו ושאתו יצא :
וקלו מנמרים סוסיו וחדו מזאבי ערב ופשו פרשיו ופרשיו
מרחוק יבאו יעפו כנשר חש לאכול : כלה לחמס
יבוא מגמת פניהם קדימה ויאסף כחול שבי : והוא
במלכים יתקלס ורזנים משחק לו הוא לכל מבצר ישחק
ויצבר עפר וילכדה : אז חלף רוח ויעבר ואשם זו כחו
לאלהו : הלוא אתה מקדם יהוה אלהי קדשי לא נמות
יהוה למשפט שמתו וצור להוכיח יסדתו : טהור עינים
מראות רע והביט אל עמל לא תוכל למה תביט בוגדים
תחריש בבלע רשע צדיק ממנו : ותעשה אדם כדגי
הים כרמש לא משל בו : כלה בחכה העלה יגרהו
בחרמו ויאספהו במכמרתו על כן ישמח ויגיל : על כן
יזבח לחרמו ויקטר למכמרתו כי בהמה שמן חלקו
ומאכלו בראה : העל כן יריק חרמו ותמיד להרג גוים
לא יחמול : ס

על משמרתי אעמדה ואתיצבה על מצור ואצפה לראות ב
מה ידבר בי ומה אשיב על תוכחתי : ויענני יהוה
ויאמר כתב חזון ובאר על הלחות למען ירוץ קורא בו :
כי עוד חזון למועד ויפח לקץ ולא יכזב אם יתמהמה
חכה לו כי בא יבא לא יאחר : הנה עפלה לא ישרה
נפשו בו וצדיק באמונתו יחיה : ואף כי היין בוגד ה
גבר יהיר ולא ינוה אשר הרחיב כשאול נפשו והוא

כמות ולא ישבע ויאסף אליו כל הגוים ויקבץ אליו כל
העמים : הלוא אלה כלם עליו משל ישאו ומליצה
חידות לו ויאמר הוי המרבה לא לו עד מתי ומכביד עליו
עבטיט : הלוא פתע יקומו נשכיך ויקצו מזעזעיך והיית
למשסות למו : כי אתה שלות גוים רבים ישלוך כל
יתר עמים מדמי אדם וחמס ארץ קריה וכל ישבי בה :
ס הוי בצע בצע רע לביתו לשום במרום קנו
להנצל מכף רע : יעצת בשת לביתך קצות עמים רבים
וחוטא נפשך : כי אבן מקיר תזעק וכפיס מעץ יעננה :
ס הוי בנה עיר בדמים וכונן קריה בעולה : הלוא
הנה מאת יהוה צבאות וייגעו עמים בדי אש ולאמים בדי
ריק יעפו : כי תמלא הארץ לדעת את כבוד יהוה כמים
יכסו על ים : ס הוי משקה רעהו מספח חמתך
ואף שכר למען הביט על מעוריהם : שבעת קלון מכבוד
שתה גם אתה והערל תסוב עליך כוס ימין יהוה וקיקלון
על כבודך : כי חמס לבנון יכסך ושד בהמות יחיתן
מדמי אדם וחמס ארץ קריה וכל ישבי בה : מה הועיל
פסל כי פסלו יצרו מסכה ומורה שקר כי בטח יצר יצרו
עליו לעשות אלילים אלמים : ס הוי אמר לעץ
הקיצה עורי לאבן דומם הוא יורה הנה הוא תפוש זהב
וכסף וכל רוח אין בקרבו : ויהוה בהיכל קדשו הס מפניו
כל הארץ : ס

ג תפלה לחבקוק הנביא על שגינות : יהוה שמעתי
שמעך יראתי יהוה פעלך בקרב שנים חייהו בקרב שנים
תודיע ברגז רחם תזכור : אלוה מתימן יבוא וקדוש
מהר פארן סלה כסה שמים הודו ותהלתו מלאה הארץ :
ונגה כאור תהיה קרנים מידו לו ושם חביון עזה : לפניו
ילך דבר ויצא רשף לרגליו : עמד וימדד ארץ ראה
ויתר גוים ויתפצצו הררי עד שחו גבעות עולם הליכות
עולם לו : תחת און ראיתי אהלי כושן ירגזון יריעות ארץ
מדין : ס הבנהרים חרה יהוה אם בנהרים אפך
אם בים עברתך כי תרכב על סוסיך מרכבתיך ישועה :
עריה תעור קשתך שבעות מטות אמר סלה נהרות תבקע
ארץ : ראוך יחילו הרים זרם מים עבר נתן תהום קולו
רום ידיהו נשא : שמש ירח עמד זבלה לאור חציך
יהלכו לנגה ברק חניתך : בזעם תצעד ארץ באף תדוש

גּוֹיִם׃ יָצָאתָ לְיֵשַׁע עַמֶּךָ לְיֵשַׁע אֶת־מְשִׁיחֶךָ מָחַצְתָּ רֹּאשׁ
מִבֵּית רָשָׁע עָרוֹת יְסוֹד עַד־צַוָּאר סֶלָה׃ נָקַבְתָּ בְמַטָּיו
רֹאשׁ פְּרָזָו יִסְעֲרוּ לַהֲפִיצֵנִי עֲלִיצֻתָם כְּמוֹ־לֶאֱכֹל עָנִי
בַּמִּסְתָּר׃ דָּרַכְתָּ בַיָּם סוּסֶיךָ חֹמֶר מַיִם רַבִּים׃ שָׁמַעְתִּי ׀ טו
וַתִּרְגַּז בִּטְנִי לְקוֹל צָלֲלוּ שְׂפָתַי יָבוֹא רָקָב בַּעֲצָמַי וְתַחְתַּי
אֶרְגָּז אֲשֶׁר אָנוּחַ לְיוֹם צָרָה לַעֲלוֹת לְעַם יְגוּדֶנּוּ׃ כִּי
תְאֵנָה לֹא־תִפְרָח וְאֵין יְבוּל בַּגְּפָנִים כִּחֵשׁ מַעֲשֵׂה־זַיִת
וּשְׁדֵמוֹת לֹא־עָשָׂה אֹכֶל גָּזַר מִמִּכְלָה צֹאן וְאֵין בָּקָר
בָּרְפָתִים׃ וַאֲנִי בַּיהוָה אֶעְלוֹזָה אָגִילָה בֵּאלֹהֵי יִשְׁעִי׃
יְהוִה אֲדֹנָי חֵילִי וַיָּשֶׂם רַגְלַי כָּאַיָּלוֹת וְעַל־בָּמוֹתַי יַדְרִכֵנִי
לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינוֹתָי׃

צפניה:

צפניה:

א דבר־יהוה אשר היה אל־צפניה בן־כושי בן־גדליה בן־אמריה בן־חזקיה בימי יאשיהו בן־אמון מלך יהודה: אסף אסף כל מעל פני האדמה נאם־יהוה: אסף אדם ובהמה אסף עוף־השמים ודגי הים והמכשלות את־הרשעים והכרתי את־האדם מעל פני האדמה נאם־יהוה: ונטיתי ידי על־יהודה ועל כל־יושבי ירושלם והכרתי מן־המקום הזה את־שאר הבעל את־שם הכמרים עם־הכהנים: ה ואת־המשתחוים על־הגגות לצבא השמים ואת־המשתחוים הנשבעים ליהוה והנשבעים במלכם: ואת־הנסוגים מאחרי יהוה ואשר לא־בקשו את־יהוה ולא דרשהו: הס מפני אדני יהוה כי קרוב יום יהוה כי־הכין יהוה זבח הקדיש קראיו: ס והיה ביום זבח יהוה ופקדתי על־השרים ועל־בני המלך ועל כל־הלבשים מלבוש נכרי: ופקדתי על כל־הדולג על־המפתן ביום ההוא הממלאים בית אדניהם חמס ומרמה: ס והיה ביום ההוא נאם־יהוה קול צעקה משער הדגים ויללה מן־המשנה ושבר גדול מהגבעות: הילילו ישבי המכתש כי נדמה כל־עם כנען נכרתו כל־נטילי כסף: והיה בעת ההיא אחפש את־ירושלם בנרות ופקדתי על־האנשים הקפאים על־שמריהם האמרים בלבבם לא־ייטיב יהוה ולא ירע: והיה חילם למשסה ובתיהם לשממה ובנו בתים ולא ישבו ונטעו כרמים ולא ישתו את־יינם: קרוב יום־יהוה הגדול קרוב ומהר מאד קול יום יהוה מר צרח שם גבור: טו יום עברה היום ההוא יום צרה ומצוקה יום שאה ומשואה יום חשך ואפלה יום ענן וערפל: יום שופר ותרועה על הערים הבצרות ועל הפנות הגבהות: והצרתי לאדם והלכו כעורים כי ליהוה חטאו ושפך דמם כעפר ולחמם כגללים: גם־כספם גם־זהבם לא־יוכל להצילם ביום עברת יהוה ובאש קנאתו תאכל כל־הארץ כי־כלה אך־נבהלה יעשה את כל־ישבי הארץ: ס

התקוששו

ב התקוששו וקושו הגוי לא נכסף: בטרם לדת חק כמץ עבר יום בטרם לא־יבוא עליכם חרון אף־יהוה בטרם לא־יבוא עליכם יום אף־יהוה: בקשו את־יהוה כל־ענוי הארץ אשר משפטו פעלו בקשו־צדק בקשו ענוה אולי תסתרו ביום אף־יהוה: כי עזה עזובה תהיה ואשקלון לשממה אשדוד בצהרים יגרשוה ועקרון תעקר: ס ה הוי ישבי חבל הים גוי כרתים דבר־יהוה עליכם כנען ארץ פלשתים והאבדתיך מאין יושב: והיתה חבל הים נות כרת רעים וגדרות צאן: והיה חבל לשארית בית יהודה עליהם ירעון בבתי אשקלון בערב ירבצון כי יפקדם יהוה אלהיהם ושב שבותם: שמעתי חרפת מואב וגדופי בני עמון אשר חרפו את־עמי ויגדילו על־גבולם: לכן חי־אני נאם יהוה צבאות אלהי ישראל כי־מואב כסדם תהיה ובני עמון כעמרה ממשק חרול ומכרה־מלח ושממה עד־עולם שארית עמי יבזום ויתר גוי ינחלום: זאת להם תחת גאונם כי חרפו ויגדלו על־עם יהוה צבאות: נורא יהוה עליהם כי רזה את כל־אלהי הארץ וישתחוו־לו איש ממקומו כל איי הגוים: גם־אתם כושים חללי חרבי המה: ויט ידו על־צפון ויאבד את־אשור וישם את־נינוה לשממה ציה כמדבר: ורבצו בתוכה עדרים כל־חיתו־גוי גם־קאת גם־קפד בכפתריה ילינו קול ישורר בחלון חרב בסף כי ארזה ערה: זאת העיר העליזה היושבת לבטח האמרה בלבבה אני ואפסי עוד איך היתה לשמה מרבץ לחיה כל עובר עליה ישרק יניע ידו: ס

ג הוי מראה ונגאלה העיר היונה: לא שמעה בקול לא לקחה מוסר ביהוה לא בטחה אל־אלהיה לא קרבה: שריה בקרבה אריות שאגים שפטיה זאבי ערב לא גרמו לבקר: נביאיה פחזים אנשי בגדות כהניה חללו־קדש ה חמסו תורה: יהוה צדיק בקרבה לא יעשה עולה בבקר בבקר משפטו יתן לאור לא נעדר ולא־יודע עול בשת: הכרתי גוים נשמו פנותם החרבתי חוצותם מבלי עובר נצדו עריהם מבלי־איש מאין יושב: אמרתי אך־תיראי אותי תקחי מוסר ולא־יכרת מעונה כל אשר־פקדתי עליה אכן השכימו השחיתו כל עלילותם: לכן חכו־לי נאם־יהוה ליום קומי לעד כי משפטי לאסף גוים לקבצי

ב' ז' שביתם קרי · יד' הה' רפה · טו' ב' בינוים

ממלכות

מַמְלָכוֹת לִשְׁפֹּךְ עֲלֵיהֶם זַעְמִי כֹּל חֲרוֹן אַפִּי כִּי בְּאֵשׁ קִנְאָתִי
תֵּאָכֵל כָּל־הָאָרֶץ׃ כִּי־אָז אֶהְפֹּךְ אֶל־עַמִּים שָׂפָה בְרוּרָה
לִקְרֹא כֻלָּם בְּשֵׁם יְהוָה לְעָבְדוֹ שְׁכֶם אֶחָד׃ מֵעֵבֶר לְנַהֲרֵי־
כוּשׁ עֲתָרַי בַּת־פּוּצַי יוֹבִלוּן מִנְחָתִי׃ בַּיּוֹם הַהוּא לֹא
תֵבוֹשִׁי מִכֹּל עֲלִילֹתַיִךְ אֲשֶׁר פָּשַׁעַתְּ בִּי כִּי־אָז ׀ אָסִיר
מִקִּרְבֵּךְ עַלִּיזֵי גַּאֲוָתֵךְ וְלֹא־תוֹסִפִי לְגָבְהָה עוֹד בְּהַר קָדְשִׁי׃
וְהִשְׁאַרְתִּי בְקִרְבֵּךְ עַם עָנִי וָדָל וְחָסוּ בְּשֵׁם יְהוָה׃ שְׁאֵרִית
יִשְׂרָאֵל לֹא־יַעֲשׂוּ עַוְלָה וְלֹא־יְדַבְּרוּ כָזָב וְלֹא־יִמָּצֵא בְּפִיהֶם
לְשׁוֹן תַּרְמִית כִּי־הֵמָּה יִרְעוּ וְרָבְצוּ וְאֵין מַחֲרִיד׃
פ רָנִּי בַּת־צִיּוֹן הָרִיעוּ יִשְׂרָאֵל שִׂמְחִי וְעָלְזִי בְּכָל־לֵב
בַּת יְרוּשָׁלִָם׃ הֵסִיר יְהוָה מִשְׁפָּטַיִךְ פִּנָּה אֹיְבֵךְ מֶלֶךְ
יִשְׂרָאֵל ׀ יְהוָה בְּקִרְבֵּךְ לֹא־תִירְאִי רָע עוֹד׃ בַּיּוֹם הַהוּא
יֵאָמֵר לִירוּשָׁלִַם אַל־תִּירָאִי צִיּוֹן אַל־יִרְפּוּ יָדָיִךְ׃ יְהוָה
אֱלֹהַיִךְ בְּקִרְבֵּךְ גִּבּוֹר יוֹשִׁיעַ יָשִׂישׂ עָלַיִךְ בְּשִׂמְחָה יַחֲרִישׁ
בְּאַהֲבָתוֹ יָגִיל עָלַיִךְ בְּרִנָּה׃ נוּגֵי מִמּוֹעֵד אָסַפְתִּי מִמֵּךְ
הָיוּ מַשְׂאֵת עָלֶיהָ חֶרְפָּה׃ הִנְנִי עֹשֶׂה אֶת־כָּל־מְעַנַּיִךְ
בָּעֵת הַהִיא וְהוֹשַׁעְתִּי אֶת־הַצֹּלֵעָה וְהַנִּדָּחָה אֲקַבֵּץ וְשַׂמְתִּים
לִתְהִלָּה וּלְשֵׁם בְּכָל־הָאָרֶץ בָּשְׁתָּם׃ בָּעֵת הַהִיא אָבִיא
אֶתְכֶם וּבָעֵת קַבְּצִי אֶתְכֶם כִּי־אֶתֵּן אֶתְכֶם לְשֵׁם וְלִתְהִלָּה
בְּכֹל עַמֵּי הָאָרֶץ בְּשׁוּבִי אֶת־שְׁבוּתֵיכֶם לְעֵינֵיכֶם אָמַר
יְהוָה׃

חגי :

חגי :

א בשנת שתים לדריוש המלך בחדש הששי ביום אחד לחדש היה דבר־יהוה ביד־חגי הנביא אל־זרבבל בן־שאלתיאל פחת יהודה ואל־יהושע בן־יהוצדק הכהן הגדול לאמר׃ כה אמר יהוה צבאות לאמר העם הזה אמרו לא עת־בא עת־בית יהוה להבנות׃ ס

ויהי דבר־יהוה ביד־חגי הנביא לאמר׃ העת לכם אתם לשבת בבתיכם ספונים והבית הזה חרב׃ ועתה כה אמר יהוה צבאות שימו לבבכם על־דרכיכם׃ זרעתם הרבה והבא מעט אכול ואין־לשבעה שתו ואין־לשכרה לבוש ואין־לחם לו והמשתכר משתכר אל־צרור נקוב׃ ס

כה אמר יהוה צבאות שימו לבבכם על־דרכיכם׃ עלו ההר והבאתם עץ ובנו הבית וארצה־בו ואכבד אמר יהוה׃ פנה אל־הרבה והנה־למעט והבאתם הבית ונפחתי בו יען מה נאם יהוה צבאות יען ביתי אשר־הוא חרב ואתם רצים איש לביתו׃ על־כן עליכם כלאו שמים מטל והארץ כלאה יבולה׃ ואקרא חרב על־הארץ ועל־ההרים ועל־הדגן ועל־התירוש ועל־היצהר ועל אשר תוציא האדמה ועל־האדם ועל־הבהמה ועל כל־יגיע כפים׃ ס

וישמע זרבבל ׀ בן־שלתיאל ויהושע בן־יהוצדק הכהן הגדול וכל ׀ שארית העם בקול יהוה אלהיהם ועל־דברי חגי הנביא כאשר שלחו יהוה אלהיהם וייראו העם מפני יהוה׃ ס

ויאמר חגי מלאך יהוה במלאכות יהוה לעם לאמר אני אתכם נאם־יהוה׃ ויער יהוה את־רוח זרבבל בן־שלתיאל פחת יהודה ואת־רוח יהושע בן־יהוצדק הכהן הגדול ואת־רוח כל שארית העם ויבאו ויעשו מלאכה בבית־יהוה צבאות אלהיהם׃ ס

ביום עשרים וארבעה לחדש בששי בשנת שתים לדריוש המלך׃

ב בשביעי בעשרים ואחד לחדש היה דבר־יהוה ביד־חגי הנביא לאמר׃ אמר־נא אל־זרבבל בן־שלתיאל פחת יהודה ואל־יהושע בן־יהוצדק הכהן הגדול ואל־שארית העם לאמר׃ מי בכם הנשאר אשר ראה את־הבית הזה

א'ה' ואכבדה קרי

בכבודו

בכבודו הראשון ומה אתם ראים אתו עתה הלוא כמהו כאין בעיניכם׃ ועתה חזק זרבבל ׀ נאם־יהוה וחזק יהושע בן־יהוצדק הכהן הגדול וחזק כל־עם הארץ נאם־יהוה ועשו כי־אני אתכם נאם יהוה צבאות׃ את־הדבר אשר־כרתי אתכם בצאתכם ממצרים ורוחי עמדת בתוככם אל־תיראו׃ ס

כי כה אמר יהוה צבאות עוד אחת מעט היא ואני מרעיש את־השמים ואת־הארץ ואת־הים ואת־החרבה׃ והרעשתי את־כל־הגוים ובאו חמדת כל־הגוים ומלאתי את־הבית הזה כבוד אמר יהוה צבאות׃ לי הכסף ולי הזהב נאם יהוה צבאות׃ גדול יהיה כבוד הבית הזה האחרון מן־הראשון אמר יהוה צבאות ובמקום הזה אתן שלום נאם יהוה צבאות׃ ס

בעשרים וארבעה לתשיעי בשנת שתים לדריוש היה דבר־יהוה ביד־חגי הנביא לאמר׃ כה אמר יהוה צבאות שאל־נא את־הכהנים תורה לאמר׃ הן ׀ ישא־איש בשר־קדש בכנף בגדו ונגע בכנפו אל־הלחם ואל־הנזיד ואל־היין ואל־שמן ואל־כל־מאכל היקדש ויענו הכהנים ויאמרו לא׃ ויאמר חגי אם־יגע טמא־נפש בכל־אלה היטמא ויענו הכהנים ויאמרו יטמא׃ ויען חגי ויאמר כן העם־הזה וכן־הגוי הזה לפני נאם־יהוה וכן כל־מעשה ידיהם ואשר יקריבו שם טמא הוא׃ ועתה שימו־נא לבבכם מן־היום הזה ומעלה מטרם שום־אבן אל־אבן בהיכל יהוה׃ מהיותם בא אל־ערמת עשרים והיתה עשרה בא אל־היקב לחשף חמשים פורה והיתה עשרים׃ הכיתי אתכם בשדפון ובירקון ובברד את כל־מעשה ידיכם ואין־אתכם אלי נאם־יהוה׃ שימו־נא לבבכם מן־היום הזה ומעלה מיום עשרים וארבעה לתשיעי למן־היום אשר־יסד היכל־יהוה שימו לבבכם׃ העוד הזרע במגורה ועד־הגפן והתאנה והרמון ועץ הזית לא נשא מן־היום הזה אברך׃ ס

ויהי דבר־יהוה ׀ שנית אל־חגי בעשרים וארבעה לחדש לאמר׃ אמר אל־זרבבל פחת־יהודה לאמר אני מרעיש את־השמים ואת־הארץ׃ והפכתי כסא ממלכות והשמדתי חזק ממלכות הגוים והפכתי מרכבה ורכביה וירדו סוסים ורכביהם איש בחרב אחיו׃ ביום ההוא נאם־יהוה צבאות אקחך זרבבל בן־שאלתיאל עבדי נאם־יהוה ושמתיך כחותם כי־בך בחרתי נאם יהוה צבאות׃

בחדש

זכריה:

בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁמִינִי בִּשְׁנַת שְׁתַּיִם לְדָרְיָוֶשׁ הָיָה דְבַר־יְהוָה א
אֶל־זְכַרְיָה בֶּן־בֶּרֶכְיָה בֶּן־עִדּוֹ הַנָּבִיא לֵאמֹר׃
קָצַף יְהוָה עַל־אֲבוֹתֵיכֶם קָצֶף׃ וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כֹּה אָמַר
יְהוָה צְבָאוֹת שׁוּבוּ אֵלַי נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת וְאָשׁוּב אֲלֵיכֶם
אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת׃ אַל־תִּהְיוּ כַאֲבֹתֵיכֶם אֲשֶׁר קָרְאוּ־
אֲלֵיהֶם הַנְּבִאִים הָרִאשֹׁנִים לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
שׁוּבוּ נָא מִדַּרְכֵיכֶם הָרָעִים וּמַעַלְלֵיכֶם הָרָעִים וְלֹא שָׁמְעוּ
וְלֹא־הִקְשִׁיבוּ אֵלַי נְאֻם־יְהוָה׃ אֲבוֹתֵיכֶם אַיֵּה־הֵם וְהַנְּבִאִים ה
הַלְעוֹלָם יִחְיוּ׃ אַךְ ׀ דְּבָרַי וְחֻקַּי אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶת־עֲבָדַי
הַנְּבִיאִים הֲלוֹא הִשִּׂיגוּ אֲבֹתֵיכֶם וַיָּשׁוּבוּ וַיֹּאמְרוּ כַּאֲשֶׁר זָמַם
יְהוָה צְבָאוֹת לַעֲשׂוֹת לָנוּ כִּדְרָכֵינוּ וּכְמַעֲלָלֵינוּ כֵּן עָשָׂה
אִתָּנוּ׃ בְּיוֹם עֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה לְעַשְׁתֵּי־עָשָׂר חֹדֶשׁ
הוּא־חֹדֶשׁ שְׁבָט בִּשְׁנַת שְׁתַּיִם לְדָרְיָוֶשׁ הָיָה דְבַר־יְהוָה אֶל־
זְכַרְיָה בֶּן־בֶּרֶכְיָהוּ בֶּן־עִדּוֹא הַנָּבִיא לֵאמֹר׃ רָאִיתִי ׀ הַלַּיְלָה
וְהִנֵּה־אִישׁ רֹכֵב עַל־סוּס אָדֹם וְהוּא עֹמֵד בֵּין הַהֲדַסִּים אֲשֶׁר
בַּמְּצֻלָה וְאַחֲרָיו סוּסִים אֲדֻמִּים שְׂרֻקִּים וּלְבָנִים׃ וָאֹמַר י
מָה־אֵלֶּה אֲדֹנִי וַיֹּאמֶר אֵלַי הַמַּלְאָךְ הַדֹּבֵר בִּי אֲנִי אַרְאֶךָּ
מָה־הֵמָּה אֵלֶּה׃ וַיַּעַן הָאִישׁ הָעֹמֵד בֵּין־הַהֲדַסִּים וַיֹּאמַר
אֵלֶּה אֲשֶׁר שָׁלַח יְהוָה לְהִתְהַלֵּךְ בָּאָרֶץ׃ וַיַּעֲנוּ אֶת־מַלְאַךְ
יְהוָה הָעֹמֵד בֵּין הַהֲדַסִּים וַיֹּאמְרוּ הִתְהַלַּכְנוּ בָאָרֶץ וְהִנֵּה
כָל־הָאָרֶץ יֹשֶׁבֶת וְשֹׁקָטֶת׃ וַיַּעַן מַלְאַךְ־יְהוָה וַיֹּאמַר יְהוָה
צְבָאוֹת עַד־מָתַי אַתָּה לֹא־תְרַחֵם אֶת־יְרוּשָׁלִַם וְאֵת עָרֵי
יְהוּדָה אֲשֶׁר זָעַמְתָּה זֶה שִׁבְעִים שָׁנָה׃ וַיַּעַן יְהוָה אֶת־
הַמַּלְאָךְ הַדֹּבֵר בִּי דְּבָרִים טוֹבִים דְּבָרִים נִחֻמִים׃ וַיֹּאמֶר
אֵלַי הַמַּלְאָךְ הַדֹּבֵר בִּי קְרָא לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
קִנֵּאתִי לִירוּשָׁלִַם וּלְצִיּוֹן קִנְאָה גְדוֹלָה׃ וְקֶצֶף גָּדוֹל אֲנִי טו
קֹצֵף עַל־הַגּוֹיִם הַשַּׁאֲנַנִּים אֲשֶׁר אֲנִי קָצַפְתִּי מְּעָט וְהֵמָּה עָזְרוּ
לְרָעָה׃ ס לָכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה שַׁבְתִּי לִירוּשָׁלִַם
בְּרַחֲמִים בֵּיתִי יִבָּנֶה בָּהּ נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת וְקָוֶה יִנָּטֶה
עַל־יְרוּשָׁלִָם׃ עוֹד ׀ קְרָא לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת

עוֹד תְּפוּצֶנָה עָרַי מִטּוֹב וְנִחַם יְהוָה עוֹד אֶת־צִיּוֹן וּבָחַר
עוֹד בִּירוּשָׁלִָם׃ ס
ב וָאֶשָּׂא אֶת־עֵינַי וָאֵרֶא וְהִנֵּה אַרְבַּע קְרָנוֹת׃ וָאֹמַר אֶל־
הַמַּלְאָךְ הַדֹּבֵר בִּי מָה־אֵלֶּה וַיֹּאמֶר אֵלַי אֵלֶּה הַקְּרָנוֹת אֲשֶׁר
זֵרוּ אֶת־יְהוּדָה אֶת־יִשְׂרָאֵל וִירוּשָׁלִָם׃ ס וַיַּרְאֵנִי
יְהוָה אַרְבָּעָה חָרָשִׁים׃ וָאֹמַר מָה אֵלֶּה בָאִים לַעֲשׂוֹת
וַיֹּאמֶר לֵאמֹר אֵלֶּה הַקְּרָנוֹת אֲשֶׁר־זֵרוּ אֶת־יְהוּדָה כְּפִי־אִישׁ
לֹא־נָשָׂא רֹאשׁוֹ וַיָּבֹאוּ אֵלֶּה לְהַחֲרִיד אֹתָם לְיַדּוֹת אֶת־קַרְנוֹת
הַגּוֹיִם הַנֹּשְׂאִים קֶרֶן אֶל־אֶרֶץ יְהוּדָה לְזָרוֹתָהּ׃ ס
ה וָאֶשָּׂא עֵינַי וָאֵרֶא וְהִנֵּה־אִישׁ וּבְיָדוֹ חֶבֶל מִדָּה׃ וָאֹמַר
אָנָה אַתָּה הֹלֵךְ וַיֹּאמֶר אֵלַי לָמֹד אֶת־יְרוּשָׁלִַם לִרְאוֹת כַּמָּה־
רָחְבָּהּ וְכַמָּה אָרְכָּהּ׃ וְהִנֵּה הַמַּלְאָךְ הַדֹּבֵר בִּי יֹצֵא
וּמַלְאָךְ אַחֵר יֹצֵא לִקְרָאתוֹ׃ וַיֹּאמֶר אֵלָו רֻץ דַּבֵּר אֶל־הַנַּעַר
הַלָּז לֵאמֹר פְּרָזוֹת תֵּשֵׁב יְרוּשָׁלִַם מֵרֹב אָדָם וּבְהֵמָה
בְּתוֹכָהּ׃ וַאֲנִי אֶהְיֶה־לָּהּ נְאֻם־יְהוָה חוֹמַת אֵשׁ סָבִיב
וּלְכָבוֹד אֶהְיֶה בְתוֹכָהּ׃ ס הוֹי הוֹי וְנֻסוּ מֵאֶרֶץ
צָפוֹן נְאֻם־יְהוָה כִּי כְּאַרְבַּע רוּחוֹת הַשָּׁמַיִם פֵּרַשְׂתִּי אֶתְכֶם
נְאֻם־יְהוָה׃ הוֹי צִיּוֹן הִמָּלְטִי יוֹשֶׁבֶת בַּת־בָּבֶל׃ ס
כִּי כֹה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אַחַר כָּבוֹד שְׁלָחַנִי אֶל־הַגּוֹיִם
הַשֹּׁלְלִים אֶתְכֶם כִּי הַנֹּגֵעַ בָּכֶם נֹגֵעַ בְּבָבַת עֵינוֹ׃ כִּי הִנְנִי
מֵנִיף אֶת־יָדִי עֲלֵיהֶם וְהָיוּ שָׁלָל לְעַבְדֵיהֶם וִידַעְתֶּם כִּי־
יְהוָה צְבָאוֹת שְׁלָחָנִי׃ פ רָנִּי וְשִׂמְחִי בַּת־צִיּוֹן כִּי
טו הִנְנִי־בָא וְשָׁכַנְתִּי בְתוֹכֵךְ נְאֻם־יְהוָה׃ וְנִלְווּ גוֹיִם רַבִּים
אֶל־יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא וְהָיוּ לִי לְעָם וְשָׁכַנְתִּי בְתוֹכֵךְ וְיָדַעַתְּ
כִּי־יְהוָה צְבָאוֹת שְׁלָחַנִי אֵלָיִךְ׃ וְנָחַל יְהוָה אֶת־יְהוּדָה
חֶלְקוֹ עַל אַדְמַת הַקֹּדֶשׁ וּבָחַר עוֹד בִּירוּשָׁלִָם׃ הַס כָּל־
בָּשָׂר מִפְּנֵי יְהוָה כִּי נֵעוֹר מִמְּעוֹן קָדְשׁוֹ׃ ס
ג וַיַּרְאֵנִי אֶת־יְהוֹשֻׁעַ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל עֹמֵד לִפְנֵי מַלְאַךְ יְהוָה
וְהַשָּׂטָן עֹמֵד עַל־יְמִינוֹ לְשִׂטְנוֹ׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־הַשָּׂטָן יִגְעַר
יְהוָה בְּךָ הַשָּׂטָן וְיִגְעַר יְהוָה בְּךָ הַבֹּחֵר בִּירוּשָׁלִָם הֲלוֹא זֶה
אוּד מֻצָּל מֵאֵשׁ׃ וִיהוֹשֻׁעַ הָיָה לָבֻשׁ בְּגָדִים צוֹאִים וְעֹמֵד לִפְנֵי
הַמַּלְאָךְ׃ וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֶל־הָעֹמְדִים לְפָנָיו לֵאמֹר הָסִירוּ
הַבְּגָדִים הַצֹּאִים מֵעָלָיו וַיֹּאמֶר אֵלָיו רְאֵה הֶעֱבַרְתִּי מֵעָלֶיךָ
ה עֲוֺנֶךָ וְהַלְבֵּשׁ אֹתְךָ מַחֲלָצוֹת׃ וָאֹמַר יָשִׂימוּ צָנִיף טָהוֹר
עַל־רֹאשׁוֹ וַיָּשִׂימוּ הַצָּנִיף הַטָּהוֹר עַל־רֹאשׁוֹ וַיַּלְבִּשֻׁהוּ בְּגָדִים
וּמַלְאַךְ יְהוָה עֹמֵד׃ וַיָּעַד מַלְאַךְ יְהוָה בִּיהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר׃

יד' הפטרת בהעלותך וגם לשבת וחנוכה ב' ח' אליו סד

כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אִם בִּדְרָכַי תֵּלֵךְ וְאִם אֶת מִשְׁמַרְתִּי
תִשְׁמֹר וְגַם אַתָּה תָּדִין אֶת בֵּיתִי וְגַם תִּשְׁמֹר אֶת חֲצֵרָי
וְנָתַתִּי לְךָ מַהְלְכִים בֵּין הָעֹמְדִים הָאֵלֶּה׃ שְׁמַע נָא
יְהוֹשֻׁעַ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל אַתָּה וְרֵעֶיךָ הַיֹּשְׁבִים לְפָנֶיךָ כִּי
אַנְשֵׁי מוֹפֵת הֵמָּה כִּי הִנְנִי מֵבִיא אֶת עַבְדִּי צֶמַח׃ כִּי
הִנֵּה הָאֶבֶן אֲשֶׁר נָתַתִּי לִפְנֵי יְהוֹשֻׁעַ עַל אֶבֶן אַחַת שִׁבְעָה
עֵינָיִם הִנְנִי מְפַתֵּחַ פִּתֻּחָהּ נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת וּמַשְׁתִּי אֶת
עֲוֺן הָאָרֶץ הַהִיא בְּיוֹם אֶחָד׃ בַּיּוֹם הַהוּא נְאֻם יְהוָה
צְבָאוֹת תִּקְרְאוּ אִישׁ לְרֵעֵהוּ אֶל תַּחַת גֶּפֶן וְאֶל תַּחַת
תְּאֵנָה׃

ד וַיָּשָׁב הַמַּלְאָךְ הַדֹּבֵר בִּי וַיְעִירֵנִי כְּאִישׁ אֲשֶׁר יֵעוֹר מִשְּׁנָתוֹ׃
וַיֹּאמֶר אֵלַי מָה אַתָּה רֹאֶה וָאֹמַר רָאִיתִי וְהִנֵּה מְנוֹרַת זָהָב
כֻּלָּהּ וְגֻלָּהּ עַל רֹאשָׁהּ וְשִׁבְעָה נֵרֹתֶיהָ עָלֶיהָ שִׁבְעָה וְשִׁבְעָה
מוּצָקוֹת לַנֵּרוֹת אֲשֶׁר עַל רֹאשָׁהּ׃ וּשְׁנַיִם זֵיתִים עָלֶיהָ
אֶחָד מִימִין הַגֻּלָּה וְאֶחָד עַל שְׂמֹאלָהּ׃ וָאַעַן וָאֹמַר אֶל
הַמַּלְאָךְ הַדֹּבֵר בִּי לֵאמֹר מָה אֵלֶּה אֲדֹנִי׃ וַיַּעַן הַמַּלְאָךְ
הַדֹּבֵר בִּי וַיֹּאמֶר אֵלַי הֲלוֹא יָדַעְתָּ מָה הֵמָּה אֵלֶּה וָאֹמַר
לֹא אֲדֹנִי׃ וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֵלַי לֵאמֹר זֶה דְּבַר יְהוָה אֶל זְרֻבָּבֶל
לֵאמֹר לֹא בְחַיִל וְלֹא בְכֹחַ כִּי אִם בְּרוּחִי אָמַר יְהוָה
צְבָאוֹת׃ מִי אַתָּה הַר הַגָּדוֹל לִפְנֵי זְרֻבָּבֶל לְמִישֹׁר וְהוֹצִיא
אֶת הָאֶבֶן הָרֹאשָׁה תְּשֻׁאוֹת חֵן חֵן לָהּ׃ ס וַיְהִי
דְבַר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ יְדֵי זְרֻבָּבֶל יִסְּדוּ הַבַּיִת הַזֶּה וְיָדָיו
תְּבַצַּעְנָה וְיָדַעְתָּ כִּי יְהוָה צְבָאוֹת שְׁלָחַנִי אֲלֵיכֶם׃ כִּי מִי
בַז לְיוֹם קְטַנּוֹת וְשָׂמְחוּ וְרָאוּ אֶת הָאֶבֶן הַבְּדִיל בְּיַד זְרֻבָּבֶל
שִׁבְעָה אֵלֶּה עֵינֵי יְהוָה הֵמָּה מְשׁוֹטְטִים בְּכָל הָאָרֶץ׃
וָאַעַן וָאֹמַר אֵלָיו מַה שְּׁנֵי הַזֵּיתִים הָאֵלֶּה עַל יְמִין הַמְּנוֹרָה
וְעַל שְׂמֹאולָהּ׃ וָאַעַן שֵׁנִית וָאֹמַר אֵלָיו מַה שְׁתֵּי שִׁבְּלֵי
הַזֵּיתִים אֲשֶׁר בְּיַד שְׁנֵי צַנְתְּרוֹת הַזָּהָב הַמְרִיקִים מֵעֲלֵיהֶם
הַזָּהָב׃ וַיֹּאמֶר אֵלַי לֵאמֹר הֲלוֹא יָדַעְתָּ מָה אֵלֶּה וָאֹמַר
לֹא אֲדֹנִי׃ וַיֹּאמֶר אֵלֶּה שְׁנֵי בְנֵי הַיִּצְהָר הָעֹמְדִים עַל אֲדוֹן
כָּל הָאָרֶץ׃ ס

ה וָאָשׁוּב וָאֶשָּׂא עֵינַי וָאֶרְאֶה וְהִנֵּה מְגִלָּה עָפָה׃ וַיֹּאמֶר
אֵלַי מָה אַתָּה רֹאֶה וָאֹמַר אֲנִי רֹאֶה מְגִלָּה עָפָה אָרְכָּהּ
עֶשְׂרִים בָּאַמָּה וְרָחְבָּהּ עֶשֶׂר בָּאַמָּה׃ וַיֹּאמֶר אֵלַי זֹאת
הָאָלָה הַיּוֹצֵאת עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ כִּי כָל הַגֹּנֵב מִזֶּה כָּמוֹהָ
נִקָּה וְכָל הַנִּשְׁבָּע מִזֶּה כָּמוֹהָ נִקָּה׃ הוֹצֵאתִיהָ נְאֻם יְהוָה

ד' ב' ואמר ק' ז' עד כאן יב' הש' רפה הב' בהבהב פתח

צבאות

צְבָאוֹת וּבָאָה אֶל בֵּית הַגַּנָּב וְאֶל בֵּית הַנִּשְׁבָּע בִּשְׁמִי לַשָּׁקֶר
וְלָנָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ וְכִלַּתּוּ וְאֶת עֵצָיו וְאֶת אֲבָנָיו׃ וַיֵּצֵא
הַמַּלְאָךְ הַדֹּבֵר בִּי וַיֹּאמֶר אֵלַי שָׂא נָא עֵינֶיךָ וּרְאֵה מָה
הַיּוֹצֵאת הַזֹּאת׃ וָאֹמַר מַה הִיא וַיֹּאמֶר זֹאת הָאֵיפָה
הַיּוֹצֵאת וַיֹּאמֶר זֹאת עֵינָם בְּכָל הָאָרֶץ׃ וְהִנֵּה כִּכַּר עֹפֶרֶת
נִשֵּׂאת וְזֹאת אִשָּׁה אַחַת יוֹשֶׁבֶת בְּתוֹךְ הָאֵיפָה׃ וַיֹּאמֶר
זֹאת הָרִשְׁעָה וַיַּשְׁלֵךְ אֹתָהּ אֶל תּוֹךְ הָאֵיפָה וַיַּשְׁלֵךְ אֶת
אֶבֶן הָעֹפֶרֶת אֶל פִּיהָ׃ ס וָאֶשָּׂא עֵינַי וָאֵרֶא וְהִנֵּה שְׁתַּיִם
נָשִׁים יוֹצְאוֹת וְרוּחַ בְּכַנְפֵיהֶם וְלָהֵנָּה כְנָפַיִם כְּכַנְפֵי הַחֲסִידָה
וַתִּשֶּׂנָה אֶת הָאֵיפָה בֵּין הָאָרֶץ וּבֵין הַשָּׁמָיִם׃ וָאֹמַר אֶל
הַמַּלְאָךְ הַדֹּבֵר בִּי אָנָה הֵמָּה מוֹלִכוֹת אֶת הָאֵיפָה׃ וַיֹּאמֶר
אֵלַי לִבְנוֹת לָה בַיִת בְּאֶרֶץ שִׁנְעָר וְהוּכַן וְהֻנִּיחָה שָּׁם עַל
מְכֻנָתָהּ׃

ו וָאָשֻׁב וָאֶשָּׂא עֵינַי וָאֶרְאֶה וְהִנֵּה אַרְבַּע מַרְכָּבוֹת יֹצְאוֹת
מִבֵּין שְׁנֵי הֶהָרִים וְהֶהָרִים הָרֵי נְחֹשֶׁת׃ בַּמֶּרְכָּבָה הָרִאשֹׁנָה
סוּסִים אֲדֻמִּים וּבַמֶּרְכָּבָה הַשֵּׁנִית סוּסִים שְׁחֹרִים׃ וּבַמֶּרְכָּבָה
הַשְּׁלִשִׁית סוּסִים לְבָנִים וּבַמֶּרְכָּבָה הָרְבִעִית סוּסִים בְּרֻדִּים
אֲמֻצִּים׃ וָאַעַן וָאֹמַר אֶל הַמַּלְאָךְ הַדֹּבֵר בִּי מָה אֵלֶּה
אֲדֹנִי׃ וַיַּעַן הַמַּלְאָךְ וַיֹּאמֶר אֵלָי אֵלֶּה אַרְבַּע רֻחוֹת
הַשָּׁמַיִם יוֹצְאוֹת מֵהִתְיַצֵּב עַל אֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ׃ אֲשֶׁר
בָּהּ הַסּוּסִים הַשְּׁחֹרִים יֹצְאִים אֶל אֶרֶץ צָפוֹן וְהַלְּבָנִים יָצְאוּ
אֶל אַחֲרֵיהֶם וְהַבְּרֻדִּים יָצְאוּ אֶל אֶרֶץ הַתֵּימָן׃ וְהָאֲמֻצִּים
יָצְאוּ וַיְבַקְשׁוּ לָלֶכֶת לְהִתְהַלֵּךְ בָּאָרֶץ וַיֹּאמֶר לְכוּ הִתְהַלְּכוּ
בָאָרֶץ וַתִּתְהַלַּכְנָה בָּאָרֶץ׃ וַיַּזְעֵק אֹתִי וַיְדַבֵּר אֵלַי לֵאמֹר
רְאֵה הַיּוֹצְאִים אֶל אֶרֶץ צָפוֹן הֵנִיחוּ אֶת רוּחִי בְּאֶרֶץ צָפוֹן׃
ס וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ לָקוֹחַ מֵאֵת הַגּוֹלָה
מֵחֶלְדַּי מֵאֵת טוֹבִיָּה וּמֵאֵת יְדַעְיָה וּבָאתָ אַתָּה בַּיּוֹם הַהוּא
וּבָאתָ בֵּית יֹאשִׁיָּה בֶן צְפַנְיָה אֲשֶׁר בָּאוּ מִבָּבֶל׃ וְלָקַחְתָּ
כֶסֶף וְזָהָב וְעָשִׂיתָ עֲטָרוֹת וְשַׂמְתָּ בְּרֹאשׁ יְהוֹשֻׁעַ בֶּן יְהוֹצָדָק
הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל׃ וְאָמַרְתָּ אֵלָיו לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
לֵאמֹר הִנֵּה אִישׁ צֶמַח שְׁמוֹ וּמִתַּחְתָּיו יִצְמָח וּבָנָה אֶת
הֵיכַל יְהוָה׃ וְהוּא יִבְנֶה אֶת הֵיכַל יְהוָה וְהוּא יִשָּׂא הוֹד
וְיָשַׁב וּמָשַׁל עַל כִּסְאוֹ וְהָיָה כֹהֵן עַל כִּסְאוֹ וַעֲצַת שָׁלוֹם
תִּהְיֶה בֵּין שְׁנֵיהֶם׃ וְהָעֲטָרֹת תִּהְיֶה לְחֵלֶם וּלְטוֹבִיָּה
וְלִידַעְיָה וּלְחֵן בֶּן צְפַנְיָה לְזִכָּרוֹן בְּהֵיכַל יְהוָה׃ וּרְחוֹקִים
יָבֹאוּ וּבָנוּ בְּהֵיכַל יְהוָה וִידַעְתֶּם כִּי יְהוָה צְבָאוֹת שְׁלָחַנִי

ה' ש' חסר א' יא' הה' רפה י' יב' קמץ בס"ק

אליכם

אליכם והיה אם־שמוע תשמעון בקול יהוה אלהיכם׃
ס ויהי בשנת ארבע לדריוש המלך היה דבר־יהוה אל־ ז
זכריה בארבעה לחדש התשעי בכסלו׃ וישלח בית־
אל שראצר ורגם מלך ואנשיו לחלות את־פני יהוה׃
לאמר אל־הכהנים אשר לבית־יהוה צבאות ואל־הנביאים
לאמר האבכה בחדש החמשי הנזר כאשר עשיתי זה כמה
שנים׃ ס ויהי דבר־יהוה צבאות אלי לאמר׃
אמר אל־כל־עם הארץ ואל־הכהנים לאמר כי־צמתם ה
וספוד בחמישי ובשביעי וזה שבעים שנה הצום צמתני
אני׃ וכי תאכלו וכי תשתו הלוא אתם האכלים ואתם
השתים׃ הלוא את־הדברים אשר קרא יהוה ביד
הנביאים הראשנים בהיות ירושלם ישבת ושלוה ועריה
סביבתיה והנגב והשפלה ישב׃ ס ויהי דבר־
יהוה אל־זכריה לאמר׃ כה אמר יהוה צבאות לאמר
משפט אמת שפטו וחסד ורחמים עשו איש את־אחיו׃
ואלמנה ויתום גר ועני אל־תעשקו ורעת איש אחיו אל־
תחשבו בלבבכם׃ וימאנו להקשיב ויתנו כתף סררת
ואזניהם הכבידו משמוע׃ ולבם שמו שמיר משמוע
את־התורה ואת־הדברים אשר שלח יהוה צבאות ברוחו
ביד הנביאים הראשנים ויהי קצף גדול מאת יהוה
צבאות׃ ויהי כאשר־קרא ולא שמעו כן יקראו ולא
אשמע אמר יהוה צבאות׃ ואסערם על כל־הגוים אשר
לא־ידעום והארץ נשמה אחריהם מעבר ומשב וישימו
ארץ־חמדה לשמה׃ פ

ויהי דבר־יהוה צבאות לאמר׃ כה אמר יהוה צבאות ח
קנאתי לציון קנאה גדולה וחמה גדולה קנאתי לה׃ כה
אמר יהוה שבתי אל־ציון ושכנתי בתוך ירושלם ונקראה
ירושלם עיר האמת והר־יהוה צבאות הר הקדש׃ ס
כה אמר יהוה צבאות עד ישבו זקנים וזקנות ברחבות
ירושלם ואיש משענתו בידו מרב ימים׃ ורחבות העיר ה
ימלאו ילדים וילדות משחקים ברחבתיה׃ ס
כה אמר יהוה צבאות כי יפלא בעיני שארית העם הזה
בימים ההם גם־בעיני יפלא נאם יהוה צבאות׃
כה אמר יהוה צבאות הנני מושיע את־עמי מארץ מזרח
ומארץ מבוא השמש׃ והבאתי אתם ושכנו בתוך
ירושלם והיו־לי לעם ואני אהיה להם לאלהים באמת

ז׳ יג׳ קטן בו״ק

ובצדקה

ובצדקה׃ ס כה־אמר יהוה צבאות תחזקנה ידיכם
השמעים בימים האלה את הדברים האלה מפי הנביאים
אשר ביום יסד בית־יהוה צבאות ההיכל להבנות׃ כי
לפני הימים ההם שכר האדם לא נהיה ושכר הבהמה
איננה וליוצא ולבא אין־שלום מן־הצר ואשלח את־כל־
האדם איש ברעהו׃ ועתה לא כימים הראשנים אני
לשארית העם הזה נאם יהוה צבאות׃ כי־זרע השלום
הגפן תתן פריה והארץ תתן את־יבולה והשמים יתנו
טלם והנחלתי את־שארית העם הזה את־כל־אלה׃
והיה כאשר הייתם קללה בגוים בית יהודה ובית ישראל
כן אושיע אתכם והייתם ברכה אל־תיראו תחזקנה
ידיכם׃ ס כי כה אמר יהוה צבאות כאשר זממתי
להרע לכם בהקציף אבתיכם אתי אמר יהוה צבאות ולא
נחמתי׃ כן שבתי זממתי בימים האלה להיטיב את־
ירושלם ואת־בית יהודה אל־תיראו׃ אלה הדברים אשר
תעשו דברו אמת איש את־רעהו אמת ומשפט שלום
שפטו בשעריכם׃ ואיש ׀ את־רעת רעהו אל־תחשבו
בלבבכם ושבעת שקר אל־תאהבו כי את־כל־אלה אשר
שנאתי נאם־יהוה׃ ס ויהי דבר־יהוה צבאות אלי
לאמר׃ כה־אמר יהוה צבאות צום הרביעי וצום החמישי
וצום השביעי וצום העשירי יהיה לבית־יהודה לששון
ולשמחה ולמעדים טובים והאמת והשלום אהבו׃ ס
כה אמר יהוה צבאות עד אשר יבאו עמים וישבי ערים
רבות׃ והלכו ישבי אחת אל־אחת לאמר נלכה הלוך
לחלות את־פני יהוה ולבקש את־יהוה צבאות אלכה גם־
אני׃ ובאו עמים רבים וגוים עצומים לבקש את־יהוה
צבאות בירושלם ולחלות את־פני יהוה׃ ס כה־אמר
יהוה צבאות בימים ההמה אשר יחזיקו עשרה אנשים מכל
לשנות הגוים והחזיקו בכנף איש יהודי לאמר נלכה עמכם
כי שמענו אלהים עמכם׃ ס

ט משא דבר־יהוה בארץ חדרך ודמשק מנחתו כי ליהוה
עין אדם וכל שבטי ישראל׃ וגם־חמת תגבל־בה צר
וצידון כי חכמה מאד׃ ותבן צור מצור לה ותצבר־כסף
כעפר וחרוץ כטיט חוצות׃ הנה אדני יורשנה והכה
בים חילה והיא באש תאכל׃ תרא אשקלון ותירא ועזה ה
ותחיל מאד ועקרון כי־הוביש מבטה ואבד מלך מעזה
ואשקלון לא תשב׃ וישב ממזר באשדוד והכרתי גאון

פלשתים

פְלִשְׁתִּים׃ וַהֲסִרֹתִי דָמָיו מִפִּיו וְשִׁקֻּצָיו מִבֵּין שִׁנָּיו וְנִשְׁאַר
גַּם־הוּא לֵאלֹהֵינוּ וְהָיָה כְּאַלֻּף בִּיהוּדָה וְעֶקְרוֹן כִּיבוּסִי׃
וְחָנִיתִי לְבֵיתִי מִצָּבָה מֵעֹבֵר וּמִשָּׁב וְלֹא־יַעֲבֹר עֲלֵיהֶם עוֹד
נֹגֵשׂ כִּי עַתָּה רָאִיתִי בְעֵינָי׃ ס גִּילִי מְאֹד בַּת־צִיּוֹן
הָרִיעִי בַּת־יְרוּשָׁלִַם הִנֵּה מַלְכֵּךְ יָבוֹא לָךְ צַדִּיק וְנוֹשָׁע הוּא
עָנִי וְרֹכֵב עַל־חֲמוֹר וְעַל־עַיִר בֶּן־אֲתֹנוֹת׃ וְהִכְרַתִּי־רֶכֶב
מֵאֶפְרַיִם וְסוּס מִירוּשָׁלִַם וְנִכְרְתָה קֶשֶׁת מִלְחָמָה וְדִבֶּר שָׁלוֹם
לַגּוֹיִם וּמָשְׁלוֹ מִיָּם עַד־יָם וּמִנָּהָר עַד־אַפְסֵי־אָרֶץ׃ גַּם־אַתְּ
בְּדַם־בְּרִיתֵךְ שִׁלַּחְתִּי אֲסִירַיִךְ מִבּוֹר אֵין מַיִם בּוֹ׃ שׁוּבוּ
לְבִצָּרוֹן אֲסִירֵי הַתִּקְוָה גַּם־הַיּוֹם מַגִּיד מִשְׁנֶה אָשִׁיב לָךְ׃
כִּי־דָרַכְתִּי לִי יְהוּדָה קֶשֶׁת מִלֵּאתִי אֶפְרַיִם וְעוֹרַרְתִּי בָנַיִךְ
צִיּוֹן עַל־בָּנַיִךְ יָוָן וְשַׂמְתִּיךְ כְּחֶרֶב גִּבּוֹר׃ וַיהוָה עֲלֵיהֶם
יֵרָאֶה וְיָצָא כַבָּרָק חִצּוֹ וַאדֹנָי יְהוִה בַּשּׁוֹפָר יִתְקָע וְהָלַךְ
בְּסַעֲרוֹת תֵּימָן׃ יְהוָה צְבָאוֹת יָגֵן עֲלֵיהֶם וְאָכְלוּ וְכָבְשׁוּ
אַבְנֵי־קֶלַע וְשָׁתוּ הָמוּ כְּמוֹ־יָיִן וּמָלְאוּ כַּמִּזְרָק כְּזָוִיּוֹת מִזְבֵּחַ׃
וְהוֹשִׁיעָם יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם בַּיּוֹם הַהוּא כְּצֹאן עַמּוֹ כִּי אַבְנֵי־
נֵזֶר מִתְנוֹסְסוֹת עַל־אַדְמָתוֹ׃ כִּי מַה־טּוּבוֹ וּמַה־יָּפְיוֹ דָּגָן
בַּחוּרִים וְתִירוֹשׁ יְנוֹבֵב בְּתֻלוֹת׃

י שַׁאֲלוּ מֵיְהוָה מָטָר בְּעֵת מַלְקוֹשׁ יְהוָה עֹשֶׂה חֲזִיזִים
וּמְטַר־גֶּשֶׁם יִתֵּן לָהֶם לְאִישׁ עֵשֶׂב בַּשָּׂדֶה׃ כִּי הַתְּרָפִים
דִּבְּרוּ־אָוֶן וְהַקּוֹסְמִים חָזוּ שֶׁקֶר וַחֲלֹמוֹת הַשָּׁוְא יְדַבֵּרוּ הֶבֶל
יְנַחֵמוּן עַל־כֵּן נָסְעוּ כְמוֹ־צֹאן יַעֲנוּ כִּי־אֵין רֹעֶה׃ פ
עַל־הָרֹעִים חָרָה אַפִּי וְעַל־הָעַתּוּדִים אֶפְקוֹד כִּי־פָקַד יְהוָה
צְבָאוֹת אֶת־עֶדְרוֹ אֶת־בֵּית יְהוּדָה וְשָׂם אוֹתָם כְּסוּס הוֹדוֹ
בַּמִּלְחָמָה׃ מִמֶּנּוּ פִנָּה מִמֶּנּוּ יָתֵד מִמֶּנּוּ קֶשֶׁת מִלְחָמָה
מִמֶּנּוּ יֵצֵא כָל־נוֹגֵשׂ יַחְדָּו׃ וְהָיוּ כְגִבֹּרִים בּוֹסִים בְּטִיט
חוּצוֹת בַּמִּלְחָמָה וְנִלְחֲמוּ כִּי יְהוָה עִמָּם וְהֹבִישׁוּ רֹכְבֵי
סוּסִים׃ וְגִבַּרְתִּי אֶת־בֵּית יְהוּדָה וְאֶת־בֵּית יוֹסֵף אוֹשִׁיעַ
וְהוֹשְׁבוֹתִים כִּי רִחַמְתִּים וְהָיוּ כַּאֲשֶׁר לֹא־זְנַחְתִּים כִּי אֲנִי
יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וְאֶעֱנֵם׃ וְהָיוּ כְגִבּוֹר אֶפְרַיִם וְשָׂמַח לִבָּם
כְּמוֹ־יָיִן וּבְנֵיהֶם יִרְאוּ וְשָׂמֵחוּ יָגֵל לִבָּם בַּיהוָה׃ אֶשְׁרְקָה
לָהֶם וַאֲקַבְּצֵם כִּי פְדִיתִים וְרָבוּ כְּמוֹ רָבוּ׃ וְאֶזְרָעֵם בָּעַמִּים
וּבַמֶּרְחַקִּים יִזְכְּרוּנִי וְחָיוּ אֶת־בְּנֵיהֶם וָשָׁבוּ׃ וַהֲשִׁבוֹתִים
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּמֵאַשּׁוּר אֲקַבְּצֵם וְאֶל־אֶרֶץ גִּלְעָד וּלְבָנוֹן
אֲבִיאֵם וְלֹא יִמָּצֵא לָהֶם׃ וְעָבַר בַּיָּם צָרָה וְהִכָּה בַיָּם
גַּלִּים וְהֹבִישׁוּ כֹּל מְצוּלוֹת יְאֹר וְהוּרַד גְּאוֹן אַשּׁוּר וְשֵׁבֶט

ס׳ ח׳ ה׳ בנקום א׳ פ׳ מלרע יד׳ קמץ בז״ק

מִצְרַיִם יָסוּר׃ וְגִבַּרְתִּים בַּיהוָה וּבִשְׁמוֹ יִתְהַלָּכוּ נְאֻם
יְהוָה׃ ס

יא פְּתַח לְבָנוֹן דְּלָתֶיךָ וְתֹאכַל אֵשׁ בַּאֲרָזֶיךָ׃ הֵילֵל בְּרוֹשׁ
כִּי־נָפַל אֶרֶז אֲשֶׁר אַדִּרִים שֻׁדָּדוּ הֵילִילוּ אַלּוֹנֵי בָשָׁן כִּי יָרַד
יַעַר הַבָּצִיר׃ קוֹל יִלְלַת הָרֹעִים כִּי שֻׁדְּדָה אַדַּרְתָּם קוֹל
שַׁאֲגַת כְּפִירִים כִּי שֻׁדַּד גְּאוֹן הַיַּרְדֵּן׃ ס כֹּה אָמַר יְהוָה
אֱלֹהָי רְעֵה אֶת־צֹאן הַהֲרֵגָה׃ אֲשֶׁר קֹנֵיהֶן יַהַרְגֻן וְלֹא
יֶאְשָׁמוּ וּמֹכְרֵיהֶן יֹאמַר בָּרוּךְ יְהוָה וַאעְשִׁר וְרֹעֵיהֶם לֹא
יַחְמוֹל עֲלֵיהֶן׃ כִּי לֹא אֶחְמוֹל עוֹד עַל־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ נְאֻם־
יְהוָה וְהִנֵּה אָנֹכִי מַמְצִיא אֶת־הָאָדָם אִישׁ בְּיַד־רֵעֵהוּ וּבְיַד
מַלְכּוֹ וְכִתְּתוּ אֶת־הָאָרֶץ וְלֹא אַצִּיל מִיָּדָם׃ וָאֶרְעֶה אֶת־צֹאן
הַהֲרֵגָה לָכֵן עֲנִיֵּי הַצֹּאן וָאֶקַּח־לִי שְׁנֵי מַקְלוֹת לְאַחַד קָרָאתִי
נֹעַם וּלְאַחַד קָרָאתִי חֹבְלִים וָאֶרְעֶה אֶת־הַצֹּאן׃ וָאַכְחִד
אֶת־שְׁלֹשֶׁת הָרֹעִים בְּיֶרַח אֶחָד וַתִּקְצַר נַפְשִׁי בָּהֶם וְגַם־נַפְשָׁם
בָּחֲלָה בִי׃ וָאֹמַר לֹא אֶרְעֶה אֶתְכֶם הַמֵּתָה תָמוּת
וְהַנִּכְחֶדֶת תִּכָּחֵד וְהַנִּשְׁאָרוֹת תֹּאכַלְנָה אִשָּׁה אֶת־בְּשַׂר
רְעוּתָהּ׃ וָאֶקַּח אֶת־מַקְלִי אֶת־נֹעַם וָאֶגְדַּע אֹתוֹ לְהָפֵיר
אֶת־בְּרִיתִי אֲשֶׁר כָּרַתִּי אֶת־כָּל־הָעַמִּים׃ וַתֻּפַר בַּיּוֹם הַהוּא
וַיֵּדְעוּ כֵן עֲנִיֵּי הַצֹּאן הַשֹּׁמְרִים אֹתִי כִּי דְבַר־יְהוָה הוּא׃
וָאֹמַר אֲלֵיהֶם אִם־טוֹב בְּעֵינֵיכֶם הָבוּ שְׂכָרִי וְאִם־לֹא חֲדָלוּ
וַיִּשְׁקְלוּ אֶת־שְׂכָרִי שְׁלֹשִׁים כָּסֶף׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי
הַשְׁלִיכֵהוּ אֶל־הַיּוֹצֵר אֶדֶר הַיְקָר אֲשֶׁר יָקַרְתִּי מֵעֲלֵיהֶם
וָאֶקְחָה שְׁלֹשִׁים הַכֶּסֶף וָאַשְׁלִיךְ אֹתוֹ בֵּית יְהוָה אֶל־הַיּוֹצֵר׃
וָאֶגְדַּע אֶת־מַקְלִי הַשֵּׁנִי אֵת הַחֹבְלִים לְהָפֵר אֶת־הָאַחֲוָה בֵּין
יְהוּדָה וּבֵין יִשְׂרָאֵל׃ ס וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָי עוֹד קַח־
לְךָ כְּלִי רֹעֶה אֱוִלִי׃ כִּי הִנֵּה־אָנֹכִי מֵקִים רֹעֶה בָּאָרֶץ
הַנִּכְחָדוֹת לֹא־יִפְקֹד הַנַּעַר לֹא־יְבַקֵּשׁ וְהַנִּשְׁבֶּרֶת לֹא יְרַפֵּא
הַנִּצָּבָה לֹא יְכַלְכֵּל וּבְשַׂר הַבְּרִיאָה יֹאכַל וּפַרְסֵיהֶן יְפָרֵק׃
הוֹי רֹעִי הָאֱלִיל עֹזְבִי הַצֹּאן חֶרֶב עַל־זְרוֹעוֹ וְעַל־עֵין יְמִינוֹ
זְרֹעוֹ יָבוֹשׁ תִּיבָשׁ וְעֵין יְמִינוֹ כָּהֹה תִכְהֶה׃ ס

יב מַשָּׂא דְבַר־יְהוָה עַל־יִשְׂרָאֵל נְאֻם־יְהוָה נֹטֶה שָׁמַיִם וְיֹסֵד
אָרֶץ וְיֹצֵר רוּחַ־אָדָם בְּקִרְבּוֹ׃ הִנֵּה אָנֹכִי שָׂם אֶת־יְרוּשָׁלִַם
סַף־רַעַל לְכָל־הָעַמִּים סָבִיב וְגַם עַל־יְהוּדָה יִהְיֶה בַמָּצוֹר
עַל־יְרוּשָׁלִָם׃ וְהָיָה בַיּוֹם־הַהוּא אָשִׂים אֶת־יְרוּשָׁלִַם אֶבֶן
מַעֲמָסָה לְכָל־הָעַמִּים כָּל־עֹמְסֶיהָ שָׂרוֹט יִשָּׂרֵטוּ וְנֶאֶסְפוּ עָלֶיהָ
כֹּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ׃ בַּיּוֹם הַהוּא נְאֻם־יְהוָה אַכֶּה כָל־סוּס

יא׳ ב׳ הנצור קרי · י׳ קמץ בז״ק · יב׳ א׳ קמץ בז״ק

בַּתִּמָּהוֹן וְרֹכְבוֹ בַּשִּׁגָּעוֹן וְעַל־בֵּית יְהוּדָה אֶפְקַח אֶת־עֵינַי
וְכֹל סוּס הָעַמִּים אַכֶּה בַּעִוָּרוֹן׃ וְאָמְרוּ אַלֻּפֵי יְהוּדָה ה
בְּלִבָּם אַמְצָה לִי יֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלִַם בַּיהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵיהֶם׃
בַּיּוֹם הַהוּא אָשִׂים אֶת־אַלֻּפֵי יְהוּדָה כְּכִיּוֹר אֵשׁ בְּעֵצִים
וּכְלַפִּיד אֵשׁ בְּעָמִיר וְאָכְלוּ עַל־יָמִין וְעַל־שְׂמֹאול אֶת־כָּל־
הָעַמִּים סָבִיב וְיָשְׁבָה יְרוּשָׁלִַם עוֹד תַּחְתֶּיהָ בִּירוּשָׁלִָם׃
וְהוֹשִׁיעַ יְהוָה אֶת־אָהֳלֵי יְהוּדָה בָּרִאשֹׁנָה לְמַעַן לֹא־תִגְדַּל
תִּפְאֶרֶת בֵּית־דָּוִיד וְתִפְאֶרֶת יֹשֵׁב יְרוּשָׁלִַם עַל־יְהוּדָה׃
בַּיּוֹם הַהוּא יָגֵן יְהוָה בְּעַד יוֹשֵׁב יְרוּשָׁלִַם וְהָיָה הַנִּכְשָׁל
בָּהֶם בַּיּוֹם הַהוּא כְּדָוִיד וּבֵית דָּוִיד כֵּאלֹהִים כְּמַלְאַךְ יְהוָה
לִפְנֵיהֶם׃ וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא אֲבַקֵּשׁ לְהַשְׁמִיד אֶת־כָּל־הַגּוֹיִם
הַבָּאִים עַל־יְרוּשָׁלִָם׃ וְשָׁפַכְתִּי עַל־בֵּית דָּוִיד וְעַל ׀ יוֹשֵׁב י
יְרוּשָׁלִַם רוּחַ חֵן וְתַחֲנוּנִים וְהִבִּיטוּ אֵלַי אֵת אֲשֶׁר־דָּקָרוּ
וְסָפְדוּ עָלָיו כְּמִסְפֵּד עַל־הַיָּחִיד וְהָמֵר עָלָיו כְּהָמֵר עַל־הַבְּכוֹר׃
בַּיּוֹם הַהוּא יִגְדַּל הַמִּסְפֵּד בִּירוּשָׁלִַם כְּמִסְפַּד הֲדַדְרִמּוֹן בְּבִקְעַת
מְגִדּוֹן׃ וְסָפְדָה הָאָרֶץ מִשְׁפָּחוֹת מִשְׁפָּחוֹת לְבָד מִשְׁפַּחַת
בֵּית־דָּוִיד לְבָד וּנְשֵׁיהֶם לְבָד מִשְׁפַּחַת בֵּית־נָתָן לְבָד וּנְשֵׁיהֶם
לְבָד׃ מִשְׁפַּחַת בֵּית־לֵוִי לְבָד וּנְשֵׁיהֶם לְבָד מִשְׁפַּחַת
הַשִּׁמְעִי לְבָד וּנְשֵׁיהֶם לְבָד׃ כֹּל הַמִּשְׁפָּחוֹת הַנִּשְׁאָרוֹת
מִשְׁפָּחֹת מִשְׁפָּחֹת לְבָד וּנְשֵׁיהֶם לְבָד׃ ס
בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה מָקוֹר נִפְתָּח לְבֵית דָּוִיד וּלְיֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלִָם יג
לְחַטַּאת וּלְנִדָּה׃ וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא נְאֻם ׀ יְהוָה צְבָאוֹת
אַכְרִית אֶת־שְׁמוֹת הָעֲצַבִּים מִן־הָאָרֶץ וְלֹא יִזָּכְרוּ עוֹד וְגַם
אֶת־הַנְּבִיאִים וְאֶת־רוּחַ הַטֻּמְאָה אַעֲבִיר מִן־הָאָרֶץ׃ וְהָיָה
כִּי־יִנָּבֵא אִישׁ עוֹד וְאָמְרוּ אֵלָיו אָבִיו וְאִמּוֹ יֹלְדָיו לֹא תִחְיֶה
כִּי שֶׁקֶר דִּבַּרְתָּ בְּשֵׁם יְהוָה וּדְקָרֻהוּ אָבִיהוּ וְאִמּוֹ יֹלְדָיו
בְּהִנָּבְאוֹ׃ וְהָיָה ׀ בַּיּוֹם הַהוּא יֵבֹשׁוּ הַנְּבִיאִים אִישׁ מֵחֶזְיֹנוֹ
בְּהִנָּבְאֹתוֹ וְלֹא יִלְבְּשׁוּ אַדֶּרֶת שֵׂעָר לְמַעַן כַּחֵשׁ׃ וְאָמַר ה
לֹא נָבִיא אָנֹכִי אִישׁ עֹבֵד אֲדָמָה אָנֹכִי כִּי־אָדָם הִקְנַנִי מִנְּעוּרָי׃
וְאָמַר אֵלָיו מָה הַמַּכּוֹת הָאֵלֶּה בֵּין יָדֶיךָ וְאָמַר אֲשֶׁר הֻכֵּיתִי
בֵּית מְאַהֲבָי׃ ס חֶרֶב עוּרִי עַל־רֹעִי וְעַל־גֶּבֶר עֲמִיתִי
נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת הַךְ אֶת־הָרֹעֶה וּתְפוּצֶיןָ הַצֹּאן וַהֲשִׁבֹתִי
יָדִי עַל־הַצֹּעֲרִים׃ וְהָיָה בְכָל־הָאָרֶץ נְאֻם־יְהוָה פִּי־שְׁנַיִם
בָּהּ יִכָּרְתוּ יִגְוָעוּ וְהַשְּׁלִשִׁית יִוָּתֶר בָּהּ׃ וְהֵבֵאתִי אֶת־
הַשְּׁלִשִׁית בָּאֵשׁ וּצְרַפְתִּים כִּצְרֹף אֶת־הַכֶּסֶף וּבְחַנְתִּים כִּבְחֹן
אֶת־הַזָּהָב הוּא ׀ יִקְרָא בִשְׁמִי וַאֲנִי אֶעֱנֶה אֹתוֹ אָמַרְתִּי עַמִּי
הוּא וְהוּא יֹאמַר יְהוָה אֱלֹהָי׃ ס

יד הִנֵּה יוֹם־בָּא לַיהוָה וְחֻלַּק שְׁלָלֵךְ בְּקִרְבֵּךְ׃ וְאָסַפְתִּי
אֶת־כָּל־הַגּוֹיִם ׀ אֶל־יְרוּשָׁלִַם לַמִּלְחָמָה וְנִלְכְּדָה הָעִיר
וְנָשַׁסּוּ הַבָּתִּים וְהַנָּשִׁים תִּשָּׁגַלְנָה וְיָצָא חֲצִי הָעִיר בַּגּוֹלָה
וְיֶתֶר הָעָם לֹא יִכָּרֵת מִן־הָעִיר׃ וְיָצָא יְהוָה וְנִלְחַם
בַּגּוֹיִם הָהֵם כְּיוֹם הִלָּחֲמוֹ בְּיוֹם קְרָב׃ וְעָמְדוּ רַגְלָיו בַּיּוֹם־
הַהוּא עַל־הַר הַזֵּיתִים אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי יְרוּשָׁלִַם מִקֶּדֶם וְנִבְקַע
הַר הַזֵּיתִים מֵחֶצְיוֹ מִזְרָחָה וָיָמָּה גֵּיא גְּדוֹלָה מְאֹד וּמָשׁ
ה חֲצִי הָהָר צָפוֹנָה וְחֶצְיוֹ נֶגְבָּה׃ וְנַסְתֶּם גֵּיא־הָרַי כִּי־יַגִּיעַ
גֵּי־הָרִים אֶל־אָצַל וְנַסְתֶּם כַּאֲשֶׁר נַסְתֶּם מִפְּנֵי הָרַעַשׁ בִּימֵי
עֻזִּיָּה מֶלֶךְ־יְהוּדָה וּבָא יְהוָה אֱלֹהַי כָּל־קְדֹשִׁים עִמָּךְ׃
ס וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא לֹא־יִהְיֶה אוֹר יְקָרוֹת יְקִפָּאוֹן׃
וְהָיָה יוֹם־אֶחָד הוּא יִוָּדַע לַיהוָה לֹא־יוֹם וְלֹא־לָיְלָה וְהָיָה
לְעֵת־עֶרֶב יִהְיֶה־אוֹר׃ וְהָיָה ׀ בַּיּוֹם הַהוּא יֵצְאוּ מַיִם־
חַיִּים מִירוּשָׁלִַם חֶצְיָם אֶל־הַיָּם הַקַּדְמוֹנִי וְחֶצְיָם אֶל־הַיָּם
הָאַחֲרוֹן בַּקַּיִץ וּבַחֹרֶף יִהְיֶה׃ וְהָיָה יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־
הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְהוָה אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד׃ יִסּוֹב
כָּל־הָאָרֶץ כָּעֲרָבָה מִגֶּבַע לְרִמּוֹן נֶגֶב יְרוּשָׁלִָם וְרָאֲמָה
וְיָשְׁבָה תַחְתֶּיהָ לְמִשַּׁעַר בִּנְיָמִן עַד־מְקוֹם שַׁעַר הָרִאשׁוֹן
עַד־שַׁעַר הַפִּנִּים וּמִגְדַּל חֲנַנְאֵל עַד יִקְבֵי הַמֶּלֶךְ׃ וְיָשְׁבוּ
בָהּ וְחֵרֶם לֹא יִהְיֶה־עוֹד וְיָשְׁבָה יְרוּשָׁלִַם לָבֶטַח׃ ס
וְזֹאת ׀ תִּהְיֶה הַמַּגֵּפָה אֲשֶׁר יִגֹּף יְהוָה אֶת־כָּל־הָעַמִּים
אֲשֶׁר צָבְאוּ עַל־יְרוּשָׁלִָם הָמֵק ׀ בְּשָׂרוֹ וְהוּא עֹמֵד עַל־רַגְלָיו
וְעֵינָיו תִּמַּקְנָה בְחֹרֵיהֶן וּלְשׁוֹנוֹ תִּמַּק בְּפִיהֶם׃ וְהָיָה
בַּיּוֹם הַהוּא תִּהְיֶה מְהוּמַת־יְהוָה רַבָּה בָּהֶם וְהֶחֱזִיקוּ אִישׁ
יַד רֵעֵהוּ וְעָלְתָה יָדוֹ עַל־יַד רֵעֵהוּ׃ וְגַם־יְהוּדָה תִּלָּחֵם
בִּירוּשָׁלִָם וְאֻסַּף חֵיל כָּל־הַגּוֹיִם סָבִיב זָהָב וָכֶסֶף וּבְגָדִים
לָרֹב מְאֹד׃ וְכֵן תִּהְיֶה מַגֵּפַת הַסּוּס הַפֶּרֶד הַגָּמָל
וְהַחֲמוֹר וְכָל־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר יִהְיֶה בַּמַּחֲנוֹת הָהֵמָּה כַּמַּגֵּפָה
הַזֹּאת׃ ס וְהָיָה כָּל־הַנּוֹתָר מִכָּל־הַגּוֹיִם הַבָּאִים
עַל־יְרוּשָׁלִָם וְעָלוּ מִדֵּי שָׁנָה בְשָׁנָה לְהִשְׁתַּחֲוֺת לְמֶלֶךְ
יְהוָה צְבָאוֹת וְלָחֹג אֶת־חַג הַסֻּכּוֹת׃ וְהָיָה אֲשֶׁר לֹא־יַעֲלֶה
מֵאֵת מִשְׁפְּחוֹת הָאָרֶץ אֶל־יְרוּשָׁלִַם לְהִשְׁתַּחֲוֺת לְמֶלֶךְ יְהוָה
צְבָאוֹת וְלֹא עֲלֵיהֶם יִהְיֶה הַגָּשֶׁם׃ וְאִם־מִשְׁפַּחַת מִצְרַיִם
לֹא־תַעֲלֶה וְלֹא בָאָה וְלֹא עֲלֵיהֶם תִּהְיֶה הַמַּגֵּפָה אֲשֶׁר יִגֹּף
יְהוָה אֶת־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יַעֲלוּ לָחֹג אֶת־חַג הַסֻּכּוֹת׃
זֹאת תִּהְיֶה חַטַּאת מִצְרָיִם וְחַטַּאת כָּל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא

יל״א הפטרת יום א׳ של סכות   ב׳ השכבנה ק׳   ו׳ וקפאון ק׳

יַעֲלוּ לָחֹג אֶת־חַג הַסֻּכּוֹת׃ כ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה עַל־
מְצִלּוֹת הַסּוּס קֹדֶשׁ לַיהוָה וְהָיָה הַסִּירוֹת בְּבֵית יְהוָה
כַּמִּזְרָקִים לִפְנֵי הַמִּזְבֵּחַ׃ וְהָיָה כָּל־סִיר בִּירוּשָׁלִַם וּבִיהוּדָה
קֹדֶשׁ לַיהוָה צְבָאוֹת וּבָאוּ כָּל־הַזֹּבְחִים וְלָקְחוּ מֵהֶם
וּבִשְּׁלוּ בָהֶם וְלֹא־יִהְיֶה כְנַעֲנִי עוֹד בְּבֵית־יְהוָה צְבָאוֹת בַּיּוֹם
הַהוּא׃

יד א׳ ש׳ סק

מ ל א כ י :

מלאכי:

א משא דבר יהוה אל ישראל ביד מלאכי: אהבתי אתכם אמר יהוה ואמרתם במה אהבתנו הלוא אח עשו ליעקב נאם יהוה ואהב את יעקב: ואת עשו שנאתי ואשים את הריו שממה ואת נחלתו לתנות מדבר: כי תאמר אדום רששנו ונשוב ונבנה חרבות כה אמר יהוה צבאות המה יבנו ואני אהרוס וקראו להם גבול רשעה והעם אשר זעם יהוה עד עולם: ועיניכם תראינה ואתם תאמרו יגדל יהוה מעל לגבול ישראל: בן יכבד אב ועבד אדניו ואם אב אני איה כבודי ואם אדונים אני איה מוראי אמר יהוה צבאות לכם הכהנים בוזי שמי ואמרתם במה בזינו את שמך: מגישים על מזבחי לחם מגאל ואמרתם במה גאלנוך באמרכם שלחן יהוה נבזה הוא: וכי תגשון עור לזבח אין רע וכי תגישו פסח וחלה אין רע הקריבהו נא לפחתך הירצך או הישא פניך אמר יהוה צבאות: ועתה חלו נא פני אל ויחננו מידכם היתה זאת הישא מכם פנים אמר יהוה צבאות: מי גם בכם ויסגר דלתים ולא תאירו מזבחי חנם אין לי חפץ בכם אמר יהוה צבאות ומנחה לא ארצה מידכם: כי ממזרח שמש ועד מבואו גדול שמי בגוים ובכל מקום מקטר מגש לשמי ומנחה טהורה כי גדול שמי בגוים אמר יהוה צבאות: ואתם מחללים אותו באמרכם שלחן יהוה מגאל הוא וניבו נבזה אכלו: ואמרתם הנה מתלאה והפחתם אותו אמר יהוה צבאות והבאתם גזול ואת הפסח ואת החולה והבאתם את המנחה הארצה אותה מידכם אמר יהוה ס וארור נוכל ויש בעדרו זכר ונדר וזבח משחת לאדני כי מלך גדול אני אמר יהוה צבאות ושמי נורא בגוים:

ב ועתה אליכם המצוה הזאת הכהנים: אם לא תשמעו ואם לא תשימו על לב לתת כבוד לשמי אמר יהוה צבאות ושלחתי בכם את המארה וארותי את ברכותיכם וגם ארותיה כי אינכם שמים על לב: הנני גער לכם

את הזרע וזריתי פרש על פניכם פרש חגיכם ונשא אתכם אליו: וידעתם כי שלחתי אליכם את המצוה הזאת להיות בריתי את לוי אמר יהוה צבאות: בריתי היתה אתו החיים והשלום ואתנם לו מורא וייראני ומפני שמי נחת הוא: תורת אמת היתה בפיהו ועולה לא נמצא בשפתיו בשלום ובמישור הלך אתי ורבים השיב מעון: כי שפתי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך יהוה צבאות הוא: ואתם סרתם מן הדרך הכשלתם רבים בתורה שחתם ברית הלוי אמר יהוה צבאות: וגם אני נתתי אתכם נבזים ושפלים לכל העם כפי אשר אינכם שמרים את דרכי ונשאים פנים בתורה: ס הלוא אב אחד לכלנו הלוא אל אחד בראנו מדוע נבגד איש באחיו לחלל ברית אבתינו: בגדה יהודה ותועבה נעשתה בישראל ובירושלם כי חלל יהודה קדש יהוה אשר אהב ובעל בת אל נכר: יכרת יהוה לאיש אשר יעשנה ער וענה מאהלי יעקב ומגיש מנחה ליהוה צבאות: פ וזאת שנית תעשו כסות דמעה את מזבח יהוה בכי ואנקה מאין עוד פנות אל המנחה ולקחת רצון מידכם: ואמרתם על מה על כי יהוה העיד בינך ובין אשת נעוריך אשר אתה בגדתה בה והיא חברתך ואשת בריתך: ולא אחד עשה ושאר רוח לו ומה האחד מבקש זרע אלהים ונשמרתם ברוחכם ובאשת נעוריך אל יבגד: כי שנא שלח אמר יהוה אלהי ישראל וכסה חמס על לבושו אמר יהוה צבאות ונשמרתם ברוחכם ולא תבגדו: פ הוגעתם יהוה בדבריכם ואמרתם במה הוגענו באמרכם כל עשה רע טוב בעיני יהוה ובהם הוא חפץ או איה אלהי המשפט:

ג הנני שלח מלאכי ופנה דרך לפני ופתאם יבוא אל היכלו האדון אשר אתם מבקשים ומלאך הברית אשר אתם חפצים הנה בא אמר יהוה צבאות: ומי מכלכל את יום בואו ומי העמד בהראותו כי הוא כאש מצרף וכברית מכבסים: וישב מצרף ומטהר כסף וטהר את בני לוי וזקק אתם כזהב וככסף והיו ליהוה מגישי מנחה בצדקה: וערבה ליהוה מנחת יהודה וירושלם כימי עולם וכשנים קדמניות: וקרבתי אליכם למשפט והייתי עד ממהר במכשפים ובמנאפים ובנשבעים לשקר ובעשקי

שכר־שכיר אלמנה ויתום ומטי־גר ולא יראוני אמר יהוה צבאות: כי אני יהוה לא שניתי ואתם בני־יעקב לא כליתם: למימי אבתיכם סרתם מחקי ולא שמרתם שובו אלי ואשובה אליכם אמר יהוה צבאות ואמרתם במה נשוב: היקבע אדם אלהים כי אתם קבעים אתי ואמרתם במה קבענוך המעשר והתרומה: במארה אתם נארים ואתי אתם קבעים הגוי כלו: הביאו את־כל־המעשר אל־בית האוצר ויהי טרף בביתי ובחנוני נא בזאת אמר יהוה צבאות אם־לא אפתח לכם את ארבות השמים והריקתי לכם ברכה עד־בלי־די: וגערתי לכם באכל ולא־ישחת לכם את־פרי האדמה ולא־תשכל לכם הגפן בשדה אמר יהוה צבאות: ואשרו אתכם כל־הגוים כי־תהיו אתם ארץ חפץ אמר יהוה צבאות: ס חזקו עלי דבריכם אמר יהוה ואמרתם מה־נדברנו עליך: אמרתם שוא עבד אלהים ומה־בצע כי שמרנו משמרתו וכי הלכנו קדרנית מפני יהוה צבאות: ועתה אנחנו מאשרים זדים גם־נבנו עשי רשעה גם בחנו אלהים וימלטו: אז נדברו יראי יהוה איש אל־רעהו ויקשב יהוה וישמע ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי יהוה ולחשבי שמו: והיו לי אמר יהוה צבאות ליום אשר אני עשה סגלה וחמלתי עליהם כאשר יחמל איש על־בנו העבד אתו: ושבתם וראיתם בין צדיק לרשע בין עבד אלהים לאשר לא עבדו: כי הנה היום בא בער כתנור והיו כל־זדים וכל־עשה רשעה קש ולהט אתם היום הבא אמר יהוה צבאות אשר לא־יעזב להם שרש וענף: וזרחה לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא בכנפיה ויצאתם ופשתם כעגלי מרבק: ועסותם רשעים כי־יהיו אפר תחת כפות רגליכם ביום אשר אני עשה אמר יהוה צבאות: זכרו תורת משה עבדי אשר צויתי אותו בחרב על־כל־ישראל חקים ומשפטים: הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא: והשיב לב־אבות על־בנים ולב בנים על־אבותם פן־אבוא והכיתי את־הארץ חרם:

הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא: יתקק סימן

ג' כו' קמן גו"ק   כב' ז' רבתי   כו' עד כאן

סכום

סכום פסוקי תרי עשר

הושע	מאה ותשעים ושבעה:	ורגלך לא	בצקה סימן:
יואל	שבעים ושלשה:	שלהו	מגל סימן:
עמוס	מאה וארבעים וששה:		קמו בניה סימן:
עובדיה	עשרים ואחד:		אך טוב לישראל סימן:
יונה	ארבעים ושמונה:	וישראל עושה	חיל סימן:
מיכה	מאה וחמשה:		עלה אלהים בתרועה סימן
נחום	ארבעים ושבעה:		יזל מים סימן:
חבקוק	חמשים וששה:		ולך תהיה צדקה סימן:
צפניה	חמשים ושלשה:		גן נעול סימן:
חגי	שלשים ושמונה:	כי אם	גלה סודו סימן:
זכריה	מאתים ואחד עשר:	אשרי כל	ירא יי סימן:
מלאכי	חמשים וחמשה:	ויעקב	הלך לדרכו סימן:

סכום הפסוקים של כל שנים עשר נביאים אלף וחמשים **כי שרית עם אלהים** סימן · וחציו · לכן בגללכם ציון שדה תחרש · וסדריו עשרים ואחד · ולנגד אהיה בתוכה סימן:

תהלים :

אשרי האיש אשר ׀ לא הלך בעצת רשעים ובדרך
חטאים לא עמד ובמושב לצים לא ישב : כי ׀
אם בתורת יהוה חפצו ובתורתו יהגה יומם ולילה :
והיה כעץ שתול על־פלגי מים אשר פריו ׀ יתן בעתו
ועלהו לא־יבול וכל אשר־יעשה יצליח : לא־כן
הרשעים כי אם־כמץ אשר־תדפנו רוח : על־כן ׀ לא־
יקמו רשעים במשפט וחטאים בעדת צדיקים : כי־יודע
יהוה דרך צדיקים ודרך רשעים תאבד :

ב

למה רגשו גוים ולאמים יהגו־ריק : יתיצבו ׀
מלכי־ארץ ורוזנים נוסדו־יחד על־יהוה ועל־משיחו :
ננתקה את־מוסרותימו ונשליכה ממנו עבתימו : יושב
בשמים ישחק אדני ילעג־למו : אז ידבר אלימו באפו
ובחרונו יבהלמו : ואני נסכתי מלכי על־ציון הר־קדשי :
אספרה אל חק יהוה אמר אלי בני אתה אני היום ילדתיך :
שאל ממני ואתנה גוים נחלתך ואחזתך אפסי־ארץ :
תרעם בשבט ברזל ככלי יוצר תנפצם : ועתה מלכים
השכילו הוסרו שפטי ארץ : עבדו את־יהוה ביראה וגילו
ברעדה : נשקו־בר פן־יאנף ׀ ותאבדו דרך כי־יבער כמעט
אפו אשרי כל־חוסי בו :

ג

מזמור לדוד
בברחו מפני ׀ אבשלום בנו : יהוה מה־רבו צרי רבים
קמים עלי : רבים אמרים לנפשי אין ישועתה לו באלהים
סלה : ואתה יהוה מגן בעדי כבודי ומרים ראשי : קולי
אל־יהוה אקרא ויענני מהר קדשו סלה : אני שכבתי
ואישנה הקיצותי כי יהוה יסמכני : לא־אירא מרבבות
עם אשר סביב שתו עלי : קומה יהוה ׀ הושיעני אלהי
כי־הכית את־כל־איבי לחי שני רשעים שברת : ליהוה
הישועה על־עמך ברכתך סלה :

ד

למנצח
בנגינות מזמור לדוד : בקראי ענני ׀ אלהי צדקי בצר
הרחבת לי חנני ושמע תפלתי : בני־איש עד־מה כבודי
לכלמה תאהבון ריק תבקשו כזב סלה : ודעו כי־הפלה

ב׳ ד׳ פתח באתנח

יהוה

יהוה חסיד לו יהוה ישמע בקראי אליו : רגזו ואל־
תחטאו אמרו בלבבכם על־משכבכם ודמו סלה : זבחו
זבחי־צדק ובטחו אל־יהוה : רבים אמרים מי־יראנו טוב
נסה־עלינו אור פניך יהוה : נתתה שמחה בלבי מעת
דגנם ותירושם רבו : בשלום יחדו אשכבה ואישן כי־
אתה יהוה לבדד לבטח תושיבני :

ה

למנצח
אל־הנחילות מזמור לדוד : אמרי האזינה ׀ יהוה בינה
הגיגי : הקשיבה ׀ לקול שועי מלכי ואלהי כי־אליך
אתפלל : יהוה בקר תשמע קולי בקר אערך־לך ואצפה :
כי ׀ לא אל חפץ ׀ רשע אתה לא יגרך רע : לא־יתיצבו
הוללים לנגד עיניך שנאת כל־פעלי און : תאבד דברי
כזב איש־דמים ומרמה יתעב ׀ יהוה : ואני ברב חסדך
אבוא ביתך אשתחוה אל־היכל־קדשך ביראתך : יהוה ׀
נחני בצדקתך למען שוררי הישר לפני דרכך : כי אין
בפיהו נכונה קרבם הוות קבר־פתוח גרונם לשונם יחליקון :
האשימם ׀ אלהים יפלו ממעצותיהם ברב פשעיהם
הדיחמו כי־מרו בך : וישמחו כל־חוסי בך לעולם ירננו
ותסך עלימו ויעלצו בך אהבי שמך : כי־אתה תברך
צדיק יהוה כצנה רצון תעטרנו :

ו

למנצח
בנגינות על־השמינית מזמור לדוד : יהוה אל־באפך
תוכיחני ואל־בחמתך תיסרני : חנני יהוה כי אמלל
אני רפאני יהוה כי נבהלו עצמי : ונפשי נבהלה מאד
ואת יהוה עד־מתי : שובה יהוה חלצה נפשי הושיעני
למען חסדך : כי אין במות זכרך בשאול מי יודה־לך :
יגעתי ׀ באנחתי אשחה בכל־לילה מטתי בדמעתי ערשי
אמסה : עששה מכעס עיני עתקה בכל־צוררי : סורו
ממני כל־פעלי און כי־שמע יהוה קול בכיי : שמע יהוה
תחנתי יהוה תפלתי יקח : יבשו ויבהלו מאד כל־איבי
ישבו יבשו רגע :

ז

שגיון לדוד אשר־שר
ליהוה על־דברי־כוש בן־ימיני : יהוה אלהי בך חסיתי
הושיעני מכל־רדפי והצילני : פן־יטרף כאריה נפשי
פרק ואין מציל : יהוה אלהי אם־עשיתי זאת אם־יש־עול
בכפי : אם־גמלתי שולמי רע ואחלצה צוררי ריקם :
ירדף אויב ׀ נפשי וישג וירמס לארץ חיי וכבודי ׀ לעפר
ישכן סלה : קומה יהוה ׀ באפך הנשא בעברות צוררי
ועורה אלי משפט צוית : ועדת לאמים תסובבך ועליה

ה׳ ה׳ פתח באתנח ט׳ חיסר ק׳ ו׳ ד׳ ואתה ק׳

למרום

תהלים:

א

אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים ובדרך חטאים לא עמד ובמושב לצים לא ישב: כי אם בתורת יהוה חפצו ובתורתו יהגה יומם ולילה: והיה כעץ שתול על־פלגי מים אשר פריו יתן בעתו ועלהו לא־יבול וכל אשר־יעשה יצליח: לא־כן הרשעים כי אם־כמץ אשר־תדפנו רוח: על־כן ׀ לא־יקמו רשעים במשפט וחטאים בעדת צדיקים: כי־יודע יהוה דרך צדיקים ודרך רשעים תאבד:

ב

למה רגשו גוים ולאמים יהגו־ריק: יתיצבו ׀ מלכי־ארץ ורוזנים נוסדו־יחד על־יהוה ועל־משיחו: ננתקה את־מוסרותימו ונשליכה ממנו עבתימו: יושב בשמים ישחק אדני ילעג־למו: אז ידבר אלימו באפו ובחרונו יבהלמו: ואני נסכתי מלכי על־ציון הר־קדשי: אספרה אל־חק יהוה אמר אלי בני אתה אני היום ילדתיך: שאל ממני ואתנה גוים נחלתך ואחזתך אפסי־ארץ: תרעם בשבט ברזל ככלי יוצר תנפצם: ועתה מלכים השכילו הוסרו שפטי ארץ: עבדו את־יהוה ביראה וגילו ברעדה: נשקו־בר פן־יאנף ׀ ותאבדו דרך כי־יבער כמעט אפו אשרי כל־חוסי בו:

ג

מזמור לדוד בברחו מפני ׀ אבשלום בנו: יהוה מה־רבו צרי רבים קמים עלי: רבים אמרים לנפשי אין ישועתה לו באלהים סלה: ואתה יהוה מגן בעדי כבודי ומרים ראשי: קולי אל־יהוה אקרא ויענני מהר קדשו סלה: אני שכבתי ואישנה הקיצותי כי יהוה יסמכני: לא־אירא מרבבות עם אשר סביב שתו עלי: קומה יהוה ׀ הושיעני אלהי כי־הכית את־כל־איבי לחי שני רשעים שברת: ליהוה הישועה על־עמך ברכתך סלה:

ד

למנצח בנגינות מזמור לדוד: בקראי ענני ׀ אלהי צדקי בצר הרחבת לי חנני ושמע תפלתי: בני־איש עד־מה כבודי לכלמה תאהבון ריק תבקשו כזב סלה: ודעו כי־הפלה

יהוה חסיד לו יהוה ישמע בקראי אליו: רגזו ואל־תחטאו אמרו בלבבכם על־משכבכם ודמו סלה: זבחו זבחי־צדק ובטחו אל־יהוה: רבים אמרים מי־יראנו טוב נסה־עלינו אור פניך יהוה: נתתה שמחה בלבי מעת דגנם ותירושם רבו: בשלום יחדו אשכבה ואישן כי־אתה יהוה לבדד לבטח תושיבני:

ה

למנצח אל־הנחילות מזמור לדוד: אמרי האזינה ׀ יהוה בינה הגיגי: הקשיבה ׀ לקול שועי מלכי ואלהי כי־אליך אתפלל: יהוה בקר תשמע קולי בקר אערך־לך ואצפה: כי ׀ לא אל־חפץ ׀ רשע אתה לא יגרך רע: לא־יתיצבו הוללים לנגד עיניך שנאת כל־פעלי און: תאבד דברי כזב איש־דמים ומרמה יתעב ׀ יהוה: ואני ברב חסדך אבוא ביתך אשתחוה אל־היכל־קדשך ביראתך: יהוה ׀ נחני בצדקתך למען שוררי הושר לפני דרכך: כי אין בפיהו נכונה קרבם הוות קבר־פתוח גרונם לשונם יחליקון: האשימם ׀ אלהים יפלו ממעצותיהם ברב פשעיהם הדיחמו כי־מרו בך: וישמחו כל־חוסי בך לעולם ירננו ותסך עלימו ויעלצו בך אהבי שמך: כי־אתה תברך צדיק יהוה כצנה רצון תעטרנו:

ו

למנצח בנגינות על־השמינית מזמור לדוד: יהוה אל־באפך תוכיחני ואל־בחמתך תיסרני: חנני יהוה כי אמלל אני רפאני יהוה כי נבהלו עצמי: ונפשי נבהלה מאד ואת יהוה עד־מתי: שובה יהוה חלצה נפשי הושיעני למען חסדך: כי אין במות זכרך בשאול מי יודה־לך: יגעתי ׀ באנחתי אשחה בכל־לילה מטתי בדמעתי ערשי אמסה: עששה מכעס עיני עתקה בכל־צוררי: סורו ממני כל־פעלי און כי־שמע יהוה קול בכיי: שמע יהוה תחנתי יהוה תפלתי יקח: יבשו ויבהלו מאד כל־איבי ישבו יבשו רגע:

ז

שגיון לדוד אשר־שר ליהוה על־דברי־כוש בן־ימיני: יהוה אלהי בך חסיתי הושיעני מכל־רדפי והצילני: פן־יטרף כאריה נפשי פרק ואין מציל: יהוה אלהי אם־עשיתי זאת אם־יש־עול בכפי: אם־גמלתי שולמי רע ואחלצה צוררי ריקם: ירדף אויב ׀ נפשי וישג וירמס לארץ חיי וכבודי ׀ לעפר ישכן סלה: קומה יהוה ׀ באפך הנשא בעברות צוררי ועורה אלי משפט צוית: ועדת לאמים תסובבך ועליה

למרום שובה׃ יהוה ידין עמים שפטני יהוה כצדקי
וכתמי עלי׃ יגמר־נא רע ׀ רשעים ותכונן צדיק ובחן
לבות וכליות אלהים צדיק׃ מגני על־אלהים מושיע
ישרי־לב׃ אלהים שופט צדיק ואל זעם בכל־יום׃ אם
לא ישוב חרבו ילטוש קשתו דרך ויכוננה׃ ולו הכין
כלי־מות חציו לדלקים יפעל׃ הנה יחבל־און והרה
עמל וילד שקר׃ בור כרה ויחפרהו ויפל בשחת יפעל׃
ישוב עמלו בראשו ועל קדקדו חמסו ירד׃ אודה יהוה
כצדקו ואזמרה שם־יהוה עליון׃ ח למנצח
על־הגתית מזמור לדוד׃ יהוה אדנינו מה־אדיר שמך
בכל־הארץ אשר תנה הודך על־השמים׃ מפי עוללים ׀
וינקים יסדת עז למען צורריך להשבית אויב ומתנקם׃
כי־אראה שמיך מעשה אצבעתיך ירח וכוכבים אשר
כוננתה׃ מה־אנוש כי־תזכרנו ובן־אדם כי תפקדנו׃
ותחסרהו מעט מאלהים וכבוד והדר תעטרהו׃
תמשילהו במעשי ידיך כל שתה תחת־רגליו׃ צנה
ואלפים כלם וגם בהמות שדי׃ צפור שמים ודגי הים עבר
ארחות ימים׃ יהוה אדנינו מה־אדיר שמך בכל־הארץ׃
ט למנצח על־מות לבן מזמור לדוד׃ אודה
יהוה בכל־לבי אספרה כל־נפלאותיך׃ אשמחה
ואעלצה בך אזמרה שמך עליון׃ בשוב־אויבי אחור
יכשלו ויאבדו מפניך׃ כי־עשית משפטי ודיני ישבת
לכסא שופט צדק׃ גערת גוים אבדת רשע שמם מחית
לעולם ועד׃ האויב ׀ תמו חרבות לנצח וערים נתשת
אבד זכרם המה׃ ויהוה לעולם ישב כונן למשפט כסאו׃
והוא ישפט־תבל בצדק ידין לאמים במישרים׃ ויהי
יהוה משגב לדך משגב לעתות בצרה׃ ויבטחו בך
יודעי שמך כי לא־עזבת דרשיך יהוה׃ זמרו ליהוה
ישב ציון הגידו בעמים עלילותיו׃ כי־דרש דמים אותם
זכר לא־שכח צעקת עניים׃ חננני יהוה ראה עניי
משנאי מרוממי משערי־מות׃ למען אספרה כל־תהלתיך
בשערי בת־ציון אגילה בישועתך׃ טבעו גוים בשחת
עשו ברשת־זו טמנו נלכדה רגלם׃ נודע ׀ יהוה משפט
עשה בפעל כפיו נוקש רשע הגיון סלה׃ ישובו רשעים
לשאולה כל־גוים שכחי אלהים׃ כי לא לנצח ישכח
אביון תקות ענוים תאבד לעד׃ קומה יהוה אל־יעז

אנוש ישפטו גוים על־פניך׃ שיתה יהוה ׀ מורה להם
ידעו גוים אנוש המה סלה׃ י למה יהוה
תעמד ברחוק תעלים לעתות בצרה׃ בגאות רשע ידלק
עני יתפשו ׀ במזמות זו חשבו׃ כי־הלל רשע על־תאות
נפשו ובצע ברך נאץ ׀ יהוה׃ רשע כגבה אפו בל־ידרש
אין אלהים כל־מזמותיו׃ יחילו דרכו ׀ בכל־עת מרום
משפטיך מנגדו כל־צורריו יפיח בהם׃ אמר בלבו בל־
אמוט לדר ודר אשר לא־ברע׃ אלה ׀ פיהו מלא ומרמות
ותך תחת לשונו עמל ואון׃ ישב ׀ במארב חצרים
במסתרים יהרג נקי עיניו לחלכה יצפנו׃ יארב במסתר
כאריה בסכה יארב לחטוף עני יחטף עני במשכו ברשתו׃
ודכה ישח ונפל בעצומיו חלכאים׃ אמר בלבו שכח
אל הסתיר פניו בל־ראה לנצח׃ קומה יהוה אל נשא
ידך אל־תשכח ענוים׃ על־מה ׀ נאץ רשע ׀ אלהים
אמר בלבו לא תדרש׃ ראתה כי־אתה ׀ עמל וכעס ׀ תביט
לתת בידך עליך יעזב חלכה יתום אתה ׀ היית עוזר׃
שבר זרוע רשע ורע תדרוש־רשעו בל־תמצא׃ יהוה
מלך עולם ועד אבדו גוים מארצו׃ תאות ענוים שמעת
יהוה תכין לבם תקשיב אזנך׃ לשפט יתום ודך בל־
יוסיף עוד לערץ אנוש מן־הארץ׃ יא למנצח
לדוד ביהוה ׀ חסיתי איך תאמרו לנפשי נודו הרכם
צפור׃ כי הנה הרשעים ידרכון קשת כוננו חצם על־יתר
לירות במו־אפל לישרי־לב׃ כי השתות יהרסון צדיק
מה־פעל׃ יהוה ׀ בהיכל קדשו יהוה בשמים כסאו
עיניו יחזו עפעפיו יבחנו בני אדם׃ יהוה צדיק
יבחן ורשע ואהב חמס שנאה נפשו׃ ימטר על־רשעים
פחים אש וגפרית ורוח זלעפות מנת כוסם׃ כי־צדיק
יהוה צדקות אהב ישר יחזו פנימו׃ יב
למנצח על־השמינית מזמור לדוד׃ הושיעה
יהוה כי־גמר חסיד כי־פסו אמונים מבני אדם׃ שוא ׀
ידברו איש את־רעהו שפת חלקות בלב ולב ידברו׃
יכרת יהוה כל־שפתי חלקות לשון מדברת גדלות׃
אשר אמרו ׀ ללשננו נגביר שפתינו אתנו מי אדון לנו׃
משד עניים מאנקת אביונים עתה אקום יאמר יהוה אשית
בישע יפיח לו׃ אמרות יהוה אמרות טהרות כסף צרוף

בעליל לארץ מזקק שבעתים: אתה־יהוה תשמרם
תצרנו ׀ מן הדור זו לעולם: סביב רשעים יתהלכון כרם
זלות לבני אדם:

יג למנצח מזמור לדוד: יג
עד־אנה יהוה תשכחני נצח עד־אנה תסתיר את־פניך
ממני: עד־אנה אשית עצות בנפשי יגון בלבבי יומם
עד־אנה ירום איבי עלי: הביטה ענני יהוה אלהי
האירה עיני פן־אישן המות: פן־יאמר איבי יכלתיו צרי ה
יגילו כי אמוט: ואני ׀ בחסדך בטחתי יגל לבי
בישועתך אשירה ליהוה כי גמל עלי:

יד למנצח לדוד אמר נבל בלבו אין אלהים השחיתו יד
התעיבו עלילה אין עשה־טוב: יהוה משמים השקיף
על־בני־אדם לראות היש משכיל דרש את־אלהים:
הכל סר יחדו נאלחו אין עשה־טוב אין גם־אחד: הלא
ידעו כל־פעלי און אכלי עמי אכלו לחם יהוה לא קראו:
שם ׀ פחדו פחד כי־אלהים בדור צדיק: עצת־עני תבישו ה
כי יהוה מחסהו: מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב
יהוה שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל:

טו מזמור לדוד יהוה מי־יגור באהלך מי־ישכן בהר טו
קדשך: הולך תמים ופעל צדק ודבר אמת בלבבו: לא־רגל
על־לשנו לא־עשה לרעהו רעה וחרפה לא־נשא על־קרבו:
נבזה ׀ בעיניו נמאס ואת־יראי יהוה יכבד נשבע להרע ולא ימר:
כספו ׀ לא־נתן בנשך ושחד על־נקי לא לקח עשה־ ה
אלה לא ימוט לעולם:

טז מכתם לדוד שמרני טז
אל כי־חסיתי בך: אמרת ליהוה אדני אתה טובתי בל־
עליך: לקדושים אשר־בארץ המה ואדירי כל־חפצי־בם:
ירבו עצבותם אחר מהרו בל־אסיך נסכיהם מדם ובל־אשא
את־שמותם על־שפתי: יהוה מנת־חלקי וכוסי אתה ה
תומיך גורלי: חבלים נפלו־לי בנעמים אף־נחלת שפרה
עלי: אברך את־יהוה אשר יעצני אף־לילות יסרוני
כליותי: שויתי יהוה לנגדי תמיד כי מימיני בל־אמוט:
לכן ׀ שמח לבי ויגל כבודי אף־בשרי ישכן לבטח: כי ׀
לא־תעזב נפשי לשאול לא־תתן חסידך לראות שחת:
תודיעני ארח חיים שבע שמחות את־פניך נעמות בימינך
נצח:

יז תפלה לדוד שמעה יהוה ׀ צדק יז
הקשיבה רנתי האזינה תפלתי בלא שפתי מרמה:
מלפניך משפטי יצא עיניך תחזינה מישרים: בחנת

לבי ׀ פקדת לילה צרפתני בל־תמצא זמתי בל־יעבר־פי:
לפעלות אדם בדבר שפתיך אני שמרתי ארחות פריץ:
ה תמך אשרי במעגלותיך בל־נמוטו פעמי: אני־קראתיך
כי־תענני אל הט־אזנך לי שמע אמרתי: הפלה חסדיך
מושיע חוסים ממתקוממים בימינך: שמרני כאישון
בת־עין בצל כנפיך תסתירני: מפני רשעים זו שדוני
ט איבי בנפש יקיפו עלי: חלבמו סגרו פימו דברו בגאות:
אשרנו עתה סבבוני עיניהם ישיתו לנטות בארץ:
דמינו כאריה יכסוף לטרף וככפיר ישב במסתרים:
קומה יהוה קדמה פניו הכריעהו פלטה נפשי מרשע
חרבך: ממתים ידך ׀ יהוה ממתים מחלד חלקם
בחיים וצפינך תמלא בטנם ישבעו בנים והניחו יתרם
טו לעולליהם: אני בצדק אחזה פניך אשבעה בהקיץ
תמונתך:

יח למנצח לעבד יהוה לדוד אשר יח
דבר ׀ ליהוה את־דברי השירה הזאת ביום הציל־יהוה
אותו מכף כל־איביו ומיד שאול: ויאמר ארחמך יהוה
חזקי: יהוה ׀ סלעי ומצודתי ומפלטי אלי צורי אחסה־
בו מגני וקרן־ישעי משגבי: מהלל אקרא יהוה ומן־איבי
ה אושע: אפפוני חבלי־מות ונחלי בליעל יבעתוני:
חבלי שאול סבבוני קדמוני מוקשי מות: בצר־לי ׀
אקרא יהוה ואל־אלהי אשוע ישמע מהיכלו קולי ושועתי
לפניו ׀ תבוא באזניו: ותגעש ותרעש ׀ הארץ ומוסדי
הרים ירגזו ויתגעשו כי־חרה לו: עלה עשן ׀ באפו
ואש־מפיו תאכל גחלים בערו ממנו: ויט שמים וירד
וערפל תחת רגליו: וירכב על־כרוב ויעף וידא על־
כנפי־רוח: ישת חשך ׀ סתרו סביבותיו סכתו חשכת־
מים עבי שחקים: מנגה נגדו עביו עברו ברד וגחלי־אש:
וירעם בשמים ׀ יהוה ועליון יתן קלו ברד וגחלי־אש:
טו וישלח חציו ויפיצם וברקים רב ויהמם: ויראו ׀ אפיקי
מים ויגלו מוסדות תבל מגערתך יהוה מנשמת רוח אפך:
ישלח ממרום יקחני ימשני ממים רבים: יצילני מאיבי
עז ומשנאי כי־אמצו ממני: יקדמוני ביום־אידי ויהי־יהוה
כ למשען לי: ויוציאני למרחב יחלצני כי חפץ בי: יגמלני
יהוה כצדקי כבר ידי ישיב לי: כי־שמרתי דרכי יהוה ולא־
רשעתי מאלהי: כי כל־משפטיו לנגדי וחקתיו לא־אסיר
מני: ואהי תמים עמו ואשתמר מעוני: וישב־יהוה

לי כצדקי כבר ידי לנגד עיניו: עם חסיד תתחסד עם גבר תמים תתמם: עם נבר תתברר ועם עקש תתפתל: כי אתה עם עני תושיע ועינים רמות תשפיל: כי אתה תאיר נרי יהוה אלהי יגיה חשכי: כי בך ארץ גדוד ובאלהי אדלג שור: האל תמים דרכו אמרת יהוה צרופה מגן הוא לכל החסים בו: כי מי אלוה מבלעדי יהוה ומי צור זולתי אלהינו: האל המאזרני חיל ויתן תמים דרכי: משוה רגלי כאילות ועל במתי יעמידני: מלמד ידי למלחמה ונחתה קשת נחושה זרועתי: ותתן לי מגן ישעך וימינך תסעדני וענותך תרבני: תרחיב צעדי תחתי ולא מעדו קרסלי: ארדוף אויבי ואשיגם ולא אשוב עד כלותם: אמחצם ולא יכלו קום יפלו תחת רגלי: ותאזרני חיל למלחמה תכריע קמי תחתי: ואיבי נתתה לי ערף ומשנאי אצמיתם: ישועו ואין מושיע על יהוה ולא ענם: ואשחקם כעפר על פני רוח כטיט חוצות אריקם: תפלטני מריבי עם תשימני לראש גוים עם לא ידעתי יעבדוני: לשמע אזן ישמעו לי בני נכר יכחשו לי: בני נכר יבלו ויחרגו ממסגרותיהם: חי יהוה וברוך צורי וירום אלוהי ישעי: האל הנותן נקמות לי וידבר עמים תחתי: מפלטי מאיבי אף מן קמי תרוממני מאיש חמס תצילני: על כן אודך בגוים יהוה ולשמך אזמרה: מגדל ישועות מלכו ועשה חסד למשיחו לדוד ולזרעו עד עולם:

יט

למנצח מזמור לדוד: השמים מספרים כבוד אל ומעשה ידיו מגיד הרקיע: יום ליום יביע אמר ולילה ללילה יחוה דעת: אין אמר ואין דברים בלי נשמע קולם: בכל הארץ יצא קום ובקצה תבל מליהם לשמש שם אהל בהם: והוא כחתן יצא מחפתו ישיש כגבור לרוץ ארח: מקצה השמים מוצאו ותקופתו על קצותם ואין נסתר מחמתו: תורת יהוה תמימה משיבת נפש עדות יהוה נאמנה מחכימת פתי: פקודי יהוה ישרים משמחי לב מצות יהוה ברה מאירת עינים: יראת יהוה טהורה עומדת לעד משפטי יהוה אמת צדקו יחדו: הנחמדים מזהב ומפז רב ומתוקים מדבש ונפת צופים: גם עבדך נזהר בהם בשמרם עקב רב: שגיאות מי יבין מנסתרות נקני: גם מזדים חשך עבדך אל ימשלו בי אז איתם ונקיתי מפשע רב: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגאלי:

כ

למנצח מזמור לדוד: יענך יהוה ביום צרה ישגבך שם אלהי יעקב: ישלח עזרך מקדש ומציון יסעדך: יזכר כל מנחתך ועולתך ידשנה סלה: יתן לך כלבבך וכל עצתך ימלא: נרננה בישועתך ובשם אלהינו נדגל ימלא יהוה כל משאלותיך: עתה ידעתי כי הושיע יהוה משיחו יענהו משמי קדשו בגברות ישע ימינו: אלה ברכב ואלה בסוסים ואנחנו בשם יהוה אלהינו נזכיר: המה כרעו ונפלו ואנחנו קמנו ונתעודד: יהוה הושיעה המלך יעננו ביום קראנו:

כא

למנצח מזמור לדוד: יהוה בעזך ישמח מלך ובישועתך מה יגיל מאד: תאות לבו נתתה לו וארשת שפתיו בל מנעת סלה: כי תקדמנו ברכות טוב תשית לראשו עטרת פז: חיים שאל ממך נתתה לו ארך ימים עולם ועד: גדול כבודו בישועתך הוד והדר תשוה עליו: כי תשיתהו ברכות לעד תחדהו בשמחה את פניך: כי המלך בטח ביהוה ובחסד עליון בל ימוט: תמצא ידך לכל איביך ימינך תמצא שנאיך: תשיתמו כתנור אש לעת פניך יהוה באפו יבלעם ותאכלם אש: פרימו מארץ תאבד וזרעם מבני אדם: כי נטו עליך רעה חשבו מזמה בל יוכלו: כי תשיתמו שכם במיתריך תכונן על פניהם: רומה יהוה בעזך נשירה ונזמרה גבורתך:

כב

למנצח על אילת השחר מזמור לדוד: אלי אלי למה עזבתני רחוק מישועתי דברי שאגתי: אלהי אקרא יומם ולא תענה ולילה ולא דומיה לי: ואתה קדוש יושב תהלות ישראל: בך בטחו אבתינו בטחו ותפלטמו: אליך זעקו ונמלטו בך בטחו ולא בושו: ואנכי תולעת ולא איש חרפת אדם ובזוי עם: כל ראי ילעגו לי יפטירו בשפה יניעו ראש: גל אל יהוה יפלטהו יצילהו כי חפץ בו: כי אתה גחי מבטן מבטיחי על שדי אמי: עליך השלכתי מרחם מבטן אמי אלי אתה: אל תרחק ממני כי צרה קרובה כי אין עוזר: סבבוני פרים רבים אבירי בשן כתרוני: פצו עלי פיהם אריה טרף ושאג: כמים נשפכתי והתפרדו כל עצמותי היה לבי כדונג נמס בתוך מעי: יבש כחרש כחי ולשוני מדבק מלקוחי ולעפר מות תשפתני: כי סבבוני כלבים עדת מרעים הקיפוני כארי ידי ורגלי:

אספר כל עצמותי המה יביטו יראו בי: יחלקו בגדי להם
ועל לבושי יפילו גורל: ואתה יהוה אל תרחק אילותי
לעזרתי חושה: הצילה מחרב נפשי מיד כלב יחידתי:
הושיעני מפי אריה ומקרני רמים עניתני: אספרה שמך
לאחי בתוך קהל אהללך: יראי יהוה הללוהו כל
זרע יעקב כבדוהו וגורו ממנו כל זרע ישראל: כי לא
בזה ולא שקץ ענות עני ולא הסתיר פניו ממנו ובשועו
אליו שמע: מאתך תהלתי בקהל רב נדרי אשלם
נגד יראיו: יאכלו ענוים וישבעו יהללו יהוה דרשיו
יחי לבבכם לעד: יזכרו וישבו אל יהוה כל אפסי ארץ
וישתחוו לפניך כל משפחות גוים: כי ליהוה המלוכה
ומשל בגוים: אכלו וישתחוו כל דשני ארץ לפניו
יכרעו כל יורדי עפר ונפשו לא חיה: זרע יעבדנו יספר
לאדני לדור: יבאו ויגידו צדקתו לעם נולד כי עשה:

כג מזמור לדוד יהוה רעי לא אחסר: בנאות דשא
ירביצני על מי מנחות ינהלני: נפשי ישובב ינחני
במעגלי צדק למען שמו: גם כי אלך בגיא צלמות לא
אירא רע כי אתה עמדי שבטך ומשענתך המה ינחמני:
תערך לפני שלחן נגד צררי דשנת בשמן ראשי כוסי
רויה: אך טוב וחסד ירדפוני כל ימי חיי ושבתי בבית
יהוה לארך ימים:

כד לדוד מזמור ליהוה
הארץ ומלואה תבל וישבי בה: כי הוא על ימים יסדה
ועל נהרות יכוננה: מי יעלה בהר יהוה ומי יקום במקום
קדשו: נקי כפים ובר לבב אשר לא נשא לשוא נפשי
ולא נשבע למרמה: ישא ברכה מאת יהוה וצדקה
מאלהי ישעו: זה דור דרשו מבקשי פניך יעקב סלה:
שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבוא מלך
הכבוד: מי זה מלך הכבוד יהוה עזוז וגבור יהוה גבור
מלחמה: שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם
ויבא מלך הכבוד: מי הוא זה מלך הכבוד יהוה
צבאות הוא מלך הכבוד סלה:

כה לדוד אליך
יהוה נפשי אשא: אלהי בך בטחתי אל אבושה אל
יעלצו איבי לי: גם כל קויך לא יבשו יבשו הבוגדים
ריקם: דרכיך יהוה הודיעני ארחותיך למדני: הדריכני
באמתך ולמדני כי אתה אלהי ישעי אותך קויתי כל
היום: זכר רחמיך יהוה וחסדיך כי מעולם המה:

כ"ד נפשי ק' — י' דורשיו קרי

חטאות נעורי ופשעי אל תזכר כחסדך זכר לי אתה
למען טובך יהוה: טוב וישר יהוה על כן יורה חטאים
בדרך: ידרך ענוים במשפט וילמד ענוים דרכו: כל
ארחות יהוה חסד ואמת לנצרי בריתו ועדתיו: למען
שמך יהוה וסלחת לעוני כי רב הוא: מי זה האיש ירא
יהוה יורנו בדרך יבחר: נפשו בטוב תלין וזרעו יירש
ארץ: סוד יהוה ליראיו ובריתו להודיעם: עיני תמיד
אל יהוה כי הוא יוציא מרשת רגלי: פנה אלי וחנני
כי יחיד ועני אני: צרות לבבי הרחיבו ממצוקותי
הוציאני: ראה עניי ועמלי ושא לכל חטאותי: ראה
איבי כי רבו ושנאת חמס שנאוני: שמרה נפשי
והצילני אל אבוש כי חסיתי בך: תם וישר יצרוני כי
קויתיך: פדה אלהים את ישראל מכל צרותיו:

כו לדוד שפטני יהוה כי אני בתמי הלכתי וביהוה
בטחתי לא אמעד: בחנני יהוה ונסני צרופה כליותי
ולבי: כי חסדך לנגד עיני והתהלכתי באמתך: לא
ישבתי עם מתי שוא ועם נעלמים לא אבוא: שנאתי
קהל מרעים ועם רשעים לא אשב: ארחץ בנקיון כפי
ואסבבה את מזבחך יהוה: לשמע בקול תודה ולספר
כל נפלאותיך: יהוה אהבתי מעון ביתך ומקום משכן
כבודך: אל תאסף עם חטאים נפשי ועם אנשי דמים
חיי: אשר בידיהם זמה וימינם מלאה שחד: ואני
בתמי אלך פדני וחנני: רגלי עמדה במישור במקהלים
אברך יהוה:

כז לדוד יהוה אורי וישעי
ממי אירא יהוה מעוז חיי ממי אפחד: בקרב עלי
מרעים לאכל את בשרי צרי ואיבי לי המה כשלו ונפלו:
אם תחנה עלי מחנה לא יירא לבי אם תקום עלי
מלחמה בזאת אני בוטח: אחת שאלתי מאת יהוה
אותה אבקש שבתי בבית יהוה כל ימי חיי לחזות בנעם
יהוה ולבקר בהיכלו: כי יצפנני בסכה ביום רעה
יסתרני בסתר אהלו בצור ירוממני: ועתה ירום ראשי
על איבי סביבותי ואזבחה באהלו זבחי תרועה אשירה
ואזמרה ליהוה: שמע יהוה קולי אקרא וחנני ועננני:
לך אמר לבי בקשו פני את פניך יהוה אבקש: אל
תסתר פניך ממני אל תט באף עבדך עזרתי היית אל
תטשני ואל תעזבני אלהי ישעי: כי אבי ואמי עזבוני

כו א' פתח באתנח ב' יתיר ו' — כ"ד פתח באתנח — ה' נבכו קרי

ויהוה יאספני : הורני יהוה דרכך ונחני בארח מישור
למען שוררי : אל תתנני בנפש צרי כי קמו בי עדי שקר
ויפח חמס : לולא האמנתי לראות בטוב יהוה בארץ
חיים : קוה אל יהוה חזק ויאמץ לבך וקוה אל יהוה :

כח לדוד אליך יהוה | אקרא צורי אל תחרש ממני כח
פן תחשה ממני ונמשלתי עם יורדי בור : שמע קול
תחנוני בשועי אליך בנשאי ידי אל דביר קדשך : אל
תמשכני עם רשעים ועם פעלי און דברי שלום עם
רעיהם ורעה בלבבם : תן להם כפעלם וכרע מעלליהם
כמעשה ידיהם תן להם השב גמולם להם : כי | לא יבינו
אל פעלת יהוה ואל מעשה ידיו יהרסם ולא יבנם :
ברוך יהוה כי שמע קול תחנוני : יהוה | עזי ומגני בו
בטח לבי ונעזרתי ויעלז לבי ומשירי אהודנו : יהוה
עז למו ומעוז ישועות משיחו הוא : הושיעה | את עמך
וברך את נחלתך ורעם ונשאם עד העולם :

כט מזמור לדוד הבו ליהוה בני אלים הבו ליהוה כט
כבוד ועז : הבו ליהוה כבוד שמו השתחוו ליהוה
בהדרת קדש : קול יהוה על המים אל הכבוד הרעים
יהוה על מים רבים : קול יהוה בכח קול יהוה בהדר :
קול יהוה שבר ארזים וישבר יהוה את ארזי הלבנון :
וירקידם כמו עגל לבנון ושרין כמו בן ראמים : קול
יהוה חצב להבות אש : קול יהוה יחיל מדבר יחיל
יהוה מדבר קדש : קול יהוה | יחולל אילות ויחשף
יערות ובהיכלו כלו אמר כבוד : יהוה למבול ישב
וישב יהוה מלך לעולם : יהוה עז לעמו יתן יהוה |
יברך את עמו בשלום :

ל מזמור שיר חנכת הבית ל
לדוד ארוממך יהוה כי דליתני ולא שמחת איבי לי :
יהוה אלהי שועתי אליך ותרפאני : יהוה העלית מן
שאול נפשי חייתני מירדי בור : זמרו ליהוה חסידיו
והודו לזכר קדשו : כי רגע | באפו חיים ברצונו בערב
ילין בכי ולבקר רנה : ואני אמרתי בשלוי בל אמוט
לעולם : יהוה ברצונך העמדתה להררי עז הסתרת
פניך הייתי נבהל : אליך יהוה אקרא ואל יהוה
אתחנן : מה בצע בדמי ברדתי אל שחת היודך עפר
היגיד אמתך : שמע יהוה וחנני יהוה היה עזר לי :
הפכת מספדי למחול לי פתחת שקי ותאזרני שמחה :

למען

למען | יזמרך כבוד ולא ידם יהוה אלהי לעולם
אודך :

לא למנצח מזמור לדוד : בך יהוה
חסיתי אל אבושה לעולם בצדקתך פלטני : הטה
אלי | אזנך מהרה הצילני היה לי | לצור מעוז | לבית
מצודות להושיעני : כי סלעי ומצודתי אתה ולמען שמך
תנחני ותנהלני : תוציאני מרשת זו טמנו לי כי אתה
מעוזי : בידך אפקיד רוחי פדיתה אותי יהוה אל אמת :
שנאתי השמרים הבלי שוא ואני אל יהוה בטחתי :
אגילה ואשמחה בחסדך אשר ראית את עניי ידעת
בצרות נפשי : ולא הסגרתני ביד אויב העמדת במרחב
רגלי : חנני יהוה כי צר לי עששה בכעס עיני נפשי
ובטני : כי כלו ביגון חיי ושנותי באנחה כשל בעוני
כחי ועצמי עששו : מכל צררי הייתי חרפה ולשכני |
מאד ופחד למידעי ראי בחוץ נדדו ממני : נשכחתי כמת
מלב הייתי ככלי אבד : כי שמעתי | דבת רבים מגור
מסביב בהוסדם יחד עלי לקחת נפשי זממו : ואני | עליך
בטחתי יהוה אמרתי אלהי אתה : בידך עתתי הצילני
מיד אויבי ומרדפי : האירה פניך על עבדך הושיעני
בחסדך : יהוה אל אבושה כי קראתיך יבשו רשעים
ידמו לשאול : תאלמנה שפתי שקר הדברות על צדיק
עתק בגאוה ובוז : מה רב טובך אשר צפנת ליראיך פעלת
לחוסים בך נגד בני אדם : תסתירם | בסתר פניך
מרכסי איש תצפנם בסכה מריב לשנות : ברוך יהוה
כי הפליא חסדו לי בעיר מצור : ואני | אמרתי בחפזי
נגרזתי מנגד עיניך אכן שמעת קול תחנוני בשועי אליך :
אהבו את יהוה כל חסידיו אמונים נצר יהוה ומשלם על
יתר עשה גאוה : חזקו ויאמץ לבבכם כל המיחלים
ליהוה :

לב לדוד משכיל אשרי נשוי פשע כסוי
חטאה : אשרי אדם לא יחשב יהוה לו עון ואין ברוחו
רמיה : כי החרשתי בלו עצמי בשאגתי כל היום : כי |
יומם ולילה תכבד עלי ידך נהפך לשדי בחרבוני קיץ
סלה : חטאתי אודיעך ועוני לא כסיתי אמרתי אודה
עלי פשעי ליהוה ואתה | נשאת עון חטאתי סלה : על
זאת יתפלל כל חסיד | לעת מצא רק לשטף מים
רבים אליו לא יגיעו : אתה | סתר לי מצר תצרני רני
פלט תסובבני סלה : אשכילך | ואורך בדרך זו תלך
איעצה עליך עיני : אל תהיו | כסוס כפרד אין הבין

במתג

במתג ורסן עדיו לבלום בל קרב אליך׃ רבים מכאובים לרשע והבוטח ביהוה חסד יסובבנו׃ שמחו ביהוה וגילו צדיקים והרנינו כל־ישרי־לב׃

לג רננו צדיקים ביהוה לישרים נאוה תהלה׃ הודו ליהוה בכנור בנבל עשור זמרו־לו׃ שירו־לו שיר חדש היטיבו נגן בתרועה׃ כי־ישר דבר־יהוה וכל־מעשהו באמונה׃ אהב צדקה ומשפט חסד יהוה מלאה הארץ׃ בדבר יהוה שמים נעשו וברוח פיו כל־צבאם׃ כנס כנד מי הים נתן באצרות תהומות׃ ייראו מיהוה כל־הארץ ממנו יגורו כל־ישבי תבל׃ כי הוא אמר ויהי הוא־צוה ויעמד׃ יהוה הפיר עצת־גוים הניא מחשבות עמים׃ עצת יהוה לעולם תעמד מחשבות לבו לדר ודר׃ אשרי הגוי אשר־יהוה אלהיו העם בחר לנחלה לו׃ משמים הביט יהוה ראה את־כל־בני האדם׃ ממכון־שבתו השגיח אל כל־ישבי הארץ׃ היצר יחד לבם המבין אל־כל־מעשיהם׃ אין המלך נושע ברב־חיל גבור לא־ינצל ברב־כח׃ שקר הסוס לתשועה וברב חילו לא ימלט׃ הנה עין יהוה אל־יראיו למיחלים לחסדו׃ להציל ממות נפשם ולחיותם ברעב׃ נפשנו חכתה ליהוה עזרנו ומגננו הוא׃ כי־בו ישמח לבנו כי בשם קדשו בטחנו׃ יהי־חסדך יהוה עלינו כאשר יחלנו לך׃

לד לדוד בשנותו את־טעמו לפני אבימלך ויגרשהו וילך׃ אברכה את־יהוה בכל־עת תמיד תהלתו בפי׃ ביהוה תתהלל נפשי ישמעו ענוים וישמחו׃ גדלו ליהוה אתי ונרוממה שמו יחדו׃ דרשתי את־יהוה וענני ומכל־מגורותי הצילני׃ הביטו אליו ונהרו ופניהם אל־יחפרו׃ זה עני קרא ויהוה שמע ומכל־צרותיו הושיעו׃ חנה מלאך־יהוה סביב ליראיו ויחלצם׃ טעמו וראו כי־טוב יהוה אשרי הגבר יחסה־בו׃ יראו את־יהוה קדשיו כי־אין מחסור ליראיו׃ כפירים רשו ורעבו ודרשי יהוה לא־יחסרו כל־טוב׃ לכו־בנים שמעו־לי יראת יהוה אלמדכם׃ מי־האיש החפץ חיים אהב ימים לראות טוב׃ נצר לשונך מרע ושפתיך מדבר מרמה׃ סור מרע ועשה־טוב בקש שלום ורדפהו׃ עיני יהוה אל־צדיקים ואזניו אל־שועתם׃ פני יהוה בעשי רע להכרית מארץ זכרם׃ צעקו ויהוה שמע ומכל־צרותם הצילם׃ קרוב יהוה לנשברי־לב ואת־דכאי־רוח יושיע׃ רבות רעות צדיק ומכלם יצילנו יהוה׃

שמר

שמר כל־עצמותיו אחת מהנה לא נשברה׃ תמותת רשע רעה ושנאי צדיק יאשמו׃ פודה יהוה נפש עבדיו ולא יאשמו כל־החסים בו׃

לה לדוד ריבה יהוה את־יריבי לחם את־לחמי׃ החזק מגן וצנה וקומה בעזרתי׃ והרק חנית וסגר לקראת רדפי אמר לנפשי ישעתך אני׃ יבשו ויכלמו מבקשי נפשי יסגו אחור ויחפרו חשבי רעתי׃ יהיו כמץ לפני־רוח ומלאך יהוה דוחה׃ יהי־דרכם חשך וחלקלקת ומלאך יהוה רדפם׃ כי־חנם טמנו־לי שחת רשתם חנם חפרו לנפשי׃ תבואהו שואה לא־ידע ורשתו אשר־טמן תלכדו בשואה יפל־בה׃ ונפשי תגיל ביהוה תשיש בישועתו׃ כל עצמותי תאמרנה יהוה מי כמוך מציל עני מחזק ממנו ועני ואביון מגזלו׃ יקומון עדי חמס אשר לא־ידעתי ישאלוני׃ ישלמוני רעה תחת טובה שכול לנפשי׃ ואני בחלותם לבושי שק עניתי בצום נפשי ותפלתי על־חיקי תשוב׃ כרע־כאח לי התהלכתי כאבל־אם קדר שחותי׃ ובצלעי שמחו ונאספו נאספו עלי נכים ולא ידעתי קרעו ולא־דמו׃ בחנפי לעגי מעוג חרק עלי שנימו׃ אדני כמה תראה השיבה נפשי משאיהם מכפירים יחידתי׃ אודך בקהל רב בעם עצום אהללך׃ אל־ישמחו־לי איבי שקר שנאי חנם יקרצו־עין׃ כי לא שלום ידברו ועל רגעי־ארץ דברי מרמות יחשבון׃ וירחיבו עלי פיהם אמרו האח האח ראתה עינינו׃ ראיתה יהוה אל־תחרש אדני אל־תרחק ממני׃ העירה והקיצה למשפטי אלהי ואדני לריבי׃ שפטני כצדקך יהוה אלהי ואל־ישמחו־לי׃ אל־יאמרו בלבם האח נפשנו אל־יאמרו בלענוהו׃ יבשו ויחפרו יחדו שמחי רעתי ילבשו־בשת וכלמה המגדילים עלי׃ ירנו וישמחו חפצי צדקי ויאמרו תמיד יגדל יהוה החפץ שלום עבדו׃ ולשוני תהגה צדקך כל־היום תהלתך׃

לו למנצח לעבד־יהוה לדוד׃ נאם־פשע לרשע בקרב לבי אין־פחד אלהים לנגד עיניו׃ כי־החליק אליו בעיניו למצא עונו לשנא׃ דברי־פיו און ומרמה חדל להשכיל להיטיב׃ און יחשב על־משכבו יתיצב על־דרך לא־טוב רע לא ימאס׃ יהוה בהשמים

חסדך

חסדך אמונתך עד־שחקים: צדקתך ׀ כהררי־אל משפטיך תהום רבה אדם ובהמה תושיע יהוה: מה יקר חסדך אלהים ובני אדם בצל כנפיך יחסיון: ירוין מדשן ביתך ונחל עדניך תשקם: כי עמך מקור חיים באורך נראה־אור: משך חסדך לידעיך וצדקתך לישרי לב: אל־תבואני רגל גאוה ויד רשעים אל־תנדני: שם נפלו פעלי און דחו ולא־יכלו קום:

לז לדוד ׀ אל־תתחר במרעים אל־תקנא בעשי עולה: כי כחציר מהרה ימלו וכירק דשא יבולון: בטח ביהוה ועשה טוב שכן־ארץ ורעה אמונה: והתענג על־יהוה ויתן לך משאלת לבך: גול על־יהוה דרכך ובטח עליו והוא יעשה: והוציא כאור צדקך ומשפטך כצהרים: דום ׀ ליהוה והתחולל לו אל־תתחר במצליח דרכו באיש עשה מזמות: הרף מאף ועזב חמה אל־תתחר אך־להרע: כי־מרעים יכרתון וקוי יהוה המה יירשו ארץ: ועוד מעט ואין רשע והתבוננת על־מקומו ואיננו: וענוים יירשו־ארץ והתענגו על־רב שלום: זמם רשע לצדיק וחרק עליו שניו: אדני ישחק־לו כי־ראה כי־יבא יומו: חרב ׀ פתחו רשעים ודרכו קשתם להפיל עני ואביון לטבוח ישרי־דרך: חרבם תבוא בלבם וקשתותם תשברנה: טוב מעט לצדיק מהמון רשעים רבים: כי ׀ זרועות רשעים תשברנה וסומך צדיקים יהוה: יודע יהוה ימי תמימם ונחלתם לעולם תהיה: לא־יבשו בעת רעה ובימי רעבון ישבעו: כי רשעים ׀ יאבדו ואיבי יהוה כיקר כרים כלו בעשן כלו: לוה רשע ולא ישלם וצדיק חונן ונותן: כי מברכיו יירשו ארץ ומקלליו יכרתו: מיהוה מצעדי־גבר כוננו ודרכו יחפץ: כי־יפל לא־יוטל כי־יהוה סומך ידו: נער הייתי גם־זקנתי ולא־ראיתי צדיק נעזב וזרעו מבקש־לחם: כל־היום חונן ומלוה וזרעו לברכה: סור מרע ועשה־טוב ושכן לעולם: כי יהוה ׀ אהב משפט ולא־יעזב את־חסידיו לעולם נשמרו וזרע רשעים נכרת: צדיקים יירשו־ארץ וישכנו לעד עליה: פי־צדיק יהגה חכמה ולשונו תדבר משפט: תורת אלהיו בלבו לא תמעד אשריו: צופה רשע לצדיק ומבקש להמיתו: יהוה לא־יעזבנו בידו ולא ירשיענו

בהשפטו: קוה אל־יהוה ׀ ושמר דרכו וירוממך לרשת ארץ בהכרת רשעים תראה: ראיתי רשע עריץ ומתערה כאזרח רענן: ויעבר והנה איננו ואבקשהו ולא נמצא: שמר־תם וראה ישר כי־אחרית לאיש שלום: ופשעים נשמדו יחדו אחרית רשעים נכרתה: ותשועת צדיקים מיהוה מעוזם בעת צרה: ויעזרם יהוה ויפלטם יפלטם מרשעים ויושיעם כי־חסו בו:

לח מזמור לדוד להזכיר: יהוה אל־בקצפך תוכיחני ובחמתך תיסרני: כי־חציך נחתו בי ותנחת עלי ידך: אין־מתם בבשרי מפני זעמך אין־שלום בעצמי מפני חטאתי: כי עונתי עברו ראשי כמשא כבד יכבדו ממני: הבאישו נמקו חבורתי מפני אולתי: נעויתי שחתי עד־מאד כל־היום קדר הלכתי: כי־כסלי מלאו נקלה ואין מתם בבשרי: נפוגותי ונדכיתי עד־מאד שאגתי מנהמת לבי: אדני נגדך כל־תאותי ואנחתי ממך לא־נסתרה: לבי סחרחר עזבני כחי ואור־עיני גם־הם אין אתי: אהבי ׀ ורעי מנגד נגעי יעמדו וקרובי מרחק עמדו: וינקשו ׀ מבקשי נפשי ודרשי רעתי דברו הוות ומרמות כל־היום יהגו: ואני כחרש לא אשמע וכאלם לא יפתח־פיו: ואהי כאיש אשר לא־שמע ואין בפיו תוכחות: כי־לך יהוה הוחלתי אתה תענה אדני אלהי: כי־אמרתי פן־ישמחו־לי במוט רגלי עלי הגדילו: כי־אני לצלע נכון ומכאובי נגדי תמיד: כי־עוני אגיד אדאג מחטאתי: ואיבי חיים עצמו ורבו שנאי שקר: ומשלמי רעה תחת טובה ישטנוני תחת רדופי־טוב: אל־תעזבני יהוה אלהי אל־תרחק ממני: חושה לעזרתי אדני תשועתי:

לט למנצח לידיתון מזמור לדוד: אמרתי אשמרה דרכי מחטוא בלשוני אשמרה־לפי מחסום בעד רשע לנגדי: נאלמתי דומיה החשיתי מטוב וכאבי נעכר: חם־לבי ׀ בקרבי בהגיגי תבער־אש דברתי בלשוני: הודיעני יהוה ׀ קצי ומדת ימי מה־היא אדעה מה־חדל אני: הנה טפחות ׀ נתתה ימי וחלדי כאין נגדך אך כל־הבל כל־אדם נצב סלה: אך־בצלם ׀ יתהלך־איש אך־הבל יהמיון יצבר ולא־ידע מי־אספם: ועתה מה קויתי אדני תוחלתי לך היא: מכל־פשעי הצילני חרפת נבל אל־תשימני: נאלמתי לא אפתח־פי כי אתה עשית:

הסר מעלי נגעך מתגרת ידך אני כליתי: בתוכחות על-
עון יסרת איש ותמס כעש חמודו אך הבל כל-אדם סלה:
שמעה תפלתי יהוה ושועתי האזינה אל-דמעתי אל-
תחרש כי גר אנכי עמך תושב ככל-אבותי: השע ממני
ואבליגה בטרם אלך ואינני: מ למנצח לדוד מ
מזמור: קוה קויתי יהוה ויט אלי וישמע שועתי: ויעלני
מבור שאון מטיט היון ויקם על-סלע רגלי כונן אשרי:
ויתן בפי שיר חדש תהלה לאלהינו יראו רבים וייראו
ויבטחו ביהוה: אשרי הגבר אשר-שם יהוה מבטחו ולא-
פנה אל-רהבים ושטי כזב: רבות עשית אתה יהוה אלהי
נפלאתיך ומחשבתיך אלינו אין ערך אליך אגידה
ואדברה עצמו מספר: זבח ומנחה לא חפצת אזנים
כרית לי עולה וחטאה לא שאלת: אז אמרתי הנה-באתי
במגלת-ספר כתוב עלי: לעשות-רצונך אלהי חפצתי
ותורתך בתוך מעי: בשרתי צדק בקהל רב הנה שפתי
לא אכלא יהוה אתה ידעת: צדקתך לא-כסיתי בתוך
לבי אמונתך ותשועתך אמרתי לא-כחדתי חסדך ואמתך
לקהל רב: אתה יהוה לא-תכלא רחמיך ממני חסדך
ואמתך תמיד יצרוני: כי אפפו-עלי רעות עד-אין
מספר השיגוני עונתי ולא-יכלתי לראות עצמו משערות
ראשי ולבי עזבני: רצה יהוה להצילני יהוה לעזרתי
חושה: יבשו ויחפרו יחד מבקשי נפשי לספותה
יסגו אחור ויכלמו חפצי רעתי: ישמו על-עקב בשתם
האמרים לי האח האח: ישישו וישמחו בך כל-
מבקשיך יאמרו תמיד יגדל יהוה אהבי תשועתך: ואני
עני ואביון אדני יחשב-לי עזרתי ומפלטי אתה אלהי אל-
תאחר: מא למנצח מזמור לדוד: אשרי מא
משכיל אל-דל ביום רעה ימלטהו יהוה: יהוה
ישמרהו ויחיהו יאשר בארץ ואל-תתנהו בנפש איביו:
יהוה יסעדנו על-ערש דוי כל-משכבו הפכת בחליו:
אני אמרתי יהוה חנני רפאה נפשי כי-חטאתי לך: אויבי
יאמרו רע לי מתי ימות ואבד שמו: ואם-בא לראות
שוא ידבר לבו יקבץ-און לו יצא לחוץ ידבר: יחד עלי
יתלחשו כל-שנאי עלי יחשבו רעה לי: דבר-בליעל
יצוק בו ואשר שכב לא-יוסיף לקום: גם-איש שלומי
אשר-בטחתי בו אוכל לחמי הגדיל עלי עקב: ואתה

מ' יח' פתח באתנח מא' כ' ואחד קרי ה' מלרע

יהוה חנני והקימני ואשלמה להם: בזאת ידעתי כי-
חפצת בי כי לא-יריע איבי עלי: ואני בתמי תמכת בי
ותציבני לפניך לעולם: ברוך יהוה אלהי ישראל
מהעולם ועד העולם אמן ואמן:
מב למנצח משכיל לבני-קרח: כאיל תערג על-
אפיקי-מים כן נפשי תערג אליך אלהים: צמאה נפשי
לאלהים לאל חי מתי אבוא ואראה פני אלהים: היתה-
לי דמעתי לחם יומם ולילה באמר אלי כל-היום איה
אלהיך: אלה אזכרה ואשפכה עלי נפשי כי אעבר
בסך אדדם עד-בית אלהים בקול-רנה ותודה המון חוגג:
מה-תשתוחחי נפשי ותהמי עלי הוחלי לאלהים כי-עוד
אודנו ישועות פניו: אלהי עלי נפשי תשתוחח על-כן
אזכרך מארץ ירדן וחרמונים מהר מצער: תהום-אל-
תהום קורא לקול צנוריך כל-משבריך וגליך עלי עברו:
יומם יצוה יהוה חסדו ובלילה שירה עמי תפלה לאל
חיי: אומרה לאל סלעי למה שכחתני למה-קדר אלך
בלחץ אויב: ברצח בעצמותי חרפוני צוררי באמרם
אלי כל-היום איה אלהיך: מה-תשתוחחי נפשי ומה-
תהמי עלי הוחילי לאלהים כי-עוד אודנו ישועת פני
ואלהי: מג שפטני אלהים וריבה ריבי מגוי
לא-חסיד מאיש מרמה ועולה תפלטני: כי-אתה אלהי
מעוזי למה זנחתני למה-קדר אתהלך בלחץ אויב:
שלח-אורך ואמתך המה ינחוני יביאוני אל-הר-קדשך
ואל-משכנותיך: ואבואה אל-מזבח אלהים אל-אל
שמחת גילי ואודך בכנור אלהים אלהי: מה-תשתוחחי
נפשי ומה-תהמי עלי הוחילי לאלהים כי-עוד אודנו ישועת
פני ואלהי: מד למנצח לבני-קרח משכיל מד
אלהים באזנינו שמענו אבותינו ספרו-לנו פעל פעלת
בימיהם בימי קדם: אתה ידך גוים הורשת ותטעם
תרע לאמים ותשלחם: כי לא בחרבם ירשו ארץ
וזרועם לא-הושיעה למו כי-ימינך וזרועך ואור פניך כי
רציתם: אתה-הוא מלכי אלהים צוה ישועות יעקב: בך
צרינו ננגח בשמך נבוס קמינו: כי לא בקשתי אבטח וחרבי
לא תושיענו: כי הושעתנו מצרינו ומשנאינו הבישות:
באלהים הללנו כל-היום ושמך לעולם נודה סלה: אף-
זנחת ותכלימנו ולא-תצא בצבאותינו: תשיבנו אחור
מני-צר ומשנאינו שסו למו: תתננו כצאן מאכל ובגוים

זריתנו: תמכר־עמך בלא־הון ולא־רבית במחיריהם: תשימנו חרפה לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו: תשימנו משל בגוים מנוד־ראש בלאמים: כל־היום כלמתי נגדי ובשת פני כסתני: מקול מחרף ומגדף מפני אויב ומתנקם: כל־זאת באתנו ולא שכחנוך ולא־שקרנו בבריתך: לא־נסוג אחור לבנו ותט אשרינו מני ארחך: כי דכיתנו במקום תנים ותכס עלינו בצלמות: אם־שכחנו שם אלהינו ונפרש כפינו לאל זר: הלא אלהים יחקר־זאת כי־הוא ידע תעלמות לב: כי־עליך הרגנו כל־היום נחשבנו כצאן טבחה: עורה ׀ למה תישן ׀ אדני הקיצה אל־תזנח לנצח: למה־פניך תסתיר תשכח עננו ולחצנו: כי שחה לעפר נפשנו דבקה לארץ בטננו: קומה עזרתה לנו ופדנו למען חסדך:

מה

למנצח על־ששנים לבני־קרח משכיל שיר ידידת: רחש לבי ׀ דבר טוב אמר אני מעשי למלך לשוני ׀ עט ׀ סופר מהיר: יפיפית מבני אדם הוצק חן בשפתותיך על־כן ברכך אלהים לעולם: חגור חרבך על־ירך גבור הודך והדרך: והדרך ׀ צלח רכב על־דבר־אמת וענוה־צדק ותורך נוראות ימינך: חציך שנונים עמים תחתיך יפלו בלב אויבי המלך: כסאך אלהים עולם ועד שבט מישר שבט מלכותך: אהבת צדק ותשנא רשע על־כן ׀ משחך אלהים אלהיך שמן ששון מחבריך: מר־ואהלות קציעות כל־בגדתיך מן־היכלי שן מני שמחוך: בנות מלכים ביקרותיך נצבה שגל לימינך בכתם אופיר: שמעי־בת וראי והטי אזנך ושכחי עמך ובית אביך: ויתאו המלך יפיך כי־הוא אדניך והשתחוי־לו: ובת־צר ׀ במנחה פניך יחלו עשירי עם: כל־כבודה בת־מלך פנימה ממשבצות זהב לבושה: לרקמות תובל למלך בתולות אחריה רעותיה מובאות לך: תובלנה בשמחת וגיל תבאינה בהיכל מלך: תחת אבתיך יהיו בניך תשיתמו לשרים בכל־הארץ: אזכירה שמך בכל־דר ודר על־כן עמים יהודך לעלם ועד:

מו

למנצח לבני־קרח על־עלמות שיר: אלהים לנו מחסה ועז עזרה בצרות נמצא מאד: על־כן לא־נירא בהמיר ארץ ובמוט הרים בלב ימים: יהמו יחמרו מימיו ירעשו־הרים בגאותו סלה: נהר פלגיו

ישמחו עיר־אלהים קדש משכני עליון: אלהים בקרבה בל־תמוט יעזרה אלהים לפנות בקר: המו גוים מטו ממלכות נתן בקולו תמוג ארץ: יהוה צבאות עמנו משגב־לנו אלהי יעקב סלה: לכו־חזו מפעלות יהוה אשר־שם שמות בארץ: משבית מלחמות עד־קצה הארץ קשת ישבר וקצץ חנית עגלות ישרף באש: הרפו ודעו כי־אנכי אלהים ארום בגוים ארום בארץ: יהוה צבאות עמנו משגב־לנו אלהי יעקב סלה:

מז

למנצח לבני־קרח מזמור: כל־העמים תקעו־כף הריעו לאלהים בקול רנה: כי־יהוה עליון נורא מלך גדול על־כל־הארץ: ידבר עמים תחתינו ולאמים תחת רגלינו: יבחר־לנו את־נחלתנו את גאון יעקב אשר־אהב סלה: עלה אלהים בתרועה יהוה בקול שופר: זמרו אלהים זמרו זמרו למלכנו זמרו: כי מלך כל־הארץ אלהים זמרו משכיל: מלך אלהים על־גוים אלהים ישב ׀ על־כסא קדשו: נדיבי עמים ׀ נאספו עם אלהי אברהם כי לאלהים מגני־ארץ מאד נעלה:

מח

שיר מזמור לבני־קרח: גדול יהוה ומהלל מאד בעיר אלהינו הר־קדשו: יפה נוף משוש כל־הארץ הר־ציון ירכתי צפון קרית מלך רב: אלהים בארמנותיה נודע למשגב: כי־הנה המלכים נועדו עברו יחדו: המה ראו כן תמהו נבהלו נחפזו: רעדה אחזתם שם חיל כיולדה: ברוח קדים תשבר אניות תרשיש: כאשר שמענו ׀ כן ראינו בעיר־יהוה צבאות בעיר אלהינו אלהים יכוננה עד־עולם סלה: דמינו אלהים חסדך בקרב היכלך: כשמך אלהים כן תהלתך על־קצוי־ארץ צדק מלאה ימינך: ישמח ׀ הר־ציון תגלנה בנות יהודה למען משפטיך: סבו ציון והקיפוה ספרו מגדליה: שיתו לבכם ׀ לחילה פסגו ארמנותיה למען תספרו לדור אחרון: כי זה ׀ אלהים אלהינו עולם ועד הוא ינהגנו על־מות:

מט

למנצח לבני־קרח מזמור: שמעו־זאת כל־העמים האזינו כל־ישבי חלד: גם־בני אדם גם־בני־איש יחד עשיר ואביון: פי ידבר חכמות והגות לבי תבונות: אטה למשל אזני אפתח בכנור חידתי: למה אירא בימי רע עון עקבי יסבני: הבטחים על־חילם וברב עשרם יתהללו: אח לא־פדה יפדה איש לא־יתן לאלהים כפרו:

ויקר פדיון נפשם וחדל לעולם׃ ויחי־עוד לנצח לא יראה השחת׃ כי יראה חכמים ימותו יחד כסיל ובער יאבדו ועזבו לאחרים חילם׃ קרבם בתימו לעולם משכנתם לדר ודר קראו בשמותם עלי אדמות׃ ואדם ביקר בל־ילין נמשל כבהמות נדמו׃ זה דרכם כסל למו ואחריהם בפיהם ירצו סלה׃ כצאן לשאול שתו מות ירעם וירדו בם ישרים לבקר וצורם לבלות שאול מזבל לו׃ אך־אלהים יפדה נפשי מיד־שאול כי יקחני סלה׃ אל־תירא כי־יעשר איש כי־ירבה כבוד ביתו׃ כי לא במותו יקח הכל לא־ירד אחריו כבודו׃ כי־נפשו בחייו יברך ויודך כי־תיטיב לך׃ תבוא עד־דור אבותיו עד־נצח לא יראו־אור׃ אדם ביקר ולא יבין נמשל כבהמות נדמו׃

נ

מזמור לאסף אל אלהים יהוה דבר ויקרא־ארץ ממזרח־שמש עד־מבאו׃ מציון מכלל־יפי אלהים הופיע׃ יבא אלהינו ואל־יחרש אש־לפניו תאכל וסביביו נשערה מאד׃ יקרא אל־השמים מעל ואל־הארץ לדין עמו׃ אספו־לי חסידי כרתי בריתי עלי־זבח׃ ויגידו שמים צדקו כי־אלהים שפט הוא סלה׃ שמעה עמי ואדברה ישראל ואעידה בך אלהים אלהיך אנכי׃ לא על־זבחיך אוכיחך ועולתיך לנגדי תמיד׃ לא־אקח מביתך פר ממכלאתיך עתודים׃ כי־לי כל־חיתו־יער בהמות בהררי־אלף׃ ידעתי כל־עוף הרים וזיז שדי עמדי׃ אם־ארעב לא־אמר לך כי־לי תבל ומלאה׃ האוכל בשר אבירים ודם עתודים אשתה׃ זבח לאלהים תודה ושלם לעליון נדריך׃ וקראני ביום צרה אחלצך ותכבדני׃ ולרשע אמר אלהים מה־לך לספר חקי ותשא בריתי עלי־פיך׃ ואתה שנאת מוסר ותשלך דברי אחריך׃ אם־ראית גנב ותרץ עמו ועם מנאפים חלקך׃ פיך שלחת ברעה ולשונך תצמיד מרמה׃ תשב באחיך תדבר בבן־אמך תתן־דפי׃ אלה עשית והחרשתי דמית היות־אהיה כמוך אוכיחך ואערכה לעיניך׃ בינו־נא זאת שכחי אלוה פן־אטרף ואין מציל׃ זבח תודה יכבדנני ושם דרך אראנו בישע אלהים׃

נא

למנצח מזמור לדוד׃ בבוא־אליו נתן הנביא כאשר־בא אל־בת־שבע׃ חנני אלהים כחסדך כרב רחמיך מחה פשעי׃ הרבה כבסני מעוני ומחטאתי טהרני׃ כי־פשעי אני אדע וחטאתי נגדי תמיד׃ לך

לבדך חטאתי והרע בעיניך עשיתי למען תצדק בדברך תזכה בשפטך׃ הן־בעוון חוללתי ובחטא יחמתני אמי׃ הן־אמת חפצת בטחות ובסתם חכמה תודיעני׃ תחטאני באזוב ואטהר תכבסני ומשלג אלבין׃ תשמיעני ששון ושמחה תגלנה עצמות דכית׃ הסתר פניך מחטאי וכל־עונתי מחה׃ לב טהור ברא־לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי׃ אל־תשליכני מלפניך ורוח קדשך אל־תקח ממני׃ השיבה לי ששון ישעך ורוח נדיבה תסמכני׃ אלמדה פשעים דרכיך וחטאים אליך ישובו׃ הצילני מדמים אלהים אלהי תשועתי תרנן לשוני צדקתך׃ אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך׃ כי לא־תחפץ זבח ואתנה עולה לא תרצה׃ זבחי אלהים רוח נשברה לב־נשבר ונדכה אלהים לא תבזה׃ היטיבה ברצונך את־ציון תבנה חומות ירושלם׃ אז תחפץ זבחי־צדק עולה וכליל אז יעלו על־מזבחך פרים׃

נב

למנצח משכיל לדוד׃ בבוא דואג האדמי ויגד לשאול ויאמר לו בא דוד אל־בית אחימלך׃ מה־תתהלל ברעה הגבור חסד אל כל־היום׃ הוות תחשב לשונך כתער מלטש עשה רמיה׃ אהבת רע מטוב שקר מדבר צדק סלה׃ אהבת כל־דברי־בלע לשון מרמה׃ גם־אל יתצך לנצח יחתך ויסחך מאהל ושרשך מארץ חיים סלה׃ ויראו צדיקים ויראו ועליו ישחקו׃ הנה הגבר לא ישים אלהים מעוזו ויבטח ברב עשרו יעז בהותו׃ ואני כזית רענן בבית אלהים בטחתי בחסד־אלהים עולם ועד׃ אודך לעולם כי עשית ואקוה שמך כי־טוב נגד חסידיך׃

נג

למנצח על־מחלת משכיל לדוד׃ אמר נבל בלבו אין אלהים השחיתו והתעיבו עול אין עשה־טוב׃ אלהים משמים השקיף על־בני־אדם לראות היש משכיל דרש את־אלהים׃ כלו סג יחדו נאלחו אין עשה־טוב אין גם־אחד׃ הלא ידעו פעלי און אכלי עמי אכלו לחם אלהים לא קראו׃ שם פחדו־פחד לא־היה פחד כי־אלהים פזר עצמות חנך הבשתה כי־אלהים מאסם׃ מי יתן מציון ישעות ישראל בשוב אלהים שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל׃

נד

למנצח בנגינת משכיל לדוד׃ בבוא הזיפים ויאמרו לשאול הלא דוד מסתתר עמנו׃ אלהים

בשמך הושיעני ובגבורתך תדינני: אלהים שמע תפלתי
האזינה לאמרי פי: כי זרים ׀ קמו עלי ועריצים בקשו ה
נפשי לא שמו אלהים לנגדם סלה: הנה אלהים עזר לי
אדני בסמכי נפשי: ישוב הרע לשררי באמתך הצמיתם:
בנדבה אזבחה לך אודה שמך יהוה כי טוב: כי מכל
צרה הצילני ובאיבי ראתה עיני: נה

נה למנצח בנגינות משכיל לדוד: האזינה אלהים תפלתי ואל
תתעלם מתחנתי: הקשיבה לי וענני אריד בשיחי
ואהימה: מקול אויב מפני עקת רשע כי ימיטו עלי און
ובאף ישטמוני: לבי יחיל בקרבי ואימות מות נפלו עלי: ה
יראה ורעד יבא בי ותכסני פלצות: ואמר מי יתן לי
אבר כיונה אעופה ואשכנה: הנה ארחיק נדד אלין
במדבר סלה: אחישה מפלט לי מרוח סעה מסער:
בלע אדני פלג לשונם כי ראיתי חמס וריב בעיר: יומם
ולילה יסובבה על חומתיה ואון ועמל בקרבה: הוות
בקרבה ולא ימיש מרחבה תך ומרמה: כי ׀ לא אויב
יחרפני ואשא לא משנאי עלי הגדיל ואסתר ממנו: ואתה
אנוש כערכי אלופי ומידעי: אשר יחדו נמתיק סוד בבית טו
אלהים נהלך ברגש: ישימות ׀ עלימו ירדו שאול חיים
כי רעות במגורם בקרבם: אני אל אלהים אקרא ויהוה
יושיעני: ערב ובקר וצהרים אשיחה ואהמה וישמע קולי:
פדה בשלום נפשי מקרב לי כי ברבים היו עמדי: ישמע ׀ כ
אל ׀ ויענם וישב קדם סלה ׀ אשר אין חליפות למו ולא
יראו אלהים: שלח ידיו בשלמיו חלל בריתו: חלקו ׀
מחמאת פיו וקרב לבו רכו דבריו משמן והמה פתחות:
השלך על יהוה ׀ יהבך והוא יכלכלך לא יתן לעולם
מוט לצדיק: ואתה ׀ אלהים ׀ תורדם לבאר שחת אנשי
דמים ומרמה לא יחצו ימיהם ואני אבטח בך: נו

נו למנצח ׀ על יונת אלם רחקים לדוד מכתם באחז
אתו פלשתים בגת: חנני אלהים כי שאפני אנוש כל
היום לחם ילחצני: שאפו שוררי כל היום כי רבים
לחמים לי מרום: יום אירא אני אליך אבטח: באלהים ה
אהלל דברו באלהים בטחתי לא אירא מה יעשה בשר
לי: כל היום דברי יעצבו עלי כל מחשבתם לרע:
יגורו ׀ יצפינו המה עקבי ישמרו כאשר קוו נפשי: על
און פלט למו באף עמים ׀ הורד אלהים: נדי ספרתה אתה

נד' ו' ישיב ק' נה' טז' ישיא מות קרי ע' ו' יצפונו קרי

שימה דמעתי בנאדך הלא בספרתך: אז ׀ ישובו אויבי
אחור ביום אקרא זה ידעתי כי אלהים לי: באלהים
אהלל דבר ביהוה אהלל דבר: באלהים בטחתי לא
אירא מה יעשה אדם לי: עלי אלהים נדריך אשלם
תודות לך: כי הצלת נפשי ממות הלא רגלי מדחי
להתהלך לפני אלהים באור החיים: נז

נז למנצח אל תשחת לדוד מכתם בברחו מפני
שאול במערה: חנני אלהים ׀ חנני כי בך חסיה נפשי
ובצל כנפיך אחסה עד יעבר הוות: אקרא לאלהים
עליון לאל גמר עלי: ישלח משמים ׀ ויושיעני חרף
ה שאפי סלה ישלח אלהים חסדו ואמתו: נפשי ׀ בתוך
לבאם אשכבה להטים בני אדם שניהם חנית וחצים
ולשונם חרב חדה: רומה על השמים אלהים על כל
הארץ כבודך: רשת ׀ הכינו לפעמי כפף נפשי כרו לפני
שיחה נפלו בתוכה סלה: נכון לבי אלהים נכון לבי
אשירה ואזמרה: עורה כבודי עורה הנבל וכנור
אעירה שחר: אודך בעמים ׀ אדני אזמרך בלאמים:
כי גדל עד שמים חסדך ועד שחקים אמתך: רומה על
שמים אלהים על כל הארץ כבודך: נח

נח למנצח אל תשחת לדוד מכתם: האמנם אלם
צדק תדברון מישרים תשפטו בני אדם: אף בלב עולת
תפעלון בארץ חמס ידיכם תפלסון: זרו רשעים מרחם
ה תעו מבטן דברי כזב: חמת למו כדמות חמת נחש כמו
פתן חרש יאטם אזנו: אשר לא ישמע לקול מלחשים
חובר חברים מחכם: אלהים הרס שנימו בפימו
מלתעות כפירים נתץ ׀ יהוה: ימאסו כמו מים
יתהלכו למו ידרך חציו כמו יתמללו: כמו שבלול תמס
יהלך נפל אשת בל חזו שמש: בטרם יבינו סירתיכם
אטד כמו חי כמו חרון ישערנו: ישמח צדיק כי חזה
נקם פעמיו ירחץ בדם הרשע: ויאמר אדם אך פרי
לצדיק אך יש אלהים שפטים בארץ: נט

נט למנצח אל תשחת לדוד מכתם בשלח שאול
וישמרו את הבית להמיתו: הצילני מאיבי ׀ אלהי
ממתקוממי תשגבני: הצילני מפעלי און ומאנשי דמים
הושיעני: כי הנה ארבו לנפשי יגורו עלי עזים לא
ה פשעי ולא חטאתי יהוה: בלי עון ירוצון ויכוננו עורה

נח' ח' חציו ק'

לקראתי וראה: ואתה יהוה־אלהים צבאות אלהי ישראל הקיצה לפקד כל־הגוים אל־תחן כל־בגדי און סלה: ישובו לערב יהמו ככלב ויסובבו עיר: הנה יביעון בפיהם חרבות בשפתותיהם כי־מי שמע: ואתה יהוה תשחק־למו תלעג לכל־גוים: עזו אליך אשמרה כי־אלהים משגבי: אלהי חסדו יקדמני אלהים יראני בשוררי: אל־תהרגם פן־ישכחו עמי הניעמו בחילך והורידמו מגננו אדני: חטאת־פימו דבר־שפתימו וילכדו בגאונם ומאלה ומכחש יספרו: כלה בחמה כלה ואינמו וידעו כי־אלהים משל ביעקב לאפסי הארץ סלה: וישבו לערב יהמו ככלב ויסובבו עיר: המה ינועון לאכל אם־לא ישבעו וילינו: ואני אשיר עזך וארנן לבקר חסדך כי־היית משגב לי ומנוס ביום צר־לי: עזי אליך אזמרה כי־אלהים משגבי אלהי חסדי:

ס למנצח על־שושן עדות מכתם לדוד ללמד: בהצותו את ארם נהרים ואת־ארם צובה וישב יואב ויך את־אדום בגיא־מלח שנים עשר אלף: אלהים זנחתנו פרצתנו אנפת תשובב לנו: הרעשתה ארץ פצמתה רפה שבריה כי־מטה: הראית עמך קשה השקיתנו יין תרעלה: נתתה ליראיך נס להתנוסס מפני קשט סלה: למען יחלצון ידידיך הושיעה ימינך ועננו: אלהים דבר בקדשו אעלזה אחלקה שכם ועמק סכות אמדד: לי גלעד ולי מנשה ואפרים מעוז ראשי יהודה מחקקי: מואב סיר רחצי על־אדום אשליך נעלי עלי פלשת התרעעי: מי יובלני עיר מצור מי נחני עד־אדום: הלא־אתה אלהים זנחתנו ולא־תצא אלהים בצבאותינו: הבה־לנו עזרת מצר ושוא תשועת אדם: באלהים נעשה־חיל והוא יבוס צרינו:

סא למנצח על־נגינת לדוד: שמעה אלהים רנתי הקשיבה תפלתי: מקצה הארץ אליך אקרא בעטף לבי בצור־ירום ממני תנחני: כי־היית מחסה לי מגדל־עז מפני אויב: אגורה באהלך עולמים אחסה בסתר כנפיך סלה: כי־אתה אלהים שמעת לנדרי נתת ירשת יראי שמך: ימים על־ימי־מלך תוסיף שנותיו כמו־דר ודר: ישב עולם לפני אלהים חסד ואמת מן ינצרהו: כן אזמרה שמך לעד לשלמי

נט׳ ג׳ קמץ בלא אס״ף · יא׳ חסדי קרי · כו׳ קמץ בלא אס״ף · סו׳ ילינו קרי · ס. ב׳ פסוק בלי נקף · ז׳ ועננו ק׳

נדרי

נדרי יום יום:

סב למנצח על־ידיתון מזמור לדוד: אך אל־אלהים דומיה נפשי ממנו ישועתי: אך־הוא צורי וישועתי משגבי לא־אמוט רבה: עד־אנה תהותתו על־איש תרצחו כלכם כקיר נטוי גדר הדחויה: אך משאתו יעצו להדיח ירצו כזב בפיו יברכו ובקרבם יקללו־סלה: אך לאלהים דומי נפשי כי־ממנו תקותי: אך־הוא צורי וישועתי משגבי לא אמוט: על־אלהים ישעי וכבודי צור־עזי מחסי באלהים: בטחו בו בכל־עת עם שפכו־לפניו לבבכם אלהים מחסה־לנו סלה: אך הבל בני־אדם כזב בני־איש במאזנים לעלות המה מהבל יחד: אל־תבטחו בעשק ובגזל אל־תהבלו חיל כי־ינוב אל־תשיתו לב: אחת דבר אלהים שתים־זו שמעתי כי עז לאלהים: ולך־אדני חסד כי־אתה תשלם לאיש כמעשהו:

סג מזמור לדוד בהיותו במדבר יהודה: אלהים אלי אתה אשחרך צמאה לך נפשי כמה לך בשרי בארץ־ציה ועיף בלי־מים: כן בקדש חזיתך לראות עזך וכבודך: כי־טוב חסדך מחיים שפתי ישבחונך: כן אברכך בחיי בשמך אשא כפי: כמו חלב ודשן תשבע נפשי ושפתי רננות יהלל־פי: אם־זכרתיך על־יצועי באשמרות אהגה־בך: כי־היית עזרתה לי ובצל כנפיך ארנן: דבקה נפשי אחריך בי תמכה ימינך: והמה לשואה יבקשו נפשי יבאו בתחתיות הארץ: יגירהו על־ידי־חרב מנת שעלים יהיו: והמלך ישמח באלהים יתהלל כל־הנשבע בו כי יסכר פי דוברי־שקר:

סד למנצח מזמור לדוד: שמע־אלהים קולי בשיחי מפחד אויב תצר חיי: תסתירני מסוד מרעים מרגשת פעלי און: אשר שננו כחרב לשונם דרכו חצם דבר מר: לירות במסתרים תם פתאם ירהו ולא ייראו: יחזקו־למו דבר רע יספרו לטמון מוקשים אמרו מי יראה־למו: יחפשו־עולת תמנו חפש מחפש וקרב איש ולב עמק: וירם אלהים חץ פתאום היו מכותם: ויכשילוהו עלימו לשונם יתנדדו כל־ראה בם: וייראו כל־אדם ויגידו פעל אלהים ומעשהו השכילו: ישמח צדיק ביהוה וחסה בו ויתהללו כל־ישרי־לב:

סה למנצח מזמור לדוד שיר: לך דמיה תהלה

אלהים

אלהים בציון ולך ישלם־נדר: שמע תפלה עדיך כל־
בשר יבאו: דברי עונת גברו מני פשעינו אתה תכפרם:
אשרי תבחר ותקרב ישכן חצריך נשבעה בטוב ביתך קדש
היכלך: נוראות בצדק תעננו אלהי ישענו מבטח כל־קצוי־
ארץ וים רחקים: מכין הרים בכחו נאזר בגבורה: משביח
שאון ימים שאון גליהם והמון לאמים: וייראו ישבי קצות
מאותתיך מוצאי בקר וערב תרנין: פקדת הארץ ותשקקה
רבת תעשרנה פלג אלהים מלא מים תכין דגנם כי־כן
תכינה: תלמיה רוה נחת גדודה ברביבים תמגגנה
צמחה תברך: עטרת שנת טובתך ומעגליך ירעפון
דשן: ירעפו נאות מדבר וגיל גבעות תחגרנה: לבשו
כרים הצאן ועמקים יעטפו־בר יתרועעו אף־ישירו:

סו למנצח שיר מזמור הריעו לאלהים כל־ סו
הארץ: זמרו כבוד־שמו שימו כבוד תהלתו: אמרו
לאלהים מה־נורא מעשיך ברב עזך יכחשו לך איביך:
כל־הארץ ישתחוו לך ויזמרו־לך יזמרו שמך סלה:
לכו וראו מפעלות אלהים נורא עלילה על־בני אדם: הפך
ים ליבשה בנהר יעברו ברגל שם נשמחה־בו: משל
בגבורתו עולם עיניו בגוים תצפינה הסוררים אל־ירומו
למו סלה: ברכו עמים אלהינו והשמיעו קול תהלתו:
השם נפשנו בחיים ולא־נתן למוט רגלנו: כי־בחנתנו
אלהים צרפתנו כצרף־כסף: הבאתנו במצודה שמת
מועקה במתנינו: הרכבת אנוש לראשנו באנו־באש
ובמים ותוציאנו לרויה: אבוא ביתך בעולות אשלם לך
נדרי: אשר־פצו שפתי ודבר־פי בצר־לי: עלות מחים
אעלה־לך עם־קטרת אילים אעשה בקר עם־עתודים סלה:
לכו־שמעו ואספרה כל־יראי אלהים אשר עשה לנפשי:
אליו פי־קראתי ורומם תחת לשוני: און אם־ראיתי
בלבי לא ישמע אדני: אכן שמע אלהים הקשיב בקול
תפלתי: ברוך אלהים אשר לא־הסיר תפלתי וחסדו
מאתי:

סז למנצח בנגינת מזמור שיר: אלהים סז
יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו סלה: לדעת בארץ דרכך
בכל־גוים ישועתך: יודוך עמים אלהים יודוך עמים
כלם: ישמחו וירננו לאמים כי־תשפט עמים מישור ולאמים
בארץ תנחם סלה: יודוך עמים אלהים יודוך עמים
כלם: ארץ נתנה יבולה יברכנו אלהים אלהינו: יברכנו

אלהים וייראו אותו כל־אפסי־ארץ:

סח למנצח לדוד
מזמור שיר: יקום אלהים יפוצו אויביו וינוסו משנאיו
מפניו: כהנדף עשן תנדף כהמס דונג מפני־אש יאבדו
רשעים מפני אלהים: וצדיקים ישמחו יעלצו לפני
אלהים וישישו בשמחה: שירו לאלהים זמרו שמו סלו
לרכב בערבות ביה שמו ועלזו לפניו: אבי יתומים
ודין אלמנות אלהים במעון קדשו: אלהים מושיב
יחידים ביתה מוציא אסירים בכושרות אך־סוררים שכנו
צחיחה: אלהים בצאתך לפני עמך בצעדך בישימון
סלה: ארץ רעשה אף־שמים נטפו מפני אלהים זה
סיני מפני אלהים אלהי ישראל: גשם נדבות תניף
אלהים נחלתך ונלאה אתה כוננתה: חיתך ישבו־בה
תכין בטובתך לעני אלהים: אדני יתן־אמר המבשרות
צבא רב: מלכי צבאות ידדון ידדון ונות־בית תחלק
שלל: אם־תשכבון בין שפתים כנפי יונה נחפה
בכסף ואברותיה בירקרק חרוץ: בפרש שדי מלכים
בה תשלג בצלמון: הר־אלהים הר־בשן הר גבננים
הר־בשן: למה תרצדון הרים גבננים ההר חמד
אלהים לשבתו אף־יהוה ישכן לנצח: רכב אלהים
רבתים אלפי שנאן אדני בם סיני בקדש: עלית
למרום שבית שבי לקחת מתנות באדם ואף סוררים
לשכן יה אלהים: ברוך אדני יום יום יעמס־לנו האל
ישועתנו סלה: האל לנו אל למושעות וליהוה אדני
למות תוצאות: אך־אלהים ימחץ ראש איביו קדקד
שער מתהלך באשמיו: אמר אדני מבשן אשיב אשיב
ממצלות ים: למען תמחץ רגלך בדם לשון כלביך
מאיבים מנהו: ראו הליכותיך אלהים הליכות אלי
מלכי בקדש: קדמו שרים אחר נגנים בתוך עלמות
תופפות: במקהלות ברכו אלהים אדני ממקור ישראל:
שם בנימן צעיר רדם שרי יהודה רגמתם שרי זבלון
שרי נפתלי: צוה אלהיך עזך עוזה אלהים זו
פעלת לנו: מהיכלך על־ירושלם לך יובילו מלכים שי:
גער חית קנה עדת אבירים בעגלי עמים מתרפס
ברצי־כסף בזר עמים קרבות יחפצו: יאתיו חשמנים
מני מצרים כוש תריץ ידיו לאלהים: ממלכות הארץ
שירו לאלהים זמרו אדני סלה: לרכב בשמי שמי־קדם

סח' יד' כגל באתנח יח' רפה אחר פסק כג' דגש אחר שורק

הן יתן בקולו קול עז: תנו עז לאלהים על־ישראל
גאותו ועזו בשחקים: נורא אלהים ממקדשיך אל
ישראל הוא נתן עז ותעצמות לעם ברוך אלהים:

סט למנצח על־שושנים לדוד: הושיעני
אלהים כי באו מים עד־נפש: טבעתי ביון מצולה
ואין מעמד באתי במעמקי־מים ושבלת שטפתני: יגעתי
בקראי נחר גרוני כלו עיני מיחל לאלהי: רבו
משערות ראשי שנאי חנם עצמו מצמיתי איבי שקר אשר
לא־גזלתי אז אשיב: אלהים אתה ידעת לאולתי ואשמותי
ממך לא־נכחדו: אל־יבשו בי קויך אדני יהוה צבאות
אל־יכלמו בי מבקשיך אלהי ישראל: כי־עליך נשאתי
חרפה כסתה כלמה פני: מוזר הייתי לאחי ונכרי לבני
אמי: כי־קנאת ביתך אכלתני וחרפות חורפיך נפלו
עלי: ואבכה בצום נפשי ותהי לחרפות לי: ואתנה
לבושי שק ואהי להם למשל: ישיחו בי ישבי שער
ונגינות שותי שכר: ואני תפלתי־לך יהוה עת רצון
אלהים ברב־חסדך ענני באמת ישעך: הצילני מטיט
ואל־אטבעה אנצלה משנאי וממעמקי־מים: אל־תשטפני
שבלת מים ואל־תבלעני מצולה ואל־תאטר־עלי באר
פיה: ענני יהוה כי־טוב חסדך כרב רחמיך פנה אלי:
ואל־תסתר פניך מעבדך כי־צר־לי מהר ענני: קרבה
אל־נפשי גאלה למען איבי פדני: אתה ידעת חרפתי
ובשתי וכלמתי נגדך כל־צוררי: חרפה שברה לבי
ואנושה ואקוה לנוד ואין ולמנחמים ולא מצאתי: ויתנו
בברותי ראש ולצמאי ישקוני חמץ: יהי־שלחנם לפניהם
לפח ולשלומים למוקש: תחשכנה עיניהם מראות
ומתניהם תמיד המעד: שפך־עליהם זעמך וחרון אפך
ישיגם: תהי־טירתם נשמה באהליהם אל־יהי ישב:
כי־אתה אשר־הכית רדפו ואל־מכאוב חלליך יספרו:
תנה־עון על־עונם ואל־יבאו בצדקתך: ימחו מספר
חיים ועם צדיקים אל־יכתבו: ואני עני וכואב ישועתך
אלהים תשגבני: אהללה שם־אלהים בשיר ואגדלנו
בתודה: ותיטב ליהוה משור פר מקרן מפריס: ראו
ענוים ישמחו דרשי אלהים ויחי לבבכם: כי־שמע אל־
אביונים יהוה ואת־אסיריו לא בזה: יהללוהו שמים
וארץ ימים וכל־רמש בם: כי אלהים יושיע ציון ויבנה

סט׳ ה׳ סגול באתנח

ערי

ערי יהודה וישבו שם וירשוה: וזרע עבדיו ינחלוה
ואהבי שמו ישכנו־בה:

ע למנצח לדוד להזכיר:
אלהים להצילני יהוה לעזרתי חושה: יבשו ויחפרו מבקשי
נפשי יסגו אחור ויכלמו חפצי רעתי: ישובו על־עקב
בשתם האמרים האח האח: ישישו וישמחו בך כל־
מבקשיך ויאמרו תמיד יגדל אלהים אהבי ישועתך:
ואני עני ואביון אלהים חושה־לי עזרי ומפלטי אתה
יהוה אל־תאחר:

עא בך־יהוה חסיתי אל־
אבושה לעולם: בצדקתך תצילני ותפלטני הטה־אלי
אזנך והושיעני: היה לי לצור מעון לבוא תמיד צוית
להושיעני כי־סלעי ומצודתי אתה: אלהי פלטני מיד
רשע מכף מעול וחומץ: כי־אתה תקותי אדני יהוה
מבטחי מנעורי: עליך נסמכתי מבטן ממעי אמי אתה
גוזי בך תהלתי תמיד: כמופת הייתי לרבים ואתה
מחסי־עז: ימלא פי תהלתך כל־היום תפארתך:
אל־תשליכני לעת זקנה ככלות כחי אל־תעזבני: כי־
אמרו אויבי לי ושמרי נפשי נועצו יחדו: לאמר אלהים
עזבו רדפו ותפשוהו כי־אין מציל: אלהים אל־תרחק
ממני אלהי לעזרתי חישה: יבשו יכלו שטני נפשי
יעטו חרפה וכלמה מבקשי רעתי: ואני תמיד איחל
והוספתי על־כל־תהלתך: פי יספר צדקתך כל־היום
תשועתך כי לא ידעתי ספרות: אבוא בגברות אדני יהוה
אזכיר צדקתך לבדך: אלהים למדתני מנעורי ועד־הנה
אגיד נפלאותיך: וגם עד־זקנה ושיבה אלהים אל־
תעזבני עד־אגיד זרועך לדור לכל־יבוא גבורתך: וצדקתך
אלהים עד־מרום אשר־עשית גדלות אלהים מי כמוך:
אשר הראיתנו צרות רבות ורעות תשוב תחיינו
ומתהומות הארץ תשוב תעלנו: תרב גדלתי ותסב
תנחמני: גם־אני אודך בכלי־נבל אמתך אלהי אזמרה
לך בכנור קדוש ישראל: תרננה שפתי כי אזמרה־לך
ונפשי אשר פדית: גם־לשוני כל־היום תהגה צדקתך
כי־בשו כי־חפרו מבקשי רעתי:

עב לשלמה
אלהים משפטיך למלך תן וצדקתך לבן־מלך: ידין עמך
בצדק ועניך במשפט: ישאו הרים שלום לעם וגבעות
בצדקה: ישפט עניי־עם יושיע לבני אביון וידכא עושק:

עא׳ יב׳ חושה קרי | כ׳ הראיתני קרי | תחיני קרי | תעלני קרי
כב׳ קמץ בלא אתנח

ייראוך

ייראוך עם־שמש ולפני ירח דור דורים : ירד כמטר על־
גז כרביבים זרזיף ארץ : יפרח־בימיו צדיק ורב שלום
עד־בלי ירח : וירד מים עד־ים ומנהר עד־אפסי־ארץ :
לפניו יכרעו ציים ואיביו עפר ילחכו : מלכי תרשיש
ואיים מנחה ישיבו מלכי שבא וסבא אשכר יקריבו :
וישתחוו־לו כל־מלכים כל־גוים יעבדוהו : כי־יציל אביון
משוע ועני ואין־עזר לו : יחס על־דל ואביון ונפשות
אביונים יושיע : מתוך ומחמס יגאל נפשם וייקר דמם
בעיניו : ויחי ויתן־לו מזהב שבא ויתפלל בעדו תמיד
כל־היום יברכנהו : יהי פסת־בר בארץ בראש הרים
ירעש כלבנון פריו ויציצו מעיר כעשב הארץ : יהי שמו ׀
לעולם לפני־שמש ינון שמו ויתברכו בו כל־גוים
יאשרוהו : ברוך ׀ יהוה אלהים אלהי ישראל עשה
נפלאות לבדו : וברוך ׀ שם כבודו לעולם וימלא כבודו
את־כל הארץ אמן ׀ ואמן : כלו תפלות דוד בן־ישי :

עג מזמור לאסף אך טוב לישראל
אלהים לברי לבב : ואני כמעט נטוי רגלי כאין שפכה
אשרי : כי־קנאתי בהוללים שלום רשעים אראה :
כי אין חרצבות למותם ובריא אולם : בעמל אנוש
אינמו ועם־אדם לא ינגעו : לכן ענקתמו גאוה יעטף־
שית חמס למו : יצא מחלב עינמו עברו משכיות לבב :
ימיקו ׀ וידברו ברע עשק ממרום ידברו : שתו בשמים
פיהם ולשונם תהלך בארץ : לכן ׀ ישיב עמו הלם ומי
מלא ימצו למו : ואמרו איכה ידע־אל ויש דעה בעליון :
הנה־אלה רשעים ושלוי עולם השגו־חיל : אך־ריק
זכיתי לבבי וארחץ בנקיון כפי : ואהי נגוע כל־היום
ותוכחתי לבקרים : אם־אמרתי אספרה כמו הנה דור
בניך בגדתי : ואחשבה לדעת זאת עמל היא בעיני :
עד־אבוא אל־מקדשי־אל אבינה לאחריתם : אך בחלקות
תשית למו הפלתם למשואות : איך היו לשמה כרגע
ספו תמו מן־בלהות : כחלום מהקיץ אדני בעיר ׀
צלמם תבזה : כי יתחמץ לבבי וכליותי אשתונן :
ואני־בער ולא אדע בהמות הייתי עמך : ואני תמיד
עמך אחזת ביד־ימיני : בעצתך תנחני ואחר כבוד
תקחני : מי־לי בשמים ועמך לא־חפצתי בארץ : כלה
שארי ולבבי צור־לבבי וחלקי אלהים לעולם : כי־הנה

רחקיך

רחקיך יאבדו הצמתה כל־זונה ממך : ואני ׀ קרבת
אלהים לי־טוב שתי ׀ באדני יהוה מחסי לספר כל־
מלאכותיך :

עד משכיל לאסף למה אלהים
זנחת לנצח יעשן אפך בצאן מרעיתך : זכר עדתך ׀
קנית קדם גאלת שבט נחלתך הר־ציון זה ׀ שכנת בו :
הרימה פעמיך למשאות נצח כל־הרע אויב בקדש :
שאגו צורריך בקרב מועדך שמו אותתם אתות : יודע
כמביא למעלה בסבך־עץ קרדמות : ועת פתוחיה יחד
בכשיל וכילפות יהלמון : שלחו באש מקדשך לארץ
חללו משכן־שמך : אמרו בלבם נינם יחד שרפו כל־
מועדי־אל בארץ : אותתינו לא־ראינו אין־עוד נביא
ולא־אתנו ידע עד־מה : עד־מתי אלהים יחרף צר
ינאץ אויב שמך לנצח : למה תשיב ידך וימינך מקרב
חוקך כלה : ואלהים מלכי מקדם פעל ישועות בקרב
הארץ : אתה פוררת בעזך ים שברת ראשי תנינים
על־המים : אתה רצצת ראשי לויתן תתננו מאכל לעם
לציים : אתה בקעת מעין ונחל אתה הובשת נהרות
איתן : לך יום אף־לך לילה אתה הכינות מאור
ושמש : אתה הצבת כל־גבולות ארץ קיץ וחרף אתה
יצרתם : זכר־זאת אויב חרף ׀ יהוה ועם־נבל נאצו
שמך : אל־תתן לחית נפש תורך חית עניך אל־תשכח
לנצח : הבט לברית כי־מלאו מחשכי־ארץ נאות חמס :
אל־ישב דך נכלם עני ואביון יהללו שמך : קומה
אלהים ריבה ריבך זכר חרפתך מני־נבל כל־היום :
אל־תשכח קול צרריך שאון קמיך עלה תמיד :

עה למנצח ׀ אל־תשחת מזמור לאסף
שיר : הודינו לך ׀ אלהים הודינו וקרוב שמך ספרו
נפלאותיך : כי אקח מועד אני מישרים אשפט :
נמגים ארץ וכל־ישביה אנכי תכנתי עמודיה סלה :
אמרתי להוללים אל־תהלו ולרשעים אל־תרימו קרן :
אל־תרימו למרום קרנכם תדברו בצואר עתק : כי
לא ממוצא וממערב ולא ממדבר הרים : כי־אלהים
שפט זה ישפיל וזה ירים : כי כוס ביד־יהוה ויין חמר
מלא מסך ויגר מזה אך־שמריה ימצו ישתו כל רשעי־
ארץ : ואני אגיד לעלם אזמרה לאלהי יעקב : וכל־
קרני רשעים אגדע תרוממנה קרנות צדיק :

למנצח

עו למנצח בנגינת מזמור לאסף שיר: נודע
ביהודה אלהים בישראל גדול שמו: ויהי בשלם סכו
ומעונתו בציון: שמה שבר רשפי־קשת מגן וחרב
ומלחמה סלה: נאור אתה אדיר מהררי־טרף:
אשתוללו אבירי לב נמו שנתם ולא־מצאו כל־אנשי־
חיל ידיהם: מגערתך אלהי יעקב נרדם ורכב וסוס:
אתה נורא אתה ומי־יעמד לפניך מאז אפך: משמים
השמעת דין ארץ יראה ושקטה: בקום־למשפט אלהים
להושיע כל־ענוי־ארץ סלה: כי־חמת אדם תודך
שארית חמת תחגר: נדרו ושלמו ליהוה אלהיכם
כל־סביביו יובילו שי למורא: יבצר רוח נגידים נורא
למלכי־ארץ:

עז למנצח על־ידיתון לאסף
מזמור: קולי אל־אלהים ואצעקה קולי אל־אלהים
והאזין אלי: ביום צרתי אדני דרשתי ידי לילה נגרה
ולא תפוג מאנה הנחם נפשי: אזכרה אלהים ואהמיה
אשיחה ותתעטף רוחי סלה: אחזת שמרות עיני
נפעמתי ולא אדבר: חשבתי ימים מקדם שנות עולמים:
אזכרה נגינתי בלילה עם־לבבי אשיחה ויחפש רוחי:
הלעולמים יזנח אדני ולא־יסיף לרצות עוד: האפס
לנצח חסדו גמר אמר לדר ודר: השכח חנות אל
אם־קפץ באף רחמיו סלה: ואמר חלותי היא שנות
ימין עליון: אזכור מעללי־יה כי־אזכרה מקדם פלאך:
והגיתי בכל־פעלך ובעלילותיך אשיחה: אלהים בקדש
דרכך מי־אל גדול כאלהים: אתה האל עשה פלא
הודעת בעמים עזך: גאלת בזרוע עמך בני־יעקב ויוסף
סלה: ראוך מים אלהים ראוך מים יחילו אף ירגזו
תהמות: זרמו מים עבות קול נתנו שחקים אף־
חצציך יתהלכו: קול רעמך בגלגל האירו ברקים
תבל רגזה ותרעש הארץ: בים דרכך ושביליך במים
רבים ועקבותיך לא נדעו: נחית כצאן עמך ביד־משה
ואהרן:

עח משכיל לאסף האזינה עמי תורתי
הטו אזנכם לאמרי־פי: אפתחה במשל פי אביעה
חידות מני־קדם: אשר שמענו ונדעם ואבותינו ספרו־לנו:
לא נכחד מבניהם לדור אחרון מספרים תהלות יהוה
ועזוזו ונפלאותיו אשר עשה: ויקם עדות ביעקב ותורה
שם בישראל אשר צוה את־אבותינו להודיעם לבניהם:

ש׳ ד׳ הם׳ רפה ו׳ מלרע ט׳ א׳ ידותון ק׳ יב׳ אמור קרי כ׳ יתיר י׳

למען

למען ידעו דור אחרון בנים יולדו יקמו ויספרו לבניהם:
וישימו באלהים כסלם ולא ישכחו מעללי־אל ומצותיו
ינצרו: ולא יהיו כאבותם דור סורר ומרה דור לא־
הכין לבו ולא־נאמנה את־אל רוחו: בני־אפרים נושקי
רומי־קשת הפכו ביום קרב: לא שמרו ברית אלהים
ובתורתו מאנו ללכת: וישכחו עלילותיו ונפלאותיו
אשר הראם: נגד אבותם עשה פלא בארץ מצרים
שדה־צען: בקע ים ויעבירם ויצב־מים כמו־נד: וינחם
בענן יומם וכל־הלילה באור אש: יבקע צרים במדבר
וישק כתהמות רבה: ויוצא נוזלים מסלע ויורד
כנהרות מים: ויוסיפו עוד לחטא־לו למרות עליון
בציה: וינסו־אל בלבבם לשאל־אכל לנפשם: וידברו
באלהים אמרו היוכל אל לערך שלחן במדבר: הן
הכה־צור ויזובו מים ונחלים ישטפו הגם־לחם יוכל תת
אם־יכין שאר לעמו: לכן שמע יהוה ויתעבר ואש
נשקה ביעקב וגם־אף עלה בישראל: כי לא האמינו
באלהים ולא בטחו בישועתו: ויצו שחקים ממעל ודלתי
שמים פתח: וימטר עליהם מן לאכל ודגן־שמים נתן
למו: לחם אבירים אכל איש צידה שלח להם לשבע:
יסע קדים בשמים וינהג בעזו תימן: וימטר עליהם כעפר
שאר וכחול ימים עוף כנף: ויפל בקרב מחנהו סביב
למשכנותיו: ויאכלו וישבעו מאד ותאותם יבא להם:
לא־זרו מתאותם עוד אכלם בפיהם: ואף אלהים עלה
בהם ויהרג במשמניהם ובחורי ישראל הכריע: בכל־
זאת חטאו־עוד ולא־האמינו בנפלאותיו: ויכל־בהבל
ימיהם ושנותם בבהלה: אם־הרגם ודרשוהו ושבו
ושחרו־אל: ויזכרו כי־אלהים צורם ואל עליון גאלם:
ויפתוהו בפיהם ובלשונם יכזבו־לו: ולבם לא־נכון עמו
ולא נאמנו בבריתו: והוא רחום יכפר עון ולא־ישחית
והרבה להשיב אפו ולא־יעיר כל־חמתו: ויזכר כי־בשר
המה רוח הולך ולא ישוב: כמה ימרוהו במדבר
יעציבוהו בישימון: וישובו וינסו אל וקדוש ישראל
התוו: לא־זכרו את־ידו יום אשר־פדם מני־צר:
אשר־שם במצרים אתותיו ומופתיו בשדה־צען: ויהפך
לדם יאריהם ונזליהם בל־ישתיון: ישלח בהם ערב
ויאכלם וצפרדע ותשחיתם: ויתן לחסיל יבולם ויגיעם

עח׳ לו׳ חצי הספר

לארבה

לארבה: יהרג בברד גפנם ושקמותם בחנמל: ויסגר
לברד בעירם ומקניהם לרשפים: ישלח בם ׀ חרון אפו
עברה וזעם וצרה משלחת מלאכי רעים: יפלס נתיב
לאפו לא חשך ממות נפשם וחיתם לדבר הסגיר: ויך
כל בכור במצרים ראשית אונים באהלי חם: ויסע כצאן
עמו וינהגם כעדר במדבר: וינחם לבטח ולא פחדו
ואת אויביהם כסה הים: ויביאם אל גבול קדשו הר זה
קנתה ימינו: ויגרש מפניהם ׀ גוים ויפילם בחבל נחלה
וישכן באהליהם שבטי ישראל: וינסו וימרו את אלהים
עליון ועדותיו לא שמרו: ויסגו ויבגדו כאבותם נהפכו
כקשת רמיה: ויכעיסוהו בבמותם ובפסיליהם יקניאוהו:
שמע אלהים ויתעבר וימאס מאד בישראל: ויטש משכן
שלו אהל שכן באדם: ויתן לשבי עזו ותפארתו ביד צר:
ויסגר לחרב עמו ובנחלתו התעבר: בחוריו אכלה אש
ובתולתיו לא הוללו: כהניו בחרב נפלו ואלמנתיו לא
תבכינה: ויקץ כישן ׀ אדני כגבור מתרונן מיין: ויך צריו
אחור חרפת עולם נתן למו: וימאס באהל יוסף ובשבט
אפרים לא בחר: ויבחר את שבט יהודה את הר ציון אשר
אהב: ויבן כמו רמים מקדשו כארץ יסדה לעולם: ויבחר
בדוד עבדו ויקחהו ממכלאת צאן: מאחר עלות הביאו
לרעות ביעקב עמו ובישראל נחלתו: וירעם כתם לבבו
ובתבונות כפיו ינחם:

עט מזמור לאסף אלהים
באו גוים ׀ בנחלתך טמאו את היכל קדשך שמו את ירושלם
לעיים: נתנו את נבלת עבדיך מאכל לעוף השמים בשר
חסידיך לחיתו ארץ: שפכו דמם ׀ כמים סביבות
ירושלם ואין קובר: היינו חרפה לשכנינו לעג וקלס
לסביבותינו: עד מה יהוה תאנף לנצח תבער כמו אש
קנאתך: שפך חמתך ׀ אל הגוים אשר לא ידעוך ועל
ממלכות אשר בשמך לא קראו: כי אכל את יעקב ואת
נוהו השמו: אל תזכר לנו עונת ראשנים מהר יקדמונו
רחמיך כי דלונו מאד: עזרנו ׀ אלהי ישענו על דבר
כבוד שמך והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך:
למה ׀ יאמרו הגוים איה אלהיהם יודע בגוים לעינינו
נקמת דם עבדיך השפוך: תבוא לפניך אנקת אסיר
כגדל זרועך הותר בני תמותה: והשב לשכנינו
שבעתים אל חיקם חרפתם אשר חרפוך אדני: ואנחנו

עח׳ סג׳ דגש אחר שורק עט׳ ו׳ בגוים ק׳

עמד

עמך ׀ וצאן מרעיתך נודה לך לעולם לדור ודר נספר
תהלתך:

פ למנצח אל ששנים עדות לאסף
מזמור: רעה ישראל ׀ האזינה נהג כצאן יוסף ישב
הכרובים הופיעה: לפני אפרים ׀ ובנימן ומנשה עוררה
את גבורתך ולכה לישעתה לנו: אלהים השיבנו והאר
פניך ונושעה: יהוה אלהים צבאות עד מתי עשנת
בתפלת עמך: האכלתם לחם דמעה ותשקמו בדמעות
שליש: תשימנו מדון לשכנינו ואיבינו ילעגו למו:
אלהים צבאות השיבנו והאר פניך ונושעה: גפן ממצרים
תסיע תגרש גוים ותטעה: פנית לפניה ותשרש שרשיה
ותמלא ארץ: כסו הרים צלה וענפיה ארזי אל: תשלח
קציריה עד ים ואל נהר יונקותיה: למה פרצת גדריה
וארוה כל עברי דרך: יכרסמנה חזיר מיער וזיז שדי
ירענה: אלהים צבאות שוב נא הבט משמים וראה
ופקד גפן זאת: וכנה אשר נטעה ימינך ועל בן אמצתה
לך: שרפה באש כסוחה מגערת פניך יאבדו: תהי
ידך על איש ימינך על בן אדם אמצת לך: ולא נסוג
ממך תחינו ובשמך נקרא: יהוה אלהים צבאות
השיבנו האר פניך ונושעה:

פא למנצח על
הגתית לאסף: הרנינו לאלהים עוזנו הריעו לאלהי
יעקב: שאו זמרה ותנו תף כנור נעים עם נבל: תקעו
בחדש שופר בכסה ליום חגנו: כי חק לישראל הוא
משפט לאלהי יעקב: עדות ׀ ביהוסף שמו בצאתו על
ארץ מצרים שפת לא ידעתי אשמע: הסירותי מסבל
שכמו כפיו מדוד תעברנה: בצרה קראת ואחלצך
אענך בסתר רעם אבחנך על מי מריבה סלה: שמע
עמי ואעידה בך ישראל אם תשמע לי: לא יהיה בך
אל זר ולא תשתחוה לאל נכר: אנכי ׀ יהוה אלהיך
המעלך מארץ מצרים הרחב פיך ואמלאהו: ולא שמע
עמי לקולי וישראל לא אבה לי: ואשלחהו בשרירות
לבם ילכו במועצותיהם: לו עמי שמע לי ישראל בדרכי
יהלכו: כמעט אויביהם אכניע ועל צריהם אשיב ידי:
משנאי יהוה יכחשו לו ויהי עתם לעולם: ויאכילהו
מחלב חטה ומצור דבש אשביעך:

פב
מזמור לאסף אלהים נצב בעדת אל בקרב אלהים
ישפט: עד מתי תשפטו עול ופני רשעים תשאו סלה:

ס׳ יד׳ עין חלויה סז׳ כ׳ רפתי פא׳ ב׳ דגש אחר שורק

שפטו

שפטו־דל ויתום עני ורש הצדיקו: פלטו־דל ואביון מיד
רשעים הצילו: לא ידעו ולא יבינו בחשכה יתהלכו ימוטו
כל־מוסדי ארץ: אני אמרתי אלהים אתם ובני
עליון כלכם: אכן כאדם תמותון וכאחד השרים תפלו:
קומה אלהים שפטה הארץ כי־אתה תנחל בכל־הגוים:

פג שיר מזמור לאסף: אלהים אל־דמי־לך אל־
תחרש ואל־תשקט אל: כי־הנה אויביך יהמיון ומשנאיך נשאו
ראש: על־עמך יערימו סוד ויתיעצו על־צפוניך: אמרו
לכו ונכחידם מגוי ולא־יזכר שם־ישראל עוד: כי נועצו
לב יחדו עליך ברית יכרתו: אהלי אדום וישמעאלים
מואב והגרים: גבל ועמון ועמלק פלשת עם־ישבי צור:
גם־אשור נלוה עמם היו זרוע לבני־לוט סלה: עשה־
להם כמדין כסיסרא כיבין בנחל קישון: נשמדו בעין־
דאר היו דמן לאדמה: שיתמו נדיבמו כערב וכזאב
וכזבח וכצלמנע כל־נסיכמו: אשר אמרו נירשה לנו את
נאות אלהים: אלהי שיתמו כגלגל כקש לפני־רוח: כאש
תבער־יער וכלהבה תלהט הרים: כן תרדפם בסערך
ובסופתך תבהלם: מלא פניהם קלון ויבקשו שמך
יהוה: יבשו ויבהלו עדי־עד ויחפרו ויאבדו: וידעו כי־
אתה שמך יהוה לבדך עליון על־כל־הארץ:

פד למנצח על־הגתית לבני־קרח מזמור: מה־ידידות
משכנותיך יהוה צבאות: נכספה וגם־כלתה נפשי
לחצרות יהוה לבי ובשרי ירננו אל אל־חי: גם־צפור
מצאה בית ודרור קן לה אשר־שתה אפרחיה את־מזבחותיך
יהוה צבאות מלכי ואלהי: אשרי יושבי ביתך עוד
יהללוך סלה: אשרי אדם עוז־לו בך מסלות בלבבם:
עברי בעמק הבכא מעין ישיתוהו גם־ברכות יעטה מורה:
ילכו מחיל אל־חיל יראה אל־אלהים בציון: יהוה אלהים
צבאות שמעה תפלתי האזינה אלהי יעקב סלה: מגננו
ראה אלהים והבט פני משיחך: כי טוב־יום בחצריך
מאלף בחרתי הסתופף בבית אלהי מדור באהלי־רשע:
כי שמש ומגן יהוה אלהים חן וכבוד יתן יהוה לא ימנע־
טוב להלכים בתמים: יהוה צבאות אשרי אדם בטח בך:

פה למנצח לבני־קרח מזמור: רצית יהוה
ארצך שבת שבות יעקב: נשאת עון עמך כסית כל־חטאתם
סלה: אספת כל־עברתך השיבות מחרון אפך: שובנו

אלהי ישענו והפר כעסך עמנו: הלעולם תאנף־בנו תמשך
אפך לדר ודר: הלא־אתה תשוב תחיינו ועמך ישמחו־
בך: הראנו יהוה חסדך וישעך תתן־לנו: אשמעה
מה־ידבר האל יהוה כי ידבר שלום אל־עמו ואל־חסידיו
ואל־ישובו לכסלה: אך קרוב ליראיו ישעו לשכן כבוד
בארצנו: חסד־ואמת נפגשו צדק ושלום נשקו: אמת
מארץ תצמח וצדק משמים נשקף: גם־יהוה יתן הטוב
וארצנו תתן יבולה: צדק לפניו יהלך וישם לדרך
פעמיו:

פו תפלה לדוד הטה־יהוה אזנך
ענני כי־עני ואביון אני: שמרה נפשי כי־חסיד אני הושע
עבדך אתה אלהי הבוטח אליך: חנני אדני כי־אליך
אקרא כל־היום: שמח נפש עבדך כי אליך אדני נפשי
אשא: כי־אתה אדני טוב וסלח ורב־חסד לכל־קראיך:
האזינה יהוה תפלתי והקשיבה בקול תחנונותי: ביום
צרתי אקראך כי תענני: אין־כמוך באלהים אדני ואין
כמעשיך: כל־גוים אשר עשית יבואו וישתחוו לפניך
אדני ויכבדו לשמך: כי־גדול אתה ועשה נפלאות אתה
אלהים לבדך: הורני יהוה דרכך אהלך באמתך יחד לבבי
ליראה שמך: אודך אדני אלהי בכל־לבבי ואכבדה שמך
לעולם: כי־חסדך גדול עלי והצלת נפשי משאול תחתיה:
אלהים זדים קמו עלי ועדת עריצים בקשו נפשי ולא
שמוך לנגדם: ואתה אדני אל־רחום וחנון ארך אפים
ורב־חסד ואמת: פנה אלי וחנני תנה־עזך לעבדך והושיעה
לבן־אמתך: עשה־עמי אות לטובה ויראו שנאי ויבשו
כי־אתה יהוה עזרתני ונחמתני:

פז לבני־קרח
מזמור שיר יסודתו בהררי־קדש: אהב יהוה שערי ציון
מכל משכנות יעקב: נכבדות מדבר בך עיר האלהים
סלה: אזכיר רהב ובבל לידעי הנה פלשת וצור עם־
כוש זה ילד־שם: ולציון יאמר איש ואיש ילד־בה והוא
יכוננה עליון: יהוה יספר בכתוב עמים זה ילד־שם
סלה: ושרים כחללים כל־מעיני בך:

פח
שיר מזמור לבני־קרח למנצח על־מחלת לענות
משכיל להימן האזרחי: יהוה אלהי ישועתי יום־צעקתי
בלילה נגדך: תבוא לפניך תפלתי הטה־אזנך לרנתי:
כי־שבעה ברעות נפשי וחיי לשאול הגיעו: נחשבתי
עם־יורדי בור הייתי כגבר אין־איל: במתים חפשי כמו

חללים שכבי קבר אשר לא זכרתם עוד והמה מידך נגזרו:
שתני בבור תחתיות במחשכים במצלות: עלי סמכה
חמתך וכל משבריך עניתה סלה: הרחקת מידעי ממני
שתני תועבות למו כלא ולא אצא: עיני דאבה מני עני
קראתיך יהוה בכל יום שטחתי אליך כפי: הלמתים
תעשה פלא אם רפאים יקומו יודוך סלה: היספר בקבר
חסדך אמונתך באבדון: היודע בחשך פלאך וצדקתך
בארץ נשיה: ואני אליך יהוה שועתי ובבקר תפלתי
תקדמך: למה יהוה תזנח נפשי תסתיר פניך ממני:
עני אני וגוע מנער נשאתי אמיך אפונה: עלי עברו
חרוניך בעותיך צמתתוני: סבוני כמים כל היום הקיפו
עלי יחד: הרחקת ממני אהב ורע מידעי מחשך:

פט משכיל לאיתן האזרחי: חסדי יהוה
עולם אשירה לדר ודר אודיע אמונתך בפי: כי אמרתי
עולם חסד יבנה שמים תכן אמונתך בהם: כרתי
ברית לבחירי נשבעתי לדוד עבדי: עד עולם אכין
זרעך ובניתי לדר ודור כסאך סלה: ויודו שמים פלאך
יהוה אף אמונתך בקהל קדשים: כי מי בשחק יערך
ליהוה ידמה ליהוה בבני אלים: אל נערץ בסוד קדשים
רבה ונורא על כל סביביו: יהוה אלהי צבאות מי
כמוך חסין יה ואמונתך סביבותיך: אתה מושל בגאות
הים בשוא גליו אתה תשבחם: אתה דכאת כחלל רהב
בזרוע עזך פזרת אויביך: לך שמים אף לך ארץ תבל
ומלאה אתה יסדתם: צפון וימין אתה בראתם תבור
וחרמון בשמך ירננו: לך זרוע עם גבורה תעז ידך
תרום ימינך: צדק ומשפט מכון כסאך חסד ואמת
יקדמו פניך: אשרי העם ידעי תרועה יהוה באור פניך
יהלכון: בשמך יגילון כל היום ובצדקתך ירומו: כי
תפארת עזמו אתה וברצונך תרים קרננו: כי ליהוה
מגננו ולקדוש ישראל מלכנו: אז דברת בחזון לחסידיך
ותאמר שויתי עזר על גבור הרימותי בחור מעם: מצאתי
דוד עבדי בשמן קדשי משחתיו: אשר ידי תכון עמו
אף זרועי תאמצנו: לא ישא אויב בו ובן עולה לא
יעננו: וכתותי מפניו צריו ומשנאיו אגוף: ואמונתי
וחסדי עמו ובשמי תרום קרנו: ושמתי בים ידו ובנהרות
ימינו: הוא יקראני אבי אתה אלי וצור ישועתי: אף

אני בכור אתנהו עליון למלכי ארץ: לעולם אשמור לו
חסדי ובריתי נאמנת לו: ושמתי לעד זרעו וכסאו כימי
שמים: אם יעזבו בניו תורתי ובמשפטי לא ילכון:
אם חקתי יחללו ומצותי לא ישמרו: ופקדתי בשבט
פשעם ובנגעים עונם: וחסדי לא אפיר מעמו ולא אשקר
באמונתי: לא אחלל בריתי ומוצא שפתי לא אשנה:
אחת נשבעתי בקדשי אם לדוד אכזב: זרעו לעולם
יהיה וכסאו כשמש נגדי: כירח יכון עולם ועד בשחק
נאמן סלה: ואתה זנחת ותמאס התעברת עם משיחך:
נארתה ברית עבדך חללת לארץ נזרו: פרצת כל
גדרתיו שמת מבצריו מחתה: שסהו כל עברי דרך היה
חרפה לשכניו: הרימות ימין צריו השמחת כל אויביו:
אף תשיב צור חרבו ולא הקמתו במלחמה: השבת
מטהרו וכסאו לארץ מגרתה: הקצרת ימי עלומיו
העטית עליו בושה סלה: עד מה יהוה תסתר לנצח
תבער כמו אש חמתך: זכר אני מה חלד על מה שוא
בראת כל בני אדם: מי גבר יחיה ולא יראה מות ימלט
נפשו מיד שאול סלה: איה חסדיך הראשנים אדני
נשבעת לדוד באמונתך: זכר אדני חרפת עבדיך שאתי
בחיקי כל רבים עמים: אשר חרפו אויביך יהוה אשר
חרפו עקבות משיחך: ברוך יהוה לעולם אמן ואמן:

צ תפלה למשה איש האלהים אדני מעון
אתה היית לנו בדר ודר: בטרם הרים ילדו ותחולל
ארץ ותבל ומעולם עד עולם אתה אל: תשב אנוש עד
דכא ותאמר שובו בני אדם: כי אלף שנים בעיניך כיום
אתמול כי יעבר ואשמורה בלילה: זרמתם שנה יהיו
בבקר כחציר יחלף: בבקר יציץ וחלף לערב ימולל
ויבש: כי כלינו באפך ובחמתך נבהלנו: שת עונתינו
לנגדך עלמנו למאור פניך: כי כל ימינו פנו בעברתך
כלינו שנינו כמו הגה: ימי שנותינו בהם שבעים שנה
ואם בגבורת שמונים שנה ורהבם עמל ואון כי גז חיש
ונעפה: מי יודע עז אפך וכיראתך עברתך: למנות
ימינו כן הודע ונבא לבב חכמה: שובה יהוה עד מתי
והנחם על עבדיך: שבענו בבקר חסדך ונרננה ונשמחה
בכל ימינו: שמחנו כימות עניתנו שנות ראינו רעה:
יראה אל עבדיך פעלך והדרך על בניהם: ויהי נעם

אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה
ידינו כוננהו:

צא ישב בסתר עליון בצל שדי
יתלונן: אמר ליהוה מחסי ומצודתי אלהי אבטח בו:
כי הוא יצילך מפח יקוש מדבר הוות: באברתו | יסך
לך ותחת כנפיו תחסה צנה וסחרה אמתו: לא תירא
מפחד לילה מחץ יעוף יומם: מדבר באפל יהלך מקטב
ישוד צהרים: יפל מצדך | אלף ורבבה מימינך אליך
לא יגש: רק בעיניך תביט ושלמת רשעים תראה:
כי אתה יהוה מחסי עליון שמת מעונך: לא תאנה אליך
רעה ונגע לא יקרב באהלך: כי מלאכיו יצוה לך לשמרך
בכל דרכיך: על כפים ישאונך פן תגף באבן רגלך:
על שחל ופתן תדרך תרמס כפיר ותנין: כי בי חשק
ואפלטהו אשגבהו כי ידע שמי: יקראני | ואענהו עמו
אנכי בצרה אחלצהו ואכבדהו: ארך ימים אשביעהו
ואראהו בישועתי:

צב מזמור שיר ליום
השבת: טוב להדות ליהוה ולזמר לשמך עליון:
להגיד בבקר חסדך ואמונתך בלילות: עלי עשור ועלי
נבל עלי הגיון בכנור: כי שמחתני יהוה בפעלך במעשי
ידיך ארנן: מה גדלו מעשיך יהוה מאד עמקו מחשבתיך:
איש בער לא ידע וכסיל לא יבין את זאת: בפרח רשעים |
כמו עשב ויציצו כל פעלי און להשמדם עדי עד: ואתה
מרום לעלם יהוה: כי הנה איביך | יהוה כי הנה
איביך יאבדו יתפרדו כל פעלי און: ותרם כראים קרני
בלתי בשמן רענן: ותבט עיני בשורי בקמים עלי מרעים
תשמענה אזני: צדיק כתמר יפרח כארז בלבנון ישגה:
שתולים בבית יהוה בחצרות אלהינו יפריחו: עוד
ינובון בשיבה דשנים ורעננים יהיו: להגיד כי ישר יהוה
צורי ולא עלתה בו:

צג יהוה מלך גאות
לבש לבש יהוה עז התאזר אף תכון תבל בל תמוט:
נכון כסאך מאז מעולם אתה: נשאו נהרות | יהוה נשאו
נהרות קולם ישאו נהרות דכים: מקלות | מים רבים
אדירים משברי ים אדיר במרום יהוה: עדתיך | נאמנו
מאד לביתך נאוה קדש יהוה לארך ימים:

צד אל נקמות יהוה אל נקמות הופיע:
הנשא שפט הארץ השב גמול על גאים: עד מתי רשעים |
יהוה עד מתי רשעים יעלזו: יביעו ידברו עתק יתאמרו

צב' א' ס"ו קמץ צב' טו' שלמה ק'

כל

כל פעלי און: עמך יהוה ידכאו ונחלתך יענו:
אלמנה וגר יהרגו ויתומים ירצחו: ויאמרו לא יראה יה
ולא יבין אלהי יעקב: בינו בערים בעם וכסילים מתי
תשכילו: הנטע אזן הלא ישמע אם יצר עין הלא יביט:
היסר גוים הלא יוכיח המלמד אדם דעת: יהוה ידע
מחשבות אדם כי המה הבל: אשרי הגבר אשר תיסרנו
יה ומתורתך תלמדנו: להשקיט לו מימי רע עד יכרה
לרשע שחת: כי | לא יטש יהוה עמו ונחלתו לא יעזב:
כי עד צדק ישוב משפט ואחריו כל ישרי לב: מי יקום
לי עם מרעים מי יתיצב לי עם פעלי און: לולי יהוה
עזרתה לי כמעט שכנה דומה נפשי: אם אמרתי מטה
רגלי חסדך יהוה יסעדני: ברב שרעפי בקרבי תנחומיך
ישעשעו נפשי: היחברך כסא הוות יצר עמל עלי חק:
יגודו על נפש צדיק ודם נקי ירשיעו: ויהי יהוה לי
למשגב ואלהי לצור מחסי: וישב עליהם | את אונם
וברעתם יצמיתם יצמיתם יהוה אלהינו:

צה לכו נרננה ליהוה נריעה לצור ישענו: נקדמה
פניו בתודה בזמרות נריע לו: כי אל גדול יהוה ומלך
גדול על כל אלהים: אשר בידו מחקרי ארץ ותועפות
הרים לו: אשר לו הים והוא עשהו ויבשת ידיו יצרו: באו
נשתחוה ונכרעה נברכה לפני יהוה עשנו: כי הוא
אלהינו ואנחנו עם מרעיתו וצאן ידו היום אם בקלו
תשמעו: אל תקשו לבבכם כמריבה כיום מסה במדבר:
אשר נסוני אבותיכם בחנוני גם ראו פעלי: ארבעים שנה |
אקוט בדור ואמר עם תעי לבב הם והם לא ידעו דרכי:
אשר נשבעתי באפי אם יבאון אל מנוחתי:

צו שירו ליהוה שיר חדש שירו ליהוה כל הארץ:
שירו ליהוה ברכו שמו בשרו מיום ליום ישועתו: ספרו
בגוים כבודו בכל העמים נפלאותיו: כי גדול יהוה
ומהלל מאד נורא הוא על כל אלהים: כי | כל אלהי
העמים אלילים ויהוה שמים עשה: הוד והדר לפניו עז
ותפארת במקדשו: הבו ליהוה משפחות עמים הבו
ליהוה כבוד ועז: הבו ליהוה כבוד שמו שאו מנחה
ובאו לחצרותיו: השתחוו ליהוה בהדרת קדש חילו
מפניו כל הארץ: אמרו בגוים | יהוה מלך אף תכון תבל
בל תמוט ידין עמים במישרים: ישמחו השמים ותגל

צד' כא' ר"ת אחד התלם צו' י' כלו קמץ

הארץ

הארץ ירעם הים ומלאו: יעלז שדי וכל אשר בו אז ירננו כל עצי יער: לפני יהוה כי בא כי בא לשפט הארץ ישפט תבל בצדק ועמים באמונתו:

צז יהוה מלך תגל הארץ ישמחו איים רבים: ענן וערפל סביביו צדק ומשפט מכון כסאו: אש לפניו תלך ותלהט סביב צריו: האירו ברקיו תבל ראתה ותחל הארץ: הרים כדונג נמסו מלפני יהוה מלפני אדון כל הארץ: הגידו השמים צדקו וראו כל העמים כבודו: יבשו כל עבדי פסל המתהללים באלילים השתחוו לו כל אלהים: שמעה ותשמח ציון ותגלנה בנות יהודה למען משפטיך יהוה: כי אתה יהוה עליון על כל הארץ מאד נעלית על כל אלהים: אהבי יהוה שנאו רע שמר נפשות חסידיו מיד רשעים יצילם: אור זרע לצדיק ולישרי לב שמחה: שמחו צדיקים ביהוה והודו לזכר קדשו:

צח מזמור שירו ליהוה שיר חדש כי נפלאות עשה הושיעה לו ימינו וזרוע קדשו: הודיע יהוה ישועתו לעיני הגוים גלה צדקתו: זכר חסדו ואמונתו לבית ישראל ראו כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו: הריעו ליהוה כל הארץ פצחו ורננו וזמרו: זמרו ליהוה בכנור בכנור וקול זמרה: בחצצרות וקול שופר הריעו לפני המלך יהוה: ירעם הים ומלאו תבל וישבי בה: נהרות ימחאו כף יחד הרים ירננו: לפני יהוה כי בא לשפט הארץ ישפט תבל בצדק ועמים במישרים:

צט יהוה מלך ירגזו עמים ישב כרובים תנוט הארץ: יהוה בציון גדול ורם הוא על כל העמים: יודו שמך גדול ונורא קדוש הוא: ועז מלך משפט אהב אתה כוננת מישרים משפט וצדקה ביעקב אתה עשית: רוממו יהוה אלהינו והשתחוו להדם רגליו קדוש הוא: משה ואהרן בכהניו ושמואל בקראי שמו קראים אל יהוה והוא יענם: בעמוד ענן ידבר אליהם שמרו עדתיו וחק נתן למו: יהוה אלהינו אתה עניתם אל נשא היית להם ונקם על עלילותם: רוממו יהוה אלהינו והשתחוו להר קדשו כי קדוש יהוה אלהינו:

ק מזמור לתודה הריעו ליהוה כל הארץ: עבדו את יהוה בשמחה באו לפניו ברננה: דעו כי יהוה הוא אלהים הוא עשנו ולא אנחנו עמו וצאן מרעיתו: באו שעריו בתודה חצרתיו בתהלה

הודו לו ברכו שמו: כי טוב יהוה לעולם חסדו ועד דר ודר אמונתו:

קא לדוד מזמור חסד ומשפט אשירה לך יהוה אזמרה: אשכילה בדרך תמים מתי תבוא אלי אתהלך בתם לבבי בקרב ביתי: לא אשית לנגד עיני דבר בליעל עשה סטים שנאתי לא ידבק בי: לבב עקש יסור ממני רע לא אדע: מלושני בסתר רעהו אותו אצמית גבה עינים ורחב לבב אתו לא אוכל: עיני בנאמני ארץ לשבת עמדי הלך בדרך תמים הוא ישרתני: לא ישב בקרב ביתי עשה רמיה דבר שקרים לא יכון לנגד עיני: לבקרים אצמית כל רשעי ארץ להכרית מעיר יהוה כל פעלי און:

קב תפלה לעני כי יעטף ולפני יהוה ישפך שיחו: יהוה שמעה תפלתי ושועתי אליך תבוא: אל תסתר פניך ממני ביום צר לי הטה אלי אזנך ביום אקרא מהר ענני: כי כלו בעשן ימי ועצמותי כמוקד נחרו: הוכה כעשב ויבש לבי כי שכחתי מאכל לחמי: מקול אנחתי דבקה עצמי לבשרי: דמיתי לקאת מדבר הייתי ככוס חרבות: שקדתי ואהיה כצפור בודד על גג: כל היום חרפוני אויבי מהוללי בי נשבעו: כי אפר כלחם אכלתי ושקוי בבכי מסכתי: מפני זעמך וקצפך כי נשאתני ותשליכני: ימי כצל נטוי ואני כעשב איבש: ואתה יהוה לעולם תשב וזכרך לדר ודר: אתה תקום תרחם ציון כי עת לחננה כי בא מועד: כי רצו עבדיך את אבניה ואת עפרה יחננו: וייראו גוים את שם יהוה וכל מלכי הארץ את כבודך: כי בנה יהוה ציון נראה בכבודו: פנה אל תפלת הערער ולא בזה את תפלתם: תכתב זאת לדור אחרון ועם נברא יהלל יה: כי השקיף ממרום קדשו יהוה משמים אל ארץ הביט: לשמע אנקת אסיר לפתח בני תמותה: לספר בציון שם יהוה ותהלתו בירושלם: בהקבץ עמים יחדו וממלכות לעבד את יהוה: ענה בדרך כחו קצר ימי: אמר אלי אל תעלני בחצי ימי בדור דורים שנותיך: לפנים הארץ יסדת ומעשה ידיך שמים: המה יאבדו ואתה תעמד וכלם כבגד יבלו כלבוש תחליפם ויחלפו: ואתה הוא ושנותיך לא יתמו: בני עבדיך ישכונו וזרעם לפניך יכון:

קג לדוד ברכי נפשי את יהוה וכל

קרבי את־שם קדשו: ברכי נפשי את־יהוה ואל־תשכחי
כל־גמוליו: הסלח לכל־עונכי הרפא לכל־תחלואיכי:
הגואל משחת חייכי המעטרכי חסד ורחמים: המשביע ה
בטוב עדיך תתחדש כנשר נעוריכי: עשה צדקות יהוה
ומשפטים לכל־עשוקים: יודיע דרכיו למשה לבני
ישראל עלילותיו: רחום וחנון יהוה ארך אפים ורב־
חסד: לא־לנצח יריב ולא לעולם יטור: לא כחטאינו י
עשה לנו ולא כעונתינו גמל עלינו: כי כגבה שמים
על־הארץ גבר חסדו על־יראיו: כרחק מזרח ממערב
הרחיק ממנו את־פשעינו: כרחם אב על־בנים רחם
יהוה על־יראיו: כי־הוא ידע יצרנו זכור כי־עפר אנחנו:
אנוש כחציר ימיו כציץ השדה כן יציץ: כי רוח עברה־ טו
בו ואיננו ולא־יכירנו עוד מקומו: וחסד יהוה מעולם
ועד־עולם על־יראיו וצדקתו לבני בנים: לשמרי בריתו
ולזכרי פקדיו לעשותם: יהוה בשמים הכין כסאו
ומלכותו בכל משלה: ברכו יהוה מלאכיו גברי כח כ
עשי דברו לשמע בקול דברו: ברכו יהוה כל־צבאיו
משרתיו עשי רצונו: ברכו יהוה כל־מעשיו בכל־
מקמות ממשלתו ברכי נפשי את־יהוה: פ

קד ברכי נפשי את־יהוה יהוה אלהי גדלת קד
מאד הוד והדר לבשת: עטה אור כשלמה נוטה שמים
כיריעה: המקרה במים עליותיו השם עבים רכובו
המהלך על־כנפי־רוח: עשה מלאכיו רוחות משרתיו
אש להט: יסד־ארץ על־מכוניה בל־תמוט עולם ועד: ה
תהום כלבוש כסיתו על־הרים יעמדו־מים: מן־גערתך
ינוסון מן־קול רעמך יחפזון: יעלו הרים ירדו בקעות
אל־מקום זה יסדת להם: גבול־שמת בל־יעברון בל־
ישובון לכסות הארץ: המשלח מעינים בנחלים בין י
הרים יהלכון: ישקו כל־חיתו שדי ישברו פראים צמאם:
עליהם עוף־השמים ישכון מבין עפאים יתנו־קול: משקה
הרים מעליותיו מפרי מעשיך תשבע הארץ: מצמיח
חציר לבהמה ועשב לעבדת האדם להוציא לחם מן־
הארץ: ויין ישמח לבב־אנוש להצהיל פנים משמן טו
ולחם לבב־אנוש יסעד: ישבעו עצי יהוה ארזי לבנון
אשר נטע: אשר־שם צפרים יקננו חסידה ברושים
ביתה: הרים הגבהים ליעלים סלעים מחסה לשפנים:

כ עשה ירח למועדים שמש ידע מבואו: תשת־חשך ויהי
לילה בו־תרמש כל־חיתו־יער: הכפירים שאגים לטרף
ולבקש מאל אכלם: תזרח השמש יאספון ואל־מעונתם
ירבצון: יצא אדם לפעלו ולעבדתו עדי־ערב: מה־
רבו מעשיך יהוה כלם בחכמה עשית מלאה הארץ
כה קנינך: זה הים גדול ורחב ידים שם־רמש ואין מספר
חיות קטנות עם־גדלות: שם אניות יהלכון לויתן זה
יצרת לשחק־בו: כלם אליך ישברון לתת אכלם בעתו:
תתן להם ילקטון תפתח ידך ישבעון טוב: תסתיר פניך
ל יבהלון תסף רוחם יגועון ואל־עפרם ישובון: תשלח
רוחך יבראון ותחדש פני אדמה: יהי כבוד יהוה
לעולם ישמח יהוה במעשיו: המביט לארץ ותרעד יגע
בהרים ויעשנו: אשירה ליהוה בחיי אזמרה לאלהי
לה בעודי: יערב עליו שיחי אנכי אשמח ביהוה: יתמו
חטאים מן־הארץ ורשעים עוד אינם ברכי נפשי את־
יהוה הללו־יה: פ

קה הודו ליהוה קראו בשמו קה
הודיעו בעמים עלילותיו: שירו־לו זמרו־לו שיחו בכל־
נפלאותיו: התהללו בשם קדשו ישמח לב מבקשי
ה יהוה: דרשו יהוה ועזו בקשו פניו תמיד: זכרו
נפלאותיו אשר־עשה מפתיו ומשפטי־פיהו: זרע אברהם
עבדו בני יעקב בחיריו: הוא יהוה אלהינו בכל־הארץ
משפטיו: זכר לעולם בריתו דבר צוה לאלף דור:
י אשר כרת את־אברהם ושבועתו לישחק: ויעמידה
ליעקב לחק לישראל ברית עולם: לאמר לך אתן את־
ארץ־כנען חבל נחלתכם: בהיותם מתי מספר כמעט
וגרים בה: ויתהלכו מגוי אל־גוי מממלכה אל־עם
אחר: לא־הניח אדם לעשקם ויוכח עליהם מלכים:
טו אל־תגעו במשיחי ולנביאי אל־תרעו: ויקרא רעב על־
הארץ כל־מטה־לחם שבר: שלח לפניהם איש לעבד
נמכר יוסף: ענו בכבל רגליו ברזל באה נפשו: עד־
כ עת בא־דברו אמרת יהוה צרפתהו: שלח מלך ויתירהו
משל עמים ויפתחהו: שמו אדון לביתו ומשל בכל־
קנינו: לאסר שריו בנפשו וזקניו יחכם: ויבא
ישראל מצרים ויעקב גר בארץ־חם: ויפר את־עמו מאד
כה ויעצמהו מצריו: הפך לבם לשנא עמו להתנכל
בעבדיו: שלח משה עבדו אהרן אשר בחר־בו: שמו־בם

דברי אתותיו ומפתים בארץ חם: שלח חשך ויחשך ולא
מרו את־דבריו: הפך את־מימיהם לדם וימת את־דגתם:
שרץ ארצם צפרדעים בחדרי מלכיהם: אמר ויבא ערב כנים ל
בכל־גבולם: נתן גשמיהם ברד אש להבות בארצם: ויך
גפנם ותאנתם וישבר עץ גבולם: אמר ויבא ארבה וילק
ואין מספר: ויאכל כל־עשב בארצם ויאכל פרי אדמתם: לה
ויך כל־בכור בארצם ראשית לכל־אונם: ויוציאם בכסף
וזהב ואין בשבטיו כושל: שמח מצרים בצאתם כי־נפל
פחדם עליהם: פרש ענן למסך ואש להאיר לילה:
שאל ויבא שלו ולחם שמים ישביעם: פתח צור ויזובו ם
מים הלכו בציות נהר: כי זכר את־דבר קדשו את־
אברהם עבדו: ויוצא עמו בששון ברנה את־בחיריו:
ויתן להם ארצות גוים ועמל לאמים יירשו: בעבור מה
ישמרו חקיו ותורתיו ינצרו הללו־יה: קו הללו־יה
הודו ליהוה כי־טוב כי לעולם חסדו: מי ימלל
גבורות יהוה ישמיע כל־תהלתו: אשרי שמרי משפט
עשה צדקה בכל־עת: זכרני יהוה ברצון עמך פקדני
בישועתך: לראות | בטובת בחיריך לשמח בשמחת
גויך להתהלל עם־נחלתך: חטאנו עם־אבותינו העוינו
הרשענו: אבותינו במצרים | לא־השכילו נפלאותיך לא
זכרו את־רב חסדיך וימרו על־ים בים־סוף: ויושיעם
למען שמו להודיע את־גבורתו: ויגער בים־סוף ויחרב
ויוליכם בתהמות כמדבר: ויושיעם מיד שונא ויגאלם
מיד אויב: ויכסו־מים צריהם אחד מהם לא נותר:
ויאמינו בדבריו ישירו תהלתו: מהרו שכחו מעשיו לא
חכו לעצתו: ויתאוו תאוה במדבר וינסו־אל בישימון:
ויתן להם שאלתם וישלח רזון בנפשם: ויקנאו למשה מה
במחנה לאהרן קדוש יהוה: תפתח־ארץ ותבלע דתן
ותכס על־עדת אבירם: ותבער־אש בעדתם להבה תלהט
רשעים: יעשו־עגל בחרב וישתחוו למסכה: וימירו כ
את־כבודם בתבנית שור אכל עשב: שכחו אל מושיעם
עשה גדלות במצרים: נפלאות בארץ חם נוראות על־
ים־סוף: ויאמר להשמידם לולי משה בחירו עמד בפרץ
לפניו להשיב חמתו מהשחית: וימאסו בארץ חמדה
לא־האמינו לדברו: וירגנו באהליהם לא שמעו בקול מה
יהוה: וישא ידו להם להפיל אותם במדבר: ולהפיל

קה׳ מ׳ שלו קרי .כח׳ דברו ק׳

זרעם בגוים ולזרותם בארצות: ויצמדו לבעל פעור
ויאכלו זבחי מתים: ויכעיסו במעלליהם ותפרץ־בם
מגפה: ויעמד פינחס ויפלל ותעצר המגפה: ותחשב ל
לו לצדקה לדר ודר עד־עולם: ויקציפו על־מי מריבה
וירע למשה בעבורם: כי־המרו את־רוחו ויבטא בשפתיו:
לה לא־השמידו את־העמים אשר אמר יהוה להם: ויתערבו
בגוים וילמדו מעשיהם: ויעבדו את־עצביהם ויהיו להם
למוקש: ויזבחו את־בניהם ואת־בנותיהם לשדים:
וישפכו דם נקי דם־בניהם ובנותיהם אשר זבחו לעצבי
כנען ותחנף הארץ בדמים: ויטמאו במעשיהם ויזנו
ם במעלליהם: ויחר־אף יהוה בעמו ויתעב את־נחלתו:
ויתנם ביד־גוים וימשלו בהם שנאיהם: וילחצום
אויביהם ויכנעו תחת ידם: פעמים רבות יצילם והמה
ימרו בעצתם וימכו בעונם: וירא בצר להם בשמעו
מה את־רנתם: ויזכר להם בריתו וינחם כרב חסדו: ויתן
אותם לרחמים לפני כל־שוביהם: הושיענו | יהוה
אלהינו וקבצנו מן־הגוים להודות לשם קדשך להשתבח
בתהלתך: ברוך יהוה | אלהי ישראל מן־העולם ועד
העולם ואמר כל־העם אמן הללו־יה:
קז הדו ליהוה כי־טוב כי לעולם חסדו: קז
יאמרו גאולי יהוה אשר גאלם מיד־צר: ומארצות קבצם
ממזרח וממערב מצפון ומים: תעו במדבר בישימון
ה דרך עיר מושב לא מצאו: רעבים גם־צמאים נפשם
בהם תתעטף: ויצעקו אל־יהוה בצר להם ממצוקותיהם
יצילם: וידריכם בדרך ישרה ללכת אל־עיר מושב:
יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם: כי־השביע נפש
שקקה ונפש רעבה מלא־טוב: ישבי חשך וצלמות אסירי
עני וברזל: כי־המרו אמרי־אל ועצת עליון נאצו:
ויכנע בעמל לבם כשלו ואין עזר: ויזעקו אל־יהוה בצר
להם ממצקותיהם יושיעם: יוציאם מחשך וצלמות
ומוסרותיהם ינתק: יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני
אדם: כי־שבר דלתות נחשת ובריחי ברזל גדע:
אולים מדרך פשעם ומעונתיהם יתענו: כל־אכל תתעב
נפשם ויגיעו עד־שערי מות: ויזעקו אל־יהוה בצר להם
ממצקותיהם יושיעם: ישלח דברו וירפאם וימלט
משחיתותם: יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם:

ק׳ מה׳ חסדיו קרי

ויזבחו זבחי תודה ויספרו מעשיו ברנה: יורדי הים
באניות עשי מלאכה במים רבים: המה ראו מעשי יהוה
ונפלאותיו במצולה: ויאמר ויעמד רוח סערה ותרומם
גליו: יעלו שמים ירדו תהומות נפשם ברעה תתמוגג: יחוגו
וינועו כשכור וכל־חכמתם תתבלע: ויצעקו אל־יהוה
בצר להם וממצוקתיהם יוציאם: יקם סערה לדממה
ויחשו גליהם: וישמחו כי־ישתקו וינחם אל־מחוז חפצם:
יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם: וירוממוהו בקהל
עם ובמושב זקנים יהללוהו: ישם נהרות למדבר ומצאי
מים לצמאון: ארץ פרי למלחה מרעת יושבי בה: ישם
מדבר לאגם־מים וארץ ציה למצאי מים: ויושב שם
רעבים ויכוננו עיר מושב: ויזרעו שדות ויטעו כרמים
ויעשו פרי תבואה: ויברכם וירבו מאד ובהמתם לא
ימעיט: וימעטו וישחו מעצר רעה ויגון: שפך בוז על־
נדיבים ויתעם בתהו לא־דרך: וישגב אביון מעוני וישם
כצאן משפחות: יראו ישרים וישמחו וכל־עולה קפצה
פיה: מי־חכם וישמר־אלה ויתבוננו חסדי יהוה:

קח שיר מזמור לדוד: נכון לבי אלהים
אשירה ואזמרה אף־כבודי: עורה הנבל וכנור אעירה
שחר: אודך בעמים | יהוה ואזמרך בלאמים: כי־גדול
מעל־שמים חסדך ועד־שחקים אמתך: רומה על־שמים
אלהים ועל כל־הארץ כבודך: למען יחלצון ידידיך
הושיעה ימינך ועננו: אלהים | דבר בקדשו אעלזה
אחלקה שכם ועמק סכות אמדד: לי גלעד | לי מנשה
ואפרים מעוז ראשי יהודה מחקקי: מואב | סיר רחצי על־
אדום אשליך נעלי עלי־פלשת אתרועע: מי יבלני עיר
מבצר מי נחני עד־אדום: הלא־אלהים זנחתנו ולא־תצא
אלהים בצבאתינו: הבה־לנו עזרת מצר ושוא תשועת
אדם: באלהים נעשה־חיל והוא יבוס צרינו:

קט למנצח לדוד מזמור אלהי תהלתי אל־
תחרש: כי פי רשע ופי־מרמה עלי פתחו דברו אתי לשון
שקר: ודברי שנאה סבבוני וילחמוני חנם: תחת־אהבתי
ישטנוני ואני תפלה: וישימו עלי רעה תחת טובה ושנאה
תחת אהבתי: הפקד עליו רשע ושטן יעמד על־ימינו:
בהשפטו יצא רשע ותפלתו תהיה לחטאה: יהיו־ימיו
מעטים פקדתו יקח אחר: יהיו־בניו יתומים ואשתו

אלמנה: ונוע ינועו בניו ושאלו ודרשו מחרבותיהם:
ינקש נושה לכל־אשר־לו ויבזו זרים יגיעו: אל־יהי־לו
משך חסד ואל־יהי חונן ליתומיו: יהי־אחריתו להכרית
בדור אחר ימח שמם: יזכר | עון אבתיו אל־יהוה וחטאת
אמו אל־תמח: יהיו נגד־יהוה תמיד ויכרת מארץ זכרם:
יען אשר | לא זכר עשות חסד וירדף איש־עני ואביון
ונכאה לבב למותת: ויאהב קללה ותבואהו ולא־חפץ
בברכה ותרחק ממנו: וילבש קללה כמדו ותבא כמים
בקרבו וכשמן בעצמותיו: תהי־לו כבגד יעטה ולמזח
תמיד יחגרה: זאת | פעלת שטני מאת יהוה והדברים
רע על־נפשי: ואתה | יהוה אדני עשה־אתי למען שמך
כי־טוב חסדך הצילני: כי־עני ואביון אנכי ולבי חלל
בקרבי: כצל־כנטותו נהלכתי ננערתי כארבה: ברכי
כשלו מצום ובשרי כחש משמן: ואני | הייתי חרפה
להם יראוני יניעון ראשם: עזרני יהוה אלהי הושיעני
כחסדך: וידעו כי־ידך זאת אתה יהוה עשיתה:
יקללו־המה ואתה תברך קמו | ויבשו ועבדך ישמח:
ילבשו שוטני כלמה ויעטו כמעיל בשתם: אודה יהוה
מאד בפי ובתוך רבים אהללנו: כי־יעמד לימין אביון
להושיע משפטי נפשו:

קי לדוד מזמור נאם
יהוה | לאדני שב לימיני עד־אשית איביך הדם לרגליך:
מטה עזך ישלח יהוה מציון רדה בקרב איביך: עמך
נדבת ביום חילך בהדרי־קדש מרחם משחר לך טל
ילדתיך: נשבע יהוה | ולא ינחם אתה־כהן לעולם על־
דברתי מלכי־צדק: אדני על־ימינך מחץ ביום־אפו מלכים:
ידין בגוים מלא גויות מחץ ראש על־ארץ רבה: מנחל
בדרך ישתה על־כן ירים ראש:

קיא הללו
יה | אודה יהוה בכל־לבב בסוד ישרים ועדה: גדלים
מעשי יהוה דרושים לכל־חפציהם: הוד־והדר פעלו
וצדקתו עמדת לעד: זכר עשה לנפלאתיו חנון ורחום
יהוה: טרף נתן ליראיו יזכר לעולם בריתו: כח
מעשיו הגיד לעמו לתת להם נחלת גוים: מעשי ידיו
אמת ומשפט נאמנים כל־פקודיו: סמוכים לעד לעולם
עשוים באמת וישר: פדות | שלח לעמו צוה לעולם
בריתו קדוש ונורא שמו: ראשית חכמה יראת יהוה
שכל טוב לכל־עשיהם תהלתו עמדת לעד:

קיב
הללו יה | אשרי־איש ירא את־יהוה במצותיו חפץ

מאד: גבור בארץ יהיה זרעו דור ישרים יברך: הון
ועשר בביתו וצדקתו עמדת לעד: זרח בחשך אור
לישרים חנון ורחום וצדיק: טוב איש חונן ומלוה יכלכל ה
דבריו במשפט: כי-לעולם לא-ימוט לזכר עולם יהיה
צדיק: משמועה רעה לא יירא נכון לבו בטח ביהוה:
סמוך לבו לא יירא עד אשר-יראה בצריו: פזר | נתן
לאביונים צדקתו עמדת לעד קרנו תרום בכבוד: רשע י
יראה | וכעס שניו יחרק ונמס תאות רשעים תאבד:
קיג פ הללו יה | הללו עבדי יהוה הללו את-
שם יהוה: יהי שם יהוה מברך מעתה ועד-עולם:
ממזרח-שמש עד-מבואו מהלל שם יהוה: רם על-כל-
גוים | יהוה על השמים כבודו: מי כיהוה אלהינו המגביהי ה
לשבת: המשפילי לראות בשמים ובארץ: מקימי מעפר
דל מאשפת ירים אביון: להושיבי עם-נדיבים עם נדיבי
עמו: מושיבי | עקרת הבית אם-הבנים שמחה הללו-יה:
פ קיד בצאת ישראל ממצרים בית יעקב מעם קיד
לעז: היתה יהודה לקדשו ישראל ממשלותיו: הים
ראה וינס הירדן יסב לאחור: ההרים רקדו כאילים
גבעות כבני-צאן: מה-לך הים כי תנוס הירדן תסב ה
לאחור: ההרים תרקדו כאילים גבעות כבני-צאן: מלפני
אדון חולי ארץ מלפני אלוה יעקב: ההפכי הצור אגם-
מים חלמיש למעינו-מים: ס קטו לא לנו יהוה קטו
לא-לנו כי-לשמך תן כבוד על-חסדך על-אמתך: למה
יאמרו הגוים איה-נא אלהיהם: ואלהינו בשמים כל אשר-
חפץ עשה: עצביהם כסף וזהב מעשה ידי אדם: פה ד
להם ולא ידברו עינים להם ולא יראו: אזנים להם ולא
ישמעו אף להם ולא יריחון: ידיהם | ולא ימישון רגליהם
ולא יהלכו לא-יהגו בגרונם: כמוהם יהיו עשיהם כל אשר-
בטח בהם: ישראל בטח ביהוה עזרם ומגנם הוא: בית י
אהרן בטחו ביהוה עזרם ומגנם הוא: יראי יהוה בטחו
ביהוה עזרם ומגנם הוא: יהוה זכרנו יברך יברך את-בית
ישראל יברך את-בית אהרן: יברך יראי יהוה הקטנים
עם-הגדלים: יסף יהוה עליכם עליכם ועל-בניכם:
ברוכים אתם ליהוה עשה שמים וארץ: השמים שמים טו
ליהוה והארץ נתן לבני-אדם: לא המתים יהללו-יה ולא
כל-ירדי דומה: ואנחנו | נברך יה מעתה ועד-עולם
הללו-יה: פ קטז אהבתי כי-ישמע יהוה את-קולי קטז

תחנוני: כי-הטה אזנו לי ובימי אקרא: אפפוני | חבלי-מות
ומצרי שאול מצאוני צרה ויגון אמצא: ובשם-יהוה אקרא
ה אנה יהוה מלטה נפשי: חנון יהוה וצדיק ואלהינו מרחם:
שמר פתאים יהוה דלותי ולי יהושיע: שובי נפשי למנוחיכי
כי-יהוה גמל עליכי: כי חלצת נפשי ממות את-עיני מן-
דמעה את-רגלי מדחי: אתהלך לפני יהוה בארצות החיים:
האמנתי כי אדבר אני עניתי מאד: אני אמרתי בחפזי
כל-האדם כזב: מה-אשיב ליהוה כל-תגמולוהי עלי:
כוס-ישועות אשא ובשם יהוה אקרא: נדרי ליהוה אשלם
נגדה-נא לכל-עמו: יקר בעיני יהוה המותה לחסידיו: טו
אנה יהוה כי-אני עבדך אני עבדך בן-אמתך פתחת
למוסרי: לך אזבח זבח תודה ובשם יהוה אקרא: נדרי
ליהוה אשלם נגדה-נא לכל-עמו: בחצרות בית יהוה
בתוככי ירושלם הללו-יה: פ קיז הללו את-יהוה קיז
כל-גוים שבחוהו כל-האמים: כי גבר עלינו | חסדו
ואמת-יהוה לעולם הללו-יה: פ קיח הודו ליהוה קיח
כי-טוב כי לעולם חסדו: יאמר-נא ישראל כי לעולם
חסדו: יאמרו-נא בית-אהרן כי לעולם חסדו: יאמרו
נא יראי יהוה כי לעולם חסדו: מן-המצר קראתי יה
ענני במרחב יה: יהוה לי לא אירא מה-יעשה לי אדם:
יהוה לי בעזרי ואני אראה בשנאי: טוב לחסות ביהוה
מבטח באדם: טוב לחסות ביהוה מבטח בנדיבים:
כל-גוים סבבוני בשם יהוה כי אמילם: סבוני גם-סבבוני
בשם יהוה כי אמילם: סבוני כדבורים דעכו כאש קוצים
בשם יהוה כי אמילם: דחה דחיתני לנפל ויהוה עזרני:
טו עזי וזמרת יה ויהי-לי לישועה: קול | רנה וישועה
באהלי צדיקים ימין יהוה עשה חיל: ימין יהוה רוממה
ימין יהוה עשה חיל: לא אמות כי-אחיה ואספר מעשי
יה: יסר יסרני יה ולמות לא נתנני: פתחו-לי שערי-
צדק אבא-בם אודה יה: זה-השער ליהוה צדיקים יבאו
בו: אודך כי עניתני ותהי-לי לישועה: אבן מאסו
הבונים היתה לראש פנה: מאת יהוה היתה זאת היא
נפלאת בעינינו: זה-היום עשה יהוה נגילה ונשמחה
בו: כה אנא יהוה | הושיעה נא אנא יהוה הצליחה נא:
ברוך הבא בשם יהוה ברכנוכם מבית יהוה: אל | יהוה
ויאר לנו אסרו-חג בעבתים עד-קרנות המזבח: אלי

קטז' יט' קבוע בלא אכ"ף קיח' כה' מ"ע

אַתָּה וְאוֹדֶךָּ אֱלֹהַי אֲרוֹמְמֶךָּ׃ הוֹדוּ לַיהוָה כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם
חַסְדּוֹ׃ קיט אַשְׁרֵי תְמִימֵי־דָרֶךְ הַהֹלְכִים בְּתוֹרַת
יְהוָה׃ אַשְׁרֵי נֹצְרֵי עֵדֹתָיו בְּכָל־לֵב יִדְרְשׁוּהוּ׃ אַף לֹא־
פָעֲלוּ עַוְלָה בִּדְרָכָיו הָלָכוּ׃ אַתָּה צִוִּיתָה פִקֻּדֶיךָ לִשְׁמֹר
מְאֹד׃ אַחֲלַי יִכֹּנוּ דְרָכָי לִשְׁמֹר חֻקֶּיךָ׃ אָז לֹא־אֵבוֹשׁ בְּהַבִּיטִי
אֶל־כָּל־מִצְוֹתֶיךָ׃ אוֹדְךָ בְּיֹשֶׁר לֵבָב בְּלָמְדִי מִשְׁפְּטֵי
צִדְקֶךָ׃ אֶת־חֻקֶּיךָ אֶשְׁמֹר אַל־תַּעַזְבֵנִי עַד־מְאֹד׃
בַּמֶּה יְזַכֶּה־נַּעַר אֶת־אָרְחוֹ לִשְׁמֹר כִּדְבָרֶךָ׃ בְּכָל־
לִבִּי דְרַשְׁתִּיךָ אַל־תַּשְׁגֵּנִי מִמִּצְוֹתֶיךָ׃ בְּלִבִּי צָפַנְתִּי אִמְרָתֶךָ
לְמַעַן לֹא אֶחֱטָא־לָךְ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה לַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ׃
בִּשְׂפָתַי סִפַּרְתִּי כֹּל מִשְׁפְּטֵי־פִיךָ׃ בְּדֶרֶךְ עֵדְוֹתֶיךָ שַׂשְׂתִּי
כְּעַל כָּל־הוֹן׃ בְּפִקֻּדֶיךָ אָשִׂיחָה וְאַבִּיטָה אֹרְחֹתֶיךָ׃
בְּחֻקֹּתֶיךָ אֶשְׁתַּעֲשָׁע לֹא אֶשְׁכַּח דְּבָרֶךָ׃ גְּמֹל עַל־
עַבְדְּךָ אֶחְיֶה וְאֶשְׁמְרָה דְבָרֶךָ׃ גַּל־עֵינַי וְאַבִּיטָה נִפְלָאוֹת
מִתּוֹרָתֶךָ׃ גֵּר אָנֹכִי בָאָרֶץ אַל־תַּסְתֵּר מִמֶּנִּי מִצְוֹתֶיךָ׃
גָּרְסָה נַפְשִׁי לְתַאֲבָה אֶל־מִשְׁפָּטֶיךָ בְכָל־עֵת׃ גָּעַרְתָּ זֵדִים
אֲרוּרִים הַשֹּׁגִים מִמִּצְוֹתֶיךָ׃ גַּל מֵעָלַי חֶרְפָּה וָבוּז כִּי
עֵדֹתֶיךָ נָצָרְתִּי׃ גַּם יָשְׁבוּ שָׂרִים בִּי נִדְבָּרוּ עַבְדְּךָ יָשִׂיחַ
בְּחֻקֶּיךָ׃ גַּם־עֵדֹתֶיךָ שַׁעֲשֻׁעָי אַנְשֵׁי עֲצָתִי׃ דָּבְקָה
לֶעָפָר נַפְשִׁי חַיֵּנִי כִּדְבָרֶךָ׃ דְּרָכַי סִפַּרְתִּי וַתַּעֲנֵנִי לַמְּדֵנִי
חֻקֶּיךָ׃ דֶּרֶךְ־פִּקּוּדֶיךָ הֲבִינֵנִי וְאָשִׂיחָה בְּנִפְלְאוֹתֶיךָ׃
דָּלְפָה נַפְשִׁי מִתּוּגָה קַיְּמֵנִי כִּדְבָרֶךָ׃ דֶּרֶךְ־שֶׁקֶר הָסֵר מִמֶּנִּי
וְתוֹרָתְךָ חָנֵּנִי׃ דֶּרֶךְ־אֱמוּנָה בָחָרְתִּי מִשְׁפָּטֶיךָ שִׁוִּיתִי׃
דָּבַקְתִּי בְעֵדְוֹתֶיךָ יְהוָה אַל־תְּבִישֵׁנִי׃ דֶּרֶךְ־מִצְוֹתֶיךָ אָרוּץ
כִּי תַרְחִיב לִבִּי׃ הוֹרֵנִי יְהוָה דֶּרֶךְ חֻקֶּיךָ וְאֶצְּרֶנָּה
עֵקֶב׃ הֲבִינֵנִי וְאֶצְּרָה תוֹרָתֶךָ וְאֶשְׁמְרֶנָּה בְכָל־לֵב׃
הַדְרִיכֵנִי בִּנְתִיב מִצְוֹתֶיךָ כִּי־בוֹ חָפָצְתִּי׃ הַט־לִבִּי אֶל־
עֵדְוֹתֶיךָ וְאַל אֶל־בָּצַע׃ הַעֲבֵר עֵינַי מֵרְאוֹת שָׁוְא בִּדְרָכֶךָ
חַיֵּנִי׃ הָקֵם לְעַבְדְּךָ אִמְרָתֶךָ אֲשֶׁר לְיִרְאָתֶךָ׃ הַעֲבֵר
חֶרְפָּתִי אֲשֶׁר יָגֹרְתִּי כִּי מִשְׁפָּטֶיךָ טוֹבִים׃ הִנֵּה תָּאַבְתִּי
לְפִקֻּדֶיךָ בְּצִדְקָתְךָ חַיֵּנִי׃ וִיבֹאֻנִי חֲסָדֶךָ יְהוָה תְּשׁוּעָתְךָ
כְּאִמְרָתֶךָ׃ וְאֶעֱנֶה חֹרְפִי דָבָר כִּי־בָטַחְתִּי בִּדְבָרֶךָ׃ וְאַל־
תַּצֵּל מִפִּי דְבַר־אֱמֶת עַד־מְאֹד כִּי לְמִשְׁפָּטֶךָ יִחָלְתִּי׃ וְאֶשְׁמְרָה
תוֹרָתְךָ תָמִיד לְעוֹלָם וָעֶד׃ וְאֶתְהַלְּכָה בָרְחָבָה כִּי פִקֻּדֶיךָ
דָרָשְׁתִּי׃ וַאֲדַבְּרָה בְעֵדֹתֶיךָ נֶגֶד מְלָכִים וְלֹא אֵבוֹשׁ׃
וְאֶשְׁתַּעֲשַׁע בְּמִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אָהָבְתִּי׃ וְאֶשָּׂא כַפַּי אֶל־

קס"ה קמץ בלא א"ח — יו' פתח נאתנח — לג' הצ' בח"ק

מִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אָהָבְתִּי וְאָשִׂיחָה בְחֻקֶּיךָ׃ זְכֹר־דָּבָר
לְעַבְדֶּךָ עַל אֲשֶׁר יִחַלְתָּנִי׃ זֹאת נֶחָמָתִי בְעָנְיִי כִּי אִמְרָתְךָ
חִיָּתְנִי׃ זֵדִים הֱלִיצֻנִי עַד־מְאֹד מִתּוֹרָתְךָ לֹא נָטִיתִי׃ זָכַרְתִּי
מִשְׁפָּטֶיךָ מֵעוֹלָם יְהוָה וָאֶתְנֶחָם׃ זַלְעָפָה אֲחָזַתְנִי מֵרְשָׁעִים
עֹזְבֵי תּוֹרָתֶךָ׃ זְמִרוֹת הָיוּ־לִי חֻקֶּיךָ בְּבֵית מְגוּרָי׃ זָכַרְתִּי
בַלַּיְלָה שִׁמְךָ יְהוָה וָאֶשְׁמְרָה תּוֹרָתֶךָ׃ זֹאת הָיְתָה־לִּי
כִּי פִקֻּדֶיךָ נָצָרְתִּי׃ חֶלְקִי יְהוָה אָמַרְתִּי לִשְׁמֹר
דְּבָרֶיךָ׃ חִלִּיתִי פָנֶיךָ בְכָל־לֵב חָנֵּנִי כְּאִמְרָתֶךָ׃ חִשַּׁבְתִּי
דְרָכָי וָאָשִׁיבָה רַגְלַי אֶל־עֵדֹתֶיךָ׃ חַשְׁתִּי וְלֹא הִתְמַהְמָהְתִּי
לִשְׁמֹר מִצְוֹתֶיךָ׃ חֶבְלֵי רְשָׁעִים עִוְּדֻנִי תּוֹרָתְךָ לֹא
שָׁכָחְתִּי׃ חֲצוֹת־לַיְלָה אָקוּם לְהוֹדוֹת לָךְ עַל מִשְׁפְּטֵי
צִדְקֶךָ׃ חָבֵר אָנִי לְכָל־אֲשֶׁר יְרֵאוּךָ וּלְשֹׁמְרֵי פִּקּוּדֶיךָ׃
חַסְדְּךָ יְהוָה מָלְאָה הָאָרֶץ חֻקֶּיךָ לַמְּדֵנִי׃ טוֹב עָשִׂיתָ
עִם־עַבְדְּךָ יְהוָה כִּדְבָרֶךָ׃ טוּב טַעַם וָדַעַת לַמְּדֵנִי כִּי
בְמִצְוֹתֶיךָ הֶאֱמָנְתִּי׃ טֶרֶם אֶעֱנֶה אֲנִי שֹׁגֵג וְעַתָּה אִמְרָתְךָ
שָׁמָרְתִּי׃ טוֹב־אַתָּה וּמֵטִיב לַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ׃ טָפְלוּ עָלַי
שֶׁקֶר זֵדִים אֲנִי בְּכָל־לֵב אֱצֹּר פִּקּוּדֶיךָ׃ טָפַשׁ כַּחֵלֶב
לִבָּם אֲנִי תּוֹרָתְךָ שִׁעֲשָׁעְתִּי׃ טוֹב־לִי כִי־עֻנֵּיתִי לְמַעַן אֶלְמַד
חֻקֶּיךָ׃ טוֹב־לִי תוֹרַת־פִּיךָ מֵאַלְפֵי זָהָב וָכָסֶף׃ יָדֶיךָ
עָשׂוּנִי וַיְכוֹנְנוּנִי הֲבִינֵנִי וְאֶלְמְדָה מִצְוֹתֶיךָ׃ יְרֵאֶיךָ יִרְאוּנִי
וְיִשְׂמָחוּ כִּי לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי׃ יָדַעְתִּי יְהוָה כִּי־צֶדֶק מִשְׁפָּטֶיךָ
וֶאֱמוּנָה עִנִּיתָנִי׃ יְהִי־נָא חַסְדְּךָ לְנַחֲמֵנִי כְּאִמְרָתְךָ לְעַבְדֶּךָ׃
יְבֹאוּנִי רַחֲמֶיךָ וְאֶחְיֶה כִּי־תוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי׃ יֵבֹשׁוּ זֵדִים כִּי־
שֶׁקֶר עִוְּתוּנִי אֲנִי אָשִׂיחַ בְּפִקּוּדֶיךָ׃ יָשׁוּבוּ לִי יְרֵאֶיךָ וְיֹדְעוּ
עֵדֹתֶיךָ׃ יְהִי־לִבִּי תָמִים בְּחֻקֶּיךָ לְמַעַן לֹא אֵבוֹשׁ׃
כָּלְתָה לִתְשׁוּעָתְךָ נַפְשִׁי לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי׃ כָּלוּ
עֵינַי לְאִמְרָתֶךָ לֵאמֹר מָתַי תְּנַחֲמֵנִי׃ כִּי־הָיִיתִי כְּנֹאד
בְּקִיטוֹר חֻקֶּיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃ כַּמָּה יְמֵי־עַבְדֶּךָ מָתַי תַּעֲשֶׂה
בְרֹדְפַי מִשְׁפָּט׃ כָּרוּ־לִי זֵדִים שִׁיחוֹת אֲשֶׁר לֹא כְתוֹרָתֶךָ׃
כָּל־מִצְוֹתֶיךָ אֱמוּנָה שֶׁקֶר רְדָפוּנִי עָזְרֵנִי׃ כִּמְעַט כִּלּוּנִי
בָאָרֶץ וַאֲנִי לֹא־עָזַבְתִּי פִקֻּדֶיךָ׃ כְּחַסְדְּךָ חַיֵּנִי וְאֶשְׁמְרָה
עֵדוּת פִּיךָ׃ לְעוֹלָם יְהוָה דְּבָרְךָ נִצָּב בַּשָּׁמָיִם׃ לְדֹר
וָדֹר אֱמוּנָתֶךָ כּוֹנַנְתָּ אֶרֶץ וַתַּעֲמֹד׃ לְמִשְׁפָּטֶיךָ עָמְדוּ הַיּוֹם
כִּי הַכֹּל עֲבָדֶיךָ׃ לוּלֵי תוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי אָז אָבַדְתִּי בְעָנְיִי׃
לְעוֹלָם לֹא־אֶשְׁכַּח פִּקּוּדֶיךָ כִּי־בָם חִיִּיתָנִי׃ לְךָ־אֲנִי הוֹשִׁיעֵנִי
כִּי פִקּוּדֶיךָ דָרָשְׁתִּי׃ לִי קִוּוּ רְשָׁעִים לְאַבְּדֵנִי עֵדֹתֶיךָ

קמ"ז סה' שוא נאתנח — עג' ויודעי קרי

אתבונן : לכל־תכלה ראיתי קץ רחבה מצותך מאד :

מה אהבתי תורתך כל־היום היא שיחתי : מאיבי תחכמני מצותך כי לעולם היא־לי : מכל־מלמדי השכלתי כי עדותיך שיחה לי : מזקנים אתבונן כי פקודיך נצרתי : מכל־ארח רע כלאתי רגלי למען אשמר דברך : ממשפטיך לא־סרתי כי־אתה הורתני : מה־נמלצו לחכי אמרתך מדבש לפי : מפקודיך אתבונן על־כן שנאתי ׀ כל־ארח שקר : נר־לרגלי דברך ואור לנתיבתי : נשבעתי ואקימה לשמר משפטי צדקך : נעניתי עד־מאד יהוה חיני כדברך : נדבות פי רצה־נא יהוה ומשפטיך למדני : נפשי בכפי תמיד ותורתך לא שכחתי : נתנו רשעים פח לי ומפקודיך לא תעיתי : נחלתי עדותיך לעולם כי־ששון לבי המה : נטיתי לבי לעשות חקיך לעולם עקב : סעפים שנאתי ותורתך אהבתי : סתרי ומגני אתה לדברך יחלתי : סורו ממני מרעים ואצרה מצות אלהי : סמכני כאמרתך ואחיה ואל־תבישני משברי : סעדני ואושעה ואשעה בחקיך תמיד : סלית כל־שוגים מחקיך כי־שקר תרמיתם : סגים השבת כל־רשעי־ארץ לכן אהבתי עדתיך : סמר מפחדך בשרי וממשפטיך יראתי : עשיתי משפט וצדק בל־תניחני לעשקי : ערב עבדך לטוב אל־יעשקני זדים : עיני כלו לישועתך ולאמרת צדקך : עשה עם־עבדך כחסדך וחקיך למדני : עבדך־אני הבינני ואדעה עדתיך : עת לעשות ליהוה הפרו תורתך : על־כן אהבתי מצותיך מזהב ומפז : על־כן ׀ כל־פקודי כל ישרתי כל־ארח שקר שנאתי : פלאות עדותיך על־כן נצרתם נפשי : פתח־דבריך יאיר מבין פתיים : פי־פערתי ואשאפה כי למצותיך יאבתי : פנה־אלי וחנני כמשפט לאהבי שמך : פעמי הכן באמרתך ואל־תשלט־בי כל־און : פדני מעשק אדם ואשמרה פקודיך : פניך האר בעבדך ולמדני את־חקיך : פלגי־מים ירדו עיני על לא־שמרו תורתך : צדיק אתה יהוה וישר משפטיך : צוית צדק עדתיך ואמונה מאד : צמתתני קנאתי כי־שכחו דבריך צרי : צרופה אמרתך מאד ועבדך אהבה : צעיר אנכי ונבזה פקדיך לא שכחתי : צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת : צר־ומצוק מצאוני מצותיך

שעשעי : צדק עדותיך לעולם הבינני ואחיה : קראתי בכל־לב ענני יהוה חקיך אצרה : קראתיך הושיעני ואשמרה עדתיך : קדמתי בנשף ואשועה לדבריך יחלתי : קדמו עיני אשמרות לשיח באמרתך : קולי שמעה כחסדך יהוה כמשפטך חיני : קרבו רדפי זמה מתורתך רחקו : קרוב אתה יהוה וכל־מצותיך אמת : קדם ידעתי מעדתיך כי לעולם יסדתם : ראה־עניי וחלצני כי־תורתך לא שכחתי : ריבה ריבי וגאלני לאמרתך חיני : רחוק מרשעים ישועה כי־חקיך לא דרשו : רחמיך רבים ׀ יהוה כמשפטיך חיני : רבים רדפי וצרי מעדותיך לא נטיתי : ראיתי בגדים ואתקוטטה אשר אמרתך לא שמרו : ראה כי־פקודיך אהבתי יהוה כחסדך חיני : ראש־דברך אמת ולעולם כל־משפט צדקך : שרים רדפוני חנם ומדבריך פחד לבי : שש אנכי על־אמרתך כמוצא שלל רב : שקר שנאתי ואתעבה תורתך אהבתי : שבע ביום הללתיך על משפטי צדקך : שלום רב לאהבי תורתך ואין למו מכשול : שברתי לישועתך יהוה ומצותיך עשיתי : שמרה נפשי עדתיך ואהבם מאד : שמרתי פקודיך ועדתיך כי כל־דרכי נגדך : תקרב רנתי לפניך יהוה כדברך הבינני : תבוא תחנתי לפניך כאמרתך הצילני : תבענה שפתי תהלה כי תלמדני חקיך : תען לשוני אמרתך כי כל־מצותיך צדק : תהי־ידך לעזרני כי פקודיך בחרתי : תאבתי לישועתך יהוה ותורתך שעשעי : תחי־נפשי ותהללך ומשפטך יעזרני : תעיתי כשה אבד בקש עבדך כי מצותיך לא שכחתי :

קכ שיר המעלות אל־יהוה בצרתה לי קראתי ויענני : יהוה הצילה נפשי משפת־שקר מלשון רמיה : מה־יתן לך ומה־יסיף לך לשון רמיה : חצי גבור שנונים עם גחלי רתמים : אויה־לי כי־גרתי משך שכנתי עם־אהלי קדר : רבת שכנה־לה נפשי עם שונא שלום : אני־שלום וכי אדבר המה למלחמה :

קכא שיר למעלות אשא עיני אל־ההרים מאין יבא עזרי : עזרי מעם יהוה עשה שמים וארץ : אל־יתן למוט רגלך אל־ינום שמרך : הנה לא־ינום ולא יישן שומר ישראל : יהוה שמרך יהוה צלך על־יד ימינך : יומם השמש לא־יככה וירח בלילה : יהוה ישמרך מכל־רע ישמר את־

נפשך: יהוה ישמר־צאתך ובואך מעתה ועד־עולם:

קכב שיר המעלות לדוד שמחתי באמרים לי בית יהוה נלך: עמדות היו רגלינו בשעריך ירושלם: ירושלם הבנויה כעיר שחברה־לה יחדו: ששם עלו שבטים שבטי־יה עדות לישראל להדות לשם יהוה: כי שמה ׀ ישבו כסאות למשפט כסאות לבית דוד: שאלו שלום ירושלם ישליו אהביך: יהי־שלום בחילך שלוה בארמנותיך: למען אחי ורעי אדברה־נא שלום בך: למען בית־יהוה אלהינו אבקשה טוב לך:

קכג שיר המעלות אליך נשאתי את־עיני הישבי בשמים: הנה כעיני עבדים אל־יד אדוניהם כעיני שפחה אל־יד גברתה כן עינינו אל־יהוה אלהינו עד שיחננו: חננו יהוה חננו כי־רב שבענו בוז: רבת שבעה־לה נפשנו הלעג השאננים הבוז לגאיונים:

קכד שיר המעלות לדוד לולי יהוה שהיה לנו יאמר־נא ישראל: לולי יהוה שהיה לנו בקום עלינו אדם: אזי חיים בלעונו בחרות אפם בנו: אזי המים שטפונו נחלה עבר על־נפשנו: אזי עבר על־נפשנו המים הזידונים: ברוך יהוה שלא נתננו טרף לשניהם: נפשנו כצפור נמלטה מפח יוקשים הפח נשבר ואנחנו נמלטנו: עזרנו בשם יהוה עשה שמים וארץ:

קכה שיר המעלות הבטחים ביהוה כהר־ציון לא־ימוט לעולם ישב: ירושלם הרים סביב לה ויהוה סביב לעמו מעתה ועד־עולם: כי לא ינוח שבט הרשע על גורל הצדיקים למען לא־ישלחו הצדיקים בעולתה ידיהם: היטיבה יהוה לטובים ולישרים בלבותם: והמטים עקלקלותם יוליכם יהוה את־פעלי האון שלום על־ישראל:

קכו שיר המעלות בשוב יהוה את־שיבת ציון היינו כחלמים: אז ימלא שחוק פינו ולשוננו רנה אז יאמרו בגוים הגדיל יהוה לעשות עם־אלה: הגדיל יהוה לעשות עמנו היינו שמחים: שובה יהוה את־שביתנו כאפיקים בנגב: הזרעים בדמעה ברנה יקצרו: הלוך ילך ׀ ובכה נשא משך־הזרע בא־יבא ברנה נשא אלמתיו:

קכז שיר המעלות לשלמה אם־יהוה ׀ לא־יבנה בית שוא עמלו בוניו בו אם־יהוה לא־ישמר־עיר שוא שקד שומר: שוא לכם משכימי קום מאחרי־שבת אכלי לחם העצבים כן יתן לידידו שנא:

קכ״ג ד׳ לגאי יונים קרי   קכ״ו ד׳ שביתנו קרי   ו׳ קמץ בלא אס״ח   קכ״ז ב׳ א׳ בספרים ח׳

הנה

הנה נחלת יהוה בנים שכר פרי הבטן: כחצים ביד־גבור כן בני הנעורים: אשרי הגבר אשר מלא את־אשפתו מהם לא־יבשו כי־ידברו את־אויבים בשער:

קכח שיר המעלות אשרי כל־ירא יהוה ההלך בדרכיו: יגיע כפיך כי תאכל אשריך וטוב לך: אשתך ׀ כגפן פריה בירכתי ביתך בניך כשתלי זיתים סביב לשלחנך: הנה כי־כן יברך גבר ירא יהוה: יברכך יהוה מציון וראה בטוב ירושלם כל ימי חייך: וראה־בנים לבניך שלום על־ישראל:

קכט שיר המעלות רבת צררוני מנעורי יאמר־נא ישראל: רבת צררוני מנעורי גם לא־יכלו לי: על־גבי חרשו חרשים האריכו למעניתם: יהוה צדיק קצץ עבות רשעים: יבשו ויסגו אחור כל שנאי ציון: יהיו כחציר גגות שקדמת שלף יבש: שלא מלא כפו קוצר וחצנו מעמר: ולא אמרו ׀ העברים ברכת־יהוה אליכם ברכנו אתכם בשם יהוה:

קל שיר המעלות ממעמקים קראתיך יהוה: אדני שמעה בקולי תהיינה אזניך קשבות לקול תחנוני: אם־עונות תשמר־יה אדני מי יעמד: כי־עמך הסליחה למען תורא: קויתי יהוה קותה נפשי ולדברו הוחלתי: נפשי לאדני משמרים לבקר שמרים לבקר: יחל ישראל אל־יהוה כי־עם־יהוה החסד והרבה עמו פדות: והוא יפדה את־ישראל מכל עונתיו:

קלא שיר המעלות לדוד יהוה ׀ לא־גבה לבי ולא־רמו עיני ולא־הלכתי ׀ בגדלות ובנפלאות ממני: אם־לא שויתי ׀ ודוממתי נפשי כגמל עלי אמו כגמל עלי נפשי: יחל ישראל אל־יהוה מעתה ועד־עולם:

קלב שיר המעלות זכור־יהוה לדוד את כל־ענותו: אשר נשבע ליהוה נדר לאביר יעקב: אם־אבא באהל ביתי אם־אעלה על־ערש יצועי: אם־אתן שנת לעיני לעפעפי תנומה: עד־אמצא מקום ליהוה משכנות לאביר יעקב: הנה־שמענוה באפרתה מצאנוה בשדי־יער: נבואה למשכנותיו נשתחוה להדם רגליו: קומה יהוה למנוחתך אתה וארון עזך: כהניך ילבשו־צדק וחסידיך ירננו: בעבור דוד עבדך אל־תשב פני משיחך: נשבע־יהוה ׀ לדוד אמת לא־ישוב ממנה מפרי בטנך אשית לכסא־לך: אם־ישמרו בניך ׀ בריתי

קכ״ח ד׳ קמץ בלא אס״ח   קכ״ט ג׳ למעניתם קרי   ק״ל ז׳ כגול באתנח

ועדתי

ועדתי זו אלמדם גם בניהם עדי עד ישבו לכסא לך׃
כי בחר יהוה בציון אוה למושב לו׃ זאת מנוחתי עדי
עד פה אשב כי אותיה׃ צידה ברך אברך אביוניה טו
אשביע לחם׃ וכהניה אלביש ישע וחסידיה רנן ירננו׃
שם אצמיח קרן לדוד ערכתי נר למשיחי׃ אויביו
אלביש בשת ועליו יציץ נזרו׃ ספ קלג שיר קלג
המעלות לדוד הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם
יחד׃ כשמן הטוב על הראש ירד על הזקן זקן אהרן
שירד על פי מדותיו׃ כטל חרמון שירד על הררי ציון
כי שם צוה יהוה את הברכה חיים עד העולם׃ ספ
קלד פ שיר המעלות הנה ברכו את יהוה כל קלד
עבדי יהוה העמדים בבית יהוה בלילות׃ שאו ידכם
קדש וברכו את יהוה׃ יברכך יהוה מציון עשה שמים
וארץ׃ ספ קלה הללו יה הללו את שם יהוה קלה
הללו עבדי יהוה׃ שעמדים בבית יהוה בחצרות בית
אלהינו׃ הללו יה כי טוב יהוה זמרו לשמו כי נעים׃
כי יעקב בחר לו יה ישראל לסגלתו׃ כי אני ידעתי כי ה
גדול יהוה ואדנינו מכל אלהים׃ כל אשר חפץ יהוה
עשה בשמים ובארץ בימים וכל תהומות׃ מעלה נשאים
מקצה הארץ ברקים למטר עשה מוצא רוח מאוצרותיו׃
שהכה בכורי מצרים מאדם עד בהמה׃ שלח אתות
ומפתים בתוככי מצרים בפרעה ובכל עבדיו׃ שהכה י
גוים רבים והרג מלכים עצומים׃ לסיחון מלך האמרי
ולעוג מלך הבשן ולכל ממלכות כנען׃ ונתן ארצם
נחלה נחלה לישראל עמו׃ יהוה שמך לעולם יהוה
זכרך לדר ודר׃ כי ידין יהוה עמו ועל עבדיו יתנחם׃
עצבי הגוים כסף וזהב מעשה ידי אדם׃ פה להם ולא טו
ידברו עינים להם ולא יראו׃ אזנים להם ולא יאזינו אף
אין יש רוח בפיהם׃ כמוהם יהיו עשיהם כל אשר בטח
בהם׃ בית ישראל ברכו את יהוה בית אהרן ברכו
את יהוה׃ בית הלוי ברכו את יהוה יראי יהוה ברכו כ
את יהוה׃ ברוך יהוה מציון שכן ירושלם הללו יה פ
קלו הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו׃ קלו
הודו לאלהי האלהים כי לעולם חסדו׃ הודו לאדני
האדנים כי לעולם חסדו׃ לעשה נפלאות גדלות לבדו
כי לעולם חסדו׃ לעשה השמים בתבונה כי לעולם ה

חסדו׃ לרקע הארץ על המים כי לעולם חסדו׃ ב
לעשה אורים גדלים כי לעולם חסדו׃ את השמש
לממשלת ביום כי לעולם חסדו׃ את הירח וכוכבים
לממשלות בלילה כי לעולם חסדו׃ למכה מצרים י
בבכוריהם כי לעולם חסדו׃ ויוצא ישראל מתוכם
כי לעולם חסדו׃ ביד חזקה ובזרוע נטויה כי לעולם
חסדו׃ לגזר ים סוף לגזרים כי לעולם חסדו׃ והעביר
טו ישראל בתוכו כי לעולם חסדו׃ ונער פרעה וחילו
בים סוף כי לעולם חסדו׃ למוליך עמו במדבר כי
לעולם חסדו׃ למכה מלכים גדלים כי לעולם חסדו׃
ויהרג מלכים אדירים כי לעולם חסדו׃ לסיחון מלך
כ האמרי כי לעולם חסדו׃ ולעוג מלך הבשן כי לעולם
חסדו׃ ונתן ארצם לנחלה כי לעולם חסדו׃ נחלה
לישראל עבדו כי לעולם חסדו׃ שבשפלנו זכר לנו כי
לעולם חסדו׃ ויפרקנו מצרינו כי לעולם חסדו׃
כה נתן לחם לכל בשר כי לעולם חסדו׃ הודו לאל
קלז השמים כי לעולם חסדו׃ ספ קלז על נהרות
בבל שם ישבנו גם בכינו בזכרנו את ציון׃ על ערבים
בתוכה תלינו כנרותינו׃ כי שם שאלונו שובינו
דברי שיר ותוללינו שמחה שירו לנו משיר ציון׃ איך
ה נשיר את שיר יהוה על אדמת נכר׃ אם אשכחך
ירושלם תשכח ימיני׃ תדבק לשוני לחכי אם לא
אזכרכי אם לא אעלה את ירושלם על ראש שמחתי׃
זכר יהוה לבני אדום את יום ירושלם האמרים ערו
ערו עד היסוד בה׃ בת בבל השדודה אשרי שישלם
לך את גמולך שגמלת לנו׃ אשרי שיאחז ונפץ
קלח את עלליך אל הסלע׃ ספ קלח לדוד אודך
בכל לבי נגד אלהים אזמרך׃ אשתחוה אל היכל
קדשך ואודה את שמך על חסדך ועל אמתך כי הגדלת
על כל שמך אמרתך׃ ביום קראתי ותענני תרהבני
בנפשי עז׃ יודוך יהוה כל מלכי ארץ כי שמעו אמרי
ה פיך׃ וישירו בדרכי יהוה כי גדול כבוד יהוה׃ כי
רם יהוה ושפל יראה וגבה ממרחק יידע׃ אם אלך
בקרב צרה תחייני על אף איבי תשלח ידך ותושיעני
ימינך׃ יהוה יגמר בעדי יהוה חסדך לעולם מעשי
קלט ידיך אל תרף׃ ספ קלט למנצח לדוד מזמור יהוה

חקרתני ותדע: אתה ידעת שבתי וקומי בנתה לרעי מרחוק: ארחי ורבעי זרית וכל דרכי הסכנתה: כי אין מלה בלשוני הן יהוה ידעת כלה: אחור וקדם צרתני ותשת עלי כפכה: פלאיה דעת ממני נשגבה לא אוכל לה: אנה אלך מרוחך ואנה מפניך אברח: אם אסק שמים שם אתה ואציעה שאול הנך: אשא כנפי שחר אשכנה באחרית ים: גם שם ידך תנחני ותאחזני ימינך: ואמר אך חשך ישופני ולילה אור בעדני: גם חשך לא יחשיך ממך ולילה כיום יאיר כחשיכה כאורה: כי אתה קנית כליתי תסכני בבטן אמי: אודך על כי נוראות נפליתי נפלאים מעשיך ונפשי ידעת מאד: לא נכחד עצמי ממך אשר עשיתי בסתר רקמתי בתחתיות ארץ: גלמי ראו עיניך ועל ספרך כלם יכתבו ימים יצרו ולא אחד בהם: ולי מה יקרו רעיך אל מה עצמו ראשיהם: אספרם מחול ירבון הקיצתי ועודי עמך: אם תקטל אלוה רשע ואנשי דמים סורו מני: אשר ימרוך למזמה נשוא לשוא עריך: הלוא משנאיך יהוה אשנא ובתקוממיך אתקוטט: תכלית שנאה שנאתים לאויבים היו לי: חקרני אל ודע לבבי בחנני ודע שרעפי: וראה אם דרך עצב בי ונחני בדרך עולם:

קם למנצח מזמור לדוד: חלצני יהוה מאדם רע מאיש חמסים תנצרני: אשר חשבו רעות בלב כל יום יגורו מלחמות: שננו לשונם כמו נחש חמת עכשוב תחת שפתימו סלה: שמרני יהוה מידי רשע מאיש חמסים תנצרני אשר חשבו לדחות פעמי: טמנו גאים פח לי וחבלים פרשו רשת ליד מעגל מקשים שתו לי סלה: אמרתי ליהוה אלי אתה האזינה יהוה קול תחנוני: יהוה אדני עז ישועתי סכתה לראשי ביום נשק: אל תתן יהוה מאויי רשע זממו אל תפק ירומו סלה: ראש מסבי עמל שפתימו יכסמו: ימיטו עליהם גחלים באש יפלם במהמרות בל יקומו: איש לשון בל יכון בארץ איש חמס רע יצודנו למדחפת: ידעת כי יעשה יהוה דין עני משפט אבינים: אך צדיקים יודו לשמך ישבו ישרים את פניך:

קמא מזמור לדוד יהוה קראתיך חושה לי האזינה קולי בקראי לך: תכון תפלתי קטרת

קלט׳ ג׳ פתח בס״פ ו׳ פליאה קרי כ׳ ולו קרי קמ׳ י׳ יכסימו קרי יא׳ ימוטו קרי
יג׳ ידעתי קרי

לפניך

לפניך משאת כפי מנחת ערב: שיתה יהוה שמרה לפי נצרה על דל שפתי: אל תט לבי לדבר רע להתעולל עללות ברשע את אישים פעלי און ובל אלחם במנעמיהם: יהלמני צדיק חסד ויוכיחני שמן ראש אל יני ראשי כי עוד ותפלתי ברעותיהם: נשמטו בידי סלע שפטיהם ושמעו אמרי כי נעמו: כמו פלח ובקע בארץ נפזרו עצמינו לפי שאול: כי אליך יהוה אדני עיני בכה חסיתי אל תער נפשי: שמרני מידי פח יקשו לי ומקשות פעלי און: יפלו במכמריו רשעים יחד אנכי עד אעבור:

קמב משכיל לדוד בהיותו במערה תפלה: קולי אל יהוה אזעק קולי אל יהוה אתחנן: אשפך לפניו שיחי צרתי לפניו אגיד: בהתעטף עלי רוחי ואתה ידעת נתיבתי בארח זו אהלך טמנו פח לי: הביט ימין וראה ואין לי מכיר אבד מנוס ממני אין דורש לנפשי: זעקתי אליך יהוה אמרתי אתה מחסי חלקי בארץ החיים: הקשיבה אל רנתי כי דלותי מאד הצילני מרדפי כי אמצו ממני: הוציאה ממסגר נפשי להודות את שמך בי יכתרו צדיקים כי תגמל עלי:

קמג מזמור לדוד יהוה שמע תפלתי האזינה אל תחנוני באמנתך ענני בצדקתך: ואל תבוא במשפט את עבדך כי לא יצדק לפניך כל חי: כי רדף אויב נפשי דכא לארץ חיתי הושיבני במחשכים כמתי עולם: ותתעטף עלי רוחי בתוכי ישתומם לבי: זכרתי ימים מקדם הגיתי בכל פעלך במעשה ידיך אשוחח: פרשתי ידי אליך נפשי כארץ עיפה לך סלה: מהר ענני יהוה כלתה רוחי אל תסתר פניך ממני ונמשלתי עם ירדי בור: השמיעני בבקר חסדך כי בך בטחתי הודיעני דרך זו אלך כי אליך נשאתי נפשי: הצילני מאיבי יהוה אליך כסתי: למדני לעשות רצונך כי אתה אלוהי רוחך טובה תנחני בארץ מישור: למען שמך יהוה תחיני בצדקתך תוציא מצרה נפשי: ובחסדך תצמית איבי והאבדת כל צררי נפשי כי אני עבדך:

קמד לדוד ברוך יהוה צורי המלמד ידי לקרב אצבעותי למלחמה: חסדי ומצודתי משגבי ומפלטי לי מגני ובו חסיתי הרודד עמי תחתי: יהוה מה אדם ותדעהו בן אנוש ותחשבהו: אדם להבל דמה ימיו כצל עובר:

קמא׳ ח׳ קמץ בלא אס״ח י׳ קמץ בלא אס״ח יב׳ כן בלא אס״ח

יהוה

יהוה הט־שמיך ותרד גע בהרים ויעשנו: ברוק ברק ח
ותפיצם שלח חציך ותהמם: שלח ידיך ממרום פצני
והצילני ממים רבים מיד בני נכר: אשר פיהם דבר־שוא
וימינם ימין שקר: אלהים שיר חדש אשירה לך בנבל
עשור אזמרה־לך: הנותן תשועה למלכים הפוצה י
את־דוד עבדו מחרב רעה: פצני והצילני מיד בני־נכר
אשר פיהם דבר־שוא וימינם ימין שקר: אשר בנינו ׀
כנטעים מגדלים בנעוריהם בנותינו כזוית מחטבות
תבנית היכל: מזוינו מלאים מפיקים מזן אל־זן צאוננו
מאליפות מרבבות בחוצותינו: אלופינו מסבלים אין
פרץ ואין יוצאת ואין צוחה ברחבתינו: אשרי העם טו
שככה לו אשרי העם שיהוה אלהיו: קמה

פ תהלה לדוד ארוממך אלוהי המלך ואברכה שמך קמה
לעולם ועד: בכל־יום אברכך ואהללה שמך לעולם
ועד: גדול יהוה ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר: דור
לדור ישבח מעשיך וגבורתיך יגידו: הדר כבוד הודך ה
ודברי נפלאתיך אשיחה: ועזוז נוראותיך יאמרו וגדלותיך
אספרנה: זכר רב־טובך יביעו וצדקתך ירננו: חנון
ורחום יהוה ארך אפים וגדל־חסד: טוב־יהוה לכל
ורחמיו על־כל־מעשיו: יודוך יהוה כל־מעשיך וחסידיך י
יברכוכה: כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו:
להודיע ׀ לבני האדם גבורתיו וכבוד הדר מלכותו:
מלכותך מלכות כל־עלמים וממשלתך בכל־דור ודר:
סומך יהוה לכל־הנפלים וזוקף לכל־הכפופים: עיני־כל טו
אליך ישברו ואתה נותן־להם את־אכלם בעתו: פותח
את־ידך ומשביע לכל־חי רצון: צדיק יהוה בכל־דרכיו
וחסיד בכל־מעשיו: קרוב יהוה לכל־קראיו לכל אשר
יקראהו באמת: רצון־יראיו יעשה ואת־שועתם ישמע
ויושיעם: שומר יהוה את־כל־אהביו ואת כל־הרשעים כ
ישמיד: תהלת יהוה ידבר־פי ויברך כל־בשר שם קדשו
לעולם ועד: פ קמו הללו יה הללי נפשי את־ קמו
יהוה: אהללה יהוה בחיי אזמרה לאלהי בעודי: אל־
תבטחו בנדיבים בבן־אדם ׀ שאין לו תשועה: תצא רוחו
ישב לאדמתו ביום ההוא אבדו עשתנתיו: אשרי שאל ה
יעקב בעזרו שברו על־יהוה אלהיו: עשה ׀ שמים וארץ
את־הים ואת־כל־אשר־בם השמר אמת לעולם: עשה

קמה' ו' וגדולתך קרי ח' יהדו'

משפט ׀ לעשוקים נתן לחם לרעבים יהוה מתיר אסורים:
יהוה ׀ פקח עורים יהוה זקף כפופים יהוה אהב צדיקים:
יהוה ׀ שמר את־גרים יתום ואלמנה יעודד ודרך רשעים
יעות: ימלך יהוה ׀ לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללו־ י
קמז יה: פ קמז הללו יה ׀ כי־טוב זמרה אלהינו כי־
נעים נאוה תהלה: בונה ירושלם יהוה נדחי ישראל
יכנס: הרופא לשבורי לב ומחבש לעצבותם: מונה
מספר לכוכבים לכלם שמות יקרא: גדול אדונינו ורב־ ה
כח לתבונתו אין מספר: מעודד ענוים יהוה משפיל
רשעים עדי־ארץ: ענו ליהוה בתודה זמרו לאלהינו
בכנור: המכסה שמים ׀ בעבים המכין לארץ מטר
המצמיח הרים חציר: נותן לבהמה לחמה לבני ערב
אשר יקראו: לא בגבורת הסוס יחפץ לא בשוקי האיש י
ירצה: רוצה יהוה את־יראיו את־המיחלים לחסדו:
שבחי ירושלם את־יהוה הללי אלהיך ציון: כי־חזק
בריחי שעריך ברך בניך בקרבך: השם־גבולך שלום
חלב חטים ישביעך: השלח אמרתו ארץ עד־מהרה טו
ירוץ דברו: הנתן שלג כצמר כפור כאפר יפזר: משליך
קרחו כפתים לפני קרתו מי יעמד: ישלח דברו וימסם
ישב רוחו יזלו־מים: מגיד דברו ליעקב חקיו ומשפטיו
לישראל: לא עשה כן ׀ לכל־גוי ומשפטים בל־ידעום כ
קמח הללו־יה: פ קמח הללו יה ׀ הללו את־יהוה
מן־השמים הללוהו במרומים: הללוהו כל־מלאכיו
הללוהו כל־צבאו: הללוהו שמש וירח הללוהו כל־
כוכבי אור: הללוהו שמי השמים והמים אשר ׀ מעל
השמים: יהללו את־שם יהוה כי הוא צוה ונבראו: ה
ויעמידם לעד לעולם חק־נתן ולא יעבור: הללו את־
יהוה מן־הארץ תנינים וכל־תהמות: אש וברד שלג
וקיטור רוח סערה עשה דברו: ההרים וכל־גבעות
עץ פרי וכל־ארזים: החיה וכל־בהמה רמש וצפור י
כנף: מלכי־ארץ וכל־לאמים שרים וכל־שפטי ארץ:
בחורים וגם־בתולות זקנים עם־נערים: יהללו ׀ את־
שם יהוה כי־נשגב שמו לבדו הודו על־ארץ ושמים:
וירם קרן ׀ לעמו תהלה לכל־חסידיו לבני ישראל עם
קמט קרבו הללו־יה: פ קמט הללו יה ׀ שירו
ליהוה שיר חדש תהלתו בקהל חסידים: ישמח ישראל

קמ"ז י"ב דבריו ק' קמח' א' פתח באתנח ב' צבאיו קרי

בעשיו בני־ציון יגילו במלכם: יהללו שמו במחול בתף וכנור יזמרו־לו: כי־רוצה יהוה בעמו יפאר ענוים בישועה: יעלזו חסידים בכבוד ירננו על־משכבותם: ח רוממות אל בגרונם וחרב פיפיות בידם: לעשות נקמה בגוים תוכחות בלאמים: לאסר מלכיהם בזקים ונכבדיהם בכבלי ברזל: לעשות בהם ׀ משפט כתוב הדר הוא לכל־חסידיו הללו־יה: פ

קנ הללו יה ׀ הללו־אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו: הללוהו בגבורתיו הללוהו כרב גדלו: הללוהו בתקע שופר הללוהו בנבל וכנור: הללוהו בתף ומחול הללוהו במנים ועגב: הללוהו בצלצלי־שמע הללוהו בצלצלי ה תרועה: כל הנשמה תהלל יה הללו־יה:

חזק

סכום פסוקי ספר תהלים אלפים וחמש מאות ועשרים ושבעה · וסימנו י' אהבתי מעון ביתך ומקום משכן כבודך · וחציו ופתחו בגדים · וסדריו תשעה עשר · וסימנו המשביע בטוב עדיך:

משלי:

מִשְׁלֵי:

מִשְׁלֵי שְׁלֹמֹה בֶן־דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל׃ לָדַעַת חָכְמָה וּמוּסָר לְהָבִין אִמְרֵי בִינָה׃ לָקַחַת מוּסַר הַשְׂכֵּל צֶדֶק וּמִשְׁפָּט וּמֵשָׁרִים׃ לָתֵת לִפְתָאיִם עָרְמָה לְנַעַר דַּעַת וּמְזִמָּה׃ יִשְׁמַע חָכָם וְיוֹסֶף לֶקַח וְנָבוֹן תַּחְבֻּלוֹת יִקְנֶה׃ לְהָבִין מָשָׁל וּמְלִיצָה דִּבְרֵי חֲכָמִים וְחִידֹתָם׃ יִרְאַת יְהוָה רֵאשִׁית דָּעַת חָכְמָה וּמוּסָר אֱוִילִים בָּזוּ׃ שְׁמַע בְּנִי מוּסַר אָבִיךָ וְאַל־תִּטֹּשׁ תּוֹרַת אִמֶּךָ׃ כִּי לִוְיַת חֵן הֵם לְרֹאשֶׁךָ וַעֲנָקִים לְגַרְגְּרֹתֶךָ׃ בְּנִי אִם־יְפַתּוּךָ חַטָּאִים אַל־תֹּבֵא׃ אִם־יֹאמְרוּ לְכָה אִתָּנוּ נֶאֶרְבָה לְדָם נִצְפְּנָה לְנָקִי חִנָּם׃ נִבְלָעֵם כִּשְׁאוֹל חַיִּים וּתְמִימִים כְּיוֹרְדֵי בוֹר׃ כָּל־הוֹן יָקָר נִמְצָא נְמַלֵּא בָתֵּינוּ שָׁלָל׃ גּוֹרָלְךָ תַּפִּיל בְּתוֹכֵנוּ כִּיס אֶחָד יִהְיֶה לְכֻלָּנוּ׃ בְּנִי אַל־תֵּלֵךְ בְּדֶרֶךְ אִתָּם מְנַע רַגְלְךָ מִנְּתִיבָתָם׃ כִּי רַגְלֵיהֶם לָרַע יָרוּצוּ וִימַהֲרוּ לִשְׁפָּךְ־דָּם׃ כִּי־חִנָּם מְזֹרָה הָרָשֶׁת בְּעֵינֵי כָּל־בַּעַל כָּנָף׃ וְהֵם לְדָמָם יֶאֱרֹבוּ יִצְפְּנוּ לְנַפְשֹׁתָם׃ כֵּן אָרְחוֹת כָּל־בֹּצֵעַ בָּצַע אֶת־נֶפֶשׁ בְּעָלָיו יִקָּח׃ חָכְמוֹת בַּחוּץ תָּרֹנָּה בָּרְחֹבוֹת תִּתֵּן קוֹלָהּ׃ בְּרֹאשׁ הֹמִיּוֹת תִּקְרָא בְּפִתְחֵי שְׁעָרִים בָּעִיר אֲמָרֶיהָ תֹאמֵר׃ עַד־מָתַי פְּתָיִם תְּאֵהֲבוּ פֶתִי וְלֵצִים לָצוֹן חָמְדוּ לָהֶם וּכְסִילִים יִשְׂנְאוּ־דָעַת׃ תָּשׁוּבוּ לְתוֹכַחְתִּי הִנֵּה אַבִּיעָה לָכֶם רוּחִי אוֹדִיעָה דְבָרַי אֶתְכֶם׃ יַעַן קָרָאתִי וַתְּמָאֵנוּ נָטִיתִי יָדִי וְאֵין מַקְשִׁיב׃ וַתִּפְרְעוּ כָל־עֲצָתִי וְתוֹכַחְתִּי לֹא אֲבִיתֶם׃ גַּם־אֲנִי בְּאֵידְכֶם אֶשְׂחָק אֶלְעַג בְּבֹא פַחְדְּכֶם׃ בְּבֹא כְשַׁאֲוָה פַּחְדְּכֶם וְאֵידְכֶם כְּסוּפָה יֶאֱתֶה בְּבֹא עֲלֵיכֶם צָרָה וְצוּקָה׃ אָז יִקְרָאֻנְנִי וְלֹא אֶעֱנֶה יְשַׁחֲרֻנְנִי וְלֹא יִמְצָאֻנְנִי׃ תַּחַת כִּי־שָׂנְאוּ דָעַת וְיִרְאַת יְהוָה לֹא בָחָרוּ׃ לֹא־אָבוּ לַעֲצָתִי נָאֲצוּ כָּל־תּוֹכַחְתִּי׃ וְיֹאכְלוּ מִפְּרִי דַרְכָּם וּמִמֹּעֲצֹתֵיהֶם יִשְׂבָּעוּ׃ כִּי מְשׁוּבַת פְּתָיִם תַּהַרְגֵם וְשַׁלְוַת כְּסִילִים תְּאַבְּדֵם׃ וְשֹׁמֵעַ לִי יִשְׁכָּן־בֶּטַח וְשַׁאֲנַן מִפַּחַד רָעָה׃

בְּנִי אִם־תִּקַּח אֲמָרָי וּמִצְוֺתַי תִּצְפֹּן אִתָּךְ׃ לְהַקְשִׁיב

א' א' מ' רבתי   כ' יחיד ו'

לחכמה

לַחָכְמָה אָזְנֶךָ תַּטֶּה לִבְּךָ לַתְּבוּנָה׃ כִּי אִם לַבִּינָה תִקְרָא לַתְּבוּנָה תִּתֵּן קוֹלֶךָ׃ אִם־תְּבַקְשֶׁנָּה כַכָּסֶף וְכַמַּטְמוֹנִים תַּחְפְּשֶׂנָּה׃ אָז תָּבִין יִרְאַת יְהוָה וְדַעַת אֱלֹהִים תִּמְצָא׃ כִּי־יְהוָה יִתֵּן חָכְמָה מִפִּיו דַּעַת וּתְבוּנָה׃ וְצָפַן לַיְשָׁרִים תּוּשִׁיָּה מָגֵן לְהֹלְכֵי תֹם׃ לִנְצֹר אָרְחוֹת מִשְׁפָּט וְדֶרֶךְ חֲסִידָו יִשְׁמֹר׃ אָז תָּבִין צֶדֶק וּמִשְׁפָּט וּמֵישָׁרִים כָּל־מַעְגַּל־טוֹב׃ כִּי־תָבוֹא חָכְמָה בְלִבֶּךָ וְדַעַת לְנַפְשְׁךָ יִנְעָם׃ מְזִמָּה תִּשְׁמֹר עָלֶיךָ תְּבוּנָה תִנְצְרֶכָּה׃ לְהַצִּילְךָ מִדֶּרֶךְ רָע מֵאִישׁ מְדַבֵּר תַּהְפֻּכוֹת׃ הַעֹזְבִים אָרְחוֹת יֹשֶׁר לָלֶכֶת בְּדַרְכֵי־חֹשֶׁךְ׃ הַשְּׂמֵחִים לַעֲשׂוֹת רָע יָגִילוּ בְּתַהְפֻּכוֹת רָע׃ אֲשֶׁר אָרְחֹתֵיהֶם עִקְּשִׁים וּנְלוֹזִים בְּמַעְגְּלוֹתָם׃ לְהַצִּילְךָ מֵאִשָּׁה זָרָה מִנָּכְרִיָּה אֲמָרֶיהָ הֶחֱלִיקָה׃ הַעֹזֶבֶת אַלּוּף נְעוּרֶיהָ וְאֶת־בְּרִית אֱלֹהֶיהָ שָׁכֵחָה׃ כִּי שָׁחָה אֶל־מָוֶת בֵּיתָהּ וְאֶל־רְפָאִים מַעְגְּלֹתֶיהָ׃ כָּל־בָּאֶיהָ לֹא יְשׁוּבוּן וְלֹא־יַשִּׂיגוּ אָרְחוֹת חַיִּים׃ לְמַעַן תֵּלֵךְ בְּדֶרֶךְ טוֹבִים וְאָרְחוֹת צַדִּיקִים תִּשְׁמֹר׃ כִּי־יְשָׁרִים יִשְׁכְּנוּ־אָרֶץ וּתְמִימִים יִוָּתְרוּ בָהּ׃ וּרְשָׁעִים מֵאֶרֶץ יִכָּרֵתוּ וּבוֹגְדִים יִסְּחוּ מִמֶּנָּה׃

ג בְּנִי תּוֹרָתִי אַל־תִּשְׁכָּח וּמִצְוֺתַי יִצֹּר לִבֶּךָ׃ כִּי אֹרֶךְ יָמִים וּשְׁנוֹת חַיִּים וְשָׁלוֹם יוֹסִיפוּ לָךְ׃ חֶסֶד וֶאֱמֶת אַל־יַעַזְבֻךָ קָשְׁרֵם עַל־גַּרְגְּרוֹתֶיךָ כָּתְבֵם עַל־לוּחַ לִבֶּךָ׃ וּמְצָא־חֵן וְשֵׂכֶל־טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם׃ בְּטַח אֶל־יְהוָה בְּכָל־לִבֶּךָ וְאֶל־בִּינָתְךָ אַל־תִּשָּׁעֵן׃ בְּכָל־דְּרָכֶיךָ דָעֵהוּ וְהוּא יְיַשֵּׁר אֹרְחֹתֶיךָ׃ אַל־תְּהִי חָכָם בְּעֵינֶיךָ יְרָא אֶת־יְהוָה וְסוּר מֵרָע׃ רִפְאוּת תְּהִי לְשָׁרֶּךָ וְשִׁקּוּי לְעַצְמוֹתֶיךָ׃ כַּבֵּד אֶת־יְהוָה מֵהוֹנֶךָ וּמֵרֵאשִׁית כָּל־תְּבוּאָתֶךָ׃ וְיִמָּלְאוּ אֲסָמֶיךָ שָׂבָע וְתִירוֹשׁ יְקָבֶיךָ יִפְרֹצוּ׃ מוּסַר יְהוָה בְּנִי אַל־תִּמְאָס וְאַל־תָּקֹץ בְּתוֹכַחְתּוֹ׃ כִּי אֶת אֲשֶׁר יֶאֱהַב יְהוָה יוֹכִיחַ וּכְאָב אֶת־בֵּן יִרְצֶה׃ אַשְׁרֵי אָדָם מָצָא חָכְמָה וְאָדָם יָפִיק תְּבוּנָה׃ כִּי טוֹב סַחְרָהּ מִסְּחַר־כָּסֶף וּמֵחָרוּץ תְּבוּאָתָהּ׃ יְקָרָה הִיא מִפְּנִיִּים וְכָל־חֲפָצֶיךָ לֹא יִשְׁווּ־בָהּ׃ אֹרֶךְ יָמִים בִּימִינָהּ בִּשְׂמֹאולָהּ עֹשֶׁר וְכָבוֹד׃ דְּרָכֶיהָ דַרְכֵי־נֹעַם וְכָל־נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם׃ עֵץ־חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ וְתֹמְכֶיהָ מְאֻשָּׁר׃ יְהוָה בְּחָכְמָה יָסַד־אָרֶץ כּוֹנֵן שָׁמַיִם בִּתְבוּנָה׃ בְּדַעְתּוֹ תְּהוֹמוֹת נִבְקָעוּ וּשְׁחָקִים יִרְעֲפוּ־טָל׃ בְּנִי אַל־יָלֻזוּ

ב' י' יצפן קרי   ח' חסידו קרי   נ' ח' ד' בדגש   יב' סגול בלי מקף

טו' מפנינים קרי

מעיניך

מעיניך נצר תשיה ומזמה: ויהיו חיים לנפשך וחן
לגרגרתיך: אז תלך לבטח דרכך ורגלך לא תגוף:
אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך: אל תירא
מפחד פתאם ומשאת רשעים כי תבא: כי יהוה יהיה
בכסלך ושמר רגלך מלכד: אל תמנע טוב מבעליו
בהיות לאל ידיך לעשות: אל תאמר לרעיך לך ושוב
ומחר אתן ויש אתך: אל תחרש על רעך רעה והוא
יושב לבטח אתך: אל תרוב עם אדם חנם אם לא גמלך
רעה: אל תקנא באיש חמס ואל תבחר בכל דרכיו:
כי תועבת יהוה נלוז ואת ישרים סודו: מארת יהוה
בבית רשע ונוה צדיקים יברך: אם ללצים הוא יליץ
ולעניים יתן חן: כבוד חכמים ינחלו וכסילים מרים
קלון:

ד שמעו בנים מוסר אב והקשיבו לדעת בינה: כי לקח
טוב נתתי לכם תורתי אל תעזבו: כי בן הייתי לאבי
רך ויחיד לפני אמי: ויורני ויאמר לי יתמך דברי לבך
שמר מצותי וחיה: קנה חכמה קנה בינה אל תשכח
ואל תט מאמרי פי: אל תעזבה ותשמרך אהבה ותצרך:
ראשית חכמה קנה חכמה ובכל קנינך קנה בינה:
סלסלה ותרוממך תכבדך כי תחבקנה: תתן לראשך
לוית חן עטרת תפארת תמגנך: שמע בני וקח אמרי
וירבו לך שנות חיים: בדרך חכמה הרתיך הדרכתיך
במעגלי ישר: בלכתך לא יצר צעדך ואם תרוץ לא
תכשל: החזק במוסר אל תרף נצרה כי היא חייך:
בארח רשעים אל תבא ואל תאשר בדרך רעים: פרעהו
אל תעבר בו שטה מעליו ועבור: כי לא ישנו אם לא
ירעו ונגזלה שנתם אם לא יכשולו: כי לחמו לחם רשע
ויין חמסים ישתו: וארח צדיקים כאור נגה הולך ואור
עד נכון היום: דרך רשעים כאפלה לא ידעו במה
יכשלו: בני לדברי הקשיבה לאמרי הט אזנך:
אל יליזו מעיניך שמרם בתוך לבבך: כי חיים הם
למצאיהם ולכל בשרו מרפא: מכל משמר נצר לבך כי
ממנו תוצאות חיים: הסר ממך עקשות פה ולזות שפתים
הרחק ממך: עיניך לנכח יביטו ועפעפיך יישירו נגדך:
פלס מעגל רגלך וכל דרכיך יכנו: אל תט ימין ושמאול
הסר רגלך מרע:

ג' ב' יתיר ו' · כח' יתיר ו' · ל' תריב קרי · לד' ולענוים קרי · ד' טז' יכשילו קרי

ה בני לחכמתי הקשיבה לתבונתי הט אזנך: לשמר
מזמות ודעת שפתיך ינצרו: כי נפת תטפנה שפתי זרה
וחלק משמן חכה: ואחריתה מרה כלענה חדה כחרב
פיות: רגליה ירדות מות שאול צעדיה יתמכו: ארח
חיים פן תפלס נעו מעגלתיה לא תדע: ועתה
בנים שמעו לי ואל תסורו מאמרי פי: הרחק מעליה
דרכך ואל תקרב אל פתח ביתה: פן תתן לאחרים
הודך ושנתיך לאכזרי: פן ישבעו זרים כחך ועצביך
בבית נכרי: ונהמת באחריתך בכלות בשרך ושארך:
ואמרת איך שנאתי מוסר ותוכחת נאץ לבי: ולא שמעתי
בקול מורי ולמלמדי לא הטיתי אזני: כמעט הייתי
בכל רע בתוך קהל ועדה: שתה מים מבורך ונזלים
מתוך בארך: יפוצו מעינתיך חוצה ברחבות פלגי
מים: יהיו לך לבדך ואין לזרים אתך: יהי מקורך
ברוך ושמח מאשת נעוריך: אילת אהבים ויעלת חן
דדיה ירוך בכל עת באהבתה תשגה תמיד: ולמה
תשגה בני בזרה ותחבק חק נכריה: כי נכח עיני
יהוה דרכי איש וכל מעגלתיו מפלס: עוונותיו ילכדנו
את הרשע ובחבלי חטאתו יתמך: הוא ימות באין מוסר
וברב אולתו ישגה:

ו בני אם ערבת לרעך תקעת לזר כפיך: נוקשת
באמרי פיך נלכדת באמרי פיך: עשה זאת אפוא בני
והנצל כי באת בכף רעך לך התרפס ורהב רעיך: אל
תתן שנה לעיניך ותנומה לעפעפיך: הנצל כצבי מיד
וכצפור מיד יקוש: לך אל נמלה עצל ראה
דרכיה וחכם: אשר אין לה קצין שטר ומשל: תכין
בקיץ לחמה אגרה בקציר מאכלה: עד מתי עצל
תשכב מתי תקום משנתך: מעט שנות מעט תנומות
מעט חבק ידים לשכב: ובא כמהלך ראשך ומחסרך
כאיש מגן: אדם בליעל איש און הולך עקשות פה:
קרץ בעינו מלל ברגלו מרה באצבעתיו: תהפכות
בלבו חרש רע בכל עת מדנים ישלח: על כן פתאם
יבוא אידו פתע ישבר ואין מרפא: שש הנה שנא יהוה
ושבע תועבות נפשו: עינים רמות לשון שקר וידים
שפכות דם נקי: לב חרש מחשבות און רגלים ממהרות
לרוץ לרעה: יפיח כזבים עד שקר ומשלח מדנים בין

ו' צ' בעיניו קרי · ברגליו קרי · יד' מדינים קרי · טז' יתיר ו'

אחים: ס נצר בני מצות אביך ואל-תטש תורת
אמך: קשרם על-לבך תמיד ענדם על-גרגרתך:
בהתהלכך | תנחה אתך בשכבך תשמר עליך והקיצות
היא תשיחך: כי נר מצוה ותורה אור ודרך חיים
תוכחות מוסר: לשמרך מאשת רע מחלקת לשון
נכריה: אל-תחמד יפיה בלבבך ואל-תקחך בעפעפיה:
כי בעד-אשה זונה עד-ככר-לחם ואשת איש נפש יקרה
תצוד: ס היחתה איש אש בחיקו ובגדיו לא תשרפנה:
אם-יהלך איש על-הגחלים ורגליו לא תכוינה: כן הבא
אל-אשת רעהו לא ינקה כל-הנגע בה: לא-יבוזו לגנב
כי יגנוב למלא נפשו כי ירעב: ונמצא ישלם שבעתים
את-כל-הון ביתו יתן: נאף אשה חסר-לב משחית נפשו
הוא יעשנה: נגע-וקלון ימצא וחרפתו לא תמחה: כי-
קנאה חמת-גבר ולא-יחמול ביום נקם: לא-ישא פני כל-
כפר ולא-יאבה כי תרבה-שחד: ס
בני שמר אמרי ומצותי תצפן אתך: שמר מצותי
וחיה ותורתי כאישון עיניך: קשרם על-אצבעתיך כתבם
על-לוח לבך: אמר לחכמה אחתי את ומדע לבינה
תקרא: לשמרך מאשה זרה מנכריה אמריה החליקה:
כי בחלון ביתי בעד אשנבי נשקפתי: וארא בפתאים
אבינה בבנים נער חסר-לב: עבר בשוק אצל פנה ודרך
ביתה יצעד: בנשף-בערב יום באישון לילה ואפלה:
והנה אשה לקראתו שית זונה ונצרת לב: המיה היא
וסררת בביתה לא-ישכנו רגליה: פעם | בחוץ פעם
ברחבות ואצל כל-פנה תארב: והחזיקה בו ונשקה לו
העזה פניה ותאמר לו: זבחי שלמים עלי היום שלמתי
נדרי: על-כן יצאתי לקראתך לשחר פניך ואמצאך:
מרבדים רבדתי ערשי חטבות אטון מצרים: נפתי משכבי
מר אהלים וקנמון: לכה נרוה דדים עד-הבקר נתעלסה
באהבים: כי אין האיש בביתו הלך בדרך מרחוק:
צרור-הכסף לקח בידו ליום הכסא יבא ביתו: הטתו
ברב לקחה בחלק שפתיה תדיחנו: הולך אחריה פתאם
כשור אל-טבח יבוא וכעכס אל-מוסר אויל: עד יפלח
חץ כבדו כמהר צפור אל-פח ולא-ידע כי-בנפשו הוא:
ועתה בנים שמעו-לי והקשיבו לאמרי-פי: אל-ישט
אל-דרכיה לבך אל-תתע בנתיבותיה: כי-רבים חללים

הפילה

הפילה ועצמים כל-הרגיה: דרכי שאול ביתה ירדות
אל-חדרי-מות: ס

ח הלא-חכמה תקרא ותבונה תתן קולה: בראש-
מרומים עלי-דרך בית נתיבות נצבה: ליד-שערים לפי-
קרת מבוא פתחים תרנה: אליכם אישים אקרא וקולי
אל-בני אדם: הבינו פתאים ערמה וכסילים הבינו לב:
שמעו כי-נגידים אדבר ומפתח שפתי מישרים: כי-אמת
יהגה חכי ותועבת שפתי רשע: בצדק כל-אמרי-פי אין
בהם נפתל ועקש: כלם נכחים למבין וישרים למצאי
דעת: קחו-מוסרי ואל-כסף ודעת מחרוץ נבחר: כי-
טובה חכמה מפנינים וכל-חפצים לא ישוו-בה: אני-
חכמה שכנתי ערמה ודעת מזמות אמצא: יראת יהוה
שנאת רע גאה וגאון | ודרך רע ופי תהפכות שנאתי:
לי-עצה ותושיה אני בינה לי גבורה: בי מלכים ימלכו
ורוזנים יחקקו צדק: בי שרים ישרו ונדיבים כל-שפטי
ארץ: אני אהביה אהב ומשחרי ימצאנני: עשר-וכבוד
אתי הון עתק וצדקה: טוב פריי מחרוץ ומפז ותבואתי
מכסף נבחר: בארח-צדקה אהלך בתוך נתיבות
משפט: להנחיל אהבי יש ואצרתיהם אמלא: ס
יהוה קנני ראשית דרכו קדם מפעליו מאז: מעולם
נסכתי מראש מקדמי-ארץ: באין-תהמות חוללתי באין
מעינות נכבדי-מים: בטרם הרים הטבעו לפני גבעות
חוללתי: עד-לא עשה ארץ וחוצות וראש עפרות
תבל: בהכינו שמים שם אני בחוקו חוג על-פני תהום:
באמצו שחקים ממעל בעזוז עינות תהום: בשומו לים |
חקו ומים לא יעברו-פיו בחוקו מוסדי ארץ: ואהיה
אצלו אמון ואהיה שעשעים יום | יום משחקת לפניו
בכל-עת: משחקת בתבל ארצו ושעשעי את-בני אדם:
ועתה בנים שמעו-לי ואשרי דרכי ישמרו: ס
שמעו מוסר וחכמו ואל-תפרעו: אשרי אדם שמע לי
לשקד על-דלתתי יום | יום לשמר מזוזת פתחי: כי
מצאי מצאי חיים ויפק רצון מיהוה: וחטאי חמס נפשו
כל-משנאי אהבו מות: ס

ט חכמות בנתה ביתה חצבה עמודיה שבעה: טבחה
טבחה מסכה יינה אף ערכה שלחנה: שלחה נערתיה
תקרא על-גפי מרמי קרת: מי-פתי יסר הנה חסר לב

אָמְרָה לּוֹ׃ לְכוּ לַחֲמוּ בְלַחֲמִי וּשְׁתוּ בְּיַיִן מָסָכְתִּי׃ עִזְבוּ פְתָאיִם וִחְיוּ וְאִשְׁרוּ בְּדֶרֶךְ בִּינָה׃ יֹסֵר ׀ לֵץ לֹקֵחַ לוֹ קָלוֹן וּמוֹכִיחַ לְרָשָׁע מוּמוֹ׃ אַל־תּוֹכַח לֵץ פֶּן־יִשְׂנָאֶךָּ הוֹכַח לְחָכָם וְיֶאֱהָבֶךָּ׃ תֵּן לְחָכָם וְיֶחְכַּם־עוֹד הוֹדַע לְצַדִּיק וְיוֹסֶף לֶקַח׃ תְּחִלַּת חָכְמָה יִרְאַת יְהוָה וְדַעַת קְדֹשִׁים בִּינָה׃ כִּי־בִי יִרְבּוּ יָמֶיךָ וְיוֹסִיפוּ לְּךָ שְׁנוֹת חַיִּים׃ אִם־חָכַמְתָּ חָכַמְתָּ לָּךְ וְלַצְתָּ לְבַדְּךָ תִשָּׂא׃ אֵשֶׁת כְּסִילוּת הֹמִיָּה פְּתַיּוּת וּבַל־יָדְעָה מָּה׃ וְיָשְׁבָה לְפֶתַח בֵּיתָהּ עַל־כִּסֵּא מְרֹמֵי קָרֶת׃ לִקְרֹא לְעֹבְרֵי־דָרֶךְ הַמְיַשְּׁרִים אֹרְחוֹתָם׃ מִי־פֶתִי יָסֻר הֵנָּה וַחֲסַר־לֵב וְאָמְרָה לּוֹ׃ מַיִם־גְּנוּבִים יִמְתָּקוּ וְלֶחֶם סְתָרִים יִנְעָם׃ וְלֹא־יָדַע כִּי־רְפָאִים שָׁם בְּעִמְקֵי שְׁאוֹל קְרֻאֶיהָ׃

י מִשְׁלֵי שְׁלֹמֹה בֵּן חָכָם יְשַׂמַּח־אָב וּבֵן כְּסִיל תּוּגַת אִמּוֹ׃ לֹא־יוֹעִילוּ אוֹצְרוֹת רֶשַׁע וּצְדָקָה תַּצִּיל מִמָּוֶת׃ לֹא־יַרְעִיב יְהוָה נֶפֶשׁ צַדִּיק וְהַוַּת רְשָׁעִים יֶהְדֹּף׃ רָאשׁ עֹשֶׂה כַף־רְמִיָּה וְיַד חָרוּצִים תַּעֲשִׁיר׃ אֹגֵר בַּקַּיִץ בֵּן מַשְׂכִּיל נִרְדָּם בַּקָּצִיר בֵּן מֵבִישׁ׃ בְּרָכוֹת לְרֹאשׁ צַדִּיק וּפִי רְשָׁעִים יְכַסֶּה חָמָס׃ זֵכֶר צַדִּיק לִבְרָכָה וְשֵׁם רְשָׁעִים יִרְקָב׃ חֲכַם־לֵב יִקַּח מִצְוֺת וֶאֱוִיל שְׂפָתַיִם יִלָּבֵט׃ הוֹלֵךְ בַּתֹּם יֵלֶךְ בֶּטַח וּמְעַקֵּשׁ דְּרָכָיו יִוָּדֵעַ׃ קֹרֵץ עַיִן יִתֵּן עַצָּבֶת וֶאֱוִיל שְׂפָתַיִם יִלָּבֵט׃ מְקוֹר חַיִּים פִּי צַדִּיק וּפִי רְשָׁעִים יְכַסֶּה חָמָס׃ שִׂנְאָה תְּעֹרֵר מְדָנִים וְעַל כָּל־פְּשָׁעִים תְּכַסֶּה אַהֲבָה׃ בְּשִׂפְתֵי נָבוֹן תִּמָּצֵא חָכְמָה וְשֵׁבֶט לְגֵו חֲסַר־לֵב׃ חֲכָמִים יִצְפְּנוּ־דָעַת וּפִי־אֱוִיל מְחִתָּה קְרֹבָה׃ הוֹן עָשִׁיר קִרְיַת עֻזּוֹ מְחִתַּת דַּלִּים רֵישָׁם׃ פְּעֻלַּת צַדִּיק לְחַיִּים תְּבוּאַת רָשָׁע לְחַטָּאת׃ אֹרַח לְחַיִּים שׁוֹמֵר מוּסָר וְעֹזֵב תּוֹכַחַת מַתְעֶה׃ מְכַסֶּה שִׂנְאָה שִׂפְתֵי־שָׁקֶר וּמוֹצִא דִבָּה הוּא כְסִיל׃ בְּרֹב דְּבָרִים לֹא יֶחְדַּל־פָּשַׁע וְחוֹשֵׂךְ שְׂפָתָיו מַשְׂכִּיל׃ כֶּסֶף נִבְחָר לְשׁוֹן צַדִּיק לֵב רְשָׁעִים כִּמְעָט׃ שִׂפְתֵי צַדִּיק יִרְעוּ רַבִּים וֶאֱוִילִים בַּחֲסַר־לֵב יָמוּתוּ׃ בִּרְכַּת יְהוָה הִיא תַעֲשִׁיר וְלֹא־יוֹסִף עֶצֶב עִמָּהּ׃ כִּשְׂחוֹק לִכְסִיל עֲשׂוֹת זִמָּה וְחָכְמָה לְאִישׁ תְּבוּנָה׃ מְגוֹרַת רָשָׁע הִיא תְבוֹאֶנּוּ וְתַאֲוַת צַדִּיקִים יִתֵּן׃ כַּעֲבוֹר סוּפָה וְאֵין רָשָׁע וְצַדִּיק יְסוֹד עוֹלָם׃ כַּחֹמֶץ ׀ לַשִּׁנַּיִם וְכֶעָשָׁן לָעֵינָיִם כֵּן הֶעָצֵל לְשֹׁלְחָיו׃ יִרְאַת יְהוָה תּוֹסִיף יָמִים וּשְׁנוֹת רְשָׁעִים תִּקְצֹרְנָה׃ תּוֹחֶלֶת צַדִּיקִים שִׂמְחָה וְתִקְוַת רְשָׁעִים תֹּאבֵד׃ מָעוֹז לַתֹּם דֶּרֶךְ יְהוָה וּמְחִתָּה לְפֹעֲלֵי אָוֶן׃ צַדִּיק לְעוֹלָם בַּל־יִמּוֹט

וּרְשָׁעִים לֹא יִשְׁכְּנוּ־אָרֶץ׃ פִּי־צַדִּיק יָנוּב חָכְמָה וּלְשׁוֹן תַּהְפֻּכוֹת תִּכָּרֵת׃ שִׂפְתֵי צַדִּיק יֵדְעוּן רָצוֹן וּפִי רְשָׁעִים תַּהְפֻּכוֹת׃

יא מֹאזְנֵי מִרְמָה תּוֹעֲבַת יְהוָה וְאֶבֶן שְׁלֵמָה רְצוֹנוֹ׃ בָּא־זָדוֹן וַיָּבֹא קָלוֹן וְאֶת־צְנוּעִים חָכְמָה׃ תֻּמַּת יְשָׁרִים תַּנְחֵם וְסֶלֶף בֹּגְדִים וְשָׁדָּם׃ לֹא־יוֹעִיל הוֹן בְּיוֹם עֶבְרָה וּצְדָקָה תַּצִּיל מִמָּוֶת׃ צִדְקַת תָּמִים תְּיַשֵּׁר דַּרְכּוֹ וּבְרִשְׁעָתוֹ יִפֹּל רָשָׁע׃ צִדְקַת יְשָׁרִים תַּצִּילֵם וּבְהַוַּת בֹּגְדִים יִלָּכֵדוּ׃ בְּמוֹת אָדָם רָשָׁע תֹּאבַד תִּקְוָה וְתוֹחֶלֶת אוֹנִים אָבָדָה׃ צַדִּיק מִצָּרָה נֶחֱלָץ וַיָּבֹא רָשָׁע תַּחְתָּיו׃ בְּפֶה חָנֵף יַשְׁחִת רֵעֵהוּ וּבְדַעַת צַדִּיקִים יֵחָלֵצוּ׃ בְּטוּב צַדִּיקִים תַּעֲלֹץ קִרְיָה וּבַאֲבֹד רְשָׁעִים רִנָּה׃ בְּבִרְכַּת יְשָׁרִים תָּרוּם קָרֶת וּבְפִי רְשָׁעִים תֵּהָרֵס׃ בָּז־לְרֵעֵהוּ חֲסַר־לֵב וְאִישׁ תְּבוּנוֹת יַחֲרִישׁ׃ הוֹלֵךְ רָכִיל מְגַלֶּה־סּוֹד וְנֶאֱמַן־רוּחַ מְכַסֶּה דָבָר׃ בְּאֵין תַּחְבֻּלוֹת יִפָּל־עָם וּתְשׁוּעָה בְּרֹב יוֹעֵץ׃ רַע־יֵרוֹעַ כִּי־עָרַב זָר וְשֹׂנֵא תֹקְעִים בּוֹטֵחַ׃ אֵשֶׁת־חֵן תִּתְמֹךְ כָּבוֹד וְעָרִיצִים יִתְמְכוּ־עֹשֶׁר׃ גֹּמֵל נַפְשׁוֹ אִישׁ חָסֶד וְעֹכֵר שְׁאֵרוֹ אַכְזָרִי׃ רָשָׁע עֹשֶׂה פְעֻלַּת־שָׁקֶר וְזֹרֵעַ צְדָקָה שֶׂכֶר אֱמֶת׃ כֵּן־צְדָקָה לְחַיִּים וּמְרַדֵּף רָעָה לְמוֹתוֹ׃ תּוֹעֲבַת יְהוָה עִקְּשֵׁי־לֵב וּרְצוֹנוֹ תְּמִימֵי דָרֶךְ׃ יָד לְיָד לֹא־יִנָּקֶה רָּע וְזֶרַע צַדִּיקִים נִמְלָט׃ נֶזֶם זָהָב בְּאַף חֲזִיר אִשָּׁה יָפָה וְסָרַת טָעַם׃ תַּאֲוַת צַדִּיקִים אַךְ־טוֹב תִּקְוַת רְשָׁעִים עֶבְרָה׃ יֵשׁ מְפַזֵּר וְנוֹסָף עוֹד וְחוֹשֵׂךְ מִיֹּשֶׁר אַךְ־לְמַחְסוֹר׃ נֶפֶשׁ־בְּרָכָה תְדֻשָּׁן וּמַרְוֶה גַּם־הוּא יוֹרֶא׃ מֹנֵעַ בָּר יִקְּבֻהוּ לְאוֹם וּבְרָכָה לְרֹאשׁ מַשְׁבִּיר׃ שֹׁחֵר טוֹב יְבַקֵּשׁ רָצוֹן וְדֹרֵשׁ רָעָה תְבוֹאֶנּוּ׃ בּוֹטֵחַ בְּעָשְׁרוֹ הוּא יִפֹּל וְכֶעָלֶה צַדִּיקִים יִפְרָחוּ׃ עוֹכֵר בֵּיתוֹ יִנְחַל־רוּחַ וְעֶבֶד אֱוִיל לַחֲכַם־לֵב׃ פְּרִי־צַדִּיק עֵץ חַיִּים וְלֹקֵחַ נְפָשׁוֹת חָכָם׃ הֵן צַדִּיק בָּאָרֶץ יְשֻׁלָּם אַף כִּי־רָשָׁע וְחוֹטֵא׃

יב אֹהֵב מוּסָר אֹהֵב דָּעַת וְשֹׂנֵא תוֹכַחַת בָּעַר׃ טוֹב יָפִיק רָצוֹן מֵיְהוָה וְאִישׁ מְזִמּוֹת יַרְשִׁיעַ׃ לֹא־יִכּוֹן אָדָם בְּרֶשַׁע וְשֹׁרֶשׁ צַדִּיקִים בַּל־יִמּוֹט׃ אֵשֶׁת־חַיִל עֲטֶרֶת בַּעְלָהּ וּכְרָקָב בְּעַצְמוֹתָיו מְבִישָׁה׃ מַחְשְׁבוֹת צַדִּיקִים מִשְׁפָּט תַּחְבֻּלוֹת רְשָׁעִים מִרְמָה׃ דִּבְרֵי רְשָׁעִים אֱרָב־דָּם וּפִי יְשָׁרִים יַצִּילֵם׃ הָפוֹךְ רְשָׁעִים וְאֵינָם וּבֵית צַדִּיקִים יַעֲמֹד׃ לְפִי־שִׂכְלוֹ יְהֻלַּל־אִישׁ וְנַעֲוֵה־לֵב יִהְיֶה לָבוּז׃ טוֹב נִקְלֶה וְעֶבֶד לוֹ

ממתכבד וחסר-לחם: יודע צדיק נפש בהמתו ורחמי רשעים אכזרי: עבד אדמתו ישבע-לחם ומרדף ריקים חסר-לב: חמד רשע מצוד רעים ושרש צדיקים יתן: בפשע שפתים מוקש רע ויצא מצרה צדיק: מפרי פי-איש ישבע-טוב וגמול ידי-אדם ישוב לו: דרך אויל ישר בעיניו ושמע לעצה חכם: אויל ביום יודע כעסו וכסה קלון ערום: יפיח אמונה יגיד צדק ועד שקרים מרמה: יש בוטה כמדקרות חרב ולשון חכמים מרפא: שפת-אמת תכון לעד ועד-ארגיעה לשון שקר: מרמה בלב-חרשי-רע וליעצי שלום שמחה: לא-יאנה לצדיק כל-און ורשעים מלאו רע: תועבת יהוה שפתי-שקר ועשי אמונה רצונו: אדם ערום כסה דעת ולב כסילים יקרא אולת: יד-חרוצים תמשול ורמיה תהיה למס: דאגה בלב-איש ישחנה ודבר טוב ישמחנה: יתר מרעהו צדיק ודרך רשעים תתעם: לא-יחרך רמיה צידו והון-אדם יקר חרוץ: בארח-צדקה חיים ודרך נתיבה אל-מות:

יג בן חכם מוסר אב ולץ לא-שמע גערה: מפרי פי-איש יאכל טוב ונפש בגדים חמס: נצר פיו שמר נפשו פשק שפתיו מחתה-לו: מתאוה ואין נפשו עצל ונפש חרצים תדשן: דבר-שקר ישנא צדיק ורשע יבאיש ויחפיר: צדקה תצר תם-דרך ורשעה תסלף חטאת: יש מתעשר ואין כל מתרושש והון רב: כפר נפש-איש עשרו ורש לא-שמע גערה: אור-צדיקים ישמח ונר רשעים ידעך: רק-בזדון יתן מצה ואת-נועצים חכמה: הון מהבל ימעט וקבץ על-יד ירבה: תוחלת ממשכה מחלה-לב ועץ חיים תאוה באה: בז לדבר יחבל לו וירא מצוה הוא ישלם: תורת חכם מקור חיים לסור ממקשי מות: שכל-טוב יתן-חן ודרך בגדים איתן: כל-ערום יעשה בדעת וכסיל יפרש אולת: מלאך רשע יפל ברע וציר אמונים מרפא: ריש וקלון פורע מוסר ושומר תוכחת יכבד: תאוה נהיה תערב לנפש ותועבת כסילים סור מרע: הלוך את-חכמים וחכם ורעה כסילים ירוע: חטאים תרדף רעה ואת-צדיקים ישלם-טוב: טוב ינחיל בני-בנים וצפון לצדיק חיל חוטא: רב-אכל ניר ראשים ויש נספה בלא משפט: חושך שבטו שונא בנו ואהבו

יב' יד' ישיב קרי   כח' הה' תפה   יג' כ' הלך קרי   יחכם קרי

שחרו

שחרו מוסר: צדיק אכל לשבע נפשו ובטן רשעים תחסר:

יד חכמות נשים בנתה ביתה ואולת בידיה תהרסנו: הולך בישרו ירא יהוה ונלוז דרכיו בוזהו: בפי-אויל חטר גאוה ושפתי חכמים תשמורם: באין אלפים אבוס בר ורב-תבואות בכח שור: עד אמונים לא יכזב ויפיח כזבים עד שקר: בקש-לץ חכמה ואין ודעת לנבון נקל: לך מנגד לאיש כסיל ובל-ידעת שפתי-דעת: חכמת ערום הבין דרכו ואולת כסילים מרמה: אולים יליץ אשם ובין ישרים רצון: לב יודע מרת נפשו ובשמחתו לא-יתערב זר: בית רשעים ישמד ואהל ישרים יפריח: יש דרך ישר לפני-איש ואחריתה דרכי-מות: גם-בשחק יכאב-לב ואחריתה שמחה תוגה: מדרכיו ישבע סוג לב ומעליו איש טוב: פתי יאמין לכל-דבר וערום יבין לאשרו: חכם ירא וסר מרע וכסיל מתעבר ובוטח: קצר-אפים יעשה אולת ואיש מזמות ישנא: נחלו פתאים אולת וערומים יכתרו דעת: שחו רעים לפני טובים ורשעים על-שערי צדיק: גם-לרעהו ישנא רש ואהבי עשיר רבים: בז-לרעהו חוטא ומחונן עניים אשריו: הלוא-יתעו חרשי רע וחסד ואמת חרשי טוב: בכל-עצב יהיה מותר ודבר-שפתים אך-למחסור: עטרת חכמים עשרם אולת כסילים אולת: מציל נפשות עד אמת ויפח כזבים מרמה: ביראת יהוה מבטח-עז ולבניו יהיה מחסה: יראת יהוה מקור חיים לסור ממקשי מות: ברב-עם הדרת-מלך ובאפס לאם מחתת רזון: ארך אפים רב-תבונה וקצר-רוח מרים אולת: חיי בשרים לב מרפא ורקב עצמות קנאה: עשק דל חרף עשהו ומכבדו חנן אביון: ברעתו ידחה רשע וחסה במותו צדיק: בלב נבון תנוח חכמה ובקרב כסילים תודע: צדקה תרומם-גוי וחסד לאמים חטאת: רצון-מלך לעבד משכיל ועברתו תהיה מביש:

טו מענה-רך ישיב חמה ודבר-עצב יעלה-אף: לשון חכמים תיטיב דעת ופי כסילים יביע אולת: בכל-מקום עיני יהוה צפות רעים וטובים: מרפא לשון עץ חיים וסלף בה שבר ברוח: אויל ינאץ מוסר אביו ושמר

יד' י' זר' דגשה   כא' ענוים קרי

תוכחת

תוֹכַחַת יַעְרִם: בֵּית צַדִּיק חֹסֶן רָב וּבִתְבוּאַת רָשָׁע נֶעְכָּרֶת: שִׂפְתֵי חֲכָמִים יְזָרוּ דָעַת וְלֵב כְּסִילִים לֹא־כֵן: זֶבַח רְשָׁעִים תּוֹעֲבַת יְהוָה וּתְפִלַּת יְשָׁרִים רְצוֹנוֹ: תּוֹעֲבַת יְהוָה דֶּרֶךְ רָשָׁע וּמְרַדֵּף צְדָקָה יֶאֱהָב: מוּסָר רָע לְעֹזֵב אֹרַח שׂוֹנֵא תוֹכַחַת יָמוּת: שְׁאוֹל וַאֲבַדּוֹן נֶגֶד יְהוָה אַף כִּי־לִבּוֹת בְּנֵי־אָדָם: לֹא יֶאֱהַב־לֵץ הוֹכֵחַ לוֹ אֶל־חֲכָמִים לֹא יֵלֵךְ: לֵב שָׂמֵחַ יֵיטִב פָּנִים וּבְעַצְּבַת־לֵב רוּחַ נְכֵאָה: לֵב נָבוֹן יְבַקֶּשׁ־דָּעַת וּפְנֵי כְסִילִים יִרְעֶה אִוֶּלֶת: כָּל־יְמֵי עָנִי רָעִים וְטוֹב־לֵב מִשְׁתֶּה תָמִיד: טוֹב־מְעַט בְּיִרְאַת יְהוָה מֵאוֹצָר רָב וּמְהוּמָה בוֹ: טוֹב אֲרֻחַת יָרָק וְאַהֲבָה־שָׁם מִשּׁוֹר אָבוּס וְשִׂנְאָה־בוֹ: אִישׁ חֵמָה יְגָרֶה מָדוֹן וְאֶרֶךְ אַפַּיִם יַשְׁקִיט רִיב: דֶּרֶךְ עָצֵל כִּמְשֻׂכַת חָדֶק וְאֹרַח יְשָׁרִים סְלֻלָה: בֵּן חָכָם יְשַׂמַּח־אָב וּכְסִיל אָדָם בּוֹזֶה אִמּוֹ: אִוֶּלֶת שִׂמְחָה לַחֲסַר־לֵב וְאִישׁ תְּבוּנָה יְיַשֶּׁר־לָכֶת: הָפֵר מַחֲשָׁבוֹת בְּאֵין סוֹד וּבְרֹב יוֹעֲצִים תָּקוּם: שִׂמְחָה לָאִישׁ בְּמַעֲנֵה־פִיו וְדָבָר בְּעִתּוֹ מַה־טּוֹב: אֹרַח חַיִּים לְמַעְלָה לְמַשְׂכִּיל לְמַעַן סוּר מִשְּׁאוֹל מָטָּה: בֵּית גֵּאִים יִסַּח יְהוָה וְיַצֵּב גְּבוּל אַלְמָנָה: תּוֹעֲבַת יְהוָה מַחְשְׁבוֹת רָע וּטְהֹרִים אִמְרֵי־נֹעַם: עֹכֵר בֵּיתוֹ בּוֹצֵעַ בָּצַע וְשׂוֹנֵא מַתָּנֹת יִחְיֶה: לֵב צַדִּיק יֶהְגֶּה לַעֲנוֹת וּפִי רְשָׁעִים יַבִּיעַ רָעוֹת: רָחוֹק יְהוָה מֵרְשָׁעִים וּתְפִלַּת צַדִּיקִים יִשְׁמָע: מְאוֹר־עֵינַיִם יְשַׂמַּח־לֵב שְׁמוּעָה טוֹבָה תְּדַשֶּׁן־עָצֶם: אֹזֶן שֹׁמַעַת תּוֹכַחַת חַיִּים בְּקֶרֶב חֲכָמִים תָּלִין: פּוֹרֵעַ מוּסָר מוֹאֵס נַפְשׁוֹ וְשׁוֹמֵעַ תּוֹכַחַת קוֹנֶה לֵּב: יִרְאַת יְהוָה מוּסַר חָכְמָה וְלִפְנֵי כָבוֹד עֲנָוָה:

טז לְאָדָם מַעַרְכֵי־לֵב וּמֵיְהוָה מַעֲנֵה לָשׁוֹן: כָּל־דַּרְכֵי־אִישׁ זַךְ בְּעֵינָיו וְתֹכֵן רוּחוֹת יְהוָה: גֹּל אֶל־יְהוָה מַעֲשֶׂיךָ וְיִכֹּנוּ מַחְשְׁבֹתֶיךָ: כֹּל פָּעַל יְהוָה לַמַּעֲנֵהוּ וְגַם־רָשָׁע לְיוֹם רָעָה: תּוֹעֲבַת יְהוָה כָּל־גְּבַהּ־לֵב יָד לְיָד לֹא יִנָּקֶה: בְּחֶסֶד וֶאֱמֶת יְכֻפַּר עָוֺן וּבְיִרְאַת יְהוָה סוּר מֵרָע: בִּרְצוֹת יְהוָה דַּרְכֵי־אִישׁ גַּם־אוֹיְבָיו יַשְׁלִם אִתּוֹ: טוֹב מְעַט בִּצְדָקָה מֵרֹב תְּבוּאוֹת בְּלֹא מִשְׁפָּט: לֵב אָדָם יְחַשֵּׁב דַּרְכּוֹ וַיהוָה יָכִין צַעֲדוֹ: קֶסֶם עַל־שִׂפְתֵי־מֶלֶךְ בְּמִשְׁפָּט לֹא יִמְעַל־פִּיו: פֶּלֶס וּמֹאזְנֵי מִשְׁפָּט לַיהוָה מַעֲשֵׂהוּ כָּל־אַבְנֵי־כִיס: תּוֹעֲבַת מְלָכִים עֲשׂוֹת רֶשַׁע כִּי בִצְדָקָה יִכּוֹן כִּסֵּא: רְצוֹן מְלָכִים שִׂפְתֵי־צֶדֶק וְדֹבֵר יְשָׁרִים יֶאֱהָב: חֲמַת־מֶלֶךְ מַלְאֲכֵי־מָוֶת

וְאִישׁ חָכָם יְכַפְּרֶנָּה: בְּאוֹר־פְּנֵי־מֶלֶךְ חַיִּים וּרְצוֹנוֹ כְּעָב מַלְקוֹשׁ: קְנֹה־חָכְמָה מַה־טּוֹב מֵחָרוּץ וּקְנוֹת בִּינָה נִבְחָר מִכָּסֶף: מְסִלַּת יְשָׁרִים סוּר מֵרָע שֹׁמֵר נַפְשׁוֹ נֹצֵר דַּרְכּוֹ: לִפְנֵי־שֶׁבֶר גָּאוֹן וְלִפְנֵי כִשָּׁלוֹן גֹּבַהּ רוּחַ: טוֹב שְׁפַל־רוּחַ אֶת־עֲנָיִּים מֵחַלֵּק שָׁלָל אֶת־גֵּאִים: מַשְׂכִּיל עַל־דָּבָר יִמְצָא־טוֹב וּבוֹטֵחַ בַּיהוָה אַשְׁרָיו: לַחֲכַם־לֵב יִקָּרֵא נָבוֹן וּמֶתֶק שְׂפָתַיִם יֹסִיף לֶקַח: מְקוֹר חַיִּים שֵׂכֶל בְּעָלָיו וּמוּסַר אֱוִלִים אִוֶּלֶת: לֵב חָכָם יַשְׂכִּיל פִּיהוּ וְעַל־שְׂפָתָיו יֹסִיף לֶקַח: צוּף־דְּבַשׁ אִמְרֵי־נֹעַם מָתוֹק לַנֶּפֶשׁ וּמַרְפֵּא לָעָצֶם: יֵשׁ דֶּרֶךְ יָשָׁר לִפְנֵי־אִישׁ וְאַחֲרִיתָהּ דַּרְכֵי־מָוֶת: נֶפֶשׁ עָמֵל עָמְלָה לּוֹ כִּי־אָכַף עָלָיו פִּיהוּ: אִישׁ בְּלִיַּעַל כֹּרֶה רָעָה וְעַל־שְׂפָתָיו כְּאֵשׁ צָרָבֶת: אִישׁ תַּהְפֻּכוֹת יְשַׁלַּח מָדוֹן וְנִרְגָּן מַפְרִיד אַלּוּף: אִישׁ חָמָס יְפַתֶּה רֵעֵהוּ וְהוֹלִיכוֹ בְּדֶרֶךְ לֹא־טוֹב: עֹצֶה עֵינָיו לַחְשֹׁב תַּהְפֻּכוֹת קֹרֵץ שְׂפָתָיו כִּלָּה רָעָה: עֲטֶרֶת תִּפְאֶרֶת שֵׂיבָה בְּדֶרֶךְ צְדָקָה תִּמָּצֵא: טוֹב אֶרֶךְ אַפַּיִם מִגִּבּוֹר וּמֹשֵׁל בְּרוּחוֹ מִלֹּכֵד עִיר: בַּחֵיק יוּטַל אֶת־הַגּוֹרָל וּמֵיְהוָה כָּל־מִשְׁפָּטוֹ:

יז טוֹב פַּת חֲרֵבָה וְשַׁלְוָה־בָהּ מִבַּיִת מָלֵא זִבְחֵי־רִיב: עֶבֶד־מַשְׂכִּיל יִמְשֹׁל בְּבֵן מֵבִישׁ וּבְתוֹךְ אַחִים יַחֲלֹק נַחֲלָה: מַצְרֵף לַכֶּסֶף וְכוּר לַזָּהָב וּבֹחֵן לִבּוֹת יְהוָה: מֵרַע מַקְשִׁיב עַל־שְׂפַת־אָוֶן שֶׁקֶר מֵזִין עַל־לְשׁוֹן הַוֺּת: לֹעֵג לָרָשׁ חֵרֵף עֹשֵׂהוּ שָׂמֵחַ לְאֵיד לֹא יִנָּקֶה: עֲטֶרֶת זְקֵנִים בְּנֵי בָנִים וְתִפְאֶרֶת בָּנִים אֲבוֹתָם: לֹא־נָאוָה לְנָבָל שְׂפַת־יֶתֶר אַף כִּי־לְנָדִיב שְׂפַת־שָׁקֶר: אֶבֶן־חֵן הַשֹּׁחַד בְּעֵינֵי בְעָלָיו אֶל־כָּל־אֲשֶׁר יִפְנֶה יַשְׂכִּיל: מְכַסֶּה־פֶּשַׁע מְבַקֵּשׁ אַהֲבָה וְשֹׁנֶה בְדָבָר מַפְרִיד אַלּוּף: תֵּחַת גְּעָרָה בְמֵבִין מֵהַכּוֹת כְּסִיל מֵאָה: אַךְ־מְרִי יְבַקֶּשׁ־רָע וּמַלְאָךְ אַכְזָרִי יְשֻׁלַּח־בּוֹ: פָּגוֹשׁ דֹּב שַׁכּוּל בְּאִישׁ וְאַל־כְּסִיל בְּאִוַּלְתּוֹ: מֵשִׁיב רָעָה תַּחַת טוֹבָה לֹא־תָמִישׁ רָעָה מִבֵּיתוֹ: פּוֹטֵר מַיִם רֵאשִׁית מָדוֹן וְלִפְנֵי הִתְגַּלַּע הָרִיב נְטוֹשׁ: מַצְדִּיק רָשָׁע וּמַרְשִׁיעַ צַדִּיק תּוֹעֲבַת יְהוָה גַּם־שְׁנֵיהֶם: לָמָּה־זֶּה מְחִיר בְּיַד־כְּסִיל לִקְנוֹת חָכְמָה וְלֶב־אָיִן: בְּכָל־עֵת אֹהֵב הָרֵעַ וְאָח לְצָרָה יִוָּלֵד: אָדָם חֲסַר־לֵב תּוֹקֵעַ כָּף עֹרֵב עֲרֻבָּה לִפְנֵי רֵעֵהוּ: אֹהֵב פֶּשַׁע אֹהֵב מַצָּה מַגְבִּיהַּ פִּתְחוֹ מְבַקֶּשׁ־שָׁבֶר: עִקֶּשׁ־לֵב לֹא יִמְצָא־טוֹב וְנֶהְפָּךְ בִּלְשׁוֹנוֹ יִפּוֹל בְּרָעָה: יֹלֵד כְּסִיל לְתוּגָה לוֹ וְלֹא־יִשְׂמַח אֲבִי נָבָל: לֵב שָׂמֵחַ יֵיטִב

גהה ורוח נכאה תיבש גרם: שחד מחיק רשע יקח להטות ארחות משפט: את פני מבין חכמה ועיני כסיל בקצה ארץ: כעס לאביו בן כסיל וממר ליולדתו: גם ענוש לצדיק לא טוב להכות נדיבים על ישר: חושך אמריו יודע דעת וקר רוח איש תבונה: גם אויל מחריש חכם יחשב אטם שפתיו נבון:

יח לתאוה יבקש נפרד בכל תושיה יתגלע: לא יחפץ כסיל בתבונה כי אם בהתגלות לבו: בבוא רשע בא גם בוז ועם קלון חרפה: מים עמקים דברי פי איש נחל נבע מקור חכמה: שאת פני רשע לא טוב להטות צדיק במשפט: שפתי כסיל יבאו בריב ופיו למהלמות יקרא: פי כסיל מחתה לו ושפתיו מוקש נפשו: דברי נרגן כמתלהמים והם ירדו חדרי בטן: גם מתרפה במלאכתו אח הוא לבעל משחית: מגדל עז שם יהוה בו ירוץ צדיק ונשגב: הון עשיר קרית עזו וכחומה נשגבה במשכיתו: לפני שבר יגבה לב איש ולפני כבוד ענוה: משיב דבר בטרם ישמע אולת היא לו וכלמה: רוח איש יכלכל מחלהו ורוח נכאה מי ישאנה: לב נבון יקנה דעת ואזן חכמים תבקש דעת: מתן אדם ירחיב לו ולפני גדולים ינחנו: צדיק הראשון בריבו יבא רעהו וחקרו: מדינים ישבית הגורל ובין עצומים יפריד: אח נפשע מקרית עז ומדונים כבריח ארמון: מפרי פי איש תשבע בטנו תבואת שפתיו ישבע: מות וחיים ביד לשון ואהביה יאכל פריה: מצא אשה מצא טוב ויפק רצון מיהוה: תחנונים ידבר רש ועשיר יענה עזות: איש רעים להתרועע ויש אהב דבק מאח:

יט טוב רש הולך בתמו מעקש שפתיו והוא כסיל: גם בלא דעת נפש לא טוב ואץ ברגלים חוטא: אולת אדם תסלף דרכו ועל יהוה יזעף לבו: הון יסיף רעים רבים ודל מרעהו יפרד: עד שקרים לא ינקה ויפיח כזבים לא ימלט: רבים יחלו פני נדיב וכל הרע לאיש מתן: כל אחי רש שנאהו אף כי מרעהו רחקו ממנו מרדף אמרים לא המה: קנה לב אהב נפשו שמר תבונה למצא טוב: עד שקרים לא ינקה ויפיח כזבים יאבד: לא נאוה לכסיל תענוג אף כי לעבד משל בשרים: שכל אדם האריך אפו ותפארתו עבר על פשע: נהם ככפיר זעף מלך

יז' יקר קרי | יח' יז' ובא קרי | יט' ומדינים קרי | יט' ז' לו קרי

וכטל

וכטל על עשב רצונו: הות לאביו בן כסיל ודלף טרד מדיני אשה: בית והון נחלת אבות ומיהוה אשה משכלת: עצלה תפיל תרדמה ונפש רמיה תרעב: שמר מצוה שמר נפשו בוזה דרכיו יומת: מלוה יהוה חונן דל וגמלו ישלם לו: יסר בנך כי יש תקוה ואל המיתו אל תשא נפשך: גרל חמה נשא ענש כי אם תציל ועוד תוסף: שמע עצה וקבל מוסר למען תחכם באחריתך: רבות מחשבות בלב איש ועצת יהוה היא תקום: תאות אדם חסדו וטוב רש מאיש כזב: יראת יהוה לחיים ושבע ילין בל יפקד רע: טמן עצל ידו בצלחת גם אל פיהו לא ישיבנה: לץ תכה ופתי יערם והוכיח לנבון יבין דעת: משדד אב יבריח אם בן מביש ומחפיר: חדל בני לשמע מוסר לשגות מאמרי דעת: עד בליעל יליץ משפט ופי רשעים יבלע און: נכונו ללצים שפטים ומהלמות לגו כסילים:

כ לץ היין המה שכר וכל שגה בו לא יחכם: נהם ככפיר אימת מלך מתעברו חוטא נפשו: כבוד לאיש שבת מריב וכל אויל יתגלע: מחרף עצל לא יחרש ישאל בקציר ואין: מים עמקים עצה בלב איש ואיש תבונה ידלנה: רב אדם יקרא איש חסדו ואיש אמונים מי ימצא: מתהלך בתמו צדיק אשרי בניו אחריו: מלך יושב על כסא דין מזרה בעיניו כל רע: מי יאמר זכיתי לבי טהרתי מחטאתי: אבן ואבן איפה ואיפה תועבת יהוה גם שניהם: גם במעלליו יתנכר נער אם זך ואם ישר פעלו: אזן שמעת ועין ראה יהוה עשה גם שניהם: אל תאהב שנה פן תורש פקח עיניך שבע לחם: רע רע יאמר הקונה ואזל לו אז יתהלל: יש זהב ורב פנינים וכלי יקר שפתי דעת: לקח בגדו כי ערב זר ובעד נכרים חבלהו: ערב לאיש לחם שקר ואחר ימלא פיהו חצץ: מחשבות בעצה תכון ובתחבלות עשה מלחמה: גולה סוד הולך רכיל ולפתה שפתיו לא תתערב: מקלל אביו ואמו ידעך נרו באישון חשך: נחלה מבחלת בראשונה ואחריתה לא תברך: אל תאמר אשלמה רע קוה ליהוה וישע לך: תועבת יהוה אבן ואבן ומאזני מרמה לא טוב: מיהוה מצעדי גבר

יט' טז' ימות קרי | יט' גדל קרי | כ' ד' ושאל קרי | טז' נכריה קרי | כ' יתיר י' | כא' מבהלה קרי

ואדם

ואדם מה־יבין דרכו׃ מוקש אדם ילע קדש ואחר נדרים לבקר׃ מזרה רשעים מלך חכם וישב עליהם אופן׃ נר יהוה נשמת אדם חפש כל־חדרי־בטן׃ חסד ואמת יצרו־מלך וסעד בחסד כסאו׃ תפארת בחורים כחם והדר זקנים שיבה׃ חברות פצע תמריק ברע ומכות חדרי־בטן׃

כא

פלגי־מים לב־מלך ביד־יהוה על־כל־אשר יחפץ יטנו׃ כל־דרך־איש ישר בעיניו ותכן לבות יהוה׃ עשה צדקה ומשפט נבחר ליהוה מזבח׃ רום־עינים ורחב־לב נר רשעים חטאת׃ מחשבות חרוץ אך־למותר וכל־אץ אך־למחסור׃ פעל אצרות בלשון שקר הבל נדף מבקשי־מות׃ שד־רשעים יגורם כי מאנו לעשות משפט׃ הפכפך דרך איש וזר וזך ישר פעלו׃ טוב לשבת על־פנת־גג מאשת מדונים ובית חבר׃ נפש רשע אותה־רע לא־יחן בעיניו רעהו׃ בענש־לץ יחכם־פתי ובהשכיל לחכם יקח־דעת׃ משכיל צדיק לבית רשע מסלף רשעים לרע׃ אטם אזנו מזעקת־דל גם־הוא יקרא ולא יענה׃ מתן בסתר יכפה־אף ושחד בחק חמה עזה׃ שמחה לצדיק עשות משפט ומחתה לפעלי און׃ אדם תועה מדרך השכל בקהל רפאים ינוח׃ איש מחסור אהב שמחה אהב יין־ושמן לא יעשיר׃ כפר לצדיק רשע ותחת ישרים בוגד׃ טוב שבת בארץ־מדבר מאשת מדונים וכעס׃ אוצר נחמד ושמן בנוה חכם וכסיל אדם יבלענו׃ רדף צדקה וחסד ימצא חיים צדקה וכבוד׃ עיר גברים עלה חכם וירד עז מבטחה׃ שמר פיו ולשונו שמר מצרות נפשו׃ זד יהיר לץ שמו עושה בעברת זדון׃ תאות עצל תמיתנו כי־מאנו ידיו לעשות׃ כל־היום התאוה תאוה וצדיק יתן ולא יחשך׃ זבח רשעים תועבה אף כי־בזמה יביאנו׃ עד־כזבים יאבד ואיש שומע לנצח ידבר׃ העז איש רשע בפניו וישר הוא יכין דרכיו׃ אין חכמה ואין תבונה ואין עצה לנגד יהוה׃ סוס מוכן ליום מלחמה וליהוה התשועה׃

כב

נבחר שם מעשר רב מכסף ומזהב חן טוב׃ עשיר ורש נפגשו עשה כלם יהוה׃ ערום ראה רעה ויסתר ופתיים עברו ונענשו׃ עקב ענוה יראת יהוה עשר

כ׳ ל׳ תמרוק קרי ‏ כא׳ ט׳ מדינים קרי ‏ יט׳ מדינים קרי ‏ כט׳ יבין קרי ‏ דרכו קרי ‏ כב׳ ג׳ ונסתר קרי ‏ כג׳ הה׳ [illegible]

וכבוד וחיים׃ צנים פחים בדרך עקש שומר נפשו ירחק מהם׃ חנך לנער על־פי דרכו גם כי־יזקין לא־יסור ממנה׃ עשיר ברשים ימשול ועבד לוה לאיש מלוה׃ זורע עולה יקצור־און ושבט עברתו יכלה׃ טוב־עין הוא יברך כי־נתן מלחמו לדל׃ גרש לץ ויצא מדון וישבת דין וקלון׃ אהב טהור־לב חן שפתיו רעהו מלך׃ עיני יהוה נצרו דעת ויסלף דברי בגד׃ אמר עצל ארי בחוץ בתוך רחבות ארצח׃ שוחה עמקה פי זרות זעום יהוה יפול־שם׃ אולת קשורה בלב־נער שבט מוסר ירחיקנה ממנו׃ עשק דל להרבות לו נתן לעשיר אך־למחסור׃ הט אזנך ושמע דברי חכמים ולבך תשית לדעתי׃ כי־נעים כי־תשמרם בבטנך יכנו יחדו על־שפתיך׃ להיות ביהוה מבטחך הודעתיך היום אף־אתה׃ הלא כתבתי לך שלשום במעצות ודעת׃ להודיעך קשט אמרי אמת להשיב אמרים אמת לשלחיך׃ אל־תגזל־דל כי דל־הוא ואל־תדכא עני בשער׃ כי־יהוה יריב ריבם וקבע את־קבעיהם נפש׃ אל־תתרע את־בעל אף ואת־איש חמות לא תבוא׃ פן־תאלף ארחתו ולקחת מוקש לנפשך׃ אל־תהי בתקעי־כף בערבים משאות׃ אם־אין־לך לשלם למה יקח משכבך מתחתיך׃ אל־תסג גבול עולם אשר עשו אבותיך׃ חזית איש מהיר במלאכתו לפני־מלכים יתיצב בל־יתיצב לפני חשכים׃

כג

כי־תשב ללחום את־מושל בין תבין את־אשר לפניך׃ ושמת שכין בלעך אם־בעל נפש אתה׃ אל־תתאו למטעמותיו והוא לחם כזבים׃ אל־תיגע להעשיר מבינתך חדל׃ התעיף עיניך בו ואיננו כי עשה יעשה־לו כנפים כנשר ועיף השמים׃ אל־תלחם את־לחם רע עין ואל־תתאו למטעמתיו׃ כי כמו־שער בנפשו כן־הוא אכול ושתה יאמר לך ולבו בל־עמך׃ פתך־אכלת תקיאנה ושחת דבריך הנעימים׃ באזני כסיל אל־תדבר כי־יבוז לשכל מליך׃ אל־תסג גבול עולם ובשדי יתומים אל־תבא׃ כי־גאלם חזק הוא־יריב את־ריבם אתך׃ הביאה למוסר לבך ואזנך לאמרי־דעת׃ אל־תמנע מנער מוסר כי־תכנו בשבט לא ימות׃ אתה

כב׳ ח׳ יתיר ו׳ ‏ יא׳ יתיר ו׳ ‏ יד׳ יתיר ו׳ ‏ כ׳ שלשים קרי ‏ כה׳ ארחתיו קרי ‏ כג׳ ה׳ התעוף קרי ‏ יעוף קרי

בשבט תכנו ונפשו משאול תציל׃ בני אם חכם לבך ישמח לבי גם אני׃ ותעלזנה כליותי בדבר שפתיך מישרים׃ אל יקנא לבך בחטאים כי אם ביראת יהוה כל היום׃ כי אם יש אחרית ותקותך לא תכרת׃ שמע אתה בני וחכם ואשר בדרך לבך׃ אל תהי בסבאי יין בזללי בשר למו׃ כי סבא וזולל יורש וקרעים תלביש נומה׃ שמע לאביך זה ילדך ואל תבוז כי זקנה אמך׃ אמת קנה ואל תמכר חכמה ומוסר ובינה׃ גול יגול אבי צדיק יולד חכם וישמח בו׃ ישמח אביך ואמך ותגל יולדתך׃ תנה בני לבך לי ועיניך דרכי תרצנה׃ כי שוחה עמקה זונה ובאר צרה נכריה׃ אף היא כחתף תארב ובוגדים באדם תוסף׃ למי אוי למי אבוי למי מדונים למי שיח למי פצעים חנם למי חכללות עינים׃ למאחרים על היין לבאים לחקר ממסך׃ אל תרא יין כי יתאדם כי יתן בכיס עינו יתהלך במישרים׃ אחריתו כנחש ישך וכצפעני יפרש׃ עיניך יראו זרות ולבך ידבר תהפכות׃ והיית כשכב בלב ים וכשכב בראש חבל׃ הכוני בל חליתי הלמוני בל ידעתי מתי אקיץ אוסיף אבקשנו עוד׃

כד

אל תקנא באנשי רעה ואל תתאו להיות אתם׃ כי שד יהגה לבם ועמל שפתיהם תדברנה׃ בחכמה יבנה בית ובתבונה יתכונן׃ ובדעת חדרים ימלאו כל הון יקר ונעים׃ גבר חכם בעוז ואיש דעת מאמץ כח׃ כי בתחבלות תעשה לך מלחמה ותשועה ברב יועץ׃ ראמות לאויל חכמות בשער לא יפתח פיהו׃ מחשב להרע לו בעל מזמות יקראו׃ זמת אולת חטאת ותועבת לאדם לץ׃ התרפית ביום צרה צר כחכה׃ הצל לקחים למות ומטים להרג אם תחשוך׃ כי תאמר הן לא ידענו זה הלא תכן לבות הוא יבין ונצר נפשך הוא ידע והשיב לאדם כפעלו׃ אכל בני דבש כי טוב ונפת מתוק על חכך׃ כן דעה חכמה לנפשך אם מצאת ויש אחרית ותקותך לא תכרת׃ אל תארב רשע לנוה צדיק אל תשדד רבצו׃ כי שבע יפול צדיק וקם ורשעים יכשלו ברעה׃ בנפל אויבך אל תשמח ובכשלו אל יגל לבך׃ פן יראה יהוה ורע בעיניו והשיב

כו׳ ס׳ גיל ק׳ יגל ק׳ וילד ק׳ ישמח קרי כו׳ הצרה קרי כמ׳ מדינים ק׳
לא׳ בנגם קרי ס׳ י׳ יתיר ו׳

מעליו אפו׃ אל תתחר במרעים אל תקנא ברשעים׃ כי לא תהיה אחרית לרע נר רשעים ידעך׃ ירא את יהוה בני ומלך עם שונים אל תתערב׃ כי פתאם יקום אידם ופיד שניהם מי יודע׃ גם אלה לחכמים הכר פנים במשפט בל טוב׃ אמר לרשע צדיק אתה יקבהו עמים יזעמוהו לאמים׃ ולמוכיחים ינעם ועליהם תבוא ברכת טוב׃ שפתים ישק משיב דברים נכחים׃ הכן בחוץ מלאכתך ועתדה בשדה לך אחר ובנית ביתך׃ אל תהי עד חנם ברעך והפתית בשפתיך׃ אל תאמר כאשר עשה לי כן אעשה לו אשיב לאיש כפעלו׃ על שדה איש עצל עברתי ועל כרם אדם חסר לב׃ והנה עלה כלו קמשנים כסו פניו חרלים וגדר אבניו נהרסה׃ ואחזה אנכי אשית לבי ראיתי לקחתי מוסר׃ מעט שנות מעט תנומות מעט חבק ידים לשכב׃ ובא מתהלך רישך ומחסריך כאיש מגן׃

כה

גם אלה משלי שלמה אשר העתיקו אנשי חזקיה מלך יהודה׃ כבד אלהים הסתר דבר וכבד מלכים חקר דבר׃ שמים לרום וארץ לעמק ולב מלכים אין חקר׃ הגו סיגים מכסף ויצא לצרף כלי׃ הגו רשע לפני מלך ויכון בצדק כסאו׃ אל תתהדר לפני מלך ובמקום גדלים אל תעמד׃ כי טוב אמר לך עלה הנה מהשפילך לפני נדיב אשר ראו עיניך׃ אל תצא לרב מהר פן מה תעשה באחריתה בהכלים אתך רעך׃ ריבך ריב את רעך וסוד אחר אל תגל׃ פן יחסדך שמע ודבתך לא תשוב׃ תפוחי זהב במשכיות כסף דבר דבר על אפניו׃ נזם זהב וחלי כתם מוכיח חכם על אזן שמעת׃ כצנת שלג ביום קציר ציר נאמן לשלחיו ונפש אדניו ישיב׃ נשיאים ורוח וגשם אין איש מתהלל במתת שקר׃ בארך אפים יפתה קצין ולשון רכה תשבר גרם׃ דבש מצאת אכל דיך פן תשבענו והקאתו׃ הקר רגלך מבית רעך פן ישבעך ושנאך׃ מפיץ וחרב וחץ שנון איש ענה ברעהו עד שקר׃ שן רעה ורגל מועדת מבטח בוגד ביום צרה׃ מעדה בגד ביום קרה חמץ על נתר ושר בשרים על לב רע׃ אם רעב שנאך האכלהו לחם ואם צמא השקהו מים׃ כי גחלים אתה חתה על ראשו ויהוה ישלם לך׃ רוח צפון תחולל גשם ופנים נזעמים

ס׳ ל׳ פתח באתנח

לשון סתר: טוב שבת על־פנת־גג מאשת מדונים ובית
חבר: מים קרים על־נפש עיפה ושמועה טובה מארץ כה
מרחק: מעין נרפש ומקור משחת צדיק מט לפני רשע:
אכל דבש הרבות לא־טוב וחקר כבדם כבוד: עיר
פרוצה אין חומה איש אשר אין מעצר לרוחו:

כו כשלג בקיץ וכמטר בקציר כן לא־נאוה לכסיל כבוד:
כצפור לנוד כדרור לעוף כן קללת חנם לא תבא: שוט
לסוס מתג לחמור ושבט לגו כסילים: אל־תען כסיל
כאולתו פן־תשוה־לו גם־אתה: ענה כסיל כאולתו פן־ ה
יהיה חכם בעיניו: מקצה רגלים חמס שתה שלח
דברים ביד־כסיל: דליו שקים מפסח ומשל בפי כסילים:
כצרור אבן במרגמה כן־נותן לכסיל כבוד: חוח עלה
ביד־שכור ומשל בפי כסילים: רב מחולל־כל ושכר
כסיל ושכר עברים: ככלב שב על־קאו כסיל שונה
באולתו: ראית איש חכם בעיניו תקוה לכסיל ממנו:
אמר עצל שחל בדרך ארי בין הרחבות: הדלת תסוב
על־צירה ועצל על־מטתו: טמן עצל ידו בצלחת נלאה טו
להשיבה אל־פיו: חכם עצל בעיניו משבעה משיבי
טעם: מחזיק באזני־כלב עבר מתעבר על־ריב לא־לו:
כמתלהלה הירה זקים חצים ומות: כן־איש רמה את־
רעהו ואמר הלא־משחק אני: באפס עצים תכבה־אש כ
ובאין נרגן ישתק מדון: פחם לגחלים ועצים לאש ואיש
מדונים לחרחר־ריב: דברי נרגן כמתלהמים והם ירדו
חדרי־בטן: כסף סיגים מצפה על־חרש שפתים דלקים
ולב־רע: בשפתו ינכר שונא ובקרבו ישית מרמה:
כי־יחנן קולו אל־תאמן־בו כי שבע תועבות בלבו: תכסה כה
שנאה במשאון תגלה רעתו בקהל: כרה שחת בה יפל
וגלל אבן אליו תשוב: לשון־שקר ישנא דכיו ופה חלק
יעשה מדחה:

כז אל־תתהלל ביום מחר כי לא־תדע מה־ילד יום:
יהללך זר ולא־פיך נכרי ואל־שפתיך: כבד אבן ונטל
החול וכעס אויל כבד משניהם: אכזריות חמה ושטף
אף ומי יעמד לפני קנאה: טובה תוכחת מגלה מאהבה ה
מסתרת: נאמנים פצעי אוהב ונעתרות נשיקות שונא:
נפש שבעה תבוס נפת ונפש רעבה כל־מר מתוק:
כצפור נודדת מן־קנה כן איש נודד ממקומו: שמן וקטרת

כה׳ כד׳ מדינים קרי   כו׳ ב׳ לו ק׳   א׳ מדינים קרי   כ׳ בשפתיו קרי

י ישמח־לב ומתק רעהו מעצת־נפש: רעך ורעה אביך
אל־תעזב ובית אחיך אל־תבוא ביום אידך טוב שכן קרוב
מאח רחוק: חכם בני ושמח לבי ואשיבה חרפי דבר:
ערום ראה רעה נסתר פתאים עברו נענשו: קח־בגדו
כי־ערב זר ובעד נכריה חבלהו: מברך רעהו בקול
טו גדול בבקר השכים קללה תחשב לו: דלף טורד ביום
סגריר ואשת מדונים נשתוה: צפניה צפן־רוח ושמן ימינו
יקרא: ברזל בברזל יחד ואיש יחד פני־רעהו: נצר
תאנה יאכל פריה ושמר אדניו יכבד: כמים הפנים לפנים
כ כן לב האדם לאדם: שאול ואבדה לא תשבענה ועיני
האדם לא תשבענה: מצרף לכסף וכור לזהב ואיש
לפי מהללו: אם־תכתוש את־האויל במכתש בתוך
הריפות בעלי לא־תסור מעליו אולתו: ידע תדע פני
צאנך שית לבך לעדרים: כי לא לעולם חסן ואם־נזר
כה לדור דור: גלה חציר ונראה־דשא ונאספו עשבות
הרים: כבשים ללבושך ומחיר שדה עתודים: ודי
חלב עזים ללחמך ללחם ביתך וחיים לנערותיך:

כח נסו ואין־רדף רשע וצדיקים ככפיר יבטח: בפשע ארץ
רבים שריה ובאדם מבין ידע כן יאריך: גבר רש ועשק
דלים מטר סחף ואין לחם: עזבי תורה יהללו רשע
ה ושמרי תורה יתגרו בם: אנשי־רע לא־יבינו משפט
ומבקשי יהוה יבינו כל: טוב־רש הולך בתמו מעקש
דרכים והוא עשיר: נוצר תורה בן מבין ורעה זוללים
יכלים אביו: מרבה הונו בנשך ובתרבית לחונן דלים
יקבצנו: מסיר אזנו משמע תורה גם־תפלתו תועבה:
י משגה ישרים בדרך רע בשחותו הוא־יפול ותמימים
ינחלו־טוב: חכם בעיניו איש עשיר ודל מבין יחקרנו:
בעלץ צדיקים רבה תפארת ובקום רשעים יחפש אדם:
מכסה פשעיו לא יצליח ומודה ועזב ירחם: אשרי אדם
טו מפחד תמיד ומקשה לבו יפול ברעה: ארי־נהם ודב
שוקק מושל רשע על עם־דל: נגיד חסר תבונות ורב
מעשקות שנאי בצע יאריך ימים: אדם עשק בדם
נפש עד־בור ינוס אל־יתמכו־בו: הולך תמים יושע
ונעקש דרכים יפול באחת: עבד אדמתו ישבע־לחם
כ ומרדף ריקים ישבע־ריש: איש אמונות רב־ברכות ואץ

ט׳ י׳ יתיר ה׳   טו׳ מדינים קרי   כ׳ ואבדון קרי   כ׳ חדו קרי   כה הש׳ רתואה
כח׳ ח׳ יתיר ב׳   טו׳ יתיר   יז׳ ד׳ ועירא

להעשיר לא ינקה: הכר פנים לא טוב ועל פת לחם יפשע גבר: נבהל להון איש רע עין ולא ידע כי חסר יבאנו: מוכיח אדם אחרי חן ימצא ממחליק לשון: גוזל אביו ואמו ואמר אין פשע חבר הוא לאיש משחית: רחב נפש יגרה מדון ובוטח על יהוה ידשן: בוטח בלבו הוא כסיל והולך בחכמה הוא ימלט: נותן לרש אין מחסור ומעלים עיניו רב מארות: בקום רשעים יסתר אדם ובאבדם ירבו צדיקים:

כט

איש תוכחות מקשה ערף פתע ישבר ואין מרפא: ברבות צדיקים ישמח העם ובמשל רשע יאנח עם: איש אהב חכמה ישמח אביו ורעה זונות יאבד הון: מלך במשפט יעמיד ארץ ואיש תרומות יהרסנה: גבר מחליק על רעהו רשת פורש על פעמיו: בפשע איש רע מוקש וצדיק ירון ושמח: ידע צדיק דין דלים רשע לא יבין דעת: אנשי לצון יפיחו קריה וחכמים ישיבו אף: איש חכם נשפט את איש אויל ורגז ושחק ואין נחת: אנשי דמים ישנאו תם וישרים יבקשו נפשו: כל רוחו יוציא כסיל וחכם באחור ישבחנה: משל מקשיב על דבר שקר כל משרתיו רשעים: רש ואיש תככים נפגשו מאיר עיני שניהם יהוה: מלך שופט באמת דלים כסאו לעד יכון: שבט ותוכחת יתן חכמה ונער משלח מביש אמו: ברבות רשעים ירבה פשע וצדיקים במפלתם יראו: יסר בנך ויניחך ויתן מעדנים לנפשך: באין חזון יפרע עם ושמר תורה אשרהו: בדברים לא יוסר עבד כי יבין ואין מענה: חזית איש אץ בדבריו תקוה לכסיל ממנו: מפנק מנער עבדו ואחריתו יהיה מנון: איש אף יגרה מדון ובעל חמה רב פשע: גאות אדם תשפילנו ושפל רוח יתמך כבוד: חולק עם גנב שונא נפשו אלה ישמע ולא יגיד: חרדת אדם יתן מוקש ובוטח ביהוה ישגב: רבים מבקשים פני מושל ומיהוה משפט איש: תועבת צדיקים איש עול ותועבת רשע ישר דרך:

ל

דברי אגור בן יקה המשא נאם הגבר לאיתיאל לאיתיאל ואכל: כי בער אנכי מאיש ולא בינת אדם לי: ולא למדתי חכמה ודעת קדשים אדע: מי עלה שמים וירד מי אסף רוח בחפניו מי צרר מים בשמלה מי הקים כל אפסי ארץ מה שמו ומה שם בנו כי תדע: כל אמרת אלוה צרופה מגן הוא לחסים בו: אל תוסף

על

על דבריו פן יוכיח בך ונכזבת: שתים שאלתי מאתך אל תמנע ממני בטרם אמות: שוא ודבר כזב הרחק ממני ראש ועשר אל תתן לי הטריפני לחם חקי: פן אשבע וכחשתי ואמרתי מי יהוה ופן אורש וגנבתי ותפשתי שם אלהי: אל תלשן עבד אל אדנו פן יקללך ואשמת: דור אביו יקלל ואת אמו לא יברך: דור טהור בעיניו ומצאתו לא רחץ: דור מה רמו עיניו ועפעפיו ינשאו: דור חרבות שניו ומאכלות מתלעתיו לאכל עניים מארץ ואביונים מאדם: לעלוקה שתי בנות הב הב שלוש הנה לא תשבענה ארבע לא אמרו הון: שאול ועצר רחם ארץ לא שבעה מים ואש לא אמרה הון: עין תלעג לאב ותבוז ליקהת אם יקרוה ערבי נחל ויאכלוה בני נשר: שלשה המה נפלאו ממני וארבע לא ידעתים: דרך הנשר בשמים דרך נחש עלי צור דרך אניה בלב ים ודרך גבר בעלמה: כן דרך אשה מנאפת אכלה ומחתה פיה ואמרה לא פעלתי און: תחת שלוש רגזה ארץ ותחת ארבע לא תוכל שאת: תחת עבד כי ימלוך ונבל כי ישבע לחם: תחת שנואה כי תבעל ושפחה כי תירש גברתה: ארבעה הם קטני ארץ והמה חכמים מחכמים: הנמלים עם לא עז ויכינו בקיץ לחמם: שפנים עם לא עצום וישימו בסלע ביתם: מלך אין לארבה ויצא חצץ כלו: שממית בידים תתפש והיא בהיכלי מלך: שלשה המה מיטיבי צעד וארבעה מיטבי לכת: ליש גבור בבהמה ולא ישוב מפני כל: זרזיר מתנים או תיש ומלך אלקום עמו: אם נבלת בהתנשא ואם זמות יד לפה: כי מיץ חלב יוציא חמאה ומיץ אף יוציא דם ומיץ אפים יוציא ריב:

לא

דברי למואל מלך משא אשר יסרתו אמו: מה ברי ומה בר בטני ומה בר נדרי: אל תתן לנשים חילך ודרכיך למחות מלכין: אל למלכים למואל אל למלכים שתו יין ולרוזנים או שכר: פן ישתה וישכח מחקק וישנה דין כל בני עני: תנו שכר לאובד ויין למרי נפש: ישתה וישכח רישו ועמלו לא יזכר עוד: פתח פיך לאלם אל דין כל בני חלוף: פתח פיך שפט צדק

ל׳ מ׳ פתח באתנח · י׳ אהרוני קרי · יד׳ כנ״ל באתנח · כו׳ ב׳ זמ״יא
פתח באתנח · יח׳ וארבעה קרי · כא׳ כנ״ל באתנח · לא׳ ב׳ א׳ קרי

ודין

וְדִין עָנִי וְאֶבְיוֹן׃ אֵֽשֶׁת־חַיִל מִי יִמְצָא וְרָחֹק מִפְּנִינִים מִכְרָהּ׃ בָּטַח בָּהּ לֵב בַּעְלָהּ וְשָׁלָל לֹא יֶחְסָר׃ גְּמָלַתְהוּ טוֹב וְלֹא־רָע כֹּל יְמֵי חַיֶּֽיהָ׃ דָּֽרְשָׁה צֶמֶר וּפִשְׁתִּים וַתַּעַשׂ בְּחֵפֶץ כַּפֶּֽיהָ׃ הָיְתָה כָּאֳנִיּוֹת סוֹחֵר מִמֶּרְחָק תָּבִיא לַחְמָהּ׃ וַתָּקָם ׀ בְּעוֹד לַיְלָה וַתִּתֵּן טֶרֶף לְבֵיתָהּ וְחֹק לְנַעֲרֹתֶֽיהָ׃ זָֽמְמָה שָׂדֶה וַתִּקָּחֵהוּ מִפְּרִי כַפֶּיהָ נָטַע כָּֽרֶם׃ חָֽגְרָה בְעוֹז מָתְנֶיהָ וַתְּאַמֵּץ זְרוֹעֹתֶֽיהָ׃ טָֽעֲמָה כִּי־טוֹב סַחְרָהּ לֹא־יִכְבֶּה בַלַּיִל נֵרָֽהּ׃ יָדֶיהָ שִׁלְּחָה בַכִּישׁוֹר וְכַפֶּיהָ תָּמְכוּ פָֽלֶךְ׃ כַּפָּהּ פָּֽרְשָׂה לֶעָנִי וְיָדֶיהָ שִׁלְּחָה לָֽאֶבְיוֹן׃ לֹא־תִירָא לְבֵיתָהּ מִשָּׁלֶג כִּי כָל־בֵּיתָהּ לָבֻשׁ שָׁנִֽים׃ מַרְבַדִּים עָֽשְׂתָה־לָּהּ שֵׁשׁ וְאַרְגָּמָן לְבוּשָֽׁהּ׃ נוֹדָע בַּשְּׁעָרִים בַּעְלָהּ בְּשִׁבְתּוֹ עִם־זִקְנֵי־אָֽרֶץ׃ סָדִין עָֽשְׂתָה וַתִּמְכֹּר וַחֲגוֹר נָתְנָה לַכְּנַעֲנִֽי׃ עֹז־וְהָדָר לְבוּשָׁהּ וַתִּשְׂחַק לְיוֹם אַחֲרֽוֹן׃ פִּיהָ פָּתְחָה בְחָכְמָה וְתֽוֹרַת־חֶסֶד עַל־לְשׁוֹנָֽהּ׃ צוֹפִיָּה הֲלִיכוֹת בֵּיתָהּ וְלֶחֶם עַצְלוּת לֹא תֹאכֵֽל׃ קָמוּ בָנֶיהָ וַֽיְאַשְּׁרוּהָ בַּעְלָהּ וַֽיְהַלְלָֽהּ׃ רַבּוֹת בָּנוֹת עָשׂוּ חָיִל וְאַתְּ עָלִית עַל־כֻּלָּֽנָה׃ שֶׁקֶר הַחֵן וְהֶבֶל הַיֹּפִי אִשָּׁה יִרְאַת־יְהוָה הִיא תִתְהַלָּֽל׃ תְּנוּ־לָהּ מִפְּרִי יָדֶיהָ וִיהַלְלוּהָ בַשְּׁעָרִים מַעֲשֶֽׂיהָ׃

טז' נטעה קרי · יח' בלילה קרי · כז' הליכות קרי

חזק

סכום פסוקים של ספר משלי · תשע מאות וחמשה עשר · ותשר דגויה סימן · וסדריו שמונה · אז הלך לגבה דורק סימן:

איוב:

איוב :

אִישׁ הָיָה בְאֶרֶץ־עוּץ אִיּוֹב שְׁמוֹ וְהָיָה ׀ הָאִישׁ הַהוּא **א**
תָּם וְיָשָׁר וִירֵא אֱלֹהִים וְסָר מֵרָע׃ וַיִּוָּלְדוּ לוֹ
שִׁבְעָה בָנִים וְשָׁלוֹשׁ בָּנוֹת׃ וַיְהִי מִקְנֵהוּ שִׁבְעַת אַלְפֵי־צֹאן
וּשְׁלֹשֶׁת אַלְפֵי גְמַלִּים וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת צֶמֶד־בָּקָר וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת
אֲתוֹנוֹת וַעֲבֻדָּה רַבָּה מְאֹד וַיְהִי הָאִישׁ הַהוּא גָּדוֹל מִכָּל־
בְּנֵי־קֶדֶם׃ וְהָלְכוּ בָנָיו וְעָשׂוּ מִשְׁתֶּה בֵּית אִישׁ יוֹמוֹ וְשָׁלְחוּ
וְקָרְאוּ לִשְׁלֹשֶׁת אַחְיֹתֵיהֶם לֶאֱכֹל וְלִשְׁתּוֹת עִמָּהֶם׃ וַיְהִי ה
כִּי הִקִּיפוּ יְמֵי הַמִּשְׁתֶּה וַיִּשְׁלַח אִיּוֹב וַיְקַדְּשֵׁם וְהִשְׁכִּים בַּבֹּקֶר
וְהֶעֱלָה עֹלוֹת מִסְפַּר כֻּלָּם כִּי אָמַר אִיּוֹב אוּלַי חָטְאוּ בָנַי
וּבֵרְכוּ אֱלֹהִים בִּלְבָבָם כָּכָה יַעֲשֶׂה אִיּוֹב כָּל־הַיָּמִים׃ פ וַיְהִי
הַיּוֹם וַיָּבֹאוּ בְּנֵי הָאֱלֹהִים לְהִתְיַצֵּב עַל־יְהוָה וַיָּבוֹא גַם־
הַשָּׂטָן בְּתוֹכָם׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־הַשָּׂטָן מֵאַיִן תָּבֹא וַיַּעַן
הַשָּׂטָן אֶת־יְהוָה וַיֹּאמַר מִשּׁוּט בָּאָרֶץ וּמֵהִתְהַלֵּךְ בָּהּ׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־הַשָּׂטָן הֲשַׂמְתָּ לִבְּךָ עַל־עַבְדִּי אִיּוֹב כִּי אֵין
כָּמֹהוּ בָּאָרֶץ אִישׁ תָּם וְיָשָׁר יְרֵא אֱלֹהִים וְסָר מֵרָע׃ וַיַּעַן
הַשָּׂטָן אֶת־יְהוָה וַיֹּאמַר הַחִנָּם יָרֵא אִיּוֹב אֱלֹהִים׃ הֲלֹא־אַתְּ ׳
שַׂכְתָּ בַעֲדוֹ וּבְעַד־בֵּיתוֹ וּבְעַד כָּל־אֲשֶׁר־לוֹ מִסָּבִיב מַעֲשֵׂה
יָדָיו בֵּרַכְתָּ וּמִקְנֵהוּ פָּרַץ בָּאָרֶץ׃ וְאוּלָם שְׁלַח־נָא יָדְךָ וְגַע
בְּכָל־אֲשֶׁר־לוֹ אִם־לֹא עַל־פָּנֶיךָ יְבָרְכֶךָּ׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־
הַשָּׂטָן הִנֵּה כָל־אֲשֶׁר־לוֹ בְּיָדֶךָ רַק אֵלָיו אַל־תִּשְׁלַח יָדֶךָ
וַיֵּצֵא הַשָּׂטָן מֵעִם פְּנֵי יְהוָה׃ וַיְהִי הַיּוֹם וּבָנָיו וּבְנֹתָיו
אֹכְלִים וְשֹׁתִים יַיִן בְּבֵית אֲחִיהֶם הַבְּכוֹר׃ וּמַלְאָךְ בָּא אֶל־
אִיּוֹב וַיֹּאמַר הַבָּקָר הָיוּ חֹרְשׁוֹת וְהָאֲתֹנוֹת רֹעוֹת עַל־יְדֵיהֶם׃
וַתִּפֹּל שְׁבָא וַתִּקָּחֵם וְאֶת־הַנְּעָרִים הִכּוּ לְפִי־חָרֶב וָאִמָּלְטָה **טו**
רַק־אֲנִי לְבַדִּי לְהַגִּיד לָךְ׃ עוֹד ׀ זֶה מְדַבֵּר וְזֶה בָּא וַיֹּאמַר
אֵשׁ אֱלֹהִים נָפְלָה מִן־הַשָּׁמַיִם וַתִּבְעַר בַּצֹּאן וּבַנְּעָרִים
וַתֹּאכְלֵם וָאִמָּלְטָה רַק־אֲנִי לְבַדִּי לְהַגִּיד לָךְ׃ עוֹד ׀ זֶה
מְדַבֵּר וְזֶה בָּא וַיֹּאמַר כַּשְׂדִּים שָׂמוּ ׀ שְׁלֹשָׁה רָאשִׁים וַיִּפְשְׁטוּ
עַל־הַגְּמַלִּים וַיִּקָּחוּם וְאֶת־הַנְּעָרִים הִכּוּ לְפִי־חָרֶב וָאִמָּלְטָה
רַק־אֲנִי לְבַדִּי לְהַגִּיד לָךְ׃ עַד זֶה מְדַבֵּר וְזֶה בָּא וַיֹּאמַר

א׳ י׳ אתה קרי

בָּנֶיךָ וּבְנוֹתֶיךָ אֹכְלִים וְשֹׁתִים יַיִן בְּבֵית אֲחִיהֶם הַבְּכוֹר׃
וְהִנֵּה רוּחַ גְּדוֹלָה בָּאָה ׀ מֵעֵבֶר הַמִּדְבָּר וַיִּגַּע בְּאַרְבַּע פִּנּוֹת
הַבַּיִת וַיִּפֹּל עַל־הַנְּעָרִים וַיָּמוּתוּ וָאִמָּלְטָה רַק־אֲנִי לְבַדִּי
כ לְהַגִּיד לָךְ׃ וַיָּקָם אִיּוֹב וַיִּקְרַע אֶת־מְעִלוֹ וַיָּגָז אֶת־רֹאשׁוֹ
וַיִּפֹּל אַרְצָה וַיִּשְׁתָּחוּ׃ וַיֹּאמֶר עָרֹם יָצָתִי מִבֶּטֶן אִמִּי וְעָרֹם
אָשׁוּב שָׁמָה יְהוָה נָתַן וַיהוָה לָקָח יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבֹרָךְ׃
בְּכָל־זֹאת לֹא־חָטָא אִיּוֹב וְלֹא־נָתַן תִּפְלָה לֵאלֹהִים׃
ב וַיְהִי הַיּוֹם וַיָּבֹאוּ בְּנֵי הָאֱלֹהִים לְהִתְיַצֵּב עַל־יְהוָה וַיָּבוֹא
גַם־הַשָּׂטָן בְּתֹכָם לְהִתְיַצֵּב עַל־יְהוָה׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־
הַשָּׂטָן אֵי מִזֶּה תָּבֹא וַיַּעַן הַשָּׂטָן אֶת־יְהוָה וַיֹּאמַר מִשֻּׁט
בָּאָרֶץ וּמֵהִתְהַלֵּךְ בָּהּ׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־הַשָּׂטָן הֲשַׂמְתָּ
לִבְּךָ אֶל־עַבְדִּי אִיּוֹב כִּי אֵין כָּמֹהוּ בָּאָרֶץ אִישׁ תָּם וְיָשָׁר
יְרֵא אֱלֹהִים וְסָר מֵרָע וְעֹדֶנּוּ מַחֲזִיק בְּתֻמָּתוֹ וַתְּסִיתֵנִי בוֹ
לְבַלְּעוֹ חִנָּם׃ וַיַּעַן הַשָּׂטָן אֶת־יְהוָה וַיֹּאמַר עוֹר בְּעַד־עוֹר
ה וְכֹל אֲשֶׁר לָאִישׁ יִתֵּן בְּעַד נַפְשׁוֹ׃ אוּלָם שְׁלַח־נָא יָדְךָ וְגַע
אֶל־עַצְמוֹ וְאֶל־בְּשָׂרוֹ אִם־לֹא אֶל־פָּנֶיךָ יְבָרְכֶךָּ׃ וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֶל־הַשָּׂטָן הִנּוֹ בְיָדֶךָ אַךְ אֶת־נַפְשׁוֹ שְׁמֹר׃ וַיֵּצֵא
הַשָּׂטָן מֵאֵת פְּנֵי יְהוָה וַיַּךְ אֶת־אִיּוֹב בִּשְׁחִין רָע מִכַּף רַגְלוֹ
עַד קָדְקֳדוֹ׃ וַיִּקַּח־לוֹ חֶרֶשׂ לְהִתְגָּרֵד בּוֹ וְהוּא יֹשֵׁב
בְּתוֹךְ־הָאֵפֶר׃ וַתֹּאמֶר לוֹ אִשְׁתּוֹ עֹדְךָ מַחֲזִיק בְּתֻמָּתֶךָ
׳ בָּרֵךְ אֱלֹהִים וָמֻת׃ וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ כְּדַבֵּר אַחַת הַנְּבָלוֹת
תְּדַבֵּרִי גַּם אֶת־הַטּוֹב נְקַבֵּל מֵאֵת הָאֱלֹהִים וְאֶת־הָרָע לֹא
נְקַבֵּל בְּכָל־זֹאת לֹא־חָטָא אִיּוֹב בִּשְׂפָתָיו׃ פ וַיִּשְׁמְעוּ
שְׁלֹשֶׁת ׀ רֵעֵי אִיּוֹב אֵת כָּל־הָרָעָה הַזֹּאת הַבָּאָה עָלָיו וַיָּבֹאוּ
אִישׁ מִמְּקֹמוֹ אֱלִיפַז הַתֵּימָנִי וּבִלְדַּד הַשּׁוּחִי וְצוֹפַר הַנַּעֲמָתִי
וַיִּוָּעֲדוּ יַחְדָּו לָבוֹא לָנוּד־לוֹ וּלְנַחֲמוֹ׃ וַיִּשְׂאוּ אֶת־עֵינֵיהֶם
מֵרָחוֹק וְלֹא הִכִּירֻהוּ וַיִּשְׂאוּ קוֹלָם וַיִּבְכּוּ וַיִּקְרְעוּ אִישׁ מְעִלוֹ
וַיִּזְרְקוּ עָפָר עַל־רָאשֵׁיהֶם הַשָּׁמָיְמָה׃ וַיֵּשְׁבוּ אִתּוֹ לָאָרֶץ
שִׁבְעַת יָמִים וְשִׁבְעַת לֵילוֹת וְאֵין־דֹּבֵר אֵלָיו דָּבָר כִּי רָאוּ
כִּי־גָדַל הַכְּאֵב מְאֹד׃

ג אַחֲרֵי־כֵן פָּתַח אִיּוֹב אֶת־פִּיהוּ וַיְקַלֵּל אֶת־יוֹמוֹ׃ פ
וַיַּעַן אִיּוֹב וַיֹּאמַר׃ יֹאבַד יוֹם אִוָּלֶד בּוֹ וְהַלַּיְלָה אָמַר
הֹרָה גָבֶר׃ הַיּוֹם הַהוּא יְהִי חֹשֶׁךְ אַל־יִדְרְשֵׁהוּ אֱלוֹהַּ
ה מִמָּעַל וְאַל־תּוֹפַע עָלָיו נְהָרָה׃ יִגְאָלֻהוּ חֹשֶׁךְ וְצַלְמָוֶת
תִּשְׁכָּן־עָלָיו עֲנָנָה יְבַעֲתֻהוּ כִּמְרִירֵי יוֹם׃ הַלַּיְלָה הַהוּא
יִקָּחֵהוּ אֹפֶל אַל־יִחַדְּ בִּימֵי שָׁנָה בְּמִסְפַּר יְרָחִים אַל־יָבֹא׃

א׳ כא חסר א׳ ב׳ ז׳ ועד קרי

הנה הלילה ההוא יהי גלמוד אל תבוא רננה בו: יקבהו אררי יום העתידים ערר לויתן: יחשכו כוכבי נשפו יקו לאור ואין ואל יראה בעפעפי שחר: כי לא סגר דלתי בטני ויסתר עמל מעיני: למה לא מרחם אמות מבטן יצאתי ואגוע: מדוע קדמוני ברכים ומה שדים כי אינק: כי עתה שכבתי ואשקוט ישנתי אז ינוח לי: עם מלכים ויעצי ארץ הבנים חרבות למו: או עם שרים זהב להם הממלאים בתיהם כסף: או כנפל טמון לא אהיה כעללים לא ראו אור: שם רשעים חדלו רגז ושם ינוחו יגיעי כח: יחד אסירים שאננו לא שמעו קול נגש: קטן וגדול שם הוא ועבד חפשי מאדניו: למה יתן לעמל אור וחיים למרי נפש: המחכים למות ואיננו ויחפרהו ממטמונים: השמחים אלי גיל ישישו כי ימצאו קבר: לגבר אשר דרכו נסתרה ויסך אלוה בעדו: כי לפני לחמי אנחתי תבא ויתכו כמים שאגתי: כי פחד פחדתי ויאתיני ואשר יגרתי יבא לי: לא שלותי ולא שקטתי ולא נחתי ויבא רגז:

ד ויען אליפז התימני ויאמר: הנסה דבר אליך תלאה ועצר במלין מי יוכל: הנה יסרת רבים וידים רפות תחזק: כושל יקימון מליך וברכים כרעות תאמץ: כי עתה תבוא אליך ותלא תגע עדיך ותבהל: הלא יראתך כסלתך תקותך ותם דרכיך: זכר נא מי הוא נקי אבד ואיפה ישרים נכחדו: כאשר ראיתי חרשי און וזרעי עמל יקצרהו: מנשמת אלוה יאבדו ומרוח אפו יכלו: שאגת אריה וקול שחל ושני כפירים נתעו: ליש אבד מבלי טרף ובני לביא יתפרדו: ואלי דבר יגנב ותקח אזני שמץ מנהו: בשעפים מחזינות לילה בנפל תרדמה על אנשים: פחד קראני ורעדה ורב עצמותי הפחיד: ורוח על פני יחלף תסמר שערת בשרי: יעמד ולא אכיר מראהו תמונה לנגד עיני דממה וקול אשמע: האנוש מאלוה יצדק אם מעשהו יטהר גבר: הן בעבדיו לא יאמין ובמלאכיו ישים תהלה: אף שכני בתי חמר אשר בעפר יסודם ידכאום לפני עש: מבקר לערב יכתו מבלי משים לנצח יאבדו: הלא נסע יתרם בם ימותו ולא בחכמה:

ה קרא נא היש עונך ואל מי מקדשים תפנה: כי לאויל יהרג כעש ופתה תמית קנאה: אני ראיתי אויל

משריש

משריש ואקוב נוהו פתאם: ירחקו בניו מישע וידכאו בשער ואין מציל: אשר קצירו רעב יאכל ואל מצנים יקחהו ושאף צמים חילם: כי לא יצא מעפר און ומאדמה לא יצמח עמל: כי אדם לעמל יולד ובני רשף יגביהו עוף: אולם אני אדרש אל אל ואל אלהים אשים דברתי: עשה גדלות ואין חקר נפלאות עד אין מספר: הנתן מטר על פני ארץ ושלח מים על פני חוצות: לשום שפלים למרום וקדרים שגבו ישע: מפר מחשבות ערומים ולא תעשינה ידיהם תושיה: לכד חכמים בערמם ועצת נפתלים נמהרה: יומם יפגשו חשך וכלילה ימששו בצהרים: וישע מחרב מפיהם ומיד חזק אביון: ותהי לדל תקוה ועלתה קפצה פיה: הנה אשרי אנוש יוכחנו אלוה ומוסר שדי אל תמאס: כי הוא יכאיב ויחבש ימחץ וידו תרפינה: בשש צרות יצילך ובשבע לא יגע בך רע: ברעב פדך ממות ובמלחמה מידי חרב: בשוט לשון תחבא ולא תירא משד כי יבוא: לשד ולכפן תשחק ומחית הארץ אל תירא: כי עם אבני השדה בריתך וחית השדה השלמה לך: וידעת כי שלום אהלך ופקדת נוך ולא תחטא: וידעת כי רב זרעך וצאצאיך כעשב הארץ: תבוא בכלח אלי קבר כעלות גדיש בעתו: הנה זאת חקרנוה כן היא שמענה ואתה דע לך:

ו ויען איוב ויאמר: לו שקול ישקל כעשי והיתי במאזנים ישאו יחד: כי עתה מחול ימים יכבד על כן דברי לעו: כי חצי שדי עמדי אשר חמתם שתה רוחי בעותי אלוה יערכוני: הינהק פרא עלי דשא אם יגעה שור על בלילו: היאכל תפל מבלי מלח אם יש טעם בריר חלמות: מאנה לנגוע נפשי המה כדוי לחמי: מי יתן תבוא שאלתי ותקותי יתן אלוה: ויאל אלוה וידכאני יתר ידו ויבצעני: ותהי עוד נחמתי ואסלדה בחילה לא יחמול כי לא כחדתי אמרי קדוש: מה כחי כי איחל ומה קצי כי אאריך נפשי: אם כח אבנים כחי אם בשרי נחוש: האם אין עזרתי בי ותשיה נדחה ממני: למס מרעהו חסד ויראת שדי יעזוב: אחי בגדו כמו נחל כאפיק נחלים יעברו: הקדרים מני קרח עלימו יתעלם שלג: בעת יזרבו נצמתו בחמו נדעכו ממקומם:

ה' ו' דגש אחר שורק   יה' וידיו קרי   ו' ב' והותי קרי

ילפתו

ילפתו ארחות דרכם יעלו בתהו ויאבדו׃ הביטו ארחות תמא הליכת שבא קוו למו׃ בשו כי בטח באו עדיה ויחפרו׃ כי עתה הייתם לא תראו חתת ותיראו׃ הכי אמרתי הבו לי ומכחכם שחדו בעדי׃ ומלטוני מיד צר ומיד עריצים תפדוני׃ הורוני ואני אחריש ומה שגיתי הבינו לי׃ מה נמרצו אמרי ישר ומה יוכיח הוכח מכם׃ הלהוכח מלים תחשבו ולרוח אמרי נואש׃ אף על יתום תפילו ותכרו על ריעכם׃ ועתה הואילו פנו בי ועל פניכם אם אכזב׃ שבו נא אל תהי עולה ושבו עוד צדקי בה׃ היש בלשוני עולה אם חכי לא יבין הוות׃

ז הלא צבא לאנוש עלי ארץ וכימי שכיר ימיו׃ כעבד ישאף צל וכשכיר יקוה פעלו׃ כן הנחלתי לי ירחי שוא ולילות עמל מנו לי׃ אם שכבתי ואמרתי מתי אקום ומדד ערב ושבעתי נדדים עדי נשף׃ לבש בשרי רמה וגיש עפר עורי רגע וימאס׃ ימי קלו מני ארג ויכלו באפס תקוה׃ זכר כי רוח חיי לא תשוב עיני לראות טוב׃ לא תשורני עין ראי עיניך בי ואינני׃ כלה ענן וילך כן יורד שאול לא יעלה׃ לא ישוב עוד לביתו ולא יכירנו עוד מקמו׃ גם אני לא אחשך פי אדברה בצר רוחי אשיחה במר נפשי׃ הים אני אם תנין כי תשים עלי משמר׃ כי אמרתי תנחמני ערשי ישא בשיחי משכבי׃ וחתתני בחלמות ומחזינות תבעתני׃ ותבחר מחנק נפשי מות מעצמותי׃ מאסתי לא לעלם אחיה חדל ממני כי הבל ימי׃ מה אנוש כי תגדלנו וכי תשית אליו לבך׃ ותפקדנו לבקרים לרגעים תבחננו׃ כמה לא תשעה ממני לא תרפני עד בלעי רקי׃ חטאתי מה אפעל לך נצר האדם למה שמתני למפגע לך ואהיה עלי למשא׃ ומה לא תשא פשעי ותעביר את עוני כי עתה לעפר אשכב ושחרתני ואינני׃

ח ויען בלדד השחי ויאמר׃ עד אן תמלל אלה ורוח כביר אמרי פיך׃ האל יעות משפט ואם שדי יעות צדק׃ אם בניך חטאו לו וישלחם ביד פשעם׃ אם אתה תשחר אל אל ואל שדי תתחנן׃ אם זך וישר אתה כי עתה יעיר עליך ושלם נות צדקך׃ והיה ראשיתך מצער ואחריתך

ו׳ סא׳ לו קרי . כט׳ ושבו קרי . ז׳ א׳ עלי קרי . ה׳ וגוש קרי . ג׳ דגושא . כ׳ רפה ומלעיל

ישגה מאד׃ כי שאל נא לדר רישון וכונן לחקר אבותם׃ כי תמול אנחנו ולא נדע כי צל ימינו עלי ארץ׃ הלא הם יורוך יאמרו לך ומלבם יוציאו מלים׃ היגאה גמא בלא בצה ישגה אחו בלי מים׃ עדנו באבו לא יקטף ולפני כל חציר ייבש׃ כן ארחות כל שכחי אל ותקות חנף תאבד׃ אשר יקוט כסלו ובית עכביש מבטחו׃ ישען על ביתו ולא יעמד יחזיק בו ולא יקום׃ רטב הוא לפני שמש ועל גנתו ינקתו תצא׃ על גל שרשיו יסבכו בית אבנים יחזה׃ אם יבלענו ממקומו וכחש בו לא ראיתיך׃ הן הוא משוש דרכו ומעפר אחר יצמחו׃ הן אל לא ימאס תם ולא יחזיק ביד מרעים׃ עד ימלה שחוק פיך ושפתיך תרועה׃ שנאיך ילבשו בשת ואהל רשעים איננו׃

ט ויען איוב ויאמר׃ אמנם ידעתי כי כן ומה יצדק אנוש עם אל׃ אם יחפץ לריב עמו לא יעננו אחת מני אלף׃ חכם לבב ואמיץ כח מי הקשה אליו וישלם׃ המעתיק הרים ולא ידעו אשר הפכם באפו׃ המרגיז ארץ ממקומה ועמודיה יתפלצון׃ האמר לחרס ולא יזרח ובעד כוכבים יחתם׃ נטה שמים לבדו ודורך על במתי ים׃ עשה עש כסיל וכימה וחדרי תמן׃ עשה גדלות עד אין חקר ונפלאות עד אין מספר׃ הן יעבר עלי ולא אראה ויחלף ולא אבין לו׃ הן יחתף מי ישיבנו מי יאמר אליו מה תעשה׃ אלוה לא ישיב אפו תחתו שחחו עזרי רהב׃ אף כי אנכי אעננו אבחרה דברי עמו׃ אשר אם צדקתי לא אענה למשפטי אתחנן׃ אם קראתי ויענני לא אאמין כי יאזין קולי׃ אשר בשערה ישופני והרבה פצעי חנם׃ לא יתנני השב רוחי כי ישבעני ממררים׃ אם לכח אמיץ הנה ואם למשפט מי יועידני׃ אם אצדק פי ירשיעני תם אני ויעקשני׃ תם אני לא אדע נפשי אמאס חיי׃ אחת היא על כן אמרתי תם ורשע הוא מכלה׃ אם שוט ימית פתאם למסת נקים ילעג׃ ארץ נתנה ביד רשע פני שפטיה יכסה אם לא אפוא מי הוא׃ וימי קלו מני רץ ברחו לא ראו טובה׃ חלפו עם אניות אבה כנשר יטוש עלי אכל׃ אם אמרי אשכחה שיחי אעזבה פני ואבליגה׃ יגרתי כל עצבתי ידעתי כי לא תנקני׃ אנכי ארשע למה זה הבל איגע׃ אם

ח׳ ה׳ ראשון קרי . כא׳ ה׳ נבקום א׳ . ט׳ יג׳ התהוו קרי

הִתְרָחַצְתִּי בְמוֹ־שָׁלֶג וַהֲזִכּוֹתִי בְּבֹר כַּפָּי׃ אָז בַּשַּׁחַת תִּטְבְּלֵנִי וְתִעֲבוּנִי שַׂלְמוֹתָי׃ כִּי־לֹא־אִישׁ כָּמֹנִי אֶעֱנֶנּוּ נָבוֹא יַחְדָּו בַּמִּשְׁפָּט׃ לֹא יֵשׁ־בֵּינֵינוּ מוֹכִיחַ יָשֵׁת יָדוֹ עַל־שְׁנֵינוּ׃ יָסֵר מֵעָלַי שִׁבְטוֹ וְאֵמָתוֹ אַל־תְּבַעֲתַנִּי׃ אֲדַבְּרָה וְלֹא אִירָאֶנּוּ כִּי־לֹא־כֵן אָנֹכִי עִמָּדִי׃

י נָקְטָה נַפְשִׁי בְּחַיָּי אֶעֶזְבָה עָלַי שִׂיחִי אֲדַבְּרָה בְּמַר נַפְשִׁי׃ אֹמַר אֶל־אֱלוֹהַּ אַל־תַּרְשִׁיעֵנִי הוֹדִיעֵנִי עַל־מַה־תְּרִיבֵנִי׃ הֲטוֹב לְךָ כִּי־תַעֲשֹׁק כִּי־תִמְאַס יְגִיעַ כַּפֶּיךָ וְעַל־עֲצַת רְשָׁעִים הוֹפָעְתָּ׃ הַעֵינֵי בָשָׂר לָךְ אִם־כִּרְאוֹת אֱנוֹשׁ תִּרְאֶה׃ הֲכִימֵי אֱנוֹשׁ יָמֶיךָ אִם־שְׁנוֹתֶיךָ כִּימֵי גָבֶר׃ כִּי־תְבַקֵּשׁ לַעֲוֺנִי וּלְחַטָּאתִי תִדְרוֹשׁ׃ עַל־דַּעְתְּךָ כִּי־לֹא אֶרְשָׁע וְאֵין מִיָּדְךָ מַצִּיל׃ יָדֶיךָ עִצְּבוּנִי וַיַּעֲשׂוּנִי יַחַד סָבִיב וַתְּבַלְּעֵנִי׃ זְכָר־נָא כִּי־כַחֹמֶר עֲשִׂיתָנִי וְאֶל־עָפָר תְּשִׁיבֵנִי׃ הֲלֹא כֶחָלָב תַּתִּיכֵנִי וְכַגְּבִנָּה תַּקְפִּיאֵנִי׃ עוֹר וּבָשָׂר תַּלְבִּישֵׁנִי וּבַעֲצָמוֹת וְגִידִים תְּשֹׂכְכֵנִי׃ חַיִּים וָחֶסֶד עָשִׂיתָ עִמָּדִי וּפְקֻדָּתְךָ שָׁמְרָה רוּחִי׃ וְאֵלֶּה צָפַנְתָּ בִלְבָבֶךָ יָדַעְתִּי כִּי־זֹאת עִמָּךְ׃ אִם־חָטָאתִי וּשְׁמַרְתָּנִי וּמֵעֲוֺנִי לֹא תְנַקֵּנִי׃ אִם־רָשַׁעְתִּי אַלְלַי לִי וְצָדַקְתִּי לֹא־אֶשָּׂא רֹאשִׁי שְׂבַע קָלוֹן וּרְאֵה עָנְיִי׃ וְיִגְאֶה כַּשַּׁחַל תְּצוּדֵנִי וְתָשֹׁב תִּתְפַּלָּא־בִי׃ תְּחַדֵּשׁ עֵדֶיךָ נֶגְדִּי וְתֶרֶב כַּעַשְׂךָ עִמָּדִי חֲלִיפוֹת וְצָבָא עִמִּי׃ וְלָמָּה מֵרֶחֶם הֹצֵאתָנִי אֶגְוַע וְעַיִן לֹא־תִרְאֵנִי׃ כַּאֲשֶׁר לֹא־הָיִיתִי אֶהְיֶה מִבֶּטֶן לַקֶּבֶר אוּבָל׃ הֲלֹא־מְעַט יָמַי יֶחְדָּל יָשִׁית מִמֶּנִּי וְאַבְלִיגָה מְּעָט׃ בְּטֶרֶם אֵלֵךְ וְלֹא אָשׁוּב אֶל־אֶרֶץ חֹשֶׁךְ וְצַלְמָוֶת׃ אֶרֶץ עֵפָתָה כְּמוֹ־אֹפֶל צַלְמָוֶת וְלֹא־סְדָרִים וַתֹּפַע כְּמוֹ־אֹפֶל׃

יא וַיַּעַן צֹפַר הַנַּעֲמָתִי וַיֹּאמַר׃ הֲרֹב דְּבָרִים לֹא יֵעָנֶה וְאִם־אִישׁ שְׂפָתַיִם יִצְדָּק׃ בַּדֶּיךָ מְתִים יַחֲרִישׁוּ וַתִּלְעַג וְאֵין מַכְלִם׃ וַתֹּאמֶר זַךְ לִקְחִי וּבַר הָיִיתִי בְעֵינֶיךָ׃ וְאוּלָם מִי־יִתֵּן אֱלוֹהַּ דַּבֵּר וְיִפְתַּח שְׂפָתָיו עִמָּךְ׃ וְיַגֶּד־לְךָ תַּעֲלֻמוֹת חָכְמָה כִּי־כִפְלַיִם לְתוּשִׁיָּה וְדַע כִּי־יַשֶּׁה לְךָ אֱלוֹהַּ מֵעֲוֺנֶךָ׃ הַחֵקֶר אֱלוֹהַּ תִּמְצָא אִם עַד־תַּכְלִית שַׁדַּי תִּמְצָא׃ גָּבְהֵי שָׁמַיִם מַה־תִּפְעָל עֲמֻקָּה מִשְּׁאוֹל מַה־תֵּדָע׃ אֲרֻכָּה מֵאֶרֶץ מִדָּהּ וּרְחָבָה מִנִּי־יָם׃ אִם־יַחֲלֹף וְיַסְגִּיר וְיַקְהִיל וּמִי יְשִׁיבֶנּוּ׃ כִּי־הוּא יָדַע מְתֵי־שָׁוְא וַיַּרְא־אָוֶן וְלֹא יִתְבּוֹנָן׃ וְאִישׁ נָבוּב יִלָּבֵב וְעַיִר פֶּרֶא אָדָם יִוָּלֵד׃ אִם־אַתָּה הֲכִינוֹתָ לִבֶּךָ וּפָרַשְׂתָּ אֵלָיו כַּפֶּךָ׃ אִם־אָוֶן בְּיָדְךָ הַרְחִיקֵהוּ וְאַל־

ס' ל' בני קרי   לו' ס' רבתי   י' כ' והול קרי   ושית סרי

תַּשְׁכֵּן בְּאֹהָלֶיךָ עַוְלָה׃ כִּי־אָז ׀ תִּשָּׂא פָנֶיךָ מִמּוּם וְהָיִיתָ מֻצָק וְלֹא תִירָא׃ כִּי־אַתָּה עָמָל תִּשְׁכָּח כְּמַיִם עָבְרוּ תִזְכֹּר׃ וּמִצָּהֳרַיִם יָקוּם חָלֶד תָּעֻפָה כַּבֹּקֶר תִּהְיֶה׃ וּבָטַחְתָּ כִּי־יֵשׁ תִּקְוָה וְחָפַרְתָּ לָבֶטַח תִּשְׁכָּב׃ וְרָבַצְתָּ וְאֵין מַחֲרִיד וְחִלּוּ פָנֶיךָ רַבִּים׃ וְעֵינֵי רְשָׁעִים תִּכְלֶינָה וּמָנוֹס אָבַד מִנְהֶם וְתִקְוָתָם מַפַּח־נָפֶשׁ׃

יב וַיַּעַן אִיּוֹב וַיֹּאמַר׃ אָמְנָם כִּי אַתֶּם־עָם וְעִמָּכֶם תָּמוּת חָכְמָה׃ גַּם־לִי לֵבָב ׀ כְּמוֹכֶם לֹא־נֹפֵל אָנֹכִי מִכֶּם וְאֶת־מִי־אֵין כְּמוֹ־אֵלֶּה׃ שְׂחֹק לְרֵעֵהוּ ׀ אֶהְיֶה קֹרֵא לֶאֱלוֹהַּ וַיַּעֲנֵהוּ שְׂחוֹק צַדִּיק תָּמִים׃ לַפִּיד בּוּז לְעַשְׁתּוּת שַׁאֲנָן נָכוֹן לְמוֹעֲדֵי רָגֶל׃ יִשְׁלָיוּ אֹהָלִים ׀ לְשֹׁדְדִים וּבַטֻּחוֹת לְמַרְגִּיזֵי אֵל לַאֲשֶׁר הֵבִיא אֱלוֹהַּ בְּיָדוֹ׃ וְאוּלָם שְׁאַל־נָא בְהֵמוֹת וְתֹרֶךָּ וְעוֹף הַשָּׁמַיִם וְיַגֶּד־לָךְ׃ אוֹ שִׂיחַ לָאָרֶץ וְתֹרֶךָּ וִיסַפְּרוּ לְךָ דְּגֵי הַיָּם׃ מִי לֹא־יָדַע בְּכָל־אֵלֶּה כִּי יַד־יְהוָה עָשְׂתָה זֹּאת׃ אֲשֶׁר בְּיָדוֹ נֶפֶשׁ כָּל־חָי וְרוּחַ כָּל־בְּשַׂר־אִישׁ׃ הֲלֹא־אֹזֶן מִלִּין תִּבְחָן וְחֵךְ אֹכֶל יִטְעַם־לוֹ׃ בִּישִׁישִׁים חָכְמָה וְאֹרֶךְ יָמִים תְּבוּנָה׃ עִמּוֹ חָכְמָה וּגְבוּרָה לוֹ עֵצָה וּתְבוּנָה׃ הֵן יַהֲרוֹס וְלֹא יִבָּנֶה יִסְגֹּר עַל־אִישׁ וְלֹא יִפָּתֵחַ׃ הֵן יַעְצֹר בַּמַּיִם וְיִבָשׁוּ וִישַׁלְּחֵם וְיַהַפְכוּ אָרֶץ׃ עִמּוֹ עֹז וְתוּשִׁיָּה לוֹ שֹׁגֵג וּמַשְׁגֶּה׃ מוֹלִיךְ יוֹעֲצִים שׁוֹלָל וְשֹׁפְטִים יְהוֹלֵל׃ מוּסַר מְלָכִים פִּתֵּחַ וַיֶּאְסֹר אֵזוֹר בְּמָתְנֵיהֶם׃ מוֹלִיךְ כֹּהֲנִים שׁוֹלָל וְאֵתָנִים יְסַלֵּף׃ מֵסִיר שָׂפָה לְנֶאֱמָנִים וְטַעַם זְקֵנִים יִקָּח׃ שׁוֹפֵךְ בּוּז עַל־נְדִיבִים וּמְזִיחַ אֲפִיקִים רִפָּה׃ מְגַלֶּה עֲמֻקוֹת מִנִּי־חֹשֶׁךְ וַיֹּצֵא לָאוֹר צַלְמָוֶת׃ מַשְׂגִּיא לַגּוֹיִם וַיְאַבְּדֵם שֹׁטֵחַ לַגּוֹיִם וַיַּנְחֵם׃ מֵסִיר לֵב רָאשֵׁי עַם־הָאָרֶץ וַיַּתְעֵם בְּתֹהוּ לֹא־דָרֶךְ׃ יְמַשְׁשׁוּ־חֹשֶׁךְ וְלֹא־אוֹר וַיַּתְעֵם כַּשִּׁכּוֹר׃

יג הֶן־כֹּל רָאֲתָה עֵינִי שָׁמְעָה אָזְנִי וַתָּבֶן לָהּ׃ כְּדַעְתְּכֶם יָדַעְתִּי גַם־אָנִי לֹא־נֹפֵל אָנֹכִי מִכֶּם׃ אוּלָם אֲנִי אֶל־שַׁדַּי אֲדַבֵּר וְהוֹכֵחַ אֶל־אֵל אֶחְפָּץ׃ וְאוּלָם אַתֶּם טֹפְלֵי־שָׁקֶר רֹפְאֵי אֱלִל כֻּלְּכֶם׃ מִי־יִתֵּן הַחֲרֵשׁ תַּחֲרִישׁוּן וּתְהִי לָכֶם לְחָכְמָה׃ שִׁמְעוּ־נָא תוֹכַחְתִּי וְרִבוֹת שְׂפָתַי הַקְשִׁיבוּ׃ הַלְאֵל תְּדַבְּרוּ עַוְלָה וְלוֹ תְּדַבְּרוּ רְמִיָּה׃ הֲפָנָיו תִּשָּׂאוּן אִם־לָאֵל תְּרִיבוּן׃ הֲטוֹב כִּי־יַחְקֹר אֶתְכֶם אִם־כְּהָתֵל בֶּאֱנוֹשׁ תְּהָתֵלּוּ בוֹ׃ הוֹכֵחַ יוֹכִיחַ אֶתְכֶם אִם־בַּסֵּתֶר פָּנִים תִּשָּׂאוּן׃ הֲלֹא שְׂאֵתוֹ תְּבַעֵת אֶתְכֶם וּפַחְדּוֹ יִפֹּל עֲלֵיכֶם׃ זִכְרֹנֵיכֶם מִשְׁלֵי־אֵפֶר

יב' ס' דגש אחר ת"ג

לגבי־חמר גביכם: החרישו ממני ואדברה־אני ויעבר עלי
מה: על־מה ׀ אשא בשרי בשני ונפשי אשים בכפי:
הן־יקטלני לא איחל אך־דרכי אל־פניו אוכיח: גם־הוא טז
לי לישועה כי־לא לפניו חנף יבוא: שמעו שמוע מלתי
ואחותי באזניכם: הנה־נא ערכתי משפט ידעתי כי־אני
אצדק: מי־הוא יריב עמדי כי־עתה אחריש ואגוע: אך־ כ
שתים אל־תעש עמדי אז מפניך לא אסתר: כפך מעלי
הרחק ואמתך אל־תבעתני: וקרא ואנכי אענה או־אדבר
והשיבני: כמה לי עונות וחטאות פשעי וחטאתי
הדיעני: למה־פניך תסתיר ותחשבני לאויב לך: העלה כה
נדף תערוץ ואת־קש יבש תרדף: כי־תכתב עלי מררות
ותורישני עונות נעורי: ותשם בסד ׀ רגלי ותשמור כל־
ארחתי על־שרשי רגלי תתחקה: והוא כרקב יבלה כבגד
אכלו עש:

אדם ילוד אשה קצר ימים ושבע־רגז: כציץ יצא וימל יד
ויברח כצל ולא יעמוד: אף־על־זה פקחת עינך ואתי
תביא במשפט עמך: מי־יתן טהור מטמא לא אחד:
אם חרוצים ׀ ימיו מספר־חדשיו אתך חקו עשית ולא ה
יעבר: שעה מעליו ויחדל עד־ירצה כשכיר יומו: כי יש
לעץ תקוה אם־יכרת ועוד יחליף וינקתו לא תחדל:
אם־יזקין בארץ שרשו ובעפר ימות גזעו: מריח מים יפרח
ועשה קציר כמו־נטע: וגבר ימות ויחלש ויגוע אדם ואיו:
אזלו־מים מני־ים ונהר יחרב ויבש: ואיש שכב ולא־יקום
עד־בלתי שמים לא יקיצו ולא־יערו משנתם: מי יתן ׀
בשאול תצפנני תסתירני עד־שוב אפך תשית לי חק
ותזכרני: אם־ימות גבר היחיה כל־ימי צבאי איחל עד־בוא
חליפתי: תקרא ואנכי אענך למעשה ידיך תכסף: כי־ טז
עתה צעדי תספור לא־תשמור על־חטאתי: חתם
בצרור פשעי ותטפל על־עוני: ואולם הר־נופל יבול
וצור יעתק ממקמו: אבנים ׀ שחקו מים תשטף ספיחיה
עפר־ארץ ותקות אנוש האבדת: תתקפהו לנצח ויהלך כ
משנה פניו ותשלחהו: יכבדו בניו ולא ידע ויצערו
ולא־יבין למו: אך־בשרו עליו יכאב ונפשו עליו תאבל:

ויען אליפז התימני ויאמר: החכם יענה דעת־רוח ב
וימלא קדים בטנו: הוכח בדבר לא יסכון ומלים לא
יועיל בם: אף־אתה תפר יראה ותגרע שיחה לפני־אל:

יג' טו' לו ק'   יד' ה' חקיו קרי

ה כי־יאלף עונך פיך ותבחר לשון ערומים: ירשיעך פיך
ולא־אני ושפתיך יענו־בך: הראישון אדם תולד ולפני
גבעות חוללת: הבסוד אלוה תשמע ותגרע אליך
חכמה: מה־ידעת ולא נדע תבין ולא־עמנו הוא: גם־
שב גם־ישיש בנו כביר מאביך ימים: המעט ממך
תנחמות אל ודבר לאט עמך: מה־יקחך לבך ומה־ירזמון
עיניך: כי־תשיב אל־אל רוחך והצאת מפיך מלין:
טו מה־אנוש כי־יזכה וכי־יצדק ילוד אשה: הן בקדשו לא
יאמין ושמים לא־זכו בעיניו: אף כי־נתעב ונאלח איש־
שתה כמים עולה: אחוך שמע־לי וזה־חזיתי ואספרה:
אשר־חכמים יגידו ולא כחדו מאבותם: להם לבדם
כ נתנה הארץ ולא־עבר זר בתוכם: כל־ימי רשע הוא
מתחולל ומספר שנים נצפנו לעריץ: קול־פחדים באזניו
בשלום שודד יבואנו: לא־יאמין שוב מני־חשך וצפו
הוא אלי־חרב: נדד הוא ללחם איה ידע ׀ כי־נכון בידו
יום־חשך: יבעתהו צר ומצוקה תתקפהו כמלך ׀ עתיד
כה לכידור: כי־נטה אל־אל ידו ואל־שדי יתגבר: ירוץ
אליו בצואר בעבי גבי מגניו: כי־כסה פניו בחלבו ויעש
פימה עלי־כסל: וישכון ׀ ערים נכחדות בתים לא־ישבו
למו אשר התעתדו לגלים: לא־יעשר ולא־יקום חילו
ל ולא־יטה לארץ מנלם: לא־יסור ׀ מני־חשך ינקתו תיבש
שלהבת ויסור ברוח פיו: אל־יאמן בשו נתעה כי־שוא
תהיה תמורתו: בלא־יומו תמלא וכפתו לא רעננה:
יחמס כגפן בסרו וישלך כזית נצתו: כי־עדת חנף
לה גלמוד ואש אכלה אהלי־שחד: הרה עמל וילד און
ובטנם תכין מרמה:

טז ויען איוב ויאמר: שמעתי כאלה רבות מנחמי עמל
כלכם: הקץ לדברי־רוח או מה־ימריצך כי תענה:
גם ׀ אנכי ככם אדברה לו־יש נפשכם תחת נפשי אחבירה
ה עליכם במלים ואניעה עליכם במו ראשי: אאמצכם
במו־פי וניד שפתי יחשך: אם־אדברה לא־יחשך כאבי
ואחדלה מה־מני יהלך: אך־עתה הלאני השמות כל־
עדתי: ותקמטני לעד היה ויקם בי כחשי בפני יענה:
אפו טרף ׀ וישטמני חרק עלי בשניו צרי ׀ ילטוש עיניו לי:
י פערו עלי ׀ בפיהם בחרפה הכו לחיי יחד עלי יתמלאון:
יסגירני אל אל עויל ועל־ידי רשעים ירטני: שלו הייתי ׀

כו' ו' יתד ני   כג' וצפוי ק'   כו' בקדשיו ק'   לא' חסר א'

ויפרפרני ואחז בערפי ויפצפצני ויקימני לו למטרה: יסבו עלי רביו יפלח כליותי ולא יחמל ישפך לארץ מררתי: יפרצני פרץ על פני פרץ ירץ עלי כגבור: שק תפרתי עלי גלדי ועללתי בעפר קרני: פני חמרמרה מני בכי ועל עפעפי צלמות: על לא חמס בכפי ותפלתי זכה: ארץ אל תכסי דמי ואל יהי מקום לזעקתי: גם עתה הנה בשמים עדי ושהדי במרומים: מליצי רעי אל אלוה דלפה עיני: ויוכח לגבר עם אלוה ובן אדם לרעהו: כי שנות מספר יאתיו וארח לא אשוב אהלך:

יז רוחי חבלה ימי נזעכו קברים לי: אם לא התלים עמדי ובהמרותם תלן עיני: שימה נא ערבני עמך מי הוא לידי יתקע: כי לבם צפנת משכל על כן לא תרומם: לחלק יגיד רעים ועיני בניו תכלנה: והצגני למשל עמים ותפת לפנים אהיה: ותכה מכעש עיני ויצרי כצל כלם: ישמו ישרים על זאת ונקי על חנף יתעורר: ויאחז צדיק דרכו וטהר ידים יסיף אמץ: ואלם כלם תשבו ובאו נא ולא אמצא בכם חכם: ימי עברו זמתי נתקו מורשי לבבי: לילה ליום ישימו אור קרוב מפני חשך: אם אקוה שאול ביתי בחשך רפדתי יצועי: לשחת קראתי אבי אתה אמי ואחתי לרמה: ואיה אפו תקותי ותקותי מי ישורנה: בדי שאל תרדנה אם יחד על עפר נחת:

יח ויען בלדד השחי ויאמר: עד אנה תשימון קנצי למלין תבינו ואחר נדבר: מדוע נחשבנו כבהמה נטמינו בעיניכם: טרף נפשו באפו הלמענך תעזב ארץ ויעתק צור ממקמו: גם אור רשעים ידעך ולא יגה שביב אשו: אור חשך באהלו ונרו עליו ידעך: יצרו צעדי אונו ותשליכהו עצתו: כי שלח ברשת ברגליו ועל שבכה יתהלך: יאחז בעקב פח יחזק עליו צמים: טמון בארץ חבלו ומלכדתו עלי נתיב: סביב בעתהו בלהות והפיצהו לרגליו: יהי רעב אנו ואיד נכון לצלעו: יאכל בדי עורו יאכל בדיו בכור מות: ינתק מאהלו מבטחו ותצעדהו למלך בלהות: תשכון באהלו מבלי לו יזרה על נוהו גפרית: מתחת שרשיו יבשו וממעל ימל קצירו: זכרו אבד מני ארץ ולא שם לו על פני חוץ:

טו' ע' ץ זעירא   טז' תבימרו קרי   יז' ב' הם' דגושה

יהדפהו מאור אל חשך ומתבל ינדהו: לא נין לו ולא נכד בעמו ואין שריד במגוריו: על יומו נשמו אחרנים וקדמנים אחזו שער: אך אלה משכנות עול וזה מקום לא ידע אל:

יט ויען איוב ויאמר: עד אנה תוגיון נפשי ותדכאונני במלים: זה עשר פעמים תכלימוני לא תבשו תהכרו לי: ואף אמנם שגיתי אתי תלין משוגתי: אם אמנם עלי תגדילו ותוכיחו עלי חרפתי: דעו אפו כי אלוה עותני ומצודו עלי הקיף: הן אצעק חמס ולא אענה אשוע ואין משפט: ארחי גדר ולא אעבור ועל נתיבותי חשך ישים: כבודי מעלי הפשיט ויסר עטרת ראשי: יתצני סביב ואלך ויסע כעץ תקותי: ויחר עלי אפו ויחשבני לו כצריו: יחד יבאו גדודיו ויסלו עלי דרכם ויחנו סביב לאהלי: אחי מעלי הרחיק וידעי אך זרו ממני: חדלו קרובי ומידעי שכחוני: גרי ביתי ואמהתי לזר תחשבני נכרי הייתי בעיניהם: לעבדי קראתי ולא יענה במו פי אתחנן לו: רוחי זרה לאשתי וחנתי לבני בטני: גם עוילים מאסו בי אקומה וידברו בי: תעבוני כל מתי סודי וזה אהבתי נהפכו בי: בעורי ובבשרי דבקה עצמי ואתמלטה בעור שני: חנני חנני אתם רעי כי יד אלוה נגעה בי: למה תרדפני כמו אל ומבשרי לא תשבעו: מי יתן אפו ויכתבון מלי מי יתן בספר ויחקו: בעט ברזל ועפרת לעד בצור יחצבון: ואני ידעתי גאלי חי ואחרון על עפר יקום: ואחר עורי נקפו זאת ומבשרי אחזה אלוה: אשר אני אחזה לי ועיני ראו ולא זר כלו כליתי בחקי: כי תאמרו מה נרדף לו ושרש דבר נמצא בי: גורו לכם מפני חרב כי חמה עונות חרב למען תדעון שדין:

כ ויען צפר הנעמתי ויאמר: לכן שעפי ישיבוני ובעבור חושי בי: מוסר כלמתי אשמע ורוח מבינתי יענני: הזאת ידעת מני עד מני שים אדם עלי ארץ: כי רננת רשעים מקרוב ושמחת חנף עדי רגע: אם יעלה לשמים שיאו וראשו לעב יגיע: כגללו לנצח יאבד ראיו יאמרו איו: כחלום יעוף ולא ימצאהו וידד כחזיון לילה: עין שזפתו ולא תוסיף ולא עוד תשורנו מקומו: בניו ירצו דלים וידיו תשבנה אונו: עצמותיו מלאו עלומו ועמו על עפר תשכב:

יב' כת' שדון קרי   ב' ד' פתח באתנח   יא' עלומיו ק'

אם־תמתיק בפיו רעה יכחידנה תחת לשונו: יחמל עליה ולא יעזבנה וימנענה בתוך חכו: לחמו במעיו נהפך מרורת פתנים בקרבו: חיל בלע ויקאנו מבטנו ירשנו אל: ראש־פתנים יינק תהרגהו לשון אפעה: אל־ירא בפלגות נהרי נחלי דבש וחמאה: משיב יגע ולא יבלע כחיל תמורתו ולא יעלס: כי־רצץ עזב דלים בית גזל ולא יבנהו: כי ׀ לא־ידע שלו בבטנו בחמודו לא ימלט: אין־שריד לאכלו על־כן לא־יחיל טובו: במלאות שפקו יצר לו כל־יד עמל תבואנו: יהי ׀ למלא בטנו ישלח־בו חרון אפו וימטר עלימו בלחומו: יברח מנשק ברזל תחלפהו קשת נחושה: שלף ויצא מגוה וברק ממררתו יהלך עליו אמים: כל־חשך טמון לצפוניו תאכלהו אש לא־נפח ירע שריד באהלו: יגלו שמים עונו וארץ מתקוממה לו: יגל יבול ביתו נגרות ביום אפו: זה ׀ חלק־אדם רשע מאלהים ונחלת אמרו מאל:

כא ויען איוב ויאמר: שמעו שמוע מלתי ותהי־זאת תנחומתיכם: שאוני ואנכי אדבר ואחר דברי תלעיג: האנכי לאדם שיחי ואם־מדוע לא־תקצר רוחי: פנו־אלי והשמו ושימו יד על־פה: ואם־זכרתי ונבהלתי ואחז בשרי פלצות: מדוע רשעים יחיו עתקו גם־גברו חיל: זרעם נכון לפניהם עמם וצאצאיהם לעיניהם: בתיהם שלום מפחד ולא שבט אלוה עליהם: שורו עבר ולא יגעל תפלט פרתו ולא תשכל: ישלחו כצאן עויליהם וילדיהם ירקדון: ישאו כתף וכנור וישמחו לקול עוגב: יבלו בטוב ימיהם וברגע שאול יחתו: ויאמרו לאל סור ממנו ודעת דרכיך לא חפצנו: מה־שדי כי־נעבדנו ומה־נועיל כי נפגע־בו: הן לא בידם טובם עצת רשעים רחקה מני: כמה ׀ נר־רשעים ידעך ויבא עלימו אידם חבלים יחלק באפו: יהיו כתבן לפני־רוח וכמץ גנבתו סופה: אלוה יצפן־לבניו אונו ישלם אליו וידע: יראו עינו כידו ומחמת שדי ישתה: כי מה־חפצו בביתו אחריו ומספר חדשיו חצצו: הלאל ילמד־דעת והוא רמים ישפוט: זה ימות בעצם תמו כלו שלאנן ושליו: עטיניו מלאו חלב ומח עצמותיו ישקה: וזה ימות בנפש מרה ולא־אכל בטובה: יחד על־עפר ישכבו ורמה תכסה עליהם: הן ידעתי מחשבותיכם ומזמות עלי תחמסו:

כי תאמרו איה בית־נדיב ואיה אהל ׀ משכנות רשעים: הלא שאלתם עוברי דרך ואתתם לא תנכרו: כי ליום איד יחשך רע ליום עברות יובלו: מי־יגיד על־פניו דרכו והוא־עשה מי ישלם־לו: והוא לקברות יובל ועל־גדיש ישקוד: מתקו־לו רגבי נחל ואחריו כל־אדם ימשוך ולפניו אין מספר: ואיך תנחמוני הבל ותשובתיכם נשאר־מעל:

כב ויען אליפז התמני ויאמר: הלאל יסכן־גבר כי־יסכן עלימו משכיל: החפץ לשדי כי תצדק ואם־בצע כי־תתם דרכיך: המיראתך יכיחך יבוא עמך במשפט: הלא רעתך רבה ואין־קץ לעונתיך: כי־תחבל אחיך חנם ובגדי ערומים תפשיט: לא־מים עיף תשקה ומרעב תמנע־לחם: ואיש זרוע לו הארץ ונשוא פנים ישב בה: אלמנות שלחת ריקם וזרעות יתמים ידכא: על־כן סביבותיך פחים ויבהלך פחד פתאם: או־חשך לא־תראה ושפעת־מים תכסך: הלא־אלוה גבה שמים וראה ראש כוכבים כי־רמו: ואמרת מה־ידע אל הבעד ערפל ישפוט: עבים סתר־לו ולא יראה וחוג שמים יתהלך: הארח עולם תשמר אשר דרכו מתי־און: אשר־קמטו ולא־עת נהר יוצק יסודם: האמרים לאל סור ממנו ומה־יפעל שדי למו: והוא מלא בתיהם טוב ועצת רשעים רחקה מני: יראו צדיקים וישמחו ונקי ילעג־למו: אם־לא נכחד קימנו ויתרם אכלה אש: הסכן־נא עמו ושלם בהם תבואתך טובה: קח־נא מפיו תורה ושים אמריו בלבבך: אם־תשוב עד־שדי תבנה תרחיק עולה מאהלך: ושית־על־עפר בצר ובצור נחלים אופיר: והיה שדי בצריך וכסף תועפות לך: כי־אז על־שדי תתענג ותשא אל־אלוה פניך: תעתיר אליו וישמעך ונדריך תשלם: ותגזר־אמר ויקם לך ועל־דרכיך נגה אור: כי־השפילו ותאמר גוה ושח עינים יושע: ימלט אי־נקי ונמלט בבר כפיך:

כג ויען איוב ויאמר: גם־היום מרי שחי ידי כבדה על־אנחתי: מי־יתן ידעתי ואמצאהו אבוא עד־תכונתו: אערכה לפניו משפט ופי אמלא תוכחות: אדעה מלים יענני ואבינה מה־יאמר לי: הברב־כח יריב עמדי לא אך־הוא ישם בי: שם ישר נוכח עמו ואפלטה לנצח

משפטי: הן קדם אהלך ואיננו ואחור ולא אבין לו: שמאול בעשתו ולא אחז יעטף ימין ולא אראה: כי ידע דרך עמדי בחנני כזהב אצא: באשרו אחזה רגלי דרכו שמרתי ולא אט: מצות שפתיו ולא אמיש מחקי צפנתי אמרי פיו: והוא באחד ומי ישיבנו ונפשו אותה ויעש: כי ישלים חקי וכהנה רבות עמו: על כן מפניו אבהל אתבונן ואפחד ממנו: ואל הרך לבי ושדי הבהילני: כי לא נצמתי מפני חשך ומפני כסה אפל:

כד

מדוע משדי לא נצפנו עתים וידעו לא חזו ימיו: גבולת ישיגו עדר גזלו וירעו: חמור יתומים ינהגו יחבלו שור אלמנה: יטו אביונים מדרך יחד חבאו עניי ארץ: הן פראים במדבר יצאו בפעלם משחרי לטרף ערבה לו לחם לנערים: בשדה בלילו יקצירו וכרם רשע ילקשו: ערום ילינו מבלי לבוש ואין כסות בקרה: מזרם הרים ירטבו ומבלי מחסה חבקו צור: יגזלו משד יתום ועל עני יחבלו: ערום הלכו בלי לבוש ורעבים נשאו עמר: בין שורתם יצהירו יקבים דרכו ויצמאו: מעיר מתים ינאקו ונפש חללים תשוע ואלוה לא ישים תפלה: המה היו במרדי אור לא הכירו דרכיו ולא ישבו בנתיבתיו: לאור יקום רוצח יקטל עני ואביון ובלילה יהי כגנב: ועין נאף שמרה נשף לאמר לא תשורני עין וסתר פנים ישים: חתר בחשך בתים יומם חתמו למו לא ידעו אור: כי יחדו בקר למו צלמות כי יכיר בלהות צלמות: קל הוא על פני מים תקלל חלקתם בארץ לא יפנה דרך כרמים: ציה גם חם יגזלו מימי שלג שאול חטאו: ישכחהו רחם מתקו רמה עוד לא יזכר ותשבר כעץ עולה: רעה עקרה לא תלד ואלמנה לא ייטיב: ומשך אבירים בכחו יקום ולא יאמין בחיין: יתן לו לבטח וישען ועיניהו על דרכיהם: רומו מעט ואיננו והמכו ככל יקפצון וכראש שבלת ימלו: ואם לא אפו מי יכזיבני וישם לאל מלתי:

כה

ויען בלדד השחי ויאמר: המשל ופחד עמו עשה שלום במרומיו: היש מספר לגדודיו ועל מי לא יקום אורהו: ומה יצדק אנוש עם אל ומה יזכה ילוד אשה:

כג׳ מ׳ מלעיל — כד׳ א׳ וידעיו קרי — ד׳ עניי ק׳ — ו׳ יקצורו ק׳

הן

הן עד ירח ולא יאהיל וכוכבים לא זכו בעיניו: אף כי אנוש רמה ובן אדם תולעה:

כו

ויען איוב ויאמר: מה עזרת ללא כח הושעת זרוע לא עז: מה יעצת ללא חכמה ותושיה לרב הודעת: את מי הגדת מלין ונשמת מי יצאה ממך: הרפאים יחוללו מתחת מים ושכניהם: ערום שאול נגדו ואין כסות לאבדון: נטה צפון על תהו תלה ארץ על בלימה: צרר מים בעביו ולא נבקע ענן תחתם: מאחז פני כסה פרשז עליו עננו: חק חג על פני מים עד תכלית אור עם חשך: עמודי שמים ירופפו ויתמהו מגערתו: בכחו רגע הים ובתובנתו מחץ רהב: ברוחו שמים שפרה חללה ידו נחש ברח: הן אלה קצות דרכו ומה שמץ דבר נשמע בו ורעם גבורתו מי יתבונן:

כז

ויסף איוב שאת משלו ויאמר: חי אל הסיר משפטי ושדי המר נפשי: כי כל עוד נשמתי בי ורוח אלוה באפי: אם תדברנה שפתי עולה ולשוני אם יהגה רמיה: חלילה לי אם אצדיק אתכם עד אגוע לא אסיר תמתי ממני: בצדקתי החזקתי ולא ארפה לא יחרף לבבי מימי: יהי כרשע איבי ומתקוממי כעול: כי מה תקות חנף כי יבצע כי ישל אלוה נפשו: הצעקתו ישמע אל כי תבוא עליו צרה: אם על שדי יתענג יקרא אלוה בכל עת: אורה אתכם ביד אל אשר עם שדי לא אכחד: הן אתם כלכם חזיתם ולמה זה הבל תהבלו: זה חלק אדם רשע עם אל ונחלת עריצים משדי יקחו: אם ירבו בניו למו חרב וצאצאיו לא ישבעו לחם: שרידיו במות יקברו ואלמנתיו לא תבכינה: אם יצבר כעפר כסף וכחמר יכין מלבוש: יכין וצדיק ילבש וכסף נקי יחלק: בנה כעש ביתו וכסכה עשה נצר: עשיר ישכב ולא יאסף עיניו פקח ואיננו: תשיגהו כמים בלהות לילה גנבתו סופה: ישאהו קדים וילך וישערהו ממקמו: וישלך עליו ולא יחמל מידו ברוח יברח: ישפק עלימו כפימו וישרק עליו ממקמו:

כח

כי יש לכסף מוצא ומקום לזהב יזקו: ברזל מעפר יקח ואבן יצוק נחושה: קץ שם לחשך ולכל תכלית הוא חוקר אבן אפל וצלמות: פרץ נחל מעם גר

כו׳ מ׳ ה׳ בנקום א׳ — יב׳ ובתבונתו קרי — גבורתיו קרי — יד׳ דרכיו קרי

הנשכחים

הנשכחים מני־רגל דלו מאנוש נעו: ארץ ממנה יצא־לחם ותחתיה נהפך כמו־אש: מקום־ספיר אבניה ועפרת זהב לו: נתיב לא־ידעו עיט ולא שזפתו עין איה: לא־הדריכהו בני־שחץ לא־עדה עליו שחל: בחלמיש שלח ידו הפך משרש הרים: בצורות יארים בקע וכל־יקר ראתה עינו: מבכי נהרות חבש ותעלמה יצא אור: והחכמה מאין תמצא ואי זה מקום בינה: לא־ידע אנוש ערכה ולא תמצא בארץ החיים: תהום אמר לא בי־היא וים אמר אין עמדי: לא־יתן סגור תחתיה ולא ישקל כסף מחירה: לא־תסלה בכתם אופיר בשהם יקר וספיר: לא־יערכנה זהב וזכוכית ותמורתה כלי־פז: ראמות וגביש לא יזכר ומשך חכמה מפנינים: לא־יערכנה פטדת־כוש בכתם טהור לא תסלה: והחכמה מאין תבוא ואי זה מקום בינה: ונעלמה מעיני כל־חי ומעוף השמים נסתרה: אבדון ומות אמרו באזנינו שמענו שמעה: אלהים הבין דרכה והוא ידע את־מקומה: כי־הוא לקצות־הארץ יביט תחת כל־השמים יראה: לעשות לרוח משקל ומים תכן במדה: בעשתו למטר חק ודרך לחזיז קלות: אז ראה ויספרה הכינה וגם־חקרה: ויאמר לאדם הן יראת אדני היא חכמה וסור מרע בינה:

ויסף איוב שאת משלו ויאמר: מי־יתנני כירחי־קדם כימי אלוה ישמרני: בהלו נרו עלי ראשי לאורו אלך חשך: כאשר הייתי בימי חרפי בסוד אלוה עלי אהלי: בעוד שדי עמדי סביבותי נערי: ברחץ הליכי בחמה וצור יצוק עמדי פלגי־שמן: בצאתי שער עלי־קרת ברחוב אכין מושבי: ראוני נערים ונחבאו וישישים קמו עמדו: שרים עצרו במלים וכף ישימו לפיהם: קול־נגידים נחבאו ולשונם לחכם דבקה: כי אזן שמעה ותאשרני ועין ראתה ותעידני: כי־אמלט עני משוע ויתום ולא־עזר לו: ברכת אבד עלי תבא ולב אלמנה ארנן: צדק לבשתי וילבשני כמעיל וצניף משפטי: עינים הייתי לעור ורגלים לפסח אני: אב אנכי לאביונים ורב לא־ידעתי אחקרהו: ואשברה מתלעות עול ומשניו אשליך טרף: ואמר עם־קני אגוע וכחול ארבה ימים: שרשי פתוח אלי־מים וטל ילין בקצירי: כבודי חדש עמדי וקשתי בידי תחליף: לי־שמעו ויחלו וידמו למו עצתי:

כח ס' נ"א ראה

אחרי דברי לא ישנו ועלימו תטף מלתי: ויחלו כמטר לי ופיהם פערו למלקוש: אשחק אליהם לא יאמינו ואור פני לא יפילון: אבחר דרכם ואשב ראש ואשכון כמלך בגדוד כאשר אבלים ינחם:

ל ועתה שחקו עלי צעירים ממני לימים אשר־מאסתי אבותם לשית עם־כלבי צאני: גם־כח ידיהם למה לי עלימו אבד כלח: בחסר ובכפן גלמוד הערקים ציה אמש שואה ומשאה: הקטפים מלוח עלי־שיח ושרש רתמים לחמם: מן־גו יגרשו יריעו עלימו כגנב: בערוץ נחלים לשכן חרי עפר וכפים: בין־שיחים ינהקו תחת חרול יספחו: בני־נבל גם־בני בלי־שם נכאו מן־הארץ: ועתה נגינתם הייתי ואהי להם למלה: תעבוני רחקו מני ומפני לא־חשכו רק: כי־יתרו פתח ויענני ורסן מפני שלחו: על־ימין פרחח יקומו רגלי שלחו ויסלו עלי ארחות אידם: נתסו נתיבתי להותי יעילו לא עזר למו: כפרץ רחב יאתיו תחת שאה התגלגלו: ההפך עלי בלהות תרדף כרוח נדבתי וכעב עברה ישעתי: ועתה עלי תשתפך נפשי יאחזוני ימי־עני: לילה עצמי נקר מעלי וערקי לא ישכבון: ברב־כח יתחפש לבושי כפי כתנתי יאזרני: הרני לחמר ואתמשל כעפר ואפר: אשוע אליך ולא תענני עמדתי ותתבנן בי: תהפך לאכזר לי בעצם ידך תשטמני: תשאני אל־רוח תרכיבני ותמגגני תשוה: כי־ידעתי מות תשיבני ובית מועד לכל־חי: אך לא־בעי ישלח־יד אם־בפידו להן שוע: אם־לא בכיתי לקשה־יום עגמה נפשי לאביון: כי טוב קויתי ויבא רע ואיחלה לאור ויבא אפל: מעי רתחו ולא־דמו קדמני ימי־עני: קדר הלכתי בלא חמה קמתי בקהל אשוע: אח הייתי לתנים ורע לבנות יענה: עורי שחר מעלי ועצמי־חרה מני־חרב: ויהי לאבל כנרי ועגבי לקול בכים:

לא ברית כרתי לעיני ומה אתבונן על־בתולה: ומה חלק אלוה ממעל ונחלת שדי ממרומים: הלא־איד לעול ונכר לפעלי און: הלא־הוא יראה דרכי וכל־צעדי יספור: אם־הלכתי עם־שוא ותחש על־מרמה רגלי: ישקלני במאזני־צדק וידע אלוה תמתי: אם תטה אשרי מני הדרך ואחר עיני הלך לבי ובכפי דבק מאום: אזרעה

ל' יא' יתרי קרי — יג' להותי קרי — כב' תשוה קרי

ואחר יאכל וצאצאי ישרשו: אם נפתה לבי על אשה
ועל פתח רעי ארבתי: תטחן לאחר אשתי ועליה יכרעון
אחרין: כי הוא זמה והיא עון פלילים: כי אש היא עד
אבדון תאכל ובכל תבואתי תשרש: אם אמאס משפט
עבדי ואמתי ברבם עמדי: ומה אעשה כי יקום אל וכי
יפקד מה אשיבנו: הלא בבטן עשני עשהו ויכננו ברחם טו
אחד: אם אמנע מחפץ דלים ועיני אלמנה אכלה: ואכל
פתי לבדי ולא אכל יתום ממנה: כי מנעורי גדלני כאב
ומבטן אמי אנחנה: אם אראה אובד מבלי לבוש ואין
כסות לאביון: אם לא ברכוני חלצו ומגז כבשי יתחמם: כ
אם הניפותי על יתום ידי כי אראה בשער עזרתי: כתפי
משכמה תפול ואזרעי מקנה תשבר: כי פחד אלי איד
אל ומשאתו לא אוכל: אם שמתי זהב כסלי ולכתם
אמרתי מבטחי: אם אשמח כי רב חילי וכי כביר מצאה כה
ידי: אם אראה אור כי יהל וירח יקר הלך: ויפת
בסתר לבי ותשק ידי לפי: גם הוא עון פלילי כי כחשתי
לאל ממעל: אם אשמח בפיד משנאי והתעררתי כי
מצאו רע: ולא נתתי לחטא חכי לשאל באלה נפשו: ל
אם לא אמרו מתי אהלי מי יתן מבשרו לא נשבע: בחוץ
לא ילין גר דלתי לארח אפתח: אם כסיתי כאדם פשעי
לטמון בחבי עוני: כי אערוץ המון רבה ובוז משפחות
יחתני ואדם לא אצא פתח: מי יתן לי שמע לי הן תוי לה
שדי יענני וספר כתב איש ריבי: אם לא על שכמי אשאנו
אענדנו עטרות לי: מספר צעדי אגידנו כמו נגיד אקרבנו: לח
אם עלי אדמתי תזעק ויחד תלמיה יבכיון: אם כחה
אכלתי בלי כסף ונפש בעליה הפחתי: תחת חטה יצא מ
חוח ותחת שערה באשה תמו דברי איוב: פפ

לב וישבתו שלשת האנשים האלה מענות את איוב כי
הוא צדיק בעיניו: ויחר אף אליהוא בן ברכאל
הבוזי ממשפחת רם באיוב חרה אפו על צדקו נפשו
מאלהים: ובשלשת רעיו חרה אפו על אשר לא מצאו
מענה וירשיעו את איוב: ואליהו חכה את איוב בדברים
כי זקנים המה ממנו לימים: וירא אליהוא כי אין מענה ה
בפי שלשת האנשים ויחר אפו: ויען אליהוא
בן ברכאל הבוזי ויאמר צעיר אני לימים ואתם ישישים
על כן זחלתי ואירא מחות דעי אתכם: אמרתי ימים

לא' יא' היא קרי והוא קרי ל' הלביו קרי

ידברו ורב שנים ידיעו חכמה: אכן רוח היא באנוש
ונשמת שדי תבינם: לא רבים יחכמו וזקנים יבינו משפט:
לכן אמרתי שמעה לי אחוה דעי אף אני: הן הוחלתי יא
לדבריכם אזין עד תבונתיכם עד תחקרון מלין: ועדיכם
אתבונן והנה אין לאיוב מוכיח עונה אמריו מכם: פן
תאמרו מצאנו חכמה אל ידפנו לא איש: ולא ערך אלי
טו מלין ובאמריכם לא אשיבנו: חתו לא ענו עוד העתיקו
מהם מלים: והוחלתי כי לא ידברו כי עמדו לא ענו
עוד: אענה אף אני חלקי אחוה דעי אף אני: כי
מלתי מלים הציקתני רוח בטני: הנה בטני כיין לא
כ יפתח כאבות חדשים יבקע: אדברה וירוח לי אפתח
שפתי ואענה: אל נא אשא פני איש ואל אדם לא אכנה:
כי לא ידעתי אכנה כמעט ישאני עשני:

לג ואולם שמע נא איוב מלי וכל דברי האזינה: הנה
נא פתחתי פי דברה לשוני בחכי: ישר לבי אמרי ודעת
שפתי ברור מללו: רוח אל עשתני ונשמת שדי תחיני:
ה אם תוכל השיבני ערכה לפני התיצבה: הן אני כפיך
לאל מחמר קרצתי גם אני: הנה אימתי לא תבעתך
ואכפי עליך לא יכבד: אך אמרת באזני וקול מלין
י אשמע: זך אני בלי פשע חף אנכי ולא עון לי: הן
תנואות עלי ימצא יחשבני לאויב לו: ישם בסד רגלי
ישמר כל ארחתי: הן זאת לא צדקת אענך כי ירבה
אלוה מאנוש: מדוע אליו ריבות כי כל דבריו לא יענה:
טו כי באחת ידבר אל ובשתים לא ישורנה: בחלום חזיון
לילה בנפל תרדמה על אנשים בתנומות עלי משכב:
אז יגלה אזן אנשים ובמסרם יחתם: להסיר אדם מעשה
וגוה מגבר יכסה: יחשך נפשו מני שחת וחיתו מעבר
בשלח: והוכח במכאוב על משכבו וריב עצמיו אתן:
כ וזהמתו חיתו לחם ונפשו מאכל תאוה: יכל בשרו מראי
ושפו עצמתיו לא ראו: ותקרב לשחת נפשו וחיתו
לממתים: אם יש עליו מלאך מליץ אחד מני אלף
להגיד לאדם ישרו: ויחננו ויאמר פדעהו מרדת שחת
כה מצאתי כפר: רטפש בשרו מנער ישוב לימי עלומיו:
יעתר אל אלוה וירצהו וירא פניו בתרועה וישב לאנוש
צדקתו: ישר על אנשים ויאמר חטאתי וישר העויתי

לב' יח' כצ"ל בלא א' לג' פ' ח' ותירא מלרע יט' ורוב קרי כא' ושפו קרי
הא' נדגש

ולא שוה לי: פדה נפשי מעבר בשחת וחיתי באור תראה: הן כל אלה יפעל אל פעמים שלוש עם גבר: להשיב נפשו מני שחת לאור באור החיים: הקשב איוב שמע לי החרש ואנכי אדבר: אם יש מלין השיבני דבר כי חפצתי צדקך: אם אין אתה שמע לי החרש ואאלפך חכמה:

לד

ויען אליהוא ויאמר: שמעו חכמים מלי וידעים האזינו לי: כי אזן מלין תבחן וחך יטעם לאכל: משפט נבחרה לנו נדעה בינינו מה טוב: כי אמר איוב צדקתי ואל הסיר משפטי: על משפטי אכזב אנוש חצי בלי פשע: מי גבר כאיוב ישתה לעג כמים: וארח לחברה עם פעלי און וללכת עם אנשי רשע: כי אמר לא יסכן גבר ברצתו עם אלהים: לכן אנשי לבב שמעו לי חללה לאל מרשע ושדי מעול: כי פעל אדם ישלם לו וכארח איש ימצאנו: אף אמנם אל לא ירשיע ושדי לא יעות משפט: מי פקד עליו ארצה ומי שם תבל כלה: אם ישים אליו לבו רוחו ונשמתו אליו יאסף: יגוע כל בשר יחד ואדם על עפר ישוב: ואם בינה שמעה זאת האזינה לקול מלי: האף שונא משפט יחבוש ואם צדיק כביר תרשיע: האמר למלך בליעל רשע אל נדיבים: אשר לא נשא פני שרים ולא נכר שוע לפני דל כי מעשה ידיו כלם: רגע ימתו וחצות לילה יגעשו עם ויעברו ויסירו אביר לא ביד: כי עיניו על דרכי איש וכל צעדיו יראה: אין חשך ואין צלמות להסתר שם פעלי און: כי לא על איש ישים עוד להלך אל אל במשפט: ירע כבירים לא חקר ויעמד אחרים תחתם: לכן יכיר מעבדיהם והפך לילה וידכאו: תחת רשעים ספקם במקום ראים: אשר על כן סרו מאחריו וכל דרכיו לא השכילו: להביא עליו צעקת דל וצעקת עניים ישמע: והוא ישקט ומי ירשע ויסתר פנים ומי ישורנו ועל גוי ועל אדם יחד: ממלך אדם חנף ממקשי עם: כי אל אל האמר נשאתי לא אחבל: בלעדי אחזה אתה הרני אם עול פעלתי לא אסיף: המעמך ישלמנה כי מאסת כי אתה תבחר ולא אני ומה ידעת דבר: אנשי לבב יאמרו לי וגבר חכם שמע לי: איוב לא בדעת ידבר ודבריו לא בהשכיל: אבי יבחן איוב עד נצח על תשבת

לג׳ כח׳ נפשו קרי. וחיתו קרי   לד׳ ה׳ ...

באנשי און: כי יסיף על חטאתו פשע בינינו יספוק וירב אמריו לאל:

לה

ויען אליהו ויאמר: הזאת חשבת למשפט אמרת צדקי מאל: כי תאמר מה יסכן לך מה אעיל מחטאתי: אני אשיבך מלין ואת רעיך עמך: הבט שמים וראה ושור שחקים גבהו ממך: אם חטאת מה תפעל בו ורבו פשעיך מה תעשה לו: אם צדקת מה תתן לו או מה מידך יקח: לאיש כמוך רשעך ולבן אדם צדקתך: מרוב עשוקים יזעיקו ישועו מזרוע רבים: ולא אמר איה אלוה עשי נתן זמרות בלילה: מלפנו מבהמות ארץ ומעוף השמים יחכמנו: שם יצעקו ולא יענה מפני גאון רעים: אך שוא לא ישמע אל ושדי לא ישורנה: אף כי תאמר לא תשורנו דין לפניו ותחולל לו: ועתה כי אין פקד אפו ולא ידע בפש מאד: ואיוב הבל יפצה פיהו בבלי דעת מלין יכבר:

לו

ויסף אליהוא ויאמר: כתר לי זעיר ואחוך כי עוד לאלוה מלים: אשא דעי למרחוק ולפעלי אתן צדק: כי אמנם לא שקר מלי תמים דעות עמך: הן אל כביר ולא ימאס כביר כח לב: לא יחיה רשע ומשפט עניים יתן: לא יגרע מצדיק עיניו ואת מלכים לכסא וישיבם לנצח ויגבהו: ואם אסורים בזקים ילכדון בחבלי עני: ויגד להם פעלם ופשעיהם כי יתגברו: ויגל אזנם למוסר ויאמר כי ישבון מאון: אם ישמעו ויעבדו יכלו ימיהם בטוב ושניהם בנעימים: ואם לא ישמעו בשלח יעברו ויגועו בבלי דעת: וחנפי לב ישימו אף לא ישועו כי אסרם: תמת בנער נפשם וחיתם בקדשים: יחלץ עני בעניו ויגל בלחץ אזנם: ואף הסיתך מפי צר רחב לא מוצק תחתיה ונחת שלחנך מלא דשן: ודין רשע מלאת דין ומשפט יתמכו: כי חמה פן יסיתך בספק ורב כפר אל יטך: היערך שועך לא בצר וכל מאמצי כח: אל תשאף הלילה לעלות עמים תחתם: השמר אל תפן אל און כי על זה בחרת מעני: הן אל ישגיב בכחו מי כמהו מורה: מי פקד עליו דרכו ומי אמר פעלת עולה: זכר כי תשגיא פעלו אשר שררו אנשים: כל אדם חזו בו אנוש יביט מרחוק: הן אל שגיא ולא נדע מספר שניו ולא חקר: כי יגרע נטפי מים יזקו מטר לאדו: אשר יזלו שחקים ירעפו עלי אדם רב: אף אם יבין מפרשי

עב תשאות סכתו׃ הן פרש עליו אורו ושרשי הים כסה׃ כי בם ידין עמים יתן אכל למכביר׃ על כפים כסה אור ויצו עליה במפגיע׃ יגיד עליו רעו מקנה אף על עולה׃

לז אף לזאת יחרד לבי ויתר ממקומו׃ שמעו שמוע ברגז קלו והגה מפיו יצא׃ תחת כל השמים ישרהו ואורו על כנפות הארץ׃ אחריו ישאג קול ירעם בקול גאונו ולא יעקבם כי ישמע קולו׃ ירעם אל בקולו נפלאות עשה גדלות ולא נדע׃ כי לשלג יאמר הוא ארץ וגשם מטר וגשם מטרות עזו׃ ביד כל אדם יחתום לדעת כל אנשי מעשהו׃ ותבוא חיה במו ארב ובמעונתיה תשכן׃ מן החדר תבוא סופה וממזרים קרה׃ מנשמת אל יתן קרח ורחב מים במוצק׃ אף ברי יטריח עב יפיץ ענן אורו׃ והוא מסבות מתהפך בתחבולתו לפעלם כל אשר יצום על פני תבל ארצה׃ אם לשבט אם לארצו אם לחסד ימצאהו׃ האזינה זאת איוב עמד והתבונן נפלאות אל׃ התדע בשום אלוה עליהם והופיע אור עננו׃ התדע על מפלשי עב מפלאות תמים דעים׃ אשר בגדיך חמים בהשקט ארץ מדרום׃ תרקיע עמו לשחקים חזקים כראי מוצק׃ הודיענו מה נאמר לו לא נערך מפני חשך׃ היספר לו כי אדבר אם אמר איש כי יבלע׃ ועתה לא ראו אור בהיר הוא בשחקים ורוח עברה ותטהרם׃ מצפון זהב יאתה על אלוה נורא הוד׃ שדי לא מצאנהו שגיא כח ומשפט ורב צדקה לא יענה׃ לכן יראוהו אנשים לא יראה כל חכמי לב׃

לח ויען יהוה את איוב מנ הסערה ויאמר׃ מי זה מחשיך עצה במלין בלי דעת׃ אזר נא כגבר חלציך ואשאלך והודיעני׃ איפה היית ביסדי ארץ הגד אם ידעת בינה׃ מי שם ממדיה כי תדע או מי נטה עליה קו׃ על מה אדניה הטבעו או מי ירה אבן פנתה׃ ברן יחד כוכבי בקר ויריעו כל בני אלהים׃ ויסך בדלתים ים בגיחו מרחם יצא׃ בשומי ענן לבשו וערפל חתלתו׃ ואשבר עליו חקי ואשים בריח ודלתים׃ ואמר עד פה תבוא ולא תסיף ופא ישית בגאון גליך׃ המימיך צוית בקר ידעתה שחר מקמו׃ לאחז בכנפות הארץ וינערו

לו' ו' קמץ בלא אס"ף · יב' בתחבולותו ק' · לח' א' מן קרי · יא' א' במקום ה'

יב' ידעת השחר ק'

רשעים ממנה׃ תתהפך כחמר חותם ויתיצבו כמו לבוש׃ וימנע מרשעים אורם וזרוע רמה תשבר׃ הבאת עד נבכי ים ובחקר תהום התהלכת׃ הנגלו לך שערי מות ושערי צלמות תראה׃ התבננת עד רחבי ארץ הגד אם ידעת כלה׃ אי זה הדרך ישכן אור וחשך אי זה מקמו׃ כי תקחנו אל גבולו וכי תבין נתיבות ביתו׃ ידעת כי אז תולד ומספר ימיך רבים׃ הבאת אל אצרות שלג ואוצרות ברד תראה׃ אשר חשכתי לעת צר ליום קרב ומלחמה׃ אי זה הדרך יחלק אור יפץ קדים עלי ארץ׃ מי פלג לשטף תעלה ודרך לחזיז קלות׃ להמטיר על ארץ לא איש מדבר לא אדם בו׃ להשביע שאה ומשאה ולהצמיח מצא דשא׃ היש למטר אב או מי הוליד אגלי טל׃ מבטן מי יצא הקרח וכפר שמים מי ילדו׃ כאבן מים יתחבאו ופני תהום יתלכדו׃ התקשר מעדנות כימה או משכות כסיל תפתח׃ התציא מזרות בעתו ועיש על בניה תנחם׃ הידעת חקות שמים אם תשים משטרו בארץ׃ התרים לעב קולך ושפעת מים תכסך׃ התשלח ברקים וילכו ויאמרו לך הננו׃ מי שת בטחות חכמה או מי נתן לשכוי בינה׃ מי יספר שחקים בחכמה ונבלי שמים מי ישכיב׃ בצקת עפר למוצק ורגבים ידבקו׃ התצוד ללביא טרף וחית כפירים תמלא׃ כי ישחו במעונות ישבו בסכה למו ארב׃ מי יכין לערב צידו כי ילדו אל אל ישועו יתעו לבלי אכל׃

לט הידעת עת לדת יעלי סלע חלל אילות תשמר׃ תספר ירחים תמלאנה וידעת עת לדתנה׃ תכרענה ילדיהן תפלחנה חבליהם תשלחנה׃ יחלמו בניהם ירבו בבר יצאו ולא שבו למו׃ מי שלח פרא חפשי ומסרות ערוד מי פתח׃ אשר שמתי ערבה ביתו ומשכנותיו מלחה׃ ישחק להמון קריה תשאות נוגש לא ישמע׃ יתור הרים מרעהו ואחר כל ירוק ידרוש׃ היאבה רים עבדך אם ילין על אבוסך׃ התקשר רים בתלם עבתו אם ישדד עמקים אחריך׃ התבטח בו כי רב כחו ותעזב אליו יגיעך׃ התאמין בו כי ישוב זרעך וגרנך יאסף׃ כנף רננים נעלסה אם אברה חסידה ונצה׃ כי תעזב לארץ ביציה ועל עפר תחמם׃ ותשכח כי רגל תזורה

לח' יג' ע' תלויה · מו' ע' תלויה · מא' ילדו קרי

לט' יב' ישיב קרי

ותחית השדה תדושה: הקשיח בניה ללא־לה לריק יגיעה
בלי־פחד: כי־השה אלוה חכמה ולא־חלק לה בבינה:
כעת במרום תמריא תשחק לסוס ולרכבו: התתן לסוס
גבורה התלביש צוארו רעמה: התרעישנו כארבה הוד כ
נחרו אימה: יחפרו בעמק וישיש בכח יצא לקראת־נשק:
ישחק לפחד ולא יחת ולא־ישוב מפני־חרב: עליו תרנה
אשפה להב חנית וכידון: ברעש ורגז יגמא־ארץ ולא
יאמין כי־קול שופר: בדי שפר | יאמר האח ומרחוק כה
יריח מלחמה רעם שרים ותרועה: המבינתך יאבר־נץ
יפרש כנפו לתימן: אם־על־פיך יגביה נשר וכי ירים קנו:
סלע ישכן ויתלנן על־שן־סלע ומצודה: משם חפר־אכל
למרחוק עיניו יביטו: ואפרחו יעלעו־דם ובאשר חללים ל
שם הוא:

ויען יהוה את־איוב ויאמר: הרב עם־שדי יסור מוכיח מ
אלוה יעננה: ויען איוב את־יהוה ויאמר: הן
קלתי מה אשיבך ידי שמתי למו־פי: אחת דברתי ולא ה
אענה ושתים ולא אוסיף: ויען־יהוה את־איוב
מן | סערה ויאמר: אזר־נא כגבר חלציך אשאלך
והודיעני: האף תפר משפטי תרשיעני למען תצדק:
ואם־זרוע כאל | לך ובקול כמהו תרעם: עדה־נא גאון י
וגבה והוד והדר תלבש: הפץ עברות אפך וראה כל־
גאה והשפילהו: ראה כל־גאה הכניעהו והדך רשעים
תחתם: טמנם בעפר יחד פניהם חבש בטמון: וגם־
אני אודך כי־תושיע לך ימינך: הנה־נא בהמות אשר־ טו
עשיתי עמך חציר כבקר יאכל: הנה־נא כחו במתניו
ואנו בשרירי בטנו: יחפץ זנבו כמו־ארז גידי פחדו
ישרגו: עצמיו אפיקי נחשה גרמיו כמטיל ברזל: הוא
ראשית דרכי־אל העשו יגש חרבו: כי־בול הרים ישאו־ כ
לו וכל־חית השדה ישחקו־שם: תחת־צאלים ישכב
בסתר קנה ובצה: יסכהו צאלים צללו יסבוהו ערבי־
נחל: הן יעשק נהר לא יחפוז יבטח | כי־יגיח ירדן אל־
פיהו: בעיניו יקחנו במוקשים ינקב־אף: תמשך לויתן כה
בחכה ובחבל תשקיע לשונו: התשים אגמן באפו ובחוח
תקב לחיו: הירבה אליך תחנונים אם־ידבר אליך רכות:
היכרת ברית עמך תקחנו לעבד עולם: התשחק־בו
כצפור ותקשרנו לנערותיך: יכרו עליו חברים יחצוהו

לפ׳ ס׳ כנסו קרי | ל׳ ואפרחו קרי | מ׳ ו׳ מן קרי | יו׳ פחדיו קרי

בין

בין כנענים: התמלא בשכות עורו ובצלצל דגים ראשו:
מא שים־עליו כפך זכר מלחמה אל־תוסף:
הן־תחלתו נכזבה הגם אל־מראיו יטל: לא־אכזר
כי יעורנו ומי הוא לפני יתיצב: מי הקדימני ואשלם
תחת כל־השמים לי־הוא: לא־אחריש בדיו ודבר גבורות ה
וחין ערכו: מי־גלה פני לבושו בכפל רסנו מי יבוא:
דלתי פניו מי פתח סביבות שניו אימה: גאוה אפיקי
מגנים סגור חותם צר: אחד באחד יגשו ורוח לא־יבוא
ביניהם: איש־באחיהו ידבקו יתלכדו ולא יתפרדו:
עטישתיו תהל אור ועיניו כעפעפי־שחר: מפיו לפידים
יהלכו כידודי אש יתמלטו: מנחיריו יצא עשן כדוד
נפוח ואגמן: נפשו גחלים תלהט ולהב מפיו יצא:
בצוארו ילין עז ולפניו תדוץ דאבה: מפלי בשרו דבקו טו
יצוק עליו בל־ימוט: לבו יצוק כמו־אבן ויצוק כפלח
תחתית: משתו יגורו אלים משברים יתחטאו:
משיגהו חרב בלי תקום חנית מסע ושריה: יחשב
לתבן ברזל לעץ רקבון נחושה: לא־יבריחנו בן־קשת כ
לקש נהפכו־לו אבני־קלע: כקש נחשבו תותח וישחק
לרעש כידון: תחתיו חדודי חרש ירפד חרוץ עלי־
טיט: ירתיח כסיר מצולה ים ישים כמרקחה: אחריו
יאיר נתיב יחשב תהום לשיבה: אין־על־עפר משלו כה
העשו לבלי־חת: את כל־גבה יראה הוא מלך על־כל־
בני־שחץ:

מב ויען איוב את־יהוה ויאמר: ידעת כי־כל תוכל ולא־
יבצר ממך מזמה: מי זה | מעלים עצה בלי־דעת לכן
הגדתי ולא אבין נפלאות ממני ולא אדע: שמע־נא ואנכי ה
אדבר אשאלך והודיעני: לשמע־אזן שמעתיך ועתה
עיני ראתך: על־כן אמאס ונחמתי על־עפר ואפר:
ויהי אחר דבר יהוה את־הדברים האלה אל־איוב
ויאמר יהוה אל־אליפז התימני חרה אפי בך ובשני רעיך
כי לא דברתם אלי נכונה כעבדי איוב: ועתה קחו־
לכם שבעה־פרים ושבעה אילים ולכו | אל־עבדי איוב
והעליתם עולה בעדכם ואיוב עבדי יתפלל עליכם כי |
אם־פניו אשא לבלתי עשות עמכם נבלה כי לא דברתם
אלי נכונה כעבדי איוב: וילכו אליפז התימני ובלדד
השוחי צפר הנעמתי ויעשו כאשר דבר אליהם יהוה

מב׳ ב׳ ידעתי קרי | ד׳ לו קרי | מא׳ ב׳ יעורנו ק׳

ו׳ פתח באתנח

וישא

י וַיִּשָּׂא יְהוָה אֶת־פְּנֵי אִיּוֹב׃ וַיהוָה שָׁב אֶת־שְׁבִית אִיּוֹב
בְּהִתְפַּלְלוֹ בְּעַד רֵעֵהוּ וַיֹּסֶף יְהוָה אֶת־כָּל־אֲשֶׁר לְאִיּוֹב
לְמִשְׁנֶה׃ וַיָּבֹאוּ אֵלָיו כָּל־אֶחָיו וְכָל־אַחְיֹתָיו וְכָל־יֹדְעָיו
לְפָנִים וַיֹּאכְלוּ עִמּוֹ לֶחֶם בְּבֵיתוֹ וַיָּנֻדוּ לוֹ וַיְנַחֲמוּ אֹתוֹ עַל־
כָּל־הָרָעָה אֲשֶׁר־הֵבִיא יְהוָה עָלָיו וַיִּתְּנוּ־לוֹ אִישׁ קְשִׂיטָה
אֶחָת וְאִישׁ נֶזֶם זָהָב אֶחָד׃ וַיהוָה בֵּרַךְ אֶת־אַחֲרִית אִיּוֹב
מֵרֵאשִׁתוֹ וַיְהִי־לוֹ אַרְבָּעָה עָשָׂר אֶלֶף צֹאן וְשֵׁשֶׁת אֲלָפִים
גְּמַלִּים וְאֶלֶף צֶמֶד בָּקָר וְאֶלֶף אֲתוֹנוֹת׃ וַיְהִי־לוֹ שִׁבְעָנָה
בָנִים וְשָׁלוֹשׁ בָּנוֹת׃ וַיִּקְרָא שֵׁם־הָאַחַת יְמִימָה וְשֵׁם
הַשֵּׁנִית קְצִיעָה וְשֵׁם הַשְּׁלִישִׁית קֶרֶן הַפּוּךְ׃ וְלֹא נִמְצָא טו
נָשִׁים יָפוֹת כִּבְנוֹת אִיּוֹב בְּכָל־הָאָרֶץ וַיִּתֵּן לָהֶם אֲבִיהֶם נַחֲלָה
בְּתוֹךְ אֲחֵיהֶם׃ וַיְחִי אִיּוֹב אַחֲרֵי־זֹאת מֵאָה וְאַרְבָּעִים שָׁנָה
וַיַּרְא אֶת־בָּנָיו וְאֶת־בְּנֵי בָנָיו אַרְבָּעָה דֹּרוֹת׃ וַיָּמָת אִיּוֹב
זָקֵן וּשְׂבַע יָמִים׃

חזק

סכום פסוקי איוב אלף ושבעים · וסימנו וגליתי להם עתרת שלום ואמת · וחציו
אשר קמטו ולא עת · וסדריו שמונה · וסימנו אהב ה' שערי ציון :

שיר השירים :

שיר השירים :

שיר השירים אשר לשלמה : ישקני מנשיקות פיהו א
כי-טובים דדיך מיין : לריח שמניך טובים שמן
תורק שמך על-כן עלמות אהבוך : משכני אחריך נרוצה
הביאני המלך חדריו נגילה ונשמחה בך נזכירה דדיך
מיין מישרים אהבוך : שחורה אני ונאוה בנות ירושלם ה
כאהלי קדר כיריעות שלמה : אל-תראוני שאני שחרחרת
ששזפתני השמש בני אמי נחרו-בי שמני נטרה את-הכרמים
כרמי שלי לא נטרתי : הגידה לי שאהבה נפשי איכה
תרעה איכה תרביץ בצהרים שלמה אהיה כעטיה על
עדרי חבריך : אם-לא תדעי לך היפה בנשים צאי-לך
בעקבי הצאן ורעי את-גדיתיך על משכנות הרעים פ
לססתי ברכבי פרעה דמיתיך רעיתי : נאוו לחייך י
בתרים צואריך בחרוזים : תורי זהב נעשה-לך עם
נקדות הכסף : עד-שהמלך במסבו נרדי נתן ריחו :
צרור המר | דודי לי בין שדי ילין : אשכל הכפר | דודי
לי בכרמי עין גדי : הנך יפה רעיתי הנך יפה עיניך טו
יונים : הנך יפה דודי אף נעים אף-ערשנו רעננה : קרות
בתינו ארזים רהיטנו ברותים :

אני חבצלת השרון שושנת העמקים : כשושנה בין ב
החוחים כן רעיתי בין הבנות : כתפוח בעצי היער כן
דודי בין הבנים בצלו חמדתי וישבתי ופריו מתוק לחכי :
הביאני אל-בית היין ודגלו עלי אהבה : סמכוני באשישות ה
רפדוני בתפוחים כי-חולת אהבה אני : שמאלו תחת
לראשי וימינו תחבקני : השבעתי אתכם בנות ירושלם
בצבאות או באילות השדה אם-תעירו | ואם-תעוררו את-
האהבה עד שתחפץ : קול דודי הנה-זה בא מדלג על-
ההרים מקפץ על-הגבעות : דומה דודי לצבי או לעפר
האילים הנה-זה עומד אחר כתלנו משגיח מן-החלנות
מציץ מן-החרכים : ענה דודי ואמר לי קומי לך רעיתי י
יפתי ולכי-לך : כי-הנה הסתו עבר הגשם חלף הלך לו :

א' א' ס' רבתי   ז' רהיבני קרי   ב' ה' קמץ בז"ק   יא' הסתיו קרי

הנצנים נראו בארץ עת הזמיר הגיע וקול התור נשמע
בארצנו : התאנה חנטה פגיה והגפנים סמדר נתנו ריח
קומי לכי רעיתי יפתי ולכי-לך : יונתי בחגוי הסלע
בסתר המדרגה הראיני את-מראיך השמיעני את-קולך
טו כי-קולך ערב ומראיך נאוה ס אחזו-לנו שועלים שועלים
קטנים מחבלים כרמים וכרמינו סמדר : דודי לי ואני
לו הרעה בשושנים : עד שיפוח היום ונסו הצללים סב
דמה-לך דודי לצבי או לעפר האילים על-הרי בתר : ס
ג על-משכבי בלילות בקשתי את שאהבה נפשי בקשתיו
ולא מצאתיו : אקומה נא ואסובבה בעיר בשוקים
וברחבות אבקשה את שאהבה נפשי בקשתיו ולא מצאתיו :
מצאוני השמרים הסבבים בעיר את שאהבה נפשי ראיתם :
כמעט שעברתי מהם עד שמצאתי את שאהבה נפשי
אחזתיו ולא ארפנו עד-שהביאתיו אל-בית אמי ואל-חדר
ה הורתי : השבעתי אתכם בנות ירושלם בצבאות או
באילות השדה אם-תעירו | ואם-תעוררו את-האהבה עד
שתחפץ ס מי זאת עלה מן-המדבר כתימרות עשן
מקטרת מר ולבונה מכל אבקת רוכל : הנה מטתו
שלשלמה ששים גברים סביב לה מגברי ישראל : כלם
אחזי חרב מלמדי מלחמה איש חרבו על-ירכו מפחד
בלילות : אפריון עשה לו המלך שלמה מעצי הלבנון :
עמודיו עשה כסף רפידתו זהב מרכבו ארגמן תוכו רצוף
אהבה מבנות ירושלם : צאינה וראינה בנות ציון במלך
שלמה בעטרה שעטרה-לו אמו ביום חתנתו וביום
שמחת לבו ס הנך

ד הנך יפה רעיתי הנך יפה עיניך יונים מבעד לצמתך
שערך כעדר העזים שגלשו מהר גלעד : שניך כעדר
הקצובות שעלו מן-הרחצה שכלם מתאימות ושכלה אין
בהם : כחוט השני שפתתיך ומדברך נאוה כפלח
הרמון רקתך מבעד לצמתך : כמגדל דויד צוארך בנוי
לתלפיות אלף המגן תלוי עליו כל שלטי הגבורים :
ה שני שדיך כשני עפרים תאומי צביה הרועים בשושנים :
עד שיפוח היום ונסו הצללים אלך לי אל-הר המור ואל-
גבעת הלבונה : כלך יפה רעיתי ומום אין בך ס אתי
מלבנון כלה אתי מלבנון תבואי תשורי מראש אמנה
מראש שניר וחרמון ממענות אריות מהררי נמרים :

ב' יג' דק'   יהיד'

לבבתני אחתי כלה לבבתני באחת מעיניך באחד ענק צורניך: מה יפו דדיך אחתי כלה מה טבו דדיך מיין וריח שמניך מכל בשמים: נפת תטפנה שפתותיך כלה דבש וחלב תחת לשונך וריח שלמתיך כריח לבנון: גן נעול אחתי כלה גל נעול מעין חתום: שלחיך פרדס רמונים עם פרי מגדים כפרים עם נרדים: נרד וכרכם קנה וקנמון עם כל עצי לבונה מר ואהלות עם כל ראשי בשמים: מעין גנים באר מים חיים ונזלים מן לבנון: עורי צפון ובואי תימן הפיחי גני יזלו בשמיו יבא דודי לגנו ויאכל פרי מגדיו:

ה באתי לגני אחתי כלה אריתי מורי עם בשמי אכלתי יערי עם דבשי שתיתי ייני עם חלבי אכלו רעים שתו ושכרו דודים: ס אני ישנה ולבי ער קול דודי דופק פתחי לי אחתי רעיתי יונתי תמתי שראשי נמלא טל קוצותי רסיסי לילה: פשטתי את כתנתי איככה אלבשנה רחצתי את רגלי איככה אטנפם: דודי שלח ידו מן החור ומעי המו עליו: קמתי אני לפתח לדודי וידי נטפו מור ואצבעתי מור עבר על כפות המנעול: פתחתי אני לדודי ודודי חמק עבר נפשי יצאה בדברו בקשתיהו ולא מצאתיהו קראתיו ולא ענני: מצאני השמרים הסבבים בעיר הכוני פצעוני נשאו את רדידי מעלי שמרי החמות: השבעתי אתכם בנות ירושלם אם תמצאו את דודי מה תגידו לו שחולת אהבה אני: מה דודך מדוד היפה בנשים מה דודך מדוד שככה השבעתנו: דודי צח ואדום דגול מרבבה: ראשו כתם פז קוצותיו תלתלים שחרות כעורב: עיניו כיונים על אפיקי מים רחצות בחלב ישבות על מלאת: לחיו כערוגת הבשם מגדלות מרקחים שפתותיו שושנים נטפות מור עבר: ידיו גלילי זהב ממלאים בתרשיש מעיו עשת שן מעלפת ספירים: שוקיו עמודי שש מיסדים על אדני פז מראהו כלבנון בחור כארזים: חכו ממתקים וכלו מחמדים זה דודי וזה רעי בנות ירושלם:

ו אנה הלך דודך היפה בנשים אנה פנה דודך ונבקשנו עמך: דודי ירד לגנו לערוגות הבשם לרעות בגנים וללקט שושנים: אני לדודי ודודי לי הרעה בשושנים: ס יפה את רעיתי כתרצה נאוה כירושלם אימה כנדגלות:

ד׳ ס׳ נאוה קרי ה׳ ב׳ הר׳ בדגש

הסבי

הסבי עיניך מנגדי שהם הרהיבני שערך כעדר העזים שגלשו מן הגלעד: שניך כעדר הרחלים שעלו מן הרחצה שכלם מתאימות ושכלה אין בהם: כפלח הרמון רקתך מבעד לצמתך: ששים המה מלכות ושמנים פילגשים ועלמות אין מספר: אחת היא יונתי תמתי אחת היא לאמה ברה היא ליולדתה ראוה בנות ויאשרוה מלכות ופילגשים ויהללוה: ס מי זאת הנשקפה כמו שחר יפה כלבנה ברה כחמה אימה כנדגלות: ס אל גנת אגוז ירדתי לראות באבי הנחל לראות הפרחה הגפן הנצו הרמנים: לא ידעתי נפשי שמתני מרכבות עמי נדיב:

ז שובי שובי השולמית שובי שובי ונחזה בך מה תחזו בשולמית כמחלת המחנים: מה יפו פעמיך בנעלים בת נדיב חמוקי ירכיך כמו חלאים מעשה ידי אמן: שררך אגן הסהר אל יחסר המזג בטנך ערמת חטים סוגה בשושנים: שני שדיך כשני עפרים תאמי צביה: צוארך כמגדל השן עיניך ברכות בחשבון על שער בת רבים אפך כמגדל הלבנון צופה פני דמשק: ראשך עליך ככרמל ודלת ראשך כארגמן מלך אסור ברהטים: מה יפית ומה נעמת אהבה בתענוגים: זאת קומתך דמתה לתמר ושדיך לאשכלות: אמרתי אעלה בתמר אחזה בסנסניו ויהיו נא שדיך כאשכלות הגפן וריח אפך כתפוחים: וחכך כיין הטוב הולך לדודי למישרים דובב שפתי ישנים: אני לדודי ועלי תשוקתו: ס לכה דודי נצא השדה נלינה בכפרים: נשכימה לכרמים נראה אם פרחה הגפן פתח הסמדר הנצו הרמונים שם אתן את דדי לך: הדודאים נתנו ריח ועל פתחינו כל מגדים חדשים גם ישנים דודי צפנתי לך:

ח מי יתנך כאח לי יונק שדי אמי אמצאך בחוץ אשקך גם לא יבזו לי: אנהגך אביאך אל בית אמי תלמדני אשקך מיין הרקח מעסיס רמני: שמאלו תחת ראשי וימינו תחבקני: השבעתי אתכם בנות ירושלם מה תעירו ומה תעררו את האהבה עד שתחפץ: ס מי זאת עלה מן המדבר מתרפקת על דודה תחת התפוח עוררתיך שמה חבלתך אמך שמה חבלה ילדתך: שימני כחותם על לבך כחותם על זרועך כי עזה כמות אהבה קשה כשאול קנאה רשפיה רשפי אש שלהבתיה:

מים

מַיִם רַבִּים לֹא יוּכְלוּ לְכַבּוֹת אֶת־הָאַהֲבָה וּנְהָרוֹת לֹא יִשְׁטְפוּהָ אִם־יִתֵּן אִישׁ אֶת־כָּל־הוֹן בֵּיתוֹ בָּאַהֲבָה בּוֹז יָבוּזוּ לוֹ ס אָחוֹת לָנוּ קְטַנָּה וְשָׁדַיִם אֵין לָהּ מַה־נַּעֲשֶׂה לַאֲחֹתֵנוּ בַּיּוֹם שֶׁיְּדֻבַּר־בָּהּ׃ אִם־חוֹמָה הִיא נִבְנֶה עָלֶיהָ טִירַת כָּסֶף וְאִם־דֶּלֶת הִיא נָצוּר עָלֶיהָ לוּחַ אָרֶז׃ אֲנִי חוֹמָה וְשָׁדַי כַּמִּגְדָּלוֹת אָז הָיִיתִי בְעֵינָיו כְּמוֹצְאֵת שָׁלוֹם׃ כֶּרֶם הָיָה לִשְׁלֹמֹה בְּבַעַל הָמוֹן נָתַן אֶת־הַכֶּרֶם לַנֹּטְרִים אִישׁ יָבִא בְּפִרְיוֹ אֶלֶף כָּסֶף׃ כַּרְמִי שֶׁלִּי לְפָנָי הָאֶלֶף לְךָ שְׁלֹמֹה וּמָאתַיִם לְנֹטְרִים אֶת־פִּרְיוֹ׃ הַיּוֹשֶׁבֶת בַּגַּנִּים חֲבֵרִים מַקְשִׁיבִים לְקוֹלֵךְ הַשְׁמִיעִנִי׃ בְּרַח ׀ דּוֹדִי וּדְמֵה־לְךָ לִצְבִי אוֹ לְעֹפֶר הָאַיָּלִים עַל הָרֵי בְשָׂמִים׃

סכום פסוקי דשיר השירים מאה ושבעה עשר · וסימנו אשר דבר טוב על המלך · וחציו נרד וכרכום׃

ויהי

רות׃

רות:

א ויהי בימי שפט השפטים ויהי רעב בארץ וילך איש
מבית לחם יהודה לגור בשדי מואב הוא ואשתו
ושני בניו: ושם האיש אלימלך ושם אשתו נעמי ושם
שני־בניו | מחלון וכליון אפרתים מבית לחם יהודה ויבאו
שדי־מואב ויהיו־שם: וימת אלימלך איש נעמי ותשאר
היא ושני בניה: וישאו להם נשים מאביות שם האחת
ערפה ושם השנית רות וישבו שם כעשר שנים: ה וימותו
גם־שניהם מחלון וכליון ותשאר האשה משני ילדיה
ומאישה: ותקם היא וכלתיה ותשב משדי מואב כי
שמעה בשדה מואב כי־פקד יהוה את־עמו לתת להם
לחם: ותצא מן־המקום אשר היתה־שמה ושתי כלתיה
עמה ותלכנה בדרך לשוב אל־ארץ יהודה: ותאמר נעמי
לשתי כלתיה לכנה שבנה אשה לבית אמה יעשה יהוה
עמכם חסד כאשר עשיתם עם־המתים ועמדי: יתן יהוה
לכם ומצאן מנוחה אשה בית אישה ותשק להן ותשאנה
קולן ותבכינה: ותאמרנה־לה כי־אתך נשוב לעמך:
ותאמר נעמי שבנה בנתי למה תלכנה עמי העוד־לי בנים
במעי והיו לכם לאנשים: שבנה בנתי לכן כי זקנתי
מהיות לאיש כי אמרתי יש־לי תקוה גם הייתי הלילה
לאיש וגם ילדתי בנים: הלהן | תשברנה עד אשר יגדלו
הלהן תעגנה לבלתי היות לאיש אל בנתי כי־מר־לי מאד
מכם כי־יצאה בי יד־יהוה: ותשנה קולן ותבכינה עוד
ותשק ערפה לחמותה ורות דבקה־בה: ותאמר הנה טו
שבה יבמתך אל־עמה ואל־אלהיה שובי אחרי יבמתך:
ותאמר רות אל־תפגעי־בי לעזבך לשוב מאחריך כי אל־
אשר תלכי אלך ובאשר תליני אלין עמך עמי ואלהיך
אלהי: באשר תמותי אמות ושם אקבר כה יעשה יהוה
לי וכה יסיף כי המות יפריד ביני ובינך: ותרא כי־
מתאמצת היא ללכת אתה ותחדל לדבר אליה: ותלכנה
שתיהם עד־בואנה בית לחם ויהי כבאנה בית לחם ותהם

א' ה' יתיר ה'   יד' חס א'

כל

כ כל־העיר עליהן ותאמרנה הזאת נעמי: ותאמר אליהן
אל־תקראנה לי נעמי קראן לי מרא כי־המר שדי לי מאד:
אני מלאה הלכתי וריקם השיבני יהוה למה תקראנה
לי נעמי ויהוה ענה בי ושדי הרע־לי: ותשב נעמי ורות
המואביה כלתה עמה השבה משדי מואב והמה באו בית
לחם בתחלת קציר שערים:

ב ולנעמי מידע לאישה איש גבור חיל ממשפחת אלימלך
ושמו בעז: ותאמר רות המואביה אל־נעמי אלכה־נא
השדה ואלקטה בשבלים אחר אשר אמצא־חן בעיניו
ותאמר לה לכי בתי: ותלך ותבוא ותלקט בשדה אחרי
הקצרים ויקר מקרה חלקת השדה לבעז אשר ממשפחת
אלימלך: והנה־בעז בא מבית לחם ויאמר לקוצרים
ה יהוה עמכם ויאמרו לו יברכך יהוה: ויאמר בעז לנערו
הנצב על־הקוצרים למי הנערה הזאת: ויען הנער
הנצב על־הקוצרים ויאמר נערה מואביה היא השבה עם־
נעמי משדה מואב: ותאמר אלקטה־נא ואספתי בעמרים
אחרי הקוצרים ותבוא ותעמוד מאז הבקר ועד־עתה זה
שבתה הבית מעט: ויאמר בעז אל־רות הלוא שמעת
בתי אל־תלכי ללקט בשדה אחר וגם לא תעבורי מזה
וכה תדבקין עם־נערתי: עיניך בשדה אשר־יקצרון
והלכת אחריהן הלוא צויתי את־הנערים לבלתי נגעך
וצמת והלכת אל־הכלים ושתית מאשר ישאבון הנערים:
ותפל על־פניה ותשתחו ארצה ותאמר אליו מדוע מצאתי
חן בעיניך להכירני ואנכי נכריה: ויען בעז ויאמר לה
הגד הגד לי כל אשר־עשית את־חמותך אחרי מות אישך
ותעזבי אביך ואמך וארץ מולדתך ותלכי אל־עם אשר
לא־ידעת תמול שלשום: ישלם יהוה פעלך ותהי
משכרתך שלמה מעם יהוה אלהי ישראל אשר־באת
לחסות תחת־כנפיו: ותאמר אמצא־חן בעיניך אדני כי
נחמתני וכי דברת על־לב שפחתך ואנכי לא אהיה כאחת
שפחתיך: ויאמר לה בעז לעת האכל גשי הלם ואכלת
מן־הלחם וטבלת פתך בחמץ ותשב מצד הקצרים ויצבט־
יד לה קלי ותאכל ותשבע ותתר: ותקם ללקט ויצו בעז
את־נעריו לאמר גם בין העמרים תלקט ולא תכלימוה:
וגם של־תשלו לה מן־הצבתים ועזבתם ולקטה ולא
תגערו־בה: ותלקט בשדה עד־הערב ותחבט את אשר־

א' כ' א' במקום ה'   ב' א' מודע קרי   יד' ב' פעמים במלה אחת

לקטה

לקטה ויהי כאיפה שערים׃ ותשא ותבוא העיר ותרא חמותה את אשר־לקטה ותוצא ותתן־לה את אשר־הותרה משבעה׃ ותאמר לה חמותה איפה לקטת היום ואנה עשית יהי מכירך ברוך ותגד לחמותה את אשר־עשתה עמו ותאמר שם האיש אשר עשיתי עמו היום בעז׃ ותאמר נעמי לכלתה ברוך הוא ליהוה אשר לא־עזב חסדו את־החיים ואת־המתים ותאמר לה נעמי קרוב לנו האיש מגאלנו הוא׃ ותאמר רות המואביה גם ׀ כי־אמר אלי עם־הנערים אשר־לי תדבקין עד אם־כלו את כל־הקציר אשר־לי׃ ותאמר נעמי אל־רות כלתה טוב בתי כי תצאי עם־נערותיו ולא יפגעו־בך בשדה אחר׃ ותדבק בנערות בעז ללקט עד־כלות קציר־השערים וקציר החטים ותשב את־חמותה׃

ג ותאמר לה נעמי חמותה בתי הלא אבקש־לך מנוח אשר ייטב־לך׃ ועתה הלא בעז מדעתנו אשר היית את־נערותיו הנה־הוא זרה את־גרן השערים הלילה׃ ורחצת ׀ וסכת ושמתי שמלתך עליך וירדתי הגרן אל־תודעי לאיש עד כלתו לאכל ולשתות׃ ויהי בשכבו וידעת את־המקום אשר ישכב־שם ובאת וגלית מרגלתיו ושכבתי והוא יגיד לך את אשר תעשין׃ ותאמר אליה כל אשר־תאמרי אעשה׃ ותרד הגרן ותעש ככל אשר־צותה חמותה׃ ויאכל בעז וישת ויטב לבו ויבא לשכב בקצה הערמה ותבא בלט ותגל מרגלתיו ותשכב׃ ויהי בחצי הלילה ויחרד האיש וילפת והנה אשה שכבת מרגלתיו׃ ויאמר מי־את ותאמר אנכי רות אמתך ופרשת כנפך על־אמתך כי גאל אתה׃ ויאמר ברוכה את ליהוה בתי היטבת חסדך האחרון מן־הראשון לבלתי־לכת אחרי הבחורים אם־דל ואם־עשיר׃ ועתה בתי אל־תיראי כל אשר־תאמרי אעשה־לך כי יודע כל־שער עמי כי אשת חיל את׃ ועתה כי אמנם כי אם גאל אנכי וגם יש גאל קרוב ממני׃ ליני ׀ הלילה והיה בבקר אם־יגאלך טוב יגאל ואם־לא יחפץ לגאלך וגאלתיך אנכי חי־יהוה שכבי עד־הבקר׃ ותשכב מרגלותו עד־הבקר ותקם בטרום יכיר איש את־רעהו ויאמר אל־יודע כי־באה האשה הגרן׃ ויאמר הבי המטפחת אשר־עליך ואחזי־בה ותאחז בה

ג׳ ג׳ ושמת קרי וירדת קרי ד׳ ושכבת ק׳ ה׳ אלי קרי ולא כתיב יב׳ כתיב ולא קרי
יג ל׳ רבתי קמץ ב״ק יד׳ מרגלותיו קרי יתיר ו׳

וימד

וימד שש־שערים וישת עליה ויבא העיר׃ ותבוא אל־חמותה ותאמר מי־את בתי ותגד־לה את כל־אשר עשה־לה האיש׃ ותאמר שש־השערים האלה נתן לי כי אמר אל־תבואי ריקם אל־חמותך׃ ותאמר שבי בתי עד אשר תדעין איך יפל דבר כי לא ישקט האיש כי־אם־כלה הדבר היום׃

ד ובעז עלה השער וישב שם והנה הגאל עבר אשר דבר־בעז ויאמר סורה שבה־פה פלני אלמני ויסר וישב׃ ויקח עשרה אנשים מזקני העיר ויאמר שבו־פה וישבו׃ ויאמר לגאל חלקת השדה אשר לאחינו לאלימלך מכרה נעמי השבה משדה מואב׃ ואני אמרתי אגלה אזנך לאמר קנה נגד הישבים ונגד זקני עמי אם־תגאל גאל ואם־לא יגאל הגידה לי ואדע כי אין זולתך לגאול ואנכי אחריך ויאמר אנכי אגאל׃ ויאמר בעז ביום־קנותך השדה מיד נעמי ומאת רות המואביה אשת־המת קניתי להקים שם־המת על־נחלתו׃ ויאמר הגאל לא אוכל לגאול־לי פן־אשחית את־נחלתי גאל־לך אתה את־גאלתי כי לא־אוכל לגאל׃ וזאת לפנים בישראל על־הגאולה ועל־התמורה לקים כל־דבר שלף איש נעלו ונתן לרעהו וזאת התעודה בישראל׃ ויאמר הגאל לבעז קנה־לך וישלף נעלו׃ ויאמר בעז לזקנים וכל־העם עדים אתם היום כי קניתי את־כל־אשר לאלימלך ואת כל־אשר לכליון ומחלון מיד נעמי׃ וגם את־רות המאביה אשת מחלון קניתי לי לאשה להקים שם־המת על־נחלתו ולא־יכרת שם־המת מעם אחיו ומשער מקומו עדים אתם היום׃ ויאמרו כל־העם אשר־בשער והזקנים עדים יתן יהוה את־האשה הבאה אל־ביתך כרחל ׀ וכלאה אשר בנו שתיהם את־בית ישראל ועשה־חיל באפרתה וקרא־שם בבית לחם׃ ויהי ביתך כבית פרץ אשר־ילדה תמר ליהודה מן־הזרע אשר יתן יהוה לך מן־הנערה הזאת׃ ויקח בעז את־רות ותהי־לו לאשה ויבא אליה ויתן יהוה לה הריון ותלד בן׃ ותאמרנה הנשים אל־נעמי ברוך יהוה אשר לא השבית לך גאל היום ויקרא שמו בישראל׃ והיה לך למשיב נפש ולכלכל את־שיבתך כי כלתך אשר־אהבתך ילדתו אשר־היא טובה לך משבעה בנים׃

ג׳ יז׳ אלי קרי ולא כתיב ד׳ א׳ מלרע ד׳ קמץ ב״ק ואדעה ק׳ ה׳ קניה קרי
ו׳ יתיר

ותקח

אֵיכָה :

וַתִּקַּח נָעֳמִי אֶת־הַיֶּלֶד וַתְּשִׁתֵהוּ בְחֵיקָהּ וַתְּהִי־לוֹ לְאֹמֶנֶת : וַתִּקְרֶאנָה לוֹ הַשְּׁכֵנוֹת שֵׁם לֵאמֹר יֻלַּד־בֵּן לְנָעֳמִי וַתִּקְרֶאנָה שְׁמוֹ עוֹבֵד הוּא אֲבִי־יִשַׁי אֲבִי דָוִד פ וְאֵלֶּה תּוֹלְדוֹת פָּרֶץ פֶּרֶץ הוֹלִיד אֶת־חֶצְרוֹן : וְחֶצְרוֹן הוֹלִיד אֶת־רָם וְרָם הוֹלִיד אֶת־עַמִּינָדָב : וְעַמִּינָדָב הוֹלִיד אֶת־נַחְשׁוֹן וְנַחְשׁוֹן הוֹלִיד אֶת־שַׂלְמָה : וְשַׂלְמוֹן הוֹלִיד אֶת־בֹּעַז וּבֹעַז הוֹלִיד אֶת־עוֹבֵד : וְעֹבֵד הוֹלִיד אֶת־יִשָׁי וְיִשַׁי הוֹלִיד אֶת־דָּוִד :

ד׳ יח׳ קמץ בז״ק כב׳ קמץ בז״ק

סכום פסוקי דספר רות שמונים וחמשה · וסימנו סורה שבה פה פלני אלמני · וחציו ותאמר רות המואביה גם כי אמר אלי :

איכה

איכה ישבה בדד העיר רבתי עם היתה כאלמנה א
רבתי בגוים שרתי במדינות היתה למס: בכו
תבכה בלילה ודמעתה על לחיה אין־לה מנחם מכל־
אהביה כל־רעיה בגדו בה היו לה לאיבים: גלתה
יהודה מעני ומרב עבדה היא ישבה בגוים לא מצאה מנוח
כל־רדפיה השיגוה בין המצרים: פ דרכי ציון אבלות
מבלי באי מועד כל־שעריה שוממין כהניה נאנחים
בתולתיה נוגות והיא מר־לה: היו צריה לראש איביה ה
שלו כי־יהוה הוגה על רב־פשעיה עולליה הלכו שבי
לפני צר: ס ויצא מן־בת־ציון כל־הדרה היו שריה כאילים
לא־מצאו מרעה וילכו בלא־כח לפני רודף: פ זכרה
ירושלם ימי עניה ומרודיה כל מחמדיה אשר היו מימי
קדם בנפל עמה ביד־צר ואין עוזר לה ראוה צרים שחקו
על־משבתה: ס חטא חטאה ירושלם על־כן לנידה היתה
כל־מכבדיה הזילוה כי־ראו ערותה גם־היא נאנחה ותשב
אחור: פ טמאתה בשוליה לא זכרה אחריתה ותרד פלאים
אין מנחם לה ראה יהוה את־עניי כי הגדיל אויב: ס ידו י
פרש צר על כל־מחמדיה כי־ראתה גוים באו מקדשה אשר
צויתה לא־יבאו בקהל לך: פ כל־עמה נאנחים מבקשים
לחם נתנו מחמודיהם באכל להשיב נפש ראה יהוה
והביטה כי הייתי זוללה: ס לוא אליכם כל־עברי דרך
הביטו וראו אם־יש מכאוב כמכאבי אשר עולל לי אשר
הוגה יהוה ביום חרון אפו: ס ממרום שלח־אש בעצמתי
וירדנה פרש רשת לרגלי השיבני אחור נתנני שממה כל־
היום דוה: נשקד על פשעי בידו ישתרגו עלו על־צוארי
הכשיל כחי נתנני אדני בידי לא־אוכל קום: ס סלה כל־ טו
אבירי ׀ אדני בקרבי קרא עלי מועד לשבר בחורי גת דרך
אדני לבתולת בת־יהודה: ס על־אלה ׀ אני בוכיה עיני ׀
עיני ירדה מים כי־רחק ממני מנחם משיב נפשי היו בני
שוממים כי גבר אויב: ס פרשה ציון בידיה אין מנחם לה

א׳ ו׳ מבת ק׳ יא׳ יתיר ו׳ יב׳ ל׳ זעירא

צוה יהוה ליעקב סביביו צריו היתה ירושלם לנדה
ביניהם: ס צדיק הוא יהוה כי־פיהו מריתי שמעו־נא כל־
עמים וראו מכאבי בתולתי ובחורי הלכו בשבי: פ קראתי
למאהבי המה רמוני כהני וזקני בעיר גועו כי־בקשו אכל
למו וישיבו את־נפשם: ס ראה יהוה כי־צר־לי מעי חמרמרו כ
נהפך לבי בקרבי כי מרו מריתי מחוץ שכלה־חרב בבית
כמות: פ שמעו כי נאנחה אני אין מנחם לי כל־איבי שמעו
רעתי ששו כי אתה עשית הבאת יום־קראת ויהיו כמוני: ס
תבא כל־רעתם לפניך ועולל למו כאשר עוללת לי על
כל־פשעי כי־רבות אנחתי ולבי דוי: פ

ב איכה יעיב באפו ׀ אדני את־בת־ציון השליך משמים
ארץ תפארת ישראל ולא־זכר הדום־רגליו ביום אפו: ס
בלע אדני לא חמל את כל־נאות יעקב הרס בעברתו
מבצרי בת־יהודה הגיע לארץ חלל ממלכה ושריה: ס
גדע בחרי־אף כל קרן ישראל השיב אחור ימינו מפני אויב
ויבער ביעקב כאש להבה אכלה סביב: פ דרך קשתו
כאויב נצב ימינו כצר ויהרג כל מחמדי־עין באהל בת־ ה
ציון שפך כאש חמתו: ס היה אדני ׀ כאויב בלע ישראל
בלע כל־ארמנותיה שחת מבצריו וירב בבת־יהודה תאניה
ואניה: ס ויחמס כגן שכו שחת מעדו שכח יהוה ׀ בציון
מועד ושבת וינאץ בזעם־אפו מלך וכהן: פ זנח אדני ׀
מזבחו נאר מקדשו הסגיר ביד־אויב חומת ארמנותיה קול
נתנו בבית־יהוה כיום מועד: ס חשב יהוה ׀ להשחית
חומת בת־ציון נטה קו לא־השיב ידו מבלע ויאבל־חל
וחומה יחדו אמללו: פ טבעו בארץ שעריה אבד ושבר
בריחיה מלכה ושריה בגוים אין תורה גם־נביאיה לא־
מצאו חזון מיהוה: ס ישבו לארץ ידמו זקני בת־ציון העלו
עפר על־ראשם חגרו שקים הורידו לארץ ראשן בתולת
ירושלם: פ כלו בדמעות עיני חמרמרו מעי נשפך לארץ
כבדי על־שבר בת־עמי בעטף עולל ויונק ברחבות
קריה: ס לאמתם יאמרו איה דגן ויין בהתעטפם כחלל
ברחבות עיר בהשתפך נפשם אל־חיק אמתם: ס מה
אעודך מה אדמה־לך הבת ירושלם מה אשוה־לך ואנחמך
בתולת בת־ציון כי־גדול כים שברך מי ירפא־לך: ס נביאיך
חזו לך שוא ותפל ולא־גלו על־עונך להשיב שביתך ויחזו טו
לך משאות שוא ומדוחים: ס ספקו עליך כפים כל־עברי

א׳ יח׳ העמים קרי ב׳ ב׳ ולא קרי כ׳ פ׳ ונדא יא׳ אליך קרי יד׳ שבותך קרי

דרך שרקו ויניעו ראשם על בת ירושלם הזאת העיר שיאמרו כלילת יפי משוש לכל הארץ: פ פצו עליך פיהם כל איביך שרקו ויחרקו שן אמרו בלענו אך זה היום שקוינהו מצאנו ראינו: ס עשה יהוה אשר זמם בצע אמרתו אשר צוה מימי קדם הרס ולא חמל וישמח עליך אויב הרים קרן צריך: צעק לבם אל אדני חומת בת ציון הורידי כנחל דמעה יומם ולילה אל תתני פוגת לך אל תדם בת עינך: ס קומי רני בליל לראש אשמרות שפכי כמים לבך נכח פני אדני שאי אליו כפיך על נפש עולליך העטופים ברעב בראש כל חוצות: ראה יהוה והביטה למי עוללת כה אם תאכלנה נשים פרים עללי טפחים אם יהרג במקדש אדני כהן ונביא: ס שכבו לארץ חוצות נער וזקן בתולתי ובחורי נפלו בחרב הרגת ביום אפך טבחת לא חמלת: ס תקרא כיום מועד מגורי מסביב ולא היה ביום אף יהוה פליט ושריד אשר טפחתי ורביתי איבי כלם:

ג אני הגבר ראה עני בשבט עברתו: אותי נהג וילך חשך ולא אור: אך בי ישב יהפך ידו כל היום: בלה בשרי ועורי שבר עצמותי: בנה עלי ויקף ראש ותלאה: במחשכים הושיבני כמתי עולם: גדר בעדי ולא אצא הכביד נחשתי: גם כי אזעק ואשוע שתם תפלתי: גדר דרכי בגזית נתיבתי עוה: דב ארב הוא לי אריה במסתרים: דרכי סורר ויפשחני שמני שמם: דרך קשתו ויציבני כמטרא לחץ: הביא בכליותי בני אשפתו: הייתי שחק לכל עמי נגינתם כל היום: השביעני במרורים הרוני לענה: ויגרס בחצץ שני הכפישני באפר: ותזנח משלום נפשי נשיתי טובה: ואמר אבד נצחי ותוחלתי מיהוה: זכר עניי ומרודי לענה וראש: זכור תזכור ותשיח עלי נפשי: זאת אשיב אל לבי על כן אוחיל: חסדי יהוה כי לא תמנו כי לא כלו רחמיו: חדשים לבקרים רבה אמונתך: חלקי יהוה אמרה נפשי על כן אוחיל לו: טוב יהוה לקוו לנפש תדרשנו: טוב ויחיל ודומם לתשועת יהוה: טוב לגבר כי ישא על בנעוריו: ישב בדד וידם כי נטל עליו: יתן בעפר פיהו אולי יש תקוה: יתן למכהו לחי ישבע בחרפה: כי לא יזנח לעולם

ב' ט' כתו קמץ · זא' בסגול · ג' ו' יהיה ה' · יט' בלילה קרי · מו' קמץ בז"ק
כ' ותשוח קרי · כב' קמץ בז"ק · חסדי ק'

אדני

אדני: כי אם הוגה ורחם כרב חסדו: כי לא ענה מלבו ויגה בני איש: לדכא תחת רגליו כל אסירי ארץ: להטות משפט גבר נגד פני עליון: לעות אדם בריבו אדני לא ראה: מי זה אמר ותהי אדני לא צוה: מפי עליון לא תצא הרעות והטוב: מה יתאונן אדם חי גבר על חטאו: נחפשה דרכינו ונחקרה ונשובה עד יהוה: נשא לבבנו אל כפים אל אל בשמים: נחנו פשענו ומרינו אתה לא סלחת: סכתה באף ותרדפנו הרגת לא חמלת: סכתה בענן לך מעבור תפלה: סחי ומאוס תשימנו בקרב העמים: פצו עלינו פיהם כל איבינו: פחד ופחת היה לנו השאת והשבר: פלגי מים תרד עיני על שבר בת עמי: עיני נגרה ולא תדמה מאין הפגות: עד ישקיף וירא יהוה משמים: עיני עוללה לנפשי מכל בנות עירי: צוד צדוני כצפור איבי חנם: צמתו בבור חיי וידו אבן בי: צפו מים על ראשי אמרתי נגזרתי: קראתי שמך יהוה מבור תחתיות: קולי שמעת אל תעלם אזנך לרוחתי לשועתי: קרבת ביום אקראך אמרת אל תירא: רבת אדני ריבי נפשי גאלת חיי: ראיתה יהוה עותתי שפטה משפטי: ראיתה כל נקמתם כל מחשבתם לי: שמעת חרפתם יהוה כל מחשבתם עלי: שפתי קמי והגיונם עלי כל היום: שבתם וקימתם הביטה אני מנגינתם: תשיב להם גמול יהוה כמעשה ידיהם: תתן להם מגנת לב תאלתך להם: תרדף באף ותשמידם מתחת שמי יהוה: פ

ד איכה יועם זהב ישנא הכתם הטוב תשתפכנה אבני קדש בראש כל חוצות: ס בני ציון היקרים המסלאים בפז איכה נחשבו לנבלי חרש מעשה ידי יוצר: ס גם תנין חלצו שד היניקו גוריהן בת עמי לאכזר כי ענים במדבר: דבק לשון יונק אל חכו בצמא עוללים שאלו לחם פרש אין להם: האכלים למעדנים נשמו בחוצות האמנים עלי תולע חבקו אשפתות: ויגדל עון בת עמי מחטאת סדם ההפוכה כמו רגע ולא חלו בה ידים: זכו נזיריה משלג צחו מחלב אדמו עצם מפנינים ספיר גזרתם: ס חשך משחור תארם לא נכרו בחוצות צפד עורם על עצמם

כ' לב' חסרו קרי · לה' קמץ בז"ק · לט' חטאיו קרי · מא' קמץ בז"ק
ד' ג' תנים קרי · כיענים קרי

יבש

יָבֵשׁ הָיָה כָעֵץ׃ טוֹבִים הָיוּ חַלְלֵי־חֶרֶב מֵחַלְלֵי רָעָב שֶׁהֵם יָזוּבוּ מְדֻקָּרִים מִתְּנוּבֹת שָׂדָי׃ יְדֵי נָשִׁים רַחֲמָנִיּוֹת בִּשְּׁלוּ יַלְדֵיהֶן הָיוּ לְבָרוֹת לָמוֹ בְּשֶׁבֶר בַּת־עַמִּי׃ כִּלָּה יְהוָה אֶת־חֲמָתוֹ שָׁפַךְ חֲרוֹן אַפּוֹ וַיַּצֶּת־אֵשׁ בְּצִיּוֹן וַתֹּאכַל יְסוֹדֹתֶיהָ׃ לֹא הֶאֱמִינוּ מַלְכֵי־אֶרֶץ וְכֹל יֹשְׁבֵי תֵבֵל כִּי יָבֹא צַר וְאוֹיֵב בְּשַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלִָם׃ מֵחַטֹּאת נְבִיאֶיהָ עֲוֺנוֹת כֹּהֲנֶיהָ הַשֹּׁפְכִים בְּקִרְבָּהּ דַּם צַדִּיקִים׃ נָעוּ עִוְרִים בַּחוּצוֹת נְגֹאֲלוּ בַּדָּם בְּלֹא יוּכְלוּ יִגְּעוּ בִּלְבֻשֵׁיהֶם׃ סוּרוּ טָמֵא קָרְאוּ לָמוֹ סוּרוּ סוּרוּ אַל־תִּגָּעוּ כִּי נָצוּ גַּם־נָעוּ אָמְרוּ בַּגּוֹיִם לֹא יוֹסִפוּ לָגוּר׃ פְּנֵי יְהוָה חִלְּקָם לֹא יוֹסִיף לְהַבִּיטָם פְּנֵי כֹהֲנִים לֹא נָשָׂאוּ זְקֵנִים לֹא חָנָנוּ׃ עוֹדֵינָה תִּכְלֶינָה עֵינֵינוּ אֶל־עֶזְרָתֵנוּ הָבֶל בְּצִפִּיָּתֵנוּ צִפִּינוּ אֶל־גּוֹי לֹא יוֹשִׁעַ׃ צָדוּ צְעָדֵינוּ מִלֶּכֶת בִּרְחֹבֹתֵינוּ קָרַב קִצֵּנוּ מָלְאוּ יָמֵינוּ כִּי־בָא קִצֵּנוּ׃ קַלִּים הָיוּ רֹדְפֵינוּ מִנִּשְׁרֵי שָׁמָיִם עַל־הֶהָרִים דְּלָקֻנוּ בַּמִּדְבָּר אָרְבוּ לָנוּ׃ רוּחַ אַפֵּינוּ מְשִׁיחַ יְהוָה נִלְכַּד בִּשְׁחִיתוֹתָם אֲשֶׁר אָמַרְנוּ בְּצִלּוֹ נִחְיֶה בַגּוֹיִם׃ שִׂישִׂי וְשִׂמְחִי בַּת־אֱדוֹם יוֹשֶׁבֶת בְּאֶרֶץ עוּץ גַּם־עָלַיִךְ תַּעֲבָר־כּוֹס תִּשְׁכְּרִי וְתִתְעָרִי׃ תַּם־עֲוֺנֵךְ בַּת־צִיּוֹן לֹא יוֹסִיף לְהַגְלוֹתֵךְ פָּקַד עֲוֺנֵךְ בַּת־אֱדוֹם גִּלָּה עַל־חַטֹּאתָיִךְ׃ ס

ה זְכֹר יְהוָה מֶה־הָיָה לָנוּ הַבִּיטָה וּרְאֵה אֶת־חֶרְפָּתֵנוּ׃ נַחֲלָתֵנוּ נֶהֶפְכָה לְזָרִים בָּתֵּינוּ לְנָכְרִים׃ יְתוֹמִים הָיִינוּ אֵין אָב אִמֹּתֵינוּ כְּאַלְמָנוֹת׃ מֵימֵינוּ בְּכֶסֶף שָׁתִינוּ עֵצֵינוּ בִּמְחִיר יָבֹאוּ׃ עַל צַוָּארֵנוּ נִרְדָּפְנוּ יָגַעְנוּ לֹא הוּנַח־לָנוּ׃ מִצְרַיִם נָתַנּוּ יָד אַשּׁוּר לִשְׂבֹּעַ לָחֶם׃ אֲבֹתֵינוּ חָטְאוּ אֵינָם אֲנַחְנוּ עֲוֺנֹתֵיהֶם סָבָלְנוּ׃ עֲבָדִים מָשְׁלוּ בָנוּ פֹּרֵק אֵין מִיָּדָם׃ בְּנַפְשֵׁנוּ נָבִיא לַחְמֵנוּ מִפְּנֵי חֶרֶב הַמִּדְבָּר׃ עוֹרֵנוּ כְּתַנּוּר נִכְמָרוּ מִפְּנֵי זַלְעֲפוֹת רָעָב׃ נָשִׁים בְּצִיּוֹן עִנּוּ בְּתֻלֹת בְּעָרֵי יְהוּדָה׃ שָׂרִים בְּיָדָם נִתְלוּ פְּנֵי זְקֵנִים לֹא נֶהְדָּרוּ׃ בַּחוּרִים טְחוֹן נָשָׂאוּ וּנְעָרִים בָּעֵץ כָּשָׁלוּ׃ זְקֵנִים מִשַּׁעַר שָׁבָתוּ בַּחוּרִים מִנְּגִינָתָם׃ שָׁבַת מְשׂוֹשׂ לִבֵּנוּ נֶהְפַּךְ לְאֵבֶל מְחֹלֵנוּ׃ נָפְלָה עֲטֶרֶת רֹאשֵׁנוּ אוֹי־נָא לָנוּ כִּי חָטָאנוּ׃ עַל־זֶה הָיָה דָוֶה לִבֵּנוּ עַל־אֵלֶּה חָשְׁכוּ עֵינֵינוּ׃ עַל הַר־צִיּוֹן שֶׁשָּׁמֵם שׁוּעָלִים הִלְּכוּ־בוֹ׃ פ אַתָּה יְהוָה

ד׳ ס׳ ב׳ פתוחים · יב׳ כי קרי · טז׳ זקנים קרי · יז׳ שורש קרי
סא׳ יתיר י׳ · ה׳ א׳ הניבה קרי · ג׳ ואין קרי · ה׳ קמץ בז״ק
ולא קרי · ז׳ ואינם קרי ואנחנו קרי

לעולם

לְעוֹלָם תֵּשֵׁב כִּסְאֲךָ לְדֹר וָדוֹר׃ לָמָּה לָנֶצַח תִּשְׁכָּחֵנוּ תַּעַזְבֵנוּ לְאֹרֶךְ יָמִים׃ הֲשִׁיבֵנוּ יְהוָה אֵלֶיךָ וְנָשׁוּב° חַדֵּשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם׃ כִּי אִם־מָאֹס מְאַסְתָּנוּ קָצַפְתָּ עָלֵינוּ עַד־מְאֹד׃

השיבנו יהוה אליך ונשובה חדש ימינו כקדם : סימן ית״ק״ק :

ה׳ סא׳ תשובה קרי

סכום פסוקי איכה מאה וחמשים וארבעה · וסימנו יסד קדים נשמים
וחציו לדמא חחת תלוי :

ברי

קהלת:

א דברי קהלת בן דוד מלך בירושלם: הבל הבלים אמר קהלת הבל הבלים הכל הבל: מה יתרון לאדם בכל עמלו שיעמל תחת השמש: דור הלך ודור בא והארץ לעולם עמדת: וזרח השמש ובא השמש ואל מקומו שואף זורח הוא שם: הולך אל דרום וסובב אל צפון סובב סבב הולך הרוח ועל סביבתיו שב הרוח: כל הנחלים הלכים אל הים והים איננו מלא אל מקום שהנחלים הלכים שם הם שבים ללכת: כל הדברים יגעים לא יוכל איש לדבר לא תשבע עין לראות ולא תמלא אזן משמע: מה שהיה הוא שיהיה ומה שנעשה הוא שיעשה ואין כל חדש תחת השמש: יש דבר שיאמר ראה זה חדש הוא כבר היה לעלמים אשר היה מלפננו: אין זכרון לראשנים וגם לאחרנים שיהיו לא יהיה להם זכרון עם שיהיו לאחרנה: אני קהלת הייתי מלך על ישראל בירושלם: ונתתי את לבי לדרוש ולתור בחכמה על כל אשר נעשה תחת השמים הוא ענין רע נתן אלהים לבני האדם לענות בו: ראיתי את כל המעשים שנעשו תחת השמש והנה הכל הבל ורעות רוח: מעות לא יוכל לתקן וחסרון לא יוכל להמנות: דברתי אני עם לבי לאמר אני הנה הגדלתי והוספתי חכמה על כל אשר היה לפני על ירושלם ולבי ראה הרבה חכמה ודעת: ואתנה לבי לדעת חכמה ודעת הוללות ושכלות ידעתי שגם זה הוא רעיון רוח: כי ברב חכמה רב כעס ויוסיף דעת יוסיף מכאוב:

ב אמרתי אני בלבי לכה נא אנסכה בשמחה וראה בטוב והנה גם הוא הבל: לשחוק אמרתי מהולל ולשמחה מה זה עשה: תרתי בלבי למשוך ביין את בשרי ולבי נהג בחכמה ולאחז בסכלות עד אשר אראה אי זה טוב לבני האדם אשר יעשו תחת השמים מספר ימי חייהם: הגדלתי מעשי בניתי לי בתים נטעתי לי כרמים: עשיתי לי גנות ופרדסים ונטעתי בהם עץ כל

פרי

פרי: עשיתי לי ברכות מים להשקות מהם יער צומח עצים: קניתי עבדים ושפחות ובני בית היה לי גם מקנה בקר וצאן הרבה היה לי מכל שהיו לפני בירושלם: כנסתי לי גם כסף וזהב וסגלת מלכים והמדינות עשיתי לי שרים ושרות ותענגות בני האדם שדה ושדות: וגדלתי והוספתי מכל שהיה לפני בירושלם אף חכמתי עמדה לי: וכל אשר שאלו עיני לא אצלתי מהם לא מנעתי את לבי מכל שמחה כי לבי שמח מכל עמלי וזה היה חלקי מכל עמלי: ופניתי אני בכל מעשי שעשו ידי ובעמל שעמלתי לעשות והנה הכל הבל ורעות רוח ואין יתרון תחת השמש: ופניתי אני לראות חכמה והוללות וסכלות כי מה האדם שיבוא אחרי המלך את אשר כבר עשוהו: וראיתי אני שיש יתרון לחכמה מן הסכלות כיתרון האור מן החשך: החכם עיניו בראשו והכסיל בחשך הולך וידעתי גם אני שמקרה אחד יקרה את כלם: ואמרתי אני בלבי כמקרה הכסיל גם אני יקרני ולמה חכמתי אני אז יותר ודברתי בלבי שגם זה הבל: כי אין זכרון לחכם עם הכסיל לעולם בשכבר הימים הבאים הכל נשכח ואיך ימות החכם עם הכסיל: ושנאתי את החיים כי רע עלי המעשה שנעשה תחת השמש כי הכל הבל ורעות רוח: ושנאתי אני את כל עמלי שאני עמל תחת השמש שאניחנו לאדם שיהיה אחרי: ומי יודע החכם יהיה או סכל וישלט בכל עמלי שעמלתי ושחכמתי תחת השמש גם זה הבל: וסבותי אני ליאש את לבי על כל העמל שעמלתי תחת השמש: כי יש אדם שעמלו בחכמה ובדעת ובכשרון ולאדם שלא עמל בו יתננו חלקו גם זה הבל ורעה רבה: כי מה הוה לאדם בכל עמלו וברעיון לבו שהוא עמל תחת השמש: כי כל ימיו מכאבים וכעס ענינו גם בלילה לא שכב לבו גם זה הבל הוא: אין טוב באדם שיאכל ושתה והראה את נפשו טוב בעמלו גם זה ראיתי אני כי מיד האלהים היא: כי מי יאכל ומי יחוש חוץ ממני: כי לאדם שטוב לפניו נתן חכמה ודעת ושמחה ולחוטא נתן ענין לאסוף ולכנוס לתת לטוב לפני האלהים גם זה הבל ורעות רוח:

ג לכל זמן ועת לכל חפץ תחת השמים:

עת ללדת ועת למות
עת לטעת ועת לעקור נטוע׃
עת להרוג ועת לרפוא
עת לפרוץ ועת לבנות׃
עת לבכות ועת לשחוק
עת ספוד ועת רקוד׃
עת להשליך אבנים ועת כנוס אבנים
עת לחבוק ועת לרחק מחבק׃
עת לבקש ועת לאבד
עת לשמור ועת להשליך׃
עת לקרוע ועת לתפור
עת לחשות ועת לדבר׃
עת לאהב ועת לשנא
עת מלחמה ועת שלום׃

מה־יתרון העושה באשר הוא עמל׃ ראיתי את־הענין
אשר נתן אלהים לבני האדם לענות בו׃ את־הכל עשה
יפה בעתו גם את־העלם נתן בלבם מבלי אשר לא־ימצא
האדם את־המעשה אשר־עשה האלהים מראש ועד־סוף׃
ידעתי כי אין טוב בם כי אם־לשמוח ולעשות טוב בחייו׃
וגם כל־האדם שיאכל ושתה וראה טוב בכל־עמלו מתת
אלהים היא׃ ידעתי כי כל־אשר יעשה האלהים הוא
יהיה לעולם עליו אין להוסיף וממנו אין לגרוע והאלהים
עשה שייראו מלפניו׃ מה־שהיה כבר הוא ואשר להיות
כבר היה והאלהים יבקש את־נרדף׃ ועוד ראיתי תחת
השמש מקום המשפט שמה הרשע ומקום הצדק שמה
הרשע׃ אמרתי אני בלבי את־הצדיק ואת־הרשע ישפט
האלהים כי־עת לכל־חפץ ועל כל־המעשה שם׃ אמרתי
אני בלבי על־דברת בני האדם לברם האלהים ולראות
שהם־בהמה המה להם׃ כי מקרה בני־האדם ומקרה
הבהמה ומקרה אחד להם כמות זה כן מות זה ורוח
אחד לכל ומותר האדם מן־הבהמה אין כי הכל הבל׃
הכל הולך אל־מקום אחד הכל היה מן־העפר והכל שב
אל־העפר׃ מי יודע רוח בני האדם העלה היא למעלה
ורוח הבהמה הירדת היא למטה לארץ׃ וראיתי כי
אין טוב מאשר ישמח האדם במעשיו כי־הוא חלקו כי מי
יביאנו לראות במה שיהיה אחריו׃

ד ושבתי אני ואראה את־כל־העשקים אשר נעשים תחת
השמש והנה דמעת העשקים ואין להם מנחם ומיד
עשקיהם כח ואין להם מנחם׃ ושבח אני את־המתים
שכבר מתו מן־החיים אשר המה חיים עדנה׃ וטוב
משניהם את אשר־עדן לא היה אשר לא־ראה את־המעשה
הרע אשר נעשה תחת השמש׃ וראיתי אני את־כל־
עמל ואת כל־כשרון המעשה כי היא קנאת־איש מרעהו
גם־זה הבל ורעות רוח׃ הכסיל חבק את־ידיו ואכל
את־בשרו׃ טוב מלא כף נחת ממלא חפנים עמל ורעות
רוח׃ ושבתי אני ואראה הבל תחת השמש׃ יש אחד
ואין שני גם בן ואח אין־לו ואין קץ לכל־עמלו גם־עינו
לא־תשבע עשר ולמי אני עמל ומחסר את־נפשי מטובה
גם־זה הבל וענין רע הוא׃ טובים השנים מן־האחד
אשר יש־להם שכר טוב בעמלם׃ כי אם־יפלו האחד
יקים את־חברו ואילו האחד שיפול ואין שני להקימו׃
גם אם־ישכבו שנים וחם להם ולאחד איך יחם׃ ואם־
יתקפו האחד השנים יעמדו נגדו והחוט המשלש לא
במהרה ינתק׃ טוב ילד מסכן וחכם ממלך זקן וכסיל
אשר לא־ידע להזהר עוד׃ כי־מבית הסורים יצא למלך
כי גם במלכותו נולד רש׃ ראיתי את־כל־החיים
המהלכים תחת השמש עם הילד השני אשר יעמד תחתיו׃
אין־קץ לכל־העם לכל אשר־היה לפניהם גם האחרונים
לא ישמחו־בו כי־גם־זה הבל ורעיון רוח׃ שמר רגלך
כאשר תלך אל־בית האלהים וקרוב לשמע מתת הכסילים
זבח כי־אינם יודעים לעשות רע׃

ה אל־תבהל על־פיך ולבך אל־ימהר להוציא דבר לפני
האלהים כי האלהים בשמים ואתה על־הארץ על־כן יהיו
דבריך מעטים׃ כי בא החלום ברב ענין וקול כסיל
ברב דברים׃ כאשר תדר נדר לאלהים אל־תאחר לשלמו
כי אין חפץ בכסילים את אשר־תדר שלם׃ טוב אשר
לא־תדר משתדור ולא תשלם׃ אל־תתן את־פיך לחטיא
את־בשרך ואל־תאמר לפני המלאך כי שגגה היא למה
יקצף האלהים על־קולך וחבל את־מעשה ידיך׃ כי
ברב חלמות והבלים ודברים הרבה כי את־האלהים ירא׃
אם־עשק רש וגזל משפט וצדק תראה במדינה אל־תתמה
על־החפץ כי גבה מעל גבה שמר וגבהים עליהם׃

ויתרון ארץ בכל היא מלך לשדה נעבד׃ אהב כסף לא־ישבע כסף ומי־אהב בהמון לא תבואה גם־זה הבל׃ ברבות הטובה רבו אוכליה ומה־כשרון לבעליה כי אם־ראית עיניו׃ מתוקה שנת העבד אם־מעט ואם־הרבה יאכל והשבע לעשיר איננו מניח לו לישון׃ יש רעה חולה ראיתי תחת השמש עשר שמור לבעליו לרעתו׃ ואבד העשר ההוא בענין רע והוליד בן ואין בידו מאומה׃ כאשר יצא מבטן אמו ערום ישוב ללכת כשבא ומאומה לא־ישא בעמלו שילך בידו׃ וגם־זה רעה חולה כל־עמת שבא כן ילך ומה־יתרון לו שיעמל לרוח׃ גם כל־ימיו בחשך יאכל וכעס הרבה וחליו וקצף׃ הנה אשר־ראיתי אני טוב אשר־יפה לאכול־ולשתות ולראות טובה בכל־עמלו שיעמל תחת־השמש מספר ימי־חיו אשר־נתן־לו האלהים כי־הוא חלקו׃ גם כל־האדם אשר נתן־לו האלהים עשר ונכסים והשליטו לאכל ממנו ולשאת את־חלקו ולשמח בעמלו זה מתת אלהים היא׃ כי לא הרבה יזכר את־ימי חייו כי האלהים מענה בשמחת לבו׃

ו יש רעה אשר ראיתי תחת השמש ורבה היא על־האדם׃ איש אשר יתן־לו האלהים עשר ונכסים וכבוד ואיננו חסר לנפשו מכל אשר־יתאוה ולא־ישליטנו האלהים לאכל ממנו כי איש נכרי יאכלנו זה הבל וחלי רע הוא׃ אם־יוליד איש מאה ושנים רבות יחיה ורב שיהיו ימי־שניו ונפשו לא־תשבע מן־הטובה וגם־קבורה לא־היתה לו אמרתי טוב ממנו הנפל׃ כי־בהבל בא ובחשך ילך ובחשך שמו יכסה׃ גם־שמש לא־ראה ולא ידע נחת לזה מזה׃ ואלו חיה אלף שנים פעמים וטובה לא ראה הלא אל־מקום אחד הכל הולך׃ כל־עמל האדם לפיהו וגם־הנפש לא תמלא׃ כי מה־יותר לחכם מן־הכסיל מה־לעני יודע להלך נגד החיים׃ טוב מראה עינים מהלך־נפש גם־זה הבל ורעות רוח׃ מה־שהיה כבר נקרא שמו ונודע אשר־הוא אדם ולא־יוכל לדין עם שהתקיף ממנו׃ כי יש־דברים הרבה מרבים הבל מה־יתר לאדם׃ כי מי־יודע מה־טוב לאדם בחיים מספר ימי־חיי הבלו ויעשם כצל אשר מי־יגיד לאדם מה־יהיה אחריו תחת השמש׃

ז טוב שם משמן טוב ויום המות מיום הולדו׃ טוב

ה׳ ח׳ הוא ק׳ · י׳ ראות קרי · ו׳ י׳ יתיר ה׳ · ז׳ א׳ ט׳ רבתי

ללכת אל־בית־אבל מלכת אל־בית משתה באשר הוא סוף כל־האדם והחי יתן אל־לבו׃ טוב כעס משחוק כי־ברע פנים ייטב לב׃ לב חכמים בבית אבל ולב כסילים בבית שמחה׃ טוב לשמע גערת חכם מאיש שמע שיר כסילים׃ כי כקול הסירים תחת הסיר כן שחק הכסיל וגם־זה הבל׃ כי העשק יהולל חכם ויאבד את־לב מתנה׃ טוב אחרית דבר מראשיתו טוב ארך־רוח מגבה־רוח׃ אל־תבהל ברוחך לכעוס כי כעס בחיק כסילים ינוח׃ אל־תאמר מה היה שהימים הראשנים היו טובים מאלה כי לא מחכמה שאלת על־זה׃ טובה חכמה עם־נחלה ויתר לראי השמש׃ כי בצל החכמה בצל הכסף ויתרון דעת החכמה תחיה בעליה׃ ראה את־מעשה האלהים כי מי יוכל לתקן את אשר עותו׃ ביום טובה היה בטוב וביום רעה ראה גם את־זה לעמת־זה עשה האלהים על־דברת שלא ימצא האדם אחריו מאומה׃ את־הכל ראיתי בימי הבלי יש צדיק אבד בצדקו ויש רשע מאריך ברעתו׃ אל־תהי צדיק הרבה ואל־תתחכם יותר למה תשומם׃ אל־תרשע הרבה ואל־תהי סכל למה תמות בלא עתך׃ טוב אשר תאחז בזה וגם־מזה אל־תנח את־ידך כי־ירא אלהים יצא את־כלם׃ החכמה תעז לחכם מעשרה שליטים אשר היו בעיר׃ כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה־טוב ולא יחטא׃ גם לכל־הדברים אשר ידברו אל־תתן לבך אשר לא־תשמע את־עבדך מקללך׃ כי גם־פעמים רבות ידע לבך אשר גם־את קללת אחרים׃ כל־זה נסיתי בחכמה אמרתי אחכמה והיא רחוקה ממני׃ רחוק מה־שהיה ועמק עמק מי ימצאנו׃ סבותי אני ולבי לדעת ולתור ובקש חכמה וחשבון ולדעת רשע כסל והסכלות הוללות׃ ומוצא אני מר ממות את־האשה אשר־היא מצודים וחרמים לבה אסורים ידיה טוב לפני האלהים ימלט ממנה וחוטא ילכד בה׃ ראה זה מצאתי אמרה קהלת אחת לאחת למצא חשבון׃ אשר עוד־בקשה נפשי ולא מצאתי אדם אחד מאלף מצאתי ואשה בכל־אלה לא מצאתי׃ לבד ראה־זה מצאתי אשר עשה האלהים את־האדם ישר והמה בקשו חשבנות רבים׃

ח מי כהחכם ומי יודע פשר דבר חכמת אדם תאיר פניו

ז׳ כב׳ אתה קרי

וְעֹז פָּנָיו יְשֻׁנֶּא: אֲנִי פִּי־מֶלֶךְ שְׁמֹר וְעַל דִּבְרַת שְׁבוּעַת
אֱלֹהִים: אַל־תִּבָּהֵל מִפָּנָיו תֵּלֵךְ אַל־תַּעֲמֹד בְּדָבָר רָע כִּי
כָּל־אֲשֶׁר יַחְפֹּץ יַעֲשֶׂה: בַּאֲשֶׁר דְּבַר־מֶלֶךְ שִׁלְטוֹן וּמִי
יֹאמַר־לוֹ מַה־תַּעֲשֶׂה: שׁוֹמֵר מִצְוָה לֹא יֵדַע דָּבָר רָע וְעֵת ה
וּמִשְׁפָּט יֵדַע לֵב חָכָם: כִּי לְכָל־חֵפֶץ יֵשׁ עֵת וּמִשְׁפָּט כִּי
רָעַת הָאָדָם רַבָּה עָלָיו: כִּי־אֵינֶנּוּ יֹדֵעַ מַה־שֶּׁיִּהְיֶה כִּי
כַּאֲשֶׁר יִהְיֶה מִי יַגִּיד לוֹ: אֵין אָדָם שַׁלִּיט בָּרוּחַ לִכְלוֹא
אֶת־הָרוּחַ וְאֵין שִׁלְטוֹן בְּיוֹם הַמָּוֶת וְאֵין מִשְׁלַחַת בַּמִּלְחָמָה
וְלֹא־יְמַלֵּט רֶשַׁע אֶת־בְּעָלָיו: אֶת־כָּל־זֶה רָאִיתִי וְנָתוֹן אֶת־
לִבִּי לְכָל־מַעֲשֶׂה אֲשֶׁר נַעֲשָׂה תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ עֵת אֲשֶׁר שָׁלַט
הָאָדָם בְּאָדָם לְרַע לוֹ: וּבְכֵן רָאִיתִי רְשָׁעִים קְבֻרִים וָבָאוּ י
וּמִמְּקוֹם קָדוֹשׁ יְהַלֵּכוּ וְיִשְׁתַּכְּחוּ בָעִיר אֲשֶׁר כֵּן־עָשׂוּ גַּם־זֶה
הָבֶל: אֲשֶׁר אֵין־נַעֲשָׂה פִתְגָם מַעֲשֵׂה הָרָעָה מְהֵרָה עַל־
כֵּן מָלֵא לֵב בְּנֵי־הָאָדָם בָּהֶם לַעֲשׂוֹת רָע: אֲשֶׁר חֹטֶא
עֹשֶׂה רָע מְאַת וּמַאֲרִיךְ לוֹ כִּי גַּם־יוֹדֵעַ אָנִי אֲשֶׁר יִהְיֶה־
טּוֹב לְיִרְאֵי הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר יִירְאוּ מִלְּפָנָיו: וְטוֹב לֹא־יִהְיֶה
לָרָשָׁע וְלֹא־יַאֲרִיךְ יָמִים כַּצֵּל אֲשֶׁר אֵינֶנּוּ יָרֵא מִלִּפְנֵי
אֱלֹהִים: יֶשׁ־הֶבֶל אֲשֶׁר נַעֲשָׂה עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר ׀ יֵשׁ צַדִּיקִים
אֲשֶׁר מַגִּיעַ אֲלֵהֶם כְּמַעֲשֵׂה הָרְשָׁעִים וְיֵשׁ רְשָׁעִים שֶׁמַּגִּיעַ
אֲלֵהֶם כְּמַעֲשֵׂה הַצַּדִּיקִים אָמַרְתִּי שֶׁגַּם־זֶה הָבֶל: וְשִׁבַּחְתִּי טו
אֲנִי אֶת־הַשִּׂמְחָה אֲשֶׁר אֵין־טוֹב לָאָדָם תַּחַת הַשֶּׁמֶשׁ כִּי
אִם־לֶאֱכוֹל וְלִשְׁתּוֹת וְלִשְׂמוֹחַ וְהוּא יִלְוֶנּוּ בַעֲמָלוֹ יְמֵי חַיָּיו
אֲשֶׁר־נָתַן־לוֹ הָאֱלֹהִים תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ: כַּאֲשֶׁר נָתַתִּי אֶת־
לִבִּי לָדַעַת חָכְמָה וְלִרְאוֹת אֶת־הָעִנְיָן אֲשֶׁר נַעֲשָׂה עַל־
הָאָרֶץ כִּי גַם בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה שֵׁנָה בְּעֵינָיו אֵינֶנּוּ רֹאֶה:
וְרָאִיתִי אֶת־כָּל־מַעֲשֵׂה הָאֱלֹהִים כִּי לֹא יוּכַל הָאָדָם לִמְצוֹא
אֶת־הַמַּעֲשֶׂה אֲשֶׁר נַעֲשָׂה תַחַת־הַשֶּׁמֶשׁ בְּשֶׁל אֲשֶׁר יַעֲמֹל
הָאָדָם לְבַקֵּשׁ וְלֹא יִמְצָא וְגַם אִם־יֹאמַר הֶחָכָם לָדַעַת לֹא
יוּכַל לִמְצֹא:

ט כִּי אֶת־כָּל־זֶה נָתַתִּי אֶל־לִבִּי וְלָבוּר אֶת־כָּל־זֶה אֲשֶׁר
הַצַּדִּיקִים וְהַחֲכָמִים וַעֲבָדֵיהֶם בְּיַד הָאֱלֹהִים גַּם־אַהֲבָה גַם־
שִׂנְאָה אֵין יוֹדֵעַ הָאָדָם הַכֹּל לִפְנֵיהֶם: הַכֹּל כַּאֲשֶׁר לַכֹּל
מִקְרֶה אֶחָד לַצַּדִּיק וְלָרָשָׁע לַטּוֹב וְלַטָּהוֹר וְלַטָּמֵא וְלַזֹּבֵחַ
וְלַאֲשֶׁר אֵינֶנּוּ זֹבֵחַ כַּטּוֹב כַּחֹטֶא הַנִּשְׁבָּע כַּאֲשֶׁר שְׁבוּעָה
יָרֵא: זֶה ׀ רָע בְּכֹל אֲשֶׁר־נַעֲשָׂה תַּחַת הַשֶּׁמֶשׁ כִּי־מִקְרֶה
אֶחָד לַכֹּל וְגַם לֵב בְּנֵי־הָאָדָם מָלֵא־רָע וְהוֹלֵלוֹת בִּלְבָבָם

ח׳ א׳ א׳ במקום ה׳

בחייהם

בְּחַיֵּיהֶם וְאַחֲרָיו אֶל־הַמֵּתִים: כִּי־מִי אֲשֶׁר יְבֻחַר אֶל כָּל־
הַחַיִּים יֵשׁ בִּטָּחוֹן כִּי־לְכֶלֶב חַי הוּא טוֹב מִן־הָאַרְיֵה
ה הַמֵּת: כִּי הַחַיִּים יוֹדְעִים שֶׁיָּמֻתוּ וְהַמֵּתִים אֵינָם יוֹדְעִים
מְאוּמָה וְאֵין־עוֹד לָהֶם שָׂכָר כִּי נִשְׁכַּח זִכְרָם: גַּם
אַהֲבָתָם גַּם־שִׂנְאָתָם גַּם־קִנְאָתָם כְּבָר אָבָדָה וְחֵלֶק אֵין־לָהֶם
עוֹד לְעוֹלָם בְּכֹל אֲשֶׁר־נַעֲשָׂה תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ: לֵךְ אֱכֹל
בְּשִׂמְחָה לַחְמֶךָ וּשְׁתֵה בְלֶב־טוֹב יֵינֶךָ כִּי כְבָר רָצָה הָאֱלֹהִים
אֶת־מַעֲשֶׂיךָ: בְּכָל־עֵת יִהְיוּ בְגָדֶיךָ לְבָנִים וְשֶׁמֶן עַל־
רֹאשְׁךָ אַל־יֶחְסָר: רְאֵה חַיִּים עִם־אִשָּׁה אֲשֶׁר־אָהַבְתָּ כָּל־
יְמֵי חַיֵּי הֶבְלֶךָ אֲשֶׁר נָתַן־לְךָ תַּחַת הַשֶּׁמֶשׁ כֹּל יְמֵי הֶבְלֶךָ
כִּי הוּא חֶלְקְךָ בַּחַיִּים וּבַעֲמָלְךָ אֲשֶׁר־אַתָּה עָמֵל תַּחַת
י הַשָּׁמֶשׁ: כֹּל אֲשֶׁר תִּמְצָא יָדְךָ לַעֲשׂוֹת בְּכֹחֲךָ עֲשֵׂה כִּי
אֵין מַעֲשֶׂה וְחֶשְׁבּוֹן וְדַעַת וְחָכְמָה בִּשְׁאוֹל אֲשֶׁר אַתָּה הֹלֵךְ
שָׁמָּה: שַׁבְתִּי וְרָאֹה תַחַת־הַשֶּׁמֶשׁ כִּי לֹא לַקַּלִּים הַמֵּרוֹץ
וְלֹא לַגִּבּוֹרִים הַמִּלְחָמָה וְגַם לֹא לַחֲכָמִים לֶחֶם וְגַם לֹא
לַנְּבֹנִים עֹשֶׁר וְגַם לֹא לַיֹּדְעִים חֵן כִּי־עֵת וָפֶגַע יִקְרֶה אֶת־
כֻּלָּם: כִּי גַּם לֹא־יֵדַע הָאָדָם אֶת־עִתּוֹ כַּדָּגִים שֶׁנֶּאֱחָזִים
בִּמְצוֹדָה רָעָה וְלַצִּפֳּרִים הָאֲחֻזוֹת בַּפָּח כָּהֵם יוּקָשִׁים בְּנֵי
הָאָדָם לְעֵת רָעָה כְּשֶׁתִּפּוֹל עֲלֵיהֶם פִּתְאֹם: גַּם־זֹה רָאִיתִי
חָכְמָה תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ וּגְדוֹלָה הִיא אֵלָי: עִיר קְטַנָּה
וַאֲנָשִׁים בָּהּ מְעָט וּבָא־אֵלֶיהָ מֶלֶךְ גָּדוֹל וְסָבַב אֹתָהּ וּבָנָה
טו עָלֶיהָ מְצוֹדִים גְּדֹלִים: וּמָצָא בָהּ אִישׁ מִסְכֵּן חָכָם וּמִלַּט־
הוּא אֶת־הָעִיר בְּחָכְמָתוֹ וְאָדָם לֹא זָכַר אֶת־הָאִישׁ הַמִּסְכֵּן
הַהוּא: וְאָמַרְתִּי אָנִי טוֹבָה חָכְמָה מִגְּבוּרָה וְחָכְמַת הַמִּסְכֵּן
בְּזוּיָה וּדְבָרָיו אֵינָם נִשְׁמָעִים: דִּבְרֵי חֲכָמִים בְּנַחַת נִשְׁמָעִים
מִזַּעֲקַת מוֹשֵׁל בַּכְּסִילִים: טוֹבָה חָכְמָה מִכְּלֵי קְרָב וְחוֹטֶא
אֶחָד יְאַבֵּד טוֹבָה הַרְבֵּה:

י זְבוּבֵי מָוֶת יַבְאִישׁ יַבִּיעַ שֶׁמֶן רוֹקֵחַ יָקָר מֵחָכְמָה מִכָּבוֹד
סִכְלוּת מְעָט: לֵב חָכָם לִימִינוֹ וְלֵב כְּסִיל לִשְׂמֹאלוֹ:
וְגַם־בַּדֶּרֶךְ כְּשֶׁהַסָּכָל הֹלֵךְ לִבּוֹ חָסֵר וְאָמַר לַכֹּל סָכָל הוּא:
אִם־רוּחַ הַמּוֹשֵׁל תַּעֲלֶה עָלֶיךָ מְקוֹמְךָ אַל־תַּנַּח כִּי מַרְפֵּא
ה יַנִּיחַ חֲטָאִים גְּדוֹלִים: יֵשׁ רָעָה רָאִיתִי תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ
כִּשְׁגָגָה שֶׁיֹּצָא מִלִּפְנֵי הַשַּׁלִּיט: נִתַּן הַסֶּכֶל בַּמְּרוֹמִים רַבִּים
וַעֲשִׁירִים בַּשֵּׁפֶל יֵשֵׁבוּ: רָאִיתִי עֲבָדִים עַל־סוּסִים וְשָׂרִים
הֹלְכִים כַּעֲבָדִים עַל־הָאָרֶץ: חֹפֵר גּוּמָּץ בּוֹ יִפּוֹל וּפֹרֵץ
גָּדֵר יִשְּׁכֶנּוּ נָחָשׁ: מַסִּיעַ אֲבָנִים יֵעָצֵב בָּהֶם בּוֹקֵעַ עֵצִים

ס׳ ד׳ יתר קרי י׳ ג׳ יתיר ה׳ ח׳ הנש אחר שורק

יסכן

יסכן בם: אם־קהה הברזל והוא לא־פנים קלקל וחילים
יגבר ויתרון הכשיר חכמה: אם־ישך הנחש בלוא־לחש
ואין יתרון לבעל הלשון: דברי פי־חכם חן ושפתות
כסיל תבלענו: תחלת דברי־פיהו סכלות ואחרית פיהו
הוללות רעה: והסכל ירבה דברים לא־ידע האדם
מה־שיהיה ואשר יהיה מאחריו מי יגיד לו: עמל
הכסילים תיגענו אשר לא־ידע ללכת אל־עיר: אי־לך
ארץ שמלכך נער ושריך בבקר יאכלו: אשריך ארץ
שמלכך בן־חורים ושריך בעת יאכלו בגבורה ולא בשתי:
בעצלתים ימך המקרה ובשפלות ידים ידלף הבית:
לשחוק עשים לחם ויין ישמח חיים והכסף יענה את־הכל:
גם במדעך מלך אל־תקלל ובחדרי משכבך אל־תקלל עשיר
כי עוף השמים יוליך את־הקול ובעל הכנפים יגיד דבר:

יא שלח לחמך על־פני המים כי־ברב הימים תמצאנו:
תן־חלק לשבעה וגם לשמונה כי לא תדע מה־יהיה רעה
על־הארץ: אם־ימלאו העבים גשם על־הארץ יריקו
ואם־יפול עץ בדרום ואם בצפון מקום שיפול העץ שם
יהוא: שמר רוח לא יזרע וראה בעבים לא יקצור: כאשר
אינך יודע מה־דרך הרוח כעצמים בבטן המלאה ככה
לא תדע את־מעשה האלהים אשר יעשה את־הכל: בבקר
זרע את־זרעך ולערב אל־תנח ידך כי אינך יודע אי זה
יכשר הזה או־זה ואם־שניהם כאחד טובים: ומתוק האור
וטוב לעינים לראות את־השמש: כי אם־שנים הרבה
יחיה האדם בכלם ישמח ויזכר את־ימי החשך כי־הרבה
יהיו כל־שבא הבל: שמח בחור בילדותך ויטיבך לבך
בימי בחורותך והלך בדרכי לבך ובמראי עיניך ודע כי
על־כל־אלה יביאך האלהים במשפט: והסר כעס מלבך
והעבר רעה מבשרך כי־הילדות והשחרות הבל:

יב וזכר את־בוראיך בימי בחורתיך עד אשר לא־יבאו ימי
הרעה והגיעו שנים אשר תאמר אין־לי בהם חפץ: עד
אשר לא־תחשך השמש והאור והירח והכוכבים ושבו
העבים אחר הגשם: ביום שיזעו שמרי הבית והתעותו
אנשי החיל ובטלו הטחנות כי מעטו וחשכו הראות
בארבות: וסגרו דלתים בשוק בשפל קול הטחנה ויקום
לקול הצפור וישחו כל־בנות השיר: גם מגבה יראו
וחתחתים בדרך וינאץ השקד ויסתבל החגב ותפר

י״ב יתיר ה׳   יא׳ פ׳ ותמיאה קרי   קמץ בלא אס״ף

האביונה

האביונה כי־הלך האדם אל־בית עולמו וסבבו בשוק
הסופדים: עד אשר לא־ירחק חבל הכסף ותרץ גלת
הזהב ותשבר כד על־המבוע ונרץ הגלגל אל־הבור: וישב
העפר על־הארץ כשהיה והרוח תשוב אל־האלהים אשר
נתנה: הבל הבלים אמר הקוהלת הכל הבל: ויתר שהיה
קהלת חכם עוד למד־דעת את־העם ואזן וחקר תקן משלים
הרבה: בקש קהלת למצא דברי־חפץ וכתוב ישר דברי
אמת: דברי חכמים כדרבנות וכמשמרות נטועים בעלי
אספות נתנו מרעה אחד: ויתר מהמה בני הזהר עשות
ספרים הרבה אין קץ ולהג הרבה יגעת בשר: סוף
דבר הכל נשמע את־האלהים ירא ואת־מצותיו שמור כי־
זה כל־האדם: כי את־כל־מעשה האלהים יבא במשפט
על כל־נעלם אם־טוב ואם־רע:

סוף דבר הכל נשמע את האלהים ירא ואת מצותיו שמור כי זה כל האדם:

סכם יתקך:

יב׳ ו׳ ירחק קרי   יג׳ ס׳ רבתי

סכום פסוקי דספר קהלת מאתים ועשרים ושנים · וסימנו מה שהיה כבר נקרא
שמו · ותם חציו מה שהיה כבר נקרא שמו · וסדריו ארבעה · וסימנו
אבא גם אודה יה:

ויהי

אסתר :

א ויהי בימי אחשורוש הוא אחשורוש המלך מהדו ועד כוש שבע ועשרים ומאה מדינה : בימים ההם כשבת המלך אחשורוש על כסא מלכותו אשר בשושן הבירה : בשנת שלוש למלכו עשה משתה לכל שריו ועבדיו חיל פרס ומדי הפרתמים ושרי המדינות לפניו : בהראתו את עשר כבוד מלכותו ואת יקר תפארת גדולתו ימים רבים שמונים ומאת יום : ובמלואת הימים האלה עשה המלך לכל העם הנמצאים בשושן הבירה למגדול ועד קטן משתה שבעת ימים בחצר גנת ביתן המלך : חור כרפס ותכלת אחוז בחבלי בוץ וארגמן על גלילי כסף ועמודי שש מטות זהב וכסף על רצפת בהט ושש ודר וסחרת : והשקות בכלי זהב וכלים מכלים שונים ויין מלכות רב כיד המלך : והשתיה כדת אין אנס כי כן יסד המלך על כל רב ביתו לעשות כרצון איש ואיש : ס גם ושתי המלכה עשתה משתה נשים בית המלכות אשר למלך אחשורוש : ס ביום השביעי כטוב לב המלך ביין אמר למהומן בזתא חרבונא בגתא ואבגתא זתר וכרכס שבעת הסריסים המשרתים את פני המלך אחשורוש : להביא את ושתי המלכה לפני המלך בכתר מלכות להראות העמים והשרים את יפיה כי טובת מראה היא : ותמאן המלכה ושתי לבוא בדבר המלך אשר ביד הסריסים ויקצף המלך מאד וחמתו בערה בו : ס ויאמר המלך לחכמים ידעי העתים כי כן דבר המלך לפני כל ידעי דת ודין : והקרב אליו כרשנא שתר אדמתא תרשיש מרס מרסנא ממוכן שבעת שרי פרס ומדי ראי פני המלך הישבים ראשנה במלכות : כדת מה לעשות במלכה ושתי על אשר לא עשתה את מאמר המלך אחשורוש ביד הסריסים : ס ויאמר מומכן לפני המלך והשרים לא על המלך לבדו עותה ושתי המלכה כי על כל השרים ועל כל העמים אשר בכל מדינות המלך

א' ה' ובמלואת קרי   ו' ה' רבתי   מו' ממוכן קרי

אחשורוש

אחשורוש : כי יצא דבר המלכה על כל הנשים להבזות בעליהן בעיניהן באמרם המלך אחשורוש אמר להביא את ושתי המלכה לפניו ולא באה : והיום הזה תאמרנה שרות פרס ומדי אשר שמעו את דבר המלכה לכל שרי המלך וכדי בזיון וקצף : אם על המלך טוב יצא דבר מלכות מלפניו ויכתב בדתי פרס ומדי ולא יעבור אשר לא תבוא ושתי לפני המלך אחשורוש ומלכותה יתן המלך לרעותה הטובה ממנה : ונשמע פתגם המלך אשר יעשה בכל מלכותו כי רבה היא וכל הנשים יתנו יקר לבעליהן למגדול ועד קטן : וייטב הדבר בעיני המלך והשרים ויעש המלך כדבר ממוכן : וישלח ספרים אל כל מדינות המלך אל מדינה ומדינה ככתבה ואל עם ועם כלשונו להיות כל איש שרר בביתו ומדבר כלשון עמו : ס

ב אחר הדברים האלה כשך חמת המלך אחשורוש זכר את ושתי ואת אשר עשתה ואת אשר נגזר עליה : ויאמרו נערי המלך משרתיו יבקשו למלך נערות בתולות טובות מראה : ויפקד המלך פקידים בכל מדינות מלכותו ויקבצו את כל נערה בתולה טובת מראה אל שושן הבירה אל בית הנשים אל יד הגא סריס המלך שמר הנשים ונתון תמרוקיהן : והנערה אשר תיטב בעיני המלך תמלך תחת ושתי וייטב הדבר בעיני המלך ויעש כן : ס איש יהודי היה בשושן הבירה ושמו מרדכי בן יאיר בן שמעי בן קיש איש ימיני : אשר הגלה מירושלים עם הגלה אשר הגלתה עם יכניה מלך יהודה אשר הגלה נבוכדנאצר מלך בבל : ויהי אמן את הדסה היא אסתר בת דדו כי אין לה אב ואם והנערה יפת תאר וטובת מראה ובמות אביה ואמה לקחה מרדכי לו לבת : ויהי בהשמע דבר המלך ודתו ובהקבץ נערות רבות אל שושן הבירה אל יד הגי ותלקח אסתר אל בית המלך אל יד הגי שמר הנשים : ותיטב הנערה בעיניו ותשא חסד לפניו ויבהל את תמרוקיה ואת מנותה לתת לה ואת שבע הנערות הראיות לתת לה מבית המלך וישנה ואת נערותיה לטוב בית הנשים : לא הגידה אסתר את עמה ואת מולדתה כי מרדכי צוה עליה אשר לא תגיד : ובכל יום ויום מרדכי מתהלך לפני חצר בית הנשים

ב' ה' כנול בלא מקף

לדעת

לדעת את־שלום אסתר ומה־יעשה בה: ובהגיע תר
נערה ונערה לבוא ׀ אל־המלך אחשורוש מקץ היות לה
כדת הנשים שנים עשר חדש כי כן ימלאו ימי מרוקיהן
ששה חדשים בשמן המר וששה חדשים בבשמים
ובתמרוקי הנשים: ובזה הנערה באה אל־המלך את
כל־אשר תאמר ינתן לה לבוא עמה מבית הנשים עד־
בית המלך: בערב ׀ היא באה ובבקר היא שבה אל־
בית הנשים שני אל־יד שעשגז סריס המלך שמר הפילגשים
לא־תבוא עוד אל־המלך כי אם־חפץ בה המלך ונקראה
בשם: ובהגיע תר־אסתר בת־אביחיל ׀ דד מרדכי אשר
לקח־לו לבת לבוא אל־המלך לא בקשה דבר כי אם את־
אשר יאמר הגי סריס־המלך שמר הנשים ותהי אסתר
נשאת חן בעיני כל־ראיה: ותלקח אסתר אל־המלך
אחשורוש אל־בית מלכותו בחדש העשירי הוא־חדש טבת
בשנת־שבע למלכותו: ויאהב המלך את־אסתר מכל־
הנשים ותשא־חן וחסד לפניו מכל־הבתולת וישם כתר־
מלכות בראשה וימליכה תחת ושתי: ויעש המלך
משתה גדול לכל־שריו ועבדיו את משתה אסתר והנחה
למדינות עשה ויתן משאת כיד המלך: ובהקבץ
בתולות שנית ומרדכי ישב בשער־המלך: אין אסתר
מגדת מולדתה ואת־עמה כאשר צוה עליה מרדכי ואת־
מאמר מרדכי אסתר עשה כאשר היתה באמנה אתו:
ס בימים ההם ומרדכי ישב בשער־המלך קצף
בגתן ותרש שני־סריסי המלך משמרי הסף ויבקשו לשלח
יד במלך אחשורש: ויודע הדבר למרדכי ויגד לאסתר
המלכה ותאמר אסתר למלך בשם מרדכי: ויבקש
הדבר וימצא ויתלו שניהם על־עץ ויכתב בספר דברי
הימים לפני המלך: ס

ג אחר ׀ הדברים האלה גדל המלך אחשורוש את־המן
בן־המדתא האגגי וינשאהו וישם את־כסאו מעל כל־
השרים אשר אתו: וכל־עבדי המלך אשר־בשער המלך
כרעים ומשתחוים להמן כי־כן צוה־לו המלך ומרדכי לא
יכרע ולא ישתחוה: ויאמרו עבדי המלך אשר־בשער
המלך למרדכי מדוע אתה עובר את מצות המלך: ויהי
באמרם אליו יום ויום ולא שמע אליהם ויגידו להמן לראות
היעמדו דברי מרדכי כי־הגיד להם אשר־הוא יהודי:

וירא המן כי־אין מרדכי כרע ומשתחוה לו וימלא המן
חמה: ויבז בעיניו לשלח יד במרדכי לבדו כי־הגידו לו
את־עם מרדכי ויבקש המן להשמיד את־כל־היהודים אשר
בכל־מלכות אחשורוש עם מרדכי: בחדש הראשון הוא־
חדש ניסן בשנת שתים עשרה למלך אחשורוש הפיל פור
הוא הגורל לפני המן מיום ׀ ליום ומחדש לחדש שנים־
עשר הוא־חדש אדר: ס ויאמר המן למלך
אחשורוש ישנו עם־אחד מפזר ומפרד בין העמים בכל
מדינות מלכותך ודתיהם שנות מכל־עם ואת־דתי המלך
אינם עשים ולמלך אין־שוה להניחם: אם־על־המלך
טוב יכתב לאבדם ועשרת אלפים ככר־כסף אשקול על־ידי
עשי המלאכה להביא אל־גנזי המלך: ויסר המלך את־
טבעתו מעל ידו ויתנה להמן בן־המדתא האגגי צרר
היהודים: ויאמר המלך להמן הכסף נתון לך והעם
לעשות בו כטוב בעיניך: ויקראו ספרי המלך בחדש
הראשון בשלושה עשר יום בו ויכתב ככל־אשר־צוה המן
אל אחשדרפני־המלך ואל־הפחות אשר ׀ על־מדינה ומדינה
ואל־שרי עם ועם מדינה ומדינה ככתבה ועם ועם כלשונו
בשם המלך אחשורש נכתב ונחתם בטבעת המלך:
ונשלוח ספרים ביד הרצים אל־כל־מדינות המלך להשמיד
להרג ולאבד את־כל־היהודים מנער ועד־זקן טף ונשים
ביום אחד בשלושה עשר לחדש שנים־עשר הוא־חדש
אדר ושללם לבוז: פתשגן הכתב להנתן דת בכל־
מדינה ומדינה גלוי לכל־העמים להיות עתדים ליום
הזה: הרצים יצאו דחופים בדבר המלך והדת נתנה
בשושן הבירה והמלך והמן ישבו לשתות והעיר שושן
נבוכה: ס

ד ומרדכי ידע את־כל־אשר נעשה ויקרע מרדכי את־
בגדיו וילבש שק ואפר ויצא בתוך העיר ויזעק זעקה
גדלה ומרה: ויבוא עד לפני שער־המלך כי אין לבוא
אל־שער המלך בלבוש שק: ובכל־מדינה ומדינה
מקום אשר דבר־המלך ודתו מגיע אבל גדול ליהודים
וצום ובכי ומספד שק ואפר יצע לרבים: ותבואינה
נערות אסתר וסריסיה ויגידו לה ותתחלחל המלכה מאד
ותשלח בגדים להלביש את־מרדכי ולהסיר שקו מעליו
ולא קבל: ותקרא אסתר להתך מסריסי המלך אשר

העמיד לפניה ותצוהו על־מרדכי לדעת מה־זה ועל־מה־
זה: ויצא התך אל־מרדכי אל־רחוב העיר אשר לפני
שער־המלך: ויגד־לו מרדכי את כל־אשר קרהו ואת
פרשת הכסף אשר אמר המן לשקול על־גנזי המלך
ביהודיים לאבדם: ואת־פתשגן כתב־הדת אשר־נתן
בשושן להשמידם נתן לו להראות את־אסתר ולהגיד לה
ולצוות עליה לבוא אל־המלך להתחנן־לו ולבקש מלפניו
על־עמה: ויבוא התך ויגד לאסתר את דברי מרדכי:
ותאמר אסתר להתך ותצוהו אל־מרדכי: כל־עבדי
המלך ועם מדינות המלך ידעים אשר כל־איש ואשה
אשר־יבוא אל־המלך אל־החצר הפנימית אשר לא־יקרא
אחת דתו להמית לבד מאשר יושיט־לו המלך את־שרביט
הזהב וחיה ואני לא נקראתי לבוא אל־המלך זה שלושים
יום: ויגידו למרדכי את דברי אסתר: ויאמר מרדכי
להשיב אל־אסתר אל־תדמי בנפשך להמלט בית־המלך
מכל־היהודים: כי אם־החרש תחרישי בעת הזאת רוח
והצלה יעמוד ליהודים ממקום אחר ואת ובית־אביך תאבדו
ומי יודע אם־לעת כזאת הגעת למלכות: ותאמר אסתר
להשיב אל־מרדכי: לך כנוס את־כל־היהודים הנמצאים
בשושן וצומו עלי ואל־תאכלו ואל־תשתו שלשת ימים
לילה ויום גם־אני ונערתי אצום כן ובכן אבוא אל־המלך
אשר לא־כדת וכאשר אבדתי אבדתי: ויעבר מרדכי ויעש
ככל אשר־צותה עליו אסתר:

ה ויהי ביום השלישי ותלבש אסתר מלכות ותעמד
בחצר בית־המלך הפנימית נכח בית המלך והמלך יושב
על־כסא מלכותו בבית המלכות נכח פתח הבית: ויהי
כראות המלך את־אסתר המלכה עמדת בחצר נשאה חן
בעיניו ויושט המלך לאסתר את־שרביט הזהב אשר בידו
ותקרב אסתר ותגע בראש השרביט: ויאמר לה המלך
מה־לך אסתר המלכה ומה־בקשתך עד־חצי המלכות וינתן
לך: ותאמר אסתר אם־על־המלך טוב יבוא המלך והמן
היום אל־המשתה אשר־עשיתי לו: ויאמר המלך מהרו את־
המן לעשות את־דבר אסתר ויבא המלך והמן אל־המשתה
אשר־עשתה אסתר: ויאמר המלך לאסתר במשתה היין
מה־שאלתך וינתן לך ומה־בקשתך עד־חצי המלכות ותעש:
ותען אסתר ותאמר שאלתי ובקשתי: אם־מצאתי חן

בעיני המלך ואם־על־המלך טוב לתת את־שאלתי ולעשות
את־בקשתי יבוא המלך והמן אל־המשתה אשר אעשה
להם ומחר אעשה כדבר המלך: ויצא המן ביום ההוא
שמח וטוב לב וכראות המן את־מרדכי בשער המלך ולא־
קם ולא־זע ממנו וימלא המן על־מרדכי חמה: ויתאפק
המן ויבוא אל־ביתו וישלח ויבא את־אהביו ואת־זרש
אשתו: ויספר להם המן את־כבוד עשרו ורב בניו ואת
כל־אשר גדלו המלך ואת אשר נשאו על־השרים ועבדי
המלך: ויאמר המן אף לא־הביאה אסתר המלכה עם־
המלך אל־המשתה אשר־עשתה כי אם־אותי וגם־למחר
אני קרוא־לה עם־המלך: וכל־זה איננו שוה לי בכל־עת
אשר אני ראה את־מרדכי היהודי יושב בשער המלך:
ותאמר לו זרש אשתו וכל־אהביו יעשו־עץ גבה חמשים
אמה ובבקר אמר למלך ויתלו את־מרדכי עליו ובא
עם־המלך אל־המשתה שמח וייטב הדבר לפני המן ויעש
העץ: ס

ו בלילה ההוא נדדה שנת המלך ויאמר להביא את־ספר
הזכרנות דברי הימים ויהיו נקראים לפני המלך: וימצא
כתוב אשר הגיד מרדכי על־בגתנא ותרש שני סריסי המלך
משמרי הסף אשר בקשו לשלח יד במלך אחשורוש:
ויאמר המלך מה־נעשה יקר וגדולה למרדכי על־זה ויאמרו
נערי המלך משרתיו לא־נעשה עמו דבר: ויאמר המלך
מי בחצר והמן בא לחצר בית־המלך החיצונה לאמר
למלך לתלות את־מרדכי על־העץ אשר־הכין לו: ויאמרו
נערי המלך אליו הנה המן עמד בחצר ויאמר המלך
יבוא: ויבוא המן ויאמר לו המלך מה־לעשות באיש
אשר המלך חפץ ביקרו ויאמר המן בלבו למי יחפץ המלך
לעשות יקר יותר ממני: ויאמר המן אל־המלך איש אשר
המלך חפץ ביקרו: יביאו לבוש מלכות אשר לבש־בו
המלך וסוס אשר רכב עליו המלך ואשר נתן כתר מלכות
בראשו: ונתון הלבוש והסוס על־יד־איש משרי המלך
הפרתמים והלבישו את־האיש אשר המלך חפץ ביקרו
והרכיבהו על־הסוס ברחוב העיר וקראו לפניו ככה יעשה
לאיש אשר המלך חפץ ביקרו: ויאמר המלך להמן
מהר קח את־הלבוש ואת־הסוס כאשר דברת ועשה־כן
למרדכי היהודי היושב בשער המלך אל־תפל דבר מכל
אשר דברת: ויקח המן את־הלבוש ואת־הסוס וילבש

אֶת־מָרְדֳּכַי וַיַּרְכִּיבֵהוּ בִּרְחוֹב הָעִיר וַיִּקְרָא לְפָנָיו כָּכָה
יֵעָשֶׂה לָאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקָרוֹ׃ וַיָּשָׁב מָרְדֳּכַי אֶל־
שַׁעַר הַמֶּלֶךְ וְהָמָן נִדְחַף אֶל־בֵּיתוֹ אָבֵל וַחֲפוּי רֹאשׁ׃ וַיְסַפֵּר
הָמָן לְזֶרֶשׁ אִשְׁתּוֹ וּלְכָל־אֹהֲבָיו אֵת כָּל־אֲשֶׁר קָרָהוּ וַיֹּאמְרוּ
לוֹ חֲכָמָיו וְזֶרֶשׁ אִשְׁתּוֹ אִם מִזֶּרַע הַיְּהוּדִים מָרְדֳּכַי אֲשֶׁר
הַחִלּוֹתָ לִנְפֹּל לְפָנָיו לֹא־תוּכַל לוֹ כִּי־נָפוֹל תִּפּוֹל לְפָנָיו׃
עוֹדָם מְדַבְּרִים עִמּוֹ וְסָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ הִגִּיעוּ וַיַּבְהִלוּ לְהָבִיא
אֶת־הָמָן אֶל־הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר־עָשְׂתָה אֶסְתֵּר׃

ז וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ וְהָמָן לִשְׁתּוֹת עִם־אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה׃ וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר גַּם בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי בְּמִשְׁתֵּה הַיַּיִן מַה־שְּׁאֵלָתֵךְ
אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וְתִנָּתֵן לָךְ וּמַה־בַּקָּשָׁתֵךְ עַד־חֲצִי הַמַּלְכוּת
וְתֵעָשׂ׃ וַתַּעַן אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וַתֹּאמַר אִם־מָצָאתִי חֵן
בְּעֵינֶיךָ הַמֶּלֶךְ וְאִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב תִּנָּתֶן־לִי נַפְשִׁי בִּשְׁאֵלָתִי
וְעַמִּי בְּבַקָּשָׁתִי׃ כִּי נִמְכַּרְנוּ אֲנִי וְעַמִּי לְהַשְׁמִיד לַהֲרוֹג
וּלְאַבֵּד וְאִלּוּ לַעֲבָדִים וְלִשְׁפָחוֹת נִמְכַּרְנוּ הֶחֱרַשְׁתִּי כִּי אֵין
הַצָּר שֹׁוֶה בְּנֵזֶק הַמֶּלֶךְ׃ ס וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ ה
וַיֹּאמֶר לְאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה מִי הוּא זֶה וְאֵי־זֶה הוּא אֲשֶׁר־מְלָאוֹ
לִבּוֹ לַעֲשׂוֹת כֵּן׃ וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר אִישׁ צַר וְאוֹיֵב הָמָן הָרָע
הַזֶּה וְהָמָן נִבְעַת מִלִּפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְהַמַּלְכָּה׃ וְהַמֶּלֶךְ קָם
בַּחֲמָתוֹ מִמִּשְׁתֵּה הַיַּיִן אֶל־גִּנַּת הַבִּיתָן וְהָמָן עָמַד לְבַקֵּשׁ
עַל־נַפְשׁוֹ מֵאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה כִּי רָאָה כִּי־כָלְתָה אֵלָיו הָרָעָה
מֵאֵת הַמֶּלֶךְ׃ וְהַמֶּלֶךְ שָׁב מִגִּנַּת הַבִּיתָן אֶל־בֵּית ׀
מִשְׁתֵּה הַיַּיִן וְהָמָן נֹפֵל עַל־הַמִּטָּה אֲשֶׁר אֶסְתֵּר עָלֶיהָ
וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ הֲגַם לִכְבּוֹשׁ אֶת־הַמַּלְכָּה עִמִּי בַּבָּיִת הַדָּבָר
יָצָא מִפִּי הַמֶּלֶךְ וּפְנֵי הָמָן חָפוּ׃ ס וַיֹּאמֶר חַרְבוֹנָה אֶחָד
מִן־הַסָּרִיסִים לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ גַּם הִנֵּה־הָעֵץ אֲשֶׁר־עָשָׂה הָמָן
לְמָרְדֳּכַי אֲשֶׁר דִּבֶּר־טוֹב עַל־הַמֶּלֶךְ עֹמֵד בְּבֵית הָמָן גָּבֹהַּ
חֲמִשִּׁים אַמָּה וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ תְּלֻהוּ עָלָיו׃ וַיִּתְלוּ אֶת־הָמָן
עַל־הָעֵץ אֲשֶׁר־הֵכִין לְמָרְדֳּכָי וַחֲמַת הַמֶּלֶךְ שָׁכָכָה׃ ס

ח בַּיּוֹם הַהוּא נָתַן הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ לְאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה
אֶת־בֵּית הָמָן צֹרֵר הַיְּהוּדִיִּים וּמָרְדֳּכַי בָּא לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ כִּי־
הִגִּידָה אֶסְתֵּר מַה הוּא־לָהּ׃ וַיָּסַר הַמֶּלֶךְ אֶת־טַבַּעְתּוֹ
אֲשֶׁר הֶעֱבִיר מֵהָמָן וַיִּתְּנָהּ לְמָרְדֳּכָי וַתָּשֶׂם אֶסְתֵּר אֶת־
מָרְדֳּכַי עַל־בֵּית הָמָן׃ ס וַתּוֹסֶף אֶסְתֵּר וַתְּדַבֵּר לִפְנֵי
הַמֶּלֶךְ וַתִּפֹּל לִפְנֵי רַגְלָיו וַתֵּבְךְּ וַתִּתְחַנֶּן־לוֹ לְהַעֲבִיר אֶת־
רָעַת הָמָן הָאֲגָגִי וְאֵת מַחֲשַׁבְתּוֹ אֲשֶׁר חָשַׁב עַל־הַיְּהוּדִים׃

ה' א' יהיר'

וַיּוֹשֶׁט הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר אֵת שַׁרְבִט הַזָּהָב וַתָּקָם אֶסְתֵּר
ה וַתַּעֲמֹד לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ׃ וַתֹּאמֶר אִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב וְאִם־
מָצָאתִי חֵן לְפָנָיו וְכָשֵׁר הַדָּבָר לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְטוֹבָה אֲנִי
בְּעֵינָיו יִכָּתֵב לְהָשִׁיב אֶת־הַסְּפָרִים מַחֲשֶׁבֶת הָמָן בֶּן־הַמְּדָתָא
הָאֲגָגִי אֲשֶׁר כָּתַב לְאַבֵּד אֶת־הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל־מְדִינוֹת
הַמֶּלֶךְ׃ כִּי אֵיכָכָה אוּכַל וְרָאִיתִי בָּרָעָה אֲשֶׁר־יִמְצָא אֶת־עַמִּי
וְאֵיכָכָה אוּכַל וְרָאִיתִי בְּאָבְדַן מוֹלַדְתִּי׃ ס וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרֹשׁ לְאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וּלְמָרְדֳּכַי הַיְּהוּדִי הִנֵּה
בֵית־הָמָן נָתַתִּי לְאֶסְתֵּר וְאֹתוֹ תָּלוּ עַל־הָעֵץ עַל אֲשֶׁר־שָׁלַח
יָדוֹ בַּיְּהוּדִיִּים׃ וְאַתֶּם כִּתְבוּ עַל־הַיְּהוּדִים כַּטּוֹב בְּעֵינֵיכֶם
בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ וְחִתְמוּ בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ כִּי־כְתָב אֲשֶׁר־נִכְתָּב
בְּשֵׁם־הַמֶּלֶךְ וְנַחְתּוֹם בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ אֵין לְהָשִׁיב׃ וַיִּקָּרְאוּ
סֹפְרֵי־הַמֶּלֶךְ בָּעֵת־הַהִיא בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי הוּא־חֹדֶשׁ סִיוָן
בִּשְׁלוֹשָׁה וְעֶשְׂרִים בּוֹ וַיִּכָּתֵב כְּכָל־אֲשֶׁר־צִוָּה מָרְדֳּכַי
אֶל־הַיְּהוּדִים וְאֶל הָאֲחַשְׁדַּרְפְּנִים־וְהַפַּחוֹת וְשָׂרֵי הַמְּדִינוֹת
אֲשֶׁר ׀ מֵהֹדּוּ וְעַד־כּוּשׁ שֶׁבַע וְעֶשְׂרִים וּמֵאָה מְדִינָה מְדִינָה
וּמְדִינָה כִּכְתָבָהּ וְעַם וָעָם כִּלְשֹׁנוֹ וְאֶל־הַיְּהוּדִים כִּכְתָבָם
י וְכִלְשׁוֹנָם׃ וַיִּכְתֹּב בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרֹשׁ וַיַּחְתֹּם בְּטַבַּעַת
הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלַח סְפָרִים בְּיַד הָרָצִים בַּסּוּסִים רֹכְבֵי הָרֶכֶשׁ
הָאֲחַשְׁתְּרָנִים בְּנֵי הָרַמָּכִים׃ אֲשֶׁר נָתַן הַמֶּלֶךְ לַיְּהוּדִים ׀
אֲשֶׁר בְּכָל־עִיר־וָעִיר לְהִקָּהֵל וְלַעֲמֹד עַל־נַפְשָׁם לְהַשְׁמִיד
לַהֲרֹג וּלְאַבֵּד אֶת־כָּל־חֵיל עַם וּמְדִינָה הַצָּרִים אֹתָם טַף
וְנָשִׁים וּשְׁלָלָם לָבוֹז׃ בְּיוֹם אֶחָד בְּכָל־מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ
אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ בִּשְׁלוֹשָׁה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ שְׁנֵים־עָשָׂר הוּא־חֹדֶשׁ
אֲדָר׃ פַּתְשֶׁגֶן הַכְּתָב לְהִנָּתֵן דָּת בְּכָל־מְדִינָה וּמְדִינָה
גָּלוּי לְכָל־הָעַמִּים וְלִהְיוֹת הַיְּהוּדִיִּים עֲתִידִים לַיּוֹם הַזֶּה
לְהִנָּקֵם מֵאֹיְבֵיהֶם׃ הָרָצִים רֹכְבֵי הָרֶכֶשׁ הָאֲחַשְׁתְּרָנִים
יָצְאוּ מְבֹהָלִים וּדְחוּפִים בִּדְבַר הַמֶּלֶךְ וְהַדָּת נִתְּנָה בְּשׁוּשַׁן
טו הַבִּירָה׃ ס וּמָרְדֳּכַי יָצָא ׀ מִלִּפְנֵי הַמֶּלֶךְ בִּלְבוּשׁ
מַלְכוּת תְּכֵלֶת וָחוּר וַעֲטֶרֶת זָהָב גְּדוֹלָה וְתַכְרִיךְ בּוּץ
וְאַרְגָּמָן וְהָעִיר שׁוּשָׁן צָהֲלָה וְשָׂמֵחָה׃ לַיְּהוּדִים הָיְתָה
אוֹרָה וְשִׂמְחָה וְשָׂשֹׂן וִיקָר׃ וּבְכָל־מְדִינָה וּמְדִינָה וּבְכָל־עִיר
וָעִיר מְקוֹם אֲשֶׁר דְּבַר־הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ מַגִּיעַ שִׂמְחָה וְשָׂשׂוֹן
לַיְּהוּדִים מִשְׁתֶּה וְיוֹם טוֹב וְרַבִּים מֵעַמֵּי הָאָרֶץ מִתְיַהֲדִים כִּי־
נָפַל פַּחַד־הַיְּהוּדִים עֲלֵיהֶם׃

ט וּבִשְׁנֵים עָשָׂר חֹדֶשׁ הוּא־חֹדֶשׁ אֲדָר בִּשְׁלוֹשָׁה עָשָׂר יוֹם

ה' ו' בלע מלע ו' יהוד' [illegible]

בּוֹ אֲשֶׁר הִגִּיעַ דְּבַר־הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ לְהֵעָשׂוֹת בַּיּוֹם אֲשֶׁר שִׂבְּרוּ אֹיְבֵי הַיְּהוּדִים לִשְׁלוֹט בָּהֶם וְנַהֲפוֹךְ הוּא אֲשֶׁר יִשְׁלְטוּ הַיְּהוּדִים הֵמָּה בְּשֹׂנְאֵיהֶם׃ נִקְהֲלוּ הַיְּהוּדִים בְּעָרֵיהֶם בְּכָל־מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ לִשְׁלֹחַ יָד בִּמְבַקְשֵׁי רָעָתָם וְאִישׁ לֹא־עָמַד בִּפְנֵיהֶם כִּי־נָפַל פַּחְדָּם עַל־כָּל־הָעַמִּים׃ וְכָל־שָׂרֵי הַמְּדִינוֹת וְהָאֲחַשְׁדַּרְפְּנִים וְהַפַּחוֹת וְעֹשֵׂי הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר לַמֶּלֶךְ מְנַשְּׂאִים אֶת־הַיְּהוּדִים כִּי־נָפַל פַּחַד־מָרְדֳּכַי עֲלֵיהֶם׃ כִּי־גָדוֹל מָרְדֳּכַי בְּבֵית הַמֶּלֶךְ וְשָׁמְעוֹ הוֹלֵךְ בְּכָל־הַמְּדִינוֹת כִּי־הָאִישׁ מָרְדֳּכַי הוֹלֵךְ וְגָדוֹל׃ וַיַּכּוּ הַיְּהוּדִים בְּכָל־אֹיְבֵיהֶם מַכַּת־חֶרֶב וְהֶרֶג וְאַבְדָן וַיַּעֲשׂוּ בְשֹׂנְאֵיהֶם כִּרְצוֹנָם׃ וּבְשׁוּשַׁן הַבִּירָה הָרְגוּ הַיְּהוּדִים וְאַבֵּד חֲמֵשׁ מֵאוֹת

אִישׁ׃ וְאֵת ׀
פַּרְשַׁנְדָּתָא וְאֵת ׀
דַּלְפוֹן וְאֵת ׀
אַסְפָּתָא׃ וְאֵת ׀
פּוֹרָתָא וְאֵת ׀
אֲדַלְיָא וְאֵת ׀
אֲרִידָתָא׃ וְאֵת ׀
פַּרְמַשְׁתָּא וְאֵת ׀
אֲרִיסַי וְאֵת ׀
אֲרִדַי וְאֵת ׀
וַיְזָתָא׃ עֲשֶׂרֶת

בְּנֵי הָמָן בֶּן־הַמְּדָתָא צֹרֵר הַיְּהוּדִים הָרָגוּ וּבַבִּזָּה לֹא שָׁלְחוּ אֶת־יָדָם׃ בַּיּוֹם הַהוּא בָּא מִסְפַּר הַהֲרוּגִים בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ׃ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה הָרְגוּ הַיְּהוּדִים וְאַבֵּד חֲמֵשׁ מֵאוֹת אִישׁ וְאֵת עֲשֶׂרֶת בְּנֵי־הָמָן בִּשְׁאָר מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ מֶה עָשׂוּ וּמַה־שְּׁאֵלָתֵךְ וְיִנָּתֵן לָךְ וּמַה־בַּקָּשָׁתֵךְ עוֹד וְתֵעָשׂ׃ וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר אִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב יִנָּתֵן גַּם־מָחָר לַיְּהוּדִים אֲשֶׁר בְּשׁוּשָׁן לַעֲשׂוֹת כְּדָת הַיּוֹם וְאֵת עֲשֶׂרֶת בְּנֵי־הָמָן יִתְלוּ עַל־הָעֵץ׃ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְהֵעָשׂוֹת כֵּן וַתִּנָּתֵן דָּת בְּשׁוּשָׁן וְאֵת עֲשֶׂרֶת בְּנֵי־הָמָן תָּלוּ׃ וַיִּקָּהֲלוּ הַיְּהוּדִיים אֲשֶׁר־בְּשׁוּשָׁן גַּם בְּיוֹם אַרְבָּעָה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ אֲדָר וַיַּהַרְגוּ בְשׁוּשָׁן שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אִישׁ וּבַבִּזָּה לֹא שָׁלְחוּ אֶת־יָדָם׃ וּשְׁאָר הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר בִּמְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ נִקְהֲלוּ ׀ וְעָמֹד עַל־נַפְשָׁם וְנוֹחַ מֵאֹיְבֵיהֶם וְהָרֹג בְּשֹׂנְאֵיהֶם חֲמִשָּׁה וְשִׁבְעִים אָלֶף וּבַבִּזָּה לֹא שָׁלְחוּ אֶת־יָדָם׃ בְּיוֹם־שְׁלוֹשָׁה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ

ס׳ ז׳ ת׳ וזעירא פ׳ ש׳ וזעירא ו׳ רבתי · ז׳ וזעירא בו׳ יתיר ו׳

אֲדָר וְנוֹחַ בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר בּוֹ וְעָשֹׂה אֹתוֹ יוֹם מִשְׁתֶּה וְשִׂמְחָה׃ וְהַיְּהוּדִיים אֲשֶׁר־בְּשׁוּשָׁן נִקְהֲלוּ בִּשְׁלוֹשָׁה עָשָׂר בּוֹ וּבְאַרְבָּעָה עָשָׂר בּוֹ וְנוֹחַ בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר בּוֹ וְעָשֹׂה אֹתוֹ יוֹם מִשְׁתֶּה וְשִׂמְחָה׃ עַל־כֵּן הַיְּהוּדִים הַפְּרָוזִים הַיֹּשְׁבִים בְּעָרֵי הַפְּרָזוֹת עֹשִׂים אֵת יוֹם אַרְבָּעָה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ אֲדָר שִׂמְחָה וּמִשְׁתֶּה וְיוֹם טוֹב וּמִשְׁלֹחַ מָנוֹת אִישׁ לְרֵעֵהוּ׃ וַיִּכְתֹּב מָרְדֳּכַי אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּשְׁלַח סְפָרִים אֶל־כָּל־הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל־מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ הַקְּרוֹבִים וְהָרְחוֹקִים׃ לְקַיֵּם עֲלֵיהֶם לִהְיוֹת עֹשִׂים אֵת יוֹם אַרְבָּעָה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ אֲדָר וְאֵת יוֹם־חֲמִשָּׁה עָשָׂר בּוֹ בְּכָל־שָׁנָה וְשָׁנָה׃ כַּיָּמִים אֲשֶׁר־נָחוּ בָהֶם הַיְּהוּדִים מֵאֹיְבֵיהֶם וְהַחֹדֶשׁ אֲשֶׁר נֶהְפַּךְ לָהֶם מִיָּגוֹן לְשִׂמְחָה וּמֵאֵבֶל לְיוֹם טוֹב לַעֲשׂוֹת אוֹתָם יְמֵי מִשְׁתֶּה וְשִׂמְחָה וּמִשְׁלֹחַ מָנוֹת אִישׁ לְרֵעֵהוּ וּמַתָּנוֹת לָאֶבְיֹנִים׃ וְקִבֵּל הַיְּהוּדִים אֵת אֲשֶׁר־הֵחֵלּוּ לַעֲשׂוֹת וְאֵת אֲשֶׁר־כָּתַב מָרְדֳּכַי אֲלֵיהֶם׃ כִּי הָמָן בֶּן־הַמְּדָתָא הָאֲגָגִי צֹרֵר כָּל־הַיְּהוּדִים חָשַׁב עַל־הַיְּהוּדִים לְאַבְּדָם וְהִפִּל פּוּר הוּא הַגּוֹרָל לְהֻמָּם וּלְאַבְּדָם׃ וּבְבֹאָהּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ אָמַר עִם־הַסֵּפֶר יָשׁוּב מַחֲשַׁבְתּוֹ הָרָעָה אֲשֶׁר־חָשַׁב עַל־הַיְּהוּדִים עַל־רֹאשׁוֹ וְתָלוּ אֹתוֹ וְאֶת־בָּנָיו עַל־הָעֵץ׃ עַל־כֵּן קָרְאוּ לַיָּמִים הָאֵלֶּה פוּרִים עַל־שֵׁם הַפּוּר עַל־כֵּן עַל־כָּל־דִּבְרֵי הָאִגֶּרֶת הַזֹּאת וּמָה־רָאוּ עַל־כָּכָה וּמָה הִגִּיעַ אֲלֵיהֶם׃ קִיְּמוּ וְקִבְּלוּ הַיְּהוּדִים ׀ עֲלֵיהֶם ׀ וְעַל־זַרְעָם וְעַל כָּל־הַנִּלְוִים עֲלֵיהֶם וְלֹא יַעֲבוֹר לִהְיוֹת עֹשִׂים אֵת שְׁנֵי הַיָּמִים הָאֵלֶּה כִּכְתָבָם וְכִזְמַנָּם בְּכָל־שָׁנָה וְשָׁנָה׃ וְהַיָּמִים הָאֵלֶּה נִזְכָּרִים וְנַעֲשִׂים בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר מִשְׁפָּחָה וּמִשְׁפָּחָה מְדִינָה וּמְדִינָה וְעִיר וָעִיר וִימֵי הַפּוּרִים הָאֵלֶּה לֹא יַעַבְרוּ מִתּוֹךְ הַיְּהוּדִים וְזִכְרָם לֹא־יָסוּף מִזַּרְעָם׃ ס וַתִּכְתֹּב אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה בַת־אֲבִיחַיִל וּמָרְדֳּכַי הַיְּהוּדִי אֶת־כָּל־תֹּקֶף לְקַיֵּם אֵת אִגֶּרֶת הַפֻּרִים הַזֹּאת הַשֵּׁנִית׃ וַיִּשְׁלַח סְפָרִים אֶל־כָּל־הַיְּהוּדִים אֶל־שֶׁבַע וְעֶשְׂרִים וּמֵאָה מְדִינָה מַלְכוּת אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ דִּבְרֵי שָׁלוֹם וֶאֱמֶת׃ לְקַיֵּם אֶת־יְמֵי הַפֻּרִים הָאֵלֶּה בִּזְמַנֵּיהֶם כַּאֲשֶׁר קִיַּם עֲלֵיהֶם מָרְדֳּכַי הַיְּהוּדִי וְאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וְכַאֲשֶׁר קִיְּמוּ עַל־נַפְשָׁם וְעַל־זַרְעָם דִּבְרֵי הַצּוֹמוֹת וְזַעֲקָתָם׃ וּמַאֲמַר אֶסְתֵּר קִיַּם דִּבְרֵי הַפֻּרִים הָאֵלֶּה וְנִכְתָּב בַּסֵּפֶר׃ ס

וַיָּשֶׂם הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁרֶשׁ ׀ מַס עַל־הָאָרֶץ וְאִיֵּי הַיָּם׃ וְכָל־

פ׳ יח׳ יהוד׳ יס׳ יהוד׳ ו׳ מ׳ הקבלו קרי כב׳ ה׳ רבתי
א׳ אחשורוש קרי

מַעֲשֵׂה תָקְפּוֹ וּגְבוּרָתוֹ וּפָרָשַׁת גְּדֻלַּת מָרְדֳּכַי אֲשֶׁר גִּדְּלוֹ הַמֶּלֶךְ הֲלוֹא־הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי מָדַי וּפָרָס : כִּי ׀ מָרְדֳּכַי הַיְּהוּדִי מִשְׁנֶה לַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ וְגָדוֹל לַיְּהוּדִים וְרָצוּי לְרֹב אֶחָיו דֹּרֵשׁ טוֹב לְעַמּוֹ וְדֹבֵר שָׁלוֹם לְכָל־זַרְעוֹ :

סכום פסוקי דמגלת אסתר · מאה ושישים ושבעה · וסימנו כבדני נא נגד זקני עמו · וחציו ותען אסתר ותאמר : וסדריו חמשה · וסימנו וזה גב המזבח :

דניאל :

דניאל

א בשנת שלוש למלכות יהויקים מלך־יהודה בא נבוכדנאצר מלך־בבל ירושלים ויצר עליה: ויתן אדני בידו את־יהויקים מלך־יהודה ומקצת כלי בית־האלהים ויביאם ארץ־שנער בית אלהיו ואת־הכלים הביא בית אוצר אלהיו: ויאמר המלך לאשפנז רב סריסיו להביא מבני ישראל ומזרע המלוכה ומן־הפרתמים: ילדים אשר אין־בהם כל־מאום וטובי מראה ומשכלים בכל־חכמה וידעי דעת ומביני מדע ואשר כח בהם לעמד בהיכל המלך וללמדם ספר ולשון כשדים: ה וימן להם המלך דבר־יום ביומו מפת־בג המלך ומיין משתיו ולגדלם שנים שלוש ומקצתם יעמדו לפני המלך: ויהי בהם מבני יהודה דניאל חנניה מישאל ועזריה: וישם להם שר הסריסים שמות וישם לדניאל בלטשאצר ולחנניה שדרך ולמישאל מישך ולעזריה עבד נגו: וישם דניאל על־לבו אשר לא־יתגאל בפתבג המלך וביין משתיו ויבקש משר הסריסים אשר לא יתגאל: ויתן האלהים את־דניאל לחסד ולרחמים לפני שר הסריסים: י ויאמר שר הסריסים לדניאל ירא אני את־אדני המלך אשר מנה את־מאכלכם ואת־משתיכם אשר למה יראה את־פניכם זעפים מן־הילדים אשר כגילכם וחיבתם את־ראשי למלך: ויאמר דניאל אל־המלצר אשר מנה שר הסריסים על־דניאל חנניה מישאל ועזריה: נס־נא את־עבדיך ימים עשרה ויתנו־לנו מן־הזרעים ונאכלה ומים ונשתה: ויראו לפניך מראינו ומראה הילדים האכלים את פתבג המלך וכאשר תראה עשה עם־עבדיך: וישמע להם לדבר הזה וינסם ימים עשרה: טו ומקצת ימים עשרה נראה מראיהם טוב ובריאי בשר מן־כל־הילדים האכלים את פתבג המלך: ויהי המלצר נשא את־פתבגם ויין משתיהם ונתן להם זרענים: והילדים האלה ארבעתם נתן להם האלהים מדע והשכל בכל־ספר וחכמה ודניאל הבין

א' ד' יתיר א' · ע' הא' בצירי

בכל־חזון וחלמות: ולמקצת הימים אשר־אמר המלך להביאם ויביאם שר הסריסים לפני נבכדנצר: וידבר אתם המלך ולא נמצא מכלם כדניאל חנניה מישאל ועזריה כ ויעמדו לפני המלך: וכל דבר חכמת בינה אשר־בקש מהם המלך וימצאם עשר ידות על כל־החרטמים האשפים אשר בכל־מלכותו: ויהי דניאל עד־שנת אחת לכורש המלך:

ב ובשנת שתים למלכות נבכדנצר חלם נבכדנצר חלמות ותתפעם רוחו ושנתו נהיתה עליו: ויאמר המלך לקרא לחרטמים ולאשפים ולמכשפים ולכשדים להגיד למלך חלמתיו ויבאו ויעמדו לפני המלך: ויאמר להם המלך חלום חלמתי ותפעם רוחי לדעת את־החלום: וידברו הכשדים למלך ארמית מלכא לעלמין חיי אמר חלמא ה לעבדיך ופשרא נחוא: ענה מלכא ואמר לכשדיא מלתה מני אזדא הן לא תהודעונני חלמא ופשרה הדמין תתעבדון ובתיכון נולי יתשמון: והן חלמא ופשרה תהחון מתנן ונבזבה ויקר שגיא תקבלון מן־קדמי להן חלמא ופשרה החוני: ענו תנינות ואמרין מלכא חלמא יאמר לעבדוהי ופשרה נהחוה: ענה מלכא ואמר מן־יציב ידע אנה די עדנא אנתון זבנין כל־קבל די חזיתון די אזדא מני מלתא: די הן־חלמא לא תהודענני חדה־היא דתכון ומלה כדבה ושחיתה הזמנתון למאמר קדמי עד די עדנא ישתנא להן חלמא אמרו לי ואנדע די פשרה י תהחונני: ענו כשדיא קדם־מלכא ואמרין לא־איתי אנש על־יבשתא די מלת מלכא יוכל להחויה כל־קבל די כל־מלך רב ושליט מלה כדנה לא שאל לכל־חרטם ואשף וכשדי: ומלתא די־מלכא שאל יקירה ואחרן לא איתי די יחונה קדם מלכא להן אלהין די מדרהון עם־בשרא לא איתוהי: כל־קבל דנה מלכא בנס וקצף שגיא ואמר להובדה לכל חכימי בבל: ודתא נפקת וחכימיא מתקטלין ובעו דניאל וחברוהי להתקטלה: באדין דניאל התיב עטא וטעם לאריוך רב־טבחיא טו די מלכא די נפק לקטלה לחכימי בבל: ענה ואמר לאריוך שליטא די־מלכא על־מה דתא מהחצפה מן־קדם מלכא אדין מלתא הודע אריוך לדניאל: ודניאל על ובעא מן־מלכא די זמן ינתן־לה ופשרא להחויה למלכא:

ב' ד' יתיר י' · ה' לכשדאי קרי · ם' הדמתון קרי · י' כשדאי קרי

אדין דניאל לביתה אזל ולחנניה מישאל ועזריה חברוהי
מלתא הודע : ורחמין למבעא מן־קדם אלה שמיא על־
רזה דנה די לא יהובדון דניאל וחברוהי עם־שאר חכימי
בבל : אדין לדניאל בחזוא די־ליליא רזה גלי אדין דניאל
ברך לאלה שמיא : ענה דניאל ואמר להוא שמה די־ כ
אלהא מברך מן־עלמא ועד־עלמא די חכמתא וגבורתא
די־לה היא : והוא מהשנא עדניא וזמניא מהעדה מלכין
ומהקים מלכין יהב חכמתא לחכימין ומנדעא לידעי בינה :
הוא גלא עמיקתא ומסתרתא ידע מה בחשוכא ונהירא
עמה שרא : לך ׀ אלה אבהתי מהודא ומשבח אנה די
חכמתא וגבורתא יהבת לי וכען הודעתני די־בעינא מנך
די־מלת מלכא הודעתנא : כל־קבל דנה דניאל על על־
אריוך די מני מלכא להובדה לחכימי בבל אזל ׀ וכן אמר־
לה לחכימי בבל אל־תהובד העלני קדם מלכא ופשרא
למלכא אחוא : אדין אריוך בהתבהלה הנעל כה
לדניאל קדם מלכא וכן אמר־לה די־השכחת גבר מן־בני
גלותא די יהוד די פשרא למלכא יהודע : ענה מלכא
ואמר לדניאל די שמה בלטשאצר האיתיך כהל להודעתני
חלמא די־חזית ופשרה : ענה דניאל קדם מלכא ואמר
רזה די־מלכא שאל לא חכימין אשפין חרטמין גזרין יכלין
להחויה למלכא : ברם איתי אלה בשמיא גלא רזין
והודע למלכא נבוכדנצר מה די להוא באחרית יומיא
חלמך וחזוי ראשך על־משכבך דנה הוא :
אנתה מלכא רעיונך על־משכבך סלקו מה די להוא אחרי
דנה וגלא רזיא הודעך מה־די להוא : ואנה לא בחכמה ל
די־איתי בי מן־כל־חייא רזא דנה גלי לי להן על־דברת די
פשרא למלכא יהודעון ורעיוני לבבך תנדע : ס אנתה
מלכא חזה הוית ואלו צלם חד שגיא צלמא דכן רב וזיוה
יתיר קאם לקבלך ורוה דחיל : הוא צלמא ראשה די־
דהב טב חדוהי ודרעוהי די כסף מעוהי וירכתה די נחש :
שקוהי די פרזל רגלוהי מנהון די פרזל ומנהון די חסף :
חזה הוית עד די התגזרת אבן די־לא בידין ומחת לצלמא
על־רגלוהי די פרזלא וחספא והדקת המון : באדין דקו לה
כחדה פרזלא חספא נחשא כספא ודהבא והוו כעור
מן־אדרי־קיט ונשא המון רוחא וכל־אתר לא־השתכח

ב׳ מ׳ פתח באתנח כב׳ ונהורא קרי כו׳ יתיר י׳ כט׳ יתיר ה׳ יתיר י׳ לא׳ יתיר ה׳
לג׳ יתיר ו׳ יתיר ו׳

להון

להון ואבנא ׀ די־מחת לצלמא הות לטור רב ומלאת כל־
ארעא : דנה חלמא ופשרה נאמר קדם־מלכא : אנתה
מלכא מלך מלכיא די אלה שמיא מלכותא חסנא ותקפא
ויקרא יהב־לך : ובכל־די דארין בני־אנשא חיות ברא
ועוף־שמיא יהב בידך והשלטך בכלהון אנתה הוא ראשה
די דהבא : ובתרך תקום מלכו אחרי ארעא מנך ומלכו
תליתיאה אחרי די נחשא די תשלט בכל־ארעא : ומלכו
רביעיה תהוא תקיפה כפרזלא כל־קבל די פרזלא מהדק
וחשל כלא וכפרזלא די־מרעע כל־אלין תדק ותרע : ודי־
חזיתה רגליא ואצבעתא מנהון חסף די־פחר ומנהון פרזל
מלכו פליגה תהוה ומן־נצבתא די־פרזלא להוא־בה כל־
קבל די חזיתה פרזלא מערב בחסף טינא : ואצבעת
רגליא מנהון פרזל ומנהון חסף מן־קצת מלכותא תהוה
תקיפה ומנה תהוה תבירה : די חזית פרזלא מערב
בחסף טינא מתערבין להון בזרע אנשא ולא־להון דבקין
דנה עם־דנה הא־כדי פרזלא לא מתערב עם־חספא :
וביומיהון די מלכיא אנון יקים אלה שמיא מלכו די
לעלמין לא תתחבל ומלכותה לעם אחרן לא תשתבק
מה תדק ותסף כל־אלין מלכותא והיא תקום לעלמיא : כל־
קבל די־חזית די מטורא אתגזרת אבן די־לא בידין והדקת
פרזלא נחשא חספא כספא ודהבא אלה רב הודע למלכא
מה די להוא אחרי דנה ויציב חלמא ומהימן פשרה :
ס באדין מלכא נבוכדנצר נפל על־אנפוהי ולדניאל
סגד ומנחה וניחחין אמר לנסכה לה : ענה מלכא לדניאל
ואמר מן־קשט די אלהכון הוא אלה אלהין ומרא מלכין
וגלה רזין די יכלת למגלא רזה דנה : אדין מלכא לדניאל
רבי ומתנן רברבן שגיאן יהב־לה והשלטה על כל־מדינת
בבל ורב־סגנין על כל־חכימי בבל : ודניאל בעא מן־
מלכא ומני על עבידתא די מדינת בבל לשדרך מישך
ועבד נגו ודניאל בתרע מלכא :

ג נבוכדנצר מלכא עבד צלם די־דהב רומה אמין שתין
פתיה אמין שת אקימה בבקעת דורא במדינת בבל :
ונבוכדנצר מלכא שלח למכנש ׀ לאחשדרפניא סגניא
ופחותא אדרגזריא גדבריא דתבריא תפתיא וכל שלטני
מדינתא למתא לחנכת צלמא די הקים נבוכדנצר מלכא :

ב׳ מ׳ יתיר ה׳ לה׳ דיירין קרי יתיר ה׳ לט׳ יתיר א׳ מ׳ רביעאה קרי
מא׳ יתיר ו׳ יתיר ו׳ כב׳ יתיר ו׳ יתיר ו׳ פתח באתנח כג׳ ודי קרי

באדין

באדין מתכנשין אחשדרפניא סגניא ופחותא אדרגזריא גדבריא דתבריא תפתיא וכל שלטוני מדינתא לחנכת צלמא די הקים נבוכדנצר מלכא וקאמין לקבל צלמא די הקים נבוכדנצר׃ וכרוזא קרא בחיל לכון אמרין עממיא אמיא ולשניא׃ בעדנא די תשמעון קל קרנא משרוקיתא קיתרס סבכא פסנתרין סומפניה וכל זני זמרא תפלון ותסגדון לצלם דהבא די הקים נבוכדנצר מלכא׃ ומן די לא יפל ויסגד בה שעתא יתרמא לגוא אתון נורא יקדתא׃ כל קבל דנה בה זמנא כדי שמעין כל עממיא קל קרנא משרוקיתא קיתרס שבכא פסנתרין וכל זני זמרא נפלין כל עממיא אמיא ולשניא סגדין לצלם דהבא די הקים נבוכדנצר מלכא׃ כל קבל דנה בה זמנא קרבו גברין כשדאין ואכלו קרציהון די יהודיא׃ ענו ואמרין לנבוכדנצר מלכא מלכא לעלמין חיי׃ אנתה מלכא שמת טעם די כל אנש די ישמע קל קרנא משרקיתא קיתרס שבכא פסנתרין וסיפניה וכל זני זמרא יפל ויסגד לצלם דהבא׃ ומן די לא יפל ויסגד יתרמא לגוא אתון נורא יקדתא׃ איתי גברין יהודאין די מנית יתהון על עבידת מדינת בבל שדרך מישך ועבד נגו גבריא אלך לא שמו עליך מלכא טעם לאלהיך לא פלחין ולצלם דהבא די הקימת לא סגדין׃ באדין נבוכדנצר ברגז וחמה אמר להיתיה לשדרך מישך ועבד נגו באדין גבריא אלך היתיו קדם מלכא׃ ענה נבוכדנצר ואמר להון הצדא שדרך מישך ועבד נגו לאלהי לא איתיכון פלחין ולצלם דהבא די הקימת לא סגדין׃ כען הן איתיכון עתידין די בעדנא די תשמעון קל קרנא משרוקיתא קיתרס שבכא פסנתרין וסומפניה וכל זני זמרא תפלון ותסגדון לצלמא די עבדת והן לא תסגדון בה שעתה תתרמון לגוא אתון נורא יקדתא ומן הוא אלה די ישיזבנכון מן ידי׃ ענו שדרך מישך ועבד נגו ואמרין למלכא נבוכדנצר לא חשחין אנחנא על דנה פתגם להתבותך׃ הן איתי אלהנא די אנחנא פלחין יכל לשיזבותנא מן אתון נורא יקדתא ומן ידך מלכא ישיזב׃ והן לא ידיע להוא לך מלכא די לאלהיך לא איתינא פלחין ולצלם דהבא די הקימת לא נסגד׃ באדין

ג׳ ג׳ וקימין קרי ה׳ יתיר י׳ ו׳ יתיר י׳ ו׳ יתיר ה׳ יתיר י׳ וסומפוניא קרי יב׳ יתיר י׳ יתיר י׳ טו׳ יתיר י׳ יח׳ יתיר י׳

נבוכדנצר

נבוכדנצר התמלי חמא וצלם אנפוהי אשתנו על שדרך מישך ועבד נגו ענה ואמר למזא לאתונא חד שבעה על די חזה למזיה׃ ולגברין גברי חיל די בחילה אמר לכפתה לשדרך מישך ועבד נגו למרמא לאתון נורא יקדתא׃ באדין גבריא אלך כפתו בסרבליהון פטשיהון וכרבלתהון ולבושיהון ורמיו לגוא אתון נורא יקדתא׃ כל קבל דנה מן די מלת מלכא מחצפה ואתונא אזה יתירה גבריא אלך די הסקו לשדרך מישך ועבד נגו קטל המון שביבא די נורא׃ וגבריא אלך תלתהון שדרך מישך ועבד נגו נפלו לגוא אתון נורא יקדתא מכפתין׃ אדין נבוכדנצר מלכא תוה וקם בהתבהלה ענה ואמר להדברוהי הלא גברין תלתה רמינא לגוא נורא מכפתין ענין ואמרין למלכא יציבא מלכא׃ ענה ואמר הא אנה חזה גברין ארבעה שרין מהלכין בגוא נורא וחבל לא איתי בהון ורוה די רביעיא דמה לבר אלהין׃ באדין קרב נבוכדנצר לתרע אתון נורא יקדתא ענה ואמר שדרך מישך ועבד נגו עבדוהי די אלהא עליא פקו ואתו באדין נפקין שדרך מישך ועבד נגו מן גוא נורא׃ ומתכנשין אחשדרפניא סגניא ופחותא והדברי מלכא חזין לגבריא אלך די לא שלט נורא בגשמהון ושער ראשהון לא התחרך וסרבליהון לא שנו וריח נור לא עדת בהון׃ ענה נבוכדנצר ואמר בריך אלההון די שדרך מישך ועבד נגו די שלח מלאכה ושיזב לעבדוהי די התרחצו עלוהי ומלת מלכא שניו ויהבו גשמיהון די לא יפלחון ולא יסגדון לכל אלה להן לאלההון׃ ומני שים טעם די כל עם אמה ולשן די יאמר שלה על אלההון די שדרך מישך ועבד נגוא הדמין יתעבד וביתה נולי ישתוה כל קבל די לא איתי אלה אחרן די יכל להצלה כדנה׃ באדין מלכא הצלח לשדרך מישך ועבד נגו במדינת בבל׃ נבוכדנצר מלכא לכל עממיא אמיא ולשניא די דארין בכל ארעא שלמכון ישגא׃ אתיא ותמהיא די עבד עמי אלהא עליא שפר קדמי להחויה׃ אתוהי כמה רברבין ותמהוהי כמה תקיפין מלכותה מלכות עלם ושלטנה עם דר ודר׃

ד אנה נבוכדנצר שלה הוית בביתי ורענן בהיכלי׃ חלם

ג׳ יט׳ אשתניו קרי כא׳ יתיר י׳ כה׳ ורביעאה קרי כו׳ עלאה קרי כח׳ יתיר י׳ כט׳ שלו קרי לא׳ דיירין ק׳ לב׳ עלאה קרי

חזית

חָזֵית וִידַחֲלִנַּנִי וְהַרְהֹרִין עַל־מִשְׁכְּבִי וְחֶזְוֵי רֵאשִׁי יְבַהֲלֻנַּנִי׃
וּמִנִּי שִׂים טְעֵם לְהַנְעָלָה קֳדָמַי לְכֹל חַכִּימֵי בָבֶל דִּי־פְשַׁר
חֶלְמָא יְהוֹדְעֻנַּנִי׃ בֵּאדַיִן עָלִּלִין חַרְטֻמַיָּא אָשְׁפַיָּא כַּשְׂדָּיֵא
וְגָזְרַיָּא וְחֶלְמָא אָמַר אֲנָה קֳדָמֵיהוֹן וּפִשְׁרֵהּ לָא־מְהוֹדְעִין
לִי׃ וְעַד אָחֳרֵין עַל קֳדָמַי דָּנִיֵּאל דִּי־שְׁמֵהּ בֵּלְטְשַׁאצַּר ה
כְּשֻׁם אֱלָהִי וְדִי רוּחַ־אֱלָהִין קַדִּישִׁין בֵּהּ וְחֶלְמָא קֳדָמוֹהִי
אַמְרֵת׃ בֵּלְטְשַׁאצַּר רַב חַרְטֻמַיָּא דִּי ׀ אֲנָה יִדְעֵת דִּי רוּחַ
אֱלָהִין קַדִּישִׁין בָּךְ וְכָל־רָז לָא־אָנֵס לָךְ חֶזְוֵי חֶלְמִי דִי־חֲזֵית
וּפִשְׁרֵהּ אֱמַר׃ וְחֶזְוֵי רֵאשִׁי עַל־מִשְׁכְּבִי חָזֵה הֲוֵית וַאֲלוּ
אִילָן בְּגוֹא אַרְעָא וְרוּמֵהּ שַׂגִּיא׃ רְבָה אִילָנָא וּתְקִף וְרוּמֵהּ
יִמְטֵא לִשְׁמַיָּא וַחֲזוֹתֵהּ לְסוֹף כָּל־אַרְעָא׃ עָפְיֵהּ שַׁפִּיר
וְאִנְבֵּהּ שַׂגִּיא וּמָזוֹן לְכֹלָּא־בֵהּ תְּחֹתוֹהִי תַּטְלֵל ׀ חֵיוַת בָּרָא
וּבְעַנְפוֹהִי יְדֻרוּן צִפֲּרֵי שְׁמַיָּא וּמִנֵּהּ יִתְּזִין כָּל־בִּשְׂרָא׃ חָזֵה י
הֲוֵית בְּחֶזְוֵי רֵאשִׁי עַל־מִשְׁכְּבִי וַאֲלוּ עִיר וְקַדִּישׁ מִן־שְׁמַיָּא
נָחִת׃ קָרֵא בְחַיִל וְכֵן אָמַר גֹּדּוּ אִילָנָא וְקַצִּצוּ עַנְפוֹהִי אַתַּרוּ
עָפְיֵהּ וּבַדַּרוּ אִנְבֵּהּ תְּנֻד חֵיוְתָא מִן־תַּחְתּוֹהִי וְצִפְּרַיָּא מִן־
עַנְפוֹהִי׃ בְּרַם עִקַּר שָׁרְשׁוֹהִי בְּאַרְעָא שְׁבֻקוּ וּבֶאֱסוּר דִּי־
פַרְזֶל וּנְחָשׁ בְּדִתְאָה דִּי בָרָא וּבְטַל שְׁמַיָּא יִצְטַבַּע וְעִם־חֵיוְתָא
חֲלָקֵהּ בַּעֲשַׂב אַרְעָא׃ לִבְבֵהּ מִן־אֲנָשָׁא יְשַׁנּוֹן וּלְבַב חֵיוָא
יִתְיְהִב לֵהּ וְשִׁבְעָה עִדָּנִין יַחְלְפוּן עֲלוֹהִי׃ בִּגְזֵרַת עִירִין
פִּתְגָמָא וּמֵאמַר קַדִּישִׁין שְׁאֵלְתָא עַד־דִּבְרַת דִּי יִנְדְּעוּן חַיַּיָּא דִּי־
שַׁלִּיט עִלָּאָה בְּמַלְכוּת אֲנָשָׁא וּלְמַן־דִּי יִצְבֵּא יִתְּנִנַּהּ וּשְׁפַל
אֲנָשִׁים יְקִים עֲלַהּ׃ דְּנָה חֶלְמָא חֲזֵית אֲנָה מַלְכָּא נְבוּכַדְנֶצַּר טו
וְאַנְתְּה בֵּלְטְשַׁאצַּר פִּשְׁרָא אֱמַר כָּל־קֳבֵל דִּי ׀ כָּל־חַכִּימֵי
מַלְכוּתִי לָא־יָכְלִין פִּשְׁרָא לְהוֹדָעֻתַנִי וְאַנְתְּה כָּהֵל דִּי רוּחַ־
אֱלָהִין קַדִּישִׁין בָּךְ׃ אֱדַיִן דָּנִיֵּאל דִּי־שְׁמֵהּ בֵּלְטְשַׁאצַּר
אֶשְׁתּוֹמַם כְּשָׁעָה חֲדָה וְרַעְיֹנֹהִי יְבַהֲלֻנֵּהּ עָנֵה מַלְכָּא וְאָמַר
בֵּלְטְשַׁאצַּר חֶלְמָא וּפִשְׁרֵא אַל־יְבַהֲלָךְ עָנֵה בֵלְטְשַׁאצַּר
וְאָמַר מָרִאי חֶלְמָא לְשָׂנְאָךְ וּפִשְׁרֵהּ לְעָרָךְ׃ אִילָנָא
דִּי חֲזַיְתָ דִּי רְבָה וּתְקִף וְרוּמֵהּ יִמְטֵא לִשְׁמַיָּא וַחֲזוֹתֵהּ
לְכָל־אַרְעָא׃ וְעָפְיֵהּ שַׁפִּיר וְאִנְבֵּהּ שַׂגִּיא וּמָזוֹן לְכֹלָּא־בֵהּ
תְּחֹתוֹהִי תְּדוּר חֵיוַת בָּרָא וּבְעַנְפוֹהִי יִשְׁכְּנָן צִפֲּרֵי שְׁמַיָּא׃
אַנְתְּה־הוּא מַלְכָּא דִּי רְבַית וּתְקֵפְתְּ וּרְבוּתָךְ רְבָת וּמְטָת
לִשְׁמַיָּא וְשָׁלְטָנָךְ לְסוֹף אַרְעָא׃ וְדִי חֲזָא מַלְכָּא עִיר כ

ד׳ ר׳ יתיר ל׳ כשדאי קרי ה׳ יתיר י׳ ט׳ יתיר ו׳ יג׳ יתיר ו׳ יד׳ עלאה קרי
יתיר ו׳ יתיר ה׳ כו׳ יתיר ה׳ יתיר ה׳ כז׳ א׳ במקום ה׳ יתיר א׳
יתיר י׳ יתיר י׳ יב׳ יתיר ה׳ יתיר י׳

וְקַדִּישׁ נָחִת ׀ מִן־שְׁמַיָּא וְאָמַר גֹּדּוּ אִילָנָא וְחַבְּלוּהִי בְּרַם
עִקַּר שָׁרְשׁוֹהִי בְּאַרְעָא שְׁבֻקוּ וּבֶאֱסוּר דִּי־פַרְזֶל וּנְחָשׁ בְּדִתְאָה
דִּי בָרָא וּבְטַל שְׁמַיָּא יִצְטַבַּע וְעִם־חֵיוַת בָּרָא חֲלָקֵהּ עַד
דִּי־שִׁבְעָה עִדָּנִין יַחְלְפוּן עֲלוֹהִי׃ דְּנָה פִשְׁרָא מַלְכָּא
וּגְזֵרַת עִלָּאָה הִיא דִּי מְטָת עַל־מָרִאי מַלְכָּא׃ וְלָךְ טָרְדִין
מִן־אֲנָשָׁא וְעִם־חֵיוַת בָּרָא לֶהֱוֵה מְדֹרָךְ וְעִשְׂבָּא כְתוֹרִין ׀
לָךְ ׀ יְטַעֲמוּן וּמִטַּל שְׁמַיָּא לָךְ מְצַבְּעִין וְשִׁבְעָה עִדָּנִין יַחְלְפוּן
עֲלָךְ עַד ׀ דִּי־תִנְדַּע דִּי־שַׁלִּיט עִלָּאָה בְּמַלְכוּת אֲנָשָׁא וּלְמַן־
דִּי יִצְבֵּא יִתְּנִנַּהּ׃ וְדִי אֲמַרוּ לְמִשְׁבַּק עִקַּר שָׁרְשׁוֹהִי דִּי
אִילָנָא מַלְכוּתָךְ לָךְ קַיָּמָא מִן־דִּי תִנְדַּע דִּי שַׁלִּטִן שְׁמַיָּא׃
לָהֵן מַלְכָּא מִלְכִּי יִשְׁפַּר עֲלָךְ וַחֲטָיָךְ בְּצִדְקָה פְרֻק וַעֲוָיָתָךְ
בְּמִחַן עֲנָיִן הֵן תֶּהֱוֵה אַרְכָה לִשְׁלֵוְתָךְ׃ כֹּלָּא מְטָא עַל־ כה
נְבוּכַדְנֶצַּר מַלְכָּא׃ ס לִקְצָת יַרְחִין תְּרֵי־עֲשַׂר עַל־
הֵיכַל מַלְכוּתָא דִּי בָבֶל מְהַלֵּךְ הֲוָה׃ עָנֵה מַלְכָּא וְאָמַר
הֲלָא דָא־הִיא בָּבֶל רַבְּתָא דִּי־אֲנָה בֱנַיְתַהּ לְבֵית מַלְכוּ
בִּתְקַף חִסְנִי וְלִיקָר הַדְרִי׃ עוֹד מִלְּתָא בְּפֻם מַלְכָּא קָל
מִן־שְׁמַיָּא נְפַל לָךְ אָמְרִין נְבוּכַדְנֶצַּר מַלְכָּא מַלְכוּתָא עֲדָת
מִנָּךְ׃ וּמִן־אֲנָשָׁא לָךְ טָרְדִין וְעִם־חֵיוַת בָּרָא מְדֹרָךְ עִשְׂבָּא
כְתוֹרִין לָךְ יְטַעֲמוּן וְשִׁבְעָה עִדָּנִין יַחְלְפוּן עֲלָךְ עַד ׀ דִּי־
תִנְדַּע דִּי־שַׁלִּיט עִלָּאָה בְּמַלְכוּת אֲנָשָׁא וּלְמַן דִּי יִצְבֵּא
יִתְּנִנַּהּ׃ בַּהּ־שַׁעֲתָא מִלְּתָא סָפַת עַל־נְבוּכַדְנֶצַּר וּמִן־אֲנָשָׁא ל
טְרִיד וְעִשְׂבָּא כְתוֹרִין יֵאכֻל וּמִטַּל שְׁמַיָּא גִּשְׁמֵהּ יִצְטַבַּע עַד
דִּי שַׂעְרֵהּ כְּנִשְׁרִין רְבָה וְטִפְרוֹהִי כְצִפְּרִין׃ וְלִקְצָת יוֹמַיָּה
אֲנָה נְבוּכַדְנֶצַּר עַיְנַי ׀ לִשְׁמַיָּא נִטְלֵת וּמַנְדְּעִי עֲלַי יְתוּב
וּלְעִלָּאָה בָּרְכֵת וּלְחַי עָלְמָא שַׁבְּחֵת וְהַדְּרֵת דִּי שָׁלְטָנֵהּ
שָׁלְטָן עָלַם וּמַלְכוּתֵהּ עִם־דָּר וְדָר׃ וְכָל־דָּיְרֵי אַרְעָא כְּלָה
חֲשִׁיבִין וּכְמִצְבְּיֵהּ עָבֵד בְּחֵיל שְׁמַיָּא וְדָיְרֵי אַרְעָא וְלָא אִיתַי
דִּי־יְמַחֵא בִידֵהּ וְיֵאמַר לֵהּ מָה עֲבַדְתְּ׃ בֵּהּ־זִמְנָא מַנְדְּעִי ׀
יְתוּב עֲלַי וְלִיקַר מַלְכוּתִי הַדְרִי וְזִוִי יְתוּב עֲלַי וְלִי הַדָּבְרַי
וְרַבְרְבָנַי יְבַעוֹן וְעַל־מַלְכוּתִי הָתְקְנַת וּרְבוּ יַתִּירָה הוּסְפַת
לִי׃ כְּעַן אֲנָה נְבֻכַדְנֶצַּר מְשַׁבַּח וּמְרוֹמֵם וּמְהַדַּר לְמֶלֶךְ
שְׁמַיָּא דִּי כָל־מַעֲבָדוֹהִי קְשׁוֹט וְאֹרְחָתֵהּ דִּין וְדִי מַהְלְכִין
בְּגֵוָה יָכִל לְהַשְׁפָּלָה׃ פ

ה בֵּלְשַׁאצַּר מַלְכָּא עֲבַד לְחֶם רַב לְרַבְרְבָנוֹהִי אֲלַף וְלָקֳבֵל
אַלְפָּא חַמְרָא שָׁתֵה׃ בֵּלְשַׁאצַּר אֲמַר ׀ בִּטְעֵם חַמְרָא

ד׳ כא׳ זלאח קרי יתיר א׳ כב׳ יתיר י׳ מלאה קרי כד׳ יתיר י׳ כח׳ פחה באתנח
כט׳ יתיר י׳ עלאה קרי לא׳ ולעלאה קרי לב׳ דירי קרי ה׳ במקום א׳ ודיירי קרי

לְהַיְתָיָה לְמָאנֵי דַּהֲבָא וְכַסְפָּא דִּי הַנְפֵּק נְבוּכַדְנֶצַּר אֲבוּהִי מִן־הֵיכְלָא דִּי בִירוּשְׁלֶם וְיִשְׁתּוֹן בְּהוֹן מַלְכָּא וְרַבְרְבָנוֹהִי שֵׁגְלָתֵהּ וּלְחֵנָתֵהּ׃ בֵּאדַיִן הַיְתִיו מָאנֵי דַהֲבָא דִּי הַנְפִּקוּ מִן־הֵיכְלָא דִּי־בֵית אֱלָהָא דִּי בִירוּשְׁלֶם וְאִשְׁתִּיו בְּהוֹן מַלְכָּא וְרַבְרְבָנוֹהִי שֵׁגְלָתֵהּ וּלְחֵנָתֵהּ׃ אִשְׁתִּיו חַמְרָא וְשַׁבַּחוּ לֵאלָהֵי דַּהֲבָא וְכַסְפָּא נְחָשָׁא פַרְזְלָא אָעָא וְאַבְנָא׃ בַּהּ־שַׁעֲתָה נְפַקוּ אֶצְבְּעָן דִּי יַד־אֱנָשׁ וְכָתְבָן לָקֳבֵל נֶבְרַשְׁתָּא עַל־גִּירָא דִּי־כְתַל הֵיכְלָא דִּי מַלְכָּא וּמַלְכָּא חָזֵה פַּס יְדָה דִּי כָתְבָה׃ אֱדַיִן מַלְכָּא זִיוֹהִי שְׁנוֹהִי וְרַעְיֹנֹהִי יְבַהֲלוּנֵּהּ וְקִטְרֵי חַרְצֵהּ מִשְׁתָּרַיִן וְאַרְכֻבָּתֵהּ דָּא לְדָא נָקְשָׁן׃ קָרֵא מַלְכָּא בְּחַיִל לְהֶעָלָה לְאָשְׁפַיָּא כַּשְׂדָּיֵא וְגָזְרַיָּא עָנֵה מַלְכָּא וְאָמַר ׀ לְחַכִּימֵי בָבֶל דִּי כָל־אֱנָשׁ דִּי־יִקְרֵה כְּתָבָה דְנָה וּפִשְׁרֵהּ יְחַוִּנַּנִי אַרְגְּוָנָא יִלְבַּשׁ וְהַמְנוּכָא דִי־דַהֲבָא עַל־צַוְּארֵהּ וְתַלְתִּי בְמַלְכוּתָא יִשְׁלַט׃ אֱדַיִן עָלִּין כֹּל חַכִּימֵי מַלְכָּא וְלָא־כָהֲלִין כְּתָבָא לְמִקְרֵא וּפִשְׁרָא לְהוֹדָעָה לְמַלְכָּא׃ אֱדַיִן מַלְכָּא בֵלְשַׁאצַּר שַׂגִּיא מִתְבָּהַל וְזִיוֹהִי שָׁנַיִן עֲלוֹהִי וְרַבְרְבָנוֹהִי מִשְׁתַּבְּשִׁין׃ מַלְכְּתָא לָקֳבֵל מִלֵּי מַלְכָּא וְרַבְרְבָנוֹהִי לְבֵית מִשְׁתְּיָא עַלַּלֶת עֲנָת מַלְכְּתָא וַאֲמֶרֶת מַלְכָּא לְעָלְמִין חֱיִי אַל־יְבַהֲלוּךְ רַעְיוֹנָךְ וְזִיוָיךְ אַל־יִשְׁתַּנּוֹ׃ אִיתַי גְּבַר בְּמַלְכוּתָךְ דִּי רוּחַ אֱלָהִין קַדִּישִׁין בֵּהּ וּבְיוֹמֵי אֲבוּךְ נַהִירוּ וְשָׂכְלְתָנוּ וְחָכְמָה כְּחָכְמַת־אֱלָהִין הִשְׁתְּכַחַת בֵּהּ וּמַלְכָּא נְבֻכַדְנֶצַּר אֲבוּךְ רַב חַרְטֻמִּין אָשְׁפִין כַּשְׂדָּאִין גָּזְרִין הֲקִימֵהּ אֲבוּךְ מַלְכָּא׃ כָּל־קֳבֵל דִּי רוּחַ ׀ יַתִּירָה וּמַנְדַּע וְשָׂכְלְתָנוּ מְפַשַּׁר חֶלְמִין וַאַחֲוָיַת אֲחִידָן וּמְשָׁרֵא קִטְרִין הִשְׁתְּכַחַת בֵּהּ בְּדָנִיֵּאל דִּי־מַלְכָּא שָׂם־שְׁמֵהּ בֵּלְטְשַׁאצַּר כְּעַן דָּנִיֵּאל יִתְקְרֵי וּפִשְׁרָה יְהַחֲוֵה׃ פ

בֵּאדַיִן דָּנִיֵּאל הֻעַל קֳדָם מַלְכָּא עָנֵה מַלְכָּא וְאָמַר לְדָנִיֵּאל אַנְתְּה־הוּא דָנִיֵּאל דִּי־מִן־בְּנֵי גָלוּתָא דִּי יְהוּד דִּי הַיְתִי מַלְכָּא אַבִי מִן־יְהוּד׃ וְשִׁמְעֵת עֲלָיךְ דִּי רוּחַ אֱלָהִין בָּךְ וְנַהִירוּ וְשָׂכְלְתָנוּ וְחָכְמָה יַתִּירָה הִשְׁתְּכַחַת בָּךְ׃ וּכְעַן הֻעַלּוּ קֳדָמַי חַכִּימַיָּא אָשְׁפַיָּא דִּי־כְתָבָה דְנָה יִקְרוֹן וּפִשְׁרֵהּ לְהוֹדָעֻתַנִי וְלָא־כָהֲלִין פְּשַׁר־מִלְּתָא לְהַחֲוָיָה׃ וַאֲנָה שִׁמְעֵת עֲלָיךְ דִּי־תִוכֻּל פִּשְׁרִין לְמִפְשַׁר וְקִטְרִין לְמִשְׁרֵא כְּעַן הֵן תִּוכֻּל כְּתָבָא לְמִקְרֵא וּפִשְׁרֵהּ לְהוֹדָעֻתַנִי אַרְגְּוָנָא תִלְבַּשׁ וְהַמְנוּכָא דִי־דַהֲבָא עַל־

ה' ה' נפקה קרי ז' כשדאי והמניכא קרי ח' יתיר ל' חד ל' יתיר י'
יא' הכ' ברגש בתר יהוא יג' יתיר ה' כלמל יד' יתיר י' טו' יתיר י'
תכול קרי הכול קרי והמניכא קרי

צַוְּארָךְ וְתַלְתָּא בְמַלְכוּתָא תִּשְׁלַט׃ פ

בֵּאדַיִן עָנֵה דָנִיֵּאל וְאָמַר קֳדָם מַלְכָּא מַתְּנָתָךְ לָךְ לֶהֶוְיָן וּנְבָזְבְּיָתָךְ לְאָחֳרָן הַב בְּרַם כְּתָבָא אֶקְרֵא לְמַלְכָּא וּפִשְׁרָא אֲהוֹדְעִנֵּהּ׃ אַנְתְּה מַלְכָּא אֱלָהָא עִלָּיָא מַלְכוּתָא וּרְבוּתָא וִיקָרָא וְהַדְרָה יְהַב לִנְבֻכַדְנֶצַּר אֲבוּךְ׃ וּמִן־רְבוּתָא דִּי יְהַב־לֵהּ כֹּל עַמְמַיָּא אֻמַיָּא וְלִשָּׁנַיָּא הֲווֹ זָאְעִין וְדָחֲלִין מִן־קֳדָמוֹהִי דִּי־הֲוָה צָבֵא הֲוָה קָטֵל וְדִי־הֲוָה צָבֵא הֲוָה מַחֵא וְדִי־הֲוָה צָבֵא הֲוָה מָרִים וְדִי־הֲוָה צָבֵא הֲוָה מַשְׁפִּל׃ וּכְדִי רִם לִבְבֵהּ וְרוּחֵהּ תִּקְפַת לַהֲזָדָה הָנְחַת מִן־כָּרְסֵא מַלְכוּתֵהּ וִיקָרָה הֶעְדִּיו מִנֵּהּ׃ וּמִן־בְּנֵי אֲנָשָׁא טְרִיד וְלִבְבֵהּ ׀ עִם־חֵיוְתָא שַׁוִּי וְעִם־עֲרָדַיָּא מְדוֹרֵהּ עִשְׂבָּא כְתוֹרִין יְטַעֲמוּנֵּהּ וּמִטַּל שְׁמַיָּא גִּשְׁמֵהּ יִצְטַבַּע עַד דִּי־יְדַע דִּי־שַׁלִּיט אֱלָהָא עִלָּאָה בְּמַלְכוּת אֲנָשָׁא וּלְמַן־דִּי יִצְבֵּא יְהָקֵים עֲלַהּ׃ וְאַנְתְּה בְּרֵהּ בֵּלְשַׁאצַּר לָא הַשְׁפֵּלְתְּ לִבְבָךְ כָּל־קֳבֵל דִּי כָל־דְּנָה יְדַעְתָּ׃ וְעַל מָרֵא־שְׁמַיָּא ׀ הִתְרוֹמַמְתָּ וּלְמָאנַיָּא דִי־בַיְתֵהּ הַיְתִיו קָדָמָיךְ וְאַנְתְּה וְרַבְרְבָנָיךְ שֵׁגְלָתָךְ וּלְחֵנָתָךְ חַמְרָא שָׁתַיִן בְּהוֹן וְלֵאלָהֵי כַסְפָּא וְדַהֲבָא נְחָשָׁא פַרְזְלָא אָעָא וְאַבְנָא דִּי לָא־חָזַיִן וְלָא־שָׁמְעִין וְלָא יָדְעִין שַׁבַּחְתָּ וְלֵאלָהָא דִּי־נִשְׁמְתָךְ בִּידֵהּ וְכָל־אֹרְחָתָךְ לֵהּ לָא הַדַּרְתָּ׃ בֵּאדַיִן מִן־קֳדָמוֹהִי שְׁלִיחַ פַּסָּא דִי־יְדָא וּכְתָבָא דְנָה רְשִׁים׃ וּדְנָה כְתָבָא דִּי רְשִׁים מְנֵא מְנֵא תְּקֵל וּפַרְסִין׃ דְּנָה פְּשַׁר־מִלְּתָא מְנֵא מְנָה־אֱלָהָא מַלְכוּתָךְ וְהַשְׁלְמַהּ׃ תְּקֵל תְּקִילְתָּה בְמֹאזַנְיָא וְהִשְׁתְּכַחַתְּ חַסִּיר׃ פְּרֵס פְּרִיסַת מַלְכוּתָךְ וִיהִיבַת לְמָדַי וּפָרָס׃ בֵּאדַיִן ׀ אֲמַר בֵּלְשַׁאצַּר וְהַלְבִּשׁוּ לְדָנִיֵּאל אַרְגְּוָנָא וְהַמְנוּכָא דִי־דַהֲבָא עַל־צַוְּארֵהּ וְהַכְרִזוּ עֲלוֹהִי דִּי־לֶהֱוֵא שַׁלִּיט תַּלְתָּא בְּמַלְכוּתָא׃ בֵּהּ בְּלֵילְיָא קְטִיל בֵּלְאשַׁצַּר מַלְכָּא כַשְׂדָּיָא׃

ו וְדָרְיָוֶשׁ מָדָיָא קַבֵּל מַלְכוּתָא כְּבַר שְׁנִין שִׁתִּין וְתַרְתֵּין׃ שְׁפַר קֳדָם דָּרְיָוֶשׁ וַהֲקִים עַל־מַלְכוּתָא לַאֲחַשְׁדַּרְפְּנַיָּא מְאָה וְעֶשְׂרִין דִּי לֶהֱוֺן בְּכָל־מַלְכוּתָא׃ וְעֵלָּא מִנְּהוֹן סָרְכִין תְּלָתָה דִּי דָנִיֵּאל חַד־מִנְּהוֹן דִּי־לֶהֱוֺן אֲחַשְׁדַּרְפְּנַיָּא אִלֵּין יָהֲבִין לְהוֹן טַעְמָא וּמַלְכָּא לָא־לֶהֱוֵא נָזִק׃ אֱדַיִן דָּנִיֵּאל דְּנָה הֲוָא מִתְנַצַּח עַל־סָרְכַיָּא וַאֲחַשְׁדַּרְפְּנַיָּא כָּל־קֳבֵל דִּי רוּחַ יַתִּירָא בֵּהּ וּמַלְכָּא עֲשִׁית לַהֲקָמוּתֵהּ עַל־כָּל־מַלְכוּתָא׃

ה' יה' יתיר ה' עלאה קרי יט' זייעין קרי כא' עלאה ק' יתיר י'
כב' יתיר ה' כג' יתיר י' יהד ה' יתיר י' כט' והמניכא קרי
ל' כשדאה ק' ו' א' מדאה ק'

אֱדַיִן סָרְכַיָּא וַאֲחַשְׁדַּרְפְּנַיָּא הֲווֹ בָעַיִן עִלָּה לְהַשְׁכָּחָה לְדָנִיֵּאל מִצַּד מַלְכוּתָא וְכָל־עִלָּה וּשְׁחִיתָה לָא־יָכְלִין לְהַשְׁכָּחָה כָּל־קֳבֵל דִּי־מְהֵימַן הוּא וְכָל־שָׁלוּ וּשְׁחִיתָה לָא הִשְׁתְּכַחַת עֲלוֹהִי׃ אֱדַיִן גֻּבְרַיָּא אִלֵּךְ אָמְרִין דִּי לָא נְהַשְׁכַּח לְדָנִיֵּאל דְּנָה כָּל־עִלָּא לָהֵן הַשְׁכַּחְנָא עֲלוֹהִי בְּדָת אֱלָהֵהּ׃ אֱדַיִן סָרְכַיָּא וַאֲחַשְׁדַּרְפְּנַיָּא אִלֵּן הַרְגִּשׁוּ עַל־מַלְכָּא וְכֵן אָמְרִין לֵהּ דָּרְיָוֶשׁ מַלְכָּא לְעָלְמִין חֱיִי׃ אִתְיָעַטוּ כֹּל סָרְכֵי מַלְכוּתָא סִגְנַיָּא וַאֲחַשְׁדַּרְפְּנַיָּא הַדָּבְרַיָּא וּפַחֲוָתָא לְקַיָּמָה קְיָם מַלְכָּא וּלְתַקָּפָה אֱסָר דִּי כָל־דִּי־יִבְעֵה בָעוּ מִן־כָּל־אֱלָהּ וֶאֱנָשׁ עַד־יוֹמִין תְּלָתִין לָהֵן מִנָּךְ מַלְכָּא יִתְרְמֵא לְגֹב אַרְיָוָתָא׃ כְּעַן מַלְכָּא תְּקִים אֱסָרָא וְתִרְשֻׁם כְּתָבָא דִּי לָא לְהַשְׁנָיָה כְּדָת־מָדַי וּפָרַס דִּי־לָא תֶעְדֵּא׃ כָּל־קֳבֵל דְּנָה מַלְכָּא דָּרְיָוֶשׁ רְשַׁם כְּתָבָא וֶאֱסָרָא׃ וְדָנִיֵּאל כְּדִי יְדַע דִּי־רְשִׁים כְּתָבָא עַל לְבַיְתֵהּ וְכַוִּין פְּתִיחָן לֵהּ בְּעִלִּיתֵהּ נֶגֶד יְרוּשְׁלֶם וְזִמְנִין תְּלָתָה בְיוֹמָא הוּא בָּרֵךְ עַל־בִּרְכוֹהִי וּמְצַלֵּא וּמוֹדֵא קֳדָם אֱלָהֵהּ כָּל־קֳבֵל דִּי־הֲוָא עָבֵד מִן־קַדְמַת דְּנָה׃ אֱדַיִן גֻּבְרַיָּא אִלֵּךְ הַרְגִּשׁוּ וְהַשְׁכַּחוּ לְדָנִיֵּאל בָּעֵא וּמִתְחַנַּן קֳדָם אֱלָהֵהּ׃ בֵּאדַיִן קְרִבוּ וְאָמְרִין קֳדָם־מַלְכָּא עַל־אֱסָר מַלְכָּא הֲלָא אֱסָר רְשַׁמְתָּ דִּי כָל־אֱנָשׁ דִּי־יִבְעֵא מִן־כָּל־אֱלָהּ וֶאֱנָשׁ עַד־יוֹמִין תְּלָתִין לָהֵן מִנָּךְ מַלְכָּא יִתְרְמֵא לְגוֹב אַרְיָוָתָא עָנֵה מַלְכָּא וְאָמַר יַצִּיבָא מִלְּתָא כְּדָת־מָדַי וּפָרַס דִּי־לָא תֶעְדֵּא׃ בֵּאדַיִן עֲנוֹ וְאָמְרִין קֳדָם מַלְכָּא דִּי דָנִיֵּאל דִּי מִן־בְּנֵי גָלוּתָא דִּי יְהוּד לָא־שָׂם עֲלָךְ מַלְכָּא טְעֵם וְעַל־אֱסָרָא דִּי רְשַׁמְתָּ וְזִמְנִין תְּלָתָה בְּיוֹמָא בָּעֵא בָּעוּתֵהּ׃ אֱדַיִן מַלְכָּא כְּדִי מִלְּתָא שְׁמַע שַׂגִּיא בְּאֵשׁ עֲלוֹהִי וְעַל דָּנִיֵּאל שָׂם בָּל לְשֵׁיזָבוּתֵהּ וְעַד מֶעָלֵי שִׁמְשָׁא הֲוָא מִשְׁתַּדַּר לְהַצָּלוּתֵהּ׃ בֵּאדַיִן גֻּבְרַיָּא אִלֵּךְ הַרְגִּשׁוּ עַל־מַלְכָּא וְאָמְרִין לְמַלְכָּא דַּע מַלְכָּא דִּי־דָת לְמָדַי וּפָרַס דִּי־כָל־אֱסָר וּקְיָם דִּי־מַלְכָּא יְהָקֵים לָא לְהַשְׁנָיָה׃ בֵּאדַיִן מַלְכָּא אֲמַר וְהַיְתִיו לְדָנִיֵּאל וּרְמוֹ לְגֻבָּא דִּי אַרְיָוָתָא עָנֵה מַלְכָּא וְאָמַר לְדָנִיֵּאל אֱלָהָךְ דִּי אַנְתְּה פָּלַח־לֵהּ בִּתְדִירָא הוּא יְשֵׁיזְבִנָּךְ׃ וְהֵיתָיִת אֶבֶן חֲדָה וְשֻׂמַת עַל־פֻּם גֻּבָּא וְחַתְמַהּ מַלְכָּא בְּעִזְקְתֵהּ וּבְעִזְקָת רַבְרְבָנוֹהִי דִּי לָא־תִשְׁנֵא צְבוּ בְּדָנִיֵּאל׃ אֱדַיִן אֲזַל מַלְכָּא לְהֵיכְלֵהּ וּבָת טְוָת וְדַחֲוָן לָא־הַנְעֵל קָדָמוֹהִי וְשִׁנְתֵּהּ נַדַּת עֲלוֹהִי׃ בֵּאדַיִן מַלְכָּא בִּשְׁפַּרְפָּרָא יְקוּם בְּנָגְהָא וּבְהִתְבְּהָלָה לְגֻבָּא דִּי־אַרְיָוָתָא אֲזַל׃ וּכְמִקְרְבֵהּ לְגֻבָּא לְדָנִיֵּאל בְּקָל

י׳ יד׳ יתיר י׳ ד׳ יתיר ה׳ כ׳ ס׳ זעירא פ׳ רבתי

עֲצִיב זְעִק עָנֵה מַלְכָּא וְאָמַר לְדָנִיֵּאל דָּנִיֵּאל עֲבֵד אֱלָהָא חַיָּא אֱלָהָךְ דִּי אַנְתְּה פָּלַח־לֵהּ בִּתְדִירָא הֲיִכִל לְשֵׁיזָבוּתָךְ מִן־אַרְיָוָתָא׃ אֱדַיִן דָּנִיֵּאל עִם־מַלְכָּא מַלִּל מַלְכָּא לְעָלְמִין חֱיִי׃ אֱלָהִי שְׁלַח מַלְאֲכֵהּ וּסֲגַר פֻּם אַרְיָוָתָא וְלָא חַבְּלוּנִי כָּל־קֳבֵל דִּי קָדָמוֹהִי זָכוּ הִשְׁתְּכַחַת לִי וְאַף קָדָמָךְ מַלְכָּא חֲבוּלָה לָא עַבְדֵת׃ בֵּאדַיִן מַלְכָּא שַׂגִּיא טְאֵב עֲלוֹהִי וּלְדָנִיֵּאל אֲמַר לְהַנְסָקָה מִן־גֻּבָּא וְהֻסַּק דָּנִיֵּאל מִן־גֻּבָּא וְכָל־חֲבָל לָא־הִשְׁתְּכַח בֵּהּ דִּי הֵימִן בֵּאלָהֵהּ׃ וַאֲמַר מַלְכָּא וְהַיְתִיו גֻּבְרַיָּא אִלֵּךְ דִּי־אֲכַלוּ קַרְצוֹהִי דִּי דָנִיֵּאל וּלְגֹב אַרְיָוָתָא רְמוֹ אִנּוּן בְּנֵיהוֹן וּנְשֵׁיהוֹן וְלָא־מְטוֹ לְאַרְעִית גֻּבָּא עַד דִּי־שְׁלִטוּ בְהוֹן אַרְיָוָתָא וְכָל־גַּרְמֵיהוֹן הַדִּקוּ׃ בֵּאדַיִן דָּרְיָוֶשׁ מַלְכָּא כְּתַב לְכָל־עַמְמַיָּא אֻמַיָּא וְלִשָּׁנַיָּא דִּי־דָאְרִין בְּכָל־אַרְעָא שְׁלָמְכוֹן יִשְׂגֵּא׃ מִן־קֳדָמַי שִׂים טְעֵם דִּי בְּכָל־שָׁלְטָן מַלְכוּתִי לֶהֱוֺן זָאְעִין וְדָחֲלִין מִן־קֳדָם אֱלָהֵהּ דִּי־דָנִיֵּאל דִּי־הוּא אֱלָהָא חַיָּא וְקַיָּם לְעָלְמִין וּמַלְכוּתֵהּ דִּי־לָא תִתְחַבַּל וְשָׁלְטָנֵהּ עַד־סוֹפָא׃ מְשֵׁיזִב וּמַצִּל וְעָבֵד אָתִין וְתִמְהִין בִּשְׁמַיָּא וּבְאַרְעָא דִּי שֵׁיזִיב לְדָנִיֵּאל מִן־יַד אַרְיָוָתָא׃ וְדָנִיֵּאל דְּנָה הַצְלַח בְּמַלְכוּת דָּרְיָוֶשׁ וּבְמַלְכוּת כּוֹרֶשׁ פָּרְסָיָא׃

ז בִּשְׁנַת חֲדָה לְבֵלְאשַׁצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל דָּנִיֵּאל חֵלֶם חֲזָה וְחֶזְוֵי רֵאשֵׁהּ עַל־מִשְׁכְּבֵהּ בֵּאדַיִן חֶלְמָא כְתַב רֵאשׁ מִלִּין אֲמַר׃ עָנֵה דָנִיֵּאל וְאָמַר חָזֵה הֲוֵית בְּחֶזְוִי עִם־לֵילְיָא וַאֲרוּ אַרְבַּע רוּחֵי שְׁמַיָּא מְגִיחָן לְיַמָּא רַבָּא׃ וְאַרְבַּע חֵיוָן רַבְרְבָן סָלְקָן מִן־יַמָּא שָׁנְיָן דָּא מִן־דָּא׃ קַדְמָיְתָא כְאַרְיֵה וְגַפִּין דִּי־נְשַׁר לַהּ חָזֵה הֲוֵית עַד דִּי־מְּרִיטוּ גַפַּיהּ וּנְטִילַת מִן־אַרְעָא וְעַל־רַגְלַיִן כֶּאֱנָשׁ הֳקִימַת וּלְבַב אֱנָשׁ יְהִיב לַהּ׃ וַאֲרוּ חֵיוָה אָחֳרִי תִנְיָנָה דָּמְיָה לְדֹב וְלִשְׂטַר־חַד הֳקִמַת וּתְלָת עִלְעִין בְּפֻמַּהּ בֵּין שִׁנַּהּ וְכֵן אָמְרִין לַהּ קוּמִי אֲכֻלִי בְּשַׂר שַׂגִּיא׃ בָּאתַר דְּנָה חָזֵה הֲוֵית וַאֲרוּ אָחֳרִי כִּנְמַר וְלַהּ גַּפִּין אַרְבַּע דִּי־עוֹף עַל־גַּבַּהּ וְאַרְבְּעָה רֵאשִׁין לְחֵיוְתָא וְשָׁלְטָן יְהִיב לַהּ׃ בָּאתַר דְּנָה חָזֵה הֲוֵית בְּחֶזְוֵי לֵילְיָא וַאֲרוּ חֵיוָה רְבִיעָאָה דְּחִילָה וְאֵימְתָנִי וְתַקִּיפָא יַתִּירָה וְשִׁנַּיִן דִּי־פַרְזֶל לַהּ רַבְרְבָן אָכְלָה וּמַדֱּקָה וּשְׁאָרָא בְּרַגְלַיהּ רָפְסָה וְהִיא מְשַׁנְּיָה מִן־כָּל־חֵיוָתָא דִּי קָדָמַיהּ וְקַרְנַיִן עֲשַׂר לַהּ׃

ו׳ מא׳ יתיר ה׳ כג׳ יתיר ו׳ כו׳ דיירן קרי כו׳ זייעין קרי כט׳ פרסאה קרי ז׳ ד׳ יתיר ו׳ ה׳ יתיר ו׳ ו׳ יתיר ו׳ ז׳ רביעאה קרי יתיר ו׳ יתיר ו׳

משתכל הוית בקרניא ואלו קרן אחרי זעירה סלקת ביניהון
ותלת מן קרניא קדמיתא אתעקרו מן קדמיה ואלו עינין
כעיני אנשא בקרנא דא ופם ממלל רברבן: חזה הוית
עד די כרסון רמיו ועתיק יומין יתב לבושה כתלג חור
ושער ראשה כעמר נקא כרסיה שביבין די נור גלגלוהי
נור דלק: נהר די נור נגד ונפק מן קדמוהי אלף אלפים
ישמשונה ורבו רבבן קדמוהי יקומון דינא יתב וספרין
פתיחו: חזה הוית באדין מן קל מליא רברבתא די קרנא
ממללה חזה הוית עד די קטילת חיותא והובד גשמה
ויהיבת ליקדת אשא: ושאר חיותא העדיו שלטנהון
וארכה בחיין יהיבת להון עד זמן ועדן: חזה הוית
בחזוי ליליא וארו עם ענני שמיא כבר אנש אתה הוא
ועד עתיק יומיא מטה וקדמוהי הקרבוהי: ולה יהב
שלטן ויקר ומלכו וכל עממיא אמיא ולשניא לה יפלחון
שלטנה שלטן עלם די לא יעדה ומלכותה די לא
תתחבל: פ אתכרית רוחי אנה דניאל בגו נדנה
וחזוי ראשי יבהלנני: קרבת על חד מן קאמיא ויציבא
אבעא מנה על כל דנה ואמר לי ופשר מליא יהודענני:
אלין חיותא רברבתא די אנין ארבע ארבעה מלכין
יקומון מן ארעא: ויקבלון מלכותא קדישי עליונין
ויחסנון מלכותא עד עלמא ועד עלם עלמיא: אדין
צבית ליצבא על חיותא רביעיתא די הות שניה מן כלהון
דחילה יתירה שניה די פרזל וטפריה די נחש אכלה
מדקה ושארא ברגליה רפסה: ועל קרניא עשר די
בראשה ואחרי די סלקת ונפלו מן קדמיה תלת וקרנא דכן
ועינין לה ופם ממלל רברבן וחזוה רב מן חברתה:
חזה הוית וקרנא דכן עבדא קרב עם קדישין ויכלה להון:
עד די אתה עתיק יומיא ודינא יהב לקדישי עליונין וזמנא
מטה ומלכותא החסנו קדישין: כן אמר חיותא רביעיתא
מלכו רביעיא תהוא בארעא די תשנא מן כל מלכותא
ותאכל כל ארעא ותדושנה ותדקנה: וקרניא עשר מנה
מלכותה עשרה מלכין יקמון ואחרן יקום אחריהון והוא
ישנא מן קדמיא ותלתה מלכין יהשפל: ומלין לצד
עליא ימלל ולקדישי עליונין יבלא ויסבר להשניה זמנין

ז׳ ה׳ יתיר ו׳ אתעקרה קרי יתיר י׳ י׳ אלפין קרי רבבן קרי יט׳ יתיר ו׳
יתיר י׳ יתיר י׳ יתיר י׳ כ׳ ונפלה קרי יתיר י׳ כב׳ רביעאה קרי
כה׳ לאה קרי

ודת

ודת ויתיהבון בידה עד עדן ועדנין ופלג עדן: ודינא
יתב ושלטנה יהעדון להשמדה ולהובדה עד סופא:
ומלכותא ושלטנא ורבותא די מלכות תחות כל שמיא
יהיבת לעם קדישי עליונין מלכותה מלכות עלם וכל
שלטניא לה יפלחון וישתמעון: עד כה סופא די מלתא
אנה דניאל שגיא רעיוני יבהלנני וזיוי ישתנון עלי
ומלתא בלבי נטרת:

ח בשנת שלוש למלכות בלאשצר המלך חזון נראה אלי
אני דניאל אחרי הנראה אלי בתחלה: ואראה בחזון
ויהי בראתי ואני בשושן הבירה אשר בעילם המדינה
ואראה בחזון ואני הייתי על אובל אולי: ואשא עיני
ואראה והנה איל אחד עמד לפני האבל ולו קרנים
והקרנים גבהות והאחת גבהה מן השנית והגבהה עלה
באחרנה: ראיתי את האיל מנגח ימה וצפונה ונגבה
וכל חיות לא יעמדו לפניו ואין מציל מידו ועשה כרצנו
והגדיל: ואני הייתי מבין והנה צפיר העזים בא מן
המערב על פני כל הארץ ואין נוגע בארץ והצפיר קרן
חזות בין עיניו: ויבא עד האיל בעל הקרנים אשר
ראיתי עמד לפני האבל וירץ אליו בחמת כחו: וראיתיו
מגיע אצל האיל ויתמרמר אליו ויך את האיל וישבר
את שתי קרניו ולא היה כח באיל לעמד לפניו וישליכהו
ארצה וירמסהו ולא היה מציל לאיל מידו: וצפיר
העזים הגדיל עד מאד וכעצמו נשברה הקרן הגדולה
ותעלינה חזות ארבע תחתיה לארבע רוחות השמים:
ומן האחת מהם יצא קרן אחת מצעירה ותגדל יתר אל
הנגב ואל המזרח ואל הצבי: ותגדל עד צבא השמים
ותפל ארצה מן הצבא ומן הכוכבים ותרמסם: ועד שר
הצבא הגדיל וממנו הרים התמיד והשלך מכון מקדשו:
וצבא תנתן על התמיד בפשע ותשלך אמת ארצה ועשתה
והצליחה: ואשמעה אחד קדוש מדבר ויאמר אחד
קדוש לפלמוני המדבר עד מתי החזון התמיד והפשע
שמם תת וקדש וצבא מרמס: ויאמר אלי עד ערב בקר
אלפים ושלש מאות ונצדק קדש: ויהי בראתי אני
דניאל את החזון ואבקשה בינה והנה עמד לנגדי כמראה
גבר: ואשמע קול אדם בין אולי ויקרא ויאמר גבריאל
הבן להלז את המראה: ויבא אצל עמדי ובבאו נבעתי

ח׳ א׳ הורם קרי יג׳ הס׳ בח״ק

ואפלה

ואפלה על פני ויאמר אלי הבן בן אדם כי לעת קץ החזון: ובדברו עמי נרדמתי על פני ארצה ויגע בי ויעמידני על עמדי: ויאמר הנני מודיעך את אשר יהיה באחרית הזעם כי למועד קץ: האיל אשר ראית בעל הקרנים מלכי מדי ופרס: והצפיר השעיר מלך יון והקרן הגדולה אשר בין עיניו הוא המלך הראשון: והנשברת ותעמדנה ארבע תחתיה ארבע מלכיות מגוי יעמדנה ולא בכחו: ובאחרית מלכותם כהתם הפשעים יעמד מלך עז פנים ומבין חידות: ועצם כחו ולא בכחו ונפלאות ישחית והצליח ועשה והשחית עצומים ועם קדשים: ועל שכלו והצליח מרמה בידו ובלבבו יגדיל ובשלוה ישחית רבים ועל שר שרים יעמד ובאפס יד ישבר: ומראה הערב והבקר אשר נאמר אמת הוא ואתה סתם החזון כי לימים רבים: ואני דניאל נהייתי ונחליתי ימים ואקום ואעשה את מלאכת המלך ואשתומם על המראה ואין מבין: פ

בשנת אחת לדריוש בן אחשורוש מזרע מדי אשר המלך על מלכות כשדים: בשנת אחת למלכו אני דניאל בינתי בספרים מספר השנים אשר היה דבר יהוה אל ירמיה הנביא למלאות לחרבות ירושלם שבעים שנה: ואתנה את פני אל אדני האלהים לבקש תפלה ותחנונים בצום ושק ואפר: ואתפללה ליהוה אלהי ואתודה ואמרה אנא אדני האל הגדול והנורא שמר הברית והחסד לאהביו ולשמרי מצותיו: חטאנו ועוינו והרשענו ומרדנו וסור ממצותיך וממשפטיך: ולא שמענו אל עבדיך הנביאים אשר דברו בשמך אל מלכינו שרינו ואבתינו ואל כל עם הארץ: לך אדני הצדקה ולנו בשת הפנים כיום הזה לאיש יהודה וליושבי ירושלם ולכל ישראל הקרבים והרחקים בכל הארצות אשר הדחתם שם במעלם אשר מעלו בך: אדני לנו בשת הפנים למלכינו לשרינו ולאבתינו אשר חטאנו לך: לאדני אלהינו הרחמים והסלחות כי מרדנו בו: ולא שמענו בקול יהוה אלהינו ללכת בתורתיו אשר נתן לפנינו ביד עבדיו הנביאים: וכל ישראל עברו את תורתך וסור לבלתי שמוע בקלך ותתך עלינו האלה והשבעה אשר כתובה בתורת משה עבד האלהים כי חטאנו לו: ויקם את דבריו אשר דבר עלינו ועל שפטינו אשר שפטונו להביא

ס׳ ה׳ יחדו׳ יב׳ יהו׳

עלינו רעה גדלה אשר לא נעשתה תחת כל השמים כאשר נעשתה בירושלם: כאשר כתוב בתורת משה את כל הרעה הזאת באה עלינו ולא חלינו את פני יהוה אלהינו לשוב מעוננו ולהשכיל באמתך: וישקד יהוה על הרעה ויביאה עלינו כי צדיק יהוה אלהינו על כל מעשיו אשר עשה ולא שמענו בקלו: ועתה אדני אלהינו אשר הוצאת את עמך מארץ מצרים ביד חזקה ותעש לך שם כיום הזה חטאנו רשענו: אדני ככל צדקתך ישב נא אפך וחמתך מעירך ירושלם הר קדשך כי בחטאינו ובעונות אבתינו ירושלם ועמך לחרפה לכל סביבתינו: ועתה שמע אלהינו אל תפלת עבדך ואל תחנוניו והאר פניך על מקדשך השמם למען אדני: הטה אלהי אזנך ושמע פקחה עיניך וראה שממתינו והעיר אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקתינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים: אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך: ועוד אני מדבר ומתפלל ומתודה חטאתי וחטאת עמי ישראל ומפיל תחנתי לפני יהוה אלהי על הר קדש אלהי: ועוד אני מדבר בתפלה והאיש גבריאל אשר ראיתי בחזון בתחלה מעף ביעף נגע אלי כעת מנחת ערב: ויבן וידבר עמי ויאמר דניאל עתה יצאתי להשכילך בינה: בתחלת תחנוניך יצא דבר ואני באתי להגיד כי חמודות אתה ובין בדבר והבן במראה: שבעים שבעים נחתך על עמך ועל עיר קדשך לכלא הפשע ולחתם חטאות ולכפר עון ולהביא צדק עלמים ולחתם חזון ונביא ולמשח קדש קדשים: ותדע ותשכל מן מצא דבר להשיב ולבנות ירושלם עד משיח נגיד שבעים שבעה ושבעים ששים ושנים תשוב ונבנתה רחוב וחרוץ ובצוק העתים: ואחרי השבעים ששים ושנים יכרת משיח ואין לו והעיר והקדש ישחית עם נגיד הבא וקצו בשטף ועד קץ מלחמה נחרצת שממות: והגביר ברית לרבים שבוע אחד וחצי השבוע ישבית זבח ומנחה ועל כנף שקוצים משמם ועד כלה ונחרצה תתך על שמם: פ

בשנת שלוש לכורש מלך פרס דבר נגלה לדניאל אשר נקרא שמו בלטשאצר ואמת הדבר וצבא גדול ובין את

פ׳ יח׳ יתיר ה׳ כ׳ ולהם קרי

הַדָּבָר וּבִינָה לוֹ בַּמַּרְאֶה׃ בַּיָּמִים הָהֵם אֲנִי דָנִיֵּאל הָיִיתִי מִתְאַבֵּל שְׁלֹשָׁה שָׁבֻעִים יָמִים׃ לֶחֶם חֲמֻדוֹת לֹא אָכַלְתִּי וּבָשָׂר וָיַיִן לֹא־בָא אֶל־פִּי וְסוֹךְ לֹא־סָכְתִּי עַד־מְלֹאת שְׁלֹשֶׁת שָׁבֻעִים יָמִים׃ וּבְיוֹם עֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה לַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן וַאֲנִי הָיִיתִי עַל יַד הַנָּהָר הַגָּדוֹל הוּא חִדָּקֶל׃ וָאֶשָּׂא אֶת־עֵינַי וָאֵרֶא וְהִנֵּה אִישׁ־אֶחָד לָבוּשׁ בַּדִּים וּמָתְנָיו חֲגֻרִים בְּכֶתֶם אוּפָז׃ וּגְוִיָּתוֹ כְתַרְשִׁישׁ וּפָנָיו כְּמַרְאֵה בָרָק וְעֵינָיו כְּלַפִּידֵי אֵשׁ וּזְרֹעֹתָיו וּמַרְגְּלֹתָיו כְּעֵין נְחֹשֶׁת קָלָל וְקוֹל דְּבָרָיו כְּקוֹל הָמוֹן׃ וְרָאִיתִי אֲנִי דָנִיֵּאל לְבַדִּי אֶת־הַמַּרְאָה וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר הָיוּ עִמִּי לֹא רָאוּ אֶת־הַמַּרְאָה אֲבָל חֲרָדָה גְדֹלָה נָפְלָה עֲלֵיהֶם וַיִּבְרְחוּ בְּהֵחָבֵא׃ וַאֲנִי נִשְׁאַרְתִּי לְבַדִּי וָאֶרְאֶה אֶת־הַמַּרְאָה הַגְּדֹלָה הַזֹּאת וְלֹא נִשְׁאַר־בִּי כֹּחַ וְהוֹדִי נֶהְפַּךְ עָלַי לְמַשְׁחִית וְלֹא עָצַרְתִּי כֹּחַ׃ וָאֶשְׁמַע אֶת־קוֹל דְּבָרָיו וּכְשָׁמְעִי אֶת־קוֹל דְּבָרָיו וַאֲנִי הָיִיתִי נִרְדָּם עַל־פָּנַי וּפָנַי אָרְצָה׃ וְהִנֵּה־יָד נָגְעָה בִּי וַתְּנִיעֵנִי עַל־בִּרְכַּי וְכַפּוֹת יָדָי׃ וַיֹּאמֶר אֵלַי דָּנִיֵּאל אִישׁ־חֲמֻדוֹת הָבֵן בַּדְּבָרִים אֲשֶׁר אָנֹכִי דֹבֵר אֵלֶיךָ וַעֲמֹד עַל־עָמְדֶךָ כִּי עַתָּה שֻׁלַּחְתִּי אֵלֶיךָ וּבְדַבְּרוֹ עִמִּי אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה עָמַדְתִּי מַרְעִיד׃ וַיֹּאמֶר אֵלַי אַל־תִּירָא דָנִיֵּאל כִּי ׀ מִן־הַיּוֹם הָרִאשׁוֹן אֲשֶׁר נָתַתָּ אֶת־לִבְּךָ לְהָבִין וּלְהִתְעַנּוֹת לִפְנֵי אֱלֹהֶיךָ נִשְׁמְעוּ דְבָרֶיךָ וַאֲנִי־בָאתִי בִּדְבָרֶיךָ׃ וְשַׂר ׀ מַלְכוּת פָּרַס עֹמֵד לְנֶגְדִּי עֶשְׂרִים וְאֶחָד יוֹם וְהִנֵּה מִיכָאֵל אַחַד הַשָּׂרִים הָרִאשֹׁנִים בָּא לְעָזְרֵנִי וַאֲנִי נוֹתַרְתִּי שָׁם אֵצֶל מַלְכֵי פָרָס׃ וּבָאתִי לַהֲבִינְךָ אֵת אֲשֶׁר־יִקְרָה לְעַמְּךָ בְּאַחֲרִית הַיָּמִים כִּי־עוֹד חָזוֹן לַיָּמִים׃ וּבְדַבְּרוֹ עִמִּי כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה נָתַתִּי פָנַי אַרְצָה וְנֶאֱלָמְתִּי׃ וְהִנֵּה כִּדְמוּת בְּנֵי אָדָם נֹגֵעַ עַל־שְׂפָתָי וָאֶפְתַּח־פִּי וָאֲדַבְּרָה וָאֹמְרָה אֶל־הָעֹמֵד לְנֶגְדִּי אֲדֹנִי בַּמַּרְאָה נֶהֶפְכוּ צִירַי עָלַי וְלֹא עָצַרְתִּי כֹּחַ׃ וְהֵיךְ יוּכַל עֶבֶד אֲדֹנִי זֶה לְדַבֵּר עִם־אֲדֹנִי זֶה וַאֲנִי מֵעַתָּה לֹא־יַעֲמָד־בִּי כֹחַ וּנְשָׁמָה לֹא נִשְׁאֲרָה־בִי׃ וַיֹּסֶף וַיִּגַּע־בִּי כְּמַרְאֵה אָדָם וַיְחַזְּקֵנִי׃ וַיֹּאמֶר אַל־תִּירָא אִישׁ־חֲמֻדוֹת שָׁלוֹם לָךְ חֲזַק וַחֲזָק וּכְדַבְּרוֹ עִמִּי הִתְחַזַּקְתִּי וָאֹמְרָה יְדַבֵּר אֲדֹנִי כִּי חִזַּקְתָּנִי׃ וַיֹּאמֶר הֲיָדַעְתָּ לָמָּה־בָּאתִי אֵלֶיךָ וְעַתָּה אָשׁוּב לְהִלָּחֵם עִם־שַׂר פָּרָס וַאֲנִי יוֹצֵא וְהִנֵּה שַׂר־יָוָן בָּא׃ אֲבָל אַגִּיד לְךָ אֶת־הָרָשׁוּם בִּכְתָב אֱמֶת וְאֵין אֶחָד מִתְחַזֵּק עִמִּי עַל־אֵלֶּה כִּי אִם־מִיכָאֵל שַׂרְכֶם׃

פ יא וַאֲנִי בִּשְׁנַת אַחַת לְדָרְיָוֶשׁ הַמָּדִי עָמְדִי לְמַחֲזִיק וּלְמָעוֹז

י׳ יד ׳הר׳ בקמץ

לוֹ׃ וְעַתָּה אֱמֶת אַגִּיד לָךְ הִנֵּה־עוֹד שְׁלֹשָׁה מְלָכִים עֹמְדִים לְפָרַס וְהָרְבִיעִי יַעֲשִׁיר עֹשֶׁר־גָּדוֹל מִכֹּל וּכְחֶזְקָתוֹ בְעָשְׁרוֹ יָעִיר הַכֹּל אֵת מַלְכוּת יָוָן׃ וְעָמַד מֶלֶךְ גִּבּוֹר וּמָשַׁל מִמְשָׁל רַב וְעָשָׂה כִּרְצוֹנוֹ׃ וּכְעָמְדוֹ תִּשָּׁבֵר מַלְכוּתוֹ וְתֵחָץ לְאַרְבַּע רוּחוֹת הַשָּׁמָיִם וְלֹא לְאַחֲרִיתוֹ וְלֹא כְמָשְׁלוֹ אֲשֶׁר מָשָׁל כִּי תִנָּתֵשׁ מַלְכוּתוֹ וְלַאֲחֵרִים מִלְּבַד־אֵלֶּה׃ וְיֶחֱזַק מֶלֶךְ־הַנֶּגֶב וּמִן־שָׂרָיו וְיֶחֱזַק עָלָיו וּמָשָׁל מִמְשָׁל רַב מֶמְשַׁלְתּוֹ׃ וּלְקֵץ שָׁנִים יִתְחַבָּרוּ וּבַת ׀ מֶלֶךְ־הַנֶּגֶב תָּבוֹא אֶל־מֶלֶךְ הַצָּפוֹן לַעֲשׂוֹת מֵישָׁרִים וְלֹא־תַעְצֹר כּוֹחַ הַזְּרוֹעַ וְלֹא יַעֲמֹד וּזְרֹעוֹ וְתִנָּתֵן הִיא וּמְבִיאֶיהָ וְהַיֹּלְדָהּ וּמַחֲזִקָהּ בָּעִתִּים׃ וְעָמַד מִנֵּצֶר שָׁרָשֶׁיהָ כַּנּוֹ וְיָבֹא אֶל־הַחַיִל וְיָבֹא בְּמָעוֹז מֶלֶךְ הַצָּפוֹן וְעָשָׂה בָהֶם וְהֶחֱזִיק׃ וְגַם אֱלֹהֵיהֶם עִם־נְסִכֵיהֶם עִם־כְּלֵי חֶמְדָּתָם כֶּסֶף וְזָהָב בַּשְּׁבִי יָבִא מִצְרָיִם וְהוּא שָׁנִים יַעֲמֹד מִמֶּלֶךְ הַצָּפוֹן׃ וּבָא בְּמַלְכוּת מֶלֶךְ הַנֶּגֶב וְשָׁב אֶל־אַדְמָתוֹ׃ וּבָנָו יִתְגָּרוּ וְאָסְפוּ הֲמוֹן חֲיָלִים רַבִּים וּבָא בוֹא וְשָׁטַף וְעָבָר וְיָשֹׁב וְיִתְגָּרוּ עַד־מָעֻזֹּה׃ וְיִתְמַרְמַר מֶלֶךְ הַנֶּגֶב וְיָצָא וְנִלְחַם עִמּוֹ עִם־מֶלֶךְ הַצָּפוֹן וְהֶעֱמִיד הָמוֹן רָב וְנִתַּן הֶהָמוֹן בְּיָדוֹ׃ וְנִשָּׂא הֶהָמוֹן וְרָם לְבָבוֹ וְהִפִּיל רִבֹּאוֹת וְלֹא יָעוֹז׃ וְשָׁב מֶלֶךְ הַצָּפוֹן וְהֶעֱמִיד הָמוֹן רַב מִן־הָרִאשׁוֹן וּלְקֵץ הָעִתִּים שָׁנִים יָבוֹא בוֹא בְּחַיִל גָּדוֹל וּבִרְכוּשׁ רָב׃ וּבָעִתִּים הָהֵם רַבִּים יַעַמְדוּ עַל־מֶלֶךְ הַנֶּגֶב וּבְנֵי ׀ פָּרִיצֵי עַמְּךָ יִנַּשְּׂאוּ לְהַעֲמִיד חָזוֹן וְנִכְשָׁלוּ׃ וְיָבֹא מֶלֶךְ הַצָּפוֹן וְיִשְׁפֹּךְ סוֹלְלָה וְלָכַד עִיר מִבְצָרוֹת וּזְרֹעוֹת הַנֶּגֶב לֹא יַעֲמֹדוּ וְעַם מִבְחָרָיו וְאֵין כֹּחַ לַעֲמֹד׃ וְיַעַשׂ הַבָּא אֵלָיו כִּרְצוֹנוֹ וְאֵין עוֹמֵד לְפָנָיו וְיַעֲמֹד בְּאֶרֶץ־הַצְּבִי וְכָלָה בְיָדוֹ׃ וְיָשֵׂם ׀ פָּנָיו לָבוֹא בְּתֹקֶף כָּל־מַלְכוּתוֹ וִישָׁרִים עִמּוֹ וְעָשָׂה וּבַת הַנָּשִׁים יִתֶּן־לוֹ לְהַשְׁחִיתָהּ וְלֹא תַעֲמֹד וְלֹא־לוֹ תִהְיֶה׃ וְיָשֵׁב ׀ פָּנָיו לְאִיִּים וְלָכַד רַבִּים וְהִשְׁבִּית קָצִין חֶרְפָּתוֹ לוֹ בִּלְתִּי חֶרְפָּתוֹ יָשִׁיב לוֹ׃ וְיָשֵׁב פָּנָיו לְמָעוּזֵּי אַרְצוֹ וְנִכְשַׁל וְנָפַל וְלֹא יִמָּצֵא׃ וְעָמַד עַל־כַּנּוֹ מַעֲבִיר נוֹגֵשׂ הֶדֶר מַלְכוּת וּבְיָמִים אֲחָדִים יִשָּׁבֵר וְלֹא בְאַפַּיִם וְלֹא בְמִלְחָמָה׃ וְעָמַד עַל־כַּנּוֹ נִבְזֶה וְלֹא־נָתְנוּ עָלָיו הוֹד מַלְכוּת וּבָא בְשַׁלְוָה וְהֶחֱזִיק מַלְכוּת בַּחֲלַקְלַקּוֹת׃ וּזְרֹעוֹת הַשֶּׁטֶף יִשָּׁטְפוּ מִלְּפָנָיו וְיִשָּׁבֵרוּ וְגַם נְגִיד בְּרִית׃ וּמִן־הִתְחַבְּרוּת אֵלָיו יַעֲשֶׂה מִרְמָה וְעָלָה וְעָצַם בִּמְעַט־גּוֹי׃ בְּשַׁלְוָה וּבְמִשְׁמַנֵּי מְדִינָה יָבוֹא

יא׳ ד׳ קמץ בז״ק ה׳ קמץ בז״ק ו׳ מלא ו׳ י׳ ובניו ק׳ ויתגרו ק׳
י׳ מעוזי קרי יב׳ ורם ק׳ יח׳ וישם קרי

וְעָשָׂה אֲשֶׁר לֹא־עָשׂוּ אֲבֹתָיו וַאֲבוֹת אֲבֹתָיו בִּזָּה וְשָׁלָל
וּרְכוּשׁ לָהֶם יִבְזוֹר וְעַל מִבְצָרִים יְחַשֵּׁב מַחְשְׁבֹתָיו וְעַד־עֵת׃
כה וְיָעֵר כֹּחוֹ וּלְבָבוֹ עַל־מֶלֶךְ הַנֶּגֶב בְּחַיִל גָּדוֹל וּמֶלֶךְ הַנֶּגֶב
יִתְגָּרֶה לַמִּלְחָמָה בְּחַיִל־גָּדוֹל וְעָצוּם עַד־מְאֹד וְלֹא יַעֲמֹד
כִּי־יַחְשְׁבוּ עָלָיו מַחֲשָׁבוֹת׃ וְאֹכְלֵי פַת־בָּגוֹ יִשְׁבְּרוּהוּ וְחֵילוֹ
יִשְׁטוֹף וְנָפְלוּ חֲלָלִים רַבִּים׃ וּשְׁנֵיהֶם הַמְּלָכִים לְבָבָם לְמֵרָע
וְעַל־שֻׁלְחָן אֶחָד כָּזָב יְדַבֵּרוּ וְלֹא תִצְלָח כִּי־עוֹד קֵץ לַמּוֹעֵד׃
וְיָשֹׁב אַרְצוֹ בִּרְכוּשׁ גָּדוֹל וּלְבָבוֹ עַל־בְּרִית קֹדֶשׁ וְעָשָׂה וְשָׁב
לְאַרְצוֹ׃ לַמּוֹעֵד יָשׁוּב וּבָא בַנֶּגֶב וְלֹא־תִהְיֶה כָרִאשֹׁנָה
וְכָאַחֲרֹנָה׃ וּבָאוּ בוֹ צִיִּים כִּתִּים וְנִכְאָה וְשָׁב וְזָעַם עַל־
בְּרִית־קוֹדֶשׁ וְעָשָׂה וְשָׁב וְיָבֵן עַל־עֹזְבֵי בְּרִית קֹדֶשׁ׃ וּזְרֹעִים
מִמֶּנּוּ יַעֲמֹדוּ וְחִלְּלוּ הַמִּקְדָּשׁ הַמָּעוֹז וְהֵסִירוּ הַתָּמִיד וְנָתְנוּ
הַשִּׁקּוּץ מְשׁוֹמֵם׃ וּמַרְשִׁיעֵי בְרִית יַחֲנִיף בַּחֲלַקּוֹת וְעַם
יֹדְעֵי אֱלֹהָיו יַחֲזִקוּ וְעָשׂוּ׃ וּמַשְׂכִּילֵי עָם יָבִינוּ לָרַבִּים
וְנִכְשְׁלוּ בְּחֶרֶב וּבְלֶהָבָה בִּשְׁבִי וּבְבִזָּה יָמִים׃ וּבְהִכָּשְׁלָם
לה יֵעָזְרוּ עֵזֶר מְעָט וְנִלְווּ עֲלֵיהֶם רַבִּים בַּחֲלַקְלַקּוֹת׃ וּמִן־
הַמַּשְׂכִּילִים יִכָּשְׁלוּ לִצְרוֹף בָּהֶם וּלְבָרֵר וְלַלְבֵּן עַד־עֵת קֵץ
כִּי־עוֹד לַמּוֹעֵד׃ וְעָשָׂה כִרְצוֹנוֹ הַמֶּלֶךְ וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְגַּדֵּל
עַל־כָּל־אֵל וְעַל אֵל אֵלִים יְדַבֵּר נִפְלָאוֹת וְהִצְלִיחַ עַד־כָּלָה
זַעַם כִּי נֶחֱרָצָה נֶעֱשָׂתָה׃ וְעַל־אֱלֹהֵי אֲבֹתָיו לֹא יָבִין וְעַל־
חֶמְדַּת נָשִׁים וְעַל־כָּל־אֱלוֹהַּ לֹא יָבִין כִּי עַל־כֹּל יִתְגַּדָּל׃
וְלֶאֱלֹהַּ מָעֻזִּים עַל־כַּנּוֹ יְכַבֵּד וְלֶאֱלוֹהַּ אֲשֶׁר לֹא־יְדָעֻהוּ
אֲבֹתָיו יְכַבֵּד בְּזָהָב וּבְכֶסֶף וּבְאֶבֶן יְקָרָה וּבַחֲמֻדוֹת׃ וְעָשָׂה
לְמִבְצְרֵי מָעֻזִּים עִם־אֱלוֹהַּ נֵכָר אֲשֶׁר הִכִּיר יַרְבֶּה כָבוֹד
מ וְהִמְשִׁילָם בָּרַבִּים וַאֲדָמָה יְחַלֵּק בִּמְחִיר׃ וּבְעֵת קֵץ יִתְנַגַּח
עִמּוֹ מֶלֶךְ הַנֶּגֶב וְיִשְׂתָּעֵר עָלָיו מֶלֶךְ הַצָּפוֹן בְּרֶכֶב וּבְפָרָשִׁים
וּבָאֳנִיּוֹת רַבּוֹת וּבָא בַאֲרָצוֹת וְשָׁטַף וְעָבָר׃ וּבָא בְּאֶרֶץ
הַצְּבִי וְרַבּוֹת יִכָּשֵׁלוּ וְאֵלֶּה יִמָּלְטוּ מִיָּדוֹ אֱדוֹם וּמוֹאָב וְרֵאשִׁית
בְּנֵי עַמּוֹן׃ וְיִשְׁלַח יָדוֹ בַּאֲרָצוֹת וְאֶרֶץ מִצְרַיִם לֹא תִהְיֶה
לִפְלֵיטָה׃ וּמָשַׁל בְּמִכְמַנֵּי הַזָּהָב וְהַכֶּסֶף וּבְכֹל חֲמֻדוֹת
מִצְרָיִם וְלֻבִים וְכֻשִׁים בְּמִצְעָדָיו׃ וּשְׁמֻעוֹת יְבַהֲלֻהוּ מִמִּזְרָח
וּמִצָּפוֹן וְיָצָא בְּחֵמָא גְדֹלָה לְהַשְׁמִיד וּלְהַחֲרִים רַבִּים׃
מה וְיִטַּע אָהֳלֵי אַפַּדְנוֹ בֵּין יַמִּים לְהַר־צְבִי־קֹדֶשׁ וּבָא עַד־קִצּוֹ וְאֵין
עוֹזֵר לוֹ׃

יב וּבָעֵת הַהִיא יַעֲמֹד מִיכָאֵל הַשַּׂר הַגָּדוֹל הָעֹמֵד עַל־בְּנֵי

יא' מ' קמץ בז"ק | לט' יתיר קרי | ס' הב' בפתח | מב' הב' בפתח
סד' א' במקום ה' | יב' א' הש' בפתח

עַמֶּךָ וְהָיְתָה עֵת צָרָה אֲשֶׁר לֹא־נִהְיְתָה מִהְיוֹת גּוֹי עַד
הָעֵת הַהִיא וּבָעֵת הַהִיא יִמָּלֵט עַמְּךָ כָּל־הַנִּמְצָא כָּתוּב
בַּסֵּפֶר׃ וְרַבִּים מִיְּשֵׁנֵי אַדְמַת־עָפָר יָקִיצוּ אֵלֶּה לְחַיֵּי עוֹלָם
וְאֵלֶּה לַחֲרָפוֹת לְדִרְאוֹן עוֹלָם׃ וְהַמַּשְׂכִּלִים יַזְהִרוּ כְּזֹהַר
הָרָקִיעַ וּמַצְדִּיקֵי הָרַבִּים כַּכּוֹכָבִים לְעוֹלָם וָעֶד׃
וְאַתָּה דָנִיֵּאל סְתֹם הַדְּבָרִים וַחֲתֹם הַסֵּפֶר עַד־עֵת קֵץ
ה יְשֹׁטְטוּ רַבִּים וְתִרְבֶּה הַדָּעַת׃ וְרָאִיתִי אֲנִי דָנִיֵּאל וְהִנֵּה
שְׁנַיִם אֲחֵרִים עֹמְדִים אֶחָד הֵנָּה לִשְׂפַת הַיְאֹר וְאֶחָד הֵנָּה
לִשְׂפַת הַיְאֹר׃ וַיֹּאמֶר לָאִישׁ לְבוּשׁ הַבַּדִּים אֲשֶׁר מִמַּעַל
לְמֵימֵי הַיְאֹר עַד־מָתַי קֵץ הַפְּלָאוֹת׃ וָאֶשְׁמַע אֶת־הָאִישׁ
לְבוּשׁ הַבַּדִּים אֲשֶׁר מִמַּעַל לְמֵימֵי הַיְאֹר וַיָּרֶם יְמִינוֹ וּשְׂמֹאלוֹ
אֶל־הַשָּׁמַיִם וַיִּשָּׁבַע בְּחֵי הָעוֹלָם כִּי לְמוֹעֵד מוֹעֲדִים וָחֵצִי
וּכְכַלּוֹת נַפֵּץ יַד־עַם־קֹדֶשׁ תִּכְלֶינָה כָל־אֵלֶּה׃ וַאֲנִי שָׁמַעְתִּי
וְלֹא אָבִין וָאֹמְרָה אֲדֹנִי מָה אַחֲרִית אֵלֶּה׃ וַיֹּאמֶר לֵךְ
דָּנִיֵּאל כִּי־סְתֻמִים וַחֲתֻמִים הַדְּבָרִים עַד־עֵת קֵץ׃ יִתְבָּרְרוּ
וְיִתְלַבְּנוּ וְיִצָּרְפוּ רַבִּים וְהִרְשִׁיעוּ רְשָׁעִים וְלֹא יָבִינוּ כָּל־
רְשָׁעִים וְהַמַּשְׂכִּלִים יָבִינוּ׃ וּמֵעֵת הוּסַר הַתָּמִיד וְלָתֵת
שִׁקּוּץ שֹׁמֵם יָמִים אֶלֶף מָאתַיִם וְתִשְׁעִים׃ אַשְׁרֵי הַמְחַכֶּה
וְיַגִּיעַ לְיָמִים אֶלֶף שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שְׁלֹשִׁים וַחֲמִשָּׁה׃ וְאַתָּה
לֵךְ לַקֵּץ וְתָנוּחַ וְתַעֲמֹד לְגֹרָלְךָ לְקֵץ הַיָּמִין׃ פ

חזק׃

סכום פסוקי דספר דניאל שלש מאות וחמשים ושבעה · וסימנו כי רות י"'
בשבה נו' והציו בה בליליא קטיל בלשאצר · וסדריו שבעה
וסימנו ותני רשעים תכלינה וכנגד אבד מיהם
ותקותם מפח נפש׃

עזרא

וּבִשְׁנַת אַחַת לְכוֹרֶשׁ מֶלֶךְ פָּרַס לִכְלוֹת דְּבַר־יְהוָה מִפִּי יִרְמְיָה הֵעִיר יְהוָה אֶת־רוּחַ כֹּרֶשׁ מֶלֶךְ־פָּרַס וַיַּעֲבֶר־קוֹל בְּכָל־מַלְכוּתוֹ וְגַם־בְּמִכְתָּב לֵאמֹר׃ כֹּה אָמַר כֹּרֶשׁ מֶלֶךְ פָּרַס כֹּל מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ נָתַן לִי יְהוָה אֱלֹהֵי הַשָּׁמָיִם וְהוּא־פָקַד עָלַי לִבְנוֹת־לוֹ בַיִת בִּירוּשָׁלִַם אֲשֶׁר בִּיהוּדָה׃ מִי־בָכֶם מִכָּל־עַמּוֹ יְהִי אֱלֹהָיו עִמּוֹ וְיַעַל לִירוּשָׁלִַם אֲשֶׁר בִּיהוּדָה וְיִבֶן אֶת־בֵּית יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הוּא הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלִָם׃ וְכָל־הַנִּשְׁאָר מִכָּל־הַמְּקֹמוֹת אֲשֶׁר הוּא גָר־שָׁם יְנַשְּׂאוּהוּ אַנְשֵׁי מְקֹמוֹ בְּכֶסֶף וּבְזָהָב וּבִרְכוּשׁ וּבִבְהֵמָה עִם־הַנְּדָבָה לְבֵית הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלִָם׃ וַיָּקוּמוּ רָאשֵׁי הָאָבוֹת לִיהוּדָה וּבִנְיָמִן וְהַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם לְכֹל הֵעִיר הָאֱלֹהִים אֶת־רוּחוֹ לַעֲלוֹת לִבְנוֹת אֶת־בֵּית יְהוָה אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלִָם׃ וְכָל־סְבִיבֹתֵיהֶם חִזְּקוּ בִידֵיהֶם בִּכְלֵי־כֶסֶף בַּזָּהָב בָּרְכוּשׁ וּבַבְּהֵמָה וּבַמִּגְדָּנוֹת לְבַד עַל־כָּל־הִתְנַדֵּב׃ פ

וְהַמֶּלֶךְ כּוֹרֶשׁ הוֹצִיא אֶת־כְּלֵי בֵית־יְהוָה אֲשֶׁר הוֹצִיא נְבוּכַדְנֶצַּר מִירוּשָׁלִַם וַיִּתְּנֵם בְּבֵית אֱלֹהָיו׃ וַיּוֹצִיאֵם כּוֹרֶשׁ מֶלֶךְ פָּרַס עַל־יַד מִתְרְדָת הַגִּזְבָּר וַיִּסְפְּרֵם לְשֵׁשְׁבַּצַּר הַנָּשִׂיא לִיהוּדָה׃ וְאֵלֶּה מִסְפָּרָם אֲגַרְטְלֵי זָהָב שְׁלֹשִׁים אֲגַרְטְלֵי־כֶסֶף אָלֶף מַחֲלָפִים תִּשְׁעָה וְעֶשְׂרִים׃ ס כְּפוֹרֵי זָהָב שְׁלֹשִׁים כְּפוֹרֵי כֶסֶף מִשְׁנִים אַרְבַּע מֵאוֹת וַעֲשָׂרָה כֵּלִים אֲחֵרִים אָלֶף׃ כָּל־כֵּלִים לַזָּהָב וְלַכֶּסֶף חֲמֵשֶׁת אֲלָפִים וְאַרְבַּע מֵאוֹת הַכֹּל הֶעֱלָה שֵׁשְׁבַּצַּר עִם הֵעָלוֹת הַגּוֹלָה מִבָּבֶל לִירוּשָׁלִָם׃

וְאֵלֶּה ׀ בְּנֵי הַמְּדִינָה הָעֹלִים מִשְּׁבִי הַגּוֹלָה אֲשֶׁר הֶגְלָה נְבוּכַדְנֶצּוֹר מֶלֶךְ־בָּבֶל לְבָבֶל וַיָּשׁוּבוּ לִירוּשָׁלִַם וִיהוּדָה אִישׁ לְעִירוֹ׃ אֲשֶׁר־בָּאוּ עִם־זְרֻבָּבֶל יֵשׁוּעַ נְחֶמְיָה שְׂרָיָה רְעֵלָיָה מָרְדֳּכַי בִּלְשָׁן מִסְפָּר בִּגְוַי רְחוּם בַּעֲנָה מִסְפַּר אַנְשֵׁי עַם יִשְׂרָאֵל׃ ס בְּנֵי פַרְעֹשׁ אַלְפַּיִם מֵאָה שִׁבְעִים וּשְׁנָיִם׃ בְּנֵי שְׁפַטְיָה שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שִׁבְעִים וּשְׁנָיִם׃ בְּנֵי אָרַח שְׁבַע מֵאוֹת חֲמִשָּׁה וְשִׁבְעִים׃ בְּנֵי־פַחַת מוֹאָב לִבְנֵי

יֵשׁוּעַ יוֹאָב אַלְפַּיִם שְׁמֹנֶה מֵאוֹת וּשְׁנֵים עָשָׂר׃ בְּנֵי עֵילָם אֶלֶף מָאתַיִם חֲמִשִּׁים וְאַרְבָּעָה׃ בְּנֵי זַתּוּא תְּשַׁע מֵאוֹת וְאַרְבָּעִים וַחֲמִשָּׁה׃ בְּנֵי זַכָּי שְׁבַע מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים׃ בְּנֵי בָנִי שֵׁשׁ מֵאוֹת אַרְבָּעִים וּשְׁנָיִם׃ בְּנֵי בֵבָי שֵׁשׁ מֵאוֹת עֶשְׂרִים וּשְׁלֹשָׁה׃ בְּנֵי עַזְגָּד אֶלֶף מָאתַיִם עֶשְׂרִים וּשְׁנָיִם׃ בְּנֵי אֲדֹנִיקָם שֵׁשׁ מֵאוֹת שִׁשִּׁים וְשִׁשָּׁה׃ בְּנֵי בִגְוָי אַלְפַּיִם חֲמִשִּׁים וְשִׁשָּׁה׃ בְּנֵי עָדִין אַרְבַּע מֵאוֹת חֲמִשִּׁים וְאַרְבָּעָה׃ בְּנֵי־אָטֵר לִיחִזְקִיָּה תִּשְׁעִים וּשְׁמֹנָה׃ בְּנֵי בֵצָי שְׁלֹשׁ מֵאוֹת עֶשְׂרִים וּשְׁלֹשָׁה׃ בְּנֵי יוֹרָה מֵאָה וּשְׁנֵים עָשָׂר׃ בְּנֵי חָשֻׁם מָאתַיִם עֶשְׂרִים וּשְׁלֹשָׁה׃ בְּנֵי גִבָּר תִּשְׁעִים וַחֲמִשָּׁה׃ בְּנֵי בֵית־לָחֶם מֵאָה עֶשְׂרִים וּשְׁלֹשָׁה׃ אַנְשֵׁי נְטֹפָה חֲמִשִּׁים וְשִׁשָּׁה׃ אַנְשֵׁי עֲנָתוֹת מֵאָה עֶשְׂרִים וּשְׁמֹנָה׃ בְּנֵי עַזְמָוֶת אַרְבָּעִים וּשְׁנָיִם׃ בְּנֵי קִרְיַת עָרִים כְּפִירָה וּבְאֵרוֹת שְׁבַע מֵאוֹת וְאַרְבָּעִים וּשְׁלֹשָׁה׃ בְּנֵי הָרָמָה וָגָבַע שֵׁשׁ מֵאוֹת עֶשְׂרִים וְאֶחָד׃ אַנְשֵׁי מִכְמָס מֵאָה עֶשְׂרִים וּשְׁנָיִם׃ אַנְשֵׁי בֵית־אֵל וְהָעָי מָאתַיִם עֶשְׂרִים וּשְׁלֹשָׁה׃ בְּנֵי נְבוֹ חֲמִשִּׁים וּשְׁנָיִם׃ בְּנֵי מַגְבִּישׁ מֵאָה חֲמִשִּׁים וְשִׁשָּׁה׃ בְּנֵי עֵילָם אַחֵר אֶלֶף מָאתַיִם חֲמִשִּׁים וְאַרְבָּעָה׃ בְּנֵי חָרִם שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְעֶשְׂרִים׃ בְּנֵי־לֹד חָדִיד וְאוֹנוֹ שְׁבַע מֵאוֹת עֶשְׂרִים וַחֲמִשָּׁה׃ בְּנֵי יְרֵחוֹ שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אַרְבָּעִים וַחֲמִשָּׁה׃ בְּנֵי סְנָאָה שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וְשֵׁשׁ מֵאוֹת וּשְׁלֹשִׁים׃ ס הַכֹּהֲנִים בְּנֵי יְדַעְיָה לְבֵית יֵשׁוּעַ תְּשַׁע מֵאוֹת שִׁבְעִים וּשְׁלֹשָׁה׃ בְּנֵי אִמֵּר אֶלֶף חֲמִשִּׁים וּשְׁנָיִם׃ בְּנֵי פַשְׁחוּר אֶלֶף מָאתַיִם אַרְבָּעִים וְשִׁבְעָה׃ בְּנֵי חָרִם אֶלֶף וְשִׁבְעָה עָשָׂר׃ הַלְוִיִּם בְּנֵי־יֵשׁוּעַ וְקַדְמִיאֵל לִבְנֵי הוֹדַוְיָה שִׁבְעִים וְאַרְבָּעָה׃ הַמְשֹׁרְרִים בְּנֵי אָסָף מֵאָה עֶשְׂרִים וּשְׁמֹנָה׃ בְּנֵי הַשֹּׁעֲרִים בְּנֵי־שַׁלּוּם בְּנֵי־אָטֵר בְּנֵי־טַלְמוֹן בְּנֵי־עַקּוּב בְּנֵי חֲטִיטָא בְּנֵי שֹׁבָי הַכֹּל מֵאָה שְׁלֹשִׁים וְתִשְׁעָה׃ הַנְּתִינִים בְּנֵי־צִיחָא בְנֵי־חֲשׂוּפָא בְּנֵי טַבָּעוֹת׃ בְּנֵי־קֵרֹס בְּנֵי־סִיעֲהָא בְּנֵי פָדוֹן׃ בְּנֵי־לְבָנָה בְנֵי־חֲגָבָה בְּנֵי עַקּוּב׃ בְּנֵי־חָגָב בְּנֵי־שַׁמְלַי בְּנֵי חָנָן׃ בְּנֵי־גִדֵּל בְּנֵי־גַחַר בְּנֵי רְאָיָה׃ בְּנֵי־רְצִין בְּנֵי־נְקוֹדָא בְּנֵי גַזָּם׃ בְּנֵי־עֻזָּא בְנֵי־פָסֵחַ בְּנֵי בֵסָי׃ בְּנֵי־אַסְנָה בְנֵי־מְעוּנִים בְּנֵי נְפִיסִים׃ בְּנֵי־בַקְבּוּק בְּנֵי־חֲקוּפָא בְּנֵי חַרְחוּר׃ בְּנֵי־בַצְלוּת בְּנֵי־מְחִידָא בְּנֵי חַרְשָׁא׃ בְּנֵי־בַרְקוֹס בְּנֵי־סִיסְרָא בְּנֵי־תָמַח׃ בְּנֵי נְצִיחַ בְּנֵי חֲטִיפָא׃ בְּנֵי עַבְדֵי שְׁלֹמֹה בְּנֵי־סֹטַי בְּנֵי־הַסֹּפֶרֶת בְּנֵי פְרוּדָא׃ בְּנֵי־יַעְלָה בְנֵי־

דרקון בני גדל: בני שפטיה בני־חטיל בני פכרת הצביים
בני אמי: כל־הנתינים ובני עבדי שלמה שלש מאות
תשעים ושנים: פ ואלה העולים מתל מלח תל
חרשא כרוב אדן אמר ולא יכלו להגיד בית־אבותם וזרעם
אם מישראל הם: בני־דליה בני־טוביה בני נקודא שש ס
מאות חמשים ושנים: ומבני הכהנים בני חביה בני
הקוץ בני ברזלי אשר לקח מבנות ברזלי הגלעדי אשה
ויקרא על־שמם: אלה בקשו כתבם המתיחשים ולא
נמצאו ויגאלו מן־הכהנה: ויאמר התרשתא להם אשר
לא־יאכלו מקדש הקדשים עד עמד כהן לאורים ולתמים:
כל־הקהל כאחד ארבע רבוא אלפים שלש־מאות ששים:
מלבד עבדיהם ואמהתיהם אלה שבעת אלפים שלש סה
מאות שלשים ושבעה ולהם משררים ומשררות מאתים:
סוסיהם שבע מאות שלשים וששה פרדיהם מאתים
ארבעים וחמשה: גמליהם ארבע מאות שלשים וחמשה
חמרים ששת אלפים שבע מאות ועשרים: פ
ומראשי האבות בבואם לבית יהוה אשר בירושלם התנדבו
לבית האלהים להעמידו על־מכונו: ככחם נתנו לאוצר
המלאכה זהב דרכמונים שש־רבאות ואלף וכסף מנים
חמשת אלפים וכתנת כהנים מאה: וישבו ע
הכהנים והלוים ומן־העם והמשררים והשוערים והנתינים
בעריהם וכל־ישראל בעריהם: ס

ויגע החדש השביעי ובני ישראל בערים ויאספו העם ג
כאיש אחד אל־ירושלם: ויקם ישוע בן־יוצדק ואחיו
הכהנים וזרבבל בן־שאלתיאל ואחיו ויבנו את־מזבח
אלהי ישראל להעלות עליו עלות ככתוב בתורת משה
איש־האלהים: ויכינו המזבח על־מכונתו כי באימה
עליהם מעמי הארצות ויעל עליו עלות ליהוה עלות
לבקר ולערב: ויעשו את־חג הסכות ככתוב ועלת יום
ביום במספר כמשפט דבר־יום ביומו: ואחרי־כן עלת ה
תמיד ולחדשים ולכל־מועדי יהוה המקדשים ולכל מתנדב
נדבה ליהוה: מיום אחד לחדש השביעי החלו להעלות
עלות ליהוה והיכל יהוה לא יסד: ויתנו־כסף לחצבים
ולחרשים ומאכל ומשתה ושמן לצדנים ולצרים להביא
עצי ארזים מן־הלבנון אל־ים יפוא כרשיון כורש מלך־פרס
עליהם: פ ובשנה השנית לבואם אל־בית האלהים

ג׳ ג׳ מכונותיו קרי ויעלו קרי

לירושלם

לירושלם בחדש השני החלו זרבבל בן־שאלתיאל וישוע
בן־יוצדק ושאר אחיהם | הכהנים והלוים וכל־הבאים
מהשבי ירושלם ויעמידו את־הלוים מבן עשרים שנה
ומעלה לנצח על־מלאכת בית־יהוה: ויעמד ישוע בניו
ואחיו קדמיאל ובניו בני־יהודה כאחד לנצח על־עשה
המלאכה בבית האלהים בני חנדד בניהם ואחיהם הלוים:
ויסדו הבנים את־היכל יהוה ויעמידו הכהנים מלבשים
בחצצרות והלוים בני־אסף במצלתים להלל את־יהוה
על־ידי דויד מלך־ישראל: ויענו בהלל ובהודת ליהוה
כי טוב כי־לעולם חסדו על־ישראל וכל־העם הריעו
תרועה גדולה בהלל ליהוה על הוסד בית־יהוה: ורבים
מהכהנים והלוים וראשי האבות הזקנים אשר ראו את־
הבית הראשון ביסדו זה הבית בעיניהם בכים בקול גדול
ורבים בתרועה בשמחה להרים קול: ואין העם מכירים
קול תרועת השמחה לקול בכי העם כי העם מריעים
תרועה גדולה והקול נשמע עד־למרחוק: פ

ד וישמעו צרי יהודה ובנימן כי־בני הגולה בונים היכל
ליהוה אלהי ישראל: ויגשו אל־זרבבל ואל־ראשי האבות
ויאמרו להם נבנה עמכם כי ככם נדרוש לאלהיכם ולא
אנחנו זבחים מימי אסר חדן מלך אשור המעלה אתנו
פה: ויאמר להם זרבבל וישוע ושאר ראשי האבות
לישראל לא־לכם ולנו לבנות בית לאלהינו כי אנחנו יחד
נבנה ליהוה אלהי ישראל כאשר צונו המלך כורש מלך־
פרס: ויהי עם־הארץ מרפים ידי עם־יהודה ומבלהים
ה אותם לבנות: וסכרים עליהם יועצים להפר עצתם כל־
ימי כורש מלך פרס ועד־מלכות דריוש מלך־פרס:
ובמלכות אחשורוש בתחלת מלכותו כתבו שטנה
על־ישבי יהודה וירושלם: ס ובימי ארתחששתא
כתב בשלם מתרדת טבאל ושאר כנותו על־ארתחששתא
מלך פרס וכתב הנשתון כתוב ארמית ומתרגם ארמית:
פ רחום בעל־טעם ושמשי ספרא כתבו אגרה חדא
על־ירושלם לארתחששתא מלכא כנמא: אדין רחום
בעל־טעם ושמשי ספרא ושאר כנותהון דיניא ואפרסתכיא
טרפליא אפרסיא ארכוי בבליא שושנכיא דהוא עלמיא:
ושאר אמיא די הגלי אסנפר רבא ויקירא והותב המו
בקריה די שמרין ושאר עבר־נהרה וכענת: דנה

ד׳ ב׳ ולו קרי ד׳ ומבהלים קרי ז׳ כנ״ל כנותיו קרי ט׳ ארכויא קרי דהיא קרי

פרשגן

פרשגן אגרתא די שלחו עלוהי על ארתחששתא מלכא עבדיך אנש עבר נהרה וכענת׃ ידיע להוא למלכא די יהודיא די סלקו מן לותך עלינא אתו לירושלם קריתא מרדתא ובאישתא בנין ושוריא אשכללו ואשיא יחיטו׃ כען ידיע להוא למלכא די הן קריתא דך תתבנא ושוריא ישתכללון מנדה בלו והלך לא ינתנון ואפתם מלכים תהנזק׃ כען כל קבל די מלח היכלא מלחנא וערות מלכא לא אריך לנא למחזא על דנה שלחנא והודענא למלכא׃ די יבקר בספר דכרניא די אבהתך ותהשכח בספר דכרניא ותנדע די קריתא דך קריא מרדא ומהנזקת מלכין ומדנן ואשתדור עבדין בגוה מן יומת עלמא על דנה קריתא דך החרבת׃ מהודעין אנחנה למלכא די הן קריתא דך תתבנא ושוריה ישתכללון לקבל דנה חלק בעבר נהרא לא איתי לך׃ פתגמא שלח מלכא על רחום בעל טעם ושמשי ספרא ושאר כנותהון די יתבין בשמרין ושאר עבר נהרה שלם וכעת׃ נשתונא די שלחתון עלינא מפרש קרי קדמי׃ ומני שים טעם ובקרו והשכחו די קריתא דך מן יומת עלמא על מלכין מתנשאה ומרד ואשתדור מתעבד בה׃ ומלכין תקיפין הוו על ירושלם ושליטין בכל עבר נהרה ומדה בלו והלך מתיהב להון׃ כען שימו טעם לבטלא גבריא אלך וקריתא דך לא תתבנא עד מני טעמא יתשם׃ וזהירין הוו שלו למעבד על דנה למה ישגא חבלא להנזקת מלכין׃ אדין מן די פרשגן נשתונא די ארתחששתא מלכא קרי קדם רחום ושמשי ספרא וכנותהון אזלו בבהילו לירושלם על יהודיא ובטלו המו באדרע וחיל׃ באדין בטלת עבידת בית אלהא די בירושלם והות בטלא עד שנת תרתין למלכות דריוש מלך פרס׃

ה והתנבי חגי נביאה וזכריה בר עדוא נביאיא על יהודיא די ביהוד ובירושלם בשם אלה ישראל עליהון׃ באדין קמו זרבבל בר שאלתיאל וישוע בר יוצדק ושריו למבנא בית אלהא די בירושלם ועמהון נביאיא די אלהא מסעדין להון׃ בה זמנא אתא עליהון תתני פחת עבר נהרה ושתר בוזני וכנותהון וכן אמרין להם מן שם לכם טעם ביתא דנה לבנא ואשרנא דנה לשכללה׃ אדין כנמא

ד׳ יא׳ יהוד י׳ יב׳ ושוריא שכללו קרי

אמרנא להם מן אנון שמהת גבריא די דנה בנינא בנין׃ ועין אלההם הות על שבי יהודיא ולא בטלו המו עד טעמא לדריוש יהך ואדין יתיבון נשתונא על דנה׃ פרשגן אגרתא די שלח תתני פחת עבר נהרה ושתר בוזני וכנותה אפרסכיא די בעבר נהרה על דריוש מלכא׃ פתגמא שלחו עלוהי וכדנה כתיב בגוה לדריוש מלכא שלמא כלא׃ ידיע להוא למלכא די אזלנא ליהוד מדינתא לבית אלהא רבא והוא מתבנא אבן גלל ואע מתשם בכתליא ועבידתא דך אספרנא מתעבדא ומצלח בידהם׃ אדין שאלנא לשביא אלך כנמא אמרנא להם מן שם לכם טעם ביתא דנה למבניה ואשרנא דנה לשכללה׃ ואף שמהתהם שאלנא להם להודעותך די נכתב שם גבריא די בראשיהם׃ וכנמא פתגמא התיבונא למאמר אנחנא המו עבדוהי די אלה שמיא וארעא ובנין ביתא די הוא בנה מקדמת דנה שנין שגיאן ומלך לישראל רב בנהי ושכללה׃ להן מן די הרגזו אבהתנא לאלה שמיא יהב המו ביד נבוכדנצר מלך בבל כסדיא וביתה דנה סתרה ועמה הגלי לבבל׃ ברם בשנת חדה לכורש מלכא די בבל כורש מלכא שם טעם בית אלהא דנה לבנא׃ ואף מאניא די בית אלהא די דהבה וכספא די נבוכדנצר הנפק מן היכלא די בירושלם והיבל המו להיכלא די בבל הנפק המו כורש מלכא מן היכלא די בבל ויהיבו לששבצר שמה די פחה שמה׃ ואמר לה אלה מאניא שא אזל אחת המו בהיכלא די בירושלם ובית אלהא יתבנא על אתרה׃ אדין ששבצר דך אתא יהב אשיא די בית אלהא די בירושלם ומן אדין ועד כען מתבנא ולא שלם׃ וכען הן על מלכא טב יתבקר בבית גנזיא די מלכא תמה די בבבל הן איתי די מן כורש מלכא שים טעם למבנא בית אלהא דך בירושלם ורעות מלכא על דנה ישלח עלינא׃

ו באדין דריוש מלכא שם טעם ובקרו בבית ספריא די גנזיא מהחתין תמה בבבל׃ והשתכח באחמתא בבירתא די במדי מדינתא מגלה חדה וכן כתיב בגוה דכרונה׃ בשנת חדה לכורש מלכא כורש מלכא שם טעם בית אלהא בירושלם ביתא יתבנא אתר די דבחין דבחין ואשוהי מסובלין רומה אמין שתין פתיה

ה׳ יב׳ כשדאה ק׳ טו׳ יתחד ה׳

אַמִּין שִׁתִּין׃ נִדְבָּכִין דִּי־אֶבֶן גְּלָל תְּלָתָא וְנִדְבָּךְ דִּי־אָע חֲדַת וְנִפְקְתָא מִן־בֵּית מַלְכָּא תִּתְיְהִב׃ ס וְאַף מָאנֵי בֵית־אֱלָהָא דִּי דַהֲבָה וְכַסְפָּא דִּי נְבוּכַדְנֶצַּר הַנְפֵּק מִן־הֵיכְלָא דִי־בִירוּשְׁלֶם וְהֵיבֵל לְבָבֶל יַהֲתִיבוּן וִיהָךְ לְהֵיכְלָא דִי־בִירוּשְׁלֶם לְאַתְרֵהּ וְתַחֵת בְּבֵית אֱלָהָא׃ ס כְּעַן תַּתְּנַי פַּחַת עֲבַר־נַהֲרָה שְׁתַר בּוֹזְנַי וּכְנָוָתְהוֹן אֲפַרְסְכָיֵא דִּי בַּעֲבַר נַהֲרָה רַחִיקִין הֲווֹ מִן־תַּמָּה׃ שְׁבֻקוּ לַעֲבִידַת בֵּית־אֱלָהָא דֵךְ פַּחַת יְהוּדָיֵא וּלְשָׂבֵי יְהוּדָיֵא בֵּית־אֱלָהָא דֵךְ יִבְנוֹן עַל־אַתְרֵהּ׃ וּמִנִּי שִׂים טְעֵם לְמָא דִּי־תַעַבְדוּן עִם־שָׂבֵי יְהוּדָיֵא אִלֵּךְ לְמִבְנֵא בֵּית־אֱלָהָא דֵךְ וּמִנִּכְסֵי מַלְכָּא דִּי מִדַּת עֲבַר נַהֲרָה אָסְפַּרְנָא נִפְקְתָא תֶּהֱוֵא מִתְיַהֲבָא לְגֻבְרַיָּא אִלֵּךְ דִּי־לָא לְבַטָּלָא׃ וּמָה חַשְׁחָן וּבְנֵי תוֹרִין וְדִכְרִין וְאִמְּרִין לַעֲלָוָן לֶאֱלָהּ שְׁמַיָּא חִנְטִין מְלַח חֲמַר וּמְשַׁח כְּמֵאמַר כָּהֲנַיָּא דִי־בִירוּשְׁלֶם לֶהֱוֵא מִתְיְהֵב לְהֹם יוֹם בְּיוֹם דִּי־לָא שָׁלוּ׃ דִּי־לֶהֱוֹן מְהַקְרְבִין נִיחוֹחִין לֶאֱלָהּ שְׁמַיָּא וּמְצַלַּיִן לְחַיֵּי מַלְכָּא וּבְנוֹהִי׃ וּמִנִּי שִׂים טְעֵם דִּי כָל־אֱנָשׁ דִּי יְהַשְׁנֵא פִּתְגָמָא דְנָה יִתְנְסַח אָע מִן־בַּיְתֵהּ וּזְקִיף יִתְמְחֵא עֲלֹהִי וּבַיְתֵהּ נְוָלוּ יִתְעֲבֵד עַל־דְּנָה׃ וֵאלָהָא דִּי שַׁכִּן שְׁמֵהּ תַּמָּה יְמַגַּר כָּל־מֶלֶךְ וְעַם דִּי יִשְׁלַח יְדֵהּ לְהַשְׁנָיָה לְחַבָּלָה בֵּית־אֱלָהָא דֵךְ דִּי בִירוּשְׁלֶם אֲנָה דָרְיָוֶשׁ שָׂמֶת טְעֵם אָסְפַּרְנָא יִתְעֲבִד׃ פ אֱדַיִן תַּתְּנַי פַּחַת עֲבַר־נַהֲרָה שְׁתַר בּוֹזְנַי וּכְנָוָתְהוֹן לָקֳבֵל דִּי־שְׁלַח דָּרְיָוֶשׁ מַלְכָּא כְּנֵמָא אָסְפַּרְנָא עֲבַדוּ׃ וְשָׂבֵי יְהוּדָיֵא בָּנַיִן וּמַצְלְחִין בִּנְבוּאַת חַגַּי נְבִיָּאה וּזְכַרְיָה בַּר־עִדּוֹא וּבְנוֹ וְשַׁכְלִלוּ מִן־טַעַם אֱלָהּ יִשְׂרָאֵל וּמִטְּעֵם כּוֹרֶשׁ וְדָרְיָוֶשׁ וְאַרְתַּחְשַׁשְׂתְּא מֶלֶךְ פָּרָס׃ וְשֵׁיצִיא בַּיְתָה דְנָה עַד יוֹם תְּלָתָה לִירַח אֲדָר דִּי־הִיא שְׁנַת־שֵׁת לְמַלְכוּת דָּרְיָוֶשׁ מַלְכָּא׃ ס וַעֲבַדוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל כָּהֲנַיָּא וְלֵוָיֵא וּשְׁאָר בְּנֵי־גָלוּתָא חֲנֻכַּת בֵּית־אֱלָהָא דְנָה בְּחֶדְוָה׃ וְהַקְרִבוּ לַחֲנֻכַּת בֵּית־אֱלָהָא דְנָה תּוֹרִין מְאָה דִּכְרִין מָאתַיִן אִמְּרִין אַרְבַּע מְאָה וּצְפִירֵי עִזִּין לְחַטָּיָא עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל תְּרֵי־עֲשַׂר לְמִנְיָן שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַהֲקִימוּ כָהֲנַיָּא בִּפְלֻגָּתְהוֹן וְלֵוָיֵא בְּמַחְלְקָתְהוֹן עַל־עֲבִידַת אֱלָהָא דִּי בִירוּשְׁלֶם כִּכְתָב סְפַר מֹשֶׁה׃ ס וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי־הַגּוֹלָה אֶת־הַפָּסַח בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן׃ כִּי הִטַּהֲרוּ הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם כְּאֶחָד כֻּלָּם טְהוֹרִים וַיִּשְׁחֲטוּ הַפֶּסַח לְכָל־בְּנֵי הַגּוֹלָה וְלַאֲחֵיהֶם הַכֹּהֲנִים וְלָהֶם׃ וַיֹּאכְלוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל הַשָּׁבִים מֵהַגּוֹלָה וְכָל־

ו׳ פו׳ יהוד א׳ יז׳ לחטאה קרי

הַנִּבְדָּל מִטֻּמְאַת גּוֹיֵ־הָאָרֶץ אֲלֵהֶם לִדְרֹשׁ לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיַּעֲשׂוּ חַג־מַצּוֹת שִׁבְעַת יָמִים בְּשִׂמְחָה כִּי שִׂמְּחָם יְהוָה וְהֵסֵב לֵב מֶלֶךְ־אַשּׁוּר עֲלֵיהֶם לְחַזֵּק יְדֵיהֶם בִּמְלֶאכֶת בֵּית־הָאֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ פ

וְאַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּמַלְכוּת אַרְתַּחְשַׁסְתְּא מֶלֶךְ־פָּרָס עֶזְרָא בֶּן־שְׂרָיָה בֶּן־עֲזַרְיָה בֶּן־חִלְקִיָּה׃ בֶּן־שַׁלּוּם בֶּן־צָדוֹק בֶּן־אֲחִיטוּב׃ בֶּן־אֲמַרְיָה בֶן־עֲזַרְיָה בֶּן־מְרָיוֹת׃ בֶּן־זְרַחְיָה בֶן־עֻזִּי בֶּן־בֻּקִּי׃ בֶּן־אֲבִישׁוּעַ בֶּן־פִּינְחָס בֶּן־אֶלְעָזָר בֶּן־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן הָרֹאשׁ׃ הוּא עֶזְרָא עָלָה מִבָּבֶל וְהוּא־סֹפֵר מָהִיר בְּתוֹרַת מֹשֶׁה אֲשֶׁר־נָתַן יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּתֶּן־לוֹ הַמֶּלֶךְ כְּיַד־יְהוָה אֱלֹהָיו עָלָיו כֹּל בַּקָּשָׁתוֹ׃ ס וַיַּעֲלוּ מִבְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וּמִן־הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם וְהַמְשֹׁרְרִים וְהַשֹּׁעֲרִים וְהַנְּתִינִים אֶל־יְרוּשָׁלָ͏ִם בִּשְׁנַת־שֶׁבַע לְאַרְתַּחְשַׁסְתְּא הַמֶּלֶךְ׃ וַיָּבֹא יְרוּשָׁלַ͏ִם בַּחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי הִיא שְׁנַת הַשְּׁבִיעִית לַמֶּלֶךְ׃ כִּי בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן הוּא יְסֻד הַמַּעֲלָה מִבָּבֶל וּבְאֶחָד לַחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי בָּא אֶל־יְרוּשָׁלַ͏ִם כְּיַד־אֱלֹהָיו הַטּוֹבָה עָלָיו׃ כִּי עֶזְרָא הֵכִין לְבָבוֹ לִדְרוֹשׁ אֶת־תּוֹרַת יְהוָה וְלַעֲשֹׂת וּלְלַמֵּד בְּיִשְׂרָאֵל חֹק וּמִשְׁפָּט׃ ס וְזֶה פַּרְשֶׁגֶן הַנִּשְׁתְּוָן אֲשֶׁר נָתַן הַמֶּלֶךְ אַרְתַּחְשַׁסְתְּא לְעֶזְרָא הַכֹּהֵן הַסֹּפֵר סֹפֵר דִּבְרֵי מִצְוֹת־יְהוָה וְחֻקָּיו עַל־יִשְׂרָאֵל׃ פ אַרְתַּחְשַׁסְתְּא מֶלֶךְ מַלְכַיָּא לְעֶזְרָא כָהֲנָא סָפַר דָּתָא דִּי־אֱלָהּ שְׁמַיָּא גְּמִיר וּכְעֶנֶת׃ מִנִּי שִׂים טְעֵם דִּי כָל־מִתְנַדַּב בְּמַלְכוּתִי מִן־עַמָּא יִשְׂרָאֵל וְכָהֲנוֹהִי וְלֵוָיֵא לִמְהָךְ לִירוּשְׁלֶם עִמָּךְ יְהָךְ׃ כָּל־קֳבֵל דִּי מִן־קֳדָם מַלְכָּא וְשִׁבְעַת יָעֲטֹהִי שְׁלִיחַ לְבַקָּרָא עַל־יְהוּד וְלִירוּשְׁלֶם בְּדָת אֱלָהָךְ דִּי בִידָךְ׃ וּלְהֵיבָלָה כְּסַף וּדְהַב דִּי־מַלְכָּא וְיָעֲטוֹהִי הִתְנַדַּבוּ לֶאֱלָהּ יִשְׂרָאֵל דִּי בִירוּשְׁלֶם מִשְׁכְּנֵהּ׃ וְכֹל כְּסַף וּדְהַב דִּי תְהַשְׁכַּח בְּכֹל מְדִינַת בָּבֶל עִם הִתְנַדָּבוּת עַמָּא וְכָהֲנַיָּא מִתְנַדְּבִין לְבֵית אֱלָהֲהֹם דִּי בִירוּשְׁלֶם׃ כָּל־קֳבֵל דְּנָה אָסְפַּרְנָא תִקְנֵא בְּכַסְפָּא דְנָה תּוֹרִין דִּכְרִין אִמְּרִין וּמִנְחָתְהוֹן וְנִסְכֵּיהוֹן וּתְקָרֵב הִמּוֹ עַל־מַדְבְּחָה דִּי בֵּית אֱלָהֲכֹם דִּי בִירוּשְׁלֶם׃ וּמָה דִי עֲלָיךְ וְעַל־אֶחָיךְ יִיטַב בִּשְׁאָר כַּסְפָּא וְדַהֲבָה לְמֶעְבַּד כִּרְעוּת אֱלָהֲכֹם תַּעַבְדוּן׃ וּמָאנַיָּא דִּי־מִתְיַהֲבִין לָךְ לְפָלְחָן בֵּית אֱלָהָךְ הַשְׁלֵם קֳדָם אֱלָהּ יְרוּשְׁלֶם׃ וּשְׁאָר חַשְׁחוּת בֵּית אֱלָהָךְ דִּי יִפֶּל־לָךְ לְמִנְתַּן תִּנְתֵּן מִן־בֵּית גִּנְזֵי מַלְכָּא׃ וּמִנִּי אֲנָה אַרְתַּחְשַׁסְתְּא מַלְכָּא שִׂים טְעֵם לְכֹל גִּזַּבְרַיָּא דִּי בַּעֲבַר נַהֲרָה

ז׳ פ׳ מצ׳ל יז׳ יחד׳ יהוד׳ יהוד׳

די כל־די ישאלנכון עזרא כהנא ספר דתא די־אלה שמיא אספרנא יתעבד: עד־כסף ככרין מאה ועד־חנטין כורין מאה ועד־חמר בתין מאה ועד־בתין משח מאה ומלח די־לא כתב: כל־די מן־טעם אלה שמיא יתעבד אדרזדא לבית אלה שמיא די־למה להוא קצף על־מלכות מלכא ובנוהי: ולכם מהודעין די כל־כהניא ולויא זמריא תרעיא נתיניא ופלחי בית אלהא דנה מנדה בלו והלך לא שליט למרמא עליהם: פ ואנת עזרא כחכמת אלהך די־בידך מני שפטין ודינין די־להון דאנין לכל־עמה די בעבר נהרה לכל־ידעי דתי אלהך ודי לא ידע תהודעון: וכל־די־לא להוא עבד דתא די־אלהך ודתא די מלכא אספרנא דינה להוא מתעבד מנה הן למות הן לשרשו הן־לענש נכסין ולאסורין: ברוך יהוה אלהי אבתינו אשר נתן כזאת בלב המלך לפאר את־בית יהוה אשר בירושלם: ועלי הטה־חסד לפני המלך ויועציו ולכל־שרי המלך הגברים ואני התחזקתי כיד־יהוה אלהי עלי ואקבצה מישראל ראשים לעלות עמי:

ח ואלה ראשי אבתיהם והתיחשם העלים עמי במלכות ארתחשסתא המלך מבבל: ס מבני פינחס גרשם ס מבני איתמר דניאל ס מבני דויד חטוש: ס מבני שכניה מבני פרעש זכריה ועמו התיחש לזכרים מאה וחמשים: ס מבני פחת מואב אליהועיני בן־זרחיה ועמו מאתים הזכרים: ס מבני שכניה בן־יחזיאל ועמו שלש מאות הזכרים: ס ומבני עדין עבד בן־יונתן ועמו חמשים הזכרים: ס ומבני עילם ישעיה בן־עתליה ועמו שבעים הזכרים: ס ומבני שפטיה זבדיה בן־מיכאל ועמו שמנים הזכרים: ס מבני יואב עבדיה בן־יחיאל ועמו מאתים ושמנה עשר הזכרים: ס ומבני שלומית בן־יוספיה ועמו מאה וששים הזכרים: ס ומבני בבי זכריה בן־בבי ועמו עשרים ושמנה הזכרים: ס ומבני עזגד יוחנן בן־הקטן ועמו מאה ועשרה הזכרים: ס ומבני אדניקם אחרנים ואלה שמותם אליפלט יעואל ושמעיה ועמהם ששים הזכרים: ס ומבני בגוי עותי וזבוד ועמהם שבעים הזכרים: ס

ואקבצם אל־הנהר הבא אל־אהוא ונחנה שם ימים שלשה ואבינה בעם ובכהנים ומבני לוי לא־מצאתי שם: ואשלחה לאליעזר לאריאל לשמעיה ולאלנתן וליריב

ג' פת' דיינין קרי · ס' לשרשי קרי · ח יג' יעיאל קרי · ד' חביר סרי

ולאלנתן

ולאלנתן ולנתן ולזכריה ולמשלם ראשים וליויריב ולאלנתן מבינים: ואוצאה אותם על־אדו הראש בכספיא המקום ואשימה בפיהם דברים לדבר אל־אדו אחיו הנתונים בכספיא המקום להביא־לנו משרתים לבית אלהינו: ויביאו לנו כיד־אלהינו הטובה עלינו איש שכל מבני מחלי בן־לוי בן־ישראל ושרביה ובניו ואחיו שמנה עשר: ואת־חשביה ואתו ישעיה מבני מררי אחיו ובניהם עשרים: ס ומן־הנתינים שנתן דויד והשרים לעבדת הלוים נתינים מאתים ועשרים כלם נקבו בשמות: ואקרא שם צום על־הנהר אהוא להתענות לפני אלהינו לבקש ממנו דרך ישרה לנו ולטפנו ולכל־רכושנו: כי בשתי לשאול מן־המלך חיל ופרשים לעזרנו מאויב בדרך כי־אמרנו למלך לאמר יד־אלהינו על־כל־מבקשיו לטובה ועזו ואפו על כל־עזביו: ונצומה ונבקשה מאלהינו על־זאת ויעתר לנו: ואבדילה משרי הכהנים שנים עשר לשרביה חשביה ועמהם מאחיהם עשרה: ואשקולה להם את־הכסף ואת־הזהב ואת־הכלים תרומת בית־אלהינו ההרימו המלך ויעציו ושריו וכל־ישראל הנמצאים: ואשקלה על־ידם כסף ככרים שש־מאות וחמשים וכלי־כסף מאה לככרים זהב מאה ככר: וכפרי זהב עשרים לאדרכנים אלף וכלי נחשת מצהב טובה שנים חמודת כזהב: ואמרה אלהם אתם קדש ליהוה והכלים קדש והכסף והזהב נדבה ליהוה אלהי אבתיכם: שקדו ושמרו עד־תשקלו לפני שרי הכהנים והלוים ושרי־האבות לישראל בירושלם הלשכות בית יהוה: וקבלו הכהנים והלוים משקל הכסף והזהב והכלים להביא לירושלם לבית אלהינו: פ ונסעה מנהר אהוא בשנים עשר לחדש הראשון ללכת ירושלם ויד־אלהינו היתה עלינו ויצילנו מכף אויב ואורב על־הדרך: ונבוא ירושלם ונשב שם ימים שלשה: וביום הרביעי נשקל הכסף והזהב והכלים בבית אלהינו על יד־מרמות בן־אוריה הכהן ועמו אלעזר בן־פינחס ועמהם יוזבד בן־ישוע ונועדיה בן־בנוי הלוים: במספר במשקל לכל ויכתב כל־המשקל בעת ההיא: הבאים מהשבי בני־הגולה הקריבו עלות לאלהי ישראל פרים שנים־עשר על־כל־ישראל אילים תשעים וששה כבשים שבעים ושבעה צפירי חטאת שנים

ח' י' ואוצוה קרי · הנתינים סרי · יח' א' דגשה · כה' יחיד י' · לא' ס' דגושה

עשר

עשר הכל עולה ליהוה: פ ויתנו את דתי המלך
לאחשדרפני המלך ופחוות עבר הנהר ונשאו את העם
ואת בית האלהים: ס

ט וככלות אלה נגשו אלי השרים לאמר לא נבדלו העם
ישראל והכהנים והלוים מעמי הארצות כתועבתיהם לכנעני
החתי הפרזי היבוסי העמני המאבי המצרי והאמרי:
כי נשאו מבנתיהם להם ולבניהם והתערבו זרע הקדש
בעמי הארצות ויד השרים והסגנים היתה במעל הזה
ראשונה: ובשמעי את הדבר הזה קרעתי את בגדי
ומעילי ואמרטה משער ראשי וזקני ואשבה משומם:
ואלי יאספו כל חרד בדברי אלהי ישראל על מעל הגולה
ואני ישב משומם עד למנחת הערב: ה ובמנחת הערב
קמתי מתעניתי ובקרעי בגדי ומעילי ואכרעה על ברכי
ואפרשה כפי אל יהוה אלהי: ואמרה אלהי בשתי
ונכלמתי להרים אלהי פני אליך כי עונתינו רבו למעלה
ראש ואשמתנו גדלה עד לשמים: מימי אבתינו אנחנו
באשמה גדלה עד היום הזה ובעונתינו נתנו אנחנו
מלכינו כהנינו ביד מלכי הארצות בחרב בשבי ובבזה
ובבשת פנים כהיום הזה: ועתה כמעט רגע היתה
תחנה מאת יהוה אלהינו להשאיר לנו פליטה ולתת
לנו יתד במקום קדשו להאיר עינינו אלהינו ולתתנו מחיה
מעט בעבדתנו: כי עבדים אנחנו ובעבדתנו לא עזבנו
אלהינו ויט עלינו חסד לפני מלכי פרס לתת לנו מחיה
לרומם את בית אלהינו ולהעמיד את חרבתיו ולתת לנו
גדר ביהודה ובירושלם: ועתה מה נאמר אלהינו אחרי
זאת כי עזבנו מצותיך: אשר צוית ביד עבדיך הנביאים
לאמר הארץ אשר אתם באים לרשתה ארץ נדה היא בנדת
עמי הארצות בתועבתיהם אשר מלאוה מפה אל פה
בטמאתם: ועתה בנותיכם אל תתנו לבניהם ובנתיהם
אל תשאו לבניכם ולא תדרשו שלמם וטובתם עד עולם
למען תחזקו ואכלתם את טוב הארץ והורשתם לבניכם
עד עולם: ואחרי כל הבא עלינו במעשינו הרעים
ובאשמתנו הגדלה כי אתה אלהינו חשכת למטה מעוננו
ונתתה לנו פליטה כזאת: הנשוב להפר מצותיך
ולהתחתן בעמי התעבות האלה הלוא תאנף בנו עד כלה
לאין שארית ופליטה: ס יהוה אלהי ישראל צדיק טו

אתה כי נשארנו פליטה כהיום הזה הננו לפניך באשמתינו
כי אין לעמוד לפניך על זאת: פ

י וכהתפלל עזרא וכהתודתו בכה ומתנפל לפני בית
האלהים נקבצו אליו מישראל קהל רב מאד אנשים ונשים
וילדים כי בכו העם הרבה בכה: ס ויען שכניה
בן יחיאל מבני עולם ויאמר לעזרא אנחנו מעלנו באלהינו
ונשב נשים נכריות מעמי הארץ ועתה יש מקוה לישראל
על זאת: ועתה נכרת ברית לאלהינו להוציא כל נשים
והנולד מהם בעצת אדני והחרדים במצות אלהינו וכתורה
יעשה: קום כי עליך הדבר ואנחנו עמך חזק ועשה: פ
ה ויקם עזרא וישבע את שרי הכהנים הלוים וכל
ישראל לעשות כדבר הזה וישבעו: ויקם עזרא מלפני
בית האלהים וילך אל לשכת יהוחנן בן אלישיב וילך שם
לחם לא אכל ומים לא שתה כי מתאבל על מעל הגולה:
ויעבירו קול ביהודה וירושלם לכל בני הגולה להקבץ
ירושלם: וכל אשר לא יבוא לשלשת הימים כעצת השרים
והזקנים יחרם כל רכושו והוא יבדל מקהל הגולה: ס
ויקבצו כל אנשי יהודה ובנימן ירושלם לשלשת
הימים הוא חדש התשיעי בעשרים בחדש וישבו כל
העם ברחוב בית האלהים מרעידים על הדבר ומהגשמים: ס
ויקם עזרא הכהן ויאמר אלהם אתם מעלתם ותשיבו
נשים נכריות להוסיף על אשמת ישראל: ועתה תנו
תודה ליהוה אלהי אבתיכם ועשו רצונו והבדלו מעמי
הארץ ומן הנשים הנכריות: ס ויענו כל הקהל ויאמרו קול
גדול כן כדבריך עלינו לעשות: אבל העם רב והעת
גשמים ואין כח לעמוד בחוץ והמלאכה לא ליום אחד
ולא לשנים כי הרבינו לפשע בדבר הזה: יעמדו נא
שרינו לכל הקהל וכל אשר בערינו ההשיב נשים נכריות
יבא לעתים מזמנים ועמהם זקני עיר ועיר ושפטיה עד
להשיב חרון אף אלהינו ממנו עד לדבר הזה: ס אך יונתן טו
בן עשהאל ויחזיה בן תקוה עמדו על זאת ומשלם ושבתי
הלוי עזרם: ויעשו כן בני הגולה ויבדלו עזרא הכהן
אנשים ראשי האבות לבית אבתם וכלם בשמות וישבו ביום
אחד לחדש העשירי לדריוש הדבר: ויכלו בכל אנשים
ההשיבו נשים נכריות עד יום אחד לחדש הראשון: ס
וימצא מבני הכהנים אשר השיבו נשים

נָכְרִיּוֹת מִבְּנֵי יֵשׁוּעַ בֶּן־יוֹצָדָק וְאֶחָיו מַעֲשֵׂיָה וֶאֱלִיעֶזֶר וְיָרִיב
וּגְדַלְיָה׃ וַיִּתְּנוּ יָדָם לְהוֹצִיא נְשֵׁיהֶם וַאֲשֵׁמִים אֵיל־צֹאן עַל־
אַשְׁמָתָם׃ וּמִבְּנֵי אִמֵּר חֲנָנִי וּזְבַדְיָה׃ וּמִבְּנֵי חָרִם מַעֲשֵׂיָה כ
וְאֵלִיָּה וּשְׁמַעְיָה וִיחִיאֵל וְעֻזִּיָּה׃ וּמִבְּנֵי פַּשְׁחוּר אֶלְיוֹעֵינַי
מַעֲשֵׂיָה יִשְׁמָעֵאל נְתַנְאֵל יוֹזָבָד וְאֶלְעָשָׂה׃ וּמִן־הַלְוִיִּם
יוֹזָבָד וְשִׁמְעִי וְקֵלָיָה הוּא קְלִיטָא פְּתַחְיָה יְהוּדָה וֶאֱלִיעֶזֶר׃
וּמִן־הַמְשֹׁרְרִים אֶלְיָשִׁיב וּמִן־הַשֹּׁעֲרִים שַׁלֻּם וָטֶלֶם וְאוּרִי׃
וּמִיִּשְׂרָאֵל מִבְּנֵי פַרְעֹשׁ רַמְיָה וְיִזִּיָּה וּמַלְכִּיָּה וּמִיָּמִן וְאֶלְעָזָר כה
וּמַלְכִּיָּה וּבְנָיָה׃ וּמִבְּנֵי עֵילָם מַתַּנְיָה זְכַרְיָה וִיחִיאֵל
וְעַבְדִּי וִירֵמוֹת וְאֵלִיָּה׃ וּמִבְּנֵי זַתּוּא אֶלְיוֹעֵנַי אֶלְיָשִׁיב
מַתַּנְיָה וִירֵמוֹת וְזָבָד וַעֲזִיזָא׃ וּמִבְּנֵי בֵּבָי יְהוֹחָנָן חֲנַנְיָה
זַבַּי עַתְלָי׃ וּמִבְּנֵי בָּנִי מְשֻׁלָּם מַלּוּךְ וַעֲדָיָה יָשׁוּב וּשְׁאָל
יְרָמוֹת׃ וּמִבְּנֵי פַּחַת מוֹאָב עַדְנָא וּכְלָל בְּנָיָה מַעֲשֵׂיָה ל
מַתַּנְיָה בְּצַלְאֵל וּבִנּוּי וּמְנַשֶּׁה׃ וּבְנֵי חָרִם אֱלִיעֶזֶר יִשִּׁיָּה
מַלְכִּיָּה שְׁמַעְיָה שִׁמְעוֹן׃ בִּנְיָמִן מַלּוּךְ שְׁמַרְיָה׃ מִבְּנֵי
חָשֻׁם מַתְּנַי מַתַּתָּה זָבָד אֱלִיפֶלֶט יְרֵמַי מְנַשֶּׁה שִׁמְעִי׃ מִבְּנֵי
בָנִי מַעֲדַי עַמְרָם וְאוּאֵל׃ בְּנָיָה בֵדְיָה כְּלוּהוּ׃ וַנְיָה לה
מְרֵמוֹת אֶלְיָשִׁיב׃ מַתַּנְיָה מַתְּנַי וְיַעֲשׂוּ׃ וּבָנִי וּבִנּוּי שִׁמְעִי׃
וְשֶׁלֶמְיָה וְנָתָן וַעֲדָיָה׃ מַכְנַדְבַי שָׁשַׁי שָׁרָי׃ עֲזַרְאֵל מ
וְשֶׁלֶמְיָהוּ שְׁמַרְיָה׃ שַׁלּוּם אֲמַרְיָה יוֹסֵף׃ מִבְּנֵי נְבוֹ יְעִיאֵל
מַתִּתְיָה זָבָד זְבִינָא יַדּוֹ וְיוֹאֵל בְּנָיָה׃ כָּל־אֵלֶּה נָשְׂאוּ נָשִׁים
נָכְרִיּוֹת וְיֵשׁ מֵהֶם נָשִׁים וַיָּשִׂימוּ בָּנִים׃ פ

י כת׳ ורמות קרי · לה כלוהו קרי · לז ויעשי קרי · מג ידי קרי
מד נשאו קרי

נ ח מ י ה :

נחמיה׃

א דברי נחמיה בן־חכליה ויהי בחדש־כסלו שנת עשרים ואני הייתי בשושן הבירה׃ ויבא חנני אחד מאחי הוא ואנשים מיהודה ואשאלם על־היהודים הפליטה אשר־נשארו מן־השבי ועל־ירושלם׃ ויאמרו לי הנשארים אשר נשארו מן־השבי שם במדינה ברעה גדלה ובחרפה וחומת ירושלם מפרצת ושעריה נצתו באש׃ ויהי כשמעי את־הדברים האלה ישבתי ואבכה ואתאבלה ימים ואהי צם ומתפלל לפני אלהי השמים׃ ואמר אנא יהוה אלהי השמים האל הגדול והנורא שמר הברית וחסד לאהביו ולשמרי מצותיו׃ תהי־נא אזנך־קשבת ועיניך פתוחות לשמע אל־תפלת עבדך אשר אנכי מתפלל לפניך היום יומם ולילה על־בני ישראל עבדיך ומתודה על־חטאות בני־ישראל אשר חטאנו לך ואני ובית־אבי חטאנו׃ חבל חבלנו לך ולא־שמרנו את־המצות ואת־החקים ואת־המשפטים אשר צוית את־משה עבדך׃ זכר־נא את־הדבר אשר צוית את־משה עבדך לאמר אתם תמעלו אני אפיץ אתכם בעמים׃ ושבתם אלי ושמרתם מצותי ועשיתם אתם אם־יהיה נדחכם בקצה השמים משם אקבצם והבואותים אל־המקום אשר בחרתי לשכן את־שמי שם׃ והם עבדיך ועמך אשר פדית בכחך הגדול ובידך החזקה׃ אנא אדני תהי נא אזנך־קשבת אל־תפלת עבדך ואל־תפלת עבדיך החפצים ליראה את־שמך והצליחה־נא לעבדך היום ותנהו לרחמים לפני האיש הזה ואני הייתי משקה למלך׃ פ

ב ויהי בחדש ניסן שנת עשרים לארתחשסתא המלך יין לפניו ואשא את־היין ואתנה למלך ולא־הייתי רע לפניו׃ ויאמר לי המלך מדוע פניך רעים ואתה אינך חולה אין זה כי־אם רע לב ואירא הרבה מאד׃ ואמר למלך המלך לעולם יחיה מדוע לא־ירעו פני אשר העיר בית־קברות אבתי חרבה ושעריה אכלו באש׃ ויאמר

א׳ נ׳ קטן בו״ק   ס׳ והביאותים קרי

לי המלך על־מה־זה אתה מבקש ואתפלל אל־אלהי השמים׃ ואמר למלך אם־על־המלך טוב ואם־ייטב עבדך לפניך אשר תשלחני אל־יהודה אל־עיר קברות אבתי ואבננה׃ ויאמר לי המלך והשגל ׀ יושבת אצלו עד־מתי יהיה מהלכך ומתי תשוב וייטב לפני־המלך וישלחני ואתנה לו זמן׃ ואומר למלך אם־על־המלך טוב אגרות יתנו־לי על־פחות עבר הנהר אשר יעבירוני עד אשר־אבוא אל־יהודה׃ ואגרת אל־אסף שמר הפרדס אשר למלך אשר יתן־לי עצים לקרות את־שערי הבירה אשר־לבית ולחומת העיר ולבית אשר־אבוא אליו ויתן־לי המלך כיד־אלהי הטובה עלי׃ ואבוא אל־פחות עבר הנהר ואתנה להם את אגרות המלך וישלח עמי המלך שרי חיל ופרשים׃ פ

וישמע סנבלט החרני וטוביה העבד העמני וירע להם רעה גדלה אשר־בא אדם לבקש טובה לבני ישראל׃ ואבוא אל־ירושלם ואהי־שם ימים שלשה׃ ואקום ׀ לילה אני ואנשים ׀ מעט עמי ולא־הגדתי לאדם מה אלהי נתן אל־לבי לעשות לירושלם ובהמה אין עמי כי אם־הבהמה אשר אני רכב בה׃ ואצאה בשער־הגיא לילה ואל־פני עין התנין ואל־שער האשפת ואהי שבר בחומת ירושלם אשר־הם ׀ פרוצים ושעריה אכלו באש׃ ואעבר אל־שער העין ואל־ברכת המלך ואין־מקום לבהמה לעבר תחתי׃ ואהי עלה בנחל לילה ואהי שבר בחומה ואשוב ואבוא בשער הגיא ואשוב׃ והסגנים לא ידעו אנה הלכתי ומה אני עשה וליהודים ולכהנים ולחרים ולסגנים וליתר עשה המלאכה עד־כן לא הגדתי׃ ואומר אלהם אתם ראים הרעה אשר אנחנו בה אשר ירושלם חרבה ושעריה נצתו באש לכו ונבנה את־חומת ירושלם ולא־נהיה עוד חרפה׃ ואגיד להם את־יד אלהי אשר־היא טובה עלי ואף־דברי המלך אשר אמר־לי ויאמרו נקום ובנינו ויחזקו ידיהם לטובה׃ פ

וישמע סנבלט החרני וטביה ׀ העבד העמני וגשם הערבי וילעגו לנו ויבזו עלינו ויאמרו מה־הדבר הזה אשר אתם עשים העל המלך אתם מרדים׃ ואשיב אותם דבר ואומר להם אלהי השמים הוא יצליח לנו ואנחנו עבדיו נקום ובנינו ולכם אין־חלק וצדקה וזכרון בירושלם׃ פ

ב׳ י״ג ס׳ פתחה בסוף תיבה   מו׳ פתח בס״פ

ויקם אלישיב הכהן הגדול ואחיו הכהנים ויבנו את־
שער הצאן המה קדשוהו ויעמידו דלתתיו ועד־מגדל
המאה קדשוהו עד מגדל חננאל: ועל־ידו בנו אנשי
ירחו ועל־ידו בנה זכור בן־אמרי: ואת שער הדגים בנו
בני הסנאה המה קרוהו ויעמידו דלתתיו מנעוליו ובריחיו
ועל־ידם החזיק מרמות בן־אוריה בן־הקוץ ועל־ידם החזיק
משלם בן־ברכיה בן־משיזבאל ועל־ידם החזיק צדוק בן־
בענא ס ועל־ידם החזיקו התקועים ואדיריהם לא־הביאו
צורם בעבדת אדניהם ס ואת שער הישנה החזיקו יוידע
בן־פסח ומשלם בן־בסודיה המה קרוהו ויעמידו דלתתיו
ומנעליו ובריחיו ועל־ידם החזיק מלטיה הגבעני וידון
המרנתי אנשי גבעון והמצפה לכסא פחת עבר הנהר
על־ידו החזיק עזיאל בן־חרהיה צורפים ועל־ידו החזיק
חנניה בן־הרקחים ויעזבו ירושלם עד החומה הרחבה ס
ועל־ידם החזיק רפיה בן־חור שר חצי פלך ירושלם ועל־
ידם החזיק ידיה בן־חרומף ונגד ביתו ועל־ידו החזיק
חטוש בן־חשבניה ס מדה שנית החזיק מלכיה בן־חרם
וחשוב בן־פחת מואב ואת מגדל התנורים ועל־ידו
החזיק שלום בן־הלוחש שר חצי פלך ירושלם הוא
ובנותיו: את שער הגיא החזיק חנון וישבי זנוח המה
בנוהו ויעמידו דלתתיו מנעליו ובריחיו ואלף אמה
בחומה עד שער השפות: ואת ׀ שער האשפות החזיק
מלכיה בן־רכב שר פלך בית־הכרם הוא יבננו ויעמיד
דלתתיו מנעליו ובריחיו: ואת שער העין החזיק שלון
בן־כל־חזה שר פלך המצפה הוא יבננו ויטללנו ויעמידו
דלתתיו מנעליו ובריחיו ואת חומת ברכת השלח לגן־
המלך ועד־המעלות היורדות מעיר דויד ס אחריו החזיק
נחמיה בן־עזבוק שר חצי פלך בית־צור עד־נגד קברי דויד
ועד הברכה העשויה ועד בית הגברים ס אחריו החזיקו
הלוים רחום בן־בני על־ידו החזיק חשביה שר־חצי־פלך
קעילה לפלכו ס אחריו החזיקו אחיהם בוי בן־חנדד שר
חצי פלך קעילה: ויחזק על־ידו עזר בן־ישוע שר
המצפה מדה שנית מנגד עלת הנשק המקצע ס אחריו
החרה החזיק ברוך בן־זבי מדה שנית מן־המקצוע עד־פתח
בית אלישיב הכהן הגדול ס אחריו החזיק מרמות בן־
אוריה בן־הקוץ מדה שנית מפתח בית אלישיב ועד־

תכלית

תכלית בית אלישיב: ואחריו החזיקו הכהנים אנשי
הככר: אחריו החזיק בנימן וחשוב נגד ביתם ס
אחריו החזיק עזריה בן־מעשיה בן־ענניה אצל ביתו ס
אחריו החזיק בנוי בן־חנדד מדה שנית מבית עזריה
עד־המקצוע ועד־הפנה: פלל בן־אוזי מנגד המקצוע
והמגדל היוצא מבית המלך העליון אשר לחצר
המטרה אחריו פדיה בן־פרעש ס והנתינים היו ישבים
בעפל עד נגד שער המים למזרח והמגדל היוצא ס
אחריו החזיקו התקעים מדה שנית מנגד המגדל
הגדול היוצא ועד חומת העפל: מעל ׀ שער הסוסים
החזיקו הכהנים איש לנגד ביתו ס אחריו החזיק צדוק
בן־אמר נגד ביתו ס אחריו החזיק שמעיה בן־שכניה שמר
שער המזרח: אחריו החזיק חנניה בן־שלמיה וחנון בן־
צלף הששי מדה שני ס אחריו החזיק משלם בן־ברכיה נגד
נשכתו ס אחריו החזיק מלכיה בן־הצרפי עד־בית הנתינים
והרכלים נגד שער המפקד ועד עלית הפנה: ובין עלית
הפנה לשער הצאן החזיקו הצרפים והרכלים: פ
ויהי כאשר שמע סנבלט כי־אנחנו בונים את־החומה
ויחר לו ויכעס הרבה וילעג על־היהודים: ויאמר ׀ לפני
אחיו וחיל שמרון ויאמר מה היהודים האמללים עשים
היעזבו להם היזבחו היכלו ביום היחיו את־האבנים
מערמות העפר והמה שרופות: וטוביה העמני אצלו
ויאמר גם אשר־הם בונים אם־יעלה שועל ופרץ חומת
אבניהם ס שמע אלהינו כי־היינו בוזה והשב חרפתם אל־
ראשם ותנם לבזה בארץ שביה: ואל־תכס על־עונם
וחטאתם מלפניך אל־תמחה כי הכעיסו לנגד הבונים:
ונבנה את־החומה ותקשר כל־החומה עד־חציה ויהי לב
לעם לעשות: פ

ד

ויהי ׀ כאשר שמע סנבלט וטוביה והערבים והעמנים
והאשדודים כי־עלתה ארוכה לחמות ירושלם כי־החלו
הפרצים להסתם ויחר להם מאד: ויקשרו כלם יחדו
לבוא להלחם בירושלם ולעשות לו תועה: ונתפלל אל־
אלהינו ונעמיד משמר עליהם יומם ולילה מפניהם:
ויאמר יהודה כשל כח הסבל והעפר הרבה ואנחנו
לא נוכל לבנות בחומה: ויאמרו צרינו לא ידעו ולא
יראו עד אשר־נבוא אל־תוכם והרגנום והשבתנו את־

ג׳ ל׳ אחריו קרי   לא׳ אחריו קרי

המלאכה

הַמְּלָאכָה׃ וַיְהִי כַּאֲשֶׁר־בָּאוּ הַיְּהוּדִים הַיֹּשְׁבִים אֶצְלָם וַיֹּאמְרוּ לָנוּ עֶשֶׂר פְּעָמִים מִכָּל־הַמְּקֹמוֹת אֲשֶׁר־תָּשׁוּבוּ עָלֵינוּ׃ וָאַעֲמִיד מִתַּחְתִּיּוֹת לַמָּקוֹם מֵאַחֲרֵי לַחוֹמָה בַּצְּחִחִיִּים וָאַעֲמִיד אֶת־הָעָם לְמִשְׁפָּחוֹת עִם־חַרְבֹתֵיהֶם רָמְחֵיהֶם וְקַשְּׁתֹתֵיהֶם׃ וָאֵרֶא וָאָקוּם וָאֹמַר אֶל־הַחֹרִים וְאֶל־הַסְּגָנִים וְאֶל־יֶתֶר הָעָם אַל־תִּירְאוּ מִפְּנֵיהֶם אֶת־אֲדֹנָי הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא זְכֹרוּ וְהִלָּחֲמוּ עַל־אֲחֵיכֶם בְּנֵיכֶם וּבְנֹתֵיכֶם נְשֵׁיכֶם וּבָתֵּיכֶם׃ פ

וַיְהִי כַּאֲשֶׁר־שָׁמְעוּ אוֹיְבֵינוּ כִּי־נוֹדַע לָנוּ וַיָּפֶר הָאֱלֹהִים אֶת־עֲצָתָם וַנָּשָׁוב כֻּלָּנוּ אֶל־הַחוֹמָה אִישׁ אֶל־מְלַאכְתּוֹ׃ וַיְהִי ׀ מִן־הַיּוֹם הַהוּא חֲצִי נְעָרַי עֹשִׂים בַּמְּלָאכָה וְחֶצְיָם מַחֲזִיקִים וְהָרְמָחִים הַמָּגִנִּים וְהַקְּשָׁתוֹת וְהַשִּׁרְיֹנִים וְהַשָּׂרִים אַחֲרֵי כָּל־בֵּית יְהוּדָה׃ הַבּוֹנִים בַּחוֹמָה וְהַנֹּשְׂאִים בַּסֶּבֶל עֹמְשִׂים בְּאַחַת יָדוֹ עֹשֶׂה בַמְּלָאכָה וְאַחַת מַחֲזֶקֶת הַשָּׁלַח׃ וְהַבּוֹנִים אִישׁ חַרְבּוֹ אֲסוּרִים עַל־מָתְנָיו וּבוֹנִים וְהַתּוֹקֵעַ בַּשּׁוֹפָר אֶצְלִי׃ וָאֹמַר אֶל־הַחֹרִים וְאֶל־הַסְּגָנִים וְאֶל־יֶתֶר הָעָם הַמְּלָאכָה הַרְבֵּה וּרְחָבָה וַאֲנַחְנוּ נִפְרָדִים עַל־הַחוֹמָה רְחוֹקִים אִישׁ מֵאָחִיו׃ בִּמְקוֹם אֲשֶׁר תִּשְׁמְעוּ אֶת־קוֹל הַשּׁוֹפָר שָׁמָּה תִּקָּבְצוּ אֵלֵינוּ אֱלֹהֵינוּ יִלָּחֶם לָנוּ׃ וַאֲנַחְנוּ עֹשִׂים בַּמְּלָאכָה וְחֶצְיָם מַחֲזִיקִים בָּרְמָחִים מֵעֲלוֹת (טו) הַשַּׁחַר עַד צֵאת הַכּוֹכָבִים׃ גַּם בָּעֵת הַהִיא אָמַרְתִּי לָעָם אִישׁ וְנַעֲרוֹ יָלִינוּ בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלָ͏ִם וְהָיוּ־לָנוּ הַלַּיְלָה מִשְׁמָר וְהַיּוֹם מְלָאכָה׃ וְאֵין אֲנִי וְאַחַי וּנְעָרַי וְאַנְשֵׁי הַמִּשְׁמָר אֲשֶׁר אַחֲרַי אֵין־אֲנַחְנוּ פֹשְׁטִים בְּגָדֵינוּ אִישׁ שִׁלְחוֹ הַמָּיִם׃ פ

ה וַתְּהִי צַעֲקַת הָעָם וּנְשֵׁיהֶם גְּדוֹלָה אֶל־אֲחֵיהֶם הַיְּהוּדִים׃ וְיֵשׁ אֲשֶׁר אֹמְרִים בָּנֵינוּ וּבְנֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ רַבִּים וְנִקְחָה דָגָן וְנֹאכְלָה וְנִחְיֶה׃ וְיֵשׁ אֲשֶׁר אֹמְרִים שְׂדֹתֵינוּ וּכְרָמֵינוּ וּבָתֵּינוּ אֲנַחְנוּ עֹרְבִים וְנִקְחָה דָגָן בָּרָעָב׃ וְיֵשׁ אֲשֶׁר אֹמְרִים לָוִינוּ כֶסֶף לְמִדַּת הַמֶּלֶךְ שְׂדֹתֵינוּ וּכְרָמֵינוּ׃ וְעַתָּה כִּבְשַׂר אַחֵינוּ (ה) בְּשָׂרֵנוּ כִּבְנֵיהֶם בָּנֵינוּ וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ כֹבְשִׁים אֶת־בָּנֵינוּ וְאֶת־בְּנֹתֵינוּ לַעֲבָדִים וְיֵשׁ מִבְּנֹתֵינוּ נִכְבָּשׁוֹת וְאֵין לְאֵל יָדֵנוּ וּשְׂדֹתֵינוּ וּכְרָמֵינוּ לַאֲחֵרִים׃ וַיִּחַר לִי מְאֹד כַּאֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי אֶת־זַעֲקָתָם וְאֵת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה׃ וַיִּמָּלֵךְ לִבִּי עָלַי וָאָרִיבָה אֶת־הַחֹרִים וְאֶת־הַסְּגָנִים וָאֹמְרָה לָהֶם מַשָּׁא אִישׁ־בְּאָחִיו אַתֶּם נֹשִׁאִים וָאֶתֵּן עֲלֵיהֶם קְהִלָּה גְדוֹלָה׃ וָאֹמְרָה לָהֶם אֲנַחְנוּ קָנִינוּ אֶת־אַחֵינוּ הַיְּהוּדִים הַנִּמְכָּרִים לַגּוֹיִם כְּדֵי בָנוּ

וְגַם־אַתֶּם תִּמְכְּרוּ אֶת־אֲחֵיכֶם וְנִמְכְּרוּ־לָנוּ וַיַּחֲרִישׁוּ וְלֹא מָצְאוּ דָּבָר׃ ס וַיֹּאמַר לֹא־טוֹב הַדָּבָר אֲשֶׁר־אַתֶּם עֹשִׂים הֲלוֹא בְּיִרְאַת אֱלֹהֵינוּ תֵּלֵכוּ מֵחֶרְפַּת הַגּוֹיִם אוֹיְבֵינוּ׃ וְגַם־אֲנִי אַחַי וּנְעָרַי נֹשִׁים בָּהֶם כֶּסֶף וְדָגָן נַעַזְבָה־נָּא אֶת־הַמַּשָּׁא הַזֶּה׃ הָשִׁיבוּ נָא לָהֶם כְּהַיּוֹם שְׂדֹתֵיהֶם כַּרְמֵיהֶם זֵיתֵיהֶם וּבָתֵּיהֶם וּמְאַת הַכֶּסֶף וְהַדָּגָן הַתִּירוֹשׁ וְהַיִּצְהָר אֲשֶׁר אַתֶּם נֹשִׁים בָּהֶם׃ וַיֹּאמְרוּ נָשִׁיב וּמֵהֶם לֹא נְבַקֵּשׁ כֵּן נַעֲשֶׂה כַּאֲשֶׁר אַתָּה אוֹמֵר וָאֶקְרָא אֶת־הַכֹּהֲנִים וָאַשְׁבִּיעֵם לַעֲשׂוֹת כַּדָּבָר הַזֶּה׃ גַּם־חָצְנִי נָעַרְתִּי וָאֹמְרָה כָּכָה יְנַעֵר הָאֱלֹהִים אֶת־כָּל־הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא־יָקִים אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה מִבֵּיתוֹ וּמִיגִיעוֹ וְכָכָה יִהְיֶה נָעוּר וָרֵק וַיֹּאמְרוּ כָל־הַקָּהָל אָמֵן וַיְהַלְלוּ אֶת־יְהוָה וַיַּעַשׂ הָעָם כַּדָּבָר הַזֶּה׃ גַּם מִיּוֹם ׀ אֲשֶׁר־צִוָּה אֹתִי לִהְיוֹת פֶּחָם בְּאֶרֶץ יְהוּדָה מִשְּׁנַת עֶשְׂרִים וְעַד שְׁנַת שְׁלֹשִׁים וּשְׁתַּיִם לְאַרְתַּחְשַׁסְתְּא הַמֶּלֶךְ שָׁנִים (יד) שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה אֲנִי וְאַחַי לֶחֶם הַפֶּחָה לֹא אָכַלְתִּי׃ וְהַפַּחוֹת הָרִאשֹׁנִים אֲשֶׁר־לְפָנַי הִכְבִּידוּ עַל־הָעָם וַיִּקְחוּ מֵהֶם בְּלֶחֶם וָיַיִן אַחַר כֶּסֶף־שְׁקָלִים אַרְבָּעִים גַּם נַעֲרֵיהֶם שָׁלְטוּ עַל־הָעָם וַאֲנִי לֹא־עָשִׂיתִי כֵן מִפְּנֵי יִרְאַת אֱלֹהִים׃ וְגַם בִּמְלֶאכֶת הַחוֹמָה הַזֹּאת הֶחֱזַקְתִּי וְשָׂדֶה לֹא קָנִינוּ וְכָל־נְעָרַי קְבוּצִים שָׁם עַל־הַמְּלָאכָה׃ וְהַיְּהוּדִים וְהַסְּגָנִים מֵאָה וַחֲמִשִּׁים אִישׁ וְהַבָּאִים אֵלֵינוּ מִן־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־סְבִיבֹתֵינוּ עַל־שֻׁלְחָנִי׃ וַאֲשֶׁר הָיָה נַעֲשֶׂה לְיוֹם אֶחָד שׁוֹר אֶחָד צֹאן שֵׁשׁ־בְּרֻרוֹת וְצִפֳּרִים נַעֲשׂוּ־לִי וּבֵין עֲשֶׂרֶת יָמִים בְּכָל־יַיִן לְהַרְבֵּה וְעִם־זֶה לֶחֶם הַפֶּחָה לֹא בִקַּשְׁתִּי כִּי־כָבְדָה הָעֲבֹדָה עַל־הָעָם הַזֶּה׃ זָכְרָה־לִּי אֱלֹהַי לְטוֹבָה כֹּל אֲשֶׁר־עָשִׂיתִי עַל־הָעָם הַזֶּה׃ פ

ו וַיְהִי כַאֲשֶׁר נִשְׁמַע לְסַנְבַלַּט וְטוֹבִיָּה וּלְגֶשֶׁם הָעַרְבִי וּלְיֶתֶר אֹיְבֵינוּ כִּי בָנִיתִי אֶת־הַחוֹמָה וְלֹא־נוֹתַר בָּהּ פָּרֶץ גַּם עַד־הָעֵת הַהִיא דְּלָתוֹת לֹא־הֶעֱמַדְתִּי בַשְּׁעָרִים׃ וַיִּשְׁלַח סַנְבַלַּט וְגֶשֶׁם אֵלַי לֵאמֹר לְכָה וְנִוָּעֲדָה יַחְדָּו בַּכְּפִירִים בְּבִקְעַת אוֹנוֹ וְהֵמָּה חֹשְׁבִים לַעֲשׂוֹת לִי רָעָה׃ וָאֶשְׁלְחָה עֲלֵיהֶם מַלְאָכִים לֵאמֹר מְלָאכָה גְדוֹלָה אֲנִי עֹשֶׂה וְלֹא אוּכַל לָרֶדֶת לָמָּה תִשְׁבַּת הַמְּלָאכָה כַּאֲשֶׁר אַרְפֶּהָ וְיָרַדְתִּי אֲלֵיכֶם׃ וַיִּשְׁלְחוּ אֵלַי כַּדָּבָר הַזֶּה אַרְבַּע פְּעָמִים (ה) וָאָשִׁיב אוֹתָם כַּדָּבָר הַזֶּה׃ ס וַיִּשְׁלַח אֵלַי סַנְבַלַּט כַּדָּבָר הַזֶּה פַּעַם חֲמִישִׁית אֶת־נַעֲרוֹ וְאִגֶּרֶת פְּתוּחָה בְּיָדוֹ׃ כָּתוּב בָּהּ

בגוים נשמע וגשמו אמר אתה והיהודים חשבים למרוד על־כן אתה בונה החומה ואתה הוה להם למלך כדברים האלה: וגם־נביאים העמדת לקרא עליך בירושלם לאמר מלך ביהודה ועתה ישמע למלך כדברים האלה ועתה לכה ונועצה יחדו: ואשלחה אליו לאמר לא נהיה כדברים האלה אשר אתה אומר כי מלבך אתה בודאם: כי כלם מיראים אותנו לאמר ירפו ידיהם מן־המלאכה ולא תעשה ועתה חזק את־ידי: ואני־באתי בית שמעיה בן־דליה בן־מהיטבאל והוא עצור ויאמר נועד אל־בית האלהים אל־תוך ההיכל ונסגרה דלתות ההיכל כי באים להרגך ולילה באים להרגך: ואמרה האיש כמוני יברח ומי כמוני אשר־יבוא אל־ההיכל וחי לא אבוא: ואכירה והנה לא־אלהים שלחו כי הנבואה דבר עלי וטוביה וסנבלט שכרו: למען שכור הוא למען־אירא ואעשה־כן וחטאתי והיה להם לשם רע למען יחרפוני: זכרה אלהי לטוביה ולסנבלט כמעשיו אלה וגם לנועדיה הנביאה וליתר הנביאים אשר היו מיראים אותי: ותשלם החומה בעשרים וחמשה לאלול לחמשים ושנים יום: פ ויהי כאשר שמעו כל־אויבינו ויראו כל־הגוים אשר סביבתינו ויפלו מאד בעיניהם וידעו כי מאת אלהינו נעשתה המלאכה הזאת: גם בימים ההם מרבים חרי יהודה אגרתיהם הולכות על־טוביה ואשר לטוביה באות אליהם: כי־רבים ביהודה בעלי שבועה לו כי־חתן הוא לשכניה בן־ארח ויהוחנן בנו לקח את־בת־משלם בן ברכיה: גם טובתיו היו אמרים לפני ודברי היו מוציאים לו אגרות שלח טוביה ליראני: פ

ז ויהי כאשר נבנתה החומה ואעמיד הדלתות ויפקדו השוערים והמשררים והלוים: ואצוה את־חנני אחי ואת־חנניה שר הבירה על־ירושלם כי־הוא כאיש אמת וירא את־האלהים מרבים: ויאמר להם לא יפתחו שערי ירושלם עד־חם השמש ועד הם עמדים יגיפו הדלתות ואחזו והעמיד משמרות ישבי ירושלם איש במשמרו ואיש נגד ביתו: והעיר רחבת ידים וגדלה והעם מעט בתוכה ואין בתים בנוים: ויתן אלהי אל־לבי ואקבצה את־החרים ואת־הסגנים ואת־העם להתיחש ואמצא ספר היחש

ו' ה' הא' נהה יא' קמץ בז"ק יה' כתל בלא סוף ו' ג' יתיר'

העולים

העולים בראשונה ואמצא כתוב בו: פ אלה בני המדינה העלים משבי הגולה אשר הגלה נבוכדנצר מלך בבל וישובו לירושלם וליהודה איש לעירו: הבאים עם־זרבבל ישוע נחמיה עזריה רעמיה נחמני מרדכי בלשן מספרת בגוי נחום בענה מספר אנשי עם־ישראל: ס בני פרעש אלפים מאה ושבעים ושנים: ס בני שפטיה שלש מאות שבעים ושנים: ס בני ארח שש מאות חמשים ושנים: ס בני־פחת מואב לבני ישוע ויואב אלפים ושמנה מאות שמנה עשר: ס בני עילם אלף מאתים חמשים וארבעה: ס בני זתוא שמנה מאות ארבעים וחמשה: ס בני זכי שבע מאות וששים: ס בני בנוי שש מאות ארבעים ושמנה: ס בני בבי שש מאות עשרים ושמנה: ס בני עזגד אלפים שלש מאות עשרים ושנים: ס בני אדניקם שש מאות ששים ושבעה: ס בני בגוי אלפים ששים ושבעה: ס בני עדין שש מאות חמשים וחמשה: ס בני אטר לחזקיה תשעים ושמנה: ס בני חשם שלש מאות עשרים ושמנה: ס בני בצי שלש מאות עשרים וארבעה: ס בני חריף מאה שנים עשר: ס בני גבעון תשעים וחמשה: ס אנשי בית־לחם ונטפה מאה שמנים ושמנה: ס אנשי ענתות מאה עשרים ושמנה: ס אנשי בית־עזמות ארבעים ושנים: ס אנשי קרית יערים כפירה ובארות שבע מאות ארבעים ושלשה: ס אנשי הרמה וגבע שש מאות עשרים ואחד: ס אנשי מכמס מאה ועשרים ושנים: ס אנשי בית־אל והעי מאה עשרים ושלשה: ס אנשי נבו אחר חמשים ושנים: ס בני עילם אחר אלף מאתים חמשים וארבעה: ס בני חרם שלש מאות ועשרים: ס בני ירחו שלש מאות ארבעים וחמשה: ס בני לד חדיד ואנו שבע מאות ועשרים ואחד: ס בני סנאה שלשת אלפים תשע מאות ושלשים: ס הכהנים בני ידעיה לבית ישוע תשע מאות שבעים ושלשה: ס בני אמר אלף חמשים ושנים: ס בני פשחור אלף מאתים ארבעים ושבעה: ס בני חרם אלף שבעה עשר: ס הלוים בני־ישוע לקדמיאל לבני להודוה שבעים וארבעה: ס המשררים בני אסף מאה ארבעים ושמנה: ס השערים בני־שלם בני־אטר בני־טלמן בני־עקוב בני חטיטא בני שבי מאה שלשים ושמנה: פ הנתינים בני־צחא בני־חשפא בני טבעות: ס בני־קירס בני־סיעא בני פדון: ס בני־לבנה בני־חגבא בני שלמי: ס בני־חנן

מג' להודיה קרי

בני

בני־גדל בני־גחר ס בני־ראיה בני־רצין בני נקודא ס בני־גזם בני־עזא בני פסח ס בני־בסי בני־מעונים בני נפישסים ס בני־בקבוק בני־חקופא בני חרחור ס בני־בצלית בני־מחידא בני חרשא ס בני־ברקוס בני־סיסרא בני־תמח ס בני נציח בני חטיפא ס בני עבדי שלמה בני־סוטי בני־ספרת בני־פרידא ס בני־יעלא בני־דרקון בני גדל ס בני שפטיה בני־חטיל בני פכרת הצביים בני אמון ס כל־הנתינים ובני עבדי שלמה שלש מאות תשעים ושנים׃

ואלה העולים מתל מלח תל חרשא כרוב אדון ואמר ולא יכלו להגיד בית־אבתם וזרעם אם מישראל הם׃ בני־דליה בני־טוביה בני נקודא שש מאות ארבעים ושנים׃ ומן־הכהנים בני חביה בני הקוץ בני ברזלי אשר לקח מבנות ברזלי הגלעדי אשה ויקרא על־שמם׃ אלה בקשו כתבם המתיחשים ולא נמצא ויגאלו מן־הכהנה׃ ויאמר התרשתא להם אשר לא־יאכלו מקדש הקדשים עד עמד הכהן לאורים ותמים׃ כל־הקהל כאחד ארבע רבוא אלפים שלש־מאות וששים׃ מלבד עבדיהם ואמהתיהם אלה שבעת אלפים שלש מאות שלשים ושבעה ולהם משררים ומשררות מאתים וארבעים וחמשה פ שבע מאות שלשים וששה פרדיהם מאתים וארבעים וחמשה) גמלים ארבע מאות שלשים וחמשה חמרים ששת אלפים שבע מאות ועשרים׃ ומקצת ראשי האבות נתנו למלאכה התרשתא נתן לאוצר זהב דרכמנים אלף מזרקות חמשים כתנות כהנים שלשים וחמש מאות׃ פ ומראשי האבות נתנו לאוצר המלאכה זהב דרכמונים שתי רבות וכסף מנים אלפים ומאתים׃ ואשר נתנו שארית העם זהב דרכמנים שתי רבוא וכסף מנים אלפים וכתנות כהנים ששים ושבעה׃ וישבו הכהנים והלוים והשוערים והמשררים ומן־העם והנתינים וכל־ישראל בעריהם ויגע החדש השביעי ובני ישראל בעריהם׃

ח ויאספו כל־העם כאיש אחד אל־הרחוב אשר לפני שער־המים ויאמרו לעזרא הספר להביא את־ספר תורת משה אשר־צוה יהוה את־ישראל׃ ויביא עזרא הכהן את־התורה לפני הקהל מאיש ועד־אשה וכל מבין לשמע ביום אחד לחדש השביעי׃ ויקרא־בו לפני הרחוב אשר ׀ לפני

שער־המים מן־האור עד־מחצית היום נגד האנשים והנשים והמבינים ואזני כל־העם אל־ספר התורה׃ ויעמד עזרא הספר על־מגדל־עץ אשר עשו לדבר ויעמד אצלו מתתיה ושמע ועניה ואוריה וחלקיה ומעשיה על־ימינו ומשמאלו פדיה ומישאל ומלכיה וחשם וחשבדנה זכריה משלם׃ ויפתח עזרא הספר לעיני כל־העם כי־מעל כל־העם היה וכפתחו עמדו כל־העם׃ ויברך עזרא את־יהוה האלהים הגדול ויענו כל־העם אמן ׀ אמן במעל ידיהם ויקדו וישתחוו ליהוה אפים ארצה׃ וישוע ובני ושרביה ׀ ימין עקוב שבתי ׀ הודיה מעשיה קליטא עזריה יוזבד חנן פלאיה והלוים מבינים את־העם לתורה והעם על־עמדם׃ ויקראו בספר בתורת האלהים מפרש ושום שכל ויבינו במקרא׃ ס ויאמר נחמיה הוא התרשתא ועזרא הכהן ׀ הספר והלוים המבינים את־העם לכל־העם היום קדש־הוא ליהוה אלהיכם אל־תתאבלו ואל־תבכו כי בוכים כל־העם כשמעם את־דברי התורה׃ ויאמר להם לכו אכלו משמנים ושתו ממתקים ושלחו מנות לאין נכון לו כי־קדוש היום לאדנינו ואל־תעצבו כי־חדות יהוה היא מעזכם׃ והלוים מחשים לכל־העם לאמר הסו כי־היום קדש ואל־תעצבו׃ וילכו כל־העם לאכל ולשתות ולשלח מנות ולעשות שמחה גדולה כי הבינו בדברים אשר הודיעו להם׃ ס וביום השני נאספו ראשי האבות לכל־העם הכהנים והלוים אל־עזרא הספר ולהשכיל אל־דברי התורה׃ וימצאו כתוב בתורה אשר צוה יהוה ביד־משה אשר ישבו בני־ישראל בסכות בחג בחדש השביעי׃ ואשר ישמיעו ויעבירו קול בכל־עריהם ובירושלם לאמר צאו ההר והביאו עלי־זית ועלי־עץ שמן ועלי הדס ועלי תמרים ועלי עץ עבת לעשת סכת ככתוב׃ ס ויצאו העם ויביאו ויעשו להם סכות איש על־גגו ובחצרתיהם ובחצרות בית האלהים וברחוב שער המים וברחוב שער אפרים׃ ויעשו כל־הקהל השבים מן־השבי סכות וישבו בסכות כי לא־עשו מימי ישוע בן־נון כן בני ישראל עד היום ההוא ותהי שמחה גדולה מאד׃ ויקרא בספר תורת האלהים יום ׀ ביום מן־היום הראשון עד היום האחרון ויעשו־חג שבעת ימים וביום השמיני עצרת כמשפט׃ פ

ט וביום עשרים וארבעה לחדש הזה נאספו בני־ישראל
בצום ובשקים ואדמה עליהם׃ ויבדלו זרע ישראל מכל
בני נכר ויעמדו ויתודו על־חטאתיהם ועונות אבתיהם׃
ויקומו על־עמדם ויקראו בספר תורת יהוה אלהיהם
רבעית היום ורבעית מתודים ומשתחוים ליהוה
אלהיהם׃ פ ויקם על־מעלה הלוים ישוע ובני
קדמיאל שבניה בני שרביה בני כנני ויזעקו בקול גדול אל־
יהוה אלהיהם׃ ויאמרו הלוים ישוע וקדמיאל בני ה
חשבניה שרביה הודיה שבניה פתחיה קומו ברכו את־
יהוה אלהיכם מן־העולם עד־העולם ויברכו שם כבדך
ומרומם על־כל־ברכה ותהלה׃ אתה־הוא יהוה לבדך
את עשית את־השמים שמי השמים וכל־צבאם הארץ וכל־
אשר עליה הימים וכל־אשר בהם ואתה מחיה את־כלם
וצבא השמים לך משתחוים׃ אתה הוא יהוה האלהים
אשר בחרת באברם והוצאתו מאור כשדים ושמת שמו
אברהם׃ ומצאת את־לבבו נאמן לפניך וכרות עמו
הברית לתת את־ארץ הכנעני החתי האמרי והפרזי
והיבוסי והגרגשי לתת לזרעו ותקם את־דבריך כי צדיק
אתה׃ ותרא את־עני אבתינו במצרים ואת־זעקתם שמעת
על־ים־סוף׃ ותתן אתת ומפתים בפרעה ובכל־עבדיו י
ובכל־עם ארצו כי ידעת כי הזידו עליהם ותעש־לך שם
כהיום הזה׃ והים בקעת לפניהם ויעברו בתוך־הים
ביבשה ואת־רדפיהם השלכת במצולת כמו־אבן במים
עזים׃ ובעמוד ענן הנחיתם יומם ובעמוד אש לילה
להאיר להם את־הדרך אשר ילכו־בה׃ ועל הר־סיני ירדת
ודבר עמהם משמים ותתן להם משפטים ישרים ותורות
אמת חקים ומצות טובים׃ ואת־שבת קדשך הודעת
להם ומצוות וחקים ותורה צוית להם ביד משה עבדך׃
ולחם משמים נתתה להם לרעבם ומים מסלע הוצאת טו
להם לצמאם ותאמר להם לבוא לרשת את־הארץ אשר־
נשאת את־ידך לתת להם׃ והם ואבתינו הזידו ויקשו
את־ערפם ולא שמעו אל־מצותיך׃ וימאנו לשמע ולא־
זכרו נפלאתיך אשר עשית עמהם ויקשו את־ערפם ויתנו־
ראש לשוב לעבדתם במרים ואתה אלוה סליחות חנון
ורחום ארך־אפים ורב־וחסד ולא עזבתם׃ אף כי־עשו להם
עגל מסכה ויאמרו זה אלהיך אשר העלך ממצרים ויעשו

ס׳ ה׳ כצ״ל ו׳ אתה קרי ע׳ יתיר ו׳

נאצות גדלות׃ ואתה ברחמיך הרבים לא עזבתם במדבר
את־עמוד הענן לא־סר מעליהם ביומם להנחתם בהדרך
ואת־עמוד האש בלילה להאיר להם ואת־הדרך אשר ילכו־
בה׃ ורוחך הטובה נתת להשכילם ומנך לא־מנעת כ
מפיהם ומים נתתה להם לצמאם׃ וארבעים שנה
כלכלתם במדבר לא חסרו שלמתיהם לא בלו ורגליהם
לא בצקו׃ ותתן להם ממלכות ועממים ותחלקם לפאה
ויירשו את־ארץ סיחון ואת־ארץ מלך חשבון ואת־ארץ
עוג מלך־הבשן׃ ובניהם הרבית ככבכי השמים ותביאם
אל־הארץ אשר־אמרת לאבתיהם לבוא לרשת׃ ויבאו
הבנים ויירשו את־הארץ ותכנע לפניהם את־ישבי הארץ
הכנענים ותתנם בידם ואת־מלכיהם ואת־עממי הארץ
לעשות בהם כרצונם׃ וילכדו ערים בצרות ואדמה כה
שמנה ויירשו בתים מלאים־כל־טוב ברות חצובים כרמים
וזיתים ועץ מאכל לרב ויאכלו וישבעו וישמינו ויתעדנו
בטובך הגדול׃ וימרו וימרדו בך וישלכו את־תורתך
אחרי גום ואת־נביאיך הרגו אשר־העידו בם להשיבם
אליך ויעשו נאצות גדולת׃ ותתנם ביד צריהם ויצרו
להם ובעת צרתם יצעקו אליך ואתה משמים תשמע
וכרחמיך הרבים תתן להם מושיעים ויושיעום מיד צריהם׃
וכנוח להם ישובו לעשות רע לפניך ותעזבם ביד איביהם
וירדו בהם וישובו ויזעקוך ואתה משמים תשמע ותצילם
כרחמיך רבות עתים׃ ותעד בהם להשיבם אל־תורתך
והמה הזידו ולא־שמעו למצותיך ובמשפטיך חטאו־בם
אשר־יעשה אדם וחיה בהם ויתנו כתף סוררת וערפם
הקשו ולא שמעו׃ ותמשך עליהם שנים רבות ותעד בם ל
ברוחך ביד־נביאיך ולא האזינו ותתנם ביד עמי הארצת׃
וברחמיך הרבים לא־עשיתם כלה ולא עזבתם כי אל־חנון
ורחום אתה׃ ועתה אלהינו האל הגדול הגבור והנורא
שומר הברית והחסד אל־ימעט לפניך את כל־התלאה
אשר־מצאתנו למלכינו לשרינו ולכהנינו ולנביאינו ולאבתינו
ולכל־עמך מימי מלכי אשור עד היום הזה׃ ואתה צדיק
על כל־הבא עלינו כי־אמת עשית ואנחנו הרשענו׃ ואת־
מלכינו שרינו כהנינו ואבתינו לא עשו תורתך ולא הקשיבו
לה אל־מצותיך ולעדותיך אשר העידת בהם׃ והם במלכותם
ובטובך הרב אשר־נתת להם ובארץ הרחבה והשמנה

ט׳ קמץ בז״ק מ׳ קמץ בז״ק

אשר נתתה לפניהם לא עבדוך ולא שבו ממעלליהם הרעים: הנה אנחנו היום עבדים והארץ אשר נתתה לאבתינו לאכל את פריה ואת טובה הנה אנחנו עבדים עליה: ותבואתה מרבה למלכים אשר נתתה עלינו בחטאותינו ועל גויתינו משלים ובבהמתנו כרצונם ובצרה גדלה אנחנו:

י ובכל זאת אנחנו כרתים אמנה וכתבים ועל החתום שרינו לוינו כהנינו: ועל החתומים נחמיה התרשתא בן חכליה וצדקיה: שריה עזריה ירמיה: פשחור אמריה מלכיה: חטוש שבניה מלוך: חרם מרמות עבדיה: דניאל גנתון ברוך: משלם אביה מימן: מעזיה בלגי שמעיה אלה הכהנים: והלוים וישוע בן אזניה בנוי מבני חנדד קדמיאל: ואחיהם שבניה הודיה קליטא פלאיה חנן: מיכא רחוב חשביה: זכור שרביה שבניה: הודיה בני בנינו: ראשי העם פרעש פחת מואב עילם זתוא בני: בני עזגד בבי: אדניה בגוי עדין: אטר חזקיה עזור: הודיה חשם בצי: חריף ענתות נובי: מגפיעש משלם חזיר: משיזבאל צדוק ידוע: פלטיה חנן עניה: הושע חנניה חשוב: הלוחש פלחא שובק: רחום חשבנה מעשיה: ואחיה חנן ענן: מלוך חרם בענה: ושאר העם הכהנים הלוים השוערים המשררים הנתינים וכל הנבדל מעמי הארצות אל תורת האלהים נשיהם בניהם ובנתיהם כל יודע מבין: מחזיקים על אחיהם אדיריהם ובאים באלה ובשבועה ללכת בתורת האלהים אשר נתנה ביד משה עבד האלהים ולשמור ולעשות את כל מצות יהוה אדנינו ומשפטיו וחקיו: ואשר לא נתן בנתינו לעמי הארץ ואת בנתיהם לא נקח לבנינו: ועמי הארץ המביאים את המקחות וכל שבר ביום השבת למכור לא נקח מהם בשבת וביום קדש ונטש את השנה השביעית ומשא כל יד: והעמדנו עלינו מצות לתת עלינו שלישית השקל בשנה לעבדת בית אלהינו: ללחם המערכת ומנחת התמיד ולעולת התמיד השבתות החדשים למועדים ולקדשים ולחטאות לכפר על ישראל וכל מלאכת בית אלהינו: והגורלות הפלנו על קרבן העצים הכהנים הלוים והעם להביא לבית אלהינו לבית אבתינו לעתים מזמנים שנה בשנה לבער

ניבי כ׳ נובי קרי

על

על מזבח יהוה אלהינו ככתוב בתורה: ולהביא את בכורי אדמתנו ובכורי כל פרי כל עץ שנה בשנה לבית יהוה: ואת בכרות בנינו ובהמתנו ככתוב בתורה ואת בכורי בקרינו וצאנינו להביא לבית אלהינו לכהנים המשרתים בבית אלהינו: ואת ראשית עריסתינו ותרומתינו ופרי כל עץ תירוש ויצהר נביא לכהנים אל לשכות בית אלהינו ומעשר אדמתנו ללוים והם הלוים המעשרים בכל ערי עבדתנו: והיה הכהן בן אהרן עם הלוים בעשר הלוים והלוים יעלו את מעשר המעשר לבית אלהינו אל הלשכות לבית האוצר: כי אל הלשכות יביאו בני ישראל ובני הלוי את תרומת הדגן התירוש והיצהר ושם כלי המקדש והכהנים המשרתים והשוערים והמשררים ולא נעזב את בית אלהינו:

יא וישבו שרי העם בירושלם ושאר העם הפילו גורלות להביא אחד מן העשרה לשבת בירושלם עיר הקדש ותשע הידות בערים: ויברכו העם לכל האנשים המתנדבים לשבת בירושלם: ואלה ראשי המדינה אשר ישבו בירושלם ובערי יהודה ישבו איש באחזתו בעריהם ישראל הכהנים והלוים והנתינים ובני עבדי שלמה: ובירושלם ישבו מבני יהודה ומבני בנימן מבני יהודה עתיה בן עזיה בן זכריה בן אמריה בן שפטיה בן מהללאל מבני פרץ: ומעשיה בן ברוך בן כל חזה בן חזיה בן עדיה בן יויריב בן זכריה בן השלני: כל בני פרץ הישבים בירושלם ארבע מאות ששים ושמנה אנשי חיל: ואלה בני בנימן סלא בן משלם בן יועד בן פדיה בן קוליה בן מעשיה בן איתיאל בן ישעיה: ואחריו גבי סלי תשע מאות עשרים ושמנה: ויואל בן זכרי פקיד עליהם ויהודה בן הסנואה על העיר משנה: מן הכהנים ידעיה בן יויריב יכין: שריה בן חלקיה בן משלם בן צדוק בן מריות בן אחיטוב נגד בית האלהים: ואחיהם עשה המלאכה לבית שמנה מאות עשרים ושנים ועדיה בן ירחם בן פלליה בן אמצי בן זכריה בן פשחור בן מלכיה: ואחיו ראשים לאבות מאתים ארבעים ושנים ועמשסי בן עזראל בן אחזי בן משלמות בן אמר: ואחיהם גברי חיל מאה עשרים ושמנה ופקיד עליהם זבדיאל בן הגדולים: ומן הלוים שמעיה בן חשוב בן עזריקם בן חשביה בן

בוני

לגנתון משלם : לאביה זכרי למנימין למועדיה פלטי :
לבלגה שמוע לשמעיה יהונתן : וליויריב מתני
לידעיה עזי : לסלי קלי לעמוק עבר : לחלקיה חשביה
לידעיה נתנאל : הלוים בימי אלישיב יוידע ויוחנן
וידוע כתובים ראשי אבות והכהנים על־מלכות דריוש
הפרסי : פ בני לוי ראשי האבות כתובים
על־ספר דברי הימים ועד־ימי יוחנן בן־אלישיב :
וראשי הלוים חשביה שרביה וישוע בן־קדמיאל ואחיהם
לנגדם להלל להודות במצות דויד איש־האלהים משמר
לעמת משמר : מתניה ובקבקיה עבדיה משלם טלמון
עקוב שמרים שוערים משמר באספי השערים : אלה
בימי יויקים בן־ישוע בן־יוצדק ובימי נחמיה הפחה
ועזרא הכהן הסופר : ובחנכת חומת ירושלם
בקשו את־הלוים מכל־מקומתם להביאם לירושלם לעשת
חנכה ושמחה ובתודות ובשיר מצלתים נבלים ובכנרות :
ויאספו בני המשררים ומן־הככר סביבות ירושלם ומן־
חצרי נטפתי : ומבית הגלגל ומשדות גבע ועזמות כי
חצרים בנו להם המשררים סביבות ירושלם : ויטהרו
הכהנים והלוים ויטהרו את־העם ואת־השערים ואת־
החומה : ואעלה את־שרי יהודה מעל לחומה ואעמידה
שתי תודת גדולת ותהלכת לימין מעל לחומה לשער
האשפת : וילך אחריהם הושעיה וחצי שרי יהודה :
ועזריה עזרא ומשלם : יהודה ובנימן ושמעיה וירמיה : פ
ומבני הכהנים בחצצרות זכריה בן־יונתן בן־
שמעיה בן־מתניה בן־מיכיה בן־זכור בן־אסף : ואחיו
שמעיה ועזראל מללי גללי מעי נתנאל ויהודה חנני
בכלי־שיר דויד איש האלהים ועזרא הסופר לפניהם :
ועל שער העין ונגדם עלו על־מעלות עיר דויד במעלה
לחומה מעל לבית דויד ועד שער המים מזרח : והתודה
השנית ההולכת למואל ואני אחריה וחצי העם מעל
להחומה מעל למגדל התנורים ועד החומה הרחבה :
ומעל לשער־אפרים ועל־שער הישנה ועל־שער הדגים
ומגדל חננאל ומגדל המאה ועד שער הצאן ועמדו
בשער המטרה : ותעמדנה שתי התודת בבית האלהים
ואני וחצי הסגנים עמי : והכהנים אליקים מעשיה

יב׳ לח׳ יתיר א

בוני : ושבתי ויוזבד על־המלאכה החיצנה לבית האלהים
מראשי הלוים : ומתניה בן־מיכא בן־זבדי בן־אסף ראש
התחלה יהודה לתפלה ובקבקיה משנה מאחיו ועבדא
בן־שמוע בן־גלל בן־ידיתון : כל־הלוים בעיר הקדש
מאתים שמנים וארבעה : והשוערים עקוב טלמון ואחיהם
השמרים בשערים מאה שבעים ושנים : ושאר ישראל
הכהנים הלוים בכל־ערי יהודה איש בנחלתו : והנתינים
ישבים בעפל וציחא וגשפא על־הנתינים : ופקיד הלוים
בירושלם עזי בן־בני בן־חשביה בן־מתניה בן־מיכא מבני
אסף המשררים לנגד מלאכת בית־האלהים : כי־מצות
המלך עליהם ואמנה על־המשררים דבר־יום ביומו :
ופתחיה בן־משיזבאל מבני־זרח בן־יהודה ליד המלך
לכל־דבר לעם : ואל־החצרים בשדתם מבני יהודה ישבו
בקרית הארבע ובנתיה ובדיבן ובנתיה וביקבצאל
וחצריה : ובישוע ובמלדה ובבית־פלט : ובחצר שועל
ובבאר שבע ובנתיה : ובצקלג ובמכנה ובבנתיה : ובעין
רמון ובצרעה ובירמות : זנח עדלם וחצריהם לכיש
ושדתיה עזקה ובנתיה ויחנו מבאר־שבע עד־גיא הנם :
ובני בנימן מגבע מכמש ועיא ובית־אל ובנתיה :
ענתות נב ענניה : חצור רמה גתים : חדיד צבעים
נבלט : לד ואונו גי החרשים : ומן־הלוים מחלקות
יהודה לבנימן :

ואלה הכהנים והלוים אשר עלו עם־זרבבל בן־
שאלתיאל וישוע שריה ירמיה עזרא : אמריה מלוך
חטוש : שכניה רחם מרמת : עדוא גנתוי אביה : מימין
מעדיה בלגה : שמעיה ויויריב ידעיה : סלו עמוק
חלקיה ידעיה אלה ראשי הכהנים ואחיהם בימי ישוע :
והלוים ישוע בנוי קדמיאל שרביה יהודה מתניה
על־הידות הוא ואחיו : ובקבקיה וענו אחיהם לנגדם
למשמרות : וישוע הוליד את־יויקים ויויקים הוליד
את־אלישיב ואלישיב הוליד את־יוידע : ויוידע הוליד
את־יונתן ויונתן הוליד את־ידוע : ובימי יויקים היו
כהנים ראשי האבות לשריה מריה לירמיה חנניה :
לעזרא משלם לאמריה יהוחנן : למלוכי יונתן לשבניה
יוסף : לחרם עדנא למריות חלקי : לעדיא זכריה

יא׳ טו׳ דגש אחר שורק　יז׳ ידותון קרי　יב׳ ט׳ ועני קרי
יד׳ למליכי קרי　טז׳ לעדוא קרי

מִנְיָמִין מִיכָיָה אֶלְיוֹעֵינַי זְכַרְיָה חֲנַנְיָה בַּחֲצֹצְרוֹת׃ וּמַעֲשֵׂיָה
וּשְׁמַעְיָה וְאֶלְעָזָר וְעֻזִּי וִיהוֹחָנָן וּמַלְכִּיָּה וְעֵילָם וָעָזֶר
וַיַּשְׁמִיעוּ הַמְשֹׁרְרִים וְיִזְרַחְיָה הַפָּקִיד׃ וַיִּזְבְּחוּ בַיּוֹם הַהוּא
זְבָחִים גְּדוֹלִים וַיִּשְׂמָחוּ כִּי הָאֱלֹהִים שִׂמְּחָם שִׂמְחָה גְדוֹלָה
וְגַם הַנָּשִׁים וְהַיְלָדִים שָׂמֵחוּ וַתִּשָּׁמַע שִׂמְחַת יְרוּשָׁלִַם עַד־
מֵרָחוֹק׃ וַיִּפָּקְדוּ בַיּוֹם הַהוּא אֲנָשִׁים עַל־הַנְּשָׁכוֹת לָאוֹצָרוֹת
לַתְּרוּמוֹת לָרֵאשִׁית וְלַמַּעַשְׂרוֹת לִכְנוֹס בָּהֶם לִשְׂדֵי הֶעָרִים
מְנָאוֹת הַתּוֹרָה לַכֹּהֲנִים וְלַלְוִיִּם כִּי שִׂמְחַת יְהוּדָה עַל־
הַכֹּהֲנִים וְעַל־הַלְוִיִּם הָעֹמְדִים׃ וַיִּשְׁמְרוּ מִשְׁמֶרֶת אֱלֹהֵיהֶם
וּמִשְׁמֶרֶת הַטָּהֳרָה וְהַמְשֹׁרְרִים וְהַשֹּׁעֲרִים כְּמִצְוַת דָּוִיד
שְׁלֹמֹה בְנוֹ׃ כִּי־בִימֵי דָוִיד וְאָסָף מִקֶּדֶם רָאשֵׁי הַמְשֹׁרְרִים
וְשִׁיר־תְּהִלָּה וְהֹדוֹת לֵאלֹהִים׃ וְכָל־יִשְׂרָאֵל בִּימֵי זְרֻבָּבֶל
וּבִימֵי נְחֶמְיָה נֹתְנִים מְנָיוֹת הַמְשֹׁרְרִים וְהַשֹּׁעֲרִים דְּבַר־יוֹם
בְּיוֹמוֹ וּמַקְדִּשִׁים לַלְוִיִּם וְהַלְוִיִּם מַקְדִּשִׁים לִבְנֵי אַהֲרֹן׃ פ
בַּיּוֹם הַהוּא נִקְרָא בְּסֵפֶר מֹשֶׁה בְּאָזְנֵי הָעָם וְנִמְצָא
כָּתוּב בּוֹ אֲשֶׁר לֹא־יָבוֹא עַמֹּנִי וּמֹאָבִי בִּקְהַל הָאֱלֹהִים
עַד־עוֹלָם׃ כִּי לֹא קִדְּמוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בַּלֶּחֶם וּבַמָּיִם
וַיִּשְׂכֹּר עָלָיו אֶת־בִּלְעָם לְקַלְלוֹ וַיַּהֲפֹךְ אֱלֹהֵינוּ הַקְּלָלָה
לִבְרָכָה׃ וַיְהִי כְּשָׁמְעָם אֶת־הַתּוֹרָה וַיַּבְדִּילוּ כָל־עֵרֶב
מִיִּשְׂרָאֵל׃ וְלִפְנֵי מִזֶּה אֶלְיָשִׁיב הַכֹּהֵן נָתוּן בְּלִשְׁכַּת בֵּית־
אֱלֹהֵינוּ קָרוֹב לְטוֹבִיָּה׃ וַיַּעַשׂ לוֹ לִשְׁכָּה גְדוֹלָה וְשָׁם הָיוּ
לְפָנִים נֹתְנִים אֶת־הַמִּנְחָה הַלְּבוֹנָה וְהַכֵּלִים וּמַעְשַׂר הַדָּגָן
הַתִּירוֹשׁ וְהַיִּצְהָר מִצְוַת הַלְוִיִּם וְהַמְשֹׁרְרִים וְהַשֹּׁעֲרִים
וּתְרוּמַת הַכֹּהֲנִים׃ וּבְכָל־זֶה לֹא הָיִיתִי בִּירוּשָׁלִָם כִּי
בִּשְׁנַת שְׁלֹשִׁים וּשְׁתַּיִם לְאַרְתַּחְשַׁסְתְּא מֶלֶךְ־בָּבֶל בָּאתִי אֶל־
הַמֶּלֶךְ וּלְקֵץ יָמִים נִשְׁאַלְתִּי מִן־הַמֶּלֶךְ׃ וָאָבוֹא לִירוּשָׁלִָם
וָאָבִינָה בָרָעָה אֲשֶׁר עָשָׂה אֶלְיָשִׁיב לְטוֹבִיָּה לַעֲשׂוֹת לוֹ נִשְׁכָּה
בְּחַצְרֵי בֵּית הָאֱלֹהִים׃ וַיֵּרַע לִי מְאֹד וָאַשְׁלִיכָה אֶת־כָּל־
כְּלֵי בֵית־טוֹבִיָּה הַחוּץ מִן־הַלִּשְׁכָּה׃ וָאֹמְרָה וַיְטַהֲרוּ
הַלְּשָׁכוֹת וָאָשִׁיבָה שָּׁם כְּלֵי בֵּית הָאֱלֹהִים אֶת־הַמִּנְחָה
וְהַלְּבוֹנָה׃ וָאֵדְעָה כִּי־מְנָיוֹת הַלְוִיִּם לֹא נִתָּנָה וַיִּבְרְחוּ אִישׁ־
לְשָׂדֵהוּ הַלְוִיִּם וְהַמְשֹׁרְרִים עֹשֵׂי הַמְּלָאכָה׃ וָאָרִיבָה אֶת־
הַסְּגָנִים וָאֹמְרָה מַדּוּעַ נֶעֱזַב בֵּית־הָאֱלֹהִים וָאֶקְבְּצֵם וָאַעֲמִדֵם
עַל־עָמְדָם׃ וְכָל־יְהוּדָה הֵבִיאוּ מַעְשַׂר הַדָּגָן וְהַתִּירוֹשׁ
וְהַיִּצְהָר לָאוֹצָרוֹת׃ וָאוֹצְרָה עַל־אוֹצָרוֹת שֶׁלֶמְיָה הַכֹּהֵן

יב׳ מד׳ ב׳ פתחים   מו׳ ראשי קרי

וְצָדוֹק הַסּוֹפֵר וּפְדָיָה מִן־הַלְוִיִּם וְעַל־יָדָם חָנָן בֶּן־זַכּוּר בֶּן־
מַתַּנְיָה כִּי נֶאֱמָנִים נֶחְשָׁבוּ וַעֲלֵיהֶם לַחֲלֹק לַאֲחֵיהֶם׃ ס
זָכְרָה־לִּי אֱלֹהַי עַל־זֹאת וְאַל־תֶּמַח חֲסָדַי אֲשֶׁר עָשִׂיתִי
בְּבֵית אֱלֹהַי וּבְמִשְׁמָרָיו׃ בַּיָּמִים הָהֵמָּה רָאִיתִי בִיהוּדָה
דֹרְכִים גִּתּוֹת בַּשַּׁבָּת וּמְבִיאִים הָעֲרֵמוֹת וְעֹמְסִים עַל־
הַחֲמֹרִים וְאַף־יַיִן עֲנָבִים וּתְאֵנִים וְכָל־מַשָּׂא וּמְבִיאִים יְרוּשָׁלִַם
בְּיוֹם הַשַּׁבָּת וָאָעִיד בְּיוֹם מִכְרָם צָיִד׃ וְהַצֹּרִים יָשְׁבוּ בָהּ
מְבִיאִים דָּאג וְכָל־מֶכֶר וּמֹכְרִים בַּשַּׁבָּת לִבְנֵי יְהוּדָה
וּבִירוּשָׁלִָם׃ וָאָרִיבָה אֵת חֹרֵי יְהוּדָה וָאֹמְרָה לָהֶם מָה־
הַדָּבָר הָרָע הַזֶּה אֲשֶׁר אַתֶּם עֹשִׂים וּמְחַלְּלִים אֶת־יוֹם
הַשַּׁבָּת׃ הֲלוֹא כֹה עָשׂוּ אֲבֹתֵיכֶם וַיָּבֵא אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ אֵת
כָּל־הָרָעָה הַזֹּאת וְעַל הָעִיר הַזֹּאת וְאַתֶּם מוֹסִיפִים חָרוֹן
עַל־יִשְׂרָאֵל לְחַלֵּל אֶת־הַשַּׁבָּת׃ פ וַיְהִי כַּאֲשֶׁר צָלֲלוּ שַׁעֲרֵי
יְרוּשָׁלִַם לִפְנֵי הַשַּׁבָּת וָאֹמְרָה וַיִּסָּגְרוּ הַדְּלָתוֹת וָאֹמְרָה אֲשֶׁר
לֹא יִפְתָּחוּם עַד אַחַר הַשַּׁבָּת וּמִנְּעָרַי הֶעֱמַדְתִּי עַל־הַשְּׁעָרִים
לֹא־יָבוֹא מַשָּׂא בְּיוֹם הַשַּׁבָּת׃ וַיָּלִינוּ הָרֹכְלִים וּמֹכְרֵי כָל־
מִמְכָּר מִחוּץ לִירוּשָׁלִָם פַּעַם וּשְׁתָּיִם׃ וָאָעִידָה בָהֶם
וָאֹמְרָה אֲלֵיהֶם מַדּוּעַ אַתֶּם לֵנִים נֶגֶד הַחוֹמָה אִם־תִּשְׁנוּ יָד
אֶשְׁלַח בָּכֶם מִן־הָעֵת הַהִיא לֹא־בָאוּ בַּשַּׁבָּת׃ ס
וָאֹמְרָה לַלְוִיִּם אֲשֶׁר יִהְיוּ מִטַּהֲרִים וּבָאִים שֹׁמְרִים הַשְּׁעָרִים
לְקַדֵּשׁ אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת גַּם־זֹאת זָכְרָה־לִּי אֱלֹהַי וְחוּסָה עָלַי
כְּרֹב חַסְדֶּךָ׃ פ גַּם בַּיָּמִים הָהֵם רָאִיתִי אֶת־הַיְּהוּדִים
הֹשִׁיבוּ נָשִׁים אַשְׁדֳּדִיּוֹת עַמֳּנִיּוֹת מוֹאֲבִיּוֹת׃ וּבְנֵיהֶם
חֲצִי מְדַבֵּר אַשְׁדּוֹדִית וְאֵינָם מַכִּירִים לְדַבֵּר יְהוּדִית וְכִלְשׁוֹן
עַם וָעָם׃ וָאָרִיב עִמָּם וָאֲקַלְלֵם וָאַכֶּה מֵהֶם אֲנָשִׁים וָאֶמְרְטֵם
וָאַשְׁבִּיעֵם בֵּאלֹהִים אִם־תִּתְּנוּ בְנֹתֵיכֶם לִבְנֵיהֶם וְאִם־תִּשְׂאוּ
מִבְּנֹתֵיהֶם לִבְנֵיכֶם וְלָכֶם׃ הֲלוֹא עַל־אֵלֶּה חָטָא־שְׁלֹמֹה
מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל וּבַגּוֹיִם הָרַבִּים לֹא־הָיָה מֶלֶךְ כָּמֹהוּ וְאָהוּב
לֵאלֹהָיו הָיָה וַיִּתְּנֵהוּ אֱלֹהִים מֶלֶךְ עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל גַּם־אוֹתוֹ
הֶחֱטִיאוּ הַנָּשִׁים הַנָּכְרִיּוֹת׃ וְלָכֶם הֲנִשְׁמַע לַעֲשֹׂת אֵת כָּל־
הָרָעָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת לִמְעֹל בֵּאלֹהֵינוּ לְהֹשִׁיב נָשִׁים
נָכְרִיּוֹת׃ וּמִבְּנֵי יוֹיָדָע בֶּן־אֶלְיָשִׁיב הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל חָתָן
לְסַנְבַלַּט הַחֹרֹנִי וָאַבְרִיחֵהוּ מֵעָלָי׃ זָכְרָה לָהֶם אֱלֹהָי עַל
גָּאֳלֵי הַכְּהֻנָּה וּבְרִית הַכְּהֻנָּה וְהַלְוִיִּם׃ וְטִהַרְתִּים מִכָּל־

יג׳ מו׳ יתיר א׳   כ׳ קמץ בלא אתנח   כא׳ הל׳ בצרי
כב׳ יתיר ו׳ יתיר ו׳

פסוקא גבר̄פֿ וָאַעֲמִידָה מִשְׁמָרוֹת לַכֹּהֲנִים וְלַלְוִיִּם אִישׁ בִּמְלַאכְתּוֹ׃ ולְקֻרְבַּן הָעֵצִים בְּעִתִּים מְזֻמָּנוֹת וְלַבִּכּוּרִים זָכְרָה־לִּי אֱלֹהַי לְטוֹבָה׃

יג׳ לא׳ כצ״

חזק׃

סכום פסוקי דעזרא ונחמיה שש מאות ושמונים ושמונה ׃ וסימנו זכור י״י חרפת עבדיך ׃ וחציו ועד עלית הפנה ׃ וסדריו עשרה ׃ וסימנו על הר גבה עלי לך מבשרת ציון ׃

דברי הימים א׃

דברי הימים א :

א אדם שת אנוש : קינן מהללאל ירד : חנוך מתושלח
למך : נח שם חם ויפת ס בני יפת גמר ומגוג ה
ומדי ויון ותבל ומשך ותירס ס ובני גמר אשכנז וריפת
ותוגרמה ס ובני יון אלישה ותרשישה כתים ורודנים ס
בני חם כוש ומצרים פוט וכנען : ובני כוש סבא וחוילה
וסבתא ורעמא וסבתכא ובני רעמא שבא ודדן ס וכוש י
ילד את־נמרוד הוא החל להיות גבור בארץ ס ומצרים
ילד את־לודיים ואת־ענמים ואת־להבים ואת־נפתחים :
ואת־פתרסים ואת־כסלחים אשר יצאו משם פלשתים
ואת־כפתרים : ס וכנען ילד את־צידון בכרו ואת־
חת : ואת־היבוסי ואת־האמרי ואת הגרגשי : ואת־החוי
ואת־הערקי ואת־הסיני : ואת־הארודי ואת־הצמרי ואת־
החמתי : ס בני שם עילם ואשור וארפכשד ולוד
וארם ועוץ וחול וגתר ומשך : ס וארפכשד ילד
את־שלח ושלח ילד את־עבר : ולעבר ילד שני בנים שם
האחד פלג כי בימיו נפלגה הארץ ושם אחיו יקטן :
ויקטן ילד את־אלמודד ואת־שלף ואת־חצרמות ואת־ירח : כ
ואת־הדורם ואת־אוזל ואת־דקלה : ואת־עיבל ואת־
אבימאל ואת־שבא : ואת־אופיר ואת־חוילה ואת־יובב
כל־אלה בני יקטן : ס שם ארפכשד שלח : עבר כה
פלג רעו : שרוג נחור תרח : אברם הוא אברהם : ס
בני אברהם יצחק וישמעאל : ס אלה
תלדותם בכור ישמעאל נביות וקדר ואדבאל ומבשם :
משמע ודומה משא חדד ותימא : יטור נפיש וקדמה אלה ל
הם בני ישמעאל : ס ובני קטורה פילגש אברהם
ילדה את־זמרן ויקשן ומדן ומדין וישבק ושוח ובני יקשן
שבא ודדן ס ובני מדין עיפה ועפר וחנוך ואבידע ואלדעה
כל־אלה בני קטורה : ס ויולד אברהם את־יצחק
בני יצחק עשו וישראל : ס בני עשו אליפז רעואל לה
ויעוש ויעלם וקרח : ס בני אליפז תימן ואומר

א' א' רבתי   יא' יחיד י'   י' גבור בכ"ח

צפי

צפי וגעתם קנז ותמנע ועמלק : ס בני רעואל נחת
זרח שמה ומזה : ובני שעיר לוטן ושובל וצבעון וענה
ודישון ואצר ודישן : ס ובני לוטן חורי והומם
ואחות לוטן תמנע : ס בני שובל עלין ומנחת
ועיבל שפי ואונם ובני צבעון איה וענה : ס בני
ענה דישון ובני דישון חמרן ואשבן ויתרן וכרן :
בני־אצר בלהן וזעון יעקן בני דישון עוץ וארן : פ
ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני מלך־
מלך לבני ישראל בלע בן־בעור ושם עירו דנהבה :
וימת בלע וימלך תחתיו יובב בן־זרח מבצרה : וימת
יובב וימלך תחתיו חושם מארץ התימני : וימת חושם
וימלך תחתיו הדד בן־בדד המכה את־מדין בשדה מואב
ושם עירו עוית : וימת הדד וימלך תחתיו שמלה
ממשרקה : וימת שמלה וימלך תחתיו שאול מרחבות
הנהר : וימת שאול וימלך תחתיו בעל חנן בן־עכבור :
וימת בעל חנן וימלך תחתיו הדד ושם עירו פעי ושם
אשתו מהיטבאל בת־מטרד בת מי זהב : וימת הדד פ
ויהיו אלופי אדום אלוף תמנע אלוף עליה אלוף יתת :
אלוף אהליבמה אלוף אלה אלוף פינן : אלוף קנז אלוף
תימן אלוף מבצר : אלוף מגדיאל אלוף עירם אלה אלופי
אדום :

ב אלה בני ישראל ראובן שמעון לוי ויהודה יששכר
וזבלון : דן יוסף ובנימן נפתלי גד ואשר : פ
בני יהודה ער ואונן ושלה שלושה נולד לו מבת־שוע
הכנענית ויהי ער בכור יהודה רע בעיני יהוה
וימיתהו : ס ותמר כלתו ילדה לו את־פרץ ואת־זרח כל־
בני יהודה חמשה : ס בני פרץ חצרון וחמול : ס
ובני זרח זמרי ואיתן והימן וכלכל ודרע כלם חמשה ס
ובני כרמי עכר עוכר ישראל אשר מעל בחרם : ס ובני
איתן עזריה : ס ובני חצרון אשר נולד־לו את־ירחמאל
ואת־רם ואת־כלובי : ורם הוליד את־עמינדב ועמינדב
הוליד את־נחשון נשיא בני יהודה : ונחשון הוליד את־
שלמא ושלמא הוליד את־בעז : ובעז הוליד את־עובד
ועובד הוליד את־ישי : וישי הוליד את־בכרו את־אליאב
ואבינדב השני ושמעא השלישי : נתנאל הרביעי רדי
החמישי : אצם הששי דויד השבעי : ואחיתיהם צרויה

א' ס' עליה קרי   נא' שלה קרי   ב' ע' כצ"ל

ואביגיל

אֵלֶּה מִשְׁפְּחוֹת הַצָּרְעָתִי׃ וְאֵלֶּה אֲבִי עֵיטָם יִזְרְעֶאל וְיִשְׁמָא וְיִדְבָּשׁ וְשֵׁם אֲחוֹתָם הַצְלֶלְפּוֹנִי׃ וּפְנוּאֵל אֲבִי גְדֹר וְעֵזֶר אֲבִי חוּשָׁה אֵלֶּה בְנֵי־חוּר בְּכוֹר אֶפְרָתָה אֲבִי בֵּית לָחֶם׃ וּלְאַשְׁחוּר אֲבִי תְקוֹעַ הָיוּ שְׁתֵּי נָשִׁים חֶלְאָה וְנַעֲרָה׃ וַתֵּלֶד לוֹ נַעֲרָה אֶת־אֲחֻזָּם וְאֶת־חֵפֶר וְאֶת־תֵּימְנִי וְאֶת־הָאֲחַשְׁתָּרִי אֵלֶּה בְּנֵי נַעֲרָה׃ וּבְנֵי חֶלְאָה צֶרֶת יְצֹחַר וְאֶתְנָן׃ וְקוֹץ הוֹלִיד אֶת־עָנוּב וְאֶת־הַצֹּבֵבָה וּמִשְׁפְּחוֹת אֲחַרְחֵל בֶּן־הָרוּם׃ וַיְהִי יַעְבֵּץ נִכְבָּד מֵאֶחָיו וְאִמּוֹ קָרְאָה שְׁמוֹ יַעְבֵּץ לֵאמֹר כִּי יָלַדְתִּי בְּעֹצֶב׃ וַיִּקְרָא יַעְבֵּץ לֵאלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אִם־בָּרֵךְ תְּבָרְכֵנִי וְהִרְבִּיתָ אֶת־גְּבוּלִי וְהָיְתָה יָדְךָ עִמִּי וְעָשִׂיתָ מֵּרָעָה לְבִלְתִּי עָצְבִּי וַיָּבֵא אֱלֹהִים אֵת אֲשֶׁר־שָׁאָל׃ וּכְלוּב אֲחִי־שׁוּחָה הוֹלִיד אֶת־מְחִיר הוּא אֲבִי אֶשְׁתּוֹן׃ וְאֶשְׁתּוֹן הוֹלִיד אֶת־בֵּית רָפָא וְאֶת־פָּסֵחַ וְאֶת־תְּחִנָּה אֲבִי עִיר נָחָשׁ אֵלֶּה אַנְשֵׁי רֵכָה׃ ס וּבְנֵי קְנַז עָתְנִיאֵל וּשְׂרָיָה וּבְנֵי עָתְנִיאֵל חֲתַת׃ וּמְעוֹנֹתַי הוֹלִיד אֶת־עָפְרָה וּשְׂרָיָה הוֹלִיד אֶת־יוֹאָב אֲבִי גֵּיא חֲרָשִׁים כִּי חֲרָשִׁים הָיוּ׃ וּבְנֵי כָּלֵב בֶּן־יְפֻנֶּה עִירוּ אֵלָה וָנָעַם וּבְנֵי אֵלָה וּקְנַז׃ וּבְנֵי יְהַלֶּלְאֵל זִיף וְזִיפָה תִּירְיָא וַאֲשַׂרְאֵל׃ וּבֶן־עֶזְרָה יֶתֶר וּמֶרֶד וְעֵפֶר וְיָלוֹן וַתַּהַר אֶת־מִרְיָם וְאֶת־שַׁמַּי וְאֶת־יִשְׁבָּח אֲבִי אֶשְׁתְּמֹעַ׃ וְאִשְׁתּוֹ הַיְהֻדִיָּה יָלְדָה אֶת־יֶרֶד אֲבִי גְדוֹר וְאֶת־חֶבֶר אֲבִי שׂוֹכוֹ וְאֶת־יְקוּתִיאֵל אֲבִי זָנוֹחַ וְאֵלֶּה בְּנֵי בִּתְיָה בַת־פַּרְעֹה אֲשֶׁר לָקַח מָרֶד׃ וּבְנֵי אֵשֶׁת הוֹדִיָּה אֲחוֹת נַחַם אֲבִי קְעִילָה הַגַּרְמִי וְאֶשְׁתְּמֹעַ הַמַּעֲכָתִי׃ וּבְנֵי שִׁימוֹן אַמְנוֹן וְרִנָּה בֶן־חָנָן וְתוֹלוֹן וּבְנֵי יִשְׁעִי זוֹחֵת וּבֶן־זוֹחֵת׃ בְּנֵי שֵׁלָה בֶן־יְהוּדָה עֵר אֲבִי לֵכָה וְלַעְדָּה אֲבִי מָרֵשָׁה וּמִשְׁפְּחוֹת בֵּית־עֲבֹדַת הַבֻּץ לְבֵית אַשְׁבֵּעַ׃ וְיוֹקִים וְאַנְשֵׁי כֹזֵבָא וְיוֹאָשׁ וְשָׂרָף אֲשֶׁר־בָּעֲלוּ לְמוֹאָב וְיָשֻׁבִי לָחֶם וְהַדְּבָרִים עַתִּיקִים׃ הֵמָּה הַיּוֹצְרִים וְיֹשְׁבֵי נְטָעִים וּגְדֵרָה עִם־הַמֶּלֶךְ בִּמְלַאכְתּוֹ יָשְׁבוּ שָׁם׃ ס בְּנֵי שִׁמְעוֹן נְמוּאֵל וְיָמִין יָרִיב זֶרַח שָׁאוּל׃ שַׁלֻּם בְּנוֹ מִבְשָׂם בְּנוֹ מִשְׁמָע בְּנוֹ׃ וּבְנֵי מִשְׁמָע חַמּוּאֵל בְּנוֹ זַכּוּר בְּנוֹ שִׁמְעִי בְנוֹ׃ וּלְשִׁמְעִי בָּנִים שִׁשָּׁה עָשָׂר וּבָנוֹת שֵׁשׁ וּלְאֶחָיו אֵין בָּנִים רַבִּים וְכֹל מִשְׁפַּחְתָּם לֹא הִרְבּוּ עַד־בְּנֵי יְהוּדָה׃ וַיֵּשְׁבוּ בִּבְאֵר־שֶׁבַע וּמוֹלָדָה וַחֲצַר שׁוּעָל׃ וּבְבִלְהָה וּבְעֶצֶם וּבְתוֹלָד׃ וּבִבְתוּאֵל וּבְחָרְמָה וּבְצִקְלָג׃ וּבְבֵית מַרְכָּבוֹת וּבַחֲצַר סוּסִים וּבְבֵית בִּרְאִי וּבְשַׁעֲרָיִם אֵלֶּה עָרֵיהֶם עַד־מְלֹךְ דָּוִיד׃ וְחַצְרֵיהֶם עֵיטָם

ד׳ ז׳ וצחר קרי   כו׳ פתח בס״פ   כ׳ ותילון קרי

וָעַיִן רִמּוֹן וְתֹכֶן וְעָשָׁן עָרִים חָמֵשׁ׃ וְכָל־חַצְרֵיהֶם אֲשֶׁר סְבִיבוֹת הֶעָרִים הָאֵלֶּה עַד־בָּעַל זֹאת מוֹשְׁבֹתָם וְהִתְיַחְשָׂם לָהֶם׃ וּמְשׁוֹבָב וְיַמְלֵךְ וְיוֹשָׁה בֶּן־אֲמַצְיָה׃ וְיוֹאֵל וְיֵהוּא בֶּן־יוֹשִׁבְיָה בֶּן־שְׂרָיָה בֶּן־עֲשִׂיאֵל׃ וְאֶלְיוֹעֵינַי וְיַעֲקֹבָה וִישׁוֹחָיָה וַעֲשָׂיָה וַעֲדִיאֵל וִישִׂימִאֵל וּבְנָיָה׃ וְזִיזָא בֶן־שִׁפְעִי בֶן־אַלּוֹן בֶּן־יְדָיָה בֶּן־שִׁמְרִי בֶּן־שְׁמַעְיָה׃ אֵלֶּה הַבָּאִים בְּשֵׁמוֹת נְשִׂיאִים בְּמִשְׁפְּחוֹתָם וּבֵית אֲבוֹתֵיהֶם פָּרְצוּ לָרוֹב׃ וַיֵּלְכוּ לִמְבוֹא גְדֹר עַד לְמִזְרַח הַגָּיְא לְבַקֵּשׁ מִרְעֶה לְצֹאנָם׃ וַיִּמְצְאוּ מִרְעֶה שָׁמֵן וָטוֹב וְהָאָרֶץ רַחֲבַת יָדַיִם וְשֹׁקֶטֶת וּשְׁלֵוָה כִּי מִן־חָם הַיֹּשְׁבִים שָׁם לְפָנִים׃ וַיָּבֹאוּ אֵלֶּה הַכְּתוּבִים בְּשֵׁמוֹת בִּימֵי ׀ יְחִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה וַיַּכּוּ אֶת־אָהֳלֵיהֶם וְאֶת־הַמְּעִינִים אֲשֶׁר נִמְצְאוּ־שָׁמָּה וַיַּחֲרִימֻם עַד־הַיּוֹם הַזֶּה וַיֵּשְׁבוּ תַּחְתֵּיהֶם כִּי־מִרְעֶה לְצֹאנָם שָׁם׃ וּמֵהֶם ׀ מִן־בְּנֵי שִׁמְעוֹן הָלְכוּ לְהַר שֵׂעִיר אֲנָשִׁים חֲמֵשׁ מֵאוֹת וּפְלַטְיָה וּנְעַרְיָה וּרְפָיָה וְעֻזִּיאֵל בְּנֵי יִשְׁעִי בְּרֹאשָׁם׃ וַיַּכּוּ אֶת־שְׁאֵרִית הַפְּלֵטָה לַעֲמָלֵק וַיֵּשְׁבוּ שָׁם עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ פ

ה וּבְנֵי רְאוּבֵן בְּכוֹר־יִשְׂרָאֵל כִּי הוּא הַבְּכוֹר וּבְחַלְּלוֹ יְצוּעֵי אָבִיו נִתְּנָה בְּכֹרָתוֹ לִבְנֵי יוֹסֵף בֶּן־יִשְׂרָאֵל וְלֹא לְהִתְיַחֵשׂ לַבְּכֹרָה׃ כִּי יְהוּדָה גָּבַר בְּאֶחָיו וּלְנָגִיד מִמֶּנּוּ וְהַבְּכֹרָה לְיוֹסֵף׃ בְּנֵי רְאוּבֵן בְּכוֹר יִשְׂרָאֵל חֲנוֹךְ וּפַלּוּא חֶצְרוֹן וְכַרְמִי׃ בְּנֵי יוֹאֵל שְׁמַעְיָה בְנוֹ גּוֹג בְּנוֹ שִׁמְעִי בְנוֹ׃ מִיכָה בְנוֹ רְאָיָה בְנוֹ בַּעַל בְּנוֹ׃ בְּאֵרָה בְנוֹ אֲשֶׁר הֶגְלָה תִּלְּגַת פִּלְנְאֶסֶר מֶלֶךְ אַשֻּׁר הוּא נָשִׂיא לָראוּבֵנִי׃ וְאֶחָיו לְמִשְׁפְּחֹתָיו בְּהִתְיַחֵשׂ לְתֹלְדוֹתָם הָרֹאשׁ יְעִיאֵל וּזְכַרְיָהוּ׃ וּבֶלַע בֶּן־עָזָז בֶּן־שֶׁמַע בֶּן־יוֹאֵל הוּא יוֹשֵׁב בַּעֲרֹעֵר וְעַד־נְבוֹ וּבַעַל מְעוֹן׃ וְלַמִּזְרָח יָשַׁב עַד־לְבוֹא מִדְבָּרָה לְמִן־הַנָּהָר פְּרָת כִּי מִקְנֵיהֶם רָבוּ בְּאֶרֶץ גִּלְעָד׃ וּבִימֵי שָׁאוּל עָשׂוּ מִלְחָמָה עִם־הַהַגְרִאִים וַיִּפְּלוּ בְּיָדָם וַיֵּשְׁבוּ בְּאָהֳלֵיהֶם עַל־כָּל־פְּנֵי מִזְרָח לַגִּלְעָד׃ ס וּבְנֵי־גָד לְנֶגְדָּם יָשְׁבוּ בְּאֶרֶץ הַבָּשָׁן עַד־סַלְכָה׃ יוֹאֵל הָרֹאשׁ וְשָׁפָם הַמִּשְׁנֶה וְיַעְנַי וְשָׁפָט בַּבָּשָׁן׃ וַאֲחֵיהֶם לְבֵית אֲבוֹתֵיהֶם מִיכָאֵל וּמְשֻׁלָּם וְשֶׁבַע וְיוֹרַי וְיַעְכָּן וְזִיעַ וָעֵבֶר שִׁבְעָה׃ ס אֵלֶּה ׀ בְּנֵי אֲבִיחַיִל בֶּן־חוּרִי בֶּן־יָרוֹחַ בֶּן־גִּלְעָד בֶּן־מִיכָאֵל בֶּן־יְשִׁישַׁי בֶּן־יַחְדּוֹ בֶּן־בּוּז׃ אֲחִי בֶּן־עַבְדִּיאֵל בֶּן־גּוּנִי רֹאשׁ לְבֵית אֲבוֹתָם׃ וַיֵּשְׁבוּ בַּגִּלְעָד בַּבָּשָׁן וּבִבְנֹתֶיהָ וּבְכָל־מִגְרְשֵׁי שָׁרוֹן עַל־

ד׳ מא׳ המעונים קרי

ואביגיל ובני צרויה אבשי ויואב ועשה־אל שלשה: ואביגיל ילדה את־עמשא ואבי עמשא יתר הישמעאלי:

וכלב בן־חצרון הוליד את־עזובה אשה ואת־יריעות ואלה בניה ישר ושובב וארדון: ותמת עזובה ויקח־לו כלב את־אפרת ותלד לו את־חור: וחור הוליד את־אורי ואורי הוליד את־בצלאל: ס ואחר בא חצרון אל־בת־מכיר אבי גלעד והוא לקחה והוא בן־ששים שנה ותלד לו את־שגוב: ושגוב הוליד את־יאיר ויהי־לו עשרים ושלוש ערים בארץ הגלעד: ס ויקח גשור־וארם את־חות יאיר מאתם את־קנת ואת־בנתיה ששים עיר כל־אלה בני מכיר אבי־גלעד: ואחר מות־חצרון בכלב אפרתה ואשת חצרון אביה ותלד לו את־אשחור אבי תקוע: ס ויהיו בני־ירחמאל בכור חצרון הבכור | רם ובונה וארן ואצם אחיה: ותהי אשה אחרת לירחמאל ושמה עטרה היא אם אונם: ס ויהיו בני־רם בכור ירחמאל מעץ וימין ועקר: ויהיו בני־אונם שמי וידע ובני שמי נדב ואבישור: ושם אשת אבישור אביהיל ותלד לו את־אחבן ואת־מוליד: ובני נדב סלד ואפים וימת סלד לא בנים: ובני אפים ישעי ובני ישעי ששן ובני ששן אחלי: ובני ידע אחי שמי יתר ויונתן וימת יתר לא בנים: ס ובני יונתן פלת וזזא אלה היו בני־ירחמאל: ולא־היה לששן בנים כי אם־בנות ולששן עבד מצרי ושמו ירחע: ויתן ששן את־בתו לירחע עבדו לאשה ותלד לו את־עתי: ועתי הליד את־נתן ונתן הוליד את־זבד: וזבד הוליד את־אפלל ואפלל הוליד את־עובד: ועובד הליד את־יהוא ויהוא הליד את־עזריה: ועזריה הליד את־חלץ וחלץ הליד את־אלעשה: ואלעשה הליד את־ססמי וססמי הליד את־שלום: ושלום הוליד את־יקמיה ויקמיה הליד את־אלישמע: ס ובני כלב אחי ירחמאל מישע בכרו הוא אבי־זיף ובני מרשה אבי חברון: ובני חברון קרח ותפח ורקם ושמע: ושמע הליד את־רחם אבי ירקעם ורקם הוליד את־שמי: ובן־שמי מעון ומעון אבי בית־צור: ועיפה פילגש כלב ילדה את־חרן ואת־מוצא ואת־גזז וחרן הליד את־גזז: ס ובני יהדי רגם ויותם וגישן ופלט ועיפה ושעף: פילגש כלב מעכה ילד שבר ואת־תרחנה: ותלד שעף אבי מדמנה את־שוא אבי מכבנא ואבי גבעא ובת־

כ' לש' קמץ בז"ק

כלב עכסה: פ אלה היו בני כלב בן־חור בכור אפרתה שובל אבי קרית יערים: שלמא אבי בית־לחם חרף אבי בית־גדר: ויהיו בנים לשובל אבי קרית יערים הראה חצי המנחות: ומשפחות קרית יערים היתרי והפותי והשמתי והמשרעי מאלה יצאו הצרעתי והאשתאלי: ס בני שלמא בית לחם ונטופתי עטרות בית יואב וחצי המנחתי הצרעי: ומשפחות ספרים ישבו יעבץ תרעתים שמעתים שוכתים המה הקינים הבאים מחמת אבי בית־רכב: ס

ג ואלה היו בני דויד אשר נולד־לו בחברון הבכור | אמנן לאחינעם היזרעאלית שני דניאל לאביגיל הכרמלית: השלשי לאבשלום בן־מעכה בת־תלמי מלך גשור הרביעי אדניה בן־חגית: החמישי שפטיה לאביטל הששי יתרעם לעגלה אשתו: ששה נולד־לו בחברון וימלך־שם שבע שנים וששה חדשים ושלשים ושלוש שנה מלך בירושלם: ס ואלה נולדו־לו בירושלים שמעא ושובב ונתן ושלמה ארבעה לבת־שוע בת־עמיאל: ויבחר ואלישמע ואליפלט: ונגה ונפג ויפיע: ואלישמע ואלידע ואליפלט תשעה: כל בני דויד מלבד בני־פילגשים ותמר אחותם: ס ובן־שלמה רחבעם אביה בנו אסא בנו יהושפט בנו: יורם בנו אחזיהו בנו יואש בנו: אמציהו בנו עזריה בנו יותם בנו: אחז בנו חזקיהו בנו מנשה בנו: אמון בנו יאשיהו בנו: ובני יאשיהו הבכור יוחנן השני יהויקים השלשי צדקיהו הרביעי שלום: ובני יהויקים יכניה בנו צדקיה בנו: ובני יכניה אסר שאלתיאל בנו: ומלכירם ופדיה ושנאצר יקמיה הושמע ונדביה: ובני פדיה זרבבל ושמעי ובן־זרבבל משלם וחנניה ושלמית אחותם: וחשבה ואהל וברכיה וחסדיה יושב חסד חמש: ובן־חנניה פלטיה וישעיה בני רפיה בני ארנן בני עבדיה בני שכניה: ובני שכניה שמעיה ובני שמעיה חטוש ויגאל ובריח ונעריה ושפט ששה: ובן־נעריה אליועיני וחזקיה ועזריקם שלשה: ס ובני אליועיני הודיוהו ואלישיב ופליה ועקוב ויוחנן ודליה וענני שבעה: ס

ד בני יהודה פרץ חצרון וכרמי וחור ושובל: וראיה בן־שובל הוליד את־יחת ויחת הליד את־אחומי ואת־להד

כ' נא' קמץ בז"ק | נה' ישבי קרי | כ' ה' דגש אחר שורק | כד' הודויהו קרי

תוצאותם: כלם התיחשו בימי יותם מלך־יהודה ובימי
ירבעם מלך־ישראל: פ בני־ראובן וגדי וחצי
שבט־מנשה מן־בני־חיל אנשים נשאי מגן וחרב ודרכי
קשת ולמודי מלחמה ארבעים וארבעה אלף ושבע־מאות
וששים יצאי צבא: ויעשו מלחמה עם־ההגריאים ויטור
ונפיש ונודב: ויעזרו עליהם וינתנו בידם ההגריאים וכל
שעמהם כי לאלהים זעקו במלחמה ונעתור להם כי־בטחו
בו: וישבו מקניהם גמליהם חמשים אלף וצאן מאתים
וחמשים אלף וחמורים אלפים ונפש אדם מאה אלף: כי־
חללים רבים נפלו כי מהאלהים המלחמה וישבו תחתיהם
עד־הגלה: פ ובני חצי שבט מנשה ישבו בארץ
מבשן עד־בעל חרמון ושניר והר־חרמון המה רבו:
ואלה ראשי בית־אבותם ועפר וישעי ואליאל ועזריאל
וירמיה והודויה ויחדיאל אנשים גבורי חיל אנשי שמות
ראשים לבית אבותם: וימעלו באלהי אבתיהם
ויזנו אחרי אלהי עמי־הארץ אשר־השמיד אלהים מפניהם:
ויער אלהי ישראל את־רוח | פול מלך־אשור ואת־רוח
תלגת פלנסר מלך אשור ויגלם לראובני ולגדי ולחצי שבט
מנשה ויביאם לחלח וחבור והרא ונהר גוזן עד היום
הזה: בני לוי גרשון קהת ומררי:
ובני קהת עמרם יצהר וחברון ועזיאל: ובני
עמרם אהרן ומשה ומרים ובני אהרן נדב ואביהוא
אלעזר ואיתמר: אלעזר הוליד את־פינחס פינחס הליד
את־אבישוע: ואבישוע הוליד את־בקי ובקי הוליד את־
עזי: ועזי הוליד את־זרחיה וזרחיה הוליד את־מריות:
מריות הוליד את־אמריה ואמריה הוליד את־אחיטוב:
ואחיטוב הוליד את־צדוק וצדוק הוליד את־אחימעץ:
ואחימעץ הוליד את־עזריה ועזריה הוליד את־יוחנן:
ויוחנן הוליד את־עזריה הוא אשר כהן בבית אשר־בנה
שלמה בירושלם: ויולד עזריה את־אמריה ואמריה הוליד
את־אחיטוב: ואחיטוב הוליד את־צדוק וצדוק הוליד
את־שלום: ושלום הוליד את־חלקיה וחלקיה הוליד את־
עזריה: ועזריה הוליד את־שריה ושריה הוליד את־
יהוצדק: ויהוצדק הלך בהגלות יהוה את־יהודה וירושלם
ביד נבכדנאצר:

בני לוי גרשם קהת ומררי: ואלה שמות בני־גרשום
לבני ושמעי: ובני קהת עמרם ויצהר וחברון ועזיאל ס
בני

בני מררי מחלי ומשי ואלה משפחות הלוי לאבתיהם:
לגרשום לבני בנו יחת בנו זמה בנו: יואח בנו עדו בנו
זרח בנו יאתרי בנו: בני קהת עמינדב בנו קרח בנו אסיר
בנו: אלקנה בנו ואביסף בנו ואסיר בנו: תחת בנו
אוריאל בנו עזיה בנו ושאול בנו: ובני אלקנה עמשי
ואחימות: אלקנה בנו אלקנה צופי בנו ונחת בנו:
אליאב בנו ירחם בנו אלקנה בנו: ובני שמואל הבכר
ושני ואביה: בני מררי מחלי לבני בנו שמעי בנו עזה
בנו: שמעא בנו חגיה בנו עשיה בנו: פ ואלה
אשר העמיד דויד על־ידי־שיר בית יהוה ממנוח הארון:
ויהיו משרתים לפני משכן אהל־מועד בשיר עד־בנות
שלמה את־בית יהוה בירושלם ויעמדו כמשפטם על־
עבודתם: ואלה העמדים ובניהם מבני הקהתי הימן
המשורר בן־יואל בן־שמואל: בן־אלקנה בן־ירחם בן־
אליאל בן־תוח: בן־ציף בן־אלקנה בן־מחת בן־עמשי:
בן־אלקנה בן־יואל בן־עזריה בן־צפניה: בן־תחת בן־
אסיר בן־אביסף בן־קרח: בן־יצהר בן־קהת בן־לוי בן־
ישראל: ואחיו אסף העמד על־ימינו אסף בן־
ברכיהו בן־שמעא: בן־מיכאל בן־בעשיה בן־מלכיה:
בן־אתני בן־זרח בן־עדיה: בן־איתן בן־זמה בן־שמעי:
בן־יחת בן־גרשם בן־לוי: ובני מררי אחיהם
על־השמאול איתן בן־קישי בן־עבדי בן־מלוך: בן־חשביה
בן־אמציה בן־חלקיה: בן־אמצי בן־בני בן־שמר: בן־
מחלי בן־מושי בן־מררי בן־לוי: ואחיהם הלוים נתונים
לכל־עבודת משכן בית האלהים: ואהרן ובניו מקטירים
על־מזבח העולה ועל־מזבח הקטרת לכל מלאכת קדש
הקדשים ולכפר על־ישראל ככל אשר צוה משה עבד
האלהים: ואלה בני אהרן אלעזר בנו פינחס
בנו אבישוע בנו: בקי בנו עזי בנו זרחיה בנו: מריות
בנו אמריה בנו אחיטוב בנו: צדוק בנו אחימעץ בנו:
ואלה מושבותם לטירותם בגבולם לבני אהרן
למשפחת הקהתי כי להם היה הגורל: ויתנו להם
את־חברון בארץ יהודה ואת־מגרשיה סביבתיה: ואת־
שדה העיר ואת־חצריה נתנו לכלב בן־יפנה: ס
ולבני אהרן נתנו את־ערי המקלט את־חברון ואת־לבנה
ואת־מגרשיה ואת־יתר ואת־אשתמע ואת־מגרשיה: ואת־

ו׳ א׳ בני קרי   כ׳ צוה קרי

הילן

חִילֵן וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ אֶת־דְּבִיר וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ׃ וְאֶת־עָשָׁן
וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ וְאֶת־בֵּית שֶׁמֶשׁ וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ׃ ס
וּמִמַּטֵּה בִנְיָמִן אֶת־גֶּבַע וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ וְאֶת־עָלֶמֶת וְאֶת־
מִגְרָשֶׁיהָ וְאֶת־עֲנָתוֹת וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ כָּל־עָרֵיהֶם שְׁלֹשׁ־עֶשְׂרֵה
עִיר בְּמִשְׁפְּחוֹתֵיהֶם׃ וְלִבְנֵי קְהָת הַנּוֹתָרִים
מִמִּשְׁפַּחַת הַמַּטֶּה מִמַּחֲצִית מַטֵּה חֲצִי מְנַשֶּׁה בַּגּוֹרָל עָרִים
עָשֶׂר׃ וְלִבְנֵי גֵרְשׁוֹם לְמִשְׁפְּחוֹתָם מִמַּטֵּה יִשָּׂשכָר
וּמִמַּטֵּה אָשֵׁר וּמִמַּטֵּה נַפְתָּלִי וּמִמַּטֵּה מְנַשֶּׁה בַּבָּשָׁן עָרִים
שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה׃ פ לִבְנֵי מְרָרִי לְמִשְׁפְּחוֹתָם מִמַּטֵּה
רְאוּבֵן וּמִמַּטֵּה־גָד וּמִמַּטֵּה זְבוּלֻן בַּגּוֹרָל עָרִים שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה׃
וַיִּתְּנוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לַלְוִיִּם אֶת־הֶעָרִים וְאֶת־מִגְרְשֵׁיהֶם׃
וַיִּתְּנוּ בַגּוֹרָל מִמַּטֵּה בְנֵי־יְהוּדָה וּמִמַּטֵּה בְנֵי־שִׁמְעוֹן וּמִמַּטֵּה
בְּנֵי בִנְיָמִן אֵת הֶעָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר־יִקְרְאוּ אֶתְהֶם בְּשֵׁמוֹת׃
וּמִמִּשְׁפְּחוֹת בְּנֵי קְהָת וַיְהִי עָרֵי גְבוּלָם מִמַּטֵּה
אֶפְרָיִם׃ וַיִּתְּנוּ לָהֶם אֶת־עָרֵי הַמִּקְלָט אֶת־שְׁכֶם וְאֶת־
מִגְרָשֶׁיהָ בְּהַר אֶפְרָיִם וְאֶת־גֶּזֶר וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ׃ וְאֶת־
יָקְמְעָם וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ וְאֶת־בֵּית חוֹרוֹן וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ׃
וְאֶת־אַיָּלוֹן וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ וְאֶת־גַּת־רִמּוֹן וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ׃
וּמִמַּחֲצִית מַטֵּה מְנַשֶּׁה אֶת־עָנֵר וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ וְאֶת־בִּלְעָם
וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ לְמִשְׁפַּחַת לִבְנֵי־קְהָת הַנּוֹתָרִים׃ פ
לִבְנֵי גֵּרְשׁוֹם מִמִּשְׁפַּחַת חֲצִי מַטֵּה מְנַשֶּׁה אֶת־גּוֹלָן בַּבָּשָׁן
וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ וְאֶת־עַשְׁתָּרוֹת וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ׃ ס
וּמִמַּטֵּה יִשָּׂשכָר אֶת־קֶדֶשׁ וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ אֶת־דָּבְרַת וְאֶת־
מִגְרָשֶׁיהָ׃ וְאֶת־רָאמוֹת וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ וְאֶת־עָנֵם וְאֶת־
מִגְרָשֶׁיהָ׃ ס וּמִמַּטֵּה אָשֵׁר אֶת־מָשָׁל וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ
וְאֶת־עַבְדּוֹן וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ׃ וְאֶת־חוּקֹק וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ וְאֶת־
רְחֹב וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ׃ ס וּמִמַּטֵּה נַפְתָּלִי אֶת־קֶדֶשׁ
בַּגָּלִיל וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ וְאֶת־חַמּוֹן וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ וְאֶת־קִרְיָתַיִם
וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ׃ ס לִבְנֵי מְרָרִי הַנּוֹתָרִים מִמַּטֵּה זְבוּלֻן
אֶת־רִמּוֹנוֹ וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ אֶת־תָּבוֹר וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ׃ וּמֵעֵבֶר
לְיַרְדֵּן יְרֵחוֹ לְמִזְרַח הַיַּרְדֵּן מִמַּטֵּה רְאוּבֵן אֶת־בֶּצֶר בַּמִּדְבָּר
וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ וְאֶת־יַהְצָה וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ׃ וְאֶת־קְדֵמוֹת
וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ וְאֶת־מֵיפַעַת וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ׃
וּמִמַּטֵּה־גָד אֶת־רָאמוֹת בַּגִּלְעָד וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ וְאֶת־מַחֲנַיִם
וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ׃ וְאֶת־חֶשְׁבּוֹן וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ וְאֶת־יַעְזֵיר וְאֶת־
מִגְרָשֶׁיהָ׃ ס

ולבני

ז וְלִבְנֵי יִשָּׂשכָר תּוֹלָע וּפוּאָה יָשׁוּב וְשִׁמְרוֹן אַרְבָּעָה׃
וּבְנֵי תוֹלָע עֻזִּי וּרְפָיָה וִירִיאֵל וְיַחְמַי וְיִבְשָׂם וּשְׁמוּאֵל רָאשִׁים
לְבֵית־אֲבוֹתָם לְתוֹלָע גִּבּוֹרֵי חַיִל לְתֹלְדוֹתָם מִסְפָּרָם בִּימֵי
דָוִיד עֶשְׂרִים וּשְׁנַיִם־אֶלֶף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת׃ וּבְנֵי עֻזִּי
יִזְרַחְיָה וּבְנֵי יִזְרַחְיָה מִיכָאֵל וְעֹבַדְיָה וְיוֹאֵל יִשִּׁיָּה חֲמִשָּׁה
רָאשִׁים כֻּלָּם׃ וַעֲלֵיהֶם לְתֹלְדוֹתָם לְבֵית אֲבוֹתָם גְּדוּדֵי
צְבָא מִלְחָמָה שְׁלֹשִׁים וְשִׁשָּׁה אָלֶף כִּי־הִרְבּוּ נָשִׁים וּבָנִים׃
וַאֲחֵיהֶם לְכֹל מִשְׁפְּחוֹת יִשָּׂשכָר גִּבּוֹרֵי חֲיָלִים שְׁמוֹנִים
וְשִׁבְעָה אֶלֶף הִתְיַחְשָׂם לַכֹּל׃ בִּנְיָמִן בֶּלַע וָבֶכֶר
וִידִיעֲאֵל שְׁלֹשָׁה׃ וּבְנֵי בֶלַע אֶצְבּוֹן וְעֻזִּי וְעֻזִּיאֵל וִירִימוֹת
וְעִירִי חֲמִשָּׁה רָאשֵׁי בֵּית אָבוֹת גִּבּוֹרֵי חֲיָלִים וְהִתְיַחְשָׂם
עֶשְׂרִים וּשְׁנַיִם אֶלֶף וּשְׁלֹשִׁים וְאַרְבָּעָה׃ וּבְנֵי
בֶכֶר זְמִירָה וְיוֹעָשׁ וֶאֱלִיעֶזֶר וְאֶלְיוֹעֵינַי וְעָמְרִי וִירֵמוֹת וַאֲבִיָּה
וַעֲנָתוֹת וְעָלָמֶת כָּל־אֵלֶּה בְּנֵי־בָכֶר׃ וְהִתְיַחְשָׂם לְתֹלְדוֹתָם
רָאשֵׁי בֵּית אֲבוֹתָם גִּבּוֹרֵי חָיִל עֶשְׂרִים אֶלֶף וּמָאתָיִם׃
וּבְנֵי יְדִיעֲאֵל בִּלְהָן וּבְנֵי בִלְהָן יְעוּשׁ וּבִנְיָמִן
וְאֵהוּד וּכְנַעֲנָה וְזֵיתָן וְתַרְשִׁישׁ וַאֲחִישָׁחַר׃ כָּל־אֵלֶּה בְּנֵי
יְדִיעֲאֵל לְרָאשֵׁי הָאָבוֹת גִּבּוֹרֵי חֲיָלִים שִׁבְעָה־עָשָׂר אֶלֶף
וּמָאתַיִם יֹצְאֵי צָבָא לַמִּלְחָמָה׃ וְשֻׁפִּם וְחֻפִּם בְּנֵי עִיר
חֻשִׁם בְּנֵי אַחֵר׃ בְּנֵי נַפְתָּלִי יַחְצִיאֵל וְגוּנִי וְיֵצֶר וְשַׁלּוּם בְּנֵי
בִלְהָה׃ פ בְּנֵי מְנַשֶּׁה אַשְׂרִיאֵל אֲשֶׁר יָלָדָה פִּילַגְשׁוֹ
הָאֲרַמִּיָּה יָלְדָה אֶת־מָכִיר אֲבִי גִלְעָד׃ וּמָכִיר לָקַח אִשָּׁה
לְחֻפִּים וּלְשֻׁפִּים וְשֵׁם אֲחֹתוֹ מַעֲכָה וְשֵׁם הַשֵּׁנִי צְלָפְחָד
וַתִּהְיֶנָה לִצְלָפְחָד בָּנוֹת׃ וַתֵּלֶד מַעֲכָה אֵשֶׁת־מָכִיר בֵּן
וַתִּקְרָא שְׁמוֹ פֶּרֶשׁ וְשֵׁם אָחִיו שָׁרֶשׁ וּבָנָיו אוּלָם וָרָקֶם׃ וּבְנֵי
אוּלָם בְּדָן אֵלֶּה בְּנֵי גִלְעָד בֶּן־מָכִיר בֶּן־מְנַשֶּׁה׃ וַאֲחֹתוֹ
הַמֹּלֶכֶת יָלְדָה אֶת־אִישְׁהוֹד וְאֶת־אֲבִיעֶזֶר וְאֶת־מַחְלָה׃
וַיִּהְיוּ בְּנֵי שְׁמִידָע אַחְיָן וָשֶׁכֶם וְלִקְחִי וַאֲנִיעָם׃
וּבְנֵי אֶפְרַיִם שׁוּתָלַח וּבֶרֶד בְּנוֹ וְתַחַת בְּנוֹ וְאֶלְעָדָה בְנוֹ
וְתַחַת בְּנוֹ׃ וְזָבָד בְּנוֹ וְשׁוּתֶלַח בְּנוֹ וְעֵזֶר וְאֶלְעָד וַהֲרָגוּם
אַנְשֵׁי־גַת הַנּוֹלָדִים בָּאָרֶץ כִּי יָרְדוּ לָקַחַת אֶת־מִקְנֵיהֶם׃
וַיִּתְאַבֵּל אֶפְרַיִם אֲבִיהֶם יָמִים רַבִּים וַיָּבֹאוּ אֶחָיו לְנַחֲמוֹ׃
וַיָּבֹא אֶל־אִשְׁתּוֹ וַתַּהַר וַתֵּלֶד בֵּן וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ בְּרִיעָה
כִּי בְרָעָה הָיְתָה בְּבֵיתוֹ׃ וּבִתּוֹ שֶׁאֱרָה וַתִּבֶן אֶת־בֵּית־חוֹרוֹן
הַתַּחְתּוֹן וְאֶת־הָעֶלְיוֹן וְאֵת אֻזֵּן שֶׁאֱרָה׃ וְרֶפַח בְּנוֹ וְרֶשֶׁף
וְתֶלַח בְּנוֹ וְתַחַן בְּנוֹ׃ לַעְדָּן בְּנוֹ עַמִּיהוּד בְּנוֹ אֱלִישָׁמָע בְּנוֹ׃

ז׳ א׳ ישיב קרי ו׳ יעיש קרי יח׳ כתיב באתנח

נון בנו יהושע בנו: ואחזתם ומשבותם בית־אל ובנתיה ולמזרח נערן ולמערב גזר ובנתיה ושכם ובנתיה עד־עיה ובנתיה: ועל־ידי בני־מנשה בית־שאן ובנתיה תענך ובנתיה מגדו ובנותיה דור ובנותיה באלה ישבו בני יוסף בן־ישראל: בני אשר ימנה וישוה וישוי ובריעה ושרח אחותם: ובני בריעה חבר ומלכיאל הוא אבי ברזות: וחבר הוליד את־יפלט ואת־שומר ואת־חותם ואת שועא אחותם: ובני יפלט פסך ובמהל ועשות אלה בני יפלט: ובני שמר אחי ורוהגה יחבה וארם: ובן־הלם אחיו צופח וימנע ושלש ועמל: בני צופח סוח וחרנפר ושועל וברי וימרה: בצר והוד ושמא ושלשה ויתרן ובארא: ובני יתר יפנה ופספה וארא: ובני עלא ארח וחניאל ורציא: כל־אלה בני־אשר ראשי בית־האבות ברורים גבורי חילים ראשי הנשיאים והתיחשם בצבא במלחמה מספרם אנשים עשרים וששה אלף:

ח ובנימן הוליד את־בלע בכרו אשבל השני ואחרח השלישי: נוחה הרביעי ורפא החמישי: ויהיו בנים לבלע אדר וגרא ואביהוד: ואבישוע ונעמן ואחוח: וגרא ושפופן וחורם: ואלה בני אחוד אלה הם ראשי אבות ליושבי גבע ויגלום אל־מנחת: ונעמן ואחיה וגרא הוא הגלם והוליד את־עזא ואת־אחיחד: ושחרים הוליד בשדה מואב מן־שלחו אתם חושים ואת־בערא נשיו: ויולד מן־חדש אשתו את־יובב ואת־צביא ואת־מישא ואת־מלכם: ואת־יעוץ ואת־שכיה ואת־מרמה אלה בניו ראשי אבות: ומחשים הוליד את־אביטוב ואת־אלפעל: ובני אלפעל עבר ומשעם ושמר הוא בנה את־אונו ואת־לד ובנתיה: ובריעה ושמע המה ראשי האבות ליושבי אילון המה הבריחו את־יושבי גת: ואחיו ששק וירמות: וזבדיה וערד ועדר: ומיכאל וישפה ויוחא בני בריעה: וזבדיה ומשלם וחזקי וחבר: וישמרי ויזליאה ויובב בני אלפעל: ויקים וזכרי וזבדי: ואליעני וצלתי ואליאל: ועדיה ובראיה ושמרת בני שמעי: וישפן ועבר ואליאל: ועבדון וזכרי וחנן: וחנניה ועילם וענתתיה: ויפדיה ופניאל בני ששק: ושמשרי ושחריה ועתליה: ויערשיה ואליה וזכרי בני ירחם: אלה ראשי אבות לתלדותם ראשים אלה ישבו בירושלם: ובגבעון ישבו אבי גבעון

ז׳ לא׳ ברזית קרי   לד׳ כאו׳ ורהגה קרי   ח׳ כה׳ ופניאל קרי

ושם

ושם אשתו מעכה: ובנו הבכור עבדון וצור וקיש ובעל ונדב: וגדור ואחיו וזכר: ומקלות הוליד את־שמאה ואף־המה נגד אחיהם ישבו בירושלם עם־אחיהם: ונר הוליד את־קיש וקיש הוליד את־שאול ושאול הוליד את־יהונתן ואת־מלכי־שוע ואת־אבינדב ואת־אשבעל: ובן־יהונתן מריב בעל ומריב בעל הוליד את־מיכה: ובני מיכה פיתון ומלך ותארע ואחז: ואחז הוליד את־יהועדה ויהועדה הוליד את־עלמת ואת־עזמות ואת־זמרי וזמרי הוליד את־מוצא: ומוצא הוליד את־בנעא רפה בנו אלעשה בנו אצל בנו: ולאצל ששה בנים ואלה שמותם עזריקם בכרו וישמעאל ושעריה ועבדיה וחנן כל־אלה בני אצל: ובני עשק אחיו אולם בכרו יעוש והשני ואליפלט השלשי: ויהיו בני־אולם אנשים גבורי־חיל דרכי קשת ומרבים בנים ובני בנים מאה וחמשים כל־אלה מבני בנימן:

ט וכל־ישראל התיחשו והנם כתובים על־ספר מלכי ישראל ויהודה הגלו לבבל במעלם: והיושבים הראשנים אשר באחזתם בעריהם ישראל הכהנים הלוים והנתינים: ובירושלם ישבו מן־בני יהודה ומן־בני בנימן ומן־בני אפרים ומנשה: עותי בן־עמיהוד בן־עמרי בן־אמרי בן־בנימן־בני פרץ בן־יהודה: ומן־השילוני עשיה הבכור ובניו: ומן־בני זרח יעואל ואחיהם שש־מאות ותשעים: ומן־בני בנימן סלוא בן־משלם בן־הודויה בן־הסנאה: ויבניה בן־ירחם ואלה בן־עזי בן־מכרי ומשלם בן־שפטיה בן־רעואל בן־יבניה: ואחיהם לתלדותם תשע מאות וחמשים וששה כל־אלה אנשים ראשי אבות לבית אבתיהם: ומן־הכהנים ידעיה ויהויריב ויכין: ועזריה בן־חלקיה בן־משלם בן־צדוק בן־מריות בן־אחיטוב נגיד בית האלהים: ועדיה בן־ירחם בן־פשחור בן־מלכיה ומעשי בן־עדיאל בן־יחזרה בן־משלם בן־משלמית בן־אמר: ואחיהם ראשים לבית אבותם אלף ושבע מאות וששים גבורי חיל מלאכת עבודת בית־האלהים: ומן־הלוים שמעיה בן־חשוב בן־עזריקם בן־חשביה מן־בני מררי: ובקבקר חרש וגלל ומתניה בן־מיכא בן־זכרי בן־אסף: ועבדיה בן־שמעיה בן־גלל בן־ידותון וברכיה בן־אסא בן־אלקנה היושב

ט׳ ד׳ בני מן קרי

בחצרי

בחצרי נטופתי : והשערים שלום ועקוב וטלמון ואחימן ואחיהם שלום הראש : ועד־הנה בשער המלך מזרחה המה השערים למחנות בני לוי : ושלום בן־קורא בן־אביסף בן־קרח ואחיו לבית־אביו הקרחים על מלאכת העבדה שמרי הספים לאהל ואבתיהם על־מחנה יהוה שמרי המבוא : ופינחס בן־אלעזר נגיד היה עליהם לפנים יהוה ׀ עמו : זכריה בן משלמיה שער פתח לאהל מועד : כלם הברורים לשערים בספים מאתים ושנים עשר המה בחצריהם התיחשם המה יסד דויד ושמואל הראה באמונתם : והם ובניהם על־השערים לבית־יהוה לבית האהל למשמרות : לארבע רוחות יהיו השערים מזרח ימה צפונה ונגבה : ואחיהם בחצריהם לבוא לשבעת הימים מעת אל־עת עם־אלה : כי באמונה המה ארבעת גברי השערים הם הלוים והיו על־הלשכות ועל־האצרות בית האלהים : וסביבות בית־האלהים ילינו כי־עליהם משמרת והם על־המפתח ולבקר לבקר : ומהם על־כלי העבדה כי במספר יביאום ובמספר יוציאום : ומהם ממנים על־הכלים ועל כל־כלי הקדש ועל־הסלת והיין והשמן והלבונה והבשמים : ומן־בני הכהנים רקחי המרקחת לבשמים : ומתתיה מן־הלוים הוא הבכור לשלם הקרחי באמונה על מעשה החבתים : ומן־בני הקהתי מן־אחיהם על־לחם המערכת להכין שבת שבת : ואלה המשררים ראשי אבות ללוים בלשכת פטירים כי־יומם ולילה עליהם במלאכה : אלה ראשי האבות ללוים לתלדותם ראשים אלה ישבו בירושלם : פ

ובגבעון ישבו אבי־גבעון יעואל ושם אשתו מעכה : ובנו הבכור עבדון וצור וקיש ובעל ונר ונדב : וגדור ואחיו וזכריה ומקלות : ומקלות הוליד את־שמאם ואף־הם נגד אחיהם ישבו בירושלם עם־אחיהם : ס

ונר הוליד את־קיש וקיש הוליד את־שאול ושאול הוליד את־יהונתן ואת־מלכי־שוע ואת־אבינדב ואת־אשבעל : ובן־יהונתן מריב בעל ומריב־בעל הוליד את־מיכה : ובני מיכה פיתון ומלך ותחרע : ואחז הוליד את־יערה ויערה הוליד את־עלמת ואת־עזמות ואת־זמרי וזמרי הוליד את־מוצא : ומוצא הוליד את־בנעא ורפיה בנו אלעשה בנו אצל בנו : ולאצל ששה בנים ואלה

ס׳ לג׳ הב׳ בפתח   לג׳ פטירים קרי   לה׳ יעיאל קרי
לה׳ נ״א אחהו

שמותם

שמותם עזריקם ׀ בכרו וישמעאל ושעריה ועבדיה וחנן אלה בני אצל : פ

ופלשתים נלחמו בישראל וינס איש־ישראל מפני פלשתים ויפלו חללים בהר גלבע : וידבקו פלשתים אחרי שאול ואחרי בניו ויכו פלשתים את־יונתן ואת־אבינדב ואת־מלכי־שוע בני שאול : ותכבד המלחמה על־שאול וימצאהו המורים בקשת ויחל מן־היורים : ויאמר שאול אל־נשא כליו שלף חרבך ׀ ודקרני בה פן־יבאו הערלים האלה והתעללו־בי ולא אבה נשא כליו כי ירא מאד ויקח שאול את־החרב ויפל עליה : וירא נשא־כליו כי־מת שאול ויפל גם־הוא על־החרב וימת : וימת שאול ושלשת בניו וכל־ביתו יחדו מתו : ויראו כל־איש ישראל אשר־בעמק כי נסו וכי־מתו שאול ובניו ויעזבו עריהם וינסו ויבאו פלשתים וישבו בהם : ס

ויהי ממחרת ויבאו פלשתים לפשט את־החללים וימצאו את־שאול ואת־בניו נפלים בהר גלבע : ויפשיטהו וישאו את־ראשו ואת־כליו וישלחו בארץ־פלשתים סביב לבשר את־עצביהם ואת־העם : וישימו את־כליו בית אלהיהם ואת־גלגלתו תקעו בית דגון : וישמעו כל יביש גלעד את כל־אשר־עשו פלשתים לשאול : ויקומו כל־איש חיל וישאו את־גופת שאול ואת גופת בניו ויביאום יבישה ויקברו את־עצמותיהם תחת האלה ביבש ויצומו שבעת ימים : וימת שאול במעלו אשר־מעל ביהוה על־דבר יהוה אשר לא־שמר וגם־לשאול באוב לדרוש : ולא־דרש ביהוה וימיתהו ויסב את־המלוכה לדויד בן־ישי : ס

יא ויקבצו כל־ישראל אל־דויד חברונה לאמר הנה עצמך ובשרך אנחנו : גם־תמול גם־שלשום גם בהיות שאול מלך אתה המוציא והמביא את־ישראל ויאמר יהוה אלהיך לך אתה תרעה את־עמי את־ישראל ואתה תהיה נגיד על עמי ישראל : ויבאו כל־זקני ישראל אל־המלך חברונה ויכרת להם דויד ברית בחברון לפני יהוה וימשחו את־דויד למלך על־ישראל כדבר יהוה ביד־שמואל : ס

וילך דויד וכל־ישראל ירושלם היא יבוס ושם היבוסי ישבי הארץ : ויאמרו ישבי יבוס לדויד לא תבוא הנה וילכד דויד את־מצדת ציון היא עיר דויד : ויאמר דויד כל־מכה יבוסי בראשונה יהיה לראש ולשר ויעל בראשונה יואב בן־צרויה ויהי לראש : וישב דויד במצד

על

על־כן קראו־לו עיר דויד׃ ויבן העיר מסביב מן־המלוא
ועד־הסביב ויואב יחיה את־שאר העיר׃ וילך דויד הלוך
וגדול ויהוה צבאות עמו׃ פ ואלה ראשי הגבורים
אשר לדויד המתחזקים עמו במלכותו עם־כל־ישראל
להמליכו כדבר יהוה על־ישראל׃ ואלה מספר הגבורים
אשר לדויד ישבעם בן־חכמוני ראש השלושים הוא־
עורר את־חניתו על־שלש־מאות חלל בפעם אחת׃
ואחריו אלעזר בן־דודו האחוחי הוא בשלושה הגברים׃
הוא־היה עם־דויד בפס דמים והפלשתים נאספו־שם
למלחמה ותהי חלקת השדה מלאה שעורים והעם נסו
מפני פלשתים׃ ויתיצבו בתוך־החלקה ויצילוה ויכו את־
פלשתים ויושע יהוה תשועה גדולה׃ וירדו שלושה מן־
השלושים ראש על־הצר אל־דויד אל־מערת עדלם ומחנה
פלשתים חנה בעמק רפאים׃ ודויד אז במצודה ונציב
פלשתים אז בבית לחם׃ ויתאו דויד ויאמר מי ישקני
מים מבור בית־לחם אשר בשער׃ ויבקעו השלשה
במחנה פלשתים וישאבו־מים מבור בית־לחם אשר בשער
וישאו ויבאו אל־דויד ולא־אבה דויד לשתותם וינסך אתם
ליהוה׃ ויאמר חלילה לי מאלהי מעשות זאת הדם
האנשים האלה אשתה בנפשותם כי בנפשותם הביאום
ולא אבה לשתותם אלה עשו שלשת הגבורים׃ ואבשי
אחי־יואב הוא היה ראש השלושה והוא עורר את־חניתו
על־שלש מאות חלל ולא־שם בשלושה׃ מן־השלושה
בשנים נכבד ויהי להם לשר ועד־השלושה לא־בא׃ ס בניה
בן־יהוידע בן־איש־חיל רב־פעלים מן־קבצאל הוא הכה
את שני אריאל מואב והוא ירד והכה את־הארי בתוך
הבור ביום השלג׃ והוא הכה את־האיש המצרי איש
מדה ׀ חמש באמה וביד המצרי חנית כמנור ארגים וירד
אליו בשבט ויגזל את־החנית מיד המצרי ויהרגהו בחניתו׃
אלה עשה בניהו בן־יהוידע ולו־שם בשלושה הגברים׃
מן־השלושים הנו נכבד הוא ואל־השלשה לא־בא וישמהו
דויד על־משמעתו׃ ס וגבורי החילים עשהאל אחי יואב ס
אלחנן בן־דודו מבית לחם׃ ס שמות ההרורי ס חלץ הפלוני׃ ס
עירא בן־עקש התקועי ס אביעזר הענתותי׃ ס סבכי החשתי ס
עילי האחוחי׃ ס מהרי הנטופתי ס חלד בן־בענה הנטופתי ס
איתי בן־ריבי מגבעת בני בנימן ס בניה הפרעתני׃ ס חורי

יא׳ יא׳ השלישים קרי   כ׳ ולו ק׳

מנחלי

מנחלי געש ס אביאל הערבתי׃ ס עזמות הבחרומי ס אליחבא
השעלבני׃ ס בני השם הגזוני ס יונתן בן־שגא ההררי׃ ס
אחיאם בן־שכר ההררי ס אליפל בן־אור׃ ס חפר המכרתי
אחיה הפלני׃ ס חצרו הכרמלי ס נערי בן־אזבי׃ ס יואל
אחי נתן ס מבחר בן־הגרי׃ ס צלק העמוני ס נחרי הברתי
נשא כלי יואב בן־צרויה׃ ס עירא היתרי ס גרב היתרי׃ ס
אוריה החתי ס זבד בן־אחלי׃ ס עדינא בן־שיזא הראובני
ראש לראובני ועליו שלשים׃ ס חנן בן־מעכה ויושפט
המתני׃ ס עזיא העשתרתי ס שמע ויעואל בני חותם
הערערי׃ ס ידיעאל בן־שמרי ויחא אחיו התיצי׃ ס אליאל
המחוים ויריבי ויושויה בני אלנעם ס ויתמה המואבי׃
אליאל ועובד ויעשיאל המצביה׃ פ
יב ואלה הבאים אל־דויד לציקלג עוד עצור מפני שאול
בן־קיש והמה בגבורים עזרי המלחמה׃ נשקי קשת
מימינים ומשמאלים באבנים ובחצים בקשת מאחי שאול
מבנימן׃ הראש אחיעזר ויואש בני השמעה הגבעתי
ויזואל ופלט בני עזמות וברכה ויהוא הענתתי׃ וישמעיה
הגבעוני גבור בשלשים ועל־השלשים וירמיה ויחזיאל
ויוחנן ויוזבד הגדרתי׃ אלעוזי וירימות ובעליה ושמריהו
ושפטיהו החרופי׃ אלקנה וישיהו ועזראל ויועזר וישבעם
הקרחים׃ ויועאלה וזבדיה בני ירחם מן־הגדור׃
ומן־הגדי נבדלו אל־דויד למצד מדברה גברי החיל אנשי
צבא למלחמה ערכי צנה ורמח ופני אריה פניהם וכצבאים
על־ההרים למהר׃ עזר הראש עבדיה השני אליאב
השלישי׃ משמנה הרביעי ירמיה החמשי׃ עתי הששי
אליאל השבעי׃ יוחנן השמיני אלזבד התשיעי׃ ירמיהו
העשירי מכבני עשתי עשר׃ ס אלה מבני־גד
ראשי הצבא אחד למאה הקטן והגדול לאלף׃ אלה
הם אשר עברו את־הירדן בחדש הראשון והוא ממלא
על־כל־גדיתיו ויבריחו את־כל־העמקים למזרח ולמערב׃
ס ויבאו מן־בני בנימן ויהודה עד־למצד לדויד׃ ויצא דויד
לפניהם ויען ויאמר להם אם־לשלום באתם אלי לעזרני
יהיה־לי עליכם לבב ליחד ואם־לרמותני לצרי בלא חמס
בכפי ירא אלהי אבותינו ויוכח׃ ס ורוח לבשה את־עמשי
ראש השלושים לך דויד ועמך בן־ישי שלום ׀ שלום לך

יא׳ מד׳ ויעיאל קרי   יב׳ ג׳ ויזיאל קרי   ה׳ החריפי קרי   טו׳ גדותיו קרי   יח׳ השלישים קרי

ושלום

ושלום לעזרך כי עזרך אלהיך ויקבלם דויד ויתנם בראשי
הגדוד: פ וממנשה נפלו על דויד בבאו עם
פלשתים על שאול למלחמה ולא עזרם כי בעצה שלחהו
סרני פלשתים לאמר בראשינו יפול אל אדניו שאול:
בלכתו אל ציקלג נפלו עליו ממנשה עדנח ויוזבד וידיעאל
ומיכאל ויוזבד ואליהוא וצלתי ראשי האלפים אשר למנשה:
והמה עזרו עם דויד על הגדוד כי גבורי חיל כלם ויהיו
שרים בצבא: כי לעת יום ביום יבאו על דויד לעזרו עד
למחנה גדול כמחנה אלהים: פ ואלה מספרי
ראשי החלוץ לצבא באו על דויד חברונה להסב מלכות
שאול אליו כפי יהוה: ס בני יהודה נשאי צנה
ורמח ששת אלפים ושמנה מאות חלוצי צבא: ס
מן בני שמעון גבורי חיל לצבא שבעת אלפים ומאה: ס
מן בני הלוי ארבעת אלפים ושש מאות: ס
ויהוידע הנגיד לאהרן ועמו שלשת אלפים ושבע
מאות: ס וצדוק נער גבור חיל ובית אביו שרים
עשרים ושנים: ס ומן בני בנימן אחי שאול שלשת
אלפים ועד הנה מרביתם שמרים משמרת בית שאול: ס
ומן בני אפרים עשרים אלף ושמונה מאות
גבורי חיל אנשי שמות לבית אבותם: ס ומחצי
מטה מנשה שמונה עשר אלף אשר נקבו בשמות לבוא
להמליך את דויד: ס ומבני יששכר יודעי בינה
לעתים לדעת מה יעשה ישראל ראשיהם מאתים וכל
אחיהם על פיהם: ס מזבלון יוצאי צבא ערכי
מלחמה בכל כלי מלחמה חמשים אלף ולעדר בלא לב
ולב: ס ומנפתלי שרים אלף ועמהם בצנה וחנית
שלשים ושבעה אלף: פ ומן הדני ערכי מלחמה
עשרים ושמונה אלף ושש מאות: ס ומאשר יוצאי
צבא לערך מלחמה ארבעים אלף: ס ומעבר
לירדן מן הראובני והגדי וחצי שבט מנשה בכל כלי
צבא מלחמה מאה ועשרים אלף: ס כל אלה אנשי מלחמה
עדרי מערכה בלבב שלם באו חברונה להמליך את דויד
על כל ישראל וגם כל שרית ישראל לב אחד להמליך
את דויד: ויהיו שם עם דויד ימים שלושה אכלים
ושותים כי הכינו להם אחיהם: וגם הקרובים אליהם
עד יששכר וזבלון ונפתלי מביאים לחם בחמורים ובגמלים

ובפרדים ובבקר מאכל קמח דבלים וצמוקים ויין ושמן
ובקר וצאן לרב כי שמחה בישראל: ס

יג ויועץ דויד עם שרי האלפים והמאות לכל נגיד: ויאמר
דויד לכל קהל ישראל אם עליכם טוב ומן יהוה אלהינו
נפרצה נשלחה על אחינו הנשארים בכל ארצות ישראל
ועמהם הכהנים והלוים בערי מגרשיהם ויקבצו אלינו:
ונסבה את ארון אלהינו אלינו כי לא דרשנהו בימי שאול:
ויאמרו כל הקהל לעשות כן כי ישר הדבר בעיני כל העם:
ויקהל דויד את כל ישראל מן שיחור מצרים ועד לבוא
חמת להביא את ארון האלהים מקרית יערים: ויעל
דויד וכל ישראל בעלתה אל קרית יערים אשר ליהודה
להעלות משם את ארון האלהים יהוה יושב הכרבים
אשר נקרא שם: וירכיבו את ארון האלהים על עגלה
חדשה מבית אבינדב ועזא ואחיו נהגים בעגלה: ודויד
וכל ישראל משחקים לפני האלהים בכל עז ובשירים
ובכנרות ובנבלים ובתפים ובמצלתים ובחצצרות: ויבאו
עד גרן כידן וישלח עזא את ידו לאחז את הארון כי שמטו
הבקר: ויחר אף יהוה בעזא ויכהו על אשר שלח ידו על
הארון וימת שם לפני אלהים: ויחר לדויד כי פרץ יהוה
פרץ בעזא ויקרא למקום ההוא פרץ עזא עד היום הזה:
ויירא דויד את האלהים ביום ההוא לאמר היך אביא אלי
את ארון האלהים: ולא הסיר דויד את הארון אליו אל
עיר דויד ויטהו אל בית עבד אדם הגתי: וישב ארון
האלהים עם בית עבד אדם בביתו שלשה חדשים ויברך
יהוה את בית עבד אדם ואת כל אשר לו: ס

יד וישלח חירם מלך צר מלאכים אל דויד ועצי ארזים
וחרשי קיר וחרשי עצים לבנות לו בית: וידע דויד כי
הכינו יהוה למלך על ישראל כי נשאת למעלה מלכותו
בעבור עמו ישראל: ס ויקח דויד עוד נשים
בירושלם ויולד דויד עוד בנים ובנות: ואלה שמות
הילודים אשר היו לו בירושלם שמוע ושובב נתן ושלמה:
ויבחר ואלישוע ואלפלט: ונגה ונפג ויפיע: ואלישמע
ובעלידע ואליפלט: פ וישמעו פלשתים כי נמשח דויד
למלך על כל ישראל ויעלו כל פלשתים לבקש את דויד
וישמע דויד ויצא לפניהם: ופלשתים באו ויפשטו בעמק
רפאים: וישאל דויד באלהים לאמר האעלה על פלשתים

ונתתם בידי ויאמר לו יהוה עלה ונתתים בידך: ויעלו בבעל-פרצים ויכם שם דויד ויאמר דויד פרץ האלהים את-אויבי בידי כפרץ מים על-כן קראו שם-המקום ההוא בעל פרצים: ויעזבו-שם את-אלהיהם ויאמר דויד וישרפו באש: פ ויסיפו עוד פלשתים ויפשטו בעמק: וישאל עוד דויד באלהים ויאמר לו האלהים לא תעלה אחריהם הסב מעליהם ובאת להם ממול הבכאים: ויהי כשמעך את-קול הצעדה בראשי הבכאים אז תצא במלחמה כי-יצא האלהים לפניך להכות את-מחנה פלשתים: ויעש דויד כאשר צוהו האלהים ויכו את-מחנה פלשתים מגבעון ועד-גזרה: ויצא שם-דויד בכל-הארצות ויהוה נתן את-פחדו על-כל-הגוים:

טו ויעש-לו בתים בעיר דויד ויכן מקום לארון האלהים ויט-לו אהל: אז אמר דויד לא לשאת את-ארון האלהים כי אם-הלוים כי-בם בחר יהוה לשאת את-ארון האלהים ולשרתו עד-עולם: פ ויקהל דויד את-כל-ישראל אל-ירושלם להעלות את-ארון יהוה אל-מקומו אשר-הכין לו: ויאסף דויד את-בני אהרן ואת-הלוים:

לבני קהת אוריאל השר ואחיו מאה ועשרים:
לבני מררי עשיה השר ואחיו מאתים ועשרים:
לבני גרשום יואל השר ואחיו מאה ושלשים:
לבני אליצפן שמעיה השר ואחיו מאתים:
לבני חברון אליאל השר ואחיו שמונים:
לבני עזיאל עמינדב השר ואחיו מאה ושנים עשר: פ

ויקרא דויד לצדוק ולאביתר הכהנים וללוים לאוריאל עשיה ויואל שמעיה ואליאל ועמינדב: ויאמר להם אתם ראשי האבות ללוים התקדשו אתם ואחיכם והעליתם את ארון יהוה אלהי ישראל אל-הכינותי לו: כי למבראשונה לא אתם פרץ יהוה אלהינו בנו כי-לא דרשנהו כמשפט: ויתקדשו הכהנים והלוים להעלות את-ארון יהוה אלהי ישראל: וישאו בני-הלוים את ארון האלהים כאשר צוה משה כדבר יהוה בכתפם במטות עליהם: ויאמר דויד לשרי הלוים להעמיד את-אחיהם המשררים בכלי-שיר נבלים וכנרות ומצלתים משמיעים להרים-בקול לשמחה: ויעמידו הלוים את הימן בן-יואל ומן-אחיו אסף בן-ברכיהו ומן-בני מררי אחיהם איתן בן-קושיהו: ועמהם אחיהם המשנים זכריהו בן ויעזיאל

ושמירמות

ושמירמות ויחיאל ועני אליאב ובניהו ומעשיהו ומתתיהו ואליפלהו ומקניהו ועבד אדם ויעיאל השערים: והמשררים הימן אסף ואיתן במצלתים נחשת להשמיע: וזכריה ועזיאל ושמירמות ויחיאל ועני ואליאב ומעשיהו ובניהו בנבלים על-עלמות: ומתתיהו ואליפלהו ומקניהו ועבד אדם ויעיאל ועזזיהו בכנרות על-השמינית לנצח: וכנניהו שר-הלוים במשא יסר במשא כי מבין הוא: וברכיה ואלקנה שערים לארון: ושבניהו ויושפט ונתנאל ועמשי וזכריהו ובניהו ואליעזר הכהנים מחצצרים בחצצרות לפני ארון האלהים ועבד אדם ויחיה שערים לארון: ויהי דויד וזקני ישראל ושרי האלפים ההלכים להעלות את-ארון ברית-יהוה מן-בית עבד-אדם בשמחה: פ ויהי בעזר האלהים את-הלוים נשאי ארון ברית-יהוה ויזבחו שבעה-פרים ושבעה אילים: ודויד מכרבל במעיל בוץ וכל-הלוים הנשאים את-הארון והמשררים וכנניה השר המשא המשררים ועל-דויד אפוד בד: וכל-ישראל מעלים את-ארון ברית-יהוה בתרועה ובקול שופר ובחצצרות ובמצלתים משמעים בנבלים וכנרות: ויהי ארון ברית-יהוה בא עד-עיר דויד ומיכל בת-שאול נשקפה בעד החלון ותרא את-המלך דויד מרקד ומשחק ותבז לו בלבה: פ

טז ויביאו את-ארון האלהים ויציגו אתו בתוך האהל אשר נטה-לו דויד ויקריבו עלות ושלמים לפני האלהים: ויכל דויד מהעלות העלה והשלמים ויברך את-העם בשם יהוה: ויחלק לכל-איש ישראל מאיש ועד-אשה לאיש ככר-לחם ואשפר ואשישה: ויתן לפני ארון יהוה מן-הלוים משרתים ולהזכיר ולהודות ולהלל ליהוה אלהי ישראל: אסף הראש ומשנהו זכריה יעיאל ושמירמות ויחיאל ומתתיה ואליאב ובניהו ועבד אדם ויעיאל בכלי נבלים ובכנרות ואסף במצלתים משמיע: ובניהו ויחזיאל הכהנים בחצצרות תמיד לפני ארון ברית-האלהים: ביום ההוא אז נתן דויד בראש להדות ליהוה ביד-אסף ואחיו:

הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים עלילתיו: שירו לו זמרו-לו שיחו בכל-נפלאתיו: התהללו בשם קדשו ישמח לב מבקשי יהוה: דרשו יהוה ועזו בקשו פניו תמיד:

זכרו נפלאתיו אשר עשה מפתיו ומשפטי־פיהו׃ זרע ישראל עבדו בני יעקב בחיריו׃ הוא יהוה אלהינו בכל־הארץ משפטיו׃ זכרו לעולם בריתו דבר צוה לאלף דור׃ אשר כרת את־אברהם ושבועתו ליצחק׃ ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם׃ לאמר לך אתן ארץ־כנען חבל נחלתכם׃ בהיותכם מתי מספר כמעט וגרים בה׃ ויתהלכו מגוי אל־גוי וממלכה אל־עם אחר׃ לא־הניח לאיש לעשקם ויוכח עליהם מלכים׃ אל־תגעו במשיחי ובנביאי אל־תרעו׃ שירו ליהוה כל־הארץ בשרו מיום־אל־יום ישועתו׃ ספרו בגוים את־כבודו בכל־העמים נפלאתיו׃ כי גדול יהוה ומהלל מאד ונורא הוא על־כל־אלהים׃ כי כל־אלהי העמים אלילים ויהוה שמים עשה׃ הוד והדר לפניו עז וחדוה במקמו׃ הבו ליהוה משפחות עמים הבו ליהוה כבוד ועז׃ הבו ליהוה כבוד שמו שאו מנחה ובאו לפניו השתחוו ליהוה בהדרת־קדש׃ חילו מלפניו כל־הארץ אף־תכון תבל בל־תמוט׃ ישמחו השמים ותגל הארץ ויאמרו בגוים יהוה מלך׃ ירעם הים ומלואו יעלץ השדה וכל־אשר־בו׃ אז ירננו עצי היער מלפני יהוה כי־בא לשפוט את־הארץ׃ הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו׃ ואמרו הושיענו אלהי ישענו וקבצנו והצילנו מן־הגוים להדות לשם קדשך להשתבח בתהלתך׃ ברוך יהוה אלהי ישראל מן־העולם ועד־העלם ויאמרו כל־העם אמן והלל ליהוה׃ ס

ויעזב־שם לפני ארון ברית־יהוה לאסף ולאחיו לשרת לפני הארון תמיד לדבר־יום ביומו׃ ועבד אדם ואחיהם ששים ושמונה ועבד אדם בן־ידיתון וחסה לשערים׃ ואת ׀ צדוק הכהן ואחיו הכהנים לפני משכן יהוה בבמה אשר בגבעון׃ להעלות עלות ליהוה על־מזבח העלה תמיד לבקר ולערב ולכל־הכתוב בתורת יהוה אשר צוה על־ישראל׃ ועמהם הימן וידותון ושאר הברורים אשר נקבו בשמות להדות ליהוה כי לעולם חסדו׃ ועמהם הימן וידותון חצצרות ומצלתים למשמיעים וכלי שיר האלהים ובני ידותון לשער׃ וילכו כל־העם איש לביתו ויסב דויד לברך את־ביתו׃

יז ויהי כאשר ישב דויד בביתו ויאמר דויד אל־נתן

סו׳ יח׳ קמץ בז״ק   כב׳ קמץ בז״ק

ל׳חנ׳איוה׳תצ

הנביא הנה אנכי יושב בבית הארזים וארון ברית־יהוה תחת יריעות׃ ויאמר נתן אל־דויד כל אשר בלבבך עשה כי האלהים עמך׃ ס ויהי בלילה ההוא ויהי דבר אלהים אל־נתן לאמר׃ לך ואמרת אל־דויד עבדי כה אמר יהוה לא־אתה תבנה־לי הבית לשבת׃ כי לא ישבתי בבית מן־היום אשר העליתי את־ישראל עד היום הזה ואהיה מאהל אל־אהל וממשכן׃ בכל אשר־התהלכתי בכל־ישראל הדבר דברתי את־אחד שפטי ישראל אשר צויתי לרעות את־עמי לאמר למה לא־בניתם לי בית ארזים׃ ועתה כה־תאמר לעבדי לדויד כה אמר יהוה צבאות אני לקחתיך מן־הנוה מן־אחרי הצאן להיות נגיד על עמי ישראל׃ ואהיה עמך בכל אשר הלכת ואכרית את־כל־אויביך מפניך ועשיתי לך שם כשם הגדולים אשר בארץ׃ ושמתי מקום לעמי ישראל ונטעתיהו ושכן תחתיו ולא ירגז עוד ולא־יוסיפו בני־עולה לבלתו כאשר בראשונה׃ ולמימים אשר צויתי שפטים על־עמי ישראל והכנעתי את־כל־אויביך ואגד לך ובית יבנה־לך יהוה׃ והיה כי־מלאו ימיך ללכת עם־אבתיך והקימותי את־זרעך אחריך אשר יהיה מבניך והכינותי את־מלכותו׃ הוא יבנה־לי בית וכננתי את־כסאו עד־עולם׃ אני אהיה־לו לאב והוא יהיה־לי לבן וחסדי לא־אסיר מעמו כאשר הסירותי מאשר היה לפניך׃ והעמדתיהו בביתי ובמלכותי עד־העולם וכסאו יהיה נכון עד־עולם׃ ככל הדברים האלה וככל החזון הזה כן דבר נתן אל־דויד׃ פ

ויבא המלך דויד וישב לפני יהוה ויאמר מי־אני יהוה אלהים ומי ביתי כי הביאתני עד־הלם׃ ותקטן זאת בעיניך אלהים ותדבר על־בית־עבדך למרחוק וראיתני כתור האדם המעלה יהוה אלהים׃ מה־יוסיף עוד דויד אליך לכבוד את־עבדך ואתה את־עבדך ידעת׃ יהוה בעבור עבדך וכלבך עשית את כל־הגדולה הזאת להדיע את־כל־הגדלות׃ יהוה אין כמוך ואין אלהים זולתך בכל אשר־שמענו באזנינו׃ ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ אשר הלך האלהים לפדות לו עם לשום לך שם גדלות ונראות לגרש מפני עמך אשר־פדית ממצרים גוים׃ ותתן את־עמך ישראל ׀ לך לעם עד־עולם ואתה יהוה היית להם לאלהים׃ ועתה יהוה הדבר אשר דברת על־עבדך ועל־ביתו יאמן עד־עולם ועשה כאשר

דברת׃ ויאמן ויגדל שמך עד־עולם לאמר יהוה צבאות אלהי ישראל אלהים לישראל ובית־דויד עבדך נכון לפניך׃ כי ׀ אתה אלהי גליתה את־אזן עבדך לבנות לו בית על־כן מצא עבדך להתפלל לפניך׃ ועתה יהוה אתה־הוא האלהים ותדבר על־עבדך הטובה הזאת׃ ועתה הואלת לברך את־בית עבדך להיות לעולם לפניך כי־אתה יהוה ברכת ומברך לעולם׃ פ

יח

ויהי אחרי־כן ויך דויד את־פלשתים ויכניעם ויקח את־גת ובנתיה מיד פלשתים׃ ויך את־מואב ויהיו מואב עבדים לדויד נשאי מנחה׃ ויך דויד את־הדדעזר מלך־צובה חמתה בלכתו להציב ידו בנהר־פרת׃ וילכד דויד ממנו אלף רכב ושבעת אלפים פרשים ועשרים אלף איש רגלי ויעקר דויד את־כל־הרכב ויותר ממנו מאה רכב׃ ויבא ארם דרמשק לעזור להדדעזר מלך צובה ויך דויד בארם עשרים־ושנים אלף איש׃ וישם דויד בארם דרמשק ויהי ארם לדויד עבדים נשאי מנחה ויושע יהוה לדויד בכל אשר הלך׃ ויקח דויד את שלטי הזהב אשר היו על עבדי הדדעזר ויביאם ירושלם׃ ומטבחת ומכון ערי הדדעזר לקח דויד נחשת רבה מאד בה ׀ עשה שלמה את־ים הנחשת ואת־העמודים ואת כלי הנחשת׃ פ

וישמע תעו מלך חמת כי הכה דויד את־כל־חיל הדדעזר מלך־צובה׃ וישלח את־הדורם־בנו אל־המלך־דויד לשאול־לו לשלום ולברכו על אשר נלחם בהדדעזר ויכהו כי־איש מלחמות תעו היה הדדעזר וכל כלי זהב וכסף ונחשת׃ גם־אתם הקדיש המלך דויד ליהוה עם־הכסף והזהב אשר נשא מכל־הגוים מאדום וממואב ומבני עמון ומפלשתים ומעמלק׃ ואבשי בן־צרויה הכה את־אדום בגיא המלח שמונה עשר אלף׃ וישם באדום נציבים ויהיו כל־אדום עבדים לדויד ויושע יהוה את־דויד בכל אשר הלך׃ וימלך דויד על־כל־ישראל ויהי עשה משפט וצדקה לכל־עמו׃ ויואב בן־צרויה על־הצבא ויהושפט בן־אחילוד מזכיר׃ וצדוק בן־אחיטוב ואבימלך בן־אביתר כהנים ושושא ספר׃ ובניהו בן־יהוידע על־הכרתי והפלתי ובני־דויד הראשנים ליד המלך׃ פ

יט

ויהי אחרי־כן וימת נחש מלך בני־עמון וימלך בנו תחתיו׃ ויאמר דויד אעשה־חסד ׀ עם־חנון בן־נחש כי־

יז׳ כג׳ פתוח בס״ח יח׳ י׳ יהדו

עשה

עשה אביו עמי חסד וישלח דויד מלאכים לנחמו על־אביו ויבאו עבדי דויד אל־ארץ בני־עמון אל־חנון לנחמו׃ ויאמרו שרי בני־עמון לחנון המכבד דויד את־אביך בעיניך כי־שלח לך מנחמים הלא בעבור לחקר ולהפך ולרגל הארץ באו עבדיו אליך׃ ויקח חנון את־עבדי דויד ויגלחם ויכרת את־מדויהם בחצי עד־המפשעה וישלחם׃ וילכו ויגידו לדויד על־האנשים וישלח לקראתם כי־היו האנשים נכלמים מאד ויאמר המלך שבו בירחו עד אשר־יצמח זקנכם ושבתם׃ ס ויראו בני עמון כי התבאשו עם־דויד וישלח חנון ובני עמון אלף ככר־כסף לשכר להם מן־ארם נהרים ומן־ארם מעכה ומצובה רכב ופרשים׃ וישכרו להם שנים ושלשים אלף רכב ואת־מלך מעכה ואת־עמו ויבאו ויחנו לפני מידבא ובני עמון נאספו מעריהם ויבאו למלחמה׃ ס

וישמע דויד וישלח את־יואב ואת כל־צבא הגבורים׃ ויצאו בני עמון ויערכו מלחמה פתח העיר והמלכים אשר־באו לבדם בשדה׃ וירא יואב כי־היתה פני־המלחמה אליו פנים ואחור ויבחר מכל־בחור בישראל ויערך לקראת ארם׃ ואת יתר העם נתן ביד אבשי אחיו ויערכו לקראת בני עמון׃ ויאמר אם־תחזק ממני ארם והיית לי לתשועה ואם־בני עמון יחזקו ממך והושעתיך׃ חזק ונתחזקה בעד־עמנו ובעד ערי אלהינו ויהוה הטוב בעיניו יעשה׃ ויגש יואב והעם אשר־עמו לפני ארם למלחמה וינוסו מפניו׃ ובני עמון ראו כי־נס ארם וינוסו גם־הם מפני אבשי אחיו ויבאו העירה ויבא יואב ירושלם׃ ס ויראו ארם כי נגפו לפני ישראל וישלחו מלאכים ויוציאו את־ארם אשר מעבר הנהר ושופך שר־צבא הדדעזר לפניהם׃ ויגד לדויד ויאסף את־כל־ישראל ויעבר הירדן ויבא אלהם ויערך אלהם ויערך דויד לקראת ארם מלחמה וילחמו עמו׃ וינס ארם מלפני ישראל ויהרג דויד מארם שבעת אלפים רכב וארבעים אלף איש רגלי ואת שופך שר־הצבא המית׃ ויראו עבדי הדדעזר כי נגפו לפני ישראל וישלימו עם־דויד ויעבדהו ולא־אבה ארם להושיע את־בני־עמון עוד׃

כ

ויהי לעת תשובת השנה לעת ׀ צאת המלכים וינהג יואב את־חיל הצבא וישחת ׀ את־ארץ בני־עמון ויבא

ויצר

וַיָּצַר אֶת־רַבָּה וְדָוִיד יֹשֵׁב בִּירוּשָׁלָם וַיַּךְ יוֹאָב אֶת־רַבָּה וַיֶּהֶרְסֶהָ׃ וַיִּקַּח דָּוִיד אֶת־עֲטֶרֶת־מַלְכָּם מֵעַל רֹאשׁוֹ וַיִּמְצָאָהּ ׀ מִשְׁקַל כִּכַּר־זָהָב וּבָהּ אֶבֶן יְקָרָה וַתְּהִי עַל־רֹאשׁ דָּוִיד וּשְׁלַל הָעִיר הוֹצִיא הַרְבֵּה מְאֹד׃ וְאֶת־הָעָם אֲשֶׁר־בָּהּ הוֹצִיא וַיָּשַׂר בַּמְּגֵרָה וּבַחֲרִיצֵי הַבַּרְזֶל וּבַמְּגֵרוֹת וְכֵן יַעֲשֶׂה דָוִיד לְכֹל עָרֵי בְנֵי־עַמּוֹן וַיָּשָׁב דָּוִיד וְכָל־הָעָם יְרוּשָׁלָם׃ ס וַיְהִי אַחֲרֵי־כֵן וַתַּעֲמֹד מִלְחָמָה בְּגֶזֶר עִם־פְּלִשְׁתִּים אָז הִכָּה סִבְּכַי הַחֻשָׁתִי אֶת־סִפַּי מִילִידֵי הָרְפָא וַיִּכָּנֵעוּ׃ וַתְּהִי־עוֹד מִלְחָמָה אֶת־פְּלִשְׁתִּים וַיַּךְ אֶלְחָנָן בֶּן־יָעִוּר אֶת־לַחְמִי אֲחִי גָּלְיָת הַגִּתִּי וְעֵץ חֲנִיתוֹ כִּמְנוֹר אֹרְגִים׃ וַתְּהִי־עוֹד מִלְחָמָה בְּגַת וַיְהִי ׀ אִישׁ מִדָּה וְאֶצְבְּעֹתָיו שֵׁשׁ־וָשֵׁשׁ עֶשְׂרִים וְאַרְבַּע וְגַם־הוּא נוֹלַד לְהָרָפָא׃ וַיְחָרֵף אֶת־יִשְׂרָאֵל וַיַּכֵּהוּ יְהוֹנָתָן בֶּן־שִׁמְעָא אֲחִי דָוִיד׃ אֵל נוּלְּדוּ לְהָרָפָא בְּגַת וַיִּפְּלוּ בְיַד־דָּוִיד וּבְיַד־עֲבָדָיו׃

כא וַיַּעֲמֹד שָׂטָן עַל־יִשְׂרָאֵל וַיָּסֶת אֶת־דָּוִיד לִמְנוֹת אֶת־יִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר דָּוִיד אֶל־יוֹאָב וְאֶל־שָׂרֵי הָעָם לְכוּ סִפְרוּ אֶת־יִשְׂרָאֵל מִבְּאֵר שֶׁבַע וְעַד־דָּן וְהָבִיאוּ אֵלַי וְאֵדְעָה אֶת־מִסְפָּרָם׃ וַיֹּאמֶר יוֹאָב יוֹסֵף יְהוָה עַל־עַמּוֹ כָּהֵם מֵאָה פְעָמִים הֲלֹא אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ כֻּלָּם לַאדֹנִי לַעֲבָדִים לָמָּה יְבַקֵּשׁ זֹאת אֲדֹנִי לָמָּה יִהְיֶה לְאַשְׁמָה לְיִשְׂרָאֵל׃ וּדְבַר־הַמֶּלֶךְ חָזַק עַל־יוֹאָב וַיֵּצֵא יוֹאָב וַיִּתְהַלֵּךְ בְּכָל־יִשְׂרָאֵל וַיָּבֹא יְרוּשָׁלָם׃ וַיִּתֵּן יוֹאָב אֶת־מִסְפַּר מִפְקַד־הָעָם אֶל־דָּוִיד וַיְהִי כָל־יִשְׂרָאֵל אֶלֶף אֲלָפִים וּמֵאָה אֶלֶף אִישׁ שֹׁלֵף חֶרֶב וִיהוּדָה אַרְבַּע מֵאוֹת וְשִׁבְעִים אֶלֶף אִישׁ שֹׁלֵף חָרֶב׃ וְלֵוִי וּבִנְיָמִן לֹא פָקַד בְּתוֹכָם כִּי־נִתְעַב דְּבַר־הַמֶּלֶךְ אֶת־יוֹאָב׃ וַיֵּרַע בְּעֵינֵי הָאֱלֹהִים עַל־הַדָּבָר הַזֶּה וַיַּךְ אֶת־יִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר דָּוִיד אֶל־הָאֱלֹהִים חָטָאתִי מְאֹד אֲשֶׁר עָשִׂיתִי אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וְעַתָּה הַעֲבֶר־נָא אֶת־עֲוֺן עַבְדְּךָ כִּי נִסְכַּלְתִּי מְאֹד׃ פ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־גָּד חֹזֵה דָוִיד לֵאמֹר׃ לֵךְ וְדִבַּרְתָּ אֶל־דָּוִיד לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה שָׁלוֹשׁ אֲנִי נֹטֶה עָלֶיךָ בְּחַר־לְךָ אַחַת מֵהֵנָּה וְאֶעֱשֶׂה־לָּךְ׃ וַיָּבֹא גָד אֶל־דָּוִיד וַיֹּאמֶר לוֹ כֹּה־אָמַר יְהוָה קַבֶּל־לָךְ׃ אִם־שָׁלוֹשׁ שָׁנִים רָעָב וְאִם־שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים נִסְפֶּה מִפְּנֵי־צָרֶיךָ וְחֶרֶב אוֹיְבֶיךָ ׀ לְמַשֶּׂגֶת וְאִם־שְׁלֹשֶׁת יָמִים חֶרֶב יְהוָה ׀ וְדֶבֶר בָּאָרֶץ וּמַלְאַךְ יְהוָה מַשְׁחִית בְּכָל־גְּבוּל יִשְׂרָאֵל

כ׳ ה׳ יתיר י׳ ח׳ דגש אחר שורק

ועתה

וְעַתָּה רְאֵה מָה־אָשִׁיב אֶת־שֹׁלְחִי דָּבָר׃ ס וַיֹּאמֶר דָּוִיד אֶל־גָּד צַר־לִי מְאֹד אֶפְּלָה־נָּא בְיַד־יְהוָה כִּי־רַבִּים רַחֲמָיו מְאֹד וּבְיַד־אָדָם אַל־אֶפֹּל׃ וַיִּתֵּן יְהוָה דֶּבֶר בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּפֹּל מִיִּשְׂרָאֵל שִׁבְעִים אֶלֶף אִישׁ׃ וַיִּשְׁלַח הָאֱלֹהִים ׀ מַלְאָךְ ׀ לִירוּשָׁלַם לְהַשְׁחִיתָהּ וּכְהַשְׁחִית רָאָה יְהוָה וַיִּנָּחֶם עַל־הָרָעָה וַיֹּאמֶר לַמַּלְאָךְ הַמַּשְׁחִית רַב עַתָּה הֶרֶף יָדֶךָ וּמַלְאַךְ יְהוָה עֹמֵד עִם־גֹּרֶן אָרְנָן הַיְבוּסִי׃ ס וַיִּשָּׂא דָוִיד אֶת־עֵינָיו וַיַּרְא אֶת־מַלְאַךְ יְהוָה עֹמֵד בֵּין הָאָרֶץ וּבֵין הַשָּׁמַיִם וְחַרְבּוֹ שְׁלוּפָה בְּיָדוֹ נְטוּיָה עַל־יְרוּשָׁלָם וַיִּפֹּל דָּוִיד וְהַזְּקֵנִים מְכֻסִּים בַּשַּׂקִּים עַל־פְּנֵיהֶם׃ וַיֹּאמֶר דָּוִיד אֶל־הָאֱלֹהִים הֲלֹא אֲנִי אָמַרְתִּי לִמְנוֹת בָּעָם וַאֲנִי־הוּא אֲשֶׁר־חָטָאתִי וְהָרֵעַ הֲרֵעוֹתִי וְאֵלֶּה הַצֹּאן מֶה עָשׂוּ יְהוָה אֱלֹהַי תְּהִי נָא יָדְךָ בִּי וּבְבֵית אָבִי וּבְעַמְּךָ לֹא לְמַגֵּפָה׃ פ וּמַלְאַךְ יְהוָה אָמַר אֶל־גָּד לֵאמֹר לְדָוִיד כִּי ׀ יַעֲלֶה דָוִיד לְהָקִים מִזְבֵּחַ לַיהוָה בְּגֹרֶן אָרְנָן הַיְבֻסִי׃ וַיַּעַל דָּוִיד בִּדְבַר־גָּד אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּשֵׁם יְהוָה׃ וַיָּשָׁב אָרְנָן וַיַּרְא אֶת־הַמַּלְאָךְ וְאַרְבַּעַת בָּנָיו עִמּוֹ מִתְחַבְּאִים וְאָרְנָן דָּשׁ חִטִּים׃ וַיָּבֹא דָוִיד עַד־אָרְנָן וַיַּבֵּט אָרְנָן וַיַּרְא אֶת־דָּוִיד וַיֵּצֵא מִן־הַגֹּרֶן וַיִּשְׁתַּחוּ לְדָוִיד אַפַּיִם אָרְצָה׃ וַיֹּאמֶר דָּוִיד אֶל־אָרְנָן תְּנָה־לִּי מְקוֹם הַגֹּרֶן וְאֶבְנֶה־בּוֹ מִזְבֵּחַ לַיהוָה בְּכֶסֶף מָלֵא תְּנֵהוּ לִי וְתֵעָצַר הַמַּגֵּפָה מֵעַל הָעָם׃ וַיֹּאמֶר אָרְנָן אֶל־דָּוִיד קַח־לָךְ וְיַעַשׂ אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ הַטּוֹב בְּעֵינָיו רְאֵה נָתַתִּי הַבָּקָר לָעֹלוֹת וְהַמּוֹרִגִּים לָעֵצִים וְהַחִטִּים לַמִּנְחָה הַכֹּל נָתָתִּי׃ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ דָּוִיד לְאָרְנָן לֹא כִּי־קָנֹה אֶקְנֶה בְּכֶסֶף מָלֵא כִּי לֹא־אֶשָּׂא אֲשֶׁר־לְךָ לַיהוָה וְהַעֲלוֹת עוֹלָה חִנָּם׃ וַיִּתֵּן דָּוִיד לְאָרְנָן בַּמָּקוֹם שִׁקְלֵי זָהָב מִשְׁקַל שֵׁשׁ מֵאוֹת׃ וַיִּבֶן שָׁם דָּוִיד מִזְבֵּחַ לַיהוָה וַיַּעַל עֹלוֹת וּשְׁלָמִים וַיִּקְרָא אֶל־יְהוָה וַיַּעֲנֵהוּ בָאֵשׁ מִן־הַשָּׁמַיִם עַל מִזְבַּח הָעֹלָה׃ ס וַיֹּאמֶר יְהוָה לַמַּלְאָךְ וַיָּשֶׁב חַרְבּוֹ אֶל־נְדָנָהּ׃ בָּעֵת הַהִיא בִּרְאוֹת דָּוִיד כִּי־עָנָהוּ יְהוָה בְּגֹרֶן אָרְנָן הַיְבוּסִי וַיִּזְבַּח שָׁם׃ וּמִשְׁכַּן יְהוָה אֲשֶׁר־עָשָׂה מֹשֶׁה בַמִּדְבָּר וּמִזְבַּח הָעוֹלָה בָּעֵת הַהִיא בַּבָּמָה בְּגִבְעוֹן׃ וְלֹא־יָכֹל דָּוִיד לָלֶכֶת לְפָנָיו לִדְרֹשׁ אֱלֹהִים כִּי נִבְעַת מִפְּנֵי חֶרֶב מַלְאַךְ יְהוָה׃ פ

כב וַיֹּאמֶר דָּוִיד זֶה הוּא בֵּית יְהוָה הָאֱלֹהִים וְזֶה־מִּזְבֵּחַ לְעֹלָה לְיִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר דָּוִיד לִכְנוֹס אֶת־הַגֵּרִים אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲמֵד חֹצְבִים לַחְצוֹב אַבְנֵי גָזִית לִבְנוֹת בֵּית הָאֱלֹהִים׃ וּבַרְזֶל ׀ לָרֹב לַמִּסְמְרִים לְדַלְתוֹת הַשְּׁעָרִים

ולמחברות

ולמחברות הכין דויד ונחשת לרב אין משקל: ועצי ארזים לאין מספר כי הביאו הצידנים והצרים עצי ארזים לרב לדויד: ויאמר דויד שלמה בני נער ורך והבית לבנות ליהוה להגדיל למעלה לשם ולתפארת לכל הארצות אכינה נא לו ויכן דויד לרב לפני מותו: ויקרא לשלמה בנו ויצוהו לבנות בית ליהוה אלהי ישראל: ויאמר דויד לשלמה בנו אני היה עם לבבי לבנות בית לשם יהוה אלהי: ויהי עלי דבר יהוה לאמר דם לרב שפכת ומלחמות גדלות עשית לא תבנה בית לשמי כי דמים רבים שפכת ארצה לפני: הנה בן נולד לך הוא יהיה איש מנוחה והנחותי לו מכל אויביו מסביב כי שלמה יהיה שמו ושלום ושקט אתן על ישראל בימיו: הוא יבנה בית לשמי והוא יהיה לי לבן ואני לו לאב והכינותי את כסא מלכותו על ישראל עד עולם: עתה בני יהי יהוה עמך והצלחת ובנית בית יהוה אלהיך כאשר דבר עליך: אך יתן לך יהוה שכל ובינה ויצוך על ישראל ולשמור את תורת יהוה אלהיך: אז תצליח אם תשמור לעשות את החקים ואת המשפטים אשר צוה יהוה את משה על ישראל חזק ואמץ אל תירא ואל תחת: והנה בעניי הכינותי לבית יהוה זהב ככרים מאה אלף וכסף אלף אלפים ככרים ולנחשת ולברזל אין משקל כי לרב היה ועצים ואבנים הכינותי ועליהם תוסיף: ועמך לרב עשי מלאכה חצבים וחרשי אבן ועץ וכל חכם בכל מלאכה: לזהב לכסף ולנחשת ולברזל אין מספר קום ועשה ויהי יהוה עמך: ויצו דויד לכל שרי ישראל לעזר לשלמה בנו: ס הלא יהוה אלהיכם עמכם והניח לכם מסביב כי נתן בידי את ישבי הארץ ונכבשה הארץ לפני יהוה ולפני עמו: עתה תנו לבבכם ונפשכם לדרוש ליהוה אלהיכם וקומו ובנו את מקדש יהוה האלהים להביא את ארון ברית יהוה וכלי קדש האלהים לבית הנבנה לשם יהוה:

ודויד זקן ושבע ימים וימלך את שלמה בנו על ישראל: ויאסף את כל שרי ישראל והכהנים והלוים: ויספרו הלוים מבן שלשים שנה ומעלה ויהי מספרם לגלגלתם לגברים שלשים ושמונה אלף: מאלה לנצח על מלאכת בית יהוה עשרים וארבעה אלף ושטרים

כב׳ ז׳ בני קרי   יז׳ קמץ בס״ק

ושפטים

ושפטים ששת אלפים: וארבעת אלפים שערים וארבעת אלפים מהללים ליהוה בכלים אשר עשיתי להלל: ס ויחלקם דויד מחלקות ס לבני לוי לגרשון קהת ומררי: ס לגרשני לעדן ושמעי: ס

בני לעדן הראש יחיאל וזתם ויואל שלשה: ס

בני שמעי שלמות וחזיאל והרן שלשה אלה ראשי האבות ללעדן: ס ובני שמעי יחת זינא ויעוש ובריעה אלה בני שמעי ארבעה: ויהי יחת הראש וזיזה השני ויעוש ובריעה לא הרבו בנים ויהיו לבית אב לפקדה אחת: פא בני קהת עמרם יצהר חברון ועזיאל ארבעה: ס בני עמרם אהרן ומשה ויבדל אהרן להקדישו קדש קדשים הוא ובניו עד עולם להקטיר לפני יהוה לשרתו ולברך בשמו עד עולם: ומשה איש האלהים בניו יקראו על שבט הלוי: ס

בני משה גרשום ואליעזר: בני גרשום שבואל הראש: ויהיו בני אליעזר רחביה הראש ולא היה לאליעזר בנים אחרים ובני רחביה רבו למעלה: ס

בני יצהר שלמית הראש: בני חברון יריהו הראש אמריה השני יחזיאל השלישי ויקמעם הרביעי: בני עזיאל מיכה הראש וישיה השני:

בני מררי מחלי ומושי בני מחלי אלעזר וקיש: וימת אלעזר ולא היו לו בנים כי אם בנות וישאום בני קיש אחיהם: בני מושי מחלי ועדר וירמות שלושה ס אלה בני לוי לבית אבתיהם ראשי האבות לפקודיהם במספר שמות לגלגלתם עשה המלאכה לעבדת בית יהוה מבן עשרים שנה ומעלה: כי אמר דויד הניח יהוה אלהי ישראל לעמו וישכן בירושלם עד לעולם: וגם ללוים אין לשאת את המשכן ואת כל כליו לעבדתו: כי בדברי דויד האחרונים המה מספר בני לוי מבן עשרים שנה ולמעלה: כי מעמדם ליד בני אהרן לעבדת בית יהוה על החצרות ועל הלשכות ועל טהרת לכל קדש ומעשה עבדת בית האלהים: וללחם המערכת ולסלת למנחה ולרקיקי המצות ולמחבת ולמרבכת ולכל משורה ומדה: ולעמד בבקר בבקר להדות ולהלל ליהוה וכן לערב: ולכל העלות עלות ליהוה לשבתות לחדשים

כג׳ ט׳ שלומית קרי

ולמעדים

וְלַמֹּעֲדִים בְּמִסְפָּר כְּמִשְׁפָּט עֲלֵיהֶם תָּמִיד לִפְנֵי יְהוָה׃
וְשָׁמְרוּ אֶת־מִשְׁמֶרֶת אֹהֶל־מוֹעֵד וְאֵת מִשְׁמֶרֶת הַקֹּדֶשׁ
וּמִשְׁמֶרֶת בְּנֵי אַהֲרֹן אֲחֵיהֶם לַעֲבֹדַת בֵּית יְהוָה׃ פ

כד וְלִבְנֵי אַהֲרֹן מַחְלְקוֹתָם בְּנֵי אַהֲרֹן נָדָב וַאֲבִיהוּא אֶלְעָזָר
וְאִיתָמָר׃ וַיָּמָת נָדָב וַאֲבִיהוּא לִפְנֵי אֲבִיהֶם וּבָנִים לֹא־הָיוּ
לָהֶם וַיְכַהֲנוּ אֶלְעָזָר וְאִיתָמָר׃ וַיֶּחָלְקֵם דָּוִיד וְצָדוֹק מִן־
בְּנֵי אֶלְעָזָר וַאֲחִימֶלֶךְ מִן־בְּנֵי אִיתָמָר לִפְקֻדָּתָם בַּעֲבֹדָתָם׃
וַיִּמָּצְאוּ בְנֵי־אֶלְעָזָר רַבִּים לְרָאשֵׁי הַגְּבָרִים מִן־בְּנֵי אִיתָמָר
וַיַּחְלְקוּם לִבְנֵי אֶלְעָזָר רָאשִׁים לְבֵית־אָבוֹת שִׁשָּׁה עָשָׂר
וְלִבְנֵי אִיתָמָר לְבֵית אֲבוֹתָם שְׁמוֹנָה׃ וַיַּחְלְקוּם בְּגוֹרָלוֹת ה
אֵלֶּה עִם־אֵלֶּה כִּי־הָיוּ שָׂרֵי־קֹדֶשׁ וְשָׂרֵי הָאֱלֹהִים מִבְּנֵי אֶלְעָזָר
וּבִבְנֵי אִיתָמָר׃ ס וַיִּכְתְּבֵם שְׁמַעְיָה בֶן־נְתַנְאֵל הַסּוֹפֵר
מִן־הַלֵּוִי לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְהַשָּׂרִים וְצָדוֹק הַכֹּהֵן וַאֲחִימֶלֶךְ בֶּן־
אֶבְיָתָר וְרָאשֵׁי הָאָבוֹת לַכֹּהֲנִים וְלַלְוִיִּם בֵּית־אָב אֶחָד אָחֻז
לְאֶלְעָזָר וְאָחֻז ׀ אָחֻז לְאִיתָמָר׃ פ וַיֵּצֵא הַגּוֹרָל
הָרִאשׁוֹן לִיהוֹיָרִיב ס לִידַעְיָה הַשֵּׁנִי׃ ס לְחָרִם הַשְּׁלִשִׁי ס
לִשְׂעֹרִים הָרְבִעִי׃ ס לְמַלְכִּיָּה הַחֲמִישִׁי ס לְמִיָּמִן הַשִּׁשִּׁי׃ ס
לְהַקּוֹץ הַשְּׁבִעִי ס לַאֲבִיָּה הַשְּׁמִנִי׃ ס לְיֵשׁוּעַ הַתְּשִׁעִי ס לִשְׁכַנְיָהוּ
הָעֲשִׂרִי׃ ס לְאֶלְיָשִׁיב עַשְׁתֵּי עָשָׂר ס לְיָקִים שְׁנַיִם עָשָׂר׃ ס
לְחֻפָּה שְׁלֹשָׁה עָשָׂר ס לְיֶשֶׁבְאָב אַרְבָּעָה עָשָׂר׃ ס לְבִלְגָּה
חֲמִשָּׁה עָשָׂר ס לְאִמֵּר שִׁשָּׁה עָשָׂר׃ ס לְחֵזִיר שִׁבְעָה עָשָׂר ס
לְהַפִּצֵּץ שְׁמוֹנָה עָשָׂר׃ ס לִפְתַחְיָה תִּשְׁעָה עָשָׂר ס לִיחֶזְקֵאל
הָעֶשְׂרִים׃ ס לְיָכִין אֶחָד וְעֶשְׂרִים ס לְגָמוּל שְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים׃ ס
לִדְלָיָהוּ שְׁלֹשָׁה וְעֶשְׂרִים ס לְמַעַזְיָהוּ אַרְבָּעָה וְעֶשְׂרִים׃ ס
פ אֵלֶּה פְקֻדָּתָם לַעֲבֹדָתָם לָבוֹא לְבֵית־יְהוָה
כְּמִשְׁפָּטָם בְּיַד אַהֲרֹן אֲבִיהֶם כַּאֲשֶׁר צִוָּהוּ יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל׃ ס וְלִבְנֵי לֵוִי הַנּוֹתָרִים לִבְנֵי עַמְרָם שׁוּבָאֵל לִבְנֵי כ
שׁוּבָאֵל יֶחְדְּיָהוּ׃ ס לִרְחַבְיָהוּ לִבְנֵי רְחַבְיָהוּ הָרֹאשׁ יִשִּׁיָּה׃
לַיִּצְהָרִי שְׁלֹמוֹת לִבְנֵי שְׁלֹמוֹת יָחַת׃ ס וּבָנַי יְרִיָּהוּ אֲמַרְיָהוּ
הַשֵּׁנִי יַחֲזִיאֵל הַשְּׁלִישִׁי יְקַמְעָם הָרְבִיעִי׃ ס בְּנֵי עֻזִּיאֵל
מִיכָה לִבְנֵי מִיכָה שָׁמוּר׃ אֲחִי מִיכָה יִשִּׁיָּה ס לִבְנֵי יִשִּׁיָּה כה
זְכַרְיָהוּ׃ ס בְּנֵי מְרָרִי מַחְלִי וּמוּשִׁי בְּנֵי יַעֲזִיָּהוּ בְנוֹ׃ ס בְּנֵי
מְרָרִי לְיַעֲזִיָּהוּ בְּנוֹ וְשֹׁהַם וְזַכּוּר וְעִבְרִי׃ ס לְמַחְלִי אֶלְעָזָר
וְלֹא־הָיָה לוֹ בָּנִים׃ ס לְקִישׁ בְּנֵי־קִישׁ יְרַחְמְאֵל׃ ס וּבְנֵי מוּשִׁי
מַחְלִי וְעֵדֶר וִירִימוֹת אֵלֶּה בְּנֵי הַלְוִיִּם לְבֵית אֲבֹתֵיהֶם׃

וַיַּפִּילוּ גַם־הֵם גּוֹרָלוֹת לְעֻמַּת ׀ אֲחֵיהֶם בְּנֵי־אַהֲרֹן לִפְנֵי דָּוִיד
הַמֶּלֶךְ וְצָדוֹק וַאֲחִימֶלֶךְ וְרָאשֵׁי הָאָבוֹת לַכֹּהֲנִים וְלַלְוִיִּם
אָבוֹת הָרֹאשׁ לְעֻמַּת אָחִיו הַקָּטָן׃ ס

כה וַיַּבְדֵּל דָּוִיד וְשָׂרֵי הַצָּבָא לַעֲבֹדָה לִבְנֵי אָסָף וְהֵימָן
וִידוּתוּן הַנִּבְּאִים בְּכִנֹּרוֹת בִּנְבָלִים וּבִמְצִלְתָּיִם וַיְהִי מִסְפָּרָם
אַנְשֵׁי מְלָאכָה לַעֲבֹדָתָם׃ לִבְנֵי אָסָף זַכּוּר וְיוֹסֵף וּנְתַנְיָה
וַאֲשַׂרְאֵלָה בְּנֵי אָסָף עַל יַד־אָסָף הַנִּבָּא עַל־יְדֵי הַמֶּלֶךְ׃
לִידוּתוּן בְּנֵי יְדוּתוּן גְּדַלְיָהוּ וּצְרִי וִישַׁעְיָהוּ חֲשַׁבְיָהוּ וּמַתִּתְיָהוּ
שִׁשָּׁה עַל יְדֵי אֲבִיהֶם יְדוּתוּן בַּכִּנּוֹר הַנִּבָּא עַל־הֹדוֹת וְהַלֵּל
לַיהוָה׃ ס לְהֵימָן בְּנֵי הֵימָן בֻּקִּיָּהוּ מַתַּנְיָהוּ עֻזִּיאֵל שְׁבוּאֵל
וִירִימוֹת חֲנַנְיָה חֲנָנִי אֱלִיאָתָה גִדַּלְתִּי וְרֹמַמְתִּי עֶזֶר יָשְׁבְּקָשָׁה
ה מַלּוֹתִי הוֹתִיר מַחֲזִיאוֹת׃ כָּל־אֵלֶּה בָנִים לְהֵימָן חֹזֵה הַמֶּלֶךְ
בְּדִבְרֵי הָאֱלֹהִים לְהָרִים קָרֶן וַיִּתֵּן הָאֱלֹהִים לְהֵימָן בָּנִים
אַרְבָּעָה עָשָׂר וּבָנוֹת שָׁלוֹשׁ׃ כָּל־אֵלֶּה עַל־יְדֵי אֲבִיהֶם בַּשִּׁיר
בֵּית יְהוָה בִּמְצִלְתַּיִם נְבָלִים וְכִנֹּרוֹת לַעֲבֹדַת בֵּית הָאֱלֹהִים
עַל יְדֵי הַמֶּלֶךְ אָסָף וִידוּתוּן וְהֵימָן׃ וַיְהִי מִסְפָּרָם עִם
אֲחֵיהֶם מְלֻמְּדֵי־שִׁיר לַיהוָה כָּל־הַמֵּבִין מָאתַיִם שְׁמוֹנִים
וּשְׁמוֹנָה׃ וַיַּפִּילוּ גּוֹרָלוֹת מִשְׁמֶרֶת לְעֻמַּת כַּקָּטֹן כַּגָּדוֹל
מֵבִין עִם־תַּלְמִיד׃ פ וַיֵּצֵא הַגּוֹרָל הָרִאשׁוֹן לְאָסָף
לְיוֹסֵף ס גְּדַלְיָהוּ הַשֵּׁנִי הוּא־וְאֶחָיו וּבָנָיו שְׁנֵים עָשָׂר׃ ס
הַשְּׁלִשִׁי זַכּוּר בָּנָיו וְאֶחָיו שְׁנֵים עָשָׂר׃ ס
הָרְבִיעִי לַיִּצְרִי בָּנָיו וְאֶחָיו שְׁנֵים עָשָׂר׃ ס
הַחֲמִישִׁי נְתַנְיָהוּ בָּנָיו וְאֶחָיו שְׁנֵים עָשָׂר׃ ס
הַשִּׁשִּׁי בֻּקִּיָּהוּ בָּנָיו וְאֶחָיו שְׁנֵים עָשָׂר׃ ס
הַשְּׁבִיעִי יְשַׂרְאֵלָה בָּנָיו וְאֶחָיו שְׁנֵים עָשָׂר׃ ס
הַשְּׁמִינִי יְשַׁעְיָהוּ בָּנָיו וְאֶחָיו שְׁנֵים עָשָׂר׃ ס טו
הַתְּשִׁיעִי מַתַּנְיָהוּ בָּנָיו וְאֶחָיו שְׁנֵים עָשָׂר׃ ס
הָעֲשִׂירִי שִׁמְעִי בָּנָיו וְאֶחָיו שְׁנֵים עָשָׂר׃ ס
עַשְׁתֵּי־עָשָׂר עֲזַרְאֵל בָּנָיו וְאֶחָיו שְׁנֵים עָשָׂר׃ ס
הַשְּׁנֵים עָשָׂר לַחֲשַׁבְיָה בָּנָיו וְאֶחָיו שְׁנֵים עָשָׂר׃ ס
לִשְׁלֹשָׁה עָשָׂר שׁוּבָאֵל בָּנָיו וְאֶחָיו שְׁנֵים עָשָׂר׃ ס כ
לְאַרְבָּעָה עָשָׂר מַתִּתְיָהוּ בָּנָיו וְאֶחָיו שְׁנֵים עָשָׂר׃ ס
לַחֲמִשָּׁה עָשָׂר לִירֵמוֹת בָּנָיו וְאֶחָיו שְׁנֵים עָשָׂר׃ ס
לְשִׁשָּׁה עָשָׂר לַחֲנַנְיָהוּ בָּנָיו וְאֶחָיו שְׁנֵים עָשָׂר׃ ס
לְשִׁבְעָה עָשָׂר לְיָשְׁבְּקָשָׁה בָּנָיו וְאֶחָיו שְׁנֵים עָשָׂר׃ ס
לִשְׁמוֹנָה עָשָׂר לַחֲנָנִי בָּנָיו וְאֶחָיו שְׁנֵים עָשָׂר׃ ס כה

לתשעה עשר למלותי בניו ואחיו שנים עשר: לאליתה עשרים בניו ואחיו שנים עשר: לאחד ועשרים להותיר בניו ואחיו שנים עשר: לשנים ועשרים לגדלתי בניו ואחיו שנים עשר: לשלשה ועשרים למחזיאות בניו ואחיו שנים עשר: לארבעה ועשרים לרוממתי עזר בניו ואחיו שנים עשר:

כו למחלקות לשערים לקרחים משלמיהו בן קרא מן בני אסף: ולמשלמיהו בנים זכריהו הבכור ידיעאל השני זבדיהו השלישי יתניאל הרביעי: עילם החמישי יהוחנן הששי אליהועיני השביעי: ולעבד אדם בנים שמעיה הבכור יהוזבד השני יואח השלישי ושכר הרביעי ונתנאל החמישי: עמיאל הששי יששכר השביעי פעלתי השמיני כי ברכו אלהים: ולשמעיה בנו נולד בנים הממשלים לבית אביהם כי גבורי חיל המה: בני שמעיה עתני ורפאל ועובד אלזבד אחיו בני חיל אליהו וסמכיהו: כל אלה מבני עבד אדם המה ובניהם ואחיהם איש חיל בכח לעבדה ששים ושנים לעבד אדם: ולמשלמיהו בנים ואחים בני חיל שמונה עשר: ולחסה מן בני מררי בנים שמרי הראש כי לא היה בכור וישמהו אביהו לראש: חלקיהו השני טבליהו השלישי זכריהו הרביעי כל בנים ואחים לחסה שלשה עשר: לאלה מחלקות השערים לראשי הגברים משמרות לעמת אחיהם לשרת בבית יהוה: ויפילו גורלות כקטן כגדול לבית אבותם לשער ושער: ויפל הגורל מזרחה לשלמיהו וזכריהו בנו יועץ בשכל הפילו גורלות ויצא גורלו צפונה: לעבד אדם נגבה ולבניו בית האספים: לשפים ולחסה למערב עם שער שלכת במסלה העולה משמר לעמת משמר: למזרח הלוים ששה לצפונה ליום ארבעה לנגבה ליום ארבעה ולאספים שנים שנים: לפרבר למערב ארבעה למסלה שנים לפרבר: אלה מחלקות השערים לבני הקרחי ולבני מררי: והלוים אחיה על אוצרות בית האלהים ולאצרות הקדשים: בני לעדן בני הגרשני ללעדן ראשי האבות ללעדן הגרשני יחיאלי: בני יחיאלי זתם ויואל אחיו על אצרות בית יהוה: לעמרמי ליצהרי לחברוני לעזיאלי: ושבאל בן גרשום בן משה נגיד על האצרות: ואחיו

כה׳ לא׳ קבץ בס״ק   כו׳ מ׳ קמץ בלא אסף

לאליעזר רחביהו בנו וישעיהו בנו וירם בנו וזכרי בנו ושלמות בנו: הוא שלמות ואחיו על כל אצרות הקדשים אשר הקדיש דויד המלך וראשי האבות לשרי האלפים והמאות ושרי הצבא: מן המלחמות ומן השלל הקדישו לחזק לבית יהוה: וכל ההקדיש שמואל הראה ושאול בן קיש ואבנר בן נר ויואב בן צרויה כל המקדיש על יד שלמית ואחיו: ליצהרי כנניהו ובניו למלאכה החיצונה על ישראל לשטרים ולשפטים: לחברוני חשביהו ואחיו בני חיל אלף ושבע מאות על פקדת ישראל מעבר לירדן מערבה לכל מלאכת יהוה ולעבדת המלך: לחברוני יריה הראש לחברוני לתלדתיו לאבות בשנת הארבעים למלכות דויד נדרשו וימצא בהם גבורי חיל ביעזיר גלעד: ואחיו בני חיל אלפים ושבע מאות ראשי האבות ויפקידם דויד המלך על הראובני והגדי וחצי שבט המנשי לכל דבר האלהים ודבר המלך:

כז ובני ישראל למספרם ראשי האבות ושרי האלפים והמאות ושטריהם המשרתים את המלך לכל דבר המחלקות הבאה והיצאת חדש בחדש לכל חדשי השנה המחלקת האחת עשרים וארבעה אלף: על המחלקת הראשונה לחדש הראשון ישבעם בן זבדיאל ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: מן בני פרץ הראש לכל שרי הצבאות לחדש הראשון: ועל מחלקת החדש השני דודי האחוחי ומחלקתו ומקלות הנגיד ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: שר הצבא השלישי לחדש השלישי בניהו בן יהוידע הכהן ראש ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: הוא בניהו גבור השלשים ועל השלשים ומחלקתו עמיזבד בנו: הרביעי לחדש הרביעי עשהאל אחי יואב וזבדיה בנו אחריו ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: החמישי לחדש החמישי השר שמהות היזרח ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: הששי לחדש הששי עירא בן עקש התקועי ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: השביעי לחדש השביעי חלץ הפלוני מן בני אפרים ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: השמיני לחדש השמיני סבכי החשתי לזרחי ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: התשיעי לחדש התשיעי אביעזר הענתותי

ט׳ כה׳ ושלומית ק׳   לא׳ כצ׳ל   מ׳ א׳ כצ׳ל   ח׳ הש׳ בפתח

לַבִּנְיָמִינִי וְעַל מַחֲלֻקְתּוֹ עֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה אָלֶף׃ הָעֲשִׂירִי לַחֹדֶשׁ הָעֲשִׂירִי מַהְרַי הַנְּטוֹפָתִי לַזַּרְחִי וְעַל מַחֲלֻקְתּוֹ עֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה אָלֶף׃ עַשְׁתֵּי עָשָׂר לְעַשְׁתֵּי עָשָׂר הַחֹדֶשׁ בְּנָיָה הַפִּרְעָתוֹנִי מִן־בְּנֵי אֶפְרָיִם וְעַל מַחֲלֻקְתּוֹ עֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה אָלֶף׃ הַשְּׁנֵים עָשָׂר לִשְׁנֵים עָשָׂר הַחֹדֶשׁ חֶלְדַּי הַנְּטוֹפָתִי לְעָתְנִיאֵל וְעַל מַחֲלֻקְתּוֹ עֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה אָלֶף׃ פ

וְעַל שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל לָרְאוּבֵנִי נָגִיד אֱלִיעֶזֶר בֶּן־זִכְרִי לַשִּׁמְעוֹנִי שְׁפַטְיָהוּ בֶּן־מַעֲכָה׃ ס לְלֵוִי חֲשַׁבְיָה בֶן־קְמוּאֵל לְאַהֲרֹן צָדוֹק׃ ס לִיהוּדָה אֱלִיהוּ מֵאֲחֵי דָוִיד לְיִשָּׂשכָר עָמְרִי בֶּן־מִיכָאֵל׃ ס לִזְבוּלֻן יִשְׁמַעְיָהוּ בֶּן־עֹבַדְיָהוּ לְנַפְתָּלִי יְרִימוֹת בֶּן־עַזְרִיאֵל׃ ס לִבְנֵי אֶפְרַיִם הוֹשֵׁעַ בֶּן־עֲזַזְיָהוּ לַחֲצִי שֵׁבֶט מְנַשֶּׁה יוֹאֵל בֶּן־פְּדָיָהוּ׃ ס לַחֲצִי הַמְנַשֶּׁה גִּלְעָדָה יִדּוֹ בֶּן־זְכַרְיָהוּ לְבִנְיָמִן יַעֲשִׂיאֵל בֶּן־אַבְנֵר׃ ס לְדָן עֲזַרְאֵל בֶּן־יְרֹחָם אֵלֶּה שָׂרֵי שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל׃ וְלֹא־נָשָׂא דָוִיד מִסְפָּרָם לְמִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּלְמָטָּה כִּי אָמַר יְהוָה לְהַרְבּוֹת אֶת־יִשְׂרָאֵל כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמָיִם׃ יוֹאָב בֶּן־צְרוּיָה הֵחֵל לִמְנוֹת וְלֹא כִלָּה וַיְהִי בָזֹאת קֶצֶף עַל־יִשְׂרָאֵל וְלֹא עָלָה הַמִּסְפָּר בְּמִסְפַּר דִּבְרֵי־הַיָּמִים לַמֶּלֶךְ דָּוִיד׃ פ

וְעַל אֹצְרוֹת הַמֶּלֶךְ עַזְמָוֶת בֶּן־עֲדִיאֵל ס וְעַל הָאֹצָרוֹת בַּשָּׂדֶה בֶּעָרִים וּבַכְּפָרִים וּבַמִּגְדָּלוֹת יְהוֹנָתָן בֶּן־עֻזִּיָּהוּ׃ ס וְעַל עֹשֵׂי מְלֶאכֶת הַשָּׂדֶה לַעֲבֹדַת הָאֲדָמָה עֶזְרִי בֶּן־כְּלוּב׃ פ

וְעַל־הַכְּרָמִים שִׁמְעִי הָרָמָתִי וְעַל שֶׁבַּכְּרָמִים לְאֹצְרוֹת הַיַּיִן זַבְדִּי הַשִּׁפְמִי׃ פ וְעַל־הַזֵּיתִים וְהַשִּׁקְמִים אֲשֶׁר בַּשְּׁפֵלָה בַּעַל חָנָן הַגְּדֵרִי וְעַל־אֹצְרוֹת הַשֶּׁמֶן יוֹעָשׁ׃ ס וְעַל־הַבָּקָר הָרֹעִים בַּשָּׁרוֹן שִׁטְרַי הַשָּׁרוֹנִי וְעַל־הַבָּקָר בָּעֲמָקִים שָׁפָט בֶּן־עַדְלָי׃ ס וְעַל־הַגְּמַלִּים אוֹבִיל הַיִּשְׁמְעֵלִי ס וְעַל־הָאֲתֹנוֹת יֶחְדְּיָהוּ הַמֵּרֹנֹתִי׃ ס וְעַל־הַצֹּאן יָזִיז הַהַגְרִי כָּל־אֵלֶּה שָׂרֵי הָרְכוּשׁ אֲשֶׁר לַמֶּלֶךְ דָּוִיד׃

פ וִיהוֹנָתָן דּוֹד־דָּוִיד יוֹעֵץ אִישׁ־מֵבִין וְסוֹפֵר הוּא וִיחִיאֵל בֶּן־חַכְמוֹנִי עִם־בְּנֵי הַמֶּלֶךְ׃ ס וַאֲחִיתֹפֶל יוֹעֵץ לַמֶּלֶךְ וְחוּשַׁי הָאַרְכִּי רֵעַ הַמֶּלֶךְ׃ ס וְאַחֲרֵי אֲחִיתֹפֶל יְהוֹיָדָע בֶּן־בְּנָיָהוּ וְאֶבְיָתָר וְשַׂר־צָבָא לַמֶּלֶךְ יוֹאָב׃ פ

כח וַיַּקְהֵל דָּוִיד אֶת־כָּל־שָׂרֵי יִשְׂרָאֵל שָׂרֵי הַשְּׁבָטִים וְשָׂרֵי הַמַּחְלְקוֹת הַמְשָׁרְתִים אֶת־הַמֶּלֶךְ וְשָׂרֵי הָאֲלָפִים וְשָׂרֵי הַמֵּאוֹת וְשָׂרֵי כָל־רְכוּשׁ־וּמִקְנֶה לַמֶּלֶךְ וּלְבָנָיו עִם־הַסָּרִיסִים וְהַגִּבּוֹרִים וּלְכָל־גִּבּוֹר חָיִל אֶל־יְרוּשָׁלִָם׃ וַיָּקָם דָּוִיד

ס׳ יב׳ לבן ימיני ק׳ נ״א שרטי קרי

המלך

הַמֶּלֶךְ עַל־רַגְלָיו וַיֹּאמֶר שְׁמָעוּנִי אַחַי וְעַמִּי אֲנִי עִם־לְבָבִי לִבְנוֹת בֵּית מְנוּחָה לַאֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה וְלַהֲדֹם רַגְלֵי אֱלֹהֵינוּ וַהֲכִינוֹתִי לִבְנוֹת׃ וְהָאֱלֹהִים אָמַר לִי לֹא־תִבְנֶה בַיִת לִשְׁמִי כִּי אִישׁ מִלְחָמוֹת אַתָּה וְדָמִים שָׁפָכְתָּ׃ וַיִּבְחַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בִּי מִכֹּל בֵּית־אָבִי לִהְיוֹת לְמֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם כִּי בִיהוּדָה בָּחַר לְנָגִיד וּבְבֵית יְהוּדָה בֵּית אָבִי וּבִבְנֵי אָבִי בִּי רָצָה לְהַמְלִיךְ עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל׃ וּמִכָּל־בָּנַי כִּי רַבִּים בָּנִים נָתַן לִי יְהוָה וַיִּבְחַר בִּשְׁלֹמֹה בְנִי לָשֶׁבֶת עַל־כִּסֵּא מַלְכוּת יְהוָה עַל־יִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר לִי שְׁלֹמֹה בִנְךָ הוּא־יִבְנֶה בֵיתִי וַחֲצֵרוֹתָי כִּי־בָחַרְתִּי בוֹ לִי לְבֵן וַאֲנִי אֶהְיֶה־לּוֹ לְאָב׃ וַהֲכִינוֹתִי אֶת־מַלְכוּתוֹ עַד־לְעוֹלָם אִם־יֶחֱזַק לַעֲשׂוֹת מִצְוֹתַי וּמִשְׁפָּטַי כַּיּוֹם הַזֶּה׃ וְעַתָּה לְעֵינֵי כָל־יִשְׂרָאֵל קְהַל־יְהוָה וּבְאָזְנֵי אֱלֹהֵינוּ שִׁמְרוּ וְדִרְשׁוּ כָּל־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לְמַעַן תִּירְשׁוּ אֶת־הָאָרֶץ הַטּוֹבָה וְהִנְחַלְתֶּם לִבְנֵיכֶם אַחֲרֵיכֶם עַד־עוֹלָם׃ וְאַתָּה שְׁלֹמֹה־בְנִי דַּע אֶת־אֱלֹהֵי אָבִיךָ וְעָבְדֵהוּ בְּלֵב שָׁלֵם וּבְנֶפֶשׁ חֲפֵצָה כִּי כָל־לְבָבוֹת דּוֹרֵשׁ יְהוָה וְכָל־יֵצֶר מַחֲשָׁבוֹת מֵבִין אִם־תִּדְרְשֶׁנּוּ יִמָּצֵא לָךְ וְאִם־תַּעַזְבֶנּוּ יַזְנִיחֲךָ לָעַד׃ רְאֵה עַתָּה כִּי־יְהוָה בָּחַר בְּךָ לִבְנוֹת־בַּיִת לַמִּקְדָּשׁ חֲזַק וַעֲשֵׂה׃ פ

וַיִּתֵּן דָּוִיד לִשְׁלֹמֹה בְנוֹ אֶת־תַּבְנִית הָאוּלָם וְאֶת־בָּתָּיו וְגַנְזַכָּיו וַעֲלִיֹּתָיו וַחֲדָרָיו הַפְּנִימִים וּבֵית הַכַּפֹּרֶת׃ וְתַבְנִית כֹּל אֲשֶׁר הָיָה בָרוּחַ עִמּוֹ לְחַצְרוֹת בֵּית־יְהוָה וּלְכָל־הַלְּשָׁכוֹת סָבִיב לְאֹצְרוֹת בֵּית הָאֱלֹהִים וּלְאֹצְרוֹת הַקֳּדָשִׁים׃ וּלְמַחְלְקוֹת הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם וּלְכָל־מְלֶאכֶת עֲבוֹדַת בֵּית־יְהוָה וּלְכָל־כְּלֵי עֲבוֹדַת בֵּית־יְהוָה׃ לַזָּהָב בַּמִּשְׁקָל לַזָּהָב לְכָל־כְּלֵי עֲבוֹדָה וַעֲבוֹדָה לְכֹל כְּלֵי הַכֶּסֶף בְּמִשְׁקָל לְכָל־כְּלֵי עֲבוֹדָה וַעֲבוֹדָה׃ וּמִשְׁקָל לִמְנֹרוֹת הַזָּהָב וְנֵרֹתֵיהֶם זָהָב בְּמִשְׁקַל־מְנוֹרָה וּמְנוֹרָה וְנֵרֹתֶיהָ וְלִמְנֹרוֹת הַכֶּסֶף בְּמִשְׁקָל לִמְנוֹרָה וְנֵרֹתֶיהָ כַּעֲבוֹדַת מְנוֹרָה וּמְנוֹרָה׃ וְאֶת־הַזָּהָב מִשְׁקָל לְשֻׁלְחֲנוֹת הַמַּעֲרֶכֶת לְשֻׁלְחַן וְשֻׁלְחָן וְכֶסֶף לְשֻׁלְחֲנוֹת הַכָּסֶף׃ וְהַמִּזְלָגוֹת וְהַמִּזְרָקוֹת וְהַקְּשָׂוֹת זָהָב טָהוֹר וְלִכְפוֹרֵי הַזָּהָב בְּמִשְׁקָל לִכְפוֹר וּכְפוֹר וְלִכְפוֹרֵי הַכֶּסֶף בְּמִשְׁקָל לִכְפוֹר וּכְפוֹר׃ וּלְמִזְבַּח הַקְּטֹרֶת זָהָב מְזֻקָּק בַּמִּשְׁקָל וּלְתַבְנִית הַמֶּרְכָּבָה הַכְּרֻבִים זָהָב לְפֹרְשִׂים וְסֹכְכִים עַל־אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה׃ הַכֹּל בִּכְתָב מִיַּד יְהוָה עָלַי הִשְׂכִּיל כֹּל מַלְאֲכוֹת הַתַּבְנִית׃ פ

וַיֹּאמֶר דָּוִיד לִשְׁלֹמֹה בְנוֹ חֲזַק וֶאֱמַץ וַעֲשֵׂה אַל־תִּירָא וְאַל־

תחת

תחת כי יהוה אלהים אלהי עמך לא ירפך ולא יעזבך
עד־לכלות כל־מלאכת עבודת בית־יהוה: והנה מחלקות
הכהנים והלוים לכל־עבודת בית האלהים ועמך בכל־
מלאכה לכל־נדיב בחכמה לכל־עבודה והשרים וכל־העם
לכל־דבריך: ס

כט ויאמר דויד המלך לכל־הקהל שלמה בני אחד בחר־בו
אלהים נער ורך והמלאכה גדולה כי לא לאדם הבירה
כי ליהוה אלהים: ובכל־כחי הכינותי לבית־אלהי
הזהב לזהב והכסף לכסף והנחשת לנחשת הברזל
לברזל והעצים לעצים אבני־שהם ומלואים אבני־פוך
ורקמה וכל אבן יקרה ואבני־שיש לרב: ועוד ברצותי
בבית אלהי יש־לי סגלה זהב וכסף נתתי לבית־אלהי
למעלה מכל־הכינותי לבית הקדש: שלשת אלפים
ככרי זהב מזהב אופיר ושבעת אלפים ככר־כסף מזקק
לטוח קירות הבתים: לזהב לזהב ולכסף לכסף ולכל־ ה
מלאכה ביד חרשים ומי מתנדב למלאות ידו היום
ליהוה: ויתנדבו שרי האבות ושרי שבטי ישראל
ושרי האלפים והמאות ולשרי מלאכת המלך: ויתנו
לעבודת בית־האלהים זהב ככרים חמשת־אלפים
ואדרכנים רבו וכסף ככרים עשרת אלפים ונחשת רבו
ושמונת אלפים ככרים וברזל מאה־אלף ככרים: והנמצא
אתו אבנים נתנו לאוצר בית־יהוה על יד־יחיאל הגרשני:
וישמחו העם על־התנדבם כי בלב שלם התנדבו ליהוה
וגם דויד המלך שמח שמחה גדולה: ס ויברך
דויד את־יהוה לעיני כל־הקהל ויאמר דויד ברוך אתה
יהוה אלהי ישראל אבינו מעולם ועד־עולם: לך יהוה
הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי־כל בשמים
ובארץ לך יהוה הממלכה והמתנשא לכל לראש:
והעשר והכבוד מלפניך ואתה מושל בכל ובידך כח
וגבורה ובידך לגדל ולחזק לכל: ועתה אלהינו מודים
אנחנו לך ומהללים לשם תפארתך: וכי מי אני ומי
עמי כי־נעצר כח להתנדב כזאת כי־ממך הכל ומידך
נתנו לך: כי־גרים אנחנו לפניך ותושבים ככל־אבתינו טו
כצל ימינו על־הארץ ואין מקוה: יהוה אלהינו כל ההמון
הזה אשר הכינונו לבנות־לך בית לשם קדשך מידך היא
ולך הכל: וידעתי אלהי כי אתה בחן לבב ומישרים

כס' ה' יתיר ו' סו' הוא קרי

תרצה אני בישר לבבי התנדבתי כל־אלה ועתה עמך
הנמצאו־פה ראיתי בשמחה להתנדב־לך: יהוה אלהי
אברהם יצחק וישראל אבתינו שמרה־זאת לעולם ליצר
מחשבות לבב עמך והכן לבבם אליך: ולשלמה בני תן
לבב שלם לשמור מצותיך עדותיך וחקיך ולעשות הכל
ולבנות הבירה אשר־הכינותי: פ ויאמר דויד כ
לכל־הקהל ברכו־נא את־יהוה אלהיכם ויברכו כל־הקהל
ליהוה אלהי אבתיהם ויקדו וישתחוו ליהוה ולמלך:
ויזבחו ליהוה זבחים ויעלו עלות ליהוה למחרת היום
ההוא פרים אלף אילים אלף כבשים אלף ונסכיהם וזבחים
לרב לכל־ישראל: ויאכלו וישתו לפני יהוה ביום ההוא
בשמחה גדולה וימליכו שנית לשלמה בן־דויד וימשחו
ליהוה לנגיד ולצדוק לכהן: וישב שלמה על־כסא יהוה
למלך תחת־דויד אביו ויצלח וישמעו אליו כל־ישראל:
וכל־השרים והגברים וגם כל־בני המלך דויד נתנו יד
תחת שלמה המלך: ויגדל יהוה את־שלמה למעלה כה
לעיני כל־ישראל ויתן עליו הוד מלכות אשר לא־היה על־
כל־מלך לפניו על־ישראל: פ ודויד בן־ישי מלך
על־כל־ישראל: והימים אשר מלך על־ישראל ארבעים
שנה בחברון מלך שבע שנים ובירושלם מלך שלשים
ושלוש: וימת בשיבה טובה שבע ימים עשר וכבוד
וימלך שלמה בנו תחתיו: ודברי דויד המלך הראשנים
והאחרנים הנם כתובים על־דברי שמואל הראה ועל־דברי
נתן הנביא ועל־דברי גד החזה: עם כל־מלכותו וגבורתו ל
והעתים אשר עברו עליו ועל־ישראל ועל כל־ממלכות
הארצות:

כס' כג' פתח באתנח ס' קמץ בז"ק

דברי הימים ב:

א ויתחזק שלמה בן-דויד על-מלכותו ויהוה אלהיו עמו ויגדלהו למעלה: ויאמר שלמה לכל-ישראל לשרי האלפים והמאות ולשפטים ולכל נשיא לכל-ישראל ראשי האבות: וילכו שלמה וכל-הקהל עמו לבמה אשר בגבעון כי-שם היה אהל מועד האלהים אשר עשה משה עבד-יהוה במדבר: אבל ארון האלהים העלה דויד מקרית יערים בהכין לו דויד כי נטה-לו אהל בירושלם: ומזבח הנחשת אשר עשה בצלאל בן-אורי בן-חור שם לפני משכן יהוה וידרשהו שלמה והקהל: ויעל שלמה שם על-מזבח הנחשת לפני יהוה אשר לאהל מועד ויעל עליו עלות אלף: בלילה ההוא נראה אלהים לשלמה ויאמר לו שאל מה אתן-לך: ויאמר שלמה לאלהים אתה עשית עם-דויד אבי חסד גדול והמלכתני תחתיו: עתה יהוה אלהים יאמן דברך עם דויד אבי כי אתה המלכתני על-עם רב כעפר הארץ: עתה חכמה ומדע תן-לי ואצאה לפני העם-הזה ואבואה כי-מי ישפט את-עמך הזה הגדול: ס ויאמר-אלהים לשלמה יען אשר היתה זאת עם-לבבך ולא-שאלת עשר נכסים וכבוד ואת נפש שנאיך וגם-ימים רבים לא שאלת ותשאל-לך חכמה ומדע אשר תשפוט את-עמי אשר המלכתיך עליו: החכמה והמדע נתון לך ועשר ונכסים וכבוד אתן-לך אשר לא-היה כן למלכים אשר לפניך ואחריך לא יהיה-כן: ויבא שלמה לבמה אשר-בגבעון ירושלם מלפני אהל מועד וימלך על-ישראל: פ ויאסף שלמה רכב ופרשים ויהי-לו אלף וארבע-מאות רכב ושנים-עשר אלף פרשים ויניחם בערי הרכב ועם-המלך בירושלם: ויתן המלך את-הכסף ואת-הזהב בירושלם כאבנים ואת הארזים נתן כשקמים אשר-בשפלה לרב: ומוצא הסוסים אשר לשלמה ממצרים ומקוא סחרי המלך מקוא יקחו במחיר: ויעלו ויוציאו ממצרים מרכבה בשש מאות כסף

וסוס בחמשים ומאה וכן לכל-מלכי החתים ומלכי ארם בידם יוציאו: ויאמר שלמה לבנות בית לשם יהוה ובית למלכותו:

ב ויספר שלמה שבעים אלף איש סבל ושמונים אלף איש חצב בהר ומנצחים עליהם שלשת אלפים ושש מאות: וישלח שלמה אל-חורם מלך-צר לאמר כאשר עשית עם-דויד אבי ותשלח-לו ארזים לבנות-לו בית לשבת בו: הנה אני בונה-בית לשם יהוה אלהי להקדיש לו להקטיר לפניו קטרת-סמים ומערכת תמיד ועלות לבקר ולערב לשבתות ולחדשים ולמועדי יהוה אלהינו לעולם זאת על-ישראל: והבית אשר-אני בונה גדול כי-גדול אלהינו מכל-האלהים: ומי יעצר-כח לבנות-לו בית כי השמים ושמי השמים לא יכלכלהו ומי אני אשר אבנה-לו בית כי אם-להקטיר לפניו: ועתה שלח-לי איש-חכם לעשות בזהב ובכסף ובנחשת ובברזל ובארגון וכרמיל ותכלת וידע לפתח פתוחים עם-החכמים אשר עמי ביהודה ובירושלם אשר הכין דויד אבי: ושלח-לי עצי ארזים ברושים ואלגומים מהלבנון כי אני ידעתי אשר עבדיך יודעים לכרות עצי לבנון והנה עבדי עם-עבדיך: ולהכין לי עצים לרב כי הבית אשר-אני בונה גדול והפלא: והנה לחטבים לכרתי העצים נתתי חטים מכות לעבדיך כרים עשרים אלף ושערים כרים עשרים אלף ויין בתים עשרים אלף ושמן בתים עשרים אלף: ס

ויאמר חורם מלך-צר בכתב וישלח אל-שלמה באהבת יהוה את-עמו נתנך עליהם מלך: ויאמר חורם ברוך יהוה אלהי ישראל אשר עשה את-השמים ואת-הארץ אשר נתן לדויד המלך בן חכם יודע שכל ובינה אשר יבנה-בית ליהוה ובית למלכותו: ועתה שלחתי איש-חכם יודע בינה לחורם אבי: בן-אשה מן-בנות דן ואביו איש-צרי יודע לעשות בזהב-ובכסף בנחשת בברזל באבנים ובעצים בארגמן בתכלת ובבוץ ובכרמיל ולפתח כל-פתוח ולחשב כל-מחשבת אשר ינתן-לו עם-חכמיך וחכמי אדני דויד אביך: ועתה החטים והשערים השמן והיין אשר אמר אדני ישלח לעבדיו: ואנחנו נכרת עצים מן-הלבנון ככל-צרכך ונביאם לך רפסדות על-ים יפו ואתה תעלה אתם ירושלם: ויספר שלמה כל-

האנשים הגירים אשר בארץ ישראל אחרי הספר אשר ספרם דויד אביו וימצאו מאה וחמשים אלף ושלשת אלפים ושש מאות: ויעש מהם שבעים אלף סבל ושמנים אלף חצב בהר ושלשת אלפים ושש מאות מנצחים להעביד את העם: ססה

ג ויחל שלמה לבנות את בית יהוה בירושלם בהר המוריה אשר נראה לדויד אביהו אשר הכין במקום דויד בגרן ארנן היבוסי: ויחל לבנות בחדש השני בשני בשנת ארבע למלכותו: ואלה הוסד שלמה לבנות את בית האלהים הארך אמות במדה הראשונה אמות ששים ורחב אמות עשרים: והאולם אשר על פני הארך על פני רחב הבית אמות עשרים והגבה מאה ועשרים ויצפהו מפנימה זהב טהור: ואת הבית הגדול חפה עצי ברושים ויחפהו זהב טוב ויעל עליו תמרים ושרשרות: ויצף את הבית אבן יקרה לתפארת והזהב זהב פרוים: ויחף את הבית הקרות הספים וקירותיו ודלתותיו זהב ופתח כרובים על הקירות: ססא ויעש את בית קדש הקדשים ארכו על פני רחב הבית אמות עשרים ורחבו אמות עשרים ויחפהו זהב טוב לככרים שש מאות: ומשקל למסמרות לשקלים חמשים זהב והעליות חפה זהב: ויעש בבית קדש הקדשים כרובים שנים מעשה צעצעים ויצפו אתם זהב: וכנפי הכרובים ארכם אמות עשרים כנף האחד לאמות חמש מגעת לקיר הבית והכנף האחרת אמות חמש מגיע לכנף הכרוב האחר: וכנף הכרוב האחד אמות חמש מגיע לקיר הבית והכנף האחרת אמות חמש דבקה לכנף הכרוב האחר: כנפי הכרובים האלה פרשים אמות עשרים והם עמדים על רגליהם ופניהם לבית: ס ויעש את הפרכת תכלת וארגמן וכרמיל ובוץ ויעל עליו כרובים: ס ויעש לפני הבית עמודים שנים אמות שלשים וחמש ארך והצפת אשר על ראשו אמות חמש: ססה ויעש שרשרות בדביר ויתן על ראש העמדים ויעש רמונים מאה ויתן בשרשרות: ויקם את העמודים על פני ההיכל אחד מימין ואחד מהשמאול ויקרא שם הימיני יכין ושם השמאלי בעז: ססה

ד ויעש מזבח נחשת עשרים אמה ארכו ועשרים אמה

רחבו ועשר אמות קומתו: ססה ויעש את הים מוצק עשר באמה משפתו אל שפתו עגול סביב וחמש באמה קומתו וקו שלשים באמה יסב אתו סביב: ודמות בקרים תחת לו סביב סביב סובבים אתו עשר באמה מקיפים את הים סביב שנים טורים הבקר יצוקים במצקתו: עומד על שנים עשר בקר שלשה פנים צפונה ושלושה פנים ימה ושלשה פנים נגבה ושלשה פנים מזרחה והים עליהם מלמעלה וכל אחריהם ביתה: ועביו טפח ושפתו כמעשה שפת כוס פרח שושנה מחזיק בתים שלשת אלפים יכיל: ססה ויעש כיורים עשרה ויתן חמשה מימין וחמשה משמאול לרחצה בהם את מעשה העולה ידיחו בם והים לרחצה לכהנים בו: ס ויעש את מנרות הזהב עשר כמשפטם ויתן בהיכל חמש מימין וחמש משמאול: ססא ויעש שלחנות עשרה וינח בהיכל חמשה מימין וחמשה משמאול ויעש מזרקי זהב מאה: ססה ויעש חצר הכהנים והעזרה הגדולה ודלתות לעזרה ודלתותיהם צפה נחשת: ואת הים נתן מכתף הימנית קדמה ממול נגבה: ויעש חורם את הסירות ואת היעים ואת המזרקות ויכל חירם לעשות את המלאכה אשר עשה למלך שלמה בבית האלהים: עמודים שנים והגלות והכתרות על ראש העמודים שתים והשבכות שתים לכסות את שתי גלות הכתרות אשר על ראש העמודים: ואת הרמונים ארבע מאות לשתי השבכות שנים טורים רמונים לשבכה האחת לכסות את שתי גלות הכתרות אשר על פני העמודים: ואת המכנות עשה ואת הכירות עשה על המכנות: את הים אחד ואת הבקר שנים עשר תחתיו: ואת הסירות ואת היעים ואת המזלגות ואת כל כליהם עשה חורם אביו למלך שלמה לבית יהוה נחשת מרוק: בככר הירדן יצקם המלך בעבי האדמה בין סכות ובין צרדתה: ויעש שלמה כל הכלים האלה לרב מאד כי לא נחקר משקל הנחשת: ויעש שלמה את כל הכלים אשר בית האלהים ואת מזבח הזהב ואת השלחנות ועליהם לחם הפנים: ואת המנרות ונרתיהם לבערם כמשפט לפני הדביר זהב סגור: והפרח והנרות והמלקחים זהב הוא מכלות זהב: והמזמרות והמזרקות והכפות והמחתות

זָהָב סָגוּר וּפֶתַח הַבַּיִת דַּלְתוֹתָיו הַפְּנִימִיּוֹת לְקֹדֶשׁ הַקֳּדָשִׁים וְדַלְתֵי הַבַּיִת לְהֵיכָל זָהָב׃

ה וַתִּשְׁלַם כָּל־הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר־עָשָׂה שְׁלֹמֹה לְבֵית יְהוָה ס וַיָּבֵא שְׁלֹמֹה אֶת־קָדְשֵׁי ׀ דָּוִיד אָבִיו וְאֶת־הַכֶּסֶף וְאֶת־הַזָּהָב וְאֶת־כָּל־הַכֵּלִים נָתַן בְּאֹצְרוֹת בֵּית הָאֱלֹהִים׃ פ אָז יַקְהֵיל שְׁלֹמֹה אֶת־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶת־כָּל־רָאשֵׁי הַמַּטּוֹת נְשִׂיאֵי הָאָבוֹת לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־יְרוּשָׁלִָם לְהַעֲלוֹת אֶת־אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה מֵעִיר דָּוִיד הִיא צִיּוֹן׃ וַיִּקָּהֲלוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ כָּל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל בֶּחָג הוּא הַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִעִי׃ וַיָּבֹאוּ כֹּל זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׂאוּ הַלְוִיִּם אֶת־הָאָרוֹן׃ וַיַּעֲלוּ אֶת־הָאָרוֹן וְאֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת־כָּל־כְּלֵי הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר בָּאֹהֶל הֶעֱלוּ אֹתָם הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם׃ וְהַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וְכָל־עֲדַת יִשְׂרָאֵל הַנּוֹעָדִים עָלָיו לִפְנֵי הָאָרוֹן מְזַבְּחִים צֹאן וּבָקָר אֲשֶׁר לֹא־יִסָּפְרוּ וְלֹא יִמָּנוּ מֵרֹב׃ וַיָּבִיאוּ הַכֹּהֲנִים אֶת־אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה אֶל־מְקוֹמוֹ אֶל־דְּבִיר הַבַּיִת אֶל־קֹדֶשׁ הַקֳּדָשִׁים אֶל־תַּחַת כַּנְפֵי הַכְּרוּבִים׃ וַיִּהְיוּ הַכְּרוּבִים פֹּרְשִׂים כְּנָפַיִם עַל־מְקוֹם הָאָרוֹן וַיְכַסּוּ הַכְּרוּבִים עַל־הָאָרוֹן וְעַל־בַּדָּיו מִלְמָעְלָה׃ וַיַּאֲרִיכוּ הַבַּדִּים וַיֵּרָאוּ רָאשֵׁי הַבַּדִּים מִן־הָאָרוֹן עַל־פְּנֵי הַדְּבִיר וְלֹא יֵרָאוּ הַחוּצָה וַיְהִי־שָׁם עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ אֵין בָּאָרוֹן רַק שְׁנֵי הַלֻּחוֹת אֲשֶׁר־נָתַן מֹשֶׁה בְּחֹרֵב אֲשֶׁר כָּרַת יְהוָה עִם־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּצֵאתָם מִמִּצְרָיִם׃ וַיְהִי בְּצֵאת הַכֹּהֲנִים מִן־הַקֹּדֶשׁ כִּי כָּל־הַכֹּהֲנִים הַנִּמְצְאִים הִתְקַדָּשׁוּ אֵין לִשְׁמוֹר לְמַחְלְקוֹת׃ וְהַלְוִיִּם הַמְשֹׁרְרִים לְכֻלָּם לְאָסָף לְהֵימָן לִידֻתוּן וְלִבְנֵיהֶם וְלַאֲחֵיהֶם מְלֻבָּשִׁים בּוּץ בִּמְצִלְתַּיִם וּבִנְבָלִים וְכִנֹּרוֹת עֹמְדִים מִזְרָח לַמִּזְבֵּחַ וְעִמָּהֶם כֹּהֲנִים לְמֵאָה וְעֶשְׂרִים מַחְצְרְרִים בַּחֲצֹצְרוֹת׃ וַיְהִי כְאֶחָד לַמְחַצְּרִים וְלַמְשֹׁרְרִים לְהַשְׁמִיעַ קוֹל־אֶחָד לְהַלֵּל וּלְהֹדוֹת לַיהוָה וּכְהָרִים קוֹל בַּחֲצֹצְרוֹת וּבִמְצִלְתַּיִם וּבִכְלֵי הַשִּׁיר וּבְהַלֵּל לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ וְהַבַּיִת מָלֵא עָנָן בֵּית יְהוָה׃ וְלֹא־יָכְלוּ הַכֹּהֲנִים לַעֲמוֹד לְשָׁרֵת מִפְּנֵי הֶעָנָן כִּי־מָלֵא כְבוֹד־יְהוָה אֶת־בֵּית הָאֱלֹהִים׃

ו אָז אָמַר שְׁלֹמֹה יְהוָה אָמַר לִשְׁכּוֹן בָּעֲרָפֶל׃ וַאֲנִי בָּנִיתִי בֵית־זְבֻל לָךְ וּמָכוֹן לְשִׁבְתְּךָ עוֹלָמִים׃ וַיַּסֵּב הַמֶּלֶךְ אֶת־פָּנָיו וַיְבָרֶךְ אֵת כָּל־קְהַל יִשְׂרָאֵל וְכָל־קְהַל יִשְׂרָאֵל עוֹמֵד׃ וַיֹּאמֶר בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּפִיו אֵת דָּוִיד אָבִי וּבְיָדָיו מִלֵּא לֵאמֹר׃ מִן־הַיּוֹם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶת־עַמִּי מֵאֶרֶץ

מצרים

מִצְרַיִם לֹא־בָחַרְתִּי בְעִיר מִכֹּל שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל לִבְנוֹת בַּיִת לִהְיוֹת שְׁמִי שָׁם וְלֹא־בָחַרְתִּי בְאִישׁ לִהְיוֹת נָגִיד עַל־עַמִּי יִשְׂרָאֵל׃ וָאֶבְחַר בִּירוּשָׁלִַם לִהְיוֹת שְׁמִי שָׁם וָאֶבְחַר בְּדָוִיד לִהְיוֹת עַל־עַמִּי יִשְׂרָאֵל׃ וַיְהִי עִם־לְבַב דָּוִיד אָבִי לִבְנוֹת בַּיִת לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־דָּוִיד אָבִי יַעַן אֲשֶׁר הָיָה עִם־לְבָבְךָ לִבְנוֹת בַּיִת לִשְׁמִי הֱטִיבוֹתָ כִּי הָיָה עִם־לְבָבֶךָ׃ רַק אַתָּה לֹא תִבְנֶה הַבָּיִת כִּי בִנְךָ הַיּוֹצֵא מֵחֲלָצֶיךָ הוּא־יִבְנֶה הַבַּיִת לִשְׁמִי׃ וַיָּקֶם יְהוָה אֶת־דְּבָרוֹ אֲשֶׁר דִּבֵּר וָאָקוּם תַּחַת דָּוִיד אָבִי וָאֵשֵׁב ׀ עַל־כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה וָאֶבְנֶה הַבַּיִת לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ וָאָשִׂים שָׁם אֶת־הָאָרוֹן אֲשֶׁר־שָׁם בְּרִית יְהוָה אֲשֶׁר כָּרַת עִם־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיַּעֲמֹד לִפְנֵי מִזְבַּח יְהוָה נֶגֶד כָּל־קְהַל יִשְׂרָאֵל וַיִּפְרֹשׂ כַּפָּיו׃ כִּי־עָשָׂה שְׁלֹמֹה כִּיּוֹר נְחֹשֶׁת וַיִּתְּנֵהוּ בְּתוֹךְ הָעֲזָרָה חָמֵשׁ אַמּוֹת אָרְכּוֹ וְחָמֵשׁ אַמּוֹת רָחְבּוֹ וְאַמּוֹת שָׁלוֹשׁ קוֹמָתוֹ וַיַּעֲמֹד עָלָיו וַיִּבְרַךְ עַל־בִּרְכָּיו נֶגֶד כָּל־קְהַל יִשְׂרָאֵל וַיִּפְרֹשׂ כַּפָּיו הַשָּׁמָיְמָה׃ פ וַיֹּאמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֵין־כָּמוֹךָ אֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ שֹׁמֵר הַבְּרִית וְהַחֶסֶד לַעֲבָדֶיךָ הַהֹלְכִים לְפָנֶיךָ בְּכָל־לִבָּם׃ אֲשֶׁר שָׁמַרְתָּ לְעַבְדְּךָ דָּוִיד אָבִי אֵת אֲשֶׁר־דִּבַּרְתָּ לוֹ וַתְּדַבֵּר בְּפִיךָ וּבְיָדְךָ מִלֵּאתָ כַּיּוֹם הַזֶּה׃ וְעַתָּה יְהוָה ׀ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שְׁמֹר לְעַבְדְּךָ דָוִיד אָבִי אֵת אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לּוֹ לֵאמֹר לֹא־יִכָּרֵת לְךָ אִישׁ מִלְּפָנַי יוֹשֵׁב עַל־כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל רַק אִם־יִשְׁמְרוּ בָנֶיךָ אֶת־דַּרְכָּם לָלֶכֶת בְּתוֹרָתִי כַּאֲשֶׁר הָלַכְתָּ לְפָנָי׃ וְעַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יֵאָמֵן דְּבָרְךָ אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לְעַבְדְּךָ לְדָוִיד׃ כִּי הַאֻמְנָם יֵשֵׁב אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם עַל־הָאָרֶץ הִנֵּה שָׁמַיִם וּשְׁמֵי הַשָּׁמַיִם לֹא יְכַלְכְּלוּךָ אַף כִּי־הַבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר בָּנִיתִי׃ וּפָנִיתָ אֶל־תְּפִלַּת עַבְדְּךָ וְאֶל־תְּחִנָּתוֹ יְהוָה אֱלֹהָי לִשְׁמֹעַ אֶל־הָרִנָּה וְאֶל־הַתְּפִלָּה אֲשֶׁר עַבְדְּךָ מִתְפַּלֵּל לְפָנֶיךָ׃ לִהְיוֹת עֵינֶיךָ פְתֻחוֹת אֶל־הַבַּיִת הַזֶּה יוֹמָם וָלַיְלָה אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַרְתָּ לָשׂוּם שִׁמְךָ שָׁם לִשְׁמוֹעַ אֶל־הַתְּפִלָּה אֲשֶׁר יִתְפַּלֵּל עַבְדְּךָ אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה׃ וְשָׁמַעְתָּ אֶל־תַּחֲנוּנֵי עַבְדְּךָ וְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִתְפַּלְלוּ אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה וְאַתָּה תִּשְׁמַע מִמְּקוֹם שִׁבְתְּךָ מִן־הַשָּׁמַיִם וְשָׁמַעְתָּ וְסָלָחְתָּ׃ אִם־יֶחֱטָא אִישׁ לְרֵעֵהוּ וְנָשָׁא־בוֹ אָלָה לְהַאֲלֹתוֹ וּבָא אָלָה לִפְנֵי מִזְבַּחֲךָ בַּבַּיִת הַזֶּה׃ וְאַתָּה ׀ תִּשְׁמַע מִן־הַשָּׁמַיִם וְעָשִׂיתָ וְשָׁפַטְתָּ אֶת־עֲבָדֶיךָ לְהָשִׁיב לְרָשָׁע

לתת

לתת דרכו בראשו ולהצדיק צדיק לתת לו כצדקתו׃ ואם ינגף עמך ישראל לפני אויב כי יחטאו לך ושבו והודו את שמך והתפללו והתחננו לפניך בבית הזה׃ ואתה תשמע מן השמים וסלחת לחטאת עמך ישראל והשיבותם אל האדמה אשר נתתה להם ולאבתיהם׃ בהעצר השמים ולא יהיה מטר כי יחטאו לך והתפללו אל המקום הזה והודו את שמך מחטאתם ישובון כי תענם׃ ואתה תשמע השמים וסלחת לחטאת עבדיך ועמך ישראל כי תורם אל הדרך הטובה אשר ילכו בה ונתתה מטר על ארצך אשר נתתה לעמך לנחלה׃ רעב כי יהיה בארץ דבר כי יהיה שדפון וירקון ארבה וחסיל כי יהיה כי יצר לו איביו בארץ שעריו כל נגע וכל מחלה׃ כל תפלה כל תחנה אשר יהיה לכל האדם ולכל עמך ישראל אשר ידעו איש נגעו ומכאבו ופרש כפיו אל הבית הזה׃ ואתה תשמע מן השמים מכון שבתך וסלחת ונתתה לאיש ככל דרכיו אשר תדע את לבבו כי אתה לבדך ידעת את לבב בני האדם׃ למען ייראוך ללכת בדרכיך כל הימים אשר הם חיים על פני האדמה אשר נתתה לאבתינו׃ וגם אל הנכרי אשר לא מעמך ישראל הוא ובא מארץ רחוקה למען שמך הגדול וידך החזקה וזרועך הנטויה ובאו והתפללו אל הבית הזה׃ ואתה תשמע מן השמים ממכון שבתך ועשית ככל אשר יקרא אליך הנכרי למען ידעו כל עמי הארץ את שמך וליראה אתך כעמך ישראל ולדעת כי שמך נקרא על הבית הזה אשר בניתי׃ כי יצא עמך למלחמה על איביו בדרך אשר תשלחם והתפללו אליך דרך העיר הזאת אשר בחרת בה והבית אשר בניתי לשמך׃ ושמעת מן השמים את תפלתם ואת תחנתם ועשית משפטם׃ כי יחטאו לך כי אין אדם אשר לא יחטא ואנפת בם ונתתם לפני אויב ושבום שוביהם אל ארץ רחוקה או קרובה׃ והשיבו אל לבבם בארץ אשר נשבו שם ושבו והתחננו אליך בארץ שבים לאמר חטאנו העוינו ורשענו׃ ושבו אליך בכל לבם ובכל נפשם בארץ שבים אשר שבו אתם והתפללו דרך ארצם אשר נתתה לאבותם והעיר אשר בחרת ולבית אשר בניתי לשמך׃ ושמעת מן השמים ממכון שבתך את תפלתם ואת תחנתיהם ועשית משפטם

וסלחת לעמך אשר חטאו לך׃ עתה אלהי יהיו נא עיניך פתחות ואזניך קשבות לתפלת המקום הזה׃ ועתה קומה יהוה אלהים לנוחך אתה וארון עזך כהניך יהוה אלהים ילבשו תשועה וחסידיך ישמחו בטוב׃ יהוה אלהים אל תשב פני משיחך זכרה לחסדי דויד עבדך׃

ז וככלות שלמה להתפלל והאש ירדה מהשמים ותאכל העלה והזבחים וכבוד יהוה מלא את הבית׃ ולא יכלו הכהנים לבוא אל בית יהוה כי מלא כבוד יהוה את בית יהוה׃ וכל בני ישראל ראים ברדת האש וכבוד יהוה על הבית ויכרעו אפים ארצה על הרצפה וישתחוו והודות ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו׃ והמלך וכל העם זבחים זבח לפני יהוה׃ ויזבח המלך שלמה את זבח הבקר עשרים ושנים אלף וצאן מאה ועשרים אלף ויחנכו את בית האלהים המלך וכל העם׃ והכהנים על משמרותם עמדים והלוים בכלי שיר יהוה אשר עשה דויד המלך להדות ליהוה כי לעולם חסדו בהלל דויד בידם והכהנים מחצצרים נגדם וכל ישראל עמדים׃ ויקדש שלמה את תוך החצר אשר לפני בית יהוה כי עשה שם העלות ואת חלבי השלמים כי מזבח הנחשת אשר עשה שלמה לא יכול להכיל את העלה ואת המנחה ואת החלבים׃ ויעש שלמה את החג בעת ההיא שבעת ימים וכל ישראל עמו קהל גדול מאד מלבוא חמת עד נחל מצרים׃ ויעשו ביום השמיני עצרת כי חנכת המזבח עשו שבעת ימים והחג שבעת ימים׃ וביום עשרים ושלשה לחדש השביעי שלח את העם לאהליהם שמחים וטובי לב על הטובה אשר עשה יהוה לדויד ולשלמה ולישראל עמו׃ ויכל שלמה את בית יהוה ואת בית המלך ואת כל הבא על לב שלמה לעשות בבית יהוה ובביתו הצליח׃ וירא יהוה אל שלמה בלילה ויאמר לו שמעתי את תפלתך ובחרתי במקום הזה לי לבית זבח׃ הן אעצר השמים ולא יהיה מטר והן אצוה על חגב לאכול הארץ ואם אשלח דבר בעמי׃ ויכנעו עמי אשר נקרא שמי עליהם ויתפללו ויבקשו פני וישבו מדרכיהם הרעים ואני אשמע מן השמים ואסלח לחטאתם וארפא את ארצם׃ עתה עיני יהיו

ו' מא' מלרע ו' ז' יתיר צ'

פתחות ואזני קשבות לתפלת המקום הזה: ועתה
בחרתי והקדשתי את־הבית הזה להיות שמי שם עד־
עולם והיו עיני ולבי שם כל־הימים: ואתה אם־תלך לפני
כאשר הלך דויד אביך ולעשות ככל אשר צויתיך וחקי
ומשפטי תשמור: והקימותי את כסא מלכותך כאשר
כרתי לדויד אביך לאמר לא־יכרת לך איש מושל בישראל:
ואם־תשובון אתם ועזבתם חקותי ומצותי אשר נתתי
לפניכם והלכתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם
להם: ונתשתים מעל אדמתי אשר־נתתי להם ואת־ כ
הבית הזה אשר הקדשתי לשמי אשליך מעל פני ואתננו
למשל ולשנינה בכל־העמים: והבית הזה אשר היה
עליון לכל־עבר עליו ישם ואמר במה עשה יהוה ככה
לארץ הזאת ולבית הזה: ואמרו על אשר עזבו את־
יהוה | אלהי אבתיהם אשר הוציאם מארץ מצרים ויחזיקו
באלהים אחרים וישתחוו להם ויעבדום על־כן הביא
עליהם את כל־הרעה הזאת:

ח ויהי מקץ | עשרים שנה אשר בנה שלמה את־בית
יהוה ואת־ביתו: והערים אשר נתן חורם לשלמה בנה
שלמה אתם ויושב שם את־בני ישראל: וילך שלמה
חמת צובה ויחזק עליה: ויבן את־תדמר במדבר ואת
כל־ערי המסכנות אשר בנה בחמת: ויבן את־בית חורון ה
העליון ואת־בית חורון התחתון ערי מצור חומות דלתים
ובריח: ואת־בעלת ואת כל־ערי המסכנות אשר־היו
לשלמה ואת כל־ערי הרכב ואת ערי הפרשים ואת | כל־
חשק שלמה אשר חשק לבנות בירושלם ובלבנון ובכל
ארץ ממשלתו: כל־העם הנותר מן־החתי והאמרי
והפרזי והחוי והיבוסי אשר לא מישראל המה: מן־בניהם
אשר נותרו אחריהם בארץ אשר לא־כלום בני ישראל
ויעלם שלמה למס עד היום הזה: ומן־בני ישראל אשר
לא־נתן שלמה לעבדים למלאכתו כי־המה אנשי מלחמה
ושרי שלישיו ושרי רכבו ופרשיו: ואלה שרי הנציבים י
אשר־למלך שלמה חמשים ומאתים הרדים בעם: ואת־
בת־פרעה העלה שלמה מעיר דויד לבית אשר בנה־לה
כי אמר לא־תשב אשה לי בבית דויד מלך־ישראל כי־קדש
המה אשר־באה אליהם ארון יהוה: פ אז העלה
שלמה עלות ליהוה על מזבח יהוה אשר בנה לפני

ח' י' יתיר '

האולם

האולם: ובדבר־יום ביום להעלות כמצות משה
לשבתות ולחדשים ולמועדות שלוש פעמים בשנה בחג
המצות ובחג השבעות ובחג הסכות: ויעמד כמשפט
דויד־אביו את־מחלקות הכהנים על־עבדתם והלוים על־
משמרותם להלל ולשרת נגד הכהנים לדבר־יום ביומו
והשוערים במחלקותם לשער ושער כי כן מצות דויד
איש־האלהים: ולא סרו מצות המלך על־הכהנים
והלוים לכל־דבר ולאצרות: ותכן כל־מלאכת שלמה
עד־היום מוסד בית־יהוה ועד־כלתו שלם בית יהוה:
אז הלך שלמה לעציון־גבר ואל־אילות על־
שפת הים בארץ אדום: וישלח־לו חורם ביד־עבדיו
אניות ועבדים יודעי ים ויבאו עם־עבדי שלמה אופירה
ויקחו משם ארבע־מאות וחמשים ככר זהב ויביאו אל־
המלך שלמה:

ט ומלכת־שבא שמעה את־שמע שלמה ותבוא לנסות
את־שלמה בחידות בירושלם בחיל כבד מאד וגמלים
נשאים בשמים וזהב לרב ואבן יקרה ותבוא אל־שלמה
ותדבר עמו את כל־אשר היה עם־לבבה: ויגד־לה שלמה
את־כל־דבריה ולא־נעלם דבר משלמה אשר לא הגיד
לה: ותרא מלכת־שבא את חכמת שלמה והבית אשר
בנה: ומאכל שלחנו ומושב עבדיו ומעמד משרתיו
ומלבושיהם ומשקיו ומלבושיהם ועליתו אשר יעלה בית
ה יהוה ולא־היה עוד בה רוח: ותאמר אל־המלך אמת
הדבר אשר שמעתי בארצי על־דבריך ועל־חכמתך:
ולא־האמנתי לדבריהם עד אשר־באתי ותראינה עיני והנה לא
הגד־לי חצי מרבית חכמתך יספת על־השמועה אשר
שמעתי: אשרי אנשיך ואשרי עבדיך אלה העמדים לפניך
תמיד ושמעים את־חכמתך: יהי יהוה אלהיך ברוך
אשר | חפץ בך לתתך על־כסאו למלך ליהוה אלהיך
באהבת אלהיך את־ישראל להעמידו לעולם ויתנך עליהם
למלך לעשות משפט וצדקה: ותתן למלך מאה ועשרים |
ככר זהב ובשמים לרב מאד ואבן יקרה ולא היה כבשם
ההוא אשר־נתנה מלכת־שבא למלך שלמה: וגם עבדי
חורם ועבדי שלמה אשר־הביאו זהב מאופיר הביאו עצי
אלגומים ואבן יקרה: ויעש המלך את־עצי האלגומים
מסלות לבית־יהוה ולבית המלך וכנרות ונבלים לשרים

ח' יח' יתיר ' פ' י' דגש אחר שורק יא' דגש אחר שורק

ולא

וְלֹא־נִרְאוּ כָהֵם לְפָנִים בְּאֶרֶץ יְהוּדָה׃ וְהַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה נָתַן לְמַלְכַּת־שְׁבָא אֶת־כָּל־חֶפְצָהּ אֲשֶׁר שָׁאָלָה מִלְּבַד אֲשֶׁר־הֵבִיאָה אֶל־הַמֶּלֶךְ וַתַּהֲפֹךְ וַתֵּלֶךְ לְאַרְצָהּ הִיא וַעֲבָדֶיהָ׃ פ וַיְהִי מִשְׁקַל הַזָּהָב אֲשֶׁר־בָּא לִשְׁלֹמֹה בְּשָׁנָה אֶחָת שֵׁשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וָשֵׁשׁ כִּכְּרֵי זָהָב׃ לְבַד מֵאַנְשֵׁי הַתָּרִים וְהַסֹּחֲרִים מְבִיאִים וְכָל־מַלְכֵי עֲרַב וּפַחוֹת הָאָרֶץ מְבִיאִים זָהָב וָכֶסֶף לִשְׁלֹמֹה׃ וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מָאתַיִם צִנָּה זָהָב שָׁחוּט שֵׁשׁ מֵאוֹת זָהָב שָׁחוּט יַעֲלֶה עַל־הַצִּנָּה הָאֶחָת׃ וּשְׁלֹשׁ־מֵאוֹת מָגִנִּים זָהָב שָׁחוּט שְׁלֹשׁ מֵאוֹת זָהָב יַעֲלֶה עַל־הַמָּגֵן הָאֶחָת וַיִּתְּנֵם הַמֶּלֶךְ בְּבֵית יַעַר הַלְּבָנוֹן׃ וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ כִּסֵּא־שֵׁן גָּדוֹל וַיְצַפֵּהוּ זָהָב טָהוֹר׃ וְשֵׁשׁ מַעֲלוֹת לַכִּסֵּא וְכֶבֶשׁ בַּזָּהָב לַכִּסֵּא מָאֳחָזִים וְיָדוֹת מִזֶּה וּמִזֶּה עַל־מְקוֹם הַשָּׁבֶת וּשְׁנַיִם אֲרָיוֹת עֹמְדִים אֵצֶל הַיָּדוֹת׃ וּשְׁנֵים עָשָׂר אֲרָיִים עֹמְדִים שָׁם עַל־שֵׁשׁ הַמַּעֲלוֹת מִזֶּה וּמִזֶּה לֹא־נַעֲשָׂה כֵן לְכָל־מַמְלָכָה׃ וְכֹל כְּלֵי מַשְׁקֵה הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה זָהָב וְכֹל כְּלֵי בֵּית־יַעַר הַלְּבָנוֹן זָהָב סָגוּר אֵין כֶּסֶף נֶחְשָׁב בִּימֵי שְׁלֹמֹה לִמְאוּמָה׃ כִּי־אֳנִיּוֹת לַמֶּלֶךְ הֹלְכוֹת תַּרְשִׁישׁ עִם עַבְדֵי חוּרָם אַחַת לְשָׁלוֹשׁ שָׁנִים תָּבוֹאנָה ׀ אֳנִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ נֹשְׂאוֹת זָהָב וָכֶסֶף שֶׁנְהַבִּים וְקוֹפִים וְתוּכִּיִּים׃ פ וַיִּגְדַּל הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מִכֹּל מַלְכֵי הָאָרֶץ לְעֹשֶׁר וְחָכְמָה׃ וְכֹל מַלְכֵי הָאָרֶץ מְבַקְשִׁים אֶת־פְּנֵי שְׁלֹמֹה לִשְׁמֹעַ אֶת־חָכְמָתוֹ אֲשֶׁר־נָתַן הָאֱלֹהִים בְּלִבּוֹ׃ וְהֵם מְבִיאִים אִישׁ מִנְחָתוֹ כְּלֵי כֶסֶף וּכְלֵי זָהָב וּשְׂלָמוֹת נֵשֶׁק וּבְשָׂמִים סוּסִים וּפְרָדִים דְּבַר־שָׁנָה בְּשָׁנָה׃ ס וַיְהִי לִשְׁלֹמֹה אַרְבַּעַת אֲלָפִים אֻרְיוֹת סוּסִים וּמַרְכָּבוֹת וּשְׁנֵים־עָשָׂר אֶלֶף פָּרָשִׁים וַיַּנִּיחֵם בְּעָרֵי הָרֶכֶב וְעִם־הַמֶּלֶךְ בִּירוּשָׁלָםִ׃ וַיְהִי מוֹשֵׁל בְּכָל־הַמְּלָכִים מִן־הַנָּהָר וְעַד־אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים וְעַד גְּבוּל מִצְרָיִם׃ וַיִּתֵּן הַמֶּלֶךְ אֶת־הַכֶּסֶף בִּירוּשָׁלַםִ כָּאֲבָנִים וְאֵת הָאֲרָזִים נָתַן כַּשִּׁקְמִים אֲשֶׁר־בַּשְּׁפֵלָה לָרֹב׃ וּמוֹצִיאִים סוּסִים מִמִּצְרַיִם לִשְׁלֹמֹה וּמִכָּל־הָאֲרָצוֹת׃ וּשְׁאָר דִּבְרֵי שְׁלֹמֹה הָרִאשֹׁנִים וְהָאַחֲרוֹנִים הֲלֹא־הֵם כְּתוּבִים עַל־דִּבְרֵי נָתָן הַנָּבִיא וְעַל־נְבוּאַת אֲחִיָּה הַשִּׁילוֹנִי וּבַחֲזוֹת יֶעְדּוֹ הַחֹזֶה עַל־יָרָבְעָם בֶּן־נְבָט׃ וַיִּמְלֹךְ שְׁלֹמֹה בִירוּשָׁלַםִ עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל אַרְבָּעִים שָׁנָה׃ וַיִּשְׁכַּב שְׁלֹמֹה עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקְבְּרֻהוּ בְּעִיר דָּוִיד אָבִיו וַיִּמְלֹךְ רְחַבְעָם בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃

וַיֵּלֶךְ רְחַבְעָם שְׁכֶמָה כִּי שְׁכֶם בָּאוּ כָל־יִשְׂרָאֵל לְהַמְלִיךְ

כא׳ דגש אחר שורק כא׳ יעדי קרי

אֹתוֹ׃ וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ יָרָבְעָם בֶּן־נְבָט וְהוּא בְמִצְרַיִם אֲשֶׁר בָּרַח מִפְּנֵי שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ וַיָּשָׁב יָרָבְעָם מִמִּצְרָיִם׃ וַיִּשְׁלְחוּ וַיִּקְרְאוּ־לוֹ וַיָּבֹא יָרָבְעָם וְכָל־יִשְׂרָאֵל וַיְדַבְּרוּ אֶל־רְחַבְעָם לֵאמֹר׃ אָבִיךָ הִקְשָׁה אֶת־עֻלֵּנוּ וְעַתָּה הָקֵל מֵעֲבֹדַת אָבִיךָ הַקָּשָׁה וּמֵעֻלּוֹ הַכָּבֵד אֲשֶׁר־נָתַן עָלֵינוּ וְנַעַבְדֶךָּ׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם עוֹד שְׁלֹשֶׁת יָמִים וְשׁוּבוּ אֵלָי וַיֵּלֶךְ הָעָם׃ ס וַיִּוָּעַץ הַמֶּלֶךְ רְחַבְעָם אֶת־הַזְּקֵנִים אֲשֶׁר־הָיוּ עֹמְדִים לִפְנֵי שְׁלֹמֹה אָבִיו בִּהְיֹתוֹ חַי לֵאמֹר אֵיךְ אַתֶּם נוֹעָצִים לְהָשִׁיב לָעָם־הַזֶּה דָּבָר׃ וַיְדַבְּרוּ אֵלָיו לֵאמֹר אִם־תִּהְיֶה לְטוֹב לְהָעָם הַזֶּה וּרְצִיתָם וְדִבַּרְתָּ אֲלֵהֶם דְּבָרִים טוֹבִים וְהָיוּ לְךָ עֲבָדִים כָּל־הַיָּמִים׃ וַיַּעֲזֹב אֶת־עֲצַת הַזְּקֵנִים אֲשֶׁר יְעָצֻהוּ וַיִּוָּעַץ אֶת־הַיְלָדִים אֲשֶׁר גָּדְלוּ אִתּוֹ הָעֹמְדִים לְפָנָיו׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מָה אַתֶּם נוֹעָצִים וְנָשִׁיב דָּבָר אֶת־הָעָם הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבְּרוּ אֵלַי לֵאמֹר הָקֵל מִן־הָעֹל אֲשֶׁר־נָתַן אָבִיךָ עָלֵינוּ׃ וַיְדַבְּרוּ אִתּוֹ הַיְלָדִים אֲשֶׁר גָּדְלוּ אִתּוֹ לֵאמֹר כֹּה־תֹאמַר לָעָם אֲשֶׁר־דִּבְּרוּ אֵלֶיךָ לֵאמֹר אָבִיךָ הִכְבִּיד אֶת־עֻלֵּנוּ וְאַתָּה הָקֵל מֵעָלֵינוּ כֹּה תֹּאמַר אֲלֵהֶם קָטָנִּי עָבָה מִמָּתְנֵי אָבִי׃ וְעַתָּה אָבִי הֶעְמִיס עֲלֵיכֶם עֹל כָּבֵד וַאֲנִי אֹסִיף עַל־עֻלְּכֶם אָבִי יִסַּר אֶתְכֶם בַּשּׁוֹטִים וַאֲנִי בָּעַקְרַבִּים׃ ס וַיָּבֹא יָרָבְעָם וְכָל־הָעָם אֶל־רְחַבְעָם בַּיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר שׁוּבוּ אֵלַי בַּיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי׃ וַיַּעֲנֵם הַמֶּלֶךְ קָשָׁה וַיַּעֲזֹב הַמֶּלֶךְ רְחַבְעָם אֵת עֲצַת הַזְּקֵנִים׃ וַיְדַבֵּר אֲלֵהֶם כַּעֲצַת הַיְלָדִים לֵאמֹר (אָבִי) הִכְבִּיד אֶת־עֻלְּכֶם וַאֲנִי אֹסִיף עָלָיו אָבִי יִסַּר אֶתְכֶם בַּשּׁוֹטִים וַאֲנִי בָּעַקְרַבִּים׃ וְלֹא־שָׁמַע הַמֶּלֶךְ אֶל־הָעָם כִּי־הָיְתָה נְסִבָּה מֵעִם הָאֱלֹהִים לְמַעַן הָקִים יְהוָה אֶת־דְּבָרוֹ אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד אֲחִיָּהוּ הַשִּׁלוֹנִי אֶל־יָרָבְעָם בֶּן־נְבָט׃ וְכָל־יִשְׂרָאֵל (רָאוּ) כִּי לֹא־שָׁמַע הַמֶּלֶךְ לָהֶם וַיָּשִׁיבוּ הָעָם ׀ אֶת־הַמֶּלֶךְ ׀ לֵאמֹר מַה־לָּנוּ חֵלֶק בְּדָוִיד וְלֹא־נַחֲלָה בְּבֶן־יִשַׁי אִישׁ לְאֹהָלֶיךָ יִשְׂרָאֵל עַתָּה רְאֵה בֵיתְךָ דָּוִיד וַיֵּלֶךְ כָּל־יִשְׂרָאֵל לְאֹהָלָיו׃ ס וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הַיֹּשְׁבִים בְּעָרֵי יְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ עֲלֵיהֶם רְחַבְעָם׃ וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ רְחַבְעָם אֶת־הֲדֹרָם אֲשֶׁר עַל־הַמַּס וַיִּרְגְּמוּ־בוֹ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶבֶן וַיָּמֹת וְהַמֶּלֶךְ רְחַבְעָם הִתְאַמֵּץ לַעֲלוֹת בַּמֶּרְכָּבָה לָנוּס יְרוּשָׁלָםִ׃ ס וַיִּפְשְׁעוּ יִשְׂרָאֵל בְּבֵית דָּוִיד עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃

יא וַיָּבֹא רְחַבְעָם יְרוּשָׁלַםִ וַיַּקְהֵל אֶת־בֵּית יְהוּדָה וּבִנְיָמִן מֵאָה וּשְׁמוֹנִים אֶלֶף בָּחוּר עֹשֵׂה מִלְחָמָה לְהִלָּחֵם עִם־

ויהי

ישראל להשיב את-הממלכה לרחבעם: ויהי דבר-יהוה אל-שמעיהו איש-האלהים לאמר: אמר אל-רחבעם בן-שלמה מלך יהודה ואל כל-ישראל ביהודה ובנימן לאמר: כה אמר יהוה לא-תעלו ולא-תלחמו עם-אחיכם שובו איש לביתו כי מאתי נהיה הדבר הזה וישמעו את-דברי יהוה וישבו מלכת אל-ירבעם: וישב רחבעם בירושלם ויבן ערים למצור ביהודה: ה ויבן את-בית-לחם ואת-עיטם ואת-תקוע: ואת-בית-צור ואת-שוכו ואת-עדלם: ואת-גת ואת-מרשה ואת-זיף: ואת-אדורים ואת-לכיש ואת-עזקה: ואת-צרעה ואת-אילון ואת-חברון אשר ביהודה ובבנימן ערי מצרות: ויחזק את-המצרות ויתן בהם נגידים ואצרות מאכל ושמן ויין: ובכל-עיר ועיר צנות ורמחים ויחזקם להרבה מאד ויהי-לו יהודה ובנימן: ס והכהנים והלוים אשר בכל-ישראל התיצבו עליו מכל-גבולם: כי-עזבו הלוים את-מגרשיהם ואחזתם וילכו ליהודה ולירושלם כי-הזניחם ירבעם ובניו מכהן ליהוה: ויעמד-לו כהנים לבמות ולשעירים ולעגלים אשר עשה: ואחריהם מכל שבטי ישראל הנתנים את-לבבם לבקש את-יהוה אלהי ישראל באו ירושלם לזבוח ליהוה אלהי אבותיהם: ויחזקו את-מלכות יהודה ויאמצו את-רחבעם בן-שלמה לשנים שלוש כי הלכו בדרך דויד ושלמה לשנים שלוש: ויקח-לו רחבעם אשה את-מחלת בן-ירימות בן-דויד אביהיל בת-אליאב בן-ישי: ותלד לו בנים את-יעוש ואת-שמריה ואת-זהם: ואחריה לקח את-מעכה בת-אבשלום ותלד לו את-אביה ואת-עתי ואת-זיזא ואת-שלמית: ויאהב רחבעם את-מעכה בת-אבשלום מכל-נשיו ופילגשיו כי נשים שמונה-עשרה נשא ופילגשים ששים ויולד עשרים ושמונה בנים וששים בנות: ויעמד לראש רחבעם את-אביה בן-מעכה לנגיד באחיו כי להמליכו: ויבן ויפרץ מכל-בניו לכל-ארצות יהודה ובנימן לכל ערי המצרות ויתן להם המזון לרב וישאל המון נשים:

יב ויהי כהכין מלכות רחבעם וכחזקתו עזב את-תורת יהוה וכל-ישראל עמו: ויהי בשנה החמישית למלך רחבעם עלה שישק מלך-מצרים על-ירושלם כי

מעלו ביהוה: באלף ומאתים רכב ובששים אלף פרשים ואין מספר לעם אשר-באו עמו ממצרים לובים סכיים וכושים: וילכד את-ערי המצרות אשר ליהודה ויבא עד-ירושלם: ה פ ושמעיה הנביא בא אל-רחבעם ושרי יהודה אשר-נאספו אל-ירושלם מפני שישק ויאמר להם כה-אמר יהוה אתם עזבתם אתי ואף-אני עזבתי אתכם ביד-שישק: ויכנעו שרי-ישראל והמלך ויאמרו צדיק | יהוה: ובראות יהוה כי נכנעו היה דבר-יהוה אל-שמעיה | לאמר נכנעו לא אשחיתם ונתתי להם כמעט לפליטה ולא-תתך חמתי בירושלם ביד-שישק: כי יהיו-לו לעבדים וידעו עבודתי ועבודת ממלכות הארצות: פ ויעל שישק מלך-מצרים על-ירושלם ויקח את-אצרות בית-יהוה ואת-אצרות בית המלך את-הכל לקח ויקח את-מגני הזהב אשר עשה שלמה: ויעש המלך רחבעם תחתיהם מגני נחשת והפקיד על-יד שרי הרצים השמרים פתח בית המלך: ויהי מדי-בוא המלך בית יהוה באו הרצים ונשאום והשבום אל-תא הרצים: ובהכנעו שב ממנו אף-יהוה ולא להשחית לכלה וגם ביהודה היה דברים טובים: פ ויתחזק המלך רחבעם בירושלם וימלך כי בן-ארבעים ואחת שנה רחבעם במלכו ושבע עשרה שנה | מלך בירושלם העיר אשר-בחר יהוה לשום את-שמו שם מכל שבטי ישראל ושם אמו נעמה העמנית: ויעש הרע כי לא הכין לבו לדרוש את-יהוה: ודברי רחבעם הראשנים והאחרונים הלא-הם כתובים בדברי שמעיה הנביא ועדו החזה להתיחש ומלחמות רחבעם וירבעם כל-הימים: וישכב רחבעם עם-אבתיו ויקבר בעיר דויד וימלך אביה בנו תחתיו: פ

יג בשנת שמונה עשרה למלך ירבעם וימלך אביה על-יהודה: שלוש שנים מלך בירושלם ושם אמו מיכיהו בת-אוריאל מן-גבעה ומלחמה היתה בין אביה ובין ירבעם: ויאסר אביה את-המלחמה בחיל גבורי מלחמה ארבע-מאות אלף איש בחור וירבעם ערך עמו מלחמה בשמונה מאות אלף איש בחור גבור חיל: פ ויקם אביה מעל להר צמרים אשר בהר אפרים ויאמר שמעוני ירבעם וכל-ישראל: ה הלא לכם לדעת כי יהוה | אלהי ישראל נתן ממלכה לדויד על-ישראל לעולם לו ולבניו ברית

פ ויקם ירבעם בן־נבט עבד שלמה בן־דויד וימרד על־אדניו׃ ויקבצו עליו אנשים רקים בני בליעל ויתאמצו על־רחבעם בן־שלמה ורחבעם היה נער ורך־לבב ולא התחזק לפניהם׃ ועתה ׀ אתם אמרים להתחזק לפני ממלכת יהוה ביד בני דויד ואתם המון רב ועמכם עגלי זהב אשר עשה לכם ירבעם לאלהים׃ הלא הדחתם את־כהני יהוה את־בני אהרן והלוים ותעשו לכם כהנים כעמי הארצות כל־הבא למלא ידו בפר בן־בקר ואילם שבעה והיה כהן ללא אלהים׃ ס ואנחנו יהוה אלהינו ולא עזבנהו וכהנים משרתים ליהוה בני אהרן והלוים במלאכת׃ ומקטרים ליהוה עלות בבקר־בבקר ובערב־בערב וקטרת־סמים ומערכת לחם על־השלחן הטהור ומנורת הזהב ונרתיה לבער בערב בערב כי־שמרים אנחנו את־משמרת יהוה אלהינו ואתם עזבתם אתו׃ והנה עמנו בראש האלהים ׀ וכהניו וחצצרות התרועה להריע עליכם בני ישראל אל־תלחמו עם־יהוה אלהי־אבתיכם כי־לא תצליחו׃ וירבעם הסב את־המארב לבוא מאחריהם ויהיו לפני יהודה והמארב מאחריהם׃ ויפנו יהודה והנה להם המלחמה פנים ואחור ויצעקו ליהוה והכהנים מחצצרים בחצצרות׃ ויריעו איש יהודה ויהי בהריע איש יהודה והאלהים נגף את־ירבעם וכל־ישראל לפני אביה ויהודה׃ וינוסו בני־ישראל מפני יהודה ויתנם אלהים בידם׃ ויכו בהם אביה ועמו מכה רבה ויפלו חללים מישראל חמש־מאות אלף איש בחור׃ ויכנעו בני־ישראל בעת ההיא ויאמצו בני יהודה כי נשענו על־יהוה אלהי אבותיהם׃ וירדף אביה אחרי ירבעם וילכד ממנו ערים את־בית־אל ואת־בנותיה ואת־ישנה ואת־בנותיה ואת־עפרון ובנתיה׃ ולא־עצר כח־ירבעם עוד בימי אביהו ויגפהו יהוה וימת׃ ויתחזק אביהו וישא־לו נשים ארבע עשרה ויולד עשרים ושנים בנים ושש עשרה בנות׃ ויתר דברי אביה ודרכיו ודבריו כתובים במדרש הנביא עדו׃ וישכב אביה עם־אבתיו ויקברו אתו בעיר דויד וימלך אסא בנו תחתיו בימיו שקטה הארץ עשר שנים׃

יד ויעש אסא הטוב והישר בעיני יהוה אלהיו׃ ויסר את־מזבחות הנכר והבמות וישבר את־המצבות ויגדע

את־האשרים׃ ויאמר ליהודה לדרוש את־יהוה אלהי אבותיהם ולעשות התורה והמצוה׃ ויסר מכל־ערי יהודה את־הבמות ואת־החמנים ותשקט הממלכה לפניו׃ ויבן ערי מצורה ביהודה כי־שקטה הארץ ואין־עמו מלחמה בשנים האלה כי־הניח יהוה לו׃ ויאמר ליהודה נבנה ׀ את־הערים האלה ונסב חומה ומגדלים דלתים ובריחים עודנו הארץ לפנינו כי דרשנו את־יהוה אלהינו דרשנו וינח לנו מסביב ויבנו ויצליחו׃ פ ויהי לאסא חיל נשא צנה ורמח מיהודה שלש מאות אלף ומבנימן נשאי מגן ודרכי קשת מאתים ושמונים אלף כל־אלה גבורי חיל׃ ויצא אליהם זרח הכושי בחיל אלף אלפים ומרכבות שלש מאות ויבא עד־מרשה׃ ויצא אסא לפניו ויערכו מלחמה בגיא צפתה למרשה׃ ויקרא אסא אל־יהוה אלהיו ויאמר יהוה אין־עמך לעזור בין רב לאין כח עזרנו יהוה אלהינו כי־עליך נשענו ובשמך באנו על־ההמון הזה יהוה אלהינו אתה אל־יעצר עמך אנוש׃ פ ויגף יהוה את־הכושים לפני אסא ולפני יהודה וינסו הכושים׃ וירדפם אסא והעם אשר־עמו עד־לגרר ויפל מכושים לאין להם מחיה כי־נשברו לפני־יהוה ולפני מחנהו וישאו שלל הרבה מאד׃ ויכו את כל־הערים סביבות גרר כי־היה פחד־יהוה עליהם ויבזו את־כל־הערים כי־בזה רבה היתה בהם׃ וגם־אהלי מקנה הכו וישבו צאן לרב וגמלים וישבו ירושלם׃ פ

טו ועזריהו בן־עודד היתה עליו רוח אלהים׃ ויצא לפני אסא ויאמר לו שמעוני אסא וכל־יהודה ובנימן יהוה עמכם בהיותכם עמו ואם־תדרשהו ימצא לכם ואם־תעזבהו יעזב אתכם׃ וימים רבים לישראל ללא ׀ אלהי אמת וללא כהן מורה וללא תורה׃ וישב בצר־לו על־יהוה אלהי ישראל ויבקשהו וימצא להם׃ ובעתים ההם אין שלום ליוצא ולבא כי מהומת רבות על כל־יושבי הארצות׃ וכתתו גוי־בגוי ועיר בעיר כי־אלהים הממם בכל־צרה׃ ואתם חזקו ואל־ירפו ידיכם כי יש שכר לפעלתכם׃ וכשמע אסא הדברים האלה והנבואה עדד הנביא התחזק ויעבר השקוצים מכל־ארץ יהודה ובנימן ומן־הערים אשר לכד מהר אפרים ויחדש את־מזבח יהוה אשר לפני אולם יהוה׃ ויקבץ את־כל־יהודה ובנימן והגרים עמהם מאפרים ומנשה ומשמעון כי־נפלו

עָלָיו מִיִּשְׂרָאֵל לָרֹב בִּרְאֹתָם כִּי־יְהוָה אֱלֹהָיו עִמּוֹ׃ פ וַיִּקָּבְצוּ יְרוּשָׁלִַם בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי לִשְׁנַת חֲמֵשׁ־עֶשְׂרֵה לְמַלְכוּת אָסָא׃ וַיִּזְבְּחוּ לַיהוָה בַּיּוֹם הַהוּא מִן־הַשָּׁלָל הֵבִיאוּ בָּקָר שְׁבַע מֵאוֹת וְצֹאן שִׁבְעַת אֲלָפִים׃ וַיָּבֹאוּ בַבְּרִית לִדְרוֹשׁ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם בְּכָל־לְבָבָם וּבְכָל־נַפְשָׁם׃ וְכֹל אֲשֶׁר לֹא־יִדְרֹשׁ לַיהוָה אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל יוּמָת לְמִן־קָטֹן וְעַד־גָּדוֹל לְמֵאִישׁ וְעַד־אִשָּׁה׃ וַיִּשָּׁבְעוּ לַיהוָה בְּקוֹל גָּדוֹל וּבִתְרוּעָה וּבַחֲצֹצְרוֹת וּבְשׁוֹפָרוֹת׃ וַיִּשְׂמְחוּ כָל־יְהוּדָה עַל־הַשְּׁבוּעָה כִּי בְכָל־לְבָבָם נִשְׁבָּעוּ וּבְכָל־רְצוֹנָם בִּקְשֻׁהוּ וַיִּמָּצֵא לָהֶם וַיָּנַח יְהוָה לָהֶם מִסָּבִיב׃ וְגַם־מַעֲכָה אֵם ׀ אָסָא הַמֶּלֶךְ הֱסִירָהּ מִגְּבִירָה אֲשֶׁר־עָשְׂתָה לַאֲשֵׁרָה מִפְלָצֶת וַיִּכְרֹת אָסָא אֶת־מִפְלַצְתָּהּ וַיָּדֶק וַיִּשְׂרֹף בְּנַחַל קִדְרוֹן׃ וְהַבָּמוֹת לֹא־סָרוּ מִיִּשְׂרָאֵל רַק לְבַב־אָסָא הָיָה שָׁלֵם כָּל־יָמָיו׃ וַיָּבֵא אֶת־קָדְשֵׁי אָבִיו וְקָדָשָׁיו בֵּית הָאֱלֹהִים כֶּסֶף וְזָהָב וְכֵלִים׃ וּמִלְחָמָה לֹא הָיָתָה עַד שְׁנַת־שְׁלֹשִׁים וְחָמֵשׁ לְמַלְכוּת אָסָא׃

טז בִּשְׁנַת שְׁלֹשִׁים וָשֵׁשׁ לְמַלְכוּת אָסָא עָלָה בַּעְשָׁא מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל עַל־יְהוּדָה וַיִּבֶן אֶת־הָרָמָה לְבִלְתִּי תֵּת יוֹצֵא וָבָא לְאָסָא מֶלֶךְ־יְהוּדָה׃ וַיֹּצֵא אָסָא כֶּסֶף וְזָהָב מֵאֹצְרוֹת בֵּית יְהוָה וּבֵית הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלַח אֶל־בֶּן־הֲדַד מֶלֶךְ אֲרָם הַיּוֹשֵׁב בְּדַרְמֶשֶׂק לֵאמֹר׃ בְּרִית בֵּינִי וּבֵינֶךָ וּבֵין אָבִי וּבֵין אָבִיךָ הִנֵּה שָׁלַחְתִּי לְךָ כֶּסֶף וְזָהָב לֵךְ הָפֵר בְּרִיתְךָ אֶת־בַּעְשָׁא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וְיַעֲלֶה מֵעָלָי׃ וַיִּשְׁמַע בֶּן־הֲדַד אֶל־הַמֶּלֶךְ אָסָא וַיִּשְׁלַח אֶת־שָׂרֵי הַחֲיָלִים אֲשֶׁר־לוֹ אֶל־עָרֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּכּוּ אֶת־עִיּוֹן וְאֶת־דָּן וְאֵת אָבֵל מָיִם וְאֵת כָּל־מִסְכְּנוֹת עָרֵי נַפְתָּלִי׃ וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ בַּעְשָׁא וַיֶּחְדַּל מִבְּנוֹת אֶת־הָרָמָה וַיַּשְׁבֵּת אֶת־מְלַאכְתּוֹ׃ ס וְאָסָא הַמֶּלֶךְ לָקַח אֶת־כָּל־יְהוּדָה וַיִּשְׂאוּ אֶת־אַבְנֵי הָרָמָה וְאֶת־עֵצֶיהָ אֲשֶׁר בָּנָה בַּעְשָׁא וַיִּבֶן בָּהֶם אֶת־גֶּבַע וְאֶת־הַמִּצְפָּה׃ ס וּבָעֵת הַהִיא בָּא חֲנָנִי הָרֹאֶה אֶל־אָסָא מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיֹּאמֶר אֵלָיו בְּהִשָּׁעֶנְךָ עַל־מֶלֶךְ אֲרָם וְלֹא נִשְׁעַנְתָּ עַל־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עַל־כֵּן נִמְלַט חֵיל מֶלֶךְ־אֲרָם מִיָּדֶךָ׃ הֲלֹא ׀ הַכּוּשִׁים וְהַלּוּבִים הָיוּ לְחַיִל לָרֹב לְרֶכֶב וּלְפָרָשִׁים לְהַרְבֵּה מְאֹד וּבְהִשָּׁעֶנְךָ עַל־יְהוָה נְתָנָם בְּיָדֶךָ׃ כִּי יְהוָה עֵינָיו מְשֹׁטְטוֹת בְּכָל־הָאָרֶץ לְהִתְחַזֵּק עִם־לְבָבָם שָׁלֵם אֵלָיו נִסְכַּלְתָּ עַל־זֹאת כִּי מֵעַתָּה יֵשׁ עִמְּךָ מִלְחָמוֹת׃ וַיִּכְעַס אָסָא אֶל־הָרֹאֶה וַיִּתְּנֵהוּ בֵּית הַמַּהְפֶּכֶת כִּי־בְזַעַף עִמּוֹ עַל־זֹאת וַיְרַצֵּץ אָסָא

מן

מִן־הָעָם בָּעֵת הַהִיא׃ וְהִנֵּה דִּבְרֵי אָסָא הָרִאשׁוֹנִים וְהָאַחֲרוֹנִים הִנָּם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר הַמְּלָכִים לִיהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל׃ וַיֶּחֱלֶא אָסָא בִּשְׁנַת שְׁלוֹשִׁים וָתֵשַׁע לְמַלְכוּתוֹ בְּרַגְלָיו עַד־לְמַעְלָה חָלְיוֹ וְגַם־בְּחָלְיוֹ לֹא־דָרַשׁ אֶת־יְהוָה כִּי בָּרֹפְאִים׃ וַיִּשְׁכַּב אָסָא עִם־אֲבֹתָיו וַיָּמָת בִּשְׁנַת אַרְבָּעִים וְאַחַת לְמָלְכוֹ׃ וַיִּקְבְּרֻהוּ בְקִבְרֹתָיו אֲשֶׁר כָּרָה־לוֹ בְּעִיר דָּוִיד וַיַּשְׁכִּיבֻהוּ בַּמִּשְׁכָּב אֲשֶׁר מִלֵּא בְּשָׂמִים וּזְנִים מְרֻקָּחִים בְּמִרְקַחַת מַעֲשֶׂה וַיִּשְׂרְפוּ־לוֹ שְׂרֵפָה גְּדוֹלָה עַד־לִמְאֹד׃

יז וַיִּמְלֹךְ יְהוֹשָׁפָט בְּנוֹ תַּחְתָּיו וַיִּתְחַזֵּק עַל־יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּתֶּן־חַיִל בְּכָל־עָרֵי יְהוּדָה הַבְּצֻרוֹת וַיִּתֵּן נְצִיבִים בְּאֶרֶץ יְהוּדָה וּבְעָרֵי אֶפְרַיִם אֲשֶׁר לָכַד אָסָא אָבִיו׃ וַיְהִי יְהוָה עִם־יְהוֹשָׁפָט כִּי הָלַךְ בְּדַרְכֵי דָּוִיד אָבִיו הָרִאשֹׁנִים וְלֹא דָרַשׁ לַבְּעָלִים׃ כִּי לֵאלֹהֵי אָבִיו דָּרָשׁ וּבְמִצְוֺתָיו הָלָךְ וְלֹא כְּמַעֲשֵׂה יִשְׂרָאֵל׃ וַיָּכֶן יְהוָה אֶת־הַמַּמְלָכָה בְּיָדוֹ וַיִּתְּנוּ כָל־יְהוּדָה מִנְחָה לִיהוֹשָׁפָט וַיְהִי־לוֹ עֹשֶׁר וְכָבוֹד לָרֹב׃ וַיִּגְבַּהּ לִבּוֹ בְּדַרְכֵי יְהוָה וְעוֹד הֵסִיר אֶת־הַבָּמוֹת וְאֶת־הָאֲשֵׁרִים מִיהוּדָה׃ פ וּבִשְׁנַת שָׁלוֹשׁ לְמָלְכוֹ שָׁלַח לְשָׂרָיו לְבֶן־חַיִל וּלְעֹבַדְיָה וְלִזְכַרְיָה וְלִנְתַנְאֵל וּלְמִיכָיָהוּ לְלַמֵּד בְּעָרֵי יְהוּדָה׃ וְעִמָּהֶם הַלְוִיִּם שְׁמַעְיָהוּ וּנְתַנְיָהוּ וּזְבַדְיָהוּ וַעֲשָׂהאֵל וּשְׁמִירָמוֹת וִיהוֹנָתָן וַאֲדֹנִיָּהוּ וְטוֹבִיָּהוּ וְטוֹב אֲדוֹנִיָּה הַלְוִיִּם וְעִמָּהֶם אֱלִישָׁמָע וִיהוֹרָם הַכֹּהֲנִים׃ וַיְלַמְּדוּ בִּיהוּדָה וְעִמָּהֶם סֵפֶר תּוֹרַת יְהוָה וַיָּסֹבּוּ בְּכָל־עָרֵי יְהוּדָה וַיְלַמְּדוּ בָּעָם׃ וַיְהִי ׀ פַּחַד יְהוָה עַל כָּל־מַמְלְכוֹת הָאֲרָצוֹת אֲשֶׁר סְבִיבוֹת יְהוּדָה וְלֹא נִלְחֲמוּ עִם־יְהוֹשָׁפָט׃ וּמִן־פְּלִשְׁתִּים מְבִיאִים לִיהוֹשָׁפָט מִנְחָה וְכֶסֶף מַשָּׂא גַּם הָעַרְבִיאִים מְבִיאִים לוֹ צֹאן אֵילִים שִׁבְעַת אֲלָפִים וּשְׁבַע מֵאוֹת וּתְיָשִׁים שִׁבְעַת אֲלָפִים וּשְׁבַע מֵאוֹת׃ פ וַיְהִי יְהוֹשָׁפָט הֹלֵךְ וְגָדֵל עַד־לְמָעְלָה וַיִּבֶן בִּיהוּדָה בִּירָנִיּוֹת וְעָרֵי מִסְכְּנוֹת׃ וּמְלָאכָה רַבָּה הָיָה לוֹ בְּעָרֵי יְהוּדָה וְאַנְשֵׁי מִלְחָמָה גִּבּוֹרֵי חַיִל בִּירוּשָׁלִָם׃ וְאֵלֶּה פְקֻדָּתָם לְבֵית אֲבוֹתֵיהֶם לִיהוּדָה שָׂרֵי אֲלָפִים עַדְנָה הַשָּׂר וְעִמּוֹ גִּבּוֹרֵי חַיִל שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אָלֶף׃ ס וְעַל־יָדוֹ יְהוֹחָנָן הַשָּׂר וְעִמּוֹ מָאתַיִם וּשְׁמוֹנִים אָלֶף׃ ס וְעַל־יָדוֹ עֲמַסְיָה בֶן־זִכְרִי הַמִּתְנַדֵּב לַיהוָה וְעִמּוֹ מָאתַיִם אֶלֶף גִּבּוֹר חָיִל׃ ס וּמִן־בִּנְיָמִן גִּבּוֹר חַיִל אֶלְיָדָע וְעִמּוֹ נֹשְׁקֵי־קֶשֶׁת וּמָגֵן מָאתַיִם אָלֶף׃ ס וְעַל־יָדוֹ יְהוֹזָבָד

י׳ ד׳ קמץ בז״ק · ה׳ ושמירות קרי

ועמו

ועמו מאה־ושמונים אלף חלוצי צבא : ס אלה המשרתים את־המלך מלבד אשר־נתן המלך בערי המבצר בכל־יהודה : פ

ויהי ליהושפט עשר וכבוד לרב ויתחתן לאחאב : וירד לקץ שנים אל־אחאב לשמרון ויזבח־לו אחאב צאן ובקר לרב ולעם אשר־עמו ויסיתהו לעלות אל־רמת גלעד : ויאמר אחאב מלך־ישראל אל־יהושפט מלך יהודה התלך עמי רמת גלעד ויאמר לו כמוני כמוך וכעמך עמי ועמך במלחמה : ויאמר יהושפט אל־מלך ישראל דרש־נא כיום את־דבר יהוה : ויקבץ מלך־ישראל את־הנבאים ארבע מאות איש ויאמר אלהם הנלך אל־רמת גלעד למלחמה אם־אחדל ויאמרו עלה ויתן האלהים ביד המלך : ויאמר יהושפט האין פה נביא ליהוה עוד ונדרשה מאתו : ויאמר מלך־ישראל אל־יהושפט עוד איש־אחד לדרוש את־יהוה מאתו ואני שנאתיהו כי איננו מתנבא עלי לטובה כי כל־ימיו לרעה הוא מיכיהו בן־ימלא ויאמר יהושפט אל־יאמר המלך כן : ויקרא מלך ישראל אל־סריס אחד ויאמר מהר מיכהו בן־ימלא : ומלך ישראל ויהושפט מלך־יהודה יושבים איש על־כסאו מלבשים בגדים ויושבים בגרן פתח שער שמרון וכל־הנביאים מתנבאים לפניהם : ויעש לו צדקיהו בן־כנענה קרני ברזל ויאמר כה־אמר יהוה באלה תנגח את־ארם עד־כלותם : וכל־הנבאים נבאים כן לאמר עלה רמת גלעד והצלח ונתן יהוה ביד המלך : והמלאך אשר־הלך לקרא למיכיהו דבר אליו לאמר הנה דברי הנבאים פה־אחד טוב אל־המלך ויהי־נא דברך כאחד מהם ודברת טוב : ויאמר מיכיהו חי־יהוה כי את־אשר־יאמר אלהי אתו אדבר : ויבא אל־המלך ויאמר המלך אליו מיכה הנלך אל־רמת גלעד למלחמה אם־אחדל ויאמר עלו והצליחו וינתנו בידכם : ויאמר אליו המלך עד־כמה פעמים אני משביעך אשר לא־תדבר אלי רק אמת בשם יהוה : ויאמר ראיתי את־כל־ישראל נפוצים על־ההרים כצאן אשר אין־להן רעה ויאמר יהוה לא־אדנים לאלה ישובו איש־לביתו בשלום : ויאמר מלך־ישראל אל־יהושפט הלא אמרתי אליך לא־יתנבא עלי טוב כי אם־לרע : ס ויאמר לכן שמעו דבר־יהוה ראיתי את־יהוה יושב על־כסאו וכל־צבא

יח׳ ה׳ מיכיהו קרי

השמים עמדים על־ימינו ושמאלו : ויאמר יהוה מי יפתה את־אחאב מלך־ישראל ויעל ויפל ברמת גלעד ויאמר זה אמר ככה וזה אמר ככה : ויצא הרוח ויעמד לפני יהוה ויאמר אני אפתנו ויאמר יהוה אליו במה : ויאמר אצא והייתי לרוח שקר בפי כל־נביאיו ויאמר תפתה וגם־תוכל צא ועשה־כן : ועתה הנה נתן יהוה רוח שקר בפי נביאיך אלה ויהוה דבר עליך רעה : ס ויגש צדקיהו בן־כנענה ויך את־מיכיהו על־הלחי ויאמר אי זה הדרך עבר רוח־יהוה מאתי לדבר אתך : ויאמר מיכיהו הנך ראה ביום ההוא אשר תבוא חדר בחדר להחבא : ויאמר מלך ישראל קחו את־מיכיהו והשיבהו אל־אמון שר־העיר ואל־יואש בן־המלך : ואמרתם כה אמר המלך שימו זה בית הכלא והאכילהו לחם לחץ ומים לחץ עד שובי בשלום : ויאמר מיכיהו אם־שוב תשוב בשלום לא־דבר יהוה בי ויאמר שמעו עמים כלם : ס ויעל מלך־ישראל ויהושפט מלך־יהודה אל־רמת גלעד : ויאמר מלך ישראל אל־יהושפט התחפש ובוא במלחמה ואתה לבש בגדיך ויתחפש מלך ישראל ויבאו במלחמה : ומלך ארם צוה את־שרי הרכב אשר־לו לאמר לא תלחמו את־הקטן ואת־הגדול כי אם־את־מלך ישראל לבדו : ויהי כראות שרי הרכב את־יהושפט והמה אמרו מלך־ישראל הוא ויסבו עליו להלחם ויזעק יהושפט ויהוה עזרו ויסיתם אלהים ממנו : ויהי כראות שרי הרכב כי לא־היה מלך ישראל וישובו מאחריו : ואיש משך בקשת לתמו ויך את־מלך ישראל בין הדבקים ובין השרין ויאמר לרכב הפך ידיך והוצאתני מן־המחנה כי החליתי : ותעל המלחמה ביום ההוא ומלך ישראל היה מעמיד במרכבה נכח ארם עד־הערב וימת לעת בוא השמש : פ

וישב יהושפט מלך־יהודה אל־ביתו בשלום לירושלם : ויצא אל־פניו יהוא בן־חנני החזה ויאמר אל־המלך יהושפט הלרשע לעזר ולשנאי יהוה תאהב ובזאת עליך קצף מלפני יהוה : אבל דברים טובים נמצאו עמך כי־בערת האשרות מן־הארץ והכינות לבבך לדרש האלהים : וישב יהושפט בירושלם וישב ויצא בעם מבאר שבע עד־הר אפרים וישיבם אל־יהוה אלהי

יח׳ כא׳ קמץ בז״ק   לג׳ יתיר י

אֲבוֹתֵיהֶם׃ וַיַּעֲמֵד שֹׁפְטִים בָּאָרֶץ בְּכָל־עָרֵי יְהוּדָה הַבְּצֻרוֹת לְעִיר וָעִיר׃ וַיֹּאמֶר אֶל־הַשֹּׁפְטִים רְאוּ מָה־אַתֶּם עֹשִׂים כִּי לֹא לְאָדָם תִּשְׁפְּטוּ כִּי לַיהוָה וְעִמָּכֶם בִּדְבַר מִשְׁפָּט׃ וְעַתָּה יְהִי פַחַד־יְהוָה עֲלֵיכֶם שִׁמְרוּ וַעֲשׂוּ כִּי־אֵין עִם־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַוְלָה וּמַשֹּׂא פָנִים וּמִקַּח־שֹׁחַד׃ וְגַם בִּירוּשָׁלַםִ הֶעֱמִיד יְהוֹשָׁפָט מִן־הַלְוִיִּם וְהַכֹּהֲנִים וּמֵרָאשֵׁי הָאָבוֹת לְיִשְׂרָאֵל לְמִשְׁפַּט יְהוָה וְלָרִיב וַיָּשֻׁבוּ יְרוּשָׁלָםִ׃ וַיְצַו עֲלֵיהֶם לֵאמֹר כֹּה תַעֲשׂוּן בְּיִרְאַת יְהוָה בֶּאֱמוּנָה וּבְלֵבָב שָׁלֵם׃ וְכָל־רִיב אֲשֶׁר־יָבוֹא עֲלֵיכֶם מֵאֲחֵיכֶם ׀ הַיֹּשְׁבִים בְּעָרֵיהֶם בֵּין־דָּם ׀ לְדָם בֵּין־תּוֹרָה לְמִצְוָה לְחֻקִּים וּלְמִשְׁפָּטִים וְהִזְהַרְתֶּם אֹתָם וְלֹא יֶאְשְׁמוּ לַיהוָה וְהָיָה־קֶצֶף עֲלֵיכֶם וְעַל־אֲחֵיכֶם כֹּה תַעֲשׂוּן וְלֹא תֶאְשָׁמוּ׃ וְהִנֵּה אֲמַרְיָהוּ כֹהֵן הָרֹאשׁ עֲלֵיכֶם לְכֹל ׀ דְּבַר־יְהוָה וּזְבַדְיָהוּ בֶן־יִשְׁמָעֵאל הַנָּגִיד לְבֵית־יְהוּדָה לְכֹל דְּבַר־הַמֶּלֶךְ וְשֹׁטְרִים הַלְוִיִּם לִפְנֵיכֶם חִזְקוּ וַעֲשׂוּ וִיהִי יְהוָה עִם־הַטּוֹב׃

פ וַיְהִי אַחֲרֵי־כֵן בָּאוּ בְנֵי־מוֹאָב וּבְנֵי עַמּוֹן וְעִמָּהֶם ׀ מֵהָעַמּוֹנִים עַל־יְהוֹשָׁפָט לַמִּלְחָמָה׃ וַיָּבֹאוּ וַיַּגִּידוּ לִיהוֹשָׁפָט לֵאמֹר בָּא עָלֶיךָ הָמוֹן רָב מֵעֵבֶר לַיָּם מֵאֲרָם וְהִנָּם בְּחַצְצוֹן תָּמָר הִיא עֵין גֶּדִי׃ וַיִּרָא וַיִּתֵּן יְהוֹשָׁפָט אֶת־פָּנָיו לִדְרוֹשׁ לַיהוָה וַיִּקְרָא־צוֹם עַל־כָּל־יְהוּדָה׃ וַיִּקָּבְצוּ יְהוּדָה לְבַקֵּשׁ מֵיְהוָה גַּם מִכָּל־עָרֵי יְהוּדָה בָּאוּ לְבַקֵּשׁ אֶת־יְהוָה׃ וַיַּעֲמֹד יְהוֹשָׁפָט בִּקְהַל יְהוּדָה וִירוּשָׁלַםִ בְּבֵית יְהוָה לִפְנֵי הֶחָצֵר הַחֲדָשָׁה׃ וַיֹּאמַר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ הֲלֹא אַתָּה־הוּא אֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם וְאַתָּה מוֹשֵׁל בְּכֹל מַמְלְכוֹת הַגּוֹיִם וּבְיָדְךָ כֹּחַ וּגְבוּרָה וְאֵין עִמְּךָ לְהִתְיַצֵּב׃ הֲלֹא ׀ אַתָּה אֱלֹהֵינוּ הוֹרַשְׁתָּ אֶת־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ הַזֹּאת מִלִּפְנֵי עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וַתִּתְּנָהּ לְזֶרַע אַבְרָהָם אֹהַבְךָ לְעוֹלָם׃ וַיֵּשְׁבוּ־בָהּ וַיִּבְנוּ לְךָ ׀ בָּהּ מִקְדָּשׁ לְשִׁמְךָ לֵאמֹר׃ אִם־תָּבוֹא עָלֵינוּ רָעָה חֶרֶב שְׁפוֹט וְדֶבֶר וְרָעָב נַעַמְדָה לִפְנֵי הַבַּיִת הַזֶּה וּלְפָנֶיךָ כִּי שִׁמְךָ בַּבַּיִת הַזֶּה וְנִזְעַק אֵלֶיךָ מִצָּרָתֵנוּ וְתִשְׁמַע וְתוֹשִׁיעַ׃ וְעַתָּה הִנֵּה בְנֵי־עַמּוֹן וּמוֹאָב וְהַר־שֵׂעִיר אֲשֶׁר לֹא־נָתַתָּה לְיִשְׂרָאֵל לָבוֹא בָהֶם בְּבֹאָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם כִּי סָרוּ מֵעֲלֵיהֶם וְלֹא הִשְׁמִידוּם׃ וְהִנֵּה־הֵם גֹּמְלִים עָלֵינוּ לָבוֹא לְגָרְשֵׁנוּ מִיְּרֻשָּׁתְךָ אֲשֶׁר הוֹרַשְׁתָּנוּ׃ אֱלֹהֵינוּ הֲלֹא תִשְׁפָּט־בָּם כִּי אֵין בָּנוּ כֹּחַ לִפְנֵי הֶהָמוֹן הָרָב הַזֶּה הַבָּא עָלֵינוּ וַאֲנַחְנוּ לֹא נֵדַע מַה־נַּעֲשֶׂה כִּי עָלֶיךָ עֵינֵינוּ׃ וְכָל־יְהוּדָה עֹמְדִים

כ׳ ג׳ חסר׳

לִפְנֵי יְהוָה גַּם־טַפָּם נְשֵׁיהֶם וּבְנֵיהֶם׃ ס וְיַחֲזִיאֵל בֶּן־זְכַרְיָהוּ בֶּן־בְּנָיָה בֶּן־יְעִיאֵל בֶּן־מַתַּנְיָה הַלֵּוִי מִן־בְּנֵי אָסָף הָיְתָה עָלָיו רוּחַ יְהוָה בְּתוֹךְ הַקָּהָל׃ וַיֹּאמֶר הַקְשִׁיבוּ כָל־יְהוּדָה וְיֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַםִ וְהַמֶּלֶךְ יְהוֹשָׁפָט כֹּה־אָמַר יְהוָה לָכֶם אַתֶּם אַל־תִּירְאוּ וְאַל־תֵּחַתּוּ מִפְּנֵי הֶהָמוֹן הָרָב הַזֶּה כִּי לֹא לָכֶם הַמִּלְחָמָה כִּי לֵאלֹהִים׃ מָחָר רְדוּ עֲלֵיהֶם הִנָּם עֹלִים בְּמַעֲלֵה הַצִּיץ וּמְצָאתֶם אֹתָם בְּסוֹף הַנַּחַל פְּנֵי מִדְבַּר יְרוּאֵל׃ לֹא לָכֶם לְהִלָּחֵם בָּזֹאת הִתְיַצְּבוּ עִמְדוּ וּרְאוּ אֶת־יְשׁוּעַת יְהוָה עִמָּכֶם יְהוּדָה וִירוּשָׁלַםִ אַל־תִּירְאוּ וְאַל־תֵּחַתּוּ מָחָר צְאוּ לִפְנֵיהֶם וַיהוָה עִמָּכֶם׃ וַיִּקֹּד יְהוֹשָׁפָט אַפַּיִם אָרְצָה וְכָל־יְהוּדָה וְיֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַםִ נָפְלוּ לִפְנֵי יְהוָה לְהִשְׁתַּחֲוֺת לַיהוָה׃ וַיָּקֻמוּ הַלְוִיִּם מִן־בְּנֵי הַקְּהָתִים וּמִן־בְּנֵי הַקָּרְחִים לְהַלֵּל לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בְּקוֹל גָּדוֹל לְמָעְלָה׃ וַיַּשְׁכִּימוּ בַבֹּקֶר וַיֵּצְאוּ לְמִדְבַּר תְּקוֹעַ וּבְצֵאתָם עָמַד יְהוֹשָׁפָט וַיֹּאמֶר שְׁמָעוּנִי יְהוּדָה וְיֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַםִ הַאֲמִינוּ בַּיהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְתֵאָמֵנוּ הַאֲמִינוּ בִנְבִיאָיו וְהַצְלִיחוּ׃ וַיִּוָּעַץ אֶל־הָעָם וַיַּעֲמֵד מְשֹׁרְרִים לַיהוָה וּמְהַלְלִים לְהַדְרַת־קֹדֶשׁ בְּצֵאת לִפְנֵי הֶחָלוּץ וְאֹמְרִים הוֹדוּ לַיהוָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ וּבְעֵת הֵחֵלּוּ בְרִנָּה וּתְהִלָּה נָתַן יְהוָה ׀ מְאָרְבִים עַל־בְּנֵי עַמּוֹן מוֹאָב וְהַר־שֵׂעִיר הַבָּאִים לִיהוּדָה וַיִּנָּגֵפוּ׃ וַיַּעַמְדוּ בְּנֵי עַמּוֹן וּמוֹאָב עַל־יֹשְׁבֵי הַר־שֵׂעִיר לְהַחֲרִים וּלְהַשְׁמִיד וּכְכַלּוֹתָם בְּיוֹשְׁבֵי שֵׂעִיר עָזְרוּ אִישׁ־בְּרֵעֵהוּ לְמַשְׁחִית׃ וִיהוּדָה בָּא עַל־הַמִּצְפֶּה לַמִּדְבָּר וַיִּפְנוּ אֶל־הֶהָמוֹן וְהִנָּם פְּגָרִים נֹפְלִים אַרְצָה וְאֵין פְּלֵיטָה׃ וַיָּבֹא יְהוֹשָׁפָט וְעַמּוֹ לָבֹז אֶת־שְׁלָלָם וַיִּמְצְאוּ בָהֶם לָרֹב וּרְכוּשׁ וּפְגָרִים וּכְלֵי חֲמֻדוֹת וַיְנַצְּלוּ לָהֶם לְאֵין מַשָּׂא וַיִּהְיוּ יָמִים שְׁלוֹשָׁה בֹּזְזִים אֶת־הַשָּׁלָל כִּי רַב־הוּא׃ וּבַיּוֹם הָרְבִעִי נִקְהֲלוּ לְעֵמֶק בְּרָכָה כִּי־שָׁם בֵּרְכוּ אֶת־יְהוָה עַל־כֵּן קָרְאוּ אֶת־שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא עֵמֶק בְּרָכָה עַד־הַיּוֹם׃ וַיָּשֻׁבוּ כָּל־אִישׁ יְהוּדָה וִירוּשָׁלַםִ וִיהוֹשָׁפָט בְּרֹאשָׁם לָשׁוּב אֶל־יְרוּשָׁלַםִ בְּשִׂמְחָה כִּי־שִׂמְּחָם יְהוָה מֵאוֹיְבֵיהֶם׃ וַיָּבֹאוּ יְרוּשָׁלַםִ בִּנְבָלִים וּבְכִנֹּרוֹת וּבַחֲצֹצְרוֹת אֶל־בֵּית יְהוָה׃ וַיְהִי פַּחַד אֱלֹהִים עַל כָּל־מַמְלְכוֹת הָאֲרָצוֹת בְּשָׁמְעָם כִּי נִלְחַם יְהוָה עִם אוֹיְבֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַתִּשְׁקֹט מַלְכוּת יְהוֹשָׁפָט וַיָּנַח לוֹ אֱלֹהָיו מִסָּבִיב׃ ס וַיִּמְלֹךְ יְהוֹשָׁפָט עַל־יְהוּדָה בֶּן־שְׁלֹשִׁים וְחָמֵשׁ שָׁנָה בְּמָלְכוֹ וְעֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלַםִ וְשֵׁם אִמּוֹ עֲזוּבָה בַּת־שִׁלְחִי׃ וַיֵּלֶךְ בְּדֶרֶךְ אָבִיו אָסָא וְלֹא־

סָר מִמֶּנָּה לַעֲשׂוֹת הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה׃ אַךְ הַבָּמוֹת לֹא־סָרוּ וְעוֹד הָעָם לֹא־הֵכִינוּ לְבָבָם לֵאלֹהֵי אֲבֹתֵיהֶם׃ וְיֶתֶר דִּבְרֵי יְהוֹשָׁפָט הָרִאשֹׁנִים וְהָאַחֲרֹנִים הִנָּם כְּתוּבִים בְּדִבְרֵי יֵהוּא בֶן־חֲנָנִי אֲשֶׁר הֹעֲלָה עַל־סֵפֶר מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃ וְאַחֲרֵי־כֵן אֶתְחַבַּר יְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ־יְהוּדָה עִם אֲחַזְיָה מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל הוּא הִרְשִׁיעַ לַעֲשׂוֹת׃ וַיְחַבְּרֵהוּ עִמּוֹ לַעֲשׂוֹת אֳנִיּוֹת לָלֶכֶת תַּרְשִׁישׁ וַיַּעֲשׂוּ אֳנִיּוֹת בְּעֶצְיוֹן גָּבֶר׃ וַיִּתְנַבֵּא אֱלִיעֶזֶר בֶּן־דֹּדָוָהוּ מִמָּרֵשָׁה עַל־יְהוֹשָׁפָט לֵאמֹר כְּהִתְחַבֶּרְךָ עִם־אֲחַזְיָהוּ פָּרַץ יְהוָה אֶת־מַעֲשֶׂיךָ וַיִּשָּׁבְרוּ אֳנִיּוֹת וְלֹא עָצְרוּ לָלֶכֶת אֶל־תַּרְשִׁישׁ׃

כא וַיִּשְׁכַּב יְהוֹשָׁפָט עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקָּבֵר עִם־אֲבֹתָיו בְּעִיר דָּוִיד וַיִּמְלֹךְ יְהוֹרָם בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃ וְלוֹ־אַחִים בְּנֵי יְהוֹשָׁפָט עֲזַרְיָה וִיחִיאֵל וּזְכַרְיָהוּ וַעֲזַרְיָהוּ וּמִיכָאֵל וּשְׁפַטְיָהוּ כָּל־אֵלֶּה בְּנֵי יְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּתֵּן לָהֶם ׀ אֲבִיהֶם מַתָּנוֹת רַבּוֹת לְכֶסֶף וּלְזָהָב וּלְמִגְדָּנוֹת עִם־עָרֵי מְצֻרוֹת בִּיהוּדָה וְאֶת־הַמַּמְלָכָה נָתַן לִיהוֹרָם כִּי־הוּא הַבְּכוֹר׃ פ וַיָּקָם יְהוֹרָם עַל־מַמְלֶכֶת אָבִיו וַיִּתְחַזַּק וַיַּהֲרֹג אֶת־כָּל־אֶחָיו בֶּחָרֶב וְגַם מִשָּׂרֵי יִשְׂרָאֵל׃ בֶּן־שְׁלֹשִׁים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה יְהוֹרָם בְּמָלְכוֹ וּשְׁמוֹנֶה שָׁנִים מָלַךְ בִּירוּשָׁלִָם׃ וַיֵּלֶךְ בְּדֶרֶךְ ׀ מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר עָשׂוּ בֵּית אַחְאָב כִּי בַּת־אַחְאָב הָיְתָה לּוֹ אִשָּׁה וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה׃ וְלֹא־אָבָה יְהוָה לְהַשְׁחִית אֶת־בֵּית דָּוִיד לְמַעַן הַבְּרִית אֲשֶׁר כָּרַת לְדָוִיד וְכַאֲשֶׁר אָמַר לָתֵת לוֹ נִיר וּלְבָנָיו כָּל־הַיָּמִים׃ בְּיָמָיו פָּשַׁע אֱדוֹם מִתַּחַת יַד־יְהוּדָה וַיַּמְלִיכוּ עֲלֵיהֶם מֶלֶךְ׃ וַיַּעֲבֹר יְהוֹרָם עִם־שָׂרָיו וְכָל־הָרֶכֶב עִמּוֹ וַיְהִי קָם לַיְלָה וַיַּךְ אֶת־אֱדוֹם הַסּוֹבֵב אֵלָיו וְאֵת שָׂרֵי הָרָכֶב׃ וַיִּפְשַׁע אֱדוֹם מִתַּחַת יַד־יְהוּדָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה אָז תִּפְשַׁע לִבְנָה בָּעֵת הַהִיא מִתַּחַת יָדוֹ כִּי עָזַב אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתָיו׃ גַּם־הוּא עָשָׂה בָמוֹת בְּהָרֵי יְהוּדָה וַיֶּזֶן אֶת־יֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלִַם וַיַּדַּח אֶת־יְהוּדָה׃ פ וַיָּבֹא אֵלָיו מִכְתָּב מֵאֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא לֵאמֹר כֹּה ׀ אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי דָּוִיד אָבִיךָ תַּחַת אֲשֶׁר לֹא־הָלַכְתָּ בְּדַרְכֵי יְהוֹשָׁפָט אָבִיךָ וּבְדַרְכֵי אָסָא מֶלֶךְ־יְהוּדָה׃ וַתֵּלֶךְ בְּדֶרֶךְ מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל וַתַּזְנֶה אֶת־יְהוּדָה וְאֶת־יֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלִַם כְּהַזְנוֹת בֵּית אַחְאָב וְגַם אֶת־אַחֶיךָ בֵית־אָבִיךָ הַטּוֹבִים מִמְּךָ הָרָגְתָּ׃ הִנֵּה יְהוָה נֹגֵף מַגֵּפָה גְדוֹלָה בְּעַמֶּךָ וּבְבָנֶיךָ וּבְנָשֶׁיךָ וּבְכָל־רְכוּשֶׁךָ׃ וְאַתָּה בָּחֳלָיִם רַבִּים בְּמַחֲלֵה מֵעֶיךָ עַד־יֵצְאוּ מֵעֶיךָ מִן־הַחֹלִי יָמִים עַל־יָמִים׃ וַיָּעַר יְהוָה עַל־יְהוֹרָם אֶת־רוּחַ הַפְּלִשְׁתִּים וְהָעַרְבִים אֲשֶׁר

על

עַל־יַד כּוּשִׁים׃ וַיַּעֲלוּ בִיהוּדָה וַיִּבְקָעוּהָ וַיִּשְׁבּוּ אֵת כָּל־הָרְכוּשׁ הַנִּמְצָא לְבֵית־הַמֶּלֶךְ וְגַם־בָּנָיו וְנָשָׁיו וְלֹא נִשְׁאַר־לוֹ בֵּן כִּי אִם־יְהוֹאָחָז קְטֹן בָּנָיו׃ וְאַחֲרֵי כָּל־זֹאת נְגָפוֹ יְהוָה ׀ בְּמֵעָיו לָחֳלִי לְאֵין מַרְפֵּא׃ וַיְהִי לְיָמִים ׀ מִיָּמִים וּכְעֵת צֵאת הַקֵּץ לְיָמִים ׀ שְׁנַיִם יָצְאוּ מֵעָיו עִם־חָלְיוֹ וַיָּמָת בְּתַחֲלֻאִים רָעִים וְלֹא־עָשׂוּ לוֹ עַמּוֹ שְׂרֵפָה כִּשְׂרֵפַת אֲבֹתָיו׃ בֶּן־שְׁלֹשִׁים וּשְׁתַּיִם הָיָה בְמָלְכוֹ וּשְׁמוֹנֶה שָׁנִים מָלַךְ בִּירוּשָׁלִָם וַיֵּלֶךְ בְּלֹא חֶמְדָּה וַיִּקְבְּרֻהוּ בְּעִיר דָּוִיד וְלֹא בְּקִבְרוֹת הַמְּלָכִים׃

כב וַיַּמְלִיכוּ יוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלִַם אֶת־אֲחַזְיָהוּ בְנוֹ הַקָּטֹן תַּחְתָּיו כִּי כָל־הָרִאשֹׁנִים הָרַג הַגְּדוּד הַבָּא בָעַרְבִים לַמַּחֲנֶה וַיִּמְלֹךְ אֲחַזְיָהוּ בֶּן־יְהוֹרָם מֶלֶךְ יְהוּדָה׃ בֶּן־אַרְבָּעִים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה אֲחַזְיָהוּ בְמָלְכוֹ וְשָׁנָה אַחַת מָלַךְ בִּירוּשָׁלִָם וְשֵׁם אִמּוֹ עֲתַלְיָהוּ בַּת־עָמְרִי׃ גַּם־הוּא הָלַךְ בְּדַרְכֵי בֵּית אַחְאָב כִּי אִמּוֹ הָיְתָה יוֹעַצְתּוֹ לְהַרְשִׁיעַ׃ וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה כְּבֵית אַחְאָב כִּי־הֵמָּה הָיוּ־לוֹ יוֹעֲצִים אַחֲרֵי מוֹת אָבִיו לְמַשְׁחִית לוֹ׃ גַּם בַּעֲצָתָם הָלַךְ וַיֵּלֶךְ אֶת־יְהוֹרָם בֶּן־אַחְאָב מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לַמִּלְחָמָה עַל־חֲזָאֵל מֶלֶךְ־אֲרָם בְּרָמוֹת גִּלְעָד וַיַּכּוּ הָרַמִּים אֶת־יוֹרָם׃ וַיָּשָׁב לְהִתְרַפֵּא בְיִזְרְעֶאל כִּי הַמַּכִּים אֲשֶׁר הִכֻּהוּ בָרָמָה בְּהִלָּחֲמוֹ אֶת־חֲזָהאֵל מֶלֶךְ אֲרָם וַעֲזַרְיָהוּ בֶן־יְהוֹרָם מֶלֶךְ יְהוּדָה יָרַד לִרְאוֹת אֶת־יְהוֹרָם בֶּן־אַחְאָב בְּיִזְרְעֶאל כִּי־חֹלֶה הוּא׃ וּמֵאֱלֹהִים הָיְתָה תְּבוּסַת אֲחַזְיָהוּ לָבוֹא אֶל־יוֹרָם וּבְבֹאוֹ יָצָא עִם־יְהוֹרָם אֶל־יֵהוּא בֶן־נִמְשִׁי אֲשֶׁר מְשָׁחוֹ יְהוָה לְהַכְרִית אֶת־בֵּית אַחְאָב׃ וַיְהִי כְּהִשָּׁפֵט יֵהוּא עִם־בֵּית אַחְאָב וַיִּמְצָא אֶת־שָׂרֵי יְהוּדָה וּבְנֵי אֲחֵי אֲחַזְיָהוּ מְשָׁרְתִים לַאֲחַזְיָהוּ וַיַּהַרְגֵם׃ וַיְבַקֵּשׁ אֶת־אֲחַזְיָהוּ וַיִּלְכְּדֻהוּ וְהוּא מִתְחַבֵּא בְשֹׁמְרוֹן וַיְבִאֻהוּ אֶל־יֵהוּא וַיְמִתֻהוּ וַיִּקְבְּרֻהוּ כִּי אָמְרוּ בֶּן־יְהוֹשָׁפָט הוּא אֲשֶׁר־דָּרַשׁ אֶת־יְהוָה בְּכָל־לְבָבוֹ וְאֵין לְבֵית אֲחַזְיָהוּ לַעְצֹר כֹּחַ לְמַמְלָכָה׃ וַעֲתַלְיָהוּ אֵם אֲחַזְיָהוּ רָאֲתָה כִּי מֵת בְּנָהּ וַתָּקָם וַתְּדַבֵּר אֶת־כָּל־זֶרַע הַמַּמְלָכָה לְבֵית יְהוּדָה׃ וַתִּקַּח יְהוֹשַׁבְעַת בַּת־הַמֶּלֶךְ אֶת־יוֹאָשׁ בֶּן־אֲחַזְיָהוּ וַתִּגְנֹב אֹתוֹ מִתּוֹךְ בְּנֵי־הַמֶּלֶךְ הַמּוּמָתִים וַתִּתֵּן אֹתוֹ וְאֶת־מֵינִקְתּוֹ בַּחֲדַר הַמִּטּוֹת וַתַּסְתִּירֵהוּ יְהוֹשַׁבְעַת בַּת־הַמֶּלֶךְ יְהוֹרָם אֵשֶׁת יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן כִּי הִיא הָיְתָה אֲחוֹת אֲחַזְיָהוּ מִפְּנֵי עֲתַלְיָהוּ וְלֹא

המיתתהו

הֱמִיתָֽתְהוּ׃ וַיְהִ֤י אִתָּם֙ בְּבֵ֣ית הָאֱלֹהִ֔ים מִתְחַבֵּ֖א שֵׁ֣שׁ שָׁנִ֑ים
וַעֲתַלְיָ֖ה מֹלֶ֥כֶת עַל־הָאָֽרֶץ׃

כג וּבַשָּׁנָ֨ה הַשְּׁבִעִ֜ית הִתְחַזַּ֣ק יְהֽוֹיָדָ֗ע וַיִּקַּ֣ח אֶת־שָׂרֵי֩
הַמֵּא֨וֹת לַעֲזַרְיָ֤הוּ בֶן־יְרֹחָם֙ וּלְיִשְׁמָעֵ֣אל בֶּן־יְהֽוֹחָנָ֔ן וְלַעֲזַרְיָ֨הוּ
בֶן־עוֹבֵ֜ד וְאֶת־מַעֲשֵׂיָ֧הוּ בֶן־עֲדָיָ֛הוּ וְאֶת־אֱלִישָׁפָ֥ט בֶּן־זִכְרִ֖י
עִמּ֥וֹ בַבְּרִֽית׃ וַיָּסֹ֙בּוּ֙ בִּֽיהוּדָ֔ה וַֽיִּקְבְּצ֤וּ אֶת־הַלְוִיִּם֙ מִכָּל־עָרֵ֣י
יְהוּדָ֔ה וְרָאשֵׁ֥י הָאָב֖וֹת לְיִשְׂרָאֵ֑ל וַיָּבֹ֖אוּ אֶל־יְרוּשָׁלִָֽם׃ וַיִּכְרֹ֨ת
כָּל־הַקָּהָ֥ל בְּרִ֛ית בְּבֵ֥ית הָאֱלֹהִ֖ים עִם־הַמֶּ֑לֶךְ וַיֹּ֣אמֶר לָהֶ֗ם
הִנֵּ֤ה בֶן־הַמֶּ֙לֶךְ֙ יִמְלֹ֔ךְ כַּאֲשֶׁ֛ר דִּבֶּ֥ר יְהוָ֖ה עַל־בְּנֵ֥י דָוִֽיד׃
זֶ֥ה הַדָּבָ֖ר אֲשֶׁ֣ר תַּעֲשׂ֑וּ הַשְּׁלִשִׁ֨ית מִכֶּ֜ם בָּאֵ֣י הַשַּׁבָּ֗ת לַכֹּהֲנִים֙
וְלַלְוִיִּ֔ם לְשֹׁעֲרֵ֖י הַסִּפִּֽים׃ וְהַשְּׁלִשִׁית֙ בְּבֵ֣ית הַמֶּ֔לֶךְ ה
וְהַשְּׁלִשִׁ֖ית בְּשַׁ֣עַר הַיְס֑וֹד וְכָל־הָעָ֔ם בְּחַצְר֖וֹת בֵּ֥ית יְהוָֽה׃
וְאַל־יָב֣וֹא בֵית־יְהוָ֗ה כִּ֤י אִם־הַכֹּֽהֲנִים֙ וְהַמְשָׁרְתִ֣ים לַלְוִיִּ֔ם
הֵ֥מָּה יָבֹ֖אוּ כִּי־קֹ֣דֶשׁ הֵ֑מָּה וְכָל־הָעָ֕ם יִשְׁמְר֖וּ מִשְׁמֶ֥רֶת יְהוָֽה׃
וְהִקִּיפוּ֩ הַלְוִיִּ֨ם אֶת־הַמֶּ֜לֶךְ סָבִ֗יב אִ֚ישׁ וְכֵלָ֣יו בְּיָד֔וֹ וְהַבָּ֥א
אֶל־הַבַּ֖יִת יוּמָ֑ת וִהְי֥וּ אֶת־הַמֶּ֖לֶךְ בְּבֹא֥וֹ וּבְצֵאתֽוֹ׃ וַיַּעֲשׂ֨וּ
הַלְוִיִּ֜ם וְכָל־יְהוּדָ֗ה כְּכֹ֣ל אֲשֶׁר־צִוָּה֮ יְהוֹיָדָ֣ע הַכֹּהֵן֒ וַיִּקְחוּ֙
אִ֣ישׁ אֶת־אֲנָשָׁ֔יו בָּאֵ֣י הַשַּׁבָּ֔ת עִ֖ם יוֹצְאֵ֣י הַשַּׁבָּ֑ת כִּ֣י לֹ֤א פָטַר֙
יְהוֹיָדָ֣ע הַכֹּהֵ֔ן אֶת־הַֽמַּחְלְקֽוֹת׃ וַיִּתֵּן֩ יְהוֹיָדָ֨ע
הַכֹּהֵ֜ן לְשָׂרֵ֣י הַמֵּא֗וֹת אֶת־הַחֲנִיתִים֙ וְאֶת־הַמָּגִנּ֣וֹת וְאֶת־
הַשְּׁלָטִ֔ים אֲשֶׁ֖ר לַמֶּ֣לֶךְ דָּוִ֑יד אֲשֶׁ֖ר בֵּ֥ית הָאֱלֹהִֽים׃ וַיַּעֲמֵ֣ד י
אֶת־כָּל־הָעָ֗ם וְאִ֣ישׁ ׀ שִׁלְח֣וֹ בְיָד֗וֹ מִכֶּ֨תֶף הַבַּ֤יִת הַיְמָנִית֙ עַד־
כֶּ֤תֶף הַבַּ֙יִת֙ הַשְּׂמָאלִ֔ית לַמִּזְבֵּ֖חַ וְלַבָּ֑יִת עַל־הַמֶּ֖לֶךְ סָבִֽיב׃
וַיּוֹצִ֣יאוּ אֶת־בֶּן־הַמֶּ֗לֶךְ וַיִּתְּנ֤וּ עָלָיו֙ אֶת־הַנֵּ֙זֶר֙ וְאֶת־הָ֣עֵד֔וּת
וַיַּמְלִ֖יכוּ אֹת֑וֹ וַיִּמְשָׁחֻ֙הוּ֙ יְהוֹיָדָ֣ע וּבָנָ֔יו וַיֹּאמְר֖וּ יְחִ֥י הַמֶּֽלֶךְ׃
וַתִּשְׁמַ֣ע עֲתַלְיָ֗הוּ אֶת־ק֤וֹל הָעָם֙ הָרָצִ֔ים
וְהַֽמְהַֽלְלִ֖ים אֶת־הַמֶּ֑לֶךְ וַתָּב֥וֹא אֶל־הָעָ֖ם בֵּ֥ית יְהוָֽה׃
וַתֵּ֡רֶא וְהִנֵּ֣ה הַמֶּלֶךְ֩ עוֹמֵ֨ד עַֽל־עַמּוּד֜וֹ בַּמָּב֗וֹא וְהַשָּׂרִ֣ים
וְהַחֲצֹצְר֣וֹת עַל־הַמֶּ֡לֶךְ וְכָל־עַם֩ הָאָ֨רֶץ שָׂמֵ֜חַ וְתוֹקֵ֣עַ
בַּחֲצֹֽצְר֗וֹת וְהַמְשֽׁוֹרְרִים֙ בִּכְלֵ֣י הַשִּׁ֔יר וּמוֹדִיעִ֖ים לְהַלֵּ֑ל וַתִּקְרַ֤ע
עֲתַלְיָ֙הוּ֙ אֶת־בְּגָדֶ֔יהָ וַתֹּ֖אמֶר קֶ֥שֶׁר קָֽשֶׁר׃ ס וַיּוֹצֵ֡א
יְהוֹיָדָ֣ע הַכֹּהֵ֡ן אֶת־שָׂרֵי֩ הַמֵּא֨וֹת ׀ פְּקֻדֵ֣י הַחַ֗יִל וַיֹּ֤אמֶר אֲלֵהֶם֙
הוֹצִיא֙וּהָ֙ אֶל־מִבֵּ֣ית הַשְּׂדֵר֔וֹת וְהַבָּ֥א אַחֲרֶ֖יהָ יוּמַ֣ת בֶּחָ֑רֶב
כִּ֚י אָמַ֣ר הַכֹּהֵ֔ן לֹ֥א תְמִית֖וּהָ בֵּ֥ית יְהוָֽה׃ וַיָּשִׂ֤ימוּ לָהּ֙ יָדַ֔יִם טו
וַתָּב֛וֹא אֶל־מְב֥וֹא שַֽׁעַר־הַסּוּסִ֖ים בֵּ֣ית הַמֶּ֑לֶךְ וַיְמִית֖וּהָ שָֽׁם׃
וַיִּכְרֹ֤ת יְהוֹיָדָע֙ בְּרִ֔ית בֵּינוֹ֙ וּבֵ֣ין כָּל־הָעָ֔ם וּבֵ֣ין
המלך

וַיֵּשְׁבוּ שָׁם׃ כִּי־הִכְנִיעַ יְהוָה אֶת־יְהוּדָה בַּעֲבוּר אָחָז
מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל כִּי הִפְרִיעַ בִּיהוּדָה וּמָעוֹל מַעַל בַּיהוָה׃
כ וַיָּבֹא עָלָיו תִּלְּגַת פִּלְנְאֶסֶר מֶלֶךְ אַשּׁוּר וַיָּצַר לוֹ וְלֹא חֲזָקוֹ׃
כִּי־חָלַק אָחָז אֶת־בֵּית יְהוָה וְאֶת־בֵּית הַמֶּלֶךְ וְהַשָּׂרִים וַיִּתֵּן
לְמֶלֶךְ אַשּׁוּר וְלֹא לְעֶזְרָה לוֹ׃ וּבְעֵת הָצֵר לוֹ וַיּוֹסֶף
לִמְעוֹל בַּיהוָה הוּא הַמֶּלֶךְ אָחָז׃ וַיִּזְבַּח לֵאלֹהֵי דַרְמֶשֶׂק
הַמַּכִּים בּוֹ וַיֹּאמֶר כִּי אֱלֹהֵי מַלְכֵי־אֲרָם הֵם מַעְזְרִים אֹתָם
לָהֶם אֲזַבֵּחַ וְיַעְזְרוּנִי וְהֵם הָיוּ־לוֹ לְהַכְשִׁילוֹ וּלְכָל־יִשְׂרָאֵל׃
וַיֶּאֱסֹף אָחָז אֶת־כְּלֵי בֵית־הָאֱלֹהִים וַיְקַצֵּץ אֶת־כְּלֵי בֵית־
הָאֱלֹהִים וַיִּסְגֹּר אֶת־דַּלְתוֹת בֵּית־יְהוָה וַיַּעַשׂ לוֹ מִזְבְּחוֹת
כה בְּכָל־פִּנָּה בִּירוּשָׁלָ͏ִם׃ וּבְכָל־עִיר וָעִיר לִיהוּדָה עָשָׂה בָמוֹת
לְקַטֵּר לֵאלֹהִים אֲחֵרִים וַיַּכְעֵס אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתָיו׃
וְיֶתֶר דְּבָרָיו וְכָל־דְּרָכָיו הָרִאשֹׁנִים וְהָאַחֲרוֹנִים הִנָּם כְּתוּבִים
עַל־סֵפֶר מַלְכֵי יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל׃ וַיִּשְׁכַּב אָחָז עִם־אֲבֹתָיו
וַיִּקְבְּרֻהוּ בָעִיר בִּירוּשָׁלַ͏ִם כִּי לֹא הֱבִיאֻהוּ לְקִבְרֵי מַלְכֵי
יִשְׂרָאֵל וַיִּמְלֹךְ יְחִזְקִיָּהוּ בְנוֹ תַּחְתָּיו׃

כט יְחִזְקִיָּהוּ מָלַךְ בֶּן־עֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ שָׁנָה וְעֶשְׂרִים וָתֵשַׁע
שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלָ͏ִם וְשֵׁם אִמּוֹ אֲבִיָּה בַּת־זְכַרְיָהוּ׃ וַיַּעַשׂ
הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה כְּכֹל אֲשֶׁר־עָשָׂה דָּוִיד אָבִיו׃ הוּא
בַשָּׁנָה הָרִאשׁוֹנָה לְמָלְכוֹ בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן פָּתַח אֶת־דַּלְתוֹת
בֵּית־יְהוָה וַיְחַזְּקֵם׃ וַיָּבֵא אֶת־הַכֹּהֲנִים וְאֶת־הַלְוִיִּם וַיַּאַסְפֵם
ה לִרְחוֹב הַמִּזְרָח׃ וַיֹּאמֶר לָהֶם שְׁמָעוּנִי הַלְוִיִּם עַתָּה הִתְקַדְּשׁוּ
וְקַדְּשׁוּ אֶת־בֵּית יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם וְהוֹצִיאוּ אֶת־הַנִּדָּה
מִן־הַקֹּדֶשׁ׃ כִּי־מָעֲלוּ אֲבֹתֵינוּ וְעָשׂוּ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה־אֱלֹהֵינוּ
וַיַּעַזְבֻהוּ וַיַּסֵּבּוּ פְנֵיהֶם מִמִּשְׁכַּן יְהוָה וַיִּתְּנוּ־עֹרֶף׃ גַּם סָגְרוּ
דַּלְתוֹת הָאוּלָם וַיְכַבּוּ אֶת־הַנֵּרוֹת וּקְטֹרֶת לֹא הִקְטִירוּ וְעֹלָה
לֹא־הֶעֱלוּ בַקֹּדֶשׁ לֵאלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיְהִי קֶצֶף יְהוָה עַל־
יְהוּדָה וִירוּשָׁלָ͏ִם וַיִּתְּנֵם לְזַעֲוָה לְשַׁמָּה וְלִשְׁרֵקָה כַּאֲשֶׁר אַתֶּם
רֹאִים בְּעֵינֵיכֶם׃ וְהִנֵּה נָפְלוּ אֲבוֹתֵינוּ בֶּחָרֶב וּבָנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ
י וּנְשֵׁינוּ בַּשְּׁבִי עַל־זֹאת׃ עַתָּה עִם־לְבָבִי לִכְרוֹת בְּרִית לַיהוָה
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְיָשֹׁב מִמֶּנּוּ חֲרוֹן אַפּוֹ׃ בָּנַי עַתָּה אַל־תִּשָּׁלוּ
כִּי־בָכֶם בָּחַר יְהוָה לַעֲמֹד לְפָנָיו לְשָׁרְתוֹ וְלִהְיוֹת לוֹ מְשָׁרְתִים
וּמַקְטִרִים׃ וַיָּקֻמוּ הַלְוִיִּם מַחַת בֶּן־עֲמָשַׂי וְיוֹאֵל בֶּן־עֲזַרְיָהוּ
מִן־בְּנֵי הַקְּהָתִי וּמִן־בְּנֵי מְרָרִי קִישׁ בֶּן־עַבְדִּי וַעֲזַרְיָהוּ בֶּן־
יְהַלֶּלְאֵל וּמִן־הַגֵּרְשֻׁנִּי יוֹאָח בֶּן־זִמָּה וְעֵדֶן בֶּן־יוֹאָח׃ וּמִן־בְּנֵי
אֱלִיצָפָן שִׁמְרִי וִיעוּאֵל וּמִן־בְּנֵי אָסָף זְכַרְיָהוּ וּמַתַּנְיָהוּ׃

כט׳ ח׳ לזועה קרי   יא׳ מלרע   יג׳ ויעיאל קרי

ומן־בני הימן יחואל ושמעי ומן־בני ידותון
שמעיה ועזיאל: ויאספו את־אחיהם ויתקדשו ויבאו כמצות־ טו
המלך בדברי יהוה לטהר בית יהוה: ויבאו הכהנים
לפנימה בית־יהוה לטהר ויוציאו את כל־הטמאה אשר
מצאו בהיכל יהוה לחצר בית יהוה ויקבלו הלוים
להוציא לנחל־קדרון חוצה: ויחלו באחד לחדש הראשון
לקדש וביום שמונה לחדש באו לאולם יהוה ויקדשו את־
בית־יהוה לימים שמונה וביום ששה עשר לחדש הראשון
כלו: ויבואו פנימה אל־חזקיהו המלך ויאמרו
טהרנו את־כל־בית יהוה את־מזבח העולה ואת־כל־
כליו ואת־שלחן המערכת ואת־כל־כליו: ואת כל־
הכלים אשר הזניח המלך אחז במלכותו במעלו הכנו
והקדשנו והנם לפני מזבח יהוה: וישכם כ
יחזקיהו המלך ויאסף את שרי העיר ויעל בית יהוה:
ויביאו פרים־שבעה ואילים שבעה וכבשים שבעה וצפירי
עזים שבעה לחטאת על־הממלכה ועל־המקדש ועל־יהודה
ויאמר לבני אהרן הכהנים להעלות על־מזבח יהוה:
וישחטו הבקר ויקבלו הכהנים את־הדם ויזרקו המזבחה
וישחטו האלים ויזרקו הדם המזבחה וישחטו הכבשים
ויזרקו הדם המזבחה: ויגישו את־שעירי החטאת לפני
המלך והקהל ויסמכו ידיהם עליהם: וישחטום הכהנים
ויחטאו את־דמם המזבחה לכפר על־כל־ישראל כי לכל־
ישראל אמר המלך העולה והחטאת: ויעמד את־הלוים כה
בית יהוה במצלתים בנבלים ובכנרות במצות דויד וגד
חזה־המלך ונתן הנביא כי ביד־יהוה המצוה ביד־נביאיו:
ויעמדו הלוים בכלי דויד והכהנים בחצצרות:
ויאמר חזקיהו להעלות העלה להמזבח ובעת החל העולה
החל שיר־יהוה והחצצרות ועל־ידי כלי דויד מלך ישראל:
וכל־הקהל משתחוים והשיר משורר והחצצרות מחצצרים
הכל עד לכלות העלה: וככלות להעלות כרעו המלך
וכל־הנמצאים אתו וישתחוו: ויאמר יחזקיהו המלך ל
והשרים ללוים להלל ליהוה בדברי דויד ואסף החזה ויהללו
עד־לשמחה ויקדו וישתחוו: ויען יחזקיהו
ויאמר עתה מלאתם ידכם ליהוה גשו והביאו זבחים
ותודות לבית יהוה ויביאו הקהל זבחים ותודות וכל־נדיב
לב עלות: ויהי מספר העלה אשר־הביאו הקהל בקר

כט׳ יד׳ יחואל קרי   כה׳ יהוד צ׳

שבעים אילים מאה כבשים מאתים לעלה ליהוה כל־אלה:
והקדשים בקר שש מאות וצאן שלשת אלפים: רק
הכהנים היו למעט ולא יכלו להפשיט את־כל־העלות
ויחזקום אחיהם הלוים עד־כלות המלאכה ועד־יתקדשו
הכהנים כי הלוים ישרי לבב להתקדש מהכהנים: וגם־ לה
עולה לרב בחלבי השלמים ובנסכים לעלה ותכון עבודת
בית־יהוה: וישמח יחזקיהו וכל־העם על ההכין האלהים
לעם כי בפתאם היה הדבר:

ל וישלח יחזקיהו על־כל־ישראל ויהודה וגם־אגרות כתב
על־אפרים ומנשה לבוא לבית־יהוה בירושלם לעשות
פסח ליהוה אלהי ישראל: ויועץ המלך ושריו וכל־
הקהל בירושלם לעשות הפסח בחדש השני: כי לא
יכלו לעשתו בעת ההיא כי הכהנים לא־התקדשו למדי
והעם לא־נאספו לירושלם: ויישר הדבר בעיני המלך
ובעיני כל־הקהל: ויעמידו דבר להעביר קול בכל־ ה
ישראל מבאר־שבע ועד־דן לבוא לעשות פסח ליהוה
אלהי־ישראל בירושלם כי לא לרב עשו ככתוב: וילכו
הרצים באגרות מיד המלך ושריו בכל־ישראל ויהודה
וכמצות המלך לאמר בני ישראל שובו אל־יהוה אלהי
אברהם יצחק וישראל וישב אל־הפליטה הנשארת לכם
מכף מלכי אשור: ואל־תהיו כאבותיכם וכאחיכם אשר
מעלו ביהוה אלהי אבותיהם ויתנם לשמה כאשר אתם
ראים: עתה אל־תקשו ערפכם כאבותיכם תנו־יד ליהוה
ובאו למקדשו אשר הקדיש לעולם ועבדו את־יהוה
אלהיכם וישב מכם חרון אפו: כי בשובכם על־יהוה
אחיכם ובניכם לרחמים לפני שוביהם ולשוב לארץ הזאת
כי־חנון ורחום יהוה אלהיכם ולא־יסיר פנים מכם אם־
תשובו אליו: ויהיו הרצים עברים מעיר | לעיר
בארץ־אפרים ומנשה ועד־זבלון ויהיו משחיקים עליהם
ומלעגים בם: אך אנשים מאשר ומנשה ומזבלון נכנעו
ויבאו לירושלם: גם ביהודה היתה יד האלהים לתת
להם לב אחד לעשות מצות המלך והשרים בדבר יהוה:
ויאספו ירושלם עם־רב לעשות את־חג המצות בחדש
השני קהל לרב מאד: ויקמו ויסירו את־המזבחות אשר
בירושלם ואת כל־המקטרות הסירו וישליכו לנחל קדרון:
טו וישחטו הפסח בארבעה עשר לחדש השני והכהנים

כט׳ לד׳ נמין בו״ק

והלוים נכלמו ויתקדשו ויביאו עלות בית יהוה: ויעמדו על עמדם כמשפטם כתורת משה איש האלהים הכהנים זרקים את הדם מיד הלוים: כי רבת בקהל אשר לא התקדשו והלוים על שחיטת הפסחים לכל לא טהור להקדיש ליהוה: כי מרבית העם רבת מאפרים ומנשה יששכר וזבלון לא הטהרו כי אכלו את הפסח בלא ככתוב כי התפלל יחזקיהו עליהם לאמר יהוה הטוב יכפר בעד: כל לבבו הכין לדרוש האלהים יהוה אלהי אבותיו ולא כטהרת הקדש: כ וישמע יהוה אל יחזקיהו וירפא את העם: ויעשו בני ישראל הנמצאים בירושלם את חג המצות שבעת ימים בשמחה גדולה ומהללים ליהוה יום ביום הלוים והכהנים בכלי עז ליהוה: וידבר יחזקיהו על לב כל הלוים המשכילים שכל טוב ליהוה ויאכלו את המועד שבעת הימים מזבחים זבחי שלמים ומתודים ליהוה אלהי אבותיהם: ויועצו כל הקהל לעשות שבעת ימים אחרים ויעשו שבעת ימים שמחה: כי חזקיהו מלך יהודה הרים לקהל אלף פרים ושבעת אלפים צאן והשרים הרימו לקהל פרים אלף וצאן עשרת אלפים ויתקדשו כהנים לרב: כה וישמחו כל קהל יהודה והכהנים והלוים וכל הקהל הבאים מישראל והגרים הבאים מארץ ישראל והיושבים ביהודה: ותהי שמחה גדולה בירושלם כי מימי שלמה בן דויד מלך ישראל לא כזאת בירושלם: ויקמו הכהנים הלוים ויברכו את העם וישמע בקולם ותבוא תפלתם למעון קדשו לשמים:

לא וככלות כל זאת יצאו כל ישראל הנמצאים לערי יהודה וישברו המצבות ויגדעו האשרים וינתצו את הבמות ואת המזבחת מכל יהודה ובנימן ובאפרים ומנשה עד לכלה וישובו כל בני ישראל איש לאחזתו לעריהם: ויעמד יחזקיהו את מחלקות הכהנים והלוים על מחלקותם איש כפי עבדתו לכהנים וללוים לעלה ולשלמים לשרת ולהדות ולהלל בשערי מחנות יהוה: ומנת המלך מן רכושו לעלות לעלות הבקר והערב והעלות לשבתות ולחדשים ולמעדים ככתוב בתורת יהוה: ויאמר לעם ליושבי ירושלם לתת מנת הכהנים והלוים למען יחזקו בתורת יהוה: ה וכפרץ הדבר הרבו בני ישראל ראשית דגן תירוש ויצהר ודבש וכל תבואת שדה ומעשר הכל לרב הביאו

הביאו: ובני ישראל ויהודה היושבים בערי יהודה גם הם מעשר בקר וצאן ומעשר קדשים המקדשים ליהוה אלהיהם הביאו ויתנו ערמות ערמות: בחדש השלשי החלו הערמות ליסוד ובחדש השביעי כלו: ויבאו יחזקיהו והשרים ויראו את הערמות ויברכו את יהוה ואת עמו ישראל: וידרש יחזקיהו על הכהנים והלוים על הערמות: ויאמר אליו עזריהו הכהן הראש לבית צדוק ויאמר מהחל התרומה לביא בית יהוה אכול ושבוע והותר עד לרוב כי יהוה ברך את עמו והנותר את ההמון הזה: ויאמר יחזקיהו להכין לשכות בבית יהוה ויכינו: ויביאו את התרומה והמעשר והקדשים באמונה ועליהם נגיד כונניהו הלוי ושמעי אחיהו משנה: ויחיאל ועזזיהו ונחת ועשהאל וירימות ויוזבד ואליאל ויסמכיהו ומחת ובניהו פקידים מיד כונניהו ושמעי אחיו במפקד יחזקיהו המלך ועזריהו נגיד בית האלהים: וקורא בן ימנה הלוי השוער למזרחה על נדבות האלהים לתת תרומת יהוה וקדשי הקדשים: טו ועל ידו עדן ומנימן וישוע ושמעיהו אמריהו ושכניהו בערי הכהנים באמונה לתת לאחיהם במחלקות כגדול כקטן: מלבד התיחשם לזכרים מבן שלוש שנים ולמעלה לכל הבא לבית יהוה לדבר יום ביומו לעבודתם במשמרותם כמחלקותיהם: ואת התיחש הכהנים לבית אבותיהם והלוים מבן עשרים שנה ולמעלה במשמרותיהם במחלקותיהם: ולהתיחש בכל טפם נשיהם ובניהם ובנותיהם לכל קהל כי באמונתם יתקדשו קדש: ולבני אהרן הכהנים בשדי מגרש עריהם בכל עיר ועיר אנשים אשר נקבו בשמות לתת מנות לכל זכר בכהנים ולכל התיחש בלוים: כ ויעש כזאת יחזקיהו בכל יהודה ויעש הטוב והישר והאמת לפני יהוה אלהיו: ובכל מעשה אשר החל בעבודת בית האלהים ובתורה ובמצוה לדרש לאלהיו בכל לבבו עשה והצליח:

לב אחרי הדברים והאמת האלה בא סנחריב מלך אשור ויבא ביהודה ויחן על הערים הבצרות ויאמר לבקעם אליו: וירא יחזקיהו כי בא סנחריב ופניו למלחמה על ירושלם: ויועץ עם שריו וגבריו לסתום את מימי העינות אשר מחוץ לעיר ויעזרוהו: ויקבצו עם רב ויסתמו את

לא׳ ו׳ הס׳ בדגש יב׳ יחיד׳ו׳ יג׳ יתיר׳ י׳

כל-המעינות ואת-הנחל השוטף בתוך-הארץ לאמר למה יבואו מלכי אשור ומצאו מים רבים׃ ויתחזק ויבן את-כל-החומה הפרוצה ויעל על-המגדלות ולחוצה החומה אחרת ויחזק את-המלוא עיר דויד ויעש שלח לרב ומגנים׃ ויתן שרי מלחמות על-העם ויקבצם אליו אל-רחוב שער העיר וידבר על-לבבם לאמר׃ חזקו ואמצו אל-תיראו ואל-תחתו מפני מלך אשור ומלפני כל-ההמון אשר-עמו כי-עמנו רב מעמו׃ עמו זרוע בשר ועמנו יהוה אלהינו לעזרנו ולהלחם מלחמתנו ויסמכו העם על-דברי יחזקיהו מלך-יהודה׃ אחר זה שלח סנחריב מלך-אשור עבדיו ירושלימה והוא על-לכיש וכל-ממשלתו עמו על-יחזקיהו מלך יהודה ועל-כל-יהודה אשר בירושלם לאמר׃ כה אמר סנחריב מלך אשור על-מה אתם בטחים וישבים במצור בירושלם׃ הלא יחזקיהו מסית אתכם לתת אתכם למות ברעב ובצמא לאמר יהוה אלהינו יצילנו מכף מלך אשור׃ הלא-הוא יחזקיהו הסיר את-במתיו ואת-מזבחתיו ויאמר ליהודה ולירושלם לאמר לפני מזבח אחד תשתחוו ועליו תקטירו׃ הלא תדעו מה עשיתי אני ואבותי לכל עמי הארצות היכול יכלו אלהי גויי הארצות להציל את-ארצם מידי׃ מי בכל-אלהי הגוים האלה אשר החרימו אבותי אשר יכול להציל את-עמו מידי כי יוכל אלהיכם להציל אתכם מידי׃ ועתה אל-ישיא אתכם חזקיהו ואל-יסית אתכם כזאת ואל-תאמינו לו כי-לא יוכל כל-אלוה כל-גוי וממלכה להציל עמו מידי ומיד אבותי אף כי אלהיכם לא-יצילו אתכם מידי׃ ועוד דברו עבדיו על-יהוה האלהים ועל יחזקיהו עבדו׃ וספרים כתב לחרף ליהוה אלהי ישראל ולאמר עליו לאמר כאלהי גויי הארצות אשר לא-הצילו עמם מידי כן לא-יציל אלהי יחזקיהו עמו מידי׃ ויקראו בקול-גדול יהודית על-עם ירושלם אשר על-החומה ליראם ולבהלם למען ילכדו את-העיר׃ וידברו אל-אלהי ירושלם כעל אלהי עמי הארץ מעשה ידי האדם׃

ויתפלל יחזקיהו המלך וישעיהו בן-אמוץ הנביא על-זאת ויזעקו השמים׃ וישלח יהוה מלאך ויכחד כל-גבור חיל ונגיד ושר במחנה מלך אשור וישב בבשת פנים לארצו ויבא בית אלהיו ומיציאו מעיו שם הפילהו

לב' כא' ומיציאי קרי

בחרב

בחרב׃ ויושע יהוה את-יחזקיהו ואת ישבי ירושלם מיד סנחריב מלך-אשור ומיד-כל וינהלם מסביב׃ ורבים מביאים מנחה ליהוה לירושלם ומגדנות ליחזקיהו מלך יהודה וינשא לעיני כל-הגוים מאחרי-כן׃ בימים ההם חלה יחזקיהו עד-למות ויתפלל אל-יהוה ויאמר לו ומופת נתן לו׃ ולא-כגמל עליו השיב יחזקיהו כי גבה לבו ויהי עליו קצף ועל-יהודה וירושלם׃ ויכנע יחזקיהו בגבה לבו הוא וישבי ירושלם ולא-בא עליהם קצף יהוה בימי יחזקיהו׃ ויהי ליחזקיהו עשר וכבוד הרבה מאד ואצרות עשה-לו לכסף ולזהב ולאבן יקרה ולבשמים ולמגנים ולכל כלי חמדה׃ ומסכנות לתבואת דגן ותירוש ויצהר וארות לכל-בהמה ובהמה ועדרים לאורות׃ וערים עשה לו ומקנה-צאן ובקר לרב כי נתן-לו אלהים רכוש רב מאד׃ והוא יחזקיהו סתם את-מוצא מימי גיחון העליון ויישרם למטה-מערבה לעיר דויד ויצלח יחזקיהו בכל-מעשהו׃ וכן במליצי שרי בבל המשלחים עליו לדרש המופת אשר היה בארץ עזבו האלהים לנסותו לדעת כל-בלבבו׃ ויתר דברי יחזקיהו וחסדיו הנם כתובים בחזון ישעיהו בן-אמוץ הנביא על-ספר מלכי-יהודה וישראל׃ וישכב יחזקיהו עם-אבתיו ויקברהו במעלה קברי בני-דויד וכבוד עשו-לו במותו כל-יהודה וישבי ירושלם וימלך מנשה בנו תחתיו׃ פ

לג

בן-שתים עשרה שנה מנשה במלכו וחמשים וחמש שנה מלך בירושלם׃ ויעש הרע בעיני יהוה כתועבות הגוים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל׃ וישב ויבן את-הבמות אשר נתץ יחזקיהו אביו ויקם מזבחות לבעלים ויעש אשרות וישתחו לכל-צבא השמים ויעבד אתם׃ ובנה מזבחות בבית יהוה אשר אמר יהוה בירושלם יהיה-שמי לעולם׃ ויבן מזבחות לכל-צבא השמים בשתי חצרות בית-יהוה׃ והוא העביר את-בניו באש בגי בן-הנם ועונן ונחש וכשף ועשה אוב וידעוני הרבה לעשות הרע בעיני יהוה להכעיסו׃ וישם את-פסל הסמל אשר עשה בבית האלהים אשר אמר אלהים אל-דויד ואל-שלמה בנו בבית הזה ובירושלם אשר בחרתי מכל שבטי ישראל אשים את-שמי לעילום׃

לג' ז' הס' דנשה

ולא

וְלֹא אוֹסִיף לְהָסִיר אֶת־רֶגֶל יִשְׂרָאֵל מֵעַל
הָאֲדָמָה אֲשֶׁר הֶעֱמַדְתִּי לַאֲבֹתֵיכֶם רַק ׀ אִם־יִשְׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת
אֵת כָּל־אֲשֶׁר צִוִּיתִים לְכָל־הַתּוֹרָה וְהַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים
בְּיַד־מֹשֶׁה׃ וַיֶּתַע מְנַשֶּׁה אֶת־יְהוּדָה וְיֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלָ͏ִם
לַעֲשׂוֹת רָע מִן־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הִשְׁמִיד יְהוָה מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
פ
י וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מְנַשֶּׁה וְאֶל־עַמּוֹ וְלֹא הִקְשִׁיבוּ׃
וַיָּבֵא יְהוָה עֲלֵיהֶם אֶת־שָׂרֵי הַצָּבָא אֲשֶׁר לְמֶלֶךְ אַשּׁוּר
וַיִּלְכְּדוּ אֶת־מְנַשֶּׁה בַּחֹחִים וַיַּאַסְרֻהוּ בַּנְחֻשְׁתַּיִם וַיּוֹלִיכֻהוּ
בָּבֶלָה׃ וּכְהָצֵר לוֹ חִלָּה אֶת־פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהָיו וַיִּכָּנַע מְאֹד
מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵי אֲבֹתָיו׃ וַיִּתְפַּלֵּל אֵלָיו וַיֵּעָתֶר לוֹ וַיִּשְׁמַע
תְּחִנָּתוֹ וַיְשִׁיבֵהוּ יְרוּשָׁלַ͏ִם לְמַלְכוּתוֹ וַיֵּדַע מְנַשֶּׁה כִּי יְהוָה
הוּא הָאֱלֹהִים׃ וְאַחֲרֵי־כֵן בָּנָה חוֹמָה חִיצוֹנָה ׀ לְעִיר־
דָּוִיד מַעְרָבָה לְגִיחוֹן בַּנַּחַל וְלָבוֹא בְשַׁעַר הַדָּגִים וְסָבַב
לָעֹפֶל וַיַּגְבִּיהֶהָ מְאֹד וַיָּשֶׂם שָׂרֵי־חַיִל בְּכָל־הֶעָרִים הַבְּצֻרוֹת
בִּיהוּדָה׃ וַיָּסַר אֶת־אֱלֹהֵי הַנֵּכָר וְאֶת־הַסֶּמֶל מִבֵּית יְהוָה טו
וְכָל־הַמִּזְבְּחוֹת אֲשֶׁר בָּנָה בְּהַר בֵּית־יְהוָה וּבִירוּשָׁלָ͏ִם
וַיַּשְׁלֵךְ חוּצָה לָעִיר׃ וַיִּבֶן אֶת־מִזְבַּח יְהוָה וַיִּזְבַּח עָלָיו
זִבְחֵי שְׁלָמִים וְתוֹדָה וַיֹּאמֶר לִיהוּדָה לַעֲבוֹד אֶת־יְהוָה
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ אֲבָל עוֹד הָעָם זֹבְחִים בַּבָּמוֹת רַק לַיהוָה
אֱלֹהֵיהֶם׃ וְיֶתֶר דִּבְרֵי מְנַשֶּׁה וּתְפִלָּתוֹ אֶל־אֱלֹהָיו וְדִבְרֵי
הַחֹזִים הַמְדַבְּרִים אֵלָיו בְּשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנָּם
עַל־דִּבְרֵי מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃ וּתְפִלָּתוֹ וְהֵעָתֶר־לוֹ וְכָל־חַטָּאתוֹ
וּמַעְלוֹ וְהַמְּקֹמוֹת אֲשֶׁר בָּנָה בָהֶם בָּמוֹת וְהֶעֱמִיד הָאֲשֵׁרִים
וְהַפְּסִלִים לִפְנֵי הִכָּנְעוֹ הִנָּם כְּתוּבִים עַל דִּבְרֵי חוֹזָי׃
וַיִּשְׁכַּב מְנַשֶּׁה עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקְבְּרֻהוּ בֵּיתוֹ וַיִּמְלֹךְ אָמוֹן בְּנוֹ כ
תַּחְתָּיו׃ פ בֶּן־עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה אָמוֹן בְּמָלְכוֹ
וּשְׁתַּיִם שָׁנִים מָלַךְ בִּירוּשָׁלָ͏ִם׃ וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה
כַּאֲשֶׁר עָשָׂה מְנַשֶּׁה אָבִיו וּלְכָל־הַפְּסִילִים אֲשֶׁר עָשָׂה מְנַשֶּׁה
אָבִיו זִבַּח אָמוֹן וַיַּעַבְדֵם׃ וְלֹא נִכְנַע מִלִּפְנֵי יְהוָה כְּהִכָּנַע
מְנַשֶּׁה אָבִיו כִּי הוּא אָמוֹן הִרְבָּה אַשְׁמָה׃ וַיִּקְשְׁרוּ עָלָיו
עֲבָדָיו וַיְמִיתֻהוּ בְּבֵיתוֹ׃ וַיַּכּוּ עַם־הָאָרֶץ אֵת כָּל־הַקֹּשְׁרִים כה
עַל־הַמֶּלֶךְ אָמוֹן וַיַּמְלִיכוּ עַם־הָאָרֶץ אֶת־יֹאשִׁיָּהוּ בְנוֹ
תַּחְתָּיו׃

בֶּן־שְׁמוֹנֶה שָׁנִים יֹאשִׁיָּהוּ בְמָלְכוֹ וּשְׁלוֹשִׁים וְאַחַת שָׁנָה לד
מָלַךְ בִּירוּשָׁלָ͏ִם׃ וַיַּעַשׂ הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה וַיֵּלֶךְ בְּדַרְכֵי
דָּוִיד אָבִיו וְלֹא־סָר יָמִין וּשְׂמֹאול׃ וּבִשְׁמוֹנֶה
שָׁנִים לְמָלְכוֹ וְהוּא עוֹדֶנּוּ נַעַר הֵחֵל לִדְרוֹשׁ לֵאלֹהֵי דָּוִיד
אביו

אָבִיו וּבִשְׁתֵּים עֶשְׂרֵה שָׁנָה הֵחֵל לְטַהֵר אֶת־יְהוּדָה וִירוּשָׁלַ͏ִם
מִן־הַבָּמוֹת וְהָאֲשֵׁרִים וְהַפְּסִלִים וְהַמַּסֵּכוֹת׃ וַיְנַתְּצוּ לְפָנָיו
אֵת מִזְבְּחוֹת הַבְּעָלִים וְהַחַמָּנִים אֲשֶׁר־לְמַעְלָה מֵעֲלֵיהֶם גִּדֵּעַ
וְהָאֲשֵׁרִים וְהַפְּסִלִים וְהַמַּסֵּכוֹת שִׁבַּר וְהֵדַק וַיִּזְרֹק עַל־פְּנֵי
ה הַקְּבָרִים הַזֹּבְחִים לָהֶם׃ וְעַצְמוֹת כֹּהֲנִים שָׂרַף עַל־
מִזְבְּחוֹתָם וַיְטַהֵר אֶת־יְהוּדָה וְאֶת־יְרוּשָׁלָ͏ִם׃ וּבְעָרֵי מְנַשֶּׁה
וְאֶפְרַיִם וְשִׁמְעוֹן וְעַד־נַפְתָּלִי בְּהַר בָּתֵּיהֶם סָבִיב׃ וַיְנַתֵּץ
אֶת־הַמִּזְבְּחוֹת וְאֶת־הָאֲשֵׁרִים וְהַפְּסִלִים כִּתַּת לְהֵדַק וְכָל־
הַחַמָּנִים גִּדַּע בְּכָל־אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וַיָּשָׁב לִירוּשָׁלָ͏ִם׃
וּבִשְׁנַת שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה לְמָלְכוֹ לְטַהֵר הָאָרֶץ וְהַבָּיִת
שָׁלַח אֶת־שָׁפָן בֶּן־אֲצַלְיָהוּ וְאֶת־מַעֲשֵׂיָהוּ שַׂר־הָעִיר וְאֵת
יוֹאָח בֶּן־יוֹאָחָז הַמַּזְכִּיר לְחַזֵּק אֶת־בֵּית יְהוָה אֱלֹהָיו׃
וַיָּבֹאוּ אֶל־חִלְקִיָּהוּ ׀ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וַיִּתְּנוּ אֶת־הַכֶּסֶף הַמּוּבָא
בֵית־אֱלֹהִים אֲשֶׁר אָסְפוּ־הַלְוִיִּם שֹׁמְרֵי הַסַּף מִיַּד מְנַשֶּׁה
וְאֶפְרַיִם וּמִכֹּל שְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל וּמִכָּל־יְהוּדָה וּבִנְיָמִן וַיֵּשְׁבֵי
י יְרוּשָׁלָ͏ִם׃ וַיִּתְּנוּ עַל־יַד עֹשֵׂה הַמְּלָאכָה הַמֻּפְקָדִים בְּבֵית
יְהוָה וַיִּתְּנוּ אֹתוֹ עוֹשֵׂי הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר עֹשִׂים בְּבֵית יְהוָה
לִבְדּוֹק וּלְחַזֵּק הַבָּיִת׃ וַיִּתְּנוּ לֶחָרָשִׁים וְלַבֹּנִים לִקְנוֹת
אַבְנֵי מַחְצֵב וְעֵצִים לַמְחַבְּרוֹת וּלְקָרוֹת אֶת־הַבָּתִּים אֲשֶׁר
הִשְׁחִיתוּ מַלְכֵי יְהוּדָה׃ וְהָאֲנָשִׁים עֹשִׂים בֶּאֱמוּנָה בַּמְּלָאכָה
וַעֲלֵיהֶם ׀ מֻפְקָדִים יַחַת וְעֹבַדְיָהוּ הַלְוִיִּם מִן־בְּנֵי מְרָרִי
וּזְכַרְיָה וּמְשֻׁלָּם מִן־בְּנֵי הַקְּהָתִים לְנַצֵּחַ וְהַלְוִיִּם כָּל־מֵבִין
בִּכְלֵי־שִׁיר׃ וְעַל הַסַּבָּלִים וּמְנַצְּחִים לְכֹל עֹשֵׂה מְלָאכָה
לַעֲבוֹדָה וַעֲבוֹדָה וּמֵהַלְוִיִּם סוֹפְרִים וְשֹׁטְרִים וְשׁוֹעֲרִים׃
וּבְהוֹצִיאָם אֶת־הַכֶּסֶף הַמּוּבָא בֵּית יְהוָה מָצָא חִלְקִיָּהוּ
טו הַכֹּהֵן אֶת־סֵפֶר תּוֹרַת־יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה׃ וַיַּעַן חִלְקִיָּהוּ
וַיֹּאמֶר אֶל־שָׁפָן הַסּוֹפֵר סֵפֶר הַתּוֹרָה מָצָאתִי בְּבֵית יְהוָה
וַיִּתֵּן חִלְקִיָּהוּ אֶת־הַסֵּפֶר אֶל־שָׁפָן׃ וַיָּבֵא שָׁפָן אֶת־הַסֵּפֶר
אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיָּשֶׁב עוֹד אֶת־הַמֶּלֶךְ דָּבָר לֵאמֹר כֹּל אֲשֶׁר־
נִתַּן בְּיַד־עֲבָדֶיךָ הֵם עֹשִׂים׃ וַיַּתִּיכוּ אֶת־הַכֶּסֶף הַנִּמְצָא
בְּבֵית־יְהוָה וַיִּתְּנוּהוּ עַל־יַד הַמֻּפְקָדִים וְעַל־יַד עוֹשֵׂי
הַמְּלָאכָה׃ וַיַּגֵּד שָׁפָן הַסּוֹפֵר לַמֶּלֶךְ לֵאמֹר סֵפֶר נָתַן לִי
חִלְקִיָּהוּ הַכֹּהֵן וַיִּקְרָא־בוֹ שָׁפָן לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ׃ וַיְהִי כִשְׁמֹעַ
כ הַמֶּלֶךְ אֵת דִּבְרֵי הַתּוֹרָה וַיִּקְרַע אֶת־בְּגָדָיו׃ וַיְצַו הַמֶּלֶךְ
אֶת־חִלְקִיָּהוּ וְאֶת־אֲחִיקָם בֶּן־שָׁפָן וְאֶת־עַבְדּוֹן בֶּן־מִיכָה
וְאֵת ׀ שָׁפָן הַסּוֹפֵר וְאֵת עֲשָׂיָה עֶבֶד־הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר׃ לְכוּ

ל׳ ה׳ יחד׳ ו׳ בחרבתיהם קרי ט׳ וישבו קרי

דרשו

דרשו את־יהוה בעדי ובעד הנשאר בישראל וביהודה
על־דברי הספר אשר נמצא כי־גדולה חמת־יהוה אשר
נתכה בנו על אשר לא־שמרו אבותינו את־דבר יהוה
לעשות ככל־הכתוב על־הספר הזה׃ וילך
חלקיהו ואשר המלך אל־חלדה הנביאה אשת ׀ שלם
בן־תוקהת בן־חסרה שומר הבגדים והיא יושבת בירושלם
במשנה וידברו אליה כזאת׃ ותאמר להם כה־אמר יהוה
אלהי ישראל אמרו לאיש אשר־שלח אתכם אלי׃
כה אמר יהוה הנני מביא רעה על־המקום
הזה ועל־יושביו את כל־האלות הכתובות על־הספר אשר
קראו לפני מלך יהודה׃ תחת ׀ אשר עזבוני ויקטירו כה
לאלהים אחרים למען הכעיסני בכל מעשי ידיהם ותתך
חמתי במקום הזה ולא תכבה׃ ואל־מלך יהודה השלח
אתכם לדרוש ביהוה כה תאמרו אליו כה־אמר יהוה
אלהי ישראל הדברים אשר שמעת׃ יען רך־לבבך ותכנע ׀
מלפני אלהים בשמעך את־דבריו על־המקום הזה ועל־
ישביו ותכנע לפני ותקרע את־בגדיך ותבך לפני וגם־אני
שמעתי נאם־יהוה׃ הנני אספך אל־אבתיך ונאספת אל־
קברתיך בשלום ולא־תראינה עיניך בכל הרעה אשר
אני מביא על־המקום הזה ועל־ישביו וישיבו את־המלך
דבר׃ וישלח המלך ויאסף את־כל־זקני יהודה
וירושלם׃ ויעל המלך בית־יהוה וכל־איש יהודה וישבי ל
ירושלם והכהנים והלוים וכל־העם מגדול ועד־קטן
ויקרא באזניהם את־כל־דברי ספר הברית הנמצא בית
יהוה׃ ויעמד המלך על־עמדו ויכרת את־הברית לפני
יהוה ללכת אחרי יהוה ולשמור את־מצותיו ועדותיו
וחקיו בכל־לבבו ובכל־נפשו לעשות את־דברי הברית
הכתובים על־הספר הזה׃ ויעמד את כל־הנמצא
בירושלם ובנימן ויעשו יושבי ירושלם כברית אלהים
אלהי אבותיהם׃ ויסר יאשיהו את־כל־התועבות מכל־
הארצות אשר לבני ישראל ויעבד את כל־הנמצא בישראל
לעבוד את־יהוה אלהיהם כל־ימיו לא סרו מאחרי יהוה
אלהי אבותיהם׃

לה ויעש יאשיהו בירושלם פסח ליהוה וישחטו הפסח
בארבעה עשר לחדש הראשון׃ ויעמד הכהנים על־
משמרותם ויחזקם לעבודת בית יהוה׃ ויאמר ללוים

לד׳ כב׳ יתיר ו׳ סה׳ יתיר ו׳

המבונים לכל־ישראל הקדושים ליהוה תנו את־ארון
הקדש בבית אשר בנה שלמה בן־דויד מלך ישראל אין־
לכם משא בכתף עתה עבדו את־יהוה אלהיכם ואת עמו
ישראל׃ והכינו לבית־אבותיכם כמחלקותיכם בכתב
ה דויד מלך ישראל ובמכתב שלמה בנו׃ ועמדו בקדש
לפלגות בית האבות לאחיכם בני העם וחלקת בית־אב
ללוים׃ ושחטו הפסח והתקדשו והכינו לאחיכם
לעשות כדבר־יהוה ביד־משה׃ וירם יאשיהו
לבני העם צאן כבשים ובני־עזים הכל לפסחים לכל־
הנמצא למספר שלשים אלף ובקר שלשת אלפים אלה
מרכוש המלך׃ ושריו לנדבה לעם לכהנים
וללוים הרימו חלקיה וזכריהו ויחיאל נגידי בית האלהים
לכהנים נתנו לפסחים אלפים ושש מאות ובקר שלש
מאות׃ וכונניהו ושמעיהו ונתנאל אחיו וחשביהו
ויעיאל ויוזבד שרי הלוים הרימו ללוים לפסחים חמשת
אלפים ובקר חמש מאות׃ ותכון העבודה
ויעמדו הכהנים על־עמדם והלוים על־מחלקותם כמצות
המלך׃ וישחטו הפסח ויזרקו הכהנים מידם והלוים
מפשיטים׃ ויסירו העלה לתתם למפלגות לבית־אבות
לבני העם להקריב ליהוה ככתוב בספר משה וכן לבקר׃
ויבשלו הפסח באש כמשפט והקדשים בשלו בסירות
ובדודים ובצלחות ויריצו לכל־בני העם׃ ואחר הכינו
להם ולכהנים כי הכהנים בני אהרן בהעלות העולה
והחלבים עד־לילה והלוים הכינו להם ולכהנים בני
טו אהרן׃ והמשררים בני־אסף על־מעמדם כמצות דויד
ואסף והימן וידתון חוזה המלך והשערים לשער ושער
אין להם לסור מעל עבדתם כי־אחיהם הלוים הכינו
להם׃ ותכון כל־עבודת יהוה ביום ההוא לעשות
הפסח והעלות עלות על מזבח יהוה כמצות המלך
יאשיהו׃ ויעשו בני־ישראל הנמצאים את־הפסח בעת
ההיא ואת־חג המצות שבעת ימים׃ ולא־נעשה פסח
כמהו בישראל מימי שמואל הנביא וכל־מלכי ישראל ׀
לא־עשו כפסח אשר־עשה יאשיהו והכהנים והלוים וכל־
יהודה וישראל הנמצא ויושבי ירושלם׃
בשמונה עשרה שנה למלכות יאשיהו נעשה הפסח
כ הזה׃ אחרי כל־זאת אשר הכין יאשיהו את־הבית עלה

לה׳ ג׳ המבונים קרי ד׳ והכינו קרי ס׳ יתיר ו׳

נְכוֹ מֶלֶךְ־מִצְרַיִם לְהִלָּחֵם בְּכַרְכְּמִישׁ עַל־פְּרָת וַיֵּצֵא לִקְרָאתוֹ יֹאשִׁיָּהוּ׃ וַיִּשְׁלַח אֵלָיו מַלְאָכִים ׀ לֵאמֹר ׀ מַה־לִּי וָלָךְ מֶלֶךְ יְהוּדָה לֹא־עָלֶיךָ אַתָּה הַיּוֹם כִּי אֶל־בֵּית מִלְחַמְתִּי וֵאלֹהִים אָמַר לְבַהֲלֵנִי חֲדַל־לְךָ מֵאֱלֹהִים אֲשֶׁר־עִמִּי וְאַל־יַשְׁחִיתֶךָ׃ וְלֹא־הֵסֵב יֹאשִׁיָּהוּ פָנָיו מִמֶּנּוּ כִּי לְהִלָּחֶם־בּוֹ הִתְחַפֵּשׂ וְלֹא שָׁמַע אֶל־דִּבְרֵי נְכוֹ מִפִּי אֱלֹהִים וַיָּבֹא לְהִלָּחֵם בְּבִקְעַת מְגִדּוֹ׃ וַיֹּרוּ הַיֹּרִים לַמֶּלֶךְ יֹאשִׁיָּהוּ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לַעֲבָדָיו הַעֲבִירוּנִי כִּי הָחֳלֵיתִי מְאֹד׃ וַיַּעֲבִירֻהוּ עֲבָדָיו מִן־הַמֶּרְכָּבָה וַיַּרְכִּיבֻהוּ עַל רֶכֶב הַמִּשְׁנֶה אֲשֶׁר־לוֹ וַיּוֹלִיכֻהוּ יְרוּשָׁלִַם וַיָּמָת וַיִּקָּבֵר בְּקִבְרוֹת אֲבֹתָיו וְכָל־יְהוּדָה וִירוּשָׁלִַם מִתְאַבְּלִים עַל־יֹאשִׁיָּהוּ׃ כה וַיְקוֹנֵן יִרְמְיָהוּ עַל־יֹאשִׁיָּהוּ וַיֹּאמְרוּ כָל־הַשָּׁרִים ׀ וְהַשָּׁרוֹת בְּקִינוֹתֵיהֶם עַל־יֹאשִׁיָּהוּ עַד־הַיּוֹם וַיִּתְּנוּם לְחֹק עַל־יִשְׂרָאֵל וְהִנָּם כְּתוּבִים עַל־הַקִּינוֹת׃ וְיֶתֶר דִּבְרֵי יֹאשִׁיָּהוּ וַחֲסָדָיו כַּכָּתוּב בְּתוֹרַת יְהוָה׃ וּדְבָרָיו הָרִאשֹׁנִים וְהָאַחֲרֹנִים הִנָּם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר מַלְכֵי־יִשְׂרָאֵל וִיהוּדָה׃

לו וַיִּקְחוּ עַם־הָאָרֶץ אֶת־יְהוֹאָחָז בֶּן־יֹאשִׁיָּהוּ וַיַּמְלִיכֻהוּ תַחַת־אָבִיו בִּירוּשָׁלִָם׃ בֶּן־שָׁלוֹשׁ וְעֶשְׂרִים שָׁנָה יוֹאָחָז בְּמָלְכוֹ וּשְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים מָלַךְ בִּירוּשָׁלִָם׃ וַיְסִירֵהוּ מֶלֶךְ־מִצְרַיִם בִּירוּשָׁלִָם וַיַּעֲנֹשׁ אֶת־הָאָרֶץ מֵאָה כִכַּר־כֶּסֶף וְכִכַּר זָהָב׃ וַיַּמְלֵךְ מֶלֶךְ־מִצְרַיִם אֶת־אֶלְיָקִים אָחִיו עַל־יְהוּדָה וִירוּשָׁלִַם וַיַּסֵּב אֶת־שְׁמוֹ יְהוֹיָקִים וְאֶת־יוֹאָחָז אָחִיו לָקַח נְכוֹ וַיְבִיאֵהוּ מִצְרָיְמָה׃ ה בֶּן־עֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ שָׁנָה יְהוֹיָקִים בְּמָלְכוֹ וְאַחַת עֶשְׂרֵה שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלִָם וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהָיו׃ עָלָיו עָלָה נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל וַיַּאַסְרֵהוּ בַּנְחֻשְׁתַּיִם לְהֹלִיכוֹ בָּבֶלָה׃ וּמִכְּלֵי בֵּית יְהוָה הֵבִיא נְבוּכַדְנֶאצַּר לְבָבֶל וַיִּתְּנֵם בְּהֵיכָלוֹ בְּבָבֶל׃ וְיֶתֶר דִּבְרֵי יְהוֹיָקִים וְתֹעֲבֹתָיו אֲשֶׁר־עָשָׂה וְהַנִּמְצָא עָלָיו הִנָּם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל וִיהוּדָה וַיִּמְלֹךְ יְהוֹיָכִין בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃ בֶּן־שְׁמוֹנֶה שָׁנִים יְהוֹיָכִין בְּמָלְכוֹ וּשְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים וַעֲשֶׂרֶת יָמִים מָלַךְ בִּירוּשָׁלִָם וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה׃ וְלִתְשׁוּבַת הַשָּׁנָה שָׁלַח הַמֶּלֶךְ נְבוּכַדְנֶאצַּר וַיְבִאֵהוּ בָבֶלָה עִם־כְּלֵי חֶמְדַּת בֵּית־יְהוָה וַיַּמְלֵךְ אֶת־צִדְקִיָּהוּ אָחִיו עַל־יְהוּדָה וִירוּשָׁלִָם׃ בֶּן־עֶשְׂרִים וְאַחַת שָׁנָה צִדְקִיָּהוּ בְמָלְכוֹ וְאַחַת עֶשְׂרֵה שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלִָם׃ וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהָיו לֹא נִכְנַע מִלִּפְנֵי יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא מִפִּי

יהוה

יְהוָה׃ וְגַם בַּמֶּלֶךְ נְבוּכַדְנֶאצַּר מָרָד אֲשֶׁר הִשְׁבִּיעוֹ בֵּאלֹהִים וַיֶּקֶשׁ אֶת־עָרְפּוֹ וַיְאַמֵּץ אֶת־לְבָבוֹ מִשּׁוּב אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ גַּם כָּל־שָׂרֵי הַכֹּהֲנִים וְהָעָם הִרְבּוּ לִמְעָול־מַעַל כְּכֹל ׀ תֹּעֲבוֹת הַגּוֹיִם וַיְטַמְּאוּ אֶת־בֵּית יְהוָה אֲשֶׁר הִקְדִּישׁ בִּירוּשָׁלִָם׃ טו וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם עֲלֵיהֶם בְּיַד מַלְאָכָיו הַשְׁכֵּם וְשָׁלוֹחַ כִּי־חָמַל עַל־עַמּוֹ וְעַל־מְעוֹנוֹ׃ וַיִּהְיוּ מַלְעִבִים בְּמַלְאֲכֵי הָאֱלֹהִים וּבוֹזִים דְּבָרָיו וּמִתַּעְתְּעִים בִּנְבִאָיו עַד עֲלוֹת חֲמַת־יְהוָה בְּעַמּוֹ עַד־לְאֵין מַרְפֵּא׃ וַיַּעַל עֲלֵיהֶם אֶת־מֶלֶךְ כַּשְׂדִּיִּים וַיַּהֲרֹג בַּחוּרֵיהֶם בַּחֶרֶב בְּבֵית מִקְדָּשָׁם וְלֹא חָמַל עַל־בָּחוּר וּבְתוּלָה זָקֵן וְיָשֵׁשׁ הַכֹּל נָתַן בְּיָדוֹ׃ וְכֹל כְּלֵי בֵּית הָאֱלֹהִים הַגְּדֹלִים וְהַקְּטַנִּים וְאֹצְרוֹת בֵּית יְהוָה וְאֹצְרוֹת הַמֶּלֶךְ וְשָׂרָיו הַכֹּל הֵבִיא בָבֶל׃ וַיִּשְׂרְפוּ אֶת־בֵּית הָאֱלֹהִים וַיְנַתְּצוּ אֵת חוֹמַת יְרוּשָׁלִָם וְכָל־אַרְמְנוֹתֶיהָ שָׂרְפוּ בָאֵשׁ וְכָל־כְּלֵי מַחֲמַדֶּיהָ לְהַשְׁחִית׃ כ וַיֶּגֶל הַשְּׁאֵרִית מִן־הַחֶרֶב אֶל־בָּבֶל וַיִּהְיוּ־לוֹ וּלְבָנָיו לַעֲבָדִים עַד־מְלֹךְ מַלְכוּת פָּרָס׃ לְמַלֹּאות דְּבַר־יְהוָה בְּפִי יִרְמְיָהוּ עַד־רָצְתָה הָאָרֶץ אֶת־שַׁבְּתוֹתֶיהָ כָּל־יְמֵי הָשַּׁמָּה שָׁבָתָה לְמַלֹּאות שִׁבְעִים שָׁנָה׃ וּבִשְׁנַת אַחַת לְכוֹרֶשׁ מֶלֶךְ פָּרַס לִכְלוֹת דְּבַר־יְהוָה בְּפִי יִרְמְיָהוּ הֵעִיר יְהוָה אֶת־רוּחַ כּוֹרֶשׁ מֶלֶךְ־פָּרַס וַיַּעֲבֶר־קוֹל בְּכָל־מַלְכוּתוֹ וְגַם־בְּמִכְתָּב לֵאמֹר׃ כֹּה־אָמַר כּוֹרֶשׁ ׀ מֶלֶךְ פָּרַס כָּל־מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ נָתַן לִי יְהוָה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְהוּא־פָקַד עָלַי לִבְנוֹת־לוֹ בַיִת בִּירוּשָׁלִַם אֲשֶׁר בִּיהוּדָה מִי־בָכֶם מִכָּל־עַמּוֹ יְהוָה אֱלֹהָיו עִמּוֹ וְיָעַל׃

לו' ת' קמץ בז"ק · יד' יתיר ו' · יז' יתיר י'

ח"ק ונתחזק המחוקק לא יוזק :

סכום הפסוקים של ס' דברי הימים אלף ושש מאות וחמשים וששה · ויראו את הארן [illegible] לראות סימן · וחציו וע' אצרות המלך שמות בן עדיאל · וסדריו חמשה ועשרים · עד אשר עד כה ברכני ה' סימן ·

לוח הפטרות כל השנה כפי מנהגי כל הקהלות:

הפטרת בראשית	בישעיה מב	כה אמר האל ה'
אלה תולדות נח	בישעיה נד	רני עקרה
לך לך	בישעיה מ	למה תאמר
וירא אליו	במלכים ב ד	ואשה אחת
חיי שרה	במלכים א א	והמלך דוד זקן
תלדות יצחק	במלאכי א	משא דבר ה'
ויצא יעקב	בהושע יא	ועמי תלואים
ויצא יעקב	בהושע יב	ויברח יעקב
וישלח יעקב	בעובדיה א	חזון עובדיה
וישב יעקב	בעמוס ב	כה אמר ה'
ויהי מקץ	במלכים א ג	ויקץ שלמה
ויגש אליו	ביחזקאל לז	ויהי דבר ה' אלי
ויחי יעקב	במלכים א ב	ויקרבו ימי דוד
ואלה שמות	בירמיה א	דברי ירמיהו
ואלה שמות	בישעיה כז	הבאים ישרש
וארא אל אברהם	ביחזקאל כח	כה אמר ה' בקבצי
בא אל פרעה	בירמיה מו	הדבר אשר דבר
ויהי בשלח	בשופטים ד	ודבורה אשה
וישמע יתרו	בישעיה ו	בשנת מות
ואלה המשפטים	בירמיה לד	הדבר אשר היה
ויקחו לי תרומה	במלכים א ה	וה' נתן חכמה
ואתה תצוה	ביחזקאל מג	אתה בן אדם
כי תשא	במלכים א יח	וישלח אחאב
כי תשא	במלכים א יח	ויהי ימים רבים
ויקהל	במלכים א ז	וישלח המלך
ויקהל	במלכים א ז	ויעש חירום
אלה פקודי	במלכים א ז	ויעש חירום
אלה פקודי	במלכים א ז	ותשלם כל

כמנהג הספרדים — כמנהג האשכנזים
כמנהג הספרדים — כמנהג האשכנזים
כמנהג הספרדים — כמנהג האשכנזים
כמנהג הספרדים — כמנהג האשכנזים
כמנהג הספרדים — כמנהג האשכנזים

ויקרא	בישעיה מג	עם זו יצרתי לי
צו את אהרן	בירמיה ז	כה אמר ה'
ביום השמיני	בשמואל ב ו	ויוסף עוד דוד
כי תזריע	במלכים ב ד	ואיש בא מבעל
מצורע	במלכים ב ז	וארבעה אנשים
אחרי מות	ביחזקאל כב	ויהי דבר ה' התשפוט
קדושים תהיו	ביחזקאל כ	ויהי דבר ה' אלי
קדושים תהיו	בעמוס ט	הלא כבני כשיים
אמור אל הכהנים	ביחזקאל מד	והכהנים הלוים
בהר סיני	בירמיה לב	ויאמר ירמיהו
אם בחקותי	בירמיה טז	ה' עזי ומעזי
במדבר סיני	בהושע ב	והיה מספר
נשא את ראש	בשופטים יג	ויהי איש אחד
בהעלותך וחנוכה	בזכריה ב	רני ושמחי
שלח לך אנשים	ביהושע ב	וישלח יהושע
ויקח קרח	בשמואל א יא	ויאמר שמואל
חקת התורה	בשופטים יא	ויפתח הגלעדי
וירא בלק	במיכה ה	והיה שארית
פנחס	במלכים א יח	ויד ה' היתה
ראשי המטות	בירמיה א	דברי ירמיהו
מסעי	בירמיה ב	שמעו דבר ה'
אלה הדברים	בישעיה א	חזון ישעיהו
ואתחנן	בישעיה מ	נחמו נחמו עמי
עקב	בישעיה מט	ותאמר ציון
ראה	בישעיה נד	עניה סוערה
שופטים	בישעיה נא	אנכי אנכי הוא
כי תצא	בישעיה נד	רני עקרה
כי תבא	בישעיה ס	קומי אורי
אתם נצבים	בישעיה סא	שוש אשיש
וילך	בהושע יד	שובה ישראל
וילך	בישעיה נה	דרשו ה' בהמצאו
האזינו	בשמואל ב כב	וידבר דוד לה'
האזינו	בהושע יד שובה וביואל ב תקעו שופר	
לשבת וראש החדש	בישעיה סו	כה אמר ה' השמים

כמנהג הספרדים — כמנהג האשכנזים
כמנהג הספרדים — כמנהג האשכנזים
כמנהג הספרדים — כמנהג האשכנזים

סימני ההפטרות

למחר חדש	בשמואל א כ	ויאמר לו יהונתן
לפרשת שקלים	במלכים ב יא	ויכרות יהוידע
לפרשת זכור	בשמואל א טו	ויאמר שמואל
לפרשת זכור	בשמואל א טו	כה אמר ה' צבאות
לפרשת פרה	ביחזקאל לו	ויהי דבר ה'
לפרשת החדש	ביחזקאל מה	כל העם הארץ
לפרשת החדש	ביחזקאל [illegible]	כה אמר ה' בראשון
לחנוכה	בזכריה	רני ושמחי
לחנוכה בשבת ב'	במלכים א ז	ויעש חירום
לשבת הגדול	במלאכי ג	וערבה לה'
ליום א' של פסח	ביהושע ה	בעת ההיא אמר
ליום א' של פסח	ביהושע ג	ויאמר יהושע אל
ליום שני של פסח	במלכים ב כג	וישלח המלך
לשבת וחול המועד	ביחזקאל לו	כה אמר ה'
לשבת וחול המועד	ביחזקאל לז	היתה עלי יד ה'
ליום שביעי של פסח	בשמואל ב כב	וידבר דוד לה'
ליום ח' של פסח	בישעיה י	עוד היום
ליום א' של שבועות	ביחזקאל א	ויהי בשלשים שנה
ליום ב' של שבועות	בחבקוק ב	וה' בהיכל קדשו
לתשעה באב	בירמיה ח	אסוף אסיפם
ליום א' של ר"ה	בשמואל א א	ויהי איש אחד
ליום ב' של ר"ה	בירמיה לא	כה אמר ה' מצא
לשחרית יום כפור	בישעיה נז	ואמר סולו סולו
למנחת יום כפור	ביונה א	ויהי דבר ה' אל
ליום א' של סכות	בזכריה יד	הנה יום בא לה'
ליום שני של סכות	במלכים א ז	ותשלם כל
לשבת וחול המועד	ביחזקאל לח	והיה ביום ההוא
ליום שמיני עצרת	במלכים א ח	ויהי ככלות
לשמחת תורה	ביהושע א	ויהי אחרי מות

כמנהג הספרדים
כמנהג קצת קהלות
כמנהג הספרדים
כמנהג קצת קהלות

כמנהג האשכנזים
כמנהג אחרים
כמנהג האשכנזים
כמנהג אחרים

תם ונשלם שבח לאל בורא עולם:

Typis excudebat A. Macintosh,
20, Great New Street, London.